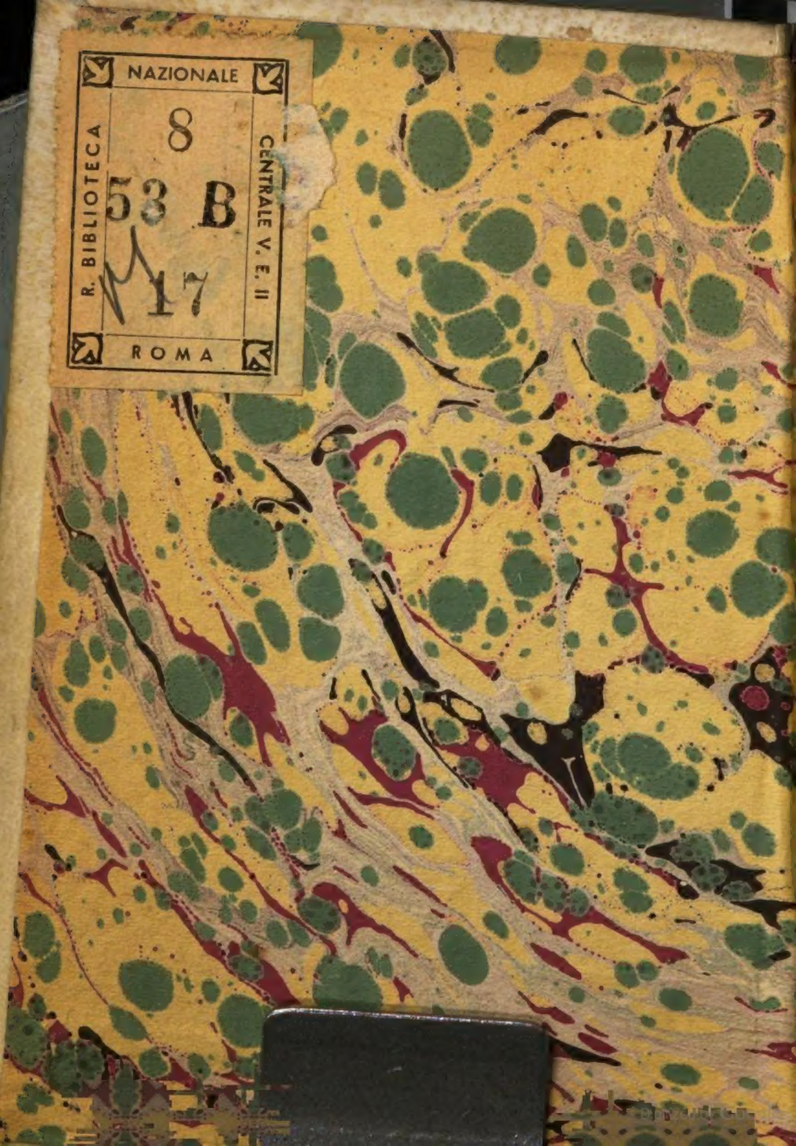
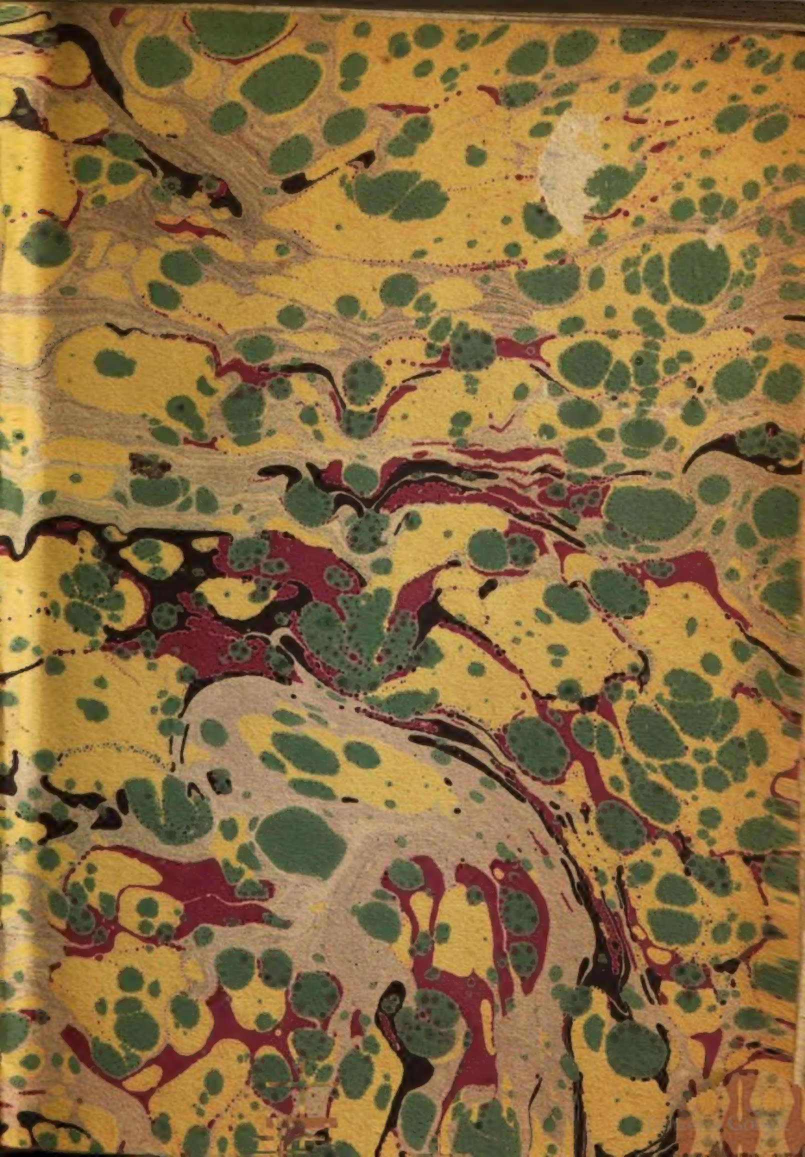

NAZIONALE
R. BIBLIOTECA
CENTRALE V. E. II
8
53 B
17
ROMA

Clarissimi atqꝫ eruditissimi viri Alberti Patavi ordinis Eremitarum diui Augu. doctoris Parisiē. sacri eloquij preconis famosissimi: euāgelioꝝ quadragesimaliuꝫ opus aureum nunqꝫ al's. īpressuꝫ.

¶ Rmo in xpo pri e dño dño Laurētio Cāpedio. tt. scē Anestasie. S. R. E. presbytero Cardinali / fr Valerius Boñ. ordinis Ere. Scti Aug. sacre pagine minimus lector felicitatē.

[N]Eminē latere puto Rme dñe eorum sniam qui apud priscos grecie viros sapiētes appellati sunt / tria fore bonorū gñra fortune. s. corporis et animi / et ea quisquis sibi cōparauerit ad summū felicitatis apicē haud difficile prouehi posse putabit: sꝫ cuꝫ in mēte reuolueriꝫ / cui mortaliū id muneris dij ipi cōcesserint / inter rarissimos vnus mihi occurris quē equus (vt aiūt) amarit Juppiter / ardēsq; euexerit ad ethera virtus. At fortune corporisq; bonis post habitis / ꝓbitatē / doctrinā / scientiā / sapiētiāq; ac cetera huiusmodi animi bona satis admirari nequeo. Apprime. n. parentis tui viri preclarissimi disciplinam imitatus vigesimo secūdo etatis tue anno apud antenoreas Athenas legum primordia honorificētissimi publico discrimine ꝓfessus es. de in litterario certamine inito strenuissimū te athletam exhibēs / virq; vigesimumquartū applicueras cū pariter et doctoratus laurea et castissimus talamus te tātopere virum insignem honestauere: septemq; sequētibus annis felsineā accademiam ciuilis iuris enigmata interpretādo miro tuorum cōciuiū applausu ad sydera vsq; elatā affecisti. Pōtificia quoq; iura enucleanda accesseras cū iā defuncta vxore trismaribus / geminisq; femellis superstitibus Julio secundo Ponti. maxo. Bononie cōmorante eoq; annuente Rote Judex ellectus extitisti. quod quidē muneris ingēti laude substinuisti / vt q̄ primuꝫ ad Maximilianū Jmperatorē eiusdē pont. orator accesserꝭ. ibiq; biēnio expleto / ad vrbē reuersus / feltrēsis eccl'ie antistitem te motu ꝓprio pōtifex ipe ordinauit. atq; ad Maximilianū tunc Mediolani Ducē te oratorem denuo destinauit: succedit interea Leo Pōti. max. q te Parmēsi placētineq; ciuitati ꝑfecit / necnō post multū tpis deceꝫ et octo mēsibus apud Jmperatoriā maiestatē oratorꝭ offitio iterum functus / ad Cardinalatus apicē te inscio sublatus extitisti. Tūc quoq; priūm decreto Turcharum seuitia inualescēte vna cū Rmo dño Egidio. S. R. E. Cardinali oliꝫ ordinis Augustiniani gñali bñmerito / nūc vo eiusdē ordinis ꝓtectore dignissimo. Cuꝫ duobus alijs Rmis Cardinalibus ad xpiane religionis potētatus ellectus es / q ad hybernie regē ꝓficiscererꝭ vbi talē te virum ꝓtulisti q̄lē hec nostra etas ꝓtulit neminē: obtinueras demū iustitie signaturā sub prefato Leone Pōti. maxi. Adriano quoq; sexto ꝯfirmāte / in q̄ ceterorum priuꝫ benigna venia hactenus ꝑseueras. Quid igit in singulis fortune bonis annumerari queat quod tibi nō accumulatissime ꝯtigerit? Suppetunt honeste opes / tibi pr̄imoniū adest oibus copijs refertū / vtriusq; sexus natorum legittima ꝓles succedit. honores / dignitates / offitia quoq; felicissime amplissimeq; accedūt ad tuarum fortunarum ānulū. Nobilissima quoq; tuoruꝫ et Patrorum et affiniū ꝓsapia / q̄ et si plurimū ꝑstas / nisi id ꝑconij aliena potius q̄ꝫ ꝓpria ꝑsonaret enarrarē. Singula hec tenui fasciculo ꝑstricta in

modū attuli vt scī rō facile pateret/si cui veniret ī dubiū. Cur hoc Alberti patavi cōpēdiū haud pus ipressioni mādatū celeberrimo noī tuo dicatū eē statuerez/nisi vt tua ope ītrepidus/haud āplius delitescēs in ppatulo pferri queat: sz ne sup arenā fabricare videar Alberti ortū finēq3 breui de scribo sermone. Ortus nāq3 est āno vginei ptus. M. cclxxxij nono klas februarij. Anno vero salutifere īcarnationis. M. cclxxxiij. existēte Magro Egidio Romano priori gnali vocatus ac ellectus a summo opifice ad sibi seruiēdū in sacra religione fratrū eremitar sctī Aug. diuinis semp ītētus eloquijs/ita pstātissimus auditor pdicti Egidij romani euaserit q eximius parisiensis accademie theologus Augustinianeq3 vinee fertilissimus palmes extitit/verbo 7 exēplo nō mediocrē afferens frugē in agro militātis ecclie. Tūcq3 tpis in declamationibus ad papā pnceps pdicator habitus est: q cū doctissimus esset cōplurimos sermones/tū quadragesimales/tūq3 dnicales 7 festiuos ad cler pplmq3 edidit: sz 7 penthateucū 7 pauli epl'as sup oēs/supq3 librū sniar splēdidissima expōne cōmētatus est. pp cuius doctrine pstātiā postea in patauino palatio supra portā q dni for respicit marmorea statua honoratus est: claruit nāq3 ipe in pfato vrbis cenobio heremitico. Tādē in ciuitate parisius āno etatis sue. 46. a sūmo citatore vocatus hac ex valle miserie eternā feliciter migrauit ad requiē. Quē secuti sunt in eodē cenobio duo coutermi frēs bōsblans vz 7 Bonauētura ex peraghina familia patavi. fontes sciētie sue vrbis/religionis 7 orbis specula: sacreq3 pagine pfessores eximij. Quor alter. s. Bonauētura pre sue magnitudine sapiētie/prudētie 7 eloquētie pmo gnalis por. postmodū. S. R. E. tituli sctē Cecilie Cardinalis ellectus est. Hijsdēq3 tpibus doctrīa 7 eruditione maximo in ptio fuit. q cū acerrime ecclie libertatē ꝯ tyrānos tueref a Carariēsi dño tādē sagitta trāsfixus martyrio coronatus est. Quosq3 q plurimi viri eiusdē ciuitatis 7 cenobij pfessores psumatissimi imitati sunt. s. Magr Bartholomeus de vrbio eximius pdicator. Alius Albertus nouellus Augustinus nouellus pmo hebreus idē hebreor seuerissimus obiurgator 7 multi celeberrimi quos breuitatis cā omitto: spirant adhuc duo eiusdē ordinis ac loci clarissima lumina. Paulus. s. Zabarella archiepus pariēsis. Et Hieronymus eps Argolicēsis theologi oratoresq3 rarissimi: accedūt deniq3 Guilelmus. Eusebius modo eiusdē cenobij dignissimus Antistes: Peregrinus 7 Ambrosius tū pria tū pfessione patavi viri psumatissimi/vt in hac nr̄a Augustiniana republica nll's pateat locus/vbi eor doctrina/pbitas/viteq3 ac mor honestas luce clarius nō emicuerit apud quos quicqd in litteraria palestra īpartū est accepi: quo pñtem hunc librū castigatū ac pro virili emēdatū tibi viro oīum dignissimo (cui plurimū debeo) tandem dicatū esse facerem. Tuoq3 psidio tutus vniuersor vsui atq3 cōmodo satis conducere queat. Vale xpiane religionis decus rarissimum.

Clarissimi poete Bap. Philarete lucẽsis carmẽ ad lectorẽ.

Qui leges, precepta dei qui sancta requiris
En patet hic votis Area lata tuis
Quicquid in humanis fecit deus ordine pãdit
Albertus tanti conditor eloquij
Accessit Valeri doctoq; examine cunctos
Visit & expolijt Caliopea locos
Quare age si exoptas latices gustare torrẽtis
Fons tibi nectareas hic bibe fundit aquas

Theologice facultatis lector minimus frater Nicolaus bononiẽsis auantius versus ad lectorẽ.

Tu qui sacrarũ nõ nosti dogmata legum
Nec que veridico protulit ore deus.
Fecundos adeas patauini letus in agros
Alberti: & plenas inde referto manus.
Que deus humana lustrans sub imagine terras
Fecerit, accipies. Hunc lege, doctus eris
Hunc stigijs nuper remeare Valerius antris
Iussit, & optata luce, dieq; frui

Ludouici foresti Brixiani carmẽ ad lectorem.

Valerius stygijs nuper reuocauit ab vndis
Alberton, per quem mystica operta patent.
Per quem religionis honor manet integer, ac vrbs
Aeternũ patavi tollit ad astra caput.
Alter opus tenebris eduxit, scripserat alter,
Durus vterq; labor: dignus vterq; coli.

Ioãnis Gazoldi brixiani distichon.

Hic nitor vnde venit? peracuto ex vngue Valeri,
Alberti, hoc, viuit mortuus ante liber.

¶ Tabula alphabetica eo-
ruz que in toto libro
continētur.

A

V

X

Y

FINIS.

S·AV GVST·
ATEN DITE FRA TRES
AEI PRE CIP TA.

¶ Clarissimi atq; eruditissimi viri Alberti Pataui or di. ere. diui Augu. doctoris Parisien. sacri eloquij preconis famosissimi, euangeliorum quadragesimalium opus aureum.

In christi noie. Quod dudum mihi ppositum fuerat/vosq; pluries excitastis/ vt facerem qdragesimaliu euangelioru/ cu hijs quoq; de passione dni in maiori z ipsius resurrectioe in pascali septimanis legunt/opus incepi/ psumationis fiducia speq; mercedis figes suri eo cui exorsus noie. Nec me reuocauit quo minus cepta psequerer/huius rei illustriu viroru exqsita copia/egregij doctoris Augusti. snia puocatu: dic. n. pmo libro suo de trini. esse putile plures a plib libros fieri diuerso stilo/ no diuersa fide: et de qoib eisde/vt ad plimos res ipe pueniat/ad alios sic/ad alios aut sic. In hac vero expositione vtilitati attedes rudiu/de manu dni sic suscepi euagelicu fractu panem pplo distribue/vt sublimiores sensus pericionb reliquerim/qb z di. Colligite q supabudauerut fragmeta/ne pereat: vere et exigetie tpis pro fouenda deuotioe fideliu/qsi plebis pcionator/no doctor docetinm dnica vba qtu potui coparani: vbi siquid qsi nri sensus videbit. A patru tn snia no discessit/ q vos qb puigil est sollicitudo seminadi verbus dei anteq res ipsa in publicu exeat studiose obsecro perquiratis. Corrigetes aut corrigeda/insinuates q deuiare videritis. Ceteru/qz in reb tam altis humanu fallit indiciu/nisi diuino spu/q ipe vba edidit exponant. Vsi oia eide ceseo suppli cadu. Spus alme veni sine te no diceris vnq. Munera da lingue qui das in munere linguas.

¶ Feria. iiij. in capite ieiunij. sm mattheum. Cap. 6.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cu ieiunatis, nolite fieri sicut hypocrite tristes. Exterminant eniz facies suas, vt appareat hoib ieiunantes. Ame dico vobis, receperunt mercede sua. Tu aut cu ieiunas, vnge caput tuu, z faciez tua laua: ne videaris hoibus ieiunas, sed pri tuo q e in abscodito. Et pr tuus q e in abscodito, reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis thesauros i terra, vbi erugo, z tinea demolit, z vbi fures effodiunt, z furantur. Thesaurizate aute vobis thesauros in celo: vbi neq; erugo, neq; tinea demolitur: z vbi fures non effodiunt, nec furantur. Vbi est enim thesaurus tuus: ibi est z cor tuum.

¶ Sermo primus quarte ferie in capite ieiunij.

•1•
Um ieiunatis noli te fieri sicut hypocrite tristes &c.) mat. vj.b. principium trans gressionis humane/vitium gule fuit: et quia cōtrarijs remedijs curantur lāguores. Ideo in principio sacri huius tēporis/ quo aīs corporibusque curādis salubriter institutum est/euāgelium nobis de ieiunio proponitur/vt sic dignitas cōditionis humane per īmoderātiā sauciata/medicinalis parsimonie studio reformetur. Sed ē cōsiderādum/vt dicit Au. quod tale est ieiunium sine elemosyna/qualis sine oleo lucerna: quod quidē/ si sine oleo fuerit/nō lucet: sic ieiunium nisi elemosyne oleo impinguetur/carnē quidē cruciat. sed spūali lumine aīam nō illustrat. Ergo ad sanādā aīam vtrūque requiritur/quia et medici obseruāt repleta curādo corpora. Nā īdicunt dietā abstinentie/et euacuationes adhibēt. Sic et ieiunium attenuat/elemosyna euacuat. vnde saluator noster in hodierno euāgelio obseruātie ieiunij annectit largitiōem elemosyne. Et quia vtrūque cōtigit/et bene et male fieri: ideo aliquid cauendum. aliquid vel quid obseruādum ēē ea sic nobis ondit. ¶ Quatuor g sunt huius euāgelij regule. ¶ Prima negatiua prohibēs a ieiunium exteriorē similitudinē. ¶ Scda ē affirmatiua docēs interiorē sctitatē. (Tu aūt cū ieiunas &c.) ¶ Tertia regula est negatiua quātum ad diuitias/ precipiēs cauere terrenā cupiditatē. (Nolite thesaurizare &c.) ¶ Quarta affirmatiua docēs īdiuitijs celestē securitatē. (Thesaurizate vobis &c.) Est attēdēdum quia prius de ieiunio egit/quā de cōtēptu diuitiarum: ipse. n. nō querunt/nisi vt vel subueniatur necitati corporis/vel vt satisfiat volnptati eius. que dno si per ieiunium cōpressa fuerint/facilius diuitie cōtēnunt. Rursus negatiua precepta premisit affirmatiuis quia prius eradicāda sunt vitia/postea inserende virtutes. ¶ Circa primum quatuor facit. ¶ Primo. n. a ieiunio prohibet tristitie simulationē dicēs. (Cū ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes.) .i. ne assimiletis vobis tristitiā sicut hypocrite. i. simulatores. ¶ Scdo exprimit simulationis fictionē. (exterminānt. n.) .i. immutāt (facies suas.) ¶ Tertio tāgit fictionis intētionē. (vt appeāt hoībus ieiunātes) ¶ Quarto asserit itētionis frustrationē. (Amē dico vobis receperūt mercedē suā.) ¶ Circa primum cōsiderā- •2•
dū/quia vt dicit crisostomus. Difficile est quidē vt ieiunantes nō tristentur: ideo Cassianus ait: quod circa horā diei sextā/ ieiunātes monachi maxime tēptantur spū accidie. ¶ Sed hāc tristitiā sibiipsis adducūt hypocrite propter tres cās. prima vt videantur sapiētes iuxta di Eccl. vij. a. Cor sapiētum vbi tristitia ē: et cor stultorum vbi leticia et ideo derisorie quandoque dicimus aliquē simulare se tristem/vt sapiens videatur. ¶ Scda cā assūpte tristitie ab hypocritis est/vt videantur cōpūcti. Semina vero virtus cōpūctionis est vt dicit Gre. iij li. cū dialogorum: vel cū quis de peccatis preteritis/vel de dilatis premijs eternis tristatur hec est duplex irriguum/ inferius s. et superius: quod diuinitus cōcedit aīe i affino .i. possidēti sensualitati sue: vt di Job. xj. ¶ Tertio hypocrite tristantur vel tristitiā sibi assumūt/vt videantur afflicti spūalibus exercitijs: sicut di Malach. iij. Custodiuimus precepta eius/et ambulauimus tristes coram dño deo exercituū: tamen nihil eis profuit. vnde subdit. Ergo nec btōs dicimus arrogātes: siquidē edi-

ficati sup facientes impietatē. Hāc vo tristitiā artificialē & studiosam phibet ofis ieiunātib⁹ q ad q̄tuor. ¶ Primo phibet ipsius elationē. (Cū ieiunatis nolite.) Item ipsius factionē. (fieri.) viri siquidē ficti tristes sunt & nō fiūt: q2 se nō faciūt tristes: hypocrite vo fiunt. Itē phibet trist^e filatoēs. (fic.) Itē phibz trist^e ostentationē. (hypocrite.) Luc. xij. a. Attēdite a fermēto phariseoz q ē hypocrisis & nō q hypocrisi fermē tum appellat: qm̄ sic fermētū totā massam pure cōspersionis corrūpit: ita hypocrisis oē bonū siue ieiuniū/ siue oionē/ siue elēmosinā dstruit. j. Coi. v. b. Modicū fermentū totā massaz corrūpit. Expurgate g vet⁹ fermētū/ vt sitis noua cōspersio. ¶ Nota quadruplicē eē tristitiā p^a ē spūalis q̄ pueniat/ pmo qdē ex memoria ppe culpe. Baruch. ij. d. Aīa tristis sr magnitudinē mali incedit curua: de hac trist^a dic apl's. ij. Coi. vij. c. tristitia q̄ fm deū est/ pniaz in salutē stabilē opat. Cuius. vij. tāgit effectus dicēs. h ipz q est ɔtristari vos fm deū opat in vobis sollicitudinē operū bonoz defensionē tentationū indignationē pctōz timorē supplicioz desideriuz eternoz emulationē .i. imitationē bonoz exēploz & vindictā satisfactiōis pnē cōissoz. ¶ Item puenit spūalis tristitia ex malis proximoz. Contristant. n. viri iusti non de suis tm̄/ sz ēt de alienis pcis & penis. sic d Esdra leg. j. li. c. ix. a. q sedit tristis vsq3 ad sacrificiū vespertinū plāgēs pctā ppli. Et de salnatore nro legit Matth. iij. q ɔtristatus est sup cecitate cordis eoꝝ. ¶ Item puenit spūalis tristitia ex meditatiōe passiōis xpi. Luc. xxij. e. Inuenit dormiētes pre tristitia. Et eiusdē. xxiiij. c. q sunt hij sermones

Nota de spūali tristitia.

.3.

quos ɔfertis adinuicē ambulātes/ & estis tristes: ad hāc tristitiā sentiēdā nos hortat paulus Phil. ij. a. h sentite in vob qd & in xpo Jesu hortat & pet. j. c. 4. a. xpo passo i carne/ & vos eadē cogitatione armamini. ¶ Item puenit spūalis tristitia ex plōgatione pñtis miserie/ & dilatione celestis patrie. Thob. v. q̄le gaudiū erit mihi/ vel est/ q in tenebris se deo/ & lumie celi nō video. Sz hec tristitia spūaliū ɔuertet in eternuz gaudiū Joā. xvi. d. e. mūd⁹ āt gaudebit/ vos vo ɔtristabimini sz tristitia vra ɔuertet in gaudiū & gaudiū vestruz nemo tollet a vobis. ¶ Scda tristitia est sclaris. ij. Coi. vij. c. scli tristitia mortē opat mortē qdē culpe opat & tādē ad mortē gehēne pducit tristant aūt mūdi amatores/ p⁹ de seculi aduersitate: id. n. q potissimū amant aduersarij dolēt: aut. n. tristant d lāguoribus/ aut morte proxioꝝ/ āt amissiōe tpaliū Mat. xix. c. Cū audisset adolescēs q2 ad pfectionē vite ptinebat dare oia paupib⁹: & relicto mūdo/ seq xpz: abijt tristis. ¶ Itez tristant mūdi amatores de proxiu psperitate Prouer. xxv. c. sic tinea vestimēto/ & vmis ligno: ita tristitia viri nocet cordi: tristitia pspitatis aliene/ inuidia est/ q̄ ita nocet cordi illd corrodēdo/ sic vermis ligno: & tinea vestimēto: h ē fera pessima q̄ pus deuorat suū possessorē. ¶ Itē puenit tristitia sclaris ex vite breuitate: icōsolabilr. n. tristant mundi amatores/ ex eo q vident se breui tpe viuē/ & qd amāt penit⁹ deserē. j. Re. xv. g. siccine sepat amara mors Eccl. xlj. a. O mors q̄ amara ē memoria tua/ hoi iniusto & pacem hñti i substātijs suis. ¶ Itē puenit tristitia sclaris ex ppetrata iniqtate. Nā vt dicit Arist. penitudine re

Nota de sclari tristitia.

plenē prauī/ꝛ ardēter qdē cupiūt pna agē/moxq; tristanē. Et h fit in sto dei iuditio/vt oīs male agēs sta
4. tim seipꝫ puniat. Un̄ Aug.i.lib.cōfessionū. Iussisti dn̄e/ꝛ ita est/vt oīs inordinatus aīus sibiipsi sit pena. sꝫ ista tristitia prauis hoīb⁹ nō pdē ad correctionē vite. nā ꝯ eā vana solatia q̄runt ꝛ pñtis culpe tristitiā p delectationē alterius culpe sanare pcurāt/sic legiē Gn̄.xxxij.q dininā violatā cū eēt tristis/emor blādityꝭ deliniuit: iō dicit Eccl.ix. btūs vir q nō est stimulatus in tristitia delicti.
Nota tristitiā sophisticā. ¶ Tertia tristitia est sophistica hypocritaꝝ.s.q tristitiā p̄tēdūt spūalē q̄ vtus cōpūctiōis ē: sic tristes qdē nō existūt/sꝫ videri volūt: hñt tñ verā trist^{as} scl'arē: q2 si nō adipiscūtur qd cupiūt: vt/vꝫ/reputēt tristes spūalr: de h ipo tristanē tpalr. hoꝝ
Simulata tristitia p herodeꝫ ꝛ ysmaelē designatur. designaē tristitia simulata p herodē. Mar.vi.d. Cōtristat⁹ est rex pp iusiurādū. Herodes pellib⁹ gliās iterptaē: h est hypocrita q de ꝯcta pelle/rugosa facie gliaē: q qdē ꝯtristaē sic: vt gre dei Joāni pcidat caput: q2 pueniētem grāꝫ caput oīs boni a se abijcit. Hoc ēt figuraē p hysmaelē. Hiere.xlj.b. de q̄ legiē q simlata tristitia plorās venit obuiaꝫ viris afflictis ꝛ tristib⁹/q veniebāt sacrificare dn̄o: q̄s tñ iterfecit. Simulata v̄o tristitia occidit verā tristitiā/q̄ facit sacrificiū deo/in spū cōtribulato ꝛ corde cōtrito ac humiliato.
Nota tristitiā infernalē. ¶ Quarta tristitia īfernalis ē ad quā pducunē tristes tpalr ꝛ sophistice/ sicut damnatus Anthiocus de seipo dic.j.Macha.vj.b. Recessit somnus ab oclis meis/ꝛ ꝯcidi ꝛ corrui corde p̄re sollicitudine: ꝛ dixi in corde meo: i q̄ntā tribulationē deueni/ ꝛ in quos fluctus tristitie: reminiscor.n.maloꝝ q̄ feci/ꝛ cognoui: ꝛ ppterea inuenerūt me mala ista: ꝛ ecce pereo tristitia magna ī terra aliena. Ista terra aliena infernalis est terra miserie ꝛ tenebrarū/vbi vmbra mortis/ꝛ nullus ordo/sꝫ sempiternus horror inhabitat. Jā.n.pꝫ hypocritꝫ eē duas tristitias/vnaꝫ sophisticā/q2 volūt videri tristes s̄m deū/alterā scl'arē/ q2 tristanē se nō videri tristes spūaliter. Tertia tristitia manet eis eterna: vn̄ manifestū est ieiuniū vitiari nō solum ex prauis actibus/sed ēt ex ostentatione bonorum.

¶ Sermo secundus quarte ferie in capite ieiunij.

Exterminant.n.facies suas.) .1.
In hac scd̄a pte poniē modus hypocritaꝝ. Cōsiderādūꝫ aūt q2 exterminare est ex terminos ponere: qcunq; faciē suā variat a nālī sua dispōe/ q̄si eā exterminat/ q2 ex nāles terminos eā ponit. Sꝫ h ꝯtīgit dupliciter aut.n.mutaē: in pulchrius/sic mlieres extermināt vultus colorib⁹/vnctionib⁹/ ligaturꝭ/ qd vtiq; meretritiū ēēt: sic legiē .iiij. Re.ix.f.q iezabel vt falleret suo ornatu p̄ncipes/depinxit oclos suos stibio/ꝛ ornauit caput suum. Alio mō exterminatio vultus mutaē ī turpius: sic exterminanē afflicti ꝛ lugētes. Sic hypocrite mutāt faciē pallore matie ꝛ demissione vultus. Sꝫ nō est ꝯfidēdū in grauitate vultus. vn̄ Juuenalis. Frōtis nulla fides/qs.n.nō vitijs abūdat tristib⁹ obscenis. q̄si dicat/nō credatꝫ grauitati frōtis: nā p oēs vicos abūdāt hypocrite tristes. Exteri⁹ obsceni.i.turpes: ꝛ imūdi iterius: qb⁹ dic dn̄s Mat.xxiij.c. ve vob hypocrite q siles estis sepulchris dealbatis: q̄ foris apparēt hoīb⁹ speciosa: intus v̄o sunt plena ossib⁹ mor-

tuor/ et ol spurcitia: sic et vos qdē a foris apparetis hoīb⁹ iusti: itus āt pleni estis hypocrisi et iniquitate. ¶ Et notādū q̄ q̄q̄ vtraq̄ exterminatio vultus grave pctm̄ sit/ tū q̄ nām cui⁹ de⁹ est auctor trāsmutat/ tū ēt q̄ sit itētione fallēdi: gravius tn̄ pcm̄ est p sordidū habitū et grauē vultū scītatē fingē: q̄ signa vtutū vitijs attribuunt. Sic si spēs auri plūbo adhiberet. et tn̄ pei⁹ est falsare vtutē q̄ metalla. ¶ Itē vt dicit Remigius. p tāto grani⁹ pcm̄ est/ q̄ magis fallit: nā imoderatus cultus signū est vanitatū. s̄ habit⁹ sordidus/ et demissus vultus/ incertū est vtrū ex necītate/ aut ex volūtate pueniat.

Nota q̄ grauē pcm̄ sit simulare scītatem

.2. ¶ Itē fm Greg. mai⁹ piculū est simulata scītas/ q̄ aperta vanitas: q. n. scūs vr in veneratione ē s̄ qm̄ simulat vitiuz diu latē nō pt: nihil. n. optū q̄ n̄ reueles: iō hypocrita aliqn̄ sic apte maluz opaē/ q̄ timore ignominie pus occultabat/ vt i notitiā veniat eoz qb⁹ erat venerādus/ ex quo scādalizant plimi et puocant ad silia. ¶ Notandū q̄ hypocrite nō tm̄ exteriorē faciē corporis/ s̄ ēt iteriorē faciē mētis demoliunē/ siue extermināt in seipis. Interior. n. facies est imago mētis scē ad imaginē et silitudinē dei. sic dī Gn̄. j. Qd de⁹ ad imaginē suā et silitudinē ɔdidit hoīes/ et īspirauit i faciē ei⁹ spiraculū vite: et hui⁹ qdē imaginis terminus et finis de⁹ est. Sic dicit i apoc. j. Ego suz pncipiū et finis: in ipm̄. n. dz tēdē nr̄a cogitatio/ nr̄a dilectio/ nr̄a intētio. sed q̄ hypocrite hūana cogitāt/ honores diligūt/ i oīb⁹ q̄ agūt/ laudē hoīuz ītēdūt: iō iteriorē faciē mētis extermināt/ vt iā nō habeāt dei silitudinē/ s̄ diaboli: q nō dei/ s̄ sui gliam q̄rit. iō ɔuenit hypocritis illd Mat. xxij. c. Cui⁹ est imago hec et suprscriptio: de illis. n. quoz effigies variata est/ q̄si icognitis q̄rimus q sunt isti. Sic de⁹ exterminationē vultus quaz nō fac/ q̄si ignorare vr. Et qm̄ hypocrisis silitudo appet i mēte: iō q̄rit cui⁹ sit/ et certe nō dei/ s̄ diaboli ē. ¶ Tertio ponit hui⁹ fictiōis itētio (vt appeāt hoīb⁹ ieiunātes.) Greg. viij. li°. mora. Quid i cūctis suis opib⁹ hypocrita sperat/ vt bonoꝝ venerētiā/ gliā laudis/ a meliorib⁹ metū/ scūs ab oīb⁹ appellari: extermināt/ ingt/ hypocrite facies suas. nā ora pallescūt/ corp⁹ debilitate q̄tit/ pectus iterrūpētib⁹ suspirijs viget: s̄ nihil tāto labore nisi extimatio hūana cogitat/ nihil nisi laus et fauor scli q̄rit. ¶ Et attēdite .3.
et videte q̄tis laborib⁹ vanū pmiū expectāt/ q̄ nihil īstabili⁹ opīone hoīuz. Greg. vbi sup. q p vtute quā agit/ humanū fauorē desiderat/ rez magni meriti/ vili precio venalez portat. iō dī iob. 8. c. Spes hypocrite pibit/ et sic tela aranearū fiducia ei⁹. aranea. n. magnis laborib⁹ de pprijs iteriorib⁹ fac telā/ q̄ leni aura frāgit. Sic hypocrite q̄si exuiscerādo seipos/ sua fctā ostētāt. Sz leni vbo/ aut risu/ aut gestu facto totuz pdūt qd fecerūt. Isti tātis laborib⁹ laudē q̄rētes hoīum/ designant p symonē/ q nō amore/ s̄ angariat⁹ portauit crucē p⁹ iesuz. Mat. xxvij. c. Sic isti non amore celestis piie/ s̄ vigente appetitu laudis humane/ crucifigūt carnē ppriā ieiunijs et abstinētia/ vt dicit Greg. portauit crucē symō: s̄ tn̄ mortuus nō est. sic isti seipsos cruciant: p amorē tn̄ glie mūdane mūdo viuūt. Sed ait Apls Gal. v. Qui sunt xp̄i/ carnez suaz crucifixerūt cū vitijs et ɔcupiscētijs: nō. n. suffic carnē crucifige-

Aranee hypocrite cōparantur.

Nota aliam similitudinē hypocritarum.

re/ nisi ꝛ vitia crucifigant ꝛ ꝯcupi
scētie: dēmus ꝗ sic gulā restringe-
re/vt vitijs ipsius non inquinemur/
ꝛ de mūdi glīa nihil ꝯcupiscamus.
Nā q corpꝰ macerat/sꝫ ide qrit ho
norē crucē/ carni itulit sꝫ mūdo p
ꝯcupiscētiā viuit in peius. ❡Et ꝯsi
derādū qꝛ oīs hypocrita/sic ex pro
pria malitia alios fallit/ita iusto di
iudicio ad hͦ qꝫ pducit/vt seipꝫ dei
piat. Vn̄ gre. 8. li. mo. Cū hypocri
te qdā mala faciūt claꝫ/qdā bona ī
publico ex laudibꝰ bonoꝝ patētiū
auertūt oclos a ꝯsideratione ma-
loꝝ suoꝝ/talesqꝫ se extimāt qles fo
ris audiūt/non qles intus sunt ꝛc.
❡Itē i tātā pducunt īsaniā/vt ad
su pnū quoqꝫ iudiciū cū fiducia ve
niāt tales apd supnū iudicē se ar-
bitrātes/qles ab hoībꝰ foris hntur.
Itē pterita bona pdūt. Nā vt dicit
Greg. Dū bona sua patefaciūt/ostē-
dūt malignis spiritibꝰ. qsi hostibꝰ
.4. qꝰ pdent. ❡Itēꝫ molescūt a fortibꝰ
actibꝰ vtutū/ q aliqn fecerāt. Greg.
iij. lib. mora. Cum lenis ac mollis
mlta pueriliter facit hypocrita/ēt
in his q fortia egerat molescit. Itēꝫ
apparētia opa vtutū tādeꝫ relinqt
Greg. viij. lib. mora. pus qꝫ de car-
ne hypocrita trāsfcat/ea q i se oside
rāt vtutū fcā derelinqt. Itē itelligē
tiā sacri eloqꝫ q doctus videbat
eiꝰ ibtrahit Gre. 15. li. mo. vult hy
pocritā scire dīna eloqa/nec tn̄ fa-
cere. vult docte loq/nec viuē: ꝛ qꝛ si
agit q nouit/sepe hͦ ipsuꝫ qd nouit
amittit. Itē pdita vtutū apparētia
sp durescit hypocrita i occultis vi
tijs Gre. 15. lib. mora. Tenēt hypo
critā praue cōsuetudines/q semel
ceperunt atqꝫ quottidie duriores
existūt/neqꝫ .n. nisi cum eiꝰ vita fi-
niunt. Itē si dīn victurꝰ ē/eiꝰ occlta
sinotescūt. Iob. xx. d. reuelabūt celi
iniqtatē eiꝰ ꝛ terra ꝯsurget aduer-
sus eū. ❡Quarto ponit itētionis
frustratio. (Amen.) .i. vē (dico vo-
bis.) Ego q vitas sū. (Receperūt
mercedē suaꝫ.) Remigꝰ. suā .i. quā
qsierūt/ꝛ quā desiderauerūt. Sꝫ ꝛ
si receperūt qd itē debāt/qūo fru-
strati sunt. Et dicēduꝫ dupl'r. pmo
qꝛ pter gliaꝫ holuꝫ expectabāt ēt a
deo pmiū/qd nō ꝯsequunt/dicēte
ps. deꝰ dissipauit ossa .i. fortitudinē
vtutū eoꝝ q hoībꝰ placēt/ꝯfusi sunt
qm̄ deꝰ spreuit eos. ❡Scdo dicēdū
qꝛ ēt ab ipa mercede laudis huma
ne frustrant quā cupiebāt eē lōge
uā. Sed plerūqꝫ ēt an morte eoꝝ
finit ꝛ euanescit. Iob. xx. c. Laus i-
pioꝝ breuis/ꝛ gaudiū hypocri. ad
istar pūcti. Si ascēderit vsqꝫ in ce-
lū supbia eiꝰ/ꝛ caput eiꝰ nubes te-
tigerit/qsi sterqliniū in fine pdet/ꝛ
q eum uiderāt dicēt/vbi est: velut
somniū auolās nō iueniet. Et ifra/
cū habuerit/igt/qd cupiebat/possi
dē n̄ poterit. de q pt itelligi illd Ag
gep. 5. Qui mercedē ꝯgregauit mi
sit eā i sacculū ptusuꝫ. nā sic q i sac
co ptuso ponit n̄ ꝯuat/ sꝫ perdit:
ita merces laudis humane in ore
hoīum posita/ non diu durat/ sed
euanescit ꝛc.

❡Sermo tertius quarte ferie in
capite ieiunij.

SEcūdo cū dicit. (Tu aūt cū .1.
ieiunas. ꝛc.) ponitur regula
affirmatiua ostēdens qd circa ieiu-
niū sit obseruādū. Et quatuor tan
git opposita qtuor pmissis. ❡Pri-
mo qdē ꝯ tristitie simlationeꝫ ponit
mētis letitiā: ꝛ hoc est. (Tu aūt cū
ieiunas vnge caput tuū.) Itē ꝯtra
vultus exterminationē ponit fa-
ciei munditiā dicēs. (faciē tuam
laua.) Itē ꝯ laudis intētionē po-
nit ieiunij letitiā dicēs. (ne videa-

tis hoib⁹ieiunās.) Itē ꝯ mercedis frustrationē ponit ꝑmij gliā cū di cit. (Et pr tuus q videt in abscōdito reddet tibi.) Et ꝯsiderādū ēca h/ q: phibēs vitiū locutus est ī plali dicēs. (Nolite fieri ꝛc.) sꝫ de vtute agēs singulariter dic. (Tu aūt cū ieiunaueris vnge caput tuū ꝛc.) forte pp duo. ꝑmo q: pluū est abstinere a malo. Sed facē bonuꝫ paucoꝝ. Scdo q: gratū est vnicuiqꝫ ad virtutē informari. Sꝫ corripi de vitio molestū est. iō ꝗ molestū est gñalr ꝓtulit/ne videref quēquā notare: qd vo vtutī ē familiariter īnotuit. ℂ Circa ꝑmū ꝯsiderāda sunt duo. ꝑmo id qd supponif. (Tu aūt cū ieiunas.) Scdo id qd indicif. (vnge caput tuū.) pp ꝑmū ꝯsiderandū/ q: lex abstinētie antiquior est oī ꝑcepto. Naꝫ ēt añ pctm̄ fuit hoi iposi tū ne gustaret de ligno scie boni ꝛ mali/cui⁹transgressio īde nos eiecit/ipsi⁹ obsuantia illuc nos reduceret: vt dicit Hiero. ℂ Sꝫ aduertē dū triplex eē ieiuniū. s. volūtariuꝫ/ satisfactoriū/ꝛ ordinatoriū. Ieiuniū volūtariū est qd qsqꝫ ex deuotione sibi assumit/sic ieiunauit daniel. Dañ. ix. Et reuelata sūt sibi futura sacra. Ieiuniū satisfactoriū ē qd p culpis diluēdis īponif: sic ieiunauit Dd p adulterio. ij. Re. xij. Et rex Achab p homicidio. iij. Re. xxi. Ieiuniū vo ordinariū est qd ex instituto eccl'ie seruādū est/qle ꝑci pue qdragesimale est iein^m/ qd nō volūtatis ꝓposito/aut pro diluēdis vel pro cauēdis criminib⁹ tm̄/sꝫ ēt ꝑcepto dei obligat vnūquēqꝫ/sine mstū/siue pcōrē: vn̄ apli ad h tenebanf. de h ait Augu. alijs dieb⁹ieiunare/ aut remediū aut premiū est. In xl^ma nō ieiunare pctm̄ est. alio tpe q ieiunat accipiet īdulgētiā/in

Nota triplex ieiunium.

xl^ma q pt ꝛ nō ieiunat sentiet penā. ℂ Circa institutionē vo ieiunij ordinarij. Notādū q: nō tm̄ pro remedio ꝑteritaꝝ culpaꝝ/ qꝫ p exercitio spūalis vite institutū est: oꝫ. n. spū vi uere qd neqꝗꝫ fieri pt/nisi nr̄ꝫ aial p carnis macerationeꝫ domef vn̄ Greg. xxx. li^o. mora. Nullus palmā spūalis certaminis apprehēdit/q nō in semetipso ꝑus p afflictā vētrī ꝯcupiscētiā carnis īcētiua deuicerit/q: nisi īterior hostis. s. gule appetitus edomef/ad alia vicia/q̄ lōgius distant/exurgē nō possum⁹. ꝑus. n. insidiāteꝫ ītra menia ciuē oꝫ cōprimere/ qꝫ ad exteriores ꝑcedaf hostes. Nōnulli vo huc ordinē spūalis certaminis ignorātes/edomare gulaꝫ negligūt/ꝛ ad spūale certamine assurgūt: q si aliqñ magna qdaꝫ faciūt vtutis opa: tñ d ñante gule vitio p carnis illecebrā oē ꝗ fortiter egerāt/cū dedecore pdūt. hui⁹rei figura hꝫ. iiij. Re. xxv. Et hiere. xxxix. vbi legif fm aliā lraꝫ/ ꝗ nabuzardaꝫ ꝑnceps cocoꝝ/ succēdit domū dñi/ꝛ muros hierusalē euertit fm Greg. princeps cocoꝝ vēter est/cui diligētissi. na cura a coquētib⁹ ꝑmif vel ꝑnceps cocoꝝ vitiū gule est: tēplū dñi mēs nr̄aꝫ vt dic apls. muri hierl'm sunt custodia vtutuꝫ. Sꝫ ꝑnceps cocoꝝ incēdit tēplū ꝛ muros euertit: q: dū nō restringif gule appetitus/ mēs ardet ꝯcupiscētijs/ꝛ oīs virtutū custodia pdif. eꝯ nulla tētatio nocet abstinētib⁹. Ieiunās. n. Iudith caput Holofernis ꝑcidit. Et ieiunās Hester/ Naamā cruce suspendit: ꝛ abstinētes tres pueros flāma ignis in fornace nō tetigit/nꝫ cōtristauit. Dañ. iij. q: vt dicit Greg. sobrijs mētib⁹/ꝛ si vsqꝫ ad tētatiōes cordis flāma ardeat/ vsqꝫ ad ꝯsensum tñ tētatio nō exu

Nō institutionē ieiunij qdragesimalis.

Nota figuram. 2.

Nota ieiunij meritum.

Nota qd fací dẽgant q ie iunnare nequeũt

nit. Ex his ḡ pȝ oĩbus volẽtib⁹ ad spũalẽ vitã pficere/ neciũ est vt ieiuny abstinẽti ã seruẽt. ¶ Sȝ qm̃ aliq ieiunare nõ pñt/ aut pp defectuȝ etatiȝ/ aut pp ĩpedimẽtũ ĩfirmitatiȝ/ aut ex alijs iustis causis. ¶ Notãdum qd sup h̄ btũs Augu. sentiat. Hoc sacro/ inqt/ xlme tpe/ q ieiunare nõ pt/ secreti⁹ mãdu cet/ nec alios ad prãdẽdũ inuitet/ ne sibi augeat ꝯ alterius gula pcm̃: pro eo aũt ꝙ ieiunare nõ pt/ amplius paupib⁹ largiaẜ/ vt pcã q̃ nõ pt ieiunãdo curare/ dando elĩnas possit redimere. sȝ hãc forte sumẽt excusationẽ ieiuny. dñt enĩȝ se ieiunare nõ posse/ ⁊ mltas cãs ĩpotẽtie adducũt. Quidã.n.dñt se fame vexari. sȝ dicendũ est eis/ vt esuriãt ieiuniũ ordinatuȝ eẽ/ ne igiẜ obediãt appetitui. Sȝ vt diẜ Aug. Suggerẽti diabolo cibuȝ dñt/ qꝛ nõ in solo pane viuit hõ. sȝ ĩ oĩ v̄bo qd̃ pcedit de ore dei. ¶ Jteȝ aliq allegãt ꝯ ieiuniũ dolorẽ capitiȝ. Rñdet Gre. Melior ẽ dolor capitiȝ/ dolore mẽtis. Jtẽ aliq turbationeȝ stomachi/ qb⁹ rñdeẜ in vitis patrũ diabolũ esse medicuȝ q talia psuadet/ vt a salubri abstinẽtia reuocet. Sȝ supanda est infirmitas carnis/ vigore spũs. ¶ Jtem aliq allegãt se nõ posse cibũ sumẽ/ qb⁹ rñdet Augu. vt eũ paupib⁹ tribuãt/ ⁊ minus comedãt si volũt ieiuniũ illis eẽ salubre. Jtẽ allegãt aliq se debilitari/ sȝ isti adducũt ꝯ ieiuniũ illd̃ p quo institutũ est/ vt caro/ vȝ/ fit debilis. Jtẽ allegant se dormire nõ posse/ ⁊ rñdeẜ eis vt in oõnibus vigilent. ¶ Jteȝ allegãt se laborib⁹ nõ posse attẽdẽ oportunis. ⁊ dicẽdũ est eis/ vt minus occupẽẜ: dũmõ seipos ⁊ familiaȝ possint sustentare. Jtem aliq allegãt pp paupptatẽ se nõ hĩe sufficiẽtem victũ/ qb⁹ rñdet Hiero.

Nota discursum ꝯ dicẽtes se ieiunare non posse.

nãm paucis eẽ ꝯtẽtã/ volnptas plura adiecit/ ꝯsuetudo supflua. ¶ Jtẽ aliq excusant se a ieiunio pp aeris intẽperiẽ. Estate qdẽ dñt esũ magnũ/ diẽ lõgã/ cibis ⁊ potib⁹ refrigerari ꝯuenit. Hyeme dñt ꝯ frigus ⁊ lõgas noctes opus eẽ cibo calefaciẽte. qb⁹ rñdet Ambr. dicẽs/ hoĩes quoꝝ aĩus ĩp in prãdio est/ prãdẽdi sibi occasiones q̃rũt: q dũ a ieiunio se excusant/ tpa creatoris accusant. ¶ Dic mihi o ꝺlicate xp̄iane/ q estateȝ ieiunãdo ferre nõ potes/ nunqd estus estatis torrẽtior est iehẽna: nunqd hyems horridior est tenebris ĩferni/ qb⁹ retrudẽdus es/ vbi erit fletus ⁊ stridor dẽtiũ: Naȝ sicẽ penetrante frigore/ hoĩes corpe ꝯtremiscũt: ita ĩternemẽte ꝯsciã frigida pctoꝝ/ graui pctõres stridore dẽtiũ q̃rienẜ. Cessent ḡ excusatiões ieiuny/ qꝛ nihil impo^le pcipit de⁹. ¶ Jteȝ ꝯsiderãdũ/ qꝛ in ieiunio xl^ii tres ꝯditiones sunt obseruãde. p° refectionis imitatione in die nãli. vñ ambr: qꝛ totã xl^maȝ vnico ieiunio cõplecti nõ possumus/ quotidianis eã ieiunijs sine ĩtermissione celebrem⁹. ¶ Scdo obseruare debemus totius tpis ĩtegritatẽ. Naȝ vt diẜ Ambro. q vnã diẽ abstinẽdo ptermiserit/ totã xl^aȝ violabit: ⁊ pp modici tpis cibũ/ magni fructũ laboris. ¶ Tertio obseruare dẽmus cibi q̃litateȝ/ vt nõ delitijs vtamur carniũ/ sȝ nec exq̄sitas pparationes faciamus: ex° Basi. q ieiunãs panẽ desiderabilẽ. i. cibuȝ delicatũ nõ gustauit. ¶ Quarto dẽmus obseruare cibi paucitatẽ. vñ Aug. si prãdia nr̃a exq̄sitis saporib⁹ ⁊ mltiplicatis ferculis expẽdẽ studeam⁹ ad cenã. Si non subtrahũẜ delitie/ sȝ mltiplicanẜ. nll'a pculdubio in futuro pro tali ieiunio recõpensabiẜ.

Nota cõditiones in ieiu° obseruãdas ĩfra diffuse. .3.

merces. ¶ Quinto obseruare oꝫ elle largitatē: vt qd̄ ſbtrahis vētri/des paupi. Vñ Aug. Sic ieiunemus vt prādia nr̄a paupibꝰ erogenť/vt qd̄ prāſuri eramus/ nō in nr̄is facculis/ſ in viſceribꝰ pauperū reponamus. Et Maximus. Jeiuniū/ingt/ xp̄iani/egētis oꝫ eē refectio. Hinc Greg. ait. Hoc ieiuniū deus approbat/qd̄ ad eiꝰ oculos manus eleuat. Ƀ ğ qd̄ tibi ſubtrahis/ alteri largire: vt vñ tua caro affligiť/ idē egēi p̄rimi caro repareť. Sꝫ vt dić Aug. Cū de elis loquunt/ nō ꝯturbet angusta paupertas: oīa eniꝫ cōpleuit/q/ qd̄ potuit fecit: qꝛ volūtas perficiēdi/reputabiť pro ope facti. ¶ Sexto obſeruare oꝫ quoꝛūdā ēt q̄ licite fieri poterāt/honestateꝫ/sic est repetitio ꝯtētioſa ppꝛie rei/ꝛ cognitio vroris/ꝛ ioci ac riſus/ꝛ ſpectaculoꝝ ꝛ taliuꝫ. Nam dñs reprehēdit eos q cū ieiunarēt debitores repetebāt Esay. lviij. Grego. certe/ ingt. Qui debitorē ſuū repetit/nihil facit iniuſtū: ſꝫ dignū est/vt q ſe ī pnīa macerat/ꝛ Ƀ qd̄ ſibi iuste cō petit/iterdicat. De caſtitate vō ſeruāda dicit Augu. ꝛ credā/ꝗ ſupueniētibꝰ feſtiuitatibꝰ plēs dies cuſtodiat charitas vr̄a: tñ ꝗ vos facere credo/ charitatis ꝯtēplatione cōmoneo: vt p totā xlmaꝫ ꝛ vſqꝫ ad finē paſce caſtitatē/dō auxiliāte/ſuē ẜ. ¶ Et vt pleniꝰ de ieiunio xlᵗ aliq̄ dicanť. Sciendū aligbꝰ ieiunātibꝰ annerā eē mētis p̄ſumptionē/alijs v̄tutibꝰ ſimulationē/plimis volūtatis ppꝛie affectionē/paucis vō mētis ſctificationē. Ƀ°° ieiunabat pharisēus iactās merita ſua: ꝛ ꝗ ieiunaret bis ī ſabbō/ꝛ publicanū ꝯtēnēs: ſꝫ nō pficit ieiuniū: qꝛ carnē humiliat/ꝛ mēteꝫ ſupbia eleuat Sic ꝛ filijs iſrł merito ꝛ v̄tute ꝯfidētibꝰ nō pficit ieiuniū/qn a filijs beniamin occiderenť ī p̄lio: vt dí Judi. xx. 2° mō p ſimulationē virtutis ieiunāt hypocrite: de tali ieiunio legiť. iij. Re. xxi. ꝗ ieꝫraelite ſimulata ſctitate p̄dicauerūt ieiuniū/ ꝛ adductis falſis teſtibꝰ lapidauerūt Naboth/ꝛ eiꝰ vineā diripuerūt. ¶ Tertio mō. ſ. implēdo ppꝛias volūtates ieiunāt q abſtinēt a cibis/ꝛ nō a vitijs: iſti offerūt deo ſacrifitiū capri/fruges terrenas: ſꝫ melioꝛa/aīaꝫ. ſ. tradūt diabolo. Hieremi. xiiij. Hec dicit dñs pplo q dilexit mouē pedes ſuos/ꝛ nō quieuit cū ieiunauerint: nō exaudiaꝫ p̄ces eoꝝ: ꝛ ſi obtulerint victimas ꝛ holocauſta/nō ſuſcipiaꝫ ea. Jſti putātes gratū qd deo facē. Esa. lviij. Quare dñe ieiunauimꝰ/ ꝛ nō aſpexiſti: humiliauimus aīas nr̄as ꝛ neſciſti: qbꝰ dñs p pphām rñdet. Ecce in die ieiunij vr̄i inuenit volūtas vr̄a. i. cū ieiunio pficiat ꝫ volūtates vr̄as. nunqd tale eſt ieiuniū qd̄ elegi/dicit dñs/certe nō. Vñ Greg. Jn caſſuꝫ caro ꝯteriť/ſi a p̄uis ſuis volnptatibꝰ aīas ñ refrenať. vñ dić in caſſum: qꝛ hic eſt finis ieiunij/vt volnptates aī reprimanť. Yſidorus ſup Amos. Qui a cibis abſtinēt ꝛ male agūt/ demones imitanť/qbꝰ nō ē eſca/ſꝫ neqtia ſp adeſt. Eō. angelicā agūt vitā/q a cibis ieiunāt ꝛ vitijs. ¶ Quarto ieiunio. ſ. ſctificationis ieiunāt ſpūales/q ad ſilitudinē abel optimā quāqꝫ mentē. ſ. ꝛ aīaꝫ deo tribuūt. Jeiuniū qdē eſt cibus aīe/qd̄ oꝫ ꝯdiri v̄tutibꝰ oī vitio remoto. Joel. ij. Sctificate ieiuniū. Augu. in liᵒ. l. homeliaꝝ. Quid eſt aliu ꝛ ſctificare ieiuniū/ niſi ieiunij cā/ſcā velle/iuſta facere/iniq̄ vitare? Sctificat ille ieiuniū/cuiꝰ coꝛ nꝫ adulatio amicoꝝ/nꝫ parētū gr̄a/nꝫ ſeruientium munera a recto tramite .4.

auertūt. Itē scificat ieiuniū/ cui⁹ iustitia p̄cio nō vilescit. Itē scificat ieiuniū/ q flāmas iracūdie mansuetudine refrigit. Itē scificat ieiuniū/ q oculos a turpi vanitate aspectu auertit. Itē scificat ieiuniū/ q cōtinētia paciētie scuto dispgit. Itē scificat ieiuniū/ q cōsurgētes i semetipo vanas cogitationes/ vbo euāgelico q̄si vomere qdē sui pectoris velut arator excidit. Item scificat ieiuniū/ q inopias egenoꝝ pro q̄titate sue sbe consolat. Itē scificat ieiuniū/ q p̄ceptis diuinis intētus/ diabolica a suo corde respuit tētamēta. Item vt dicit Maximus in quodā sermone/ scificemus ieiuniū sic castigātes mēbra ieiunijs/ vt aīas virtutib⁹ saginemus. q̄ ieiunet in nob piculosa luxuries/ ieiunet oīs iniqtas/ ieiunet odiosa cōtētio. abstineamus ab epulis/ magis abstineam⁹ a vitijs: nihil. n. pdest tpa ieiunādi custodire/ ⁊ legē nō tenere ieiunij: vñ nō pdest vacare a cōuiuijs/ ⁊ diē litib⁹ occupare. Itē nō pdest p̄priū nō edere panē/ ⁊ victū deripe miseroꝝ. Itez nō pdest abstinē a carnibus/ ⁊ qȯ oī esca est sordidi⁹ de tuo ore eijcē maledictū. Itez cui⁹ q̄z valoris est ieiuniū ei⁹/ cui⁹ lingua mēdatijs polluit. q̄ ieiuniū nr̄m scificet castitas/ ornet paciētia/ benignitas foueat/ mensa letificet/ cōmendet humilitas.

Nota discursum q̄uo qs ieiuniuz scificare dicatur.

℄ Sermo quartus quarte ferie in capite ieiunij.

.1. Unge caput tuū.) Obseruādā i ieiunio p̄cipit dñs spūalē letitiā: ⁊ loqtur fm morē palestinoꝝ/ q i signū letitie capita sua vngūt. Et est h̄ figurata locutio: q̄si dicat dñs/ sicē palestini letātes/ capita sua vngūt/ ita tu quoq₃ cū ieiunas letū te exhibe: non puto tn̄ xp̄ianū viꝝ seuerē e letū fingē cū nō sit ans nālē letitiā vanis signis ondere s₃ itēdit dñs q ieiunātes/ sic nos exhibeamus salua vitate vite pro loco ⁊ tpe ⁊ q̄litate p̄sonaꝝ/ qb⁹ cōuiuimus/ q nemi ex nr̄a abstinētia graues simus: nō. n. ad lr̄aȝ itēdit q capaput vngamus/ qȯ apȯ nos turpe est l₃ alicubi sit cōsuetudo: s₃ itēdit vt vel h̄ vl alio mō honesto cōgruēte cōsuetudini carnis macerationē sub hilaritate vl t⁹tegam⁹. Sic Hester. ⁊ Judith celabāt ieiuniū sbfacie leta: nō grāȝ meruerūt victorie. ℄ Sed aduertēdū oēs ieiunātē ex dispōne itrinseca tristeȝ fieri. s₃ hāc tristitiā dȝ vincere spūale gaudiū. q₂ vt dī Eccli. xxx. Jocūditas cordis h̄ est vita hoīs: s₃ tristitia mltos occidit: iō miserere aīe tue/ placēs deo ⁊ cōtinue cōgrega cor tuū in sctitate ei⁹/ ⁊ tristitiā lōge fac a te. Uñ aplˢ. ij. Coꝛ. vi. q̄si tristes/ sp āt gaudētes/ q̄si dicat/ ⁊ si adsit tristitia ex maceratione carnis: gaudeamus tn̄ de spe fructus ei⁹/ q est spūalis vita ⁊ eterna glia Ro. xij. Spū feruētes/ dño suiētes / spe gaudētes/ in tribulatione paciētes. ℄ Notādū vo .2.
q sclares hoīes cū ieiunāt sclaria remedia adhibēt p̄ tristitiā ex ieiunio p̄ueniētē an. n. itēdūt venationib⁹/ aut ludo aleaꝝ vacāt/ aut negocijs supfluis occupant/ aut varijs delectant sermonib⁹/ aut lasciuis detinent spectaculis. Sed videte qd de istis dicat Ambrosius. an putatis illū ieiunare frēs/ q p⁹ diluculo nō ad ecctiaȝ vigilat/ s₃ surgēs cōgregat seruulos/ disponit recia/ canes producit/ saltus siluasq₃ plustrat/ totaq₃ die venationib⁹ immorat: iste ⁊ si semel in vespere comedat/ non tn̄ dño ieiunat. q̄ nulli actus sctī nr̄m ieiuniū ipediant nō

ladnes tabule mētē anocet/ nō voluptas carnū sensus obducat/ nō negocij cōpēdiū aīaꝫ a iustitia ꝑuertat: qꝛ qd.n.aliud ꝑter mādatū dei feceris/ quātūis abstineas/ nō ieiunas. Restat ḡ alia remedia q̄rere ꝯ̄ tristitiā ieiunij/ q̄ assignat Ambr. dicēs. Tota die sit nob̄ assidua/ vel orō/ vel lcō/ q lr̄as nescit sctm̄ virū ꝗquirat/ cui᷒ cōfabulatione pascat̄ ecclīas visitet/ occupet̄ vtilib᷒/ indigētib᷒ misereat̄ ⁊c̄. ☙ Et no^m^ q̄ premissa v̄ba de vnctione capitis pn̄t intelligi spūaliter duobus modis. Primo qꝛ noīe capitꝫ xp̄s ītelligit̄/ cui᷒ nos mēbra sum᷒ Eph.i. Ipse ē caput sup̄ oēm ecclīaꝫ/ q̄ est corpus xp̄i: vnctio aūt est opus mīe ⁊ pietatis. Sꝫ qꝛ xp̄s dicit qđ vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis: ꝯ̄ns ē vt q paupib᷒ tribuit ei᷒ pā/ caput suū xp̄ꝫ/ vꝫ/ vngat quā vnctionē exprobauit pharisco imisericordi ⁊ cōmēdauit in muliē peccatrice dicēs. Oleo caput meū nō vnxisti/ h̄ aūt vnxit pedes meos: xp̄i pedes paupes sunt/ q adhuc in terra pegrinant̄/ qb᷒ vnctis/ caput fatet̄ eē vnctū: ⁊ videte qꝛ res vncta melioꝛ fit ⁊ tractabilioꝛ ad appreh̄ēdēdas gr̄as. Alio mō noīe capitꝫ me᷒ in aīa p̄t ītelligi: qm̄ vt dicit Aug. sicut caput extollit̄ in mēbris corpis/ ita mēs hoīs supeminet partibus aīe: h̄ui᷒ v̄o capitis vnctio est spūs sctificatio Esay.lxj. Spūs dn̄i sup̄ me/ eo q̄ vnxerit me: pōt ēt vnctio ei᷒ eē hylaritas boni opis ꝑs. vnxit te de᷒ oleo letitie: vel ista vnctio significat pietatis liquorem/ quo sp̄ n̄ra mēs dꝫ pinguescē Eccli.ix. Oī tp̄e vestimēta tua sint cādida/ ⁊ oleum capiti tuo nō deficiet: qꝛ corp᷒ est vestimētū aīe: vestimēta pn̄t mēbra carnis intelligi. Est ḡ sensus/ sp̄ in mēbris tuis sit cādoꝛ sctitatis/ ⁊ in mēte oleū pietatis: qꝛ nec castitas magnū aliqd ē sine bono ope/ nec bonū opus qcq̄ȝ valet sine castitate vt dicit Grego. Et ꝯ̄siderādū qꝛ pugiles ꝯ̄sueuerūt caput vngere/ ne capillis detineant̄: certe vnctā mētē n̄raꝫ sctitate/ hylaritate ⁊ pietate/ si qn̄q̄ȝ hostis n̄r tētādo occupat: tn̄ retinere nō p̄t p ꝯ̄sensuꝫ: sꝫ exilit de manib᷒ ei᷒. ☙ Scđo p̄cipit dn̄s faciei mūdiciam. (Et faciē tuā laua.) q̄ qdā ēt ad lr̄aꝫ de facie exterioꝛi pōt ītelligi. Nā vt dic̄ glo. Deuter.xxiij. Corpalē mūdiciā diligit de᷒: h̄ iō qꝛ nā seruat̄ in dispositione/ quā ille illi tribuit/ qđ qdē sibi placet/ dūmō ista mūdicia nō sit maculata ītētiōe placēdi sclo. aug. dicit in regl̄a. q̄ mūde vestis nimi᷒ appetit᷒ interioꝛes aīe sordes ꝯ̄bit. -4.

☙ Et no^m^ iō q̄ ista locio faciei ad īterioꝛē p̄t ītelligi vel referri hoīeꝫ/ cui᷒ facies imago est diue trinitatꝫ de q̄ Prouer.xvij. In facie prudētꝫ lucet sapīa/ qꝛ sapīa increata relucet in sua imagine/ q̄ facies sola p̄t eū ꝯ̄tēplari/ ad cui᷒ imaginē est ꝯ̄dita.ij.Coꝛ.iij. Nos āt reuelata facie gliā dn̄i ꝯ̄tēplātes i eādē imagineꝫ trāsfoꝛmamur. Sꝫ hāc faciē pctōres maculāt sordidis affectionib᷒/ aut puluere auaritie/ aut luto luxuriē aut fumo manis glorie/ aut igne iracūdie Esa.xiij. facies cōbuste vultus eoꝝ/ aut facies fedant̄ nigredine tristitie Treno.iiij. denigrata est sup carbones facies eoꝝ. aut inflāt̄ facies timore superbie/ aut pallēt liuore īuidie/ aut defoꝛmant̄ voꝛacitate gule Job.15. operuit faciēꝫ ei᷒ crassitudo/ ⁊ pingui coꝛtice armatus est. Has v̄o maculas cuꝫ ieiunamus oꝫ lauare. sic dī Esa.i. Lauamini/ mūdi estote: ⁊ q̄ sit ista lo-

-3. (margin, beside "nē exprobauit pharisco imisericordi")

quertūt. Itē scificat ieiuniū/ cui⁹ iustitia ꝓcio nō vilescit. Itē scificat ieiuniū q flāmas iracūdie māsuetudine refrigit. Itē scificat ieiuniū/ q oculos a turpi vanitate aspectu auertit. Itē scificat ieiuniū/ q ꝯnitia paciētie scuto disꝑgit. Itē scificat ieiuniū/ q ꝯsurgēẽtes i semetipso vanas cogitationes/ v̄bo euāgelico q̄si vomere qdē sui pectoris velut arator excidit. Item scificat ieiuniū/ q iopias egenoꝝ pro q̄titate sue sbe consolat. Itē scificat ieiuniū/ q ꝓceptis diuinis intētus/ diabolica a suo corde respuit tētamēta. Item vt dicit Maximus in quodā sermone/ scificemus ieiuniū sic castigātes mēbra ieiunijs/ vt aīas virtutib⁹ saginemus. ğ ieiunet in nob piculosa luxuries/ ieiunet oīs iniqtas/ ieiunet odiosa ꝯtētio. abstineamus ab epulis/ magis abstineam⁹ a vitijs: nihil. n. ꝓdest tpa ieiunādi custodire/ ⁊ legē nō tenere ieiunij: vñ nō ꝓdest vacare a ꝯuiuijs/ ⁊ diē litib⁹ occupare. Itē nō ꝓdest ꝓpriū nō edere panē/ ⁊ victū deripe miseroꝝ. Itē nō ꝓdest abstinē a carnibus/ ⁊ qd̄ oī esca est sordidi⁹ de tuo ore eijcē maledictū. Itē cui⁹ q̄z valoris est ieiuniū ei⁹/ cui⁹ lingua mēdatijs polluit. ğ ieiuniū nr̄m scificet castitas/ ornet paciētia/ benignitas foueat/ mensa letificet/ cōmendet humilitas.

Nota discursum q̄uo qs ieiuniū scificare dicatur.

ℭ Sermo quartus quarte ferie in capite ieiunij.

.1. Vnge caput tuū.) Obseruādā i ieiunio ꝓcipit dn̄s spūalē letitiā: ⁊ logtur f̄m morē palestinoꝝ/ q i signū letitie capita sua vngūt. Et est h̄ figurata locutio: q̄si dicat dn̄s/ sicͨ palestini letātes/ capita sua vngūt/ ita tu quoq̄ cū ieiunas letū te exhibe: non puto tñ xpianū virꝝ seuēre letū fingē cū nō sit antnālē letitiā vanis signis oñdere sꝫ itēdit dn̄s ꝙ ieiunātes/ sic nos exhibeamus salua v̄itate vite pro loco ⁊ tpe ⁊ q̄litate ꝑsonaꝝ/ qb⁹ ꝯuiuimus/ ꝙ nemi ex nr̄a abstinētia graues simus: nō. n. ad l̄raꝫ itēdit ꝙ caput vngamus/ qd̄ apd̄ nos turpe est lꝫ alicubi sit cōsuetudo: sꝫ itēdit vt vel h̄ vl̄ alio mō honesto ꝯgruēte ꝯsuetudini carnis maceratonē sub hilaritate vl' tegam⁹. Sic Hester. ⁊ Judith celabāt ieiuniū sbfacie leta: nō grāꝫ meruerūt victorie. ℭ Sed aduertēdū oēs ieiunātē ex dispōne itrinseca tristē fieri. sꝫ hāc tristitiā dꝫ vincere spūale gaudiū. q2 vt di Eccli. xxx. Jocūditas cordis h̄ est vita hoīs: sꝫ tristitia mltos occidit: iō miserere aīe tue/ placēs deo ⁊ ꝯtinue ꝯgrega cor tuū in scītate ei⁹/ ⁊ tristitiā lōge fac a te. Vñ apl̄s. ij. Cor. vi. q̄si tristes/ sꝑ āt gaudētes/ q̄si dicat/ ⁊ si adsit tristitia ex maceratione carnis: gaudeamus tñ de spe fructus ei⁹/ q est spūalis vita ⁊ eterna glīa Ro. xij. Spū feruētes/ dn̄o fuiētes / spe gaudētes/ in tribulatione paciētes. ℭ Notādū v̄o ꝙ sclares hoīes cū ieiunāt sclaria .2. remedia adhibēt ꝯ tristitiā ex ieiunio ꝓueniētē an. n. itēdūt venatio nib⁹/ aut ludo aleaꝝ vacāt/ aut negocijs supfluis occupant/ aut varijs delectant sermonib⁹/ aut lasciuis detinent spectaculis. Sed videte qd de istis dicat Ambrosius. an putatis illū ieiunare frēs/ q p⁹ diluculo nō ad ecclīaꝫ vigilat/ sꝫ surgēs ꝯgregat seruulos/ disponit recia/ canes producit/ saltus siluasq̄ plustrat/ totaq̄ die venationib⁹ immorat: iste ⁊ si semel in vespere comedat/ non tñ dn̄o ieiunat. ğ nulli actus sclī nr̄m ieiuniū ipediant nō

ſudus tabule mētē anocet/ nō vo-
luptas carnū ſenſus obducat/ nō
negocij cōpēdiuz aīaz a iuſtitia p-
uertat: q; qd.n. aliud ꝑter mādatū
dei feceris/ quātūs abſtineas/ nō ie
iunas. Reſtat ḡ alia remedia q̄rere
ꝯ triſtitiā ieiunij/ q̄ aſſignat Ambr.
dicēs. Tota die ſit nob̄ aſſidua/ vel
oīo/ vel lcō/ q lr̄as neſcit ſctm̄ virū
ꝑquirat/ cui⁹ cōfabulatione paſcat
eccliās viſitet/ occupet vtilib⁹/ indi
gētib⁹ miſeat ꝛc. ❡ Et no^m q̄ pre-
miſſa v̄ba de vnctione capitis pñt
intelligi ſp̄ūaliter duobus modis.
Primo qꝛ noīe capitꝫ xp̄s ītelligit/
cui⁹ nos mēbra ſum⁹ Eph. i. Ipſe ē
caput ſup oēm eccliā; q̄ eſt corpus
xp̄i: vnctio aūt eſt opus mīe ꝛ pie-
tatis. Sꝫ qꝛ xp̄s dicit qd̄ vni ex mi-
nimis meis feciſtis mihi feciſtis:
ꝯſis ēvt q pauꝑib⁹ tribuit elēā/ ca-
put ſuū xp̄z/ vꝫ/ vngat quā vnctio-
.3. nē exprobauit phariſeo īmiſericor
di ꝛ cōmēdauit in mulie peccatri-
ce dicēs. Oleo caput meū nō vnxi
ſti/ h̄ aūt vnxit pedes meos: xp̄i pe
des paupes ſunt/ q adhuc in terra
ꝑegrinant/ qb⁹ vnctis/ caput fatet
eē vnctū: ꝛ videte qꝛ res vncta me-
lior ſit ꝛ tractabilior ad apprehēdē
das grās. Alio mō noīe capitꝫ me⁹
in aīa ꝑt ītelligi: qm̄ vt dicit Aug.
ſic caput extollit in mēbris corpis/
ita mēs hoīs ſupeminet partibus
aīe: huius vō capitis vnctio eſt ſp̄ūs
ſctificatio Eſay. lxj. Sp̄ūs dn̄i ſup
me/ eo q̄ vnxerit me: pōt ēt vnctio
ei⁹ eē hylaritas boni opis ꝑs. vnxit
te de⁹ oleo letitie: vel iſta vnctio ſi-
gnificat pietatis liquorem/ quo ſp
ūſa mēs dꝫ pingueſcē Eccli. ix. Oi
tpe veſtimēta tua ſint cādida/ ꝛ ole
um capiti tuo nō deficiet: qꝛ corp⁹
eſt veſtimētū aīe: veſtimēta pñt mē
bra carnis intelligi. Eſt ḡ ſenſus/ ſp

in mēbris tuis ſit cādor ſctitātis/ ꝛ
in mēte oleū pietatis: qꝛ nec caſti-
tas magnū aliqd ē ſine bono ope/
nec bonū opus qcq̄ꝫ valet ſine ca-
ſtitate vt dicit Grego. Et ꝯſiderādū
qꝛ pugiles ꝯſueuerūt caput vnge-
re/ ne capillis detineant: certe vn-
ctā mētē nr̄aꝫ ſctītate/ hylaritate ꝛ
pietate/ ſi qn̄qꝫ hoſtis nr̄ tētādo oc
cupat: tn̄ retinere nō ꝑt p ꝯſenſuꝫ:
ſꝫ exilit de manib⁹ ei⁹. ❡ Scdo ꝑci- .4.
pit dn̄s faciei mūdiciam. (Et faciē
tuā laua.) q̄ qdā ēt ad lr̄aꝫ de facie
exteriori pōt ītelligi. Nā vt dic̄ glo.
Deuter. xxiij. Corpalē mūdiciā dili
git de⁹: h̄ iō qꝛ nā ſeruat in diſpoſi
tione/ quā ille illi tribuit/ qd̄ qdē ſi
bi placet/ dūmō iſta mūdicia nō ſit
maculata ītētiōe placēdi ſclo. aug.
dicit in reglā. q̄ mūde veſtis nimi⁹
appetit⁹ interiores aīe ſordes ꝯbit.
❡ Et no^m iō q̄ iſta locio faciei ad
īteriorē ꝑt ītelligi vel referri hoīeꝫ/
cui⁹ facies imago eſt dīne trinitatꝫ
de q̄ Prouer. xvij. In facie prudētꝫ
lucet ſapīa/ qꝛ ſapīa increata relu-
cet in ſua imagine/ q̄ facies ſola ꝑt
eū ꝯtēplari/ ad cui⁹ imaginē eſt ꝯdi
ta. ij. Cor. iij. Nos āt reuelata facie
gliā dn̄i ꝯtēplātes ī eādē imagineꝫ
trāſformamur. Sꝫ hāc faciē pctō-
res maculāt ſordidis affectionib⁹/
aut puluere auaritie/ aut luto lu-
xuriē aut fumo inanis glorie/ aut
igne iracūdie Eſa. xiij. facies cōbu-
ſte vultus eoꝝ/ aut facies fedant ni
gredine triſtitie Treno. iiij. denigra
ta eſt ſup carbones facies eoꝝ. aut
inflant facies timore ſuperbie/ aut
pallēt liuore īuidie/ aut deformant
voracitate gule Job. 15. operuit fa
cieꝫ ei⁹ craſſitudo/ ꝛ pingui cortice
armetus eſt. Has vō maculas cuꝫ
ieiunamus dꝫ lauare. ſic dī Eſa. i. la
uamini/ mūdi eſtote: ꝛ q̄ ſit iſta lo-

tio/subiungit. afferte malū cogitationū viaꝝ ab oculis meis/quiescite agere puerse/discite bñfacere. Nec .n.duo/q̄ sᷓ declinare a malo ⁊ facē bonū/exterminatā ꝑus faciē i.extra terminos ītētionis positā reducūt ad dispōnē debitā ⁊ gratā/vt iā nō varief intētio diuersis volūtatib⁹: vnū tm̄ q̄rēs.s.vt deo placeat: sic̄ de Anna legif.i.Re.ij.c. vultus illi⁹ nō sunt amplius in diuersa mutati

¶ Sermo quintus quarte ferie in capite ieiunij.

.1. Faciem tuā lava.) Cōsiderādū qꝛ lavacruꝫ iterioris macule pnīa est. Lavat.n.cordis ꝯtritio/lavat oris ꝯfessio/lavat lachrymarū effusio/lavat nihilominus opis satisfactio. vñ pnīa figurari ꝑt ꝑ mare eneū.iij.Re.vij. Erat enim grāde vas fusile ⁊ rotūdū/ cui⁹ circuitus fuit.xxx.cubitoꝝ/latitudo.x.altitudo.v.grossitudo.iiij.digitoꝝ: erat aūt plenū aq̄: idq̃ iuxta moreꝫ hebreoꝝ/q ꝯgregationes aquaꝝ mare dicūt/mare vocabaf. Sil'e vas fecit Moyses in tabernaculo/sꝫ appellauit illd labiū eneū/qꝛ orificiuꝫ ei⁹erat sil'e labio: vtrinsq̃ aūt vasis vsus fuit/vt in eo lavarenf q sacrificaturi erāt dño/⁊ tēplū ingressuri.

Nota penitētiaꝫ figurari ꝑ vas eneū ī tēplo salomonis.

¶ Iste vo ꝯditiones ꝯueniūt pnīe: Ipsa.n.ꝑo⁹est mare rōne ꝯtritionis. Treñ.ij. Magna est velut mare cōtritio. Qual'r vo amara pnīa dispo nat hoīem iterius.btūs Greg.viij. libꝛo moꝛa.oñdit tres septenarios amaritudinis distinguēs successiones/inqt: amaritudo pnīe verecūdati cordis. ¶ Pmo īportune ingerit illicita q̄ cōmisit. Itē districtū ꝯ h iudicē oñdit. Itē suppliciоꝝ minas incutit. Itē pauore aīꝫ ferit. Itē pudore ꝯfundit. Itē motus illicitos increpat. Itē qetē noxie securitatis turbat. Itē q̄ ei bona creatoꝛ ꝯtulit enumerat. Itē q̄ ipse bonis illi⁹mala rñdet pēsat. Itē ꝙ misere ab eo ꝯditus. Itē ꝙ gratuito nutritus. Itē ꝙ rōnis sba dotatus est. Itē ꝙ ꝯditoris gr̄a vocatus est. Itē ꝙ seq vocatus noluit. Itē ꝙ vocātē nec surdū renitentēq̃ despexit. Itē ꝙ illuminat⁹donis. Itē ꝙ sua spōte ꝑuis actib⁹ ⁊ ꝑter dona cecat⁹ē. Itē ꝙ cecitatis sue erroꝛis pꝛne sollicitudinis flagellis expiat⁹ est. Itē ꝙ a flagelloꝝ doloꝛibus ad salutis gaudia medicamēto mīe reductus est. Itē ꝙ quoꝛūdā culpis ēt si non grauib⁹subditus peccare: tñ ēt iter flagella nō desinit. Itē qꝛ pctm̄ suū sup̄na gr̄a nec ꝯcepta deligt.

Nota discursum.

¶ Item ipsa est labiū recte ꝯfessionis.ps.ecce labia mea non ꝓhibebo/qui potius dimittā aduersuꝫ me eloquiū meū/⁊ loquar in amaritudine aīe mee dicēs/peccaui dñe noli me cōdēnare. Itē ipsa est labiū eneū rōe satisfactionis/vel fortis opationis: debēt.n.frigida corda peccantiū ꝑ pnīam liquari/ ⁊ fortitudine spūs assumē. Job.xxviij.lapis caloꝛe so- .2.
lutus in es vtif. Greg.xviij.li⁰ moꝛa. Tūc lapis caloꝛe soluif/cū durū coꝛ atq̃ a diuini amoꝛis igne frigidū/ipso diuini amoꝛis igne tāgif/⁊ in feruoꝛē spūs liquaf/ex quo emollif ad amoꝛeꝫ/vt duriciā lapidis ꝑdat/⁊ roboꝛaf ad opationē/vt fortitudinē sonātis eris assumat: qd̄ fit dū ea q̄ pꝛius audire nolebat/iā nō solū credere ⁊ opari/sꝫ ēt alijs manifestare fortiter studet. Et h designat es forte ⁊ sonoꝛosum. ¶ Item pnīa est vas aqueū rōne lachꝛymationis. Judith.viij. de nr̄is peniteamus pcis ⁊ indulgētiā a dño fusis lachꝛymis postulem⁹. ¶ Itē est vas fusile: di ꝙ liq̄facto metallo in foꝛeꝫ

trāſfundit:q̄ pnīa vas fuſile dī rōe exēplaris trāſmutatiōis.q2 lique-factū cor pcōis/igne ɔtritionis/po ſtea trāſfundēdū eſt ex ſeipſ3.Treñ. ij.Effūde ſicut aq̄ cor tuū añ ɔſpectū dñi.Sic Anna dicebat.j.Re.j.Effu di aīa3 meā in ɔſpectu dñi ex mlti tudine doloris et meroris mei.Sed iſta trāſfuſio d3 fieri ad imitationē alterius:vt/v3/ ſ'ciā3 pnīe aſſumat a dd/a maria magdalena/a petro/ et ab alijs:quoꝝ ſcriptura cōmen-dat pniā3:vñ maria magdalena dī fo'ia pnīe.Et Ambr.ad Theodoſiū. Secutus es/inqt/dd errātē/ſeque-re penitente3.¶ Jte3 pnīa eſt vas rotūdū rōne vniuerſalis purifica-tionis: rotūdū.n.caret angulis in qb9 ſordes ɔgregant.Ut dic Bern. et q2 pnīa nihil turpe retinet:aut.n. totū emēdat hoīe3/aut nihil:iō ro-tūdū vas eſt.Eze.xxxvj.Effundā ſup vos aquā mūdā/et mūdabimini ab oīb9 inquinamentis vr̃is/et ab vniuer ſis ydolis vr̄is mūdabo vos.Jtem pnīe circuitus eſt.xxx.cubitoꝝ rōe ꝑ̄ fructificatiōis:cū.n.ſint tres fru ctus in eccīa.triceſimus/ſexageſi-mus/et cēteſimus:ex hijs pm9.ſ.tri ceſimus penitentiū eſt/q ſunt inci-piētes.Reliq duo ſunt pficiētiu3 et pfectoꝝ.iō Exo.28.Saga cilicina/ p q̄ deſignant penitentes.xxx.cubi toꝝ lōgitudinē habuiſſe dñr/ q nu merus recte ɔuenit fructib9pnīe: nā ipſe numerus trib9denarijs nu meris ɔſtat:q foia3 crucis hn̄t tri-bus.n.crucib9 debent penitentes cruciari. pa eſt horrere ɔſueta illici ta. 2a eſt omittere etia3 licita. 3a eſt
.3. tollerare difficilia.Jſti ſunt pmatu ri fructus/iō q2 amari:de qb9 pdi-cator pnīe ioānes baptiſta dicebat. Luc.3.facite fruct9dignos pnīe.S3 pſeuerātia ducit ad maturā dulce-

dine3.Jtē dyameter ſiue latitudo pnīe x.fuit cubitoꝝ rōne decalogice trāſ greſſionis. vñ legit.ij.paral.iiij. q mare fuit.x.cubitoru3 a labio vſq3 ad labiū. Unū labiū eſt ɔfiteri trāſ-greſſiones omiſſionis.Alterū ptī-net ad pnaricatione3 cōmiſſionis. Hec ſunt pcepta/ aut affirmatiua/ aut negatiua/ q̄ in decalogo ɔtinen tur.A labio g̃ vſq3 ad labiū menſu rant.x.cubiti.qñ ɔfitētes pcā omiſ ſionis vſq3 ad culpas cōmiſſionis puenimus dicentes bona q̄ omiſ-ſimus/et mala q̄ fecimus:q̄ duo in trāſgreſſiōe.x.pceptoꝝ ɔtinent.S3 h oīa mūdat pnīa.Luc.xvij.Nōne decē mūdati ſunt? ¶ Jte3 altitudo pnīe eſt.v.cubitoꝝ/rōne pfecte ma cerationis:quinq3.n.ſenſus nr̄i ſunt qb9 delinqmus:q2.n.pnīa facit ɔti-nere a voluptate videndi/ audien-di/guſtādi/odorādi/et tāgendi:iō vſ q3 ad h ſe eleuat/vt ſenſus nr̄os de-uincat. Hijs tamē.v.cubitis eleuati celū rapimus:ſic de penitentib9 dī Matth.ij.regnū celoꝝ vim patit/et violenti rapiūt illud. violenti ſunt penitentes/q ɔ̄ ɔſuetudinem potius vite ſibiipſis violentiā īferūt.Jō dī Exo.38.q altare hc locauſtoꝝ.v.cu bitis erat p q̄drū:p h altare mace-ratio penitētiū deſignat/q2 ſ3 q̄drū v̄tutis errata.v.ſenſuū corrigit/ſic-q3 fiūt penitentes ſacrificiū deo in ſpū ɔtribulato. ¶ Jte3 groſſitudo pnīe iiij.digitoꝝ eſt rōne diſcretio-nis:ſine diſcretione etenī pnīa nō purgat aīa3/ſ3 carnē occidit.Sciē dū aūt q ſicut manus ad opationem ptinet/ita digiti ad diſcretiōe3 opis. Nota q̄liter maceratio carni3 d3 eſſe moderata.
¶ Sunt aūt.iiij.diſcretiones obſer uāde in ope ſatiſfactionis.pa vt ma ceratio carnis ſit moderata:qdā.n. inordinato ſpū ſic affligūt ſe/vt car ne3/aut inutiē faciāt/aut pitus in

terminãt: qđ ꝯ ait apl'ꝫ. Ro.xij. Exhi beatis corpa via hostiã viuentem/ scãꝫ/ deo placenteꝫ/ rõnabi.e obseq̃uiũ vim. 2ª discretio est vt sit ma
.4. ceratio ꝯgrua q̃ztitati culpe ꝛ q̃lita ti: q̃ztitati qdeꝫ/ vt ſm mensurã delicti sit plagaꝝ modus: q̃litati vo/ vt p ꝯria fiat recõpẽsatio pene: q̃tenꝰ ei q diligit/ ꝑ gulã ꝛ luxuriã ieiuniũ ꝛ vigilie deligãt/ ꝛ labor corporis iponat. raptori elẽe / supbo seruitutis obsequiꝫ/ iracũdo remissio iniurie/ ꝯuiciãti exhibitio reuerentie/ pcuſsori flagella taxent. ꝯria.n. ꝯrijs curant. vñ ait Aristo. penas esse medicinas. 3ª discretio est vt sit maceratio occulta Esa.xxvj. vade pplꝰus meus ĩtra cubicula tua.i. ĩtra secreta cordis claude hostia tua.i. sensus tuos/ claude ne ingrediant exteriores illecebre abscõdere modicũ ad momentũ donec ptrãseat indignatio mea indignatio dñi est vindicta quã in nr̃is pc̃is exercet q̃ ptrãsit si modicũ qd ĩ occulto macerationis sustineamus. 4ª discretio est/ vt sit maceratio carnis arbitraria: nõ .n. iudices nr̃i esse debemus in puniendis criminibꝰ. Sꝫ ad arbitriũ sacerdotis assumenda est pena pro pc̃is: vñ Leuiti xiij. q̃ sic arbitriũ sacerdotis erat iuditiũ lepre/ ꝛ emũdatio eiꝰ. Luce.xvij. Jte ostẽdite vos sacerdotibꝰ. Jste q̃ternarius discretionis designatus Exo.xxij. vbi di. Si qs furatus fuerit oueꝫ.iiij. oues p vna oue reddat. Omis aial inocẽs ꝛ mũdũ est: q2 diuidit vngulã/ ꝛ ruminat. Ruminatio ad examinationeꝫ/ diuisio vngule ad discretioneꝫ agendoꝝ refert. Hec omĩs violenter a nob tolli nõ pt/ ſꝫ furripiẽtibꝰ carnis illecebris ꝛ mũdi vanitatibꝰ clã/ q̃si furtim tollit: q2 oĩs malus ignorat/ ꝛ errãt q operant malũ

Nota figuram q̃uo oĩ penitẽs cõparet

iste aũt fur innocentis vite carnis est appetitus. Sed in satisfactione pnie.iiij. oues.i.iiij. discretiones dꝫ reddere/ sine qbꝰ nulla est deo grata satisfactio. Pꝫ ḡ ex dc̃is pniaꝫ eẽ fonteꝫ alteꝝ. Nã p̃mꝰ est baptismꝰ/ in q̃ originalia. ſꝫ in pnia actualia pctã lauant: hinc veniamus lauare facies/ q2 oẽꝫ maculã ꝯscie pnia diluit. ❡ Jteꝫ sacrificaturi dño p̃us lauent in mari pnie: seipꝫ.n. sacrificat q diuinis obseruationibꝰ vacat. cuiꝰ p̃o debẽt culpe emũdari. Hinc sacerdos ad altare accẽs ante oĩa gñali ꝯfessione lauat se a pc̃is: hinc etiã bis in die in p̃ma ꝛ cõpletorio p̃us q̃ꝫ matutinũ ꝛ vesptinũ sacrificiũ ĩmolemus dicimus ꝯfiteor. ſꝫ nec digniũ est/ vt aliqs celeste ingrediat tẽpluꝫ/ nisi p̃us lotus fuerit mari pnie: nihil.n. coinquinatum introibit illuc.

❡ Sermo sextus quarte ferie in capite ieiunij.

Ne videaris hoĩbꝰ ieiunãs.) Jn hac 3ª parte ꝯ lẽtionẽ hypocritaꝝ tria adducit dñs. p̃o.n. phibet humanã apparẽtiã. 2º hortat ad diuinã cõplacentiã. ibi. (Sꝫ pri tuo.) 3º insinuat diuinam presentiam. ibi. (Qui est in abscondito.) .1.

❡ Primo ḡ dic. (Ne videarꝭ hoĩbꝰ ieiunãs.) Ruth.iij. lauare ꝛ vngere ꝛ ĩduere cultioribꝰ vestimẽtis ac descende in areã. nõ te videat hõ. (Sꝫ pri tuo.) priꝫ deuꝫ dicit/ cuiꝰ sumus filij. grã adoptiõis. Mat.xxiij. priꝫ nolite vobis vocare sup terrã: vnus est.n. pr vr/ q est in celis. Et nõ q̃ dic nolite vocare vobis priꝫ in terra/ ſꝫ in celo: q2 gñõ spũalis p̃ferenda est carnali: ꝛ celestis adoptiõis gñõ p̃ferat terre ppagationi. ❡ Notãdũ est/ q2 volẽs nos puocare vt nr̃a opa nõ hoĩbus ſꝫ deo pateãt/ deũ

piez appellāt) cuiꝰ opa gr̄e occltua
sunt. ieiuniū aūt ad sc̄ificationē mē
tis pertinꝫ/itaqꝫ si filij sumus pr̄is
celestis/emulemur eiꝰ opationē in
absc̄ōdito iustificantis nā q̄dā opa
dei apta sunt/sicut opa nāe : q̄daꝫ
v̄o sunt icerta sic̄ opa fortune q̄.n.
sine aliq̄bꝰ p̄spa aliq̄bꝰ aduersa ve-
niāt icertū est: ꝛ tn̄ vtrinsqꝫ auctoꝛ
ē deꝰ. ¶ Alia v̄o s̄t opa dei occulta
.s. iustificatio impij/ꝛ collatio v̄tutꝫ
ꝛ gr̄e: inter q̄ ꝯnumerat̄ abstinētie
bonuꝫ: ꝙ itaqꝫ nō hoīb⁹ sꝫ deo pꝫ.
¶ Quartū v̄o opus dei est glīe: de
.2. q̄ statiꝫ dicet̄. (Et pr̄ tuus. q videt ī
absc̄ōdito reddet tibi.) huic pr̄i cele
sti pateat nr̄m ieiuniū: ad eū leuet̄
cordis intētio: sic̄ de sc̄is aīalibꝰ le-
git̄ Eze. i. facies eoꝝ/ꝛ pēne eoꝝ ex-
tēte desup̄/ facies ad mētis imagi-
nē ptinet: pēne aūt/qbꝰ in altū tol-
limur/v̄tutes sunt: h̄ vtraqꝫ extēdit
intētio: qm̄ si cordis ꝛ opis intētio
terrenū aliq̄d q̄rat: extēdit̄ q̄dē fa-
cies ꝛ pēna: nō desup̄ aūt/sꝫ ad in-
fima deijcit̄. Si v̄o tota cordis ꝛ bo
ni opis intentio sit p̄p deū/facies ꝛ
pēne desup̄ extēdunt̄. ¶ Deinde ad-
ducūt diuinā p̄ntiā. (Qui est ī ab-
Nota q̄ nõ deꝰ in absc̄õdito dicatur.
scondito.) q̄si dicat ne omittas ab-
sc̄ōdite bonū opari/q̄si deꝰ illud vi-
surus nō sit : quinimo ipse est in ab
sc̄ōdito. Quadrupl ex aūt absc̄ōdi
tū est/in q̄ deꝰlatet. p° q̄dē ipse est ī
absc̄ōdito p̄prie maiestatis p̄ eēn-
tiā Esa. xlv. vere tu es deꝰ absc̄ōditꝰ.
Itē ipse est in absc̄ōdito nr̄e entita-
tis p̄ poªꝫ: absc̄ōditū q̄dē ē coꝛ nr̄ꝫ/
in q̄ nisi deꝰ eēt p̄ poªꝫ subsistere nō
possemus. vn̄ Aug. Tu es dn̄e mi-
hi oī secreto intimioꝛ. Itē ip̄e est in
absc̄ōdito sc̄itatis p̄ gr̄aꝫ sc̄ificatio
q̄dē mēt(soli auctori nota ē. Sꝫ ip̄a
fieri in v̄bis nō posset/ nisi p̄ gr̄aꝫ
deus esset ī mēte. Sap̄. vij. In aīas
sc̄ās se trāsfert amicos dei ꝯstituēs
p̄s. Tu aūt in sc̄ō h̄itas. Itē ipse est
ī absc̄ōdito glīose felicitꝰ p̄ p̄ntiā:
videbimus. n. eū sicuti est/ꝛ b̄ti eri-
mus eū videntes. de isto absc̄ōdito
ait p̄s. q̄ꝫ magna est m̄ltitudo dul-
cedinis tue dn̄e / quaꝫ absc̄ōdisti ti-
mētibꝰ te. ¶ Quarto fugiētibꝰ hu-
manā gliaꝫ p̄mittit deꝰ glīosaꝫ re-
tributionē dicēs. (pr̄ tuus/q videt .3.
in absc̄ōdito.) Et duo facit. p°. n. tā-
git opis approbationē. 2° exp̄mit
ipsius retributionē. ibi. (Reddet ti
bi) dicit ḡ. (Et pr̄ tuus q videt.) .i.
approbat. (in absc̄ōdito.) In q̄dru
plici absc̄ōdito exn̄s celestis pr̄ nos
videt: nec tn̄ vr̄ a nob̄. Et p° q̄dē vi
det nos exn̄s in absc̄ōdito sue maie
statis. p̄s. deꝰ de celo p̄spexit sup̄ fi-
lios hoīꝫ: vt videat si est itelligēs
aut reqrēs deū. Sꝫ i absc̄ōdito isto
n̄ vr̄ a nob̄. Jo. vi. pieꝫ n̄ vidit q̄sq̄ꝫ.
¶ Itē exn̄s i absc̄ōdito cordis nr̄i/
oīa eiꝰ occulta videt. i. Re. xvi. hō vi
det q̄ foris apparēt. deꝰ aūt intuet̄
coꝛ: ꝛ nō solū veꝝ est ꝙ hō alteri us
hoīs sola exterioꝛa discernit nec vi
det occulta cordis eiꝰ: sꝫ ēt sibiipsiꝰ
ipsa intima cordis occulta sunt hu
mano cordi: q̄ tn̄ deo patēt. vn̄ dic̄
p̄s. ab occultij meis mūda me dn̄e.
sic aūt videt deus absc̄ōdita cordis
nr̄i: ꝙ tn̄ dn̄s eiꝰ pōa nō vr̄ a nob̄.
Exo. xxxiij. Nō poteris videre faciē
meā: nō . n. videbit me hō ꝛ viuet:
sꝫ interioꝛē hoīeꝫ loq̄r q videre nō
pōt in suis absc̄ōditis latētē deū do
nec viuit vita carnis. nam vt dicit
Gre. Obligatio carnis ē velamētū
q̄ p̄hibet̄ mens ne deū videat. Itē
exn̄s deꝰ in absc̄ōdito v̄tutis ꝛ gr̄e/
videt nr̄a merita/nec tn̄ vr̄ a nob̄.
Job. ix. Si venerit ad me nō vide-
bo eū/ ꝛ si abierit nō intelligam: ve
nit ad nos deꝰ cū gr̄e sue nobis do

na largit: abijt vero/sz tñ pñs est/ cũ tẽtationib⁹ exponit. Vñ Antonius verberatus dicebat. vbi eras dñe iesu? ꝛ xps: hic/inqt/erã: sz vtrũ qz istoꝝ nos latet/qꝛ nec scim⁹ vtrũ
4. amore digni sumus. Job.ix. Etiã si simplex fuero hoc ipm ignorabit aĩa mea: nec ĩtelligĩt mus q̃ sine tẽtationib⁹ exponamur: sz aũt sic nos lateat de⁹ pñs: ei tñ cogniti sumus Job.xxiiij. Si ad sinistram iero/nõ apprehẽdã eũ: si me vertaz ad dextrã/nõ videbo illũ: ipe võ scit vineã meã. i. nec sinistra tẽtatiõis/nec dextra munerũ eius nota est mihi cuz ipis vias meas nouerit. Et qꝛ sicut manifesti sumus in abscõdito pñ: duo nobis tenaciter debemus ingeri. s. amor boni/ꝛ timor mali. De p° ait Boetius. Magna nobis pbitatis indita vĩtus est/cũ oĩa agam⁹ añ ocl'os cũcta cernẽtis. de 2° dicit Gre. metuẽdus est q videt ꝛ nõ vr. Itez exñs de⁹ in abscõdito glie sue/ nr̃az videt miseriã. Exo.iij. vidi afflictionẽ ppli mei: ei⁹ tñ gliaz nõ videmus/qꝛ eam videre est btm̃ eẽ: nos võ ad hoc miseri sumus. Job.ix. fugerũt dies mei ꝛ nõ viderũt bonũ. j. Thy.vi. lucẽ habitat inaccessibilez quã nll's hoiz videt. Deinde assignat mercedis retributionẽ. (reddet tibi.) Et qd p abscõdita sit redditurus abstinẽtia tacet: qꝛ nec oculus vidit/nec auris audiuit/nec in cor hois ascẽdit. Nõ redditurus ãt est creatũ aliqd/sz seipz/q fecit oĩa. vñ Aug. sup ps.lxxxij. pro oĩb⁹ vĩtutib⁹ q̃ nobis de⁹ dat in ꝯualle plorationis seipm dabit vnã virtutẽ. Et sup ps.84. Cõe/inqt/spectaculum habemus vel habebim⁹ deũ. cõez pacẽ hẽbimus/vñ cõez possessiõez habeb imus deũ. qcqd. n. est qd nob mõ dat ipse nobis erit pro oĩb⁹ q̃ dat: ipse erit plena refectio ieiunãtiũ: ipse erit vera glia vanã gliã ꝯtẽnẽtiũ: sic ait ps. Satiabor cũ apparuerit gloria tua.

¶ Sermo septimus quarte ferie in capite ieiunij.

Tertio cũ dicit. (Nolite thesaurizare ꝛc̃.) phibet dñs terrenaz cupiditatẽ. Circa qd duo facit. p°.n. explicat cupiditatis vitiũ. 2° huiꝰ vitij tangit dispẽdiũ. ibi. (Ubi erugo.) Circa vitiũ aũt cupiditatis v. sũt q̃ dñs phibet. p° qdẽ affectionẽ volũtatis. (nolite.) ps. diuitie si affluãt nolite cor apponere: qꝛ fm Greg. nõ cẽsus/sz affectus in culpa est. iõ ait Apl's. j. Thy.vj. Qui volũt diuites fieri/incidũt in tẽtationẽ ꝛ in laqueũ diaboli: bñ dixit q volũt/ nõ q sunt qꝛ mlti sci fuerũt diuites. Itẽ phibet dñs ꝯgregationẽ cupiditatis. (thesaurizare.) i. ꝯgregare ꝛ ꝯseruare thesauros. ps. thesaurizat ꝛ ignorat cui ꝯgregabit ea. Eccli.v. Est alia vanitas quã vidi sub sole: diuitie ꝯseruate ĩ malũ dñi sui. Nã mlti pp diuitias pierũt: vt di. j. Ethy. Itẽ phibet ĩtẽtionẽ ppꝛietatis. (vobis.) q̃si dicat/nõ vobis solis ꝯgregatis diuitias/q̃si pro vob tm̃ fcũs sit mũdus. Esa.v. ve q ꝯiũgitis domũ ad domũ/ꝛ agrũ agro copulatis vsqz ad terminũ loci vici. s. aut ruris/nunqd habitabitis vos soli in medio terre? Itẽ phibet repletionem supfluitatis. (thesauros.) thesauri sunt copia diuitiaꝝ/ aut nãliũ/aut artificialiũ: nãles diuitie sunt terre nascẽtia ꝛ greges. Artificiales vero pecunia: supflua vero oẽs cupidi congregãt/ꝛ quasi mille vẽtres hẽat auarus/q̃ mille sufficerẽt hoĩb⁹ thesaurizat. Prou. xv. Melius est parũ cũ timore dñi/ q̃ thesauri magni insatiabiles. bñ

dicit

1. Tot⁹ iste fmo ẽ anaro

dicit thesauros magnos insaciabi
les/ qꝛ sicut ydropicus nō saciaꝭ po
tu/ sic auarus q̄ plus hꝫ plus cupit.
Itē ꝓhibet deꝰ terrenā grauitatē.
(in terra.) Abacuk.ij. Ve ei q mul
tiplicat nō sua: vsqꝫ q̄ aggrauat ꝯ
se densū lutū. bñ dicit nō sua: qꝛ di
uitie nō sunt hoīs q̄ secū ferre non
pōt: ⁊ ēt qꝛ oē supfluū est iuris pau
perū. Luce.xj. Qđ superest date elēā.
Itē diuitias dicit eē lutū: qꝛ terre
ne sunt: ⁊ sicut lutū est terra ꝑmix
ta aq̄/ sic diuitijs ꝑmiscenꝭ fluxus
terrene voluptatis. Itē diuitias di
cit eē densum lutū/ ⁊ aggrauātes
dēse qdēꝫ sunt: q̄si argilla fixū in se
aīuꝫ detinētes. Sꝫ aggrauāt cor vt
supiora nō possit appetere: idō diffi
cile itrabit diues regnū celoꝝ: diui
tē dico affectu nō cēsu: ꝯ illā terre
naꝫ grauitatē dicit Apl's Col.iij. q̄
sursuꝫ sunt sapite/ ⁊ nō q̄ sup terrā.
.2. ¶ Notādū qꝛ cū triplex sit bonum
Nō triplex bonuꝫ humanuꝫ.
humanū.s. vtile/ delectabile/ ⁊ ho
nestū. diuitie iter vtilia bona cōpu
tanꝭ/ ⁊ nō pp se: sꝫ vel delectabilis
vel honesti grā q̄runꝭ. Ille ġ sibi the
saurizat in terra/ q ex tpalibꝰ diui
tijs q̄rit/ aut terrenā voluptatē/ aut
terrenā ꝑtātē/ aut terrene glie va
nitatē. p̄o thesaurizauit sibi diues
epulo/ q īduebaꝭ purpura ⁊ bysso/
⁊ epulabaꝭ q̄ttidie splēdide in ter
ra. n. ꝓprij corpis ponebat thesau
ros: sic ēt thesaurizare volebat aliꝰ
diues de q̄ ait dñs Luc.xij. hoīs cu
iusdā diuitis vberes fructus ager
attulit ⁊ cogitabat itra se dicēs. qd
faciā: qꝛ nō habeo q̄ ꝯgregē fructꝰ
meos? sup h̄ dcō declamat Grego.
iij. lio. mora. O angustia de sacieta
te nata: de vbertate qdēꝫ agri an
gustaꝭ aīus auari/ ⁊ q̄si multo cibo
pressus estuat dicēs: quid faciam?
nūqd deerat sibi qd faceret: q̄si tot
vidnas pupillos cernebat ⁊ pau
pes. In istis horreis debuisset vber
tatē agri recōdē. Sꝫ audite eiꝰ ꝓpo
situ. Et dixit h̄ faciā/ destruā horrea
mea/ ⁊ maiora faciā/ ⁊ illuc ꝯgrega
bo oīa q̄ nata sꝭ mihi ⁊ bona mea/
⁊ dicā aīe mee: aīa habes mlta bo
na reposita in annos plimos: reqe
sce/ comede/ bibe/ epulare: dixit aūt
illi deꝰ. Stulte/ bñ stultus q sola ter
rena cogitat: bñ stultus q plēs an
nos vite sibi taxat Criso. q̄ stultitia
est illic tua relinq̄re/ vñ exiturꝰ es: ⁊
illuc nō premittere q̄ iturus es. ġ
stulte hac nocte aīam tuaꝫ repetēt
demones a te: q̄ aūt parasti cuius
erūt? Sic est q sibi thesaurizat ⁊ nō
est in deū diues. Itē thesaurizat in
terra/ q ex tpalibꝰ diuitijs q̄rit ter
renā ꝑtātē: mlti n. ad h̄ cupiūt diui
tias/ vt pp eaꝝ pōaꝫ ceterꝭ p̄ualeāt
⁊ dñenꝭ. nā vt di i rethoricis/ mores
diuitū supbi sunt ⁊ absconsi. idō di. s.
Thi.vj.d. diuitibꝰ huiꝰ sc̄li p̄cipe nō
supbe sapē. Sicut de Alexā. legiꝭ. j.
Machab.j. qꝫ accepit spolia mlti
tudinis gētiū/ ⁊ ꝯgregauit exercitū
magnū nimis/ ⁊ eleuatū est cor eiꝰ/
⁊ obtinuit regiones gētiuꝫ/ ⁊ tyrā
nos/ ⁊ facti sunt illi in tributū. Iteꝫ
sibiipsi thesaurizat in terra/ q ex di
uitijs q̄rit glie p̄ntis vanitatē: qđ fit
dupl: vel oñdēdo diuitias: vel intē
tiōe humane laudis largiēdo. p̄o
Ezechias rex thesaurizauit in terra
de q̄ legiꝭ.iiij.Re.iiij. q legatis ba
bilonie oñdit magnitudinē diuitia
ruꝫ suaꝝ/ ⁊ qcqd thesauroꝝ hēbat:
qđ qdēꝫ dño sic displicuit/ vt ipsos
thesauros adiudicauerit in babilo
nē trāsferēdos. sc̄o mō. s. ex distribu
tione diuitiaꝝ terrenaꝫ q̄sunt gliaꝫ .3.
Assuerus rex medoꝝ ⁊ psaꝝ/ q fecit
grāde ꝯuiuiū cūctis p̄ncipibꝰ suis/
vt oñderet diuitias regni sui. Simi

mō agūt q paupib⁹ tribuūt huma ne laudis intuitu. hij oēs sibi ipsis t'renū aliqd nō celeste thesaurizāt. ¶ Deinde cū dicit. (vbi erugo ⁊c̄.) ponit huiꝰ thesaurizationis dānū si ue d ispēdiū. (vbi) .i. i t'ra. (erugo.) q̄ metalla ꝯsumit. (⁊ tynea.) vermis est/ q vestimēta ex qb⁹ corrodit (de- molit.) .i. destruit simple thesauros in terra ꝯgregatos ⁊ (vbi fures ef- fodiūt) abscōdita (⁊ furant) repta. ad lr̄az ita euenit ex auara ꝯserua- tione diuitiaꝝ: diuitie eiꝰ/ aut sunt metalla/ aut pecunia/ aut sunt ve- stimenta/ aut lapides p̄ciosi/ vel ēt victualia. p̄m diu retētū ꝯsumit ru bigo/ alterū corrodit tynea/ tertiū aut aliqñ corrūpit/ ⁊ tūc volūt illd dare paupib⁹/ aut aliqñ a furibus tollit: ꝯ istos auaros mlt̄ū aspe lo quit Jacobus in canonica sua. c. v. agite nūc diuites/ plorate ⁊ vlulate in miserijs vr̄is/ q̄ aduenīēt vobis/ diuitie vr̄e putrefacte sunt/ ⁊ vesti- menta vr̄a a tyneis comesta sunt/ auꝝ ⁊ argētū vr̄m eruginauit/ ⁊ eru go eoꝝ in testimoniū vobis erit/ ⁊ mādūcabit carnes vr̄as sic̄ ignis.

Nō tres
I auaro
penas.

¶ Nōm q̄ per tria h̄ eruginē tyneā ⁊ fures moralr p̄nt itelligi tres pe- ne quas patiunt auari ex diuitijs: hn̄t eni laborē anxiū ī diuitias acq- rēdo/ quē designat aspitas erugi- nis. Item hn̄t timorē sollicitū eas possidēdo/ ⁊ h̄ est tynea stimulās. Jtē hn̄t dolorē amarū eas p̄dēdo/ qu ē fures efficiūt. Jtē nota/ q̄ per tria hec. s. demolitionē/ effosionē/ ⁊ ablationē/ tres defectus itelligunt tp̄aliū diuitiarū: vere eteni diuitie putant/ q̄ hn̄t sufficiētiā/ securita tē/ ⁊ p̄manētiā s; diuitie cupidi de- molitionē. i. diminutionē vl ꝯsum ptionē patiunt ꝯ sufficiētiā/ q̄ erāt in tuto posite suffodiunt. ꝯ securi- tatē: ⁊ tādē tollunt a furib⁹ ꝯ p̄ma nētiā. Jtē nota q̄ p tyneā pōt itel- ligi volnptas carnis/ vel inidia cor dis: q̄. n. est tynea vestimēto/ h̄ est luxuria carni/ ⁊ inidia cordi: vtrū- q̄. n. corrodit vtrūq̄. Jste vō due tynee demoliunt thesauꝝ auari/ lu- xuria qdē vere/ inuidia vō extima- tione. Quod. n. luxuria demoliat terrenā s̄bāz p; Luc̄. xv. d̄ filio p̄ris familias/ q ꝯsumpsit s̄baz suā viuē- do luxuriose. Jnuidia vero/ q̄ ⁊ h̄ qd alius h; sibi deesse putat. Ut dicit Greg. Ex h̄ demolitionē diuitiarū patit. Jtē p eruginē/ vel improbus amor diuitiaꝝ/ vel accidia pōt itel- ligi. nā sicut erugo est vitiū metal- li/ ita ex amore pecunie eruginat a- nim⁹: ⁊ sic̄ metalla ex vsu lucescūt: p̄manētia vero eruginat. sic auari nō cōicātes pecunias obscuri sunt vel fiūt/ sp̄ū accidie intrinsecus eos ꝯsumēte. vtrūq̄ vō istoꝝ pecunias demolit. amor qdē inordinatus fa cit cupidis videri vt semꝑ minus hēant: ⁊ q̄ plus crescūt diuitie/ q̄si pauperiores fiāt: amplius q̄rūt pecu nias. Erugo ēt accidie pecunias de molit: q̄ vt dicit in Rethoricis. di- ues est nō q h; diuitias/ s; q eis vti tur: hūc vō vsum/ q̄ tollit accidia/ demolit. Jtē fures sunt adulatores/ vel ad q̄s est gr̄a ꝯsanguinitatis: fu res qdē dn̄r/ q clā bona auaroꝝ di ripiūt. nā adulationib⁹ p̄dunt oc culte diuitie ⁊ effodiunt. gr̄a vō cō sanguitatis. nepotes ⁊ alij bona clā auferūt. Jtē nō q̄ cupidi dītias tol lit/ aut īfirmitas carnis/ aut pesti- lētia tp̄is/ aut violentia p̄ncipis: s; elye videnf carnalis īfirmitatis eē

Nota de
elyna.

p̄seruatio sic di Exo. xxx. dabūt sin- guli p̄ciū pro aīab⁹ suis dn̄o/ ⁊ non erit plaga in eis: vel s̄m aliā lr̄am/ nō erūt morbi nz casus q̄ p̄ciū sa- lutarij/ q̄ cupidus reddē negligit īfirmitate carnis q̄si tynea corro-

.4.

dii/aut guttis/aut febrib⁹/aut doloribus alijs. et qd nō dedit x°. dat me dico: videmus et segetes et vineas cupidoꝝ erugine deuastari: et qꝛ nō tribuūt x° denariūs/nec ipsi suscipiūt terre fructū. Aug. Qui nō dat decimas deo/ipse ad decimā reuocat. rursus a pncipib⁹ et tyrānis q̄si furib⁹ eoꝝ diuitie diripiunt. Augu. dat/inqt/fisco qd non tribuit x°. et iteꝝ nō vis paupes dei pascere/pascres cesaris legiones. Item nota q tynea est lāguor corpis: erugo aūt est senectus tpis: vñ rugati sunt senes et antiq metalla patiunt erugine: fur autē est occupatio mortis. Nā hora ei⁹ furi cōparat in euāg°. p⁹ duo diuitias minuūt: sꝫ tertiū totaliter eas tollit. Sap. sicut īsipiēs et stultus pibūt/et relinquēt alienis diuitias suas/et sepulchra illoꝝ erit eorum domus in eternum.

¶ Sermo. viij. quarte ferie in capite ieiunij.

.1. Quarto cū dicit. (Thesaurizate vob et c̄). ponit re⁹ affirmatiua seruāda circa diuitias tpales/q̄ et h̄r Luce. xij. vbi di/vēdite q̄ possidetis et c̄. Circa h aūt tria facit nā p° tāgit pcepti honestatē. 2° ponit eius securitatē a malo. ibi. (vbi nec erugo.) 3° ponit ipi⁹ vtilitatē in bono. ibi. (vbi. n. est thesaurus tu⁹ et c̄). ¶ Circa p^m sciēdū vt dicit Remigi⁹. q dñs nr rex celestis/cui⁹ regnū nō est de h mūdo/sꝫ celeste/nō vult suos sequaces in terra/sꝫ i celo thesaurizare: iō ait. (thesaurizate.) .i. ꝯgregate. (vob) .i. ad vīaꝫ vtilitatem. (thesauros.) .i. merita ꝓuenietia ex thesauris vīis (in celo.) Remigius. nō h corporeū et visibile celum est intelligēdū: qꝛ esse corpale p certa hñdū est: vñ qcqd in corpali celo collocat/q̄si in terra recōdit. qꝛ scriptū est/celū et terra trāsibunt: ḡ noīe celi spūale firmamentū itelligēdū est: et h est diuina celsitudo oīa ꝯtinēs. ¶ Sed qūo in celis recōdant nr̄i thesauri: di Luc. xij. vēdite q̄ possidetis et date elēaꝫ: facite vobis sacculos q nō veterescūt/thesauꝝ nō deficiētē in celis/q̄ fur nō appropiat nꝫ tynea corrūpit: ḡ dādo elēaꝫ thesauꝝ collocamus in celis: si tñ amore celestiū ea largiamur. Sic thesauros collocauerat btūs Laurētius dicēs ad deciū. Nā facultates eccle qnas reqris i celestes thesauros man⁹ paupū deportauerūt. Sic et btūs thomas apl's regiū thesaurū paupib⁹ distributū collocauit in celo. Iō qcqd fm fidē scripture in vsu paupꝝ erogat/ in celo reponit/dicente scriptura. q tribuit paupib⁹/feneraf dño. Et Aug. manus/inqt/paupis gazophilatiū xpi est. Crisosto. vbi melius est sup t̄rā reponē vbi i certus est ꝯseruationis euētus/aut i celo vbi ē certa custodia. Quid ḡ stultius est illic reponē vñ exiturus es: et illic nō pmittere q̄ iturus es: illic ḡ sbāꝫ tuā colloca vbi pīaꝫ hēs/vbi erugo nō rubiganit/qꝛ cetera sunt mūda ibi tinea ñ extermīnat/qꝛ cūcta sunt solida/fures nō effodiūt/qꝛ certa, sc̄ celestia/nꝫ furant qꝛ certa sūt et̄na. Qui ꝯgregat thesauros in t̄ra/nō hꝫ qd spet in celo. Quid ḡ recipiet in celo vbi nihil repositū hꝫ: q hic thesaurizat/dupl'r peccat. p° qꝛ male ꝯgregat. 2° qꝛ hꝫ cor in terra. et ꝯtͦ q thesaurizat i celo. ¶ Nota fm Greg. q tpales diuitie fallaces sunt/tū qꝛ diu nobiscū manē nō pñt/tū et qꝛ mētis nr̄e iopiā nō expellūt. Sꝫ tñ fallaces diuitias si paupibus largimur commutamus pro veris: vere autem diuitie q̄ nos v̄tutib⁹ diuites faciūt. Si ḡ fr̄es diuites eē cupitis/veras .2.

diuitias amate. Si enim mē veri honoris q̄ritis/ad celeste regnū tēdite. Si gliaꝫ dignitatū diligitis/i illa suprna angelorū curia ascribi festinate. Itaqꝫ ve diuitie sᵗ merita pietatꝫ thesaurizata i p̄ntia dei vel p̄sētia. Gre. xviij. li⁹ mora. terrena oīa q̄ s̄uādo amittim⁹/ largiēdo seruam⁹: p̄imōiūqꝫ nr̄ꝫ retētū p̄dit manet erogatū. diu. n. cū reb⁹ nr̄is durare nō possum⁹: q2 aut nos illas moriēdo deserim⁹ aut ille nos viuētes q̄si deseriūt p̄eūdo. Agēdū ḡ nob ē/ vt res absolute p̄ituras i nō p̄eūtē cogam⁹ trāsire mercedē. ¶ Sed aduertēdū aūt /q2 fallaces diuitie nō solū cōmutanᵗ p̄ ve/ sꝫ etiā eternē diuitie carū p̄cio cōparanᵗ eterne qdē diuitie regnū celoꝝ ē qd̄ emiᵗ largitione, ex̄pe. Luc. xvj. facite vobis amicos de mamona iniq̄tatis: vt cū defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula. Uenalē hēo dicit xp̄s res magni p̄cij celestis negociator de celis attulit. Et qd hꝫ venale regnū celoꝝ/ ꝛ q̄ti est. certe regnuꝫ celoꝝ tm̄ valet q̄tuꝫ hēs: vn̄ dicit Greg. in homel. bti andree. Nā vidua duob⁹ eris minutis illd̄ emerit. Luc. xxi Sꝫ dicis nihil hēo nec duo minuta: rn̄deo adhuc pro minori regnū celoꝝ emiᵗ: vēditor. n. ei⁹ xp̄s/ dicit/ q̄ p̄ vno calice aq̄ frigide paup̄ib⁹ ipse retribuet regnū celoꝝ: aq̄ frigide dicit ꝛ nō calide ne q̄s sc excuset d̄ penuria ignis: q̄ si rursus dixeris te eē nec̄itatis extreme/ vt nꝫ frigidā hēas aquā: adhuc nō d̄ficit tibi p̄ciū emēdi regnū dei. Un̄ Aug. Et si non potes effectū indigēti/ saltē tribuas affectū: ꝛ xp̄o vēditori teip̄m des p̄ciū pro regno celoꝝ nihil ḡ vilius regno celoꝝ cū emiᵗ/ sꝫ nihil cari⁹ cū possideᵗ. Nlla igiᵗ sufficiēs occurrit excusatio cupidis ne paup̄ib⁹ tribuāt. Eoꝝ tn̄ excusationes Ambro. recitat/ ꝛ recitatas reprobat dicēs: ip̄sis pecuniaꝝ amatorib⁹ cuꝫ dixeris/ vt aliq̄d paup̄ib⁹ largianᵗ/ statiꝫ tibi obiciūt nec̄itates īfinite sunt/ tributa sunt grauia/ sic alia ipoꝛe nō possum⁹/ ꝛ tāta tibi ingerūt/ vt q̄si reum te statuāt: q̄ h̄ ip̄m cuꝫ monueris. Sꝫ allegationi nec̄itatis obicit Ambrosius dicēs. Oīb⁹ nec̄itatib⁹ salutis est nec̄itas p̄ferēda: ꝯ allegationē aūt tributi ait. Tributū reddē alij p̄dest/ eliaꝫ facere ip̄si p̄ficit q largiᵗ. Itē redditio tributi detrimētū infert soluēti: elie erogatio lucrū tribuit erogāti. Ditior. n. fit vir mi̅sericors postea q̄ꝫ minus hic incipit/ paup̄ib⁹ largiēdo. Itē terrore ꝯstrictus reddit tributū: sꝫ amore p̄uocat⁹ eliaꝫ largiᵗ. iō tristis est q dat tributuꝫ: letus vo q paup̄ib⁹ tribuit/ ꝛ recte letus/ q2 p̄ paucos sibi nūmos eternos ꝛ celestes acquirit thesauros. ¶ Scd̄o poniᵗ securitas opuꝫ pietatis. (vbi.) s. in celo. (nec erugo.) siue laboris/ siue amoris/ ꝛ accidie/ siue pestilētie aut senectutis. (nec tynea) timoris. luxurie ꝛ inuidie ac lāguorꝫ. (demoliᵗ) .i. ꝯsumiᵗ p̄ hoc .n. in terra sꝫ nō i celo ꝯsumunᵗ diuitie (ꝛ vbi fures) siue dolores siue adulatores ꝛ ꝯsanguinei siue tyrāni ac ēt mors. (nō effodiūt.) q2 sunt abscondita merita in p̄sētia dei. p̄s. abscōdes eos i abscōdito faciei tue a ꝯturbatione hoīuꝫ (nec furanᵗ) q2 potēti dei v̄tute ꝯseruanᵗ Ioā. x. nō p̄ibūt in eternū/ ꝛ nō rapiet eos q̄s d manu mea: ḡ in tuto loco posita sunt merita pietatis: q2 nec ꝯsumi pn̄t/ nec tolli. vn̄ Lucia v̄go cū p̄imoniū suū dedisset paup̄ib⁹/ regrētī de h̄ Pascasio / rn̄dit. p̄mo

Nota facilē acq̄sitionē regni celestis.

Nō contra excusantes i elemosynaꝝ largitione.

nihil tuto loco ꝯstitui: nã si capilli capitis sctõꝝ sic numerati sunt/ vt nec vnus qdẽ ex ipsis peat: multo magis aiaꝝ merita ꝯseruant̃ i celis.
.4. ¶ Tertio ponit̃ vtilitas ꝓueniẽs ex celesti thesaurizatione (vbi.n.) siue in terra/ siue in celo. (Est thesaurus tuus/ ibi est ꝛ cor tuũ.) Nã vbi amor ibi oculus ẽ/ vt dic̃ Bern. li° ꝺ pcepto ꝛ dispẽ. xxx. pñtior ẽ/ aĩus nr̃ vbi amat/ q̃ȝ vbi aĩat: qꝛ magis est vbi volũtate fert̃/ q̃ȝ vbi necitate detinet̃: ꝙ si thesaurũ nr̃m collocauerim⁹ in terra/ ibi erit cor nr̃m: sic̃ de qbusdã di. Oculos suos statuerũt in terrã/ q tãdẽ itroibũt in inferiora terre. tradent̃ in manus gladij partes demonũ erũt. ¶ Fert̃ ꝙ vsurarius qdã moriẽs filiũ reliqt heredẽ. q/ ne eccli astica sepultura careret/ lȝ inuitus/ tñ cõmisit vsuras restituere: sepulto pie fili⁹ repositoria pẽis aperuit: inuenitq; intra pecuniã copiosaȝ ꝛ cor humanũ. ꝛ p° qdẽ exhorruit demũ acceptũ cor foras canibus eiecit. Altera die rursus pecunias pẽs visurus accessit: cũq; repositoriũ apuisset iteꝝ cor humanũ repit: qd pns eiecerat. Ita pterritus sacerdotẽ adijt ꝛ secũ duxit/ rẽq; mõstrauit: tũc pudus sacerdos cor/ inqt/ istd pẽis tui est: qd dũ viueret q̃ȝtũ pecunijs eẽt intẽtũ post morteȝ de⁹ voluit oñdẽ. Sȝ vt credas sic eẽ/ eamus ad cadauer ꝛ cor ei⁹ nõ repiemus in eo: igit̃ apperiẽtes sepulchrũ viscerib⁹ nudatis/ cor minime inuenerũt. Eõ. q thesauꝝ suũ hȝ in celo/ ibi hȝ ꝛ cor meditãdo amãdo ꝛ desiderãdo celestia: ibi posuerat apl's thesaurũ suũ q dicebat Phy. iij. Nr̃a ꝯuersatio in celis est: q ẽt raptus est vsq; ad tertiũ celũ/ vbi audiuit archana ṽba/ q̃ nõ licet hoĩ loq; nec dubiũ ꝙ si h̃ efficit amor celestis/ vt humanuȝ cor adhuc carne ligatũ in celo ponat qnto carne solutũ in celestib⁹ thesauris stabili at: ꝙ iterim cor nr̃ȝ sit in celo. p desideriũ vt aliqñ i eo sit p gl'iaȝ.

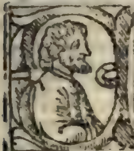
Nõ exe- solũ con ra vsurarios.

¶ Feria. v. post diẽ cineruȝ. .I.
Scdm mattheũ. Cap. 8.

In illo tpe. Cũ introisset iesus capharnauȝ: accessit ad eũ cẽturio, rogãs eũ, ꝛ dicẽs. Dñe, puer me⁹ iacet i domo paralyticus: ꝛ male torquetur. Et ait illi iesus. Ego veniaȝ, ꝛ curabo eũ. Et rñdens cẽturio, ait. Dñe, nõ suȝ dignus, vt itres sub tectũ meũ: sȝ tm̃ dic ṽbo, ꝛ sanabit̃ puer meus. Nã ꝛ ego hõ suȝ sub ptãte ꝯstitutus: hñs sub me milites: ꝛ dico huic, vade: ꝛ vadit: ꝛ alio, veni: ꝛ venit: ꝛ s̃uo meo, fac hoc: ꝛ facit. Audiẽs ãt iesus mirat⁹ ẽ: ꝛ sequẽtibus se dixit. Amẽ dico vobis: nõ iueni tãtã fidẽ i isr̃l. Dico aũt vobis, ꝙ multi ab oriẽte ꝛ occidẽte veniẽt, ꝛ recũbẽt cũ habraã, isaac, ꝛ iacob, in regno celoꝝ. Filij autẽ regni, eijcientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus, ꝛ stridor dentium. Et dixit iesus centurioni. Uade, ꝛ sicut credidisti: fiat tibi. Et sanatus est puer, in illa hora.

¶ Sermo.j.v. ferie in capite ieiunij: et in ordine.ix.

.I.

Um introisset iesus capharnaum: accessit ad eum centurio/rogans eum etc.) Mat.viij.de hoc legit et Luc.vj. ¶ Sicut beatus. dicit Ambr.i sermone lxme.xlma.vj.septimanas hz cui thelesphorus posuit sex septima hebdam/in qua nunc sumus addidit vocatum est tps hoc xlma cuius dies computatis dnica lme et dnica resurrectionis quinquaginta sunt:iis subtractis illis dieb9/ duobus et sex aliis dieb9 dnicis qb9 pp reuerentia resurrectionis no ieiunamus remanent dies.xlij.Et vt ide dicit in sermone xlme iuxta numeru xlu9 mansionu qb9 filij isrl ex egypto i terra pmissionis venerunt nos obfuatia xlme/ q.4 2.i dieb9 extendit ex egypto carnalis vite ad spuale pasca transim9: pmos aut duos dies qda ieiunat/ qda no:ieiunat regulares/q sic ceteros scitate/ita in obseruantia scti tpis debent pcedere:no ieiunat aut layci qb9 sola xlma ieiunada pcipit.

Prima manfio ¶ Prima manfio dca e ramasse: qd interpretat corrosio tynee. 2a fuit sochot.qd iter pretat tetoria fineta bernacula.Na vita penitetu incipit a verme scie mordete aiam: et deide mudus iste fit eis no dom9 aut pria sz tabernaculuz viatoris pprio in corpe velut tabernaculo extenso p abstinentia peregrinant:sic dicit petrus.Obsecro vos tanq aduenas et peregrinos abstinere vos a carnalib9 desiderijs.Ite due mansiones fuerut in egypto : sz pma ex egyptu fuit ethan qd interpretatur ascensio seu fortis dono/ aut robustus gre:ista mansio ptinet ad die hesternu oib9 coez obseruantia abstinentie et p robusta gram ecclie q cor hois ponit in thesauro celesti. Vn euageliu hesternu docet in ieiunio fortes fieri/ et celu docet ascede p robusta graz ptemptus diuitia ruz et largitiois eley.ne. ¶ Hodie vo scda mansio cois nobis ponit/ cui9 tria sunt noia.sumus.n.castrametati e regioe sine in pspectu phiairoth/q iter magdalu et mare e contra beelsephon:phiairoth iterpretat cor nobilitatis/ magdalu vo dr turris seu pmunitio et defensio eor:beelsephon aut iterpretat dns aglonis/ aut vir hns arch na.Cor nobile e qd inclinat ad bonos mores et ad vtute:qr nobilitas sola est et vnica vtus. vt dicit Juuenalis. Tale cor habuit nobilis iste ceturio/i q pietas ad seruu/humilitas ad xpm/fides in deu apparuit in pspectu ei9 .i.ad psiderationem exeplor ei9: hodie fingimus mansione et hac inter mare et magdalu.qr iter tiore et spe dz pstitui penites: timor in mari/ spes q velut turri ptecti leuamur: in magdalo designant iste due.s. supior et inferior/inter quas pctor pterit/quas diua lex auferri a penitete phibet Deut.xxiiij.Spem viaz erigit euagm cu dicit multos venturos/vt recubat i regno celor: timore at icutit:qr et electi eijcient in tenebras exteriores. Dns aglonis diabolus est q dixit Esa.14.Sedebo in laterib9 aglonis: ab eo.n. spirat tetationis ipet9.sic ait.Hier. xliij.ab aglone padet oe malu: ipe .n.archanas delectationes suggerit metib9 dices:aq furtiue dulciores sunt: et panis abscoditus suauior.Sed nos e contra pte nraz ponamus mansione inter spez et metu:

.2. Secuda manfio.

spes.n.ab impetu ei⁹ nos ꝓtegit ti
mor aũt suggestiones ipsi⁹ fac̃ ama
ras videri.Jn hac ꝗ scd̃a mãsione
hui⁹ sacri tp̃is stemus tria ꝯsiderã
tes/que in euangelio declarantur.
¶ Primũ cẽturionis cõpassionez
in ꝓximũ. ¶ Scd̃m ei⁹ deuotionez
in deũ.ibi. (Rñdẽs centurio.ꝛc̃.)
¶ Tertiũ ei⁹ cõmẽdatiõez ad seip̄z.
ibi. (audiẽs aũt iesus.ꝛc̃.) ¶ Circa
p̄mũ q̃tuor facit euãgelista. Naz p⁹
describit igressuz saluatoris dicẽs.
(Cũ introisset iesus capharnaũ.)
hec est ciuitas nobilis totius:gali
lee metropolis quã dñs pp multi-
tudinẽ ciuiũ ex sua p̄ñtia freq̃ueter
honorauit/ p̄dicationibus illustra-
uit/ ꝛ miraculis decorauit:tm̃.n.cõ
uersatus ẽ in ip̄a ciuitate ad ꝯuer-
tẽdos h̄itatores/vt ciuitas ei⁹ dicat
Mat.9.trãsfretauit iesus ꝛ venit i
ciuitatẽ suã/ħ est capharnaũ/sic dr̃
Mar.2°.pp quã ẽt cãz ciues ꝓprij
ip̄i xp̄i apud q̄s fuerat educat⁹ ꝛ cõ
cept⁹.s.nazareth fuerũt ad emula-
tionez ꝓuocati dicẽtes. x°. Luc̃.4.
Quanta audiuim⁹ facta in caphar
naũ / fac ꝛ hic in patria tua.Sz ip̄a
ciuitas capharnauz nõ cognouit
grãz p̄ñtie saluatorꝫ/nz p̄niam egit
a pctĩs suis. pp qd̃ exprobauit.sibi
saluator ip̄e dicẽs Mat. 2°.Et tu ca
pharnaũ nũqd vsqꝫ in celũ exalta-
beris: vsqꝫ in infernuz descendes.
¶ Scd̃o tãgit accessus cẽturionis.
.3. (accessit ad eũ cẽturio.)Sic di qui
cẽtũ militib⁹ p̄est:iã tũc erat iudea
subiecta romanis: iõ p ciuitates ꝛ
castra erãt dispositi milites stipẽ-
diarij ad custodiã ꝓuintie.Et forte
p̄sciens saluator deuotionis hui⁹ cẽ-
turionis venit capharnaũ ei⁹ sana
re s̃uũ (rogãs eũ ꝛ dicẽs.) Nota q̄
accessit cẽturio dixit ꝛ rogauit : sic
vere penitẽs accedit ꝯtrit⁹/ dic̃ ꝯfi-
tẽs/rogat satisfaciẽs ¶ Tertio po-
nit expositio ĩfirmitatꝫ. Et p̄mo ꝯfi
tet cẽturio medici dñatiõẽ (dñe)
p̄s. Qui ascẽdit sup occasũ.i.q triũ
phauit d mõte dñs nomẽ illi.alij qdẽ
medici dñi nõ sũt / sꝫ mĩstri nãe.Jõ
dñs est sanitatꝫ ꝛ lãguorꝫ Job.v.Jn
crepationẽ dñi ne reprobes qꝛ vul
nerat ꝛ medet:pcutit ꝛ man⁹ ei⁹ sal
uabũt.Jtẽ ĩfirmat cẽturio lãguẽtis
ꝯditionẽ (puer me⁹.)i. Naz s̃u⁹.lu
cas dicit q̄ erat s̃uus ei⁹ p̄ciosus ꝛ
charissim⁹:ex q̃ pꝫ nõ est despicien
dũ s̃uilẽ ꝯditionẽ/ si vtus sit meritũ
libertatꝫ.vñ Eccle.7.s̃u⁹ sensatus sit
tibi quasi aĩa tua:nõ defraudes il
lũ libertate.Jtẽ explicat cẽturio lã
guorꝫ dispositionẽ q̃ꝫtũ qdẽ ad de-
bilitatẽ (qꝛ iacet.) sic.n.erat debilis
vt stare nõ posset: q̃ꝫtũ vero ad suã
charitatẽ qꝛ (i domo.) Nõ.n. eiecit
s̃uũ de domo lãguẽtẽ/sic faciũt ma
li dñi imitatores amalechitarũ.1.
Re.3.s̃uus hois amalechite.i.bru
te gẽtꝫ ego suz.dereliqt aũt me dñs
meus/qꝛ egrotare cepi:q̃ꝫtũ aũt ad
lãguorꝫ q̃litatẽ (paraliticus.) ẽ aũt
paralisis resolutio mẽbrorꝫ:cũ/vꝫ/
mẽbra se mutuo nõ sustinẽt:iõ mo
t⁹ h̄ũt ꝯrios ꝛ tremorẽ: q̃ꝫtũ vo ad
laborꝫ acerbitatez subdit (ꝛ torq̃t)
.s.dolorib⁹. sꝫ q̃ꝫtũ ad pcli graui
tatẽ addit male.s.male vt eẽt ꝓpin
qu⁹ morti.Nã vt dic̃ lucas erat iste
s̃uus moritur⁹. ¶ Quarto ponit .4.
ꝓmissio sanitatꝫ (ꝛ ait illi p⁹ ego ve-
niaz ꝛ curabo euz) vbi nota q̄ dñs
plus ꝓmittit q̃ꝫ petat cẽturio. Cẽtu
rio nihil petijt sꝫ solã s̃ui ĩfirmita-
tẽ exposuit: xp̄s vero sanare ꝓmisit.
Rursus cẽturio nõ pecijt xp̄i p̄ñtiã/
sꝫ xp̄s suũ p̄dixit aduẽtũ : vñ pꝫ p°
reuerẽtia cẽturionis/qꝛ nihil p̄sum
psit petẽ.Et pꝫ.2°.largitas nr̃i sal-
uatorꝫ/ q plus tribuit q̃ꝫ ab eo peta

tur. Ipse.n.attēdēs nō ad v̄ba nr̄a/
sȝ desideria: desideriū cordis sctōꝝ
exaudit/ dimittēs q̄ ꝯsciā metuit/ ⁊
adijciēs q̄ oīo nō p̄sumit Eph. 3. po
tēs est oīa facē supabundāter ꝙ pe
timus/ aut itelligim⁹. ¶ Querit̃ hic
p⁹ q̄re dn̄s initatus ad domū regu
li noluit d̄scēdē vt sanaret filiū ei⁹.
sic dr̄. Jo. 4. hic aūt ēt nō īuitat⁹ ad
domū s̄ui cēturionis sc̄itur ꝓmi
sit. R̄n̄sio. hui⁹ rō est/ vt ōsideret soli
nāe boiȝ eē cōpatiēdū: fortunā ve
ro s̄uitutis nō eē ꝯtēnēdā Si v̄tus
s̄uū redimat : honorē aūt regiū eē
dispēdiū si vitiū s̄uū efficiat. Jtē hu
mil̃ dn̄s honorauit humilia/ ⁊ mun
di ꝯtēpsit excelsa. Luc. j. d̄posuit po
tētes de sede / ⁊ exaltauit hūiles. Et
hui⁹ rei nob relīqt exēpluȝ/ ne ꝑ di
uitias quēq̄ȝ honorem⁹/ aut ꝯtēna
m⁹ pauperē/ hec deniq̄ȝ acceptio ꝑ
sonaꝝ ꝓhibet̃ Jac. 2. Fertur etiā ꝙ
rex qdaȝ sarracenoꝝ ꝯuertēdus ad
fidē venit ad legatū sedis aplice cā
baptismi/ a q̄ īuitatus ad p̄ndiū/ cū
vidisset paupes discūbē sup terrā/
requisiuit: si ipi erāt de qb⁹ ait xp̄s/ q̄ȝ
diu vni ex minimis istis fecistis/ mihi
fecistis: qd̄ cū accepisset/ idignans/
ait. vos de xp̄o quē in suis sic abij
citis ea nō sentitis q̄ dicitis: ꝑinde sl'aȝ
eius sectā eē vos ipi ꝓbatis: ⁊ abiēs/
baptizari ꝯtēpsit. ¶ Scd̄o q̄rit̃ q̄uo
ꝓmisit aliqd xp̄s qd̄ nō pfecit. Naȝ
dixit (ego veniā) nec tn̄ vēit. R̄n̄sio
venit/ v̄tus deitatis/ q̄ vbiq̄ȝ p̄ns ē: ve
nit īq̄ȝ ꝑ effectus sanitatis/ ⁊ si nō ve
nit nā humanitatis.

¶ Sermo scd̄s. v. ferie in capite ie
iunij ⁊ in ordine. x.

.I. Accessit ad eum cēturio.) Hic
moralr̃ ꝯsiderāda sunt. vj. s.
qs sit iste cēturio/ qs s̄uus cēturio
nis/ q̄ sit īfirmitas ei⁹/ qual' īfirmi
tatis locus/ q̄nta v̄tus oionis/ Et q̄ȝ
magna gr̄a saluatoris. ¶ Propt̄ pri
mū itelligēdū ꝙ cēturio iste desi
gnat rōnalē nr̄ȝ spūȝ/ q̄ p̄est custo
die mētis / cui ēt subijcit̃ oīs militia
corpis ⁊ aīe: mēbra. n. corpis sensus
aī vires interiores sunt ei subiecte.
ps. Oīa subiecisti sub pedib⁹ ei⁹. Sȝ
iste cēturio dȝ militare regi eterno
ꝑ stipēdio celestis p̄ie Ro. 6. hētis
fructū ī scīficationē: finē vero vitā
eternā. ¶ Scd̄o vidēdū qs sit s̄u⁹ si
ne puer cēturionis hui⁹. Et q2 vt di
cit̃. iij. Ethi. sȝ ꝯcupiscētiā maxime
viuūt pueri: iō appetitus sensitiu⁹
puer est: puer qdē q2 rōe carēs/ de
lectabilia q̄rēs/ aspa fugiēs/ ⁊ insi
bilia ac inutilia amās. Sȝ nō opȝ
semp eē pueros: īdecēs. n. ē iā viꝝ ⁊
senē hoīeȝ puerilia facē. j. Cor. 14.
Nolite pueri effici sensibus: sȝ mali
tia puuli estote Esa. 65. Puer cētū
ānoꝝ morietur: ⁊ pctōr cētū ānoꝝ ma
ledict⁹ erit: adh aut vt puer iste pue
rilia dimittat/ dȝ eū s̄uū eē cēturio
nis. i. rōnis/ q̄ten⁹ ei⁹ magisterio su
bijciat̃/ sic puer pedagogo. Ut Ari.
Sic. n. ordinauit de⁹ vt appetit⁹ sen
sitiuus rationi sit subiectus. Gn̄.
4. Sub te erit appetit⁹ ⁊ dn̄aberis
illi⁹/ ꝙ cū scd̄m fuerit sit iste s̄u⁹ p̄cio
sus: nihil. n. est p̄ciosius v̄tutib⁹ q̄s
ꝯqrit puer iste/ si rōni fuerit subi
ectus. Nā rō īformat appetitū nr̄ȝ.
Tēperātia / fortitudine/ sobrietate/
māsuetudīe/ largitate/ hūilitate/ iu
stitia/ modestia/ misericordia/ ⁊ cete
v̄tutib⁹ q̄ sunt thesaurus p̄ciosi lapi
des sapie. ¶ Tertio ꝯsiderādū ē de
lāguore huius pueri : lāguet enim
cū rōnis curā deserit ⁊ regnū. Et sic
lāguor corpis sit ex distēperantia
hūoꝝ/ sic aīe īfirmitas ex distempe
rātia passionū siue affectionū/ qua
rū distēperātia ꝯsistit ordie ⁊ vnio
nis: cū/ vȝ/ nō itēdūt ad finē debitū

⁊ cũ rõnis vinculo nõ cõnectunť: q̃ taľ est icõtinẽs q paliticus dici pt/ qꝛ motus affectionũ sunt in eo dissoluti/⁊ diuersa rapiẽtes: ⁊ nũc qdẽ ħ cupit pp ꝯcupiscẽtiã: nũc vero p mollitieꝫ ⁊ desidiaꝫ/ qꝛ laborare nõ vult: ipꝫ qđ ꝯcupiscit nõ opať/ ⁊ nc̃ spe eleuať/nũc timore ꝺjcit ⁊ diuersimode trahiť ei⁹ appetitus/vt nũqꝫ sit ei silis. Sicut ꝺř. 9. Ethi. q̄ aĩa p̃uoꝝ aduersus seipsaꝫ ꝯtẽdit: ⁊ pp malitiã dolet recedẽs a qbusdã. In alijs, vo ꝺlectať/⁊ ħ qdẽ huc/ħ ãt illuc trahit queadmodũ discrepãtia.

.2. ¶ Itẽ sic appetitus ꝺř paraliticus pp icõtinẽtiã: qꝛ nõ ꝯtineť/nec colliguntť in vnũ motus ei⁹. Ita iacẽ ꝺř appetitus pp ipotẽtiã: frequentia.n.praui opis facit ipotentẽ/ sic vt deijciat aĩꝫ ne possit tẽtationi resistẽ/⁊ a pctõ surgẽ. Treñ. 1. Iacuerũt in terra foꝛ pueri ⁊ senes.i. q senuerũt in puerilib⁹/ iacuerunt extra seipos ꝺiecti. Et q̄ iste lãguoꝛ tollat potẽtiã resurgendi ꝺř Treñ. ſ. ifirmata est ṽtus mea. Uirtus ista rõ est/ q̃ ifirmať ifirmitate appetitus: ⁊ iõ nõ p̃ualꝫ eũ erigẽ: iõ subdit/dedit me dñs.i.tradi me pmisit in manu de q̃ nõ potero surgẽ. Itẽ sic dispositi appetitus ḡnis pena ẽ: iõ toꝛqueť. Duplex est aũt toꝛtura peccãti/vna in p̃nti quã secũ affert oẽ pcm. Sap. 2. p q̃ qs peccat/p hec ⁊ toꝛquetur. altera vero toꝛtura hãc sequiť/⁊ est toꝛtura ifernaľ. De q̃ Mat. 18. Tradidit eũ dñs ei⁹ toꝛtorib⁹. p° mõ pctõres cũ ẽt hic sũt toꝛquẽť/ vľ qꝛ adipiscunť qđ male cupiũt/vľ qꝛ cũ adepti fuerit/ tristãtur ꝯtinuo se id desiderasse: penitudine.n. repleńť p̃ui vt ꝺř. 9. Ethico. toꝛquẽť in timoꝛe. ira/inidia/⁊ miris anxietatib⁹ ⁊ cogitationib⁹ aĩ. Superuenit ẽt eis timoꝛ incerte moꝛtis/timoꝛ iudicij/⁊ hoꝛroꝛ ifernĩ: q b⁹ pensatꝫ/ ẽt in his q̃ cupide faciũt toꝛqueanť. Uñ Aug. j. li⁹. ꝯfessionũ Iussisti dñe ⁊ ita est/vt oĩs inoꝛdinatus aĩus sibiipsi sit pena: ⁊ tãta est ista pena q̄ p̃ui hoĩes ẽt p nũc suũ hñt ifernũ. Itẽ qdã peccãtes tãtuꝫ toꝛqueñť q̄ difficultatẽ ⁊ penã malitie attẽdentes emẽdanť/⁊ corrigũtur: sꝫ male toꝛqueñť pp malitiaꝫ/ q a toꝛtura vni⁹ culpe trãsit ad delectationẽ alteri⁹. Sic̃ qs tristatus ex ira/trãsit i delectationẽ vindicte/ ⁊ statiꝫ tristis qꝛ vindicauit/ trãsit ad ꝺlectationẽ luxurie: ⁊ de hac q̃ꝫ tristis trãsit in delectationẽ gule/ aut oblocutionis. Silr̃ qs tristat⁹ de indigẽtia transit ad rapine delectationeꝫ/de q̃ tristat⁹ trãsit ad delectationeꝫ vsus tpaliũ in victu ⁊ vestitu/sꝫ ẽt hijs q̃qꝫ tedio afficiunť. Job. 17. Cogitationes mee dissipate sũt toꝛquẽtes coꝛ meũ. Noctẽ tristitie ṽterũt in diem: delectatiões iste male toꝛture ad toꝛturas ifernales addũcũt Esa. 13. oĩs man⁹ dissolnet/⁊ oẽ coꝛ tabescet ⁊ ꝯtereť. Toꝛsiões ⁊ doloꝛes tenebũt/q̃si parturiẽtes dolebũt. Itẽ in domo toꝛqueť iste. pcõꝛ q̃ꝫtũ ad ꝯsciaꝫ: ipse.n. sibiipsi dom⁹ ẽ/in q̃ flagellať Augusti. Nõ hꝫ q̃ se fugeat pctõꝛ: semp.n. sibi p̃ns ẽ pra na ꝯsciẽtia: hãc domuꝫ vellet exire pcõꝛ ⁊ fugẽ.nõ põt aũt. Sꝫ sic testudo domũ q̃ tegiť/sic iste semp ꝯsciaꝫ p̃nã secuꝫ deferet/in q̃ flagellať. vel aliť dom⁹ in q̃ iacet pcõꝛ ⁊ toꝛqueť est coꝛp⁹ terrenũ. Job. 4. q hitãt domos luteas/⁊ terrenuꝫ hñt fundamẽtũ ꝯsumẽť velut a tinea. In hac domo toꝛqueť pcõꝛ lãguoꝛibus/senio/breuitate vite/moꝛtiꝫ ppinqua/ timoꝛe/vľ aľr. Eccľia dom⁹ dei ẽ. Sicut ꝺř. 1. Thi. 3. Scias quõ opꝫ te ambulare in domo dei / q̃ ẽ eccľia. .3.

In hac vo domo ptinent oes q fide hnt/sacramet xpi regii af:et hu q fides lagnet malis actib9/ vn i hac domo gregant boni z mali/sani z ifirmi:ipa.n.est hospitale pegrinatiu/in q ponit vulnerat9 a latronib9seminiu9vt cura heat multi gde. ls no oes hic sanant:s3 ex nullus sanari pot:medic9.n.aiaz xps solis lagnetib9 h9 hospital deputatus est. ℭ Quarto siderandu est/qz sic ifirmitas corpal/sic z spual a loco cotrahit:vn in capharnau iste puer i firmat. Interpretat .n. capharnau ager plchritudis/ aut ageri pingnedinis/siue villa solationis. Tria.n. sunt ex qb9sumit occasione spualis ifirmitas pmu e mudi plchritudo: mudus .n. iste ager est vt dr Mat. 13. plchritudo vo ei9 e ornat9creaturaz:vn grece mudus nomen hs ab ornatu:dr.n.cosmos.i.pulcher z ornat9. Ista vo plchritudo debet allice aios ad amorem plchritudis factoz ei9. Ipe.n.dicit ps.pulchritudo agri mecu est.Sap.13.si creaturaz spe sunt hoies delicati:sciat qnto hu9 dnator eoru3 speciosior est.

4 Spei giiator h oia stituit.Ex hac vo plchritudie corpoz no ifirmantur in opifice vani hoies/ s3 ifirmatur in capharnau.i.in pulchritudine mudi nimiu amates plchra ei9. Sic ifirmat9 est sychez pp pulchritudine dine/z amon pp pulchritudine thamar. Vn Judith.18. pulchritudo ei9 captiua fecit aia3 eius. ℭ Scdo occasio spual ifirmitat e tpaliu habudatia z pingnedo.ps. pdijt quasi ex adipe iniquitas eoz. Et Eze.16.dr qp iniquitas sodome fuit saturnitas panis/z habudatia z ociu.Hie.v. Saturaui eos z me chati sunt. Vn Emides3.13.legr. qp lubare positu i ripa flumis Eufrates coputruit/vt nulli vsui esset aptu:lubare quo restrignunt lumbi castitate significat Eufrates iterpretat abudatia frugu:itaqz lubare i flumie Eufrates coputruit/qz castitas marcessit in abudantia z vsu tpaliu. ℭ Tertia occasio pci e psperitas z solatio vite: q.n.hnt solatioes pntes alia vita no querut:z eoz infirmat.affect9ad amore celestiu. Luc.6.ve vobis diuitibus q hetis hic solatione viam: qz lugebitis z flebitis qd attedes/. ps.dicebat/renuit cosolari aia mea. Et Esa.xxij.Nolite icubere vt solemini me. ℭ Quito siderandu est qz ronalis nr spus no est potens sanare egrotate affectu:s3 o3 here sanatore aiaz.Sic dicebat.ps.Sana aia3 mea qz peccaui tibi:ad eu aut no posset nr spus accedere/ni si ipse pu9 venisset ad nos p carnes assumpta/quo itroeute capharnau3.i.mudu3 istu i silitudine carnis pci appropiquauerut publicani z pctores vt audiret illu: s3 nec ad eu3 venire possem9nisi ei9nos gra pueniret.Sap.6.b.pocupat z qui se cupiscunt vt se prior illis ostendat:vn Luc.xv. misicors pr occurrit filio reuerteti cu adhuc loge esset: g cu nos pueniet p gra3 visitatiois/accedam9 ad ipsu3 cu munere oronis/rogates eu /vt nr3 sanet affectu3. ℭ Sexto siderandu de benignitate saluatoris:dicit eni se vetuz:venit fili9 dei in carne:venit et in mete/vt pca carnis.s.z spus emudaret.i.Thy.j.venit xps iesus in huc mudu pcores saluos facere, saluat aut eos curado eoz lagnores sic ait ps.Bndic aia mea dno/. z oia q intra me sunt noi scó eius/ qz ppiciat oib9 iniqtatib9 tuis/ z sanat omnes infirmitates tuas.

Nō qualiter in pulchritudine mundi hui9 infirmat anima.

¶ Sermo.iij.v.ferie in capite ieiunij: ꝛ in ordine.xj.

.1. Secūdo cuȝ di. (Et rñdēs centurio.) Significat nobis de notio huiꝰ cēturiōis in deū / quo ad tres virtutes / hūilitateȝ / fidē / ꝛ pⁿudētiaȝ. 2ᵐ ibi (sȝ tm̄ dic v̄bo.) 3ᵐ ibi (nā et ego hō suȝ. ꝛc̄.) Nascit v̄o hūilitas ex duobꝰ .s. extimatiōe diūe maiestatis / ꝛ ꝯsideratiōe ꝑpⁱe fragilitatis: vñ dicebat Habraā loq̄r dño meo cū siȝ pl'uis ꝛ cinis. Geñ. 18. Sic centurio iste deuotꝰ ex hijs duobꝰ hūiliauit se. vñ (ꝛ rñdens cēturio ait illi (xᵒ.s. dicēti se vēturū ad domū eiꝰ (dñe) Ecce admiratio diuitatis eius Remigius demōstrat in hijs v̄bis / q̄ aliō videbat / sȝ deū ꝯfitebat: carnē īspiciebat: verā in carne deitatem latere cernebat (Nō suȝ dignꝰ vt ītres sub tectū meū) ecce recognitio ꝑpe īdignitatis pp̄ ꝯsciētiā vite gētilis magis se credebat ḡuari dñi p̄ñtia / q̄ȝ iuuari. Ut dicit Gre. vel forte f'm Hiero. in domo eius erāt idola q̄ nōdū ꝑfcē abiecerat / pp̄ q̄ nō putabat se dignū / cuiꝰ tectū xp̄s itraret: vbi duo sunt ꝯsiderāda nobis. pᵐ q̄ tante v̄tutis ꝛ efficacie est hūilitas / vt eū q̄ se putat īdignū p̄ñtia saluatoris / eo ip̄ȝ dignū efficiat. Uñ ait maximꝰ. O fides xp̄iana cū hūilitate totū impetrare ꝯsueuisti. Ecce religiosus cēturio ad accipiēdā salutē dignior fit duȝ se ꝓfitetur īdignū. Sic ꝛ nos examiāta ꝯsciā nr̄a ꝓfiteri debemꝰ / q̄ digni nō sumꝰ ad q̄s deus ꝑ carnē assumptā veniret. Sic dicebat petrꝰ Luc̄.v. Exi a me dñe q̄ hō pctōr suȝ ego: nec rursus digni sumus cuiꝰ corpꝰ in sacro sumamꝰ. Sȝ duȝ nos extimamꝰ indignos / eiꝰ nos grā dignos efficiat.

Scd̄o ꝯsidᵐ est q̄ duplex est tectū in quo deꝰ h'itat.s. tēpli.mālis / ꝛ tēpli spūalis. De pᵒ 3ᵒ Re. 8. Edificaui tēplū noī tuo. De fo.j. Coi. 3ᵒ Nescitis q̄ tēplū dei estis / ꝛ spūs dei h'itat ī vobis: vtrūq̄ȝ tēplū sāificari oȝ / vt sit dignū h'itaculū diuinitatis. ¶ De pᵒ. ait Augusti. In regula. In oratorio / nemo aliquid agat nisi ad qd̄ fcm̄ est. iō saluator eiecit īde negociatores. ¶ De fo.j. Coi. 6. Mēbra nr̄a tēplum sunt spūs scī: tollēs ḡ mēbra xp̄i faciaȝ mēbra meretricis? absit. 2ᵃ. v̄tutis deuotio fuit fides / q̄ est fundamētū spūalis edificij: sic̄ di. j. Coi. 3ᵒ. Uñ ait (Sȝ tm̄ dic) .i. impa (v̄bo) q̄ñ dicēt f'ȝ Remigiū. q̄uis localis sit ꝑ hūanitatē. tñ vbiq̄ȝ p̄ñs ē per potētiam maiestatis. iō dicit (verbo ꝛ sanabit puer meꝰ (.i. hoc iube ꝛ fiet. ps. ipse dixit ꝛ facta sunt. ¶ Nota q̄ v̄bū xp̄i vocale qd̄ vtiq̄ȝ trāsitoriū erat efficaciaȝ h'nit a v̄bo ꝑsonali diuitatis / de quo Joā. ait. In pⁿᵒ erat v̄buȝ / ꝛ v̄bū erat apud deū: hō qdē v̄bū caro factū / v̄bo vocali sanauit langnores corporis ꝛ passiōes mētis sic̄ ait. ps. misit v̄bū suum ꝛ sanauit eos. Et heb. pᵒ portās oīa v̄bo v̄tutis sue / purgatiōeȝ pctōꝝ faciēs. Nō ēt q̄ v̄bū sacre scripture creditū dispo- .2.
nit ad sanitatē mētꝭ. ¶ Apoc̄. xxij. folia ligni.i. v̄ba scripture / sunt ad sanitatē gētiū. Marie aūt ad hoc dispōit v̄bū crucis / ꝛ passiōis xp̄i. j. Coi. j. v̄bū crucis peūtibꝰ qdem. stultitia estᵗ / sȝ hijs qui salui fiūt.i. nobis / salus ꝛ v̄tus est. vñ percussi a serpētibus si intueātur eneū serpentē.i. xp̄ȝ pendenteȝ in ligno / sanant sic̄ di. numeri. xxj. Hoc āt ad qd̄ dispon'it v̄bū fidei creditū operat misterial'r qdā v̄bū sacerdotiū /

sz pficit pncipalr verbū xpi. Eccliē qdē mistri suis orōnib⁹ z verbis sacris liberāt aīas ab īfirmitatibus pcōz. Uñ fm aliā litterā. ꝑ s. dicit vba eoz eē medicamētū. medicamētū a sapiēte quoz tamen vba qnidaz velut surde aspides audire ptēnūt. Sed nec dispositio fidei/ nec vba ministroz sanare psit vbi vbū pncipal medici tribuat efficatiā. de q Sap. xvj. neqz herba / nz malagni a sanauit eos/sed smo tu us dñe q sanat vniuersa. ¶ Tertio cū dicit (Naz z ego) ponit prudēs argumētatio cēturiōis: probauit eni ex° sui q ad impiū xpi recederet īfirmitas fui: z sanitas aduenirer: z est argumētū a maiori sic. Si ego hō pur⁹ z sub ptāte alteri⁹ cō stitut⁹ sic impo mihi subiectis vt qd pcipio statī faciāt/multo ampli⁹ tu deus z hō cui oīa subsunt solo sermōe sanabis vñ dicit (Nā z ego hō suz) pur⁹ tu vo de⁹ z hō: suz g hō sic tu/sz nō q̄tus tu/qz hō pur⁹ vanitati filis fctūs ē. Sz hō xps magn⁹ z fili⁹ altissimi vocat⁹ ē (sub ptā te) supioz tribuni. s. īperatoz (cōstitutus) Ro. 13. Oīs aīa ptāti b⁹ sublimiorib⁹ subdita ē: tu vo sub nullus es potestate: pstat eni q dinitas vbi nemini subijcit: in hoiem vo ptātez habuit pplat⁹: sz sibi a xpo traditaz: duo ergo de se minora cēturio expressit z q esset hō/ z sub ptāte alteri⁹. Aliud vo addidit q ad suā ptinet dignitatē (hñs sb me milites) q̄si dicat alijs sbijcior/ alijs vero q̄si medius psideo. Eccle. v. Excelso excelsior alius est / z sup hoc quoqz eminētiores sunt alij. Deīde cēturio triplex pceptū tāgit ad sibi subiectos/z triplicē p cepti effectū: pceptū triplex est/qz dicit eē eundūz/dicit eē veniēdūz/ z dicit aliqnid eē faciendū. Nec non tria triplex effect⁹ sequit. s. venire ire/z facē. Uñ dicit. (Et dico huic) militi mihi subiecto (vade) ad aliquid pficiēdum in absentia mea (z vadit). (Et alio) antiq̄ grāmatica est alio p alij (veni) ad aliqd pficiēdūz ī mea pñtia. (Et venit). (Et suo meo.) Nō solū hēbat liberos milites subiectos/sz ēt suos (fac hoc) (z facit.) Ephē. 6. serui obedite dñis carnalib⁹ cū timore/nō ad oculuz suiētes/sed in simplicitate cordis. Ista sunt verba cēturiōis/ quoz ista est rō. Si mihi alijs subiecto sic obediunt subditi/multo magis/si vbo dixeris salnabit puer meus: naz sine pñtia corporali tua angeli pficiēt sanitatez/ q sunt tibi subditi. Iere. 51. Curauim⁹ babilōez z nō est curata: vba sunt angeloz/de qbus dicit glo. Sunt medici sub magno medico. angeli dei volētes aīas nr̃as a vitijs curare. ¶ Nota qz iste prudēs cēturio/ pmo dicit se eē hoiem/ deinde q sit sub ptāte pstitutus / tertio q habeat sub se duplex gen⁹ subditoz vel subiectoz. s. liberoz militū z seruoz. ¶ Quarto ex hoc sequit eū esse mediū inter sibi subiecta z qbus ipse subijcit. ¶ Quito tres spēs impij distignit. s. vade/veni/z fac. ¶ Sexto effectū impij sui desi gnat. In scripturis aut sacris hō aliqñ accipit p interiori sil' z exteriori sīa. Aliqñ p exteriori tm̃/aliqñ p iteriori solū p toto cōposito ex aīa z corpe accipit. Ioan. 6. totū hoiez sanū fecit in sabbato. Exterior aūt hō duplr accipit/ vno⁹ p carne tm̃. Sicut Gen. vj. Nō permanebit spūs me⁹ in hoie in eternum/qz caro est. ¶ Alio° exterior hō di ipa aīa hoīs fz indiciū sensu

tinū et irrōnalez appetitū. sic di. j. Cor. 3°. Cū eni sit inter vos zelus et ɔtemptio hoīes estis/ et fm hoīez ambulatis. Interior igr hō erit rōqz distiguit ab irrōnali hoīs. Sz interior ēt iste hō dupl'r accipit: vno° p inferiori parte rōnis q̄ tpalibus dispensandis pside: et iste hō sciēs di. Alio m° supior aīe portio q̄ eternis rōnis ɔtemplādis insistit/ hō di: et talis est sapiēs de q° dicit. ps. Exibit hō ad op° suū de 2° ibidez accedet hō ad cor altuz: et exaltabitur deus. Et licet qñz istis modis significetur hō: tñ excellenter homo di rōnalis nr̄ spirit° reformatus fz ymaginez creatoris/ q̄ reformatio est ipsi° creatoris ɔtemplatio. Sz iste hō centurio est: militat eni in castris pñtis vite/ qr militia est vita hoīs sup terrā. Job. 7. Iste vo est sub ptāte ɔstitut°/ nec aliuz hz cui subijciat/ nisi icreatū spūm deū. videlicet Deut. 6. Dñm deuz tuū timebis/ et illi soli servies: nō eni pt malus nr̄ spūs ingenita libertate priuari. Sz in eis ēt liber est q̄s servitutis ɔditio q̄tū ad alias partes hoīs subiecit hoīb°. Itez huic/ hoī subiecto p° spūi subiecta sunt q̄daz libera/ q̄dā vo fuilia: sensus eni et appetit°/ quasi milites subijciunt: corp° vo quasi fu°: vn̄ dr p° poli. q rō dn̄at appetitui politico. i. libero pricipatu. corpi vo dn̄at d'spotice. i. sicut dn̄s fuo. ps. Oia subiecisti sub pedib° ei°. Itez
4. ɔstituit rōnal' spūs medi°iter deum cui obtēperet/ et affectiōes ac mot° corpis qb° impet quā medietatē si fuauerit i exteriora subijciunt. Un̄ Chriso. Deus igt post se 2m. psidez. hoīez fecit/ tradēs ptātez eidez/ q̄ cūctis aīantib° imparet. Soli servies illi a quo cūcta ei

fuerāt subiugata/ vt imparet mūdo/ serviret creatori. Itē impio rōnis subijciunt cognitiones et affectiōes/ q̄si milites/ et mēbra corpis q̄si fui/ cognitioni iperat / vt vēiat affectioni/ vt vadat corpi/ vt faciat. Nā cognitio exterior rez iudiciuz affert spūi: affectio aūt tēdit in rē exteriorē corpus vo pficit ergo penes rōnē ē ipiū cognoscēdi/ volēdi/ et opandi. Itē tāta est obediētia viriū i ferioz ad rōnē/ vt stati perficiāt eius impiuz. Un̄ Augu. lib° ɔfes. Impat aīus vt moveat corpus et tāta ē celeritas obsequēdi/ vt vix obediētia i ferioz diminuit ex rebelliōe spūs ad supiorē deū/ cui qr nō subijcit ēt sibi sbiecta resistunt. Un̄ pmi pentes qr transgressi sunt iperiū di/ stati senserūt rebellionē affectionis et motiōis corpis ɔ spm̄. vt di in. glo. Gen. 3°. ¶ Hic q̄rit q̄uo sibi ɔsentiat dissonātia. q̄ vi ee iter Mat. et Lu. Mat. eni dic cēturionē accessisse ad xp̄z p petēda sanitate fui. Luc. vo nō dic eū accessisse/ sz audito aduētu xp̄i misisse ad eū seniores iudeoz/ q rogabāt sollicite xp̄z/ vt veniret ad saluādū pueꝝ ei°: et dicebāt qr dign° est vt hoc ei pstes: diligit eni i gētē nr̄az: et synagogā ipse edificauit nobis. Ibat aūt iesus cū illis: et cū nō lōge eēt a domo/ misit ad eū cēturio amicos suos dicēs: dn̄e noli vexari: nō. n. dign° sum vt itres sb tectū meū: pp qđ et meipz n̄ sum dign° arbitrat° vt vēirē ad te: sed dic vbo et sanabit puer me°. Ecce g° fz lucā qr cēturio ad xp̄z n̄ accessit/ sz nūtios misit. Cū tamē Mat. dicat eū accessisse. ¶ Et dicēdum tripl'r pmo qdez qđ accessit cēturio/ qr accedere cepit: sz ɔsciaz vite gētilis pauēs destitit et nō puenit/

s nūtios misit. ¶ Scdo dī accessisse non psonale ⁊ imediate s; cāli ⁊ mediate p, amicos ⁊ nūtios. Nā vt dī.iij. Ethy. q̄ p amicos fiunt p nos aliq̄l'r fiunt p̄n[m].n.ī nob. ¶ Tertio fm Aug.li°.de scā v̄gīnitate/accessisse dī cēturio/q: fidelissima humilitate ipse magis accessit q̄3 illi q̄s misit: in qb⁹ oīb⁹ documētū teneamus/vt cū p̄ces nr̄as indignas reputamus exandiri a deo/scōꝝ pro cinium iplorem⁹/sic dī Job.v.a. Uoca ḡ si ē q tibi. R̄ndeat/⁊ ad aliquē scōꝝ ꝯuertē:⁊ eiusdē.33 .c.loquēs de hoīe lāgnēte si fuerit/inqt/angelus pro eo loquēs vnus de filibus vt annūtiet hoīs eq̄tatē miserebit eius/⁊ dicet libera eu3 vt nō descēdat in corruptionem.

¶ Sermo.iiij.v.ferie in capite ieiunij:⁊ in ordine.xij.

.1. Tertio cū dī. (audiēs āt iesus.) Tāgit q̄druplex cōmēdatio fidei hui⁹ cēturiōis.p°.n.cōmēdat/ q: admirabilis. 2° q: singular3.ibi. (⁊ sequentib⁹ se.) 3° q: exēplaris. (dico aūt vobis.) 4° q: salutaris. (Et dixit iesu; cēturiōi.) pp p̄[m] dī. (audiēs aūt iesus v̄ba fidei huius cēturionis miratus est.) ꝯ/ admiratio ē noui effect⁹ latēs cā/s3 effectus fidei centurionis nō erat nouus xp̄o/q: fidē ei⁹ p̄sciebat. Sicut nō est mirū astrologo ecclypsis p̄ fita. Rursus ipsa3 eandē fidē xp̄s opatus erat ī cēturione. Uñ Aug. Et q̄re admiratus est xp̄s? nunq̄d opus alteri⁹ īmo suū opus admiratus est: q: ipse in eo opat⁹ est fidē: ḡ tū ex p te p̄scīe/tū ēt ex pte efficatie videt q̄ admirari nō debuit. R̄ndeo admirari dr̄ q: ad modu3 admirātis se exhibuit: h īō vt admirabilē ei⁹ fidē ondēret: vel.n.repimus xp̄m fuisse admiratū nisi fidē credentiū. vn̄ alio loco Mat.xv. O mulier/inqt/ magna est fides tua. tria.n.mirabilia fec̄ dn̄s in mūdo. fm Bern̄. Dr̄e3 v̄ginē:deū hoīe3: ⁊ haꝝ rerū fidē in humano corde. Sil'r fidē cēturionis q̄si admirātē demōstrauit/vt v̄e nob ei⁹ fidē admirabilē significaret. ps. Mirabilia opa tua/⁊ aīa mea cognoscet nimis. ¶ Scdo cōmēdat fidē cēturionis magnitudo singularis. (Et seq̄ntib⁹ se dixit. amē.) .i. vere. (dico vobis/nō inueni tantā fidē in isr̄l.) .i.in pp̄lo iudeoꝝ / q noīe israelis appellabat/ia3.n.fides eoꝝ defecerat fm illō Hiere.vij.perijt fides ⁊ ablata est de ore eoꝝ. ¶ Sed huic dcō obijcit.nōne fides p̄iarcharū fuit maior fide cēturionis hui⁹ terre. Uñ Heb.ij. de eis dī q̄ testimonio fidei p̄bati īuēti sunt. Scdo dicēdū fm Hiero.q: xp̄s de p̄ntibus loqtur/nō de p̄teritis/ q̄rū fidē nō inuenit. Nā p̄ntib⁹ Hiere.v.dī. Circuite vias hierl'm/si forte inueniatis virū faciētē iuditiū ⁊ q̄rētē fidē. S3 vr̄ solo Hiero.nō ēē sufficiēs. Na3 fides aliquoꝝ p̄ntiū maior fuit fide centurionis/saltē fides btē v̄ginis ⁊ ap̄loꝝ. Jō dō3 q̄ excludunt a numero nō h̄ntiū fidē: hi ad q̄s dirigebat s̄monē/sic cū dī:nemo est in domo:cū tñ illi ad q̄s loqmur ī domo sint. Jtē al'r dō3. (Nō iueni tātā fidē.) .i. tātā fidei facilitatē: q: vt dicit Remigi⁹. alij ex lege docti crediderūt: iste v̄o nullo p̄dicāte credidit. Sil'e dī Ro.j. fides nr̄a.i.facilitas fidei.annūtiat in vniuerso mūdo. Jtē al'r dōm. (Nō īueni tātā fidē.) .i. tātā expressionē fidei: q: ⁊ fidē suā rōe ꝯfirmauit.j. Pet.iij. parati reddē rōne3 oī poscēti de ea/q̄ in nob est fide ⁊ spe. ¶ Jtē al'r dōm fm Crisosto. (Nō inueni tantā fidē.) .i.

tum. fidei igeniū: vnūqdq3.n. bonū. s3 q̄litatē psone laudat. Nā in modico fmone plus instus cōmēdaf q̄3 sapiēs in magno. Et puer astute loquēs/ plus laudaf q̄3 vir sapiēs snias pferēs. Sic et ī cēturione ru di fidei igeniū plus laudaf. Jtē al'r vbm. (Nō inueni tātā fidē in isrl'.) quā designat fides cēturionis: ei9 .n. fides signabat fide3 gētiū/ q fuit numerosior fide iudeo2. Sicut di. Esa. xlix. pa2 est mihi vt sis seruus me9 ad suscitādas tribus Jacob et feces isrl' cōuertēdas. dedi te in lucē gētiū vt sis salus mea vsq3 ad extre mū terre: vñ pp paucitate3 credētium ex pplo iudeo2 dixit azarias Dan. iij. Jmminuti sumus plus q̄3 oēs gētes s3 de mltitudine gētiū q crediderūt dic̄ ps. Annūtiaui et locut9 su3/ mltiplicati sf sup numer2.

.2. ¶ Tertio cōmēdat fidē cēturiōis/ q2 fuit initiū et exēplar future multitudinis fidelīu3. ¶ Circa qd duo fac. p°.n. pdicit fidē gētiū credētiū. 2° pnūtiat reprobationē iudeo2. ibi. (filij aūt regni.) ¶ Circa pm de cōuersione gētiu3 octo dic̄: pmittif .n. dci vitas. (dico aūt.) .i. pdico vobis. Numeri. xxiij. Nō est de9 q̄si hō vt mētiaf. Jtē ponif fideliū numerositas. (q2 m'lti.) Esa. lxi. numerabif cor tuu3 q̄n cōuersa fuerit ad te mltitudo maris/ fortitudo gētiū venerit tibi. Jtē ponif eo2 diuersitas. (ab oriēte et occidēte.) Esa. xliij. ab oriēte adducā semē tuū/ et ab occidēte cōgregabo te. Mal. i. A solis ortu vsq3 ad occasu3 magnu3 est nomē meū in gētib9. Et nō solū p hec duo diuersitas loco2 pōt intelligi/ s3 ēt diuersitas statuū/ etatū/ et mo2ū. nā ab oriēte venit/ q mūdi clarā sugit psppitatē. Ab occidēte aūt q̄s mūdi ipellit aduersitas: sic dic̄ ps. Cū occideret eos q̄rebāt eū. Jtē ab oriēte veniūt q a p°n9 iuuētutis cōuertunf. Ab occidēte vo q ad occasum mortis tēdētes corrigūt vitā. Rursus ab oriēte veniūt pbi/ et preclari morib9. Ab occidēte q̄rū fuit vita obscura. Jtē ponif fideliū gratia. (veniēt.) .s. credētes ps. Accedite ad eū et illuminamini. Nā accedētē ad deū o3 credē. Jte3 ponif credētium facietas. (Et recūbēt.) Jste recubitus in pñti est scripturarū meditatio. Jn qb9 reficimur. Jste sunt nuptie/ q̄s rex magnus fecit filio suo: s3 hāc refectionē sequitur recubitus celestis cōtēplatiōis. Jtē ponif honorabil' societas. (cu3 habraam / isaac/ et iacob.) Jsti fuerūt pres pme fidei nre/ q̄rū iō memoria hic introducif/ q2 ad eos repromissio future hereditatis fctā est. Nā hijs trib9 pmisit de9 terra3 lacte et melle manāte/ quā nō possiderūt ex hijs geniti sm carne3: s3 imitatores fidei eo2: q xpi humanitatē credētes/ lacte reficiunf. qd de carne exit: ei9 vo diuinitate/ q̄si de melle qd de celis descēdit pascūtur: h est g recūbere cu3 trib9 hijs piiarchis: refici .s. scīa humanitatis/ et sapia diuinitatis xpi. Jte3 ponif obtenta regalis ptās. (in regno.) q2 credētes/ regia3 ptātē acqrunt. j. Pet. ij. vos estis genus electū/ regale sacerdotiū/ gēs scā. Jā.n. fideles nō sunt sub tyrānide diaboli/ s3 sub regno: xpi iterponif eiusdē regni sblimitas (celo2.) Mat. v. Gaudete et exaltate/ qm merces vrā copiosa est in celis. Ex hijs g p3 pmū fidei eē q̄druplex .s. refectionē mellis/ et lactis: cōsortiū piiarcharū: regnū et celū. ¶ Et nō q̄tū ad pñs triplex eē celū. pm corpale Gen. j. Uo tri plicauit de9 firmamētū celū. alterū ē ter dici. Nō celū

spūale ꝛītellectuale: de q̄ ps. fecit celos in ītellectu: tale celū sunt mē tes angelice/ qb⁹ oībus supeminet. tertiū celū diuinitatis oia ꝯtinēs. de q̄ ps. Dn̄s in celo sedes eius. de hijs trib⁹ celis corporeo/ angelico/ ꝛ diuino di Deut.x. En dn̄i dei tui ce lū est/ ꝛ celū celi. huius gdē celi cor porei celuꝫ sunt mētes angelice/ qꝛ spūalis creatura ꝯtinet corpalem. sꝫ vtriusqꝫ celū est diuinitas. Et qꝫ oīs gētiles in celo corporeo iustis aiab⁹ pmiserunt certū mā sionis lo cū/ iq̄ btē sempiterno euo fruanf. Sacra tn̄ scriptura pmittit fidelib⁹ celeste regnū qd̄ est inhītatio sup- ni celi diuinitatis. Nā cū celis ītel- lectualib⁹ angelicis ꝯtēplabimur/ ꝛ ꝯtēplādo inhabitabimus diuini tatis celuꝫ/ cui⁹ pax exupat omneꝫ sensuꝫ. ℂ Deīde cū dic (filij aūt re-
.3. gni.) tāgit iudeoꝝ reprobationeꝫ. Et tria facit. p⁹. n. primaꝫ rememo- rat dignitateꝫ (filij aūt regni.) Sic dicebanf iudei filij gdeꝫ charitate: filij aūt regni hereditate: eos. n. sibi filios de⁹ elegit Exo.iiij. Hec dicit dn̄s fili⁹ me⁹ pmogenitus isrl̄. Erāt ēt filij regni/ vel tpalis/ vel spūalis/ qꝛ quo ad vtrūqꝫ sibi elegerat eos dn̄s de⁹. Exo.xix. Eritis mihi p ecu liū/ ꝛ regnū sacerdotale/ ꝛ gēs scā. ℂ Tertio tāgit ipoꝝ reprobatiōeꝫ. (Eijcienf) tāqꝫ īmundi. Et attende grāꝫ electionis gentiū. p⁹ qꝛ ex eis multi sunt electi: ex iudeis aūt filijs regni pauci Esa.x. Si fuerit pplus isrl̄ q̄si arena maris/ relige. i. pauci ꝯuertenf ex eo. Jteꝫ attende qꝛ gē tes vndiqꝫ ēt a remotis vocate sunt: sꝫ iudei ppinq credē ꝯtēpserūt pn̄ teꝫ. Joā.i. Jn ppria venit ꝛ sui euꝫ nō receperūt. Jteꝫ attendes/ qꝛ gē tes venerūt p fideꝫ: iudei vo retro- cesserūt. Joā.xviij. Cū dixisset eis ie sus ego suꝫ/ abierūt retrorsuꝫ ꝛ ce ciderūt in terrā. Jtē gētes recūbūt in delectatione lactis/ ꝛ in ꝯtēpla- tione mellis ebīi. Judei vo vtrūqꝫ esurierūt. ps. Cōuertenf. s. iudei/ ad vesperā. i. in fine sctī/ sꝫ interim fa- meꝫ patienf vt canes: nōdū. n. me- ruerūt possidē terraꝫ lacte ꝛ melle manātē: sꝫ alij eoꝝ loco ītrauerūt. Jō de pplo ipo iudeoꝝ dr̄ Job.xx. nō videat riuulos torrentis mellis ꝛ butyri. Et iuste gdeꝫ ab isto ꝯui- uio repellunf: qꝛ spreto māna celē sti/ carnes egyptias/ cucumeres/ pe- pones/ cepe/ porros/ ꝛ allia elege- rūt. Jō cū egyptijs in īferno tali ci bo replenf. Jtem gētes adducenf īter ꝯuiuas pñarchaꝝ: sꝫ filij dege neres ab eoꝝ fide ēt ab eoꝝ ꝯsortio eijciunf. Joā. Si filij habrae estis/ .8.
opa habrae facite: eijciunf certe ne q̄q̄ꝫ. dicāf filij pñarchaꝝ/ qꝛ nō car- ne/ sꝫ fide eoꝝ piuitas ꝯquerif Esa. lxiij. Habraā nesciuit vos ꝛ igno- rauit nos: eijciunf ēt a grā dei/ vt neq̄q̄ꝫ sint ei⁹ filij ꝛ heredes regni Hiere.xv. nō est aīa mea ad pplm istū dic dn̄s. Eijce illos a facie mea/ ꝛ egrediant: qꝫ si dixerit q̄ egredie- mur? dices ad eos: ad mortem/ ad gladiuꝫ/ ad famē/ ad captiuitatem. ℂ Tertio tāgit eoꝝ dupliceꝫ dāna tionē. pmā q̄ꝫtū ad penā dāni. 2ᵃᵐ vo q̄ꝫtū ad penā sensus: pp p^m dic. (in tenebras exteriores.) qꝫ dnob⁹ modis accipi pōt: p pn̄ti ꝛ p futu ro. p⁹. gdē mō ꝯsiderandū. gētiles hūisse tenebras suas īteriores/ qꝛ cū cognouissent deū/ nō sicut deuꝫ glificauerūt/ sꝫ euanuerūt in cogi tationib⁹ suis/ ꝛ obscuratū est insi piēs coreoꝝ. vt di. Ro.i. Jstoꝝ tene bre īteriores dr̄/ qꝛ opponuntur interiori lumī rōnis. Sꝫ pter hoc/ lumē/ datū fuit iudeis lumē legis extrinsice.

Nō gd telligat per pe nas ex terior

extrinsece ꝺ q̃ Sap. 18. Incorruptū
lumen legis datū ē filijs ıſrl'; ⁊ q2
xp̄ʒ ipſa lege ꝓmiſſuʒ nō cognoue
rūt pñtē iō in tenebras exteriores
deuenerūt. Eſa. 6. Exceca cor ppli
hui⁹ ⁊ oculos eius claude/ne forte
videat ⁊ ꝯuertant/⁊ sanē eos. Eſa.
59. Expectauim⁹ lucē/⁊ ecce tene-
bre ſplēdorē ⁊ in tenebris ambula
uim⁹: palpauim⁹ sic/ceci pietē. hic
pies xp̄i humanitas: de q̃ ps. quo
uſq3 irruitis in hoīem / īterficitis
vniuerſi vos tāq3 pieti inclinato:
palpauerūt exteri⁹ humanitatē3 nec
intellexerūt pietis diuinitatēm. Nec
iſte tenebre miores fuerūt īmo ma
iores tenebris gētiū: sic dic. Hiero.
sup illō ſcā sūt nouiſſima gñatiōis
hui⁹ peiora prioribus. Fo mō p tene
bras exteriores pōt intelligi caren
tiā viſiōis diuīe. ad qō ſequit tene-
braꝝ ꝯfuſio: tenebre qdē pñtis lu-
cis nō sunt ex̄ lucez penit⁹. q2 nox
aliqualr illumiat siderib⁹: rurſus
xp̄i nocti / lux plena diei succedit.
Sʒ infernales tenebre exteriores iō
dr̄r/q2 sunt ex̄ oēm lucē: eis. n. nec
ꝑmiſcet. nec ſuccedet lux. Job. 10.
terra tenebroſa ⁊ opta mortis cali
gie: terra miſ ie ⁊ tenebraꝝ/vbi vm
bra mortꝭ ⁊ nlls ordo / ſʒ ſēpitern⁹
horror īhitat. q2 igr̄ iudei merito ī-
credulitatꝭ eoꝝ repulſi ſit ne videāt
gliā dei: vt dr̄ Eſa. 26. iō ī tenebras
exteriores eiecti ſūt. Iſte ſūt tenebre
egipti ſic horribiles/vt palparent.
Exo. 10 ¶ Scđa pena dānationis
īfideliū eſt pena ſenſus: de q̃ ſubdit
(ibi). i. in tenebꝭ exterioribus (erit
fletus ⁊ ſtridor dētiū.) flet⁹ ex dolo-
re ⁊ triſtitia: ſtridor aūt dētiū/ex fu
rore ⁊ ira ꝓcedit: quoꝝ vtrūq3 ⁊ q̃
tū ad pñtes ⁊ quātū ad futuras pt
ītelligi penas: plāgūt. n. iudei ſuas
captiuitatē ac diſperſionē/ ac tēpli
⁊ cerimonialiū deſtructionē / cuius
rei figura ſunt treni. Hiere. hec eſt
filia archi ſynagogi/q̃ mortua plan
git ī domo Hiere. 9. vocate lamen 4
tatrices ⁊ aſſumāt ſup vos lamētū:
ꝺducāt ocli vr̄i lacrymas/q2 vaſta-
ti ſum⁹: flent ḡ iudei ſuā deſolatio-
nē: īdignant vō ſtridētes dētibus. ꝯ
crucifixi pdicationē. 1. Cor. 1. Nos
pdicam⁹ xp̄ʒ crucifixū/iudeis qdeʒ
ſcādalū/q2 in h̄ ſcādalizant. Vñ cū
ſtephan⁹ ꝓthomartyr eis xp̄ʒ ānū
ciaret in ꝯcilio audiētes hoc diſce-
ptabant cordib⁹ ⁊ ſtridebāt dētib⁹
ī eū. Quintū vero ad penas īferni
flēt culpas ꝑteritas ꝑ remorſum
ꝯmis ꝯſciētie. Zach. 12. In die illa
erit plāctus magnus in hieruſalē.
¶ Et aduertēdū/q2 tū fletu cl'pa ſol
uat/h̄ veꝝ eſt de fletu pñti / ſʒ nō de
futuro: q2 dānati nō plāgūt cl'pas/
q̄ñ eis diſplicēāt: ſʒ q2 eis penā ſen
tiunt. Vñ ait qdā. q nō luget/flendi
dū tp̄s hēbit eterno luctu lugebit/
ſʒ ſine fructu. Stridor vō dentiū ex
vehemēti ardore penaꝝ ꝓcedit/vel
ex idignatione ad ſeipos ⁊ ad deuʒ
Eſa. 8. Iraſcet ⁊ maledicet deo ſuo/
⁊ ſuſpiciet ſurſum ad eterna q̃ pdi-
dit/⁊ ad terrā ītuebit gehēne īfer-
nalis: ⁊ ecce tribulatio/ ⁊ tenebre/⁊
diſſolutio/⁊ anguſtia/⁊ caligo pſe-
quētꝭ/⁊ nō poterit aduolare de an
guſtia ſua. ¶ Cōſiderādū q2 repro-
batio ⁊ dānatio iſta horribilis ꝯ fi-
lios regni ad nr̄aʒ correctionē ſcri
pta eſt. Si. n. īcredul' filijs nō pep-
cit de⁹ pr̄ſumeam⁹ nos alienigene/
⁊ ſi ramos nāles oliue/q2 ifructuo
ſi erāt/abſcidit celeſtis agricola: ca-
ueam⁹ nos oleaſtri/ ⁊ ꝯ nāʒ iuſti ſ
ſpaʒ oliuā/q2 euolet ab arbore vite
infructuoſos ramos. Nec ꝯſidera
m⁹ nos eē de numero vl' de multi
tudine eoꝝ qui venerūt ad fidē ab

oriēte & occidēte/qm̄ m̄lti sunt vocati/ pauci vo electi. Esa.9. m̄ltiplicasti gētē & nō magnificasti letitiā: vn̄ ipe saluator ait Mat.7. Nō oīs q dic̄ mihi dn̄e dn̄e itrabit i regnū celoꝝ: s3 q facit volūtatē pr̄is mei q i celis ē. ℭ Quarto cū dicit. (Et dixit iesus.) Cōmēdat xp̄s. Cēturiōis fidē/qr sit salutarꝫ: salutē.n. ipetrauit suo. Et qttuoꝛ fac̄. p°/ enī3 remittit sollicitudinis cogitatū: sollicitus.n. erat cēturio de salute sui. S3 dicit ei xp̄s/ne amplius sup hoc cogitet. (Et dixit iesus cēturioni. vade) .i. ne te detineat sollicita cogitatio salutꝫ sui certus iā esto te exauditū. Et ad alia negotia tua pcedas. Sic Jo. 4. vade fili⁹ tu⁹ viuit. ℭ Scd̄o ponit fidei meritū. (Et sicut credidisti.) me solo v̄bo posse sanare. ℭ Tertio ponit fci p̄ceptū (fiat tibi.) dic̄ tibi/ & si dicit illi suo: qr nō sibi/s3 dn̄o suus reddebat: ꝙ qdē ei⁹ fides meruit/q̄ oīa possibilia sūc̄ credētu: sic di Mā. 9. Ex q̄ p3 ꝙ rectū ē v̄bū dn̄i/ dū ꝙ pie credit efficit sit/ꝙ effectus cōueniat fidei ait.n. ps. Rectum est verbū dn̄i/ & oīa opera eius in fide. &c̄. ℭ Quarto ponit salutis efficꝰ3. (Et sanatus ē puer.) Si alteri⁹ fides eū sanauit corpe ꝓpria eūdē fides sanabit corde. S3 nec sanitatꝫ effect⁹ dilatus ē/qn poti⁹ dictū & factū sil fuerūt. vn̄ dic̄. (Jn illa hora.) ea enī hora q̄ dixit xp̄s (sicut credidisti fiat tibi) sanatus ē puer: ipse dixit & facta sunt.

ℭ Feria.vj. post diē ciner3. Scd̄m mattheū. Cap.5.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Audistis qr dictū est antiquis. Diliges p̄ximū tuū; & odio habebis inimicū tuū. Ego autē dico vobis. Diligite inimicos vr̄os: bn̄facite his, q oderūt vos: & orate ꝓ persequētib⁹, & calūniātib⁹ vos: vt sitis filij pr̄is vr̄i, q in celis ē: q solē suū oriri facit sup bonos & malos: & pluit sup iustos & iiustos. Si enī diligitis eos q vos diligūt: quā mercedē habebitis? Nōne & publicani h̄ faciūt? Et si salutaueritis fr̄es vestros tm̄: qd amplius facietis? Nōne & ethnici h̄ faciūt? Estote ergo & vos pfecti, sicut & pr̄ vr̄ celestis perfectus est. Attēdite ne iustitiā vestrā faciatis coraꝫ hoīb⁹: vt videamini ab eis, Alioquin mercedē nō habebitis, apud pr̄em vr̄u3, q in celis est. Cū ergo facis elemosynā: noli tuba canere an̄ te, sicut hypocrite faciūt in synagogis, & in vicis: vt honorificētur ab hoībus. Amē dico vobis: receperunt mercedē suā. Te aūt faciente elemosynam: nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua: vt sit elemosyna tua i abscōdito. Et pater tuus qui videt i abscōdito: reddet tibi.

ℭ Sermo p̄mus ferie.vj. in capite ieiunij: & in ordine. 13.

1

Udistis qr dcm e antiqs diliges pximu tuus / et odio hebis inimicum tuus.) Mat. 5. Amantissimi die hesterna recedentes filij isrl trasierut mare rubru submersis egyptijs. Et hodie venim9 in tertia masione q marath di: vbi erat amare aq ita vt ppls eis vti no posset: sz vtut lignu aqne imissus dulces eas fecit et potabiles. Et vt dicit ambro. Antiq legis pcepta amara erat. s. odire inimicu: oculu p oculo repete psequi psequentes. Sz mudi saluator venies in carnez hijs pceptis amarj lignu sapie euagelice miscuit/ et legis amara guertit in dulcedine charitatj/ sic in psnti euagelio ptinet qd in tres ptes dividit pmo. n. ait de amplitudine dilectionis. ¶ Scdo vo de rectitudine intetionis. ibi. (attedite ne iustitia.) ¶ Tertio de gtitudine miserationis ibi. (Cu g facis elynaz. etc.) ¶ Circa pmu duo fac. na qtu ptinet ad dilectione pmo antiq legis repetit ipfectione ibi. (Ego aut dico.) Ite circa pmu tria tagunt. pmo qb9 lex ipsa data fuerit. (audistis / qr dcm est antiquis) supple. Itez quid lex ipsa madauerit (diliges pximu tuu.) sic dicit lra. 70. iterpretu leui. 14. nra vo littera ibide dicit diliges amicu tuu. Ite qd ipa pmiserit (et odio hebis inimicu tuu.) odiu inimici lex non pcipit / sz nec phibet expresse. Quia vo pmissuz videt/ qd nulla lege vetat: io scribe dicebat licitu ee odire inimicu. ¶ Rone pmi psiderādu qr aliqd antiquu tripl'r di. s. tpe/ more/ et defectu. tpe quide antiquu est/ q e pus tpe: oia. n. senescut et antiquant in tpe. Et sm hac acceptione pme etates. i. ifantia et pueritia sunt antiqores senectute. More aut antiquu di/ q loga psuetudine firmatu e. 4. Re. 17. Usqz in psnte die more sequunt antiquu. defectu vo antiquu est qd e corruptioi pximum. heb. 8. q antiquat et senescit/ pe iteritui est. Hys trib9 modis ppls iudeoz antiqu9 fuit. Primo qde qr pous tpis. Un figurat p Ysaac lene/ cui9 caligauerut oculi. Gn. 27. figurat et p esau seiore filiu ei9. Et rursus designat luc. 15. p seniore fratre exnte i agro/ q iudit gre recociliationis frne. Ite vt dic apls. 1. Cor. 15. si e pus spuale/ q aiale. Sz p9 e aiale deide spuale na sz aiale vita giamur/ i vtero pcipimur/ ibide foiamur et nutrimur: geniti; at mox sz sensatiua vsqz ad discretiois anos pducimur: nihil aliud qz/ q sz sensuz sesitinu apparet/ velut aialia psequetes/ aut fugientes. Cu vo i nob cepit ee ronis iudiciu: aut ipz iudiciu ducit sz vita pstina/ aut ducit. Ducit qde si ro assetiat i natj pcupiscetijs: ducit at si freno regis aiales ipet9 coherceat. ad h nos hortat apls Eph. 4. Deponite vos sm pstina pversatione veterē hoiez. vn pz atiqs ee: sz more gaiale vita/ q p9 vixerut: et cu anos discretiois attigerit sequut: pp qua cāz paucis exceptj ppls ille iudeoru antiqu9 fuit/ sola capies sensibilia/ et eoz itnitu f mes: cu dr Esa. 1. Si volueritj et audieritj me/ bona tre comedetj pp qd butj aialib9 copant. Osee. 7. sup triticu et vinu ruminabat/ et recesserut a me. Ite ppls ille antiqu9 di pp defectus multiplices na mltj icomedis laborat senes. heb. 7. Nemine ad perfectuz pduxit lex: io ait Dauid. Imp fcuz meu

Ns anti quuz tri pliciter dici.

viderūt oculi tui. Nunc ppt̄o p̄oris tpis aial' moris ꝛ iperfci statuꝫ p̄ceptū ē diligē aicū/ꝛ pmissuꝫ ē odire inimicū/neqꝫ.n.aiale: vixꝫ capere p̄t vt diligat̄ inimicus. ¶ Propter scd̄ꝫ. in q̄ agit̄ de dilectiōe aici cōsideranda sunt pl'a primuꝫ dubitat̄ an si fuerit neciuꝫ p̄cipe amicū diligi:ꝛ vr ꝙ non: qꝛ id ad ꝙ nā inclinat est diligere nāli tale aūt nō est p̄ceptū legis scripte sꝫ nā inclinat ad dilectionē amici:ꝛ nālis rō hoc dictat / q̄ est lex nāe ꝰ tale p̄ceptuꝫ nō debuit poni in lege scripta que est moysi. R̄ndeo dicēdū ꝙ re vera naturale est diligere amicū qꝛ amicus ē alter ipse: ꝛ qꝛ nāl'r vnusqsqꝫ se ipm diligit:iō nāl'r diligit amicū Ecclesia. 13. Oē aial diligit sibi sile. Sic ꝛ oīs hō aicū sibi/oportuit/tnꝫ h̄ nāle preceptū ēt scribi pp q̄ttuor. P° qdē pp corruptionēꝫ nāe puenientē ex pctō/ cui⁹ pcti origo ē p̄uus amor sui. Un̄ augustin⁹ fundamentū/ingt babilonice ciuitatꝫ ē amor sui q crescit vsqꝫ ad ꝯtēptū dei: hic āt amor nāꝫ pri⁹ curauerat i seipaꝫ vt se tm̄ iuuaret hō : pp q° lex ipsa nāe obfuscata erat in corde ei⁹ nec euidēs erat scriptura/ illa in corde fcā:iō oportuit p scriptā legē h̄ p̄ceptuꝫ remoueri. ¶ Scd̄o hoc renouatū ē pp dilectionis ꝯtinuationē: pl'es.n.pnis occasionibus irritati desistūt a dilectione aici pucr. 18. Occasiones q̄rit: q vult discedē ab aico: q si forte reprehēdātur putāt sibi i aicū inimicari Amos.5. Odio hūerūt corripiētē in portu. Ꝫt ꝯ di. pucr.9. Argue sapientem ꝛ diliget te. Ne igit̄ animalis/hō desisteret a dilectione aici q̄cūqꝫ occasione/datū ē p̄ceptū Prouer.17. Oi tpe diligit q amicus ē. ¶ Tertio p̄ceptū istud renouatū ē pp:dilectiōis mo-
.2.

dificationē sꝫ.n.nāle iudiciū dicteret aicū eē diligēdū:forma tn̄ ꝛ modus dilectionis lege scripta taxat̄.cū/ dr̄ Leui.19. Diliges p̄ximū tuū sic teipꝫ.i.ea dilectione/ꝛ pp id qd̄ te diligis dilige p̄ximū. ¶ Quarto renouatū ē pp amicitie discretionē: vt/ vꝫ/nō aicū solo amicū noīe/ sꝫ re diligas Eccle.38. Est amicus solo nomine:aīcus discernēdus ꝰ ē/qs verus dicat̄ amicus. ¶ Itē scd̄o notādū ē/ꝙ amicus nr̄ ē q nobis vult/ꝛ cui nos volumus bonū. Est aūt triplex bonū.s.vtile/delectabile/ꝛ honestū/siue v̄tuosuꝫ. Sicqꝫ triplex ē aīcus.s.vtilis/delectabil'/ꝛ v̄tuosus. Sꝫ cupidi nō putāt aīcū nisi vtileꝫ. voluptuosi q̄runt amicū tm̄ delectabilē. Boni aūt viri q cupiūt eē boni/q̄runt aīcū v̄tutꝫ ꝛ honestatꝫ.pri mi amici nō pseuerāt / qꝛ nec vtilitas/nec voluptas maneāt:sꝫ qꝛ virtus imobilis ē:iō amicitia q̄ fundatur in ea nō variat̄:pp qd̄ ait poeta. Si fuerꝫ felix/m'tos numerabis amicos.tpa si fuerint nubila/solus eris. ¶ Itē ꝯsiderādū tertio qꝛ aialis hō piger ꝛ frigidus/aut nō diligit amicū / qꝛ vtiqꝫ ē igr̄tudis/aut pnis occasionib⁹ puocat⁹ꝛ odit qd̄ est iniquitatis/ in qb⁹ dnob⁹sit peior bestia:aut b̄nficijs tractus ꝛ dilectione alteri⁹ excitatus/ se diligētē diligit/qd̄ vtiqꝫ iā est equitatꝫ aial' tn̄ hoīs ad h̄ ꝙ recte patit̄ se regi. ¶ Propter ꝙ q̄rto distinguēdū est de actu diligēdi. Quidā.n.diligunt amicū.sꝫ pp seip̄os/qꝛ vꝫ sit eis vtilis/vel delectabil':in h̄ijs nā recurua est in seip̄aꝫ. Nā si linea amoris foris ostdit̄/vl' extēdit̄ ad alteꝝ refertur tn̄ ad seip̄ꝫ ꝯtinuo. Alij v̄o diligūt amicū gr̄a amici.i.pp ip̄ꝫ amicū: hec linea recta est pl'es aūt diligūt amicū in deū/ꝛ pp deū.p̄ma li- Nota distinctionem de actu diligendi.

nea amorz est curua. 2ª. recta h ter tia alta z excelsa. Nã vsqz ad celũ p tingit. pum⁹ / amor est hois penit⁹ aīal. Scds est hois iã rõnal. terti⁹ / est hois spũalis. ¶ Si qraf pp qd aliqs sit aicus vtrũ qr amat / an qr amaf. Rñdēdũ q pp vtrũqz: nã aicitia mutu⁹ amor ē: vbi vo ex altera pte deficit: amor tm̃ vl' dilectio df / sz nõ amicitia. ¶ Itē si qraf pp qd dbeat diligi amic⁹: an qr nos diligit an pp aliđ. ¶ Rñdeo dicēdũ ē q in rebus hũanis aliqd ē meli⁹ amore vtutes. n. meliores sunt passionib⁹: z amor passio vl' affectio ē / sensitiui appetitus: immo ēt bñficiũ qđ expectat amicitia vtil': z dilectio quã itēdit amicitia delectabil': meliora sunt ipa amoris affectione. Iđ fm amicitiã politicã / nõ est qs amãdus pp h qr nos amat: sz qr dignus est amari. aut qr vtutē hz / aut qr vtil' / aut qr delectabil' st. In reb⁹ aũt diuinis nullũ bonũ excellēti⁹ est charitate sicut / ait apostolus. 1. Cor. 2. ad hec excellētiorē viã demonstro vobis h aũt excellētior via charitatis est: z iđ si amor ē boni nullus est magis dignus amari q̃z q charitatē hz circa deũ z pximũ. ¶ Circa tertiũ ɔsiderãduz est. p° qr sicut de⁹ satisfaciēs cupiditati illius ppli adhuc aīalis permisit vsuras petē ab alienis / ne a suis ciuib⁹ exigerēt z sicut pcauens eoz iracũdie pmisit vxores dimitti / ne ipsas interficerent ita ēt pnocãs eoz curuuz affectũ ad dilectionē / pmisit odiu inimicũ / vt saltē amicũ diligerēt. sic dicit Origines. Sz tñ ipz odiũ inimicoz restrinxit. Inimicus. n. est duplex. Quidã ciuil' / z qdã psonal'. Inimicos ciuiles lex vr indicasse oēs populos cananeoz / q̃z terrã ppls iudeoz possidet. Simil'r z amalechite erant hostes illius ppli ad vtrosqz pplos lex pmisit hēri odiũ. Vñ de Cananeis dicif Exo. 34. Caue ne vnq̃z cũ hitatoub⁹ terre illi⁹ iungas amicitias: sil'r nec vlla pacta: nec ɔnubia. De amelechitis vo di. Eiusdē. 17. b. Et Deu. 15. a. Inimicũ vo psonalē / q. s. eēt de pplo iudeoz lex vr phibuisse hri odio. Leui. 19. Ne oderis frēz tuũ in corde tuo / sz publice argue eũ / ne hēas sup eo pcm̃ nõ qres vltionē / nec memor eris iniurie ciuiũ tuoz. imo Exo. 23. a. df q occurrat qs asino errãti inimici sui reducat eũ. Et itez. Siqs viderit asinũ odiētis se iacē sub onere / nõ ptereat / sz subleuet eũ: q si asino inimici iubef qs benefacē / multo magis ipi inimico hoi. Et iđ salomon circa dilectionē inimici psonal' duo ɔstituit. pmũ ne qs de ruina ei⁹ gauderet. Sz vt indigēti bñficiũ ipēdat puer. 24. c. Cuz ceciderit inimicus tu⁹ ne gaudeas. Et eiusdē. 25. c. Si esurierit inimicus tu⁹ ciba illũ: si sitit / da ei aquã bibē. ¶ Aduertēduz aũt q circa inimicũ duo sunt attendenda. s. nã z culpa: nõ est nã odiēda que op⁹ dei est: sz culpa. quã fecit hõ: pp corruptã g vitã cananeorũ / z incorrigibilē maliciã / lex pmisit eos hri odio: qđ. n. iniqtas inimici odiatur / pceptũ qdē est: sz q psonaz ēt incorrigibilē qs odiat pmissum est: pcipue de ipis chananeis de qb⁹ di. Leui. 18. d. nec polluamini in oib⁹ hijs qbus ɔtaminate sunt gētes vniuerse / q̃s ego eijciã añ cõspectũ vrz: pp quoz incorrigibilē malitiam di Sap. 12. Neq̃z est natio eoz / z nãlis malitia ipsoz / z nõ poterat mutari cogitatio eoz i ppetuũ: semē eni erat maledictũ ab initio. ¶ Itē ɔsiderãdũ q circa odium publici inimici iudei nõ diui

Inimic⁹ duplex ciuilis z psonalis

.I.

ferũt vngulã:iõ fuerũt aĩal immũ-
dũ:nõ enĩ distinguebãt nãm a cul
pa:sȝ vtrũq3 sũt odio hũerũt/qd vti
q3 imꝑfectis fuit ꝑmissuȝ. Lex aũt
noua dicit solũ viciũ eẽ detestãdũ.
Sȝ cũ in lege noua pl'es sint etiaȝ
imꝑfecti/videbit q3 eis liceat odi-
re inimicũ/ sic iudeis licuit. Et dõ
q3 hoc nõ licet iõ q2 lex noua ꝓhibet
ipȝ odiũ inimici:duplex aũt est im
ꝑfectio.s.stat9 z ꝑsone. Judei qdeȝ
fuerũt iꝑfecti fȝ statũ legis:existes
aũt sub noua lege pl'es sũt imꝑ-
fecti statu/sȝ hõĩm:q2 tñ imꝑfectio
sub ꝑfectione euãgelici.ꝑcepti ꝯti-
net/vt diligat inimicus.Ex q̃ pȝ/q2
rota est in rota.i.nouũ testamẽtuȝ
in veteri/vt dĩ Eze.j.d. Nã lex anti-
qua mãdat diligi amicũ ciuẽ/alie-
nigenã vo ꝑtõrẽ voluit hẽri odio.
Deut.13.q̃ ꝑceptuȝ inimicoꝝ ẽ in
veteri lege fm intẽtioneȝ / in noua
fm opatioñẽ/ibi iplicite/hic expli
cite/ibi fm ꝯsiliũ / hic fm impiuȝ.
¶ Itẽ nõ q3 inimicus nr̃ est/q nob
vult malũ:sȝ malũ duplex est/ qd-
dã.s.veꝝ z qddã appens: iõ verus
inimic9 est q nob vult q3 ve est ma
luȝ.veꝝ aũt malũ hoĩs est/qd est ꝯ
rõneȝ/ fm quã hõ ẽ hõ / z oẽ ẽt qd
est ꝯ salutẽ malũ hoĩs est: tale aũt
est pcĩm:z iõ q nobis vult pcĩm/ini
mic9 nr̃ est. hic aũt volẽs ẽ triplex
.s. malus hõ/ diabol9 z hõ ipe pl'es
vult/qd sibi malũ est: vñ sibiipi ini
micaf. pver.i. vsq3quo parui dili-
gitis infantiã:z stulti q̃ sunt sibi no
xia cupient:tres q̃ hẽm9 inimicoꝝ:
diaboluȝ /malũ hoĩeȝ / z nosipsos.
De pmo Gñ.3°. Inimicitiã ponaȝ
inter te z mulierẽ/ z semẽ tuũ z se-
mẽ illi9. De. 2°. Mat.3°. Inimic9
hõ supseminauit ȝyȝania. De 3°.
ps. Qui diligit iniqtatẽ odit aĩam
suaȝ. Hic inimic9 terti9 ẽ maioꝛ oĩ
inimico hoĩs. Primi.n. duo nihil
pñt ꝯtra hoiem/ nisi terti9 iste con
sentiat. Isti tres inimici designanf
p goliã/saulẽ/z semei inimicos dd.
Golias diabolũ dsignat.Saul/quẽ
agitabat spũs malus / hoĩes desi-
gnat quos inflãmat diabolus / vt
sctõs ꝑsequãf. Semei q3 intẽptaf
audi me:vel nomẽ meum/ hic desi
gnat hoĩem sibiipsi inimicum: est
enĩ ipse q designaf noĩe meo/ quẽ
audiẽdo meipm audio.Sȝ pulue-
rẽ lapides ꝓijcit ꝯ dd: q2 puluẽ ter
rene cogitatiõis fedat obstinatio-
re quasi lapidib9 indurat: z etnis
maledictionibus adiudicat. Hos
tres inimicos va mala/ lȝ bona vi
deanf/ suggerẽtes debem9 odire :
q2 nobisipsis z nr̃e saluti ꝯrianf.
Odibilis qdẽ est diabolus sic ser-
pens hoĩ. 2°.Mach.5.Ibat profu
gus z odibilis oĩbus ipsi9 tñ non
nã sȝ culpa odienda est. Eccle. 21.
Cũ maledicit ipi9 diabolũ/maledi
cit ipe aĩam suã. Odiẽdus est etiã
prau9 hõ. ps. Iniqs odio habui:
q2 legẽ tuã dilexi.Sȝ vt dĩ ps.per
fecto odio oderaȝ illos: pfcm̃ aũt
odiũ est nõ nãȝ detestari/ sȝ culpã:
z qd ampli9 est/nosmetipsos repu
gnãtes ꝓprie saluti odiam9. Luc.
14. Qui nõ odit aĩam suã/nõ põt
me9 eẽ discipulus.Et Joã.12.Qui
odit aĩam suã in hoc mũdo/ in vi-
tã eternã custodit eaȝ. ¶ Sȝ malũ
hoĩs appens ẽ/z nõ exñs:z est ma
luȝ pene tpalis / vel subtractio bõi
sensibilis/ aut correptio q nobis hõ
mala appentia volunt putanf ini
mici/z non sunt: q2 vt dĩ ꝓuer. 27.
meliora sunt vulnera diligẽtis / q̃
frauduleta oscula odiẽtis. Sicut
putabat esau iacob eẽ inimicum.
Sic filij iacob ioseph inimicũ hẽ-
bãt. Sic saul hũit dd inimicũ. Sic

rex achab micheā habuit odio: qz nō pphetabat ei bonū sensibile/ sz malū: vt dī. 3°. Re. 22. vñ p3. Qd si aliqd cupim⁹ nr̄e saluti ɔ̄rīū q̄ s3 phibet. l3 putam⁹ inimicū/ ver⁹ tn̄ amic⁹ est. s3 nobisipsis nos ipi ve sum⁹ inimici. ℭ 2°. cū dicit. (Ego aūt dico vobis) pponit pfectio dilectiōis in p̄cepto. Circa qd tria facit. Primo eni tāgit p̄cepti institutionē. 2° eius expressionē (diligite inimicos) 3° eiusdē p̄cepti rōnes (vt sitis filij). In p̄mo tria innit. s. auctoritatē p̄cipiētis/ v̄tutē p̄cepti/ z qualitatē suscipiētis pp p̄mum. (Ego aūt) q de⁹ su3. Et attēde qz sicut Exo. 2°. daturus p̄cepta legis/ p̄mittit auctoritatē legislatoris dicēs. Ego su3 domin⁹ de⁹ tu⁹ ita hoc loco p̄cepto dilectionis p̄mittit (Ego aūt) q su3 de⁹ de deo/ fons sapie/ v̄bū dei excelsi. Et q sum nou⁹ hō/ noua p̄cepta instituo. Gre. dominus ac redēptor nr̄/ qz nouus hō venit in mundū/ noua p̄cepta edidit mundo: vite etenī nr̄e in vitijs enutrite ɔ̄rietate3 opposuit nouitatis sue. Itē v̄tutē p̄cepti obligatiuā tāgit (dico) .i. nouū p̄ceptū in

4 stituo. v̄bū est Joā. 13. Mandatu3 nouū do vobi3/ vt diligatis inuicē. Et attēde qz verbū ē qd dī. Est aūt v̄bū cū amore notitia. vt dic̄ Aug. Et iō verbū caro fcm̄ est/ z de amore p̄ceptū. Itē q̄litate3 suscipientis p̄ceptū tangit (vobis) nō qdē antiqs/ qbus dcm̄ est/ odio hēbis inimicū tuū (s3 vob) nouis hoīb⁹. Esa. 26. ver⁹ error abijt. Apoc. 21. dixit q sedebat in throno. Ecce noua facio oīa. Et attēde/ qz istud p̄ceptu3 nō fuit datū illi pp̄lo veteri/ qz aīalis erat: aīalis aūt hō nō/ pcipit q̄ dei sunt: vñ sic pueris cōgruū vr̄ odire inimicū: sic carnalib⁹ hoīb⁹: attñ ipse pp̄ls. paulatī ad amores inimicoꝝ induceba. Primo qdē/ qz sibi nō licuit odire frē3 s3 infidelē tātū. 2° qdē: qz ipi⁹ infidelis inimici vitiū qdē/ nō nām p̄cepit lex odiendū. 3°. qz nō phibuit ipsam nām ēt inimici diligi. Et qdē tunc erat mūdus carnalis z aīalis: sic vita hoīs in pueritia nūc v̄o z p̄cipi diligi nā inimicꝰ: qz deuēit humanū gen⁹ ad pfectā etatē. Sext⁹ aūt numer⁹ est p̄mus pfect⁹: etas aūt sexta est p̄nti tp̄e: iō euacuātes affectiōes/ q̄ erant puuli/ nō sensu/ s3 malitia simus puuli: firmiorē q̄ hēamus amorē. Vñ ap̄ls Gal. 4. dicit humanū gen⁹ an̄ xp̄i aduētū/ q̄si puulū sub elementis mūdi fuisse suiēs/ donec venit tp̄is pleni tudo / qn̄ misit de⁹ filiū suū factu3 ex muliere/ factū sub lege / vt eos qui sub lege erāt/ redimeret: patēt q̄ tria circa noue legis instructionē. Nou⁹ eni hō nouū dedit mandatū nouis hoībus. 2°. cum dicit (diligite. ꝛc̄.) tres distīguit charitatis act⁹: p̄mus vt sit charitas in affectu cordis. 2° vt sit ī effcū operis. 3° vt sit in affatu oris. que tria impendēda sunt quattuor disposi tiōib⁹ hoīu3. s. inimicis hītu: odiētibus actu: psequētibus effectu: z calūniantib⁹ v̄bo. Calūniātes sunt q aut v̄a bona detrahūt/ aut falsa crimia obijciunt. De p̄mo p̄cepto ait legislator. (Diligite inimicos vr̄os.) Au. Sup Bti īmaculati sermone. 7°. Nihil ē mirabili⁹ in mādatij dei q̄3 diligite inimicos vr̄os z retribuite bona p malis. ℭ Sed dubitaf circa hoc: qz dilectio amici p̄termissa videt/ qd ē incōuēiēs. Et dō duplr pumū/ qz lex noua reducit hoiem ad integritate3 nālis iudicij: sine repat lege nāe in nob

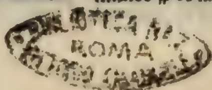
cui⁹ est p̄ceptū diligere amicū. Uel dō³ q̄ lex noua destruit veterē: sed eius p̄cepta supponēs alia supaddit. sic dī Mat. 5. Nō veni solue͂ legē s₃ adimplere: iō manet p̄ceptū dilectiōis amici/ qd̄ lex antiq̄ cōtinet. ℭ Itē q̄rit̄ q̄s magis sit diligēdus/ vtrū amic⁹/ an inimic⁹. ℭ Rn̄deo dicēdū. Cū amic⁹ sit alter ip̄e: sicut aliq̄s tenet̄ magis se diligere q̄₃ aliū: ita amicū magis q̄₃ inimicū: silr̄ ēt b̄n̄facere amico ⁊ orare pro eo magis tenet̄ q̄₃ inimico. Nā magis tenet̄ q̄s ad debitū reddendū/ q̄₃ grat⁊ dare: b̄n̄facere aūt amico debitū est. S₃ inimico b̄n̄facere est gratuitū/ aut saltē nun⁹ debitū. Ite₃ querit̄ de distributiōe odij ⁊ amoris/ an iustū sit qd̄ nō vr̄ nam. Luc. 14. dī. Si quis venit ad me ⁊ nō odit p̄rem suū/ ⁊ m̄rem/ ⁊ vxorē/ ⁊ filios/ ⁊ frēs/ ⁊ sorores/ adhuc āt ⁊ aīa₃ suā/ nō pōt me⁹ esse discipulus. Hac itaq₃ institutiōe iubemur odire carnaliter ꝓpinquos/ q̄ nob̄ sunt in p̄mo gradu amicitie. Sed ecōtra: inimicos ēt p̄cipimur diligere/ ad quos nullus vr̄ amicitie gradus. Rn̄deo dicēdū q̄ quorūcū q̄₃ hoīum nobis aduersantiu₃ in via salutis/ culpas debem⁹ odire/ imo nosipsos hoc mō detestari debe ...: nām vero hoīu₃ s̄m quā capaces sunt b̄titudinis debem⁹ in cūctis diligere. ℭ Itē querit̄ cum inimic⁹ dānu₃ nobis aliqd̄ infert/ vtrū sit dolēdu₃ de culpa eius an de damno. Rn̄deo dicēdū q̄ de oī malo dolendū est: p̄cipue si nō sit ex eo aliq̄ recōpensatio boni melioris: s₃ de maiori malo magis dolendū est: iō magis d₃ q̄s odire detrimentū v̄tutis/ q̄₃ dānū rei t̄palis. Uñ ad q̄onem dicendū. q̄ dolēdū est de dāno nobis illato/ ⁊ de culpa dānū inferētis. S₃ q̄r mai⁹ malum est malū facē/ q̄₃ malū pati magis dolendū est de culpa inimici/ q̄₃ de dāno qd̄ nobis infert. ℭ Deinde ponit 2m p̄ceptū de s̄o actu charitat⁊. qd̄ est b̄n̄ficētie (b̄n̄facite his q̄ vos oderūt). Char. tas nāq₃ paciēs est/ benigna est: patit̄ enī aliorū odia: ⁊ t̄n benigna ē b̄n̄faciēdo ēt odiētibus: ip̄a est benigna. i. bono igne ignita/ quā venit fili⁹ hoīs ī terrā mittere: cū signū erat ignis qui aduētū sp̄us sc̄i sup ap̄los demōstrauit: hic ignis charitatis ēt inimicos calefacit ⁊ illuminat ip̄a enī est ignis in rubo ardēs/ s₃ nō cōburēs q̄r ēt exasp̄atū inimicum b̄n̄ficijs collatis ad amore₃ accendit. puer. 25. hec. n. b̄n̄ficia cū prestiteritis inimico/ carbones ignis cōgeres sup caput ei⁹. ℭ Nō q̄ circa retributiōe₃ odiētis. q̄ttuor sūt differētie. q̄da₃ plus inferūt mali/ q̄₃ susceperint: q̄dā v̄o equale dānū attribuūt. Alij v̄o cessant malū rependere: nec t̄n b̄n̄faciunt odiētib⁹: nōnulli aūt ēt b̄n̄ficia tribuūt. P̄m⁹ gradus ē habūdāt⁊ ire gētiliū/ quā lex ꝓhibuit ꝯcedēs talionē: ⁊ h̄ gradus s̄c̄d⁹ fuit iudeoꝝ cōiter: p̄fectiores t̄n ex eis tertiū gradū attingerunt dicētes. Si reddidi retribuentib⁹ mihi mala/ decidā merito. Sed gradus q̄rtus est legis euangelice/ cui attribuit̄ tota paciētia/ vt percuciēti vnā maxillā/ altera p̄beat̄.

ℭ Sermo. 2. vj. ferie in capite ieiunij ⁊ in ordine. 14.

ET orate.) Hic ponit p̄ceptu₃ de tertio actu charitat⁊ vbi aduertēdū. Tripl'r orat̄ sumit̄ vno mō p̄ deprecatiōe ad deū Phil. 4. In omni oione ⁊ obsecratiōe petitiones v̄re īnotescāt apud deum. Secūdo mō p̄ salutatiōe. Job. 19. .f.

Orabā filios vteri mei.i.filijs mei is orabā salutē. Sile Baruch.j. Orate p vita nabuchodonosor. Tertio mō sumit pro plocutione siue fmocinatione sic Eccle.7.di. Ne iteres verbū tuū in ořone tua.i.cū loqueris ne repetes idē. (Pro psequētib⁹) q facto dāna iferūt psone ⁊ reb⁹ vřis. (Et calūniātibus vos.) q verbū de trahunt iustis:aut fīa obijciūt crimina.triplex illa oro exhibēda est istis.vt pmo orel de⁹ p venia culpe eoꝝ:sic stephan⁹/ dñe ne statuas illis h pctū ⁊ salutē debem⁹ ipis optare. Sic Moyses ppli rebell salutē optabat. Et vbo ɔsolationis mētes subleuare. Sic samuel inimicū sibi ppl'm cū turbaref ɔsolatus est. 1.Re. Sic ⁊ apl's paulus egit dicēs .1.Coꝛ.4. Maledicimur ⁊ bñdicim⁹/psecutiones patimur ⁊ sustinemus: blasfemamur ⁊ obsecramus.

Malitie ɋttuoꝛ gradus. ℭ Nō q dñs ɋttuoꝛ gradus malicie distinguit.pm⁹ est ɔcepte iniquitatis: hec est inimicitia q̄ significat ɔceptū ⁊ ppositū.odiū.scđs ē subite mutabilitat ȝ qđ est odiū sine proposito: ex q̄ cā repētine pueniens. Terti⁹ est illate iurie siue aduersitatis qđ est psecutio. Quartus est ɔficte falsitat ȝ qđ ē calūnia. ℭ Uel inimicitia est nolle bonū alteri/ qđ vtiq malū est. Odiū aūt ē velle malū alteri qđ pei⁹ est. Sȝ sup oīa iniquius ē calūniari.i.veri boni detractio/⁊ falsi criminis ipositio. ℭ Jtē nō fȝ. Augu. q tribus modis fit psecutio ɔ ecclīaȝ.s.odio coꝛdis. Cruciatu coꝛpis/⁊ malignitate oris. Sȝ dñs eɔrio nos āmonet inimicos diligē/odiētib⁹ bñfacē/ ⁊ orare p psequētib⁹ ⁊ calūniantib⁹. Sic singula singul' opponunf/vt oēs ptes malitie bonitate vincanf. Ro.12. Noli vinci a malo/sȝ vince i bono malū. ℭ Cōsiderādū q: fidel' qlibet ēt inimicū oȝ sibi amicū existimare/ cui tres actus īpēdat triplicis amicitie:diligat qdē ipȝ fȝ amicitiā honestat ȝ: bñfaciat fȝ amicitiā vtilitatis:⁊ rursus sermone eū demulceat fm amicitiā delectationis. Sȝ ɋrit augustinus quō dñs iubȝ orare p inimicis/cū multa scripturaꝝ loca mala eis optet:sic illa. Fiāt nati ei⁹ in iteritu:⁊ illđ. Uindica sanguinē nřm q effusus ē. Sȝ rñdet q ille deprecationes nō sunt ɔ bona nāe/ sȝ ɔ mala culpe:vel certe fiūt ɔ eos si nō peniteāt pro eterna dānatione. ℭ Sȝ ɋrit ɋtū qs teneaf dilectionē bñficiū/⁊ oronē inimicis īpēdē. Respōdeo dicēdū antiqtus pmissuȝ fuit odire inimicū:dāna illi inferre:⁊ aduersa ɔ eū deprecari. Sȝ ipi⁹ tpis min⁹ pfci se tēperauerūt ab odio/dāno /ipꝛecatione maloꝝ:nō tñ putauerūt esse necium diligē/ bñfacē/ ⁊ orare p inimico. vlteri⁹ attēdēs noua lex dic/q: nō sufficit ad salutē desistere ab odio/nisi īpēdaf dilectio: nec sufficit nō iferre dānū nisi bñficiū tribuaf:nec sufficit mala proximo nō optare/nisi ēt oremus ⁊ optem⁹ bona sibi adesse. Sufficit aūt ad salutē si nō excipiaf inimicus a cōi dilectione:nec oȝ spūalē actum dilectionis erga eum hie:sic nec circa extraneū. Jtē sufficit cōia bñfitia illi ipendē : nisi subtrahaf aliqñ vt corrigaf:sic ait augustin⁹ vtili⁹ subtrahanf/vt corriganf. Nā vt dic augustin⁹ ad vincētiū. Esuriēti panis subtrahif/si pcibo securus iustitiā negligit:⁊ hoc qdē faciēdo ⁊ bñ facim⁹ inimico/cui magis ē retribuēdū spūale bñficiū q̄ tpale. Sȝ ēt in tpalib⁹ vbi nečitas vrgeat ēt spūale bñficiū ei tribuaf. ℭ Jtē sufficit cōmunes p eo facē oꝛones / ⁊ cōe illi .2.

colloquiũ nõ subtrahẽ: nisi hoc ipsum vt corrigat / illi si subtrahaf ad tps. Ista quidẽ sufficiũt ad salutẽ. perfectorum aũt est ẽt speciali motu volũtatis inimicos diligẽ: eis q̃si amicis bñfacẽ, spãlr orare pro ipis. Charitas .n. vt ait apl's / nõ irritaf / nõ q̃rit q̃ sua sunt: sz oibus se cõicat. ¶ Tertio cũ dicit (vt sitis. ꝛc̃.) ponit rõ p̃ceptorum. Et q̃ttuor facit. pmo. n. adducit rõnẽ bñficẽtie exteriori. scdo rõnẽ dilectionis iteriori / siue diligentis. tertio salutationẽ / siue rõnẽ salutationis oris ibi. (Et salutaueritis.) quarto ɔcludit sũmã pfectõis ibi. (Esto te g̃ vos). ¶ Circa pmũ g̃ adducit rõnẽ scdi pcepti duplicẽ: vnã quidez sumptã ex dei charitate. cum dicit. (vt sitis filij pris vri q in celis ẽ). Ipe ẽ cui dicimus pr nr q in celis es. Et ɔsiderãdũ / qr lz oẽm creaturã deus fecerit: ꝛ domini sit terra ꝛ plẽitudo eius: soli tñ electi ei⁹ / ꝛ ipse pr nr. 1. Jo. 3. filij di sum⁹ ꝛ nũdũ apparuit qd erimus: hãc aũt filiationẽ nõ p nãm / sz p gratuitã ei⁹ dilectionẽ obtinuim⁹: diligit. n. nos q̃si filios. 1. Jo. 3. Uidete q̃lẽ charitatẽ ddit nobis pr. vt filij dei noiemur ꝛ simus: p hãc vo adoptionis grãm iõ dicimur filij / qr potiora bona supne hereditatis sicẽ vnigenito filio suo nob reseruat. Ro. 8. Accepistis spm̃ adoptionis filiorum in q̃ clamemus abba pr. qr si filij ꝛ heredes. Heredes qdẽ dei / coheredes aũt xpi. Ad hãc aũt filiationis diẽ grãz nõ nris meritis puenimus: imo / vt ait apl's Ro. 5. Cõmendat de⁹ charitatẽ suã in nobis: qr cũ eẽm⁹ pctõres ꝛ inimici / reccõciliati sum⁹: de⁹ g̃ diligẽs nos inimicos suos sibi adoptauit filios. ¶ Uirt⁹ aũt parẽtis deruaf in plẽ: ꝛ iõ si filij di sum⁹: oz nos inimicos nros dilige / ꝛ eis bñfacere: nã ꝛ ipe deus nob suis inimicis tm̃ bonũ cõtulit: vt sibi nos filios adoptauerit. Et nõ qr pres dinũ dicit eẽ in celis: nõ q ei ɔueniat spãlis situs. q dicit Hie. 23. Celũ ꝛ terrã ego impleo: Sz celos intelligit spũales mẽtes / quarum est in supmis ɔtẽplo: in qbus est deus q̃si pr cum filijs dilectione charissima: in alijs vo creaturis est vt de⁹ ꝛ dñs: nõ aũt vt pr. ¶ Scdam rõnẽ adducit ex dina largitate cuz dicit. (Qui solẽ suũ.) duo nãqz pcipue dei munera dicit eẽ cõia amicis ꝛ inimicis. s. sol' charitatẽ / ꝛ pluuie fecũditatẽ. Uñ dicit. (Qui solez suũ.) quẽ ɔdidit: vt ps Gñ. 1. (Oriri facit) Hiere. 31. Hec dicit dñs qui dat solẽ i luie diei (sup bonos ꝛ malos) bon⁹ ꝛ malus ẽ aliqs sibi pi: iustus aũt ꝛ iniustus ad alterum. (Et pluit.) Job. 38. qs ẽ pluuie pr / ꝛ qs genuit stillã rorum nisi de⁹? (sup iustos ꝛ iniustos). Job. 5. dat pluuiã sup faciẽ terre: ꝛ irrigat aqs vniuersa: h sunt pcipue nãe iferioris bñficia / q cõiter de⁹ oibus largif. ¶ Et nõ / qr bñficiũ charitatis ɔparat deus soli ꝛ pluuie: nã sol est fons luis ꝛ viuificãtis caloris: pluuia vo ẽ pncipiũ germinis ꝛ refrigerãtis humoris. Ipsa deniqz charitas illuminat. 1. Jo. 2. Qui diligit fratrẽ suũ i lumine manet. Itẽ charitas viuificat. Eiusdez . 3°. Nos scim⁹ qr trãslati sumus de morte ad vitaz / qr diligimus frẽs. Itẽ charitas / quasi pluuia desup ifusa ṽtutũ germinare facit i vobis. Esa. 30. dabif pluuia semi tuo vbicũqz seminaueris. Itẽ eadẽ charitas estũ tẽtatiõis / q̃si caldaice fornacis incẽdiũ refrigerat / qd refrigerauit vent⁹ roris. Eccle. 18. ardorẽ refrigerabit ros ꝛ h qdem charitas efficit in eo i quo est. ad pximũ aũt se hz sicut sol q̃tũ ad spũalia bñficia /

Bñficiũ charitatis soli cõpaf.

que sunt docere/corripe/et consolari: ad eundē vero se hz sic pluuia quātum ad tpalia subsidia/ que sunt esurientē cibare: vestire nudū: ptegē oppressum: et hmōi. ¶ Itē nota. qr p solē significat intelligētia rōnis discernētis bonū a malo/ quē intellectū esse datum sibi a deo grās agit. ps. Dicēs. Bndicā dñm q tribuit mihi intellectū et Eccle. 18. deus repleuit hoiem disciplina intellect⁹: et mala et bona ostēdit ei: posuit oculū ip si⁹ sup cor ei⁹: lz hunc intellectū oībus dederit bonis .s. et malis: tñ pp passiōis impedimētū nō refulgit intelligētie sue in mētib⁹ reprobo rū q dicūt Sap. 5. Sol intelligētie nō ortus est nobis et Eccle. 6. di de negligēte bonū opari. Nō vidit solē/nz cognouit distātiā boni et mali. Itē p pluuiā pōt designari īflnētia ētutis / que a supiori rore pcedit: vel meli⁹ cui⁹ de⁹ est auctor. Deut. 2. terrā ad quā ingredieris possidēdā de celo expectat pluuiā: bos virtutis īflictus q̄si guttas pluuie de⁹ oīb⁹ infundit iustis et iniustis. Sz iusti irrigant/ iniusti aridi pmanent. Uel alr/psperitas et aduersitas mūdi cōiter veniunt bonis et malis/iustis et iniustis: que vtraqz p solē et pluuiā designant. Sol enim aduersitatez designat. Job. 8. Humect⁹ sum ān̄q veniat sol: et Mat. 13. orto sole festinauerūt: ipse idez psperitatē designat. Job. 31. Si vidi solē cū fulgeret. Silr pluuia hoz vtraqz demōstrat: aduersitatē quidē. Mat. 7. descēdit pluuia et irruit in domū/et cecidit. psperitatē vero Leui. 28. Si in pceptis meis ambulaueritis/dabo pluuias tpib⁹ suis. ¶ Preter hec vero dei munera duo excellētissima cōtulit de⁹ humano gñi dona: que p solē ītelligunt et pluuiā. Et p°. qdē vnigenitū filiū. Malach. 3°. Uobis timētibus nomē dñi orietur sol iustitie hui⁹ solis duo sunt ort⁹ vn⁹ eternus ex pre: alter tpalis ex mre. primus ort⁹ non est fcūs/ sed fcōs qr fcūs est dei filius ex semine dauid fm carnem: vt di. Ro. j. Rursus ort⁹ iste solis est sup bonos et malos: qr dignationē incarnatiōis nō attingūt nra merita: nec plenitudinē mifatiōis euacuāt scelera nra. ps. veniat sup me mīa tua dñe: et salutare tuū. Mai⁹ est enim opus incarnatiōis q̄z mereamur et mīa incarnati maior est q̄z sit nra malitia: cui⁹ oppositum putauit cayn/ dicens maior est iniquitas mea/q̄z vt veniam merear. ¶ Pluuia vero tria designat. primum quidē effluxū die grē. Deut. 28. aperiet dñs thesaurum suū/vt tribuat pluuiā terre tue: hāc pluuiā emittet dñs sup iniustos/vt iustificent et sup iustos vt mereant. pmū pertinet ad grām opantez. 2m ad cooperantē. ¶ Scdo pluuia desigt doctrīaz sacre scripture. Deut. 33. Cōcrescat vt pluuia doctrīa mea. Sup iustos pluit cū faciunt que nouerūt: qr nō auditores legis iustificabunt/sz factores. Sup iniustos aūt pluit/q sciam hñt et nō vitam. Tby. p°. Cōfitent se nosse deū: fcis aūt negant. ¶ Tertio p pluuiā intelligit grā cōpunctionis/ que lachrymas puocat h aūt grā duplex est vna p culpis ppetratis lachrymari. altera p desiderio regni. Deut. 2°. dabit de⁹ pluuiā terre vre tpaneā et serotinā. tēporanea est p celestibus. Serotina p culpis pteritis et futuris. Sicut plangens dicebat augu. Sero te amaui dñe. tpaneaz pluit dñs sup iustos. Serotinā super iniustos etc. ¶ 2°. cū dicit. (Si

Tria designat pluuia.

enim diligitis zc̃.) adducit rõnẽ di lectiõis exterioris. ad quã p̃suadet dupliciter p̃mo quidẽ rõne future retributiõis. vñ ait. (Si eni diligitis eos q vos diligũt.) sup eos tñ z non diligitis odientes vos. quaz mercedẽ hẽbitis? q̃si dicat nullaz: qr vt dicit glo. amare amatem est nãe: diligere inimicũ est charitatis. ¶ Sz ex hoc vr̃ q nullũ sit meritũ dilectiõis amicoz Solo. dicẽdũ q qui diligit amicuz pp h/qr ab amico diligif/nõ hz mercedẽ. Sz q diligit eũ pp deũ ipse meref. ¶ Scdaz rõnez adducit rõne p̃ntis iustificatiõis. (Nõne z publicani h faciũt) .s. qr amant diligẽtes se dñr aũt publicani pp̃e/qr de marinis mercib⁹ tributũ exigũt: exide võ trãsumptũ fuit/vt q terrena lucra sectãf fraude/ vsuris/z qbuscunqz exactiõib⁹/ publicani dicerenf. Et si oz iustitiã fideliũ abundare pluſq̃z scribarũ. z phariseoz. vt di Mat. 5°. multo amplius oz nos eẽ p̃fectiores iustitie q̃z publicanos. ¶ 3°. cum dicit. (Si salutaueritis. zc̃.) duas ẽt rõnes adducit ad p̃suadendũ oronez siue salutationez oris. Primã qde rõne p̃fectiõis xp̃iane: nõ eni sufficit xp̃iano eẽ bonũ/nisi etiã sit melior bonis. iõ dicit. (Et si salutaueritis) .i. salutẽ dixeritis/ aut salutez exoraueritis. (frẽs vr̃os). carne/aut religiõe (tantũ) qd̃ vtiqz bonuz est. z sup. nõ salutaueritis: z nõ alienos z inimicos (qd ampli⁹) p̃fectionis z maioris boni (facietis?) q̃si. di. boni quidã eritis. sz nõ meliores: xp̃iane p̃fectioni nõ sufficit esse bonũ/
·4· nisi qs ẽt melior sit. ¶ Scdaz rõnẽ adducit ex dissimilitudine xp̃iani z gentilis (nõne z ethnici) .i. gẽtiles qui legẽ dei nõ hñt. ethnos grece/ gẽtiles dñr latine (hoc faciũt) qm̃ amicis tñ optant salutẽ. Sicut dicit. Aristo. qr amicis bñfacere/z inimicis malefacere/bonũ est. Et vide qr nõ diligentes inimicos cõparauit publicanis z gẽtilib⁹: qm̃ auarus difficulter diligit z gentilis de facili odit: auaritia võ z gentilitas ydoloz cultus est. Uñ innuif eũz qui nõ diligit inimicũ odio cultui detrahere z demones imitari/ qui h⁹ semp adest odiuz ẽt ad cultores suos. ¶ 4°. concludif summa p̃fectiõis (Estote) q̃ vos filij adoptiui. (perfecti) charitas ad inimicũ p̃ficit (sicut pr vr̃.) Glo. tota trinitas (celestis) sic dicif/qr celestes efficit mẽtes (p̃fectus est) cui⁹ p̃fectiõis signũ est/ qr nihil odit eoz q̃ fecit. Sap. 2°. Diligis dñe oĩa q̃ sunt/ z nihil odisti eoz que tu fecisti: soluz eni pctm̃ cuius ipse nõ est auctor odit. Sapie. 14. Silr sunt ? o odio impius z impietas eius. ¶ Sz circa hoc duplex est dubitatio. p̃ª qr nõ vr̃ q aliqs possit eẽ p̃fectus sic deus. Job. 2. forsitã vestigia dei cõprehendẽs/z vsqz ad p̃fectũ oipotentẽ repieris: q̃si dicat. nullo mõ. Et dicendũ q sicut dicit silitudinẽ nõ q̃litatis equalis: sz dicit silitudinẽ pportionis. Et est sensus sicut deus est p̃fectus deus: ita vos sitis perfecti hoies de qua p̃fectione di Gñ. 6. Noe vir iustus atqz p̃fectus fuit in gñationib⁹ suis: ita tñ fuit p̃fectus q̃tũ regrif humane gñationi. ¶ 3° dubitaf q̃ sit maior perfectio/vtrũ diligere amicũ/vel diligere inimicũ. Et dicendũ q nemo diligit inimicũ/ q ẽt amicũ nõ diligat. Sz multi amicos diligũt / qui nõ diligũt inimicos vñ inimicorũ dilectio ɔtinet dilectionẽ amicoz se hñs p additionẽ ad ea. Et fm h est maioris p̃fectiõis. Sz si ad di-

Nõ di- bium.

lectionē inimicorum qs separet a dilectionē tūc ex cōtrario maior pfectio ē dilectio sine diligere amicū q̄ꝫ inimicū tm̄ qꝛ illud est iustitie/ istud est liberalitatis et grē. ¶ Et attēde/ qꝛ hoc tēpore cū peccatores q̄runt recōciliari deo/ introducitur euangeliū de charitate ad inimicos: faciliter enī veniā ipetrabunt a deo culparū suarum. Sꝫ pmo qdem ipsi diligētes inimicos/ debita eis dimiserūt 2° si eis bñfecerunt. 3° si p eisdeꝫ orauerūt. Gre. 9°. li°. Mor. Conditoris auribꝰ maxime illa oio ꝯmēdatur/ q̄ p inimicis intercedere nititur.

¶ Sermo. 3°. vj. ferie in capite ieiunij et in ordine. 15.

.1. SEcundo cū dicit (attendite ne iustitiā) ait de rectitudine intētionis. Et duo facit. Pmo enī phibet intētionis obliqtatem 2° rōnē adducit mercedis vacuitatē (aliogn mercedē). Circa pmū quattuor dicit pmo enī ꝯtra occultos inanis glie motus reddit attētos. (attendite) .i. sollicite pcauete/ qꝛ occultis insidijs. subripit inanis glia. Gre. 9° li°. mor. Quasi qdaꝫ latrūculus est appetitꝰ laudis humane: q recto itinere gradiētibus ex latere iungitur: et ex occultis educto gladio gradiētiū vita trucidetur. Scdo supponit nos eē operosos. (iustitiaꝫ vram) .i. opus iustitie/ qd qdem est dei et nři: dei opantis: hoīs vo cooperātis. j. Cor. 15. abūdantius laboraui. nō aūt ego/ sꝫ gra dei mecū. ¶ 3° phibet operis publicationē (Ne faciatis corā hoībus). Gre. 8. li°. Mor. Bona manifestata depereūt / sꝫ diutius occultata solidantur. ¶ 4°. qꝛ qñqꝫ necesse est bona facere corā hoībꝰ: in hoc casu phibet ostationis intētionē. (vt videamini ab eis.) q̄si di. attēdite vobis quo ad tria. Primo. vt exerceatis iustitie operationē. Scdo vt fugiatis operis ostationē. ¶ 3°. vt patēte opere caueatis ostēdēdi intētionē. ¶ Nā vt dicit. Gre. 9°. li°. mor. duo sunt q̄ in bonis operibꝰ formidare debemꝰ .s. desidiā et fraudē. Desidia est desistere bonū operari qd est vitiū negligentie/ q̄ nascitur ex corpe .i. pigritia/ vel tedio: ꝯ qd ait ps. viriliter agite et cōfortetur cor vřm oēs q speratis in dño: fraꝰ aūt est ex bono ope trāsitoriū bonū q̄rē ꝯ qd ait. Hiere. 48. Maledictꝰ q facit opus dei negligenter: vel opus dñi fraudulenter. Sꝫ vt dicit. Gre. tribus modis fraus cōmittitur i bono dei ope. pmo cuꝫ ex eo tacita cordis hūani gra queritur .i. cuꝫ ex eo qs q̄ꝫ placē alijs/ et gratus esse ipsis cupit: ꝯ qd ait apłus Gal. p°. Si adhuc hoībus placerem/ christi servꝰ non essem. ¶ Scdo fraꝰ cōmittitur/ cū ex bono ope foris exterior aura q̄ritur .i. laus hūana/ fama/ aut cōmēdatio itēditur j. Cor. j. Nō gloriet oīs caro in ꝯspectu eiꝰ. ¶ Tertio fraus cōmittitur i bono ope/ dū res q̄libet exterioris cōmodi ex eo q̄ritur. Sicut de qbusdā di. Mich. iij. pricipes eiꝰ i muneribꝰ indicant: et sacerdotes eius in mercede docēt. pº mō de nobisipsis fraudē ꝯmittimus in deū/ qꝛ ex bono ope curandū erat sibi placere/ et eideꝫ esse gratos: et tñ hoīum grē nos damꝰ. 2° mō in alio a nobis .i. in laude et glia/ que iuris dñij est fraudē ꝯmittimꝰ / gliam nobis querentes. ¶ 4°. mō nosipsos defraudamꝰ et bonū ipm qd facimus spūalibus/ quorum eterna merces ē/ tpalia suscipiētes. po itaqꝫ mō qd est dei damꝰ hoībus. 2° mō qd est iuris eius/ nobis ipsis rapimꝰ. 3° .3.

Desidia qd sit.

mõ.nosipsos debita mercede frau
dam⁹.ꝛc. ¶ Et ꝯſiderandũ q: non
2 min⁹ opꝫ attentos eẽ ne in bonis
opibus videam⁹ nos ꝙ̃ ne videa-
mur ab alijs Subripit eni inanis
glie motus et ſiti citatores.vnde
Gre. 12.li⁹.mor.bſit/ingt/hoc pro
priũ ſcti viri vt bona quidẽ que
agunt videant:ꝛ tñ cuꝫ pegerit ab
eoꝝ memoria oculos auertãt: po-
tius aũt attendũt in pterito q̃ ob-
miſerũt bona ꝛ q̃ cõmiſerũt mala.
Jn pñti vero ꝯſiderãt ſua qdẽ opa
ꝙ̃ꝙ̃ bona:tñ imꝑfecta eẽ:alioꝝ ve
ro pfectus ſe nõ attingere debẽt:
de futuro aũt vident multum ſibi
ſupeſſe ꝙ faciãt bonũ: multaq̃ꝫ pe
ricula tẽtationũ que formidãt.hec
igit conſiderant pot⁹ ꝙ̃ ſua bona
opa.¶ Et hoc ideo pmo vt ſibi ip-
ſis nõ ꝯplaceant.Job.9⁰.Si lotus
fuero q̃ſi aquis niuis.i. ſi lamen-
tis humilitatis fuero mundat⁹ a
culpa:humilitas magis meriti.co
lore añ deũ candet.Et fulſerint ve-
lut mundiſſime man⁹ mee.i.ſi opa
ꝛ apd me mũda/ ꝛ alijs p exẽpluꝫ
fuerint fulgẽtia:tñ ſordibus intin-
ges me/q: fedat⁹ obſcenis cogita-
tionũ motib⁹ cõparatiõe tue mũ-
ditie video q: mũdus nõ ſuꝫ:ꝛ ab-
hoĩabũt me veſtimẽta mea:q: mẽ
bra corpis mei me mihi ipi abhoĩa
bilẽ faciũt. Jtẽ ſcti viri ſua merita
nõ ꝯſiderãt ne a bonis opibus te-
peſcãt:nã q pñtia ſua bona nimis
pponderat/pigrior fit ad alia.Gre.
12.li⁰.mor. Neſcit mẽs p torporẽ
veteraſcẽ/quẽ ſtudet p deſideriũ ſp
inchoare. Uñ ps. Ego dixi nũc ce-
pi:q: ſi laceſcire ab inchoatis bo-
nis nolum⁹/valde neceſſe eſt vt in-
choare nos q̃tidie credam⁹. Jtem
nõ ſunt cõſiderãda nr̃a merita pp
vitandã ſecuritatis ꝯfidentiã. ꝯ. ꝙ
ait aplus q ſe putat ſtare videat
ne cadat. Greg. 9⁰. li⁰ mor.poſtꝙ̃
pūerſa ſbigimus/ipa in nobis etiã
bñ geſta timeam⁹. Sicut dr̃. Job.
9⁰.verebar oia opa mea.immo vt
dicit. Gre. Securitas vĩtutis eſt ſua
diuꝫ timoris.Sicut de iuſto dr̃.po-
ſuiſti firmamentũ eius formidineꝫ.
Jtẽ auertam⁹ mẽtis oculos a pro
prijs bonis/ne vane exultem⁹.Job
31. Nõ ſuꝫ letat⁹ ſup diuitijs meis
multis:ꝛ q: plima reperit manus
mea.i.ſi ex opibus meis facta ſunt
mihi plima merita:nõ tñ vane ex-
ultaui. Jteꝫ diuitiaꝝ approbemus
nr̃a merita /ne ſupbe extollamur.
Sicut ait ps. Dñe nõ eſt exaltatuꝫ
cor meuꝫ/neq̃ꝫ elati ſunt ocli mei.i.
idẽ nõ eſt exaltatũ cor meũ/ q: ocu-
lus mẽtis nõ eſt elatus. ¶ Sꝫ cuꝫ
dñs dicat Mat. 5. Luceat lux vr̃a
corã hoibus vt videant bona vr̃a
opera ꝛ glificẽt prẽꝫ vr̃m q in celis
eſt. Dubiũ eſt qũo hoc dicat atten- Nõ du-
dite ne iuſtitiã vr̃am faciatis corã biũm.
hoibus vt videamini ab eis.¶ Et di 3
cenduꝫ ꝙ nõ phibet dñs hoc loco
videri nr̃aꝫ iuſticiã: imo vult ꝙ eã
demonſtrem⁹. Sꝫ phibet nos vel-
le videri ab hoibus. Luceat ǵ lux
operum/vt videat ab hoibus .Sꝫ
attente cauẽdũ eſt ne videri cupia
mus ex operibus igr̃ nr̃is cogno
ſcat eoꝝ eſſe auctor / ipſiq̃ꝫ glia ſit.
nõ nobis ãt/ñ.nob/ſꝫ noi ei⁹ ſit glia.
¶ Cõſidꝫ tñ vt dicit. Gre. 8.li⁰.mo
ra. q: nõ oĩum eſt ſua opa demon
ſtrare hoibus/ vt glificet de⁹: hoc
eni nõ ptinet ad iperfectos. Nã ſi-
cut noue plante abſcõdunt/ ne ta-
ctu manus areſcant : ꝛ ſicut nou⁹
pies facile ĩpulſus cadit: ita bene
opari incipientes ſi ſe oſtentauerint
ex tactu laudis hũane/areſacti/deij
ciunt. Hinc pcipit Deut. 15. non

operaberis in p^ogenito bonis ⁊ ꝺ tondebis pmogenita oiuū. Bou; primogenitū est pncipiu3 robuste opatiōis operari in eo est exerciti um publice oñdere. Primogenitū ouis est initiū innocentis vite / qḋ non d3 amoto velamine interioꝝ secreti nudū humanis oculis oñ di. Sepe eni pmordia sctē cōuersa tionis adhuc ex carnali vita ꝯmix ta sunt: ⁊ iō ostari nō debēt ne cū laudant bona que placēt: decept^o anim^o laude / nō deprehēdat in se mala q̄ latēt. Jō legit. Le. 19. Qñ plantaueritis ligna pomifera/au feretis ꝓputia. i. erūpentia eoꝝ ger mina: auferimus/qꝛ suspecti de in choationis infirmitate: ipa pmor dia bone opatiōis nō approbam^o. Hec ēt initia/īmunda dicimus pp dubiū cōmixtionis vite carnalis: pp qḋ nec eis pascimur ēt laudatꝭ: qꝛ non satisfacit nobis idipm q̄ a prin^o opamur: g̃ vt dicit Gre. Solu3 laude pfectoru3 est sic oñso ope auctoris gliā3 querere vt de illata laude pu:ta/nesciant extolli. Hinc legit Job. 31. Si vidi solē cū fulge ret/⁊ lunā incedēte3 clare/ ⁊ letatū est in abscōdito coꝛ meū / ⁊ oscula tus su3 manū meam oꝛe meo. ſm Gre. 22. li^o. moꝝ. Sol fulgens ē ma gnitudo v̄tutis patēs hoibus lu na q̄ sole illustrat est fama quā illu strat opus virtutis. Scti g̃ viri ⁊ si nō querūt placere hoibus / nec ab eis gliam fame q̄runt: tñ ex actib^o virtutu3 siūt grati hoibus interi^o: ⁊ glificant exteri^o: qḋ cū cognoue rūt nō videre solē fulgentē/qꝛ gra3 hoīu3 ꝯuertere nō hñt grata3/ nec pprium opus q̄ ab aliis lucet ipsi attēdunt. Gre. vere electi in eo q̄ si bi placet/ oculos mentis diuertūt ⁊ pene soli bona sua nō vidēt / q̄ in se videda oibus ad exēplū p̄bent. Jtē lunā. i. famā virtutis clare in cedentē nō attēdunt/ qꝛ de glia fa me exterioris nō gliant interius. Jtē nec tacita exultatiōe de se/s3 de deo ⁊ pfecte laudantium letant iō ait / nec est letatū coꝛ meū i abscōdi to. Jtē nec laudant verbo q̄ faciūt bona. vñ ait. Nec osculat^o sum ma nū meā oꝛe meo. per manu3 qppe opatio / p os aūt locutio designat manū g̃ sua3 suo oꝛe oscvlat/ q oꝛe laudat qḋ facit: qua in re deus ipe despicit/ q opandi munera largit. Ex hiis g̃/ p3 q̄ viri perfecti. Pri mo qdē lucēt ex^o operis. Scḋo ca uēt itentione3 hūane laudis. Ter tio querūt gliā3 auctoris. Quarto subsequēti glia nō extolluntꝭ: s3 eā cōtēnūt/ ⁊ calcāt/ vñ manifestū: qꝛ solis pfectis ē dcm̄. Luceat lux vr̄a coꝛa3 homib^o/ vt videāt bona opa vr̄a ⁊c. Jstud aūt qḋ hic di. Attendi te ne iustitiā viam faciatis coꝛam hoibus ⁊c. Etiā impfectis p̄cipit. ¶ Scḋo rōnem h^o p̄cepti adducit (alioqn mercedē nō hēbitis) apḋ hoies qdē mercedē hētis/sic de hy pocritis/ di. Mat. 6. Amē dico vo bis/receperunt mercedē suā. S3 nō hētis/mercedem pine hiditatis iō ait (apḋ pie3 vr̄m q in celis est) Et hec est tota merces esse apud eu3. Qm̄ apud ipm est fons vite. Joā. 14. Accipiā vos ad meipm. Ut vbi ego sum ⁊ vos sitis: hāc mercede3 adhesionis diuine ⁊ exsidi^1 apḋ de u3 tollit laudis hūane appetitus: sepat eni3 a deo ⁊ ꝯiungit mundo. Hiero. Nō virtus/inqt s3 cā v̄tutis h3 meritū apḋ deū. ¶ Nota qꝛ in tentio laudis hūane q̄druplex de trimentū facit bone opationi. Pri mo qdē pdit v̄tutis exercitium. Gre. 8. li^o. moꝝ. O ē bonum qḋ cā

viderűt oculi tui. Nūc ppl'o porís tpis aial' moris ꝛ iperfci statꝰ ꝑceptū ē diligē aīcū/ꝛ pmissuꝫ ē odire inimicū/neqꝫ.n.aīale:vrꝫ capere pt vt diligat inimicus. ℭ Propter scdꝫ. in q̃ agit de dilectiōe aīci cōsideranda sunt pl'a primuꝫ dubitat asi fuerit neccīuꝫ pcipe amicū diligi:ꝛ vr ꝙ non: q² id ad ꝙ nā inclinat est diligere nāli tale aūt nō est ꝑceptū legis scripte sꝫ nā inclinat ad dilectionē amici:ꝛ nālis rō hoc dictat/ q̃ est lex nāe ğ tale ꝑceptuꝫ nō debuit poni in lege scripta que est moysi. Rñdeo dicēdū ꝙ re vera naturale est diligere amicū q² amicus ē alter ipse: ꝛ q² nāl'r vnusqsqꝫ se ipm diligit:iō nāl'r diligit amicū Ecclesia.13.Oē aīal diligit sibi sile. Sic ꝛ oīs hō aīcū sibi/oportuit/tnꝫ h nāle preceptū ēt scribi pp q̃ttuor. P° qdē pp corruptioneꝫ nāe puenietē ex pctō/ cuiꝰ pctī origo ē pnis amor sui. Uñ augustinꝰ fundamentū/ingt babilonice ciuitatꝫ ē amor sui q crescit vsqꝫ ad ꝯtēptū dei: hic āt amor nāꝫ priꝰ curauerat i seipaꝫ vt se tm̄ iuuaret hō : pp qꝺ lex ipsa nāe obfuscata erat in corde eiꝰ nec euidēs erat scriptura/ illa in corde scā:iō oportuit p scriptā legē h ꝑceptuꝫ remoueri. ℭ Scdo hoc renouatū ē pp dilectionis ꝯtinuationē: pl'es.n.pnis occasionibus irritati desistūt a dilectione aīci pucr.18. Occasiones q̃rit: q vult discedē ab aīco: q si forte reprehēdātur putāt sibi aīcū inimicari Amos.5. Odio hūerūt corripiētē in porta. Ut ꝯ di. pucr.9. Argue sapientem ꝛ diliget te. Ne igit animalis/hō desisteret a dilectione aīci q̃cūqꝫ occasione/datū ē ꝑceptū Prouer.17. Oi tpe diligit q amicus ē. ℭ Tertio ꝑceptū illud renouatū ē pp:dilectiōis modificationē sꝫ.n.nāle iudiciū diceret aīcū eē diligēdū:forma tñ ꝛ modus dilectionis lege scripta taxat.cū/ di Leui.19. Diliges pximū tuū sic teipꝫ.i.ea dilectione/ꝛ pp id qꝺ te diligis dilige pximū. ℭ Quarto renouatū ē pp amicitie discretionē: vt/ vꝫ/nō aīcū solo amicū noie/ sꝫ re diligas Eccle.38. Est amicus solo nomine:aīcus discernēdus ğ ē/qs verus dicat amicus. ℭ Itē scdo notādū ē/ꝙ amicus nr̄ ē q nobis vult/ꝛ cui nos volumus bonū. Est aūt triplex bonū.s.vtile/delectabile/ꝛ honestū/siue v̄tuosuꝫ. Sicqꝫ triplex ē aīcus.s.vtilis/delectabil'/ꝛ v̄tuosus. Sꝫ cupidi nō putāt aīcū nisi vtileꝫ. voluptuosi q̃runt amicū tm̄ delectabilē. Boni aūt viri q cupiūt eē boni/q̃runt aīcū v̄tutꝫ ꝛ honestatꝫ. primi amici nō ꝑseuerāt/ q² nec vtilitas/nec voluptas maneāt:sꝫ q² virtus imobilis ē:iō amicitia q̃ fundatur in ea nō variat:pp qꝺ ait poeta. Si fuerꝫ felix/mľtos numerabis amicos.tpa si fuerint nubila/solus eris. ℭ Itē ꝯsiderādū tertio q² aīalis hō piger ꝛ frigidus/aut nō diligit amicū / q² vtiqꝫ ē igñtudis/aut pnis occasionibꝰ puocatꝰ ꝛ odit qꝺ est iniqtatis/ in qbꝰ duobꝰ fit peior bestia:aut bñficijs tractus ꝛ dilectione alteriꝰ excitatus/ se diligētē diligit/qꝺ vtiqꝫ iā est equitatꝫ aīal' tñ hoīs ad h ꝙ recte patit se regi. ℭ Propter ꝙ q̃rto distinguēdū est de actu diligēdi. Quidā.n.diligunt amicū.sꝫ pp seipos/q² vꝫ sit eis vtilis/vel delectabil':in hijs nā recurua est in seipaꝫ. Nā si linea amoris foris ꝯsidit/vľ extēdit ad alteꝝ refertur tñ ad seipꝫ ꝯtinuo. Alij v̄o diligūt amicū gr̄a amici.i.pp ipꝫ amicū: hec linea recta est pl'es aūt diligūt amicū in deū/ꝛ pp deū.pma li-

Nota distinctionem de actu diligendi.

nea amor3 est curua. 2ª. recta h tertia alta & excelsa. Ná vsq ad celú p tingit. pum⁹ / amor est hoís penit⁹ aíal. Scòs est hoís iá rónal terti⁹ / est hoís spúalis. ¶ Si qraf pp qd aliqs sit aícus vtru3 qr amat/an qr amaf. Rñdēdú q pp vtrúq3: ná aícitia mutu⁹ amor ē: vbi vo ex altera pte deficit: amor tm vl dilectio df/ s3 nō amicitia. ¶ Itē si qraf pp qd debeat diligi amic⁹: an qr nos diligit an pp alid. ¶ Rñdeo dicēdú ē q in rebus húanis aliqd ē meli⁹ amore. vtutes.n. meliores sunt passionib⁹: & amor passio vl affectio ē/sensitiui appetitus: immo ēt bñficiú qd expectat amicitia vtil: & dilectio quā itēdit amicitia delectabil: meliora sunt ipa amoris affectione. Jō fm amicitiā politicā/nō est qs amādus pp h qr nos amat: s3 qr dignus est amari. aut qr vtutē h3/ aut qr vtil/ aut qr delectabil st. In reb⁹ aūt diuinis nullú bonú excellēti⁹ est charitate sicut | ait apostolus. 1. Cor. 2. ad hec excellētiorē viā demonstro vobis h aūt excellētior via charitatis est: & iō si amor ē boni nullus est magis dignus amari q̄3 q charitatē h3 circa deú & pximú. ¶ Circa tertiú ɔsiderādu3 est. p° qr sicut de⁹ satisfaciēs cupiditati illius ppli adhuc aíalis permisit vsuras petē ab alienis /ne a suis ciuib⁹ exigerēt & sicut pcauens eo⁊ iracūdie pmisit vxores dimitti/ne ipsas interficerent ita ēt puocās eo⁊ curuu3 affectú ad dilectionē/pmisit odiī inimicú/ vt saltē amicú diligerēt. sic dicit Origines. S3 tñ ip3 odiú inimico⁊ restrinxit. Inimicus.n. est duplex. Quidā ciuil/ & qdā psonal. Inimicos ciuiles lex vr indicasse oēs populos cananeo⁊/q⁊ terrā ppls iudeo⁊ possidet. Similr & amalechite erant hostes illius ppli ad vtrosq pplos lex pmisit hēri odiú. Vñ de Cananeis dicif Exo. 34. Caue ne vnq̄3 cú hitatorib⁹ terre illi⁹ iungas amicitias: sitr nec vlla pacta: nec ɔnubia. De amelechit3 vo di. Eiusdē. 17. b. Et Den. 15. a. Inimicú vo psonalē/ q.s. eēt de pplo iudeo⁊ lex vr phibuisse hri odio. Leui. 19. Ne oderis frē3 tuú in corde tuo/ s3 publice argue eú/ne hēas sup eo pcīn nō qres vltionē/ nec memor er3 iniurie ciuiú tuo⁊. imo Exo. 23. a. df q occurrat qs asino errāti inimici sui reducat eú. Et ite⁊. Siqs viderit asinú odiēt3 se iacē sub onere/ nō p tereat/ s3 subleuet eú: q si asino inimici iubef qs benefacē/ multo magis ipi inimico hoí. Et iō salomon circa dilectionē inimici psonal duo ɔstituit. pmú ne qs de ruina ei⁹ gauderet. S3 vt indigēti bñficiú ipēdat puer. 24. c. Cu3 ceciderit inimicus tu⁹ ne gaudeas. Et eiusdē. 25. c. Si esurierit inimicus tu⁹ ciba illú: si sitit/ da ei aquā bibē. ¶ Aduertēdu3 aūt q circa inimicú duo sunt attendenda. s. nā & culpa: nō est nā odiēda que op⁹ dei est: s3 culpa. quā fecit hō: pp corruptā g vitā cananeorú/ & incorrigibilē maliciā/lex pmisit eos hri odio: qd.n. iniqtas inimici odiatur/ pceptú qdē est: s3 q psona3 ēt incorrigibilē qs odiat pmissum est: pcipue de ipis chananeis de qb⁹ di. Leui. 18. d. nec polluamī in oib⁹ hijs qbus ɔtaminate sunt gētes vniuerse/ qs ego eijciā añ ɔspectú vr3: pp quo⁊ incorrigibil ē malitiam di Sap. 12. Neq̄3 est natio eo⁊ / & nālis malitia ipso⁊/ & nō poterat mutari cogitatio eo⁊ ī ppetuú: semē eni erat maledictú ab initio. ¶ Itē ɔsiderādú q circa odium publici inimici iudei nō diui- .1.

Inimic⁹ duplex ciuilis & psonalis

ferũt vngulã:iõ fuerũt aĩal immũdũ:nõ enĩ distinguebãt nãm a culpa:s3 vtrũq3 sil' odio hũerũt/qđ vtiq3 imp̄fectis fuit p̄missu3. Lex aũt noua dicit solũ viciũ eē detestãdũ. S3 cũ in lege noua pl'es sint etia3 imp̄fecti/videbil' q̃ eis liceat odire inimicũ/sic iudeis licuit. Et dđ q̃ h̄ nõ licet iõ q2 lex noua p̄hibet ip3 odiũ inimici:duplex aũt est imp̄fectio.s.stat⁹ ꝛ p̄sone. Judei qde3 fuerũt ip̄fecti s3 statũ legis:existẽtes aũt sub noua lege pl'es h̄ sũt imp̄fecti statu/s3 hitu:q2 th̄ imp̄fectio sub p̄fectione euãgelici.p̄cepti ꝯtinet/vt diligal' inimicus.Ex q̄ p3/q2 rota est in rota.i.nouũ testamẽtu3 in veteri/vt di Eze.j.d. Nã lex antiqua mãdat diligi amicũ ciuẽ/aliegenã v̄o petõrẽ voluit hẽri odio. Deut.13.q̄ p̄ceptu3 inimicoꝝ ē in veteri lege s̄m intẽtione3 / in noua s̄m opatione/ibi i plicite/hic explicite/ibi s̄m ꝯsiliũ / hic s̄m impiu3.

¶ Jtẽ nõ q̃ inimicus nr̄ est/q nob̄ vult malũ:s3 malũ duplex est/ qđdã.s.veꝝ ꝛ qđdã appẽs: iõ verus inimic⁹ est q nob̄ vult q̃ v̄e est malu3.veꝝ aũt malũ hoĩs est/qđ est ꝯ rõne3/ s̄m quã hõ ē hõ / ꝛ oẽ ẽt qđ est ꝯ salutẽ malũ hoĩs est: tale aũt est pc̄m:ꝛ iõ q nobis vult pc̄m/inimic⁹ nr̄ est. hic aũt volẽs ē triplex .s. malus hõ/ diabol⁹ ꝛ hõ ip̄e pl'es vult/qđ sibi malũ est: vñ sibiip̄i inimical'. p̄uer.j. v̄sq3quo p̄uuli diligitis infantiã:ꝛ stulti q̄ sunt sibi noxia cupient:tres q̄ hẽm⁹ inimicos: diabolu3 /malũ hoĩe3 /ꝛ nosip̄os. De p̄mo Gñ.3°. Jnimicitiã pona3 inter te ꝛ mulierẽ/ ꝛ semẽ tuũ ꝛ semẽ illi⁹. De.1°. Mat.3°. Jnimic⁹ hõ sup̄seminauit ꝫi3ania. De 3°. p̄s.Qui diligit iniq̄tatẽ odit aĩam suã.Hic inimic⁹ terti⁹ ē maioꝛ oĩ inimico hoĩs. Primi.ti. duo nihil p̄nt ꝯtra hoĩem/ nisi terti⁹ iste consentiat. Jsti tres inimici designanl' p̄ goliã/saulẽ/ꝛ semei inimicos dđ. Golias diabolũ d̄signat.Saul/quẽ agitabat sp̄ũs malus / hoĩes designat quos inflãmat diabolus / vt sctõs p̄seq̄nãl'. Semei q̃ intep̄tal' audi me:vel nomẽ meum/ hic designat hoĩem sibiip̄si inimicum: est enĩ ip̄se q designal' noĩe meo/ quẽ audiẽdo meip̄m audio.S3 pulue-rẽ lapides p̄ijcit ꝯ dđ: q2 puluẽ terrene cogitatiõis sedat obstinatiore quasi lapidib⁹ indurat: ꝛ et̄nis maledictionibus adiudicat. Hos tres inimicos v̄a mala/ l3 bona videanl'/ suggerẽtes debem⁹ odire : q2 nobisip̄is ꝛ nr̄e saluti ꝯrianl'. Odibilis q̄dẽ est diabolus sic serpens hoĩ. 1°.Mach.5.Jbat p̄ofugus ꝛ odibilis oĩbus ip̄si⁹ th̄ non nã s3 culpa odienda est.Eccle. 21. Cũ maledicit ip̄i⁹ diabolũ/maledicit ip̄e aĩam suã. Odiẽdus est etiã p̄rau⁹ hõ. p̄s. Jniq̄s odio habui: q2 legẽ tuã dilexi.S3 vt dil' p̄s.perfecto odio oderã illos: p̄fc̄m aũt odiũ est nõ nã3 detestari/ s3 culpã: ꝛ qđ ampli⁹ est/nosmetip̄sos repugnãtes p̄p̄rie saluti odiam⁹. Luc. 14. Qui nõ odit aĩam suã/nõ põt me⁹ eē discipulus.Et Joã.12.Qui odit aĩam suã in hoc mũdo/ in vitã eternã custodit ea3. ¶ S3 malũ hoĩs appẽs ẽ/ꝛ nõ exn̄s:ꝛ est malu3 pene t̄palis / vel subtractio bõi sensibilis/ aut correptio q nobis h̄ mala appentia volunt putanl' inimici/ꝛ non sunt: q2 vt di p̄uer. 27. meliora sunt vulnera diligẽtis / q̄ fraudulẽta oscula odiẽtis. Sicut putabat esau iacob eē inimicum. Sic filij iacob ioseph inimicũ hẽbãt. Sic saul hũit dđ inimicũ. Sic

rex achab micheã habuit odio: qz nõ pphetabat ei bonũ sensibile/ sz malũ: vt dr. 3°. Re. 22. vñ pz. Qđ si aliqd cupim⁹ nře saluti ɔ̃riũ q̃ h̃ phibet. sz putam⁹ inimicũ/ ver⁹ tñ amic⁹ est. sz nobisipsis nos ipi ve sum⁹ inimici. ¶ 2°. cũ dicit. (Ego aũt dico vobis) pponit pfectio di lectiõis in p̃cepto. Circa qđ tria fa cit. Pmo enĩ tãgit p̃cepti institu tionẽ. 2° eius expressionẽ (diligite inimicos) 3° eiusdẽ p̃cepti rõnez (vt sitis filij). In pmo tria innuit. s. auctoritatẽ p̃cipiẽtis/ v̄tutẽ p̃cepti/ et qualitatẽ suscipiẽtis pp pmum. (Ego aũt) q̃ de⁹ suz. Et attẽde qz si cut Exo. 20. daturus p̃cepta legis/ pmittit auctoritatẽ legislatoris di cẽs. Ego suz domin⁹ de⁹ tu⁹ ita hoc loco p̃cepto dilectionis premittit (Ego aũt) q̃ suz de⁹ de deo/ fons sa pie/ v̄bũ dei excelsi. Et q̃ sum nou⁹ hõ/ noua p̃cepta instituo. Gre. do min⁹ ac redẽptor nr̃/ qz nouus hõ venit in mundũ/ noua p̃cepta edi dit mundo: vite eteni nře in vitijs enutrite ɔ̃rietatez opposuit noui tatis sue. Itẽ v̄tutẽ p̃cepti obliga tiuã tãgit (dico) .i. nouũ p̃ceptũ in
4 stituo. v̄bũ est Joã. 13. Mandatuz nouũ do vobis/ vt diligatis inuicẽ. Et attẽde qz verbũ ẽ qđ dr. Est aũt v̄bũ cũ amore notitia. vt dic̃ Aug. Et iõ verbũ caro fcm̃ est/ et de amo re p̃ceptũ. Itẽ q̃litatez suscipientis p̃ceptũ tangit (vobis) nõ qdẽ anti qs/ qbus dcm̃ est/ odio hẽbis ini micũ tuũ (sz vob) nouis hoib⁹. Esa. 26. ver⁹ error abijt. Apoc. 21. dixit q̃ sedebat in throno. Ecce noua fa cio oĩa. Et attẽde/ qz istud p̃ceptuz nõ fuit datũ illi pplo veteri/ qz aĩa lis erat: aĩalis aũt hõ nõ/ pcipit q̃ dei sunt: vñ sic pueris cõgruũ vr odire inimicũ: sic carnalib⁹ hoib⁹: attñ ipse pp̃ls. paulatĩ ad amores inimicoz inducebat. Pmo qdẽ/ qz sibi nõ licuit odire frẽz sz infide lẽ tãtũ. 2° qdẽ: qz ipi⁹ infidelis ini mici vitiũ qdẽ/ nõ nãm p̃cepit lex odiendũ. 3°. qz nõ phibuit ipsam nãm ẽt inimici diligi. Et qđe tunc erat mũdus carnalis et aĩalis: sic vita hoĩs in pueritia nũc v̄o et p̃e cipit diligi nã inimici: qz deuẽit hu manũ gen⁹ ad pfectã etatẽ. Sext⁹ aũt numer⁹ est pmus pfect⁹: etas aũt sexta est p̄nti tpe: iõ euacuãtes affectiões/ q̃ erant puuli/ nõ sensu/ sz malitia simus puuli: firmiorẽ q̃ hẽamus amorẽ. Vñ apl's Gal. 4. dicit humanũ gen⁹ an xp̃i aduẽ tũ/ q̃si puulũ sub elementis mũdi fuisse suiẽs/ donec venit tpis pleni tudo / q̃n misit de⁹ filiũ suũ factuz ex muliere/ factũ sub lege / vt eos qui sub lege erãt/ redimeret: patẽt q̃ tria circa noue legis instructio nẽ. Nou⁹ enĩ hõ nouũ dedit man datũ nouis hoibus. 2°. cum dicit (diligite. etc̃.) tres distiguit chari tatis act⁹: pmus vt sit charitas in affectu cordis. 2° vt sit ĩ effcũ ope ris. 3° vt sit in affatu oris. que tria impendẽda sunt quattuor dispositiõib⁹ hoĩuz. s. inimicis h̃itu: odiẽ tibus actu: psequẽtibus effectu: et calũniantib⁹ v̄bo. Calũniãtes sunt q̃ aut v̄a bona detrahũt/ aut falsa crimĩa obijciunt. De pmo p̃cepto ait legislator. (Diligite inimicos v̄ros.) Au. Sup Bti ĩmaculati ser mone. 7°. Nihil ẽ mirabili⁹ in mã datis dei q̃ꝫ diligite inimicos v̄ros et retribuite bona p malis. ¶ Sed dubitaẽ circa hoc: qz dilectio ami ci ptermissa videẽ/ qđ ẽ incõueniẽs. Et dđ dupl'r pmũ/ qz lex noua re ducit hoiem ad integritatez nãlis iudicij: siue repat lege nãe in nobis

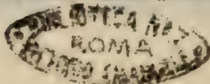
cui⁹ est p̄ceptū diligere amicū. Uel dd' q̄ lex noua destruit veterē: sed eius p̄cepta supponēs alia supaddit. sic di Mat. 5. Nō veni soluē legē sȝ adimplere: iō manet p̄ceptū dilectiōis amici/ qd lex antiq̄ cōtinet. ¶ Jtē q̄rit̄ q̄s magis sit diligēdus/ vtrū amic⁹/ an inimic⁹. ¶ Rn̄deo dicēdū. Cū amic⁹ sit alter ipe: sicut aliq̄s tenet̄ magis se diligere q̄ȝ aliū: ita amicū magis q̄ȝ inimicū: silr ēt bn̄facere amico ꝛ orare pro eo magis tenet̄ q̄ȝ inimico. Nā magis tenet̄ q̄s ad debitū reddendū/ q̄ȝ grat̄ȝ dare: bn̄facere aūt amico debitū est. Sȝ inimico bn̄facere est gratuitū/ aut saltē min⁹ debitū. Jteȝ querit̄ de distributiōe odij ꝛ amoris/ an iustū sit qd nō vr̄ nam. Luc. 14. di. Si quis venit ad me ꝛ nō odit prem suū/ ꝛ m̄rem/ ꝛ vxorē/ ꝛ filios/ ꝛ fr̄es/ ꝛ sorores / adhuc āt ꝛ aīaȝ suā/ nō pōt me⁹ esse discipulus. Hac itaq̄ȝ institutōe iubemur odire carnaliter ꝓpinquos/ q̄ nob̄ sunt in p̄mo gradu amicitie. Sed ecōtra: inimicos ēt p̄cipimur diligere / ad quos nullus vr̄ amicitie gradus. Rn̄deo dicēdū q̄ quoruncū q̄ȝ hoīum nobis aduersantiuȝ in via salutis / culpas debem⁹ odire/ imo nosipsos hoc mō detestari de be r⁹: nām vero hoīuȝ f̄m quā capaces sunt btītudinis debem⁹ in cūctis diligere. ¶ Jtē querit̄ cum inimic⁹ dānuȝ nobis aliqd infert/ vtrū sit dolēduȝ de culpa eius an de damno. Rn̄deo dicēdū q̄ de oī malo dolendū est; p̄cipue si nō sit ex eo aliq̄ recōpensatio boni melioris: sȝ de maiori malo magis dolendū est: iō magis dȝ q̄s odire detrimentū v̄tutis/ q̄ȝ dānū rei t̄palis. Un̄ ad qōnem dicendū. q̄ dolēdū est de dāno nobis illato/ ꝛ de culpa dāni inferētis. Sȝ q̄ȝ mai⁹ malum est malū facē / q̄ȝ malū pati magis dolendū est de culp a inimici/ q̄ȝ de dāno qd nobis infert. ¶ Deinde ponit 2m p̄ceptū de 5o actu charitat̄ȝ. qd est bn̄ficētie (bn̄facite hijs q̄ vos oderūt). Char. tas nāq̄ȝ paciēs est/ benigna est: patit̄ enī aliorū odia : ꝛ tn̄ benigna ē bn̄faciēdo ēt odiētibus: ipa est benigna. i. bono igne ignita/ quā venit fili⁹ hoīs ī terrā mittere: cū signū erat ignis qui aduētū sp̄us sc̄i sup ap̄los demōstrauit: hic ignis charitatis ēt inimicos calefacit ꝛ illuminat ipa enī est ignis in rubo ardēs / sȝ nō cōburēs q̄ȝ ēt exaspatū inimicum bn̄ficijs collatis ad amoreȝ accendit. puer. 25. hec. n. bn̄ficia cū prestiteritis inimico / carbones ignis cōgeres sup caput ei⁹. ¶ Nō q̄ circa retributiōes odiētis. q̄ttuor sūt differētie . q̄daȝ plus inferūt mali/ q̄ȝ susceperint: q̄dā v̄o equale dānū attribuūt. Alij v̄o cessant malū rependere: nec tn̄ bn̄faciunt odiētib⁹: nōnulli aūt ēt bn̄ficia tribuūt. p̄m⁹ gradus ē habūdāt̄ȝ ire gētiliū/ quā lex p̄hibuit ꝯcedēs talionē: ꝛ h̄ gradus sc̄ds fuit iudeoꝝ cōiter: ꝑfectiores tn̄ ex eis tertiū gradū attingerunt dicētes. Si reddidi retribuentib⁹ mihi mala/ decidā merito. Sed gradus q̄rtus est legis euangelice/ cui attribuit̄ tota paciētia / vt percutiēti vnā maxillā/ altera p̄beat̄.

¶ Sermo. 2. vj. ferie in capite ieiunij ꝛ in ordine. 14.

Et orate.) Hic ponit p̄ceptuȝ de tertio actu charitat̄ȝ vbi aduertēdū. Tripl'r orat̄ sumit̄ vno mō p̄ deprecatiōe ad deū Phil'. 4. Jn omni orone ꝛ obsecratiōe petitiones vr̄e inotescāt apud deum. Secūdo mō p̄ salutatiōe, Job. 19. .j.

Orabā filios vteri mei.i.filijs meis orabā salutē.Sic Baruch.j.Orate pvita nabuchodonosor.Tertio mō sumit pro ꝓlocutione siue ſmocinatione sic Eccle.7.di.Ne iteres verbū tuuȝ in oone tua.i.cū loqueris ne repetes idē.(Pro psequētib⁹)q facto dāna iferūt psone et reb⁹ vr̄is. (Et calūniātibus vos.)q verbū detrahunt iniustis:aut fl̄a obijciūt crimina.triplex illa oio exhibēda est istis.vt p̄mo oret de⁹ p venia culpe eoꝝ:sic stephan⁹/ dn̄e ne statuas illis h̄ pctūȝ et salutē debem⁹ ipis optare.Sic Moyses ppl̄i rebell' salutē optabat.Et v̄bo ꝯsolationis mētes subleuare.Sic samuel inimicū sibi ppl̄m cū turbaret ꝯsolatus est. 1.Re.Sic et apl̄s paulus egit dicēs 1.Cor.4.Maledicimur et bn̄dicimꝰ/psecutiones patimur et sustinemus: blasfemamur et obsecramus.

Malitie quattuor gradus. ℂ Nō q dn̄s q̄ttuor gradus malicie distinguit.p̄m⁹ est ꝯcepte iniquitatis: hec est inimicitia q̄ significat ꝯceptū et ꝓpositū.odiū.scd̄s ē subite mutabilitat; qd̄ est odiū sine proposito: ex q̄ cā repētine ꝓueniens. Terti⁹ est illate iniurie siue aduersitatis qd̄ est psecutio.Quartus est ꝯficte falsitat; qd̄ ē calūnia. ℂ Uel inimicitia est nolle bonū alteri/qd̄ vtiq malū est.Odiū aūt ē velle malū alteri qd̄ pei⁹ est.Sȝ sup oīa iniquius ē calūniari.i.veri boni detractio/et falsi criminis īpositio. ℂ Itē nō ſȝ.Augu.q tribus modis fit psecutio ꝯ eccliaȝ.s.odio cordis.Cruciatu corpis/et malignitate oris.Sȝ dn̄s eōrio nos āmonet inimicos diligē/odiētib⁹ bn̄facē/ et orare p psequētib⁹ et calūniantib⁹.Sic singula singul' opponunt/vt oēs ptes malitie bonitate vincant.Ro.12.Noli vinci a malo/sȝ vince i bono malū. ℂ Cōsiderādū q fidel' qlibet ēt inimicū oȝ sibi amicuȝ existimare/ cui tres actus īpēdat triplicis amicitie:diligat qdē ipȝ ſȝ amicitiā honestat;: bn̄faciat ſȝ amicitiā vtilitatis:et rursus sermone eū demulceat ſm amicitiā delectationis. Sȝ q̄rit augustinus qūo dn̄s iubȝ orare p inimicis/cū multa scripturaꝝ loca mala eis optet:sic illa.Fiāt nati ei⁹ in interitu:et illō. Uindica sanguinē nr̄m q effusus ē. Sȝ r̄ndet q ille deprecationes nō sunt ꝯ bona nāe/ sȝ ꝯ mala culpe:vel certe fiūt ꝯ eos si nō peniteāt pro eterna dānatione. ℂ Sȝ q̄rit q̄tū qs teneat dilectionē bn̄ficiū/et oonē inimicis īpēdē.Respōdeo dicēdū antiqtus pmissuȝ fuit odire inimicū:dāna illi inferre:et aduersa ꝯ eū deprecari.Sȝ ipi⁹ tpis min⁹pfci se tēperauerūt ab odio/dāno/ipzecatione maloꝝ:nō tn̄ putauerūt esse necūm diligē/ bn̄facē/ et orare p inimico.vlteri⁹ attēdēs noua lex dic/q nō sufficit ad salutē desistere ab odio/nisi īpēdat dilectio: nec sufficit nō iferre dānū nisi bn̄ficiū tribuat:nec sufficit mala proximo nō optare/nisi ēt oremus et optem⁹ bona sibi adesse. Sufficit aūt ad salutē si nō excipiat inimicus a cōi dilectione:nec oȝ spūalē actum dilectionis erga eum hic:sic nec circa extraneū.Itē sufficit cōia bn̄fitia illi īpendē : nisi subtrahat aliqn̄ vt corrigat:sic ait augustin⁹vtili⁹subtrahant/vt corrigant.Nā vt dic augustin⁹ ad vincētiū. Esuriēti panis subtrahit/si ꝓcibo securus iustitiā negligit:et hoc qdē faciēdo et bn̄ facim⁹inimico/cui magis ē retribuēdū spūale bn̄ficiū q̄ tpale.Sȝ ēt in tpalib⁹vbi necitas vigeat ēt spūale bn̄ficiū ei tribuat. ℂ Itē sufficit cō .2.
munes p eo facē oones / et cōe illi

colloquiū nō subtrahē: nisi h oc ipz vt corrigat/illi si subtrahat ad tps. Ista qdē sufficiūt ad salutē. pfecto autē est ēt speciali motu volūtatis inimicos diligē: eis q̄si amicis bñfacē, et spālr orare p ipis. Charitas .n. vt ait apl's/nō irritat/nō q̄rit q̄ sua sunt: sz oībus se cōicat. ¶ Tertio cū dicit (vt sitis. etc.) ponit rō p̄ceptoꝝ. Et q̄ttuor facit. pmo .n. adducit rōnē bñficētie exterioris. scdo rōnē dilectionis iterioris/siue diligentis. tertio salutationē/siue rōnē salutationis oris ibi. (Et salutaueritis.) quarto ɔcludit sūmā pfectōis ibi. (Estote ḡ vos). ¶ Circa pmū ḡ adducit rōnē scdi p̄cepti duplicē: vnā qdēz sumptā ex dei charitate. cum dicit. (vt sitis filij pris vri q in celis ē). Ipe ē cui dicimus pr nr q in celis es. Et ɔsiderādū/q2 lz oēm creaturā deus fecerit: et domini sit terra et plēitudo eius: soli tn electi ei9/ et ipse pr nr. 1. Jo. 3. filij di sum9 et nūdū apparuit qd erimus: hāc aūt filiationē nō p nām/sz p gratuitā ei9 dilectionē obtinuim9: diligit .n. nos q̄si filios. 1. Jo. 3. Uidete q̄lē charitatē ddit nobis pr, vt filij dei noiemur et simus: p hāc vo adoptionis grām iō dicimur filij/q2 potiora bona supne hereditatis sic vnigenito filio suo nob reseruat. Ro. 8. Accepistis spm̄ adoptionis filioꝝ in q̄ clamemus abba pr. q2 si filij et heredes. Heredes qdē dei/ coheredes aūt xpi. Ad hāc aūt filiationis diē grāz nō nris meritis puenimus: imo/vt ait apl's Ro. 5. Cōmendat de9 charitatē suā in nobis: q2 cū eēm9 pctōres et inimici/recōciliati sum9 de9 ḡ diligēs nos inimicos suos sibi adoptauit filios. ¶ Uirt9 aūt parētis deriuat in plēs: et iō si filij di sum9: oz nos inimicos nros diligē/et eis bñfacere: nā et ipe deus nob suis inimicis tm̄ bonū cōtulit: vt sibi nos filios adoptauerit. Et nō q2 pr ez dīnū dicit eē in celis: nō q ei ɔueniat spālis situs. q dicit Hiē. 23. Celū et terrā ego impleo: Sz celos intelligit spūales mētes/ quaꝝ est in supmis ɔtēplo: in qbus est deus q̄si pr cum filijs dilectione charissima: in alijs vo creaturis est vt de9 et dñs: nō aūt vt pr. ¶ Scdaz rōnē adducit ex dīna largitate eius dicit. (Qui solē suū.) duo nāqz pcipue dei munera dicit eē cōia amicis et inimicis. s. sol' claritatē/et pluuie fecūditatē. Uñ dicit. (Qui solez suū.) quē ɔdidit: vt pz Gñ. 1. (Oriri facit) Hiere. 31. Hec dicit dñs qui dat solē i luīe diei (sup bonos et malos) bon9 et malus ē aliqs sibi upi: iniustus aūt et iiustus ad alteꝝ. (Et pluit.) Job. 38. qs ē pluuie pr/et qs genuit stillā roris nisi de9: (sup iustos et iniustos). Job. 5. dat pluuiā sup faciē terre: et irrigat aqs vniuersa: h sunt pcipue nāe iferioris bñficia/q̄ cōiter de9 oībus largit. ¶ Et nō/q2 bñficiū charitatis ɔparat deus soli et pluuie: nā sol est fons lūis et viuificātis caloris: pluuia vo ē pncipiū germinis et refrigerātis humoris. Ipsa deniqz charitas illuminat. 1. Jo. 2. Qui diligit fratrē suū i lumine manet. Itē charitas viuificat. Eiusdez. 3°. Nos scim9 q2 trāslati sumus de morte ad vitaz / q2 diligimus frēs. Itē charitas/quasi pluuia desup īfusa vtutū germinare facit i vobis. Esa. 30. dabit pluuia semī tuo vbicūqz seminaueris. Itē eadē charitas estū tētatiōis/ q̄si caldaice fornacis incēdiū refrigerat/qd refrigerauit vent9 roris. Eccle. 18. ardorē refrigerabit ros et h qdem charitas efficit in eo i quo est. ad pximū aūt se hz sicut sol q̄tū ad spūalia bñficia/

Bñficiū charitatis soli cōpat.

que sunt docere/corripe/ z ɔsolari: ad eundē vō se hz sic pluuia q̄tuz ad tpalia subsidia/ q̄ sunt esurientē cibare: vestire nudū: ptegē oppres sum: z hmōi. ¶ Itē nota. q2 p solē
3 significaf intelligētia rōnis discernētis bonū a malo/ quē intellectū esse datuz sibi a deo grās agit. ps. Dicēs. Bndicā dñm q tribuit mihi intellectū z. Eccle. 18. deus repleuit hoiem disciplina intellect⁹: z mala z bona ostdit ei: posuit oculū ip sī⁹ sup cor ei⁹: lz hunc intellectū oībus dederit bonis .s. et malis: tñ pp passiōis impedimētū nō refgit intelligētie sue in mētib⁹ reprobořū q dicūt Sap. 5. Sol intelligētie nō ortus est nobis z Eccle. 6. di de negligēte bonū opari. Nō vidit solē/nz cognouit distātiā boni z mali. Itē p pluuiā pōt designari iflnētia vtutis / q̄ a supiori rone pcedit: vel meli⁹ cui⁹ de⁹ est auctor. Deut. 2. terrā ad quā ingredieris possidēdā de celo expectat pluuiā: hos virtutis īflictus q̄si guttas pluuie de⁹ oīb⁹ infundit iustis z iniustis. Sz iusti irrigant/ īiusti aridi pmanent. Uel aľr/psperitas z aduersitas mūdi cōiter veniunt bonis z malis/iustis z iniustis: q̄ vtraqz p solē z pluuiā designanf. Sol enim aduersitatez designat. Job. 8. Humect⁹ sum añq̄ veniat sol: z Mat. 13. orto sole festinauerūt: ipse idez psperitatē designat. Job. 31. Si vi di solē cū fulgeret. Silr pluuia hoz vtraqz demōstrat: aduersitatē quidē. Mat. 7. descēdit pluuia z irruit in domū/z cecidit. psperitatē vero Leui. 28. Si in pceptz meis ambulaueritis/dabo pluuias tpib⁹ suis. ¶ Preter hec vō dei munera duo excellētissima cōtulit de⁹ humano gñi dona: q̄ p solē ītelligunf z pluuiā. Et p°. qdē vnigenitū filiū. Malach. 3°. Uobis timētibus nomē dñi oriet sol iustitie hui⁹ solis duo sunt ort⁹ vn⁹ eternus ex pře: alter tpalis ex mře. primus ort⁹ non est scūs/ sed scds q2 scūs est dei filius ex semine dauid fm carnem: vt di. Ro. j. Rursus ort⁹ iste solis est sup bonos z malos: q2 dignationē incarnatiōis nō attingūt nřa merita: nec plenitudinē misatiōis euacuāt scelera nřa. ps. veniat sup me mīa tua dñe: z salutare tuū. Mai⁹ est eniz opus incarnatiōis q̄z mereamur z mīa incarnati maior est q̄z sit nřa malitia: cui⁹ oppositum putauit cayn/ dicens maior est iniquitas mea/ q̄z vt veniam merear. ¶ Pluuia vero tria designat. primuz quidē effluxū die gře. Deut. Tria dsignat pluuia.
28. aperiet dñs thesaurz suū/vt tribuat pluuiā terre tue: hāc pluuiā emittet dñs sup iniustos/vt iustificenf z sup iustos vt merean f. pmū pertinet ad grām opantez. 2m ad cooperantē. ¶ Scdo pluuia desigt doctrīaz sacre scripture. Deut. 33. Cōcrescat vt pluuia doctrīa mea. Sup iustos pluit cū faciunt q̄ nouerūt: q2 nō auditores legis iustificabunf/sz factores. Sup iniustos aūt pluit/q sciam hñt z nō vitam. Thy. p°. Cōfitenf se nosse deū: sciis aūt negant. ¶ Tertio p pluuiā intelligif grā ɔpunctionis/ q̄ lachrymas puocat h aūt grā duplex est vna p culpis ppetratis lachrymari. altera p desiderio regni. Deut. 2°. dabit de⁹ pluuiā terre vře tpaneā z serotinā. tēporanea est p celestibus. Serotina p culpis pteritis z futuris. Sicut plangens dicebat augu. Sero te amaui dñe. tpaneaz pluit dñs sup iustos. Serotinā super iniustos zč. ¶ 2°. cū dicit. (Si

enim diligitis ꝛc.) adducit rōnē di lectiōis exterioris. ad quā ꝑsuadet dupliciter ꝑmo quidē rōne future retributiōis. vñ ait. (Si eni diligitis eos q vos diligūt.) sup eos tm̄ ꝛ non diligitis odientes vos. quaꝫ mercedē hēbitis? q̄si dicat nullaꝫ: qꝛ vt dicit glo. amare amātem est nãe: diligere inimicū est charitatꝭ. ¶ Sꝫ ex hoc vr̄ q̄ nullū sit meritū dilectiōis amicoꝝ Solo. dicēdū q̄ qui diligit amicuꝫ pp h̄/qꝛ ab amico diligiꝉ/nō hꝫ mercedē. Sꝫ q diligit eū pp deū ipse mereꝉ. ¶ Scdaꝫ rōneꝫ adducit rōne p̄ntis iustificatiōis. (Nōne ꝛ publicani h̄ faciūt) .s. qꝛ amant diligētes se dñr aūt publicani ꝑꝑc/qꝛ de marinis mercib⁹ tributū exigūt: exīde vo trāsumptū fuit/vt q terrena lucra sectāꝉ fraude/ vsuris/ꝛ qbuscūqꝫ exactiōib⁹/ publicani dicerenꝉ. Et si oꝫ iustitiā fideliū abundare plusq̄ scribarū. ꝛ phariseoꝝ. vt di Mat. 5°. multo amplius oꝫ nos eē ꝑfectiores iustitie q̄ȝ publicanos. ¶ 3°. cum dicit. (Si salutaueritis. ꝛc.) duas ēt rōnes adducit ad ꝑsuadendū orōneꝫ siue salutationeꝫ oris. Primā qde rōne ꝑfectiōis xp̄iane: nō eni sufficit xp̄iano eē bonū/nisi etiā sit melior bonis. iō dicit. (Et si salutaueritis) .i. salutē dixeritis/ aut saluteꝫ exoraueritꝭ. (frēs vros). carne/aut religiōe (tantū) qd̄ vtiqꝫ bonuꝫ est. ꝛ sup. nō salutaueritis: ꝛ nō alienos ꝛ inimicos (qd ampli⁹) ꝑfectiōis ꝛ maioris boni (facietis?) q̄si. di. boni quidā eritis. sꝫ nō meliores: xp̄iane ꝑfectioni nō sufficit esse bonū/

·4· nisi qs ēt melior sit. ¶ Scdaꝫ rōnē adducit ex dissimilitudine xp̄iani ꝛ gentilis (nōne ꝛ ethnici) .i. gētiles qui legē dei nō hn̄t. ethnos grece/ gētiles dñr latine (hoc faciūt) qm̄ amicis tm̄ optant salutē. Sicut dicit. Aristo. qꝛ amicis bn̄facere/ꝛ inimicis malefacere/bonū est. Et vide qꝛ nō diligentes inimicos cōparauit publicanis ꝛ gētilib⁹: qm̄ auarus difficulter diligit ꝛ gentilis de facili odit: auaritia vo ꝛ gentilitas ydoloꝝ ſuitus est. Uñ innuiꝉ euꝫ qui nō diligit inimicū odio cultui detrahere ꝛ demones imitari/ qui b⁹ semp adest odiuꝫ ēt ad cultores suos. ¶ 4°. concludiꝉ summa ꝑfectiōis (Estote) ĝ vos filij adoptiui. (perfecti) charitas ad inimicū ꝑficit (sicut pr vr̄.) Glo. tota trinitas (celestis) sic diciꝉ/qꝛ celestes efficit mētes (ꝑfectus est) cui⁹ ꝑfectiōis signū est/ qꝛ nihil odit eoꝝ q̄ fecit. Sap. 2°. Diligis dñe oīa q̄ sunt/ ꝛ nihil odisti eoꝝ que tu fecisti: soluꝫ eni pctm̄ cuius ipse nō est auctor odit. Sapie. 14. Silr sunt ꝰ o odio impius ꝛ impietas eius. ¶ Sꝫ circa hoc duplex est dubitatio. p⁹ qꝛ nō vr̄ q̄ aliqs possit eē ꝑfectus sicꝫ deus. Job. 2. forsitā vestigia dei cōprehendēs/ꝛ vsqꝫ ad ꝑfectū oipotentē repiens: q̄si dicat. nullo mō. Et dicendū q̄ sicut dicit silitudinē nō q̄litatis equalis: sꝫ dicit silitudinē ꝓportionis. Et est sensus sicut deus est ꝑfectus deus: ita vos sitꝭ perfecti hoīes de qua ꝑfectione di Gn̄. 6. Noe vir iustus atqꝫ ꝑfectus fuit in gn̄ationib⁹ suis: ita tm̄ fuit ꝑfectus q̄ȝtū reqriꝉ humane gn̄ationi. ¶ 3° dubitaꝉ q̄ sit maior perfectio/vtrū diligere amicū/vel diligere inimicū. Et dicendū q̄ nemo diligit inimicū/ q ēt amicū nō diligat. Sꝫ multi amicos diligūt/ qui nō diligūt inimicos vñ inimicorū dilectio ꝯtinet dilectionē amicoꝝ se hn̄s p additionē ad ea. Et fm h̄ est maioris ꝑfectiōis. Sꝫ si ad di- Nō dubium.

lectionē inimicorum qs separet dilectionē tūc eorio maior perfectio ē dilectio sine diligere amicū qȝ inimicū tm̄ qr illud est iustitie/ istud est liberalitatis et gre. ℭ Et attēde/ qr hoc tēpore cū petōres qrunt recōciliari deo/ introducit euangeliū de charitate ad inimicos: faciliter enī veniā ipetrabunt a deo culparū suarum. Sȝ pmo qdem ipsi diligētes inimicos/ debita eis dimiserūt 2° si eis bñfecerunt. 3° si p eisdē orauerūt. Gre. 9°. li°. Mor. Conditoris auribus maxime illa oro pmēdat/ q p inimicis intercedere nitit.

ℭ Sermo. 3°. vj. ferie in capite ieiunij et in ordine. 15.

.1. SEcundo cū dicit (attendite ne iustitiā) ait de rectitudine intētionis. Et duo facit. Primo enī phibet intētionis obliqtatem 2° rōnē adducit mercedis vacuitatē (aliogn mercedē). Circa pmū quattuor dicit pmo enī ptra occultos inanis glie motus reddit attētos. (attendite) .i. sollicite pcauete/ qr occultis insidijs. subripit inanis glia. Gre. 9° li°. mor. Quasi qdā latrūculus est appetit⁹ laudis humane: q recto itinere gradiētibus ex latere iungit: et ex occultis educto gladio gradiētū vita trucidetur. Scdo supponit nos eē operosos. (iustitiā vram) .i. opus iustitie/ qd qdem est dei et nri: dei opantis: hoīs vo cooperātis. j. Cor. 15. abūdantius laboraui. nō aūt ego/ sȝ gra dei mecū. ℭ 3° phibet operis publicationē (Ne faciatis corā hoībus). Gre. 8. li°. Mor. Bona manifestata depereūt / sȝ diutius occultata solidant. ℭ 4°. qr qnqȝ necesse est bona facere corā hoīb⁹: in hoc casu phibet oñtationis intētionē. (vt videamini ab eis.) qsi di. attēdite vobis quo ad tria. Primo. vt exerceatis iustitie operationē. Scdo vt fugiatis operis oñtationē. ℭ 3°. vt patēte opere caueatis oñtandi intētionē. ℭ Nā vt dicit. Gre. 9°. li°. mor. duo sunt q in bonis operib⁹ formidare debem⁹ .s. desidiā et fraudē. Desidia est desistere bonū operari qd est vitiū negligentie/ q nascit ex corpe .i. pigritia/ vel tedio: p qd ait ps. viriliter agite et cōfortet cor vrm oēs q speratis in dño: fra⁹ aūt est ex bono ope trāsitoriū bonū qrē p qd ait. Hiere. 48. Maledict⁹ q facit opus dei negligenter: vel opus dñi fraudulent. Sȝ vt dicit. Gr. tribus modis fraus cōmitit i bono dei ope. pmo cū ex eo tacita cordis hūani gra querit .i. cū ex eo qsqȝ placē alijs/ et gratus esse ipsis capit: p qd ait aplus Gal. p°. Si adhuc hoībus placerem/ christi seru⁹ non essem. ℭ Scdo fra⁹ cōmittit/ cū ex bono ope foris exterior aura qrit .i. laus hūana/ fama/ aut cōmēdatio ītēdit j. Cor. i. j. Nō gliet oīs caro in pspectu ei⁹. ℭ Tertio fraus cōmittit i bono ope/ dū res qlibet exterioris cōmodi ex eo qrit. Sicut de qbusdā di. Mich. iij. pricipes ei⁹ ī munerib⁹ iudicant: et sacerdotes eius in mercede docēt. p° mō de nobisipsis fraudē pmittimus in deū/ qr ex bono ope curandū erat sibi placere/ et eidē esse gratos: et tñ boīum gre nos dam⁹. 2° mō in alio a nobis .i. in laude et glia/ que iuris dñij est fraudē pmittim⁹/ gliam nobis querentes. ℭ 4°. mō nosipsos defraudam⁹ et bonū ipm qd facimus spūalibus/ quorum eterna merces ē/ tpalia suscipiē tes po itaqȝ mō qd est dei dam⁹ hoībus. 2° mō qd est iuris eius/ nobis ipsis rapim⁹. 3°

Desidia qd sit.

.3.

opaberis in p^ogenito bouis z ... tondebis pmogenita oium. Bon; pmogenitu est pncipium robuste opationis operari in eo est exerciti um publice ondere. Primogenitu ouis est initiu innocentis vite / qd non dz amoto velamine interioz secreti nudu humanis oculis ondi. Sepe eni pmordia scte conuersa tionis adhuc ex carnali vita pmix ta sunt: z io ostari no debet ne cu laudant bona que placet: decept^9 anim^9 laude / no deprehedat in se mala q latet. Jo. legit. Le. 19. Qn plantaueritis ligna pomifera/au fereti pputia. i. erupentia eoz ger mina: auferimus/ qz suspecti de in choationis infirmitate: ipa pmor dia bone opationis no approbam^9. Nec et initia/ imunda dicimus pp dubiu comixtionis vite carnalis: pp qd nec eis pascimur et laudati: qz non satisfacit nobis idipm q a pum^o opamur: g vt dicit Gre. So lus laude pfectoruz est sic onso ope auctoris gliaz querere vt de illata laude pu ta/nesciant extolli. Hinc legit Job. 31. Si vidi sole cu fulge ret/ z luna incedetez clare/ z letatu est in abscodito cor meu / z oscula tus suz manu meam ore meo. fm Gre. 22. li^o. moz. Sol fulgens e ma gnitudo vtutis pates hoibus lu na q sole illustrat est fama qua illu strat opus virtutis. Scti g viri z si no querut placere hoibus / nec ab eis gliam fame qrunt: tn ex actib^9 virtutu fiut grati hoibus interi^9: z glificant exteri^9: qd cu cognouer rit no videre sole fulgente/ qz gfaz hoiuz puertere no hnt grataz/ nec pprium opus qz ab aliis lucet ipsi attedunt. Gre. vere electi in eo q si bi placet/ oculos mentis diuertut z pene soli bona sua no videt/ q in se videda oibus ad exeplu pbent. Jte inna. i. fama virtutis clare in cedente no attedunt/ qz de glia fa me exterioris no gliant interius. Jte nec tacita exultatioe de se/ sz de deo z pfecte laudantium letant io ait / nec est letatu cor meu i abscodi to. Jte nec laudant verbo q faciut bona. vn ait. Nec osculat^9 sum ma nu mea ore meo. per manus qppe opatio / p os aut locutio designat manu g sua suo ore osculat/ q ore laudat qd facit: qua in re deus ipe despicit/ q opandi munera largit. Ex his g/ pz q viri perfecti. Pri mo qde lucet ex^o operis. Scdo ca uet itentionez huane laudis. Ter tio querut gliaz auctoris. Quarto subsequeti glia no extollunt: sz ea cotenut/ z calcat/ vn manifestu: qz solis pfectis e dcm. Luceat lux vra coraz homib^9/ vt videat bona opa vra zc. Jstud aut qd hic di. Attendi te ne iustitia vram faciatis coram hoibus zc. Etia impfectis pcipit. ¶ Scdo ronem h^9 pcepti adducit (aliogn mercede no hebitis) apd hoies qde mercede hetis/ sic de hy pocritis/ di. Mat. 6. Ame dico vo bis/ receperunt mercede sua. Sz no hetis/ mercedem pne hiditatis io ait (apd prez vrm q in celis est.) Et hec est tota merces esse apud eu. Qm apud ipm est fons vite. Joa. 14. Accipia vos ad meipm. Ut vbi ego sum z vos sitis: hac mercedez adhesionis diuine z exsidi apd de us tollit laudis huane appetitus: sepat eni a deo z piungit mundo. Hiero. No virtus/ ingt sz ca vtutis hz meritu apd deu. ¶ Nota qz in tentio laudis huane qdrupler de trimentu facit bone opationi. Pri mo qde pdit vtutis exercitium. Gre. 8. li^o. moz. Qd bonum qd ca-

cupiſcẽtia laudis oñdit occulti ad uerſarij iuri mancipant. Uñ Ezechias oĩa pdidit q̃ oñdendo inimicis patefecit.vt dicit 4°. Re. 20.
¶ Scdo appetit⁹ laudis bonum opus ↄuertit in vitiũ. Trenoꝝ.4°. Quõ obſcuratũ eſt auꝝ: imutatus eſt color optim⁹. Optim⁹ color ſoli deo velle placere. Sꝫ idẽ obſcuratur/vñ exterius cupit lucẽ. ¶ Tertio iſte appetit⁹ p̃uat celeſte pmiũ vñ Gre. 8.li°. moꝝ. Jntra ſeruãda ſunt bona q̃ agim⁹ ſi vicẽ nr̃i opis expectam⁹. Jdeo dĩ Apoc. 3°. tene qd̃ hẽs ne alius accipiat tibi coronam tuã. Appetit⁹ qdeꝫ laudis humane tollit coronã celeſtis premij bono opi debitã. ¶ 4°. hic appetitus obligat ad gehẽne ſuppliciũ. Apocali. 18. q̃ntum glorificauit ſe homo ⁊ in delicijs fuit/tantũ date ei tormentum ⁊ luctum.

¶ Sermo. 4. vj. ferie in capite ieiunij ⁊ in ordine. 16.

Tertio cũ dicit. (Cũ ergo facis elemoſynã) agit d̃ grati^{ne} elẏne. Et duo fac. Pmo enim oñdit qd ſit in ea cauendum. Scdo quid ſit obſuandũ ibi. (Te aũt faciẽte.)

Nõ qd i elemoſyna cauendũ.

Circa pmũ aũt duo fac. Pmo.n. tangit p̃ceptũ. ſcd̃o precepti rõnẽ adducit ibi (amen dico vobis). Rurſus circa pmũ 4^{or} fac. pmo.n. ſupponit elẏne largitionẽ. (Cũ ḡ facis elẏnas.) Elemõ dĩ miſericors inde elẏna/mĩa:facit ḡ elẏnã qui mĩam ope exhibet d̃ q̃ Mat. 12. mĩaꝫ volo ⁊ nõ ſacrificiũ. ¶ 2° phibet elemoſyne oñtationẽ/dicẽs. (Noli tuba canẽ añ te.) forte qdam largitiri elẏnas ſonantibus tubis ad ſui ſpectaculũ turbas vocabant qd̃ dñs phibet fieri: ⁊ vĩr oẽ preconiũ laudis qd̃ qs aut ſuo premittit opi/aut ex ope q̃rit/tuba ẽ. Jſti ſic

gallina lõgis q̃rclis denũciat oua ſe factur ã: ſcm aũt ↄtinuis clamoribus inſinuat. Jſta tuba op⁹ mie eſt/cuius deus eſt auctor iterimut. Amos. 2. Moab.q interptat ex pie. moueſ in ſonitu/⁊ clãgore tube. Et attẽdẽdũ q̃ q̃tuor circa hoc phibꝫ dñs. ¶ Pmo qdẽ iteriorẽ affectionẽ. (Noli) exteriorẽ pmulgationẽ. (tuba) q.d. noli q̃rere reſonare lõgi⁹ hãc tubã. pallas ſapiaꝫ/iudicauit abijciẽdã.eo q̃ deformet vultũ ⁊ faciẽ:vt dĩ. viij. Polit. Jtẽ phibꝫ interioris gr̃e regñtionẽ (canere) cãtus demulcet interius.q.d.ne q̃ras placere/interius hoibus. Jteꝫ phibꝫ laudis cognitionem (añ te) q.d.⁊ ſi lauderis ⁊ places/noli q̃rer hic fieri te p̃nte/nꝫ illud perſcruteris. ¶ Tertio adducit ſil̃itudinis exẽplificationẽ. (Sicut hypocrite) i.ſĩlatores (faciũt) quoꝝ ẽ fugiẽdũ exẽplũ. Job.xiij. Nõ veniet i cõſpectu dei oĩs hypocrita. Luc.xij. Attẽdite a fermẽto phariſeoꝝ quod eſt hypocriſis (i ſynagogis) .i.in cõgregationibus hoim/vbi multi cõuenũt (et in vicis) p q̃s multi trãſeũt:q̃rũt igr̃ hypocrite loci opportunitatẽ/vt ſua demonſtrent opa. .2.
¶ 4°. exprimit eoꝝ occultã intentionẽ (vt honorificent ab hoibus) quattuor q̃rũt hypocrite ex hijs q̃ faciunt aut interiorẽ gr̃aꝫ hoĩum/aut exteriorẽ laudẽ ⁊ gl̃iaꝫ que fama eſt/aut tpale cõmodũ/aut honorẽ ⁊ hũc ſup oĩa petũt q: honor eſt teſtimoniũ v̾tutis: vñ honorati videnſ v̾tuoſi. Sed tñ vt dicit Gre. Jſtoꝝ q̃runt tñ res magni meriti/ vili p̃cio venalem portant. 2°. eius dĩ. (Amẽ dico vobis). Ad huĩ⁹ precepti rõnẽ/q: fruſtrãſ eterna mercede (Amẽ dico vobis recepũt) id in tpe p̃terito:eiꝫ tñ merces boni opis ſit

opis ſit

ĝpic ſit futura: p eterna ĝ mercede tpalem iã hñt (mercedeʒ) merces tranſitoria mercẽnarijs daſ / filijs vero ſuaſ hereditas (ſuã) nõ diuinaʒ / ſʒ humano appetitu q̃ȝ optauerũt hũanã gliaʒ. Ergo hypocrite eternũ ꝯmutant p tpali: heredi tatẽ p mercede diuinũ bonũ p fauore humano. Gre. 8. li°. O miſeri qui affectatis hoĩum laudes in ſe metipſis diſſipãt fruct⁹ laboꝝ. ps. de⁹ diſſipauit oſſa. i. fortia opa eoꝝ qui hoĩbus placent / ꝯfuſi ſunt / qm̃ deus ſpreuit eos: nã in eis adimpletur illȯ Abacuc. 3°. Mẽtieſ opus oliue / opus eñi miẽ illis mentitur cũ p eo non recipiãt debitã mercedẽ opis. ¶ Deinde cũ dicit. (Te ãt faciẽte.) oñdit qd ſit obſeruãdũ circa elẏnã. Et duo facit. pmo eniʒ tãgit elẏne circunſtãtiã. Scdo adducit rõnis efficaciã ibi. (Et pi tuus.) Circa pmũ tria facit. p° enim ſupponit elẏne opationẽ. (Te aũt faciẽte elẏnã.) Luc. 1°. Qȯ ſupeſt a vr̃is neceſſitatib⁹ date elẏnaʒ: ꝛ ecce ola mũda ſunt vobis. Et vide qꝛ dicit te faciẽte / nõ ſte ſtãte: ꝯ eos q dũ viuunt nolunt elẏnas facere: ſed moriẽtes q̃ ſecũ ferre non pñt paup̄ibus diſtribuẽda teſtanſ. Vñ lucia v̄go ait / mr̄i ſue / qȯ moriens das / iõ das qꝛ tecũ ferre nõ potes. Nõ ĝ elẏne nos / ſequanſ / ſed pueniãt nos / vt recepi mereamur ĩ celũ. Sicut munera pmittimus hijs quoꝝ volumus hr̄e grãm ꝛ victualia añmittimus ad locũ quo vadimus. Ecc. 14. Añ mortẽ bñfac amico tuo / ꝛ ſʒ vires tuas exporrigẽs da paupi. ¶ Scdo tãgit opis diſtinctionẽ (neſciat ſiniſtra tua qd faciat dextera tua). Sič dicit btũs Augu. Quidã p ſiniſtrã intelligũt inimicũ / p dextrã / v̄o amicũ. alij infidelẽ dñt eẽ ſiniſtrũ / fidelẽ v̄o dextruʒ. quaſi elẏna vr̃a dẽat eſſe nota amicis ꝛ fidelibus. Hec ãt expoſitio nõ ẽ cõgrua / qꝛ vt dicit aplus Ro. xij. puideamus bona / nõ tm̃ corã deo ſʒ ẽt corã hoĩbus. Nonnulli v̄o p ſiniſtrã / mulierẽ intelligũt: p dextrã ãt viꝝ: ꝛ qꝛ mulieres tenatiores cõſueuerũt eẽ in largiẽdis elẏnis: iõ di q mulieri ſit occultãduʒ qȯ ſit p dextrã. Sed nec iſta expõ ꝯueniẽs eſt. Nõ. n. daſ iſtȯ pceptũ viris tm̃ / ſed ẽt feĩs / cũ igiſ ipſe faciũt elẏnaʒ q̃ gerit eaꝝ ſiniſtra cui ſit occultandũ opus dextre. Ergo ſm btũʒ Augu. p dextrã intelligiſ volũtas iplẽdi diuina pcepta. ps. Tenuiſti manũ dextrã tuã: ꝛ in volũtate tua deduxiſti me p ſiniſtrã v̄o dſignaſ delectatio ꝛ appetit⁹ laudis humãe. Sicut di Iudicũ. 20. q viri gabaa ita ſiniſtra vt dextra pliabanſ viri gabaa. i. procliui appetitiores ſunt laudis hũane: qꝛ quo ſe ampli⁹ extollũt magis deijciunſ. Iſti ita pliãtur p obtẽtu ſclaris glie / ſič dẽrẽt cõtẽdere p eterna mercede. Eſt ĝ ſenſus. Cũ facis elẏnã dextra ĩtẽtione cõplẽdi dĩna pcepta / caue ne ſiniſtra. i. appetit⁹ laudis humane ſi pueniat: qñqȝ. n. ſola dextra opus ĩceptũ pducit ad finẽ. Qñqȝ v̄o bonũ opus qȯ ĩcepit dextra / ſupueniens ſiniſtra / illud terminat vel aliť p dextram põt intelligi expectatio mercedis eterne: p ſiniſtrã v̄o tĩor ĩdigẽtie ꝛ pauptas. Eſt ergo ſenſus. Cũ pp retributionẽ eterne hereditis facis elẏnã: timor ĩdigẽtie non te ſollicitet: plures cũ ſollicitudine ne deficiat ſibi dãt elẏnaʒ fatuuʒ ẽ aũt timere ĩdigẽtiã fidelẽ diſpẽſatorẽ dei. Eccle. 10. Cor ſapiẽtis in dextra eius. i. ſola eterna expectat: cor aũt fatui in ſiniſtra; qꝛ ſp dubitat ſi-

nistrũ aliqd ꝛ aduersum.❡Tertio tãgit opis occultatõez (vt sit elẏna tua in abscõdito) nõ solũ alijs hoĩbus:sed ẽt tibiipsi.Et hoc ẽ ignoɫa re sinistrã qd faciat dextera.i.teips adhuc existẽ in sinistra mortalitalis lateat qd facis ĩ dextra ĩmortalitatis.Eccle.29.ꝯclude vel abscõde elẏnam in sinu pauperis/ ꝛ hec ꝑ te exorabit ab oĩ malo. Sic btũs nicolaus abscõdit elẏnas liberãs virgines ab ĩfamia.❡Ultimo cũ dicit.(Et pr tuus)huiꝰ ꝓcepti adducit rõnis efficatiã.ibi (ꝛ pr tuꝰ.) Jã quattuor vicibꝰin euãgelio dcũ dixit esse prez nrm.Primo cũ exortatus est nos ad inimici dilectionez. Scd̃o ꝓuocans ad dei ĩmitationez Tertio dirigẽs nre iustitie ĩtẽtionẽ.Quarto ꝓmittẽs eternã retributionẽ(q videt).i.cogñscit/ ẽt qcũqꝫ in abscõdito facta (reddet tibi) Sapie.10. Reddet deꝰ mercedem laboꝝ sctõꝝ suoꝝ. Sꝫ qd reddet nobis pius/pr nisi hditatẽ filioꝝ?hẽditas võ retribuenda ipse est: hoc nihil melius/nihil dulciꝰ/nihil carius/ nihil securius esse põt.ps. Deus ps hditatis mee / ꝛ calicis mei : tu es qui restitues hereditatem meam mihi ꝛc̃.

❡Sermo.5.6.Ferie in capite ieiunij ꝛ in ordine.17.

Nõ orãdi modum.

Et cũ oratis.nõ eritis sicut hypocrite ꝛc̃). Jsta ps forte ad enãgeliũ ꝑtinet hꝰdiei.Nã libri qdã enãgelioꝝ ipsaꝫ hñt/ ꝛ antiphona sup magat. Hinc sumpta est.Diuidit aũt in duas ꝑtes:qr ĩ prima docet qd orãti sit cauedũ.Jn fa qd obseruãdũ.(Tu aũt cũ oraueris).prima in tres.Pmo.n. ꝓhibet oĩonis simulationẽ.Scd̃o declarat simulationis actionẽ(q amãt).Tertio simulate oionis ponit retributionẽ.(Amẽ dico vobis). Jn prima. Pmo supponit oĩonis studiũ.(Et cũ oratis.) Damascenus.oio/inqt/est ascẽsus mentis in deũ. Et Augu.Cũ oras/deo loqris. cũ legis deꝰ tibi loqr. Scd̃o ꝓhibꝫ hypocrisis vitiũ(nõ eritis sicut hypocrite).i.simulatores/laudẽ hoĩꝫ ex ore qrentes hoꝝ oio nõ ẽ ascensus in deũ:sed potꝰ ad inferna descendit.Uñ Gre.31.li.moꝝ.Strutioni cõꝑat/q pẽnas qdẽ hꝫ ꝛ alas sed tñ volãdo nõ põt se tollere ĩ altum .❡Deinde cum dicit. (Qui amat) declinauit simlare oionis actũ vbi tria tãgit.Primo qdẽ hypocrisim patẽtẽ.Fo hypocrisim latẽtem. 3º.cõem vtrũqꝫ mẽtionẽ mouẽtez. Et qr ĩtẽtio prior ẽ iõ pruꝰ eã insinuat ordo lre.(Qui amãt). i.cupiũt. (orare vt videant ab hoĩbus) vel vt cõgrãt sibi ab hoĩbꝰ grãm amicoꝝ/vel laudẽ verboꝝ/vel fauore m obseqoꝝ. Et aduertẽdũ qr dicit amant orare/vt videant: qr fm glo. Non est nephas videri:sed appetẽ videri.scd̃o ponit modus hypocrisis patẽtis. (stãtes):vt ẽt vultu cognoscant (in sẏnagogis) ꝛ ꝯgregatioĩbꝰ:vt a multis videant: taliter orãtes q apte se hypocritas ostdũt aut hypocrisis suspitiõez nõ vitãt. Sꝫ ẽ alr modꝰ hypocrisis astutior eoꝝ q callide:sic se ostdũt hominibus : vt tñ nolle videri videantur de quibus subdit(stantes) vt vultu quidez discernantur. (Sed tñ in angul' plateaꝝ.) Angulus est locus occultꝰ:platea locus publicus ꝛ aptus.q̃ in angul' orãt/ qñ videri nolẽtes.Sꝫ tñ ĩ angul' plateaꝝ orãt/ vt videãt nolle videri.Jsti õ fuga hypocrisis astutiores hypocrite sunt/q̃ rũ viciũ iõ cũ difficultate sanat.Sꝫ correctionis aditũ nõ hꝫ : nemo.n. sic orãtẽ audet corripe. Et aduertẽ

dū q p stantes in synagogis/ & p stā tes in angul' plateaꝝ itelligunt oēs/ & patent & latent orādo. Cū.n.qs ne scit ypocrite tegē vitiū hypocrisis: hic stās in synagogis orat. Cū vero qs fīlat se velle videri orare: & h ipz cupit videri: hic stās in angul' plateaꝝ orat. ¶ Deinde sic orātiū ponit retributionē (amē) .i. vere. (Dico vobis receperūt mercedē suā.) qd iā receptū est tēpale & trāsitoriū est: qd vo in futuro recipiēt vi adoratores/ eternū & imutabile. Et iō cū dicit receperūt mercedē suā/ ondit tēporalē eē mercedē: receperūt.n. qd itēdebāt.s. videri ab hoīb⁹: visi ēt sūt. Sz vi adoratores itēdūt poti⁹ vidē deū. ¶ Deinde cū dic. (Tu aūt cū oraueris.) Docet xps qd in oione sit obseruādum. Et quattuor facit. ¶ Primo.n. supponit oionis actū. ¶ Scdo iformat orādi modū (.Intra cubiculū.) ¶ Tertio asserit dei placitū. (Et pr tu⁹). ¶ Quarto premittit oionis fructū (reddet tibi.) In pma dicit. (Tu aūt cū oraueris) q vtiqz bitu semp actu vo sepe agēdū est. Luc. 18. oz semp orare/ & nō deficē. Glo. ibidē. Justus/ inqt/ semp orat/ qz semp agit bona: nec desinit orare nisi cū desinit esse iustus. Est aūt necīa nobis assiduitas orādi: qz oī hora tētationib⁹ piclitamur. Sz orādo tētatio abscedit/ & adiutor de⁹ accedit. ¶ Deinde cū dicit. (Intra.) Ponit xps modū orādi: cuius suma ē/ vt hoīuz nō acquirat aspectus/ sz oio sit occulta. Et tria tāgit trib⁹ poib⁹ opposita. pmo.n. dic q qrat oionis loc⁹ secret⁹: ꝯ hypocritas patētes. Scdo q claudat hostiū ꝯ hypocritas latētes. Tertio q sit abscōdita/ ꝯ vtrorūqz itētiones monētes. In pma dicit. (Intra cubiculū) .i. thalamū (tuū.) ad litteram orāti qz locus secret⁹ querēdus ē/ ne efferat ei fauor hūan⁹: qz si possit fauorē & gliā hoīuz nō appetē: difficile tn est oblatā respuē. g ne fiat appetit⁹ hypocrite. locū orādi secretur elige. Sz ne sit occult⁹ hypocrita (clauso hostio.) cubili. (ora prez tuū) ne p apertū hostiū videaris clā orare & signāter dicit (prem tuū) .i. deū prez: cui⁹ es fili⁹ adoptiu⁹. Si .n. fili⁹ es dei pris: sufficiat tibi ei soli patere vota tua. Sz qz in cubili/ & clauso hostio orās nihilomin⁹ voce strepitu multisqz alijs modis posset venire ad notitiā hoīuz: iō vt excludat oēz itētionē apparētie exterioꝝ/ subdit (i abscōdito) .i. oio tua nullaten⁹ ab hoīb⁹ cognoscat. vbi aduertēdū vt pus dictū ē/ qz nō videri/ sz velle videri vitiū ē: & iō si qs orat palā: lz ab hoībus visus: nō tn vult ab eis videri: ille in cubili clauso hostio secrete orat prem: iō cubiculū & hostiū fz glosaz nō exteriora loca/ sz iteriores aīe vires significāt. Exponat g sic. (Tu aūt cū oraueris itra.) nō extra qrēdo deū sz hoiez totū iteriorē recolligēdo i se ne mēs euaget iteri⁹ (in cubiculū tuū) .i. secretū mētis archanū/ vbi requiescit spōsus/ q admittit amic⁹/ vbi in tēplo viuo est vnētis dei imago: iō locus ē oiom aptus (& clauso hostio.) Hostiū est carnal' sensus/ visus/ auditus/ gustus/ odoratus/ & tactus/ & fantasia. ¶ Nā p h qsi p hostia exteri⁹ sensibilia mētis cubiculū intrāt. Sz oionis tpe claudēdū est hostiū: vt cūcte repellant cogitationes/ q iprobe se ingerūt mēti. Un̄ habraā de sacrificio dñi abiebat aues .i. muscas/ qz iportuna cogitationū fantasmata ab oionis sacrificio sunt repellēda. Istis muscis .i. iportunis & imūdis cogitatiōib⁹ pcussa est egy-

ꝓmus:qm̄ talibus:fantasmatib⁹ affli gunť:sic legiť. 2.Re.4. Qr cū ancil la hostiaria obdormisset meridie/ īgressi duo latrones dormiēte ysbo seth/ꝑcusserunt in inguine/⁊ caput ei⁹ absciderūt.Hostiaria ē circūspe ctio/q̄ hostiū mēt; dʒ obseruare.H si nō fuit vigilās ⁊ attēta malignis spiritibus ītra claustra mēt; aditū ꝓbet:⁊ ꝑcutiť hō in īguine/ qr car nis delectationi cōsentit.Caputqȝ ei⁹ abscidiť/ qr iudicio rōnis ꝑuať. (Ora pꝛeʒ tuuʒ in abscōdito.) Et h dupľr.Primo qdē i abscōdito orat pieʒ/q nō labijs/ſʒ cordis archano deo pri loquiť.sic legiť. 1.Re.1. q̄ anna orās loquebať in corde suo: tm̄qȝ labia ei⁹ mouebanť ⁊ vox pe nitus nō audiebať.Sic ēt orabat q ait:oīo mea i sinu meo cōuerteť.Et iteꝝ/bn̄dcūs dn̄s q nō amouet oīo nē meā a me ⁊ apl's orabo spū/ora bo ⁊ mēte.psallā spū/psallā ⁊ mēte. Eꝫ vō qdē voce tm̄ patēti/⁊ nō se creto cordis orāt deū de qbus ipse ait ppl's hic labijs me honorat:cor aūt ipsoꝝ lōge est a me.Jtē i abscō dito orat piem/ q soli deo sic cupit placē orādo/ vt ēt sibi nolit videri. neqȝ a se de seipso gliēť. Job. 31. Neqnaq̄ osculat⁹ suʒ manū meaʒ/ neqȝ in abscōdito letatū ē cor meū .i.neqȝ laudaui oꝑa mea qd̄ est ꝓ ꝑpiā manū osculari/neqȝ de abscō ditā oīone mea hoīb⁹ in meipso /ſʒ ī deo poti⁹ letat⁹ suʒ.℄ Scdē i ab scōdito oīonis ponit dīnā appro bationē/⁊ acceptationē dicēs. (Et pr tu⁹ q videt ī abscōdito.) Uidere dei dupľr itelligiť.s.pro intuitu / ⁊ ꝓ placito ei⁹.Et q̄ʒtū ad ꝓmū certū ē q̄ oīa videt.i. ītueť/⁊ bona/⁊ ma la:siue ī apto/siue in abscōdito fiāt ideo ait Boeti⁹. Magna vobis est si dissimuľare nō vult; nec̄itas ī deā

Uidere dei du pliciter.

ꝓbitat;/cū añ oculos agel; iudicꝭ cūcta cernēt;.Jtē vidē dei intelligiť acceptare. i.approbare. sic dr Gn̄. 4.Respexit de⁹ ad abel ⁊ ad mune ra ei⁹ ad cayn vō ⁊ ad munera ei⁹ nō respexit:qr illi⁹ approbauit:isti⁹ aūt munera reprobauit.Jtaqȝ oīo nē in abscōdito factaʒ de⁹ pr videt nō solū intuēdo/ſʒ ēt acceptando: qr ipsi⁹ grā tm̄ hmōi oīo fit.℄ Ul timo poniť acceptate oīonis ꝓmiū. (Reddet tibi.) Glo. fructū oīonis ⁊ mercedē fidei.vbi aduertēduʒ q̄ oīoni deo accepte duo redduntur: vnū q̄ oīo mereť:alteꝝ q̄ īpetrat ꝓ mū⁹ſꝑ reddiť/alteꝝ qn̄qȝ nō; dať.Jl lud q̄ mereť oīo deo accepta/est ꝓ miū vite eterne:siue.n.qs ꝑ se /siuē ꝑ alio oret/siue ēt spūalia/siue tēpa lia postulet/siue nihilomin⁹ illa im petret/vel nō impetret non tn̄ ca ret oīonis fructu/ q est vita eterna quā mereť oratio ex charitate ꝓce dēs.Reddet ergo deus orāti in ab scōdito/ sed qui reddet sibi nisi pro abscōdito oīonis merito abscōdi tū btitudinis ꝓmiuʒ qd̄ latet oēm mortalitatē.Esa.64.Oculus nō vi dit de⁹ absqȝ te/ q̄ ꝓparasti expectā tib⁹ te. ⁊ ps. q̄ʒ magna multitudo dulcedis tue dn̄e/quā abscōdisti ti mētib⁹ te.Et iteꝝ abscōdes eos ī ab scōdito vult⁹ tui.Jllud aūt ad cui⁹ īpetrationē tēdit ꝑ fidē oīo pōt eē aliqd tpale ꝑ se vel alio.Sʒ nō sem per obtineť: ꝓsertim si orāti nō sit vtile/neqȝ illi ꝑ q̄ orat illo sit dign⁹. Sʒ tn̄ oīo ēt nō īpetrās pōt eē me ritoria gr̄e.vn̄ paulus orās/vt tolle reť ab eo stimulus carnis / nō ipe trauit/meruit tn̄.Et samuel orās ꝑ saule nō est exaudit⁹: grata tn̄ fuit ei⁹ oīo.Aliqn̄ aūt duo ista in oīone cōcurrunt/qr ⁊ mereť ⁊ īpetrat.Et tūc/vt dicit Glosa reddit de⁹ fructū

ctionis q̄ntū ad p̄mū p mercede fidei. z q̄ntū ad 2^m. Sic Moyses orauit p p̄plo. Exo. 33. q̄ oratione sibi am plius meruit/ z eoꝝ salutē īpetrauit.

Sabbato post diē cineꝝ. Scdm Marcū. Cap. 6.

In illo tpe. Cū sero esset factū: erat nauis in medio mari: z iesus solus in terra. Et vidit discipl'os suos laborātes i remigādo: erat. n. vētus ɔtrari⁹ eis. Et circa q̄rtā vigiliā noctis venit ad eos ambulās supra mare: z volebat p̄terire eos. At illi vt viderunt eū ambulantē supra mare: putauerūt phātasma esse: z exclamauerūt. Oēs. n. eū viderūt: z ɔturbati sunt. Et statiȝ locut⁹ ē cū eis: z dixit illis. Cōfidite: ego suȝ: nolite timere. Et ascendit ad illos i nauiȝ: z cessauit vētus. Et plus magis intra se stupebāt. Nō eni itellexerāt de panib⁹. Erat eni cor eoꝝ obcecatū. Et cū trāsfretassēt: puenerūt i terrā genesaret: z applicuerūt. Cūq; egressi essent de naui: cōtinuo cognouerūt eū. Et pcurrētes vniuersā regionē illā ceperūt: grabatis eos q se male habebāt circūferre: vbi audiebāt eū eē. Et quocūq; itroibat i vicos, vel in villas, aut i ciuitates: i plateis ponebāt ifirmos: z d̄pcabant eū, vt vl' fimbriā vestiméti ei⁹ tāgerēt. Et quotquot tangebant euȝ: salui fiebant.

Sermo p̄mus sabbati in capite ieiunij z in ordine. 18.

Cum sero eēt factū/ erat nauis i medio mari z ipse solus i terra) Mat. 14. z Jo. 6°. Marci. 6°. Post legis antiq; amara p̄cepta/ q̄ v̄tit fons sapie in dulcedinē charitatȝ. Jn helim q̄rtā māsiones hodie venimus vbi erāt. 12. fontes aquaꝝ/ z. 70. palme. helim īterpretat' fortes deficientes. Tria igit' hȝ māsio. p̄mo qdē laborē ī q̄ ēt fortes deficiunt. Scdo in labore p̄ntȝ vite fuerūt fortes aplici. Et tertio martirū palme: in aplis doctrina/ ī martyrib⁹ victoria tormētoꝝ laudat': fōtes sunt. 12. q: p q̄ttuor mūdi ptes fonte diue trinitatȝ effundet' palme martyꝝ. 70. sunt: q: ex oīb⁹ gētib⁹ z linguis q̄ꝝ numer⁹ septuagenarius est martyres fidei reportauerunt victoriā. Sicut di Apoc. 7. Ex oīb⁹ gētib⁹/ z tribub⁹/ z linguis/ z pplis stabāt ante thronū/ amicti stol' albis/ z palme in manib⁹ eoꝝ. De hijs itaq; p̄ns euāgeliū ait. q: 12. fontes apli ci referunt' laborē in remigādo: q̄b⁹ adest p̄ncipalis vite fons xp̄s/ z sup aquas mūdane psecutiōis ambulās supauit mūdū/ cui⁹ armati v̄tute palmas victorie martyres attulerunt. Tres aūt ptes hȝ euāgeliū istd. Jn p̄ma tāgit' solatiū p̄n-

tie corpal' qd xps attulit laboratib9 In scda ponit subsidiu potetie spua lis qd exhibuit periclitatib9 ibi. (Et statim locut9 est cu eis). In tertia bn ficiu medicie salutaris. qd apposuit infirmatib9 ibi. (Et pcurretes.) Prima ps in tres diuidit. Na pmo circa aplos describit labore difficilem. Scdo ipsi9 xpi ponit aduetu mirabile ibi. (Et circa horam qrtam). Tertio in ipsis aplis insinuat panore terribile ibi (at illi. vt viderut). ¶ Cosideradu pp pmu q xps vltra mare thyberiadis eduxit maxima multitudine in deserto vbi ex. 5. panib9 et duob9 piscibus satiauit. 5. Millia hoinum: q facto madauit discipulis vt nauicula ascenderet et pcederet eum transfretu donec dimitteret turbas: qb9 pcedetib9 turbe pp miraculu fcm voluerut xpm face rege q ipse psentiens occultauit se ascedes i mote solus orare/ que cu turbe no inuenissent redierut ad ppria. Cu g oes abijssent/ ia nocte iminete/ solus venit ad littus maris/ et vidit discipulos laborates in remigando. Circa hoc itaq sex tagit conditiones. pmo qde tpis qlitate. (Cu sero eet factu) Jo. dic tenebre ia fce erat. attede qz hoiem de9 creauit i plena luce ronis pfecte/ qua designat dies sext9 i quo creat9 est. Senari9. n. e pmus et perfcus numer9. Sz cu peccado a va luce diuertit secute sunt eu iteriores tenebre: quam signu sut corpales iste quos patit. 2°. ponit marini sit9 mediate. (Erat nauis) Mat. dicit nauicula (in medio mari). Jo. dicit q apli nauigauerut p stadia. 25. angu. 30. est aut stadium octaua ps milliarij: pz q distabat a terra p tria milliaria integra de qrto at milliari aut vnu tm remigabat stadiu/ aut duo tantu stadia remigada restabant. Rursus sm Mat. Nauicula ista in medio mari iactabat fluctib9. Et h, io / qz vt Jo. dicit mare magno veto flate exurgebat. i. itumescebat et fluctuabat. 3° ponit xpi singularitate. (Et ipse solus i terra). Jo. 8. solus no sum. sz ego et qui misit me pr. Respondeo Solus dr no cu alio hoie. Quarto ponit xpi pietate. (Et vides eos). Beda vide dei e misericordit respice. ps. vides qm tu labore et dolore psideras. Quinto ponit laboris difficultate. (Laborates i remigado). No solu hoi labore in terra vn viuit Gen. 3. In laborib9 comedes pane ex ea/ sz et in mari et i cuctis opibus suis laborat Job. 5. ho ad labore nascit. 6°. hui9 laboris cam agit. s. veti prietate (. Erat. n. ventus prios). pp pcum deniq hois ois creatura fca e sibi pria/ q an petum erat ei pacifice subiecta. vn adamati9 super Josue petoi/ ingt/ ois creatura hostis est: iusto aut fuiunt oia: allegorice psideradu qz vt dic Glo. Mare psns sclm est. na mare hz pgregatione aqru/ fluit/ fluctuat et mole sine liquidu e: aq dsignat mala culparum et pene. ps. Saluu me fac deus/ qm intrauerut aq vsq ad aiam meam. Et qz i supioribus no est malu/ sed i hoc mudo tm: io mudus iste mare di. Gen. 1. Cogregationes aquaru appellauit maria. ¶ Ite mare fluit et refluit: sic in mudo isto gnatio et gnatio aduenit. ¶ Item fluctus maris est varietas fortune/ sm quam aliqn extollutur hoies/ et statim deijciunt. ps. ascedut vsq ad celos et descedunt vsq ad abyssos: aia illorum in mal' tabescebat. ¶ Ite sicut mare qz no solidu in intetu si bi mergit no sustinet/ ita mudus iste fallit eos q spe ponut in eo ps.

veni in altitudinem maris/ ꝛ tēpestas demersit me. ¶ 2° vidēdū est qd sit nauis: ipsa est eccl'ia fideliū/ vel ꝑdicatio crucis. Nā de eccl'ia dicit. ꝓuer. 30. fcā est q̄si nauis institoris. i. negociatoris celestis enī negociator ad portū celi adducit aīas ī hac naui. De cruce vero dī. Sap. 14. ꝙ hoīes ꝑ ratē saluati sūt: vtrū ꝙ istoꝝ nauis ē/ ꝛ nauicula: nauis q̄dē p'les ꝯtinēs hn̄tes nomē fidei nauicula vō ad meritū pc̄ōꝝ. Jtē nauicula ista est in medio mari/ q2 fugit extrema vitioꝝ/ tenēs v̄tutis mediū. Phil'. 2. Jn medio natōis praue lucetis/ sicut lucerna in mūdo. Jtē fluctibus agitaꝛ nauicula/ s3 nō mergiꝛ. Gre. 9. lib. moꝝ. Scā eccl'ia ꝑsecutiōes inimicoꝝ sine cessatiōe tollerat/ s3 tn̄ vsq3 ad mūdi ꝉminū sine defcū ꝑdurat. Jtē vēt9 ē tētatio demonū. Eze. j. vētus turbinis veniebat ab aqlone vn̄ pandiꝛ oē malū sicut dī. Hiere. j. ꝑ aqlonē vō diabolus d̄signaꝛ: q ait Esa. 14. Sedebo in laterib9 aqlonis. Jtē vētus iste diabolice praue suggestionis cōmonit corda seculariū ꝑ zelū īuidie ꝛ īdignatiōis deīde ītumuit mare malignis cōceptib9 ꝯ fideles postea exurrexit ꝑ auctoritatē potētie tādē fluctuauit ꝑ edicta ꝛ ꝑsecutiōes. Cuius rei visio legiꝛ apoc. 12. de serpēte qui ꝯ eccl'iam cōmonit hoīum volūtates/ q̄si fluct9 maris. ¶. 3°. nauis ista trāsiuit tria miliaria/ s3 quartū nō ꝑfecte. Quattuor enī sunt fluct9 ꝑsecutionum agitantiū eccl'iā. p̄mi fluct9 fuerūt violētie tirrānoꝝ/ corpal'r eccl'iaꝫ ꝑsequētiū s3' ꝑ patientiā martyrum fluctus istos euasit/ dicēs transiuimus ꝑ ignē ꝛ aquā/ ꝛ īduxisti nos in refrigeriū. 2m. miliare fuit versutia hereticoꝝ/ quoꝝ multiplices fluctus euasit sapīa doctoꝝ. Sapīa enī vincit malitiaꝫ. vt dī Sapie. 7. 3. miliare est vita carnaliū xp̄ianorū/ quoꝝ ꝑuersos mores in sc̄itate ꝑtrāsit eccl'ia. Luc. j. Jn sc̄itate ꝛ iustitia corā ipso. Quartū miliare simulata sc̄titas iniquoꝝ / q̄ꝝ fluctib9 multipl'r eccl'ia q̄tiꝛ: s3 erupat vā nō ficta v̄tute. S3 tn̄ difficili9 pūgitur ꝯ mores simulātiū plus aūt ꝑtrāsit extra mores apte maloꝝ/ verūtn̄ q̄ꝺiu mundus iste durat/ fluctus hui9 miliarii tollerabit. Et l3 in ꝑte trāsierūt illō ꝙ tn̄ restat tpe antixp̄i hypocrite trāseūdū cūctis erit piculosi9. ¶ Quarto ī tenebris ꝑsitis miser ie sit agitatio eccl'ie: cū enī lux eternitatꝫ apparuerit cessabit q̄ssatio. ¶ Quīto solus iesus ē ī terra. i. in solido: ceteri enī hoīes agitanꝛ fluctib9 ꝑsecutionū. S3 ipse ēt moritur9 ꝑsitit in solitudine mētis. Jo. 16. venit hora vt dispergamini in ꝑp̄a/ ꝛ me solū relinquatis. Et iō hoc q2 solus ipse deus in terra: ꝛ solus sine pc̄ō hō. Job. j. Nūqd ꝯsiderasti seruū meum iob. ꝙ nō sit ei silis ī terra: hō simplex ꝛ rectus/ ꝛ timēs deū/ ac recedens a malo. vbi Gre. 2. libro moꝝ. Non ē morti xp̄o ī ꝉra aliqs silis: q2 oīs hō tm̄ hō ē: ipe āt de9 ꝛ hō simplex per exm vite rect9 nō parcēs demonib9 timēs deū per hūilitateꝫ recedens a malo/ q2 pc̄m̄ nō fecit/ nec īuētus est dolus in ore ei9. ¶ Sexto dū hic ē laborat ecclesia. Job. 7. Noctes laboriosas enumeraui mihi vbi. Gre. 8. libro. moꝝ. Scā ecclesia laboriosas sibi noctes enumerat. q2 in fortiorib9 mēbris suis multiplices tribulatiōes portat. Jtē labor ei9 est in remigando vbi aqua fluctuās frāgiꝛ: fracta vō remio pi tur. Sicq3 nauis ad anteriora pel-

Nauis ē eccl'ia fidelium.

situr: p secutiões qnides hoīum ecclesia frāgit euidentib⁹ miraclis et reprimit ṽtutū opib⁹: sicqȝ ad portū eternitatis ꝓpellit. Sȝ ei ꝯriat vēt⁹ dyabolice malignitatis. Gen. 3°. Inimicitias ponā iter te et mulierē. ℭ 7° laborē fideliū mūdi saluator eo benigni⁹ attēdit q̄ nr̄i laboris expt⁹ est grauitatē: fatigatus eni ex itinere sedit supra fontē: vnd̄ nr̄i misert⁹ ait. Mat. 2°. venite ad me oēs q laboratis et honerati estis/ et ego reficiā vos. videns vo naui gatiōis nr̄e laborē/ suo aspectu fluctus seculariū hoīum mitigat: ne tātū cōmoueāt eccliā quātū cupiunt: quoꝝ lȝ sit volūtas mala/ ptās tn̄ iusta semp a deo moderat. ps. Cōgregās sic in vtre aq̄s maris/ qr restrigit appetitū malignitatis hominū. ℭ Nota moralr/ qr mar cor hūanū est vn̄. Gre. 18. libro moꝝ. qd est/ ingt/ mare/ nisi cor nr̄ȝ furore turbidū: rixis amaꝝ elatiōe supbie tumidū fraude malitie obscurū: qd mare q̄ seuiat attēdit qsqs i se occltatio tētationū cogitatōes intelligit. Itē nauis est vita hoīs: de qua puer. 30. tria sunt mihi difficilia/ q̄ꝝ vna trib⁹ est via nauis in medio mari. vn̄ sap. 5. puersi cōparāt vitā suā naui trāseūti fluctuantē aquā. Sȝ aliquoꝝ nauis fluctibus maris. i. passiōib⁹ bestialibus submergit. Sicqȝ d egyptijs di. Exo. 14. Inuoluit eos dn̄s in medijs fluctib⁹: nauis āt iustoꝝ lȝ fluctuet tn̄ stat in medio passionū nec deficit. Vn̄ Job. 9°. dies vite sue cōparat naui poma portāti. Itē sunt fugge stiōes demōis: fluct⁹ sunt cōmotiones passionū/ gaudij/ doloris/ spei et timoris. Eccle. 29. Cōmonit fluctus illius q̄si fluct⁹ maris. Item nox est vita pn̄s/ cōparatione diei

3. (margin, beside "lierē. ℭ 7° laborē…")

Mare ē cor hu manū. (margin, beside "hūanū est vn̄. Gre. 18…")

eternitatis. In hac vo nocte laborat lya: laborat etiā martha. i. vita actiua/ vt supet fluct⁹ tētatiōis exurgētis et hos qdē tētationū estus frāgit ieiunijs p̄mitqȝ terrorib⁹ gehēne. Sic qr ad an̄riora pellit ꝓpo exercitio Gre. 2° li° moꝝ. In hac/ ingt/ vita labor iustoꝝ est vt semetipsos inueniāt/ et inueniētes flendo atqȝ corrigēdo ad meliora pducāt. Itē pnebit vita iustoꝝ. 25. et. 30. stadijs/ q̄rū vterqȝ numer⁹ pfectionē designat vite actiue: quari⁹ eni numer⁹ ad sensibilia exteriora refert: circa q̄ est actiua vita. Nā ipe quinari⁹ in seipsuȝ multiplicatus efficit. 25. q numer⁹ est q̄rtus q̄dratus. Senari⁹ aūt est p̄m⁹ pfect⁹ numerus q multiplicat p quinariuȝ crescit ad. 30. p̄m⁹ numer⁹ ad q̄rtū q̄dratū refert q̄ttuor virtutū. s. prudentie/ iustitie/ fortitudinis/ et tēperantie: qb⁹ h̄ vita agit. haꝝ aūt ṽtutū p̄m⁹ q̄drat⁹ ē s̄m legē nāe. Scd̄s iuxta p̄cepta legis scripte. Terti⁹. sicut lex euangelij mādat. Quartus vo q̄drat⁹ est obseruātia ꝯsiliorū/ q̄ cū qs deuenerit ad. 25. stadia .i. q̄rtū q̄dratū deuenit q̄ttuor virtutū actiue vite. Nihilāt hoꝝ sufficit ad salutē/ nisi numer⁹ supaddat pfecte multiplicās ṽtutē. h̄ aūt pfectio est charitatis donū: igit vsqȝ ad ꝯsilia alig nauigāt: alig ēt pueniūt ad supinfusam charitateȝ. Si dū hic viuim⁹ pfectionē ꝯtēplationis nō possum⁹ cōprehēdere. Sicut ait ap̄ls ph'ir. 3°. Ego nō arbitror me cōprehēdisse. Itē xp̄s est solus in terra: terra ē corp⁹ xp̄i terrenū: ceteri igit hoīes nō sunt soli in corpore qr alienū aliqd ab ope dei admittūt sit eē secū: imo ꝯ seipsos praui diuidunt: qr vo ad xp̄m veniēs princeps mūdi hui⁹/ nihil in eo re-

perit iuris sui: io solus ipse fuit in terra carnis vel io extra fluct⁹ maris/i pe solus est i terra/q₂ licet fuerit pcussus aduersis nō cōmotus extra rōnē ⁊ placitu₃ dei. Joā.8.q̄ placita sunt ei semp facio: vel solus in terra vbi vr̄r bona dn̄i/q₂ solus ipse Job.28. mare loq̄r nō est mecū sapia icarnata / sic tulit fluctus vr̄i maris/vt cū pmāserit in soliditate ꝯtēplatiōis.Luc.24.Tu solus pegrin⁹ es in hierusalē.Ex hīs vō i terra nr̄₃ videt laborē/⁊ tāto subtili⁹ laboris hūani deseruit itētiōe₃/ q̄to magis i solido est.Heb.4. Viuus est sermo dei/⁊ efficax/⁊ penetrabilior oī gladio ancipiti/ ⁊ ptingēs vsq₃ ad diuisione₃ sp̄us ⁊ aīe. Cōpagū q̄₃ ⁊ medullaꝝ ⁊ discretor intētionū cordis ē:⁊ nō ē vlla creatura iuisibilis in ꝯspectu ei⁹:vel laborātes iō videre dī/q₂ ppū nō pcipiētes laborē ipse seipsos laborantes videre facit. Gre.7.libro moꝝ. Malū qd̄ iteri⁹ hō ptulit nō nisi in sn̄ia redēptoris agnouit. Sicut solis aspect⁹ facit nos vidētes exterius picula q̄ pn̄tia.¶Itē moraliter mare est amara vita electoꝝ:piscibus eni nō vi mare amarū/s₃ videtur hoīb⁹.Sic pcōrib⁹ mūdi amore demersis/ mundus ille non est amarus aut parua dulcedie capti/ eius amaritudinem tollerāt maximā.S₃ iustis amarissima vita mūdi.Job.3.Quare data ē miso lux/ ⁊ vita hijs qui in amaritudine aīe sunt. Gre.5.libro moꝝ. In amaritudine aīe sunt oēs electi/q₂ vel punire flēdo non desinūt q̄ delinquerūt:vel graui se merore afficiūt: q₂ lōge huc a facie ꝯditoꝝ piecti adhuc i ileterne pr̄ie gaudijs nō sunt. Itē h̄ mare cōtēplatiui trāseūt volatu:actiui āt illd̄ trāseūt velis ex

Mare ē amara vita.

tēsis:s₃ penitētes remigio vtūtur. Vn̄ nauis pn̄ia ē. Hiero.sa/ingt/ tabula .i.nauis post naufragium pn̄ia est.pma nauis ē iustitia.s.malum nō cōmittē. Scd̄a nauis post naufragiu₃ pme ē pn̄ia cōmissa.s. mala corrigē. Gre.6.libro moꝝ/pma ingt/vtus est ne ppetrari debeant pcā.Scd̄a āt salte₃ perpetrata corrigē.Ite₃ laborāt penitētes/ q₂ sibiipsis/ violētiā faciūt/ dū ꝯsueta placita relinquūt / ⁊ amplectātur amara.Job.6.q̄ pus nolebat tāgere aīa/nūc p amaritudine cibi mei sunt. Et eiusdē.33.de penitēte ait. abhominabilis fit ei in vita sua panis ⁊ aīe illi⁹ cib⁹ an̄ desiderabil. labor vō penitētiū ē,i remigādo:remigiū aūt sunt opa pn̄ie/ieiuniu₃/ vigilie/peregrinatiōes/orones/castigatio carnis/⁊ elyne.Hijs remis memoria preterioꝝ voluptatū fluctuās retro supprimit:ne forte penitēs retro aspiciēs vtat in statuā salis: ꝯpressis vō ⁊ retro abiectis memorat₃ voluptatib⁹/ad anteriora pellit vita penitentiū:mala.n.q̄ nos ipimunt ad deū ire citi⁹ ꝯ pellunt.Itē nō solū laborāt penitētes in ꝯpressione ⁊ secatione fluctuu₃ antiquaꝝ voluptatū/s₃ ēt hn̄t vētū ꝯriū q est augmētū laboꝝ:vētus est oblocutio secularium hoīu₃/q penitētib⁹detrahūt.Vn̄ pharise⁹ ait de maria peccatrice penitēte.Si hic eēt ppheta sciret vtiq₃ q̄ ⁊ qualis est mulier q̄ tāgit eū/ q₂ peccatrix est.Cōtra hūc vētū orat penitēs in pmo graduallū.Dn̄e libera aīa₃ meā a labijs iniq̄s/⁊ a lingua dolosa.Et sicut boni marinarij ita penitētes ēt vēto ꝯrio bn̄ vti debēt/ vt nō ex eo repellant:s₃ magis impellant.Luc.18.Et q pib āt icrepabāt eū vt taceret:ipe vō mult o magis

gis clamabat: filij dauid miserere mei. Jtē vtrūq3 istoꝝ. s. fluct⁹ īterio res antiquaꝝ voluptatū ⁊ oblocu tionis vētū diabolus suscitat/ vt de mergat nauē pnīe. Nā vt dr. Exo. 5. pharao rex egypti pplm volētē a se recedē/ quē vt dicit Glo. Rex vi tioꝝ diabolus / lȝ peccātib⁹ labo- res semp iniungat: tñ cū pcipit eos se velle deserē acrius eos īpugnat.

Nauis ī medio fluctuū peniten tia.

¶ Jtē nauis pnīe in medio fluctuū eē dr/ q: medio positi īter metū ge- hēne/ ⁊ spē venie fluctuāt penitē- tes. Spaciū vo. 25. aut. 30. stadioꝝ referet ad duos pnīe cursus/ q sūt illicita fugē/ ⁊ a licitȝ abstinē. i. a ma lis ⁊ occasionib⁹ maloꝝ sibi cauē/ desere mala ptinet ad trāsitū. 25. stadioꝝ: qnq3. n. sunt sensus hois. Uisus audit⁹/ gustus/ odoratus/ ⁊ tact⁹/ q̄ꝝ qlibet. 5. modis. Cōtra mē tē fluctuāt. s. vanitate/ curiositate/ voluptate/ ꝯcupiscētia/ ⁊ libidine: vbi gr̄a/ oclꝯ nr̄ viciosus ē. 5. modis p⁹ si fuerit vagus: talis aūt est/ qñ nullo freno ab aspectu cuiuscunq3 rei retrahit. Curiosus vo est si no- ua videre pquirit / aut ab oblatis se nō auertit sȝ poti⁹ eis intendit. Uoluptuosus vo ē: si delectat visio ne pulcroꝝ. Cōcupiscēs aūt si viderit mulierē ad ꝯcupiscendū eā. Jmpu dicus vo ⁊ libidinosus / in quo iaȝ interioris libidinis appent signa. j. petri. 2°. hñtes oclos plenos adul terij ⁊ incessabilis delicti. Hec aūt. 5. vitia in reliqs sensib⁹ pñt repiri. Cū ḡ penitēs cuiuslibet. 5. sensuuȝ varietatē/ curiositatē/ voluptateȝ/ cōcupiscentiā ⁊ libidinē transierit quintuplato qnario. 25. stadia re- migauit. Jō lex pcepit. Exo. 22. q qui furat⁹ fuerit bouē/ p vno boue reddat quinq3 boues: bos est sen- sitiua ꝯgregatio. Sicut dicit augu. Sup illud. Luc. 14. Juga boū emi 5. Boueȝ vero furat qui phibitis voluptatibus clam delectat sensu: hic si penitere voluerit p vno sen- su det. 5. sensui pfectiones. s. ꝯ eua- gationē stabilitatē ꝯ curiositatem vilitatē ꝯtra voluptatē afflictionē ꝯtra ꝯcupiscentiā indigētiā ⁊ ꝯtra libidinē pudicitiā honestatis. Sed non sufficit istud nisi se extēdat ad 30. stadia. i. vt pficiat pniam q fit etiā licita a se tollendo/ ⁊ q̄ occasio nem pctī pstant. v.g. ea quibus licite poterat vesti ⁊ indui/ aut ali vti/ ⁊ iocos/ risus/ ac spectacula a se remoueat. Numerus aūt trecēna- ri⁹ fit ex senario multiplicāte qna- riū. Est aūt senarius prim⁹ pfectus qui si p abstinentiaȝ a licitis pficit quinariū sensuū nroꝝ ad nume- rū trecēnariū puenit iō legit Exo. 26. q sagacilutina per q̄ designant penitētes fuerūt lōga. 30. cubitis. Uel aliter in hijs numeris est cō- sideranda tropologia. Nā isti duo numeri. s. 25. et. 30. ex duobus nu meris. s. quinario ⁊ senario sumūt originē: qnarius enī multiplicans quinariū efficit. 25. Senarius vo eundē qnariū multiplicās ad. 30. peruenit qnarius ad effectiōes sen sibilium pōt referri: oē eniȝ ad qd aliqua passione aī efficimur sensi- bile est ⁊ p. 5. sensus venit ad mētē. Senari⁹ vo ad perfectioneȝ ptinet operū. Sex eni est numerus p⁹ p- fectus: ⁊. 6. diebus pfecit deus opa sua. Jō hic numer⁹ ad pfectionem ptinet opeꝝ. Jtē non fuit xp̄s in na ui fluctibus agitata. Sȝ solus ipse in terra/ q: nihil cōmisit qd penite ret ipsum/ sȝ solus ipse extra pniaȝ est. 1°. Regū. 15. Neq3 enim vt hō est qui agat pniam. Hiere. 4. Cogi taui ⁊ non me penituit dicit dñs.

Nec auersus sum a cogitatu meo. Itē sero.i.tarde assumūt sibi hoīes narrim pnie.vñ augu.10.li°.cō fes. Sero te amaui pulchritudo tam antiq̄ ꝛ tā noua sero te amaui. Itez sero lz penitēdi accipiētis ꝓpositū/ ipse q nō pēituit aspicit culpas no stras/ examinans ꝛ q̄si solis radio glaciē cordis nr̄i dissoluēs. Gre.12. li°.moꝝ.Dñs deꝰ ꝛ subtil'r acta nr̄a cōsiderat:ꝛ tñ h penitētibꝰ mīficoꝛ dit relaxat:qꝛ ꝛ pnias in peccātibꝰ ꝯspicit: sz tñ hāc preueniēte gratia ad penitentiam emollit.

¶ Sermo.2.sabbati in capite ieiunij ꝛ in ordine.19.

1 Et cca q̄rtā vigiliā noctꝫ.ꝛc̄). Tūc describit xp̄i aduētus mirabilis. Circa qd̄.4.fac.p°.n.ponit distōnez tp̄is.(Et circa q̄rtā vigiliā noctꝫ).i.circa q̄rtā ptē noctis q̄ttuoꝛ.n.ptes noctis/ custodes castroꝝ p vigilias diuidūt p̄ma vigilia di ꝯticiniū/a ꝯticēdo/ qꝛ tacēt oīa:ꝛ in ea oēs vigilāt.Scd̄a di i tēpestū in q̄ adolescētes.3ª.gallicātꝰ vel gallicinium in q̄ viri obſuāt.4ª.matutina di ꝛ i ipsa seniores obſuant. Qꝛ igit circa quartaz noctis ptē venit dñs ad discipulos/appet fz.Hiero. qꝛ pene totā noctē in remigij labore ꝯsumpserāt.2°.ponit aduētꝰ saluatoris(venit ad eos)vt a pieulis liberaret vel allegorice venire ipsiꝰ fuit carnē assumē fz quā venit nō ad exsītes in gete pñie btōs angelos/sz ad laborātes hoīes in terra. Ps.Paup sūz ego ꝛ i laboribꝰ a iuuētute mea. Sz nec p grāz viuificatiōis venit ad vacātes ocio. Immo ad eos tm̄ q sunt in laboribꝰ virtutum/ipse visitat ꝛ sui presentia consolatur. Gene.31. Afflictionē meā ꝛ laborem manuuz meaꝝ respexit dñs vnde de heīya qui posita sua clamide fluuiū meauit 3° pōit virtus dñici corpis (ambulās supra mare.)Job.9°. extēdit celos solus ꝛ gradit sup fluctꝰ maris.¶ Considerādū āt qd̄ qdā putauerūt. Ut dicit Beda xp̄i corpꝰ nō fuisse verū sz fantasticū. Qm̄ aūt apli reprehēdunt q̄ putauerūt ipsiꝫ eē fantasma. Istoꝝ snīa error est. Alij aūt verū xp̄i corpꝰ asserētes crediderūt. qd̄ pōdus nō habuerit/qꝛ sup aq̄s ambulauit. Sz ꝛ hoc falsuꝫ est. Nā scribit in Mat.q̄ ēt ipse petrus ad xp̄i imperiū de naui eriēs ambulabat sup aquas/vt ad xp̄m veniret: nec tñ corpꝰ petri erat sine pōdere nālı. fatēdū est q̄ verū xp̄i corpꝰ/ nō deposito naturali carnis pōdere/ sup aquas ambulasse:nec miꝝ/ qꝛ eius corpꝰ fuit spiritu scō ꝯceptuꝫ q i pricipio mūdi ferebat sup aq̄s. Quarto ponit occasio timoris.(Et volebat eos p̄terire).i.p̄ter eos ire: ipsoꝝ q̄si deuitans cōsortia. Sed vt dicit Beda. Querēdū est q̄uo eos p̄terire volebat/ad quos liberandos venerat. Et respōdendū/qꝛ idcirco volebat eos preterire/ vt ipsi magis timerēt/ꝛ timentes clamarent. Saluatiq̄z imensas grās agerēt. Un̄ vr qd̄ istud fuerit sīle ei qd̄ ipse legit fecisse post resurrectionē. Luc.18. Nā finxit se longiꝰ ire: vt/videlicet/rogaret manere/ꝛ detineret. Et ideo btūs Augu.2° li° de ꝯsensu euāgelistaꝝ.dicit misticā hic significationē qd̄ h di.(Et volebat eos p̄terire) Nā qꝛ putabant eū esse fantasma/alieni erāt ab ipso quā alienitatē volēs demōstrare/quasi alienos p̄teribat.nec huic repugnat qd̄ dicit Jo.qꝛ/videlicet/ appropinquauerit nanim ipsorū: erat enim propiquus ei si lōge ab ipso erant/longe qppe non cognoscunt

Error di centiuz corpus xp̄i esse fantasticum.

scentes eum/sed errãtes:ipse autẽ ꝓpe eoꝝ cognoscẽs dubitationes. Job. 23. Si me vertam ad dextraꝫ nõ videbo eũ:ipse vero scit viã me am. ¶ Deĩde cũ dicit. (At illi vt viderunt) ponit trepidatio discipuloꝝ: circa qd̃.5.facit.pmo eni tangit vestrã visiones. (At illi vt viderũt eũ ambulantẽ supra mare). Et vere sicco vestigio sup mare ambulabat:neqꝫ enim põt queq̃ facere q veritas est. Scdo tãgit falsaꝫ extimationem (putauerunt fantasma esse). Fantasma dicit qd̃ apparet ⁊ nõ existit:⁊ qꝛ talia p ocultos spiritus fieri ↄsueuerũt:putauerunt spiritũ esse/ qui sup aquas ambularet. Et sicut hoc loco putauerũt eũ esse fantasma/ qꝛ super aquas ambulauit ita post resurrectionẽ candem habuerũt extimationem: propter hoc qꝛ ianuis clausis intrauit ad ipsos. Luc. 24. Sed q̃ꝫ q̃ꝫ super aquas ambulauerit:tñ probauit hoc nõ/esse fantasticum statim ad suũ imperiuꝫ faciẽs petruꝫ ẽt sup aq̃s ambulare. Quod vero ad discipulos ianuis clausis intrans fantasma nõ fuerit/ ꝓbauit tactu ⁊ visu:palpate/ingt/⁊ videte/ qꝛ spũs carneꝫ ⁊ ossa nõ habet/ sicut me videtis habere. 3º.tãgit timoris declamationẽ. (Et exclamauerũt) Mat. dicit ꝙ pre timore clamauerũt ad dñm. ps. ad dñm cũ tribularer clamaui/ ⁊ exaudiuit me quarto publicam tangit aparitionem. (Omnes enim viderunt eum) cuius communis visio designat omnibus hominibꝰ certum esse ꝙ deus sit: quid vero sit non est possibile scire mortalibus. sicut dicit Daniel. j. libro Job. 37. Oẽs homines vident euꝫ/ vnusqsqꝫ intuebit eum ꝓcul. 5. omnẽ eorum tãgit turbatiõeꝫ. (Et turbati sunt) omnis passio turbat mentem:sed timor ex pñtia spirituũ etiã inducit horrorẽ carnis. Job. 4. Cuꝫ spiritus me ꝓsente tranfiret / inhorruerũt pili carnis mee:sup hoc expauit cor meũ Job. 37. ¶ Allegorice considerãduꝫ quia xp̃s est lux mundi: sicut dicit. Jo. 8. cuius lucis ꝓsentia dieꝫ gratie ↄstituit. Sꝫ ex quo ascẽdit super occasum dñs facta est nox/cõparatione lucis future in nouissimo eius aduẽtu. In hac vero nocte vigilãtes oꝫ esse / ⁊ nõ deprimi somno torporis aut voluptatis. Mat. 26. vigilate qꝛ nescitis qua hora dominꝰ vesterꝰ venturus sit. Totius aũt tẽporis huꝰ quattuor sunt vigilie. In prima vigilauerũt apli per fideꝫ: fuit etiaꝫ ista vigilia cõmunis omnibus: de qua. j. Corin. 15. Euigilate iusti ⁊ nolite peccare ignorantiã quidem dei qdam habẽt. In scda parte vigilauerũt martyres per cõstantiã .j. petri. 5. Uigilate / qꝛ aduersarius vester diabolus tanq̃ꝫ leo rugiens circuit qrẽs quẽ deuoret cui resistite fortes in fide. In tertia parte noctis vigilauerunt doctores ꝑ sapiẽtiam ⁊ doctrinam ꝓuer. 8. dicit ipsa sapiẽtia beatus vir qui audit me/⁊ q vigilat ad fores meas, q̃t tidie. In. 4. parte ꝓsentis temporis pastores ecclie vigilant ꝑ solitudinis curã. Luc. 2. pastores erant in regione eadem vigilãtes vigilias noctis custodiẽtes sup gregẽ suũ. Item in hac vltima parte diabolice suggestionis flatus amplius cõmouet mũdanos fluctus contra ecclesiam:nũc enim persecutiones patitur:a carnalibus temporibus vero antichristi erũt fluctus hereticoꝝ ⁊ tyrãnorum tam vehemẽ

Nota allegoriã

tes vt plurimi credēt christum fuisse fantasma: z que de ipso credimus / falsa fuisse. Mat. 26. Ita vt in errorem inducantur si fieri potest etiam electi. Item in tātis presuris clamat ecclesia / non tam voce corporis/ q̄3 desiderio cordis. ps. Usque quo dñe obliuisceris me in finē/vsquequo auertis faciē tuā a me. Itē clamāti aduenit p gratiā. 4. ps. Clamabit ad me/z ego exaudiam eū: cū ip̄o sū3 in tribulatiōe: eripiā eū z glorificabo eū. Aliqñ vo ēt p̄ntiā sui corpalē veniēs exhibebit. Mat. 26 Stati3 post tribulationē dierū illorū apparebit signū filij hoīs in celo: z videbūt veniētē3 in nubibus celi cū v̄tute multa z maiestate. Itē venit dñs sup fluct⁹ maris/ qr p̄secutiones ipiorū calcat: q̄3tūcū q3. n. ꝯ xp̄i fide3 eleuenf: tñ sup oīa xp̄s extollif. ps. Mirabiles elationes maris/mirabil' in altis dñs: qr mirabil'r ēt p̄digijs z signis insurget mūdus ꝯ fidē ecclie: s3 mirabil' appebit fides redēptoris: oē3 ēt signorū aut sapiē altitudinē excellēs. Itē vult eos p̄terire: qr p̄ter hūanū modū ipse fluctus maris calcat. Et h̄ tripl'r. Primo quidē q̄ praui ꝯcipiunt ꝯ eccliā/īterius reprimēdo ne q̄ cupiunt agē possint. ps. Cōgregās sicut in vtre aquas mar3: qr vt dicit Gre. 9 li. mora. In suis clausas cordis minas carnaliu3 frenat. 2° p̄ter humanā v̄tutē/quas erūpere ꝯcesserit terminat: vt nō q̄3tū volūt mali vel praui ecclīam p̄sequanf. Job. 39. Circūdedi mare terminis meis dic̄ dñs. Gre. 28 li. mo. Ipsa p̄secutorū nequitia superna dispensatione restringif/ne cōtra sctōs viros i quātū voluerit effrenef. Tertio preter humanā3 virtutē ipsos fluctus seculi nō mitigat/ eos aliqñ totaliter sedaturus. Hiere. 5. posuit arenam terminu3 maris/preceptū sempiternū q̄d non p̄teribit. Et cōmouebūtur z non poterūt/z intumescent fluctus ei⁹ z nō transibūt illud. Scd̄m. Gre. 9. li. mor. Arenā posuit dñs ad frangendu3 fluctus maris/qr abiectos elegit hoīes qui mundi p̄secutiones vincerent. Sic dicit ap̄lus. j°. Corin. 2°. que infirma mūdi sunt elegit deus/vt cōfundat fortia: z que stulta vt cōfundat sapiētes z ignobilia z cōtētibilia/ vt ea q̄ sunt destrueret/ z nō glief in cōspectu ei⁹ oīs caro: p3 ergo qr mūdi saluator p̄ter hūanā virtutē operās calcat fluctus maris.

Sermo. 3. Sabbati in capite ieiunij z in ordine. 20.

Secūdo cū di. (Et stati locut⁹ est.) Describif subsidiū spūalis potētie/qr xp̄s exhibuit piclitātibus discipulis. Circa q̄d quatuor facit. 1 Prio. n. ponit xp̄i colloquium. Scd̄o ei⁹ ꝯfortiū. (Et ascēdit). Tertio tēpestatis terminū (Et cessauit vētus.) Quarto ap̄lorū tardū ingeniū. (Et plus magis). In sermōe aūt xp̄i. 5. tāgunf. Primū est celeritas. (Et stati) nō eni tardat deus exaudire eos q digne ipsum inuocant. Esa. 30. Ad vocē clamoris tui stati vt audierit respondebit tibi. Scd̄m est familiaritas. (Locut⁹ est cū eis z dixit illis.) Heb. j. locutus est nobis in filio suo/ quē cōstituit heredē vniuersorū. eius loquelā cognouerūt oues sue: vt dicit Jo. 10. Sed nō cognouerūt eum superbi: de quibus dicit Jo. 8. Quasi loquelam meam non cognoscitis: quia nō potestis audire sermonē meū: adimpletū est in eis q̄d petierunt a moyse dicentes. Exo. 20 loquere tu nobis z audiemus: nō loqua

tur nobis de⁹: soluʒ enim moysen loquētē voluere audire / sʒ nō xp̄ʒ. Si tñ moysen loquētē ītelligerent audirēt ꝛ xp̄ʒ. Sicut dicit Jo. 5. Si crediderit; moysi / crederet; forsitan ꝛ mihi: de me. n. ille scripsit. Jō aūt cū moysen audiūt xp̄m nō auertūt loq̄ntē: q: moysen ip̄ʒ nō ītelligūt: loquit̄. n. eis velatū h̄ns vultuʒ: vt di Exo. 34. operiebat moyses faciē suā / si q̄n loquebat̄ ad eos. 3°. tāgit̄ triplex vt⁹ ꝑmonis xp̄i / ꝯ tres ap̄lorū defectus: ip̄i. n. clamātes petierunt auxiliū: ip̄i fantasma putauerūt: ip̄i in pauore trepidauerunt. Sʒ clamātib⁹ exhibuit ꝯfidētiā (cōfidite) ps. Jn dn̄o ꝯfido q̄uo dicitis aīe mee trāsmigra in mōtē sicut passer. Vtus ꝑmonis xp̄i facit ꝯfidentē ecclīam in q̄buscūq; aduersis: q̄m ip̄e dic̄ Jo. 16. Jn mūdo p̄ssurā h̄ebitis. Sʒ ꝯfidite / q: ego vici mundū. Jtē decept; q̄ putabāt ꝙ eēt fantasma: ipse xp̄s aperuit sui veritateʒ. (Ego suʒ). nō dic̄ q̄s sit | q: ex voce loquēt; facile poterant eū cognoscere. vñ petrus statiʒ cognouit eū dicens. dn̄e si tu es iube me venire ad te sup aquas. Paulus aūt ex voce q̄ eū in carne nō viderat ip̄ʒ nō cognouit: sʒ īterrogauit / q̄s es dn̄e? Et dn̄s ad eū. Ego suʒ iesus nazarenus. Jtē trepidātib⁹ abstulit timorē (nolite timē) nō est timēdū securitate p̄n̄te. ps. Scuto circūdabit te veritas ei⁹ / nō timebis a timore nocturno. ¶ 2° ponit̄ xp̄i ꝯsortiū. (Et ascēdit ad illos in nauiʒ). Jo. dic̄ ꝙ voluerūt illū in naui recipē: vñ pʒ ꝙ īuitātib⁹ ꝛ rogātib⁹ discipul' ip̄e nauiʒ asc̄ēdit. ¶ 3° ponit̄ tēpestat; sedatio. (Et cessauit vētus). forte ad īperiuʒ ei⁹ / sicut alia vice īperauit vēto ꝛ mari / ꝛ fc̄ā est tranquillitas. Mat. 8. aut forte solo nutu īterior; volūtat; cessauit. Oīa. n. q̄cūq; voluit fecit. ¶ 4° ponit̄ tarditas īgenij ap̄loꝝ. Et tria tāgit. p̄mo quidē mēt; stuporē. (Et plus magis ītra se stupebāt). Est aūt stupor admirationis sp̄es ex magnitudine miraculi ꝓueniēs / ita vt ēt īpediat inuestigationē cāe miraculi apparētis. Stupebāt aūt q: sup aquas ambulauerat: fluct⁹ maris calcauerat: ad mādatū ei⁹ petr⁹ ēt in mari ꝑcesserat: quē ꝛ ꝑp dubitationē mersuʒ de aqua erexerat: ac ēt stupebāt q: subito vētoꝝ tēpestas cessauerat / ꝛ mare trāquillū māserat Job. 12. adducit iudices ap̄los. vʒ / iudices scīl in stuporē. 2° tāgit ap̄loꝝ obliuionē siue negligētiā (nō. n. ītellexerūt de panib⁹). Jp̄a. n. die nocte p̄cedēte ex. 5. panib⁹ / ꝛ duob⁹ piscib⁹ / satiauerat q̄nq; millia viroꝝ / ꝛ superfuerūt. 12. cophini fragmētoꝝ: ita vt pp̄l's miraculū ītelligēs diceret. Hic ē vere ꝓph̄a q̄ vētur⁹ ē in mūdū. Hui⁹ aūt miraculi si h̄uissent ap̄li ītelligētiā / aut memoriaʒ / nō obstupuissent: ꝛ nō admirarent̄ deambulātē sup aquas. 3° hui⁹ nesciētie cāʒ assignat. (Erat. n. cor illorū obcecatū). forte labor remigij / ꝛ pauor suspicati fantasmatis / ac ēt nocturna vigilia sic eoꝝ turbauerāt mētē / vt recēt; miraculi nō viderēt imaginē: stupor ēt p̄ntū mirabiliū magno lu[m]ie ꝑfundētū mētē obcecabat / vel poti⁹ rapiebat ab ītellectu p̄teritoꝝ. ¶ Sʒ hijs repugnare v' q̄d ait Mat. Qui aūt ī nauicula erāt venerūt ꝛ adorauerūt eū dicētes: vē fili⁹ dei es. Et pōt intelligi aliquos eoꝝ ꝑfectiores ip̄m cognouisse: nō. n. arbitrādūʒ est ꝙ eū nō cognouit petr⁹ / q: ad ip̄i⁹ p̄ceptū sup aquas ambulauit: ꝛ quē ne mergeret̄ erexit: aut dici pōt / ꝙ

stupore cessante cognouerunt eum omnes. ¶ Nota moraliter quattuor esse vigilias iustorum quarum quelibet tres habet horas. Prima est vigilia fidei contra somnum erroris et infidelitatis. 1. Cor. 16. vigilate et state in fide: huius vigilie prima pars est credere eterna deum. scilicet vnum esse in substantia trinum in personis. 2a pars est credere quod fecit siue sint opera creationis: quia in principio creauit deus celum et terram: siue sint opera nostre reparationis: quia verbum caro factum est et passum. 3a pars fidei est credere futura. i. premia scilicet electorum et penas damnatorum. hec tripartita vigilia communis est omnium nam vt dicit apostolus Ro. 10. non est distinctio iudei et greci: idem enim deus omnium est. 2a vigilia est castitatis et mundicitie contra somnum voluptatis et luxurie: de qua Eccle. 31. vigilia honestatis tabefaciet carnes. i. motus carnales et cogitatus illius auferet somnum: hec vigilia est adolescentium quos ideo maxime oportet vigilare castos quia magis eos impugnat somnus voluptatis: habet autem ista vigilia tres partes scilicet castitatem coniugalem viduale et virginalem: vel aliter tres hore huius vigilie sunt castitas carnis castitas mentis et mundicia somnij. primis duabus horis adiutore deo contra luxuriam vigilare conamur. Sed pauci sunt quos in tertia parte huius vigilie somnus voluptatis non opprimat: de quo gemens ait dauid. Tota die contristatus ingrediebar: quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus et non est sanitas in carne mea. Beatus autem ille est qui et si dormiat corpore tamen etiam contra fantasmata noctis habet spiritum vigilantem: qui dicit ego dormio et cor meum vigilat: qui talis dormiens qualis vigilans: talis in nocte qualis in die quod vtique fieri non potest nisi speciali cura et custodia dei. Unde psalmista. Nox. Sicut dies illuminabitur. i. talis est mihi nox in claritate qualis dies: et causam huius subdit: quia tu possedisti renes meos. ¶ Tertia vigilia est virtutis operum contra somnum pigritie et ociositatis. De qua ecclesia. 38. Cor suum dabit in consummationem operum et vigilia sua ornabit in perfectionem. Ipsa est virorum. i. viriliter operantium psalmista. viriliter agite et confortetur cor vestrum omnes qui speratis in domino. Huius autem vigilie tres partes sunt declinare a malo: et facere bonum: at duo hec propter deum obseruare. ¶ Quarta vigilia matutina est incipiens a luce orientis luciferi tribus horis ante diem: ipsa est expectatio promissorum contra somnum tedij et tepiditatis de qua prouer. 8. Qui mane vigilauerint ad me inuenient me: mecum autem sunt diuitie et gloria. huius vigilie prima hora est tedium mundi huius etiam vite: tunc radius luciferi qui est pronuncius glorie lucis tangit mentis oculum. 2a hora contemptus preteritorum operum et animositas maiorum. Sicut dicebat apostolus phil. 3. Ego fratres non arbitror me comprehendisse. vnum autem que retro sunt obliuiscens: ad ea vero que sunt priora extendens meipsum ad destinatum persequor brauium superne vocationis dei in christo iesu. 3a pars est desiderium dissolutionis et esse cum christo: de quo ait psalmista. Deus deus meus ad te de luce vigilo. Sitiuit in te anima mea quam multipliciter tibi caro mea. Hec autem vigilia non est quorumcunque sed seniorum: non tamen etate sed etiam sensu et moribus. Sap. 4. Senectus venerabilis non diuturna dierum neque annorum numero computata. Cani sunt sensus hominis et etas senectutis vita immaculata. Tribus primis vigilijs transactis iam ad quartam peruenerat apostolus dicens. 2a Thymo. 4. Bonum certamen certaui in vigilia castitatis: cursum consummaui in vigilijs operis: fidem seruaui quam ad vigiliam credulitatis: et subdit de senecritate eterne retributionis: de reliquo reposita est mihi corona iusti-

Nota moraliter expositionem de quattuor vigilijs.

tie quā reddet mihi dñs in illa die iustus iudex. Eis q vigilāt i hac qr-ta vigilia ē xp̄s in fo:ib⁹: iā.n. ꝓfun-dunt radij futuri diei/ qb⁹ ꝫ sol glie vi¹oriri. ℭ Itē nota/ q: ēt penitētes ꝫo eē vigiles. Sic ait apl's. Ro. 13. hora est nos iā de somno surgē q̄t-tuor aūt sunt vigilie penitētū. Pri-ma est recognitio criminū: de qua. Treñ. 2. Cōsurge in nocte in p̄nci-pio vigiliaꝝ/ effunde sicut aquā cor tuū añ ꝯspectū dñi dei tui. Hui⁹ vi-gilie. Prima ps est recognoscē pcā cordis ꝯtritione. Scd̄a ea recogno scere oris ꝯfessione. Tertia eadē pu nire carnis maceratione. ℭ Scd̄a vigilia est ꝓseruatio occasionuꝫ: vt qsqꝫ penitēs pctā cognoscēs vigilā-ter caueat. 1. Cor 15. Euigilate iusti ꝫ nolite peccare. Hui⁹ vigilie. Pria ps ē imagines ꝓteritoꝝ /nō nisi cū dolore recordari. 2ª ꝓuocatiua pec cādi declinare. 3ª de seipo nō ꝯfidē ſꝫ seipm hēre suspectū. ℭ Tertia vi gilia est instātia oronū: ex nobis. n. ipis nō possum⁹ custodire nosipos q: nisi dñs custodierit ciuitatē: fru stra vigilat q custodit eā: iō ꝓsidiū innocem⁹ celeste. 1. petri. 4. Estote prudētes ꝫ vigilate in oronib⁹: hec vigilia circa mediā noctē icipit/ qñ sanson euasit custodiēte se hostes. Ipa est vigilia de qua di iudicuꝫ. 7. Quod gedeon icipiētib⁹ medijs vi-gilijs noctis cū clāgore tubaꝝ. i. cū sono oronū effugauit hostes. Hui⁹ do vigilie p̄ma ps est humiliatio: oro. n. humiliātis se nubes penetra bit. 2ª ē attētio / vt colligatur aīus ad seipm. 3ª est lachrymaꝝ ꝯpūtio: 4. Re. 20. audiui orones tuā ꝫ vidi lachrymā tuā. ℭ Quarta vigilia ē oriētis luciferi matutini: ipa est il-lustratio grē: cui⁹ radius penitētes facit vigiles Ecc'e. 39. Cor suū tra-

Prima vigilia.

Scd̄a vigilia.

Tertia vigilia.

Quarta vigilia.

didit ad vigilādū diluculo/ ad dñm q fecit illū. i. refecit: cui⁹ opus est re parare in grā qd̄ fcm̄ erat hui⁹ aūt vigilie p̄ma ps est iustificatio ꝓcedē tiū culpaꝝ. Scd̄a est custodia ꝫ tu-tela a futuris culpis ne recidiuuꝫ penitēs paciat. Tertia est facultas boni opis: vñ i hac vigilia/ oē pcm̄ destruit: ꝫ boni opis exurgūt p̄nª. Exo. 14. Iamqꝫ aduenerat vigilia matutina: ꝫ respiciens dñs radio sue grē iterfecit exercitū egyptioꝝ i. pcōꝝ ꝓteritoꝝ: ꝫ subuertit rotas curruū. i. ipetus supuenientiū cul paꝝ/ ferebāturqꝫ in ꝓfundū: ꝫ. ps. In matutino iterficiebā oēs pctō-res terre. Radij/ g/ huius vigᵉ tres sūt. s. venia ptōꝝ: ꝓseruatio futuro rū criminū: ac v̄tus bonoꝝ opeꝝ. Huius/ vigilie radijs ꝑmiscent ori entis/ solis. primi radij/ q sunt/ spes claritatis eterne: ad hoc vsqꝫ enīꝫ penitētes/ ꝑducunt/ vt post radiuꝫ venie: post custodiā vite: ꝫ post vir tutē grati opis ēt sperāt eterne lu-cis splendorē/ vel fulgorē: ad cuius p̄mos radios spes eleuat. ℭ Notā q: penitētes ꝫ iustos cū ad quartā vigiliā ꝑuenerit: ipse/ xp̄s tāqꝫ luci fer/ illustrat p grāꝫ: postea lumine glorie: quasi sol eosdem clarificatu rus. Et p̄mo qdem venit ad eos vt saluet a malis. ps. Excita potentiā tuam ꝫ veni: vt saluos facias nos. Itē ambulat supra mar: q: nec agi tatus est aduersitatib⁹ iustoꝝ: nec tētationibus penitentiū. Eccl'. 24. In fluctibus maris ambulaui. Itē volebat preterire eos: q: eius iusti tia oēm boīum iustitiā ꝓterijt: cu-ius iustitie cōparatiōe oīs iustitia nr̄a iniustitia est. vt dicit Grego. et ideo/ ēt penitētes ꝓterijt: q p pctīs ꝓprijs/ nauigant mare hoc: ipse vo actus qdem pn̄ie sumpsit ieiunās

in deserto

in deserto/ ꝛ orans: ꝛ tñ nihil cõmisit penitẽtie dignũ. Luc. 23. Nos quidem iuste patimur: nã digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. Jtẽ multas phantasias cor humanũ patit/ quas ẽt imittit diabolus ne cognoscat salus aie. Eccl. 34. Sicut parturiẽs cor tuũ fantasias patit/ vbi ab altissimo fuerit emissa liberatio. Jtẽ penitentibus adest timor. hic eniz incipit correctio vite. Eccl. 1. Timor dñi expellit pcm̃: nã q sine timore est nõ poterit iustificari. Jtẽ clamãt ad dñm penitẽtes ps. Jn tribulatione mea inuocaui dñm/ ꝛ ad deũ meũ clamaui. Jtem inuocatus adest clamãtib9. ps. Clamabit ad me ꝛ ego exaudiã eũ cuz ipso suz i tribulatõe. Jtẽ nob loqt: nobiscũ qdẽ loquit/ dũ culpas nostras nob ĩsinuat. Nobis vero loquit cũ sua nobis secreta reuelat. Job. 11. vtinã de9 loqueret tecũ et aperiret labia sua tibi/ vt osideret tibi secreta sapie/ ꝛ ĩtelligeres ꝙ multa minora exigaris ab eo q̃ meruerit iniqtas tua. Cũ igit ĩsinuauerit de9 pctõri mala q̃ gessit/ ꝛ bñficia q̃ a deo suscepit: tunc ipse pcõr: vt di Job. 33. respiciet hoĩes ꝛ dicet: peccaui/ ꝛ vere deliq: ꝛ vt erã dign9 non recepi. Jtẽ pstat xps ↄfidẽtiã ne in pñtib9 malis deficiam9. Hiere. 32. bitare faciã eos ↄfidenter/ ꝛ erũt mihi in pplm. Jtẽ seipsuz insinuat aiab9 penitẽtiũ: qd vt9qz sit salus/ ꝛ carũ medicina. Augu. 1. libro ↄfe. Obsecro dñe p miseratione; tuas dic mihi qd sis aie mee: dic aie mee salus tua ego suz. Sicut dicit. vt audiã ꝛ currã post hãc vocez moriar/ ne moriar vt eã videã. Jtẽ ipse xps tollit timorẽ suilẽ/ ꝛ iducit sui amorẽ/ vt discat ex charitate cauẽ pcm̃/ q pus timore gehẽne abstinebat 1. Jo. 4. Timor nõ est/ in charitate/ sz pfecta charitas foras mittit timorẽ/ qm̃ timor penã hz. Jtẽ nauẽ pnie xps ascẽdit: qr penitẽtibus se sociauit. Luc. 5. Quare cũ publicanis ꝛ pcõribus mãducat magr vester? Jtẽ eo pñte gessit vet9 diabolice tẽtatiõis. j. Cor. 10. fidelis non patief vos tentari supra id qd potestis: sz faciet cũ tẽtatiõe pũetuz vt possitis sustinere. Eccle. 43. Jn sermõe illi9 siluit vẽtus: cogitatiõe sua placauit abyssuz: ꝛ placauit illum dñs iesus. Jtẽ ipsimet penitẽtes admirant sic subitã pacate mẽtis trãqllitatẽ. Job. 8. pcm̃ reddet hitaculũ iustitie tue/ intm̃ vt priora tua fuerint pua: ꝛ nouissima tua multiplicẽtur nimis. Jtẽ adorandus est q talia pstat/ grãs agendo/ quẽ prius adorabam9 subsidiũ iplorãdo. phil. 4. Jn oĩ orõne ꝛ obsecratiõe cũ graꝝ actione petitiones vestre innotescãt apud deum.

¶ Sermo. 4. sabbati in capite ieiunij ꝛ in ordine. 21.

TErtio cũ dicit (Et cũ trãsfretassẽt) describit bñficiũ spũalis medicine qd ipse xps exhibuit egrotantib9. Circa qd 3a facit: primo eni describit loci dispõ. 2o ponit infirmantiũ adductio ibi. (Et pcurrẽtes) 3o addit sanitatis exhibitio ibi (Et deprecabant eũ/) Circa primũ. 5. tangũt pmo maris trãsitus. (Et cũ trãsfretassent). i. mare transissent. Jo. dicit ꝙ xpo naui ingresso statim nauis fuit ad terrã in qua ibãt. 2o tãgit loci aduent9 (puenerũt i terrã genasereth) Sic di q̃dã regio posita iuxta mare galilee. Sz tñ Jo. dicit eos venisse in capharnaũ/ qd nõ repugnat: qr p genasereth trãsẽũtes/ capharnaũ puenerũt. 3o. ponit nauigatiõis ter

minus.(Et applicuerūt.) Quarto ponit eoꝝ regreſſus.(Cūqꝫ egreſſi eēnt d̄ naui) xp̄s.ſ.ꝛ ipſi⁹ diſcipuli. 5.ponit ꝙ xp̄s tūc fuerit cognitus.(Cōtinuo cognouerūt eū.) Jā eū cognouerāt diſcipuli exiſtēte in naui. Sꝫ nūc cognouerūt eū hoīes regiōis ad quā declinauerat. Unͣ dicit Mat. Et cū cognouiſſent euꝫ hoīes loci illius. Cognouerūt aūt eū: vt dic̄ beda aut vultu/ aut ēt fama miraculoꝝ. ¶ Nō q: fretū mūdi hui⁹ xp̄s trāſiuit/ viuēs/ moriēs/ ꝛ reſurgēs: viuēs qdē/ qm̄ mundo nō adheſit/ nec in ipo quieuit: ſed in trāſitu fuit. Hiere.14. quaſi futur⁹ es ſicut colon⁹ in terra/ ꝛ q̄ſi viatoꝛ declinās ad manēdū. Nō eni h̄ ſecularia illi placuerūt. Sicut dicit Jo.7. Me odit mundus/ q: ego teſtimōiū ꝑhibeo de illo/ q: opa illi⁹ mala ſunt. Jtē moriēs ex hoc mūdo trāſiuit: ſicut dī Jo.13. Sciēs ie ſus q: venit ei⁹ hoꝛa vt trāſeat ex h̄ mūdo ad prēꝫ. Jtem trāſiuit reſurgēs/ q: vita ſecli mortalis eſt: ſꝫ ipſe reſurgēs ex mortuis iā nō morit/ moꝛs illi vltra nō dn̄abit. Jtē nota q: genaſereth interpꝛetat inicium natiuitatis ꝑ qd̄ gētilitas ſignificatur: q: gētiles q̄les erāt geniti/ tales manebāt ſine lege ꝛ grā. Sꝫ cū xp̄s trāſiuit a mūdo ꝑ viā p̄dicationis aplice/ venit in coꝛda gētiū credētiū: vn̄ ipſe dixit aplis. Mat.28. Eūtes docete oēs gētes. Ecce ego vobiſcū ſuꝫ vſqꝫ ad ꝯſumationē ſeculi. Jteꝫ trāſit⁹ moꝛtis ei⁹ hāc habuit efficaciā: aut cognit⁹ fuerit eſſe de⁹ ver⁹ / qd̄ vtiqꝫ miracl'ꝫ eſt/ vt moꝛtuus credat de⁹: h̄ ipſe āt p̄dixerat Jo.8. Cuꝫ exaltaueritis filiū hoīs.i.cū in cruce eū leuaueritis/ tūc cognoſcetis.i.cognoſci facietis/ q: ego ſum. Nā cēturio vidēs euꝫ

Nō q̄uō xp̄s trāſiuit huius mūdi maī.

in cruce expirātē clamauit. Mat.27. ve fili⁹ dei erat iſte. ¶ Sc̄do euꝫ dicit.(Et pcurrētes) ponit īfirmātiuꝫ adductio. Et duo facit. Pͥo eni ponit egrotātiū ꝯgregatio. Secūdo eoꝝ p̄ntatio (Et quocūqꝫ introibat.) Circa primuꝫ.6. ponūtur premittit eni expeditā ſollicitudinē fideliū.(Et pcurrētes) deuoti.ſ. ꝛ fideles hoīes regionis ipſi⁹. 2°. regionis tāgit gn̄alitatē (vniuerſaꝫ regionē illā.) 3° laboꝛis ꝓmptitudinē (ceperūt circūferre.) Quarto ſuppellectilis paupertatē (in grabatis.) Sic dr̄ lecti paupeꝝ ac infirmantiū. 5° coꝛpoꝛis infirmitateꝫ. (Eos q ſe male hēbāt.) 6°. medici oportunitatē (vbi audiebant euꝫ eē.) Ad medicū enim q de celo venerat cōfluebāt īfirmi/ quos terreni n̄ poterāt curare medici. ¶ Nota q: cōductoꝛes īfirmātiū ſignificāt aploſ ꝛ p̄dicatoꝛes/ q male habētes adducūt ad xp̄m. Jo.12. philippus ꝛ andreas gētiles adduxerūt ad xp̄m. Nā ipſi apli primo cucurrerūt velociter xp̄m p̄dicantes p̄s. velocit currit ſermo ei⁹. Et miruꝫ eſt/ q̄uō ſic velociter ſermo dei cucurrit/ tot potētibus ſcli ꝛ mūdi ꝓhis reſiſtētib⁹. Sꝫ curſum p̄dicationi ipſe deus ꝑparauit. Job.38. Quis dedit vehemētiſſimo/ hymbri curſuꝫ/ niſi ego dn̄s: hymber ē eloquiū fidei/ qd̄ qdē vehemēs ē/ duꝫ ſuadet credenda/ ꝛ dū pmittit eterna gaudia: vehemētiſſimū aūt eſt dū ꝑ eternis gaudijs inuiſibilib⁹/ hoꝛtat viſibilia ꝯtēnere: vitā expōnē moꝛti ꝑiculis: moꝛtē amplecti: huic ſermoni multi obuiabāt. Sꝫ de⁹ oīpotēs ꝑbuit curſuꝫ. Unͣ ioānes euāgeliſta ꝓhibit⁹ dicebat obedire deo oꝫ magis q̄ hoībus: ꝑinde nec xp̄ꝫ dn̄ꝫ meū negabo/ nec a

a

predicatiōe nōis ei⁹ gestā/donec cō summem cursū misterij qd̄ suscē xpi. Itē i vniuersaz regiōes gētiū cu currit s̄mo p̄dicatiuū. ps. In oēs ter rā exiuit son⁹ eoꝝ/ et in fines orbis terre v̄ba eoꝝ. Job. 37. Nubes. i. p̄dicatores illustrāt oīa p circuitū q̄cūqꝫ eos volūtas gubernātis duxe rit ad oē qd̄ p̄cepit illis supfaciem orbis terraꝝ. Itē malū paciūt egro tātes corpe/ s3 male h̄nt q mēte ifir mant. Nā qz bō ē dn̄s actuū suoꝝ: cl'pa est malū qd̄ facim⁹ spōte: pe na v̄o malū qd̄ inuiti patimur. iō nō ē malū hoīs nisi cl'pa/ qz nō at tribuit hoi vt hō est nisi qd̄ facit. Grabatū. āt pc̄oꝝ ē ꝯsuetudo/ aut volūtas pcī in q̄ iacet: et ꝯgrue tal' lect⁹ ē pauper: qz ifirmitas pcī cō sumit v̄tutū diuitias. Apoc. 3°. Ne scis qz tu es mis̄ et miserabil/ paup et cec⁹ et nudus. Cū hmōi v̄o lectis egrotātes pc̄ores circūferunt a p̄ dicatorib⁹/ vt adducāt ad xp̄3. Ibi eni eos portāt ꝯsolādo sp̄ē dādo ve nie et orādo vt saluent. Numeri. 2° dicit: mihi dn̄e/ porta eos i sinu tuo sicut portare solet nutrix ifantulū. Itē putāt heretici et scismatici apd̄ se eē xp̄3. S3 fallūtur. Mat. 24. Si qs vobis dixerit ecce hic ē xp̄s/ aut illic/ nolite credere. Ecce in deserto nolite exire: ecce in penetralib⁹ no lite credē. huc p̄dicatores nō dese rūt male h̄ntes. S3 vbi audiūt eu3 eē. audiūt icꝫ/ nō ab hoīe/ s3 ab ip so q q̄rit. audiam⁹ vtiqꝫ vbi se di cit eē. Mat. 18. Ubi duo vel tres cōgregati sunt in noīe meo. i. in fi de noīs mei: ibi ego su3 in medio eoꝝ: q̄ in scā ecclīa catholica ē: ipa est infirmaria vbi. s. lāguētes mini strāt/ vbi manet medic⁹: in ea sunt medicine sacramētoꝝ. ¶ Deide cū dicit. (Et quocūqꝫ.) Ponitur lan guentium presentatio. Et tria facit. Primo enim tāgitur distinctio lo coꝝ. (Et quocūqꝫ introibat sine in vicos) vici sunt habitatiōes ppin quoꝝ et ꝯsanguineorū habētes an gusta3 viā in medio (vel in villas) in quib⁹ habitāt cultores agrorū. (Aut in ciuitates.) vbi est hominū ad cōuiuēdu3 sufficiēs multitudo. 2° ponit expositio infirmoru3 (in plateis) sic dicunt late vie (pone nebant infirmos.) 3° ponit sup plicatio medicamēti. (Et depreca bant) eu3 vt vel. i. saltem (fimbri am). i. extremitatē (vestimēti eius tangerēt) non petebāt aliud medi camentum / sed solum tactu3 fim brie: ex vniōe quide3 diuinitatis xp̄i corpus/ et ex tactu corporis ve stimenta eius sanabant infirmos. ¶ Nota preceptu3 legis positum. Numeri. 15. vbi dicit loquere fi lijs israel et dices ad eos/ vt faciant sibi fimbrias per q̄ttuor angulos palioru3/ ponētes in eis vittas ia cintinas: vnde vidētur vestes iu deoru3 fuisse ex vtroqꝫ latere scis sas ad modū dalmatice. Sicqꝫ ha bere quattuor angulos in qbus appēdebant vittas/ vel funiculos: vt dicitur deut. 22. iacintini. i. cele stis coloris. vt dicit. Gre. quas cu3 viderent recordarētur oīum man datoꝝ dn̄i hanc fimbria3 xp̄i quasi rē sacrā cupiebāt tāgere lāguētes. ¶ Ultimo pōit sanitatis exhibitio cū dicit (Et quotq̄t.) Circa qd̄ 3ª facit. Primo eni tāgit sanatoꝝ vni uersitatē. (Et quotq̄t.) si numero tm̄/ sed ēt q̄litate morboꝝ distictos. Itē medicine v̄tutē (tāgebant eū) In tactu eius erat v̄tus. Sicut ait beatissima agnes: ei⁹ tactu sanant ifirmi. Itē adeptā salutē (salui fie bāt.) Per iesū. i. saluatorē. ¶ Nō qꝫ

Uestes hebreorum vndiqꝫ scisse ad modu3 dalmatice.

remissio pctī est sanitas languētis aīe. Sicut orat ps. Sana dñe aīam meā/ qr peccaui tibi. ¶ Sz in pmis videndū est vbi sanitas ista sit q̄rē da/ qr nō nisi in loco in quo ītrat ꝛ habitat medicus aīaꝝ: loc⁹ aūt iste ecclia catholica est. Job. 28. Auro locus est in quo ꝯflaī/ qr nō purgā tur aīe vt sint auꝝ p̄ciosum / nisi in ista ecclia. Greg. 18. lib. moꝝ. Una/ inqt/ ecclia est ī qua q̄sqs ꝯflari vo luerit: ab oī ēt poterit pctōꝝ sorde purgari. Hūc locū oēs sancte pacis amatores sūmo studio q̄rūt: hunc q̄rentes inueniunt: hūc īueniētes te nēt. Sciētes pctōꝝ remissio/ vel vbi vel qñ/ vel q̄libus def. Ubi qppe nisi in catholice m̄ris sinu: qñ: nisi ante venturi exitus diē: qualibus nisi ꝯuersis. Itē loci huius in quo medicus aīaꝝ est/ tres sunt status s. ꝯiugatoꝝ/ ꝯtinentiū/ ꝛ pl. toꝝ. vt dicit Gre. 1. lib. moꝝ. qui designanī p ciuitates/ vicos/ ꝛ villas. Ciuitas in qua pl'es habitāt/ est status ꝯiu gatoꝝ: de qua ciuitate di Gen. 19. Est ciuitas ad quā possuz ꝯfugere ꝛ saluabor in ea: qr in fide ꝛ castita te m̄rimonij saluanī ꝯiugati: vt di cit Glo. vicus est religio ꝛ stat⁹ ꝯti nentiū. Sicut dicit Gre. sup cantica vici sūt sp̄ūales/ q dū ad celestia tē dunt/ angustā viā tenent: arcta est via religionis in qua habitāt ppt̄ qui/ nō carne sz sp̄ū. ps. Ecce q̄ꝫ bo nū ꝛ q̄ꝫ iocunduz habitare frēs in vnū. Uilla est status p̄latoꝝ: ipsi. n. sunt agricole terrenos hoīes colle tes. Sicut dicit ap'ls. 1. Cor. 3. Ego plātaui/ apollo rigauit: dei. n. agri cultura estis. Sed nos sumus co adiutores dei. Uñ Gre. 2. libro de ꝯsideratiōe. Rusticani/ inqt/ sudons est labor p̄lationis in q̄lz triū statu um istoꝝ est medicus aīaꝝ/ qr tres isti gradus vnius sūt loci ecclie ca tholice. Itē platee sūt laxiora vīuē di p̄cepta: qbus tñ largioribus vijs puenit ad celū. Sicut dicit Glo. su p cantica cāticoꝝ. In talibus p̄ece ptis remissioribus ponanī pctōres sanādi. neqꝫ enī statim a p̄ncipio p ponēde sunt ipsis arctiores viuēdi regule. Jō Act. 5. pmitus ꝯuersis ad deū/ nihil aliō impositū fuit/ nisi vt abstinerent ab imolatis simula chroꝝ/ ꝛ sanguinē/ ꝛ suffocato/ ꝛ for nicatiōe. Abstineāt pmo ab idola tria. Itē a rapina/ q̄ sanguinē bibit alienuz/ a suffocato. i. a f'no odio. Nā seruus neq̄ꝫ suffocabat ꝯseruū nolens dimittere debitū. Rursus si cōtinentes eē nolunt saltez forni cationē fugiant. Isti ergo quibus non amplius imponiī in plateis sunt. ¶ Item nota qr christi vesti mentū eius humanitas est: qr vt ait ap'ls. hītu īuētus est vt hō. Si cut dicit sedulius. Btūs auctor se culi / seruile corpus induit: sz ha buit vestē quadrāgulā/ qr ei⁹ huma nitas quattuor fuit v̄tutib⁹ forma ta prudētia. s. tēperātia/ iustitia / ꝛ fortitudine quos q̄ttuor angulos de signāt q̄ttuor anguli dom⁹. Job. 1. Et q̄ttuor anguli arche ꝛ mense p positionis. Exo. 25. Itē fimbria q̄ est extremitas vestis/ passionē xp̄i carnis designat: in qua terminata est tota humanitatis pphetia. Si cut dixit in cruce. Cōsummatū est. vel fimbria est v̄tus pnīe: neqꝫ eniz pnīe hītuz induit agnus sine ma cula: q nō habuit qđ peniteret. Sz ne peccālib⁹ salutis viā clauderet/ eius carni adh: esit penitētiū vita/ q̄si in extremo posita. Itē in vtroqꝫ hoꝝ. s. in passione carnis eius/ ꝛ vir tute pnīe sunt vitte aut funiculi ia cintini: vitte qb⁹ ligamur sunt p̄e

Uesti mentu xp̄i.

ceptā: funiculi qb⁹ trahimur sunt ꝑmissa. vtrunqꝫ aūt est iacintinū.i. celeste: nā passio celū apperuit: pnia vero scala est qua celū ascēdimus. Matth.3. pniam agite/appropinquabit enim regnū celoꝝ. Itē hanc fimbriā plures vident credendo: sed pauci tangūt experiēdo. tactus enim est corporꝫ: ille itaqꝫ tangit q sentit in carne sua christi passionē/ ꝛ mortē: aīales. s. motus/ aut frangi/aut mortificari: nā penitentes xp̄i sentiūt passionē: iustificati autē ēt mortē sentiūt. Gal.5. Qui aūt sunt xp̄i carnē suam crucifixerunt cū vicijs et cōcupiscentijs. Sed qꝛ grande est istud donū sic videlicet/ compati/sicqꝫ xp̄o cōmori: ideo deprecādus est vt passiōis et mortis donū/nobis largiat. 2. Reg.18. Quis mihi det vt moriar ꝓ te: non est. n. istud donū humane v̄tutis: nā petrus apl's in eo deceptus est dicēs. Et si oportuerit me mori tecū/ non tē negabo. Eamus igit ipso dicēte ꝛ moriamur cū illo. Sicut ait apl's Gal.2. xp̄o crucifixus sum cruci. Itē quotquot sic tāgunt xp̄m / saluanf: qꝛ sola cōformitas passionis eius saluat a pctīs. Nume.21. qm̄ a serpēte percussus xp̄m ītuēdo crucifixū saluaf. ꝛ Luc.13. Nisi pniā egeritis oēs peribitis. Itē abſqꝫ distinctione oīs hō a quacūqꝫ detineaf infirmitate/ꝑ v̄tutē passiōis xp̄i ꝛ pnīe saluaf. Jo.12. Ego si exaltatus fuero a terra/ oīa traham ad meip̄ꝫ. ꝛ.1.Jo.2. Ip̄e ē ꝓpiciatio ꝓ pctīs nr̄is: ꝛ nō ꝓ nr̄is tm̄/ sed ēt ꝓ pctīs totius mūdi. De vtroqꝫ simul dī Luc.24. Oportebat pati xp̄m ꝛ resurgere a mortuis tertia die/ꝛ p̄dicari in noīe eius pniam/ in remissionē peccatoꝝ in omnes gentes. Rogemus ꝛc.

¶ Dñica.j. in q̄dragesima. Scd̄m mattheū. Cap.4.

In illo tp̄e. Duct⁹ ē iesus in desertū a spū: vt tētaref a diabolo. Et cū ieiunasset q̄dragita dieb⁹ ꝛ quadraginta noctib⁹: postea esurijt. Et accedēs tētator: dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiāt. Qui rn̄dēs dixit. Scriptū est. Nō ī solo pane viuit hō: sꝫ ī oī v̄bo qd̄ ꝑcedit de ore dei. Tūc assumpsit eū diabolus ī scāꝫ ciuitatē: ꝛ statuit eū supra pinnaculū tēpli: ꝛ dixit ei. Si fili⁹ dei es: mitte te deorsuꝫ. Scriptū ē eniꝫ: qꝛ angelis suis mādauit de te: ꝛ ī manib⁹ tollēt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Ait iesus rursum. Scriptū ē. Nō tētabis dn̄m deū tuū. Iteꝝ assūpsit eū diabolus ī mōtē excelsuꝫ valde: ꝛ oñdit ei oīa regna mūdi: ꝛ gliā eoꝝ: ꝛ dixit illi. Hec oīa tibi dabo: si cadēs adoraueris me. Tūc dixit ei iesus: vade sathana: scriptū est enim. Dn̄m deū tuū adorabis: ꝛ illi soli seruies. Tunc reliquit eum diabolus: ꝛ ecce angeli accesserunt: ꝛ ministrabāt ei.

situr:p secutiões quidez hoīum ecclesia frāgit euidentib⁹ miraclis ꝛ reprimit v̄tutū opib⁹:sicq3 ad portū eternitatis ꝓpellit. S3 ei ꝯriaf vēt⁹ dyabolice malignitatis.Gen. 3°.Inimicitias ponā iter te ꝛ mulierē.℄ 7° laborē fideliū mūdi saluator eo benigni⁹ attēdit q̄ nr̄i laboris expt⁹ est grauitatē:fatigatus enī ex itinere sedit supra fontē:iōq3 nr̄i misert⁹ ait. Mat. 1°. venite ad me oēs q laboratis ꝛ honerati estis/ ꝛ ego reficiā vos.videns v̄o naui gatiōis nr̄e laborē/suo aspectu fluctus secularū hoīum mitigat: ne tātū cōmoueāt ecclīaz quātū cupiunt:quoꝝ l3 sit volūtas mala/ptās tñ iusta semꝑ a deo moderaf. ps. Cōgregās sic̄ in vtre aq̄s maris/q2 restrīgit appetitū malignitatis hominū.℄ Nota moralr/q2 mar cor hūanū est vñ. Gre. 18. libro moꝝ. qd est/ingt/mare/ nisi cor nr̄3 furore turbidū: rixis amaꝝ elatiōe supbie tumidū fraude malitie obscurū:qd mare q̄3 seuiat attēdit q̄sq̄s ī se occl'tatio tētationū cogitatōes intelligit.Itē nauis est vita hoīs: de qua puer. 30.tria sunt mihi difficilia/ q̄ꝝ vna trib⁹ est via nauis in medio mari.vñ sap.5.puersi cōparāt vitā suā naui trāseūti fluctuantē aquā. S3 aliquoꝝ nauis fluctibus maris.i.passiōib⁹ bestialibus submergif.Sicq3 d egyptijs di.Exo. 14.Inuoluit eos dn̄s in medijs fluctib⁹:nauis āt iustoꝝ l3 fluctuet tñ stat in medio passionū nec deficit. Vñ Job.9°.dies vite sue cōparat naui poma portāti.Itē sunt suggestiōes demōis:fluct⁹ sunt cōmotiones passionū/gaudij/ doloris/spei ꝛ timoris. Eccle. 29. Cōmouit fluctus illius q̄si fluct⁹ maris. Item nox est vita pn̄s/ cōparatione diei eternitatis. In hac v̄o nocte laborat lya:laborat etiā martha.i.vita actiua/vt supet fluct⁹ tētatiōis exurgētis ꝛ hos gdē tētationū estus frāgit ieiunijs ꝑmitq3 terrorib⁹ gehēne. Sic q2 ad añriora pellif ꝑpo exercitio Gre. 1° li° moꝝ. In hac/ ingt/vita laboꝛ iustoꝝ est vt semetipsos inueniāt/ ꝛ inueniētes flendo atq3 corrigēdo ad meliora pducāt. Itē pueb'if vita iustorū3. 25.ꝛ.30. stadijs/q̄rū vterq3 numer⁹ pfectionē designat vite actiue : quari⁹ enī numer⁹ ad sensibilia exteriora referf:circa q̄ est actiua vita.Nā ipe quinari⁹ in seipsu3 multiplicatus efficit. 25.q numer⁹est q̄rtus q̄dratus.Senari⁹ aūt est ꝑm⁹ pfect⁹numerus q multiplicaf ꝑ quinariu3 crescit ad. 30.ꝑm⁹ numer⁹ ad q̄rtū q̄dratū referf q̄ttuor virtutū.s.prudentie/iustitie/fortitudinis/ꝛ tēperantie:qb⁹ h vita agif.haꝝ aūt v̄tutū ꝑm⁹ q̄drat⁹ē fm legē nāe.Scd's iuxta p̄cepta legis scripte.Terti⁹. sicut lex euangelij mādat. Quartus v̄o q̄drat⁹ est obseruātia ꝯsiliorū/q̄ cū qs deuenerit ad. 25.stadia .i.q̄rtū q̄dratū deuenit q̄ttuor virtutū actiue vite.Nihil āt hoꝝ sufficit ad salutē/nisi numer⁹supaddaf pfecte multiplicās v̄tutē. h aūt pfectio est charitatis donū: igif vsq3 ad ꝯsilia aliq nauigāt:aliq ēt pueniūt ad supinfusam charitate3. Si dū hic viuim⁹ pfectionē ꝯtēplationis nō possum⁹cōprehēdere.Sicut ait ap̄ls ph'li. 3°.Ego nō arbitror me cōprehēdisse. Itē xp̄s est solus in terra:terra ē corp⁹ xp̄i terrenū: ceteri igif hoīes nō sunt soli in corpore q2 alienū aliqd ab ope dei admittūt sibi eē secū:imo ꝯ seipsos praui diuidunf : q2 v̄o ad xp̄m veniēs princeps mūdi hui⁹/nihil in eo re-

Margin notes: .3. — Mare ē cor hūmanū3.

perit iniris sui: iō solus ipse fuit in terra carnis vel iō extra fluct⁹ maris/i pe solus est ī terra/qꝛ licet fuerit ꝑcussus aduersis nō cōmotus extra rōnē ꝛ placituȝ dei. Joā. 8. q̄ placita sunt ei semꝑ facio: vel solus in terra vbi vsir bona dn̄i/qꝛ solus ipse Job. 28. mare loqꝛ nō est mecū sapiā icarnata / sic tulit fluctus vsi maris/vt cū pmāserit in soliditate ꝯtēplatiōis. Luc. 24. Tu solus pegrin⁹ es in hierusalē. Exhs vō ī terra nrȝ videt laborē/ꝛ tāto subtili⁹ laboris hūani deseruit itētiōeȝ/ q̄to magis ī solido est. Heb. 4. Uiuus est sermo dei/ꝛ efficax/ꝛ penetrabilioꝛ oī gladio ancipiti/ ꝛ ptingēs vsq̄ ad diuisioneȝ spūs ꝛ aīe. Cōpagū q̄ȝ ꝛ medullaꝝ ꝛ discretoꝛ intētionū cordis ē:ꝛ nō ē vlla creatura inuisibilis in ꝯspectu ei⁹: vel laborātes iō videre dī/qꝛ ꝓpū nō pcipiētes laborē ipse seipsos laborantes videre facit. Gre. 7. libro moꝝ. Malū qd̄ iteri⁹ hō ptulit nō nisi in sn̄ia redēptoris agnouit. Sicut solis aspect⁹ facit nos vidētes exteri⁹ picula q̄ pn̄tia. ¶ Jtē moraliter mare est amara vita electoꝝ: piscibus eni nō vi mare amarū/sȝ videtur hoīb⁹. Sic pcōib⁹ mūdi amore demersis/ mundus ille non est amarus aut parua dulcedie capti/ eius amaritudinem tollerāt maximā. Sȝ iustis amarissima vita mūdi. Job. 3. Quare data ē misō lux/ ꝛ vita hijs qui in amaritudine aīe sunt. Gre. 5. libro moꝝ. Jn amaritudine aīe sunt oēs electi/qꝛ vel punire flēdo non desinūt q̄ delinquerūt: vel graui se meroꝛe afficiūt: qꝛ lōge huc a facie ꝯditoꝛ; piecti adhuc iȝ eterne pr̄ie gaudijs nō sunt. Jtē ꝑ mare cōtēplatiui trāseūt volatu: actiui āt illd̄ trāseūt velis ex-

Mare ē amara vita.

tēsis: sȝ penitētes remigio vtūtur. Uñ nauis pn̄ia ē. Hiero. sa/ingt/ tabula .i. nauis post naufragium pn̄ia est. pma nauis ē iustitia. s. malum nō cōmittē. Scd̄a nauis post naufragiuȝ pme ē pn̄ia cōmissa. s. mala corrigē. Gre. 6. libro moꝝ/pma ingt/vtus est ne ꝑpetrari debeant pcā. Scd̄a āt salteȝ perpetrata corrigē. Jteȝ laborāt penitētes/ qꝛ sibiipsis/ violētiā faciūt/ dū ꝯsueta placita relinquūt / ꝛ amplectātur amara. Job. 6. q̄ pus nolebat tāgere aīa/nūc ꝑ amaritudine cibi mei sunt. Et eiusdē. 33. de penitēte ait. abbominabilis sit ei in vita sua panis ꝛ aīe illi⁹ cib⁹ añ desiderabił. laboꝛ vō penitētiū ē. ī remigādo: remigiū aūt sunt opa pn̄ie/ieiuniuȝ/ vigilie/peregrinatiōes/oꝛones/castigatio carnis/ꝛ elȳne. Hijs remis memoria preterioꝝ voluptatū sluctuās retro supprimiṫ: ne forte penitēs retro aspiciēs vtaṫ in statuā salis: ꝯpressis vō ꝛ retro abiectis memoratꝫ voluptatib⁹/ad anteriora pelliṫ vita penitentiū: mala. n. q̄ nos ipmunt ad deū ire citi⁹ ꝯpellunt. Jtē nō solū laborāt penitētes in ꝯpressione ꝛ secatione fluctuuȝ antiquaꝝ voluptatū/sȝ ēt hn̄t vētū ꝯriū q est augmētū laboꝝ: vētus est oblocutio secularium hoīuȝ/q penitētib⁹ detrahūt. Uñ pharise⁹ ait de maria peccatrice penitēte. Si hic esset ꝓpheta sciret vtiq̄ q̄ ꝛ qualis est mulier q̄ tāgit eū/ qꝛ peccatrix est. Cōtra huc vētū oꝛat penitēs in pmo graduallū. Dn̄e libera aīaȝ meā a labijs iniqs/ꝛ a lingua dolosa. Et sicut boni marinarij ita penitētes ēt vēto ꝯrio bn̄ vti debēt/ vt nō ex eo repellanṫ: sȝ magis impellanṫ. Luc. 18. Et q pib āt icrepabāt eū vt taceret: ipe vō mult o ma

gis clamabat: filij dauid miserere
mei. Jtē vtrūqꝫ istoꝝ .s. fluctꝰ īterio
res antiquaꝝ voluptatū ⁊ oblocu
tionis vētū diabolus suscitat/ vt de
mergat nauē pnīe. Nā vt dr. Exo.
5. pharao rex egypti ppl'm volētē
a se recedē/ quē vt dicit Glo. Rex vi
tioꝝ diabolus / lꝫ peccātibꝰ labo-
res semp iniungat: tn̄ cū pcipit eos
se velle deserē acrius eos īpugnat.
¶ Jtē nauis pnīe in medio fluctuū
eē dr/ qꝛ medio positi īter metū ge-
hēne/ ⁊ spē venie fluctuāt penitē-
tes. Spaciū vō. 25. aut. 30. stadioꝝ
referet ad duos pnīe cursus/ q sūt
illicita fugē/ ⁊ a licitꝫ abstinē .i. a ma
lis ⁊ occasionibꝰ maloꝝ sibi cauē/
desere mala ptinet ad trāsitū. 25.
stadioꝝ: qnqꝫ .n. sunt sensus hoīs.
Uisus auditꝰ/ gustus/ odoratus/ ⁊
tactꝰ/ q̄ꝝ qlibet .5. modis. Cōtra mē
tē fluctuāt .s. vanitate / curiositate/
voluptate / ꝯcupiscētia/ ⁊ libidine:
vbi gr̄a/ ocl's nr̄ viciosus ē .5. modis
pꝰ si fuerit vagus: talis aūt est/ qñ
nullo freno ab aspectu cuiuscunqꝫ
rei retrahit. Curiosus vō est si no-
xia videre pquirit / aut ab oblatis
se nō auertit sꝫ potiꝰ eis intendit.
Uoluptuosus vō ē si delectat visio
ne pulcroꝝ. Cōcupiscēs aūt si viderit
mulierē ad ꝯcupiscendū eā. Jmpu
dicus vō ⁊ libidinosus / in quo iaꝫ
interioris libidinis appent signa. ij.
petri. 2°. hñtes ocl'os plenos adul
terij ⁊ incessabilis delicti. Hec aūt.
5. vitia in reliqs sensibꝰ psūt repiri.
Cū ḡ penitēs cuiuslibet. 5. sensuū
varietatē/ curiositatē/ voluptateꝫ/
cōcupiscentiā ⁊ libidinē transierit
qntuplato qnario. 25. stadia re-
migauit. Jō lex pcepit. Exo. 22. q
qui furatꝰ fuerit bouē/ p vno boue
reddat quinqꝫ boues: bos est sen-
sitiua ꝯgregatio. Sicut dicit augu.

Nauis ī medio fluctuū penitentia.

Sup illud. Luc. 14. Juga bouū emi
5. Boueꝫ vero furat qui phibitis
voluptatibus clam delectat sensu:
hic si penitere voluerit p vno sen-
su det. 5. sensuū pfectiones. s. ꝯ eua-
gationē stabilitatē ꝯ curiositatem
vilitatē ꝯtra voluptatē afflictionē
ꝯtra ꝯcupiscentiā indigētiā ⁊ ꝯtra
libidinē pudicitiā honestatis. Sed
non sufficit istud nisi se extēdat ad
30. stadia .i. vt pficiat pniam q fit
etiā licita a se tollendo/ ⁊ q̄ occasio
nem peti pstant. v.g. ea quibus
licite poterat vesti ⁊ indui/ aut ali
vti/ ⁊ iocos/ risus/ ac spectacula a se
remoueat. Numerus aūt trecēna-
riꝰ fit ex senario multiplicāte qna-
riū. Est aūt senarius pimꝰ pfectus
qui si p abstinentiaꝫ a licitis pficit
quinariū sensuū nroꝝ ad nume-
rū trecēnariū puenit iō legit Exo.
26. q sagacilitina per q̄ designant
penitētes fuerūt lōga. 30. cubitis.
Uel aliter in hijs numeris est cō-
sideranda tropologia. Nā isti duo
numeri .s. 25. et. 30. ex duobus nu
meris .s. quinario ⁊ senario sumūt
originē: qnarius enī multiplicans
quinariū efficit. 25. Senarius vō
eundē qnariū multiplicās ad. 30.
peruenit qnarius ad affectiōes sen
sibilium pōt referri: oē eniꝫ ad qd
aliqua passione aī efficimur sensi-
bile est ⁊ p. 5. sensus venit ad mētē.
Senariꝰ vō ad perfectioneꝫ ptinet
operū. Sex eni est numerus pꝰ p-
fectus: ⁊. 6. diebus pfecit deus opa
sua. Jō hic numerꝰ ad pfectionem
ptinet opeꝝ. Jtē non fuit xp̄s in na
ui fluctibus agitata. Sꝫ solus ipse
in terra/ qꝛ nihil cōmisit qd penite
ret ipsum/ sꝫ solus ipse extra pniaꝫ
est. 1°. Regū. 15. Neqꝫ enim vt hō
est qui agat pniam. Hiere. 4. Cogi
taui ⁊ non me penituit dicit dñs.

Nec auersus sum a cogitatu meo. Itē sero.i.tarde assumūt sibi hoīes nauim pnīe.vn̄ augu. 10.li°.cō fes. Sero te amaui pulchritudo tam antiq̄ ꝛ tā noua sero te amaui.Itez sero lʒ penitēdi accipiētis ꝓpositū/ ipe g nō pēituit aspicit culpas no stras/ examinans ꝛ q̄n solis radio glaciē cordis nr̄i dissoluēs.Gre. 12. li°.mor̄.Ops de° ꝛ subtilr̄ acta nr̄a cōsiderat:ꝛ tn̄ lʒ penitētib° mificor dit relaxat:qꝛ ꝛ pnīaʒ in peccātib° ꝯspicit: sʒ tn̄ hāc preueniēte gratia ad penitentiam emollit.

℄ Sermo. 2. sabbati in capite ieiunij ꝛ in ordine. 19.

1 Et cca q̄rtā vigiliā noct(.ꝛc̄). Tūc describit xp̄i aduētus mirabilis.Circa qd̄.4.fac̄.p°.n.ponit distōnez tp̄is.(Et circa q̄rtā vigiliā noct).i.circa q̄rtā ptē noctis q̄ttuor.n.ptes noctis/ custodes castror̄ p vigilias diuidūt p̄ma vigilia di ꝯticiniū/a ꝯticēdo/ qꝛ tacēt°oīa:ꝛ in ea oēs vigilāt.Scd̄a°di i tēpestū in q̄ adolescētes.3ª.gallicāt°vel gallicinium in q̄ viri obfuāt.4ª.matutina di ꝛ i ipsa seniores obfuant. Qꝛ igit circa quartaʒ noctis ptē venit dn̄s ad discipulos/appet fʒ. Hiero. qꝛ pene totā noctē in remigij labore ꝯsumpserāt.2°.ponit aduēt°saluatoris(venit ad eos) vt a pіculis liberaret vel allegorice venire ipsi° fuit carnē assumē fʒ quā venit nō ad exñtes in gete pīe btōs angelos/sʒ ad laborātes hoīes in terra. Ps.Paup suʒ ego ꝛ i laborib° a iuuētute mea. Sʒ,nec p grāʒ viuifica tiōis venit ad vacātes ocio.Immo ad eos tm̄ q sunt in laborib° virtutum/ipse visitat ꝛ sui presentia consolatur.Gene.31.Afflictionē meā ꝛ laborem manuuʒ meaꝝ respexit dn̄s vnde de helya qui posita sua clamide flumiū meauit 3° pōit virtus ofici corpis (ambulās supra mare.) Job.9°. extēdit celos solus ꝛ gradit sup fluct°maris.℄ Considerādū āt qd̄ qdā putauerūt. Ut dicit Beda xp̄i corp° nō fuisse verū/ sʒ fantasticū.Qm̄ aūt apli reprehēdunt q putauerūt ipsuʒ eē fantasma.Istor̄ snīa error est.Alij aūt verū xp̄i corp° asserētes crediderūt. qd̄ pōdus nō habuerit/qꝛ sup aq̄s ambulauit.Sʒ ꝛ hoc falsuʒ est.Nā scribit in Mat.q ēt ipse petrus ad xp̄i imperiū de naui exiēs ambulabat sup aquas/vt ad xp̄m veniret: nec tn̄ corp° petri erat sine pōdere nāli. fatēdū est g̃ veꝝ xp̄i corp°/ nō deposito naturali carnis pōdere/ sup aquas ambulasse:nec miꝝ/ qꝛ eius corp° fuit spiritu scō ꝯceptuʒ q i pricipio mūdi ferebat sup aq̄s. Quarto ponit occasio timoris.(Et volebat eos p̄terire).i.p̄ter eos ire: ipsor̄ q̄n deuitans cōsortia.Sed vt dicit Beda. Querēdū est qūo eos p̄terire volebat/ad quos liberandos venerat.Et respōdendū/qꝛ idcirco volebat eos preterire/ vt ipsi magis timerēt/ꝛ timentes clamarent.Saluatiqꝫ imensas grās agerēt.Un̄ vr̄ qd̄ istud fuerit sil'e ei qd̄ ipse legit fecisse post resurrectionē.Luc.18.Nā finxit se longi°ire: vt/videlicet/rogaret manere/ꝛ detineret. Et ideo btūs Augu. 2° li° de ꝯsensu euāgelistaꝝ.dicit misticā hic significationē qd̄ lʒ di. (Et volebat eos p̄terire) Nā qꝛ putabant eū esse fantasma/alieni erāt ab ipso quā alienitatē volēs demōstrare/quasi alienos p̄teribat.nec huic repugnat qd̄ dicit Jo.qꝛ/videlicet/ appropinquauerit nauim ipsorū: erat enim propiquus ei si lōge ab ipso erant/longe qppe non cogno

Error dicentiuʒ corpus xp̄i esse fantasticum.

scentes eum/sed errātes:ipse autē ppe eoꝝ cognoscēs dubitationez. Job. 23. Si me vertam ad dextraz nō videbo eū:ipse vero scit viā me am. ¶ Deīde cū dicit. (At illi vt viderunt) ponit trepidatio discipuloꝝ: circa qd.5.facit.pmo enī tangit vestrā visiones. (At illi vt viderūt eū ambulantē supra mare). Et vere sicco vestigio sup mare ambulabat:neqꝫ enim pōt quēq̄ facere q veritas est. Scdo tāgit falsaz extimationem (putauerunt fantasma esse). Fantasma dicit qd apparet ⁊ nō existit: ⁊ qꝛ talia p oculos spiritus fieri ꝯsueuerūt:putauerunt spiritū esse/ qui sup aquas ambularet. Et sicut hoc loco putauerūt eū esse fantasma / qꝛ super aquas ambulauit ita post resurrectionē eandem habuerūt extimationem: propter hoc qꝛ ianuis clausis intrauit ad ipsos. Luc. 24. Sed q̄q̄ super aquas ambulauerit:tn̄ probauit hoc nō/esse fantasticum statim ad suū imperiuz faciēs petruz ēt sup aq̄s ambulare. Quod vero ad discipulos ianuis clausis intrans fantasma nō fuerit/ pbauit tactu ⁊ visu:palpate/ingt/⁊ videte/ qꝛ spūs carnez ⁊ ossa nō habet/ sicut me videtis habere. 3º.tāgit timoris declamationē. (Et exclamauerūt) Mat. dicit q pre timore clamauerūt ad dn̄m. ps. ad dn̄m cuz tribularer clamaui / ⁊ exaudiuit me quarto publicam tangit apparitionem. (Omnes enim viderunt eum) cuius communis visio designat omnibus hominibꝰ certum esse q deus sit : quid vero sit non est possibile scire mortalibus. sicut dicit Daniel. j. libro Job. 37. Oēs homines vident euz/ vnusq̄sqꝫ intuebit eum pcul. 5. omnē eorum tāgit turbatiōez. (Et turbati sunt) omnis passio turbat mentem:sed timor ex pn̄tia spirituū etiā inducit horrorē carnis. Job. 4. Cuz spiritus me psente transiret / inhorruerūt pili carnis mee:sup hoc expauit cor meū Job. 37. ¶ Allegorice considerādus quia xp̄s est lux mundi: sicut dicit. Jo. 8. cuius lucis p̄sentia diez gratie ꝯstituit. Sz ex quo ascēdit super occasum dn̄s facta est nox/cōparatione lucis future in nouissimo eius aduētu. Jn hac vero nocte vigilātes oz esse / ⁊ nō deprimi somno corporis aut voluptatis. Mat. 26. vigilate qꝛ nescitis qua hora dominꝰ vester venturus sit. Totius aūt tēporis huiꝰ quattuor sunt vigilie. Jn prima vigilauerūt apli per fidez: fuit etiaz ista vigilia cōmunis omnibus: de qua. j. Corin. 15. Euigilate iusti ⁊ nolite peccare ignorantiā quidem dei qdam habēt. Jn scda parte vigilauerūt martyres per cōstantiā. j. petri. 5. Vigilate / qꝛ aduersarius vester diabolus tanq̄ leo rugiens circuit q̄rēs quē deuoret cui resistite fortes in fide. Jn tertia parte noctis vigilauerunt doctores p sapiētiam ⁊ doctrinam puer. 8. dicit ipsa sapiētia beatus vir qui audit me/⁊ q vigilat ad fores meas q̄tidie. Jn. 4. parte p̄sentis temporis pastores ecclie vigilant p solitudinis curā. Luc. 2. pastores erant in regione eadem vigilātes vigilias noctis custodiētes sup gregē suū. Jtem in hac vltima parte diabolice suggestionis flatus amplius cōmouet mūdanos fluctus contra ecclesiam:nūc enim persecutiones patitur:a carnalibus temporibus vero antichristi erūt fluctus hereticoꝛuz ⁊ tyrānorum tam vehemē

Nota allegoriā.

tes vt plurimi credēt christum fuisse fantasma: ꝛ que de ipso credimus / falsa fuisse. Mat. 26. Jta vt in errorem inducantur si fieri potest etiam electi. Jtem in tātis pressuris clamat ecclesia / non tam voce corporis/ q̄ʒ desiderio cordis. ps. Usqueq̄ dn̄e obliuisceris me in finē/ vsquequo auertis faciē tuā a me. Jtē clamāti aduenit p̄ gratiā.
4. ps. Clamabit ad me/ ꝛ ego exaudiam eū: cū ip̄o suʒ in tribulatiōe: eripiā eū ꝛ glorificabo eū. Aliq̄n vero ēt p̄ñtiā sui corpalē veniēs exhibebit. Mat. 26 Statiʒ post tribulationē dieꝝ illoꝝ apparebit signū filij hoīs in celo: ꝛ videbūt veniētez in nubibus celi cū v̄tute multa ꝛ maiestate. Jtē venit dn̄s sup̄ fluct⁹ maris/ q꞉ p̄secutiones ip̄ioꝝ calcat: q̄ʒtūcū q̄ʒ.n.ꝯ xp̄i fideʒ eleuenť: tn̄ sup̄ oīa xp̄s extolliť. ps. Mirabiles elationes maris/ mirabiľ in altis dn̄s: q꞉ mirabiľr ēt p̄digijs ꝛ signis insurget mūdus ꝯ fidē ecclie: sʒ mirabiľ appebit fides redēptoris: oēʒ ēt signoꝝ aut sapiē altitudinē excellēs. Jtē vult eos p̄terire: q꞉ p̄ter hūanū modū ip̄e fluctus maris calcat. Et h̄ tripl̄r. Primo quidē q̄ praui ꝯcipiunt ꝯ eccliaʒ/ iterius reprimēdo ne q̄ cupiunt agē possint. ps. Cōgregās sicut in vtre aquas marꝭ: q꞉ vt dicit Gre. 9. li. mora. Jn suis clausas cordis minas carnaliuʒ frenat. 2° p̄ter humanā v̄tutē/ quas erūpere ꝯcesserit terminat: vt nō q̄ʒtū volūt mali vel praui eccliam p̄sequanť. Job. 39. Circūdedi mare terminis meis dic̄ dn̄s. Gre. 28. li. mo. Jpsa p̄secutoꝝ nequitia superna dispensatione restringiť/ ne cōtra sc̄tōs viros ī q̄ntū voluerit effreneť. Tertio preter humanaʒ virtutē ipsos fluctuꝭ seculi nō mitigat/ eos aliq̄n totaliter sedaturus. Hiere. 5. posuit arenam terminuʒ maris/ preceptū sempiternū q̄ð non p̄teribit. Et cōmouebūtur ꝛ non poterūt/ ꝛ intumescent fluctus ei⁹ ꝛ nō transibūt illud. Scd̄m. Gre. 9. li. moꝝ. Arenā posuit dn̄s ad frangenduʒ fluctus maris/ q꞉ abiectos elegit hoīes qui mundi p̄secutiones vincerent. Sic̄ dicit ap̄ľus. j°. Corin. 2°. que infirma mūdi sunt elegit deus/ vt cōfundat fortia: ꝛ que stulta vt cōfundat sapiētes ꝛ ignobilia ꝛ cōtētibilia/ vt ea q̄ sunt destrueret/ ꝛ nō glieť in cōspectu ei⁹ oīs caro: pʒ ergo q꞉ mūdi saluator p̄ter hūanā virtutē operās calcat fluctus maris.

Sermo. 3. Sabbati in capite ieiunij ꝛ in ordine. 20.

Secūdo cū di. (Et stati locut⁹ est.) Describiť subsidiū spūalis potētie/ q꞉ xp̄s exhibuit piclitātibuꝭ discipulis. Circa q̄ð quatuor facit. Prio.n. ponit xp̄i colloquiū. Scd̄o ei⁹ ꝯfortiū. (Et ascēdit). Tertio tēpestatis terminū (Et cessauit vētus.) Quarto ap̄loꝝ tardū ingeniū. (Et plus magis). Jn sermōe aūt xp̄i. 5. tāguť. Primū est celeritas. (Et stati) nō eni tardat deuꝭ exaudire eos q̄ digne ipsum inuocant. Esa. 30. Ad vocē clamoris tui stati vt audierit respondebit tibi. Scd̄m est familiaritas. (Locut⁹ est cū eis ꝛ dixit illis.) Heb. j. locutus est nobis in filio suo/ quē cōstituit heredē vniuersoꝝ. eius loquelā cognouerūt oueꝭ sue: vt dicit Jo. 10. Sed nō cognouerūt eum superbi: de quibuꝭ dicit Jo. 8. Quasi loquelam meam non cognoscitis: quia nō potestis audire sermonē meū: adimpletū est in eis q̄ð petierunt a moyse dicentes. Exo. 20 loquere tu nobis ꝛ audiemus: nō loqua 1

tur nobis de⁹: solū enim moysen loquētē voluere audire / sꝫ nō xp̄ꝫ. Si tñ moysen loquētē itelligerent audirēt ꝛ xp̄ꝫ. Sicut dicit Jo. 5. Si crediderit; moysi / crederet; forsitan ꝛ mihi: de me.n. ille scripsit. Jō aūt cū moysen audiūt xp̄m nō auertūt loq̄ntē: q: moysen ip̄ꝫ nō itelligūt: loquit.n. eis velatū h̄ns vultuꝫ: vt dr̄ Exo. 34. operiebat moyses faciē suā / si qn̄ loquebat ad eos. 3°. tāgit triplex vt⁹ s̄monis xp̄i / ꝯ tres ap̄lorū defectus: ipsi.n. clamātes petierunt auxiliū: ipsi fantasma putauerūt: ipsi in pauore trepidauerunt. Sꝫ clamātib⁹ exhibuit ꝯfidētiā (cōfidite) p̄s. Jn dn̄o ꝯfido q̄uo dicitis aīe mee trāsmigra in mōtē sicͧ passer vtus s̄monis xp̄i facit ꝯfidentē ecclīam in q̄buscūq; aduersis: qm̄ ip̄e dic̄ Jo. 16. Jn mūdo p̄ssurā hēbit;. Sꝫ ꝯfidite / q: ego vici mundū. Jtē decept; q putabāt q̄ eēt fantasma: ipse xp̄s aperuit sui veritateꝫ. (Ego suꝫ). nō dic̄ qs sit / q: ex voce loquēt; facile poterant eū cognoscere. vñ petrus statiꝫ cognouit eū dicens. dn̄e si tu es iube me venire ad te sup aquas. Paulus aūt ex voce q eū in carne nō viderat ip̄ꝫ nō cognouit: sꝫ iterrogauit / qs es dn̄e? Et dn̄s ad eū. Ego suꝫ iesus nazarenus. Jtē trepidātib⁹ abstulit timorē (nolite timē) nō est timēdū securitate p̄ńte. p̄s. Scuto circūdabit te veritas ei⁹ / nō timebis a timore nocturno. ℂ 2° ponit xp̄i ꝯfortiū. (Et ascēdit ad illos in nauiꝫ). Jo. dic̄ q̄ voluerūt illū in naui recipē: vñ pꝫ q̄ iuitātib⁹ ꝛ rogātib⁹ discipulꝭ ip̄e nauiꝫ ascēdit. ℂ 3° ponit tēpestat; sedatio. (Et cessauit vētus). forte ad iperiuꝫ ei⁹ / sicut alia vice iperauit vēto ꝛ mari / ꝛ fcā est tranquillitas. Mat. 8. aut forte solo nutu iterior; volūtat; cessauit. Oīa.n. q̄cūq; voluit fecit. ℂ 4° ponit tarditas igenij ap̄loꝝ. Et tria tāgit. p̄mo quidē mēt; stuporē. (Et plus magis itra se stupebāt). Est aūt stupor admirationis sp̄es ex magnitudine miraculi p̄ueniēs / ita vt ēt ipediat inuestigationē cāe miraculi apparētis. Stupebāt aūt q: sup aquas ambulauerat: fluct⁹ maris calcauerat: ad mādatū ei⁹ petr⁹ ēt in mari p̄cesserat: quē ꝛ pp dubitationē mersuꝫ de aqua erexerat: ac ēt stupebāt q: subito vētoꝝ tēpestas cessauerat / ꝛ mare trāquillū māserat Job. 12. adducit iudices ap̄los. vꝫ / iudices sclī in stuporē. 2° tāgit ap̄loꝝ obliuionē siue negligētiā (nō.n. itellexerūt de panib⁹). Jp̄a.n. die nocte p̄cedēte ex. 5. panib⁹ / ꝛ duob⁹ piscib⁹ / satiauerat q̄nq; milia viroꝝ / ꝛ supfuerūt. 12. cophini fragmētoꝝ: ita vt pp̄ls miraculū itelligēs diceret. Hic ē vere p̄p̄ha q vētur⁹ ē in mūdū. Hui⁹ aūt miraculi si habuissent ap̄li itelligētiā / aut memoriaꝫ / nō obstupuissent: ꝛ nō admirarent deambulātē sup aquas. 3° hui⁹ nesciēti: cāꝫ assignat. (Erat.n. cor illorū obcecatū). forte labor remigij / ꝛ pauor suspicati fantasmatis / ac ēt nocturna vigilia sic eoꝝ turbauerāt mētē / vt recēt; miraculi nō viderēt imaginē: stupor ēt p̄ńtiū mirabiliū magno lumie p̄fundētū mētē obcecabat / vel poti⁹ rapiebat ab itellectu p̄teritoꝝ. ℂ Sꝫ hijs repugnare v̄r qd̄ ait Mat. Qui aūt i nauicula erāt venerūt ꝛ adorauerūt eū dicētes: v̄e fili⁹ dei es. Et pōt intelligi aliquos eoꝝ p̄fectiores ip̄m cognouisse: nō.n. arbitrāduꝫ est q̄ eū nō cognouit petr⁹ / q: ad ip̄i p̄ceptū sup aquas ambulauit: ꝛ quē ne mergeret erexit: aut dici pōt / q̄

Nō mo-alez ex-positio-nem de quattu-or vigi-lijs.

stupore cessāte cognouerūt eū oēs. ¶ Nota moralr qttuor eē vigilias iustoꝝ quaꝝ quelꝫ tres hꝫ horas. pma est vigilia/ fidei ꝯ somnū erroris et ifidelitatꝭ. 1. Cor. 16. vigilate et state i fide: hui⁹ vigilie pma ps est credē eterna/ deum. s. vnū eē in sba/ trinū in psonis. 2ª ps est credē q fecit fiue sint opa creationis: qr in pncipio creauit de⁹ celū et terraꝫ: siue sint opa nre repatōis: qr vbuꝫ caro fcm̄ est et pascit. 3ª ps fidei ē credē futura. i. pmia. s. electoꝝ/ et penas dānatoꝝ. hec tripartita vigilia cōis ē oīum nā vt dicit aplͥs Ro. 10. nō ē distinctio iudei et greci: idē. n. deus oīuꝫ est. 2ª vigilia est castitatꝭ et mūdicitie/ ꝯ somnū voluptatis et luxurie: de qua Eccle. 31. vigilia honestatꝭ tabefaciet carnes. i. mot⁹ carnales/ et cogitat⁹ illi⁹ aufferet somnū: hec vigilia est adolescētiū/ qꝛ iō maxime oꝫ vigilare castos/ qr magis eos ipugnat somnus voluptatis: hꝫ aūt ista vigilia tres ptes. s. castitatē/ ꝯiugalē/ vidualē/ et vginaleꝫ: vel alr tres hore hui⁹ vigilie/ sunt castitas carnis/ castitas mētis/ et mūditia somnij. pmis duab⁹ horꝭ adiutore deo ꝯ luxuriaꝫ vigilare conamur. Sꝫ pauci sunt quos in tertia pte hui⁹ vigilie somnus voluptatis nō opprimat: de q gemēs ait dauid. Tota die ꝯtristat⁹ igrediebar: qm̄ lūbi mei ipleti sunt illusiōib⁹/ et nō est sanitas in carne mea. Beat⁹ auteꝫ ille est q et si dormiat corpe/ tñ ēt ꝯ fantasmata noctis hꝫ spūꝫ vigilātē: q dič ego dormio et cor meuꝫ vigilat: q talis dormiēs/ qnalr vigilās: talis in nocte qlis in die/ qd vtiqꝫ fieri non pōt nisi spāli cura et custodia dei. Ui ps. Nox. Sic dies illuminabit. i. talis ē mihi nox in claritate/ qlis dies: et cāꝫ hui⁹ subdit: qr tu possedisti renes meos. ¶ Tertia vigilia est vtutis opeꝝ ꝯ somnū pigritie et ociositatis. De qua ecclesia. 33. Cor suū dabit in ꝯsummationē operū/ et vigilia sua ornabit iperfectionē. Jpa est viroꝝ. i. virilr opantiū ps. virilr agite et ꝯfortet cor vestꝫ oēs q speratis in dño. Hui⁹ aūt vigilie tres ptes sunt/ declinare a malo: et facē bonū: at duo h pp deū obseruare. ¶ Quarta vigilia matutina est icipiēs a luce oriētis luciferi tribus horis añ diē: ipa ē expectatio pmissoꝝ ꝯ somnū tedij et tepiditatꝭ de qua pner. 8. Qui mane vigilauerint ad me/ iuenient me: mecū aūt sunt ditie et glia. hui⁹ vigilie pma hora est tediū mūdi huius ēt vite: tūc radi⁹ luciferi q est pnunci⁹ gliose lucis tāgit mētis oculū. 2ª hora ꝯtēpt⁹ pteritoꝝ opeꝝ/ et animositas maioꝝ. Sicut dicebat aplͥs phil. 3. Ego frēs nō arbitror me ꝯprehēdisse. vnū aūt/ q retro sunt obliuiscēs: ad ea vo q sunt pora extēdēs meipsuꝫ ad destinatū psequor brauiū superne vocationis dei/ in xpo iesu. 3ª ps est desideriū dissolutionis et eē cū xpo: de quo ait ps. De⁹ deus meus ad te de luce vigilo. Sitiuit in te aīa mea/ qꝫ multiplr tibi caro mea. Hec aūt vigilia nō est qrūcunqꝫ/ sꝫ senioꝝ: nō tñ etate/ sꝫ ēt sensu et morib⁹. Sap. 4. Senectus venerabilr/ nō diuturna dieꝝ/ neqꝫ annoꝝ numero ꝯputata. Cani sunt sensus hoīs/ et etas senectutis vita imaculata. Trib⁹ pmis vigilijs trāsactis/ iā ad qrtā ꝑuenerat aplͥs dicēs. 2º Thymo. 4. Bonuꝫ certamē certaui in vigilia castitatis: cursuꝫ ꝯsumaui in vigilijs opis: fidē fuaui quā ad vigiliā credulitatis: et subdit desecuritate eterne retributionis: de reliquo reposita est mihi corona iusti-

tie quã reddet mihi dñs in illa die iustus iudex. Eis q vigilãt i hac q̃rta vigilia ẽ xp̃s in fo: lb⁹: iã. n. ip̃fundunt radij futuri diei/ qb⁹ ⁊ sol glie vi⁹ oriri. ℂ Itẽ nota/ q: ẽt penitẽtes ꝯo eẽ vigiles. Sic ait ap̃ls. Ro. 13. hora est nos iã de somno surgẽ. q̃ttuor aũt sunt vigilie penitẽtiũ. Prima est recognitio criminũ: de qua. Tren. 2. Cõsurge in nocte in p̃ncipio vigiliaꝝ/ effunde sicut aquã cor tuũ añ ꝯspectũ dñi dei tui. Hui⁹ vigilie. Prima ps est recognoscẽ pcã cordis ꝯtritione. Scda ea recognoscere oris ꝯfessione. Tertia eadẽ punire carnis maceratione. ℂ Scda vigilia est p̃seruatio occasionũ: vt q̃sq; penitẽs pctã cognoscẽs vigilãter caueat. 1. Cor 15. Euigilate iusti ⁊ nolite peccare. Hui⁹ vigilie. Prĩa ps ẽ imagines p̃teritoꝝ / nõ nisi cũ dolore recordari. 2ᵃ puocatiua peccãdi declinare. 3ᵃ de seipo nõ ꝯfidẽ s; seipm hẽre suspectũ. ℂ Tertia vigilia est instãtia orõnũ: ex nobis. n. ipis nõ possum⁹ custodire nosipos q: nisi dñs custodierit ciuitatẽ: frustra vigilat q custodit eã: id p̃sidiũ innocem⁹ celeste. 1. petri. 4. Estote prudẽtes ⁊ vigilate in orõnib⁹: hec vigilia circa mediã noctẽ icipit/ qñ sanson euasit custodiẽte se hostes. Ipa est vigilia de qua d: iudicũ. 7. Quod gedeon icipiẽtib⁹ medijs vigilijs noctis cũ clãgore tubaꝝ. i. cũ sono orõnũ effugauit hostes. Hui⁹ vo vigilie p̃ma ps est humiliatio: orõ. n. humiliãtis se nubes penetrabit. 2ᵃ ẽ attẽtio / vt colligatur aĩus ad seipm. 3ᵃ est lachrymaꝝ ꝯpũtio: 4. Re. 20. audiui orõnes tuã ⁊ vidi lachrymã tuã. ℂ Quarta vigilia ẽ oriẽtis luciferi matutini: ipa est illustratio gr̃e: cui⁹ radius penitẽtes facit vigiles Eccle. 39. Cor suũ tradidit ad vigilãdũ dilucnlo/ ad dñm q fecit illũ. i. refecit: cui⁹ opus est reparare in gr̃a qd̃ fcm̃ erat hui⁹ aũt vigilie p̃ma ps est iustificatio p̃cedẽtiũ culpaꝝ. Scda est custodia ⁊ tutela a futuris culpis ne recidiuũ; penitẽs patiat. Tertia est facultas boni opis: vñ i hac vigilia/ oẽ pcm̃ destruit: ⁊ boni opis exurgũt p̃nᵃ. Exo. 14. Iamq; aduenerat vigilia matutina: ⁊ respiciens dñs radio sue gr̃e iterfecit exercitũ egyptioꝝ i. pcõꝝ p̃teritoꝝ: ⁊ subuertit rotas currnũ. i. ipetus supuenientiũ culpaꝝ/ ferebãturq; in p̃fundũ: ⁊. ps. In matutino iterficiebã oẽs pctõres terre. Radij/ q̃/ huius vigᵉ tres sũt. s. venia ptõꝝ: p̃seruatio futurorũ criminũ: ac vtus bonoꝝ opeꝝ. Huius/ vigilie radijs pmiscent oriẽtis/ solis. primi radij/ q sunt/ spes claritatis eterne: ad hoc vsq; ent; penitẽtes/ pducunt/ vt post radium venie: post custodiã vite: ⁊ post virtutẽ grati opis ẽt sperãt eterne lucis splendorẽ/ vel fulgorẽ: ad cuius p̃mos radios spes eleuat. ℂ Nota q: penitẽtes ⁊ iustos cũ ad quartã vigiliã puenerit: ipse/ xp̃s tãq; lucifer/ illustrat p gr̃a;: postea lumine glorie: quasi sol eosdem clarificaturus. Et p̃mo qdem venit ad eos vt saluet a malis. ps. Excita potentiã tuam ⁊ veni: vt saluos facias nos. Itẽ ambulat supra mar: q: nec agitatus est aduersitatib⁹ iustoꝝ: nec tẽtationibus penitentiũ. Eccl. 24. In fluctibus maris ambulaui. Itẽ volebat preterire eos: q: eius iustitia oẽm hoĩum iustitiã p̃terijt: cuius iustitie cõparatiõe oĩs iustitia nr̃a iniustitia est. vt dicit Grego. et ideo/ ẽt penitẽtes p̃terijt: q p pctĩs p̃prijs/ nauigant mare hoc: ipse vo actus qdem pnie sumpsit ieiunãdo in deserto

Prima vigilia.

Scda vigilia.

Tertia vigilia.

Quarta vigilia.

in deserto/ & orans: & tñ nihil cõmi sit penitẽtie dig^m. Luc. 23. Nos q̃dem iuste patimur: nã digna factis recipimus: hic v̄o nihil mali gessit. Itẽ multas phantasias coꝛ huma nũ patiꝛ/ quas ẽt immittit diabolus ne cognoscaꝛ salus aie. Eccl. 34. Sicut parturiẽs coꝛ tuũ fantasias patiꝛ/ vbi ab altissimo fuerit emissa liberatio. Itẽ penitentibus adest timoꝛ. hic eniꝫ incipit coꝛrectio vite. Eccl. 1. Timoꝛ dñi expellit pcm̃: nã q̃ sine timoꝛe est nõ poterit iustificari. Itẽ clamãt ad dñm penitẽtes ꝑs. In tribulatione mea inuocaui dñm/ & ad deũ meũ clamaui. Item Inocatus adest clamãtib^9. ꝑs. Clamabit ad me & ego exaudiã eũ cuꝫ ipso suꝫ i tribulatõe. Itẽ nob̃ loqꝛ: nobiscũ q̃dẽ loquiꝛ/ dũ culpas nostras nob̃ isinuat. Nobis v̄o loquiꝛ cũ sua nobis secreta reuelat. Job. 11. vtinã de^9 loquereꝛ tecũ et aperiret labia sua tibi/ vt ostẽderet tibi secreta sapie/ & itelligeres q̄ multa minoꝛa exigaris ab eo q̃ meruerit^9 iniq̃tas tua. Cũ igiꝛ isinuauerit de^9 pctõꝛi mala q̃ gessit/ & bñficia q̃ a deo suscepit: tunc ipse pcõꝛ: vt di Job. 33. respiciet hoĩes & dicet: peccaui/ & v̄e deliq̃: & vt erã dign^9 non recepi. Itẽ ꝓstat xp̄s ↄfidẽtiã ne in ꝑntib^9 malis deficiam^9. Hiere. 32. hitare faciã eos ↄfidenter/ & erũt mihi in ppl̃m. Itẽ seipsuꝫ insinuat aiab^9 penitẽtiũ: qd̃ vtq̃ꝫ sit salus/ & earũ medicina. Augu. 1. libꝛo ↄfe. Obsecro dñe p̄ miseratione; tuas dic mihi q̃d si; aie mee: dic aie mee salus tua ego suꝫ. Sicut dicit. vt audiã & currã post hãc voceꝫ moꝛiar/ ne moꝛiar vt eã videã. Itẽ ipse xp̄s tollit timoꝛẽ suilẽ/ & iducit sui amorẽ/ vt discat ex charitate cauẽ pcm̃/ q̃ ꝑus timoꝛe gehẽne abstinebat 1. Jo. 4. Timoꝛ nõ est/ in charitate/ sꝫ ꝑfecta charitas foꝛas mittit timoꝛẽ/ q̃m timoꝛ penã hꝫ. Itẽ nauẽ pnie xp̄s ascẽdit: q̄ penitẽtibus se sociauit. Luc. 5. Quare cũ publicanis & pcõꝛibus mãducat magr̃ vester? Itẽ eo ꝓñte gessit vĩct^9 diabolice tẽtatiõis. 1. Coꝛ. 10. fidelis non patieꝛ vos tentari supꝛa id qd̃ potestis: sꝫ faciet cũ tẽtatiõe ꝓuẽtuꝫ vt possitis sustinere. Eccle. 43. In sermõe illi^9 siluit vẽtus: cogitatiõe sua placauit abyssuꝫ: & placauit illum dñs iesus. Itẽ ipsimet penitẽtes admiranꝛ sic subitã pacate mẽtis trãq̃llitatẽ. Job. 8: pcm̃ reddet hitaculũ iustitie tue/ intm̃ vt ꝑoꝛa tua fuerint ꝑua: & nouissima tua multiplicẽtur nimis. Itẽ adoꝛandus est q̃ talia ꝓstat/ gr̃as agendo/ quẽ ꝑus adoꝛabam^9 sb̃sidiũ iploꝛãdo. phil̃. 4. In oĩ oꝛone & obsecratiõe cũ gr̃aꝝ actione petitiones vestre innotescãt apud deum.

¶ Sermo. 4. sabbati in capite ieiunij & in ordine. 21.

Tertio cũ diciꝛ (Et cũ trãsfretassẽt) describiꝛ bñficiũ spũalis medicine qd̃ ipse xp̄s exhibuit egrotantib^9. Circa qd̃ 3ª facit: pꝛimo eni describiꝛ loci dispõ. 2° poniꝛ infirmantiũ adductio ibi. (Et p̄currẽtes) 3° addiꝛ sanitatis exhibitio ibi (Et depꝛecabanꝛ eũ/) Circa primũ. 5. tanguꝛ ꝑmo maris trãsitus. (Et cũ trãsfretassent). i. mare transissent. Jo. dicit q̄ xp̄o naui ingresso statim nauis fugit ad terrã in qua ibãt. 2° tãgiꝛ loci aduent^9 (ꝑuenerũt i terrã genasereth) Sic dĩ q̃dã regio posita iuxta mare galilee. Sꝫ tñ Jo. dicit eos venisse in capharnaũ/ qd̃ nõ repugnat: q̄ p̄ genasereth trãseũte/ capharnaũ p̄uenerũt. 3°. poniꝛ nauigatiõis ter

minus.(Et applicuerūt.) Quarto ponit eoꝝ regressus.(Cūq; egressi eēnt d naui) xp̄s.s.ꝛ ipsi⁹ discipuli. 5.ponit ꝙ xp̄s tūc fuerit cognitus.(Cōtinuo cognouerūt eū.) Jā eū cognouerāt discipuli existēte in naui.Sȝ nūc cognouerūt eū hoies regiōis ad quā declinauerat.Uñ dicit Mat.Et cū cognouissent euȝ hoies loci illius.Cognouerūt aūt eū:vt dic̄ beda aut vultu/ aut ēt fama miraculoꝝ.¶Nō q: fretū mūdi hui⁹ xp̄s trāsiuit/viuēs/moriēs/ ꝛ resurgēs:viuēs qdē/qm̄ mundo nō adhesit/nec in ipo geuit: sed in trāsitu fuit.Hiere.14.quasi futur⁹ es sicut colon⁹ in terra/ꝛ q̄si viator declinās ad manēdū.Nō enī h̄ secularia illi placuerūt. Sicut dicit Jo.7.Me odit mundus/q: ego testimōiū phibeo de illo/q: opa illi⁹ mala sunt.Jtē moriēs ex hoc mūdo trāsiuit:sicut dī Jo.13.Sciēs iesus q: venit ei⁹ hora vt trāseat ex h̄ mūdo ad pieȝ.Jtem trāsiuit resurgēs/q: vita secli mortalis est:sȝ ipse resurgēs ex mortuis iā nō morit/ mors illi vltra nō dn̄abit.Jtē nota q: genasereth interpretat initium natiuitatis p qd̄ gētilitas significatur:q: gētiles q̄les erāt geniti/tales manebāt sine lege ꝛ gr̄a.Sȝ cū xp̄s trāsiuit a mūdo p viā p̄dicationis aplice/venit in corda gētiū credētiū:vñ ipse dixit aplis.Mat.28. Eūtes docete oēs gētes. Ecce ego vobiscū suȝ vsq; ad ꝯsumationē seculi.Jteȝ trāsit⁹ mortis ei⁹ hāc habuit efficaciā:aut cognit⁹ fuerit esse de⁹ ver⁹ /qd̄ vtiq; miracl'ȝ est/vt mortuus credat de⁹:h̄ ipse āt p̄dixerat Jo.8.Cuȝ exaltaueritis filiū hois.i.cū in cruce eū leuaueritis/ tūc cognoscetis.i.cognosci facietis/ q: ego sum. Nā cēturio vidēs euȝ

Nō q̄uō xp̄s trāsiuit huius mūdi mar.

in cruce expirātē clamauit. Mat. 27.ve fili⁹ dei erat iste.¶Scd̄o cuȝ dicit.(Et pcurrētes) ponit īfirmātiuȝ adductio. Et duo facit. Prīo enī ponit egrotātiū ꝯgregatio.Secūdo eoꝝ p̄ntatio (Et quocūq; introibat.) Circa primuȝ.6.ponūtur pmittit enī expeditā sollicitudinē fideliū.(Et pcurrētes) deuoti.s. ꝛ fideles hoies regionis ipsi⁹. 2°. regionis tāgit gn̄alitatē (vniuersaȝ regionē illā.) 3° laboris pmptitudinē (ceperūt circūferre.) Quarto suppellectilis pauptatē (in grabatis.) Sic dr̄ lecti paupeꝝ.ac infirmantiū. 5° corporis infirmitateȝ. (Eos q se male hēbāt.) 6°.medici oportunitatē (vbi audiebant euȝ eē.) Ad medicū enim q de celo venerat cōfluebāt īfirmi/quos terreni ñ poterāt curare medici.¶Nota q: cōductores īfirmātiū significāt apl'os ꝛ p̄dicatores/q male habētes adducūt ad xp̄m. Jo.12.philippus ꝛ andreas gētiles adduxerūt ad xp̄m. Nā ipsi apl'i primo cucurrerūt velociter xp̄m p̄dicantes p̄s.velocit currit sermo ei⁹.Et miruȝ est /q̄uō sic velociter sermo dei cucurrit/tot potētibus scl'i ꝛ mūdi p̄bis resistētib⁹. Sȝ cursum p̄dicationi ipsi deus p̄parauit.Job.38. Quis dedit vehemētissimo/hymbri cursuȝ/ nisi ego dn̄s:hymber ē eloquiū fidei/qd̄ qdē vehemēs ē/duȝ suadet credenda/ꝛ dū pmittit eterna gaudia: vehemētissimū aūt est dū p eternis gaudijs inuisibilib⁹/ hortat visibilia ꝯtēnere: vitā expōnē mortis piculis:mortē amplecti: huic sermoni multi obuiabāt. Sȝ de⁹ oipotēs p̄buit cursuȝ.Uñ ioānes euāgelista phibit⁹ dicebat obedire deo oȝ magis q̄ hoībus:pinde nec xp̄ȝ dn̄ȝ meū negabo/nec a

predicatiōe noīs eiꝰ gesta/donec cō summem cursus misterij qd susce pi. Jtē i vniuersaz regiōes gētiū cu currit fmo pdicatiuū. ps. Jn oēz ter rā exiuit sonꝰ eoꝝ/et in fines orbis terre vba eoꝝ. Job. 37. Nubes. i. pdicatores illustrāt oia p circuitū q̄cūqz eos volūtas gubernātis duxe rit ad oē qd pcepit illis sup faciem orbis terraꝝ. Jtē malū paciūt egro tātes corpe/s3 male hñt q mēte ifir mant. Nā qz hō ē dñs actuū suoꝝ: culpa est malū qd facimꝰ spōte: pe na vo malū qd inuiti patimur. id nō ē malū hoīs nisi cl'pa/qz nō at tribuit hoī vt hō est nisi qd facit. Grabatū. āt pcōr ē ꝯsuetudo/ aut volūtas pci in q̄ iacet: et ꝯgrue tal lectꝰ ē pauper: qz ifirmitas pci cō sumit vtutū diuitias. Apoc. 3°. Ne scis qz tu es mis et miserabil/paup et cecꝰ et nudus. Cū hmōi vo lectis egrotātes pcōres circūferunt a p dicatoribꝰ/vt adducāt ad xp̄z. Jbi eni eos portāt ꝯsolādo spē dādo ve nie et orādo vt saluent. Numeri. 2° dicit: mihi dñe/porta eos i sinu tuo sicut portare solet nutrix ifantulū. Jtē putāt heretici et scismatici apd se eē xp̄z. S3 fallūtur. Mat. 24. Si qs vobis dixerit ecce hic ē xp̄s/aut illic/nolite credere. Ecce in deserto nolite exire: ecce in penetralibꝰ no lite credē. huc pdicatores nō defe rūt male hntes. S3 vbi audiūt euz eē. audiūt idq̄/nō ab hoīe/s3 ab ip so q dicit. audiamꝰ vtiqz vbi se di cit eē. Mat. 18. Ubi duo vel tres cōgregati sunt in noīe meo. i. in fi de noīs mei: ibi ego su3 in medio eoꝝ: q in scā ecclia catholica ē: ipa est infirmaria vbi. s. lāguētes mini strāt/vbi manet medicꝰ: in ea sunt medicine sacramētoꝝ. ¶ Deide cū dicit. (Et quocūqz.) Ponitur lan guentium presentatio. Et tria facit. Primo enim tāgitur distinctio lo coꝝ. (Et quocūqz introibat siue in vicos) vici sunt habitatiōes ppin quoꝝ et ꝯsanguineorū habētes an gustaz viā in medio (vel in villas) in quibꝰ habitāt cultores agrorū. (Aut in ciuitates.) vbi est hominū ad cōuiuēdu3 sufficiēs multitudo. 2° ponit expositio infirmoru3 (in plateis) sic dicunt late vie (pone nebant infirmos.) 3° ponit sup plicatio medicamēti. (Et depreca bant) eu3 vt vel. i. saltem (fimbri am). i. extremitatē (vestimēti eius tangerēt) non petebāt aliud medi camentum / sed solum tactu3 fim brie: ex vniōe quide3 diuinitatis xp̄i corpus/et ex tactu corporis ve stimenta eius sanabant infirmos. ¶ Nota preceptu3 legis positum. Numeri. 15. vbi dicit loquere fi lijs israel et dices ad eos/vt faciant sibi fimbrias per q̄ttuor angulos palioru3/ ponētes in eis vittas ia cintinas: vnde vidētur vestes iu deoru3 fuisse ex vtroqz latere scis sas ad modū dalmatice. Sicqz ha bere quattuor angulos in qbus appēdebant vittas/vel funiculos: vt dicitur deut. 22. iacintini. i. cele stis coloris. vt dicit. Gre. quas cu3 viderent recordarētur oium man datoꝝ dñi hanc fimbria3 xp̄i quasi rē sacrā cupiebāt tāgere lāguētes. ¶ Ultimo pōit sanitatis exhibitio cū dicit (Et quotqt.) Circa qd 3° facit. Primo eni tāgit sanatoꝝ vni uersitatē. (Et quotqt.) n̄ numero tm̄/sed et q̄litate morboꝝ distictos. Jtē medicine vtutē (tāgebant eū) Jn tactu eius erat vtus. Sicut ait beatissima agnes: eiꝰ tactu sanant ifirmi. Jtē adeptā salutē (salui fie bāt.) Per iesū. i. saluatorē. ¶ Nō qz

Uestes hebreorum vndiqz scisse ad modu3 dalmatice.

ceptā: funiculi qb⁹ trahimur sunt pmissa. vtrunqꝫ aūt est iacintinū.i. celeste: nā passio celū appit: pnia vero scala est qua celū ascēdimus. Matth. 3. pniam agite/appropinquabit enī regnū celoꝝ. Itē hanc fimbriaꝫ plures vident credendo: sed pauci tangūt experiēdo. tactus enim est corporalis: ille itaqꝫ tangit q sentit in carne sua christi passionē/ et mortē: aīales. s. motus/ aut frangi/aut mortificari: nā penitentes xpi sentiūt passioneꝫ: iustificati autē ēt mortē sentiūt. Gal. 5. Qui aūt sunt xpi carnē suam crucifixerunt cū vicijs et cōcupiscentijs. Sed qꝛ grande est istud donū sic videlicet/ compati/sicqꝫ xpo cōmori: nō deprecādus est vt passiōis et mortis donū/nobis largiaꝛ. 2. Reg. 18. Quis mihi det vt moriar p te: non est. n. istud donū humane vtutis: nā petrus apls in eo deceptus est dicēs. Et si oportuerit me mori tecū/ non tē negabo. Eamus igiꝛ ipso dicēte et moriamur cū illo. Sicut ait apls Gal. 2. xpo crucifixus sum cruci. Itē quotquot sic tāgunt xpm / saluanꝛ: qꝛ sola cōformitas passionis eius saluat a pctīs. Nume. 21. qm̄ a serpēte percussus xpm ītuēdo crucifixuꝫ saluaꝛ. et Luc. 13. Nisi pniaꝫ egeritis oēs peribitis. Iteꝫ absqꝫ distinctione oīs hō a quacūqꝫ detineaꝛ infirmitate/p vtutē passiōis xpi et pnīe saluaꝛ. Jo. 12. Ego si exaltatus fuero a terra/ oīa traham ad meipꝫ. et. 1. Jo. 2. Ipe ē ppiciatio p pctīs nr̄is: et nō p nr̄is tm̄/ sed ēt p pctīs totius mūdi. De vtroqꝫ simul dī Luc. 24. Oportebat pati xpm et resurgere a mortuis tertia die/ et pdicari in noie eius pniam/ in remissionē peccatoꝝ in omnes gentes. Rogemus ꝛc.

¶ Dn̄ica. j. in q̄dragesima. Scdm mattheū. Cap. 4.

In illo tpe. Duct⁹ ē iesus in desertū a spū: vt tētareꝛ a diabolo. Et cū ieiunasset q̄dragita dieb⁹ et quadraginta noctib⁹: postea esurijt. Et accedēs tētator: dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides isti paneꝫ fiāt. Qui rn̄dēs dixit. Scriptū est. Nō i solo pane viuit hō: sꝫ i oī vbo qd pcedit de ore dei. Tūc assumpsit eū diabolus i scāꝫ ciuitatē: et statuit eū supra pinnaculū tēpli: et dixit ei. Si fili⁹ dei es: mitte te deorsuꝫ. Scriptū ē eniꝫ: qꝛ angelis suis mādauit de te: et i manib⁹ tollēt te: ne forte offendas ad lapideꝫ pedeꝫ tuū. Ait iesus rursum. Scriptū ē. Nō tētabis dn̄m deū tuū. Iteꝫ assūpsit eū diabolus i mōtē excelsuꝫ valde: et ondit ei oīa regna mūdi: et gliā eoꝝ: et dixit illi. Hec oīa tibi dabo: si cadēs adoraueris me. Tūc dixit ei iesus: vade sathana: scriptū est enim. Dn̄m deū tuū adorabis: et illi soli seruies. Tunc reliquit eum diabolus: et ecce angeli accesserunt: et ministrabāt ei.

¶ Sermo pmus prime dominice in quadragesima et in ordine. 22.

Uctus est iesus i desertũ a spũ: vt tẽtaret a diabolo. Mat. 4.) Jdẽ legit. Mar. 1. Et Luc. 4. Sex sũt dies dñici huius sacri tpis qbus sex bñficia recolimus/ q̃ de⁹ miseri corditer idulsit penitẽtib⁹. Et pmo qdẽ qm̃ penitẽtes in agone ptẽdũt mũdi/ saluator tẽtationũ supauit istantiã. Jtẽ vt spe pmij eos aiaret/ iõ in scda dñica supne mercedis dclarabit gliaz. Jtẽ ne bñ cepta hostis ipediret/ iõ in 3ª effugauit demonis violẽtiã. Jtẽ ne pp lõgũ ieiuniũ q̃ sq̃z deficeret: iõ in q̃rta dñica ministrabat esuriẽtib⁹ alimẽta sbaz. Jtẽ q̄ vtiq̃z grãde pietatis bñficiũ: i qnta dñica lõganimiter tolleranit peccãtiũ negtiã. Jtẽ i sexta palmas victorie deportãtib⁹ exhibebit diuinitatis psñtiã. Ergo in pª dñica nobiscũ ieiunat et tẽtat: qz ieiunioz fortia ministrat et facit cũ tẽtatiõe pñtẽ de qb⁹ agit l psñti euãgelio/ in q̃ trib⁹ vicib⁹ tẽtatũ eẽ dñz declarat. pº qdẽ tẽtatus est an tolleraret famis necitatẽ. scdo an q̃reret humane laudis vel glie vanitatẽ. (Tũc assũpsit eũ diabolus i scãz ciuitatẽ.) tertio tẽtatus est an cupet secularis rei vtilitatẽ. ibi. (Jterũ assũpsit eũ diabolus in mõtẽ excelsũz.) Circa pmũ aũt. 5. facit. nã pmo describit locũ pnie. 2º pcessũz abstinẽtie (Et cũ ieiunasset). tertio tãgit successũ idigẽtie. (postea esurijt) 4º manifestat accessũz expientie. (Et accedẽs tẽtator.) 5º iducit rñsũz prudẽtie. (Qui rñdens dixit scriptũ est.) Cũ g̃ dicit (Ductus est iesus et c.) Tãgit ingressum dñi in desertũ pnie locũ. Et pº qdez ponit igrediẽdi modũ. (ductus est iesus) Mat. dicit. Et statiz expulit eũ spũs in desertũ. Luc. võ dicit. Et agebat in desertũz a spũ. Expulsus est poª pũs. Ductus sapia filij. Et actus benignitate spũs scĩ. vel in expulsiõe tãgit vehemẽtia virtutis: i ducatu pcomitãtia salutis: in actu efficacia charitatis. ¶ Jtẽ tãgit solitudinis locũ. (in desertũ.) Ad lrãz qd ẽ inter hierlm et iericho/ vbi viator icidit in latrones. Luc. 10. Jtẽ ponit rei auctorẽ (a spũ.) lz aliq dubitaverũt a quo spũ dñs sit ductus in desertũ: pp id qd dr assũpsit eũ diabolus in scãz ciuitatẽ. Et iterz assũpsit eũ in mõtẽ excelsũz. Un ñ putãt q̄ ẽt a maligno in desertũ duct⁹ sit. tñ vt dicit Greg. in epla ad secũdinũz: et i scda homel. ẽe et absq̃ vlla dubitatiõe credendũ est/ q̄ spũ scõ ductus sit in desertũ/ vt illuc eum suus spũs duceret/ vbi hũc ad tẽtãdũ malign⁹ spũs iueniret: et hoc innuit modus loquẽdi scripture. Si enĩz a diabolo fuisset ductus in desertũ/ nõ diceret scriptura: vt tentaret a diabolo: sed vt tẽtaret ab eo. Cũ ergo dicit a spũ ductũ: et a diabolo tẽtatũ vtrũq̃z distinguit. Sed et Luc. ne cui veniret in dubiũ a q̃ spũ sit iesus ductus/ psulte pmisit iesus plenus spũ scõ regressus est a iordane/ ac deinde itulit et agebatur in spũ in desertũ: forte aũt ideo scriptura tacuit a quo spũ ductus sit: qz nõ ab vno spũ/ sed ab increato monẽte/ et a spũ mẽtis eius consentiẽte ductus est. Esa. 63. Spũs dñi ductor ei⁹ fuit. Jtẽ ponit cãz ingressus. (vt tentaret a diabolo.) Zach. 3. O ñdit mihi dñs sacerdotẽ magnũ iesum stantẽ et sathã sta

bat a dextris ei⁹ vt aduersaretur ei. ℂ Queritur autem p̄mo quare christus tentari voluit Rn̄. hoc ideo f̄m Augu. 4. lib de trinita. vt ad supandas tētatiōes diaboli mediator esset nō solū p adiutoriū/ verūetiā per exemplū. Heb. 2°. in eo enim in quo passus est ipse ꝛ tentatus / potēs est ꝛ qui tentantur auxiliari. Itē ideo tentatus vt pbaret esse imunis a culpa. Sicut dicit Joan. 14. Uenit enim princeps mūdi huius vt me tētaret/ et in me nō hꝫ qcq̄. Heb. 4. Hēmus pōtificē tentatū p oīa p silitudine absq̄ pctō. Itē voluit tētari ne pturbaremur tētati Hiere. 17. Ego nō sum turbatus te pastorem seqns. Itē tētatus est vt doceret non esse malū tētari/ sed tētationibus ꝯsentire ꝯ qd oramus. Et ne nos inducas in tentationē. ℂ Nota q cum a
2. tribus tētatoribus fiat tentatio inductiua ad malū. s. ab hoste/ a mūdo/ ꝛ a carne: p̄me due tētationes sine pctō eē pn̄t. Sed tētatio carnis sine pctō saltē veniali nūq̄ eēt pōt hoc intelligo de tentatiōe pueniente rōnis iudiciū: supueniente enim iudicio/ aut fit mortale pctm̄ si consentit/ aut est v̄tutis exercitium si ei resistat? Et q mūdi saluator peccare nō potuit: iō signanter nō a carne/ sed a diabolo in deserto: circa tps aūt sue passionis a mundanis hoībus tētatus est. Rursus f̄z Grego. Cū tētatio tribus modis agat s. suggestione/ delectatione/ ꝛ ꝯsensu: delectatio ꝛ ꝯsensus semp sunt cū culpa: sed suggestio hostis/ aut mundi/ sine ulla culpa esse pōt: vn̄ saluator noster/ sola suggestiōe nō delectatione/ aut ꝯsensu tentatus est. Un̄ Grego. dicit q oīs illa tentatio foris nō intus fuit. Ulterius

aduertendū/ q nō est nr̄i arbitrij tentari p suggestionem a carne vel ab hoste/ aut a mundo: consentire autem aut delectari in nobis est. Sed mūdi saluatorē ēt per suggestionē nō potuit tentare diabolus nisi volente. Sed q̄rit q̄re in dsertū venerit vt tentaret. Rn̄°. q locus solitarior aptior est tentatiōi: nam ꝛ solitariā mulierem p̄mo tētauit serpens. Gen̄. 3. Et d antonio magno legit/ q in desertū quasi in cāpum pcessit ꝯ demones pugnaturus. Un̄ pꝫ indiscreto spū eos moueri: qui cū pati non pn̄t molestias hominū se faciunt recludi/ aut deserta petunt: manet enim ipsis violētior pugna demonum. Ideo in collationibus patrū dixit abbas piamō. Illi qui iam occultas diaboli insidias calcauerūt/ nequaq̄ ꝯtenti victoria inter hoīes apto certamine/ ac manifesto ꝯflictu demonibus ꝯgredi cupiētes/ vastas eremi recessus penetrare non timeant. Nō morales expositionem.
ℂ Nota moraliter q desertum penitētie locus pniam ipsam significat: dicitur enim desertum/ a deserendo: q debent penitentes deserere culpas pteritas/ mundi vanitatem/ carnis delicias/ consortia iocosa hominū. Unde Gregori. Penitentiā agere est perpetrata mala plangere ꝛ plangenda nō perpetrare: tales lꝫ sint corpe in ciuitate: corde tamē solitarij sunt. Job. dedisti in solitudine locum. Ubi Grego. 30. libro mora. Nihil prodest solitudo corpis/ si solitudo dfuerit cordis: nam qui remotus viuit corpe/ sed cogitationibus terrenis vexatur/ in solitudine nō est. ℂ Qui v̄o premit populariū turbis/ si nullos patit seculi tumultus/ in vrbe non est. Itaq̄ bene ꝯuersari volētibus

pmũ solitudo mẽtis quereda ẽ. De isto deserto pnie dr Exo.5. dimitti te pplm meũ vt sacrificiet mihi in deserto. Dui⁹ deserti sacrificiũ ẽ spũs ptribulat⁹: cor ptritũ & humiliatũ qd nõ spernit deus. Dui⁹ vo deserti tres sunt partes. Sicut dr Exo.15. Egressi sunt filii isrl in desertũ sin/ & ambulauerũt trib⁹ dieb⁹. Prim⁹ dies est pductio lucis cordis.i.cõtritio. 2⁹ dies ẽ creatio firmamẽti/ ois.s.pfessio. Terti⁹ ẽ germinatio terre opis.i.satisfactio. Jtẽ iesus salutaris dr: saluat aũt p pniam ois pctõr/nec alia medicina est nisi ista .1. Cor.7. Tristitia fm deũ pniam operat in salutẽ. Jtez nõ humano spũ/sz diuino istinctu desertũ pnie igrediamur. huano aut diabolico dũr/q pstina vitia nõ deserunt/ aut in futura mala pponunt. Jsti sunt demoniaci / quos agitat spũs malus in silitudinẽ saulis. E cõtra dr/ Numeri.14. suũ meũ caleph q plenus alio spũ secutus est me iducaz in terrã hanc. Sz attendẽdũ q pe nitẽtez expellit a mũdo & pctõ spũs timoris eũ ducit. Spũs amoris agit eũ spũs vigoris & opis/vel timoris q solũ est: gra gratis data penitens expellit. sz p gra3 gratũ faciẽtẽ agit & ducit: agit qdẽ eũ gra operãs/ducit vo gra coopans. Jtẽ vt tẽtet penitẽs in desertũ ducit q tẽtatione perficit in exercitio & merito Eccle. 34. Qui nõ ẽ tẽtatus qd scit. Jdeo dr Jac.1 Btũs vir q suffert tẽtationẽ/qm cũ pbatus fuerit accipiet coronã vite. Est et vtilis tẽtatio ad custodiã vtutũ q pdunt ex pfidentia. Et iõ scti viri cupiunt tẽtari. Gre. 8.lib.mora. Electus qsqz cũ se extollit vtutũ magnitudine sentit/tẽtari mũdi aduersitatibus desiderat/ ne pp pfidentiã vtutũ in peius ruat.

3

Rursus igit tẽtationis qsi in fornace si q sunt reliquie pcõr pfummũtur. ps. pba me dñe & tẽta me / vre renes meos & cor meũ. ¶ Scdo ponit abstinẽtia xpi. (Et cũ ieiunasset .40. dieb⁹ & .40. noctibus) nihil oĩno comedit isto tpe. Et attendẽdũz q tãtũdem ieiunauerũt Moyses. Exo.34. Et helyas. 3. Re.19. Sz ipsi ieiunãtes famẽ tollerauerũt: xps vero toto illo tpe nõ esuriyt. Quid aũt toto isto ieiunij tpe fecerit putãdũ ẽ q orõni vacauerit dicit etiã Mar. q erat cũ bestijs i deserto &c. ¶ Nõ q sic epule corpales sunt alimẽtũ corpis: ita ieiuniũ ẽ cibus aie. Jeiuniũ est aie cibus. Uñ Ambr. i pfatõe nõ tm/inqt/epulãdo sz & ieiunãdo pascimur nã vt dapibus poculisqz corpa sic vtutibus & ieiunijs aie saginant. Est etiã ieiuniũ medicina aie. Uñ idẽ ambro. De⁹/inqt/eternus q in alimẽtũ corpis humani frugũ copiã pducere iussit in alimẽtũ aiaz ieiunij nobis medicinã indidit. Rursus ieiuniũ ẽ arma ptra tẽtationes diaboli. Mat.17. hoc genus demonioz nõ eijcit nisi i orõne & ieiunio. Sz aduertẽdũ q corpale ieiuniũ ẽ alimẽtũ/medicina/ & arma aie. Si mens fuerit ẽt ieiuna a vicijs: nihil.n.iuuat cibis & nõ a vicijs abstinere. Jõ dr Johel.3. Sctificate ieiuniũ ille eniz sctificat ieiuniũ/ q emũdat se a prauis desiderijs & suã abstinẽtiaz decorat sctis opib⁹. ¶ Jtẽ dies est mũdi psperitas/nox vo ei⁹ aduersitas: sic dicit glosa sup illud. Jn die mãdauit dñs mĩaz suã/ & nocte cãticũ ei⁹. Diebus q & noctib⁹ ieiunãt/ quos nõ fallunt mũdi pspera / nec frãgunt ei⁹ aduersa aliqñ vo p diez apte/p noctẽ vo occulta tẽtatio demonis significat. Sz diebus & noctib⁹ ieiunat/q nec apertis/nec oc-

cultis eius ꝯsentit suggestionibus.

Nota q̃ quadragenarium numer.

¶ Itē quadragenari⁹ numerus ob seruādus est in ieiunio nr̃o. Primo q̄ dē ſm Gre. q: hic numerus ptinet ad pcepti obseruationē: denarius eni3 quater duct⁹/in q̃dragenariu3 surgit. x. aũt pcepta in q̃ttuor euan gelijs iplenť: ⁊ q: tũc decalogi mā data pficimus/cū q̃ttuor libros euā gelij custodimus: ⁊ iō ad quadrage nariā obseruationē peruenimus. ¶ Scdo hic numer⁹ ptinet ad pec cati punitionē Eze. 4. portabis ini quitatē. i. penā domus iuda p ini quitate quā fesius es. 40. diebus. vñ. Greg. In hoc/inqt corpe q̃ttuor elemētꝫ subsistimus: p voluptates aũt eiusdē corpis. x. pceptis dñicis ꝯtrahimus: vñ numerus trāsgres sionū in gñe q̃dragenari⁹ est. Et q: ſm mēsurā delicti est pnie modus: iō dignū vt carnē nr̃am quater de cies affligam⁹. Hui⁹ aũt rei figura est/ q dilunũ. xl. dieb⁹ inundauit. Sicut dicit leo papa quemadmo dū eni. xl. dieb⁹ pluit de⁹ ad purgā dū mundū/ita ⁊ nũc. xl. dieb⁹ mise reť ad hoiez purificādū. Hui⁹ ēt rei figura ē qd di Jone. 3. ad h. xl. dies ⁊ niniue subuerteť: edificiū. n. pcti/ hui⁹ sacri tpis obseruatione ꝺstrui tur. ¶ Tertio numerus iste ptinet ad pcti remissionē: ptes. n. eius ali quote. s. vnū/ duo/quattuor/ qnqꝫ/ octo. x. ⁊. xx. siť sumpte/ q̃dragena riū pueniũt: qnquagenari⁹ vo gra tiā remissionis signat nā qnquage sim⁹ psalmus. s. misere mei de⁹/orat remissionē: ⁊ in lege veteri qnqua gesimus ānus erat iubile⁹. i. remis siōis: ⁊ in lege noua/ qnquagesima die resurrectionis dat⁹ est spūs san ctus de quo dr Jo. xx. accipite spū3 s. q̃rū remiseritis pctā remittunť eis; q: g̊ v̄tus ptiū quadragenarij

est vt ad qnquagenariū pueniat iō xl. dieb⁹ nobis est ieiunādū / vt ad grām remissionis perueniamus. ¶ Quarto numerus iste ptinet ad decime solutionē: ex lege. n. pmitias ⁊ decimas debem⁹ offerre dño: ⁊ nō tm̄ rez/s3 ēt tēporū q̃ttuor aũt tpa ieiuniam⁹/in vere/estate/ autũno/⁊ hyeme q̃si pmitias noui tpis offe rentes. S3 numerus iste ptinet ad decimā toti⁹ āni. Cuius dies sunt trecēti. lxv. aut sex. Trecētoz aũt ⁊ lx. diez decima est. xxxvj. dies. Sed q: v ꝰ dies exuperāt p decima eorū poniť dies vnus vt tota decima an ni sit. xxxvij. dies/qbus si addantur tres dies q̃ttuor tpu3 p pmitia ve ris/erit totus numerus nr̃i ieiunij . xl. dierū. ¶ Quinto vt dicit augu. 2. lib de ꝯsensu euangelistaz. nume rus iste ptinet ad pñtis vite labo rē q̃ttuor. n. sunt tpa anni/ ⁊ quat/ tuor mūdi partes quadragenari⁹ aũt duos ꝯtinet q̃ternarios. pmo eni ꝯtinet quater. x. 2° q: ipsa. x. ab vno vsqꝫ ad quattuor pgrediente numero ꝯsumať. nā vnū/ duo/tria/ q̃ttuor ꝯstituunť. x. Et q: labor vite pñtis agiť in tpe ⁊ loco q̃driptitis: iō p quadragenariū designať. xl g̊ dieb⁹ ieiunamus/vt quādiu hic vi uimus abstinem⁹ a noxijs. ¶ Sex to numerus iste ptinet ad hoīs re formationē nā vt dicit glo. sup leui. xij. xl. dieb⁹ corpus humanū in vte ro mr̃is formať iuxta quē numez/ q̃si in vētre pnie p. xl. dies nou⁹ hō ſm grāz reformať de cui⁹ ꝯceptu ⁊ ptu dr̃. Esa. xxvj. a timore tuo dñe ꝯcepimus/⁊ peperimus spū3 salu tis. ¶ Tertio poniť successus indi gētie (postea esurijt.) maxim⁹ dicit q moyses post ieiuniū nō perhibe tur esurisse: s3 q nō esurijt moyses/ celestis est possibilitatis. Quod ex .4.

plum antē esurijt xps nr̃e redemptionis est sacr̃m quatenus hō verus esse dinoscat. Et vide miraculū qz esurijt qui est panis vite/cib⁹ angelicus/plena refectio/ ꝛ beatarum saturitas aiaꝝ. de quo Ambr. in p̄fatio. Jn ipso ieiunantiū fides alr spes ꝓuebit/charitas roborat: ipse est eni; panis viuus ꝛ verus/qz est s̄ba eternitatis/esca v̄tutis: v̄bū eni; dei ꝑ qđ facta sunt oīa/nō solū humanaꝝ mētiū / sed ipsoꝝ ꝗq; panis est angeloꝝ.s. nō sibi repugnant ista: qz vt dicit Maximus

Nō xpi exuries qualis fuerit.

xps vt hō esurit: ꝛ esuriētes pascit vt deus. ¶ Cōsiderādū vt dicit Ambro. ista dñi esuries designat nr̃e salutis quā h̄ūt appetitū. Esurijt. n. nō tā cibū hoi; ꝗ̄ salutē: nec escaꝝ secularium epulas ꝯcupiuit/ s; aīarū potius desiderauit sanitatē. Hic est cibus de quo dicit Jo.4. Ego cibū habeo mādūcare/quē vos nescitis. ꝛ tm̄ desiderauit hūc cibū/ vt seipsum nobis māducandū tradiderit: vt vel sic eius efficeremur cibus: esurit ergo celestis cib⁹/qz mā ducat desiderari/sicq; māducatus satiatur. Luc.xxij. desiderio desideraui hoc pasca māducare vobiscū.

Nō triplicem esuriem ieiunantium.

¶ Nō qz ieiunāte; dñt h̄re esuriē. pma est cibi corpalis: nō eni; dñt comedere ad saturitatē nimiā/sed infamie ieiunare o;. 2. Cori. 11. in fame ꝛ siti/i ieiunijs multis: fames eni; ieiunātiū facit ipm ieiuniū eē meritoriū: ꝛ eadē esuries sacietas ē aīe. Ui sicut ieiuniū corpis ē cib⁹ mētis: ita fames corpis est saturitas aīe. Unde Amb. Jeiunādo mēte pascimur: qm̄ sicut dapibus corpora ita ieiunijs aīe saturant. Secūda esuries est iustitie et v̄tutis: de qua Matth.v. Bt̄i q esuriunt ꝛ sitiunt iustitiā. Est aūt iustitia bonū opus: de quo Jo. vj. opamini cibū q nō perit/sed q ꝑmanet in vitā eternā. Tertia esuries est celestis glie: quāto eni; plus affligit esuries corpis/tāto plus intendat esuries ꝛ ꝯ̄siderū sup̄ne refectiōis: de qua Greg. xxxj. lib. moꝝ. Sola nāq; deitatis visio vera est nr̃e mentis refectio: hac replent⁹ q eā esuriūt. Luc.1. Esurientes repleuit bonis. ps. Saciabor cū appuerit glia tua qz replebimur in bonis dom⁹ tue.

¶ Sermo. 2. p̄me dñice in quadragesima ꝛ in ordine. 23.

Et accedēs tētator ꝛc.) Jn ista quarta pticula tāgit studiū expientieꝝ hoc fcm̄ est tripl'r: pmo enim tentator accedit ad ꝓbationē ꝛ hoc est (accedēs vo tētator.) credit q visibilis accesserit in figura hoīs: sicut ad pmos parētes in figura serpentis. Credit etiā q ipse pmus angelus lucifer/q tētauit pmū hoiem adam/tētauit sc̄d; hominē xpm. Credit ēt q q̄draginta istis diebus obseruauerit qd xps egerit: ꝛ vidēs eū ꝯtinue sine fame orantē ad eū nō p̄sumpserit accedere. S; esurientē aduertēs/pmittente. xpo accessit. sc̄do tētator ꝓponit dei filiationē. (Et ait. Si fili⁹ dei es.) forte diabolus audierat ioannē baptistā dicētē de xpo q eēt filius dei. Jo.1. forte ēt audierat vocē prīā. Hic est filius meus dilect⁹. Matth.iij. tn̄ mirabat filiū dei esse hoiem: nesciebat eni; qz v̄bū caro fcm̄ est: ꝛ iō volebat experiri an ita esset/sicut in voce audierat: tmq; p̄sumebat vt ēt filiū dei: ꝛ si nō eius deitatē/saltē ipsi⁹ posset fallē hūanitatē. 3° tētator petit lapidū ꝯuersionē (dic vt lapides isti pāes fiāt) Hoc neq̄q̄ diabolus suggereret/nisi cōstaret sibi deū pīe; hīe filiū eq̄l pos.

.1.

Diabolus in figura hoīs accessit ad xpm tētādū.

eũ pie: q̄ sic a pri⁹ oẽs creaturã fec ex nihilo: ita ei⁹ potẽtie subest q̃uo voluerit eã mutare. Et vide q: diabolus amator potẽtie q: destor op pugnatorq; iustitie: vt dicit augustinus. Solius potẽtie ꝛ sciẽtatis ac humilitatis requirit opa. Et attẽde q: diabolus in verbis istis tacite ꝑtẽdit pietate quasi dicat esuris/ nõ adsunt panes sꝫ ꝯuerte lapides vt comedas. Itẽ verbo videt assentire veritati. (Si fili⁹ dei es). Itẽ itentione querit fallere: nã ẽt si lapides panes fecerit/ nõ putabit esse deũ qui sic famis fuit ipatiẽs/ vt ex lapidib⁹ cibũ quesierit/ qn poti⁹ fame superatũ iudicabit minus q̃ iustũ hominẽ esse ꝛc̃. ¶ Circa tẽtatoris accessuꝫ/ notãda sunt tria. pmo q: aliqui hoies sunt sic p̃ni ad pcũꝫ/ aut ex carne/ aut amore mũdi q ad eos diabolus ꝯtẽnit accedere: sicut dicit Hiero. non tẽtat eos diabolus quos iure quieto possidet. Quidã vero resistunt sensibilib⁹ ad maluꝫ p̃uocãtibus/ ad quos accedit inuisibilr diabolus/ vt vẽto tẽtatiõis flãmã excitet ꝯcupiscẽtie Iudic. ix. accedẽs iuxta turrim ignẽ supponere nitebat. Sꝫ qm̃ nõnulli latẽtes ei⁹ tẽtationes superãt. iõ ipsos etiã visibilr impugnat: talr accessit ad xp̃ꝫ quẽ inuisibilr superare nõ poterat. Sic aggressus est magnũ antoniũ/ sic hylarionẽ ꝛ bñdictũ/ plures q; pluꝫ. Scdo notãdũ q: diabolus accedit ad sctõs/ pmo quidẽ p̃uocatus ex eoꝝ vita q parati sunt suscitare leuiathan vt dr Job. 3. vbi Grego Scti viri diaboli malitiã in stigatione sue ꝯuersationis inflammãt. Itẽ accedit duct⁹ ppa malitia Grego. voluntas sathane semp iniqua est. Itẽ acedit pmissus ex diuina iustitia Gre. nũq̃ diaboli ptãs ẽ iniqua: oĩm a seipo hꝫ malã volũtatẽ/ sꝫ a dño ptãtẽ 3° notãdũ q diabolus pmo qd: 3 accedit ꝯformiter moꝛib⁹ hoiuꝫ. vñ ait magnus antoni⁹/ q̃les nos ꝛ nr̃as cogitationes eẽ cognouerint tales se nobis prebẽ demones ꝯsueuerũt. Legit in vitis pruꝫ q btũs machari⁹ vidit demonẽ in hitu hoĩs hñtẽ camisiaꝫ vndiq; pforatã/ ꝛ p foramina pẽdebãt ampulle. Et dixit ei senex. Quo vadis maloꝝ iuẽtoꝛ? Gustuꝫ porto fratrib⁹: ꝛ si vnũ nõ placet aliud offero/ ꝛ ita p ordinẽ vt vel vnũ accipiãt. Itẽ accedit gñalr Greg. xiij. li. mora. antiqu⁹ hostis tẽtationis sue iaculis ab oĩ parte nos ipetit. Sepe eni dũ gulã restringim⁹ vt libido stringat: manis glie acule⁹ mentẽ pulsat. Sꝫ si pp vitãdã gliaꝫ corpus nõ affligit/ libido iflãmat. Sepe dũ ad psymoĩã nitimur ad tenaciã labimur: ꝛ sepe dũ effuse tribuimus ad auaritiã ducimur/ qa colligere querimus qd iteꝝ tribuam⁹. Itẽ accedit pertinaciter vñ Greg. 2. lib. mora. Nequaquaꝫ diabolus quẽ tentat velociter deserit: sꝫ vbi molle coꝛ iuenit/ ibi pedẽ mise suggestionis figit. ¶ Itẽ notãdũ q sermo diaboli fallax est Jo. viij. cuꝫ loquitur mẽdacium ex ppriis loquitur. Sꝫ ne ipsius fallatia deprehendat. cũ pña suggerit hoib⁹/ semp ea velat ꝛ dulcorat spẽ alic⁹ boni. Job. xx. Cũ. n. fuerit dulce in ore ei⁹ malũ abscõdit i. sub lingua sua. Nã vt dicit Greg. 15. lib. mora. Cũ suggerit auariciã dulce fit qd loquit p abũdãtiã necitas vitat. ¶ Itẽ suggestioni iudie annectit dulcedinẽ se minorẽ nõ videri. Itẽ suggestiõi fallatie ãnectit prudẽtiã vl astutiã: luxurie pmiscet voluptatẽ: guleq; saturitatẽ: ire vidictã: supbie honores.

Diaboli q̄re aliquos ꝯtẽnit accedẽ.

.2.

Diabolꝰ li pmo fallax ẽ.

¶ Rursus qꝛ semp fallere studet/idõ suspectũ est ꝙ dicit (dic vt lapides isti panes fiãt) lapidũ aũt nomine pmo pñt intelligi rõnales mẽtis virtutes/ q̃ sunt meditatio dei/ pru dẽtia agẽdoꝝ ⁊ discretio/ castitas/ sobrietas /modestia/mansuetudo/ hũilitas/pacientia/pietas/iustitia / charitas/ de qbus lapidib⁹ p̃ciosis dr̃ Exo. 28. Pones in rõnali iudicij.12.lapides. Jtẽ noĩe lapidum pñt itelli dura pnĩuz opa. Jsti sunt lapides qbus dd golyath deiecit. j. Re.17.p panẽ aũt voluptas itelligit sicut dr̃ puer.19.panis abscõditus suauioꝛ est: lapides itaqꝫ preciose v̄tutis petit diabolus imutari in voluptates vite p̃uatas. Rigoreqꝫ pnĩuz cupit relaxari : qꝛ tali rigoꝛe/quasi lapide ipse canis impudicus pcutit/⁊ effugiat. ¶ Quito cũ dr̃. (Qui rñdens) ponit prudentie respõsum circa qd̃ tria facit. Pmo eni sue rñsionis p̄mittit fulcimẽtuz. (Qui rñdens dixit. Scriptuz est) Deut.8. Jpsis enim lapidib⁹ i.sacre scripture sentẽtijs/ quos fieri panes petierat diabolus repcutit: nõ eni fili⁹ est/ cui petẽti panẽ/non datur lapis. vt dicit Luc.11. Sꝫ canis est ipudicus: nõ est ãt bonũ tollere panẽ de manu filioꝝ/⁊ mittere canibus : vt dicit Mat.7. Et ideo nõ datur diabolo panis quẽ cupit/ sꝫ lapis scripture quẽ timet. Scd̃o tãgit postulati panis insufficiẽtiã (nõ in solo pane vi uit hõ) attẽde qꝛ diabolus dixerat si filius dei es: ipse vo xp̃s se hoĩeꝫ profitetur. Et hoc loco noĩe panis omne tẽpoꝛale aĩalis vite necessariũ intelligit qd̃ ẽt in oꝛõne petim⁹ dicẽtes. panẽ nr̃m quottidianum da nobis hodie. Tertio ponit spiritual' cibi sufficiẽtiã. (Sꝫ in omni

Rõnales v̄tutes mẽtis sunt lapides. 3

v̄bo qd̃ pcedet de oꝛe dei.) Os dñi est sacra scriptura/per quã nobis loqtur Esa.30.os meũ nõ interrogastis.i.scripturam nõ reqsiuistis. Os ẽt diuinũ est p̄dicatoꝛ. Hie.15. Si separaueris p̃ciosuꝫ a vili/quasi os meũ eris: oẽ aũt verbũ qd̃ loquit de⁹ aut p scripturã/aut p oꝛa p̄dicatoꝝ p̄stat aĩe vitã. Deut.5.p bauim⁹ hodie ꝙ loquẽte deo cum hoĩe vixerit homo. Et attẽde quia xp̄s sic suũ tẽperauit sermones/vt aperte dei filiũ se nõ dixerit/sed hominẽ: nec tamẽ oñdit se hominem famis ipacientẽ: verũtñ sicut aperte hoĩem se dicit/ita filiũ dei tacite se esse insinuat: qꝛ homo est qui viuit ex v̄bo dei cui est vnit⁹. ¶ Nota qꝛ homo ↄstat ex duplici substãtia.s. sensibili ⁊ sp̄ũali : ⁊ s̃m qdem sensibilẽ substãtiã nutrimẽtũ suscipit terrenũ. Sed substãtia: ei⁹ sp̄ũalis nõ saciat terrenis. Jo.6.Ducẽtoꝝ denarioꝝ panes non sufficiũt populo huic: ideo antropos dicit. hõ.i.arboꝛ euersa cui⁹ radix.i.coꝛdis intẽtio nõ in terra/sꝫ in deo⁹ figi dꝫ vñ suscipiat alimẽtũ. Jtẽ verbũ dei fili⁹ dei est: de quo Jo.pmo. i p̄ncipio erat v̄bũ/ ⁊ v̄bũ erat apd̃ deũ ⁊ deus erat v̄bũ. Jpsuꝫ ẽt est oẽ verbũ oẽm hñs v̄tuteꝫ per qd̃ facta sunt oĩa. Os aũt dei deus pr̃ est a quo pcedit v̄bũ vnigenitum. Esa.45. Egredief de oꝛe meo iustitie v̄bũ. Jn hui⁹ v̄bi participatione viuit hõ s̃m sp̄m/ qꝛ est fons vite/⁊ qd̃ sc̃m ẽ i ipso vita erat. Et ipemet xp̃s hõ p̄ter aĩalem vitã q̃ indiguit tẽpoꝛalib⁹ ẽt in sp̄ũali tũc viuebat v̄bo sibi vnito: quo v̄bo etiã viuũt angli ⁊ btẽ mẽtes/q̃ ipsum cõtẽplant. Sꝫ nos ĩteri v̄bis scripture ipsum ver bũ significantib⁹ viuimus in sp̄ũ/donec amotis verbis

Nõ hominem cõstare ex substantia sp̄ũali ⁊ sensibili

transitorijs verbū ipm nr̄is mētibus infundat apte. ¶ Nō ēt qꝛ fili⁹ dei ꝑ adoptionē est gcūqꝫ spū dn̄i agit in desertū. Roma. viij. Qui spū dei agunt/hij filij dei. Sꝫ cum esurim⁹/aut corpalē cibū/aut iusticiā vel ēt gl̄iaꝫ. Cauēda est occulta demonis tētatio: stati enī suggerit nob̄ ꝙ sum⁹ filij dei ꝑ gr̄aꝫ. Hiero. ad rusticū. In solitudie/ingt/facile subripit tētatio. Si enī parūꝑ ieiunauerit hoīemqꝫ nō viderit putat se alicui⁹ esse momenti. Sꝫ nos ē ꝯ exēplo. Saluatoris cognoscam⁹/qꝛ hoīes sum⁹ fragiles ꝛ pctōres. Eze. xxviij. q̄re eleuatū est cor tuū cū sis hō ꝛ non deus. Iteꝫ lapis ꝓciosus est oē scm̄ ppositū ṽbi gr̄a. Religionis/castitatis/pauptatis/restituendi male ablata/largiēdi el'ynas. paciencie/pn̄ie/ꝛ Ieiunij: q̄s lapides nō pōt diabolus imutare/sꝫ in nobis est eoꝝ ꝯuersio. Suggerit tn̄ vt ꝑmitteret: nec tn̄ in apte mala/qꝛ ei⁹ stati detegeret fallacia. Sꝫ in panes .i. laxiores ꝛ cōes mores ṽbi gr̄a ad qd vis tollerare inguꝫ religionis sufficit tibi vincere in sclo in quo multi saluant. Itē qd vis fraudari filijs ꝛ vxoris blādimētis? nū qd xp̄s ꝓhibet vxorē? Itē pauptatē ferre nō poteris q nutrit⁹ es delicate. Itē si totuꝫ restituis tibi deficiet. Itē sufficit tibi morienti legare paupibus. Itē si oēs pacierꝭ cōtumelias/ampli⁹ ꝯ te ꝯcitabunt. Itē satis tibi suꝑ est tpis ad penitendū. Itē ieiunādo ne te ipm occidas: hijs talib⁹ suasionib⁹ nos ē ꝯ dicam⁹/qꝛ nō in sola vita laxiori viuit hō/sꝫ ēt i lapidib⁹ .i. cū firmo ꝓposito melioris vite: ꝛ h̄ nō sua virtute/sꝫ verbo dei. Iob. v. In vastitate ꝛ fame ridebis/ꝛ bestiā terre nō formidabis: sꝫ cū lapidib⁹ regionū erit pactū tuū. Dn̄i⁹ rei ex^m legit̄ d̄ mag⁹ antonio dicēte. Ieiunāti mihi aliq̄n visus est monach⁹ panes offerēs/q hijs s̄monibus suadebat vt vescerer/dicēs huic aliqd indulge corpusculo. Et tu hō es hūana fragilitate circūdaris: labor paululū cōquiescat/ne egritudo subripiat sed illico lubricā faciē ꝓpētis agnoui: ꝛ cū ad ꝯsueta xp̄i munimenta cōfurgerē/tanq̄ ꝑ fenestrā fumus haberetur euanuit.

4. Filius dei est q spū dei agr̄ in desertū

hoiem quo pacto diabolus fallat

¶ Ser. 3. p^e dn̄ice in .xl. ꝛ ī ordi. 24.

SEcūdo cū di. (Tūc assumpsit eū diabolus) describit̄ s̄a tētatio dn̄i saluatoris occultioꝝ .s. de appetitu gl̄ie secularꝭ/ q̄ nascit̄ aliq̄n de victoria ꝓcedentis tētatiōis. 4. Regū. xiiij. pcutiēs inualuisti ꝯ edom: terrenū ꝛ sanguineū ꝛ subleuauit te cor tuū. Sic post victoriā tētationis cibi terreni sequit̄ tētatio inanis gl̄e circa quā tria facit. Primo enī ponit loci dispositionē. 2o tētationis suggestionē. (Et dixit ei si fili⁹ dei es). 3⁹. suggestiōis repulsionē. (Ait illi iesus). Circa primū tria dic̄ ꝑo qdeꝫ xp̄ꝫ fuisse assūptū. (Tūc assumpsit eū diabolus) putant quidā ꝙ diabolus portauerit xp̄m. Dic̄ enī Beda ꝙ diabolus xp̄m assumpsit: ꝛ h̄ nō dn̄i inbecillitas/sꝫ inimici supbia fuit q saluatoris volūtatē necessitatē putabat alij ṽo simplr̄ itelligūt assumptionē ꝑ comitatū/sic̄ i sequti dn̄ica dr̄ assumpsit iesus petrū ꝛ Iacobū ꝛ Ioānē. Vn̄ origenes i homel. ducebat diabolus dei filiū ꝛ ille sequebat̄ plane seq̄bat̄/q̄si athleta ad tētationē ꝓficiscēs. Sꝫ siue isto/siue illo mō diabolus xp̄m assumpsit intelligēdū s̄ꝫ Chrisosto. qꝛ diabolus tm̄ nō aūt xp̄s ipse ab hoībus videbat̄ diabolo putante econtra

se quidē latere xp̄s aūt videri. Nec vt dicit Gre. videaf horrendū si xp̄s a diabolo se permisit deduci cū3 a mēbris.s. Pilato & iudeis se pmiserit crucifigi. 2° tangit q̄ fuerit xp̄s ductus (in sctā3 ciuitatē). Nec est hierl'm q̄ sctā d: pp vni⁹ veri dei cultu3.1. Macha.x. hierl'm sit sctā & libera cum oībus finibus eius.&.ij. Macha.ij. Cū sctā ciuitas hitaretur in oī pace/& leges ad huc optime custodirentur. 3°. tangif q̄ loco xp̄s fuerit posit⁹ (& statuit eū supra pinnaculū tēpli) tria deābulatoria circa tēplu3 erant/quo2 infimum. xxx. cubitis erat a terra hec pinacula dicūr tabernacula.iij. Regū.vj. sup quo2 vnū diabolus posuit xp̄s & forte ī inferiori: vñ sacerdotes docebāt pplm/aut forte in medio qd̄ distabat.lx. cubitis a terra/ vel forte in eminētiori qd̄ centū.xx. cubitis eleuabaf: quō aūt xp̄s illuc posuerit cū ianitores sp custodirent atria tēpli/nec alijs q̄3 leuitis liceret appropinq̄re tēplo non cōstat.

.2. ¶ 2°. ponif suggestio tēptatoris cū di. (Et dixit ei) & 3ª. facit pmo.n. diabolus pmittit cōditionalē. (Et dixit ei. Si filius dei es.) neq3 eni3 ex pma tentatiōe plus depꝛehendebat/nisi q2 fame nō vinceref: ideo rursus tētat an sit filı⁹ dei. Vñ p3. q2 freq̄nter diabolus ide3 repetit. s3 variatis tētatiōib⁹: fo diabolus suadet pcipitationē (mitte te deorsum.) recte vana est ista suggō/cuius nulla eēt vtilitas/nisi solus fauor & anuratio hoiu3: vtilius fuerat lapides 2uertere ī panes/s3 vanū erat se pcipitare. S3 q̄re magis dixit ascende sursu3: & celū cōscende: certe hui⁹ cā est q2 diabolus deorsum fluens interpꝛetaf: ipse eni3 de celo expulsus celestē consensu3 non suggerit s3 īpetrat. Magnus nāq3 antoni⁹ cū a frībus regrerel qūo celū aīe cōscenderent/ pxima nocte vox ad eum facta est/ antoni surge exi & vide. Egressus ḡ leuatis ad celū oculis vidit quēdā lōgu3 atq3 terribilē caput ad nubes vsq3 tollentē. vidit etiā pennatos quosdā euolare cupiētes atq3 illū extensis manib⁹ phibere ne celu3 cōscēderēt. Ex qbus alios appꝛehensos elidebat ad terrā/alios frustra retinere nitēs dolebat sup se ad celestia trāsuolare. Statiq3 vox ad antoniū fcā est: aīaduerte qd̄ vides. Et tūc illuminato corde cepit intelligere aīa2 esse cōsensu3/& diabolū phibentē: qui & sibi retineret obnoxios & in scō2 quos recipere nō poſat cruciaref volatu. Ex^m btī Antoni abba. 3°. diabolus suggōnis sue adducit puocatiuū. (Scriptū est eni). ps.lxxx. q xp̄s auctoritatē scripture pma3 tentatione3 reuelaret iō diabolus nunc & ipse dcm̄ suu3 scripture testimonio roborat. Jn ipa v̄o auctoritate: tria ptinent p^m circa hoīe3 diuina puidentia. (Qm̄ angelis suis de⁹ mandauit de te) hoc spūs scūs loquif hoī insinuās q deus mādauerit angelis vt curā hēant hoīs. Exo.xxiij. Ecce ego mittā angelum meū qui pcedet te & custodiat. 2°. tāgit angelicā custodiā. (Et in manibus).i. ptectiōibus (tollent te). ps. imittet angelus dñi in circuitu timentiū eū & eriget eos. 3°. tangit nocumēti tēperantiā (ne forte offēdas).i. ipingas (ad lapidē pedē tuum). ¶ Nota q2 de xp̄o hoie istas auctoritatē exponit glo. cui p° quidem angeli assistebāt subseruiētes. Luc. xxij. appuit angelus de celo cōfortans eū & Mat. xxvj. an putas q2 possum rogare pꝛem/ & exhibe-

bit mihi modo plusq̃z .xij. legiones angeloꝝ. Jtē ipse xp̄s angeloꝝ manibus delat⁹ est in celū. ps. ascēdit sup cherubin/ ꝛ volauit sup pēnas ventoꝝ. Jtez pedes xp̄i qbus p totum mundū ambulauit fuerūt predicatores euangelici. Naū. j°. certe super mōtes pedes euāgelizātis ꝛ annūciantis pacē: lapidis vo noie vetus lex in lapide scripta intelligitur: in hoc lapide offendūt timentes: nō offendunt aūt amātes: ꝛ qꝛ dato spū scō scā est in p̄dicatoribus lex amoris: iō pedē affectionis nō offendunt in lege veteri: iō de sctis predicatoribus d: Eze. j. pedes eoꝝ pedes rci: rectū aūt h3 affectū qui amore nō timore fuat legē. Un̄ pz testimoniū ꝙ assumpsit diabolus nō esse ad ppositū: in eo enī continet de ascēsione xp̄i in celū / nō de precipitatione deorsuz. Rursus ipsum testimoniū est incōpletū: tacet enī qd /seqtur sup aspidez ꝛ basiliscum ambulabis/ ꝛ cōculcabis leonem ꝛ draconez: ipse enī diabolus est. iiij. h aspis per lentā tentationem: basiliscus p subitā: leo p apertam: draco p occultā tentationez: que oīa xp̄s cōculcauit. ℂ 3°. ponitur repulsio tentatiōis. (Ait illi iesus rursuz. Scriptū est) deut. vj. cōsiderandū fm Gre. qꝛ tētatus a diabolo dn̄s sacri elogij p̄cepta rn̄dit: ꝛ qui poterat vno v̄bo tentatorē suum mergere in abyssum virtutez sue pōe non ondit ꝛ h iō/ vt in laudē suaz alteri⁹ cresceret/ si hostē suum interī non estinguēdo/ s3 paciēdo superaret: pensate igit quanta sit patiētia dei/ q̄nta sit īpacientia nostra: nos si iniurijs aut aliqua lesione puocamur/ furore permoti/ aut quantū possumus per nosipsos vlciscimur/ aut qd nō possumus facere minamur g paciētie exemplū

Predicatores pedes xp̄i sūt.

.4. Repulsio temptatōis.

sumamus a dn̄o/ vt quotiēs a prauis hoībus aliqd patimur/ ad doctrinā excitemur potius q̃z ad vindictā. Nō tentabis dn̄m deū tuū: tentat dn̄m q cū ex humana rōne h3 quid faciat: frustra tn̄ se cōmittit pericul: q̄si tentare. i. expiri volens vtruz deus succurrat. j. cor. x. neq3 tentem⁹ xp̄m sic qdā tētauerunt ꝛ serpentib⁹ perierūt. Et attēde/ qꝛ sicut pª xp̄i respōsio fuit ambigua: ita ꝛ h. nā p° dixit/ nō in solo pane viuit hō/ s3 in oī verbo qd pcedit d ore dī cu⁹ ē duplex sensus vnus ꝙ hō xp̄s viuit non tam vita cōi hoium. S3 viuit etiā verbo cui vnit⁹: alter sensus est gn̄alis: q oīs hō non pane tm̄/ s3 ēt dei verbo viuit per gr̄am: quē aūt sensuz intelligeret xp̄s diabolus scire non potuit. Sir cū dicit (nō tentabis dn̄z deū tuuz) dup intelligi potest aut tentabis me deum tuū/ aut absolute/ non tentabis deū. S3 nec huius verbi sensum pcepit diabolus: ideo sicut prius / ita ꝛ nunc incertus fuit de filio dei.

ℂ Sermo. 4. prime dn̄ice in. xl. ꝛ in ordine. 25.

Tunc assumpsit eū diabolus in scām ciuitatē). Cōsiderandū qꝛ diabolus assumit hoīez tētationib⁹ pbandū ꝙ qdē l3 maliuole sp ip̄e cupiat: h tn̄ de⁹ nō nisi misericordit/ aut iuste fieri pmittit: nā pauli xp̄s nullus tradit⁹ est misicordit angelo sathane collaphizād⁹. ij. Cor. xj. Saul diter p aūt. j. Regū. xvj. ꝛ iudas. Luc. xxij. mittit iuste fuert dia° traditi: Jtē tētatio nū ipugnatiōb⁹ dia⁹. defuit hoī l3 nolēs eleuando merita ei⁹. Job. xl. nūqd accipies eū fuū sēpit'nū dia. in sempiternū defuit scīs qꝛ tētationuz exercitijs hic eoꝝ adauget merita/ vn̄ in sempit'nū gaudeant. Jtez tria loca sunt ad que proficit

.1. Tēptari hoīes

exercitata vita sctõꝝ. s. ciuitas sctē cõuersationis/ tēplū deuote oꝛonis ꝛ pinnaculū .i. summitas alte ꝯtēplationis: nā sctē mētes quo amplius tētationib⁹ ꝓbanẛ/ eo mundius viuūt/ istātius oꝛāt/ sublimius volāt ps. timoꝛ ꝛ tremoꝛ venerūt super me/ ꝛ cõtexerunt me tenebꝛe ꝛ dixi qs dabit mihi pēnas sicut colūbe ꝛ volabo ꝛ requiescā? ecce elõgaui fugiēs ꝛc. Jtē supata ꝓoꝛi tentatione cauēdū est ne de ipsi⁹ victoria pci⁹ vincamurẛ: quos.n. diabolus tentatione nō superat de victoria eiusdē tētationis p inanē gloriā tētat vt dic̃ Gre li. 3. moꝛa. peri⁹ rnit q se nullis appetitionib⁹ glīe subiacē gliaẛ: iō subtilis valde ꝛ occulta atqꝫ nimiū piculosa ē tētatio q̄ seqẛ de inani glia cū dicit (mitte te deoꝛsum) ꝑuata eni glia ab alto virtutꝫ deicit cħriso. Solū/ ingt diabolus dicit/ sꝫ nō cõpellit: qꝛ malū cogē non pōt. Et Hiero. Suadere pōt precipitare nō pōt. Quis ergo p̄cipitat hoīem/ certe ipe se ipm: iō ait diabolus mitte teipm deoꝛsum ait magnus antoni⁹ pulsauit aliqñ diabolus hostiū monasterij ꝛ egressus video hoiem. enoꝛmi sublimitate poꝛrectū. Cū ab hoc qsnā eēt ingrerē/ ait. Ego sum sathanas. Quid inq̄ꝫ loq̄ris? et ille. Cur mihi bēs ppli xp̄ianoꝝ maledicūt? Jngo ego. Et iuste quidē: tuis eni molestanẛ freq̄nter isidijs: at ille nihil ego facio/ sꝫ ipsi se inuicem turbant: nā ego miserabilis fcūs suꝫ: nōne legistis qꝛ defecerūt framee inimici in fineꝫ/ ꝛ ciuitates eoꝝ destruxisti? Ecce iā nllū hēo locū/ nullam ciuitatē possideo. Jā mihi nulla sunt arma/ p oēs nationes cunctasqꝫ ꝓuincias xp̄i ꝑsonat nomē. Solitudīes ipe monochoꝝ stipanẛ choꝛis: cōnīnẛ eū: ꝛ me sine eā nō lacerēt: tū ego cuꝫ grādi alacritate miratus. Uere/ inq̄ꝫ/ dñs me⁹ iesus xp̄s tuas sbꝛuit vires: ꝛ tu honoꝛe nudat⁹ angelico volutaris in soꝛdibus. Uix dū verba ꝯpleueriꝫ ꝛ ille sublimis saluatoꝛis noīatione delet⁹ ē. Cõcludit g̃ antoni⁹. Secure sint g̃ aīe singuloꝝ/ non sibi singat cogitatio vana discrimina / nō timeat aliqs a diabolo sublatū ad p̄cipitia se posse differri: ꝓpellaẛ oīs anxietas / dñs adiutoꝛ nr̄ est. Jtē suadet diabolus casum hoīs etiā auctoꝛitatē scripture ꝓponēs aliqñ eni miam dei dic̄ eē magnā vt celos supet: vñ ꝛ culpā cōmissaꝫ remittet. Aliqñ pnīe grāꝫ ꝓponit esse in ꝓmptu. Eꝫe. xviij. Si ipius egerit pniāꝫ ab oībus pctīs suis q̄ opat⁹ est oiuꝫ iniqtatū ei⁹ nō recoꝛdaboꝛ: aliqñ ēt allegat qs est hō q nō peccet: ꝛ qđ īpudētius est indu cit: qꝛ diligētibus deū oīa cooperātur in bonū glo. etiā pctā: nā ꝛ pcōres ꝛ publicani erāt appꝛopiq̄ȝtes ad iesum: ꝛ h̄ est dictū: angelis suis deus mādauit de te. i. secure p̄cipiteris in culpā: nō dereliquet te deus/ sꝫ saluabit angeloꝝ ꝛ sctõꝝ p̄cibus. Job. xxxiij. Si fuerit p eo angelus loq̄ns miserebiẛ ei⁹ deus ꝛ hoc est ne foꝛte offendes ad lapidē pedē tuum. i. non remanebit in te obstinatū ꝓpositū pcti. Eꝫe. xi. auferaꝫ coꝛ lapideum/ ꝛ dabo eis coꝛ carneū vt in p̄ceptis meis ābulēt. Jtē hmōi diabolicas tētatōes cogscim⁹ esse fallaces. ij. Coꝛ. ij. nō eniꝫ ignoꝛam⁹ cogitationes. i. astucias eius: qꝛ ipe transfigurat se in angelum lucis/ doctrinā scripture ꝓponens. Sum⁹ g̃ memoꝛes scripture p̄cepti dicētis non tentabis dñꝫ deuꝫ tuū. Tētat aūt dñm q peccat

presumēs

Marginal notes (left): .2. — diabol⁹ ad malū cogere non potest. — Exēplū — .3.

Marginal note (right): .4.

presumens de mia dei/aut spans de uenia pnie. Eccl. xviij. noli esse qlis hō q tētat deū: sed memēto ire dei ps. ergo abscōdamus in cordibus nris eloquia dei/ vt nō peccemus.

¶ Sermo. 5. prime dñice in quadragesima et in ordine. 26.

a Tertio cū dr (. Iterū assumpsit eū) tangit tētatio cupiditatis et auaritie circa quā qtuor facit pmo eni tāgit tētatōis locū scdo tētatiōis modū ibi. (Et ostēdūt ei.) 3° ponit tētati vtus. ibi (tūc dicit illi.) quarto pōit victorie triūphū. (tūc reliqt eū.) pp pm dicit. (Iterū assūpsit eū diabolus in mōtē excelsum valde.) Et nota qr tētaturus d auaritia ad alta xpz ducit: qr cupiditati annexa ē ambitio supbie pp qd 1. Thy. 6. ait apls. diuitibus huius scli pcipe nō sublime sape. Cōuenit ēt locus tētatōis disponi ipsius tētatoris/ q oia sublime. i. scribe aspicit. Job. 41. Oē sublime videt: ipse est rex sup oēs filios supbie. Cōsiderādū ēt q lucas istā tētationē scdo loco scribit. et quā Matthe scripsit scdaz: ipe Lucas tertiā ordinat. Uh vt ait Aug. nō est vsqquaqz certū qs fuerit eaz ordo. Sed tñ ordo earū magis vr eē q lucas narrauit. Incertū ēt est vtz tres iste tētatiōnes fuerint scē eadē die/ vel diebus iterpositis. Sz nec ēt certū est vtz trib9 tm istis tētat' dib9/ aut ēt alijs q tacent xpo fuerit tētat9. ¶ Scdo cū dicit. (Et ostēdit ei.) tāgit tētatoris modus triplex. tētauit eni pnocādo/ pmittēdo/ et suggerēdo pp pmū dicit. (et ostēdit ei.) Lucas dicit hāc ostēsionē fuisse factā i momēto tpis. i. subito (oīa regna mūdi.) hec ostēsio ītelligi pōt vel ad sensuz scā vel ad ītellēm: ad sensuz qdē visus. sm gl. ostēdēdo ptes terre in qbus vnūqdqz regnū erat: aut ēt discripsit in terra depingēdo/ sicut faciūt cosmographi vel geometre in mappa mūdi: potuit ēt fieri ostēsio sensui auditus illud dicendo/ q videri nō poterat. Intellectui aūt xpi scā est ista ostēsio: nō eius tñ q ptus sibi eēt icognitū. Sz qm ipsi cūcta nouit: qr dñi est terra et plenitudo eius. (Et gliaz eoz.) nō erat satis ostēdere mūdi regna/ nisi eoz declaret magnificentiā et gliaz. Est aūt glia regnoz mūdi id de quo gliant mūdani hoies: vt volūtas pncipatus/ diuitie/ voluptates / pulchritudo/ fortitudo/ sciā/ eloqntia. Scdo tentauit pmittendo. (Et dixit illi. hec oīa tibi dabo.) in luca addit: qr mihi tradita sunt: et cui volo do illa. Duo falsa dicit diabolus. Unū q oīa h sibi tradita sint/ et aliud q ea donet cui velit/ nā 9 pmū ē illud dictū. dñi ē terra et plenitudo eius: 9 scdm vo illud. Celū celi dño: terrā aūt dedit filijs hoim. Sed qr arrogātes q cupiūt/ ēt falso sibi attribuunt. diabolus q terreni mūdi cupit dñiuz: sicut dr Esa. 14. illud sibi adesse mentit: verūtñ lz ptātes et iura regnoz nō sint ab eo. Sed a celesti sapia. Prouer. 8. Per me reges regnāt: tñ illud qd est vitij in ptātib9 s. ambitio, et violētia et id qd est culpe in glia mūdi. s. fauor et iactātia. boc totū est a diabolo: et hoc sibi datū nō a deo q nō est auctor culpe: sed a mala hoim volūtate et sz hunc ītellectuz dr diabol9. Jo. 21. pnceps huius seculi. i. secularis vicij. Tertio tētauit suggerendo cōditionē duplicē. pmaz veneratiōis. (Si cadens) semp diabolus casuz suadet/ aut pcipitiū. scdaz adoratiōnis (adoraueris me.) glo. qui adoraturus est diabolū ante terruit.

Tētatoris modus.

a

Principatus et regna a deo sūt.

Et attende q non superbia diaboli ascendit semper/ primo iactanter ostēdit regna mūdi/ postea fallaciter ea pmisit: nūc audacter adorari qrit: et rursus vt dr Esa. 14. nūc supbia semp ascēdente cupit altissimū cadere/ se semp extolli et ab eo adorari. Silem ēt volūtatem opabitur diabolus in dānato hoie quez in fine tēpoz assumet. 2. Thess. 2. Reuelabitur homo pctī pditiōis filius qui aduersatur et extollitur sup omne qd dr deus/ aut qd colitur: ita vt i tēplo dei sedeat oñdēs se quasi ipse sit deus. ¶ Tertio cū dicit. (tūc dixit ei iesus.) ponitur saluatoris virtus resistēs tētatori. circa qd duo facit. pº eniz ponitur repulsio tētatoris. (Uade sathana.) Sathan aduersarius iterpretatur qui diuine volūtati/ cuius volūtas est ɔtria. Luc. 11. Qui nō est mecū/ ɔ me est: aduersatur ēt diabolus mētibus boiuz in via dei volētium pgredi. 1. Pe. 5. aduersarius vester diabolus tāq leo rugiēs circuit: hūc sathā aduersante sibi repulit dñs dicēs. (Uade.) sed quo mittat eū/ certe ei dr vade ad ɔsiderationē pprie dānatiōis quam patitur: ex hoc q aduersatur deo. Itez prauis desiderijs/ semp vadit diabolus. Job. 1. circuiui terrā et pambulaui eā: mittitur autem diabolus qn qd cupit ei adeē ɔcedit vt tētet hoies. Cum ergo vadit et nō mittitur/ volūtatē prauaz hz/ sed nō facultatē/ qd vtiqz pena grauis est sibi maligno. Est igitur sensus (vade sathana) i. prauis torquearis desiderijs/ sed nō perficias que cupis/ nā interim creditur lucifer ille diabolus q tē tauit xpm/ hac repulsionis snia ligatus vt tētare neminem possit: sed in fine mūdi soluetur: sicut dr Apoc. xx. Apprehēdit draconē serpentē antiquū qui est diabolus/ et sathanas/ et ligauit eū: qz pnauit eum ptāte tentādi p annos mille. glo. i. a tpe passiōis, vsqz ad antixpm: et misit eū in abyssum et clausit et signauit sup illuz vt nō seducat amplius gentes donec cōsumētur mille anni. Et post h opz illuz solui modico tpe. Et attēde q in ceteris tētationibus xps tētatorē suum equanimiter tollerauit. Sed in hac que erat iniuria diuinitatis obiurgauit eū: qz vt dic Chrisosto. illatas nobis iniurias debemus magnanimiter sustinere: dei autē iniurias et ɔtemptū nec vsqz ad auditū sufferre: qm in pprijs iniurijs patientē esse laudabile est. Iniurias aūt dei dissimulare ē impiū: ideo moyses iniuriam dei vindicauit. Exo. 32. ad pprias vero iniurias fuit paciēs. Nu. 12. ¶ Secūdo cū dicit (scriptū est enim) tāgit exclusio tētationis in qua duo facit. Primo eniz ɔ id qd dixerat diabolus (Si adoraueris me.) ostēdit solum deum adorādum. Secūdo ɔtra id qd dixerat. (Si cadens.) ostēdit soli deo esse seruiēdum. dicit ergo. (Scriptū est eniz.) Deut. 6º. Et vide q sicut Goliam tribus lapidibus percussum manu fortis Dauid deiecit. Sic saluator fortis in plio tribus scripture sentētijs/ quasi tribus lapidibus diabolum supauit (dnm) gubernātem (deū) creātem (tuū) pmiātez. (adorabis) Apoc. 14. adorate eū qui fecit celū et terrā. (Et illi soli seruies). 1. Reg. 7. Preparate corda vr̄a dño/ et seruite illi soli cui seruire regnare est. Unde hoc etiā est ɔtra id qd fallaciter pmiserat diabolus (hec oīa tibi dabo si cadens) per seruitutem (adoraueris me.) Seruitus enim

Iniurias dei dissimulare impius est.

diaboli nõ facit dñm:imo seruum efficit creature:dei seruitus reges ↄstituit. Sed ↄtra id qđ dicit. (Et illi soli seruies) vr̃ esse illud. Gal. 5. per charitatẽ spũs seruite inuicem. Solutio qui per charitatem spũs scti seruit primo/ipse seruit deo ꝗ seruitiũ precipiẽti/⁊ vbi vnuꝫ propter alterũ vtrobiqꝫ tm̃ vnũ: vnde notãdũ ꝙ duplex est seruitus. s. latrie ⁊ dulie: latria ẽ honor soli deo debitus. Juxta illud: soli deo honor ⁊ glia. Dulia vero est honor ꝑpter deũ homini exhibẽdus. Unde Augu. honorate in vobis dꝫ inuicem cuius tẽplum facti estis. ¶ Quarto ponit tẽtationis triũphus eius dr̃ (tũc reliqt eum.) ⁊ duo facit. primo enim ponit recessus hostis. secũdo accessus ciuis. cũ dicit (Et ecce angeli.) Sic eniꝫ triumphaliter hoste fugato ↄsuetuꝫ est ciues subiectos triũphatori occurrere: dum dicit (tũc reliquit eũ diabolus). Lucas dicit ꝙ vsqꝫ ad tẽpus euꝫ reliquit: vsqꝫ. s. ad tẽpus passionis/qñ eum tẽtauit nõ ꝑ ꝑipsum ĩmediate: sed mediãtibus iudeis ⁊ ꝑsecutorib⁹. dicit etiã Beda sup Thobiam ꝙ paciẽti xp̃o ĩ cruce affuit diabolus attẽdens si per impaciẽtiaꝫ mortis aliqd in eo sui iuris haberet. Sed nihil in eo reperit. Jo. 14. venit enim ꝑnceps mũdi huius ⁊ in me nõ habet quicqꝫ. ¶ Secũda cũ dicit. (⁊ ecce angeli.) ponit accessus angelicus. (Et ecce angeli accesserũt.) reuerẽter (⁊ ministrabãt ei) obediẽter. de quo ministerio illud etiã intelligit ꝙ sibi diabolus allegauit: angelis suis deus mandauit de te. Et nota ꝙ semp angeli sũt xp̃o ꝑsites: sicut ipse dicit Jo. 1. videbitis angelos dei ascẽdentes ⁊ descẽdentes sup filiuꝫ hominis. Unde nõ accedũt distãtes/sed eius veneratiõe donãtes ⁊ ↄtemplãtes ṽbum caro factũ. Rursus in qbus oĩbus ministrent filio dei ĩcertũ est. Sed tñ ministrãt in opibus virtutũ ⁊ salute credẽtium. Sicut dr̃ Heb. 1. ꝙ oẽs sunt administratorij spũs in ministeriũ missi/ ꝑpter eos qui hereditatẽ capiũt salutis. ergo cuꝫ assistũt sunt ↄtẽplatiui: cũ vero ministrãt sũt actiui: quod est ascẽdere ⁊ descẽdere sup filiũ hoĩs: ⁊ in scala Jacob Gen. 28.

¶ Ser. 6. ꝑ dñ ce ĩ. xl. ⁊ in ordi. 27.

1 Iterũ assumpsit euꝫ diabolus in mõteꝫ excelsuꝫ valde ⁊ ostẽdit ei ⁊c̃.) Sicut dicit Grego. 14. li. mor. Supbia ⁊ inanis glia semp ↄiũcte sunt auaritie. Et aliqñ qdaꝫ ex supbia nascitur auaritia. aliqñ vero ex auaritia nascit supbia. Unde Grego. 15. lib. mor. de ortu auaritie ait. auaritia aliqñ ꝑ electiõeꝫ. aliqñ ꝑ timorẽ subripit. qdã. n. dũ potẽtiores videri appetũt/ad alienaꝝ reꝝ ãbitũ succẽdunt: alij ṽo dũ sibi neciorꝫ subsidia deesse timẽt/ mentẽ ad auaritiã relaxant. ecõtra vero nascit supbia ex auaritia: sicut idẽ ait ĩ eodẽ. queadmodũ ex abũdãti cibo adeps/ita ex abũdantia reꝝ supbia nascit: nã supbia pinguedo cordis est. Jdeoqꝫ 2a et 3a tẽtatio sibi inuicem sũt cõnexe: ⁊ ꝫm ordinẽ Luce. tẽtatio supbie. seqtur tẽtationẽ auaritie. Scd̃m ṽo ordinẽ quẽ matthe⁹ narrat ex inani glia seqt auaritia vñ pꝫ qȥtũ ad sensum moralẽ vtrũqꝫ veꝝ eẽ. circa tẽtatõꝫ ꝗ auar͡e pm ↄsidm ꝺ mõte. mõs. n. ẽ terra eleuata/ꝑ quẽ ĩtelligũt excelsa terrena supbie ditie claꝝ genus potẽtia ꝑncipatus/ honores mirã di. Celebris fama ⁊ talia sublimia seculi/ꝗ oẽs qñ cupiũt hoꝝ mõtiuꝫ

2 Supbia ⁊ auaritia montes: paupertas vallis.

valles sunt paupertas / ignominia / abiectio / seruitus / q̃ oẽs trãsire cu piũt / ⁊ ad mõtes celsitudinis eterne puenire. Sed viri sci ⁊ pfecti ẽt ipsos mõtes terrenos trãscẽdũt: qꝛ omne altũ seculi ↄtẽnunt. Esa. 58. Sub stollã te sup altitudines terre Gre. 31. lib. moꝝ. dicit mõtem ascẽdẽs eo paulisper cetera subiacẽtia despicit / quo ad altiora ãplius gressum tẽdit: ita si coꝛ in celestibus figit / oẽ altũ mũdi despectũ esse vr: viri ergo sci in mõte celesti qescentes mõtes terre nos trãsiliũt. Itẽ excelsa terrena oñdit diabolus qñ seculares hoĩes facit ostẽtatores ꝓprie excellẽtie. Cadẽtib⁹ võ p cupiditatẽ ⁊ adorãtib⁹ diabolũ p rapacitatẽ ꝓmittit mũdi diuitias ꝓmus est. n. cadere. i. terrena cupere ⁊ postea adorare. i. ea regrere defiderũ nãqꝫ hoĩs cũ ad celestia ferr volat. Cadit võ si terrẽa cupit: vbi ↄsiderãdũ qꝛ vt dicit Gre. 15. li. moꝝ. Sci viri ne cadãt aptos hñt oclos: ꝓuidẽt. n. ne peccar dẽant. Et iõ vt dr. 9. lib. moꝝ. Cũ tẽtanr necesse ẽ vt breuitatẽ delectãtis culpe aspiciamus: ⁊ eternã mortẽ q̃ pdunt timeamus. Iniq võ / qꝛ claudũt oculos ne ↄsiderent culpe terminũ: iõ cadũt nesciẽtes. puer. 4. Uia ipioꝝ tenebrosaꝫ / nesciũt vbi corruũt. Veꝝ tñ post culpã iniqs apir ocul⁹ / qñ ex amaritudine pene aduertũt q̃ꝫ grauis fuerit culpa. Nu. 24. Dixit hõ cuius obturat⁹ est oculus q cadit / ⁊ sic apiunt oculi ei⁹ vbi Gregorius. Iniqu⁹ post casuꝫ oculos apit / qm̃ post culpã iã in pena sua ↄspicit: qꝛ malũ⁹ debuit vitare qd̃ fecit. Itẽ adorat diabolũ q post casum cupiditatis exercet se iniuste p lucris tpalib⁹. nã vsuras dãdo / rapiẽdo / defraudãdo / nõ a deo sꝫ a diabolo. lucra tpalia q̃runt: iõ Col. 3. Auaritia dr simulachroꝝ seruitus: ⁊ qꝛ vsuris rapinis ⁊ furtis nõ deo sed diabolo auari hoĩes obsecunt. Itẽ ꝓmittit diabolus cupidis cadẽtibus ⁊ se adorantibus mundi tradere diuitias: qd̃ vtiqꝫ falsuꝫ ẽ: nã ipsismet iniqs deus nõ diabolus tribuit diuitias. Job. 12. abũdãt tabernacula pdonũ audacter deũ ꝓuocant: cũ ipse dederit oĩa in manib⁹ coꝝ. Ubi Greg. Deus iratus hĩi ꝓmittit q̃ pdones negter tollũt / vt cecati culpã augeãt. Diabolus ergo nõ dat diuitias ẽt auaris / sed earũ cupiditatẽ imittit: deus võ oĩbus tribuit necia sient dicit ps. Iacta cogitatũ tuũ ĩ dño / ⁊ ipse te enutriet. Sed cupiditatẽ superfluitatis cũ diabolus statim hortar ad iniq̃ lucra. Et qñ nõ sit alius modus ↄgrẽdi diuitias deo possibilis. oẽs auari ad diabolũ ↄfugiunt. Esa. 59. nunq̃ꝫ abbreuiata est manus dñi vt saluare neq̃at. Item diabolũ suggerẽtẽ cupiditatẽ ⁊ iniqua lucra repellamus a solo deo bonoꝝ oĩum largitori / siue necessaria siue superflua expectantes: suspecta eniꝫ sunt dona inimici. Ait magnus Antonius vidi aliqñ diabolum celsum corpe q se dei vtutẽ ⁊ dei prudentiã ausus est dicere. Et ait ad me. Quid vis vt a me tibi donet antoni⁹: at ego vt sputa q̃ꝫ maxime in eius ore ingeminãs totũ me in eum xp̃i noĩe armatus ingessi: ⁊ statim ille pcerus aspectu inter medias manus exoleuit.

Diabolus non dat diuitias sed eis turpitudinẽ imittit.

¶ Sermo. 7. prime dñice in quadragesima ⁊ in ordine. 28.

Ductus est iesus in desertum a spiritu.) Circa p̃sens euãgeliũ. v. occurrũt ↄsideranda. s. de tribus hostis noĩbus: de tribus lo

eis:de tribus tētationibus:de tribus xp̄i remedijs:⁊ fuga diaboli ꝓpter ꝓmū ergo aduertendū/q₂ humani generis inimicus/tribus nominibus in hoc euāgelio appellaꝛ ſ.diabolus/ſathanas/⁊ tētator. Diabolus interp̄taꝛ fluēs vel deorſu₃: in quo maligni ſpūs notaꝛ inſtabilitas:q₂ enim ab incōmutabili bono cecidit/in ſeipſo ſubſiſtere non pōt. Sed ſemꝑ inſtabilis fuit/q₂ ad īfima lapſus eſt. ps. Sicut fluit cera a facie ignis/ſic peant pctōres a facie dei. Et pp hoc diabolus lubricus dᷓ nō pōt queſcere in eis quoꝝ eſt in deo fixa intentio/q̄ non deorſum ſed ſurſu₃ hn̄t corda. Luc. 11. Ambulat p loca inaquoſa querēs reqe₃ ⁊ nō īuenit. Tātus vō eſt fluxus diaboli vt ſuo īpetu trahat q̄ſi oēm hoīem. Job. xxj. poſt ſe trahit oēm hoīem ⁊ an̄ ſe īnumerabiles. Et Apoc. xij. Cauda/ ingt/eius trahebat tertiā partē ſtellaꝝ ⁊ miſit eas in terrā. Cauda diaboli ſm glo. aſtutia eiꝰ eſt p quā tegit ſua deformia. Stellaꝝ vero noīe rōnales pn̄t ītelligi mētes/quaꝝ pa ps ſunt celeſtes ſpūs angelici. pa pars ſunt electoꝝ aīe. 3ª. vō ps ſunt oēs reprobati/quos fraudulēta ſuaſio diaboli de celoꝝ trahit intētione/⁊ mittit ad terrenū amorē. ¶ Itē hoſtis nr̄ Sathanas dᷓ/ꝙ interpretatur trāſgreſſor vel p̄uaricator/ ſeu ꝯrius ſcūre aut aduerſariꝰ plaſmationi. Ipſe qdē trāgreſſor eſt ꝯmittēs p̄hibita:ipe p̄uaricator eſt obmittēs p̄cepta:nā p̄uaricator vitatis ad mādatū trāgreſſus eſt. Joā. viij. ille homicida erat ab initio:⁊ ī veritate nō ſtetit q₂ mēdax eſt ⁊ pi mēdacij. ¶ Rurſus hō ipſe ſcūra eſt ⁊ plaſmatio dei: plaſmatio qdē ſm corpis formā/ ſcūra vō ſm mē-

Nota ꝙ diabolꝰ interpretatur.

Sathanas hoſtis nr̄ dicitur.

tis imaginē. S₃ ꝯriatur nobis diabolus ⁊ aduerſaꝛ. Cōtrariaꝛ qdē₃ intētioni:aduerſaꝛ aūt operationi. Et certū eſt ꝙ etiā diuine intentioni cōtrariatur:vult enī deꝰ ſaluare hoīes:diabolus vō vult pdere. S₃ l₃ diabolus ꝯtrarieꝛ diuine intentioni:nō tn̄ aduerſaꝛ eius diſpoſitioni. immo vt dicit Gre. cōtrarijs conatibus eius diuina impleꝛ voluntas:vn̄ ex eo ꝙ tentādo vult dānationē electoꝝ efficere: ipſi tentationū victores adipiſcunꝛ/ ſalute₃. Nunq̄₃ aduerſaꝛ diabolus deo / l₃ contrarieꝛ. Sed hoībus nō ſolum contrariaꝛ verū etia₃ aduerſatur/ q₂ multos volētes ſaluari ducit in damnationē obuians eiꝰ ne bonū operētur. Ite₃ hoſtis humani generis tentator dicitꝛ .i. prouocator ⁊ intentor maloꝝ. ps. Miſiſti in eos iram indignationis tue/ in miſſiones per angelos malos. Iſti ſunt caldei qui ſuccendunt fornace₃ babilōis. Baſi. 3º. ¶ Juxta predicta notandum ꝙ quinq₃ vitia diaboli notantur in euāgelio. Pmum ꝙ ſic curioſus explorator: an videl₃ xp̄o ſit filius dei qd̄ qdem ſcire cupiebat/ non vt veneraretꝛ/ſed vt iactanꝛ mirareꝛ. 2ᵐ. ꝙ ſit vanus /q₂ pro vanitate glīe ſuaſit caſum. 3ᵐ ꝙ ſit īportunus. ſemꝉ enī ⁊ bis repulſus/ iteru₃ redijt tentare. 4ᵐ ꝙ ſit falſus/ q₂ promiſit ſe daturū qd̄ dare nō poterat. 5ᵐ ꝙ ſit arrogās ⁊ ſuperbus /q₂ petijt adorari. ⁊c. ¶ 2º. videndu₃ eſt de tribus locis .ſ. deſerto ⁊ monte ⁊ templo. In deſerto ſunt penitentes. In monte operantes. In pinnaculo vero tēpli ſunt contēplantes. Ergo deſertum eſt pn̄ia in quo ſunt abſtinentes. ¶ Item. 2º. modos eſt actiua vita/in quo tendunt laborātes tē-

Itē tres actꝰ diaboli diſtīguūtur, acceſſit dixit ⁊ aſſūpſit.

plū vero est cōtemplatiua in quo sunt vacātes in desertū penitentie fugere debet aīa sicut dicit apoc. xij. dne: sunt mulieri dne ale aquile vt fugeret in desertum, locum a facie serpentis. Ale due penitentium sunt timor & spes/quibus fugimus diaboli malitias. ¶ Post exercitium penitētie ascendamus montē .i. celsitudinē boni operis. ps. Justitia tua sicut mōtes dei: bonum quidem opus mons est: humilitas vō est mons excelsus. Grego.vj.lib. mora. Qui se / inquit/ ex humilitate substernunt alte mētis iudicio cūcta temporalia trāseunt. Nam cū se indignos in oībus estimant huius mundi gliam transcēdentes calcāt. Charitas autem est mons excelsus valde. j. Corin.xij. adhuc excellētiorē viam demonstro vobis idest charitatē. Ergo obseruātia preceptorū est mons. Celsitudo vero boni operis est humilitas. Sed super excessus est charitas. Totus iste mons iustitia est dei Esai.ij. venite ascendamus ad mōtem dn̄i. Sed in vertice huius mōtis fundatur vita ɔtemplatiua. s. ciuitas sancta/ tēplum/ & pinnaculū eius. Eze.xl. adduxit me in terram isrl'/ & dimisit me super montem excelsum nimis/ super quē erat quasi edificium ciuitatis a monte ergo iustitie ascēdamus ciuitatē: sanctā/ ɔtēplādo celestiū ciuiū ordinē/ ɔtēplādo dn̄ici corpis sacrū tēplū. Cuius tēpli pinnaculū & vertex est diuinitas. Jn hijs.n. tribus ɔsistit tota ɔtēplatio: aut.s. in meditatione btē societatis / aut in veneratione xp̄i humanitatis/ aut in admiratione summe diuinitatis. ¶ Et quāq̄ loca ista sancta sint: in eis tamē diabolus inuenitur: immo lʒ in desertum penitētie solus sp̄ūs sanctus adducat: tamē diaboli tentationibus impulsi mōtem ascēdimus iustitie/ & tēplum itelligētie. Jn deserto tētat de cibo, contra abstinētiā. Jn mōte de casu/ cōtra perseuerantiā. Jn pinnaculo de precipitio/ cōtra cōsilij prudētiam. Tres igitur tētationes sunt. s. de gula/ auaritia/ & inani glia. Sciēdum autem vt dicit Grego.xxx.li. mora. qr. v. modis vicium gule nos tētat. Et primo q̄dem aliqñ indigētie ipa preuenit. Sicut Jonathas mortē sñiam icurrit/ qr mel gustauit ante tēpus taxatū sicut dicit. j. Re. xiiij. Jtē aliqñ tēpus debitū seruat/ sʒ cibos lautiores. i. exquisitos querit. Nā vt dicit numeri.xj. ppl's in dserto occubuit qr spreto mane cibo carnes appetiit. Jtē aliqñ q̄libet: sumēda pparari delicati⁹ cupimus: pp qd vt dī .j. Re.ij. filij heli peccauerūt/ qr carnes sacrificiorū crudas accipiebant vt attēti⁹ eas pararēt. Jtē aliqñ tētatio gule in ipsa q̄ntitate sumēdi mēsurā refectiōis excedat. Eze.xvj. hoc fuit iniquitas sodome/ saturitas panis & abundātia. Jtē aliqñ abiectus est cibus quē gula desiderat: & tñ estu dsiderij deteri⁹ peccāt. Ge. xxvj. Esau tāto desiderio lēticulam anhelauit / vt p ea sua pmogenita vēdiderit: neq̄ eni cibus sʒ appetitus in vitio est. ¶ Scda vō tētatio est. s. auaritie: duobus modis gnālr subripit. Primo qdē auare detinēdo ppria. Scdo cupiēdo aliena. pmo mō diues epulo dāñat: non qr aliena tulerit/ sʒ qr ppria nō dedit: aliena vō tollūt iniq̄ cupidi. 4. modis. pmo qdē iterueniēte pactione iiusta qd fit p vsurā. Jtē clā & abscōdite qd est furtū. Jtē fraudulenter qd fit in mercationib⁹/ cū res pluo

Nō tres tentationes.

iusto vēditur/aut minus q̄ valeat p ea datur. Itez violēter qd̄ fit per rapinas. ¶ Tertiā tētationē superbie et arrogātie cuius. 4. sunt species vt dicit. Grego. xxiiij. lib. mora. Prima cū bonū a semetipso quis habere se estimat. Secūda si datuz desuper credit: tn̄ suis se meritis illud accepisse putat. Tertia cuz se iactat habere qd̄ non hz. Quarta cū despectis ceteris singulariter vult videri habere qd̄ hz. ¶ Tres iste tētationes diaboli figurātur in libro numeroꝝ vbi dicitur q̄ balach tribus vicibus instigauit balaam vt malediceret ppl'm dn̄i. designātur etiā tētationes ipse per vrsuz/ et leonē/ ac golyā ꝯtra dauid insurgētes. Vrsus pedibus ꝯculcat/ hoc ē gula et luxuria. Eze. xvj. vidi te ꝯculcari in sanguine tuo. Leo vnguibus lacerat/ h̄ est auaritia et inuidia atq̄ ira Gre. in. Homel'. Sexagesime. appetitus/ īquit/ diuitiarum spine sunt/ que cogitationū suaꝝ punctionibus mentem lacerāt/ et eum vsq̄ ad pctūm pertrahūt/ quasi iflicto vulnere cruētat. Golias vero extollitur et insultat: ipse est superbia et inanis glia. abdias. n. dic̄. Superbia cordis tui extulit te. ps. qm̄ ecce inimici tui dn̄e sonuerūt/ et q̄ oderunt te extulerunt caput. ¶ Quarto ponitur triplex remediū huius tētationis triplicis. ¶ Tētatio p^a .s. carnis et gule vincitur meditatione diui sermonis. Grego. vj. lib. mora. hnmanā mentē cū diuina allocutio deserit contra eā tētatio carnis inualescit. Sz cum electoꝝ mētes verbi sui pabulo deus reficit cōtra tētationes carnis fortes reddit. Unde Hieronym^9 / ama/ īquit/ sciētiam scripturarū/ et carnis vitia nō amabis. Secunda vero tētatio .s. auaritie vincitur humili oratione: nā vt dicit Hieronymus auarus ē cui nō sufficit deus. Orādo autem deus queritur et inuenitur. ¶ Tertia aūt tentatio superbie et inanis glie vincitur timore/ qui mentē reprimit ne audeat tentare deū. Grego. v. lib. mora. In via seculi audacia fortitudinē/ timor autē debilitatez parit. Sed ecōtra in via dei presumptio debilitatē/ timor autē fortitudinez cōtra tentationes efficit. ¶ Nota etiā per h̄ ꝯtra quācunq̄ tētationē tria remedia posse intelligi. Et hec sunt/ carnis maceratio/ humilis orō/ et occasionū peccandi remotio tribus eni munimentis istis/ oīs tentatio superat. Primuz itelligitur/ qz nō in solo pane viuit hō/ ecce abstinētia/ et maceratio carnis: naz abstinētiam cibi tēporalis non posset tollerare aīalis homo/ nisi spūs eius diuino verbo pasceretur. ps. Sustinuit aīa mea in verbo eius. Grego. 5. lib^o. mora. Comedere aūt est superne lucis cōtemplationibus pasci. Istud itaq̄ ieiuniū/ quasi primuz munimētuz duo efficit. Debilitat. n. carnē/ ne cōtra spūz insurgat: et roborat spūm/ vt exteriori tentationi resistat. Secundum munimētum est humilis oratio: humilem dico esse orationē/ qnādo prouenit ex diffidentia sui et cōfidentia dei: qui eniz de sua fragilitate diffidit/ et de dei ꝓtectione cōfidit: orōne se armat diuinam protectionem postulās: hic est de quo ait ps. Qui habitat in adiutorio altissimi/ i ꝓtectiōe dei celi ꝯmorabit. Dicet dn̄o susceptor meus es tu/ et refugiū meū. De^9 me^9 sperabo in eū. Qm̄ ipse liberauit me d̄ laqo venātiuz/ et a v̄bo aspero. Et ut dicit abbas theremon in collationibus

Superbie quattuor species. (margin)

3 (margin)

Nota tētationis remedia (margin)

Tria remedia cōtra tētationē. (margin)

patrū. Qui istā fidez habuerit/ vt nō suo studio/sed dñi ꝓtectiōe tentationes superet/ꝯtra ipsas tētationes secur⁹ est: q̄ fides lȝ facilis ac plana oībus videat: tñ tā difficile ab incipiētib⁹ q̄ȝ ipsi⁹castitatis perfectio possidet. ¶ Tertiū munimētū ꝯ tētatiōes est peccādi occasiōes tollere. Quidā enim ꝛ carnē macerant ꝛ oꝛōnib⁹ insistūt: sed tñ peccādi occasiones aut querūt/aut occurrētes non vitant: qꝺ ꝑfecto nihil aliud est/q̄ȝ tētare deum. Exponūt enim se ꝑiculis ꝯ que deuȝ rogant adiutoꝛē: tales sunt q dū carne stimulant/carnē qdez ipsaȝ ieiunijs ꝛ vigilijs ac laboꝛibus macerāt: q ēt oꝛāt ne inducant in tentationē. Sȝ tñ mulierib⁹familiariter colloquūt: adsunt spectaclis/oclos nō auertūt ne videāt vāitatē ꝛ lasciuis sermōib⁹ ꝑbent auditū. Isti sicut exterioꝛa ꝓuocatiua non vitāt. Sic ēt tacitas cogitatiōes carnis suscipiūt. Inde seqtur delectatio: post h̄ statī ꝯsensus: ꝯ istos clamat diuina auctoꝛitas. Non tētabis dñm deū tuuȝ. Quinto ponit insidiatoꝛis repulsio: victoꝛē enī tētationis relinqt diabolus. Sciēdū q2 vt dicit adamāti⁹ sup libꝛo iudicū. Ego puto q̄ scī repugnātes aduersus istos itentoꝛes/ ꝛ vicentes eos minuāt exercitū demonū: vel vt q̄ȝplurimos interimāt/ne vltra fas sit illi spūi q ab aliquo sctō caste ꝛ pudice viuēdo vict⁹est impugnare iteꝝ aliū hoīeȝ. Hoc aūt dictū oꝛigenis multiplr intelligitur.

4 Quidā enī absolute dicunt/q̄ diabolus superat⁹ nllm vlteri⁹pōt tētare hoīeȝ / qb⁹ obuiare videt illꝺ Luc. 11. Cū imūdus spūs exierit ab hoīe/ambulat per loca inaquosa q̄rens reqem: ambulat aūt diabolus per loca inaquosa/ qñ scꝺꝝ coꝛda nō h̄ntia ꝯcupiscētie humorē: alijs aūt vī q̄ diabolus superatus/alios qdē/ Sȝ non enim a quo superat⁹ est tētare pōt. Quod non videt esse veꝝ ꝑp id quod in eodeȝ sermone dñi ꝯtinet. dicit enim spirit⁹ īmūdus/ reuertar in domum meam vñ exiui. Ideo aliq addūt q̄ euȝ a quo ꝑfecte superat⁹ est diabolus/vlterius tētare non ꝑt. Sed nec istꝺ vī eē veꝝ: q2 ꝑma tētatiōe ꝑfecte supat⁹a dño/iteꝝ tētauit eū bis ꝛ tertio. Et oī tētatione cōpleta/relīqt eū nō oīno sed vsq3 ad tēpus: vt dicit lucas. Quibusdaȝ ergo vī q̄ superat⁹ diabolus in tētatione alicui⁹vicij/vlteri⁹ de eodem vicio nllȝ hoīem tētare pōt. de alijs vitijs pōt tētare/ꝛ eū a quo superatus est/ꝛ alios. Sȝ ꝯ hoc qꝺ ꝺ eodeȝ vitio denuo possit tētare videt ex eo q̄ spūs imūdus qui carnali vitio ꝑeest/cū exierit ab hoīe h̄nte castitatis ꝓpositū /tētat imūdis cogitatiōib⁹coꝛda iustoꝝ. Sed alij dñt q̄ ꝛ si potes alios tētare de eodē vitio/nō tñ eū de ipso vitio tētare pōt a q̄ superat⁹ est: ꝑcipue si fuerit supat⁹ ꝑfecte. Quib⁹etiā vī ꝯtrā illꝺ qꝺ ꝺ aplo paulo legr q̄ sathanas tētauit stimulo carnis/ cui tētatiōi apl's restitit/nec est arbitrādum qñ ēt ꝑfecte restiterit: ꝛ tñ pluries molestat⁹ est: ita vt ter dñm rogauerit vt auferret ab eo. Iō mihi vī q̄ non facile qsq̄ȝ nonerit h̄ui⁹ rei vitatē. Cōstat enim diabolus semꝑ adesse volūtatē tētandi/facultatē aūt non hȝ nisi a deo: vt dicit gregoꝛius ꝛ iō indifferēter cupit quēcūq3 tētare/ lȝ aliqñ supsedeat/ꝛ a tētatiōe voluntarie recedat/nō vt illate malitie finē ꝑebebat/ sed vt secura coꝛda repēte re-

Nō dubium.

dlens facilius lopinat⁹ irrūpat:vt dicit grego.3.libro moꝝ. facultas vero tētandi iteꝝ pmittit diabolo/ vt ad iudiciū dānatoꝝ/ ficut dnuo tētauit saulē z iudaz/vel ad exercitiū electorū / ficut pluries btm̄ iob z paulū tētauit. Prouocat aūt diabolus ipse ad tētādu3 eūde3 a quo superatus est/vel de alio vitio/ vel de eodē:de alio qdē puocat eū indignatio superatiōis. Sicut superātē carnis tētationē stati tētat de inani glia:z hāc superātē tētat de ira/z sic d alijs. De eodē vero vitio tētat eū a quo superat⁹ est/si viderit eundē esse negligētē sui:talis.n. negligētia facit eū audace: vt pus non potuit postea posse obtinē se credat. Sic abstinētes q̄s si potuit fallere p carnis lasciuiā/cū postea viderit ociosos z puersantes cum mulierib⁹/nec carnē macerantes/ aggredit denuo qd p3 in parabola saluatoris dicētis q spūs imūdus pmo eiect⁹ab hoie cu3 viderit domū suā pstinā vacātē.redit illuc assumptis.vij.alijs spiritib⁹nequorib⁹. Nemo igit superatis tētationib⁹ sit secur⁹/ sed semp parat⁹ ad pliū diligēter inuigilet ad sui custodia3:itaq3 pmittēte deo superatus diabolus/eūde3 a quo vict⁹est/vel aliū tētare pt. ¶ Nota q superātibus tētatorē angeli assistūt ministrātes. Sine eoꝝ nāq3 ministerio nō possum⁹malignos spūs vincere:vn̄ pueris angl's in fornace asti tit. Et Jacob vidit angelos cū esau ptra eū veniret. Gn̄.32. Et vt di.4. Re.vi. Helyse⁹habuit circa se exercitū igneū āgeloꝝ cū obsiderēt eū siri:hoc ē misteriū angl'oꝝ/de quo di. Angelis suis deus mādauit de te/vt custodiāt te in oib⁹vijs tuis. In manibus portabūt te ne offendas ad lapidē pedem tuum. Quibus verbis triplex administratio angeloꝝ describit. Et primo quidē custodiūt hominē/ ne violētis contra eū hostes tētationibus irrumpant. Daniel.vj. Misit domin⁹angelū suū z pclusit ora leonum/z nō nocuerūt mihi. Jte3 tētatū hoiem angeli suis psidijs fulciūt/vt tolleret.iō dicit. Jn manibus portabūt te:manus angelice sunt sub pēnis eoru3:vt dicit Eze.j.pēna ad contēplatione3/ manus ad operatione3 refertur: ideo man⁹ angelice sunt angeloru3 adiutoria. quibus nra3 grauem fragilitatem deferūt / ne in tētatione3 cadat. Jte3 eum quē protegunt etiam a cōsensu peccati liberant:ideo ait/ne forte offendas ad lapide3 pede3 tuū: lapis est occasio peccati in quo pes nostre affectionis impingit / si vel modice delectatur. Sed nō offendit ad lapidem / nisi qui occasione prestita consentit peccato.

¶ Feria.ij.post.j.dn̄ica3.xl. Scdm mattheū. Cap.25.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cū venerit filius hois in maiestate sua,z oēs angeli ei⁹cū eo:tūc sedebit super sedē maiestatis sue. Et pgregabunt ante eu3 oēs gentes. Et separabit eas ab inuicē,sicut pastor segregat oues ab hedis. Et statuet oues qde3 a dextris suis:hedos aūt a sinistris. Tūc dicet rex his q a dextris ei⁹ erunt. Venite bn̄dicti pris mei: pos

fidete paratū vobis regnū a cstitutione mundi. Esuriui eni, z dedistis mihi mādūcare. Sitiui, z dedistis mihi bibere. Hospes erā, z collegistis me. Nudus erā, z cooperuistis me. Infirmus erā, z visitastis me. In carcere erā, z venistis ad me. Tūc rñdebūt ei iusti, dicētes. Dñe, qñ te vidimus esuriētē, z pauim⁹te: sitiētē, z dedimus tibi potū? Qñ aūt te vidim⁹ hospitē: z collegimus te? Aut nudū, z cooperuim⁹te? Aut qñ te vidimus ifirmu: aut i carcere: z venim⁹ad te? Et rñdēs rex, dicet illis. Amē dico vobis: qzdiu fecistis vni de his fribus meis minimis: mihi fecistis. Tūc dicet, z his qui a sinistris ei⁹erūt. Discedite a me maledicti in ignez eternū: q paratus ē diabolo, z angelis ei⁹. Esuriui eniz, z nō dedistis mihi mādūcare. Sitiui, z nō dedistis mihi potū. Hospes erā, z nō collegistis me. Nudus, z nō cooperuistis me. Infirm⁹, z i carcere: z nō visitastis me. Tunc rñdebūt ei z ipsi, dicētes. Dñe, qñ te vidimus esurientē, aut sitiētē, aut hospitē, aut nudū, aut ifirmū, vel i carcere: z nō ministrauimus tibi? Tunc rñdebit illis dicens. Amē dico vobis: qzdiu non fecistis vni de minoribus his: nec mihi fecistis. Et ibūt hi in suppliciū eternū: iusti aūt i vitā eternā.

¶ Sermo primus. 2. ferie prime dñice in xl^ma z in ordine. 19. .1.

Um venerit filius hominis in maiestate sua / z oēs angeli eius cum eo: tūc sedebit super sedem maiestatis sue). Mat. xxv. pretermissis duabus primis mansionibus / eo q oibus fidelibus cōmunes non sunt: quinta mansio celebratur hodie ieiuniū quadragesimalis / cuius nomē est iaamsuph quod interpretatur mare rubrū / vel mare scirpeum. Est aūt scirpus quedam spēs iunci qui leuis est z sine nodo / sed in cuspide pungit a quo dicit mare illud scirpeū / quasi dicatur mare iuncosuz. Mare extremuz iudiciū profundus est z occultuz. ps. iudicia tua abissus multa: ipsum est rubrū z scirpeum / qz pro meritis iuste retribuit. Sicut eni condā per mare rubrū transierunt filij israel in terraz repromissionis / z in ipso mari submersi sūt egiptij. Sic per examē extremi iudicij transibunt electi in vitā eternam impij vero ad profunduz demergentur inferni. Et qz hoc iuste futuz est declaratur in scirpo / q leuit z pungit. Sed tñ simplex totus est sine nodo iudicium etenim illud non hēbit noduz / nec ex parte iudicantis / q sine leuiat iustos sine

pungat impios: tñ nullius psonã accipiet: nec ex parte iudicandorũ erit nodus/qui eũ nec fallere nec flectere poterunt. In hac igitur. 5. mansione istud futuꝝ iudiciũ nobis pponitur meditandũ de quo agitur in pñti euãgelio qđ in tres partes diuidit. p° enim ponit iudicij accessus. 2° iudicij processus ibi (tũc dicet rex). 3° iudicij exitꝰ siue effectus. ibi (⁊ ibunt hij). Circa primũ aũt quattuor facit nã p° describit aduenientis iudicis maiestatẽ. 2° coassistentiũ spũum societatẽ. (Et oẽs angeli). 3° celestis iudicis auctoritatẽ ibi. (Tunc sedebit). 4° iudicandoꝝ vniuersitatẽ. (Et congregabunt.) ℭ Propt pri muũ ergo dicit. (Cũ venerit filius hoĩs in maiestate sua) vbi circa dñi aduentũ tria tangit. p° quidẽ tempus indeterminatũ. (Cum) .i. quando. (Venerit). Mat. xxiiij. de die illa ⁊ hora nemo scit/neqꝫ angeli celoꝝ/nisi pater solus. Et vt dicit Remigius/certũ ⁊ incertũ intuenda sunt nobis: certum quidẽ futurum aduentũ/incertũ autem quãdo futuꝝ sit: tñ vt dñt Remigius ⁊ isidorus certũ hẽmus ꝙ in pasca venit dñs iudicare seculum: incertũ in quo pasca. Nõ enĩ dubitamꝰ ꝙ in die resurrectionis dñi etiã oĩum hoĩum est resurrectio. Sed qñ futurus sit dies ipe nescimus. 2°. tãgit circa iudicẽ humanitatis veritatẽ. (Filius hoĩs) dei etenĩ filius etiã hoĩs est filius/ ⁊ vnus dñs iesus xp̃s: ⁊ qꝛ in forma hũana iudicaturus est mundũ: ideo hoĩs filium se dicit/ qui etiã filius dei est. Joã. v. pater oẽ iudiciũ dedit filio. Considerandũ aũt p° qꝛ dei filius vt cõiungeret hoĩbus / factus est hõ. Sicut di. Hiere. xvij. fm aliam litteraꝫ. Et homo est ⁊ quis cognoscet eum. Phil. ij. In similitudinẽ hoĩum factus/ ⁊ habitu inuentus vt hõ. Sed qꝛ poterat aliunde hominem sumere ꝙ̃ ex hoĩe / sicut ⁊ primũ hoĩem fecit ex limo/ne videretur a nobis extraneus ex hoĩe assumpsit hoĩem. vt cum etiã consanguinitate hominibus iungeretur/ipsum assumptũ hominẽ voluit esse conceptum ⁊ genitum ex hoĩe vt dicatur filius hominis ⁊ frater nr̃. Gen. xxxvij. Caro enĩ ⁊ frater noster est. Heb. ij. Non ꝯfundit fratres eos vocare/ dicẽs narrabo nomen tuũ fratribus meis. Non fuisset aũt cognitus ab hominibus si hominẽ absqꝫ conceptu ⁊ generatione assumpsisset. Sicut eua nullum gradũ consanguinitatis habuit ad adam ex quo licet facta sit / non tñ concepta. Item oĩs alius homo preter xp̃m/si est genitus/filius est/non hominis tm̃/sed hoĩum/maris. s. ⁊ femine christus aũt qui fuit filius femine tm̃ / viro non cooperante/ideo singlr dicit filius hoĩs. Habes ergo quattuor ꝙ iudex est hõ/ ⁊ ex homine ⁊ cõceptus ex hoĩe/singularis filius. Talẽ enĩ decebat esse totius humani gñis iudicem/ qꝛ primũ ⁊ principiũ in vnoquoqꝫ genere mensura est ⁊ iudex oĩum sui generis. ℭ Tertio tangit iudicis maiestatẽ. (In maiestate sua) maiestas dicit euidentia magni status/ ⁊ ppꝛie pertinet ad regũ ⁊ principũ põpam: apparebit aũt filius hoĩs in duplici maiestate. s. dĩnitatis quã vidẽ nõ põt oculus ĩpioꝝ/ ⁊ humanitatis: qꝛ ĩ grandi honore hũanitati eiꝰ collato/vt sit euidẽs/ qꝛ filiꝰ hoĩs dñs est ⁊ pnceps mũdi. Dan. vij. aspiciebã in visu noctis / ⁊ ecce cũ nubibus

celi quasi filius veniebat/ et dedit illi deus potestatẽ et honorẽ et regnũ et oẽs ppli et tribus et lingue seruient ipsi. Primã maiestatẽ .s. diuinitatis soli electi in iudicio ꝯspicient vt dicit Grego. xxxj. lib. mora. Maiestatẽ vero humanitatis electi videbunt et reprobi. apoc. .j. videbit eũ oĩs oculus. Sꝫ vt dicit. Grego. xxxij. lib. mora. trãquillus iustis/ et iratus apparebit iniustis: iõ ira venturi iudicis dicitur esse ira columbe: qꝛ reprobis iratus/ electis mansuetus videbitur. etc. ¶ Secũdo ponitur venerabilis comitatus cum dicitur. (Et oẽs angelis eius cũ eo). Apoc. xix. Exercitus qui sunt in celo, sequebanẜ eũ: qui ẜm chrisostomũ crucis signuꝫ deferent ante eũ. Mat. xxiiij. Tunc apparebit signũ filij hoĩs in celo: vtrum autẽ in assumptis corpibus manifestandi sint/ aut inuisibiles cũ iudice veniẽt angeli / nõ est certũ. In eoꝝ tñ pñtia mũdus iudicabiẜ: hoc iõ qꝛ ipsis administratio salutis hoĩuꝫ cõmissa ẽ: sicut dẜ heb. 1. Ipsi ẽt sunt rcões mũdi: sicut dẜ deutro. xxxij. ẜm aliã lr̃am ꝯstituit terminos populoꝝ iusta nnmeꝝ angeloꝝ dei. Eccle. xvij. In vnã quãque gẽtẽ posuit de⁹ rcões angelos ẜꝫ glo. Et qm̃ angelicã administrationẽ electi suscepẽrũt praui aũt neglexerunt: iõ ad gliam et ꝯfusionẽ eoꝝ corã angelis dei fit iudiciũ ¶ Tertio poniẜ iudicis auẽtas. (Tũc sedebit sup sedẽ maiestatis sue) .i. sedẽ maiestati sue decentẽ. Et forte sedes ista erit nubes gĩosa p tũc angeloꝝ mãnio facta in modũ throni ĩperiaẜ magnifici. Eccle. xxiiij. Ego in altissimis habito: et thronus me⁹ in colũna nubis. Sedes ṽo iudicis/ auctoritateꝫ designat iudicij/ cui dꝫ index īniti: et iõ sedẽtes iudices ferunt s̃niaꝫ: quarũ ẽt sessio quietẽ trãquillã aĩ designat/ qꝛ sine ꝯmotione mẽtis dꝫ esse iudiciũ. Sic et iudex gñalis mundi sup sedẽ veniet/ eius visibilis sedes auctoritatẽ inuisibilẽ demonstrat quã pr̃ sibi dedit iudicare mũdũ. Sedens ẽt iudicabit/ qꝛ cũ tranqllitate mẽtꝭ. Sap. xij. Tu aũt dñator ṽtutis cũ trãquillitate iudicas. ¶ Quarto cũ dẜ (et ꝯgregabunẜ). poniẜ iudicãdoꝝ vniuersitas: circa qđ tria facit. pmo .n. tãgit eoꝝ ꝯgregationẽ. 2° eoꝝ distinctionẽ (et separabit eos). 3° ipsoꝝ positioneꝫ. (Et statuet oues). dicit ḡ. p° (et ꝯgregabunẜ). Ecce iudicãdoꝝ aduẽtus: nemo .n. tũc de cõtumacia iudicabiẜ: naꝫ siue volentes siue nolẽtes oẽs ꝯgregabunẜ/ qđ vtiqꝫ futuꝝ crediẜ aduocãtibus et ꝯpellẽtibus angelis. Sopho. iij. Iudiciuꝫ meũ est dicit dñs/ vt ꝯgregẽ gẽtes et colligaꝫ regna. Locus autẽ huius ꝯgregationis creditur esse vallis Iosaphat. Sicut diciẜ Ioheẜ. 3. Cõgregabo oẽs et deducã eas in valle Iosaphat/ et disceptabo ibi cuꝫ eis. ad litterã aũt quidã pntãt ꝙ in valle Iosaphat/ q̃ est in latere mõtis oliueti dñs sit ad iudiciũ descẽsurus ꝙ/ 4. li. s̃niaꝝ reprobaẜ: nõ enĩ in terra descẽdet dñs/ ſꝫ in spacio huius aeris circa locũ montis oliueti. vñ ascẽdit dñs sedebit ad iudiciuꝫ / ad quẽ eleuabũtur electi, reprobis in terra quã dilexerunt remanẽtibus Sicut ait apl's. 1. thessaẜ. 4. Rapiemur siẜ cũ illis ĩ nubib⁹ obuiã xpo in aera. Itẽ iudicãdoꝝ tãgit pñtiaꝫ (ante eũ). pñtem enĩ esse oꝫ qui iudicaẜ. Ro. xiiij. Oẽs stabimus ante tribunal xp̄i. et. 2. corin. 5. Oẽs nos manifestari oꝫ ante tribunal xp̄i/ vt recipiat vnusquisqꝫ ppria cor-

poris put gessit/siue bonū/siue malū.¶ Et nota ꝙ non tantū localr erunt corpa circa iudicis pñtiam/ sꝫ ꝛ oīum ꝯsciētie erunt pñtes/ita vt nihil eis lateat Heb.4.nō est vlla creatura inuisibilis in cōspectu eius:oīa enim nuda ꝛ aperta sunt oculis ei⁹. ad quē nobis sermo.iō nemo ibi latē poterit:ꝙ tñ cupient iniqui dicētes illud apoc.vj.dicēt enim mōtibus ꝛ petris cadite sup nos ꝛ abscōdite nos a facie sedētis sup thronū.Itē iudicandoꝝ tangit vniuersitatē.(Oēs gētes) Glo.cuiuscūqꝫ status/etatis/sexus/ꝛ ꝯditionis ibi etiā erunt demones iudicādi:ita vt oīs creatura rōnalis sit presens angeli / demones/electiqꝫ hoīes/ꝛ reprobati.Sopho.1.Congregās ꝯgregabo oīa a facie terre dicit dñs.Cōgregās hoīes ꝛ pecus.i. iustos ꝛ pcōres ꝯgregās volatilia.i. celestes spūs/ ꝛ pisces maris.i.demones.¶ Notādū vt dicit Greg.xxvj.

.3. Quattuor ordines hoīꝫ erūt i iudicio.

lib.mora. Quattuor ordines hoīum erūt in iudicio.Primus eoꝝ qui iudicabunt ꝛ pibūt: hij sunt qui fidei sacramēta habuerūt/sꝫ nō opa fidei. Quibus dicit.Ite maledicti in ignē eternū ꝛc.¶ Scđs ordo est eoꝝ q̄ nō iudicabunt /ꝛ tñ perhibūt isti sunt oēs ifideles/qui saluatoris colloquiū non merent.Jo.3. Qui nō credit iā iudicatus est.Ps.nō resurgunt impij in iudicio.¶ Terti⁹ ordo est eoꝝ q̄ iudicabunt ꝛ regnabunt: isti sunt qui pñiam egerunt de pctis suis/ꝛ precepta bñ viuēdi seruauerunt.Quibus dicit venite benedicti pris mei percipite regnū. ¶ Quartus ordo est eoꝝ qui nō iudicabunt/ꝛ tñ regnabunt: isti sunt pfecti q̄ nō fuerūt ꝯtēti seruare pcepta gñalia/sꝫ etiā q̄ ꝯsulit xps seruauerūt.Mat.xviij.Si vis pfectus esse vade ꝛ vende oīa que habes ꝛ da pauperibus/ꝛ veni ꝛ seqrē me: istis ēt dabit in nouissimo potestas iudicādi: qꝛ iudicabūt nationes ꝛ dñabunt pplis Job.xxxvj.non saluat īpios dñs/ꝛ iudiciū pauperib⁹ tribuit.¶ Deinde cū dicit (ꝛ separabit eos).ponit iudicādoꝝ distinctio: ꝛ post tāgit eoꝝ sepationē(Et separabit eos ab inuicē).electos.s. a reprobis Mat.xiij. Separabunt malos de medio iustoꝝ: quamdiu mūdus durat hic permiscent boni ꝛ mali:sꝫ tūc fiet distinctio ꝛ credit ꝙ reprobi in terra manebūt: electi vo tollent in aera.¶ Scđo huius separationis ponit silitudinē.(Sicut pastor segregat oues ab edis).pastori se ꝯparat iudex hoīm.Jo.x.Ego sum pastor bonus:electos vero qui simplr obaudiūt voci mādatorum eius dicit esse oues.Jo.10.Oues mee vocē meā audiūt/ꝛ ego cognosco eas ꝛ sequunt me.Hedos autē ꝛ hyrcos dicit esse pctōres/fetidos p luxuriā/steriles p auaritiā/obstinatos per impatiam Zach.10.Uisitabit dñs gregē suū ꝛ sup hircos visitabit.¶ Deinde cū dicit (et statuet).Tāgit positio iudicādorū.Et quātū ad electos/ꝛ quātū ad reprobos vtrisqꝫ ꝯueniēs:quātū ad electos dicit.(Et statuet oues quidē a dextris suis). ad lrām in dextris suis eas collocabit.(edos aūt a sinistris).Itaqꝫ erit iudex in medio iudicandoꝝ.¶ Et nō/qꝛ ista positio localis.pmo qdē signat vtroꝝqꝫ merita:p dextraꝫ enim significant eterna:p sinistrā tpalia.Eccli.x.Cor sapiētis in dextra eius cor autē stulti in sinistra illius.Et qꝛ iusti dilexerunt eterna:ipij aūt tpalia.iō in sinistra isti:illi vo in dextra statuuntur.Itē per dextram glie felicitas:

per finistrā vero gehenne aduersitas intelligit̄.de p̄mo.Cā̄.2. Dextera illius amplexabit̄ me.⁊ puer.3°.Lōgitudo dieꝝ ī dextra ei⁹. De 2°.Esa.11.Comedet impi⁹ ad finistram ⁊ nō saturabit̄: in dextera,ḡ electi/reprobi vō in finistra statuētur/vt ex h ipso iā⁹ pateat qd vtrisq̄ seruiet ī p̄mio.Jtē dextra, fortior est q̄ʒ finistra.Deus igit̄ in dextera collocat iustos/q: potēter vltra eorū merita eos glificat. Reprobos vero pcutit cū finistra: quasi debiliter/q: citra condignū eos punit. Sicut enī nō sunt cōdigne passiones hui⁹tēporis ad futurā gliam: ita dānatoꝝ pene non sunt ꝯdigne eorū culpis. Sicq̄ʒ vtrobiq̄ʒ apparet misericordia dei / ⁊ in dextra ⁊ in finistra.¶ Nota primo de gloria iudicis.Eze.j.dicit̄ q̄ sp̄es sedentis super thronū erat sicut electri. Est autē electrū aurū argēto pmixtū: quia fili⁹ dei iudicaturus mūdum habet auruʒ diuinitatis pmixtuʒ argēto munde humanitatis:vt sit vna persona vtriusq̄ʒ. Hoc idem apoc.5.datur intelligi cū dicit̄: q̄ sedens super sedē similis erat aspectui lapidis iaspidis ⁊ sardini:per colorē duorū lapiduʒ/ vt dicit glo. notat deū esse ⁊ hominēʒ.Nam iaspis viridis ad humanitatē/ Sardius vero quasi terra rubra ad humanitatē refertur.Judex iste vt dicitur apoc.19.vocat̄ fidel' ⁊ verax ⁊ verbuʒ. dei/qui cuʒ iustitia iudicat ⁊ pugnat: facies eius sicut sol
4 in virtute sua lucet. Ocli ei⁹ sicut flāma ignis/⁊ ī capite ei⁹ diademata multa. Cuius vestimētū aspersum est sanguine;de cuius ore procedit gladius ex vtraq̄ʒ parte acutus/⁊ in manu eius virga ferrea/ vt regat omnes gentes. ¶ Jtē nō de sede hui⁹ iudicis.daniel.vij.dicitur q̄ thronus eius est sicut flāma ignis.Eze.j. dicit̄ q̄ similitudo throni est sicut species lapidis saphiri: dauid auteʒ dicit. Thronus eius sicut sol in ꝯspectu meo.Thronus igit̄ iudicis est saphirinus coloris scilʒ sereni celi⁹/q: auctoritas eius est celestis:flameus est oē prauuʒ cōsumens/solaris est omne obscurum reuelans. Jn circuitu vero huius sedis dicitur apoca. 5. essē similitudinē iridis/q̄si smaragdini coloris.Et ante thronuʒ.7.lampades ardētes/que sunt.7.spirit⁹ dei. Et in cōspectu throni tanq̄ʒ mare vitreum simile cristallo.pris smaragdini.i.viridis coloris/arcus est diuine potestatʒ sagittas emittēs: Mare vitreū baptismus est/vel genus humanū p̄sens iudici q̄ vitreum est/quia trāsparēs:tunc enim omnium corda patebūt.Sed in similitudineʒ cristalli durabuntur sanctoruʒ mētes:vt iam frangi nō possint.Et vt dicit̄ apoca.5.De isto throno procedunt fulgura voces ⁊ tonitrua voces sunt humani sermonis.Cuʒ dicit. (Esuriui/⁊ dedistis mihi māducare.Sitiui/⁊ dedistis mihi bibere: quia q̄ʒdiu fecistis vni ex hijs fratribus meis minimis /mihi fecistis) fulgura sunt clara regni celestis oblatio (venite benedicti patris mei pcipite regnū quod vobis paratū est ab origine mundi.) Tonitrua vero sunt damnationis terribilis sententia. ¶ Jte maledicti in ignē eternuʒ/q parat⁹ est diabolo ⁊ angelis ei⁹.) ¶ Jtem nota quia p̄ter sedem istā magnificā pricipis/alie etiaʒ erunt sedes iudicātium/quarū vnus ponitur mat.19.Cum sederit fili⁹ hominis in sede maiestatis sue / vos

Nō gloriam iudicis.

De sede iudicis

qui reliquistis omnia z secuti estis me/sedebitis super sedes.12.iudicātes.12.tribus israel.Joānes vero in apoca.5.dicit istas sedes eē.24.super quas sedent.24.seniores/qui dicūtur senatores z iudices mūdi.prover.31.Nobilis in portis vir eccle/ qñ sederit cū senatoribus.Cōsiderandū aūt q2 vterq3 numerus est sacramētalis.Nō enim 12.tñ.aut.24.numero erūt ille sedes/sed tot erūt sacramēto:nam vt dicit aug. sup ps.86.Si.12.tātū erunt sedes vbi erit paulus ter tiusdecim9 aplūs/q2 amplius omnibus laborauit ergo q2.12.ↄsurgit ex trib9 multiplicātibus quattuor ad sedes illas.12.ptinēt;qui ex qtuor mūdi partib9 p fide3 trinitatis cōgregauerūt hoies ad fidem xpi/vñ aliter duodenarius numerus solidus est exsurgēs ex pmis numeris.s.ex duob9 z tribus per duas multiplicationes. nam bis tria/bis.12. sunt. Jn hac vero gemina multiplicatiōe pfectio vite z soliditas doctrine intelligit : duo enim multiplicans tria efficit sex/ qui est numerus primus pfectus. Rursus ipsum duo hoc multiplicatū multiplicās efficit duodecim qui est solidus.Judicaturi eni cū xpo sunt quoru3 vita pfecta z doctrina solida est. Jtem. 24.resultat ex multiplicatiōe.senarij per quattuor. Et vt dicit glo. Senarius ad perfectionē opis/quaternarius vero ad doctrinā qttuor euāgelioru referť.ideo in hoc numero pfectio vite z soliditas doctrine intelligiť/ sicut in duodenario : quotqt ergo sunt iudicaturi mūdu3 cum christo oēs,tamē ad sacramentu3 vtriusq3 numeri ptinēt.Jsti aūt iudices dicuntur esse seniores amicti vestimētis albis/z in capitib9 eoru corone auree.Seniores dicūtur pp senſus maturitatē/amicti vestimētis albis propter corporu3 purā claritatem. Jn quoru3 capitibus idest mentibus:aut ad litterā in capitibus corporu3 erunt auree corone: pp victricē sapiētiā:nam corōe victorib9/auru vero sapientie ↄgruit. Eccle.25.q3 speciosu3 canitie iudiciu3/z pñbyteris cognoscere ↄsiliū: q3 speciosa veteranis sapiētia z gloriosis itellect9 z ↄsiliu3.Corona senu3 multa peritia/z gloria eoru timor dei.Jstis igiť seniorib9 datum est judicare mūdum. Si vero queriť que erit eorū auctoritas vel potestas in iudicādo. Respōdet magister.4.libro sentētiaru dicens.puto nō ante posse sciri q3 videanť nisi diuina reuelatiōe quis didicerit. Jn pñtia vero istoru iudicū aperiētur libri.i.cōsciētie singulorū.sicut diciť Dan.vij. Judiciū sedit/z libri aperti sunt.

¶Sermo.2.ij. ferie prime dñice I quadragesima z in ordine.30.

Secūda cū diciť (tūc dicet rex z c.) poniť pcessus iudicij. Et pmo qtū ad glificationē electorū. 2° qtū ad dānationē reproboru3 ibi (tūc dicet rex z hijs qui a sinistris.) Circa pmū aūt quattuor facit.primo eni poniť oblatio celestis pmij. 2° tāgitur discussio humani meriti.(Esuriui eni.) 3°.pōnitur requisitio dubij.(tūc respōdebūt ei iusti.) 4°. poniť declaratio veri.(Et respōdens dicet illis.) Jtē circa pmū duo facit.Prio.n.ondit ad quos sermo dirigať. 2°.qd i sermōe ppōať ibi (vēite bñdicti) Dicit (tūc) istō tūc nouissimū est/ post qō nō erit tps āpli9:sic di apo.10. (dicet rex.) Judicē mūdi p9 di rex

filiū bois postea eū cōparauit pastori/nec regē se dicit:qd eni pmissum est vgini de eo. Dabit ei dns sedez dauid pris eius regnabit in domo iacob in eternū. Hoc inqz oib9 erit euidēs in iudicio:vtrū aūt vocali smone dicturus sit seqntia rex ipse z iudex an ɔsciētijs hoīuz sine verboz strepitu sit futurū iudiciuz nō est certum: probabilius tñ videtur q vocali smone iudiciū sit futuz: cōstat eni q visibilis oib9 apparebit iudex: frustra aūt fieret visibilr tanta pōpa iudicis veniētis/ vbi ēt sensibilē pferret smonē. Vn Gre.xxvj.li.moz.c.xxiij. dicit q illi saltē vba iudicis in nouissimo audient / q ei9 fidei verba renuerunt (hijs q a dextris ei9 erūt) pncipiū motus sm nām a dextris est: proprium aūt z nāle est deo semp misereri z pcere: alienū āt ab eo est punire z irasci sic di. Esaie. xxviij. Et iō ab eo ope qd est sibi sm nām incipiēs loquit hijs q a dextris eius sunt/quibus felicia pmia largiat. ¶ Deinde cū dicit. (Venite bñdicti) ponitur inuitatoriū felicitatis Esa. lxvj. veniēt z videbūt gliam meā cui9.vij. ponit ɔditiones pmā qdez libere aduocatōis (venite) Mat.xxij. Oia parata sunt venite ad nuptias: nuptie iste sunt fruitio diuinitatis: istd venite cupiebat dauid dicēs. Quē dā desiderat ceru9 ad fontes aqrū Ita desiderat aīa mea ad te de9. Sitiuit aīa ad deuz fontē viuū/ qn veniā z apparebo añ faciē dei. 1ª. cōditio iuitatorij est grate bñdictionis. (Bñdicti). Ois electi a deo bñdicti sunt eni9 bñdictio est celestis doni largitio. Eph.j. bñdixit nos in oi bñdictione spūali in celestibus in xpo. Et lz pticipatio cuiuscunqz doni sit celestis bñdictio: singlr tñ misericordes bñdicti a deo dnr. Prouer.xxij. Qui pnus est ad miaz bñdicet de panib9 eni suis dedit pauperi: iō apl'us. 2°. Co. 9. El'ynā bñdictionē appellat dicēs. Qui seminat in bñdictiōibus/de bñdictionibus z metet. 3ª. ɔditio hui9 inuitatorij est alte attributōis (pris mei) .i.bñdicti a pre meo/ cui9 bñdictionis effectus est vt simus eius filij z heredes. Roma.viij. Accepistis spm adoptiōis filioz in quo clamam9 abba pr: filij eni dei sum9 q si filij z heredes. hedes qdem dei/coheredes aūt xpi. Quarta cōditio est secure possessiōis: regnū eni celoz in possessionez dat misericordibus: iō ait (possidete) deut.4. Vos trāsibitis z possidebitis terrā egregiam. ¶ 5ª. cōditio est parate dispōnis (paratū vob) Esa.lxiiij. Oculus nō vidit deus absqz te/q pparasti expectantib9 te. ¶ 6ª. ɔditio hui9 inuitatorij est regie dnatōis. (Regnū). Colloč.i. dignos nos fecit in partē sortis scōz in lumine/ z trāstulit in regnū filij dilectiōis sue. Tunc dicent electi illud apoč.v. fecisti nos dne deo nro regnū z sacerdotes/ z regnabimus sup terraz. Septima conditio hui9 inuitatorij est eterne predestinatiōis: nō eni ipm celeste regnū dat fortuitu/sz qb9 paratuz est (a ɔstitutione mūdi) .i.añqz mūdus ɔstitueret. Eph.j. Elegit nos in ipso añ mundi ɔstitutionē/ vt essemus scti z imaculati coraz eo. 2°. cū di. (Esuriui eni) distinguit meritū pietatis z mie/ cui celeste regnū dat. Mat.v. Bti misericordes qm ipi miaz ɔseqnētur. Et tāgunt.vi. opa misericordie. Sz q: miss mia ipendit / vnicuiqz opi pmittit mie opibus sbleuata. p°. q̄ tangit misiā famis cibo sbleuatā. (Esuriui enim)

Ecce miserie defectus.(Et dedistis mihi mãducare). Ecce pietatẽ effectus.Esa.lviij.frãge esurienti panez tuũ. 2° ponit miseria sitẽ sublevata potu.(Sitivi) ecce defect9. (Et dedistis mihi bibẽ). Ecce pietatẽ effectus.Mat.x.Qui dederit vni ex minimis meis potũ aque frigide/ nõ pdet mercedẽ suã.Ecce q nllẽ se pt excusare si nõ hẽat carnes/aut vinũ qd det pauperibus:q ẽt frustũ panis/z potus aque regnũ celoz mercant.3ª miseria est peregrinatiõis (hospes erã).Eccle.xxix.vita necẽ hospitari de domo in domuz.(Et collegistis me).Ro.xij.Hospitalitatẽ sectãtes:iõ dicit sectãtes/vt ẽt nolẽtẽ hospitẽ cogam9 hospitio.Luc.xxiiij.Et coegerũt eũ dicẽtes:mane nobiscũ:qm advesperascit.4ª miseria est nuditatẽ: de qua dicit.(Nudus erã) cui9 subdit remediũ pietatis (z operuistis me) ꝯ ignominiaz z aeris itẽperiez.Esa.lviij.Cũ videris nudũ operi eũ/z carnẽ tuã ne despexerẽ.Quita misia ẽ/ĩfirmitatẽ.(Infirmus).Cui9 subdit cõpassionẽ.(Et visitastis me).Eccle.7.Non te pigeat visitare ĩfirmũ:ex hijs.n.in dilectione firmaberẽ.Sexta miseria carcerẽ est.(In carcẽ erã).Cui9 ponit pietatẽ.(Et venistis ad me).Sic abacuch ad danielẽ portãs sibi prãdiũ.Dani.xiiij.Et nota q hijs opib9pietatẽ.s.mortuoz sepultura.Tob.1.Mortuis atq occisis sepulturã sollicitus exhibebat.Uñ vsus.

Versus ¶Visito/poto/cibo/ redimo/tego/ colligo/condo. Iste sunt.vij.elyne corpales:talib9 pietatib9xps apprehẽdit.Esa.4.Apprehẽdent.vij.mulieres virũ vnũ.¶Elyne aũt spũal.vi.opa sunt.s.Docere nesciẽtẽ castigare delinquẽtẽ/ cõsolari merẽtez/remittẽ in nobis peccãtib9/tollerare pximoz defect9/z orare p salute oĩum.Uñ v sus.Cõsule/ castiga/ solare/remitte/fer/ora.Iste sunt.vj. ale seraphin.Esa.vi.q charitatẽ iceñdiũ talib9opib9volat in celũ.vterq vo numer9.s.Senari9 spũal/ z septenarius corpal elyne figurat in cãdelabro tabernaculi.Exo.xxv.Cui9 calami laterales sex erant:lucerne aũt.vij.¶Ne aũt insufficient videãtur opa pietatẽ enumerata:ꝯsiderãdũ/q nõ õ corpali tm/sz ẽt de spũali.Elyna q̃ hic dñr pñt itelligi.Et pmo qdẽ dat cibũ.Esuriẽti aĩe/q panẽ verbi exponit z ꝯsiliũ pstat.Itez potũ tribuit sitiẽti/q tristẽ refrigerat ꝯsolationib9.Itẽ hospitez colligit/ q castigat delinquẽtẽ.Itez nudũ vestit/q orat p alijs grãz.Itẽ infirmũ visitat/q ĩfirmoz defect9 tollerat.Itẽ carceratuz redimit q remittit ĩiurias.Hoz aũt quedã xps sibipsi exhiberi ꝯsitet/ nõ solũ cum damus pacẽ corpalẽ/ sz ẽt cũ prebemus ꝯsiliũ.Greg.xiiij.li.mora.quẽadmodum cũ panẽ aut vestimẽtuz egẽti tribuis/hoc se xps accepisse testat:ita cũ nesciẽti cuilibet rectũ ꝯsiliũ dat:hoc ipse xps accipit cui9mẽbrũ est ille q erudit.¶Tertio cũ dr.(Tũc rñdebũt ei).Tãgit humil requisitio iustoz.Et ꝯsiderãdũ q nõ est ista requisitio ignorãtiũ.Si enĩz nos adhuc mortales scimus xpz ea q̃ fcã sunt suis fidelib9 sibi reputare fcã fuisse/multo amplius iusti ĩmortales hoc itelligũt. Et iõ q̃ hic dñr p plepsim siue p preoccupationẽ ĩtelligẽda sunt:puenit.n.xps dubitationẽ fideliũ/ vt tũc nõ dubitẽt qualr sibi afferat miam fuisse ipẽsam.Et forte quãq nouerint iusti sermonẽ xpi: tñ ipsius requirẽt intelligẽtiã:cõmẽdationẽ charitatis xpi z preconiũ electoz pot etiã dici

Requisitio iustoz.

q̄ ista regestio scōꝝ erit admiratio nis diuine largitatis retribuētis celū p terra. Cōsiderabūt enim q̄ȝ modicū fuerit qđ dederūt: ꝛ mirabunt q̄ tm̄ recipiant. Esa. 60. Tūc videbis ꝛ affiues ꝛ mirabit/ ꝛ dilatabit cor tuū. Jo. dicit. (Tūc rn̄debunt ei iusti.) quos oues dixerat/ iustos appellat: q̄ȝ nemini nocuerūt oībus p̄fuerunt/ q̄ sunt due ptes iustitie: declina a malo ꝛ fac bonū: quoꝝ vtrūq̄ȝ vides in oue q̄ innocēs ē ꝛ vtilis. (dicētes.) Si laus vocalis erit in p̄ria: vt dicit Greg. 8. li. mor. nō est icōueniēs si in extremo iudicio ēt vocalr electi req rēt p̄cōiū suoꝝ meritoꝝ: ꝛ qdē nūc velle laudari de meritis/ culpa est: tūc aūt velle laudari felicitas erit.

Judicis nomē. (dn̄e.) h̄ iā q̄rtū est iudicis nomē. Nam p° dictus est filius hoīs pp nām: postea pastor pp cōrā: deīde rex pp po^am: nūc dn̄s dr̄ pp sapiaȝ: q̄ȝ dn̄atiui alioꝝ sūt ītellectu vigētes. (Qn̄ te vidimus esurientē ꝛ cibauimus te? Sicientē ꝛ dedimus tibi potū? Qn̄ te vidimus hospitē ꝛ collegimus te? Aut nudum ꝛ operuimus te? Aut qn̄ te vidimus īfirmū/ aut in carcere ꝛ venimus ad te) ? quasi dicat. nūq̄ȝ fuert opa n̄ra tanti meriti/ vt ea persone tue ascribi esset dignū. Greg. 8 lib. mora. quātalibet iustitia electi polleant/ nequaq̄ȝ sibi ad īnocētiaȝ sufficere estimāt, si in iudicio districte regrant. Jdem. 9. li. mora. Qui terrorē/ ingt/ iudicis extrema districtione p̄siderat: vim discussionis illius nō ferēs/ omne q̄ gerit esse sibi isufficiens putat. ❡ Quarto cū di. (Et rn̄dens rex.) Ponit expositio veritatis. circa qđ tria facit. p̄mo enī tāgit dicti iuramentū. (Et rn̄dens rex dicet illis. amē) .i. vere. (dico vobis.) 2° cuȝ dicit. (q̄ȝdiu.) supponit facti opis studiū. Cuius tāgit sex circūstantias: p̄mam assiduitatis. (q̄ȝdiu.) scđaȝ facultatis. (fecistis.) q̄ȝq̄ȝ modicum: vbi si defecit posse/ nō deficiat velle. Reliq circūstantie quatuor sunt p̄sonarū/ q̄bus elemosyna dāda est. ❡ Et p̄mo qdem attēdamus paupt̄atē (vni) .i. solitario. hic est paup quē oēs fugiunt. cui nō sunt cognati/ nec amici/ nec familiares. Jtē attēdimus dignitateȝ. (ex hiȷs.) puto eos ad oculū demōstrari pauperes qui secū p̄sentialiter indicant mundū. Greg. 10. li. mora. Qui terrena oīa sponte reliquerit/ in extremo iudicio culmen iudiciarie p̄tātis obtinebit. Jtē attendamus hoꝝ paupeꝝ charitatē (fratribus meis.) Fratres eius sunt gr̄a adoptionis ꝛ excellentiori charitate: de q̄bus Matth. 28. Nūciate fratribus meis vt eāt in galileā. Jteȝ attēdamus in tantā excellentiā nihilominus humilitatē. (minimis.) Aug. lib. de v̄bis dn̄i dicit. illi minimi sunt qui oībus dimissis secuti sunt xp̄ȝ hiȷ minimi/ q̄ȝ humiles/ q̄ȝ non elati/ q̄ȝ non sup̄bi. patet ergo que sit elemosyna sic facta hoī/ vt tn̄ trāsferat in xp̄m. Si das pauperi. Si volūtarie pauperi. Si fratri xp̄i .i. bono. Si hūili. Jđ tertio huius elemosyne tāgit meritum. (mihi fecistis.) puer. 19. Feneraṫ dn̄o q miseret pauperi/ nō potuit xp̄s amplius cōmēdare opus pietatis/ q̄ȝ dicere q̄ sibi fuerit ip̄ensuȝ. ❡ Cōsid^m āt q̄ lȝ sit magne retributōis dare et p̄nā paupib⁹ electis q sūt frēs xp̄i: tn̄ ēt q̄buscūq̄ȝ īdigētib⁹ ēt pctōrib⁹ pp deū subueniendū est: vt nā cuius ipse auctor est susten tet. Jdeo cū dcm̄ sit Luc.

14. Pauperes z debiles/ cecos z claudos itroduc ad cenā/ quales fuerūt isti paupes dr Matth. 22. Egressi fui ɔgregauerūt oēs q̄s inuenerūt bonos z malos. Pricipalr q̄ bonis paupib⁹ dāda ē etna corpalis/ sȝ nō est denegāda ēt malis: eis tn̄ pncipalis ē ipēdēda etna spūalis/ qz magis sunt idigentes zc̄.

¶ Sermo tertius scd̄e ferie prime dn̄ice i q̄dragesima z i ordine. 31.

Tunc dicet rex ethis qui a sinistris eius erūt.) Posita cōmendatiōe meritoꝝ iustoꝝ. hic ponit disceptatio iudicis cū iniqs: z q̄tuoz facit. Pri͂o .n. ponit ꝓdānatiōnis snīa. Scd̄o obijcit prauis operatōis negligētia. (Esuriui .n.) Tertio adducitur excusatōis audacia. (tunc rn̄debunt ei.) Quarto refellit allegatōis ptinacia. (Tūc rn̄debit illis.) ¶ Circa pmū duo facit. Pri͂o enī ostēdit ɔ̄ quos snīa iudicis pferat. (Tūc qdē rex z hijs q a sinistris eius erūt.) istis seueritatem vltionis non pmo īfert/ sed scd̄ario: qz nō est pme sue ītentiōis punire/ Greg. 9. lib. mora. qd̄ tacitus index tollerat in vltione q̄nq̄ȝ iudicij: quasi cū dolore māifestat. ¶ Scd̄o cū dicit. (discedite a me.) tāgit pmulgatio snīe ɔ̄ iniquos/ in qua duabus penis dānant. s. pena dāni/ z pena sensus. ¶ Pri͂o ergo tāgit dānatōem eoꝝ dicēs (discedite a me.) Matth. 7. Discedite a me q opamini iniqtatē. ¶ Et vt dicit Chrisost. Licet grauis sit pena īcendiūm gehenne: tamē sine cōparatione maior est pena separi a deo/ volētes in iudicio ēt nolentes repellant. Job. 34. Impios pcussit deus in loco videntiū: h ideo qz q̄. idustria recesserūt ab eo/ nec poterit vllis pcibus index recōciliari q ñ abijciat dānatos. Hier. 15. Si steterit moyses z samuel corā me/ nō est aīa mea ad pplm istū. Eijce illos a facie mea z egrediāt. ¶ Secūdo tāgit pranoꝝ reprobationeȝ (maledicti.) Maledicti dn̄r q malo pctōꝝ pleni/ z bono vtutis vacui. ps. Increpasti supbos: maledicti q declināt a mandatis tuis. Dē enim bonū bn̄dictū est/ qz auctor eius est de⁹: malū aūt/ qz cā ei⁹ nō est maledictiōi exponit. ¶ Tertio ponit sensus/ cuius q̄tuoz tāgit miserias: ɔditōes. pma ē acerbitatis, (in ignē.) Deut. 32. Ignis succensus est in furore meo/ z ardebit vsq̄ȝ ad iferni nouissima/ deuorabitq̄ȝ terrā cū germine suo/ z mōtiuȝ fundamenta cōburet. Gre. 10. lib. mora. Nūc vocat deus ad pn̄iam/ sed cū venerit iudicare eum q nūc p:s et ad veniā: pculdubio faciet ardere ad penaȝ. Itē eiusdē pene tāgit eternitatē. (eternū.) Esa. 66. Uermis eoꝝ nō moriet/ z ignis eorū nō extinguet. Iteȝ ipsius pene tāgit ineuitabilē necessitatē. (q ꝑparatus ē) .i. diu ante paratus ex diuina dispōne infallibili. Esa. 30. ꝑparata est ab heri .i. a pn⁹ mūdi/ tophet/ qd̄ īterp̄tat gehēna pauoris. Itē ponit ipsi⁹ pene horribilē societatē (diabolo.) Qui lucifer dict⁹ ē. Esa. 14. (Et angelis ei⁹) .i. demonib⁹ q p⁹ fuerūt āgeli dei. sȝ qz ī uenit prauitatē i eis: vt dr Job. 4. iō fci st āgeli diaboli: vn̄ pȝ q̄ quēadmodū iusti erūt sicut āgeli dei ī celo: vt dr mat. 23. ita dānati erūt sicut demones i iferno. ¶ Circa istū ignē iferni .6. ɔsiderāda sūt. pmū q̄ sit ei⁹ mā: z est dōm q̄ sola prana volūtas ardet in inferno. Un̄ ibi ardebūt simul demones z hoies. Gre. 9. li. mor. Licet āgeloꝝ z hoim

dissimilis sit nã/vna tñ flãma eos cõburit/quos eadẽ culpa ligat.vñ patet ꝙ iustus aliqs ibi ardere nõ posset. Esa.43. Cũ ambulaueris in igne nõ cõbureris/⁊ flãma nõ ardebit in te ¶ Scdo vidẽdum est de eius duratiõe que eterna est Job. 20. Deuorabit ipsum ignis/q non succẽdit. vbi Greg. ignis inferni semel creatus durat inextinguibilis ⁊ successiõe nõ indiget/⁊ ardore nõ caret. ¶ Tertio vidẽdũ est d actione ipsius ignis. cruciabit.n.vsqꝫ ad mortẽ/sed nõ ꝯsumet/ita vt dãnati in morte sp viuãt. Job.xx. Luet im piũs oia q̃ fecit/nec tñ ꝯsumet. Vñ Greg.9.lib.mor. Fit ergo miseris mors sine morte/finis sine fine/defectus sine dfectu:q2 ⁊ mors viuit/ ⁊ finis semp incipit/⁊ deficere desinit. ¶ Quarto videndũ est de q̃lita te ipsius. sꝫ Greg. nã ignis est vt ex seipso lucẽ exhibeat ⁊ cremationẽ. Sꝫ pteritor illa vltrix flãma viciorꝫ ꝯcrematõeꝫ hꝫ ⁊ nõ lucẽ. Sicut ait ps. Supcecidit ignis ⁊ nõ viderũt solẽ: vt so is eos dolor cõbustionis cruciet/⁊ intꝰ pena cecitatis obscuret. Sed sciendũ ꝙ dãnati aliquid lucis p ticipãt: hñt enim ex eodem igne iferni lucẽ exterius aliquã vt videãt seqces suos ad maiorẽ penã q̃s carnalr dilexerũt: vt dicit Gre. 9.li.mor. aliqnid ẽt hñt lucis interius spiritalis vt diuina cognoscãt/que dsiderãtes tñ hře nõ psit. Vñ Gre.vij.li.mor. Intellectuꝫ/sꝫ/reproborꝫ nũc merita obscurãt. Sed tũc cognitio reatꝰ illuminat/ vt ⁊ mõ seqnẽda nõ videãt:⁊ tũc ea postq̃ amiserint cernãt. ¶ Quito vidẽdũ est de gradu penarꝫ:⁊ dicit btũs Greg.9.lib.mor. Gehẽna q̃ꝫ uis cũctis sit vna/nõ tñ cũctos in vna eadẽqꝫ qualitate ꝯcremat. Sꝫ p diuersitate culparꝫ est gradus incẽdij. Sicut idem sol est/nec tñ oẽs eius tactu estuamus/qd itaqꝫ agit hic dispar valitudo corporꝫ/hoc illic exhibet dispar causa meritorũ. ¶ Sexto ꝯsiderãdũ est de ꝯfusione ardoris eius: dr enim Job.10.q. in illa terra misie nullus ordo/sꝫ sempiternus horror ĩhabitat: nã vt dicit Greg. Ipsa qdem supplicia p diuinã iustitiã ordinata sunt: in corde tñ dãnatorꝫ ordinata nõ sũt. vñ ꝯfusiõe ipsa suppliciorꝫ amplꝰ cruciant. Triplex aũt est in eis ꝯfusio inordinatiõis. pma q2 hic dolor metũ tollit. Sed ibi metus ⁊ dolor cõfundunt: q2 qd timẽt dolẽt:⁊ ꝙ dolẽt timẽt. scda q2 h ẽ mors sine vita. Sed apud eos mors viuit/vt ppetuo moriant. tertia q2 hic ignis lucet ⁊ nõ obscurat: sꝫ ibi simul obscurat ⁊ illuminat: vt penã ex ꝯfusione cecitatis patiãtur ⁊ luminis: q2 igit vt dicit Gre.9.li.mor. mors in iferno pimit sed nõ extiguit: dolor cruciat/sed nullatenus pauorẽ fugat: flãma cõburit / sed nequaq̃ꝫ tenebras discutit: illi supplicia ordinẽ nõ hñt/⁊ su deterius ꝯfusione cruciãt.⁊c. ¶ Scdo cũ dr. (Esurivi enim ⁊c.) Tãgit dignũ meritũ huius pene qd est negligẽtia opis mie dicit ergo. (Esuriui enim ⁊ nõ dedistis mihi mãducare. Sitiui et nõ ddistis mihi potũ.) De his duobus Job.22. aquã lasso nõ dedisti/ ⁊ esuriẽti subtraxisti panẽ. (hospes erã ⁊ nõ collegistis me.) Sap.19. Iuste qdem patiunt: q2 in deteſtabiliorẽ ĩhospitalitatẽ istituerũt/nõ recipiẽtes ignotos aduenas. (Nudus ⁊ nõ operuistis me.) Job.24. nudos dimittũt hoies/ vestimenta tollẽtes qbus nõ est operimẽtum in frigore/quos imbres mõtiũ ri

gant/ꝛ nõ hñtes velamẽ amplexãtur lapides.(Infirmus ꝛ in carcere ꝛ nõ visitastis me.)De pmo ps. Infirmati sunt nec fuit q adiuuaret. Et Ezech. 34. Qd ĩfirmuȝ fuit nõ ꝯsolidastis. De scdo Esa. 14. Ad ĩfernũ detrahet/q: vinctis nõ aperuit carcerẽ. Hiere. 13. q: gregem meum eiecistis ꝛ nõ visitastis. Ecce ego visitabo sup vos malitiam studioꝝ vestroꝝ dicit dñs. ℭ Nota q dicit Aug. lib. de vbis dñi. Si ĩ ignẽ mittit q non dedit rem ppꝛiaȝ/vbi mittẽdus est qui rapuit alienam? Si cũ diabolo ardebit q nuduȝ nõ vestiuit/putas vbi arsurus est qui vestitũ spoliauit? Idem lib. de vbis apli. Si in ignẽ/inqt/eternũ mittẽdus est cui dicturus ẽ xps. nudus fui ꝛ nõ vestisti me: quẽ locũ ĩ ignẽ eternũ habebit cui dicturus est. vestitus fui ꝛ spoliasti me. ℭ Tertio cũ dr (Tũc rñdebũt.) Tãgitur impudẽtia excusatõis. q ꝯ ait ps. Nõ declines coꝛ meũ in vba malitie/ad excusandas excusatiões in peccatis. Sic vsq3 hodie dñt auari cuȝ videt paupes/nullius ĩdigẽt/plures eis subueniunt: de quoꝝ tñ plurimũ numero ipsi nũq̃ sunt. Seqtur ergo. (Tũc rñdebũt ei ꝛ ipsi dicẽtes.) impudẽter ꝯ pmulgatã sniam allegãtes. (Dñe.) Ficta veneratio ista est/qua dñm honoꝛant. Esa. 29. populus hic appꝛopinquauit oꝛe suo/ ꝛ labijs suis glorificat me: coꝛ aũt eius lõge est a me. ideo ait Matth. 7. Nõ oĩs q dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celoꝝ. (Qñ te vidimus esurientẽ.) qui das escã omni carni. (Aut sicientẽ.) qui es fons vite. (aut hospitẽ.) Qui habitas in celis. (Aut nudũ.) Qui es amict⁹ lumie sicut vestimẽto. (Aut ĩfirmũ) go est filio tibi in foꝛtib⁹ dñe. (Aut in carcere.) qui celũ imples ꝛ terrã. vt dr Hier. 23. (Et nõ ministrauimus tibi.) Qui bonoꝝ nr̃oꝝ nõ eges/ẽt adhuc hodie excusant se auari/q paupes nõ nouerint/ꝛ q paupioꝛes sunt his qui pauperes dñr: sed excusatio nulla est/q: paupes semp in pmptu sunt. Matth. 26. Paupes semp habebitis vobiscũ: q si paupes nõ occurrũt requirẽdi sunt: q aũt dñt auari se eẽ magis paupes q̃ hij q paupes vident / vtiq3 veꝝ dñt: q: vt dicit Seneca. Paup est q multa cupit: pauper ẽ qui semp sibi timet deficere. Paup ẽ q sibi putat modicũ eẽ qd h3. Uñ paupta est ĩdigẽtia animi nõ tpalis rei. Aut ecõtra. q pauca h3. Si tñ hys ꝯtẽtus sit/nihilq3 cupiat/ille diues est. ℭ Quarto hui⁹ excusationis ponit rñsio cum dr. (Tunc rñdebit illis dicẽs) non dedignat iudex excelsus cuȝ maledictis disputare (amen). i. vere. (Dico vobis/q̃diu nõ fecistis vni.) Et si nõ poteratis oĩbus subuenire/ saltem vni poteratis/ ꝛ nõ fecistis (de minoꝛib⁹ hijs) qui magna nõ q̃runt/sed paruis erant ꝯtenti/ne quis se excusaret de magnitudine sumptuũ. (nec mihi fecistis.) Qui enim dedit pceptũ. matth. 7. Quecũq3 vultis vt faciãt vobis hoies/ ꝛ vos eadem facite illis: ipse ad semetipsum huius pcepti obseruantiã/ꝛ trãsgressionẽ refert: nã qd fit homini/ sibi factum: ꝛ qd obmittitur sibi obmissuȝ iudicat. ℭ Et nota iustã penam auari culpe ipsius coꝛrñdentem: ipse enim a xpo repellitur cũ dicit. (discedite a me.) Itẽ maledicit. Itẽ igne eterno affligitur. Itẽ demonibus sociat. Et pmo qdem a deo repellit / q: magis dilexit aurum q̃ deũ: imo p pecu-

ꝑſa ipſe cū iuda xp̄z traderet. Jtez maledict⁹ eſt/q2 ſibiipſi malus eſt: neminē enī nec ſeipſuz diligit. Jtez q2 ignis auaritie nūq̄ȝ dicit ſufficit/ ſȝ q̄ȝto ei plus addit/plus ſemp ac cēdit:iō auar⁹ igne affligit ⁊ h̄ eſtu cupiditatis:⁊ in futuro ardore eter ne caliditatis:vn̄ diues epulo cru ciat in flāma. Luc̄.xv. Et bn̄ ignis iſte etern⁹ eſt q2 nūq̄ȝ ceſſauit flam ma cupiditatis.Jtē diabolicus hō auar⁹ eſt:neq3 enī cōpaſſionez h3 indigētis/ſicut diabolus nulli⁹mi ſeret.¶ Querit āt cū pl'a ſint alia v̄tutū opa.ſ.Jeiuniū/vigilie/pacia. caſtitas/hūilitas/⁊ hmōi: q̄re ſola pietatis opa in iudicio ꝑmiant.Jtē cū plīma ſint crimina dānatiōe di gna.ſ.homicidiū/adulteriū/furtū/ falſuz teſtimoniuz/⁊ hmōi:q̄re ſola negligētia pietatis in iudicio dam nat.¶ Ad ꝑmū dd3.q̄ pietatis ope ra dupl'r fieri pñt: vel dīno.ſ.affe ctu/vel hūano:dīno affectu fiūt ex charitate: hūano āt affectu fiūt ſi ne charitate:qd̄ vtiq3 ad ſalutē nō ꝓdeſt.j.Cor̄.13.Si diſtribuero ī ci bos paupez oēs facultates meas/ charitatē āt nō hēaz/nihil mihi ꝓ deſt.Cū vo ex charitate fiunt/pfi ciūt ad ſalutē. 2 Cor̄.9.Qui ſemiat ī bn̄dictionib⁹ de bn̄dictionib⁹⁊ metet:p3 ḡ q2 h̄ opa ex charitate fcā ſalutaria ſunt.Sȝ q h3 charitatē ꝓximi/totā legē iplet.Ro.13. Qui diligit ꝓxi mū legē iplevit:nā oē mādatū le gis in h̄ vbo inſtaurat:diliges ꝓxi mū tuū ſic teipſuz: igit.māi^m eſt q̄ q̄ opibus pietatis ex charitate in tēdit/oē legis p̄ceptū ſuat:q2 tn̄ vt dicit Remigi⁹: nec ieiuniū/nec vi gilie:nec caſtitatȝ/nec alid aliqd bo nū ſine charitatis affectu pficiūt: iō cetera bona in iudicio tacent/h̄ aūt ſola extollūt.Ex hijs p3 ad 2^m: q.n.veſtē nuptialē.i.charitatez nō h3:hoc ſolū ſatȝ eſt ſibi ad dānatio nē et ſi alia mala nō fecerit:aut ſi fidē ⁊ caſtitatē ⁊ aliqua bona ſine charitate habuerit.Mat.22.Qui non hūit veſtē nuptialē ligatis pe dibus ⁊ manibus miſſus ē in tene bras exteriores/vbi erit flet⁹ ⁊ ſtri dor dentium.

Sermo.4.ij.ferie ꝑme dn̄ice in.xl. ⁊ in ordine.32.

Tertio cū dī. (Et ibūt hij) pōit diuine ſnīe executio. Et ꝑmo q̄ȝtū ad damnatos. 2°.q̄ȝtuȝ ad iuſtos ibi (iuſti aūt.) Et ē rect⁹ iſte or do in diſcuſſiōe:⁊.n.meritoꝝ ⁊ pro mulgatiōe ſnīe ꝑmiſit iuſtos iniu ſtis cō aūt in executiōe/iuſtis pre mittit iniuſtos:bonuȝ enī ⁊ finis. p^m eſt in itētiōe/⁊ vltimū in execu tiōe.Salus aūt iuſtoꝝ bonū eſt/⁊ finis ꝑ qd ad iudicis mīaȝ adducū tur.Dānatio āt reproboꝝ nō eſt d̄ ꝑn^{li} ꝓpoſito:iō nec ī ꝑn°nec ī fine iudicij de ipſa agit:dic̄ ḡ.(Et ibūt) vbi ꝑmo tāgit dānatoꝝ receſſuȝ (⁊ ibūt) eiecti a ꝯſpectu dei. Eſa.26. tollat ipi⁹ ne videat gl'iaȝ dei. Sic latro adiudicat⁹ morti ſtati rapit a ꝯſpectu iudicis:ibūt certe violē ter a demōib⁹ tracti: q̄ten⁹vt dicit Greg.ſocios hēant in pena/q̄s imi tatores hūerūt ī culpa quo āt ſint ituri/ait p̄s.Jntroibūt in inferiora terre tradent in man⁹ gladij/ptes vulpiū erūt.i.demonū/ꝑ q̄s fuerūt decepti.Jn īferiorib⁹ enī terre cre dit eē īfern⁹:quo nō reuerſuri dā nati ducētur.p̄s. Cōuertāt pcōres in īfernū/oēs gētes q̄ obliuiſcunt deū.Jtē noībus tacitis dānati de mōſtrant (.Hij) nō enim hñt/gcq̄ȝ noīe.i. cognitiōe dignū.Mat.25. Amē dico vobis/neſcio vos eoꝝ tn̄ pena demōſtrabit euidēter oībus electis p̄s.Letabit iuſtus cū vide rit vīdictā.Eſa.lxvj.Egredietur in

Sententie exequutio

sti ꝛ videbūt cadauera eoꝝ q̄ p̄uaricati sunt in me/ ꝛ erūt vsq; ad sacietatē visiōis oī carni. ℂ Itē eoꝝ
2 designat tormētū (in suppliciū.) i. in tormētū: nō ad tormētū solum/ sȝ in tormētum/ q₂ in itimo supplitioꝝ ꝯclusi: q̄sta vero sint illa dānatoꝝ supplicia/ nemo nouit mortalium/ nec dici p̄t: vn̄ ait virgilius.
Nō mihi si cētū ligne sint oraq; cētū. Ferrea vox oēs stellaꝝ cōprehēdere formas. Oīa penaꝝ percurrē noīa possim. Sicut eni oc̄ls nō vidit/ nec aurꝭ audiuit/ nec ī coꝛ hoīs ascēdit/ q̄ p̄parauit deus diligentibus se: ita nec cuiq; hoīum nisi expertis nota sunt/ q̄ p̄parauit de⁹ odiētib⁹ se. Itē supplicij designat eternitatē (eternū) q₂ sine fine erūt in tormētis. Hiere. 51. In calore pot⁹ eoꝝ inebriabo eos vsq; in sempiternū: vn̄ p₃ erroꝛē Origēis eē figmētū poetaꝝ: q̄ ponit. 6°. Eneydos a virgilio: q̄ vȝ post longū tēpus dānatoꝝ aīe a penis īferni liberētur: hoc āt dixit Origenes exponēs illud. Esa. 24. Cōgregabūtur in congregatiōe vni⁹ fascis in lacū/ ꝛ ꝯcludētur ibi in carcere: ꝛ post multos dies visitabunt̄ intellexit āt origenes visitabūtur. i. liberabūtur. Sȝ nō est ita imo p̄pheta loq̄tur de reprobis q̄ an̄ extremū iudiciū moriētes claudūtur in īferno: ꝛ post multos dies. i. in fine mūdi visitabūtur/ q₂ resuscitabūtur: vt corpe ꝛ aīa supplitia patiant̄: ꝛ q̄ loq̄tur de visitatione iudicij p₃ p̄ id q̄d sequitur. ꝛ erubescet sol. ꝛc. Ↄ opinātes finiri dānatoꝝ penas dicit Hiere. 20. Cōfundētur vehemēter q₂ nō intellexerūt opprobrium sempiternū q̄d nūq̄ delebit̄. ℂ Scdo ponit̄
3 cōplemētū iudicij q̄stū ad electos. Et p̄⁹ qdē tāgit̄ eoꝝ meritū (Iusti āt.) Iustos dicit misericordes. p̄s. Iust⁹ miseret̄ ꝛ retribuet: talis iust⁹ dī q₂ suū vnicuiq; tribuit/ p̄rio vtilitatē/ deo gl'iaȝ. ℂ Itē huius meriti tāgit p̄miū vitale ꝛ eternū dicēs. (Iusti āt ibūt) a merito in p̄miuȝ p̄s. ibūt de virtutib⁹ in virtutē vbi augustin⁹ multe virtutes sunt h̄ necessarie. s. vestire nudū/ pascē esurietē/ visitare īfirmū/ colligē hospitē/ a qb⁹ oīb⁹ v̄tutib⁹ ibim⁹ in v̄tutē: ꝛ que erit ista v̄t⁹ nisi soli⁹ dei cōtēplatio? Iō subdit (In vitaȝ eternā) qd aūt sit vita eterna ip̄e dicit. Jo. 17. h̄ ē vita eterna / vt cog̃scāt te solū deū v̄uȝ/ ꝛ quē misisti iesum xp̄ȝ: igit̄ apte ītelligē deuȝ est viuē ꝛ eternū viuē: h̄ iō q₂ ip̄e ē vita ꝛ et̄nitas quē vidē ē trāsformari ī ip̄ȝ. Vn̄ eūdē vidē est vita eterna. j. Jo. 3. Siles ei erim⁹/ q₂ videbim⁹ eū sicuti est, Greg. 2. Homel̄. sup eze. vidēdo qdē īmutabilē/ erim⁹ īmutabiles: ꝛ vidēdo eternitatē/ erimus et̄ni. ℂ Et attēde q₂ rōabil'r vita et̄na ē iustitie. p̄miū: nā iusti⁹ ē īmortal' ꝛ īcorruptibil': iō v t dī Sap. 5. 4
Iusti ī p̄petuū viuēt: attēde ēt q₂ p̄miū electoꝝ p̄⁹ dixit regnū eternū: nc̄ dic̄ eē vitā et̄nā: noīe qdē regni stat⁹ gl'ie noīe/ aut vite act⁹ ei⁹ d̄sig̃tur: erūt. n. iusti ī statu regni possidētes bonū op̄s q̄d est fons vite. ℂ Rursus attēde/ q₂ lȝ dānatoꝝ pena sit p̄petua/ sī tñ hēbūt vitā eternā/ q̄ȝ viuē erit mori/ ꝛ mors īmortal': ex hijs q̄ p₃ ꝛ reprobos in eternū cruciandos/ ꝛ iustos in eternuȝ glificādos: vtrisq; eni eternitas retribuit̄: q̄ si eternū dānatoꝝ aliq̄n cōplet̄/ ēt eternū iustoꝝ termiaret̄/ q̄d nephas ē dīe. vltio ꝯsiderāti q̄ a p̄n⁹ dcā s' p₃ q̄ p̄ extremū iudiciū. q̄d p̄ trāsitū marꝭ rubri trāsibūt electi ad vitā: repbi v̄o ad suppliciuȝ: h̄ ēt scirpus leniēs ꝛ pungēs sentitur. Audi lenientem. venite bene-

dicti &c. & iterum: esurivi enim & dedistis mihi manducare/ qd enim vni ex his minimis meis fribus fecistis / et mihi fecistis. Audi rursus sirpum pūgētē. Discedite a me maledicti in ignē eternū: esurivi enim &c. videret aūt curiosum mãsiones ppli israel pñti negocio adaptare/ nisi beatus Ambrosius numerū huius tpis dixisset i sacro ipsaꝝ mãsionū fuisse. Cui & suffragatur φ dies qlibet huiꝰ tpis in romano officio statio vocatur.

℃ Feria. iij. post. j. dñicã. xl. Scdm mattheū. Cap. 21.

In illo tpe. Cū itrasset iesus hierosolymã: cō mota ē vniuersa ciuitas, dicēs. Quis ē hic? Ppli aūt dicebāt. Hic est iesus ppheta a nazareth galilee. Et itrauit iesus i téplū dei: & eijciebat oēs vēdētes & emētes in tēplo: & mēsas nūmularioꝝ & cathedras vēdentiū colūbas, euertit. Et dixit eis. Scriptū est. Domus mea domus orōnis vocabit: vos aūt fecistis illaꝫ spelūcã latronuꝫ. Et accesserūt ad eū ceci & claudi in tēplo: & sanauit eos. Uidentes aūt pncipes sacerdotū & scribe, mirabilia que fecit, & pueros clamãtes i tēplo & dicētes. Osãna filio dd: idignati sūt, & dixerūt ei. Audis qd isti dicūt? Jesus āt dixit eis. Utiq3. Nūqȝ legistis, q2 ex ore infantiū & lactētiū pfecisti laudē? Et relictis illis, abijt foras extra ciuitatē i bethaniã: ibi docebat eos de regno dei.

℃ Sermo pͥmꝰ tertie ferie pͥe dñice in quadragesima & in ordine. 33.

Um itrasset iesus hierosolimã/ cōmota est vniuersa ciuitas.) Mat. 21. Scda ps huius euangelij legit ēt Mar. 11. et Luc. 19. ℃ Sexta mãsio penitētiuꝫ hodie est/ que vocat desertū syn qd interpretat mãdatū. pͥmū aūt & maximū mãdatū est charitas dei & pximi. vt dī Matt. 22. Dic enim vniuersa lex pēdet & pphe. Sola vō cupiditas hoc mãdatū deserit. vñ Augu. Uenenū/ inqt/ charitatis cupiditas est: nã qntū crescit cupiditas/ tãtū diminuit charitas: pp cuius ēt cupiditatis augmētum hoiem deus deserit: nã & iudeos reliqt, ob hoc. Matth. 24. Ecce relinquet vobis domus vr̄a deserta. Jō saluator nr̄ hodie a cordibus nr̄is eijcit oēm negociationē cupiditatis. Et sicut in mãsione hesterna dãnauit eos q non largiunt ppria. Sic hodierna die eijcit de tēplo q cupiūt aliena d quo in pñti euãgelio agit: qd in tres ptes diuidit: nã i eo agitur de gr̄a/ potētia/ & sapiētia chri sti. Gr̄a qdē est: q2 nobis exhibuit pñtiã sui corpis. Poᵃ vō declarat q2 exercuit efficaciã opis. ibi. (Et intrauit iesus.) Sapia vō est/ q2 cōpescuit iuidiã murmuris. ibi. (videntes aūt pncipes.) ℃ Circa pͥᵐ aūt q̄tuor facit. pͥmo. n. ponit xp̄i itroitꝰ. 2ᵒ cū dicit (& cōmota est) tãgit tri-

plex ĩgressiõis effcũs: quo⁊ p̃mus est cõmotio ciuitatis. scõs admiratio maiestatis (dicẽs qs est hic.) tertius ẽ publicatio v̄itatis (ppli aũt dicebãt.) Propter p̃m ḡ dicit. (Cũ intrasset iesus hierosolymã.) ipsa ẽ hierl'm p̄o sic dicta: postea a Salomone hierosolyma nuncupata est. Introitus iste in hierosolymã fcũs est dñica oliua⁊/qñ venit dñs ad ipsam ciuitatẽ/in qua passurus erat. Luč. 13. nõ capit. i. nõ ꝯuẽit pp̄ha⁊ perire extra hierl'm. Illuc enim veniebat caput occidẽdũ / vbi pplĩe mẽbra sua fuerũt iter fecti. ℭ Deinde ponit p̃mus effcũs cũ dicit. (cõmota est vniuersa ciuitas.) a voce clamãtiũ osanna filio dauid. Bñdictus q venit in noie dñi osanna in altissimis: ⁊ ex multitudine comitãtis turbe cũ ramis palma⁊/ipsa ciuitas cõmota ẽ. Cuius cõmotio fuit p̄sagiũ de primo cõmotiõis future in mortẽ xp̄i. p̄s. p̄ncipes conuenerũt i vnũ aduersus dñm/⁊ aduersus xp̄m eius. ℭ Scõs effcũs ẽ regñitio maiestatis. (dicẽs. Quis ẽ hic.) Est aũt qõ ista admirãtiũ/nescientiũ/⁊ ꝯtẽnentiũ. nã admirãtes/nesciẽtes/⁊ idignãtes dñt. (Quis est hic?) Admirabant qdẽ oẽs/nesciebãt simplices. Indignabant v̄o p̄ncipes. vñ Cyprianus hoc/inqt/dicebãt p̄ncipes/q dedignabant cognoscere/quẽ ppl's reuerebat ⁊c. ℭ Tertius effcũs est publicatio veritatis (ppli aũt.) minores ⁊ q cũ iesu veniebãt. (dicebãt.) Cuius qdẽ p̄mo ostdũt p̄sitiã (hic ẽ) Baruch. 3. Hic ẽ deus nr'/⁊ nõ estimabit alius ad eũ. Itẽ nois grãm. (Jesus). i. saluatoris. Mat. 1. Ipse. n. saluũ faciet populũ suũ a pctis eo⁊. Itẽ officij p̄rogatiuã. (propheta.) Jo. 6. Hic ẽ vere pp̄heta q vẽturus est in mũdũ:

.3.

minus aũt dñt/sed plus itelligunt: nõ. n. magnũ est xp̄o esse pp̄hetã futura p̄dicentem: sed magnũ est ipm esse pp̄hetã/pp̄hias iplentẽ: de q̄ Deu. 18. pp̄ha⁊ suscitabit tibi dñs de frib⁹tuis ip̄z audies. Itẽ p̄dicãt xp̄i pãia⁊. (A nazareth.) Uiculus fuit paruus in quo xp̄s habitauit cũ matre ⁊ Joseph: iõ nazarenus appellatus est: ⁊ erat viculus p̄uicie galilee. ℭ Nõ allegorice/q: noie hie rusalẽ iudeo⁊/ppl's itelligi põt/ad quos xp̄s itrouit/ q: ex eo carnem assũpsit. Jo. 1. In p̄pa venit ⁊ sui eũ nõ receperunt. Ciuitatis ãt noie/mũdus iste itelligit. Heb. 13. Non habemus hic manẽtem ciuitatẽ: totus v̄o mũdus cõmotus ẽ xp̄o icarnato ⁊ mortuo. Quidã. n. bñ cõmoti sunt ad fidẽ. Jo. 12. Ecce mũdus totus post eũ abijt. Alij vero cõmoti sũt male ad inidiã. s. ⁊ p̄secutionem fideliũ. Isti fuerũt p̄ncipes iudeo⁊ ⁊ reges/ac tyrãni gent iliũ. De p̃mis Esa. 6. Cõmota sunt supliminaria cardinũ tẽpli a voce clamãtis. Supliminaria tẽpli fuerũt põtifices iudeo⁊. de cõmotiõe aũt tyrrãno⁊ ꝯ fidẽ. Eccl. 43. In ꝯspcũ eius cõmouebunt mõtes. ℭ Itẽ nota q: qua tuor de xp̄o admirãtes q̃rimus. p̄o de eterna eius origine. Jo. 6. Nõne hic est filius iosephi/cuius nos nouimus p̄es ⁊ mr̄es? qũo ergo dicit hic/q: de celo descẽdi? Itẽ sacra ipsa v̄go regñuit incarnatiõis eius modũ. Luč. 1. Qũo fiet istud qm̃ virũ nõ cognosco. Itẽ in cõprehẽsibilis ẽ eius sapia. Mat. 13. Uñ huic sapia ⁊ v̄tutes. Jo. 7. Qũo hic lr̄as scit cũ nõ didicerit. ℭ Itẽ admiratiue q̃rimus de eius po^a. Matth. 7. Qualis est hic/q: mare ⁊ venti obediunt ei. Sed in hijs oĩbus qs ipse sit iterrogemus eum. Jo. 8. Tu qs

Nota allegoriã.

Nõ qũo de quatuor de xp̄o admirantes q̃rimus.

tes dixit eis ie sus pncipiū qui ꝛ loquor vobis. ¶ Itē moralr nōduȝ est/qꝛ mēs humana est hierl'ȝ ciuitas dei excelsi: sic ait ps. Hierl'ȝ que edificat vt ciuitas: ꝛ iterū: nisi dñs custodiet ciuitateȝ / frustra vigilat qui custodit eaȝ. Hui⁹ vō ciuitatis duplex est edificiū: sicut dič. Augu. Primū est babilonie qḋ incipit ab amore sui/ꝛ pcedit vsqȝ ad cōtemptū dei: hui⁹ edificij diabolus ē architect⁹. 2m vō edificiū est hierl'm qḋ incipiens ab amore dei/ pcedit vsqȝ ad ꝯtēptuȝ sui: ꝛ huius auctor est deus. ps. nisi. Dñs edificauerit domū: in vanū laborauerūt q edificant eam. Prima ciuitas est mens pctōꝝ in q̄ sunt meretricia/ latrocinia/homicidia/ꝛ rebellio cōtra regeȝ ppriū deū creatorē. Esa. j. Quō facta est meretrix ciuitas ꝯdā fidelis iustitia hītauit in ea/nūc aūt homicide q se ipsos peccando interemūt ꝛ alios odiēdo. Ad talē ciuitatē venit pnceps ei⁹ mundi saluator vt petī euertat edificiū / vt pnā corrigat/ꝛ mētē reformet. iij. Cor. iij. dei agricultura estis/dei edificatio estis: venit āt xp̄s ad mētē p viā penitētie. Mar. j. pate viā dñi glo. via dñi pnia est p quā ad nos veniens/ ad se venire facit. Itē ad primū ingressum dñi saluatoris fit cōmotio tremoris ꝛ timoris hoc enī est principiū sapie. Esa. xix. Egrediet domin⁹ egyptū/ꝛ ꝯmouebunt simulacbra egypti a facie ei⁹. Egyptus tenebre dr ꝛ angustie: tales sunt dispōnes peccantium: in intellectu hñt tenebras/ī affcū angustias/quoꝝ simulacbra sunt opa diaboli q̄ imitant/ auaritia/videlȝ/ Luxuria/odiū/ Inuidia/Supbia/Ebriositas. ꝛč. Sed timore dīno hec oīa cōmouent dū ꝯsidera districtio futuri iudicij/ira indicis/cōfusio euidentiū sceleꝝ/ gehēna ppetua. ps. Cōmota est ꝛ cōtremuit terra/ fundamēta montiū cōturbata sunt ꝛ cōmota sunt qm̄ irat⁹ est eis glo. qꝛ innotuit eis ira dei. Terra sunt terre amatores. Augu. dicit. Si celū amas celuȝ es. Si terrā amas/terra es. Mōtes sunt terra eleuata: isti sūt potētes ꝛ diuites supbi/qui de terrenis sup alios eleuāt: fundamēta quibus innitūtur mōtes isti/sunt diuitie/ nobilitas/Potentia. Scia. Sȝ consideratione future ire dei/q solis terrenis ꝛ montibus irascet/ terrenum cotremit/ꝛ a fundamētis q̄tiunt mōtes. Unde in vitis patrū legit. Si possibile eēt aīas hoīuȝ in die iudicij exire a corpibus oīs mūdus moreret a terrore/atqȝ formidine: quale enī est videre celos scissos/ patentē inferni voraginē/paratos demōes rape/ ꝛ sup oīa iratū iudicē intueri. ¶ Itē a fundamentis concussa mēte peccātiū/venit in nos grā remissionis ꝛ sanat aīa. ps. Cōmouisti terrā ꝛ cōturbasti eā: sana ꝯtritiones eius/qꝛ cōmota est. Neqȝ. n. timor ille remittit pctā preterita/lȝ faciat cauere futura: qꝛ seruilis est. Sȝ ipse timor est initium introducendi grām: nā vt dicit Augu. sicut seta vel acus pungēs introducit filuȝ. Sic iste timor adducit graȝ: qḋ bñ figuratū est. iij. Regū. xix. vbi dr̄ q aduentum dñi tria precedunt. s. spūs. i. vētus/ꝛ cōmotio atqȝ ignis: neqȝ in spū/neqȝ in cōmotione/ neqȝ in igne dom⁹ post hec tria. Ecce sibillus aure tenuis/ ꝛ ibi domin⁹. Tres enim actus precedunt veraȝ penitentiā. Primus est timor mūdi/ꝛ h̄ est ventus. Scōus est timor dei/sȝ seruil'/h̄ ē ꝯmotio. Terti⁹ ē tribulatio sclī h̄ ē ignis in q̄ pacietes

[Margin notes: Nō moralē expositionem. — .3. — Ex.m — .4.]

solidanť/s3 in paciētes crepāt ⁊ qm̄ de⁹ charitas ē / timor aūt nō est in charitate: iō nō ē de⁹ nec in spū/nec in ↄmotione/nec ēt in eis ē q vera in pħtibus mal'/iō nō peccāt/q2 nō pñt. Jtē de⁹ ē i sibillo aure lenis. aura ē afflatus gr̄e spūs scti/ q̄ lenis dť/q2 aspitatē future ire mitigat: hui⁹ vo aure sibillus ē i terna eru ditio/q2 sibillus ē vox illitterata / ⁊ nō lr̄is/s3 ispirationib⁹ erudit nos de⁹ ibi vo est dñs ad aurā post meri diē q̄rēs hoīe3 q peccauerat vt peniteret. Jtē admirať penitēs grām remissionis sibi collate/q. s. idigno sit xp̄o recōciliat⁹. Et dicit in seipso gaudēs ⁊ admirās qs ē hic? Luc. 7. Quis ē hic/ q ēt pctā dimittit? si au diam⁹ sibillū aure lenis/ h ē iesus q saluū fac ppl3 suū a pcīs eo⁊ hūc si billū cupiebat audir̄ ps. dicēs dic aīe mee salus tua ego su3. Augu. 1. lib. ↄfe. dic mihi p miserationes tuas dñe de⁹ me⁹ qd sis mihi: dic aīe mee salus tua ego su3. Sic dic vt audiā. Ecce aures cordis mei ante te dñe: aperi eas ⁊ dic aīe mee salus tua ego su3: currā post vocē hāc/⁊ apprehē dam te: noli abscōdere a me facie3 tuā/ne moriar/vt eā videā. ℭ Jtē salus nr̄a est a nazareth galilee. naza reth flos iterpretať: galilea vo trāsmigratio dī. xp̄s flos est gr̄e: eni⁹ flo ris fruct⁹ glia erit: de quo dī. Esa. xj. flos de radice ei⁹ ascēdet. Jn florib⁹ aūt virtutū flos iste manet. Can. 2. Dilectus me⁹ pasciť iter lilia: nos q3 hui⁹ floris colore ⁊ odore pascamur/q redolet in predicationibus/ colorať aūt in sctis opibus: s3 non

1 semper flore3 hēbimus: imo aliqñ

2 trāsibimus ad gustū fruct⁹: iō flos iste trāsmigratiōis dī/q2 post odorem ⁊ colorē floris/ ad sapore3 fructus glosi pducit. Can. ij. fructus illius dulcis est gutturi meo.

ℭ Sermo. 2⁹. 3ᵉ. ferie prime dñice in xlᵐᵃ: ⁊ in ordine. 34.

Secūdo cū dī. (Et intrauit iesus.) Triplex xp̄i operatio distinguiť. pma est reuerētie. 2ᵃ in stitie ibi. (Ejiciebat oēs.) 3ᵃ est misericordie ibi (⁊ accesserunt ad eū) .1.
pp primū dicit (⁊ intrauit iesus in tēplu3 dei.) Remigi⁹ hoc inqt propriū erat boni filij/vt veniēs in ciuitatem/ po ad domū p̄ris curreret. Luc. ij. Nesciebatis q2 in hijs que p̄is mei sunt op3 me esse? Et vt dic Raban⁹. Jngressus xp̄s i vrbē/statim tēplu3 adijt/ formā religiōis demōstrans/ vt quocūq3 im⁹ post domū orōnis si adest adeamus/ ⁊ per orones deo cōmendati/ postea ad agēda negocia secedam⁹. Mat. vj. pᵐ q̄rite regnū dī. ℭ Aduertēdū q2 domū dñi/q̄ tēplū dicebať non licebat ingredi nisi sacdotib⁹. S3 circa tēplum quattuor erāt atria / sicut sunt claustra religiosorū: quorum p rimū tēplo vicinius erat sacerdotum ⁊ leuitarum / in quo erat altare holocaustor sub diuo. ℭ Secūdum atrium magnum quod dicit basilica/ambiebat istud in quo orabant viri soli: Hic erat Porticus Salomonis/in qua reges stabant ad orationē. post erat 3ᵐ atriū feminarū. Erat etiā. 4ᵐ atriū in mū dorum ex pplo iudeo⁊ cōe gentilibus: hec atria cōiter templi noīe appellanť: sicut ait. ps. Jn domum dñi letantes ibimus. Stantes erāt pedes nostri/in atrijs tuis hierusalem: ⁊ iterum. Qui statis in domo domini/in atrijs domus dei nostri. Cum ergo dicitur xp̄s intrasse tēplum et inde eiecisse negociantes/ intelligendum est non de ipsa domo domini/ sed de atro templi.

¶ Sc(d)o cu(m) dicit. (Eijciebat oẽs.) ponit rigor iustitie xp̃i quo ad triplicẽ actu(m). s. eiectiõis/ subuersiõis/ et reprehẽsiõis. p(ro)p(ter) primũ dicit (Eijciebat oẽs vẽdẽtes et emẽtes in tẽplo) i. atrio tẽpli. Sicut dicit Hieronym(us) ad tẽplũ d(omi)ni cã imolationis de cũctis pene regionib(us) iudeorum (con)fluebãt hoĩes. Sed accidebat plerũq(ue)/ vt de lõge veniẽtes/ victimas nõ haberẽt. Excogitauerũt q(ui) sacerdotes q(uo)mõ p(re)dã de populo facerent/ et oĩa aĩalia sacrificijs apta vẽdebãt nõ h(abe)ntib(us): et rursus ea ab offerẽtibus suscipiebãt. ¶ Secundus actus iustitie fuit/ q(uia) subuertit ipsas negociatiões: subuertit q(ui)dem negociãdi p(re)tia/ et negocio(rum) venalia: de subuersione p(re)cio(rum) ait. (Et mẽsas nũmulario(rum).) Nũmularij d(icun)t(ur) q(ui) pecuniã feneranf: nam vt dicit Hiero. plerũq(ue) accidebat vt q(ui) de longe venerãt nõ haberẽt pecuniã emẽdi sacrificia: ideo sacerdotes prouiderũt feneratores q(ui) sub cautiõe pecuniã mutuabãt. S(ed) q(uia) in lege p(re)ceptũ erat vt nemo vsuras acciperet: pecunia t(ame)n fenerata nihil p(ro)desse videt(ur)/ q(uia) nõ habet cõmodum: ideo excogitauerũt sacerdotes alias fraudes/ q(uia) loco vsurarum accipiebãt munuscula vilia diuersignũs/ poma/ aut vuas passas/ vel etiã varias species/ putãtes taliter lucrũ habere ex mutuo sine peccato vsure: cũ tamẽ hoc ipsu(m) sit (pro)hibitũ. Eze. 22. vbi dicit(ur) vsurã et sup(er)abundantiã accepisti/ et auare p(ro)ximos tuos calũniabaris. Itẽ negociatiõis subuertit venalia. ideo ait (et cathedras) i. sedes (Uẽdentium columbas euertit.) Sicut dicit Hieronym(us). turtures et pulli colũba(rum) erant oblatiões paupe(rum). Ut si ne ipsi paupe(re)s sine oblatiõe recederẽt/ etiam colũbas sacerdotes p(ro)ponebant venales/ q(uia) oĩa d(omi)n(u)s subuertit in marco aũt addit(ur). Et non sinebat vt q(ui)sq(uam) vas. i. aliquod vtẽsilium p(er) tẽplum transferret. etc. ¶ Tertius actus est reprehẽsionis: de quo s(u)b(dit). (Et dicit eis.) vbi duo tãgit. s. domus dei vsu(m) et abusu(m): de vsu dicit. (Scriptũ est) Esa. 56. (Dom(us) mea domus oronis vocabit(ur)) q(uasi) a(dicat) si dicat in eccl(es)ia nõ est negociãdũ/ nõ luxuriandu(m)/ nõ (con)fabulandu(m)/ sed orãdu(m). augu. in regula in oratorio nemo aliq(ui)d agat/ nisi ad q(uo)d factũ est. Unde et nomẽ accepit. de inde tãgit isti(us) domus abusu(m) (vos aũt) cupidi sacerdotes. (fecistis illam speluncam latronũ) Jere. 7. Nõne spelunca latronum facta est domus ista/ in qua inuocatu(m) est nomen meum: na(m) sicut latrones latitãt in spelũcis/ vt ex improuiso trãseũtes spolient. Sic sacerdotes sub religiõe tẽpli latitãtes/ ad se veniẽtes expoliabãt. ¶ Et nota s(ecundu)m aug. q(uod) d(omi)n(u)s n(on) tantũ rigorẽ oñdit (con)tra eos/ q(ui) negociabãtur in tẽplo ea q(ue) p(ro) tẽpore illo necessaria erãt in sacrificijs dicẽs/ q(uod) domu(m) oronis fecerũt spelũcã latronũ/ vt oñdat in quãta reuerẽtia sit habẽdus locus deo dicat(us): q(ui)d q(ui) putam(us)/ si potatores/ aut ĩpudicos/ aut (con)tẽtiosos inuenisset: nonne diceret fecistis domũ istã tabernã/ aut postribulum/ vl' ẽt forũ litium. Hoc (con)tra eos q(ui) ecclĩã d(omi)ni faciũt collocutoriũ q(uo)d nullo tẽpore licet vt loc(us) ipse parat(us) sit semper oroni: ẽt p(re)ter horas cõstitutas orare volẽtibus. ¶ Item nota s(ecundu)m Hiero. q(uod) multi putãt maximũ miraculo(rum) d(omi)ni fuisse resuscitationẽ lazari. Jo. 11. Alij q(uod) cec(us) a natiuitate lumẽ recepit. Joã. 9. Plures maximũ putãt. q(uod) ad iordanem vox pa-

Max(imum) miracu(lum) loru(m) re(sur)rectio la(zari)

ari a g | tris audita sit. Mat.3. Quidaꝫ ve
oni sdaꝫ, | ro sup oīa esse ꝙ in mōte trāsfigu
putaba | ratus gliam ostenderit triūphantis.
tur. | Mat.17. Sꝫ tñ vt dic̄ Hiero. mi-
hi inter oīa signa hoc videt̄ mira-
bilius/ꝙ vnus homo ꝛ illo tēpore
cōtētibilis/ ꝛ intm̄ vilis/ vt postea
die.6.crucifigeret̄/supbis ꝛ phari
seis cōtra se seuiētibus/ ꝛ vidētib⁹
lucra sua destrui potuerit vn⁹ fla
gelli verbere tātaꝫ eijcere multitu
dineꝫ/ mēsasq̄ subuertere ꝛ cathe
dras ꝯstringere/ꝛ alia facere q̄ infi-
nitus nō fecisset exercitus. Sꝫ qua
Nō du- re tanta multitudo nō potuerit ei
bium. resistere/subdit Hiero. igneuꝫ eni
qddam atq̄ sydereuꝫ radiabat ex
oculis eius/ꝛ diuinitatis maiestas
lucebat in facie. Job.41. Quis po
test resistere vultui meo? ps. Tu ter
ribilis es/ꝛ qs resistet tibi? ¶ No-
tāduꝫ ꝙ bis legit̄ dn̄s eiecisse ne-
gociatores de tēplo. ¶ De prima
eiectiōe solus. Joānes facit mētio
nē. Jo.2. De scd̄a vo quā pre mani
bus habemus tres alij euāgeliste
loquūtur. Rursus tribus vicibus
in anno legit̄ euāgeliū de eiectione
ista: bis.s.in q̄dragesima/ꝛ semel ī
dn̄ica nona post pēte. Duab⁹ qui-
dem vicibus facta est eiectio nego
ciātiū de tēplo/pp duplex tēpluꝫ/
spiritnale.s.ꝛ misticū/ꝛ morale: ex
quib⁹ lucra terrena sunt eijciēda.
De primo tēplo dicit̄ Ephe.ij. ī la
pide xp̄o oīs edificatio constructa
crescit in tēpluꝫ scm̄ in dn̄o. De al-
tero.j. Cor.iij. Nescitis q2 tēplū dei
estis vos/ꝛ sp̄us dei habitat in vo
bis. vtrūq̄ tēplū est dom⁹ orōnis
nā extra ecclīam nullus exaudit̄.
Mat.18. Si duo ex vobis ꝯsense-
rit sup terrā/de omni re q̄cūq̄ pe
tierint/fiet illis a patre meo qui in
celis est. De tēplo autē mētio dici-

tur ioan.4. Sp̄us ē deus ꝛ eos qui
adorāt ī sp̄ū adorare opꝫ. Sꝫ vtrū
q̄ tēpluꝫ cupiditas auaritie efficit 3
speluncaꝫ latronū. pp primū Esa.p̄-
mo principes tui infideles/socij fu-
rū oēs diligunt munera/sequūtur
retributiōes. Jere. vj. a minore vs
pe vsq̄ ad maiorē oēs auaritie stu
dent. Propter scd̄m. Nauꝫ.2. Im-
pleuit p̄daꝫ speluncaꝫ suaꝫ/ꝛ cubile
suū rapina. ¶ Notāduꝫ ꝙ de ceta
ecclie eijciunt̄ negociatores/vsura
rij/ꝛ symōiaci. ¶ Negociatores sūt
vēdentes ꝛ emētes: qui.s.vēdunt
qd emerūt. naꝫ iō emūt vili⁹ nō vt
vtantur sibi/sed vt vēdant carius.
Unde Chrisostom⁹. Homo merca
tor non pōt placere deo. iō nullus
xp̄ian⁹ dꝫ esse mercator. Aut si vo-
luerit eē p̄ijciat̄ de ecclia. Un̄ ps.
Fm aliaꝫ litterā qm̄ nō cognoui ne
gociatiōeꝫ ītroibo in potētias dn̄i.
Nec tñ oīs mercatio dānatur hijs
verbis: licita est enim negociatio
necessitatis/illicita vo cupiditatis.
¶ Ubi aduertēduꝫ/ ꝙ lꝫ negocia-
tio sit cōmutatio emptionis ꝛ vēdi
tiōis. nō tamē oīs cōmutatio ē ne
gociatio. Qui enim vendit ꝛ emit
pp necessitatē vite ꝛ status sui/ ille
pollitic⁹ vel ichonomic⁹ ē. Qui vo
vēdit ꝛ emit pp lucrū: ille negocia-
tor ē. Primū est licitū dūmodo res
vendat̄ ꝛ ematur pro quanto va-
let. Nisi forte pp ter detrimētuꝫ qd
quis patit̄/carēdo re quaꝫ vendit/
maius petat p̄ciū ab eo qui multū
ex ea iuuat̄. Secūdum auteꝫ.s.exer
cere cōmutatiōeꝫ venaliū propter
lucrū tm̄ est vitiū/q2 deseruit cupi-
ditati/q̄ terminū nō hꝫ. Sicut dic̄
Jme. Crescit amor nūmi/q̄tū ipa
pecunia crescit. Si tñ aliqs nego-
ciat̄ propter lucruꝫ/ non quidem
illud attēdens principalr. Sꝫ aut

pp suã/aut suoꝝ/aut paupeꝝ sust ē-
tationẽ/lucrũ moderatũ q̄rit: ille n̄
ē negociatoꝛ q̄ de tẽplo eijcit/q2 nō
ē cupidus/s3 neccius/pi⁹ / ⁊ vtil'. De
tẽplo āt cupid⁹ solũ negociatoꝛ eij-
cit. ⁋ Aduertẽdũ est ēt q2 vtriq3 ne
gociatori.s.cupido ⁊ moderato cōe
ē qñq3 vili⁹ emẽ/qꝺ carius vẽdunt
qꝺ q̄dē licite fieri pōt. Si res fcā est
melioꝛ nã vl' arte. Aut si bonitas ei⁹
euidẽtioꝛ ē: h̄ ēt licitũ est: si p̄ciũ rei
mutatũ ē s3 diuersitatẽ loci ⁊ t̄pis:
Aut ēt pp p̄iculũ cui q̄s se exponit.
trãsferẽdo rem de loco ad locũ. P3
ḡ ex dcīs ꝙ duo sunt in negociatio-
ne cauẽda. P̄mũ vt nō vẽdat' res
plus/nec emat' min⁹ q̄3 valeat. 2° vt
lucrũ p̄ncipal'r n̄ q̄rat'. ⁋ S3 cupidi
mercatores ꝯ h̄ dupl'r obijciũt p̄-
mũ q2 cōiter dr̄ ꝙ res tm̄ valet quã
tũ vẽdi pōt: ad qꝺ statī3 dd3 ē ꝙ du
plex ē posse.s.iuris ⁊ fci: v3 aũt res
quãtũ vẽdi pōt de iure/ nō de fctō
solũ. ⁋ 2° obijciũt q2 oīb⁹ emẽtib⁹
vt vẽdãt h̄ ē ītẽtio / vt cari⁹ vẽdãt:
ḡ oēs tales peccãt qꝺ nimis duꝝ vi
det'. Et dꝺ ꝙ si oēs h̄ ītẽdũt/oēs sũt
iniqui: nec multitudo excusat. Vñ
btūs. Augu. xiij. lib. de tri. dic̄ ꝙ q̄-
dã mimus p̄misit se dicturꝝ in q̄dã
spectaculo oīb⁹ q̄d vellẽt/⁊ q̄d ī aīo
hẽrent. Cũq3 ad diẽ ꝯstitutũ maioꝛ
multitudo venisset: oīb⁹ suspẽsis ⁊
silẽtib⁹: ait. vili vultis emẽ ⁊ care vẽ
dẽ. Et dic̄ augu. h̄ dixisse mimũ/q2
se talẽ ⁊ eos quos exptus fuerat co
gnoscebat: iō oēs tales esse arbitra
tus est. S3 vt dicit Augu. in rei ve-
ritate hoc velle/vitiũ est: ⁊ amore iu
stitie iste appetitus corrigẽdus est:
nec veꝝ est oēs hoies esse sic dispo
sitos / vt rem velint emere minus
q̄3 valeat: nã vt recitat ibidẽ augu.
cuidã cũ oblatus fuisset codex vena
lis/ab eo q̄ preciũ eius nō nouerat
iōq3 exiguũ poscebat/ipse emẽs nō
opinãti multo ampli⁹ dedit vẽdito
ri vñ p3 nō eē verũ qꝺ dicebat' oēs
hoies sic esse dispositos/vt rẽ imu-
tatã vili⁹ velint emẽ/cari⁹ aũt ven-
dẽ: tales.n. sunt iniqui tm̄: s3 nō iu-
sti. ⁋ Scḋs ordo cupidoꝝ sunt nũ- .4.
mularij / ⁊ vsurarij/⁊ feneratores: cupido
isti eijciunt' de tẽplo ecclie quãtū3 rũ scḋs
ad meritũ : ⁊ a deo excōicati sunt/⁊ ordo.
mēse coꝝ subuertant'. In mẽsis cō-
putãt pecuniã tribuẽtes mutuũ/ ⁊
recipiẽtes fenus. Vñ mẽse sunt eo
rũ rōcinia ⁊ cautele. Qui aũt vsu-
rarij nō sint de cetu fideliũ/p3 a ꝯ-
rio sensu p id qꝺ dr̄ in ps̄. Dñe q̄s
hītabit in tabernaculo tuo ⁊c̄. cer-
te q̄ pecuniã suã nō dedit ad vsurã.
Scriptũ est.n. Exo. xxij Si pecuniã
ṁderis mutuo pplo meo/nō vrgebis
eū q̄si exactoꝛ/nec vsuris opp̄imes.
Et leui. xxv. Ne accipias ab eo vsu-
ras/nec ampli⁹ q̄3 dedisti: time deũ
tuũ ⁊ frī tuo nō dabis pecuniã tuã
ad vsurã/ ⁊ frugũ abũdãtiã nō exi-
ges/ego dñs istud p̄cipio: vñ peio-
res sũt vsurarij xp̄iani iudeis: qm̄
iudei ⁊ si ab alienis/nō tn̄ a iudeis
vsuras petũt xp̄iani aũt vsurarij ne
mini p̄cũt / nec xp̄iano/nec amicō/
nec paup̄i/aut cl'icis/ aut religiosis.
s3 nec p̄prijs ꝯsanguineis. Et ꝯsidēm
ꝙ nō solũ vsura pcī/s3 ēt vsura mẽ vsura
tis p̄hita ē. Qui.n. mutuat spe feno mẽtis ēt
ris/alias n̄ mutuatur⁹ peccat: ⁊ si q̄d p̄hibet.
recipit vltra sortẽ/restituẽ tenet' q̄cq̄3
n̄ īuenerit pactũ di.n. Lu. 6. Simu
tuũ ḋderitis hijs a q̄b⁹ sp̄atis recip̄e/q̄
grā ē vob/nã pcōres fenerant': mu
tuũ ḡ date nihil ī desp̄ãtes. Itẽ soli-
da pcā feneratoꝝ q̄si mẽsuras ⁊ exq̄
sita rōcinia ac subtiles ad inẽtiōes
lucrãdi dñs euertit/cũ c ē qꝺ excogi
tauerint clpa eē ꝯuincit'. ps̄. Preci-
pita dñe ⁊ diuide liguas eoꝝ: q2 nō

defecit ab eis vsura ⁊ dolus. ps. Fi at mēsa eoꝝ corā ipsis i laqueū ⁊ i retributōes ⁊ i scādalū: obscurēt oculi eoꝝ ne videāt/⁊ dorsuz eoꝝ sp̄ i curua. effūde i p eos irā tuā/⁊ fu ror ire tue ꝯp̄ehēdat eos: q̄ si p̄p̄ istā subuersiōez se nō ꝯtinuerit/ma net eis subuersio īfernalis: d. qua Eccl. 9. nō zeles glīaz ⁊ opes pctō ris: nō eni scis q̄ futura sit illis sub uersio. ℂ 3⁹ grad⁹ cupidoꝝ cūctis dtestabilioꝝ/ē symoniacoꝝ: q sacra vēdūt: aut emūt. De istis di q̄ dn̄s eiecit d tēplo vēdētes colūbas: et cathedras eoꝝ subuertit. Sic dic Hiero. p colūbas dona sp̄us sctī: vel sacr̄a ecclie p̄nt itelligi. Seden tes i cathedra sūt pōtifices ⁊ p̄la ti/q vēdūt colūbas. i. gr̄az sp̄ū scī/ dignitates/p̄bēdas/⁊ sacra ꝯ id qd dr̄ Matth. 10. Qd gratis accepi stis/gratis date: isti oēs excōicati st̄ a deo/⁊ ab ecclia eiecti. Nu. 5. p̄ci pite filijs isrl̄ vt eijciāt de castris oēm leprosuz. i. symoniacū: nā ge zi p̄m⁹ simoniacus leprosus fcūs est: ⁊. 1. Esdra. 2. Eiecti sūt de sacer dotio q nō īuenerūt geneologiaz suā: genus sacerdotū gr̄a ē nō nā/ aut pactū. Eijciūt aūt qb⁹ nō dat gratis. Itez subuertit cathedras: qm̄ vt dic hiero. magroꝝ dignitas ad nihilū redigit/cū merit ꝯmixta lucris: obserua ēt vt dicit Hiero. p̄p̄ auaritiā sacerdotū/altaria dei mēsas nūmularioꝝ appellari/que subuertunt: q: reprobant orōnes taliū altarioꝝ: iuxta illd Malac. 2. maledicā bn̄dictionibus v̄ris. Vn̄ 2. Paralipo. 14. subuertit altaria peregrini cultus.

Simoniaci sacra vendētes.

ℂ Sermo tertius tertie ferie p̄me dn̄ice i q̄dragesima ⁊ i ordine. 35.

1 ET accesserūt ad eū.) Hic po nit 3ᵃ xp̄i opatio ad mīam ptinēs ⁊ pietatē. Circa qd duo fac: p̄ᵒ. n. ponit mi꜄oꝝ accessus. (Et ac cesserūt ad eū ceci ⁊ claudi i tēplo) cui⁹ ꝯriū di. 2. Re. 5. Cec⁹ ⁊ claud⁹ nō itrabūt i tēplū. Et forte sic sacer dotes relaxauerāt reuerētiā tēpli sustinētes i eo fieri cōmerciū: sic ēt patiebant cecos ⁊ claudos i eo eē. ℂ Aut dd q̄ ceci ⁊ claudi cognoscē tes xp̄z agē supra legē eijciēdo ne gociātes: ipi preter legē ꝯfisi sūt ad xp̄m in tēplo accedē. Vn̄ hiero. ni si dn̄s mēsas nūmularioꝝ/⁊ cathe dras vēdētiū colūbas euertissꝫ: ce ci ⁊ claudi lucē ⁊ ꝯcitū gradū non accepissent. ℂ 2ᵒ ponit mīe effcūs (Et sanauit eos.) Cecis qdē p̄buit visuz. ps. Dn̄s illūiat cecos: clau dis vo ddit gressuz. Esa. 35. Tūc sa liet sic ceru⁹ claud⁹. De vtroq3 sit dr̄ Job. 29. Ocul⁹ fui ceco/⁊ pes claudo. ℂ Notādū q̄ itroeūte dn̄o tēplū qdā eijciunt ab eo: alij vo sa nādi accedūt: ⁊ vt dcm̄ est. mēs rō nal ē tēplū diuinitatis: ⁊ lꝫ tēplū istd apud īfideles sit adhuc pollu tū: tn̄ apd fideles ꝯsecratū ē. j. Cor. iij. Tēplū dei scm̄ est qd estis vos. In h̄ tēplo nō est imago dei mor tua/sꝫ viua: nō ab hoīe/ sed a deo fcā. ⁊ hec imago ipm tēplū ē/mēs s. hūana/q̄ fcā ē ad imaginē ⁊ sili tudinē dei. Hāc imaginē nullus vi dere pōt/sꝫ seipsaz imago ipsa itel ligibilr videt/⁊ a suo vr̄ auctore: ⁊ ex h̄ q̄ est imago dei/ex eo capax eius est: vt sit tēplū ipius: Sicut di cit Aug. 6. li. de tri. Itē hoc, tēpluz domus orōnis est: neqꝫ enim qs q̄ꝫ orare pōt deū q̄tūcūqꝫ fuerit i tēplo marmoreo vel aureo nisi in sp̄ū mēti s ad seip̄m reductus ora uerit deū. sicut di Joan. 4. Et ap̄ls p̄ᵃ Cor. 14. Orabo spiritu/ o abo ⁊ mēte: psallam: spiritu psallam 2.

ꝙ mēte. Itē latrones demones sūt qui nr̃a merita tollūt. Sicut de homine di. Luc. x. q incidit in latrões/ qui etiā despoliauerant ipm: ꝛ plagis ipositis abierunt/ semiuiuo relicto. Isti latrones de tēplo dei faciunt speluncā hītatiōis sue. Apoc. xviij. Facta est hītatio demoniorū. Itē tēplo dñi transmutato in speluncā latronuꝫ. ¶ Videamus triplex in eo fieri cōmerciū ꝑmuꝫ commerciū est venditionis. Dō vendit diabolus emit res vendita ꝛ ēpta aīa est quā solā querit diabolus. ꝛ pro ea hn̄da cetera concedit. Gen. xiiij. Da mihi aīas/ cetera tolle tib. ꝑ parua delectatione modico Luc° ꝛ vano desiderio fatui hoīes aīas proprias diabolo vendūt. Esa. l. Ecce enī in iniqtatibus vr̄is venditi estis. Secundū commerciū est exactionis: diabolus est nūmularius qui nūmum dat ad vsurā: eius nūmus est ꝑm petm̄ quod psuasit homini: ꝛ semꝑ ex eo tributuꝫ exigit. Item ꝛ quottidie videmus ꝙ pro nūmo delectationis exigit consensum: hito consensu/ reqrit vsuꝫ operis ꝛ consuetudinē: aliqñ vero dato nummo vnius pctī/ exigit a°: vt cui dedit voluptatē carnis/ exigit ab eo auaritiā/ aut mendaciū: vnū enī pctūm alterū trahit: ꝛ tandem post nūmū culpe/ exigit vsuraꝫ pene. Gre. xxx. li°. moꝝ. diabolus ingt exactor est/ q male psuasionis sel' nummū contulit hoī/ ꝛ quottidie ab heredib⁹ ei⁹ delicti hui⁹ reatū querit: denari⁹ ei⁹ fuit falsus/ qꝛ promisit eternitatē ſꝫ decipiēdo exigit tributuꝫ mortis. Suadēdo intulit culpā/ feriēdo exigit penā. 3m cōmertiū est supplātationis/ in quo sedentes in cathedris/ colūbas vēdunt. Colūba simplex volatile est/ ſꝫ/ quorūdā simplicitas est prudēs Mat. x. Estote prudētes sicut ſpentes/ ꝛ simplices sicut colūbe: aliorū vero simplicitas stulta ē. Osee. vij. Fact⁹ est effraiꝫ qñ colūba seducta non hn̄s cor. Cathedra vo est magisteriū erroris/ i ꝗ diabolus sedet: sicut di. Ezech. xxviij. Innocentē ꝗ vitaꝫ vēdit diabolus/ qñ simplices fallit aīas/ docendo ꝑua agere vindicare iniurias/ aliena tollere/ ꝓpria nō largiri/ fraudes cōmittē. Itē venit dñs ad tēplum suū/ cū eidē via paraſ ꝑ predicatoreꝫ/ ꝛ via ista est preparatio cordis ad pniam. Mat. ij. Ecce ego mitto angelū meū/ ꝛ ꝑparabit viā añ faciē meam ꝛ statiꝫ veniet ad tēplum scm̄ suuꝫ dñator quē vos qritis. Itē ingressus dñs in tēplum mentis/ in feruore spūs sui/ ꝛ flagello ꝯminationis eterne eijcit demōes emptores aīaꝝ/ exactores culpaꝝ/ ꝛ venditores innocētie. Exo. xxxiiij. Ecce ego ipse eijciaꝫ añ faciē tuam amorreū/ cananeū/ ꝛ Ethèū. Iteꝫ mensa diaboli est ꝓmpta exhibitio/ vel psuasio pctī. Cathedra vero est eius fallatia/ quoꝝ vtrūqꝫ sbuertit dñs cū ei⁹ cōpescit audaciā/ ꝛ ipsi⁹ detegit fallatiā. ꝑm efficit ptās alteꝝ vitas. Itē purgato mentis tēplo/ sanaſ ceci ꝛ claudi: qꝛ nemo sanaſ nisi morbus expellaſ. Cecitas aūt mētis est ignorantia intellectus: claudicatio est impotētia affectus: quoꝝ vtrūqꝫ est pctī effect⁹/ pcm̄ enī excecat ad cognitionē veri/ ꝛ ipotenteꝫ efficit ad operationeꝫ boni. Et nisi dñs suo introitu pcōrē ꝑueniret/ ad eū nō accederet/ lꝫ miꝝ sit qūo cecus videat/ qūo sit accedēdū/ ꝛ qūo claud⁹ possit accedē. Sꝫ si dñs nō eēt lux vā/ nesciret vtiqꝫ cec⁹ ꝗ deberet accedere: qꝛ vo diuinitas lux mētis est: ideo

Diaboli triplex cōmertiū in templo aīe nr̄e. 3.

4.

Tēplū mentis xp̄s ingredit sanans oīa.

illuminat

illuminat vt ad se acedam⁹.ps. Accedite ad eũ et illumiamini/et facies vr̃e nõ ꝯfundent.Silr nisi dñs eēt põa et grã/nõ posset ad illũ pcõr accedere.Sʒ ipe pstat impotēti vtutē grẽ/vt ad se accedat. Esa.xl.qui dat lasso vtutē/et hijs q nõ sunt fortitudinez et robur multiplicat. Mich. iiij.In die illa dicit dñs. Congregabo ad me claudicātē et quē eiecerã colligã/et quē afflixerã ꝯsolabor.

℄ Sermo.4.tertie ferie post pmaʒ dñicã in xlma et in ordine.36.

.I. Tertio cũ di.(vidētes aũt principes etc̃.)Declarat xp̄i sapiētia ꝯpescētis inuidiã murmuris sacerdotũ.Circa qd̃ q̃ttuor facit. Primo enĩ ponit inuidie occasio. 2° inuidentiũʒ murmuratio (indignati sunt). 3° xp̄i. Rñsio ibi (iesus aũt dixit eis) 4°.qr vbis nõ mitigabant/ponit xp̄i secessio ibi.(Et relictis illis.) Duplex vo fuit occasio inidie. Prima miracula q̃ dñs fec̃. 2a lau quã ei ppl's exhibuit.Et iõ ẽca.pm tria facit.p° enĩ tãgit statũ inuidentiũ.(vidētes aũt pncipes sacdotũ.) In principatu dignitas ptãtis. In sacerdotio cult⁹ sctitatis notat.Isti ergo pncipes sic ceteris maiores/ita sciores eē debuerãt: ipi tñ erãt de qb⁹ pdixit Esa.i.pncipes tui infideles/socij fur.(Et scribe).Sic dñr legis doctores/aut doctor i scripturis:et sicut in pncipib⁹ est excellentia ptãtis / sic in scribis sciã vitatis qr tñ sciã sine charitate iflat: iõ isti sicut et pncipes eoꝶ facile concitati sunt.℄ 2° ponit pria cã indigñtiõis (vidētes mirabilia q̃ fecit)qr eiecit mercãtiũ mltitudinē/subuertit vtēsilia/et vlterius qr.Cecos sanauit et claudos.Hec sunt mirabilia q̃ xp̄s fecit in carne/vt de⁹ esse cognosceret Exo.xxxiiij.vidētibus cũctis:signa faciã/q nũq̃ sũt visa sup terrã/ vt cernat ppl's ille dnr⁹in cui⁹me° sũ opus meũ terribile qd̃ fcũr⁹ sũt qs.n. magn⁹ sic de⁹ nr̃ tu es de⁹ q facis mirabilia. ℄ 3° ponit. 2a cã indignatiõis.(Et pueros)nõ etate sʒ puritte:nõ sensibus / sʒ malitia.i. Cor.xiiij.Nolite pueri effici sensib⁹ sʒ malitia puuli estote: sensib⁹ aũt pfecti/vel forte pueri citatʒ audito clamore turbe laudãtis xp̄ʒ: et ipsi secuti sunt laudãtes eũ (clamãtes in tẽplo et dñtes/osãna filio dauid.) Osanna fm.Hiero.interpretat. O dñe salua.Hʒ aũt.i. filio põt esse due ptes vel vna. Et si vna/aut datiui/ aᵗ ablatiui casus. p° mõ ē sensus. O dñe fili dd̃ salua nos. 2° mõ est sensus.Osanna.i.salua nos clamabãt ipi xp̄o filio dd̃. 3° mõ ē sensus. Salua nos dñe p filiũ dd̃.℄ Et nõ qr cũ dauid ptes filios hũisset vn⁹ tñ solus di fili⁹ ei⁹/ fm pmissionez: sicut solus ysaac di fili⁹ abrahe:fili⁹ aũt fʒ pmissionē messias ē de q̃ di. De fructu vētris tui ponaʒ sup sedē tuã.Hic ē xp̄s de q̃ angelus ad virginē. Dabit ei dñs sedē dd̃ pris sui.Vñ pʒ q pueri isti dñtes xp̄ʒ eē filiũ dd̃/ꝯfitent eũ eē messiã in lege pmissum.Et nihilomin⁹ venerant diuinitatē dñtes.O dñe.ci⁹ pdicãt regiã hũanitatem/fili dd̃: et ipsi⁹ supplicãt salutē. Osanna.i.saluifica nos. .2. ℄ 2° cũ dic̃.(Indigñti sunt:etc̃) ponit murmur idignãtiũ.Et duo fac̃. p° enĩ tãgit indignatiõis affcm (indigñti sunt).Est aũt indigñtio motus aĩ.q̃ aliqs tristat ex eo q qs idigna sibi agit vel patit. Isti aũt pncipes et scribe indigm. putabãt xp̄ʒ tãtis laudib⁹:eiectionē ẽt vēdētiũ et sanitatē lãguētium nõ putabãt ad xp̄i pietatem ptinē:iõ indignabant: cui⁹ indigñtõis puocatiuũ ẽt fuit aucto-

Messias solus dd̃ filius di.

ritas et sciā q̄ excellebāt. Ecc. j. In ml'ta sapia mlta est idigtio: et nōndū q' ex ista idigtiōe puocati sīt pncipes et scribe quō xp̄s pderēt: vt dñt Mar. et Lu. q' vtiq3 fecissēt statī nisi timuissēt turbā: sp.n. idigtiōis viciū ad peiora pcet pu. 19. q ad idigtionē3 facit' ē/erit ad pctā pclimoz. ¶ Deinde cū dic. (Et dixerūt ei.) tāgit repbēsiōis vbū (audis qd isti dñt) q' sis fili' dd q̄si dicāt: cpesce eos: sicut vt dic Lu. pan. añq3 igrederet dñs ciuitatē/pharisei dixerāt xp̄o vt icrepa ret turbā ad clamātē sibi laudes. q b' ait dñs dico vob/q; si hij tacuerit lapides clamabūt. ¶ 3° cū dī (iesus āt dixit) pōit xp̄i rñsio: s3 quā ōndit auctātē scripture laudē pueroz n̄ eē suppmēdā/eo q' pfecta sit. dic g (iesus āt dix eis. vtiq3). s. audio Dic ro. nō dix dñs q̄ scribe andire cupiebāt. bñfaciūt pueri clamātes: nec rursū ait errāt/pueri sūt: obet3 etati igscē. S3 ad cpescēdū murmur/ testiōniū scripture adduc (nūq3 legist3). i. nōne bēt3 mēorā et itell3 ei' qd legist3. ps. viij°. (q: ex oze ifātū et lactētiū tu de' pfecisti). i. pfectā fecisti. (laudē.) glo. pfectio laudis ē eā3 ferri ab indoct3 vbi v̄itas opat nō ingeniū hoīs: tac3 āt xp̄s id qd seq' i ps. vt destruas inimicū et vltorē ne ampli' pnocaret iā idigtos: d ipis. n. destruēdis itell'r. ¶ Et nō. q: simplices hoīes laudātes xp̄3 scri ptura dic ifātes et lactētes. Infātes qdē. i. nō valētes loq: nō. n. est ptās nāe vel idustria eloq̄ntie/s3 v̄t' spūs sci i igneis liguis appent3: s3 cuius v̄tutē idiote et simplices inestabilia dñt. Sapie. x. Sapia appuit os mutoz / et liguas infantiū diftas facit. ¶ Itē xp̄i hūanitas mamilla regia est: q: pcessit ex pgēie regū de qua Esa. lx. Mamilla regū lactabis huius mamille lac ē est pdicatio hūanitatis xp̄i: qui videl3/verbū3 caro factū et natū de v̄gie. istud lac exhibuit apl'us corinthijs dicēs. j. coz. iij. Tāq3 puulis in xp̄o lac dedi vobis potū/non escam. Igit lactētes paruuli sunt q deitatis altiora misteria nō capiūt: s3 lacte hūanitatis nutriunt et delectant. Et q: laudatores xp̄i dicebāt eū esse filiū dauid qd vtiq3 ad humanitatē ei' ptinet iō lactentes sunt. i. lac sugētes. j. pe. ij. q̄si mō geniti infantes rōnabiles sine dolo/lac ccupiscite/ vt i eo crescatis in salutē. ¶ 4° cū dī. (Et relictis illis. etc.) Tangit recessus xp̄i et tria facit. p° eni ōndit vñ recesserit. 2° q̄ ierit (i bethaniā). 3° qd ibi egērit (et docebat eos). In p° parte recessu3 xp̄i duplicē insinuat: reliqt eni pncipes qb' loqbat/ et ipa3 ciuitatē egressus ē: pp p^m dic. (Et relictis ill'.) Chriso. vt recedēdo cōpesceret qs smōibus mitigare nō potuit: mali' eni nō vincit smonibus/s3 excitat. ps. Cū loqbar illis ipugnabāt me grat3. pp s3 ait (abijt foras ex ciuitatē.) hoc iō s3 Marcū: q: iā cū esset vespa circūspectis oībus nō inenit q se hospitio reciperet. Hiero. Intelligendū ē q' tāte dñs fuerit pauptatis/ et ita nulli adulat' vt i vrbe maxia nullus hospitē/nullā3 inenerit māsionē. ¶ 2° tāgit q̄ abiēit. (abijt i bethaniā.) Castellū erat marthe et marie ac lazari/distās ab hierl'3 q̄si stadijs. xv. vt dī. Ioā. xj. (ibiq3 māsit.) Chriso. vt ibi regescēt corpalr/vbi rpausabat spūalr: nā sci viri nō ingrūt māsiones clariores s3 fideliores: nec gaudēt vbi epule large sūt/ s3 vbi scitatis flores. ¶ 3° ponit qd ibi fecēit. (Et docebat eos de reg dei.) Quid s. in reg dei sit spādu3: b/v3/qd nec oculus vidit/nec auris audiuit/nec in cor hoīs ascēdit: docebat ēt q̄lr

Marginalia: .3. / .4. / Simplices hoīes in scriptura dñr īfantes. / Humanitas xp̄i mamilla regia.

ipsꝫ regnū sit ꝓmerēdū. Mat. v. Btī paupes spū / qm̄ ipoꝝ est regnū celoꝝ. Et aduerte / qꝛ docebat eos / apd̄ q̄s manebat / ꝑciū / hospitalitatꝫ retribuēs: qꝛ mīstrātibus tpalia / doctrinā v̄bi debem⁹ ipēdere. ps. Sumite psalmū ꝛ date tympanū. i. sumite a ꝑdicatorib⁹ spūalē doctrinā ꝛ vos date illis corpalē alimoniā.

¶ Feria. iiij. q̄tuor tpm i. xl. Scdm mattheū. Cap 12.

In illo tpe. Accesserūt ad iesuꝫ scribe ꝛ pharisei, dicētes. Magister, volum⁹ a te signū videre. Qui rn̄dēs, ait illis. Gn̄atio mala ꝛ adultera signū q̄rit: ꝛ signuꝫ nō dabit ei, nisi signū ione ꝓphete. Sicut eni fuit ionas i vētre ceti, trib⁹, dieb⁹ ꝛ trib⁹ noctib⁹: sic erit fili⁹ hois i corde terre, trib⁹ dieb⁹, ꝛ tribus noctib⁹. Viri niniuite surgēt i iudicio cuꝫ gn̄atione ista, ꝛ ꝯdēnabūt eā: qꝛ pniam egerūt in ꝑdicatiōe ione. Et ecce plus q̄ꝫ ionas hic. Regina austri surget in iudicio cū gn̄atiōe ista, ꝛ ꝯdēnabit eā: qꝛ venit a finib⁹ terre audire sapiam salomonis. Et ecce plus q̄ꝫ salomon hic. Cū aūt imūdus spūs exierit ab hoie: ambulat p loca arida, q̄rēs requieꝫ, ꝛ nō iuenit. Tūc dicit. Reuertar in domū meā, vñ exiui. Et veniēs, iuenit eaꝫ vacātē, scopis mūdatā, ꝛ ornatam. Tūc vadit, ꝛ assumit secū septē alios spūs nequores se: ꝛ intrātes habitāt ibi. Et fiūt nouissima hois illi⁹, peiora ꝑorib⁹. Sic erit ꝛ gn̄atiōi huic pessime. Adhuc eo loquēte ad turbas: ecce mr̄ ei⁹, ꝛ frēs, stabāt foris: q̄rētes loq ei. Dixit āt ei qdā. Ecce mr̄ tua, ꝛ frēs tui foris stāt, q̄rētes te. At ipse rn̄dēs dicēti sibi, ait. Que est mr̄ mea, ꝛ q sunt frēs mei? Et extēdens manus i discipulos suos dixit. Ecce mr̄ mea, ꝛ frēs mei. Quicūqꝫ. n. fecerit volūtatē pr̄is mei, qui in celis est: ipse me⁹ frater, ꝛ soror, ꝛ mr̄ est.

¶ Sermo ꝑmus. 4ᵉ ferie post primaꝫ dn̄icā in: xlᵐᵃ ꝛ in ordine. 37.

Ccesserūt ad iesū scribe ꝛ pharisei dicētes magister volumus a te signū vidēʳᵉ. Mat xij. Sola 3ᵃ ps h⁹ euāgelij hēt Mar. 3ᵒ. .I.

Pria vo ps ei⁹ ꝛ sa: lꝫ ꝑpostē legit Luc. xj. 3ᵃ aūt ps Luc. viij. ¶ 7ᵃ statio pniīꝫ dephēta dī i. pulsans / vel adherēs / siue pl'satio / aut remissio. Pulsat deniqꝫ xp̄s i pēitētes ꝯminatōib⁹ futuri iudicij: qꝛ niniuite gētiles iudicabūt xp̄ianos q nō penitēt: pl'sat ēt icredl'os / q xp̄i sapiaꝫ n̄ intelligūt: ipos ēt pēitēte; pl'sat / ne, piciīn recidiui patiant: pl'satꝫ āt penitētib⁹ fit ci'pe remissio. Cū imun Statio septima

dus sp̄us exit ab hoīe/ꝛ q peccan tes quōdā alieni erāt a xp̄o:sic dū pēituerit eadē charitate adherēt/ vt/fr/soror/ꝛ mr̄ eiusdē xp̄i dican tur. Et hui⁹ māsiōis grāꝫ p̄sis de clarat euāgeliū/qd in tres p̄tes di uidit. Et p̄° qdē saluator nr̄ repre hēdit culpas peccātiū. 2° aggra uat piculū recidināntiū.ibi.(Cū au tē imūd⁹ sp̄us.) 3° cōmēdat grāꝫ bn̄ opantiū.ibi. (adhuc eo loquē te.) ¶ Circa p̄m aūt q̄tuor facit. p̄° recitat iudeoꝝ audaciā. 2° eoꝝ re p̄rehēdit ipndentiā.(Qui rn̄dēs) 3° dānat eorūdē ipenitentiā.(viri niniuite.) 4° ꝯdēnādā p̄dicit ipso rū negligētiā.(Regina austri.) au dacia qdē iudeoꝝ erat q̄rere signū a dn̄o/q̄si expimētū vellēt hie potē tie eius. Jō circa p̄mū q̄tuor facit. P̄mo.n.ponit̄ accessus ꝯdictiōis. (accesserūt ad iesuꝫ.) vt.s.ei ꝯdice rēt.nā in originali scriptū est. (tūc rn̄derūt ei.) ꝛ est rn̄sio ꝯdictōis:iō si accedūt pedibus ad xp̄m / disce dunt tn̄ sensibus. Sap̄.j. Peruerse cogitatōes sepant a deo. Jtē ponit̄ societas ꝯspiratōis.(Scribe.) Sic dn̄r legis,doctores. (ꝛ pharisei.) Jsti erant religiosi apud iudeos sic dci:eo ꝙ sanctiori vita/ꝛ moribus a ceteris essent diuisi. Unī pharisei diuisi iterpretant̄.ergo penes scri bas legis veritas/penes pharise os aūt vite scitas erat.aut esse de bebat:ꝛ tn̄ vterqꝫ cōcorditer xp̄m aggrediunt̄ quos detestat̄ scriptu ra. Gen̄.49 Symeō ꝛ leui v:sa ini qtatis bellātia/i ꝯsiliū eoꝝ nō veni at aīa mea. Jtē ponit̄ fraus adula tōis (dicētes magr̄.) vere ipse ma gister est veritatis. Jo.13. vos vo catis me magister ꝛ dn̄e/ꝛ bn̄ dici tis. Sū ꝛ eni. Sed tn̄ lꝫ qd veꝝ est/ adulatorie dn̄t xp̄o. Jtē ponit̄ exp̄s

sio itentōis.(volum⁹ signū).i.op⁹ aliqd p̄ter nāꝫ qd designat dei po tentiā.(videre a te fieri.) p̄prīū est iudeoꝝ in rebus diuinis signa q̄re re:vt dic̄ ap̄ls.j.Cor. qm̄ diuina/ nō humana rōne/sed mirabilibus signis cognoscunt̄:q̄rebāt ergo si gnū quo se a deo missuꝫ xp̄s p̄ba ret:nā et moysen noluerūt a p̄n⁹ recipe/nisi signis ondis. Sed tn̄ isti maius signū q̄rebāt a xp̄o/q̄ꝫ p̄res eoꝝ a moyse regsierint. moysi enīꝫ crediderūt p signa facta in substā tia iseriori. Jsti v̄o q̄rebāt signum de celo:vt dicit Lucas. Aut certe/ vt fulgura/tonitrua/ꝛ ībres emit teret:sicut quondā Samuel.1.Re gū.7. Aut ignē d̄ celo educeret:sic helyas.4.Reg.1. Aut vt solē face ret manere:sicut iosue. Josue.10. Aut,vt solē ip̄m retro volueret:sic esaias. Esa.38. P̄p̄ls.n.ille iudeo rū/qꝛ semp fiebat magis/incredu lus.ideo altiora signa q̄rebat:qd cū q̄ꝫ aūt hoꝝ signoꝝ xp̄s fecisset eidē tn̄ non credidisset:qꝛ vt di Luc̄.2. Jpse positus est in signū cui ꝯdice tur. Un̄ Hiero. Sic/ingt/signū po stulant/q̄si que viderūt signa non fuerint:nā q calūniaris /ea q̄ ocu lis vides/manu tenes/vtilitate sen tis qd facturus es de hijs q̄ de ce lo venerint:vtiqꝫ rn̄debis ꝛ magos in egypto nōnulla signa fecisse d̄ celo. ¶ Nota ꝙ xp̄s se p̄bauit esse deū a deo missuꝫ signis ꝯtinue fa ctis in pp̄lo iudeoꝝ: cuius signa/ p̄mo qdem fuerūt magna. Jo.xij. Et cū tāta signa fecisset corā eis nō credebāt in eum. Jtē fuerūt signa multa. Jo.xj. Quid facimus qꝛ hic hō multa signa facit. Jtē fuerunt signa nō vana/sed vtilia. Jo.vij.to tū hoiem saluū feci. Jtē signa eius fuerūt cōia/ nō vni/sed pp̄lis colla

da bñficia. Mar. 6. Quotquot eu͂ tãgebãt/salui fiebãt:nã ⁊ pp͂l'z bis pauit' i deserto. Itẽ fuerũt ista signa euidẽtia. Jo. vj. Seq̃baẗ eũ multitudo magna/q̃ videbãt signa q̃ faciebat. Itẽ fuerũt signa sufficiẽtia. Jo. 3. Rabi scim⁹ q̃ a deo venisti magr̃:nẽo.n.p̃t ista facẽ q̃ tu facis/ nisi fuerit de⁹ cũ eo. ℂ Itẽ nota q̃ istis signis scis adhuc q̃rebãt alia signa:nõ q̃dẽ vt crederẽt sicut hij de q̃b⁹ dr̃ Jo. 2. Multi crediderũt in eũ/vidẽtes signa q̃ faciebat. Isti v̓o scribe ⁊ pharisei q̃rebant ab eo signũ. p̓° q̃dẽ curiose/vt delectarẽẗ miraclo rei. sicut herodes. Lu. 24. Spabat signũ aliq̃d se videre fieri a xp̃o. Itẽ signũ q̃rebãt tẽtatiue vt xp̃i expirenẗ po^am. Luẽ. xi. Alij tentãtes signũ d̓ celo q̃rebãt. Itẽ signũ q̃rebãt isidiose/vt op⁹ fcm̃/vel fcõ rẽ calũniarenẗ. Luc. xi. In beelzebub p̃ncipe d̓moniorum eijcit demonia. Et Jo. ix. Q̃uo p̃t hõ pcõr hec sig^a facẽ. ℂ Itẽ nõ q̃ vt legiẗ Exo.

3 4. moyses trib⁹ signis se demõstrauit missũ a d̓o p̃^m q̃dẽ signũ fuit/ q̃ v̓gã pastoralẽ cũ p̃iecisset i terra/ ꝯuersa ẽ i s̓pẽtẽ/ita vt fugeret moyses:s; cũ apphẽdisset caudã ei⁹/redijt i v̓gã. 2^m signũ fuit/q̃ manũ p̓paꝫ missã i sinũ/leprosaꝫ eduxit: et cũ iterum remisisset i sinu reduxit eã siſe; carni reliq. 3^m signũ/q̃ assũpsit aquã fluminis/⁊ effudit sup arídã:⁊ q̃cq̃d postea ex flumie haustũ ẽ/v̓tebaẗ i sanguinẽ. Hec ãt al-

Nota allegoriã. legorice itellecta fuerũt/signa mortalitatis xp̃i ⁊ iudaice ipietatis/ac p̓dicatõis euãgelice. ℂ Primũ q̃dẽ signũ ad xp̃m referẗ. Ipse s̓z diuinitatẽ ẽ v̓ga regie p̓tãtis. ps. Uirga directõis/v̓ga regni tui. In terraꝫ aũt v̓ginalẽ v̓ga cecidit/q̃ñ iclinauit celos ⁊ d̓scẽdit. Itẽ p s̓pẽtẽ hũane mortis auctor ẽ/mortalitas itellr̓

Uirga igiẗ i s̓pẽtẽ ꝯuertiẗ/q̃ v̓bũ caro mortalis fcm̃ ẽ. Un̄ s̓pẽti se cõpauit. Jo. 3. Sicut exaltauit moyses s̓pẽtẽ i eremo i ligno/sic exaltari opꝫ filiũ hoĩs. Itẽ s̓pẽs iste deuorauit serpentẽ magorum/q̃ mortẽ nr̃aꝫ moriẽdo destruxit. Osee. 14. Ero mors tua o mors. Itẽ moyses typus ẽ iudeorum/q̃ vidẽtes xp̃ꝫ mortalẽ noluerũt credere i eũ/s; fugierũt ab eo. Joã. xij. Cũ diceret xp̃s. Ego si exaltat⁹ fuero oĩa ad meipꝫ trahã:significãs q̃ morte eẽt moritur⁹. Rñdit turba/ nos audiuim⁹ ex lege q̃ xp̃s mãet i eternũ:⁊ q̃uo tu dicis oꝫ exaltari filiũ hoĩs? Itẽ tenuerũt iudei caudã. i. extremitatẽ mortis xp̃i/cui⁹ extremitas fuit sepulta:ad q̃uã posuerũt custodes signãtes lapidẽ. S; cũ eũ putãt tenere reclusũꝫ ad id q̃d añ fuerat/ resurgẽdo reuersus ẽ/sicut serpẽs ⁊ anguilla quo mag; p caudã strĩgiẗ/velo ci⁹ exit d̓ mãib⁹. ps. Resurrexi ⁊ adhuc tecũ sũꝫ. ℂ 2^m signũ p̓tinet ad iudaicã ipietatẽ: manus eni moysi ẽ synagoga/q̃ liãs i opib⁹ legis/q̃ i sinu moysi. i. i lr̃ali sensu legis leprosa ⁊ imũda fcã ẽ. ps. Ut q̃d auertis manũ tuã/⁊ d̓xterã tuã d̓ medio sinu tuo i finẽ? S; cũ iterum ad sp̃ualẽ sensũꝫ scriptnre reuocabiẗ i fine tp̃orum/tũc cog̊sceẗ verã carnẽ dñi siſe; sue carni fuisse dicẽs. Caro.n. ⁊ fr̃ nr̃ ẽ. Gen. 37. ℂ 3^m signũ p̓tiꝫ ad p̓dicatõeꝫ crucis xp̃i. aq̃.n. effusa i t̓ aridã ẽ p̓dicatio baptismi i gẽtilitate diuulgata. mat. 28. Eũtes docete oẽs gẽtes/ baptizãtes eos. Itẽ fluui⁹ ẽ hoĩs flux⁹/q̃ p alij nascũẗ/alij moriũẗ. ij. Reg. xiij. Sic aq̃ dilabũẗ sup t̓rã. Itẽ ex flumo hauriũẗ/q̃ ad xp̃i fide vocanẗ. Isti ꝯuertunẗ in sanguinẽ/q̃ fidẽ h̓nt mortis ⁊ passiõis xp̃i h̓ tria signa nob̓ sũt sig^m/q̃ xp̃s a de⁹ sit miss 4

rius a deo:nā mortalitas ei⁹ ⁊ resur
rectio/deū ip̄z eē testāt. Mar.15.
vidēs eniz cēturio eū expirasse/cla
mauit:vere h̄ hō fili⁹ dī erat.thomas
et vidēs serpētē redijsse ī virgā.i.
mortuū xp̄z suscitatū/ait.dn̄s me⁹/
⁊ ds me⁹.¶ Jtē euidēs signū.h⁹ ē
q: reprobata ē synagoga/q: nolu-
it ī eū credē.Jtē potissimū sigm vita
tis ē/q: p̄dicādo xp̄z crucifixū/iude
is qdē scādalū/gētib⁹ āt stultitiā.j.
Cor.1.nihilominꝰ p̄ualet p̄dicatio
crucis/⁊ ad xp̄i sanguinē oēs currūt.

¶ Sermo secūdus 4e ferie post p̄mā dn̄icā in .xlma.⁊ ī ordine.38.

Qui rn̄dēs ait ill' gn̄atio ma
la.⁊c̄.) Curiosa temeritate
1 iudeoꝝ recitata/nūc eos rep̄hēdit.
Et.5.fac̄.p°.n. nōt eoꝝ dispōnē. 2°
repetit ipsoꝝ īqsitōz (Signū qrit)
3⁹ dnegat qsiti ꝯcessiōez.(Et signū
nō dabif.)4° dat alteri⁹ sigl p̄ciōsz.
(nisi signū Jōe pp̄he) 5° eiusdē sigl
por significationē.(Sic.n.fuit) Jn pe pte
nōt eos dupr ⁊ q sint p̄ui morib⁹/⁊
q religiōis cultu sint adeo auersi.
dic̄ g̃(q rn̄dēs ait ill' gn̄o) iudeoꝝ
q̃ꝝ tota glia ē ex gn̄e.Osee.ix.glia
eoꝝ a ptu/⁊ ab vt'o ⁊ ꝯceptu.(ma-
la.)pp p̄uitatē vite.ps.gn̄o p̄ua et
exasp̄ās:gn̄o q̄ nō direxit cor suū(⁊
adultera.)pp aliēatōez a dō:cui dō
sp̄ōsata fuerat gn̄o iudeoꝝ.s3 a dō
fornicati st̄ tripl'r.p° qd cāne hiere.
23.adulterꝫ repleta ē t'ra.itē cultu
idolatrie.hier.3.tu fornicata es cū
amatorib⁹ mlt'ꝫ.itē s'r'stōne scribaꝝ
⁊ ph'iscoꝝ q suis tradōnib⁹ irritū
fecerāt dī mādm volētes ptī dō ptī
tradōnib⁹ hoīz viuē.esa.57.iux me
suscepisti adulteꝝ/⁊ pepegisti cū eis
fed⁹.¶ 2° por reqsitio signi.(sigm
qrit) ptātꝫ d celo.Jo.6.q tu facias
sigm vt videam⁹ ⁊ cdam⁹ tl.⁊ pp h̄
ip̄z mala ē ⁊ adult'a:cui sufficiebat
pm dsp̄ōsatōis sigm:d q̄ Ose.2.sp̄ō
sabo te mihi ī fidē/⁊ scies q: ego ⁊c̄.

¶ 3° dnegat sigm postlatū.(⁊ sigm
nō dabit ei.)qrebat sigm ptātꝫ:q dvti
q nō dabif.ps.Sig nr'a nō vidim⁹/iā
nō ē pp̄ha/⁊ nos nō cog'scet āpli⁹.S3
obijcit d ceco illūinato/⁊ suscitato
lazaro/⁊ eclypsi lūinariū in passiōe
dn̄i.sol'o/s'cā st̄ qd illa sig ptātꝫ:s3 nō
st̄ data iudeis ī sigm qb⁹ solū mortꝫ
⁊ resurrectōis sigm dādū eē Esaias
p̄dix̄.Esa.7.Pete tl sigm a dn̄o dō
tuo ī p̄fūdū īferni/siue ī excelsū su
pra.q̄ꝝ pm ptinet ad dscēsū ad īfer
na:alteꝝ ad resurrectōez.h'āt sig iō
dedit/q: ī eis tm̄ ē dispēsatio salutis
hūane.¶ 4° sigm īfirmitatis addit
eis.(nil sigm Jōe pp̄he).i.tale signū
dabif iudeis/q̄le fcm̄ fuit Jōe pp̄he
Cui⁹ naufragiū fuit sigm mortꝫ xp̄i 2
Ose.13.Jn māib⁹.i.ī opib⁹ pp̄haꝝ
assiilat⁹ suz.¶ 5° ip̄z signū explicat
dicēs(sic.n.fuit Jonas ī vētre ceti
trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹.) Jon.3.
(sic erit fili⁹ hoīs).i.xp̄s fili⁹ v̄gīs(ī
corde terre).i.ī mōte/vel ī sep'chro
vel ī lymbo.mors.n.nō ē ī celo.S3
ē ex terrena p̄pagine:sepulchꝝ ēt ē
terre ītimū/⁊ limb⁹ ī p̄fūdo credif
eē terre(trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹)
vbi ꝯsidm q noīe dieꝝ ⁊ noctiū nō
artificiales/s3 nāles dies ītellit(vn̄
trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹).i.tribus
dieb⁹ nālib⁹.nec tn̄ dic̄ cōpletis ⁊ ī
tegris trib⁹ dieb⁹ se māsuꝝ ī morte/
s3 suffic̄ q ī pte triū dieꝝ ī corde ter
re fuerit.¶ Cōsidm āt q dupr acci
piūf isti dies.v°° p̄ut cursus dieꝝ ⁊
noctiū p° istitut⁹ itelligaf mutat⁹ ī
nocte cene dn̄i.q̄ ꝯp̄hēsus ē:a p̄n°
enī mūdi vsq3 tūc diei nāl' lux p̄ce
debat noctē.S3 in nocte cene dn̄i
mutat⁹ ē ordo:nā ip̄a nox fuit p̄nm
diei nāl' quā secut ē dies pasceuē/
cui⁹ hō.ix.mortu⁹ ē dn̄s:⁊ sic hēm⁹
pm diē mortis xp̄i/q: vltīa pte ip̄i⁹
diei mortu⁹ ē. 2⁹ dies fuit nox aū
sabb3:cū ip̄o sabbo q̄ iteꝝ die mor
tu⁹ ē.3⁹ dies fuit nox aū dn̄icā/ cū

ipa dñica die/c⁹diei p⁹ pte.s. nocte tota xp̄s māsit mõtu⁹.iõ p synecdo chē tres isti itelligũt. Alio mõ tres isti dies sumũt s₃ φ qbusdā vr̄ ꝯs₃ nālē cursũ diez z noctiũ ĩ nocte re surrectõis fuisse mutatũ:ipsa₃.n. vnā noctē realr̄ gẽimā faciũt ĩ tute ꝑut ē finis nāl cursus/z ꝑn^m noni tpis.sic instās vnũ re/dnp^r ē rōne q₂ finis pti z initiũ futuri tpis. Et s₃ h̄ p⁹ dies mortis xp̄i fuit pasceu ē cũ nocte seq̄nti. 2⁹dies sabb₃ cũ no
3 cte seq̄nti/tminātē nālē cursũ tpis 3⁹dies eað nox ꝑncipiās nouũ tps cũ die seq̄nti nihilomin⁹ tñ s₃ acce ptõ₃ istā/ꝑm⁹dies z 3⁹p synecdochē itelligẽdi st. ¶ Nõ q₂ h̄ loco mortis sue z resurrectõis dix̄ eē sig^m qð ĩ Jõa ppha scm̄ ē.ita eiusð rei alið ðdit sig^m Jo. 2. q̄rētib⁹.n.iudeis qð sig^m ōndis nob/q₂ h̄ facis.ipe r̄ndit Soluite tēplũ h̄/z ĩ trib⁹ dieb⁹ exci tabo illð:ptātē.n.miractoꝝ z h̄ z i^t ꝓbar̄ voluit ꝑ illð:qð ē sig^m signoꝝ q₂/v₃/h̄ebat ptātē ponēdi aīa₃ suā z iterꝝ sumēdi eā:nā vt dic̄ amb.sig^m crucis q̄rēdũ erat ĩ q̄ ē sal⁹/ vita z resurrectio nr̄a.ð q̄ Esa.62.elenate sig^m ad pplos.z Eze.9.Sig̃ thau.i. crucē sr̄ frõtē fideliũ.z sr̄ q̄uē ñ fue rit/iterficite eũ. ¶ Nõ s₃ allegoriā/ q₂ qð scm̄ ē ĩ Jõa ꝓpha fuit sig^m ĩ saluatore nr̄o.z p⁹ qð vt dic̄ amb. iõas missus ē ꝑdicar̄ nininitis pnia₃. saluator nr̄ missus ē ĩ mũdũ pnia₃ ꝑdicauit.mat.4.pnia₃ agite appro pīq̄bit.n.reg^m celoꝝ.Jtē iõas tēpe statē mar₃ patit/z saluatõ nr̄ psecu tõe₃ scli a pplo iudaico sustiet.ps. oēs fluct⁹tuos iduxisti sr̄ me.Jtē vē tus ꝯ ionā ꝯcitat mar̄:z sp̄us imũ dus aduersus dñs ꝯcitat plebē.ps Astiterūt reges tre/z ꝑn^{cs} ꝯuenerūt ĩ vnũ aduersus dñs z aduersus xp̄₃ ei⁹.Jtē ĩ tāto mar₃ picl̄o iõas secu- rus dormiebat:z xp̄s p diuine nāe v tutē ĩdubitāt accessit ad mortē.ps nõ tiebo mala/qm̄ tu mecũ es. Jtē iõas missus ē ĩ ꝓfũdũ maris/vt ei⁹ tēpestas cessaret:z xp̄s expositus est morti/vt cessaret fluct⁹scli ps. Ve ni ĩ altitudinē maris/et tempestas dimersit me. Jtē ionā cete suscepit: ita xp̄₃ auida mors glutiuit. Gen. 37.fera pessima cõedit eũ/bestia ð uorauit ioseph. Puer. 1. ðglutiam⁹ iustũ sic̄ ifern⁹viuētē.Jtē ionā cet⁹ digē ñ potuit/nec diu retinē/s₃ emi sit illũ.sic̄ z mors ꝯsueta mortuos edē z digerē:viuētē dñs z icõp̄hēsi bilē digerē ñ valēs nauseata reiec̄: z reuera digerē eũ ñ valebat:petra n.erat dicēte aplo:petra aũt erat xp̄s i.Cor.x.Jtē ionā gdā cet⁹ glutiēs so lũmõ reiec̄.s₃ mors excipiēs dñs ñ tm̄ eũ/s₃ m̄ltos cũ eo euomit:m̄lta n.corpa scõꝝ surrexerūt cũ eo.nā sic̄ solēt hoies ꝯrias potiões sumē/ vt ea q̄ it⁹ h̄it reijciāt:ita z morti ꝯti git.accipit.n.corp⁹dñi tāq̄₃ ꝯriā po tiõ₃:vt a^s cor^s q̄ tenebat euomēt.itē glutiēs mors corp⁹dñi/ñ vulnera uit carnē ei⁹ s₃ ipa poti⁹ vulnerata ē a cāne/q₂ ñ erat cāo illa tal̄ q̄ ðuo rari poss₃ a mõte:s₃ erat gladi⁹ pe trin⁹ ꝑcidēs gulā mortis: vñ ĩ cor^e dñi errauit/z ðcepta ē mors:nā dñi apuit fauces suas putās eũ sic̄ cete ros ðuorar̄/ipa poti⁹capta ē z ðuo rata:absorpta ē.n.mors ĩ victo^a x^t. j.coi.xv. p r̄surrectõ₃ suā dñs nr̄ ie sus x^s ðglutiuit mortē/vt vite etne h̄rdes efficēm̄. ¶ Nõ moralr̄.q₂ nll̄a gñio hoi₃ tā diffi^{lr} cõrigibil̄ ē q̄₃ q a^t sibi docti/q̄ñ scībe/a^r iusti/q̄ñ p̄isei vñr.docti ñ patiũt doceri.iusti ñ su stinēt rep̄hēsiõ₃.Puer.30.Gñio c⁹ex celsi st ocli z palpeb:e ei⁹ ĩ alta sur recte gñio q̄ sibi mũda vr̄:z tñ nõ ē lota a sordib⁹suis:adult̄a gdē ē gñio coꝝ/q sibi vñr sapiētes:sũt.n.adul terātes vbũ di/q₂ ꝑuis actib⁹miscēt 4

Nota al legoriã.
3
xp̄s io ne nau fragio ĩ morte fi gura t.

diuina eloquia: mala vo gñatio est eoꝝ qui se iustos putāt. q2 vt dicit
Gregorius ꝯtra supbos. Greg. xxxiiij. libro moꝝ. dū humili tatē q̄ mater est virtutū nesciunt/ vsum sui laboris ꝑdunt/ ēt si q̄ bona sint q̄ operari videntᷣ: hoꝝ mala Greg. ibidē recitat dicēs cūctis apud se supba mēte cogitatiōe tumētib⁹. Inest clamor in locutione. Amaritudo in silētio. Dissolutio i hylaritate. Furor in tristitia. Inhonestas in actiōe. Honestas in imagine. Erectio in incessu. Rancor in rñsione. Hoꝝ mēs semp est ad irrigandas ꝯtumelias valida: ad tolle rādas infirma: ad obediendū pigra ad lacessendos alios īportūa: ad ea q̄ facē dʒ ꝛ ꝑualet ignauia: ad ea q̄ nec facē dʒ/ nec ꝑualet parata: ħ in eo ꝙ spōte nō appetit/ nullis exhortationib⁹ flectitᷣ: ad ħ aūt qđ latēter dñderat/ q̄rit vt cogatᷣ: q2 dū metuit ex desiderio suo vilescere/ optat vim in ipsa sua volūtate tollerare. Itē vt dicit btūs Aug. li. de doc. xp̄i. verba sunt signa reꝝ. Istis itaqȝ supbis ex scriptura/ aut ex iustitia moralis sermo vilis est exempla scōꝝ fastidiūt: miracula cōtēnūt: iaʒ ēt euāgelia sine deuotione audiūt: ꝛ de celo signū q̄runt: quia sublimia ꝛ inaudita pruriētes auribus volunt sibi ꝑdicari. Similes strutiōi/ q expādit alas ad volatū/ ꝛ tamen in terra semp manet. ꝑs. posuerūt in celo os suuʒ / ꝛ lingua eoꝝ trāsiuit in terra. ¶ Itē non est dāduʒ talibus nisi signū/ Jone ꝓphete/ vt ei⁹ periculo territi/ humiliētur ꝛ ꝯuertātur. ¶ Itē cetus est diabolus/ q absorbet fluuiū ꝛ non mirabitᷣ: hʒ enim fiduciā qđ influat iordanis in os ei⁹: vt dı̄. Job. xl. q2 nō est ei magnū absorbē fluuiū infideliuʒ/ sed sperat iordanē baptizatoꝝ bibere. Itē cetus iste mordet delectatiōe/ sed deglutit cōsensu: ne aūt digeratᷣ pcōr/ ꝛ in īfernū descēdat/ remediuʒ est pnīa: q̄ festinanter ꝯteratᷣ pcōr/ ne ꝑmo die peat: ꝛ nascitᷣ aūt ꝯtritio ex timore gehenne/ ꝛ spe venie. Sequitᷣ dies scđs. s. ○us ꝯfessio. In 3° aūt die q ē humilis satisfactio inde vere penitēs reijcitᷣ a diabolo ꝛ liberatur.

Sermo. 3. iiij. ferie post primā dñicā in q̄dragesima ꝛ in ordine. 39.

Viri niniuite surgent in iudicio cū gñone ista ꝛc. In hac parte pcōꝝ in pnīam domin⁹ ꝑdicit eē ꝯtēnēdā in extremo iudicio. Et quattuor facit. primo eni ꝑdicit generalē resurrectionē/ tā īfideliū/ q̄ȝ fideliū (viri niniuite.) Infideles/ qbus ꝑdicauit Jonas: niniue ciuitas fuit eximia regis assyrioꝝ prime/ videlicet/ monarchie mundi. (Surgēt) a mortuis (cū generatione ista) iudeoꝝ. Dan. xij. q dormiūt in puluere terre euigilabūt: alij in vitaʒ eternaʒ/ alij in opprobriū vt videāt semp. ¶ Scđo ꝑdicit iudicij examinationē (i iudicio) vterqȝ. n. niniuite ꝛ iudei iudicādi ꝯsurgent. Dubiū. Sʒ huic obijcitᷣ illud ꝑs Nō resurgēt īpij in iudicio: q2 vt dı̄ Joā. 3. Qui nō credit. Iā iudicat⁹ est. Solutio. Solutio q̄druplex ē iudiciū. s. distictionis/ examinatiōis/ cōparationis/ ꝛ dānationis. Infideles qdē iā iudicati sunt iudicio distictiōis: fideles vero iudicabuntᷣ iudicio examinatiōis. Sic legitᷣ Mat. xxv. ꝛ i ħ iudicio īfideles i. īpij nō resurgēt. Infideles āt oēs iudicabūtᷣ iudicio dānatiōis sine examinatiōe cāe. Sʒ qdā eoꝝ cōparatiue iudicabūt q̄sdā fideliū: đ qb⁹ nūc agitᷣ. 3°. ꝑdicit iudeoꝝ dānatōeʒ. (Et ꝯdēnabūt eā.) Hiero. nō īnie ꝑtāte/ sʒ cōparationis

gr⁹: qꝛ ī cōpatiōe nininitaꝝ magis videbūt iudei dānabiles. Eze. xvj. vicisti alias gētes pcīs tuis scelera tı⁹ agēs: iō iustificate sunt cōpara tiōe tui. Et faciēt i te iudicia ī oclīs mltaꝝ gētiū. ℭ Quarto cū dič (qꝛ pniaꝫ gerūt) pōit h⁹ iudicij rōnes duplicē: vnā qdē ex pte iudicātiū/ qꝛ fuerūt penitētes. Alterā vo ex p te iudicādoꝝ: qꝛ īpenitētes manse rūt: pp pmū ait (qꝛ pniaꝫ egerūt.) nininite (in pdicatione Jone) cui⁹ predicatio comminatoria fuit nihil promittens cōmodi. Sic enim pdicauit Jonas: adhuc. xl. dies. vel fm. lxx. iterpretes. adhuc triduū z ninine subuertet ad hāc vo pdica- tionē quō pēituerit di Jone. iij. Et crediderūt nininite dño z predica uerūt ieiuniū/ z vestiti sunt saccis/ a maioꝛe vsqꝫ ad minoꝛē. Et perue nit vbū pdicatiōis ad regē niniue: z ipse surrexit/ d solio suo/ z abiecit vestimētū suū a se/ z idut⁹ sacco z se dit in cinere z pceptū ē ex oꝛe regis ieiuniū publicū/ z vt oēs iduāt sac cis/ z ad dñꝫ clamēt in fortitudine. Et vt ꝯuertat vir a sua mala/ z ab iniqtate q̄ est i manib⁹ eoꝝ: z vidēs de⁹ pniam eoꝝ/ misert⁹ ē eis: z pep cit penā/ quā est cōminat⁹. 2ª cā h⁹ iudicij sumit ex pte iudeoꝝ īpenitē tiū: iuste. n. indicāt a nininitꝫ peni tētib⁹ ad pdicationeꝫ Jone: qꝛ ipsi nō penituerūt ad pdicationē xpi: iō ait. (Et ecce plusq̄ Jōa) qm̄ Jonas hō pur⁹/ xps de⁹ z hō. Jōas so lūꝫ comminat⁹ est/ xps ēt regnuꝫ dei pmittit penitētib⁹. Jlle triduo solū/ xps mlto tpe pdicauit. Jlle pdicās cupiebat nihilominus dāna tionē nininitaꝝ/ ne mēdax videret/ sꝫ xps oꝛauit p trāsgressoꝛib⁹ vt nō piret. Jlle solū exhoꝛtat⁹ ē ad pniaꝫ: xps ēt pñie ꝓpositūꝫ pficit. Jlle ai- sprijs gēti ieredule: xps ꝓprio dei pdicauit ille alien⁹ z aduēa: xps s p pñs. iō ait (hic.) Hiero. Hic aduer biū loci/ nō ꝓnomē itelligas. i. ī pñ tiaꝝ ē q maioꝛ ē Jona. Joā. j. medi⁹ āt viꝫ stetit quē vos nescitis. ℭ Nō pmo qꝛ p nininitas seclares hoīes occupati in negotijs mūdi itelligi pñt: niniue eni īterpꝛetat spōsa vl pulchra: z mūdus greco pdꝛoma te cosmos. i. oꝛnatus z pulcher dī. gen. ij. pfecti sunt celi/ z terra z oīs oꝛnat⁹ eoꝝ: q nininite sunt sclī acti bus occupate: isti frequēter audita pdicatiōe agūt pniam. Luč. xv. Erāt apꝛopīquātes ad iesuꝫ publi cani z pcōꝛes/ vt audirēt illū. Jteꝫ q sibi aut docti/ aut iusti videt/ nō pdicatoꝛes alios/ sꝫ ipꝫ xpm q̄ttidie audiūt legēdo sacrā scripturaꝫ q̄ dicit. Luč. xiij. nisi pniaꝫ egeritis oēs pibitis z tñ aīo idurato/ quo- magis familiariter audiūt verba xpi/ eo minus timēt ipsi⁹ iudiciū/ z magis despiciūt ei⁹ pmissuꝫ: qꝛ ni mia familiaritas pit cōtēptū. Jteꝫ seculares ꝯuersi saluant/ z plerūqꝫ religiosi dānant. Mat. xxj. amē di co vobis/ qꝛ publicani z meretri- ces pcedēt vos in regnū dei. Jtē ex cōparatiōe sclariū iudicata dānat vita religiosoꝝ. Esa. xxiij. Erubesce sydon ait mare Greg. ī ꝓlogo mo- ra. Jn sydōe igt/ figurat stabilitas in lege positoꝝ. Jn mari āt vita gē tiliū. Erubesce q sydō ait mare: qꝛ ex vita gētiliuꝫ redarguit vita sub lege positoꝝ/ atqꝫ ex actiōe sclariū ꝯfundit actio religiosoꝝ: duꝫ isti ēt pmittēdo nō suāt/ q̄ ī pceptꝫ audi unt: z illi viuēdo ea custodiūt in q bus neq̄q̄ mādatꝫ legalib⁹ astrin gunt. ℭ Quarto cū dī. (Regia au stri zc̄) ꝓnūciat cōdēnatio neglige tiū diuā sapientiā. Et q̄tuoꝛ tāgūt.

Nō pē i- tētiaꝫ ni niuitaꝝ.

2 Nō ap- plicatio nem.

P̄tio.n.resurrectio isinuat. (Regia austri) ipa ē regia Sabba/ d q̄ leg' 3.Re.10. Sabei.n.q̄z erat regina vsus austz iux tropicū cācri hitāt. Ita regia credit fuisse vna ex.10.sibill. Sibilla vo pphetissa di: (Surget) a mortu vl' (surget) supior merit (cū gñone ista) indeoz q̄ resurgēt oēs pui z magni/ r'ges/ z sbiecti. Job.3. pu' z magn' ibi st. 2° pōit iudicij cōpatio (In iudicio.) ps. de' iudiciū tuū regi da. 3° po'r iudicatorū ɔdēnatio (z ɔdēnabit eos) ps. Cū iudicat exeat ɔdēnat'. Hiero. Eodez mō ɔdēnabit regina austri ppl'z iudeoz quō cōdēnabūt niniuite israelez icredulū: n̄ sniē ptāte/ sz cōpatiōis ex° niniuite qdē de in pnia. Regia āt austri d negligētia.
3 Quarto cū dic (q' vēit.) Tāgit h' ɔdēnatiōis rōnē tā ex pte iudicanti/ q̄z ex pte iudicatoz. Ex pte qdez iudicātj ē meritū (q' vēit) hierosolimā cū mag̊ cōitatu/ z mlt'j muneribꝰ (a finibꝰ t're) Ecce labor itierz: z q' forte vltra tropicū cācri/ sb torrida zōa n̄ ē t'ra hitabil': iō dix eaz vēisse a finibꝰ t're.s.hitabil' (audire sapiāz salōnis.) Tāt'amō fuit sapie i hac mlier/ vt nec regni gubnacl'a/ nec lōgū iter/ nec sumpt' imēsi eaz retinuerūt q̄ min' ad salonē venerit vitatj amore. Cūq; pposuisset regia ipsi saloni oīa de qbꝰ dubitabat: ipe docuit eā d oībꝰ q̄ petierat. Nec fuit smo q regē latuerit/ vñ regina vidēs tātā eiꝰ sapiāz prupit i laudē ipsiꝰ. dicēs ver' est smo quē audiui i t'ra mea/ z n̄ credebā narrantibꝰ mihi/ doec ipsa veni z vidi: q' med^a ps mihi nūciata n̄ fuerat: maior ē sapia tua/ z op.a tua/ q̄z rumor quē audiui. Deide inuit d me ritū iudicatoz. (Et ecce) euidenter (plusq̄z salon) excellent. (hic.) p̄sentialr hn̄ plusq̄z salon xp̄s q ē fons sapie vbū dei iexcelsis. Col.2. In q̄ st oēs thesauri sapie z scientie dei abscōditi. Baruch.3. hadinēit oēz viā prud^c z sapie. Et qm̄ xp̄z excellētiorē salone n̄ abn̄tē sz pn̄tē ɔtēpsit audire ppl's iudeoz: iō ɔdēnabit p regiaz austri. ¶ Nō q' sz hāc similitudinē illi sūt dānabiles q fablis poetaz z gestj heroū/ atq; phophiez de tēti/ sapiaz sacre scripture ɔtēnūt/ qbꝰ magis sapiūt esce egypti/ q̄z māna de celo. ¶ Nō h duo ex^a p̄^m agē de pnie/ aliō acqrēde sapie q̄z p̄^m puiū ē 2°. In maliuolā.n.aiaz n̄ itroibit sapia/ nec hitabit icorpe sbdito pcis. Ex^m p̄mi st niniuite. Regia vo austri ē ex^m scdi pp p̄^m p° ɔsid^m q' pcōres pueris assilant/ penitētes āt viri sunt. viri qdē dsr a vtute. q' vi sibiipsis inferūt. Mat. 11. Regnū celoz vi patit/ z violēti rapiūt illd. Itē penitētes niniuite sunt.i.germia plebitudinis: q' eradicatj fedis ɔcupiscētijs/ decor vtutis icipit i eis germiare. ps. aspges me dn̄o ysopo z mūdabor lauabis me z sr niuē dalbabor. Itē n̄ dsit dicē/ aut per astinādo pmittē/ vl ēt cū dānatj i iferno pati pniaz. Sz poti' dn̄t agē. Job.41. Ego me rephēdo z ago pniaz i cinē z fauilla. Bre. i Hom. pniaz/ igt/ agē ē ppetrata mala plangē/ z plāgēda itez n̄ ppetrare: nā q sic fcā dplorat/ vt tn̄ alia cōmittat adhuc pniaz agē aut igrat/ aut dissilat. Itē ad pniaz puocāt pcōres pdicatiōe Jōe/ q cōmiatus ē ruinā eternā in pxio. ps. Reuelata st fūdamēta orbj t'rraz/ ab icrepatiōe tua dn̄e / ab inspiratiōe spūs ire tue. Itē surgūt penitētes/ iudicāt z ɔdēnāt: surgūt qdē post casū culpe dolore ɔtritiōis/ a lecto voluptatis/ a terra cupiditatj/ a se

Nota 3 sequentes mō dana studia.

Nota similitudines.

4

de pl̃atis.ps.Surgite postq̃ sedebitis. Mich.7. Ne leteris inimica mea/qꝛ cecidi/ꝯsurgã/deinde postq̃ surrexerit penitẽtes aliuꝫ actuꝫ exercẽt/qꝛ iudicãt.i.examinãt ⁊ accusant culpas ꝓprias/ oris ꝯfessiõe j.Cor.11. Si nosmetipsos diiudicarem⁹/nõ vtiqꝫ iudicaremur:hoc est iudiciũ deo placitũ.gñonẽ.i.origenẽ pctĩ malã adulterã discernẽ/ post iudiciũ seqꝫ dãnatio.Seipsos enĩ vere penitẽtes dãnãt ad penas ne cũ h mũdo dãnẽt.¶Jtẽ regia ẽ aĩa q̃ post pnĩaꝫ ꝑsidet sensualitati ⁊ regit mot⁹ ei⁹.ysidor⁹. Rex inqt/ eris si teipsuꝫ rexerꝭ.Et qꝛ sine grã spũs scĩ id fieri nõ ꝑt:iõ regina australis ẽ: auster.n.afflatũ grẽ spũs scĩ dsignat. Jtẽ oꝫ aiaꝫ deserẽ fines terre.i.fines terrẽos/vt vnũ finẽ.i. ꝑpꝫ celestẽ intẽdat:terreni enĩ fines plures sunt/aut diuitie/ aut voluptas/aut ptãs/aut honor/aut glia. Sꝫ regalis aĩa hos fines reliqt terrenos:vñ celestẽ ĩtẽdẽs finẽq dicit apo.j.Ego sũ pn^m ⁊ finis. Jtẽ hijs finib⁹ relictis pueiat aĩa/ p viã iustitie ad teriuꝫ sapie.Eccli.j.fili ꝯcupiscẽs sapiam fua iustitiã/ ⁊ de⁹ ꝑbebit illã tibi.Jtẽandiat obediẽdo. ps.audi filia ⁊ vide/ ⁊ iclina aureꝫ tuã:audiat ẽt nõ eos de qbus ps. Narraverũt mihi iniq fabulatões/ sꝫ si vt lex tua.Jgiꝫ audiat sapiaꝫ q̃ dic̃ puer.8.O viri ad vos clamito/ ⁊ vox mea ad filios hoiꝫ : audite me qm̃ de reb⁹ magnis locutura suꝫ:btũs hõ q audit me.Jtẽ audiat sapiaꝫ si curiosaꝫ phoꝝ/nõ ꝯtẽtiosaꝫ suphoꝝ/si malitiosaꝫ cupidorũ. Sꝫ simplicẽ/pacificã/⁊ benignã salomõis pacifici.i.xp̃i.cui⁹ loc⁹ ĩpace fcũs ẽ.ps.audiã qd loquaꝫ ĩ me dñs de⁹/qm̃ loqueꝫ pacẽ in plebeꝫ suaꝫ.ad hui⁹sapie pedeꝫ Regia au

Nõ applicationem.

stri/Maria magdalene sedens audiebat vbũ illi⁹. Jtẽ tres act⁹ sunt huius aĩe discipule vitatis.nã surgit/iudicat ⁊ cõdẽnat. Surgit qdẽ ad celsiorẽ spũalẽ vitã phyl.3.Nr̃a ꝯuersatio ĩ cel ẽ.Et Col.3.Si ꝯsurrexistis cũ xp̃o/q̃ sursũ sꝭ q̃rite.Judicat ãt/qꝛ cũcta q̃ scũra est discernit:appetitu.n.⁊ nõ iudicio agi bestiale ẽ.j.Cor.2.Spũal' ãt oĩa iudicat.Ber.ad Eugẽiũ hic:iqt/oẽ op⁹ suũ trina q̃dã ꝯsideratiõe ꝑueniet: ꝑ^m qdeꝫ an liceat. Deide an dceat/ postremo an expediat.Cõdẽnat ãt spũalis iste vitã pcõꝝ. Cũ ipe mortu⁹sit mũdo.Sap.4.Cõdẽnat iust⁹ mortuus/vivos impios.

Sermo.4.q̃rte ferie post p̃mã dñicã in q̃dragesima ⁊ i ordine.40.

Cuꝫ di.(Cũ ãt imũdus spũs) agiꝫ de piclo recidiuatiõis. dupl'r.Pmo qdẽ in gñali.2° de ĩdeꝫ ĩ spãli ibi (Sic erit ⁊ gñõi.) Prima vo ps q̃ttuor ꝯtiet.s. dmõis egressũ ⁊ pgressuꝫ/ac regressũ atqꝫ ĩgressũ. 2^m ibi (ãbulat) 3^m ibi.(tũ dic̃)4^m.i.(Et itrãtes hitãt.)pp p^m dic̃.(Cũ ãt imũdus spũs).i.dia⁹/q ẽ spũs fꝫ nãꝫ. Eccli.31. Sũt spũs q ad vidictã creati sũt/ sꝫ ẽ imũdus pp clpã.Esa.14.q̃si stirps iutilis ⁊ sanie polut⁹ es.Et Eze.28.Jn iniq tate tua polluisti scĩficatiõeꝫ tuaꝫ. Et nõ qꝛ pp clpã diabol⁹ dĩ polut⁹ ⁊ imũdus/qꝛ culpis ĩgnaꝫ/ĩmũda suggerit/⁊ q̃si porc⁹ in luto. sic ipse in inmũdis cogitatiõibus volnit. Et lꝫ gñaliter oĩs culpa ĩmũditia sit:tamẽ spãliter diciꝫ spũs immũdus demõ q ꝑest luxurie / ⁊ q ꝑest auaritie/⁊ q preest idolatrie/aut superbie.Apoc̃.xvi. De ore draconis idest ab inspiratiõe diaboli procedũt tres spũs ĩmũdi in moduꝫ ranaꝝ.Rana in luto versaꝫ: sic luxu-

Nõ recidiuatione p demonioꝝ opus.

Nõ culpe imũditiam.

ꝙ mēte. Itē latrones demones sūt qui nr̄a merita tollūt. Sicut de homine di Luč. x. q incidit in latrões/ qui etiā despoliauerant ipm: ꝛ plagis īpositis abierunt/ semiuiuo relicto. Isti latrones de tēplo dei faciunt speluncā hītatiōis sue. Apoč. xviij. Facta est hitatio demoniorū. Itē tēplo dñi transmutato in speluncā latronum. ¶ Uideamus triplex in eo fieri cōmerciū p̄mū commerciū est venditionis. Nō vendit diabolus emit res vendita ꝛ ēpta aīa est quā solā querit diabolus. ꝛ pro ea hn̄da cetera concedit. Gen. xiiij. Da mihi aīas/ ceťa tolle tibi. p parua delectatione modico Luc⁹ ꝛ vano desiderio fatui hoīes aīas p̄prias diabolo vendūt. Esa. l. Ecce enī in iniqtatibus vr̄is venditi estis. Secundū commerciū est exactionis: diabolus est nūmularius qui nūmum dat ad vsurā: eius nūmus est p̄ᵐ petm̄ quod p̄suasit homini: ꝛ semp ex eo tributum exigit. Item ꝛ quottidie videmus ꝙ pro nūmo delectationis exigit consensum: hito consensu/ reqrit vsum operis ꝛ consuetudinē: aliqn vero dato nummo vnius pctī/ exigit aᵘ: vt cui dedit voluptatē carnis/ exigit ab eo auaritiā/ aut mendaciū: vnū enī petm̄ alterū trahit: ꝛ tandem post nūmū culpe/ exigit vsuras pene. Gre. xxx. li°. mor. diabolus ingt exactor est/ q male p̄suasionis sel' nummū contulit hoī/ ꝛ quottidie ab heredib⁹ ei⁹ delicti hui⁹ reatū querit: denari⁹ ei⁹ fuit falsus/ qꝛ promisit eternitatē sꝫ decipiēdo exigit tributum mortis. Suadēdo intulit culpā/ seuiēdo exigit penā. 3ᵐ cōmertiū est supplātationis/ in quo sedentes in cathedris/ colūbas vēdunt. Colūba simplex volatile est/ sꝫ/ quorūdā simplicitas est prudēs Mat. x. Estote prudētes sicut serpentes/ ꝛ simplices sicut colūbe: aliorū vero simplicitas stulta ē. Osee. vij. Fact⁹ est effraim q̄si colūba seducta non hn̄s cor. Cathedra vo est magisteriū erroris/ i q̄ diabolus sedet: sicut di. Ezech. xxviij. Innocentē g̃ vitam vēdit diabolus/ qn̄ simplices fallit aīas/ docendo p̄ua agere vindicare iniurias/ aliena tollere/ p̄pria nō largiri/ fraudes cōmittē. Itē venit dn̄s ad tēplum suū/ cū eidē via paraš p predicatores/ ꝛ via ista est preparatio cordis ad pniam. Mať. iij. Ecce ego mitto angelū meū/ ꝛ p̄parabit viā añ faciē meam ꝛ statim veniet ad tēplum scm̄ suum dn̄ator quē vos q̄ritis. Itē ingressus dn̄s in tēplum mentis/ in feruore sp̄us sui/ ꝛ flagello cominationis eterne eijcit demōes emptores aīaꝝ/ exactores culpaꝝ/ ꝛ venditores innocē tie. Exo. xxxiiij. Ecce ego ipse eijciam añ faciē tuam amorreū/ cananeū/ ꝛ Ethœū. Itē mensa diaboli est p̄mpta exhibitio/ vel p̄suasio pctī. Cathedra vero est eius fallatia/ quoꝝ vtrūqꝫ sbuertit dn̄s cū ei⁹ cōpescit audaciā/ ꝛ ipsi⁹ detegit fallatiā. p̄ᵐ efficit ptās alteꝝ vitas. Itē purgato mentis tēplo/ sanaš ceci ꝛ claudi: qꝛ nemo sanaš nisi morbus expellaš. Cecitas aūt mētis est ignorantia intellectus: claudicatio est impotētia affectus: quoꝝ vtrūqꝫ est pctī effect⁹/ pcm̄ enī excecat ad cognitionē veri/ ꝛ īpotentem efficit ad opationem boni. Et nisi dn̄s suo introitu pcōrē p̄ueniret/ ad eū nō accederet/ lꝫ miꝝ sit qūo cecus videat/ qūo sit accedēdū/ ꝛ qūo claud⁹ possit accedē. Sꝫ si dn̄s nō eēt lux va/ nesciret vtiqꝫ cec⁹ q̄ deberet accedere: qꝛ vo diuinitas lux mētis est: ideo illuminat

Diaboli triplex cōmertiū in templo aīe nr̄e. .3.

.4.

Tēplū mentis xp̄s ingredit sanans oīa.

illuminat vt ad se acedam⁹.ps. Accedite ad eū ꝛ illuminamini/ꝛ facies vr̄e nō ↄfundent. Silr̄ nisi dn̄s ꝯcēt pōa ꝛ gr̄a/nō posset ad illū pc̄ōr ac cedere. Sꝫ ip̄e p̄stat impotēti v̄tutē gr̄e/vt ad se accedat. Esa.xl. qui dat lasso v̄tutē/ꝛ hijs q nō sunt fortitudines ꝛ robur multiplicat. Mich. iiij. In die illa dicit dn̄s. Congregabo ad me claudicātē ꝛ quē eiecerā colligā/ꝛ quē afflixerā ↄsolabor.

℃ Sermo.4.tertie ferie post p̄maꝫ dn̄icā in xlme ꝛ in ordine.36.

Ertio cū di.(vidētes aūt principes ꝛc̄.) Declaraf xp̄i sapiētia ↄpescētis inuidiā murmuris sacerdotū. Circa qd̄ q̄ttuor facit. Primo enī ponif inuidie occasio. 2° inuidentiuꝫ murmuratio (indignati sunt). 3° xp̄i. R̄nsio ibi (iesus aūt dixit eis) 4°. qꝛ v̄bis nō mitigabanf/ ponif xp̄i secessio ibi. (Et relictis illis.) Duplex v̄o fuit occasio inidie. Prima miracula q̄ dn̄s fec̄. 2ª laus quā ei ppl's exhibuit. Et iō c̄ca.p^m tria facit. p° enī tāgit statū inuidentiū. (vidētes aūt p̄ncipes sac̄dotū.) In principatu dignitas ptātis. In sacerdotio cult⁹ sc̄titatis notaf. Isti ergo p̄ncipes sic̄ ceteris maiores/ ita sciores eē debuerāt: ipsi tn̄ erāt de qb⁹ p̄dixit Esa.i. p̄ncipes tui infideles/socij fur̄. (Et scribe) Sic dr̄ legis doctores/aut doctori scripturis: ꝛ sicut in p̄ncipib⁹ est excellentia ptātis / sic in scribis sc̄ia v̄itatis qꝛ tn̄ sc̄ia sine charitate iflat: iō isti sicut ꝛ p̄ncipes eoꝝ facile concitati sunt. ℃ 2° ponif p̄ia cā indig̃tiōis (vidētes mirabilia q̄ fecit) qꝛ eiecit mercātiū multitudinē/s̄buertit vtēsilia/ꝛ vlterius qꝛ. Cecos sanauit ꝛ claudos. Hec sunt mirabilia q̄ xp̄s fecit in carne/vt de⁹ esse cognosceref Exo.xxxiiij. vidētibus cūctis: signa faciā/q̄ nūq̄ sūt visa sup terrā/ vt cernat ppl's ille dux⁹ in cui⁹ me⁹ sū opus meū terribile qd̄ fc̄ur⁹ sum ps.n. magn⁹ sic̄ de⁹ nr̄ tu es de⁹ q facis mirabilia. ℃ 3° ponif. 2ª cā indignatiōis. (Et pueros) nō etate sꝫ puri^te: nō sensibus / sꝫ malitia. i. Cor.xiiij. Nolite pueri effici sensib⁹ sꝫ malitia puuli estote: sensib⁹ aūt pfecti/vel forte pueri citat; audito clamore turbe laudātis xp̄ꝫ: ꝛ ipsi secuti sunt laudātes eū (clamātes in tēplo ꝛ dn̄tes/osāna filio dauid.) Osanna fm̄. Hiero. interpretaf. O dn̄e salua. h̄ aūt. s. filio pōt esse due ptes vel vna. Et si vna/aut datiui/ aᵗ ablatiui casus. p° mō ē sensus. O dn̄e fili dd̄ salua nos. 2° mō est sensus. Osanna. i. salua nos clamabāt ip̄i xp̄o filio dd̄. 3° mō ē sensus. Salua nos dn̄e p filiū dd̄. ℃ Et nō qꝛ cū dauid p^res filios hūisset vn⁹ tn̄ solus di fili⁹ ei⁹/ fm̄ pmissioneꝫ: sicut solus ysaac di fili⁹ abrahe: fili⁹ aūt fꝫ pmissionē messias ē de q̄ di. De fructu vētris tui ponaꝫ sup sedē tuā. Hic ē xp̄s de q̄ angelus ad virginē. Dabit ei dn̄s sedē dd̄ p̄ris sui. Vn̄ p̄ꝫ q pueri isti dn̄tes xp̄ꝫ eē filiū dd̄/ↄfitenf eū eē messiā in lege pmissum. Et nihilomin⁹ veneranf dīnitatē dn̄tes. O dn̄e. ei⁹ p̄dicāt regiā hūani^tem/fili dd̄: ꝛ ipsi⁹ supplicāt salutē. Osanna. i. saluifica nos. ℃ 2° cū dic̄. (Indig̃ti sunt: ꝛc̄) ponif murmur idignātiū. Et duo fac̄. p° enī tāgit indignatiōis affcm̄ (indig̃ti sunt). Est aūt indig̃tio motus ai. q̄ aliq; tristaf ex eo q qs idigna sibi agit vel patif. Isti aūt p̄ncipes ꝛ scribe indig^m. putabāt xp̄ꝫ tātis laudib⁹: eiectionē ēt vēdētū ꝛ sanitatē lāguētium nō putabāt ad xp̄i pie^tem ptinē: iō indignabanf: cui⁹ indig̃tōis puocatiuū ēt fuit aucto-

.1. Messias solus dd̄ filius di.

ritas ⁊ sciā q̄ excellebāt. Ecc. j. In mł ta sapiā mł ta est idignatio: ⁊ nōndū q̄ ex ista idignatiōe puocati sūt pncipes ⁊ scribe quō xp̄m pderēt: vt dn̄t Mar. ⁊ Lu. q̄ vtiq̄ fecissēt statī nisi timuissēt turbā: sp.n. idignatiōis viciū ad peiora pce. pu. 19. q ad idignationē facił ē/erit ad pctā pclinior. ¶ Deinde cū dr̄.

3\. (Et dixerūt ei.) tāgit reprehēsiōis vbū (audis qd isti dn̄t) q̄ sis fili⁹ dd̄ q̄si dicāt: ↄpesce eos: sicr vt dr̄ Lu. pan. añq̄ īgrederet dn̄s ciuitatē/pharisei dixerāt xp̄o vt icreparet turbā ad clamātē sibi laudes. q̄ b⁹ ait dn̄s dico vob/q: si hij tacuerit lapides clamabūt. ¶ 3° cū dr̄ (iesus āt dixit) pōit xp̄i rńsio: s3 quā ondit auc̄titatē scripture laudē puero4 sic ee suppmēdā/eo q̄ pfecta sit. dr̄ ḡ (iesus āt dix̄ eis. vtiq̄).f. audio Hiero. nō dix̄ dn̄s q̄ scribe audire cupiebāt. bn̄ faciūt pueri clamātes: nec rursū ait errāt/pueri sūt: ōbet3 etati igscē. S3 ad ↄpescēdū murmur/ testioniū scripture adduc̄ (nūq̄ legistij).i. nōne hēt3 mēoriā ⁊ itell3 ei⁹ qd legistij. ps. viij°. (q: ex ore īfātū ⁊ lactētū tu de⁹ pfecisti).i. pfectā fecisti. (laudē.) glo. pfectio laudis ē eā3 ferri ab indoctij vbi ūtas opaf nō ingeniū hoīs: tac3 āt xp̄s id qd seqf i ps. vt destruas inimicū ⁊ vltorē ne ampli⁹ puocaret iā idignatos: q̄ ipis.n. destruēdis itell̄r. ¶ Et nō. q: simplices hoīes laudātes xp̄3 scriptura dic̄ īfātes ⁊ lactētes. Infātes qdē.i. nō valētes loq: nō.n. est ptās hūāe vel idustria eloq̄ntie/s3 ūt⁹ spūs sci i igneis liguis appentij: s3 cuius ūtutē idiote ⁊ simplices inestiabilia dn̄t. Sapie. x. Sapiā appuit os mutoz/ ⁊ liguas infantiū distas facit. ¶ Itē xp̄i hūanitas māmilla regia est: q: pcessit ex pgēie regū de qua Isa. lx. Māmilla regū lactabis huius māmille lac ē est pdicatio hūanitatis xp̄i: qui videl3/verbū3 caro factū ⁊ natū de vgīe. istud lac exhibuit apl'us corinthijs dicēs. j. cor. iij. Tāq̄ puulis in xp̄o lac dedi vobis potū/non escam. Igit lactētes paruuli sunt q deitatis altiora misteria nō capiūt: s3 lacte hūanitatis nutriunt ⁊ delectant. Et q: laudatores xp̄i dicebāt eū esse filiū dauid qd vtiq̄ ad humanitatē ei⁹ ptinet iō lactentes sunt.i. lac sugētes. j. pe. ij. q̄si mō geniti infantes rōnabiles sine dolo/lac ↄcupiscite/ vt i eo crescatis in salutē. ¶ 4° cū dr̄. (Et relictis illis. ⁊c̄.) Tangit recessus xp̄i

4\. ⁊ tria facit. p° eni ondit vn̄ recesserit. 2° q̄ ierit (i bethaniā). 3° qd ibi egēit (⁊ docebat eos). In p° parte recessu3 xp̄i duplicē insinuat: reliqt eni pncipes qb⁹ loqbaf/ ⁊ ipaz ciuitatē egressus ē: pp p^m dr̄. (Et relictis ill.) Chriso. vt recedēdo cōpesceret qs smōibus mitigare nō potuit: mali⁹ eni nō vincit smonibus/s3 excitaf. ps. Cū loqbar illis ipugnabāt me grati3. pp s3 ait (abiit foras ex̄ ciuitatē.) hoc iō s3 Marcu3: q: iā cū esset vespa circūspectis oībus nō inenit q se hospitio reciperet. Hiero. Intelligendū ē q̄ tāte dn̄s fuerit pauptatis/ ⁊ ita nulli adulat⁹ vt i vrbe maria nullu3 hospitē/nulla3 inuenerit māsionē. ¶ 2° tāgit q̄ abiēit. (abijt i bethaniā.) Castellū erat marthe ⁊ marie ac lazari/distās ab hierl3 q̄si stadijs. xv. vt dr̄. Joā. xj. (ibiq̄ māsit.) Chriso. vt ibi regescēt corpalr/vbi spausabat spūalr: nā sci viri nō ingrūt māsiones clariores s3 fideliores: nec gaudēt vbi epule large sūt/ s3 vbi scitatis flores. ¶ 3° ponif qd ibi fecēit. (Et docebat eos de reg̃ dei.) Quid s. in reg̃ dei sit spādu3: h/v3/qd nec oculus vidit/nec auris audiuit/nec in cor hoīs ascēdit: docebat et q̄r

Simplices hoīes in scriptura dn̄r īfantes.

Humanitas xp̄i māmilla regia.

ipsoz regnū fit pmerēdū. Mat.v. Bti paupes spū/qm ipoz est regnū celoz. Et aduerte/qz docebat eos/apd qs manebat/pcīū/hospitalitatē retribuēs: qz mistrātibus tpalia/ doctrinā vbi debem⁹ ipēdere. ps. Sumite psalmū z date tympanū. i. sumite a pdicatorib⁹ spūalē doctrinā z vos date illis corpalē alimoniā.

Feria.iiij. qtuor tpm i. xl. Scdm mattheū. Cap 12.

In illo tpe. Accesserūt ad iesuz scribe z phari sei, dicētes. Magister, volum⁹ a te signū videre. Qui rñdēs, ait illis. Gñatio mala z adultera signū qrit: z signuz nō dabit ei, nisi signū ione pphete. Sicut eni fuit ionas i vētre ceti, trib⁹, dieb⁹ z trib⁹ noctib⁹: sic erit fili⁹ hois i corde terre, trib⁹ dieb⁹, z tribus noctib⁹. Viri niniuite surgēt i iudicio cuz gñatione ista, z ɔdēnabūt eā: qz pniam egerūt in pdicatiōe ione. Et ecce plus qz ionas hic. Regina austri surget in iudicio cū gñatiōe ista, z ɔdēnabit eā: qz venit a finib⁹ terre audire sapiam salomonis. Et ecce plus qz salomon hic. Cū aūt imūdus spūs exierit ab hoie: ambulat p loca arida, qrēs requiē, z nō iuenit. Tūc dicit. Reuertar in domū meā, vñ exiui. Et veniēs, iuenit eaz vacātē, scopis mūdatā, z ornatam. Tūc vadit, z assumit secū septē alios spūs neqores se: z intrātes habitāt ibi. Et fiūt nouissima hois illi⁹, peiora piorib⁹. Sic erit z gñatiōi huic pessime. Adhuc eo loquēte ad turbas: ecce mr ei⁹, z frēs, stabāt foris: qrētes loq ei. Dixit āt ei qdā. Ecce mr tua, z frēs tui foris stāt, qrētes te. At ipse rñdēs dicēti sibi, ait. Que est mr mea, z q sunt frēs mei? Et extēdens manus i discipulos suos dixit. Ecce mr mea, z frēs mei. Quicūqz. n. fecerit volūtatē pris mei, qui in celis est: ipse me⁹ frater, z soror, z mr est.

Sermo pmus. 4ᵉ ferie post primaz dnicā in xlᵐᵃ z in ordine. 37.

Accesserūt ad iesū scribe z pharisei dicētes magister volumus a te signū vidērᵉ. Mat xij. Sola 1ᵃ ps h⁹ euāgelij hēt Mar. 3ᵒ .1.

Pria vo ps ei⁹ z fa: lz ppostē legit luc. xj. 3ᵃ aūt ps Luc. viij. 7ᵃ statio pnīnz de pheta di i. pulsans/vel adherēs/siue psiatio/ aut remissio. Pulsat deniqz xps i pñitētes ɔminatōib⁹ futuri iudicij: qz niniuite gētiles indicabūt xpianos q nō penitēt: psiat ēt icredulos/q xpi sapiaz si intelligūt: ipos ēt pñitētes psiat/ ne picl'm recidiui patiant: psiatq āt penitētib⁹ fit clpe remissio. Cū imun Statio septima

dus spūs exit ab hoīe/ꝛ q peccantes quodā alieni erāt a xpo: sic dū pēituerit eadē charitate adherēt/ vt/ fr/ soror/ ꝛ mr eiusdē xpi dicantur. Et hui⁹ mañōis grāz pñs declarat euāgeliū/ qd in tres ptes diuidit. Et p° qdē saluator nr reprehēdit culpas peccātiū. 2° aggrauat piculū recidiuātiū. ibi. (Cū autē imūd⁹ spūs.) 3° cōmēdat grāz bñ opantiū. ibi. (adhuc eo loquēte.) ¶ Circa pᵐ aūt qtuor facit. p° recitat iudeoꝝ audaciā. 2° eoꝝ reprehēdit ipudentiā. (Qui rñdēs) 3° dānat eorūdē ipenitentiā. (viri niniuite.) 4° ꝯdēnādā pdicit ipsorū negligētiā. (Regina austri.) audacia qdē iudeoꝝ erat qrere signū a dño/ qsi expimētū vellēt hre potētie eius. Jō circa pmū qtuor facit. pmo.n. ponit accessus ꝯdictiōis. (accesserūt ad iesuz.) vt.s. ei ꝯdicerēt. nā in originali scriptū est. (tūc rñderūt ei.) ꝛ est rñsio ꝯdictōis: iō si accedūt pedibus ad xpm / discedunt tñ sensibus. Sap. j. Peruerse cogitatōes sepant a deo. Jtē ponit societas ꝯspiratōis. (Scribe.) Sic dñr legis doctores. (ꝛ pharisei.) Jsti erant religiosi apud iudeos sic dcī: eo q' sanctiori vita/ ꝛ moribus a ceteris essent diuisi. Uñ pharisei diuisi īterpretant. ergo penes scribas legis veritas/ penes phariseos aūt vite scitas erat. aut esse debebat: ꝛ tñ vterqꝫ cōcorditer xpm aggrediunt quos detestat scriptura. Gen. 49 Symeō ꝛ leui vasa iniqtatis bellātia/ ī ꝯsiliū eoꝝ nō veniat aīa mea. Jtē ponit fraus adulatōis (dicētes magr.) vere ipse magister est veritatis. Jo. 13. vos vocatis me magister ꝛ dñe/ ꝛ bñ dicitis. Sū ꝛ eni. Sed tñ ꝫ qd veꝝ est/ adulatorie dñt xpo. Jtē ponit expsio itentōis. (volum⁹ signū). i. opꝰ aliqd pter nāz qd designat dei potentiā. (videre a te fieri.) ppriū est iudeoꝝ in rebus diuinis signa qrere: vt dic apls. j. Cor. qm diuina/ nō humana rōne/ sed mirabilibus signis cognoscunt: qrebāt ergo signū quo se a deo missuz xps pbaret: nā ēt moysen noluerūt a pncipe/ nisi signis ofifis. Sed tñ isti maius signū qrebāt a xpo/ qꝫ patres eoꝝ a moyse reqsierint. moysi enīz crediderūt p signa facta in substātia iferiori. Jsti vo qrebāt signum de celo: vt dicit Lucas. Aut certe/ vt fulgura/ tonitrua/ ꝛ ībres emitteret: sicut quondā Samuel. 1. Regū. 7. Aut ignē d celo educeret: sic helyas. 4. Reg. 1. Aut vt solē faceret manere: sicut iosue. Josue. 10. Aut vt solē ipm retro volueret: sic esaias. Esa. 38. Ppls.n. ille iudeorū/ q: semp fiebat magis/ incredulus. ideo altiora signa qrebat: qd cū qꝫ aūt hoꝝ signoꝝ xps fecisset eidē tñ non credidisset: q: vt di Luc. 2. Jpse positus est in signū cui ꝯdicetur. Uñ Hiero. Sic/ ingt/ signū postulant/ qsi que viderūt signa non fuerint: nā q calūniaris /ea q ocu lis vides/ manu tenes/ vtilitate sentis gd facturus es de hijs q de celo venerint: vtiqꝫ rñdebis ꝛ magos in egypto nōnulla signa fecisse d celo. ¶ Nota q' xps se pbauit esse deū a deo missuz signis ꝯtinue factis in pplo iudeoꝝ: cuius signa/ pmo qdem fuerūt magna. Jo. xij. Et cū tāta signa fecisset corā eis nō credebāt in eum. Jtē fuerūt signa multa. Jo. xj. Quid facimus q: hic hō multa signa facit. Jtē fuerunt signa nō vana/ sed vtilia. Jo. vij. totū hoiem saluū feci. Jtē signa eius fuerūt cōia/ nō vni/ sed pplis colla

ta bñficia. Mar. 6. Quotquot eu̅ tāgebāt/salui fiebāt: nā ⁊ ppt̄ bis pauit ī deserto. Jtē fuerūt ista signa euidētia. Jo. vj. Seqbat eū multitudo magna/q̄ videbāt signa q̄ faciebat. Jtē fuerūt signa sufficiētia. Jo. 3. Rabi scim⁹ q̄ a deo venisti magr̄: nēo. n. p̄t ista facē q̄ tu facis/ nisi fuerit de⁹ cū eo. ¶ Jtē nota q̄ istis signis fcis adhuc q̄rebāt alia signa: nō q̄dē vt crederēt sicut hij de qb⁹ dr̄ Jo. 2. Multi crediderūt in eū/ vidētes signa q̄ faciebat. Jsti vō scribe ⁊ pharisei q̄rebant ab eo signū. p̄° q̄dē curiose/vt delectarēt miraclo rei. sicut herodes. Lu. 24. Sperabat signū aliqd̄ se videre fieri a xp̄o. Jtē signū q̄rebāt tētatiue vt xp̄i experirent po͡am. Luc. xi. Alij tentātes signū d̄ celo q̄rebāt. Jtē signū q̄rebāt īsidiose/vt o p⁹ fcm̄/vel fcō rē calūniarent. Luc. xi. Jn beelzebub p̄ncipe d̄moniorū eijcit demonia. Et Jo. ix. Quō p̄t hō pcō̄r hec
3 sig͡a facē. ¶ Jtē nō q̄ vt legit Exo. 4. moyses trib⁹ signis se demōstrauit missū a d̄o p̄m q̄dē signū fuit/ q̄ vgā pastoralē cū p̄iecisset i terra/ 9uersa ē i s̄pētē/ita vt fugeret moyses: s̄ cū apphēdisset caudā ei⁹/rediit ī vgā. 2m signū fuit/q̄ manū p̄pa̅ missā ī sinū/leprosa̅ eduxit: et cū iteꝝ remisisset ī sinu reduxit eā silē carni reliq. 3m signū/q̄ assūpsit aquā flumīs/⁊ effudit sup̄ aridā: ⁊ q̄cq̄d postea ex flumīe hau-
Nota allegoriā. stū ē/vtebat i sanguinē. Hec āt allegorice itellecta fuerūt/signa mortalitatis xp̄i ⁊ iudaice ipietatis/ac p̄dicatōis euāgelice. ¶ Primū q̄dē signū ad xp̄m refert. Jpse s̄ divinitatē ē vga regie ptātis. ps. Uirga directōis/vga regni tui. Jn terra̅ aūt vginalē vga cecidit/qñ iclinauit celos ⁊ d̄scēdit. Jtē p̄ s̄pētē hūa ne mortis auctor ē/mortalitas itellr

Uirga igit i s̄pētē 9uertit/q̄ vbū caro mortalis fcm̄ ē. Un̄ s̄pēti se cōpauit. Jo. 3. Sicut exaltauit moyses s̄pētē i eremo ī ligno/sic exaltari op3 filiū hōis. Jtē s̄pēs iste deuorauit serpentē magoꝝ/q̄ mortē nr̄a̅ moriēdo destruxit. Osee. 14. Ero mors tua o mors. Jtē moyses typus ē iudeoꝝ/q̄ vidētes xp̄m mortalē noluerūt credere i eū/ s̄ fugierūt ab eo. Joā. xij. Cū diceret xp̄s. Ego si exaltat⁹ fuero oīa ad meip̄m trahā: significās q̄ morte eēt moritur⁹. Rn̄dit turba/ nos audiuim⁹ ex lege q̄ xp̄s mā et i eternū: ⁊ quō tu dicis o3 exaltari filiū hōis? Jtē tenuerūt iudei caudā. i. extremitatē mortꝭ xp̄i/cui⁹ extremitas fuit sepulta: ad quā posuerūt custodes signātes lapidē. S3 cū eū putāt tenere reclusū ad id qd̄ añ fuerat/ resurgēdo reuersus ē/sicut serpēs ⁊ anguilla quo magꝭ p̄ caudā strīgit/velocius exit d̄ māib⁹. ps. Resurrexi ⁊ adhuc tecū sū. ¶ 2m signū ptinet ad iudaicā ipietatē: manus enī moysi ē synagoga/glīās i opib⁹ legꝭ/q̄ i sinu moysi. i. ī lr̄ali sensu legis leprosa ⁊ imūda fcā ē. ps. Ut q̄d auertis manū tuā/⁊ dxterā tuā d̄ medio sinu tuo i finē? S3 cū iteꝝ ad spūalē sensū scripture reuocabit i fine tp̄ꝝ/tūc cogn̄scet verā carnē dn̄i silē sue carni fuisse dicēs. Caro. n. ⁊ fr̄ nr̄ ē. Gen. 37. ¶ 3m signū ptin3 ad p̄dicatōes crucis xp̄i. aq̄. n. effusa i t̄ aridā ē p̄dicatio baptismi ī gētilitate diuulgata. mat. 28. Eūtes docete oēs gētes/ baptizātes eos. Jtē fluui⁹ ē hōis flux⁹/q̄ꝝ alij nascūt/alij moriūt. ij. Reg. xiiij. Sic aq̄ dilabūt sup̄ t̄rā. Jtē ex fluuio hauriūt/q̄ ad xp̄i fide vocant. Jsti 9uertunt in sanguinē/q̄ fidē hn̄t mortis ⁊ passiōis xp̄i h̄ tria signa nob̄ sūt sig͡m/q̄ xp̄s de⁹ sit mis 4

fus a deo: nā mortalitas ei⁹ z resur rectio/deū ip̄z eē testāt. Mar. 15. vidēs eniz cēturio eū expirasse/cla mauit: vere h̄ hō fili⁹ dī erat. thomas ēt vidēs serpētē rediisse ī virgā. i. mortuū xp̄z suscitatū/ait. dn̄s me⁹/ z ds me⁹. ¶ Itē euidēs signū. b⁹ ē q: reprobata ē synagoga/q: nolu it ī eū credē. Itē potissimū sigᵐ vita lis ē/q: p̄dicādo xp̄z crucifixū/iude is qdē scādalū/gētib⁹ āt stultitiā. j. Cor. 1. nihilominꝰ p̄ualet p̄dicatio crucis/z ad xp̄i sanguinē oēs currūt.

¶ Sermo secūdus 4ᶜ ferie post pmā dn̄icā in. xlᵐᵃ. z ī ordine. 38.

1 Qui rn̄dēs ait ill' gn̄atio ma la. zc̄.) Curiosa temeritate iudeoꝝ recitata/nūc eos rep̄hēdit. Et. 5. fac̄. p°. n. nōt eoꝝ dispōnē. 2° repetit ipsoꝝ īq̄sitōz (Signū q̄rit) 3° dnegat q̄sīti ꝯcessiōez. (Et signū n̄ dabit.) 4° dat alteri⁹ sigˡ p̄cifiōz. (nisi signū Iōe pphe) 5° einsdē sigˡ poᶜ signōnē. (Sic. n. fuit) In pᶜ pte nōt eos dupʳ z q sint p̄ui morib⁹/z q religiōis cultu sint adeo auersi. dic̄ g̊ (q rn̄dēs ait ill' gn̄o) iudeoꝝ q̄ꝝ tota glīa ē ex gn̄e. Osee. ix. glīa eoꝝ a ptu/z ab vt'o z ꝯceptu. (ma la.) pp p̄uitatē vite. ps. gn̄o p̄ua et exaspās: gn̄o q̄ nō direxit cor suū (z adultera.) pp aliēatōez a do: cui d spōsata fuerat gn̄o iudeoꝝ. s₃ a do fornicati st̄ tripl'r. p° q̄d cāne hier. 23. adulteriꝫ repleta ē t'ra. itē cultu idolatrie. hier. 3. tu fornicata es cū amatorib⁹ m'l'tꝫ. itē s'r'stōne scribaꝝ z phīsoꝝ q suis tradōnib⁹ irritū fecerūt dī mādᵐ volētes ptī do ptī tradōnib⁹ hoīs vinē. esa. 57. iux' me suscepisti adulteꝝ/z pepegisti cū eis fed⁹. ¶ 2° poʳ reqsitio signi. (sigᵐ q̄rit) ptātꝫ d celo. Io. 6. q tu facias sigᵐ vt videam⁹ z cdam⁹ tˡ. z pp h̄ ip̄z mala ē z adult'a: cui sufficiebat pᵐ dspōsatōis sigᵐ: d q̄ Ose. 2. spō sabo te mihi ī fid/z sries q: ego zc̄.

¶ 3° dnegat sigᵐ postlatū. (z sigᵐ n̄ dabit ei.) q̄rebat sigᵐ ptātꝫ/q̄d vti q₃ n̄ dabit. ps. Sig̃ n̄ra n̄ vidim⁹/iā n̄ ē ppha/z nos n̄ cog̃scet āpli⁹. S₃ obijcit d ceco illūinato/z suscitato lazaro/z eclypsi lūinariū in passiōe dn̄i. solo/ fcā st̄ q̄d ill' 1 sig ptātꝫ: s₃ n̄ st̄ data iudeis ī sigᵐ q̄b⁹ solū mortꝫ z resurrectōis sigᵐ dādū eē Esaias p̄dix'. Esa. 7. Pete tˡ sigᵐ a dn̄o do tuo ī p̄fūdū īferni/siue ī excelsuz su pra. q̄ꝝ pᵐ ptinet ad dscēsū ad īfer na: alteꝝ ad resurrectōez. h'āt sig ið ddit/q: ī eis tm̄ ē dispēsatio salutis hūane. ¶ 4° sigᵐ īfirmitatis add̄ū eit. (nᵇ sigᵐ Iōe pphe) i. tale signū dabit iudeis/q̄le fcm̄ fuit Iōe pphe 2
Cui⁹ naufragiū fuit sigᵐ mortꝫ xp̄i Ose. 13. In māib⁹. i. ī opib⁹ pphaꝝ assilat⁹ su₃. ¶ 5° ip̄z signū explicat dicēs (sic̄. n. fuit Ionas ī vētre ceti trib⁹ dieb⁹ z trib⁹ noctib⁹.) Ion. 3. (sic erit fili⁹ hoīs) i. xp̄s fili⁹ v̄gīs (ī corde terre) i. ī mōte/vel ī sepl'chro vel ī lymbo. mors. n. nō ē ī celo. S₃ ē ex terrena p̄pagine: sepulchꝝ ēt ē terre ītimū/z limb⁹ ī p̄fūdo credit eē terre (trib⁹ dieb⁹ z trib⁹ noctib⁹) vbi ꝯsidᵐ q noīe dieꝝ z noctiū nō artificiales/s₃ nāles dies ītellīt (vn̄ trib⁹ dieb⁹ z trib⁹ noctib⁹) i. tribus dieb⁹ nālib⁹. nec tn̄ dic̄ cōpletis z ī tegris trib⁹ dieb⁹ se māsuꝝ ī morte/ s₃ suffic̄ q ī pte triū dieꝝ ī corde ter re fuerit. ¶ Cōsidᵐ āt q dupʳ acci piūt isti dies. vᵒᵒ pnt cursus dieꝝ z noctiū p° īstitut⁹ ītelligat mutat⁹ ī nocte cene dn̄i. q̄ ꝯp̄hēsus ē: a pn° eui mūdi vsq₃ tūc diei nāl' lux p̄ce debat noctē. S₃ in nocte cene dn̄i mutat⁹ ē ordo: nā ip̄a nox fuit pnᵐ diei nāl' quā secuit ē dies pasceuē/ cui⁹ hō. ix. mortu⁹ ē dn̄s: z sic hēm⁹ pᵐ diē mortis xp̄i/q: vlti a pte ip̄i⁹ diei mortu⁹ ē. 2⁹ dies fuit nox an̄ sabb₃: cū ip̄o sabbo q̄ iteꝝ die mor tu⁹ ē. 3⁹ dies fuit nox an̄ dn̄icā/ cū

ipsa dnica die/cuius diei pa pte.s. nocte tota xps mansit mortuus.ideo p synecdochē tres isti itelligūt. Alio mō tres isti dies sumūt s3 q3 gbusdā vr ip3 nālē cursū dieꝝ z noctiū i nocte resurrectiōis fuisse mutatū:ipsa 33.n. vnā noctē realr gēīnā faciūt ē tute pūt ē finis nāl cursus/z pncipiū noni tpis.sic instās vnū re/dupr ē rōne q2 finis pti z initiū futuri tpis. Et s3 h p9 dies mortis xpi fui pasceu ē cū nocte seqnti. 2us dies sabb3 cū nocte seqnti/tminātē nālē cursū tpis 3 3us dies ead nox pncipiās nouū tps cū die seqnti nihilominus tn s3 accepiōē istā prim9 dies z 3us p synecdochē itelligēdi st. ¶ Nō q2 h loco mortis sue z resurrectōis dixt eē sigm qd i Jōa ppha fcm ē.ita eiusd rei alid ddit sigm Jo. 2. qrētib9.n.iudeis qd sigm ondis nob/q2 h facis.ipe rndit Soluite teplū h/z i trib9 dieb9 excitabo illd:ptātē.n.miracloꝝ z h z il pbar voluit pillud:qd ē sigm signoꝝ q2/v3/hēbat ptātē ponēdi aiā3 suā z iteꝝ sumēdi eā:nā vt dic amb.sigm crucis qrēdū erat i q ē sal9/ vita z resurrectio nra.d q Esa.62.eleuate sigm ad pplos.z Eze.9.Sig than.i. crucē sr frōtē fideliū.z sr quē n fuerit/iterficite eū. ¶ Nō s3 allegoriā/ q2 qd fcm ē i Jōa ppha fuit sigm i saluatore nro.z p° qd vt dic amb. iōas missus ē pdicar nininitis pniā3. saluator nr missus ē i mūdū pniā3 pdicauit.mat.4.pniā3 agite appropiqbit.n.regm celoꝝ. Jtē iōas tēpestatē maris patit/z saluatō nr psecutiōe3 secli a pplo iudaico sustiet.ps. oēs fluct9 tuos iduxisti sr me. Jtē vētus 9 ionā 9citat mar:z spūs imūdus aduersus dn3 9citat plebē.ps Astiterūt reges tre/z pncs 9uenerūt i vnū aduersus dn3 z aduersus xp3 ei9. Jtē i tāto mari piclo iōas secur9 dormiebat:z xps p dīne nāe v

Nota allegoriā. 3 xps ione naufragio i morte figura t.

tutē idubitāt accessit ad mortē.ps nō tiebo mala/qm tu mecū es. Jtē iōas missus ē i pfūdū maris/vt ei9 tēpestas cessaret:z xps expositus est morti/vt cessaret fluct9 secli ps. Ueni i altitudinē maris/et tempestas dimersit me. Jtē ionā cete suscepit: ita xp3 auida mors glutiuit. Gen. 37.fera pessima cōedit eū/bestia deuorauit iosephē.Puer.1.dglutiam9 iustū sic ifern9 viuētē. Jtē, ionā cet9 digē n potuit/nec diu retinē/s3 emisit illū.sic z mors 9sueta mortuos edē z digerē:viuētē dn3 z icōphēsibilē digerē n valēs nauseata reiecit z reuera digerē cū n valebat:petra n erat dicēte aplo:petra aūt erat xps i.Cor.x. Jtē ionā gdā cet9 gluciēs solūmō reiec.s3 mors excipiēs dn3 n tm eū/s3 mltos cū eo euomit:mlta n.corpa scōꝝ surrexerūt cū eo.nā sic solēt hoies 9rias potiōes sumē/ vt ea q it9 hūt reijciāt:ita z morti 9tigit.accipit.n.corp9 dni tāq3 9riā potiō3:vt aa corꝭ q tenebat euomēt.itē gluciēs mors corp9 dni/n vulnerauit carnē ei9 s3 ipa poti9 vulnerata ē a cāne/q2 n erat cāo illa tal q duorari possz a mōte:s3 erat gladi9 petrin9 pcidēs gulā mortis: vn i corꝭ dni errauit/z dcepta ē mors:nā dū apuit fauces suas putās eū sic cete ros duorar/ipa poti9 capta ē z duorata:absorpta ē.n.mors i victo ar. j.coi.xv.p rsurrectō3 suā dns nr iesus xb dglutiuit mortē/vt vite etne hrdes efficerēt. ¶ Nō moralr. q2 nlla gnō hoi3 tā diffilr cōrigibil ē q3 q asibi docti/qn scbe/ar iusti/qn pharisei vnr.docti n patiūr doceri.iusti n sustinēt rephēsiō3.puer.30.Gnō cuius excelsi st ocli z palpeb:e ei9 i alta surrecte gnō q sibi mūda vr:z tn nō ē lota a sordib9 suis:adultra gdē ē gnō eoꝝ/g sibi vnr sapiētes:sūt.n.adulterātes vbū di/q2 pprijs actib9 miscēt 4

diuina eloquia: mala vo gsiatio est eoꝝ qui se iustos putāt. q2 vt dicit Greg. xxxiiij. libro moꝝ. dū humili tatē q̄ mater est virtutū nesciunt/ vsum sui laboris pdunt/ ēt si q̄ bona sint q̄ operari vident: hoꝝ mala Greg. ibidē recitat dicēs cūctis apud se supba mēte cogitatiōe tumētib⁹. Inest clamor in locutione. Amaritudo in silētio. Dissolutio i hylaritate. Furor in tristitia. Inhonestas in actiōe. Honestas in imagine. Erectio in incessu. Rancor in rhisione. Hoꝝ mēs semp est ad irrigandas ꝯtumelias valida: ad tollerādas infirma: ad obediendū pigra ad lacessendos alios ip̄ortūa: ad ea q̄ facē dz ꝛ p̄ualet ignaua: ad ea q̄ nec facē dz/ nec p̄ualet pata: h̄ in eo ꝙ spōte nō appetit/ nullis exhortationib⁹ flectit: ad h̄ aūt qd̄ latēter dsiderat/ q̄rit vt cogat: q2 dū metuit ex desiderio suo vilescere/ optat vim in ipsa sua volūtate tollerare. Itē vt dicit btūs Aug. li. de doc. xp̄i. verba sunt signa reꝝ. Istis itaq3 supbis ex scriptura/ aut ex iustitia moralis sermo vilis est exempla scōꝝ fastidiūt: miracula cōtēnūt: iā ēt euāgelia sine deuotione audiūt: ꝛ de celo signū q̄runt: quia sublimia ꝛ inaudita pruriētes auribus volunt sibi p̄dicari. Similes strutiōi/ q expādit alas ad volatū/ ꝛ tamen in terra semp manet. Ps. posuerūt in celo os suū/ ꝛ lingua eoꝝ trāsiuit in terra. ¶ Itē non est dādū talibus nisi signū/ Jone prophete/ vt ei⁹ periculo territi/ humiliētur ꝛ ꝯuertātur. ¶ Itē cetus est diabolus/ q absorbet fluuiū ꝛ non mirabit: h3 enim fiduciā qd̄ influat iordanis in os ei⁹: vt di. Job. xl. q2 nō est ei magnū absorbē fluuiū infideliū/ sed sperat iordanē baptizatoꝝ bibere. Itē cetus iste mordet delectatiōe/ sed deglutit cōsensu: ne aūt digerat pcōr/ ꝛ in i fernū descēdat/ remediū est pnīa: q̄ festinanter ꝯterat pcōr/ ne p̄mo die peat: nascit aūt ꝯtritio ex timore gehenne/ ꝛ spe venie. Sequit dies scd̄s. s. oris ꝯfessio. In 3° aūt die q ē humilis satisfactio inde vere penitēs reijcit a diabolo ꝛ liberatur.

Gregorius ꝯtra supbos.

Sermo. 3. iiij. ferie post primā dn̄icā in q̄dragesima ꝛ in ordine. 39.

Viri niniuite surgent in iudicio cū gn̄one ista ꝛc̄. In hac parte pcōꝝ in pnīam domin⁹ p̄dicit eē ꝯtēnēdā in extremo iudicio. Et quattuor facit. primo eni p̄dicit generalē resurrectionē/ tā ifideliū/ q3 fideliū (viri niniuite.) Infideles/ qbus p̄dicauit Jonas: niniue ciuitas fuit eximia regis assyrioꝝ prime/ videlicet/ monarchie mundi. (Surgēt) a mortuis (cū generatione ista) iudeoꝝ. Dan. xij. q dormiūt in puluere terre euigilabūt: alij in vitā eternā/ alij in opprobriū vt videāt semp. ¶ Scd̄o p̄dicit iudicij examinationē (i iudicio) vterq3. n. niniuite ꝛ iudei iudicādi ꝯsurgent. Sz huic obijcit illud p̄s Nō resurgēt ip̄ij in iudicio: q2 vt di. Joā. 3. Qui nō credit. Iā iudicat⁹ est. Solutio q̄druplex ē iudiciū. s. distictionis/ examinatiōis/ cōparationis/ ꝛ dānationis. Infideles qdē iā iudicati sunt iudicio distictiōis: fideles vero iudicabunt iudicio examinatiōis. Sic legit Mat. xxv. ꝛ i h̄ iudicio ifideles i. ip̄ij nō resurgēt. Infideles āt oēs iudicabūt iudicio dānatiōis sine examinatiōe cāe. Sz qdā eoꝝ cōparatiue iudicabūt q̄sdā fideliū: d qb⁹ nūc agit. 3°. p̄dicit iudeoꝝ dānatōez. (Et ꝯdēnabūt eā.) Hiero. nō iuie ptāte/ sz cōpationis

Dubiū.

Solō.

ra⁹: q: i cōpatiōe nininitaꝝ magis videbūt iudei dānabiles. Eze. xvj. vicisti alias gētes pcīs tuis scelera ti⁹ agēs: iō iustificate sunt cōpara tiōe tui. Et facient i te iudicia i oclis mltaꝝ gētiū. ⁋ Quarto cū dic (q: pniaꝫ gerūt) pōit h⁹ iudicij rōneꝫ duplicē: vnā qdē ex pte iudicātiū/ q: fuerūt penitētes. Alterā vō ex p te iudicādoꝝ: q: īpenitētes manse rūt: pp pmū ait (q: pniaꝫ egerūt.) nininite (in pdicatione Jone) cui⁹ predicatio comminatoria fuit ni hil promittens cōmodi. Sic enim pdicauit Jonas: adhuc. xl. dies. vel sm. lxx. iterpretes. adhuc triduū z nininue subuertet ad hāc vō pdica tionē qūo pēituerit di Jone. iij. Et crediderūt nininite dño z predica uerūt ieiuniū/ z vestiti sunt saccis/ a maiore vsq ad minorē. Et perue nit vbū pdicatiōis ad regē niniue: z ipse surrexit/ d solio suo/ z abiecit vestimētū suū a se/ z idut⁹ sacco z se dit in cinere z pceptū ē ex ore regis ieiuniū publicū/ z vt oēs iduāt sac cis/ z ad dñz clamēt in fortitudine. Et vt ɔuertat vir a sua mala/ z ab iniqtate q est i manib⁹ eoꝝ: z vidēs de⁹ pniam eoꝝ/ misert⁹ ē eis: z pep cit penā/ quā est cōminat⁹. 2ᵃ cā h⁹ iudicij sumit ex pte iudeoꝝ īpenitē tiū: iuste. n. indicāt a nininitis peni tētib⁹ ad pdicationeꝫ Jone: q: ipsi nō penituerūt ad pdicationē xpi: iō ait. (Et ecce plusq̄ Jōa) qm̄ Jo nas hō pur⁹/ xps de⁹ z hō. Jōas so luꝫ comminat⁹ est/ xps ēt regnuꝫ dei pmittit penitētib⁹. Jlle triduo solū/ xps mlto tpe pdicauit. Jlle p dicās cupiebat nihilominus dāna tionē nininitaꝝ/ ne mēdax videret/ sꝫ xps orauit p trāsgressorib⁹ vt nō pirēt. Jlle solū exhortat⁹ ē ad pniaꝫ: xps ēt pñie ppositūꝫ pficit. Jlle ab

Nō pēi tētiaꝫ ni niuitaꝝ.

sprijs gēti icredule: xps ppio dei pdicauit ille alien⁹ z aduēa: xp̄s sp pñs. iō ait (hic.) Hiero. Hic aduer biū loci/ nō pnomē itelligas. i. i pñ tiaꝝ ē q maior ē Jona. Joā. j. medi⁹ āt vi͡ꝫ stetit quē vos nescitis. ⁋ Nō 2 pmo q: p nininitas seclares hoīes occupati in negotijs mūdi itelligi pñt: niniue eni īterpretat spōsa vl pulchra: z mūdus greco pdyoma te cosmos. i. ornatus z pulcher di. gen. ij. p fecti sunt celi/ z terra z ois ornat⁹ eoꝝ: q nininite sunt scli acti bus occupate: isti frequēter audi ta pdicatiōe agūt pniam. Luc. xv. Erāt apropiquātes ad iesuꝫ publi cani z pcores/ vt audirēt illū. Jteꝫ q sibi aut docti/ aut iusti vidēt/ nō pdicatores alios/ sꝫ ipꝫ xpm q̄tti die audiūt legēdo sacrā scripturaꝫ q dicit. Luc. xiij. nisi pniaꝫ egeritis oēs pibitis z tn̄ aīo idurato/ quo magis familiariter audiūt verba xpi/ eo minus timēt ipsi⁹ iudiciū/ z magis dispiciūt ei⁹ pmissuꝫ: q: ni mia familiaritas pit cōtēptū. Jteꝫ seculares ɔuersi saluant/ z plerūq religiosi dānant. Mat. xxj. amē di co vobis/ q: publicani z meretri ces pcedēt vos in regnū dei. Jtē ex cōparatiōe sclariū iudicata dānat vita religiosoꝝ. Esa. xxiij. Erubesce sydon ait mare Greg. i plogo mo ra. Jn sydōe igt/ figurat stabilitas in lege positoꝝ. Jn mari āt vita gē tiliū. Erubesce q sydō ait mare: q: ex vita gētiliuꝫ redarguit vita sub lege positoꝝ/ atq ex actiōe sclariū ɔfundit actio religiosoꝝ: duꝫ isti ēt pmittēdo nō fuāt/ q i pceptis audi unt: z illi viuēdo ea custodiūt in q bus neq̄q̄ mādatis legalib⁹ astrin gunt. ⁋ Quarto cū di. (Regia au stri zc̄) pnūciat cōdēnatio negligē tiū diuā sapientiā. Et q̄tuor tāgūt.

Nō ap plicatio nem.

Prio.n.resurrectio isinuat. (Regia austri) ipa ē regia Sabba/ d q̄ leg' 3.Re.10. Sabei.n.q̄z erat regina v̄sus austz iux̄ tropicū cācri hitāt. Ita regia credit fuisse vna ex.10.sibil. Sibilla vo pphetissa dī (Surget) a mortuis vl' (surget) supior meritis (cū gñone ista) iudeoz q̄ resurgēt oēs pui z magni/ r̄ges/ z sbiecti. Job.3. pu' z magn' ibi s'. 2° pōit iudicij cōpatio (In iudicio.) ps. de' iudiciū tuū regi da. 3° po' iudicatorū ɔdēnatio (z ɔdēnabit eos) ps. Cū iudicat exeat ɔdēnat'. Hiero. Eodē mō ɔdēnabit regina austri ppl'z iudeoz q̄uo cōdēnabūt niniuite isr̄aelez icredulū: ñ siñe ptāte/ s; cōpatiōis ex° niniuite qdē de in pnia. Regia āt austri d negligētia. Quarto cū dic (qr vēit.) Tāgit h' ɔdēnatiōis rōnē tā ex pte iudicantis/ q̄z ex pte iudicatoz. Ex pte qdez iudicātis ē meritū (qr vēit) hierosolimā cū mag̃ cōitatu/ z mltis muneribus (a finib' t're) Ecce labor itiers: z qr forte vltra tropicū cācri/ sb torrida zōa ñ ē t'ra hitabil': iō dix̄ eaz vēisse a finib' t're.s. hitabil' (audire sapiaz salōnis.) Tāt' amō fuit sapie i hac mlier/ vt nec regni gubnacl'a/ nec lōgū iter/ nec sumpt' imēsi eaz retinuerūt q̄ min' ad salōnē venerit v̄itatis amore. Cūqz pposuisset regia ipsi salōni oīa de qb' dubitabat: ipe docuit eā d oīb' q̄ petierat. Nec fuit smo q regē latuerit/ vñ regina vidēs tātā ei' sapiaz prupit i laudē ipsi'. dicēs ver' est smo quē audiui i t'ra mea/ z ñ credebā narrantib' mihi/ dōec ipsa veni z vidi: qr med' ps mihi nūciata ñ fuerat: maior ē sapia tua/ z opa tua/ q̄z rumor quē audiui. Scđe inuit d meritū iudicatoz. (Et ecce) euidenter (plusq̄z salon) excellent. (hic.) psentialr hñ plusq̄z salōn xp̄s q ē fons sapie v̄bū dei iexcelsis. Col.2. In q̄ s't oēs thesauri sapie z sciētie dei abscōditi. Baruch.3. Hadiuēit oēz viā prud' z sapie. Et qm̄ xp̄z excellētiorē salōne ñ abñtē s; pñtē ɔtēpsit audire ppl's iudeoz: iō ɔdēnabit p regiaz austri. ¶ Nō qr h; hāc silitudinē illi sūt dānabiles q fablis poetaz z gestis heroū/ atqz phophicis detēti/ sapiaz sacre scripture ɔtēnūt/ qb' magis sapiūt esce egypti/ q̄z māna de celo. ¶ Nō h dno ex' p̄m agē de pnīe/ aliō acqrēde sapie q̄z p̄m p̄uiū ē 2°. In maliuolā.n.aiaz ñ itroibit sapia/ nec hitabit icorpe sbdito pcis. Exm̄ p̄mi s't niniuite. Regia vo austri ē exm̄ scđi pp p̄m p° ɔsidm̄ qr pcōres pueris assilant/ penitētes āt viri sunt. viri qdē dnr a v̄tute. qr vi sibiipsis inferūt. Mat.11. Regnū celoz vi patit/ z violēti rapiūt illō. Itē penitētes niniuite sunt.i. germīa plēbitudinis: qr eradicatis fedis ɔcupiscētijs/ decor v̄tutis icipit i eis germīare. ps. asp̃ges me dn̄o ysopo z mūdabor lauabis me z s' niuē dalbabor. Itē ñ dnt dicē/ aut pcrastinādo pmittē/ vl' ēt cū dānatis i iferno pati pniaz. S; poti' dnt agē. Job.41. Ego me rep̄hēdo z ago pniaz i cinē z fauilla. Bre. i Hom. pniaz/ igt/ agē ē ppetrata mala plangē/ z plāgēda itez ñ ppetrare: nā q sic fcā dplorat/ vt tñ alia cōmittat adhuc pniaz agē aut igñrat/ aut dissilat. Itē ad pniaz puocāt pcōres pdicatiōe Jōe/ q cōmiatus ē ruinā eternā in pxio. ps. Reuelata s't fūdamēta orbis t'raz/ ab icrepatiōe tua dn̄e / ab inspiratiōe sp̄ūs ire tue. Itē surgūt penitētes/ iudicāt z ɔdēnāt: surgūt qdē post casū culpe dolore ɔtritiōis/ a lecto voluptatis/ q terra cupiditatis/ a sn

Nota z sequentes mōdana studia.

Nota similitudines.

4

de ptãtis. ps. Surgite postq̃ sedebitis. Mich. 7. Ne leteris inimica mea/ q: cecidi/ ɔsurgã/ deinde postq̃ surrexerit penitẽtes aliuz actuz exercẽt/ q: indicãt.i.examinãt ꝛ accusant culpas ꝓprias/ oris ɔfessiõe j. Cor. 11. Si nosmetipsos diiudicarem⁹/ nõ vtiq̃ iudicaremur: hoc est iudiciũ deo placitũ. gñonẽ.i.oĩ genẽ pcti malã adulterã discernẽ/ post iudiciũ seq̃t dãnatio. Seipsos eni vere penitẽtes dãnãt ad penas ne cũ h mũdo dãnẽt. ¶ Itẽ regia ẽ aĩa q̃ post pnias ꝓsidet sensualitati ꝛ regit mot⁹ ei⁹. ysidor⁹. Rex ingt/ eris si teipsũ rexer. Et q: sine grã spũs scĩ id fieri nõ pt: iõ regina australis ẽ: auster.n.afflatũ grẽ spũs scĩ dsignat. Itẽ oz aĩaz deferẽ fines terre.i.fines terrẽos/ vt vnũ finẽ.i. ips celestẽ intẽdat: terreni eni fines plures sunt/ aut diuitie/ aut voluptas/ aut ptãs/ aut honor/ aut glia. Sz regalis aĩa hos fines reliqt terrenos: vñ celestẽ ĩtẽdẽs finẽ q dicit apo.j. Ego sũ pñm ꝛ finis. Itẽ hijs finib⁹ relictis pueñiat aĩa/ p viã iustitie ad teriuz sapiẽ. Eccli.j. fili ɔcupiscẽs sapiam sua iustitiã/ ꝛ de⁹ ꝓbebit illã tibi. Itẽ audiat obediẽdo. ps. audi filia ꝛ vide/ ꝛ iclina aurez tuã: audiat ẽt nõ eos de qbus ps. Narrauerũt mihi iniq fabulatõez/ sz ñ vt lex tua. Igit audiat sapiaz q̃ dic puer. 8. O viri ad vos clamito/ ꝛ vox mea ad filios hoĩz: audite me qm̃ de reb⁹ magnis locutura sũz: btũs hõ q audit me. Itẽ audiat sapiaz ñ curiosaz phoꝝ/ nõ ɔtẽtiosaz suphoꝝ/ ñ malitiosaz cupidoꝝ. Sz simplicẽ/ pacificã/ ꝛ benignã salomõis pacifici.i.xpi. cui⁹ loc⁹ ĩ pace fcũs ẽ. ps. audiã qd loquaf ĩ me dñs de⁹/ qm̃ loquet pacẽ in plebez suaz. ad hui⁹ sapie pedes Regia au

Nõ applicatio nem.

stri/ Maria magdalene sedens audiebat vbũ illi⁹. Itẽ tres act⁹ sunt huius aĩe discipule vitatis. nã surgit/ iudicat ꝛ cõdẽnat. Surgit qdẽ ad celsiorẽ spũalẽ vitã phyl. 3. Nr̃a ɔuersatio ĩ celꝭ ẽ. Et Col. 3. Si ɔsurrexistis cũ xp̃o/ q̃ sursũ sũt q̃rite. Iudicat ãt/ q: cũcta q̃ scũra est discernit: appetitu.n. ꝛ nõ iudicio agi bestiale ẽ. j. Cor. 2. Spũal ãt oĩa iudicat. Ber. ad Eugẽiũ hic/ iqt/ oẽ op⁹ sũũ trina q̃dã ɔsideratiõe ꝓueniet: pm̃ qdez an liceat. Deide an deceat/ postremo an expediat. Cõdẽnat ãt spũalis iste vitã pcõꝝ. Cũ ipe mortu⁹ sit mũdo Sap. 4. Cõdẽnat iust⁹ mortuus/ viuos impios.

Sermo. 4. q̃rte ferie post pmã dñicã in q̃dragesima ꝛ ĩ ordine. 40.

Cuz dĩ. (Cũ ãt imũdus spũs) agit de picto recidiuatiõis. dupl r. Pmo qdẽ in gñali. 2° de inde ĩ spãli ibi (Sic erit ꝛ gñõi.) Prima vo ps q̃ttuor ɔtiet.s. dmõis egressũ ꝛ pgressuz/ ac regressũ atq̃ igressũ. 2m ibi (ãbulat) 3m ibi. (tũc dic) 4m.i. (Et itrãtes hitãt.) pp pm dic. (Cũ ãt imũdus spũs) .i. dia⁹/ q ẽ spũs sz nãz. Eccli. 31. Sũt spũs q ad vidictã creati sũt/ sz ẽ imũdus pp clpã. Esa. 14. q̃si strips iutilis ꝛ sanie polut⁹ es. Et Eze. 28. In iniq tate tua polluisti scĩficatiõez tuaz. Et nõ q: pp clpã diabol⁹ dĩ polut⁹ ꝛ imũdus/ q: culpis ignaf/ imũda suggerit/ ꝛ q̃si porc⁹ in luto. sic ipse in inmũdis cogitatiõibus volnif. Et lz gñaliter oĩs culpa imũditia sit: tamẽ spãliter dicif spũs immũdus demõ q pest luxurie/ ꝛ q pest auaritie/ ꝛ q preest idolatrie/ aut superbie. Apoc. xvi. De ore draconis idest ab inspiratiõe diaboli procedũt tres spũs imũdi in modũz ranaꝝ. Rana in luto versaf: sic luxu-

Nõ recidiuatio nẽ p demonioꝝ opus.

Nõ culpe imũditiam.

riosus in imũditia carnis. Rana garrula est ꝛ natat: sic auarus strepitu verboꝝ ꝛ enauigãdo maria cõquirit diuitias. Rana ẽt inflat ꝛ saltat qđ ad superbiã ptinet. (Exierit ab homine). Sꝫ nõ exit ab eo nisi i ipo fuerit. Jmmũditia vero culpe facit diabolo hitaculũ. Duplex aũt est imũditia hoĩs. s. originalis/ꝛ actualis: ꝛ vtraq3 ẽ lectus diaboli. Primã imũditiã lauat aqua baptismi scđa3 lachryma pnĩe. Et iõ diabolus exit ab hoĩe/ aut p grãm baptismi/ aut per remediũ pnĩe. Eze. xxxvj. Ef fundã sup vos aquã mundã ꝛ mũdabimini ab oĩbus ĩquinamentis vr̃is/ꝛ ab vniuersis ydolis vr̃is mũdabo vos/ꝛ dabo vobis cor nouũ ꝛ spũm nouũ ponã in medio vr̃i: q̃ scđo exit diabolus a corde hoĩs. Zach. xiij. Spũꝫ imũdũ auferã de terra. ¶ Scđo cũ dicit. (ambulat per loca). Describit demonis pgressus q̃ ad q̃ttuor pmo qdẽ q̃tũ ad motũ. (ambulat). qui ẽ motus pedũ: ꝛ vt dic̃. Greg. 2. li. mora. Diabolus ab illo volatu spũalis potẽtie corruẽs/malitie sue pondere grauat/ vt nõ trãsuolare/sꝫ potiꝰ ambulare dicat. Job. ij. Circuiui terrã ꝛ perambulaui eã/ cuiꝰ ambulare tẽtare/est. Et tñ cũ sit volatile: nõ volat/ sꝫ q̃ttuor pedibꝰ gradit: iõ sꝫ legeꝫ abhominabil ẽ ꝛ imũdus. Leui. xj. Oẽ de volucribꝰ qđ gradit sup q̃ttuor pedes abhoĩabile erit vobis q̃ttuor pedes diaboli qbus ambulat q̃ttuor sunt affectiones eiꝰ. pma est supbia ꝯ deũ. Scđa inuidia ꝯtra hoĩeꝫ. 3ª ĩpenitẽtia ꝛ obduratio ꝯ seipꝫ. 4ª fallatia rursus ꝯtra hoĩeꝫ. Jtẽ demonis pcessuꝫ describitꝰ quo ad locũ. (Per loca arida). lucas p loca in aquosa .i. sine aqua existia: diabolus cũ nõ sit corpus/sꝫ spũs/ spũalẽ ꝛ nõ corpalẽ querit locum

Spũalis vo locus aĩa est/ꝛ in quorũdã qdẽ aĩabus ipse veniens manet in eis. vꝫ/q eiꝰ tẽtationibꝰ ꝯsentiũt: istoruꝫ aũt aĩe sunt humectã ꝛ aquosa/ qꝛ ꝯcupiscẽtiaꝝ hũore perfundunt: ꝛ i tali manet diabolus loco. Job. xl. Sub vmbra dormit/ i secreto thalami/ in locis humẽtibꝰ. Sꝫ p loca arida. i. corda sicẽtia celestẽ fontẽ/ꝛ in aquosa. i. carẽtia voluptatꝫ hũore p hec/ inq̃/ corda diabolus ambulat tẽtãdo/sꝫ non manet/qꝛ eiꝰ tẽtationibꝰ nõ ꝯsentiunt. Jtẽ huiꝰ pcessus ponit itẽtũ. (querẽs requiẽ). Gre. 2. lib. mora. qꝛ getꝰ i celi culmine stare ꝯtẽpsit/anxie laborꝫ requiẽ q̃rit in ĩmũdis cogitationibꝰ. Jtẽ huiꝰ itẽtionis ponit frustrationẽ. (Et nõ inuenit). p ĩmũditiã. n. malitie iã scꝫ esse sibi mãle/ vt in corde solũ ĩmũdo inueniat requiẽ/ꝛ iõ inꝰ cordibꝰ arẽtibꝰ nõ põt quiescere. ¶ Tertio cũ di. (Tũc dicit). ponit demonis formidãdus regressus: circa qđ tria facit. pmo. n. ponit demonis colloquiũ. 2º. hoĩs ociũ. (Et veniẽs). 3º. demonis studiũ (tũc vadit). dic̃ g̃. (tũc). qñ non põt diabolus requiẽ inuenire. (dic̃). eiꝰ dictũ est iniquũ ppositũ. Sꝫ cui dic̃ illud nisi deo quẽ latẽ non põt. Job. xxvj. nudus ẽ i infernꝰ corã deo/ nec ẽ vllũ opimẽtũ pditiõi. Esa. 37. hitationẽ tuã ꝛ ĩtroitũ tuũ/ꝛ egressum tuũ ego cognoui dic̃ dñs/ꝛ insaniã tuã ꝯ me. Cũ fureres aduersuꝫ me/ superbia tua ascẽdit in aures meas dic̃/g̃ diabolus. i. iniqua ppo nit q̃ deꝰ audit. ¶ Sciẽdũ aũt vt dic̃ Greg. 2. lib. mora. qꝛ q̃ttuor modis deꝰ loquit diabolo tribꝰ vo modis diabolus loquit ad deũ ¶ Et pmo qdẽ loquit deꝰ ad diabolũ p̃uas eiꝰ vias redarguẽdo. Job. ij. vñ venis. Gre. Quid ẽ dicere diabolo vñ/venis nisi prauas eiꝰ vias q̃si in cogni

2

Nota [...] mõ d[...] ad di[...] bolu[...] ipe ad[...] uꝫ lo[...]

tas reprobare. ¶ Scdo loquit de diabolo electoꝝ suoꝝ iustitiā ꝓponēdo. Un̄ nunquid ꝯsiderasti suuʒ meū. Job/ ꝙ nō sit ei silis in terra? ¶ Tertio deꝰ loquit ad diabolū iustoꝝ vitā tētari ꝑmittēdo. vn̄ dcm̄ est sibi. Ecce vniuersa q̄ hēt in manu tua sunt. ¶ Quarto loqnt deꝰ diabolo/ eū a tētatiōe ꝯpescēdo: dixit. n. illi. Tātū in eū ne extēdas manum tuā: z rursus aīam eiꝰ ẜua zc. ¶ Tribꝰ vō modis diabolꝰ loquit ad eū. Primo/ qdē ꝓprias vias isinuādo cū ait. Circuiui terrā z ꝑambulaui eā. 2° electoꝝ inocētiā falsis criminibꝰ accusando ait. n. ꝯ. Job. nūqd. Job frustra timet deū: nōne tu vallasti domū eiꝰ vniuersaq; sbaʒ eiꝰ ꝑ circuitū? 3° ad deuʒ diabolus loquit̄ tuiaʒ tētandi postulādo: vn̄ ait sʒ extēde manū tuā z tāge cūcta q̄ possidet/ nisi i faciē bn̄dixerit tibi: g cū h loco dī. (tūc dic̄). dicē diaboli ē vias suas eē deo manifestas. dicē. n. ē accusare penitētes. dicē ēt eiꝰ est tētādi facultatē petē. ¶ Deinde ponit tractatū/ ꝯsiliū. (Reuertar). h ē ambulare diaboli: sicvʒ/ egredi: vt sꝫ reuertat. 1. pe. v. Circuit q̄rēs quē deuoret. Greg. iij. lib. mor. Sepe. antiquꝰ hostis ad tp̄s recedit/ nō vt illate malitie finē ꝑbeat: sʒ vt secura corda repēte rediens inopinate facilꝰ irrūpat/ ad eos vō reuertit/ q retro aspiciūt ad ea q̄ obmiserāt pctā: de qbꝰ ꝓuer. xxvi. sic canis q reuertit ad vomitū suū/ sic qui iterat stultitiā suā. (in domum meā). Infelix cor qd̄ ē domꝰ diaboli h ē domꝰ imūda. Leui. xiiij. h ē domꝰ mortis. Tre. 1. h ē domꝰ ad ifernū tēdēs ꝓu. ij. Inclinata ē ad mortē domꝰ eiꝰ: z ad iferos semita ipiꝰ (vn̄ exiui). ꝑstina hitatio dat illi fiduciā reuertēdi. iiij. Re. xix. ꝑ viā quā venit reuertet. ¶ 2° cū dī (z veniēs). ponit hoīs studiū q̄ disponit ad relapsum. Sūt aūt tria qbꝰ hō sic disponit/ z ad ipm̄ regredi diabolus ꝓuocat: z h sunt assumpta ociositas/ ꝑsumpta puritas / z simulata honestas. vn̄ dic̄. (Et veniēs diabolus) ad domū relictā: venit āt statū vniuscuiusq; ꝯsiderādo. Job. xx. vadēt z veniēt sup eū horribiles (iuenit eā vacāt ē). Ecce ꝑma dispō ad relapsum. Est autē triplex vacatio pª ab ope corpali: qdā. n. penitētes necīa opa fugiūt: solū orōnibꝰ z ꝑdicationibꝰ vacare volētes istis piculū est ne recidiuent: q2 vt dī. Eccle. xxxiij. Multā malitiā docuit ociositas/ iō suū tuū. i. corpꝰ tuū mitte in opōnē ne vacet. 2ª vacatio ē ab ope spūali qdā. n. postq; penitēdo ꝑstina pcā dimiserint: q̄si ꝯfidētes de salute/ desistūt bonū opari/ putātes sibi qd̄ egerint sufficē ad salutē ꝯ illd̄ Eccle. ix. qd̄cūq; pōt manꝰ tua istāter opare. 3ª vacatio ē a vexatiōe tētatiōis qd̄ vtiq; magni picli ē. Tales. n. aut tētationes nō aduertūt/ aut minꝰ ꝯ tētationes se muniūt/ aut ēt meritū victorie ꝑdūt: vn̄ augu. piculosissima/ inqt/ tētatio ē/ nlla tētatione vexari: sic vacātē aīaʒ diabolus aggredit cuiꝰ figura hētur Judi. xviij. q2 filij dan vrbē lacbis vacātē cepe rūt: z bn̄ ꝯuenit iterpretatō noīs negotio rei. nā lacbis iterpretat sibimet. ¶ 2ª vō dispō ad relapsū ē ꝑsumpta puritas: de q̄ dic̄. (Scopis mūdatā). Scopa q̄ sordes mūdat pnīa ē: tollit aūt nō tenaces/ sʒ mobiles z exteriores imūdicias: tales aūt pl'es videmꝰ q freqnt ad ꝯfessionē currūt: coīa solū z leniora pctā cū ml'to gemitu narrātes ꝙ fregerint silētiū/ z tarde ad horas venerit z silia mor'āt supbie/ inidie/ z ire nō expurgāt ꝙ ꝯ ps. dicebat exercitabar z scopebā spm̄ meū. De tali- .1.

b⁹ ait ipse saluator Mat. xxiij. ve vobis pharisei hypocrite/q mũdatis qḋ d̃foris ẽ int⁹ aũt pleni estis rapina ꝛ imũdicia. ℂ 3ª dispõ ad relapsũ ẽ simulata honestas. de q̃ dicit. (ꝛ ornatã). glo. simulatis v̓tutib⁹ eoꝝ: nãqꝫ icessus grauis/sermo pauc⁹/vult⁹ demissus/ꝛ sic morib⁹ ornati oib⁹ grati vr̃ ꝯ q̃s. Mat. 23. ait saluator ipse ve vobis scribe ꝛ pharisei hipocrite/q similes estis sepulchris dealbatis/q̃ a foris appent hoib⁹ spẽcõsa/int⁹ vo plena sũt ossib⁹ mortuoꝝ/ꝛ oi spurcitia: sic ꝛ vos a foris appetis hoib⁹ iusti/int⁹ aũt pleni estis hipocrisi ꝛ inigtate. ℂ 3° ponitur d̓mõis studiũ cũ dr̃ (tũc vadit). Et pmo qdẽ tãgit tẽtãdi facilitas (tũc vadit) vadit aũt ptãte tẽtationis accepta. 3. Re. 22. Dixit dñs ad diabolum decipies ꝛ p̃ualebis/ egredẽ ꝛ fac ita. 2° ponit vitioꝝ societas (ꝛ assumit secũ) sociata deniqꝫ sũt sibiĩuicẽ vitia/ita vt vnũ plura sibi coassumat Job. xli. vna squãma vni ꝯiungit ꝛ ne spiraculũ qdẽ icedit p eas vna alteri adhẽbit ꝛ tenẽtes se neq̃q̃ separabunt. Jtẽ assũptoꝝ vitioꝝ tãgit numeꝝ alietatẽ ꝛ q̃litatem numeꝝ qdẽ (septẽ). alietatẽ vo (alios spũs) q̃litatem aũt (negores se). h̓ figuratũ ẽ. Job. ix. ꝛ deu. 7. vbi legit q̄ .7. gẽtes ꝯgregate sũt vt pugnarẽt ꝯ isrl̓ ꝛc. ℂ Nõ p° q̄ p spũꝫ imũdũ designat macula originalis pcĩ/q̃ p baptismũ mũdat. Certũ ẽ q̄ pcã criãlia peiora sũt origiali: q2 magis volũtaria. Et iõ si p⁹ baptismũ dia⁹ tẽtat .7. criãlib⁹ vitiis: manifestum ẽ q̄ negores origiali pcõ spũs assumit. ℂ Jtẽ si p spũꝫ imũdũ diab⁹. itellr̓ ctũ ẽ qḋ pcã mõtalia sũt peiora eo: nã ipsa saltẽ demõis bona ẽ cũ sit op⁹ dei. Sꝫ pcm̃ id qḋ ẽ/malũ ẽ: vñ cũ ad ꝯsensũ pcĩ trahit/peiorẽ se spm̃ assumit. Jtẽ si p spũꝫ imũdũ pcm̃ carnis itellr̓: plres videm⁹ q cũ p⁹ luxurias penituerit/pp

castitatis v̓tutẽ quã speciatim⁹ hñt/a bõis vacãt opib⁹/de sua castitate cõfidẽtes. Sꝫ q2 dic. Gre. pcã carnalia maioris qdẽ ifamie/mĩoris vo culpe sũt pcĩs spũalib⁹ iõ sps luxurie secũ assumẽs vitia spũalia peiores se sps assumit: qb⁹ aggredit vacãtẽ aĩuꝫ ꝛ d̓ sua castitate ꝯfidẽtẽ. ℂ Sciẽdũ tñ q̄ si oẽ carnis pcm̃ minoris ẽ culpe pcĩs spiritalib⁹: q̃dam. n. vitia carnis vt adulteriũ/icestus/ꝛ ꝯ naꝫ/ꝛ pcĩs spiritalib⁹ maiora sũt/qbus aliqñ molestat imũdus spũs eos q̃s p° simplici fornicatiõe fedabat: ꝛ ita 7. negores se assumit. Jtẽ si spũs imũdus ẽ qḋlibꝫ pcm̃ mortale/ ẽt p⁹ pniaꝫ ei⁹ dia⁹. assumit. 7. spũs negores se ad tẽtãdũ torpẽtẽ aĩuꝫ p⁹ pniaꝫ. Et sũt .7. isti sps negores p° pcõ iã demisso. Sꝫ deniq iterato ꝯrie dispõnes .7. donis scĩ spũs: nã q relapsus est i pcm̃ p⁹ dimissum p° hꝫ spm̃ ideuotionis/q2 dina ei nõ sapiũt/ꝯ donũ sapie. Jtẽ hꝫ spm̃ hebetudis ꝛ altetatis/ q2 ñ itlĩt dina/ꝯ donũ itellect⁹. Jtẽ hꝫ spm̃ p̃cipitatiõis/ꝯ donũ ꝯsilij. Jtẽ hꝫ spm̃ debilitatis/q2 ẽt minime tẽtationi ñ resistit/ꝯ donũ fortitudis. Jtẽ hꝫ spm̃ in g̃titudis/q2 porẽ remissionis g̃raꝫ ñ recognoscit/ꝯ donũ scie. ij. pe. j. Cui ñ sũt p̄sto h̓ cec⁹ ẽ/ ꝛ manu tentãs obliuionẽ accipiẽs purgatiõis veteꝝ d̓lictoꝝ suorũ. Jtẽ hꝫ spm̃ obduratiõis ꝛ ipnĩe ꝯ donũ pietatis. Jtẽ hꝫ spm̃ irreuerẽtie ꝛ audatie/q2 sine vllo timore dei aut gehẽne peccat/ꝯ donũ timoris dñi. ℂ 4° cũ dr̃. (ꝛ itrãtes) ponit d̓monũ igressus. Et p° qdẽ tãgit eoꝝ itroitũ (ꝛ itrãtes). veniũt cũ tẽtãt: itrãt vo cũ delectãt. (hitãt ibi) cũ eis ꝯsentit. Esa. xiij. Requiescent ibi bestie ꝛ replebunt dom⁹ eoꝝ draconib⁹. apoc. xviij. cecidit babilon ꝛ fcã est hitatio d̓monioꝝ. ℂ Scḋo ponit talis hois statũ. (Et fiũt nouissima)

Nõ ꝯparatione iter pcã spũalia ꝛ carnalia.

.4.

.s.posteriora crimina. (hoīs illi⁹ peiora prioribꝰ.) z hꝫ duplr: tū qꝛ maiora sūt maioris grauitatis in se: tū ēt qꝛ recidiuātē efficiūt magis idignū venia. Jo.v. Ecce sanꝰ fcūs es/ iā noli peccare/ne deteriꝰ tibi aliqd ꝯtingat. ¶ Ultio cū dr̄. (sic erit) qꝛ .s. nouissima eoꝝ peiora erūt prioribus. (gn̄atōni huic). s. iudeoꝝ (pessime.) quā prius malā z adulterā/ nūc pessimā dicit/ mala qdē fuit illa gn̄o/ qꝛ p̄uaricata moribꝰ: peior aūt fuit qꝛ adultera ī cultu religionis: pessima v̄o fuit qꝛ dei filiū crucifixit. ¶ Et aduertēdū s̄m Hiero. qꝛ totū qd dcm̄ est in gn̄ali ꝯuenit in ideis: nā p° qdē p imolationē agni pascalis z legis susceptōēs / īmundus spūs idolatrie exijt ab eis. Jtē ambulauit ipse p aridā gentilitatis/ nec inuenit in eis requiē: expulsus p fidē suscepti baptismatis. Jtē redijt ad iudeos vacātes in obseruātia sabbi: z mundatos cerimonialibꝰ/ qꝛ solos se mūdos iudicabāt/ ceteras gētes īmundas. erāt ēt ornati exterioribus moribꝰ/ tēplo/ atqꝫ lege. Jtē diabolus assūpsit secuꝫ vij. spūs vitioꝝ. vij. gentiū/ q̄s d terra p̄missiōis eiecerāt iudei/ z eisdē vitijs gētiū eos repleuit: vn̄ status eoꝝ iste nouissimus peior est statu mānsionis egypti. ¶ Jtē mala ē ꝯilatio pctm̄ originale ꝯhens: peior est pctm̄ actuale cōmittēs/ pessima v̄o est post pniaꝫ recidiuans. ij. Pe. ij. meliꝰ .n. erat illis nō cognoscē viā iustitie/ q̄ꝫ post cognitōēs retrorsuꝫ ꝯuerti/ qꝛ vt di Hier. 33. Jnsanabilis fractura tua pessima plaga tua.

¶ Sermo qntus q̄rte ferie post p̄mā dn̄icā in. xlᵐᵃ. z in ordine. 41.

Tunc cū dr̄. (Adhuc eo loquēte ad turbas.) post dānatōēs īpenitentiū: z periculū recidiuātiū/ ponit cōmēdatōēs bn̄ opantiū. circa qd tria facit. p̄mo eni narrat xp̄i cognatos suꝑuenisse. (dixit aūt ei qdaꝫ) 3° ondit xp̄m spūalē cognatōēꝫ carnali p̄tulisse. (At ipse rn̄dēs.) dicit g° p̄mo .s. (Adhuc eo loqnte ad turbas.) hꝫ p̄dicationē suā incepit occasione scribaꝝ z phariseorū/ tn̄ turbe p̄nti loq̄baꝛ. (Ecce mr̄ eius z fr̄es) nō qdē filij mr̄is eius/ qꝛ fuit vnigenitus z p̄mogenitꝰ v̄ginis. puer. 4. Ego fui vnigenitus corā mr̄e mea nec ēt fr̄es xp̄i dn̄r filij Joseph. ex alia vxore/ vt qdam finxerūt: qꝛ Joseph v̄gis spōsus v̄go credit̄ p̄mānsisse. Sꝫ iuxta hebreum idioma fr̄es dn̄r ꝯsobrini nati/ videlꝫ/ ex fratribus / aut sororibus. ergo filij sororis btē v̄ginis. s. Jacobꝰ minor/ Simō z iudas/ z Joseph fr̄es dn̄i itelligūt̄. (Stabāt foris.) vn̄ ergo xp̄s ī domo loq ad turbā: z vt dicit Lucas/ nō poterāt p̄turba ire ad xp̄m. (querētes loqui ei.) Marcus dicit q̄ miserūt ad eū vocantes eū. ¶ Mystice cognati dn̄i s̄m carnē iudei sūt. Ro. 9. ex qbus est xp̄s s̄m carnē: isti dedignant̄ q̄ xp̄s annūciat̄ gētibus/ iō foris sūt nec intrāt ecclesiā fideliū/ qꝛ gentes putant īmundas. Jo. 18. Jpsi non introierūt in pretoriū/ vt non ꝯtaminarent̄. Moraliter v̄o ꝯsiderandū qꝛ vt dicit Aug. sup psalmū 35. Oratio tua est locutio ad deuꝫ/ qn̄ legis/ deus tibi loquit̄: qn̄ oras/ deo loqueris. Loq̄t ergo deus/ turbis/ cū p̄dicatiōēs eius audimus: nos v̄o eidē q̄rimus loq/ cū ceteris occupatiōibus absoluti/ ad orōnes p̄paramur: nemo aūt loqtur xp̄o/ nisi mater eius / aut frater fuerit. Mater eius est casta mens/ frater eiꝰ est q celestē cupit hereditatē: neqꝫ ēt eidē loq̄t̄ foris vagabūdus/

enī⁹ corp⁹ ⁊ si l ecclia ē cor tn̄ vagatur exteri⁹. Intret ḡ semetip̄s / ⁊ ibi inueniet iesuz / cui orādo loq̄t. Mat. vj. Tu aūt cū oraueris intrā cubiculū tuū. i. in thalamū. qḋ est mēs: vbi est lectus q̄etis / ⁊ clauso hostio sensuū / ne q̄c q̄ p eos ingrediēs impediat / ora p̄rem tuū in abscōdito. ℭ Scḋo ponit̄ insinuatio aduētus cognatoꝝ xp̄i. (dixit aūt ei q̄dam.) Hiero. vr̄ / ingt / mihi iste q̄ nunciat nō fortuitu ⁊ simpl'r nunciare / sed insidias tēdere: vtrū sp̄uali op̄i xp̄s carnē ⁊ sanguinē preferat. Chriso. vero dicit hūc nunciū suggerentē diabolo cui⁹ erat aduocatus hoc nunciasse / vt a doctrina ppl'i xp̄m auerteret. (Ecce mr̄ tua) cui debes reuerentiā (⁊ frēs tui) q̄bus debes grām (foris stāt) .s. in agro qḋ vtiq̄ tibi est min⁹ honoris (q̄rentes te) q̄bus debes ceteris obmissus intēdere. Chriso. dicit q̄ diabolus intēdēs q̄ xp̄s dissūdebat in ppl'o filiū dei se eē / fecit denūciari mr̄is ⁊ frm̄ ei⁹ p̄ñtiam / quatenus ppl's audiens q̄ carnales hr̄et parētes / nō crederent eē dei filiū: sicq̄ in eo diuinitatis obscuraret̄ nā. ℭ Tertio cū dicit (at ipse r̄ndēs.) ponit̄ sp̄ualis cognatiōis declaratio. circa qḋ tria facit. p̄⁹. n. ponit̄ xp̄i r̄ndentis interrogatio. (At ipse Rn̄dens) dicenti sibi / ait. (Que est mr̄ mea ⁊ qui sunt frēs mei). Nō interrogat quasi nesciēs mr̄em / qui eā de cruce cognouit: nec interrogat quasi eā despiciens / q̄ erat illi subdit⁹: vt dicit̄ luce. ij. Nec rursus interrogat quasi erubescens cognationē carnis / cui erat delitie esse cū filijs hominū / quiq̄ filiū ancille se appellat heb. j. Nō ɔfūdit̄ eos frēs appellar̄. S₃ iō ī̄rrogat / vt p̄ter cog̃tionē carnis ondat esse aliā pociorē. s. sp̄ūs.

ℭ 2° cū dicit. (Et extendens.) ponit̄ q̄sitū. Rn̄sio. Et scḋ ⁊ v̄bo facto quidē q̄ demonstrauit q̄ erāt sibi sp̄ualiter cognati. (Et extēdēs manus in discipulos suos.) Mar. dic̄. Et circūspiciēs eos q̄ ī circuitu eius sedebāt: v̄bo ēt eos ondit. (Dixit ecce mr̄ mea ⁊ frēs mei) nō denegat mr̄em ⁊ frēs carnales / s₃ preter eos alias mr̄es ⁊ alios frēs se hēre ondit nihilomin⁹ tn̄ mr̄ carnis ei⁹ ⁊ sp̄ualis mr̄ ipsius extitit. ℭ 3° cū dicit (Quicūq₃ enī) ponit̄ hui⁹ dicti rō generalis / in q̄ primo supponit diuine volūtatis effectū dicēs (quicūq₃ enī) general'r siue iudeus siue gētilis (fecerit volūtatē) .i. volitū. (p̄ris mei q̄ est ī celis). In hoc notat se aliaz hēre cognationē diuinaz. s. vn̄ iaz tres cognatiōes xp̄i hēmus. p̄mā deitatis 2am carnis. 3am sp̄ūs. Est aūt voluntas diuina nr̄a salus q̄ vult oēs hoies saluos fieri / cui⁹ volūtatis effcm̄ petimus dicētes: fiat volūtas tua sicut in celo ⁊ in terra. (ip̄e me⁹ frater.) q̄ filij⁹ dei p adoptionē / ⁊ coheres meus celestis hēditatis. Ro. viij. dedit nobis de⁹ sp̄m̄ q̄ clamem⁹ abba p̄r q̄ si filij ⁊ hēdes: heredes q̄dez dei / coheredes aūt xp̄i. (Soror) frater xp̄i est opator fortior. Soror aūt q̄ adhuc ifirmior est / vel soror xp̄i casta mēs ⁊ fecūda. Cañ. 4. hort⁹ ɔclusus soror mea sp̄ōsa. Hortus ɔclusus fons signat⁹.) Et mat̄ ē). Hiero. Isti sunt mr̄ mea q̄ me q̄ttidie in credētiū aīas gn̄ant. In Luca. 8. di. Mat̄ mea ⁊ frēs mei sunt hij / qui v̄bū dei audiūt ⁊ faciūt: faciūt frēs / audiūt sorores. Mr̄es v̄o ⁊ audiūt ⁊ faciūt. ℭ Et nō q̄ vt dic̄ saluator, Mat. xxvj. Qḋ vni ex minimis istis fecistis mihi fecistis. ḡ q̄ frna dilectiōe p̄ximū diligit ip̄e ē fr̄ xp̄i. Et

qui materna ꝯpassiōe indigēti sub uenit/ipse est mr xp̄i. Qui vero hu mili ꝯuersatiōe iniuriāti remittit/ ip̄e est soror xp̄i. ¶ Nō q₂ ex verbis xp̄i duo nob̄ ꝯsideranda sunt. Pri mum quidē q₂ generatio carnal'/lз sit bona/potior tn̄ est sp̄ual'. Nā ꝛ ipsa btā v̄go: vt dic̄ aug. li. de v̄ginitate felicior est mēte cōcipiēdo fidē xp̄i/ q̄ȝ carne ei⁹ carnē ꝯcipiēdo. Sȝ po tissima vtriusq; ē generatio diua. ¶ Scdo est aduertēdū q₂ pp̄ p̄sētiā carnalium cognatorum xp̄s sp̄uale opus nō itermisit: q̄m pentib⁹ car nis affectu qdeȝ debem⁹ īpendere sic tn̄ ne in ope dī īpediamur. Vn̄ Gre. vij. li. mora. Sic inqt/ q̄sq; ppī quor dз necessitatib⁹ ꝯpati / vt tn̄ p cōpassionē nō sinat viз sue inten tionis īpediri: vt affcūs qdē visce ra mentis repleat/ sз tn̄ a sp̄uali p posito nō auertat. Cui⁹ rei figura Nota figurā. h bētur. j. Regū. vj. vbi legit tollētes igr̄ duas vaccas q̄ lactabant vitu los vinxerūt ad plaustꝝ/ vitulosq; eaꝝ recluxerūt domi ꝛ posuerūt ar chā dei sup plaustrū: ꝛ paulo post ibāt indirectū vacce p viaз q̄ ducit bethsamis/ ꝛ itinē vno gradiebant pgentes ꝛ mugiētes/ ꝛ nō declinā tēs neq; ad dextrā/ nз ad sinistraз. Ecce q₂ vacce filioꝝ amore⁹ ꝯpassio ne iungunt: tn̄ nō declināt ab itinē nec colla retro flectūt. Sic nec̄e est vt icedē debeāt q sacre legis iugo suppositi iā p internā sciaз archaз dn̄i portant: q̄ten⁹ p h̄ q pp̄inquo rum nec̄itatibus ꝯdolēt/ a cepto re ctitudīs itinere nō decli nēt. bethsa mis vo dom⁹ solis interp̄taƭ: h̄ do m⁹ est celestis p̄ria/ q̄ directe pcedē dum est nec p affectu cognationis declinemus ab ea.

¶ Feria. v. post. j. dn̄icaз. xl. Scd̄m mattheū. Cap. 15.

In illo tp̄e. Egressus iesus secessit ī partes tyri ꝛ sidonis. Et ecce mu lier chananea a finibus illis egressa: clamauit dicens ei. Miserere mei dn̄e fili dd̄: fi lia mea male a demonio ve xaƭ. Qui nō rn̄dit ei v̄bū. Et accedētes discipuli eius, ro gabant eū, dicētes. Dimitte eā, q₂ clamat post nos. Ipse aūt rn̄dēs, ait. Nō suз missus nisi ad oues, q̄ pierūt dom⁹ isrl̄. At illa venit, ꝛ adorauit eū, dicēs. Dn̄e, adiuua me. Qui rn̄dēs, ait. Nō est bonū sumere panē filioꝝ, ꝛ mitte re canib⁹. At illa dixit. Etiā dn̄e. Nā ꝛ catelli edūt de mi cis, q̄ cadūt de mensa dn̄oꝝ suoꝝ. Tūc rn̄dēs iesus, ait il li. O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sic̄ vis. Et sana ta est filia ei⁹ ex illa hora.

¶ Sermo p̄m⁹. 5ᵉ ferie post p̄mā dn̄icā in xlᵐᵃ ꝛ in ordine. 42.

Gressus iesus se cessit in ptes ty ri ꝛ sydonis/ ꝛ ec ce mulier cana nea a finib⁹ illis egressa). Mat. xv. Ites legitur. Mar. vij. Octa .I. Math. octaua. na penit ntium mān̄o dī. Malus q̄d interp̄taƭ frumentū vel ꝯsternatio. fermēᵐᵘ panē sapidū effic̄ suo fer

Sꝫ vt dicit augu. li° de ꝯsensu euangelistaꝝ: xp̄s nihil ei r̄ndit: imo surgēs egressus est/quē illa vidēs abeuntē/secuta ē magnis clamoꝛib⁹/multis lachꝛymis/tristib⁹ lamētis. abis ꝙ dn̄e nihil r̄ndens? Et vbi est spes mea? heu me īfelix ꝛ mr̄ dolorosa/ad quē ꝯfugiā si fugis? Ne fugias chananeam agne dei q tollis pctā mundi/misere peccatrici. Clamoꝛ iste doloꝛis indiciū est/ ꝯtineri nō pōt p̄nte saluatoꝛe. ℭ 4° cū dꝛ (miserere mei). T āgit clamoꝛosaꝫ hui⁹ mulieris petitionē. ꝛ p° gdeꝫ petit (miserere.) Itē cui petat. (mei) Iteꝫ a q̄ petat. (dn̄e fili dd̄) Itē q̄re petat (filia mea ꝛc̄.) Attēdamus p° gd petat h̄ mulier (miserere). Hic s̄mo nud⁹ ꝛ modic⁹ ꝛ simplex ē. Sꝫ vt dic̄. Chꝛiso.lꝫ nudus s̄mo sit tn̄ īmēsitatē salutis ꝯtinet. (miserere mei) ppea/ingt venisti: ppea carneꝫ assumpsisti: ppea es ꝙ ego suꝫ vt misearꝫ mei. Itē s̄mo iste lꝫ modic⁹ qt tuoꝛ. s syllabaꝝ: tn̄ s̄ꝫ chꝛyso. īmensuꝫ benignitatꝫ ꝯtinet pelag⁹: vbi eni mīa postulat/ibi vniuersa cōpꝛehēsa sunt bōa. Rursus s̄mo iste (misere mei) simplex ē sꝫ p̄hie plen⁹. Vn̄ Chꝛyso. audi/ingt/ ꝛ vid̄ p̄hiaꝫ mulierꝫ: ꝯsidera aiaꝫ dicētis (misere mei.) Sic.n. intra se dicebat chanenea nō h̄eo ꝯsciaꝫ bonorū opuꝫ: nec recte fiduciā: ad mīaꝫ cōfugio: ad tranqllū peccātiū portuꝫ: ad mīaꝫ ꝯfugio/ vbi cessat iudiciū: ad mīaꝫ ꝯfugio/vbi ineffabilis est. Vn̄ pꝫ ꝙ in mīa tal' ꝯtinet/ rō/ bonitas/ꝛ securitas. ℭ 2° attēdam⁹ cui petit mīaꝫ sibi.n. id̄ ait (miserere mei.) Chꝛyso. Quid op⁹ h̄es mulier. Et illā/mīaꝫ q̄ro. Itē cui q̄ris. Rursus illa mihi. Iteꝫ gd cāe h̄es. (qꝛ filia mea male a demonio vexat.) Iteꝫ cur ꝙ petis misere tui ꝛ nō filie? Et r̄ndit sec⁹ pessim⁹ stimulus nāe viscera mea disrūpit. Chꝛyso. vide/igt prudētiā mulierꝫ: nō dixit misere filie mee/ sꝫ (misere mei). Illa.n. ī sensibili passiōe tenetur/nescit gd h̄eat: non sentit doloreꝫ. Ego totū sentio: ego sola misa doleo. Ego īfelix q̄ttidie cruciatus meos video/vbi vadā: quo pgā. In eremū ire nō valeo/nec illā solā relinq̄re. Sꝫ nec in domo sedē possū/ qꝛ intrinsec⁹ est inimic⁹ demon terribilis: stridoꝛ pauēdus: hoꝛribil' clamoꝛ: fluct⁹ in poꝛtu: ī tranqllitᵗᵉ tēpestas. Cōsiderate oēs senes ꝛ pueri: m̄res ꝛ p̄res tēpestatē meā: pessima ē tēpestas mea: passio ꝛ timoꝛ passio. i. doloꝛ nāe p̄ filia: ꝛ timoꝛ demonis accedē nō possuꝫ nꝫ ꝯtinere. cōpassio nāe me trahit ad filiā: timoꝛ demonis me repellit ꝛc̄. ℭ 3° attendamus ad quē clamet (Dn̄e fili dd̄). Chꝛyso. O p̄clara cōfessio euāgelista sit mulier diuinitatē xp̄i ꝛ ei⁹ hūanitatē annūciāꝫ. diuinitᵗᵉᵐ gdē ꝯ dn̄onē cū dic̄. (dn̄e) hūanitatē v̄o cūꝫ ait (fili dd̄.) p̄ filia peccatricis/ filiū dd̄/filiuꝫ regis postulat. ℭ Sꝫ in h̄ ꝙ ad xp̄ꝫ loqt̄ mulier ꝯsiderem⁹ tria. p° gdē ipi⁹ fidē. Chꝛyso. Cōsidera mlieris p̄hiā inspice aiam gl̄osaꝫ: nō prexit ad diuos: nō vocauit magos: nō alligaturas q̄siuit: nō īpostrices mulierc'las adduxit/illas q̄ solēt demones puocare ꝛ incātōib⁹ suis vulnᵘ augē. Reliqt oēs diaboli falsitᵗᵉˢ ꝛ venit ad saluatoꝛē aiaꝝ nr̄aꝝ poꝛtū. Itē in h̄ suo aduentu ad xp̄ꝫ videam⁹ validā fidē: qꝛ sine mediatoꝛe accessit. Chꝛyso. vide inquit mulieris prudentiā: non rogat Iacobū: nō obsecrat ioānēꝫ: nꝫ pgit ad petruꝫ: nec intercedit ap̄loꝝ choꝝ. Sꝫ ipsa īmediate ad fontē pietatis

venit. Itē ɔsideremꝰ eiꝰ securitatē ꝫ ɔfidētiā. Un̄ q̄rit Chri. Dic mihi mulier quemadmodū ausa es cū sis peccatrix ꝫ imō accedē ad deū? Sursū in cel' cherubin eū tremūt/ ꝫ seraphin metuūt ꝫ deorsū meretrix loquit cū eo. O admirāda res. Sursū tremor/ꝫ deorsum fiducia. Cur mediatorē nō queris? ad h̄ illa r̄ndit. Sinite me. Ego noui qd agā: nō opus hēo mediatore: ego ipa p gā: ppterea descēdit: ppterea carnē assumpsit/ꝫ hō factus est: ppterea ē id qd ego sū/vt ego audeā ei loqui. Tremāt cherubin: metuā seraphin. Ois cetus angelicꝰ obstupescat: ego carnē meā: ego deū hominē alloquar. Itē ɔsideremꝰ mulierē huiꝰ cōitatū: neqꝫ .n. incōitata accessit. Sꝫ assumpsit secū socias/fidē/securitatē/prudētiā/ꝫ pniaꝫ chri sosto. Nō requisiuit h̄ mulier hoīū aut mulierū cōitatū. Sꝫ p oībꝰ illis pniam accepit cōitē: que aduocati locū impleuit. Et sic ad ipm fontē pietatis accessit. Rursus comitē habuit fidē. Chriso. egressa est/inqt/aduocatrix filie: non affert īfirmātem puellā/sꝫ defert fidē deuotā hec intra semetipam ɔferēs ꝫ dicēs: deus ē ad quē vado: absentia videt: occulta īspicit: oīa nouit. ℂ Quarto attēdamus dolorē eāꝫ/amaritudinis penā (filia mea). q̄ nihil cariꝰ/nihil dulciꝰ. (filia mea) viscera mea/caro mea quā genui. Chri. quicūqꝫ fuistis pr̄es/ꝫ q̄cūqꝫ mr̄es vocate estis: ex pte huiꝰ mlieris/amaritudinē p filia potestis cognoscē. Sꝫ ego vbis nō possū tēpestatē quā sustinuit d clarare. Et attēde/qꝛ tacito noīe filie: filia/inquit/mea: dolorē. aculeus: 4 naūs ɔpassio/ q filios habuit h̄ nouit. Chri. Et q̄re mulier nomē eiꝰ tacens: dic q̄ sit filia adhuc ipa. R̄ndit. Quo noīe eā vocabo inuenire non possum. Mortuā dicā/ſi mouet: viuā apellē/ sꝫ nescit qd faciat. Inuenire nō possum q̄ eū appellē noīe. ḡ miserere mei. Si mortua esset filia mea/nō talia paterer: ꝫ ego post traditū corpus sepulture / obliuionē doloris haberē. Nūc v̄o dolorē hēo pertinacē/corpus sine sensu viuū. Spectaculū lamētabile/ ī crescētia vel vulnera passione multiplicata dolorē: dolor meꝰ antiquitate renouat: crescit vt moriar/nec morior: viuo misera in morte. O quare data est misere lux scti: q̄re viuo / quare nō morior? ℂ Deinde miseriā amarā explicat (male a demonio vexatur) passio īquieta/ qꝛ vexat: passio dolorē/qꝛ male: passio terribil'/qꝛ a demonio. O quare viscera mea tradita sunt diripiēda dmonijs? cerno oculos eiꝰ trāsuersos/aspectū sanguineū/ɔtortū collū/ora spumātia/ inimicū īcedētē ꝫ si appētē/tortorē/ clausū/ꝫ flagella resonātia/neminē īterrogātē/ꝫ illā cū clamore loquētē. ℂ Tertio in tātis clamoribꝰ ponit x̄pi silētiū. (Qui nō r̄ndit ei verbū). cām clamoris nō pecijt clamātē nō est ɔsolatus/nec saltem ɔpescuit clamorē/nec īperauit vt taceret vbi pmo cōsidera rē mirā. Chrisosto. vidisti/īquit/mulieris īstātiā: vidisti virilitatē: vidisti lōganimitatē: vidisti fidē: ꝫ tn̄ iesus nō r̄ndit sermōē. O mira rex materies. o noua rex varietas. Rogat mulier / obsecrat/deprecat/clamoribꝰ īplet celū/ defiet casū/auget tragediā/enarrat passionē. Et amator hoīum nō r̄ndit. pmo tacet/fons clausus ē / medicus medicamēta retinuit. Itē hꝰ silētij q̄ramꝰ cās. o secura spōsio. O verbū vex vbi spōsi si nō r̄ndes? vbi v̄bū si si das verbū? vbi ppiciatio?

vbi venia? vbi pietatis viscera? vbi e qd pmisisti: clamabit ad me z ego exaudiam eum? Ecce mirum spectaculum: vide silentem vocem: vbum mutum: doctrinam no docentem: tacentem veritatem: indeficientis mie fontem clausum. O fons sapie/ vbum dei i excelsis/ ex te clamat chananea/ i te clamat/ ad te clamat. Tu clamorem ei puocas: io ex te. Tu clamorem ei audis: io in te. Tu clamorem eius exaudis: io ad te clamat chri. Quid nouum dne z admirabile alios puocas ad sequendum: z hanc miserabilem sequentem abijcis? nonne creatura tua e? Et si peccatrix/ tu ad pcores venisti. O vbum/ o vbum / q te vbum ispirasti tu spes certa chananee: numqd i spe desperabit? tu dulcis pietas: numqd amaritudine replebis aiam ei? Tu securum psidium: numqd a psugiente diffugies? Tu psolatio leta: numqd tristem amplius ptristabis? Ite tres cas assignat Chriso. qre xps no rndit. primam/ q fidem illi mlieris amplius puocabat. 2am q aiam ei pseuerantia exercebat. 3am q discipulos ad misationem excitabat. huius pclamatione tragedica dcis/ ad spalem itelligentiam attendamus. Sermo. 2. v. ferie post pmam dnicam i. xl. z in ordine.43.

Egressus iesus secessit in ptes tyri z sydonis zc. Triplex ad phs e xpi egressus. pmus a pre eternus. Mich. v. egressus ei ab initio. i. a pre a dieb eternitatis. Ipe aut eternalr egrediens/ secessit tpalr assumpta carne: nec tn ab eo discessit a q egredit: q in pn erat verbum: z vbum erat apd deum. Quo vo secesserit attendamus: q in ptes tyri z sydonis. tyrus e pcm. Sydon aut pcti tetatio. Na tyrus iterpretat angustia/ vl tribulatio aut plasmatio/ seu fortitudo. Scdm remigiu. Tyrus di a situ/ vel qlitate loci: eo q tyria. i. pciosissima purpura ibi repiat. Jn nra vo lingua tyr iterpretat fors. Sydon fm remigiu/ z trogum popeiu/ a qlitate/ vel situ loci: eo q mltitudo piscium ibi capiat. na phenices sydon piscem appellat: chananea fm remigiu zelus iterpretat. Quattuor. n. sut effcus pci. pmus q angustat aiam iter voluptatem z timorem gehene: vult. n. z n vlt pcor. 2 q tribulat: vn augu. i. li. pfe. Jussisti dne z ita e: vt ois iordinatus aius sibipsi sit pena. 3 q plasmat aiam ad imitationem diaboli. Sap. i. Jmitant eum q st ex pte ei. 4 effcus/ q quem semel cepit/ nullis virib hoium drelinqt Esa. qsi vincl plaustri pcm. Ite ipi pci ptes tres st. s. culpa/ nota/ z pena na aliq dnt pcores/ aut q hnt maculam cpe/ aut q male de ipsis sentiut hoies / aut q puniunt qsi peccauerit. Ite sydon iterpretat venatio: tetationib at venant demoes aias hoium. Eccl. ix. Nescit ho finem suum: sz sic pisces capiunt hamo. Et sic aues pprehendu tur laqo: capiunt hoies ipse malo cu eis ex tepore supuenerit. Tetationis at ptes tres st: qm vt dic. Gre. in. Homel. trib modis tetatio agit. s. inimici suggestione/ carnis delectatione/ z psensu metis. Ite mudi saluator venit in ptes tyri z sydonis / q peccatricem carnem assupsit/ z tetat e. Heb. 4. hem potificem tetatu p oia. Sz cu pci tres ptes sint/ i pmam ei partem no venit xps/ q pctum no fecit / nec inuentus est dolus in ore ei. Jn reliqs aut duas ptes venit: na a pcorib noiatus e pcor. Jo. ix. Nos scim q h ho pcor e. Et pci penam ipe portauit: io di. Ro. 8. q apparuit i silitudinem carnis pci/ vt d pco dnaret pcm. Jn pam et pte tetationis venit/ q suggone tetat e: vt p3. Mat. 4. Sz tn vt dic. Gre. nulla pcti

ꝑtelaẜ sublimitas cōuersionis as-
sumpte: pnia qdē est ꝯuersio spōte
assūpta/cuiꝰ sublimitas est attinge
re celū: vn̄ p mulierē istam/tum ꝙ
chananea/tum ēt q2 syrophenissa
pnia significaẜ. Item filia pnie est
aīa pcōrꝫ quā creauit ds. ſꝫ ſp spm̄
pnie regn̄at. Ista mr̄ ꝯcipit cū tiorẜ
parit cū doloꝛ/nutrit cū laboꝛ. Esa.
26. sic̄ q̄ ꝯcepit cū appropinquerit
ad ptū/dolēs clamat ī doloribꝰ suis:
sic sci sumꝰ a facie tua dn̄e: ꝯcepimꝰ
ꝛ pturimimꝰ ꝛ pepimꝰ spm̄ salutis.
Itē peccatricē aīaꝫ male vexāt de-
mōes/q̄ꝫ triplex ē vexatio. s. iferna
lis/ꝛ salutarꝫ/ꝛ crialẜ: q̄sdā. n. vexāt
dānabilr̄ i iferno/ꝛ nō male/ſꝫ iu-
ste tales vexāẜ. Apoc. 18. q̄ꝫtū glīfi
cauit se/ꝛ i dlitijs fuit tm̄ date ei toꝛ
mēti ꝛ luctꝰ. ℭ Electos āt viros in
pn̄ti dmōes vexāt/nō male/ q2 eis
nō ꝯsentiūt/vn̄ bn̄ vexatꝰ fuit Job.
Bn̄ paulꝰ a colaphizāte āgelo. Bn̄
martyres toꝛmētꝫ: illa. n. vexatio d
dit itellcm̄/auxit meritū/ fu anit di
donū/cōtulit celeste pmiū. Sap. 3.
In paucis vexati/i multꝫ bn̄ dispo
nēẜ. Sꝫ pcōꝛes male vexāẜ/ q2 vexa
tōibꝰ dmōis ꝯsentiētes dliquūt. Sic
vexabaẜ saul a spū iracūdie. sic iu-
das a spū auaꝛ. sic oīs pcōꝛ energu
minꝰ ē: p vexatꝫ itaq̄ꝫ iuste/ꝛ p ve-
catꝫ bn̄/n̄ clamat mr̄ pnia: q2 pmi
penitē nō pn̄t: scdi nō idigēt. Sꝫ p
hijs q male vexāẜ clamat mr̄ gr̄a.
suspirat pens pnia Sic clamauit p
4 adulterio dd. Sic p negatōe petri.
Sic p muliē q̄ erat i ciuitate pecca
trix. sic p oibꝰ pcōribꝰ. Sꝫ aduertē
dū ꝙ clamāte pnia diaꝰ eiꝰ filiā iam
pliꝰ vexat vt potētiꝰ teneat/ꝛ vt cru
deliꝰ penas exigat i pn̄ti: q̄s videt
euasurā i futuro. Sic clamāte moy
se p libtate ppli/pharao āpliꝰ ppl'ꝫ
afflixit. Job. xl. Strīgit caudā suā

q̄si cedrū: q2 dū teriari attēdit pcn̄
violētiꝰ strigit aīaꝫ q̄ꝫ possidꝫ. Itē n̄
dn̄s meꝰ iesus xꝰ accesſit ad ꝯsciaꝫ
peccatricē/acta eiꝰ examināſ/pcā de
tutiēs/ꝛ si voluerit venari aīaſ dia
bolica fraude dceptaſ ipa mr̄ pnia
eiꝰ aduētu cōmota/statiꝫ egrediẜ/d
serēs regiōꝫ pcī/clamat/rugit sau-
ciata doloꝛ/vulnerata sagitta/timo
risꝫ dei. Itē nisi xp̄s ad coꝛ pcōꝛis ve
nerit/nō audiẜ clamoꝛ pnie: nō. n.
ppuꝫ aduertebat hoꝛroꝛem/ſꝫ luce
accedēte cog̊scit mētꝫ tenebras: id
clamat nec sentiebat vlcꝰ putridū/
ſꝫ attractāte medico dolēs/clamat/
nec pōdē ḡuabaẜ/ſꝫ ḡuitatē sēnt cō
mināte iudice penā. ſꝫ nec pcipitiū
ꝛ cathenā suā pcipiebat/ſꝫ libatoꝛe
cathenā mouēte ꝛ pcipitiū ondēte
clamat ꝯ pclm̄/clamat ꝯ carcerē
Gre. 7. li. moꝛ. Interiꝰ malū qd ptu
lit hō/n̄ nisi i pn̄tia redēptoꝛꝫ ag̊uit
nesciēs q̄ppe lucē dānatōis sue te-
nebras voluptuose tollerabat. Sꝫ
postq̄ꝫ vidit ꝙ diligēt/itellexit ēt ꝙ
dolēt: ꝛ ḡue sibi sensit eē qd ptulit.
Itē clamat mr̄ pnia/ misere mei:
vox pēitētꝫ ista ē: mīaꝫ peto n̄ iusti
tiā. ps. Misere mei ds fm magnā
mīaꝫ tuā. Itē clamātiū rn̄det: q2 isi
lētio vox eiꝰ audiẜ: tumltꝰ. n. magnꝰ
sit i aīa pēitētꝫ: hic clamāt pcivolu
ptates/cur nos dfi: ꝛ hic ꝯsuenꝰ sin
nob eē n̄ potis. ſꝫ ꝛ mr̄ pnia iter h
clamat: miserꝫ mei: ꝛ i tāto strepitu
vox dulcis vbi colloq̄ntis ad aīaꝫ n̄
audiẜ. Can. v. vocaui dilectū meū ꝛ
n̄ rn̄dit m/q2 i sibillo auꝛ tēui dn̄s
ē. Sꝫ cū cessauerit tumltꝰ ꝯtētōis/
verbū opa/ vbū ꝯsolōnis rn̄debit.
ℭ Sermo tertius qnte ferie post p
mā dn̄icā i q̄dragesima ꝛ i oꝛdi. 44

SEcūdo cū di. (Et accedentes
discipli eiꝰ.) pōiẜ aplōꝝ iter .f.
cessio pro chananea: vbi quatuoꝛ

tenguntur. p̄m ē accessus familiaritatis. Scd̄z ē interuētꝰ libertatis (Rogabāt eū.) 3m ē rō pietatis (q: clamat.) 4m ē excusatio (ipse aūt rn̄dēs) pp̄ p̄m aduerte/ q: apl̄i bꝰ mulieris fatigati clamoribꝰ/ cōpassi doloribꝰ/ ⁊ v̄bis cōpūcti/ puocati sunt orare p ea: totꝰ deniq̄ mūdus tātā mlierꝫ angustiā sentiēs/ tā vehemētē clamorē audiēs ad v̄ba pietatis cōmoueri ⁊ p ea itercedē dēret: vn̄ meruit ista mlier pꝰ itercessiōes aplicā. (Et accedētes discipli eiꝰ.) ¶ Nō q: rogaturi apl̄i p̄mo accedūt: nemo. n. adorat deū/ nisi prius accesserit ad ip̄z: nō q̄dē passibꝰ corporis/ cū ipse vbiq̄ sit/ s̄ȝ affectibꝰ mētis. Jo. 4. Spūs est deꝰ/ ⁊ eos q adorāt/ in spū adorare oꝫ: hinc de abraā legr̄ gen̄. xviij. appropiquās dn̄o ait. nūq̄d pdes iustū cū ipio? ⁊ ps. venite adoremus ⁊ pcidamꝰ an̄ deū. Quattuor aūt affectibꝰ accedimus ad deū an̄ orōnē. s. fide deuota. Jntētiōe firma/ remissiōe fraterna/ ⁊ mūditia cogitatꝰ. Job. 22. Si reuersus fueris ad oīpotētē/ ⁊ longe feceris iniq̄tatē a tabernaculo tuo: rogabis eū ⁊ exaudiet te/ ⁊ vota tua reddes: de hijs v̄o q sic orāt deū ꝙ tn̄ corde nō accedūt ipse ait. Esa. 29. pp̄ls hic labijs me honorat/ cor aūt eoꝝ lōge ē a me: sine cā aūt colūt me. ¶ Scd̄o pōit̄ supplicatio absolutiōis. (Rogabāt) q̄n̄ si dn̄it repelli rogamina (eū.) q exorabilis factꝰ ē (dicētes dimitte eā.) Sȝ q̄s tenebat eā vt petāt dimissionē: nūq̄d xp̄s eā tenebat/ q̄n potiꝰ ipsa/ aut tenebat / aut tenē nitebat̄ xp̄ȝ? Can̄. 3. Jnueni quē diligit aīa mea: tenui eū/ nec dimittā. ¶ Nota q: re vera xp̄s tenebat eā/ nā cū clamās nō audiret̄: petēs repelleret̄: ⁊ adorans obiurgaret̄. Jntermisisset orōnis istātiam. ⁊ desperasset miāȝ/ nisi xp̄s eā tenuisset i fide/ charitate ligasset/ ⁊ ip̄e firmasset. Jpse igr̄ tenebat eā/ ne caderet a fide/ ne desisteret ab orōne/ ne flecteret intētionē. ps man̄ tua deducet me. ⁊ tenebit me fortitā d̄xtera tua: ab hac v̄o detētione nō rogabāt apl̄i chananeā dimitti. Sȝ potiꝰ orādūȝ est vt glubet sic teneat̄ a deo: oīa. n. in nihilū tēderēt/ nisi manu ↄditoris tenerent̄: vt dicit aug. Deut̄. 4. misericors dn̄s n̄ dimittet te/ nȝ oīo d̄lebit. Est igit̄ alia d̄tētio/ a q̄ rogabāt apl̄i hāc mlierē dimitti: detinebat̄. n. in miseria ⁊ dolore m̄lto. Sȝ virtute fidei ⁊ deuota orōne merebat̄ ab ipsa miseria dimitti: ⁊ tamē xp̄s adhuc dimissionē̄ȝ tardabat: hanc igit̄ dimissionē apl̄i rogāt. 4. Re. iiij. dimitte eā: aīa eni eius in amaritudine ē. ¶ Tertio ponit̄ duplex rō absolutiōis. P̄ma q̄dē ex pte mlieris (q: clamat) 2a ex parte discipuloꝝ (post nos) q̄ dimitte eā q: clamat/ q̄ magis ei nō rn̄debat̄ /m̄lto magis ac magis clamabat/ fili dd̄/ miserē mei: crescebat dolor: crescebat clamor: q̄s igit̄ tātuȝ posset sustinē clamorē? Cuiꝰ aures ferree nō frāgerent̄? cuiꝰ cor lapideū nō emolliret̄? nō se potuerūt cōtinē apl̄i/ q̄n p ea itercederēt. Chrisostomꝰ. Et xp̄s ait apl̄is. vos deforis clamorē auditis/ ego āt intrinsecꝰ video. grādis q̄dē vox ex ore procedit/ s̄ȝ maior ē mētꝭ. Clamorē eiꝰ ego facio/ ego video / ego exaudio. ¶ Scd̄a rō ex parte discipuloꝝ (q: clamat post nos) tm̄ strepitū sustinere nō possumꝰ: ⁊ si nō pp̄ eā/ saltē n̄ro ītuitu eāȝ dimitte. Chri. aliꝰ euāgelista dicit ꝙ clamat an̄ nos: diuersi q̄deȝ sermones sunt/ s̄ȝ vna sn̄ia: vtrūq̄. n. faciebat mlier in cā

doloris: ꝑus post tergū clamabat: ꝛ cū vidisset: q2 nō r̃ndit in ante eū currit/ q̃si canis/ dn̄i vestigia lābēs nc̄ igr̃ post/ nc̄ an̄/ nc̄ a dextris/ nūc a sinistris currēs suaꝫ delatrabat miseriā. ℭ Et nō. q2 trib9 ex cāis ro gauerūt apl̄i ꝑ ea ꝑ° qdeꝫ pietate ꝓuocati. sc̄do strepitu clamoris at tediati. 3°. erubescētes concursuꝫ
3 hoīꝫ. Chriso. dimitte eā dn̄e. Thea trū nobis clamorib9 excitabit: oē ꝯuocabit vulg9. Et ille qdeꝫ q̃si ho mines ad clamorē illi9 erubescebāt sꝫ dn̄s tēpamētū mīe sue nouerat: clamabat. n. mlier post d. scipl̄os. Sꝫ alta celi attigebat/ ꝛ intima dei penetrabat clamor ei9. ℭ Quarto ponit̃ excusatio xp̄i. (Ipse aūt r̃n dēs: ait. nō suꝫ missus) largiri bn̄fi tia/ salutē impēdere (nisi ad oues) nō alienas (Sꝫ dom9 israel) cuius aduentus necessitas (q̄ perierūt) Esa. 53. Oēs nos q̃si oues errauimus/ vnusq̃sq3 i viā suā ābulauit: ꝑp's ille iudeoꝝ oues dei diceban tur. ꝑs nos aūt ꝑpl's ei9/ ꝛ oues pa scue ei9: ꝑierāt aūt oues ille/ q2 nec lege/ nec sacrificijs saluabātur. Jō venit filius hoīs saluare qđ ꝑierat. Eze. 34. Errauerūt greges mei di cit dn̄s. Sꝫ ecce ego ipse regram oues meas ꝛ visitabo eas/ sicut vi sitat pastor gregē suū. repellit ḡ sal uator ītercessionē apostoloꝝ dicēs (nō suꝫ missus nisi ad oues) chananei āt nō sunt oues/ sꝫ canes: nō sunt de domo/ sꝫ alieni/ ꝛ serui/ nec sunt israel/ sꝫ ydolatre. ℭ Hic q̄rit siue īterrogat Chri. O dn̄e ħ est to tū iō hō factus es: iō carnē assum ꝑsisti: iō gubernātias tātas opat9 es/ vt vnū saluares/ angulū mūdi/ ꝛ hūc peñtē orbē terraꝝ vniuersuꝫ
4 desertur9 es? Quātūcūq3 sol respi cit trāsisti terrā/ ꝛ ꝑꝑ iudeos solos venisti? nōne ipsi sunt q ꝯtēpserūt pīeꝫ tuū? nōne gentes sunt/ q̄ te ex pectāt/ qb9 ꝛ ꝓmissus es? nōne ī ad uētu tuo gētiles magos ab oriēte vocasti? nōne cētur̄oīs seruū sanasti? nōne latroni ꝑadisuꝫ/ ꝓmisisti? nōne paliticū ꝯsolidasti? nōne lazarū q̃driduanū ꝛ fetētē suscitasti? ꝛ q leprosos mūdas? mortuos suscitas? paliticos strīgis? cecos illumīnas? latrōes saluas? meretricē iustificas? huic soli misere nihil respō des? ei soli denegas gr̃aꝫ? nūqd tua ope nō īdiguit? nūqd te nō q̃siuit? nūqd sola ipsa gr̃aꝫ tuā ñ meruit? Et r̃ndet Chri. q ꝑꝑ tria dn̄e distu lit exaudire chananeā. ꝑ° qdē/ q2 di latio ꝛ excusatio dn̄i maiores diuitias/ atq3 v̄tutes ꝯtulit obsecranti. Sc̄do ꝑꝑ ex^m. q2 ꝛ tu cū oraueris/ ñ statī nō accepis qđ rogasti/ non desinas deprecādo. Tertio vt occa siōeꝫ murmuris tolleret iudeis. lex. n. ꝑcipit. Exo. 34. vt ad chananeos nulla vnq̄ꝫ sit amicitia/ nec fedus/ nec bn̄ficiū aliqđ eis īpēdat̃: ne igr̃ iudei xp̄ꝫ q̃si legis trāgressorē reprehēderēt. Sicq3 sibiipsis viā salutis ꝑcluderēt/ nō passim/ sꝫ q̃si coact9 salutēꝫ tribuit chananee. ℭ Sꝫ tn̄ sciēduꝫ q lꝫ xp̄s aduētu carnis ad solū israel ꝑm carnē venerit: aduētu tn̄ gr̃e solū ad israel ꝑꝫ electiōeꝫ venit: de q̄ israel ista mulier erat. ℭ Nō q2 mr̃ pnīa int̃cessiōe apl̄ica adiuuat̃. 2. Cor. vj. adiuuantes exhortamur ne ī vacuū gr̃aꝫ dei reci piatis: orāt ꝑ nobis apl̄i in celo re gnātes: orāt ꝑ nobis viri apl̄ici in terra ꝑegrinātes. Itē ꝑ aīa penitē te orātes dn̄t/ dimitte eā dn̄e. remit te cl'pā: idulge penā. Exo. 33. Ob secro dn̄e peccauit ꝑpl's tu9 pcūꝫ magnū: dimitte eis hāc noxā. Iteꝫ clamāt pēitētes post scōs/ eoꝝ pie-

¶ Quarto cū di (nā ⁊ catelli.) Ponit prudēs mlieris argumētatio: q̄ztūcūq̄z.n. ꝯuitiata repelleret fortiter ꝑsistit ex datis arguit/⁊ dn̄o voluit exaudiri: violēter sibi salutē/ nō dico īpetrauit/sed extorsit: vide miraculū/ attēde ꝓdigiuz. Quis nō stupeat? Certe suscitatio nez fetentis mortui/⁊ illuminationē ceci nati oēs mirāt ego sup oīa miraculū hui⁹ mulieris stupeo/ꝙ tāta fides in gētili fuerit: ꝙ tā fortis ꝯstātia in feia/ ⁊ tātā in ꝯuitijs māsuetudinez chananea seruauerit (nam ⁊ catelli.) q̄si dicat. dn̄e tu me canē obiurgādo dicis/ gratant suscipio ꝯuitiū. Canis sum/ catella sū. Sz tu mihi fac qd̄ debet cāi. qd inquā (naz ⁊ catelli edūt de micis. q̄ cadūt de mēsa dn̄oꝝ suoꝝ.) Filij tui dn̄i mei iudei sunt: nō peto panē itegrū/ sz micas q̄si dicat. da sanitatē filie mee/ q̄ est q̄si mica ī cōparatiōe miraculoꝝ q̄ fecisti iudeis. ¶ Nō qꝛ fili⁹ dei v̄bū oꝑs iō mulieri clamāti nō r̄ndit v̄bū: vt ab ipsa tādē hoc audiret v̄bū (ēt dn̄e. nā ⁊ catelli ⁊c̄.) diu distulit bn̄ficiū/ vt tā efficax ab ea fieret argumētū: q̄tenus f̄m Chrysosto. ipsa paulatī erudiret. ⁊ tu latētē thesauꝝ fidei eius agnosceres ex q̄ ēt ex^m acciperes/ vt ab oīone nō desistas/ ēt nō audit⁹/ ēt repulsus ēt obiurgat⁹. ¶ Nō moral'r/ qꝛ fili dei p adoptiōis grāz sunt celestes spūs ⁊ btōꝝ mētes: de qb⁹ Job. i. Cū assisterēt filij dei/ corā dn̄o: ⁊. j. Jo. 3. filij d̄i sum⁹: sz nōdū apparuit qd erim⁹. Canes aūt sunt pcōres. Phil'. iij. videte canes/ videte malos operarios. Panis v̄o est refectio celestis. de q̄ Luc̄. xiiij.
3 Beat⁹ q māducabit panē in regno dei: hic panis viu⁹ ē ⁊ vital'. Jp̄a vz/ fruitio visiōis dīne/ ⁊ btūs est q cū māducat. i. gustat ⁊ pcipit: h̄ ē. n. vita etna/ vt cognoscat dīnitas: hui⁹ v̄o pāis mice sunt ꝑparatio ꝯtritiōis ⁊ grā remissiōis: ⁊ ꝑseruatio ab īpetu tētatiōis. Has micas cupiebat lāguēs lazar⁹. Luc̄. 16. Ergo nō est dignū panē refectiōis dīne tollere filijs electis ⁊ dare canib⁹ pcōrib⁹: nō. n. hūc panē pctōres cupiūt/ sed panes abhominatiōis. de q̄ ps. famē paciētur vt canes/ ⁊ circuibūt ciuitatē: iō ad mēsaz paradisi non introducūtur. apoc̄. 22. foris āt canes/ ⁊ venefici/ ⁊ īpudici/ ⁊ homicide/ ⁊ ydolatre/ ⁊ mēdaces. Jtē catelli sunt penitētes: de canib⁹ facti catelli/ mater v̄o pn̄ia nō ꝑsumit petere panē celestis refectionis visionē. s. dei/ q̄ filijs dat. Sz micas petit catellis: vt vz/ spm̄ ꝯtritiōis/ ⁊ grāz absolutiōis/ ac ꝑseruatiōnē a pcō penitētes obtineāt: vn̄ luc̄. xv. ali⁹ qdā penitēs cupiebat fieri mercenari⁹ pr̄is: vt de ipsius pane ederet. Jtē dn̄i nr̄i sunt celestes spūs: nos aūt pn̄itētes adhuc sui sum⁹: illoꝝ v̄o mēsa est ꝑparatio dīne visiōis. vn̄ nobis cadūt mice iustificatiōis/ qbus īterim reficiamur/ vt ad illū panē ītegrū aliq̄n ꝑueniam⁹. Job. 38. aīaz catl'oꝝ ei⁹ iplebis. ¶ Aduertēdū ī s̄mōe xp̄i ⁊ chananee: qꝛ postulāti miam. (miserē mei dn̄e fili dd̄) ipse panē vl' negare (nō ē/ igr bonū sumē panē de manu filioꝝ.) Ex q̄ pz qꝛ mīa panis est cui⁹ micas prudēs femia v̄ecūde sibi mēdicat dicēs. (Etiā dn̄e: naz ⁊ catelli edūt d̄ micis q̄ cadūt d̄ mēsa dn̄oꝝ suoꝝ) v̄e vtiq̄ mīa panis ē refectiu⁹ aīaꝝ sapidus ⁊ nutritiu⁹/ sine cui⁹ gustu nec pcōr agit pn̄iaz/ nec iust⁹ exercet iusti^a. Nā oīs pn̄itēs viuit ī spe mīe r̄mittēdi pcā. Et oīs iust⁹ viuit, ī spe mīe r̄tribuēdi celestia. ps. ī mīa

tua viuifica me dne. Illum cōfortat mīa remissiōis ad malū puniēdū: istū cōfortat mīa retributiōis ad bonū opandū: q2 panis cor hoīs cōfirmat. Gen. 18. pōnā buccellā panis et cōfortet cor vr3. Nō est aūt vnicus panis mīe: s3 vt ait ps. Multe mīe oībus īuocātibus deu3. ¶ Uideamus ergo quot sūt panes mīe: et q̄ sūt mice vniuscuiusq3 panis. Et vt dicit Bernar. in suis smonib9 iuxta numer9 septē panū qbus saciauit xps ppl3 in deserto/ septē sūt mīe dei. Pri9 qdē mīa ē pseruatio a pctīs multis a qb9 me custodiuit ds ne in ea irruerē. ps. Nisi q2 dns adiuuit me/ paulominus hītasset ī īferno aīa mea. Pciosa qdē et magna ē ista mīa sup me/ q2 īgratū et pnipēdētē et ptēnētē et p̄riū ptegebat/ huius vo panis tria sūt fragmēta desiderabilia/ q2 trib9 modis me cōseruauit ds a multis pctīs. s. subtractiōe occasiōis/ et data vtute resistēdi/ siue repugnātōis/ ac ēt sanitate affectiōis. Si. n. data fuisset occasio in multis peccassem. data occasiōe nō restitisse3 nisi adiuuisset me ds. Gen. 20. Custodiui te ne peccares ī me. s3 a qbusdā ēt vitijs tā lōge fecit ds affectionē meā vt penit9 ea abhomier. Scds panis mīe ē peccātis expectatio: tardauit. n. vltiones vt pceret: dissimulauit peccātē vt qnq3 ad se reuocaret: mortē nō ītulit ne dānaret. Cuius panis fragmēta tria sūt. s. lōga vita quā exhibuit/ et electio pdestinatōis quā īpleri voluit: ac ēt charitas quā dilexit. Terti9 panis mīe est punitio penitētis. ps. Cibauit nos pane lachrymar: cui9 tria sūt fragmēta. s. cōsideratio pctōrū et metus suppliciorū/ ac spes venie. Quartus panis est indulgētie cōcessio. Cuius tria sūt fragmēta: sic. n. totalr indulsit vt nec dānet vlciscēdo: nec cōfūdat īproperando/ nec minus diligat pctā recogitādo/ vel īputādo. Quītus mīe panis est vtutis cōtinēdi ne recidiuū paterer. Cuius fragmēta tria sūt: dedit. n. ptinētie ppositū ne caro inficeret: dedit maturitatis soliditatē/ ne vanitas mūdi alliceret: dedit nihilominus prudētie circūspectiōe3/ ne diabolus falleret. Sextus mīe panis est grā pmerēdi: h3 vtiq3 magnū donū est mīe dei/ vt adiuuāte ei9 grā qs mereat vitam eternā: de q̄ Exo. 33. Inuenisti grā3 corā me: et ostēdā tibi omne bonum. et Gen. 49. Aser panis pigu is. Cuius fragmēta sūt tria. s. odiū ptōr malorū/ ptēptū bonorū pñtiū/ et desideriū eternorū. Septimus mīe panis est spes obtinēdi exupans vtutes ceteras/ vt mortalis imortalitatē/ miser felicitatē/ terra celū/ hō deū obtinere spet. hūc panē arduū dedit ds electis mādūcandū/ vt eius gustu ad plenā refectionē pueniat. 3. Reg. 19. Helyas hoc pane gustato ambulauit vsq3 ad mōtē dei. Cui9 panis fragmēta tria sūt. s. adeptio charitatis pmissio veritatis/ et ptās redēptoris. Pm ꝯ penuriā meritorū quā supplet adoptio filiorū dei. si. n. filij dei sumus absq3 meritorū sufficiētia adoptiōis iure largit nobis celestis pr̄ seipm in hereditatē. 2m fragmentū est ꝯ cōsideratōe3 ppe vilitatis: q3q3 eni vilis creatura simus nō audentes spare eterna/ ex quo tñ ea pmisit ds/ q vitas ē nr̄a spes roborat. tertiū fragmentū est ꝯ estimationē celestis btītudinis. Quis eni tāti valoris bonū pt elargiri hoīb9 nisi: sed vtiq3 hoc ille pt apud quē nō est īpossibile oē vbū.

¶ Sermo quītus qnte ferie post p

Marginal notes: 4 Panes mīe septem. — Panis mīe fragmēta tria.

mā dñicā i q̈dragesima ⁊ i ordi. 46.

1 Quarto cū dr̄. (Tūc rñdēs.) ponit chananee cōmēdatio. Circa qd̄ tria facit. p°. n. extollit v̄tutis p̄coniū. 2° dat ptātis arbitriūm. (fiat tibi.) 3° p̄ficit salutis bñficiū. (Et sanata ē). dicit ergo p̄mo. (Tūc) tāte pietatis audito v̄bo. (nā ⁊ catelli edūt rñdēs iesus ait illi.) O admirātis vel potius cōmēdātis vox ista est. (O mulier magna est fides tua.) bñ magna/ qꝛ vltra mēsurā ē et hoīum. O/ inq̈ꝫ mulieris mulier magna est fides tua. O btā chananea/ mira est ꝯstantia tua. O felix catula/ pia est d̄uotio tua. Tu emollisti durū. Tu vicisti fortē. Tu deniqꝫ supasti deū. Quis huic siꝫ mulierē. imo siꝫ virum iueniet? Prouer. 31. Mulierē fortē qs inueniet? Chrisosto. Mortua/ inqt/ ē mulier ista/ ⁊ adhuc ei⁹ fama viuit: p̄conia vigēt: vbicūqꝫ ieris audies xp̄m dicentē. O mulier grādis est fides tua. ¶ Nota f̄m Chrisosto. qꝛ

2 fides huius mulieris laudat: qꝛ nō audita clamauit/ repulsa p̄mansit. Iniuriata nō erubuit: ⁊ rōnali argumentatione sibi salutē extorsit. quatuor aūt dēnt nr̄e orōni eē annexa f̄m Chrisosto. p̄mū est istātia. Chrisosto. forte dicis rogaui semel ⁊ scd̄o/ ⁊ tertio ⁊ decies/ ⁊ vigesies. nec tñ accepi. Ne recedas donec accipias. finis postulati acceptio deprecātis est. Tūc cessa qñ accepis. imo magis nec tūc cesses/ sed p̄seuera agēs grās: ⁊ p eo qd̄ accepisti. Ps. Cōfirma hoc deus qd̄ operatus es in nobis. Itē orōni dꝫ esse annexa itentio. Chrisosto. multi multa in orōne dñt. Labia tantū mouent/ mēs sine fructu est: tu. n. nō audis orōnē tuā/ ⁊ deū vis audire p̄cem tuā? Itē orōni assit ꝯpunctio. Chrisosto. Dic miserere mei deus/ nō solum labia mouēs/ sed mente ingemiscēs/ qꝛ tacētes audit deus. Itēꝫ orōni annectat d̄uotio. Chriso. nō q̄rit i orōne locus/ sꝫ deuotio mētis/ nā Hieremias orauit i ceno: daniel i lacu leonū: tres pueri i camino ardēti/ latro i cruce exaudit⁹ ē. Job i sterqlinio dep̄cat⁹ ē deū/ q̄cūqꝫ q̄ loco fueris/ siue i lecto/ siue in balneo/ siue assistas i iudicio ora deū/ vbiqꝫ p̄ñs ē/ nō claudit loco. In Uocāti tibi dicet ecce adsūꝫ ⁊c. ¶ 2° 3

po͛ ptātis arbitriū mulieri collatū. (fiat tibi.) nō dicit fiat filie tue. (Sꝫ fiat tibi.) p se. n. orauerat. (miserere mei) ⁊ iteꝝ (dñe adiuua me) ⁊ q̄ petierat cōcedit. (Sicut vis.) non dicit absolute fiat tibi/ aut fiat salus filie tue/ sed (sicut vis.) Chrisosto. Tu/ iquit/ curator esto medicus/ tibi cōmitto medicamentū vt ponas ei: volūtas tua curat filiam tuā. O mira res/ nulli⁹ volūtati tm̄ arbitriū legim⁹ eē cōmissū: sed adhuc cōmitteret si cā tāte fidei hēet. ¶ 3° po͛ salutis effcūs. (Et sanata

ē filia ei⁹) Chriso. dič neqꝫ iussit mulier/ neqꝫ ipauit d̄moni: sꝫ sola mulieris volūtas curauit filiā/ d̄monē qꝫ fugauit. (ex illa hora.) Chriso. ex q̄ hora? nō certe ex ea q̄ mr̄ ei⁹ vēit domū/ sꝫ ex ea hora q̄ f̄mo dñi d̄dit volūtati mlierꝭ arbitriū/ vt fieret q̄ vellet. In marco addit. Et cū abijsset mulier domū iuēit puellā sedētē sup lectū/ ⁊ demoniū exisse d̄ ea. ¶ Nota qꝛ nl̄lm penitētē de⁹ iustificat/ nisi hēat motū liberi arbitrij in deū: ⁊ h̄ ē q̄ dič fiat tibi iustificatio peti. sicut vis. ps. volūtatē timētiū se faciet: ⁊ dep̄catiōnē eoꝝ exaudiet: ⁊ saluos faciet eos/ nos. n. volum⁹ bonū. sꝫ ipse facit/ sꝫ ipꝫ bonū velle iā sit bonū eē. Un̄ Augu. 9 li. 4

bñficia aq̃.s.⁊ victorie p̃mo edificauit moyses altare dño: vt dr̃ Exo. 17. Et q2 pp̃ls tẽtauit dñz/sꝫ ꝯgressu amalechitaꝝ tẽtatus est. Jõ locus hui⁹ mansiõis dr̃ Raphydim/ qd̃ iterp̃taf tẽtatio. Jn tẽtatiõe de miq3 positis remediũ ẽ aqua pñie q̃ fluxit ex petra xp̃o/cũ v̄ga crucis pcussus est: de ista ƀo aq̃ salutaris lauacri agif in p̃nti euãgelio/ qd̃ i tres ptes diuidif. Jn p̃°.n. tãgit legalis aq̃ insufficiẽtiã. Jn sc̃da celestis grẽ sufficiẽtiã. ibi. (Erat aũt q̃dã hõ ibi.) Jn tertia humane calũnie repugnãtiã ibi. (Erat ãt sabbꝫ) ¶ Jn p̃a ꝑte cũ di. (Erat dies ⁊c̃.) Recitaf qd̃dã miraculũ pbatice piscine/inquã post motũ eũ 'ab angelo/q̃ p̃or lãguidus descẽdebat sanabaf. Et erat istud remediũ certo tãtũ tpe ⁊ vni⁹ soli⁹ nõ pluriũ/nõ ,isuf ficiẽs. Circa hoc aũt. v. ponunf. p̃mũ xp̃i ascẽsus. Scõm piscine cuiusdã describif. (Est aũt hierosolymis.) tertiũ ipsi⁹ piscine por vsus. (Jn hijs iacebat.) q̃rtũ recitaf angeli descẽsus. (Angelus aũt dñi.) q̃ntũ tãgif salutis effcũs. (Et q̃ p̃or.) Circa p̃m tria tãgit. p̃° q̃dẽ occasionẽ ascẽsus. (Erat dies festus iudeoꝝ.) Jn hystorijs dr̃ q̃ erat dies festus pẽthecostes/quẽ nõ licebat celebrari nisi in loco quẽ elegerat dñs. s. i hierl'3: ⁊ ponit xp̃i ascẽsũ. (⁊ ascẽdit iesus.) de galilea/q̃ ƀ chunior est. Jtẽ ponit ascẽsionis terminũ. (hierl'ymã.) p̃s. Jllnc ascẽderũt trib⁹ trib⁹ dñi/ad ꝯfitẽdũ noĩ dñi. ¶ Nota q2 vt scribif Exo. 23. ⁊ Deut. 16. trib⁹ vicib⁹ p annũ ƀbebat appere oẽ masculinũ in ꝯspcũ dñi in loco quẽ elegerat. p̃a festiuitas erat azimoꝝ/i memoriã liberatiõis egypti. Scd̃a erat penthecostes/pp datã legẽ. Tertia erat festũ tabnacl'oꝝ/qd̃ scenophegia di: habitabãt i vmbraculis letãtes i memoriã q2 i deserto sub vmbracul' hitassent: xp̃s q̃ q̃ nõ venerat legẽ soluẽ/ sed adipleẽ/i solẽnitate vẽit, hierl'ymã. Et nos tres istas festiuitates dño. celebrem⁹. p̃a ẽ penitẽtiũ: ꝯuẽnit.n. venerari deũ/qui eos ab egypto pctĩ eduxit. 2a ẽ sp̃ũaliũ/ in q̃ꝝ cordib⁹ lex charitatis descripta ẽ. 3a ẽ eoꝝ q̃ in cor' isto: q̃si in tabnaculo trãsitorie hitãt/celestia tabnacula expectãtes. p̃s. q̃ dilecta tabnacula tua dñe v̄tutum ꝯcupiscit ⁊ deficit aĩa mea i atria dñi. ¶ Jtẽ i oĩ celebritate q̃dã iuenif ascẽsus. p̃°.n. ascẽdimus a culpa ad pñiam. 2° a pñia ad iustitiã. 3° hic ad gl'osaꝫ p̃riaꝫ/ ⁊ pficif iste ascẽsus v̄tutib⁹. Sole.n. v̄tutes ascẽdũt/pctã ƀo declinant. p̃s. Ascẽsiões i corde suo disposuit: q2 ibũt de v̄tute i v̄tutẽ/ donec videaf ƀs deoꝝ in syõ. Jtẽ i hierosolymis d3 eẽ iste ascẽsus. Interp̃tatur aũt hierosolyma pacifica: a pace.n. tpis ad pacẽ trãseam⁹ pectoꝝ vt inde ad pacẽ pueniam⁹ eternitatis. ¶ Scd̃o cũ di. (Est ãt hierosolymis.) describif dispõ q̃druplex cuiusdã piscine hierosolymis existis. Et p̃° q̃dẽ q̃tũ ad locũ. (est ãt hierosolymis.) Jtẽ q̃tũ ad offm̃. (pbatica piscina.) piscina est ꝯgregatio aq̃ꝝ sine piscib⁹ q̃tuor aũt piscinas sacra scriptura ꝯmemorat i hierosolymis: vnã/vꝫ/supiorẽ influẽte fõte gyon/ ex q̃ p canale iducebaf in ciuitatẽ: de hac piscina hr̃ Esa. 7. 2a piscina erat i ferior/ƀ q̃ di Esa. 22. que ex ꝯgregatiõe aq̃ꝝ supioris fiebat. 3a piscina dr̃ pbatica: de qua hoc loco habef. 4a piscina erat fõtis syloe: ƀ qua legif Neemie. 3. Et vocabaf natatoria syloe. Joan. ix. Et erat i radice mõtis syõ pueniẽs

Nota tres p̃ncipales solẽnitates in hierl'3

ex aquis fontis syloe in eā fluentibus. 3ª piscīa.s.pbatica sic dī ex officio: pbaton.n.grece ouis dī: in ipsa vō piscīa oues imolande p̄us lauabant: iō probatica .i.peculiaris dicta est. Jtē describit eaȝ q̄ntuȝ ad appellationē hebraicā (q̄ cognominat hebraice bethsaida) qd̄ interpretat dom⁹ pecudū/ vel dom⁹ peculiaris: vn̄ satis ɔueniunt appellatiōes greca ⁊ hebraica. Jtē describit eiusdē piscine edificium. (qnqȝ porticus habens). Est aūt portic⁹ tectum sine cōclusione. ¶ Tertio cū dī. (Jn hijs) haȝ porticuū describit vsuȝ: erant.n. quasi infirmaria/ aut hospit̄ī q̄ iacebāt egrotātes: ⁊ p° quidē tangit languētiū multitudinē: iō ait (Jn hijs porticub⁹ iacebat multitudo mag̃ lāguētiū) gn̄alr. Jtē in sp̄ali ponit languoꝝ distīctiōeȝ (cecoȝ) ex p̄uatiōe visus (claudoȝ.) pp p̄uatiōeȝ gressus. (aridoȝ) pp defcm̄ vegetatiue vtutis. Jtē languentiū tangit intētiōneȝ. (Expectantiū aque motū.) Ut motu aque sanarent: forte ēt ɔgregatis ibidē languentib⁹ freq̄ntius elīyne fiebant. ¶ 4°. cū dī (angelus aūt dn̄i) tāgit p quē fiebat ille motus aque: qꝛ p angelū descēdentē: ⁊ iō tria dicit. p°.n. descēsum angeli describit ex tpe (angelus aūt domini sm̄ tp̄s descēdebat.) Forte vt dicit mgr̄ in histori͛js nō erat certuȝ tp̄s descensiōis/ qd̄ pȝ ex continua languentiū p̄ntia. Jtem ponit descēsionis terminū. (Jn piscinā.) Jtē ponit descēsionis effcm̄. (⁊ mouebat aqua.) Et nō qꝛ lȝ dictū sit incertū ēē tēpus qn̄ angelus descēdebat tn̄ in ep̄la allexādri pape ad soldanuȝ. ꝑconij que est ep̄laȝ petri blesen̄. nonagesīa nona. Sic dī q̄ in nocte natiuitatis dn̄i p° descēdit angelus in pbaticaȝ piscinā ⁊ exinde annuatim ipsa die eo descēdēte ⁊ mouente aq̄: q p̄mus in eā descendisset/ sanabat a q̄cunqȝ detineret infirmitate qd̄ si veȝ ē/ tūc angelus sm̄ tp̄s certū ⁊ determīatuȝ descēdebat in piscinaȝ: ɔtinua tn̄ erat ibi mãsio lāguentiū/ pp frequētes elīynas ibidem fcās. Sȝ qd̄ dicet. Si plures in motā aquam descendissent sil/ nunqd̄ oēs fuissēt sanati? Et forte nullus fuisset sanatus/ qꝛ ad vnū tm̄ se extēdebat virtus sanitatis q prior descēdisset. Jnter eos aūt nullus fuisset p̄or: forte aūt ex dīna prouidentia sic erat/ vt nunq̄ȝ plures descenderent simul. ¶ Quinto ponit salutis effectus cū dī. (Et q prior). Et q̄ttuor tāgit. p° qdē cui exhibebat bn̄ficiū sanitatis. (Et q prior descēdebat ī piscinā.) Jtē tangit ordinē tp̄is (p⁹ motionē aq̄.) Jtē ponit sanitatis opationē. (San⁹ fiebat). Jtē ponit gn̄aleȝ efficatiā. (a q̄cūqȝ detinebat infirmitate.) Et nō qꝛ illa aq̄ hāc hēbat virtutē ex trib⁹. p° qdē ex natiuitate dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Scd̄o ex descensu angeli. 3° ex virtute crucis: fert enīȝ q̄ in edificio tēpli salōnis arborē q̄ndā cū p̄parassent artifices vt esset apta opi nullū eā loco cōgrue inuenerūt. Sȝ nūc excedebat magnitudinē/ a q̄ si modicū resecabāt/ nē dficiebat p̄uitate qd̄ cū plies expti essent tanq̄ȝ inutilē eaȝ abiecerunt. Sȝ in domo saltus lybani reseruata est pp rei miracl̄ȝ. Regina aūt sabba veniēs ad regeȝ salomonē cū vidisset in ipsa domo predictā arborem/ cognouit in sp̄ū quid in eadē esset futuȝ: ⁊ postq̄ȝ a salomōe recesserat/ intimauit sibi per nunciū talem arborē tali loco iacentē/ eam esse in qua crucifigē- 3.

dus is

dnus is erat pp cuius mortē regnū iudeorū destrueret/ ipsiqꝫ pderent locū & gentē. Quo audito salomō: sciebat.n.reginā esse sibillā i.pphetissaꝫ. facta grandi fouea/lignū abscōdit in pfundis tre. Sꝫ successu tpis facta est ibi pbatica piscina/cuius aq ex ligno future crucis virtutē hūerūt: nā postea diebus passionis xpi lignuꝫ illud supnatauit qd acceptuꝫ / iudei parauerūt xpo cruceꝫ. ℂ Allegorice nōndū qꝛ res ista gesta futurꝫ aliquid denūtiauit in ecclia: piscia qdē gētē significat iudaicā: aque.n.multe ppli sunt: vt di apoc.xvij. piscina viuēs aial nec gnat/nec nutrit: qꝛ vitā gre nō habuit ille ppls. Eze. xx. dedi eis pcepta in qbus nō viuent: vñ apls leges mortis appellat antiqꝫ. Ro.vij. Et bñ ista piscina pbatica.i. peculiaris dr: nā ille ppls fuit peculiuꝫ dei. Exo.xix.& Deuro.vij. Elegit te dns vt sis ei ppls peculiaris. Iteꝫ ſm aug. & Bedā. Diuus piscine.v. portic⁹.v.sunt libri.legis mosayce/ quibus ppls ille ne peccaret munitus est. Itē multitudo languentiū in hijs porticub⁹ iacens/eos significat q legis hēbant qdem notitiā/ Sꝫ infirmi erant/non potētes eaꝫ pficere. Itē angelus descēdens in piscinā magni cōcilij angelū designat: qui carne assumpta/& predicatiōe & miraculis cōmonit corda fideliū ad se: & corda infideliū cōtra se. Itē post motuꝫ aque.i.post passionē xpi qcunqꝫ dersertiuo sensu lre legis/in ipsam passionē xpi pijcitur ipse saluat. Iteꝫ iste vnus est non numero/ sed fidei sacro. Eph. iiij.vnus dns/vna fides/vnū baptisma. Uel alr prior & vn⁹ est ppls gētiū/qui relictis iudeis in porticubus lre/ipse iactauit cogitatū suuꝫ

i cōmotionē.i. in passionē xpi sicqꝫ sanatus est ab oi languore. Moraliter nōndū qd eccle lauacra qttuor sunt piscine in hierlꝫ. Superior nāqꝫ piscina est ſmo diuin⁹/ & predicatio euāgelij: de qua Can. vij. Oculi tui sicut piscie in esebō .glo. oculi q arcbana inspiciunt doctores sunt/ q ex eo qꝫ fluēta doctrine dare nō cessant/piscine sunt. Et bñ superior est ista piscina / tū qꝛ fons sapie est verbū dei in excelsis/ tū ēt qꝛ sublimis ſmo diuinus emūdat/ non solū a pctis factis/sed ēt ne fiāt vñ mundicia eius est innocentie & nō iustificationis.tm̄. Jo.xiij. Jam vos mundi estis pp sermonē quē locutus suꝫ vobis. ℂ 2ª piscina ē elēmosyna/opus.s.pietatis luc. xi. date elemosynam & ecce oia mūda sunt vobis: mīa.n.ad ꝯpassionis lachrymas prouocat. Sicut ait Job. xxx. flebā quōdaꝫ super eo q afflictus erat: & aīa mea cōpaciebat paupe-ri: de hac piscina legit Nee.iij.piscina grādis opis cōstructa est vsqꝫ ad domū fortiū. ℂ 3ª piscia est baptismus que designat per syloe/qꝛ gen⁹ humanū a natiuitate cecū merito culpe originalis / in ea lotū illumiat. Ecc ij. Exstruxi mihi pisci nas aquarꝫ/vt irrigarē siluā lignorū germinātiū. ℂ 4ª piscia ē pnia/ cui⁹ lauacro actual cl'pa mūdatio. iij. Regū.xxij. lauerūt sanguinē ei⁹ in piscina samarie. Ista piscina pbatica dr: qꝛ peccatorem quōdā lupuꝫ/ad simplicitatē ouis & innocētiaꝫ agni restituit. vt q erat lupus rapax/iā sit ouis dās lanā. Can.iiij. greges tōsarꝫ ascēderūt de lauac⁹. ℂ Itē.v.portic⁹ qbus detinent lāguentes qnqꝫ sunt retractatiua ne quis peniteat.prima portic⁹ est voluptas & ꝯsuetudo pctī: hic iacent •4•

voluptuosi. 2ª portic⁹ ē rubor cō fessiōis: h iacent manus glīe cupidi. 3ª est timor satisfactiōis: h iacent desidiosi ⁊ pigri. 4ª est neglia: hic iacēt secularib⁹ occupati. 5ª ē spes venie in extremo: h iacēt p̄sūptuosi/fatui/⁊ īsipiētes/q sibi futura p̄mittūt tpa/q̄⁊ nō sunt certi: q̄dm aūt in hijs porticub⁹ iacēt pcōres: q̄dm vmbraculis eo⁊ gaudēt: q̄dm latēt sb̄tecto eo⁊/nūq̄ ad pnie piscinā descēdūt. Reliquant̄ ḡ porticus: iactem⁹ nos ī piscinā mundādi ⁊ sanādi. Itē sub qnq̄ excusationib⁹ istis/q̄n quiq̄ porticubus pniaꝫ differētib⁹ iacēt. Ceci/claudi/aridi. Ceci sūt q nolūt ītelligere vt bene agāt/quo⁊ est electa ignorātia. nā qd ē oculus corpi/id ē ītells̄ ī aīa. Aug. ij. li. de ordine. h est menti ītelligere/qd est sensu vidē. Claudi vo sunt q̄⁊ sūt distorti affectus. q recta qdeꝫ noverūt/ſꝫ aut ea nō faciūt/aut faciētes qdē nō recte incedūt/mūdi cōmodū regrētes. Aridi aūt sūt q cōpassiōe xp̄i nō emolliunt̄: q liquore deuotionis nō liniūt: qq̄ nullas p̄ suis culpis lachrymas fūdūt: vel breviter loquēdo. p cecos/claudos/⁊ aridos. tres gn̄ales defectus triū viriū aīe ītelliguntur. Ceci. n. sūt qb⁹ est ignorātia ītellectiua. aridi sūt qb⁹ est malitia in appetitiua. Claudi sūt quibus est īpotentia in executiua: hij oēs iacent/q̄ ceci nesciūt. Aridi nolūt. claudi non pn̄t a pctis resurgere. ¶ Itē angelus dn̄i ē sp̄ūalis vite p̄positū: angelus dn̄i est donū celeste de emūdatōe vite: a deo. n. venit iste nūcius. ¶ Itē in piscinā descēdit angelus/cū mētis p̄positū ad pniaꝫ inclinat̄: monet̄ aqua/q̄ ad pniaꝫ ex deo monemur. Et hoc est ſꝫ tp̄s vite p̄ntis: ex̄. n. tp̄s istud nō

ēmittit̄ a deo pnie donū. Item ait apl̄s. ij. Cor. vj. Ecce nūc tp̄s acceptabile/ecce nūc dies salutis. Item frustra quis in piscinā descēderet pnie/nisi p̄ueniret eū motus celestis gr̄e: iō rogādus est deus. Conuerte nos dn̄e ad te/⁊ ɔuertemur. Itē qui descenderit ad lauacrum pnie/ab oī infirmitate sanatur. ps. Bn̄dic aīa mea dn̄o/qui p̄piciatur oībus iniquitatibus tuis/⁊ sanat omnes infirmitates tuas.

¶ Sermo scd̄s sexte ferie post primam dominicaꝫ in quadragesima ⁊ in ordine. 48.

I Secūdo cū dr̄. (Erat aūt qdaꝫ hō.) postq̄ patuit insufficiētia legis antique/q̄ lāguētes sanare nō potuit/nūc sufficiētia celestis gr̄e declarat̄. Et q̄tuor facit. p° eniꝫ narrat cuiusdā languētis diuturnitatē. 2° xp̄s requirit salutis voluntatē. (Hunc cū vidisset.) 3° lamentat̄ infirmus suā fragilitateꝫ. (Rn̄dit ei languidus.) 4° xp̄s operat̄ hoīs sanitatem: dicit ei iesus. (Surge) p̄pter p̄mum ergo dicit. (Erat aūt qdaꝫ hō ibi.) ī porticub⁹ piscine expectās aq̄ motū. (triginta ⁊ octo annos h̄ns in īfirmitate.) Sicut ex sequētibus pꝫ/ ⁊ vt dicit Chrysosto. hic hō paralyticus erat. tria ergo hēs. s. hoīs infirmitatē/loci cōitatē ⁊ tpis diuturnitatem/qua de cā d īfficilior erat curatio. Eccle. x. languor prolixior grauat medicū. breuē aūt languorē p̄cidit medicus. ¶ Scd̄o cū dr̄. (Hunc ergo cū vidisset.) ponit̄ regsitio volūtarie sanitat: s: circa qd tria tangunt̄. p̄mū quidē q̄ vidit xp̄s iacētis infirmitatē: ideo ait (hūc cū vidisset iesus.) oculo pietatis ⁊ aīo cōpassiuo. ps. vides q̄m tu laborē ⁊ dolorem ɔsideras. (iacentē.) Itē cogno

dit xp̄s languoris diuturnitatem. (Et cognouisset.) q nulla eu3 tēpora latent. (q2 iā multū tp̄s hr̄et.) multū certe ꝛ etatis ꝛ infirmitatis: nā vltra dimidiū vite humane in infirmitate ꝑmāserat. Jtē requisiui xp̄s languētis voluntatē. (dicit ei: vis saluus fieri.) supflua vr̄ ista interrogatio/ ꝛ gn̄aliter quidē/ q2 oīs languēs cupit sanari/ ꝛ spālr q2 iō ibi manebat lāguidus iste/ vt motu aque sanaref. Sed nihil supfluu3 xp̄s iterrogat/ q2 vt nos erudiremur r̄nsione huius languidi., iō ipsum iterrogauit. ¶ Tertio eu3 dr̄. (R̄ndit ei lāguidus.) ponif lamētū infirmi: neq3.n. r̄ndit ad iterrogatū directe q vellet sanari: sed cōquestus est hūano adiutorio se esse derelictū/ ꝛ ab oībus esse ꝑuentu3 in ope sanatōis: ex quo idirecte r̄ndit iterrogatōi xp̄i: tria ergo lamētaf hic infirmus. ꝑmo qdē suā desolationē. (R̄ndit ei lāguidus dn̄e) ecce veneratio. (hoīem non hēo.) Ecce desolatio: q2 nō habeo, hominem q curam de me gerat. Sed talīū relictoru3 deus habet curam. ps. Tibi derelict9 est paup. Jtē lamentaf infirmus adiutorij ꝑuatio-
2 nē. (vt cum ꝯturbata fuerit aqua mittat me in piscinā.) non eni aliūde expectabat sanitatē. Jte3 lamētaf alioꝝ oīm ꝑuentionē. (Dū venio enim ego.) tarde qdē grauante lāguore. (Alius an̄ me descēdit) iōq3 frustra semp accedo. Chrysos. qd inqt/ cōpassibilius hijs verbis nō blasphemauit. ex ipaciētia? s3 māsuete ꝛ trāqlle r̄ndit. nesciēs tn̄ q eū eēt curatur9. S3 talib9 v̄bis intendebat xp̄3 ꝓuocare/ vt sui minister9 in piscinā eū mitteret/ nec ꝓsūpsit id apte postulare: vn̄ cōmēdaf lāguidus iste tripl'r. p° qde3 a patiētia in lōgitudine īfirmitatis. 2° a spe recupande sanitatis/ qm̄ nec ptōꝝ aduersitas eū ꝑ ipaciētiā fregit/ nec futuroꝝ icertitudo ad desperatōe3 mouit. Vn̄ Chrysos. Tot annos hn̄s infirmitatis. ẜm vna3 qnāq3 diē eripi expectās nō desistebat: nos aūt si.x. dieb9 rogauerim9 ꝛ nō accepimus, de reliquo negligemus. 3° cōmendaf ex cōpassiua insinuatione sue destitutionis. Sic puto eum eruditū fuisse ad pacientiā ꝛ mansuetudinē lōgeuo lāguore: qm̄ ꝛ beatū Job erudiuit mūdi aduersitas: vt dicit Greg. Tren. 1. de excelso misit ignē in ossib9 meis/ ꝛ erudiuit me. Nos itaq3 mūdi aduersis ꝛ lāguoribus corꝑis erudiamur/ humiliemur/ ꝛ oremus dn̄m dicētes. miserere mei dn̄e qm̄ infirmus su3/ sana aīa3 meā q2 peccaui tibi. ¶ Quarto cū dr̄. (dic̄ ei iesus) ponif opus salutis. circa qd̄ duo facit. ꝑmo eni ponit xp̄i ꝑceptum. scd̄o rei effectū. (Et statim) triplex aūt ꝑmittif xp̄i ipiū.s. sanationis. portatōis/ ꝛ ambulatōis. (dicit ergo ei iesus surge.) qui iaces. (tolle grabatu3 tuū).i. lectulu3 tuum in quo iacebas. (ꝛ ambula.) expeditus. tria ergo impat/ sanitatē/ vigore3/ ꝛ expeditionē. ¶ Scd̄o cū dicif (et statim.) triplicis ꝑcepti executio ponif. quātū ad ꝑmū ait. (ꝛ statim.) q2 īter ꝑceptum dei ꝛ effectū rei nulla mora est. (Sanus factus est homo ꝛ surrexit.) ꝑut mandauerat medicus eius. Jtem executionem alteriu3 ꝑcepti dicit. (Et sustulit grabatum suum.) Sicut/ illi infirmo surgere erat sanitatis signu3/ ita grabatum suum supra tollere signū est virtutis corporee ꝛ vigoris. Jtem executionem tertij ꝑcepti adducit. (Et ambulabat) qd̄

vtiqꝫ signū fuit expeditōis ꝛ ꝓmpti tudinis. Sicqꝫ sanauit xp̄s hoīeꝫ/ p̄fecte sanauit. Integre sanauit. deu. 32. dei pfecta sūt opa. ¶ Notādū
3 moralr̄ ꝙ hō iste languēs pctōreꝫ designat. vitiū.n.ē īfirmitas aīe. Sicut ait. ps. Misere mei dn̄e/ qm̄ infirmus sum: sana aīam meā/ qꝛ peccaui tibi. Itē iacet pctōr dū nō cogitat penitere. Sed ꝓponit manere in pctīs. Tre. 2. Iacuerūt ī terra foris puer ꝛ senex. Itē. 38. annis iacet in īfirmitate/ qui lōgo pctī vsu ĩueterat⁹ est. Dan. 13. Inueterate dieꝝ maloꝝ/ nūc venerūt pctā. Cōsiderandū aūt vt dicit Beda. qꝛ numerus q̄dragenarius pfectā ꝯuersationē sig̃t/ q̄ ꝯsistit ī obseruātia d̕calogi. p q̄tuor euāgelij libros. Numerus aūt. 38. in duob⁹. deficit a q̄dragenario. q.n. duo charitatiꝫ p̄cepta nō seruat/ ille ad pfectā vite ꝯuersationē nō ꝑuenit. Dan. v. Appensum est in statera/ ꝛ īuentū est minus h̄ns. Uel alr̄. numerus q̄dragenarius obseruātiā designat penitētiū. vn̄ filij isrl̄ q̄dragita annis fuerūt in deserto: ꝛ. xl. diebus saluator ieiunauit quā obseruātiā nō attingit: qꝛ lꝫ de pctīs doleat/ nō tn̄ pctā cōmittit/ ꝛ in se peccātibus non dimittit. pp pᵐ Iudicū. x. filij israel pctīs veteribus iūgētes noua/ fecerūt mala in ꝯspcū dn̄i. Propter 2ᵐ dr̄ Matth. 6. Si dimiseritis hoībus pctā eoꝝ/ dimittet ꝛ vobis pr̄ vr̄ q est in celis delicta vr̄a. Si aūt nō dimiseritis hoībus/ nec pr̄ vr̄ dimittet vobis pctā vr̄a. Uel aliter pōt ītelligi. Senari⁹ ad opis pfectionē ptinet: numerus. n. hic pfectus est: qꝛ ex ptibus suis simul sūptis efficit̃ ad opationē: ēt numerus iste refert̃/ q̄ sex diebus opat⁹ est dn̄s a pn̄°: ꝛ sex dieb⁹ opari mādauit. Exo. 13. Sex dieb⁹ opaberis. Hic vō numerus deduct⁹ in seipꝫ crescit ad. 36. vn̄ sicut senarius sig̃t opis pfectionē/ ita. 36. pfectionis multiplicationē. Duo aūt sūt charitatis p̄cepta dei. s. amor/ ꝛ p ximi. q duo affectus si addant̃ sc̄ē ꝛ fecū de opatōi efficiunt. 38. in q̄ numero iacēs lāguidus surgit ꝛ sanat̃: qꝛ charitas opit multitudinē pctōrū. Uel alr̄ bis. 19. sūt. 38. decē et nouē aūt vitiū designat qđ est malū aīe. nā in h̃ numero. ix. q deficit a termino numeroꝝ: ipsi termino addit̃. s. ipsi. x. iō designat vitiū/ sine malū/ qđ semp in aliquo bono fundat̃. Duo igit̃ decē ꝛ nouē/ duo sūt mala/ q̄ qlibet pctōr facit: qꝛ relinquit deū ꝛ adheret creature. Hier̄. 2. Duo mala fecit ppl̄s me⁹. Me dereliq̄rūt fōtē aq̄ viue/ ꝛ foderūt sibi cisternas dissipatas q̄ ꝯtinere nō valēt aquā. ¶ Itē pctōr q tarde ad deū ꝯuertit̃ lamētari pōt: pmo 4
qdē, qꝛ non hꝫ hoīem a seipso/ vꝫ/ alienatus est: sicut nabuchodonosor q mutatus fuit in bestiaꝫ. Dan. 4. Uel nō hꝫ interiorē hoīeꝫ: de q̄ Ephe. 4. deponētes veterē hoīeꝫ/ induite vos nouū hoīem/ q ꝫ deū creat⁹ est. hic hō interior est mens quā nō hꝫ pctōr/ sꝫ a diabolo possidet̃. Tren̄. 5. serui dn̄ati sunt nr̄is vel nō hꝫ hoīeꝫ xp̄m pctōr: nll'a. n. est ꝯuētio xp̄i ad belial. Itē ꝯturbata est aq̄/ dū ꝯsideratōe vicine mortis ꝛ extremi iudicij ac gehēne peccator pauesci. Sed nisi hō īterior fuerit p̄ns/ nō mittet̃ in piscinā penitētie. Itē videmus istos tardantes ꝯuerti semp ab alijs p̄ueniri: ꝛ ipsi remanēt in pctīs. Matth. 21. publicani ꝛ meretrices p̄cedēt vos in regnū dei. Aug. 9. li. ꝯfe. an q p̄cesserūt pudet seq̄/ ꝛ nō pudet saltē

nō seq. ¶ Itē ab eo. q ōȝ emūdari a crialib⁹/reqrit mot⁹ voluntatis: iō ait xp̄s/ vis saluus fieri? Aug. Qui creauit te sine te: non iustificabit te sine te. i. nisi te volēte. Itē xp̄i ipio surgit pctōr: tollit ḡbatū ⁊ ābulat. Beda surgit dū pctā relīqt ⁊ bonū opat: grabatū portat dū diligēs p ximū paciēter tollerat ei⁹ īfirma: vt q p̄us portabat: nūc portet: ābulat aūt toto corde/ tota aīa/ tota v̄tute diligēdo deū/ festinās desiderio videre faciē redēptoris. Uel alr̄ surgit/ q pcī p̄po^m relīqt ⁊ actū. Eph. 5. Surge q dormis/ ⁊ exurge a mortuis/ ⁊ illūinabit te x^s. portat ḡbatū q penā pcōꝝ sustinet/ nec tn̄ vicit. Est āt dup^r pena pcī. vna ānexa: p̄ sīne. n. ꝯsuetudies adhuc molestāt penitētē/ q̄s cū nō p̄t a se diuellere/ nec succūbit portat eas. Sic assuet⁹ cōmessari portat famē: assuet⁹ luxuriari portat legē mēbroꝝ: portat ēt paciēter hoīȝ iniurias: aduersa mūdi ifestatōes inimici. alt'a v̄o pena pcī ē assūpta/ q̄ iniūgit p culpis cōmissis vtrāq; penā portare nece ē. sic ait apl's Gal. 6. vnusq̄sq; on⁹ suū portabit. de p̄^a. Hier. x. h̄ īfirmitas mea ē/ ⁊ pōtabo illā. d̄ 2^a. Mat. 20. portauim⁹ pōd⁹ diei ⁊ est⁹. Rursus q: nō suffic̄ vicia desere ⁊ debitā p eis portare penā: nisi ēt p viā bonoꝝ qs ḡdiat: iō nece ē penitētē ābulare ī via dei/ q̄ ē bonū op⁹/ vt a bono pficiat ī meli⁹. ps. ābulabā in latitudine/ q: mādata tua exq̄siui.

Illud q̄ situm.

¶ Sermo tertius sexte ferie post p̄mā dn̄icā ī q̄dragesima ⁊ ī ordi. 49

Tertio cū dr̄. (Erat aūt sabb̄ȝ) ponit repugnātia hūana. Circa qd̄ q̄tuor fac̄. p̄°. n. adducit p̄hibitōeȝ supsticiosaȝ. 2° reqsitōȝ īsidiosaȝ. ibi. (Interrogauerūt ḡ eū.) 3° eruditōeȝ p̄cauēdi pcī. (postea inuenit eū.) 4° insinuatōeȝ ptātis xp̄i. (abijt ille hō.) In p̄^a pte 3^a ponūt p̄^m ē p̄hibitōis occasio ex obsuātia tpis: iō ait. (Erat aūt sabb̄ȝ ī illa die.) q̄n iesus sanauit egrotū/ ⁊ p̄cepit ei grabatū tollere: opa qdē creatōis fcā sūt sex dieb⁹. Sȝ opus repatōis sabb̄o fcm̄ demōstrat nobis fm̄ Amb. vt vbi vet⁹ creatura desijt fieri. ibi noua icipiat. Scificauit. n. d̄s sabb̄ȝ/ ⁊ bn̄dixit illd̄/ q: opibus iustificatōis mētes scificat. Itē po^r exp̄ssio p̄hibitōis. (dicebāt ḡ iudei q san⁹ fuerat fcūs. sabb̄m est nō lȝ tibi tollē grabatū tuū.) Exo. 20. nō facies in sabb̄o oē opus. Stulti iudei pot⁹ debuissent admirari factū miraculū/ eiusq; venerari factorē q̄ȝ portāti grabatū ꝯdicē. Itē ponit opis fci excusatio (R̄ndit eis. q me sanū fecit) solo v̄bo (ille mihi dixit. tolle grabatū tuū/ ⁊ ambula) q̄si dicat. Excusationem h̄ȝ portatio grabati/ tū ex pte mei/ sī obedio ei a quo bn̄ficiuȝ sanitatis recipi/ tū ēt ex pte p̄cipientis/ q tāte auctis ē vt ꝯ legē sit: q: sup̄ legē me sanauit. Signi verbo ei⁹ obediuit sanitas/ qd illicitū sī ei obedit sanatus? Ecc. viij. Sermo illius ptāte plenus est. ¶ Nota q: p̄ceptū de obseruantia sabb̄i/ ptīȝ morale ē/ ⁊ ptīȝ cerimōialē: qd̄ qdē aliq̄ tpe d̄sistāt hoīes ab opib⁹ exteriorib⁹/ vt vacent d̄o morale ē. Sȝ d̄terminatio tpis ē cerimonialis: iō cū alijs cerimonialib⁹ mutat⁹ ē dies vacatōis/ ⁊ ī diē dn̄icū pp reuerētiā resurrectōis: ipso eni die ꝯpleta fuerūt opa repatōis nr̄e. ¶ Itē nō q: p̄ceptū illd̄ d̄ sabb̄o cerimoniali q̄drup^r itellr̄. p̄° qdē lr̄alit'/ ⁊ sic tenebat ī veteri lege/ nec tn̄ iste portās grabatū violauit p̄ceptū: q: ex dispēsatōe legislatoris id fecit/ nec tn̄ op⁹ erat īterdictū ī sab-

Nota p̄ceptū d̄ obsuātia sabbati.

1

bato: nã ⁊ ipse ds oĩ die gubñat mũ dũ ⁊ opaẜ iaʒ in oĩb⁹: sicut di Jo. v. pr meus vsqȝ mõ opaẜ ⁊ ego opor. ¶ Scđo illđ p̃ceptũ ĩtellr moralr: phibitũ.n. erat/ nõ qdeʒ oẽ opus/ sed op⁹ seruile: q aũt facit pctm ser uus ẽ pcti: vt di Jo. 8. non aũt solo sabbto/ sȝ oĩ tpe a pctis debem⁹ eẽ ĩmunes. ¶ Tertio illud p̃ceptũ intellr allegorice: đsignat.n. illud ma gnũ sabbĩm/ in quo iesus xp̄s post laborẽ crucis regeuit in sepulchro: s̃m quẽ ĩtellcm̃ sabbatũ custodit q ꝯsepeliẜ xp̄o in mortẽ/ vt sit mortu⁹ vicijs ⁊ alienat⁹ a mũdo. Ro. 6. Cõ sepulti sumus cũ illo ĩ mortẽ. ¶ 4° illud p̃ceptũ anagogice intellr: desi gnat.n. requeʒ aĩaꝝ/ q̃ ẽ post laborẽ pñtis seculi/ in qua nõ laborãt. am mõ.n. iaʒ dicit spũs vt requiescãt a la borib⁹ suis. Apoc. 14. Cũ ergo plu res ĩtellrs illud hʒet p̃ceptũ/ nõ est trãsgressor ei⁹ q illđ nõ/ obsuat ad lraʒ: dũmõ illud obseruet moralr viuẽdo/ allegorice credẽdo/ ⁊ anagogice spando. ¶ Rursus notãdũ ꝙ p istos ꝯdictores possumus ĩtel

2 ligere q volẽtib⁹ peniteẽ ⁊ mũdana relinq̃re ꝯdicũt: istos designant samarite ppl's terrenus ⁊ ĩpediens opus diuinũ. j. Esđ. 4. Fcm̃ ẽ aũt vt ppl's terre ĩpediret man⁹ ppli inde/ ⁊ turbaret eos ĩ edificãdo. hoꝝ ligua vt diẜ Aug. 9. li. ꝯfe. ſbdola ẽ/ veint ꝯfulẽdo ꝯdicẽs ⁊ sicut cibus assolet amãdo consumẽs. Jsta dñt sabbm̃. i. requies est/ q̃rẽda est requies ĩ mũdo/ nõ sũt assumẽda laboriosa pnie opa. nõ dȝ seipm̃ q̃sq̃ añ tp̄s occidere: isti sũt q labores fugiunt pnie. sȝ ⁊ laborãtes ĩpediũt. ps. Jn labore hoĩm nõ sũt: ⁊ iõ cũ hoĩb⁹ nõ flagellabunẜ. Sȝ cũ demonib⁹ cruciabunẜ: p qetẽ.n. mũdi: volũt puenire ad requeʒ celi qđ est ĩpoĩe

ĩmo eꝯ p labores pñtes ad requeʒ celi puenit: iõ ver⁹ penitẽs ꝯsiderãs requeʒ futurã quã p̃ueĩt labor pnie/ ꝯdictores seculariũ nõ audit: sȝ desiderio future qetꝭ portat on⁹ pnie. Gen. 49. Uidit requeʒ ꝙ eẽt bona/ ⁊ terrã ꝙ eẽt optĩa/ ⁊ supposuit humerũ suũ ad portãdũ. Qđ si aliqs dixerit nõ lȝ tibi portaẜ onera ista. Rñdit obedire opȝ deo magis q̃ hoĩb⁹. ¶ 2° cũ di. (Jnterrogauerũt ḡ eũ.) poniẜ inuidiosa reqsitio malignãtiũ. Circa qđ tria faẜ. p°.n. adduciẜ detractiua ĩterrogatio. (Jnterrogauerũt ḡ eũ: qs ẽ hõ ille q diẜ tibi tolle ḡbatũ tuũ ⁊ ãbula?) Ubi nõ de qꝛ maliciose ĩterrogãdo detrahũt. nõ.n. dñt qs ẽ hõ ille q te sanũ fecit qđ vtiqȝ erat excusatoriũ eius qđ dixerat tolle ḡbatũ tuũ. sȝ solũ ĩterrogãt. (qs ẽ hõ ille q dixit tibi tolle ḡbatũ tuũ?) tacẽt.n. vñ poterat eẽ excusatio: ⁊ solũ illud adducunt vñ oriebaẜ calũnia tacẽt xp̄i laudes/ ⁊ q̃rũt ĩpropia ei⁹ silẽt ptãtẽ ⁊ dispẽsatõẽ rephẽdũt. Jste mos ẽ ĩuidẽtũ ⁊ đtractoꝝ/ qꝛ tacẽt laudabilia/ ⁊ calũnias q̃rũt. Jtẽ tãgiẜ h⁹ sanati nescia. (Js aũt q san⁹ fuerat effcũs nesciebat qs eẽt.) h iõ euãgelista adduẜ/ vt nõ fauore psone solo bñficio gr̃e videreẜ phibẽ testimoniũ ei q se sanũ fecerat: nȝ.n. curãdũ ẽ si xp̄ȝ s̃ȝ cãnẽ nesciam⁹/ dũmõ eũ s̃ȝ.spm̃ videam⁹: sic ip̄e dicit Jo. 20. Btĩ q nõ viderũt ⁊ crediderũt ij. Coꝛ. 5. iã nõ nouim⁹ xp̄ȝ s̃ȝ carnẽ Jtẽ por xp̄i absentia. (iesus aũt declinauit a turba ꝯstituta ĩ loco.) h iõ qꝛ vidit eos paratos ad ꝯtẽciosaȝ ꝯdictionẽ: ne igiẜ ex sua pñtia irritareẜ/ đcliauit ab eis ꝙ nob ẽ documẽtũ ⁊ exm: documẽtũ qdẽ/ qꝛ a cõtẽciosis se abstĩat vitãs. 3. Reg. 19 nõ ĩ cõmotiõe dñs. j. Coꝛ. 11. Si qs 3

vt cõtẽtiosus eẽ/nos talẽ ꝯsuetudinẽ nõ hẽm⁹/nec ecclia dei. Est ẽt h̄ nob̄ exẽpluꝫ/vt ꝯtẽtiosos fugiam⁹. ij.Thym.ij. Noli v̄bis ꝯtẽdẽ:ad nihilũ enĩ vtile ẽ/nisi ad ſb̄uersionẽꝫ audiẽtiũ.℄ iij°.cũ dĩ (postea inuenit eũ ꝑõif. eruditio p̄cauẽda pcĩ. Et 2° fac.p°.n.tãgit locũ (postea inuenit eũ iesus ĩ tẽplo.) Jã sanat⁹/tẽplũ ĩhitat:ſe ip̄ꝫ/vꝫ/ q ẽ tẽplũ diuinitatis/ z ẽt tẽplũ celeste p desideriũ: p⁹ q̄ꝫ enĩ sic sanat⁹ z mũdat⁹ nõ est dign⁹ tẽplũ diuitatꝫ ĩ hitare.ij.Regũ.xij.postq̄ꝫ dd̄ fleuerat pcm̄ suũ/ ascẽdit ad domũ dñi.Scd̄o cũ dicit (z dix̄ ei.)ponit eruditio ĩ q̄ tria tãgũt p̄ᵐ vt attẽdat bñficiũ acceptũ: z h̄ est (Ecce) euident (san⁹ fcũs es) potent z integralr. Jteꝫ vt caueat pcm̄ (Jã noli peccare.) Jã.i.ex nũc nõ pecces suffic.n.p̄teritũ tp̄s pctis qd̄ modicũ sup est sit ad emẽdationeꝫ vite.i.pe.iiij. Jã nõ hoĩuꝫ desiderijs/ ſꝫ volũtati dei qd̄ reliquũ ẽ in carne viuat tpis: suffic enĩ p̄teritũ tp̄s ad volũtatẽ gẽtiũ ꝯsumãdã: nõ p̄hibꝫ peccar ſꝫ p̄hibꝫ velle pec care dicẽs (iã noli peccare) nꝫ.n.ẽ hõ q si peccet: z si dixerim⁹ q pcm̄ nõ hẽm⁹/nosipsos seducim⁹/z mẽtimur/z v̄itas ĩ nob̄ nõ ẽ.j.Jo.j.Sꝫ lꝫ absq̄ꝫ pcõ nõ possim⁹ eẽ:tñ adiuuãte grã dei a volũtate pcĩ possum⁹ liberari. Ro.vij. Nõ qd̄ volo h̄ ago: ſꝫ qd̄ odi malũ id facio. q2 fm glo. volo nõ cõcupiscere:ſꝫ nõ ago hac .i.nõ desisto totalr a cõcupiscendo immo malũ illud facio z ꝯcupisco. Sꝫ q2 nolentes concupiscimus:iõ subdit. nihil ẽ dãnationis est hijs qui sunt in xp̄o iesu:q nõ fm carnẽ ambulant. Jtẽ admonet vt timeat pic̄ulũ.(ne deteri⁹ tibi aliquid ꝯtingat.℄ Et ꝯsideranda sunt h̄ 3ᵃ.p̄ᵐ q2 ex hoc dñi sermone vr q hec hõ merito pctõꝝ suoꝝ taꝫ longa infirmitate fuerit detẽtus. Naꝫ vt dicit Beda.v.modis infirmitas/corpalis dat hoib⁹. Pcõrib⁹ qdẽ dupliciter:vel vt corrigant/vel vt hic ĩci piens eoꝝ pena sine retractatione puniant. Justis v̄o ẽt dupl'r vel vt infirmitate pcm̄ caueãt:vl vt pacia languoris ampli⁹ mereant : aliq̄n enĩ infirmitas accit vt cũ ex inspato recesserit: glia dñi z ſcõꝝ eius lati⁹ pateat.p° mõ.ſ.ad correptionẽꝫ pcĩ infirmatus est iste hõ de quo h̄ agit z ille cui dñs ait Mat.ix.cõfide fili/remittunt tibi pctã tua. 2° mõ.ſ.ad dãnationis ꝑpetue initiũ flagellatus est pharao in egypto/ z herodes/q cõsumptus v̄mib⁹ expirauit.vt dĩ act.xij.isti sunt quorũ culpa meret vt flagellis nõ corrigant/ ſꝫ peiores fiant. Hiere.xxx. Plaga inimici pcussi te castigatiõe crudeli/pp multitudineꝫ iniq̄tatis tue dura fcã sunt pcã tua:quid clamas sup cõtritione tua?insanabilis ẽ dolor tu⁹.3° m°.ſ.vt caueret pcm̄ paulus apl's stimlũꝫ carnis hũit.i. ĩfirmitatẽ ne magni⁰⁰ ingt/reuelatõnꝫ extollat me/dat⁹ ẽ mihi stimulus carnis mee..ij. Cor.xij.4° mõ. Job fuit flagellat⁹ vt exercitõ paciẽ mai⁹ hẽret meritũ. 5° mõ vt ex inspata salute supueniẽte/glia dĩ pateat cec⁹nat⁹ ẽ.Jo.xj.Infirmitas h̄ nõ est ad mortẽ/ſꝫ p glia dei.Sꝫ z aduertẽdũ vt dic. Beda q lꝫ hijs modis corpales ĩfirmiᵗᵉˢ veniãt:tñ q2 incertũ nob̄ est q̄ ex cã puniamur: iõ quotiẽs aduersuꝫ qd patimur/ p nr̄is pcĩs illd̄ accidẽ humil'r arbitremur/z recurram⁹ ad examẽ cõsciẽ nec p⁹ depcemur tolli a nob̄ in ꝯmodũ/q̄ꝫ ad puritatẽ ꝯsciẽ pnĉiam⁹/ne forte optate curõi exti⁹obstꝫ inti⁹ valitudo mẽtĩ.℄ Jtẽ sciẽduꝫ

Infirmitas corporalis quinqꝫ modis dat hoibus.

vt dicit beda/qꝛ cuꝫ hic hō merito suoꝝ pctōꝝ infirmaretᷓ/nō sanauit euꝫ deus exteri⁹/nisi pri⁹ mēte eius iteri⁹ a pctīs sanata: vn̄ ip̄e vt de eo. Jo. 7. Totū hoīeꝫ sanū feci in sabato. ℭ Itē ꝯsiderādū ꝙ recidiuanti bus in pcm̄ deterioꝛa ꝯtingunt. 2. pe. 2. Si eni refugiētes coinquinatiōes mūdi. hys rursuꝫ iplicati superantᷓ facta sunt eis posterioꝛa deterioꝛa p̄oꝛib⁹. Recidiuū.n.pcī ei⁹ est peius prioꝛi pcō. p̄° qdem quia minuit pcī timoꝛē. 2° qꝛ spūm pūgentis ꝯscie obtūdit. 3°. qꝛ ex hoc fit / qsqꝫ ꝓnioꝛ ad peccāduꝫ. vn̄ ad ꝯsuetudinē disp̄ōit. 4°. qꝛ annexuꝫ hꝫ ꝯtēptū grīe remissiōis: ꝛ ex hac pte fit difficiliter remissibile. 5°. qꝛ post recidiuū / aut nūq̄ꝫ/aut tardi⁹ venia ipetratᷓ. 6°. qꝛ deseritᷓ a deo ī alta pcā ꝛ in hoc sepi⁹ labitᷓ. 7°. qꝛ ad desperationē diue pietatis adducit hui⁹ rei exēplū. Saluatoꝛ de regressu imūdi spūs ad hoīeꝫ quē reliquerat: assumit.n.7. alios spiritus nequioꝛes se: ꝛ igressi hītant ibi: ꝛ fiūt nouissima illi⁹ hoīs peioꝛa p̄oꝛibus. ℭ Quarto ponitᷓ simplex isinuatio ptātis xp̄i (abijt ille hō ꝛ nūciauit iudeis qꝛ iesus esset q eū sanū fecit) nō denūciat ꝙ p̄cepit tolli grabatū/ sꝫ ꝙ eū fecerit sanū/vt opus diuinū venerētᷓ/ ꝛ in xp̄m credāt. Sic ꝛ tu a culpa sanatus antiqua/omnib⁹ predica sanātis medici gratiam. ꝛc̄.

ℭ Sabbato q̄tuoꝛ tpm̄.xl. Scd̄m mattheū. Cap. 17.

In illo tpe. Assumpsit iesus petrū, ꝛ iacobū, ꝛ ioānē frēm eius: ꝛ duxit illos in mōtē excelsuꝫ seoꝛsuꝫ: ꝛ trāsfiguratus est añ eos. Et resplenduit facies eius sicut sol, vestimēta aūt eius factā sunt alba sic̄ nix. Et ecce apparuerūt illis, moyses, ꝛ helias, cū eo loquētes. Rn̄dēs āt petr⁹, dixit ad iesuꝫ. Dn̄e, bonū est nos hic eē. Si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi vnū, moysi vnū, ꝛ helie vnuꝫ. Adhuc eo loquēte: ecce nubes lucida obūbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs. Hic est filius meus dilectus i q̊ mihi bn̄ cōplacui, ip̄m audite. Et audiētes discipuli, ceciderūt i faciē suā. ꝛ timuerūt valde. Et accessit iesus, ꝛ tetigit eos, dixitqꝫ eis. Surgite, ꝛ nolite timere. Leuātes aūt oculos suos, neminē viderūt, nisi solū iesuꝫ. Et descēdētibus illis de mōte, p̄cepit eis iesus, dicēs. Nemini dixeritis visionē hāc: donec fili⁹ hoīs, a moꝛtuis resurgat.

ℭ Sermo p̄m⁹ sabbati post p̄mas dn̄icā in q̄dragesima ꝛ i oꝛdine. 50.

Sumpsit iesus petrū ꝛ iacobū ꝛ ioānēꝫ fratreꝫ eius /ꝛ duxit illos in mōtē excelsuꝫ seoꝛsuꝫ.) Mat. xvij. Ideꝫ legitᷓ Mar. ix. ꝛ I

Statio decima.

lucas.ix. Decima pniuz mãsio vocaẽ desertuz synai:desertũ pniam designat. Synay vo iterpretaẽ mẽsura mea. Triplex ãt ẽ mẽsura electoz.vna qdẽ pnie./ vt fz mẽsuraz delicti sit z plagaz modus: sit tñ vt nõ excedat possibilitatẽ nãc/altera mẽsura est iustitie/vt diligaẽ de⁹ ex toto corde/ ex tota mente/z ex tota aĩa: cui⁹mod⁹ẽ vt diligaẽ sine mõ: primũ vero dz vnusqsqz ad suam mẽsurã diligẽ/videlicet sicẽ seipsũz

Nõ triplicem mẽsurã electoz.

has mẽsuras sequiẽ mensura glie aĩaz z corpoz. Cuius retributio excedit quãtitatem meritoz. Luc.6. Mẽsurã bonã z ɔfertã z coagitantẽ z supeffluentẽ dabũt in sinũ vr̃z. hui⁹ gliose mẽsure nobis ꝑponiẽ exẽplũ in pñti euãgelio qd de glia xp̃i trãsfiguratiõe tractat. Cui⁹ triplex miracl'm tãgiẽ / z vnũ ꝑceptũ.vñ ãttuor hz ptes h̃ euãgeliũ. Jn pᵃ poniẽ miraculũ trãsfigurationis ɔfuce. Jn scda alterũ miraculũ apparitionis ꝑphetice. (Et ecce apparuerũt illis.) Jn 3ᵃ aliud miracl'z reuelatiõis diue.(adhuc eo loquẽte.) Jn. 4ᵃ adduciẽ ꝑhibitio visiõis reuelãde(.Et descẽdẽtibus illis.) ℭ Circa trãsfigurationẽ aũt xp̃i tria dicit. Tangit.n.trãsfigurationis testes/z locũ/z qlitatẽ. Pꝛio g̊ ponit testiũ sufficiẽtiã. Scdo loci ɔgruẽtiã (z duxit illos) Tertio qlitatis refulgẽtiã. (Et trãsfiguratus est) dicit g̊ pᵒ (assumpsit iesus petrũ z iacobũ.) hũc iacobũ ambrosius z augustin⁹ putãt fuisse iacobũ minorẽ/q dict⁹est frater dñi cognomẽto iust⁹/ q cũ ioãne z petro

Dubiũz.

di colũna ecclie. Gal. 1. Sed huic obuiare videẽ qd seqẽ z ioãnẽ fratrez ei⁹. Nõ eni iacob⁹iste fuit fraẽ

Rñsio.

ioãnis/sz iacob⁹maior. Et forte fm augustinũ z ambrosiũz q̄ h̃ di frẽz ei⁹nõ est ɔiũgẽdũ ad ioãnẽ / sed ad xp̃z: vt sit sensus (assũpsit iesus petrũ z iacobũ frẽm ei⁹) .i. xp̃i. Sz qꝛ sermo talis iusitat⁹ ẽ põt dici more scripture iacobuz minorẽ fuisse fratrẽ ioãnis: qꝛ ɔsobrin⁹ei⁹extitit: nati sunt eni ex duab⁹ sororibus.s. maria cleophe/ iacob⁹mior ex maria vo salome ioãnes. alijs ãt vĩ q̄ iacob⁹iste sit iacob⁹maior frater ioannis q alias cũ petro in secretis reb⁹ fuerũt:nã in suscitatiõe puelle tres ipsi tñ vocati sunt. Mat.9. Jn hora ẽt traditionis xp̃i soli ipsi astiterãt rᵒ orãti Mat. 16. ℭ Queriẽ q̃re nõ oĩb⁹/ sz paucis/z q̃re tribus tñ/z q̃re hijs solis suã trãsfigurationẽ oñdit. ℭ Ad pᵐ. Rñ. visio trãsfiguratiõis celãda erat: nõ ẽ ãt secretũ i ml'titudine:iõ ml'titudini nõ patuit:hui⁹ ẽt rõ moralis est: qꝛ multitudo nõ est apta itelligere excelsa diuinitatis. Uñ Exo. 20. Solus moyses ascẽdit ad deuz/ ppl's aũt stetit a lõge:allegoria etiã rõ hui⁹est/qꝛ ml'ti sunt vocati/pauci vo electi ad. 2ᵐ. dõm q̄ tres tñ sunt testes adducti/qꝛ numer⁹iste sufficit in testio. Deut. 19. Jn ore duoz aut triũ testiũ stat oẽ verbũ. Huius ẽt rõ mistica est:qꝛ q fidem trinitatis seruauerĩt in eterna visiõe gaudebũt. ℭ Ad tertiũ qnesitũ quare isti tres ex oibus fuerint electi:dicẽduz q̄ multiplex huius rõ est.ꝑma quidez fm theophilũ: isti enim tres erant vertices z eximij apl'oruz: petrus qdem magis diligẽs xp̃m z ɔstantius ꝑdicans. Joãnes vero magis dilectus. Jacobus autẽ magnus theologus z altiuoc⁹. Jtẽ vt idez dicit:ideo istos assumpsit: qꝛ ɔfidebat de ipsis q̄ visionẽ celarẽt. Jtẽ fm ambrosiuz/ ideo petrũ assumpsit/ qꝛ claues re

gni celorum eidem traditurus erat. Joannes vero qz matrẽ ei cõmendaturus erat. Jacobũ vero qz primus soliuz sacerdotale cõscendit. Jacob⁹ enĩ minor ab aplis fuit hierosolime eps ordinat⁹/ꝛ pmus põtificatus offm administrauit. Sz q putãt iacobũ nõ interfuisse trãsfiguratiõi/sz iacobũ maiorẽ/glosant vbũ ambrosij/ soliũ sacerdotale ee luz exponẽtes: qd pm⁹ ex aplis iacob⁹ maior ↄscẽdit/ q̃rum expositio satis iepta esset: celorũ enĩ regnũ nõ ↄsueuit appellari sacerdotale soliũ. Eusebi⁹ ẽt cesariẽsis dicit. in libro ecclīastice hystorie. iacobũ fratrez dñi fuisse epm aplorum: ex cui⁹ verbis Ambrosi⁹ forte dicit ista de iacobo. Jtẽ fm damascenũ iõ petrũ assumpsit/vt ipse petrus voce pris audiret suũ cõfirmari testimoniũ/q̃ dixit. Tu es xps fili⁹ dei viui. Jacobũ vo q añ oẽs erat aplos moritur⁹. Nõ qz de iacobo maiori hoc ĩtelligit. Joãnẽ vo vt visa dei glia q̃ non subiacet tpi / resonaret ill d. in pn° erat verbũ. ¶ Jtẽ hos tres assumpsit/qz magis erãt zelatores xpi: petr⁹ qdẽ zelabat ei⁹ vitã: vñ xpo dicẽti se eẽ crucifigenduz/ait petr⁹: absit a te dñe nõ erit tibi hoc: vt dicitur. Mat. xvi. vt q̃ equanimit poiet xpi mortẽ/voluit ei gliaz resurrectiõis ostẽdere. Unde Hiero. Times/iquit/mortẽ: audi gliam triũphãtis. vereris crucẽ ausculta angelorum misteria. Jacob⁹ aũt ꝛ ioãnes p̃cipue zelabãt xpi honorem: nã vt dĩ Mat. ix. ioãnes phibuit quẽdã facẽ miracula in noĩe xpi/ q nõ seq̃baẽ eum: ipsi ẽt accẽsi zelo ↄtra samaritas/voluerũt vt ignis de celo descẽderet ad ↄsumptionẽ eorum/ qz xpm nõ recepant: sicut dĩ. Luc. ix. hijs q̃ humanitatis sue ostẽdit gloriã p q̃ zelabãt. Jtez tres isti ppo suerũt xpo sermonẽ de futura retributiõe petr⁹ qdẽ Mat. 19. Ecce nos reliqm⁹ oĩa ꝛ secuti sumus te/ qd q̃ erit nob? Quid aũt futurum eis eẽt/sua trãsfiguratiõe ostẽdit: tales enĩ futuri eẽnt/q̃lis appuit. iacob⁹ aũt ꝛ ioannes postulauerũt sedere ad dextrã ꝛ sinistrã xpi in glia ei⁹: vt dĩ. Mat. x. Sz qz glia regni celorũ nihil hz sinistrũ/ĩ trãsfiguratione mõstratũ est. Jtẽ testimoniũ phibet xpo tripl'r. s. pdicationẽ miracul/ ꝛ martyrio. Naz martyres testes dicũtur. j. Jo. v. Tres sunt q testimoniũ dãt ĩ terra/spũs vtutis/aq̃ eruditiõis/ꝛ sanguis martyrij. petrus ãt fuit in miraculis potẽtior. Joãnes aũt in doctrina altior. Jacobus in martyrio por: iõ tres ipsi idonei testes assumpti sunt. ¶ 2° cũ dicit (ꝛ duxit illos.) tãgit ↄgruẽtia loci triplex. p^a qdez altitudinis (ꝛ duxit illos in mõtẽ) hic est thabor/qd ĩterpretat aduẽtus luminis. Et dicit. Lucas/q in montẽ istum xps ascẽdit cuz discipulis vt oraret. Scda est celsitudinis (excelsuz) 3^a ẽ separatiõis (seorsuz.) i. in remota ꝛ abscõdita pte mõtis. ¶ 3° cũ dĩ. (Et trãsfigurat⁹ ẽ) ponit q̃litas trãsfiguratiõis: ꝛ p° qdẽ in gñali. 2° i spãli q̃tũ ad vultũ (Et resplẽduit) 3° in spãli ẽt quãtũ ad hitũ (vestimẽta aũt ei⁹) dicit q̃ (Et trãsfiguratus est) mirabil'r (añ eos.) pñtial'r Jo. i. vidim⁹ gliaz ei⁹. Lucas dicit. Et facta est dũ oraret spẽs vult⁹ ei⁹ altera Hiero. Nemo inquit/putet euz pstinã formã ꝛ faciẽ pdidisse/vel amisisse corpis vitatẽ/ꝛ assumpsisse corpus spũale/vel aereũ. Sz sba manẽte facta ẽ in eo comitat⁹ glie: 4

trāsformatio eni splēdorē addidit/ faciē nō subtraxit. ℭ Sed querit q̃re trāsfigurari voluerit xp̄s. R̄n. Ser adducūt in/homelia scī effrē. p̄mo qdē iō trāsfiguratꝰ est/ vt ostēderet aplis q̄lis sit vēturꝰ in nouissimo ad iudiciū. Un̄ Diero. qualis vēturꝰ est tp̄e iudicādi/ talis aplis appuit. Jtē trāsfiguratus est vt falsaꝫ de se ostēderet opiniōeꝫ hoīuꝫ: qꝛ vt dī. Mat. xvj. alij putabāt xp̄ꝫ eē helyā/ alij hieremiā/ aut vnuꝫ ex pphetis: propterea ꝗ̄ assumpsit di scipl'os i mōtē/ vt ostēderet qꝛ nō est helyas/ sꝫ deꝰ helye: nec iteꝝ Dieremias/ sꝫ q sctificauit Dieremiaꝫ in vtero mr̄is. Sꝫ nec vnꝰ ex pphetis/ imo dn̄s pphetaruꝫ/ ꝛ q misit eos. Jtē trāsfiguratꝰ est vt ostēderet se deum eē/ qui factor est celi/ ꝛ dn̄s viuoruꝫ ac mortuoꝝ īperauit enim celo ꝛ deposuit helyaꝫ: imperauit terre ꝛ resuscitauit moyseꝫ a mortuis. Jtem trāsfiguratus est vt pater de nube vocaret eū filiuꝫ/ sicqꝫ doceret apostolos/ qꝛ filiꝰ dei est in vitate/ qḋ ēt petrus ꝯfessus fuerat. Mat. xvj. dicēs tu es xp̄s filiꝰ dei viui. Jtē trāsfiguratus est vt ostēderet aplis regnū suū an̄ mortē: ꝛ potētiā suā an̄ passiōeꝫ: ꝛ gliaꝫ suā ꝛ honorē an̄ iproperiū: vt q̄n viderēt eū postea crucifixuꝫ nō pp potētiā iudeoꝝ/ sꝫ pp beniuolētiā suā ꝛ gr̄aꝫ/ p salute mūdi crederēt crucifixuꝫ. Jtē trāsfiguratꝰ est an̄q̄ moreret ꝛ resurgēt: vt q̄n resurgēt postea i glia deitatis cognoscerēt discipli/ qꝛ ipaꝫ gliaꝫ nō habebat/ q̄si mercedē passiōis: imo an̄ passiōeꝫ erat ea dignꝰ/ ꝛ gliam deitatis ab eterno habuit. Sicut dicit. Joā. 17. pglifica me glia quaꝫ habui anteq̄ꝫ mūdus formaretur a te.

Nō propter qd xp̄s trāsfigurari voluit.

ℭ Sermo secundus sabbati post primam dominicaꝫ in quadragesima ꝛ in ordine. 51.

ET resplēduit facies sicut sol) Nūc in spāli ostēdit trāsfiguratiōis gliaꝫ q̄tū ad claritatē vultus xp̄i: vbi duo tāgit. p̄mo qdem vultus splēdorē: ꝛ resplēduit facies eius q est splēdor glie ꝛ figura sb̄e dei. 2ᵒ. pōit ꝯparatiōeꝫ (sicut sol.) Apoc. i. facies eiꝰ q̄si sol lucēs in virtute sua: immo plusq̄aꝫ. Sol Eccle. xxiij. Oculi dn̄i mł'to plus lucidi oēs sunt sup soleꝫ. Sed quia in corporalibus nihil est lucidius sole: vt dicit Eccle. xvij. ideo claritatem istam soli comparauit: vt dicit Remigiꝰ. ℭ Nota vt dicit effreꝫ quia duos soles oculi discipulorum videbāt in monte: vnum i firmamēto totum mūduꝫ illuminātem/ ꝛ alteruꝫ qui soluꝫ videbat in facie iesuꝫ. Et attēde quia claritas solis offuscat oculos/ ꝛ sic impedit visuꝫ vt nō possimus solis rotam conspicere: claritas auteꝫ corporis christi/ ꝛ si maior erat claritate solis/ non tamen offuscabat/ sed miro modo delectabat aspectum/ ita vt diceret petrus: domine bonum est nos hic esse. ℭ Circa hic primo queritur qualis fuerit claritas transfiguratiōis christi. Et dicendum qꝫ talis fuit/ qualeꝫ nunc corpus habet in celo quod ex h' patet/ quia de ea ipse premisit. Mat. xvj. dicens. Sunt de hic stantibus qui non gustabunt morteꝫ/ donec videant filium hominis in regno suo idest in eadeꝫ claritate quā habebit in regno vnde Diero. Certe transformatus est dominus in eā gliaꝫ qua vēturus est postea in regno suo: talis aūt vēturꝰ est qualis

ascēdit:vl dī actuū.pmo.Sʒ ascēdit tñ claritate gliosa resurrectionis q̄ talē se aplis ī trāsfiguratione mon strauit.¶ Itē querit̄ vtrū v̄a fuerit illa claritas in corpe xp̄i.Rn̄º.Quidā dixerūt illā claritatē fuisse imaginarie visaʒ/ꝛ nō fuisse talē exteriꝰ aliĳ dixerūt verā qdē ꝛ exñtē fuisse/ sʒ in aere circunstāte nō in corpore xp̄i:qbus vtrisqʒ obuiat ꝙ dič matheus.Resplēduit facies eiꝰ ꝛ lucaʒ fca est inqt/ spēs vultus eiꝰ altera. Vñ ꝯñs est ꝙ vere illa claritas in corpe xp̄i fuerit.Sʒ qdā dixerūt corpus eiꝰ semp tale fuisse nāꝛ/lʒ non appuerit:aliĳs / v̄o visum est ꝙ tale corpus nō fuerit nāl̄r dicit̄.n.Jo.7. ꝙ nōduʒ erat iesus glificatus.Sed post resurrectionē glificatus fuit. Sʒ tūc est dubiū qūo in corpe mortali fuerit claritas resurrectionis: ad qd̄ isti dñt ꝙ p tūc deposuit mortalitatē/ ꝛ claritatē īmortalitatꝭ assumpsit. Hoc aūt nō vr̄ neciuм:vt dicit magister ī hystoꝛia schola.potuit.n.xp̄s in carne mortali īmortalitatꝭ gliaʒ ondē.Sič eʒ post refrectōeʒ ī carne īpassibili cycatrices vr̄ neꝫ reseruauit.¶ Itē querit̄ vtruʒ illa claritas variauerit faciem xp̄i. Rn̄º manēte v̄itate carnis/ꝛ eadeʒ figura corpis xp̄i ꝓpriĳsqʒ coloribꝰ claritas ista supuenit/vñ ꝑexñtia ñ sunt ablata.Sʒ claritas ē addita:sič ait.Hiero.nō sb̄a tollit̄/sʒ glia ꝯmutat̄.Et h̄ est qd̄ dič lucas fcā ē spēs vultus eiꝰ altera nō dič alia/q2 non alietas sb̄e/ sʒ alteritas superuenit glie:glia.n.nō tollit/ sʒ pficit nām. ¶ Itē qrit̄ vñ ortū habuerit illa claritas.Rn̄º aīa xp̄i ex visione diuinitatꝭ illustrat̄ lnīe glie:ꝛ cū voluit/ipsiꝰ lnīs fulgor emanauit in corpus/sič lumē cādele p laternā ꝛ vitrū effūdit̄.Sʒ hĳs obĳcit̄/dupl̄r.pº qdem

Notadu bium.

.3.

q2 lux aīe cū sit spūal̄/oculo carnis videri ñ pōt. 2º q2 claritas illa gliosa erat: vñ ꝛ si poterat videri oculo carnis/nō tñ mortali oculo/sʒ īmortali.Ad p̄mū qdē dd̄ ꝙ claritas existēs in aīa / carnis oculo videri nō pōt claritas lt̄ñ ab ea fluēs in corpꝰ a tali oculo videri pōt.Sicut/ lʒ vitā in aīa nō possumus vidē/vitā tñ ab aīa in corpus effluētē videmus. Ad scd̄ʒ dd̄ qꝛ sič fuit miraculū ꝙ in carne xp̄i mortali fuerit illa claritas gliosa:ita etiā miraculū fuit ꝙ mortaliū occulis visa fuerit.¶ Iteʒ queritur in quo ꝯueniant ꝛ differāt claritas trāsfigurationis ꝛ resurrectionis siue glificationis.Rn̄º in tribꝰ ꝯuenit vtraqʒ claritas/ꝛ in tribꝰ aliĳs differūt. Primo qdē ꝯuenirūt in sb̄a:q2 eadeʒ claritas sb̄al̄r est vtraqʒ.Sʒ differūt pfectione:q2 claritas glie pfectior ē ꝛ maior. 2º ꝯuenirūt in exñtia: q2 vtraqʒ v̄a claritas est:differūt āt q2 claritas glie hʒ eē pmanens / claritas aūt trāsfigurationis in trāsitu est.Tertio ꝯueniunt in sb̄to:vtraqʒ.n.est in corpore hoīs nām eiꝰ nō trāsmutans sb̄al̄r.differunt aūt/ q2 corpus sbm claritati trāsfigurationis ē corruptibile: claritas aūt glie ē in corpe īcorruptibili.¶ Deinde cū dicit (vestimēta aūt eiꝰ,) ondit claritatē hītus xp̄i/colorē eoꝝ tāgēs/ꝛ ꝯparationē.Colorē qdē (vestimēta āt eiꝰ facta sunt alba).Marcus dič ea fuisse splēdida ꝛ cādida nimis. Lucas v̄o dicit ea fuisse alba ꝛ refulgētia. Cōparationē āt tāgit. (Sicut nix) īmo niue cādidiora.Sʒ nihil repiēs niue cādidius/ nisi ea ꝯparauit.Et nota ꝙ nā in coloribꝰ supat artem. Sicut dī.Mat.vi.Qd̄ neqʒ salomō in oī glia sua potuit ad decorē floꝝ ꝓuenire cādorā aūt vestimentoꝝ xp̄i

superauit ⁊ naturam ⁊ artē Sūmuȝ .n. albū est nix/cui⁹ albedinē excesserūt xp̄i vestimēta.iō marcus dicēs ea splendida ⁊ cādida/ addidit nimis. Excessit ēt cādor iste oēm artꜫ industriā. Vñ dicit.Marcus q̄ cādida fuerūt nimis sicut nix : ⁊ q̄lia fullo nō pōt sup terrā cādida facē.¶ Nota ēt q̄ ista claritas vestimētoꝝ xp̄i emanabat a claritate corpis ei⁹: q̄ nō in facie tm̄ ſȝ totū lucidū radios emittebat p vestimēta : vñ ait scūs effrem.In vestimētꜫ xp̄i oñsuȝ ē q̄ ex toto corpore suo emanabat glia ei⁹ ⁊ de tota carne effulsit lumē ei⁹/ ⁊ de ipo toto fulserūt radij.¶ Et nota q̄ futurā resurrectionis gliaȝ demōstrauit xp̄s in splēdore vult⁹ / ⁊ cādore vestiū.Eisdē ēt argumētꜫ angelus resurrectionis nūtius resurrectionem declarauit. Cuius erat aspectus sicut fulgur / ⁊ vestimenta sicut nix.

¶ Sermo. 3 sabbati post p̄mā dn̄icam in.xl.⁊ in ordine.52.

.1. SEcūdo cū di.(Et ecce appuerūt).ponit̄ scd̄ȝ miracl̄ȝ trāsfigurationis.de p̄ntia.s.pphaꝝ circa qd̄ tria facit.p̄mo.n.ponit̄ pphaꝝ rū ꝯfortiū. 2° petri desideriū.(Rñdēs āt petrus) .3° eiusdē ꝯsiliū.(Si vis faciam⁹).Circa p^m duo tāgit primū pphaꝝ apparitionē.(Et ecce). Euidenter ⁊ p̄ntialr̄.(appuerūt eis). aplis.(Moyses ⁊ helyas).Lucas dicit q̄ visi sunt in maiestate.i.in glia ⁊ claritate vn⁹ istoꝝ.s.Moyses erat mortu⁹. sicut di.Genē. 34. alter .s. helyas adhuc viuit i celū.i.i padisuȝ voluptatꜫ raptus vt di.4.Re.2. P̄mus fuit legis lator. 2⁹ legis defensor. 2° tāgit pphaꝝ collocutionem (cū eo loquētes).dicit lucas q̄ dicebāt excessuȝ ei⁹/quē ꝯpletur⁹ erat in hierl̄m.i.s̄m.Cyrillū loquebant̄ de mysterio passiōis ⁊ mortꜫ in cruce.Et nota q̄ mortē crucis excessuȝ appellat euāgelista q: ceteroꝝ qdē hoīum mors decessus dicit̄.Vñ dicim⁹ talis decessit/q: loco cessit.Sȝ xp̄i mors excessus est/ q: moriendo oīa excessit.phil.ij.pp̄ qd̄ deus exaltauit illū ⁊c̄.Octo eni magni excessus fuerūt in ea.¶ Primus veritatꜫ ⁊ sapie.Stulticiā eniȝ putabāt phi esse predicationē crucis.Sȝ vt dicitur.j.Corin.j.Qd̄ stultuȝ est deo/sapiētius est hoibus:nā stultaȝ fecit deus sapiētiaȝ huius mundi.Cuȝ enim multis modis posset deus saluare munduȝ/ hunc tn̄ precipue elegit alto suo cōsilio ⁊ inscrutabili.De quo ait Augusti.Nō saciabar ꝯsiderare altitudineȝ cōsilij diuini/ super salutē gn̄is humani. ps.accedet homo ad cor altū/ ⁊ exaltabitur deus. Augusti. Accessit homo xp̄s ad cor idest cōsiliū altū diuinitatis/⁊ ſȝ eius dispositionē moriēs/ ⁊ exaltatus ē vt de⁹.Scd̄s excessus fuit scitatꜫ ⁊/gr̄e:neq̄ȝ.n.mortē crucis sustinuit tāq̄ȝ re⁹/ſȝ exn̄s scō scōꝝ plenus gr̄e ⁊ vitatis:ei enim non est datus sp̄s ad mēsurā:vt dicit̄ Jo.j.vnde ait latro in cruce de eo. Nos qdem iuste patimur/ hic aūt nihil mali gessit.Terti⁹ excessus fuit charitatis ⁊ beniuolētie.Jo.xv. Maiorē āt charitatē nemo habet q̄ȝ vt pōat aīaȝ suam quis p amicis suis.Sed excessit xp̄s diligēdo/ q: etiā pro inimicis aīam posuit in mortē.Ro.v.cōmēdat de⁹ charitatē suaȝ in nobis/q: cū pctōres essemus/xp̄s mortu⁹ est pro nobis. Quartus excessus fuit humilitatis ⁊ obedientie.Exinaniuit eni semetipsuȝ vt hō/humiliauit se vsq̄ȝ ad mortē.Sȝ humilitatis excessus fuit/q: mortē crucis passus est. 5^s.

excessus fuit paupertatis ꝛ indigē tie:magna qdē pauptas vt natꝰ in diuersorio presepiū hēret cunabu lū. Maior qꝛ in mundo nō habuit vbi reclinaret caput.Sꝫ pauperta tis excessus fuit in cruce/in qua de nudatus est/ꝛ in ea ligno indiguit in q̄ moriēs caput reclinaret.Mor tuꝰ ēt nō habuit vñ ei funeralia fie rēt/nec sepulchꝛū ꝓpꝛiū Sꝫ alienis sumptibus exeqe ulli facte: ꝛ in se pulchꝛo alieno sepultus ē.Sextus excessus fuit ex pte iudeoꝝ crudeli tatꝫ ꝛ malitie:falso.n.accusauerunt veracē/in ꝓpꝛiū regē ꝯspirauerūt ꝓditores/bñficū ꝑsecuti sunt īgra ti:serui dñꝫ:filij prēm deriserūt: cō spuerūt in ligno:suspēderūt:occide rūt:mortuū vulnerauerūt: sepulto etiā detraxerunt.Eze.ix.Iniquitas isrl' ꝛ iuda magna est nimis valde. 7ꝰ.excessus fuit penalitatis ꝛ suf ferētie ps.defecit ī dolore vita mea Treñ.j.O vos oēs q trāsitis p viā/ attēdite ꝛ videte si est dolor silis sic dolor meꝰ.Octauꝰexcessus fuit vtu tis ꝛ efficiētie:grādis.n.effcūs mor tis xp̄i / p quā recōciliati sumꝰ deo apertū est celū:exspoliatus īfernꝰ: diabolus superatus est:mors mor tua mūdus deo credidit: ꝓdestina tio sctōꝝ iplet: ꝛ oīum pctā delent .1.Jo.ij.Ipse est ꝓpiciatio ꝑ pctīs nr̄is:nō pro nr̄is tm̄/sꝫ ēt ꝑ totius mūdi.ps.apud dñm mīa/ꝛ copio sa apud deū redēptio.Istos aūt ex cessus ꝛ alios pro nr̄a salute susce ptos mūdi saluator iniciauit in be thlehē nascēdo/ꝑsecutꝰ est in mū do ꝓdicādo.Cōpleuit aūt in hirl'm moriēdo/qꝛ nō capit ꝑire ꝓphetā ex̄ hirl'ꝫ.¶ Cōsiderādū aūt q̄lia fue rūt vba circa excessuꝫ xp̄i q̄ moyses ꝛ helyas loquebanť. de h̄ dı́c sctūs effrem/vba eoꝝ talia erāt.Grās a- deꝫ ꝯfitebanť/ qm̄ vera fuerūt vba ꝓphāꝝ de aduētu eiꝰ:adorauerunt ēt eū ꝑ salutē quā facturus erat humano gnī:ꝛ qꝛ sacramētū mortꝫ eiꝰ qd̄ ipsi depinxerāt,adimpleuit. Cōpacientes ēt admirabanť/qꝛ sic gliosa facie debebat ꝯspui/ sic tradi inuidiose/iudicari iniuste / flagellari crudelr/ꝛ ignobiliter crucifigi:pre ter h̄ aūt verba vt dı́c. Origenes su per.lib.numeroꝝ.Moyses ꝛ helias petebāt a xp̄o vt mors eiꝰ nō esset totalr dānatio iudeoꝝ:sꝫ vt oīs isrl' saluus fieret cū ītroisset gētiuꝫ ple nitudo.¶ Querit vtrū in trāsfigu ratione xp̄i vere fuerint moyses ꝛ helyas. Rñº. Quidā dixerūt nō ip sos/sꝫ angelos in assumptꝫ corpibꝰ sile illis appuisse/qd̄ ēt glo.super lucā dı́c.Sꝫ huic obuiat qd̄ dı́c lu cas.Et ecce duo viri loquebanť cū eo:erāt aūt moyses ꝛ helyas:nō di cit esse angelos/sꝫ moysen ꝛ helyā: iō alijs visuꝫ est helyā ꝑsonalr ibi fuisse/aīaꝫ vo moysun alieno assum pto corpe.Sꝫ verba Hiero. vñr si gnificare moysen ꝑ tunc suscitatū fuisse:dicit.n.ꝙ helyas descēdit vñ ascēderat/ꝛ moyses ab īferis resur rexit.Et sctūs.Effrem ait ꝙ xp̄s im perauit celo ꝛ deposuit helyā:ꝑce pit terre ꝛ suscitauit moysen a mor tuis.In hmōi aūt nihil temē diffi niēdū est / qꝛ nō est īpossibile apud deū oē verbū.¶ Itēꝫ querit ad qd ex oī numero sctōꝝ pīuꝫ solūsh duo appuerunt in trāsfiguratione xp̄i. Rñº.fm rabanuꝫ.Moyses legisla tor fuit/helyas vo ꝓphāꝝ eximius iō itaqꝫ appuerūt/vt īpm oñderent quē lex ꝛ ꝓphe ꝓdixerūt.Itē accu sabāt eū iudei legis trāsgressoreꝫ. Joan.xi.Et ꝙ se filium dei faciebat Jo.10. iō ḡ in trāsfiguratione ad duxit moysen lēgislatorē/ vt oñde- Nō du- bium.

ret se legi nō esse ꝯtrariū: adduxit etiā helyā diuine glie zelatorē/ vt ostēderet qꝛ nō rapinā arbitratus est esse se equalē deo: plures aūt rōnes pñt assignari/ sꝫ hꝫ sufficiāt. ¶ Deinde cū dicit. (Rūdēs aūt petrus) ponit petri desideriū/ z duo facit. nā pͥmo itroducit modus sermonis eiꝰ (Respōdēs aūt petrus dixit ad iesum). nemo eū interrogauit / z tñ respōdit tāq̄ feruentior/ audiebat: enim colloquētes de morte xpi/ z ad hꝫ ipse respōdit. Secūdo eius exprimitur desiderium. (dñe). Marcus dic. Rabb. Lucas vo ait. preceptor (bonū est nos hꝫ esse) aliena loquebat petrꝰ nesciēs qd diceret/ vt dicit marcus z lucas. alienationē. n. quādā mētis passi sunt apli: sicut dic lucas. petrus aūt z qui cū illo erāt grauabant somno/ q somnus erat alienatio mētis. ¶ Nota duas cās quare petrus volebat in mōte manere. pͥma qꝛ delectabat eū phātia trāsfigurationis z pphaꝝ. Secūda ne xps descēdēs pateret mortē. Sꝫ nesciebat qd dicēt: quō ḡ implerent scripture prophaꝝ? O felix nescia/ q̄ pcedebat ex ebrietate fontis celestis: stillā. n. diuine dulcedinis gustauerat petrus/ z iā nolebat descēdere. ¶ Scdo cū dī (si vis) ponit petri ꝯsiliū circa qd̾ tria dicit. nā pͥmo supponit xpi placitū. (Si vis) nō audet absolute dicere timēs reprehēdi. 2° ponit opis edificiū (faciamꝰ hic) in mōte isto (tria tabernacula). Hiero. Erras/ iquit/ petre: qꝛ vnū tabernaculū eccl̄ie edificaturus es in toto mūdo: quō ḡ tria in mōte cupis facere tabernacula? 3° hoꝝ tabernaculoꝝ ponit distributionē (tibi vnū) z tñ dic xps filiꝰ hominis nō hꝫ vbi caput suū reclinet. Mat. viij. (moysi vnū) qui erat in

4 Quare voluerit petrꝰ in mōtem manē.

sinu abrahe: (z helye vnū). habitanti paradisi amena. ¶ Attēde qꝛ petrus nō fecit mētionē de tabernaculis p se z duobus reliquis aplis: forte. n. illa visio sicut eū rapuerat vt sui z/ eoꝝ q glosi nō erant esset oblitus/ aut forte cōsitebat/ qꝛ xps eū cū ceteris reciperet in ppriū tabernaculū: vñ ēt qꝛ nō erat petrus sollicitus nisi de tabernaculo/ qd. n. māducaturi eēnt nō cogitabat: repletus. n. diuina ꝯsolatione nō cogitabat de crastino. ¶ Querit autē quō petrus cognouerit moysen z helyā/ quos nūq̄ viderāt. Rñ° sicut lux ista solisꝰ facit vt oēs colores sint cognitiꝰ/ ita clarītas gl̄iose trāsfigurationis deducit aīꝫ in ꝯgregationē oīuꝫ sensibiliū: vñ petrꝰ vtute lucis xpi cognouit moysen z helyam. ¶ Cōsideremus q̄ta sic claritas visionis diuine/ q̄ta delectatio videre deū. Si. n. petrꝰ vidēs humanitatē/ xpi lucētē/ bonū sibi esse dicebat ibi manere: qd dicet aīa vidēs lumen luminū deitatis gl̄iaꝫ? ps. mihi aūt adherē deo bonū est. Rabanꝰ merito/ inquit/ nihil nūq̄ boni habuisse putādus est/ cui reatu suo exigente contingit sui creatoris faciem nō videre.

Petrus quomō moysen cognouerit.

¶ Sermo quartus sabbati post pͥmā dnicam in quadragesima z in ordine. 53.

Tertio eū dicit. (adhuc eo loquēte). Ponitur tertiū miraculū in trāsfiguratione factum/ qd̾ est reuelatio diuinitatis: circa qd̾ tria facit. primo enī ponit apparitio diuine trinitatis. Scdo trepidatio humane fragilitatꝫ ibi. (Et audiētes discipuli). Tertio cōfortatio diuine pietatis. (Et accessit iesus) Circa manifestationē aūt trinitatꝫ tria distinguit. Nam spūs sanctus

in/nube pr̃ in voce/filius in carne mõstrati sunt. Uñ Glo. dicit q̃ sicut xp̃o baptizato ita ⁊ in trãsfiguratiõe mysteriũ trinitatis declarat̃ pmũ ibi. (Ecce nubes.) 2m ibi. (Et ecce vox.) tertiũ ibi. (hic est filius). Circa pmũ aũt tria tãgit pmũ qdẽ sermonis ꝯtinuationẽ. (Adhuc eo loquẽte.) Et nesciente qd diceret iõ sermo eius ꝑ aduentũ nubis/⁊ vocez pr̃is interruptus est. Uñ Hiero. q: stulte iterrogauerat petrus/ ideo r̃nsionẽ dñi nõ meret̃ / sed pr̃ r̃ndit ꝑ filio. Scd̃o ponit nubis apparitiões. (Ecce.) euidenter. (nubes.) obũbratiua (lucida.) illuminatiua. Et vt dicit Ambro. nõ fuit causata nubes ista ex caligiosis istis vaporibus. Sed sm̃ basiliuz ex vehementia lucis ꝓcessit: q: sicut fumus ab igne: vel melius sicut galaxia est ꝯgregatio lumĩs/ita nubes ista ex luce fuit. Tertio põit nubis obũbratões. (obũbrauit) .i. cooperuit ⁊ texit (eos.) q̃rerat petrus terrenũ ⁊ triplex tabnaculũ/⁊ vnũ celeste vmbraculũ supuenit. ¶ Nota q: nubes ista nõ erat spũs sc̃us/ sed spẽs eius ⁊ signũ. Sicut quõdã in spẽ colũbe sup xp̃m baptizatuz/ ⁊ sup ap̃l'os in linguis igneis spũs sc̃us appuit: nec tñ illa colũba/aut ille ignis erat subã spũs sc̃i/sed signũ ei⁹: nã colũba d̃signabat donũ fecũditatis ⁊ simplicitatis: lingue aũt ignee feruorez p̄dicatõis. Sic ⁊ nubes ista lucida ⁊ obũbrans triplicez effcm̃ gr̃e spũs sc̃i designat refrigerat.n. appetitũ ꝯ tentatões q̃si nubes. Jtẽ illuminat itellectuz ꝯ errores q̃si lux. Jtez ꝓtegit vtrũq3 ꝯ picula q̃si vmbraculuz. Esa. 4. Sup oẽm gl'iaz ꝓtectio/⁊ tabernaculũ erit in vmbraculũ diei ab estu ⁊ in securitatẽ ⁊ abscõsiõez a turbine ⁊ a pluuia. ¶ 2° cũ d̃r. (et vox) 2
manifestat̃ d̃s pr̃ in voce/nõ tm̃ ĩ significatõe vocis. cũ dicit (hic est filius me⁹.) q: filius nõ est nisi pr̃is. Sed ẽt ĩ ipsa vocis spẽ ipse pr̃ ostẽdit̃ cũ dic̃. (Et ecce) sensibil'r. (Uox de nube.) ꝑs. Jntonuit de celo dñs/ ⁊ altissimus dedit vocez: vocis aũt sigñatio se demõstrat pẽez: q: verbũ ex suba vocis est/ex q̃ gñat̃/⁊ ĩ qua est sicut filius ex pr̃e/⁊ in pr̃e. ¶ 3° cũ d̃r. (dicẽs hic est.) Manifestat̃ filius in carne. Cuius sex tãgit ꝯditiões ꝑsonã. (hic est) ꝑsonal'r (fili⁹) naĩliter. Phil. nos/inquit/filij dei sumus/sed nõ talis hic filius: ipse.n. filius est origine/nõ adoptiõe: veritate/nõ nũcupatiõe: natiui:ate/nõ creatione. (meus.) singul'r. ꝑs. Dñs dixit ad me/filius meus es tu. ego hodie genui te. (Dilect⁹) filialiter. Jo. iij. Pr̃ diligit filiũ/⁊ oĩa dedit ĩ manu eius. (Jn quo.) filio dilecto (mihi.) pr̃i diligenti (bñ cõplacui) q: filius est imago pr̃ne bonitatis: vt d̃r Sap. 7. Ultimo filiũ designat esse magr̃m oĩs veritatis (ipsum) v̄bũ (audite) itelligibiliter ⁊ obediẽnter. Deut. 18. ꝓph̃am suscitabit tibi dñs/sicut me audies eũ. ¶ Nota q: p̄dicatores nubib⁹ cõpant̃: q: doctrinis pluũt: minis tonat: corruscãt miraculis. Uox de nube est p̄dicatio a p̄dicatoribus resonans ꝑs. Jn oẽm terrã exiuit sonus eoꝝ. Uox ista p̄dicantiũ nobis sonat q̃ iesus est filius dei. Jo. 1. Ego vidi ⁊ testimoniũ phibui/q: hic est filius dei. ¶ Deinde cũ dicit (audientes 3
aũt) ponit̃ trepidatio humane fragilitatis ⁊ tria tãgit. p° eni ĩsinuat vocis auditũ (⁊ audientes discipuli.) Petrus qdez hãc vocez se ꝯfit̃ audisse. ij. Pe. j. Joãnes v̄o. j. Jo. j. q̃ audiuim⁹ ⁊ vidim⁹ de v̄bo vite.

Jtē tāgit discipulorum casum (ceciderūt) fragilr. (in faciē suā.) reuerenter: qz vt dicit Diero. hūana fragilitas cōspectū maioris glie sustinere nō pōt. Gre. Deu in q̄ntaz cecidimus miseriaz / q ipm bonū ad qd̄ cōditi sum⁹ ferre nō possum⁹. Jtē ponit timoris excessuz. (Et timuerūt valde.) Diero. triplicē ob cām pauore terrent / vel qz se errasse cognouerāt / vel qz nubes lucida operuerat eos vel qz dei pr̄is vocē loquentis audiuerant: nā vt dicit scūs. Effrē. ad hāc vocē fugierūt pphe ceciderunt apli et timuerūt / qz vox illa tonitruū magnuz fuit et terribile: sic vt ēt terra cōtremuerit. ℭ Querit Chrysos. q̄re discipli tm̄ timuerunt audita voce' / cū nō legaf aliquē timuisse qn̄ eadē vox itonuit xp̄o baptizato: Et rn̄det q multe dispōnes erāt hic ad terrorē que ibi nō fuerūt. s. solitudo loci: altitudo mōtis: silētiū multū: et trāsfiguratio stupore plena: et lumē purum: et nubes extēsa. Erāt ēt attoniti ex visiōe pphaꝝ: vn̄ facile territi sunt: audiētes qdē vocē / neminē aūt vidētes. ℭ Deinde ponif cōfortatio discipulorum cū dicit. (Et accessit iesus.) Et duo / facit. p° eni ponit discipulorum cōsolationē. 2° visiōis hui⁹ ablationē ibi. (leuātes aūt). Cōfortauit aūt discipulos xp̄s tripl'r / qz accessit / tetigit / et dix̄. vn̄. (accessit / iesus.) misericors (et tetigit eos.) potēter. (et dixit eis) amicabil'r. (Surgite.) q cecidistis. (nolite timere.) q timuistis. Diero. qz illi iacebāt et surgere nō poterāt / ipse clemenf accedit et tangit eos: vt tactu timorē fugiat / et d̄bilitata mēbra solidēt / dixitqz eis / surgite et nolite timē: q̄s eniz manu sanauerat / sanat et iperio. ℭ Deinde ponif visionis sblatio. (leuātes aūt oculos suos.) q̄s in terra defigerant. (neminē viderunt.) nec moysen nec helyā / ne ad eorum alterū vox illa / hic est fili⁹ meus dilect⁹ / facta videref: vn̄ / etiā s̄m lucā p̄usq̄z vox illa fiet / pphe fugierūt (nisi solū iesū) ad ipsum soluz vox illa referebat. viderūt aūt in eū cōsueta figura et hītu. ℭ Ultimo cū di. (Et descendētib⁹ illis) ponif huius visionis occultatio et .iij°. tangit. p° montis descensum (et descēdētib⁹ illis de mōte.) cōtra petri votū / q dixerat bonū est nos hic eē. Scd̄o tāgit xp̄i iperiuz (p̄cepit illis iesus dicēs.) cui⁹ iperio obedire paulo an̄ pr̄ mādauerat dicēs. ipsuz audite. 3° ponif rei vise silētiū (Nemini dixeritis visionē.) Cuius silētiū pl'es cāe sunt. p° s̄m Diero. ne visio ipa pp sui magnitudinē icredibil' videref. Scd̄a vt dicit theophilus ne post tantaz gliaz seq̄ns crucis ignominia apō rudes aīos eēt scandalū. Tertia s̄z damascenuz ne ali discipuli adhuc imp̄fecti tristarenf se non affuisse. Quarta s̄z remigiū ne quisq̄z ex h̄ eius ipediret passionē. ℭ Quarto ponif hui⁹ silētij terminū. (donec fili⁹ hoīs.) quē pr̄ vocauerat filiū / ipse filiū hoīs se dic̄: qz vtrūqz vnus ipse est / fili⁹ dei in diuinitate / et filius hoīs in humanitate (a mortuis resurgat.) Et ob h̄ filiū hoīs h̄ loco se dicit qz filio hoīs cōuenit mori / et resurgē: tūc aūt voluit ipaz visionez p̄dicari / vt vitas resurrectiōis cōfirmaref: inutil' enī an̄ resurrectionez eius visionis fuisset reuelatio. puer. xxv. mala aurea in lectis argenteis / q loquif verbū in tpe suo: et. Ecc. iij. c. tp̄s tacēdi / et tp̄s loq̄ndi. ℭ Nō qz istud p̄ceptū celāde visionis suauerūt apli sicut dic̄ Lucas. Et ipsi tacuerūt / et nemini dixerūt 4

in illis dieb9 qcq3 ex hijs q viderāt
in quo daf exēplū viris sctis vt vi-
siones sibi factas nō facile reuelēt/
nisi prius necitate coacti. Nā pau-
lus raptū suū tacuit. xiiij. annis. vt
pz. ij. Cor. xij. Marc9 vero dicit eos
quidē tacuisse verbū visiōis: s3 tñ
dubitasse ꝯquirētes apd se qd nā es
set/cū a mortuis resurrexerit nz. n.
arbitrabanf / aut eū moriturū aut
morientem quidem a mortuis re-
surrecturum.

¶ Dñica scda q̄dragesime
scd3 mattheum. Cap. 17.

In illo tēpore. Assum-
psit iesus petrū, z ia-
cobum, z ioannē frēm eius:
z duxit illos in montē excel
sum seorsu3: z transfiguratus
est añ eos. Et resplenduit fa
cies eius sicut sol: vestimēta
aūt eius facta sunt alba sicut
nix. Et ecce apparuerunt il-
lis, moyses, z helias, cum eo
loquentes. Respondens aūt
petrus, dixit ad iesum. Do-
mine bonu3 est nos hic esse.
Si vis, faciamus hic tria ta
bernacula, tibi vnu3, moysi
vnu3, z helie vnum. Adhuc
eo loquente: ecce nubes lu-
cida obumbrauit eos. Et ec
ce vox de nube dicens. Hic
est filius meus dilectus, in
quo mihi bene cōplacui, ip
sum audite. Et audiētes di-
scipuli, ceciderunt in faciem
suam, z timuerunt valde. Et
accessit iesus, z tetigit eos, di
xitq3 eis surgite, z nolite ti-
mere. Leuantes aūt oculos
suos, nemine3 viderunt, nisi
solum iesum. Et descenden-
tibus illis de monte, precepit
eis iesus, dicens. Nemini di
xeritis visionē hāc: donec fili
us hois, a mortuis resurgat.

¶ Sermo prim9. 2e dnice in xlme
z in ordine. 54.

Ssumpsit iesus
petrū z iacobū
z Joannē frēm
ei9 z duxit illos 1
in montē excel-
sum seorsum.)
Mat. xvij. Idē
Mar. ix. p9 du-
ctu3 ppli dñi ex egypto/lex timoris
quōdā in monte syna data est eidē
seruili pplo/q̄ postea in legē amo-
ris transfigurata est. In q̄ Moyses
z Helyas: lex/v3/z pphe pendēt: vt
di Mat. xxij. De cuius legislatore/
vox celestis intonuit ipsum audite
dicētē. Jo. xiij. Mandatū nouū do
vobis vt diligatis inuicē sicut dile
xi vos. Et nō q2 euāgeliū hesternū
hodie ēt repetif/cui9 rō/ ē collatio
vel celebratio ordinū: oēs eni ordi
nes/excepto epatu/pñt conferri in
vespa sabbti precedētis/ z cōtinua-
to ieiunio in mãe dñici diei hodier
ni/z vespera illa/z hodiernū mane
ad vnū die3 ptinēt siue sabbatū/ vt
multis placet/siue dñicum/vt alijs
vr q2 ergo vtraq3 hora ad vnā diē
celebrationis ordinum ptinet: ideo

idem euangelium vtroq3 legitur tēpore: hoc etiam ideo fit/ quia hodie mane hora.iij.dñice huius sacerdos heri ordinatus potest eps ꝯsecrari: in cuiꝰ ꝯsecrationis officio legetur euāgelium qd̄ audiuit dū sacerdos ordinaret / vt nouerit non aliud sed idem euangeliū esse/ quo edoctus est sacerdos/ ⁊ qd̄ docē debet eps. Sed hys magis pro clericorū q̄ laycoꝝ doctrina dictis / ad familiarē nobis expositionē accedamus. (Assumpsit iesus petru3 ⁊ iacobū ⁊ ioānem fratrē eius: ⁊ duxit illos in mōte3 excelsu3 seorsu3.) peregrinatio quedā penitētiu3 cū dño iesu hys verbis describit. vbi qnq3 cōsideremus. pmo/ videlicet/ peregrinationis terminū/ q2 mōs excelsus. 2° peregrināntiū numeꝝ/ q2 Petrus Jacobus ⁊ Joānes. 3° peregrinationis auctorē / q2 iesus. 4° peregrinationis comitatū/ q2 assumpsit. 5°. eiusdē peregrinationis ducatū/ q2 duxit seorsum. ¶ De termino autē qui est mōs excelsus: iō primo ꝯsiderādū est/ quia nemo recte incedit/ nisi pcognito termino/ vt sciat quo est iturꝰ/ nec sagittantes dirigūt sagittā/ nisi pcognouerint signum. Ideo dicebat thomas domino saluatori. Joā. 14. Domine nescimus quo vadis/ ⁊ quomodo possumus viā scire idest si nesci-
2 mus terminu3 ad quem tendis/ ⁊ viam ignoramus. Triplex aūt est mons ad quem penitētes tendūt. Primus est sancte operationis. Secundus deuote contemplationis. Tertius beate visionis. Primus mons iustitia. Secundus sapientia. Tertius gloria. Et primo qde3 a declini egypto ad mōtuosa3 terram promissionis penitentes tendunt, Sicut dicitur Deute. 11. cuius montes sunt humilitas/ castitas/ mansuetudo / patientia / pietas/ misericordia/ pax/ ceterecq3 virtutes/ quibus anima extollitur supra vitā animale3. ps. Justitia tua sicut montes dei: iustitia ipsa generalis est veritas/ toto/ videlicet regio montuosa/ cuius montis partes sunt cetere virtutes. Secundus mons scilicet contemplatio sapientie sequitur monte3 iustitie: nemo enim ad ꝯtemplationis perueniet altitudinem / nisi fundatus fuerit in monte sancte operationis. Unde ps. iterrogat quis ascēdet in mōtem domini/ aut quis stabit in loco sancto eius? Et respondet. Innocens manibus idest operationibus/ ⁊ mūdo corde: ideo dicitur Eccli. j. Fili mi cōcupiscens sapientiam serua iustitiam: de mōte aūt contemplationis videt regio paradisi: videt quide3/ sed nōdum habitamus in ea. Sed illud videre quātum patitur vite presentis status pregustatio est beatitudinis Numeri. 27. Ascende in montem istum abarim/ ⁊ contemplare inde terrā quā daturus sum filiis israel. abarim interpretatur transcensus mōtiu3: quia licet alti sint montes iustitie. s. actiue vite: eos tamen trāscendit mons ꝯtemplationis. Tertius mons celu3 est/ nō celu3 corporeum/ sed celu3 celoru3 diuinitas ipsa: cuius mōtis pmissa nobis hereditas est. Exo. 15. Introduces eos ⁊ plātab i mōte hereditatis tue firmissimo hītacl'o tuo qd̄ opatꝰ es dñe: ad hūc mōte3 btē visiōis suspirat tota pegrīatio nostra. In ip̄3 tēdit vall nr̄a: hūc expectāt mōs opatōis ⁊ ꝯtēplatōis. Sic pcatꝰē moyses. Deu. 3. dñe ds tu cepisti ondē suo tuo magnitu-

Triplex mōs penitētū

dinē tuā quā vtiqȝ i. ɔtēplatōe fit: trāsibo igit̄ ⁊ videbo terrā hāc optimā trās iordanē/⁊ mōtē istū egregiū ⁊ libanum. Et bn̄ dicit trāsibo/ qr mōs btē visiōis trāscēdit mōtē actiue ⁊ montē ɔtēplatiue pn̄tis. Esa. ij. Erit in nouissimis dieb⁹ ṗpatus mōs dom⁹ dn̄i in vtice mōtiū/ ⁊ eleuabit̄ sup oēs colles. ¶ 2° videam⁹ qb⁹ ɔuenit montes istos ascēdere/ ipsi sūt penitētes/ qr nllus pt vitā nouā/ aut iustitie/ aut ɔtēplationis attingē/ nisi quē vite p̄oris penituerit. Judic. 1. fuit dn̄s cū iuda/ ⁊ mōtana possedit. Judas īterp̄tat̄ ɔfitēs/ vt ɔfessio/ q̄ penitētis ē op⁹. Tres aūt vtutes dȝ hr̄e penitens. p̄mā pctī recognitōēȝ. 2ᵃᵐ oris ɔfessionē. 3ᵃᵐ opis satisfactionē. has designāt petrus iacobus/ ⁊ ioānes. Petrus qdē īterp̄tat̄ cognoscēs: nā recordat⁹ petr⁹ vbi qd̄ dixerat dn̄s. p̄us q̄ȝ gallus cātet ter me negabis/ fleuit amare. h̄ est p̄ᵃ vtus penitentis/ vt se pctōrē cognoscat cui dr̄ Biere. 2. vide vias tuas in ɔualle/ scito qd feceris. Et p° qdē ɔsideret turpitudinē cū rubore: nā vt dicit gl. sup Eze. 1ᵃ tabula post naufragiū est cū peccaueris erubescere. Eze. 20. Recordabimini viaꝝ vestraꝝ pessimaꝝ/ ⁊ displicebūt vobis iniqtates vr̄e/ ⁊ erubescetis super vijs vr̄is. Jtē ɔsideret amissionē tēporis cū dolore. Esa. 38. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine aīe mee. Jtē ɔsideret irā dei ⁊ gehēnā cū tremore. Job. 23. ɔsiderās eum/ timore sollicitor. Jteȝ ɔsideret ingratitudinē diuinoꝝ bn̄ficioꝝ cū merore. Sic ɔsiderās statū vite p̄oris ɔfidenter poterit dep̄cari. ampli⁹ laua me dn̄e ab iniustitia mea/ ⁊ a pctō meo mūda me. qm̄ iniqtatē meam ego cognosco.

qui possūt mōtes penitētie ascēdere.

¶ Scda vtus pn̄iȝ ē oris ɔfessio/ q̄ designat̄ p ioānē/ q īterp̄tat̄ gr̄a. ps. Diffusa est gr̄a in labijs tuis. Grādis qdē est gr̄a ɔfessionis: naȝ p eaȝ p̄mo qdē fit culpe remissio. ps. Dixi ɔfitebor aduersum me iniustitiā meā/ ⁊ tu remisisti īpietatē pctī mei. Jtē fuit iustitie restitutio. Esa. 43. Narra si qd hēs/ vt iustificeris: vel s̄m aliam lr̄am. dic tu p̄or iniqtates tuas/ vt iustificeris. Jteȝ oris ɔfessione fit hoīs ad deū recōciliatio. puer. 26. pp gr̄am labioꝝ habebit amicū regē. ¶ Tertia vtus pn̄iȝ est opis satisfactio/ q̄ ⁊ dsignatur p iacobū/ q supplātator. i. cōculcator īterp̄tat̄: verus. n. penitēs p° qdem occasiones pctī vitat: ⁊ sic d̄ñi fallit seipsuȝ. Jtē insurgentes pctī motus ɔculcat. Gen. 4. Sub te erit pctī appetitus/ ⁊ tu dn̄aberis illi⁹. Jtē carnē abstinētijs macerat: aīm orone humiliat: elēynis sibi veniā īpetrat. Gen. 31. Jacob dicit die noctuqȝ estu vrebat ⁊ gelu/ fugiebatqȝ somn⁹ ab oculis meis: ego dānū oē reddebā: neo itaqȝ ascēdit montē dn̄i/ vel iustitie/ vel sapīe/ aut glīe/ nisi p° fuerit petrus/ ioannes/ aut iacobus. i. nisi tres vtutes pn̄ie ī se habuerit. ¶ Sȝ nūc videam⁹ quo penitētes ordine quodā ipsos tres mōtes ascēdant. p° qdē ascendunt ad facultatē scē opatōis. 2° ad sublimitatē ɔtēplatōis/ ⁊ tādē ad felicitatē diuine visionis: sed nō ascēdūt quātūcūqȝ ēt p̄mū mōtē/ nisi assūpti et ducti per iesum saluatorem. assumit eos gr̄a opans: ducit vero gratia coopans. nisi qdeȝ assumat nos gr̄a saluatoris/ ascēdere non possumus: q eniȝ voluerūt ascendere sine gr̄e p̄sidio. corruerūt: vt dicit̄ Deut. j. Ergo dei gr̄a p̄mo qdeȝ requirit ascēsuros. Luc. 5. va-

4 quo ordine penitētes ascēdant.

dit querere ovem que perierat. Item venientibus occurrit. Luc. 15. cum adhuc esset longe vidit illum pater ipsius et misericordia motus est/ et accurrens cecidit super collum eius/ et osculatus est eum. Item appropinquantibus non cedit. Luc. 15. Erant appropinquantes ad iesum publicani et peccatores. Item fatigatos assumit et portat. Luc. 15. Cum invenerit ovem imponit in humeros suos gaudens. Esa. 46. Ego feci et ego feram. ¶ Postquam assumpseri penitentes dono preuenientis gratie/est ducit saluator munere gratie subsequentis. Cuius quidem primum opus est non deserere quos assumpserit. Deut. 31. Dominus deus tuus ipse est ductor tuus/ et non dimittet te/ nec derelinquet. 2m opus huius ducentis gratie est perficere bene inceptum. Prover. 4. Viam sapientie monstrabo tibi/ ducam te per semitas equitatis. 3m opus huius gratie est defendere a temptationibus inimici. Deut. 8. dominus ductor tuus fuit in solitudine magna in qua erat serpens flatu adurens et scorpio ac dipsas. Serpens flatu adurens est detractor. Scorpio est adulator. dipsas genus aspidis est que situla dicitur: eo quod quem momorderit/ siti interimit: hoc est auaritie vitium: quia auarus siti pecunie moritur. Item huius gratie officium est tueri in prosperis et aduersis. Exo. 13. dominus precedebat eos ad ostendendum viam per diem in columna nubis: et per noctem in columna ignis/ vt dux esset itineris vtroque tempore. In nocte quidem aduersitatis accendit ignem charitatis. In die autem prosperitatis refrigerat nube pietatis. ¶ Ultimo ductor et assumptor prinus iesus est saluator/ sine quo nullus potest ascendere montem/ nec iustitie/ nec contemplationis / nec glorie: ipse enim ait Jo. 14. Ego sum via/ veritas/ et vita: nemo venit ad patrem/ nisi per me: ipse est via per quam tendimus ipse veritas ducens: ipse vita ad quam peruenimus et cetera.

¶ Sermo secundus scde dominice in quadragesima et in ordine. 55.

Transfiguratus est ante eos et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix.) Hic principaliter videnda sunt tria. primum de transfiguratione filij dei. 2m de splendore vultus. 3o de candore habitus. Et cum rationalis mens sit ad imaginem trinitatis. prius considerandum est de ipsa transfiguratione christi. secundo de transfiguratione nostre mentis. Sciendum autem quattuor esse figuras christi. prima et naturalis est diuine nature. Heb. 1. Qui cum sit splendor glorie et figura substantie eius. Hec vero infigurabilis est et inuisibilis est/ atque incomprehensibilis nobis. Esa. 40. Cui similem fecistis deum/ aut quam imaginem ponetis ei? Sed tamen vt diuinitatis eius figura innotesceret menti ad imaginem eius condite/ in tres alias figuras transfiguratus est. prima figura est condite creature. 2a inspirate scripture. 3a est assumpte nature. Et primo quidem inuisibilia dei per ea que facta sunt conspiciuntur intellecta: nam vt dicit Amb. vt deus qui natura inuisibilis est a visibilibus posset cognosci/ opus fecit quod sui visibilitate manifestauit opificem: omnis enim creatura suo modo representat deum. Sed quia errauerunt philosophi in hac figura: figuram/ vel figura tum credentes: gloriam eius incorruptibilis dei dederunt corruptibilibus creaturis: vt dicit apostolus Ro. 1. Ideo transfigurauit se dei filius in figuram inspirate scripture: de qua. 1. Cor. x. Omnia in figura contingebant illis: et scripta sunt ad correctionem nostram. Hec enim figura scripture dicit creaturam non esse deum/ sed eius vestigium. verum quia iudei/ nec per figuram scripture cognouerunt dei filium/ placuit eidem transfigurari in naturam assumpte humanitatis. de qua. Sap. 7. Sum quidem et ego mortalis homo similis hominibus/

1 Error philosophorum

et ex genere terre illius/qui p'or factus/et i vetre m'ris figuratus sus caro. Et aduertendu q2 huic figure
2 humanitatis q'tuor tra'sfiguratio
1 nes accesseru't. p'ma qde' veritatis i'plete: ante enim vmbre era't lega liu. Sed vmbra in veritate' tra'sfigurata est: q2 gr'a et veritas per iesu3 xp'm facta est: de qua. 2. Regu. 14. Ego verti figura' sermonis huius: q' enim erat parabola factu' est veritas. 2a tra'sfiguratio accede's humanitati fuit n're iniq'tatis simulate. Ro. 8. deus mitte's filiu' suu' in similitudine' carnis pcti: de pcto' da'nauit pctm' in carne. i. vez pctm' destruxit/pp similitudinem carnis pcti. Esa. 53. D'ns posuit in eo iniq'tates oi'm n'rm. Tertia tra'sfig' accede's assu'pte carni fuit mortis in cruce tollerate: ibi. n. sic tra'sfiguratus e'/ vt no' videret' esse ds. Esa. 53. non est spe's ei/neq3 decor: et vidim' eu'/ et no' erat aspectus: et quasi absco'ditus vultus ei'/et despect'. vn' nec reputauimus eu'. Quarta transfiguratio accede's fuit i'mortalitatis adepte. Resurge's. n. a mortuis ia3 no' morit'/et mors illi vltra no' d'nabit'. Vn' legit' Mar. 16. q' post resurrectione' xp's discipulis o'nsus e' i alia effigie: illa effigies fuit resurrectionis i'mortalitatis/s3 qua' pegrinus erat mortalibus: io' dcm' est ei: tu solus pegrinus es et c'. ¶ Nu'c scd'o videndu' e' de tra'sfiguratio'e mentis n're: dei. n. filius tra'sfigurat' est. (an' eos.) figuram sua' nobis o'nde's/vt nos eu' imitemur. Sic' pictor o'ndit figura' discipulo/vt si'le3 faciat. Scie'du' au't q' figure me'tis su't q'tuor. p'ma est creatio'is. scd'a tra'sfiguratio nis. tertia repatio'is. quarta glorificatio'is. In p'ma figura aia i'figurat'. In scd'a disfigurat'. In tertia

Quo mens nostra transfigurari debeat.

refigurat'. In q'rta tra'sfigurat' et co'figurat'. p'a figura e' n'ae'. 2a culpe. tertia gr'e. q'rta gl'ie. P'ria fig'a mentis no' corp'is liniame't3 disti'guit'/ aut colorib' or'nat' visibilib'/s3 est figura eius sp'u'alis et i'telligibilis. Et fig's nouit qd sit amor/ingeniu' itelligentia/et memoria/ipse nouit ai'e figura': eis a't q se puta't h're figura' i' si'litudine' corpo'/nec atte'du't sp'u'ale' subs'a3 s'm qua' facti su't ad imagine' et si'litudine' dei d'r' exprobratiue
3 Ca'n. j. Si ignoras te o pulchra iter mulieres/egrede'/et abi post vestigia gregu'. et. p's. ho'/i'q't/cu' i' honore e'et no' i'tellexit: co'pat' e' iume't3 i'sipie'tib'. Ha'c v'o figura' qua' ad imagine' dei me's co'dita e' disfigurat'. scd'a fig'a. s. culpa. q't q't. n. vitio' suscipit ip'e' sio'es: tot figuris dia' d'format'. Eze. 8. fili ho'is fode piete'. et cu' p'fodisses i'gressus vidi/et ecce o'is si'litudo reptiliu' et ai'aliu' abh'oi'atio/et vniuersa idola domus israel depicta era't in circuitu p totu': ti bi d'r fode piete' d' ce'ssio'is et excusatio'is/ ru'pe secreta/ i'gredere co'scie tue i'tima: ecce videbis si'litudine' reptiliu'. i. d'monu': na' dia' d'r'/sup pect' tuu' gradie't3. Ei'
4 si'litudines su't sup'bia/a'bitio/fraus/ odiu'/i'uidia/me'daciu': i'mita't'. n. eu' i' istis q' su't ex p'te ei': videbis e't abh'oi'atio'es ai'aliu'. Quida'. n. vita3 pecudu' elige'tes/i voluptatibus et co'messatio'ib' abh'oi'abilia hu'ane dignitati co'mittu't. Ep'h. v. q' i' occ'lto siu't ab ip'is/turpe e' e't dice': videbis e't idola dom' israel: h' idola sunt auaritia/idolo' s'uit'/si'latio hipocrisis/q' vniuersa depicta d'r'. q2 s3 Greg. du' exterio' re' i'trise' sp'es attrahu't/i corde q'si d'pi'git' qdq'd' fictis imaginib' cogitat'. ¶ Tertia figura me't3 e' gr'a q' disfiguratam culpis ala3 refigurat et reformat i'tuiti

dñs Bañ. 4. Sēsus meus reuersus ē in me/ ₇ ad honorē regni mei decorēq₃ pueni/ ₇ figura mea reuersa ē in me. ¶ Quarta figura est glia. Sȝ h̄ ē dup^r. vna aīe: alia corpis: figura gliosa aīe est trāsfigurari in ipa₃ claritatē deitatis. 2. Corin. 3. nos reuelata facie glia₃ dñi specu lātes ī eādē imaginē trāsformamur a claritate in claritatē/ tanq̄₃ a spū dñi. j. Jo. 3. Scim⁹ aūt q₂ cū appuerit nobis apta visio dei/ siles ei erimus: q₂ videbim⁹ eu₃ sicuti est. De gliosa v̄o figura corpis nr̄i suscitādi ait apl's. Phil. 3. Saluatorē expectamus dñm iesum xp̄m q reformabit corpus humanitatis nr̄e cō figuratū corpi claritatis sue ₇c̄.

¶ Sermo tertius sc̄de dñice ī quadragesima ₇ in ordine. 56.

1 Resplēduit facies ei⁹ sic̄ sol: vestimēta aūt ei⁹ fcā sūt alba sicut nix.) Circa splēdorē vult⁹ ɔsiderāda sūt tria. p⁹ qd sit sol. sc̄do que filij dei ī facies. 3⁹. Unde facies ei⁹ lucet sicut sol. ppter primum sicut sol fulsit dei fili⁹/ q solē creauit ₇ sydera: ipse sol pncipalior mētiū: q₂ illūmat oē₃ hoīe₃ veniētē ī hūc mūdū. Cuius respcū nec sol iste lucet. Eccl'. 42. Sol illūīnans p oīa respexit. ppter. 2^m facies xp̄i ei⁹ diuinitas pōt ītelligi: q₂ ipse est imago īuisibilis dei vt dī Colr̄. j. vl' facies filij dei: imo toti⁹ trinitatis mēs rōnalis est. Nā ī supiori nr̄o q̄ ē mēs signatū ē lumē vult⁹ tui dñe. Geñ. 33. vidi faciē tuā q̄si vultū dei. pp 3^m facies mētis ɔuertatr̄ sensu₃ ad faciē diuinitatis. Eze. j. facies eoꝝ ₇ pēne eoꝝ extēte desup: ₇ tūc lucet facies mētis ₇ resplēdet: lucet qdē ītteri⁹ v̄itate ₇ charitate: resplendet aūt exteri⁹ ex⁹ opis/ ₇ doctrina v̄bi. Sicut de moyse legit̄. Exo. 34. q ex ɔsortio s̄monis diuini sic lucebat facies mētis interior: vt et̄ exterior facies splēderet. Sȝ aduertēdū q ex ɔuersione faciei ad solē diuinitatis/ mens nr̄a nūc splendet sicut luna/ aut sydera. In futura aūt beatitudine splēdebit sicut sol ipse diuinitatis. Sicut luna splēdent/ qui tpalia ₇ trāsitoria recto ordine administrāt. Sicut stelle aūt docti q alios erudiūt. Dañ. xij. Qui ad iustitiā erudiūt multos/ erūt q̄si stelle ī perpetuas eternitates: post h̄ fulgebūt mētes iustoꝝ sicut sol diuinitatis/ q̄n cū videbimus facie ad faciē: siles ei erimus/ q₂ videbimus eū sicuti est: vt dr̄. j. Jo. 3. Sicut. n. in speculo opposito soli splēdet sol: ita in facie beatarū mētiū sol diuinitatis fulgebit. Matth. xiij. Tunc iusti fulgebūt sicut sol in regno patris eoꝝ. ¶ Tertio ɔsiderādū est de albedine vestimētoꝝ. (Uestimēta aūt eius facta sūt alba sicut nix.) 3

2

Et p̄io videamus q̄ sunt xp̄i vestimēta. dicit Beda sup lucā. vestitus dñi ille sc̄oꝝ chorus accipit̄: quem glificans apl's ait Gal'. 3. Quotq̄t ergo in xp̄o baptizati estis/ xp̄₃ induistis. Itē h̄ vestimēta dealbant̄ lauacro pnīe. ps. Aspges me dñe ysopo ₇ mūdabor: lauab me ₇ sup niuē dealbabor. ysop⁹ cui⁹ v̄tus est purgare pectora/ ₇ mūdificare/ penitentiā d̄signat. Itē h⁹ albedis cō sideremus tria. s. silitudine₃: q₂ sicut nix. Nix frigida ē ₇ alba/ de celo sine strepitu cadēs/ ₇ facile resoluit̄ in aquā: p quā designat̄ v̄tus ɔtritiōis refrigerātis estum tentationis/ et lotione dealbantis consciētiā. Et ipsa ɔtritio celeste donū est ipceptibil'r cadēs in nobis: nec dubiū qn vere ɔtritus facile soluatur in lachrymas. ps. Flauit spūs

cius ꝛ finē.ad. Scdo hui⁹ albedi-
nis ꝯsideremus excessum: dicit enī
4 marcus vestimēta fuisse nimis al
ba. Ista nimietas erit cādoꝛ celestꝫ
glie/ q sequit cādoꝛeꝫ penitētiū: pꝛi
mo enī sci albi erūt sicut nix dū pe
nitēt: postea nimis albi dū in celo
cādebūt. Eccli. xliij. Pulchꝛitudinē
cādoꝛis eius admirabit oculus. 3°
hui⁹ excedētis albedinis cōsidere-
mus ipossibilitatē silitudinis: di-
cit.n. marc⁹ hec vestimēta fuisse al
ba nimis/ q̄lia fullo nō pōt sup ter
raꝫ cādida facere. Beda dicit nā q̄
fullo hoc loco intelligēdus est ille.
quē penitēs psalmista pcāt ampli
us lana me ab iniustitia mea/ ꝛ a
delicto meo mūda me: nō pt sinꝫ si
delib⁹ in terra dare claritatē q̄ eis
ꝯseruata manet in celis. Esa. 7. In
via agri fullonis est aqueduct⁹ pi
scine superioꝛis: nā ipse fullo spūs
scūs ex excessu ab albedine supni
fontis deducit riuū pnie. vn̄ hic si
cut nix penitētes sunt albi.

¶ Sermo. 4. secūde dñice in xlme
ꝛ in oꝛdine. 57.

ET ecce apparuerūt illꝰ moy-
ses ꝛ helyas cū eo loquētes.)
¶ Scdo q̄ttuoꝛ nobis ꝯsideranda
sunt. pᵐ qd designāt moyses ꝛ he-
lyas: de hic beda super lucā sic ait.
moyses ꝛ helyas q̄ꝝ vnū moꝛtuū/
alteꝝ in celū raptū legimus/ visi in
maiestate cū dn̄o/ futurā oīum scō
rū gliaꝫ cū dn̄o significāt: q̄ꝝ qdaꝫ
ab olim gustata moꝛte suscitabūt:
alij. tpe iudicij viui in carne reper
ti māebūt: ꝛ vtriqꝫ pariter cū xp̄o
regnabūt. teste enī aplo. j. Tes. iiij.
Moꝛtui qui in xp̄o sunt resurgent
pmi: deinde nos q viuim⁹ q relinq
mur/ sil' rapiemur/ cuꝫ illis obuiaꝫ
xp̄o in aera/ ꝛ sic semp cuꝫ dn̄o eri-
mus: iustos moꝛtuos/ sed suscitan
dos: moyses, moꝛtu⁹: viuētes autē
rapiēdos in aera: helyas rapt⁹ in
celum significāt: vel aliter p duos
istos designat gemīa vt⁹ spūs scti.
In moyse qdē mitissimo: vt di. Nu
meri. xij. Ondit virt⁹ māsuetudis.
In helya vero zelatoꝛe p deo vt di
iij. Re. 19. designat zelus rectitu-
dinis/ ne alteꝝ sine altero virt⁹ esse
nō pōt. Si aūt māsuetudo sit sine
zelo/ aut zelus sine māsuetudine/ sꝫ
q vtrūqꝫ hꝫ, deo plen⁹ est. Gre. j. li°.
moꝝ. pleni spū scō sunt q sic māsue
tudini simplicitatis iseruiūt/ vt cō 2
tra culpas delinquētū ēt zelo re-
ctitudinis accēdant. Iste sunt due
virtutes/ due oliue/ ꝛ duo cādela-
bꝛa/ q̄ assistūt dn̄atoꝛi vniuerse ter
re: vt di. Zach. iiij. ¶ 2°. ꝯsiderādū

De locutione cū deo.

de locutiōe cū deo: vbi aduertēdū
q qdā loquūtur de deo: qdam ex
deo: qdam deo: alij vero ēt cū deo.
De deo qdē oīs creatura loqt/ ei⁹
magnitudinē laudās: ei⁹ diuinita-
tē hoib⁹ insinuās. Aug. x. libꝛo. cō-
fes. Celū ꝛ terra ꝛ oīa q̄ in eis sunt/
ecce oīa mihi qdē dīt vt amē te de
us me⁹: nec cessant diē oībus ita vt
sint inexcusabiles. Ex deo aūt loqt
sacra scriptura. Exo. 24. loqtur ad
te de medio cherubin. i. de medio
plenitudinis scie. Ex deo locuti sūt
pphe. 2. pe. j. Spū scō ispirati lo-
cuti sunt sci dei hoies. Ex deo locu
ti sunt etiaꝫ apostoli. Act. 2. loque
bātur varijs linguis pꝛout spiri-
tus sanctus dabat eloqui illis. Et
apostolus paulus dicebat. 2. Coꝛ.
13. An experimentū ei⁹ q̄ritis qui
in me loquit iesus immo etiam ex
deo loqt oīs qui veruꝫ dicit. vnde
ambꝛosius veritas a quocunqꝫ di
cat a spū scō est. ¶ Ad deuꝫ loquit
qcūqꝫ oꝛat. Gen. 18. loquar ad de
um meū cū sim puluis ꝛ ciuis. Sꝫ

cū deo loquūtur / q̄ sermonē dant ⁊ recipiūt: ⁊ q̄r dei verbū vita est: ideo duplex est ista locutio. p̄ma ē meditatio ꝯtēplatiōis in qua nobiscum loquit̄ de⁹ / nō visus aperit. Sed altero sermone in patria nobiscū loquetur apte verba ineffabilia / q̄ nō licet homini loqui. Deute. x. vocē dei audiuim⁹ de medio ignis / ⁊ p̄bauimus q̄ loquēte deo cū hoīe vixerit hō. ¶ Tertio ꝯsiderādum q̄bus / ⁊ vbi appareant isti loquētes cū deo. apparēt certe / petro / ioāni / ⁊ iacobo penitētibus / videlicet / q̄ iam mōtē ascēderūt / aut scē operatiōis / aut mōtem cōtemplationis: vbi vero apparēt illud est sacra scriptura: q̄ enim i ea appareat moyses loqui cū deo patet Exo. 19. Moyses loquebat̄ / ⁊ dn̄s respōdebat: ⁊ eiusdem. 33. loquebat̄ dn̄s moysi facie ad faciē quomodo solet loqui hō ad amicū suum: i eadē scriptura apparet etiā helyas loqui cū dn̄o. iij. Re. 19. Existētibus itaq̄ / aut in mōte sancte operatiōis / aut in mōte deuote cōtēplatiōis / moyses ⁊ helyas apparēt loq̄ in scriptura cū deo. Sꝫ existētibus in monte beate visionis / nō apparēt i scriptura legittima loqui cum deo in ipsa maiestate. ¶ Quarto ꝯsiderādum quid moyses ⁊ helyas loquerētur cū dn̄o. Sed dicit lucas / q̄ loquebantur: excessū quē ꝯpletur⁹ erat i hierl'm: p̄mium q̄dē eterne felicitatis excessus est bonoꝝ oīum: q̄r nec oculus vidit / nec auris audiuit / nec in cor hominis descēdit / q̄ p̄parauit deus diligentibus se. 1. Cor. 4. Id eni q̄d in p̄nti est momētaneū ⁊ leue tribulatiōis n̄re / supra modum in sublimitatē eternū glie pōdus operat̄ in nobis nō ꝯtēplātib⁹ nobis q̄ vident̄: sed q̄ non vident̄: que enim vident̄ tēporalia sunt / q̄ aūt nō videt̄ eterna sunt. Itē hui⁹ glie excessū dei fili⁹ initiat in ꝯuersiōe p̄cātiū: ꝓsequit̄ in ꝯuersatiōe fidelium / ⁊ cōplet in glificatiōe btōꝝ vel incipit in iustificatiōe pcōꝝ / efficit vero in retributiōe btā aiarū. Cōpletur⁹ aūt est in resurrectione corpoꝝ. Itē nō cōplebit̄ istud i terris / sed in superna hierusalē q̄ est visio pacis exsuperātis oēꝫ sensū. ps. Sicut audiuimus ita ⁊ vidimus in ciuitate dn̄i virtutum.

¶ Sermo. 5. secunde dn̄ice in q̄dragesima ⁊ in ordine. 58.

Respōdēs aūt petr⁹ dixit ad iesum dn̄e / bonū est nos hic eē. Si vis faciam⁹ hic tria tabernacl'a tibi vnū: moysi vnū: ⁊ helye vnū.) Hic quattuor cōsiderāda sunt. p^{m} q̄d petrus elegerit. 2^{m}. q̄d fieri petierit. 3^{m}. cui iterrogatiōi r̄nderit. 4^{m} q̄d quid diceret nesciuerit. Sic eni aūt marcus ⁊ lucas. nesciebat petrus q̄d diceret primo itaq̄ attēdamus quid elegerit. (Dn̄e / inq̄t / bonū est nos hic eē) vbi plura cōsiderāda occurrūt. Primo quidē q̄r nō tm̄ esse / sed bene eē optādū est: ipsum enim est q̄ oīa appetūt: fons aūt bonitatis de⁹ est: cui adherere. vt dicit ps. est esse bonū ⁊ beatum: nam sine eo nulli bene est: cū eo aūt omnibus bene est: vnde ambrosius in libro de bono mortis. vite fons est summū illud bonum cuius nobis accenditur charitas ⁊ desideriū. Cui appropinquare ⁊ misceri voluptas est: q̄ ei qui non vidit desideratio est: ⁊ ei qui videt inest: hoc aūt bonū nullus sentit / nisi qui bonus extiterit: vt dicit ambrosius. Item qui illud summū bonum videt: nihil aliud hꝫ

q̄d desiderat: vt idem dicit. Sed vi triplicit er. p^a quidem visio fuit corporis xp̄i in transfiguratione. 2^a ē mente ꝯtemplari per speculū diuinitatem. 3^a est ipsaꝫ diuinitatē apte videre. Item p̄mā visionē habuit petrus. secundā h̄nt raptim ꝯtemplatiui. 3^a fruuntur beati. de p^a ait Ambro. Bene q̄ꝫ petrus gloriā resurrectionis xp̄i vidit / ꝛ nolebat discedere / dicens dn̄e bo^m est nos h̄ esse. Et quanto incomparabilior est illa diuinitatis glia ꝛ lux inaccessibilis / quā si quis viderit quid aliḋ ꝯcupiscit? non regna nō facultates: non honores: aut gliaꝫ vel ptātes: illis. n. vti nihil btitudinis est: hoc aūt vti beatū ē: magna delectatio fuit in trāsfiguratione: maior in ꝯtemplatione diuinitatꝭ: maxima in visione ipsius. vn̄ Beda. O quanta felicitas visionis diuinitatis inter angeloꝝ choros adeē ꝑpetuo: si tm̄ trāsformata xp̄i humanitas duoꝝq̄ꝫ societas scōꝝ ad punctū visa delectat / vt eos ne discedant ēt obsequio petrus sistere velit. Itē illam supernam visionem sperare bonū. ps. Bonuꝫ est sperare in dn̄o. Sed ipsam ꝯtemplari melius est. ps. Melius ē modicum iusto. Uidere aūt deitatem est optimum. Deut. iij. transibo ꝛ videbo terram hanc optimā trās iordanē. Itē bonū ꝛ melius ē nos hic esse. p^o quideꝫ rōne dn̄i. vn̄ ait. (Bn̄e.) 2° rōne ꝯsortij. (Nos.) 3° rōne loci. (Hic.) Deum aūt ꝛ dn̄ꝫ querere bonū est. Inuenire eū est melius: tenere aūt ꝛ possidere inuentū est optimū: de eius requisitione dī Tren. iij. Bonus est dn̄s sperantibus in euꝫ / ꝛ aīe querenti illū. De inuentione aūt Prouerb. viij. Melior est fructus meus auro. De optima possessione eius dī Deut. viij. Bn̄dicas dn̄o deo tuo ꝑ terra optima quā dedit tibi. Sed bonū ē nos fratres in xp̄o hic esse. ps. Ecce q̄ꝫ bonū ꝛ q̄ꝫ iocundū habitare fratres in vnū. 3° bonū est nos hic esse rōne loci: q: h̄ in visione deitatis vbi iusti oēs sunt eꝫ q̄dem sed tñ in spe: ꝯtemplatiui aūt in ianua. Sed beati interius in re. Exo. xxxiij. Ego ondā tibi oē bonū ꝛ. ps. Qui replet in bonis desideriū tuū. Et nō. q: petrus dicit bonū est nos hic esse. Dauid aūt dicit melior est dies vna in atrijs tuis sup millia. Sed xp̄s suplatiue ait. Optimam ꝑtem elegit sibi maria.

¶ 2° considerādū de tabernaculis q̄ue petrus fieri petijt. Si vis faciamus hic tria tabernacula quoꝝ vnū fuit terrestre / alteꝝ sp̄ūale. 3^m celeste. p^m fuit tēto꜓ū ex cortinis ꝛ pellibus: vt dī Exo. xxvi. ꝛ istud fuit tabernaculum moysi numeri vij. Compleuit moyses tabernaculū ꝛ erexit illḋ. Sp̄ūale vero tabernaculū est mens rōnalis / que fit ipsi deo h̄itaculū. Job. xxix. Quis mihi det vt sim iuxta menses p̄istinos / q̄n secreto deus erat in tabernaculo meo: q̄n erat oḃs mecū. 3
Apo. xxj. Ecce tabernaculū dei cuꝫ hoibus / ꝛ habitabit cū eis. Celeste aūt tabernaculum diuinitas ipsa est / in qua habitant rōnales ꝛ btē mentes. ps. Transibo in locum tabernaculi admirabilis vsq̄ꝫ ad domum dei. Unde Jo. in Apoc. xxi. dicit ꝙ in celesti ciuitate non vidit aliud templū: dn̄s enim deus oḃs templum eius est. Primum tabernaculum fuit manu factum. Secūdum aūt factum quideꝫ est / sed nō manu. Tertium aūt non est factū / sed ab eterno p̄destinatis p̄epa-

rātum / hoc eſt tabernaculum he-
lye.i.beate mentis. vel p^m taberna
culum moyſi fuit lex: tabernaculū
helye euangelium. Tabernaculuȝ
aūt xp̄i celum eſt. Heb.ix. peram-
plius ꝛ perfectius tabernaculum
non manu factū.i.non huiuſ crea
tionis/ xp̄s pōtifex introiuit. ℂ 3°
ꝯſiderandū cui interrogationi pe-
trus rñderit. q̄ ex rñſione ei⁹ ꝯſtiȝ.
(Bonum eſt nos hic eſſe.) Mani-
feſtari pōt. Sciendum aūt oēs ho
mines velle beate viuere/ ſed in q-
bus rebuſ btāvita ponēda ſit que
rif/ nec oēs eandeȝ proſequuntur:
nam alij per viam voluptatis/ alij
per viam diuitiaꝝ/ plures honori-
bus: multi ptātibus glia ꝛ hono-
ribus conantur ad btitudinem p
uenire. Cum igiẜ oēs querant vbi
ſit illud bonum/ cuius adeptione
beati ſumus/ diuerſitate opinionū
pretermiſſa rñdit petruſ. (Bn̄e bo
nū eſt nos hic eſſe.) hic.ſ. in te eſſe:
vbi bonitas in ſuo fonte bibitur:
vbi feliciter viuitur: vbi lumen ve
rū in lumine inſpicitur: vbi triſti-
tia oīs in gaudiū ꝯuertiẜ/ ibi gau-
dium nr̄m implebitur: ibi oē qđ
ex parte eſt euacuabitur: ibi volu-
ptas ſine faſtidio eternitas ſine te-
dio: pax ſine ſcandalo: quicqđ deſi
derat aīa ibi ē/ vbi impletur in bo
nis deſiderium eius. vere cogno-
ſcens petrus: nam ſicut alibi req-
renti xp̄o queȝ euȝ dicerēt eſſe ho
mines: cūctis opinionibus repul
ſis/ ait: tu es xp̄s filius dei viui: ita
nunc varias de beatitudine ſn̄ias
breui ſermone terminauit / dicēs.
(Bn̄e bonū eſt nos hic eſſe.) ℂ 4°
ꝯſiderandum eſt de ne ſcientia pe
4 tri: dicit enim euangeliſte quia ne-
ſciebat quid diceret. Et tripliciter
accipitur iſta neſcientia p° quidē
ſm humanum iudiciuȝ fallax. Cū
enim hoīes plures querant bonū
humanum. In voluptatibus/ di-
uitijs/ ꝛ honoribus/ ac rebus iſtis
tranſitorijs. Si aliquem viderint
iſta contemnere: ſolumqȝ bonum
diuinum predicare qđ ipſum ſit/
in quo bonum ſit nos eſſe: hūc ſic
dicentem mundi amatores dicūt
eſſe inſipientem ꝛ neſcientem qđ
dicat: non enim habet ſcientiam
hominum que vera ſcientia non
eſt: Prouerb.xxx. viſio quam locu
tus eſt vir cū q̄ de⁹ ē/ ꝛ qui deo ſe-
cū morante ꝯfortat⁹ eſt: ꝛ ait. Stul
tiſſimus ſum virorum/ ꝛ ſapientia
hominum non eſt mecum: non di
dici ſapientiam hominum/ ꝛ noui
ſanctorum ſcientiam. Sic ſunt ne
ſcientes qui bonum eternuȝ que-
runt: vt pre amore eius ēt ſeipſos
neſciāt: ꝛ ex iſtis neſciētibus erat
paulus⁹/ qui cum raptus eſſet in
paradiſum ꝛ vſqȝ ad tertium celū
ignorabat ſeipſuȝ dicens. Siue in
corpore/ ſiue ex̄ corpus neſcio/ de⁹
ſcit. O felix neſcientia / que neſcit
miſeriaȝ. O docta ignorantia/ que
in ſchola ſapientie eruditur. O ne
ſcientia prudens que fallit mundi
iudicium. Quis nobis det ſic fieri
neſcientes vt ſtulti ſimus pp̄ xp̄m
ꝛ ſapientes in xp̄o? 2° mō accipiẜ
neſcientia iſta pp̄ defectum expe-
rientie. p̄u^m enim ſcīe experimen
tū eſt. vn̄ qui vera dicit in expert⁹
tn̄: neſcit qđ dicat. Qui.n. mell' cō
mēdat dulcedinē/ nec illud guſta-
uit/ neſcit qđ dicat: ꝛ ſil'r cec⁹ a na
tiuitate neſcienter diſputat de co-
loribus: quādiu autem in hac mi
ſeria viuitur nemo poteſt experi-
ri q̄ȝtum bo^m ſit eſſe i fonte bonita
tis/ q̄ȝ dulce q̄ȝ ſecuꝝ. Et ideo qui
dic̄ bo^m: ē nos h̄ eē: ꝛ ſi vera dicat/

nescit tñ qd dicat. Job. xxviij. Nescit hõ preciũ eius: q2 vt dicit. Esa. lxvj. Deniq3 nõ vidit deus absq3 te/que pparasti expectãtib9 te. Tertio mõ accipit nesciẽtia pp excessũ3 euidẽtie. Sicut enĩ maius lumẽ tollit minus/ita euidẽtia diuinitatis h effi cit: vt ei9 sit itellectus z sapiẽtia/nõ aũt sciẽtia. Jõ.j. Corin. xiij. dicit q in illa superna btitudine sciẽtia destruet. Erit enĩ deus visus facie ad faciẽ/z intelliget/z amabit cũ sapiẽtia: s3 nõ erit tũc scientia/q alterius ex altero cognitio est: pmis duob9 modis nesciẽtie nesciẽtes sunt viatores. S3 p9 nescĩa falsa ẽ. Scda ãt vera. Tertio ãt modo nesciẽtie btĩ in diuina visione nesciẽtes qdẽ sũt s3 nõ sunt ignorãtes.

¶ Sermo. 6. sc̃de dñice in q̃dragesima z in ordine. 59.

1 Adhuc eo loquente. (Ecce nubes lucida obũbrauit eos: z ecce vox de nube dicẽs. hic est fili9 meus dilect9 in q̃ mihi bñ cõplacui ipm audite. Et audiẽtes discipuli ceciderũt in faciẽ suã/z timuerũt valde). Tria h cõsiderãda sunt. pmũ de obũbratione nubis. Scd3 de formatione vocis. Tertiũ de perturbatione mẽtis. Propter pmũ ait (adhuc eo loquẽte/ecce nubes lucida obũbrauit eos) aplos/ videlicet/ia3.n. discesserant Moyses z helyas. Et tria nobis circa h sunt perscructãda. Primo. s. qd sit nubes: z põt per ipsa3 fides sacre scrip ture itelligi: qm sic ex nube pluuia/ ita ex sacra scriptura doctrina predicationis pcedit. Judic. v. Celi ac nubes distillauerũt aquis. Ite3 ista nubes aliqñ fuit tenebrosa tpe. s. legis/q2 nõ patebat veritas eius. Exo. xix. veniã ad te dic dñs in caligine nubis. S3 tpe grẽ nubes ista lucida est: q2 lux mũdi xps veritate3 adimpleuit: sicut predictu3 fuit. Exo. xvj. glia dñi .i. claritas dñi apparuit in nube. Scdo perscrutãdũ est quos nubes ista obũbrauerit: nõ quidẽ moysen/ nec helyã/s3 discipulos xpi. Triplex enĩ cognitio de deo habita est: vna in lege altera in grã. Tertia in patria. pma z scda sunt in nube fidei z scripture: q2 enigmatica ẽ. S3 pma habuit obscurã nubẽ. Scda vo clarã. Tertia vo cognitio sine oĩ nube est: fuit g moyses .i. legis cognitio in nube quidẽ. i. Corin. x. pr̃es nr̃i oẽs sub nube fuerũt. S3 nõ fuit ista nubes clara. Helyas vo .i. btã mẽs vidẽs deũ facie ad faciẽ in nulla nube etiã clara est. S3 discipuli .i. xpiani obumbrant nube clara: q2 fidei 2
lumine deũ cognoscũt. Jo. xij. dum lucẽ habetis credite i lucẽ. Tertio loqnte petro nubes obũbrat: q2 dũ manet doctrina aplica/ manet etiã fides. Sicut xps pmisit petro ipsi. Luc. xxij. Ego pro te rogaui petre vt nõ deficiat fides tua: z tu aliqñ cõuersus/cõfirma frẽs tuos. ¶ Secundo cõsiderãdũ est de formatione vocis ex nube. (Hic est filius me9 dilectus in quo mihi bene cõplacui: ipm audite). vox de nube est predicatio ex sacra scriptura pcedẽs. ps. Multitudo sonitus aquar/vocem dederunt nubes: predicat aũt scriptura q xps sit dei filius: q sit dilectus: q sit placẽs deo: z q sit audiẽdus a nobis. ¶ Uel aliter de nube z voce itelligẽdũ ẽ. Et pmo qdẽ nubes clara spũ3 scũm significat: cui9 grã ad modũ nubis refrigerat affectũ/z illuminat itellectũ. pp pmũ de ipso dicit. Cõsolator optime/dulcis hospes aĩe/dulce refrigeriũ. In labore requies/in estu tẽpies/ in fletu solatiũ. Propter sm. veni scẽ spũ

situs ⁊ emitte celit⁹/lucis tue radiū. Ueni pater pauperū/veni dator munerū/veni lumē cordiū. O lux beatissima/reple cordis ītima/ tuorū fidelium. Itē loquēte petro nubes ista obumbrat discipulos/q: predicātibus aplis spūs scūs superuenit credentibus. Act. x. adhuc loquēte petro verba hec/cecidit spūs scūs super oēs qui audiebāt verbū. Item vox de' nube est doctrina spūs interius erudiens mētem. Jo. 3 Spūs vbi vult spirat/⁊ vocē eius audis. Uox ēt nubis est postulatio ex dono spūs pcedens. Ro. viij. qd oremus sicut oz nescim⁹. Sz ipse spūs postulat p nobis gemitib⁹ inenarrabilibus. Rursus a voce spūs iteriori erūpit vox exterior. act. ij. Repleti sunt oēs spū scō ⁊ ceperūt loqui/put spūs scūs dabat eloqui illis. Itē vox spūs est de filiatione. H est filius me' ⁊c. q gdē de vnigenito dei filio pt ītelligi. Cui⁹ cognitio a spū scō habita est. Sicut idē filius ait. Jo. xvj. Ille me clarificabit/q: de meo accipiet/⁊ annuntiabit vobis pōt h ipz ītelligi etiā de multis filijs dei p adoptionez: q eni sumus fili dei/ ex dono spūs est. Ro. 8. qcunqz spū sctō agunt: hi filij dei sunt: ⁊ h ipm spūs scūs nobis secretius reuelat. Ro. 8. ipse spūs testiuz reddidit/spūi nr̄o/q filij dei sumus: nō. n. accepistis spūm seruitutis iterū in timore: sz accepistis spūm adoptiōis filiorū in quo clamamus abba pr̄.

3

¶ Tertio hui⁹ obūbrationis/ ⁊ hui⁹ vocis ponit effcūs q est pturbatio hūane mētis. (Et audiētes discipuli ceciderunt in faciē suā/ ⁊ timuerūt valde). Tertia tāgit. s. auditū / ⁊ casuz/⁊ metū: nā cū ex nube pdicatorū pcessit vox tubalis: q: xp̄s est dei filius pmo qdē audierūt credētes. Ro. x. fides ex auditu/auditus aūt p verbū xp̄i. Itē ceciderūt penitētes in faciē suā. Gre. sup. Eze. Homel. ix. In faciē/inqt/cadim⁹: q: de malis pmissis erubescim⁹ dū reminiscimur: ibi .n. cadit hō/vbi pfundit: vn̄ cadere in faciē est nō tā exteriorē q̄ iteriorē vultū erubescēdo dijcē. Itē timēt seruilr qcūqz icipiētes: filialr vo timēt amātes. Sz valde timēt pfecti: valde qdē ex terrore iudiciorū di. ps. Uenite ⁊ videte opa dei/terribil' in pfilijs super filios hoīuz. Gre. sup. Eze. Homel. viij. Quis/inqt/ digne pfiderare valeat quantus sup nos sit terror pfiliorū dei/ quō alter ex v̄tutib⁹ in finē tēdit ad vitia: alter vero ex vitijs in v̄tutib⁹ pcludit finē: q: iuxta Salomonis vocē Eccle. ix. Sunt iusti atqz sapiētes ⁊ opa eorū in manu dei: ⁊ tn̄ nescit homo vtrū amore an odio dignus sit. Sz oīa in futurū reseruāt in terra. Et in Prouer. xiiij. Est viaque vi hoi iusta: nouissima aūt ei⁹ deducūt ad mortez. Horū igit iudiciorū pfideratione valde timēt perfecti viri: vn̄ Eze. 1. dr̄ q cū fieret vox super firmamentū scā aīalia submittebant alas suas: q: sm Greg. occulta iudicia dei profunda ⁊ alta cogitare / qd est aliud q̄ alas deponere. i. de nulla iā virtute cōfidere. Sz sub magno timore trepidare.

¶ Sermo. 7. scd̄e dn̄ice in quadragesima ⁊ in ordine. 60.

Et accedēs iesus tetigit eos ⁊ dixit. Surgite ⁊ nolite timere. Leuātes aūt oculos suos/ neminē viderūt/ nisi solū iesum). Hic pfiderāda sunt tria. pmum de xp̄i actu secundū de ipsius affatu (dixit enim. Surgite ⁊ nolite timere). Tertio d discipulorū aspectu (leuātes aūt oculos suos). Actus autez

xpi duo sunt/qr accessit/ꝛ tetigit:distantibus accessit: nō sentiētes tetigit.Eramus qdē culpis exigētibus a deo remoti.Esa.lv.Sicut exaltantur celi a terra/sic exaltate sunt vie mee a vijs vestris nec poterat fieri culpaꝝ remissio/nisi accederemus ad medicum fontem venie.Nos vero immobiles erramus quasi lapis / ꝛ non poteramus accedere: idō saluator noster accessit ad nos/ cuius duplex fuit accessus vnus carnis assumpte alter curationis exhibite de primo Deut.4. nō est alia natio tam grandis que habeat deos appropinquantes sibi / sicut adest nobis deus noster:accessit ꝛ misericorditer ad nostros sanā dos lāguores.Luc.x.Samaritanus quidā iter faciēs/venit secus viaꝫ/ꝛ vidēs vulneratū hoiem mīa motꝰ est: ꝛ appropiās alligauit vulnera eius. Scds actus xpi fuit tāgere: nō sentit hō pctī morbū/nisi cor nostrū tetigerit itrinsecus pietas saluatoris:tāgit aūt cū dolorē ꝯtritionis imittit amos.ix.dñs deus exercitnū tangit terrā ꝛ tabescet ꝛ lugebunt oēs.¶Scdo ponitur affatus siue xpi sermo.(Surgite ꝛ nolite timere).Eius etenīꝫ sermone surgimus:ꝛ eodē sermone ꝯfortati timorē abijcimus.Surgite dicit sedētibus/ ꝛ cadētibus/ꝛ iacētibus.Sedēt lassi: iacēt pigri,: cadūt incōstātes.Lassi sunt quos labor vite mūdane fatigauit: pigri aūt ad bonuꝫ opus sunt quos retinet passio amoris carnis ꝛ mūdi.Cadentes vero sūt q a bono ꝓposito declināt.hijs
2 oībus dr.Surgite.Lassi ad requiē surgite diuinā.Unde Augus.j.ꝯfe. fecisti nos dñe ad te: ꝛ inquietum est cor nostruꝫ/donec requiescat in te.Surgite pigri ad operationem virtutis.vel salteꝫ ad amorē eius. ps.Cōcupiuit aīa mea desiderare iustificationes tuas.Surgite cadētes ad iustētamētum perseuerantie.Item hortaꝛ nos xps ad ꝯfidētiā dicēs (nolite timē). Sciēdū aūt quattuor aut.5.esse timores.s.nālē/ mundanū/seruilē/ꝛ filialē ꝑmus timor est horror mortꝭ/ꝛ formido pene:hic timor culpa non est/sꝫ pena pctī.Sic timēt qdā ad pniaꝫ vēturi.Ieiunia vigilias / ꝛ qꝛ delectabilia pristina nō possint deserere:hijs dicit xps nolite timere. Talis erat btūs Augu.in ꝑncipio sue ꝯuersionis:vt ipse dicit.8.lib.ꝯfe.Qui ipedimētis oībus eū retrahētibus a seruitio dei. Sic timebat expediri quemadmodum impediri timendum est.Sed postea casta dignitas cōtinentie ad quā trepidabat transire.Sic euꝫ allocuta est: quid in te stas ꝛ nō stas:proijce te in deuꝫ:noli metuere:non se subtrahet vt cadas: ꝓijce te securus: excipiet te/ꝛ sanabit te.Secundus timor mundanus est:qū timētes pericula carnis aut mundi delinquimus:hic timor semper est pctūm: ꝛ in primo gradu cū mundo deseritur: quem dñs ꝓhibet Mat.x.Nolite timere eos qui occidunt corpus.Tertius timor.s. seruilis est/cum quis timore gehenne a malo abstinet/ ꝛ bonum facit: hic timor dicitꝛ esse sine merito:tamen euadit penam/lꝫ nō acquirat coronā:timor iste non est
3 virtus:qꝛ non tollit culpam preteritam/nec viciūm est: qꝛ cauere facit futuram culpam.,Prouerb.xv. In timore dei declinat omnis a malo:hunc timorem dñs primo requirit a nobis.Mal.j.Si ego dñs/vbi est timor meus. Quartus timor filialis est reuerentie ꝛ charitatis

quo quis timet separari a xpo: hic timor nō futuram tantum ca/uet/s; etiam preteritas; purgat culpam. Job. 41. Timebunt angeli .i.homines angelici / ⁊ territi purgabuntur. Quintus timor uicialis dicitur ⁊ medius est iter seruilē ⁊ filialez: habet de seruili angorem pene:⁊ de filiali siue casto/ q̄ timet offendere deuz ne separetur ab eo. Ex hijs vero .5. timoribus sclum mundanuz prohibet xps. Naturalem aūt timorez sanat ⁊ temperat. Seruilē exigit. Initialez initiat. Filialē ↄsumat. ¶ Tertio ↄsiderādū est de aspectu discipuloꝝ (leuantes aūt oculos suos neminē viderunt/ nisi solū iesuz). vbi.4.ↄscrutemur. P̄mo quidez q̄ sint oculi nr̄i. Scd̄o q̄uo leuādi. Tertio qd leuati nō videāt. Quarto qd leuati aspiciant.

Oculus duplex carnis mētis

Propter p̄mū ↄsiderādū/ q᷑ sūt oculi carnis:sunt ⁊ oculi mētis. Oculi carnis nō sūt nobis ꝓprij:tū q᷑ cōmunes bestijs/tum q᷑ eis pōt homo priuari/ tum q᷑ debilitanť somno/ ⁊ morte perduntur/ tuz etiam qd̄ amplius est:q᷑ ex eis homo frequenter a seipso rapitur/⁊ fit alterius Treñ.iij. Oculus meus depredatus est aīam meam. Oculi autez mentis sunt vere ⁊ ꝓprie hoīs: de quibus. Eccle. ij. Oculi sapiētis in capite.i.in mēte ei⁹. Et vt dicit. Gre. vj.lib.mora. due vite/actiua.s.⁊ ↄtēplatiua cū seruanť in mēte/q̄si duo oculi hn̄tur in capite: dexter nāq3 oculus est ↄtēplatiua vita. Sinister est actiua. Scd̄o ↄsiderādū est nō de exterioꝝ/s; īterioꝝ oculoꝝ eleuatione quoꝝdā aūt mētis aspectus ad terrena semꝑ inclinať. ps. oculos suos statuerunt declinare in terrā. isti hn̄t oculos milui/q si de ↄditione nāe leuanť in altū: ex affectu tñ terreno semꝑ cogitant infima. S3 oculi sapientis quasi aquile superiora respiciunt. ps. ad te leuaui oculos meos qui habitas in celis: nam ibi habitat amor noster vbi aūt amor/ibi oculus/ibi est thesaurus noster sit ergo ⁊ cor nostrū ibi gaudiū:illuc ergo leueť aīa. ps. letifica aīaz sui tui/ q̄m ad te dn̄e aīaz meam leuaui. Baruch.iij. disce vbi sit prudentia/ vbi sit virt⁹ vbi sit intē⁹:vt scias sit vbi sit longaminitas vite ⁊ victus/vbi sit lumē oculoꝝ ⁊ pax. Ut aūt ad superius oculi eleuenť:opȝ eos esse alatos:quorum ale sunt dei amor ⁊ proximi. 3° sic eleuatis oculis nihil humanū / nihilq3 mundanū aspiciť:ideo dī. Neminē viderunt: apiunť eniz oculi/ vt alta nō deiecta ista videant. Sicut de paulo dī act.ix. Surrexit āt paulus de terra:aptisq3 oculis/nihil videbat. 4°. oculis eleuatis solus iesus vř:nā vt dī act.j. Eleuatꝰ manibus ferebať in celū: ⁊ discipuli intuebantur in celuz euntē illū: videtur aūt nunc per speculum in enigmate: aliq̄ñ autem facie ad faciem videndus.

¶ Sermo octauus secūde dn̄ice in xlme ⁊ in ordine.61.

ET descendētibus illis de mōte precepit illis iesus dicens nemini dixeritis visionez/donec filius hoīs a mortuis resurgat) Dic tria consideremus. primo.s.montis descensuz.scd̄o visionis silentiū. tertio silentij terminū. (donec filius hoīs a mortuis resurgat.) dicit ergo primo. (Et descentibus illis de monte). Jam superius dictum est. 3. esse montes ascensionis .s. montem scīe operationis ⁊ montem deuote contemplationis atq3 montē beate visiōis:de monte qdē

statẽ opatiõis descẽdere nõ licet. Sꝫ in eo pmanẽdũ est Nee.vi. Opus
2 grãde ego facio: ꝛ iõ nõ possuꝫ descendere: ne forte negligat. In mõte aũt ꝯtẽplatiõis volum⁹ qdẽ / sꝫ tñ diu manere nõ possum⁹ / nec debemus: nõ possum⁹ qdẽ ꝯditione carnis deorsuꝫ trahẽtis: nõ debem⁹ aũt / qꝛ pximorꝫ curis opꝫ intẽdere pp pᵐ ait Gre.x.li.mor. In actiua vita sine defectũ mẽs figit: a cõtẽplatiua aũt infirmitatis sue pondere victa lassat. pp. 2ᵐ idẽ ait.vi.li.mora. Cõuersa mẽs ad deũ nõ sic pro amore dei getẽ ꝯtẽplatiõis diligat: vt curã pximi vtilitatẽqꝫ postponat. Qui võ sunt in mõte btẽ visionis / nec volũt / nec pñt inde descendẽ. Sꝫ ibi ppetuo pmanẽt. Ecc̃.xjᵒ. Batio dei pmanet iustis ꝛ pfectus illi⁹ successus hẽbunt in eternum. Scdo hijs q descẽdunt de mõte cõ
3 tẽplationis pcipit silentiũ eorꝫ q̃ viderũt: qꝛ sꝫ Gre.xxiiij.li.mora. Sẽtit qdẽ in cõtẽplatione aliqd vltra sensum: ꝛ cũ vix ad hꝫ contẽplandũ sufficiat conscĩa sentiẽtis / qñ ad hꝫ exprimendũ sufficiet lingua mentꝫ idẽ sup Eze. Homel.viij. angustũ ẽ / inqt / oẽ os carnis ad explanandũ illã imensitateꝫ spũs qne cõspicit: iõ doctor gentiũ rapt⁹ in paradisũ audiuit archana / que nõ lꝫ hoĩ loqui. non licet / inq̃ꝫ / qꝛ dici non pñt.
4 Tertio hui⁹ silentij termin⁹ ponit (donec filius hoĩs a mortuis resurgat). Sciẽdũ q᷑ nos oẽs / nõ hoĩs vnius / sꝫ hoĩum filij carnis ppagatione sumus. vnus aũt hõ est xp̃s / vꝫ / cuius sum⁹ filij adoptionis regeneratione sicut ait apl̃s .i. Cor. iiij. In xp̃o iesu per euangeliũ ego vos genui. Regenerat⁹ ergo hõ in xp̃o scire quideꝫ põt iubilationẽ. i. cordis gaudiũ non tã põt explicare celsitudinẽ diuine contẽplationis q̃diu in carne mortali viuit. Sꝫ cũ in nouissimo resurrexerit a mortuis: tunc exultationes dei in gutture scõꝝ erunt. ꝛ qd in pñti explicari non põt: tunc pleno ore cantabitur alla. Job.viij. Implebit risu os tuũ / ꝛ labia tua iubilo.

¶ Feria.ij. post scdaꝫ dñicã Scdm ioãnem. Cap.8.

In illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorꝫ. Ego vado ꝛ queritis me: ꝛ i pctõ vr̃o moriemini. Et quo ego vado vos nõ potestis venire. Dicebãt g̃ iudei. Nunqd interficiet semetipm: qꝛ dicit, quo ego vado: vos nõ potestis venire? Et dicebat eis. Uos de deorsuꝫ estis: ego de supius sum. Uos de mũdo hꝫ estis: ego nõ suꝫ de hꝫ mũdo. Dixi g̃ vobis: qꝛ moriemini in pctis vr̃is. Si.n. nõ credideritis, qꝛ ego sum: moriemini in pctõ vr̃o, Dicebãt g̃ ei. Tu quis es? Dixit eis iesus. Pricipiũ: q ꝛ loquor vobis. Multa hẽo de vobis loq, ꝛ iudicare sꝫ q misit me verax est. Et que audiui ab eo: hec loquor in mũdo. Et non cognouerũt, qꝛ prẽꝫ eius dicebat deuꝫ. Dixit g̃ eis iesus. Cũ exaltaueritis filiũ hoĩs: tunc

tunc

tūc cognoscetis, q2 ego sum: z a meipso facio nihil: sz sicut docuit me p2: hec loquor. Et qui me misit, mecū est: z nō reliqt me soluz: q2 ego q̄ placita sunt ei: facio semper.

ℭ Sermo prim⁹ 2e ferie post fāz dn̄icam in xlma z in ordine.62.

1

Ego vado z q̄ritis me: z in pcō v̄ro moriemi. Quo ego vado vos nō potestis vēire.) Jo.viij. xja. penitentiuz māsio vocat se pulchra ɔcupie/cui⁹ noīs rō ē: q2 vt dī Nu.xj. ppl's in deserto fastidiunt māna diuinū: z desiderauit carnes egypti: quoꝝ petitiōi dn̄s irat⁹ annuit dās coturnices. Et dū cōmessatiōibus vacarēt ira dei ascendit sup eos: z pcussit ppl'm plaga magna: z vocat⁹ est loc⁹ ille sepulchra concupie: ibi enī sepelierunt ppl'm qui desiderauit carnes. Eadē vero pena eis manet/ q post pnie ꝓpositum cū iā gustauerūt q̄z suauis est dn̄s: memorant prioꝝ voluptatuz carnaliū/ q̄s ēt cupiunt. Isti moriūtur in pctis suis: sicut dn̄s ait in p̄nti euangelio. Jn q̄ tria facit. Primo quidē ɔminat mortis iudiciū/ vn̄ est metuēdus. Scd̄o ꝑfitet se eē mūdi principiū vn̄ est ven. rādus. (dicebant ḡ ei tu quis es). 3° pnūciat crucis suppliciuz ex quo erat cognoscendus (dicit ḡ eis iesus cū exaltaueritis). ℭ Prima ps diuidit in partes tres: in p̄ma enī proponit xp̄s culpe grauitatē. Jn 2a. turba ꝓponit homicidij crudelitatez. (dicebant ḡ iudei nunqd interficiet) Jn tertia vero xp̄s exponit rei veritatem (Et dicebat eis vos deorsuz) dicit ergo (Ego vado. z c̄.) vbi quattuor tāgunt. p̄mo vz xp̄i processum. (Ego vado.) 2° humanum vitiū. (z queritis me). 3° culpe dispendiū (z in pcō v̄ro moriemini.) 4° humanū defectū. (Quo ego vado z c̄) pp primū considerādūz q2 dei filius qui fm nām diuinam imobilis est: imo finis z principiū oīs motus: ipse fm naturaz humanā factus est pro nobis viator Hiere. 14. q̄si colonus futurus es in terra z quasi viator declinās ad manendum. Et consideranda sunt duo. s. quo z qua via iuerit christus. ℭ Quatuor autem sunt ea ad que xp̄s iuit. Primo quidez ad p̄em. Joan. xiiij. Si diligeretis me gauderetis vtiq3/ q2 vado ad patrem. Et eiusdem. 16. vado ad euz qui misit me: ab eo certe missus erat a quo non recesserat: z adjeuz ibat cū quo erat. Joan. j. in principio. i. in p̄e. erat verbū. Sed tn̄ nō credebat esse cum p̄e. hoc ergo sibi fuit ire ad p̄em in noticiā venire credentiū/ ꝙ equalis esset patri. 2 2° xp̄s iuit ad perficiendū dispositionem deitatis de salute humani generis: vnde ad effectuz deduxit predestinationez sctōrum. i. Thi. j. xp̄s venit in hunc mundu3 peccatores saluos facere: z de h ip̄e dicit. Joan. xiiij. vado vobis parare locum. 3° xp̄s iuit ad gl'iam immortalitatis. Ecc. 12. ibit hō in domuz eternitatis. Ad hec vero duo. s. ad iustificandas aīas/ z ad gloriā xp̄s iuit/ vt nos illuc adduceret. Joan. xiiij. Si abiero z preparauero vobis locum/ iterū veniā z accipiam vos ad meipsum: vt vbi sum ego/ z vos sitis. 4° xp̄s iuit a iudeis ad

gentes: non enim receperunt euȝ sui ad quos primo venerat: ideo ipse post resurrectionem mandauit aplis. Mat. 28. Euntes docete oēs gentes. Scdo cōsiderandū est qua via xps processerit. Sciendūȝ vero q ad pmiū/ ad salutē boiūȝ perficiendā: vt etiaȝ ad immortalitatis gliam xps per viaȝ passionis venit. Luc. 24. oportuit pati xpm et ita intrare in gliam suaȝ. Sed ad gētes puenit xps delatus ab apostolis/ et predicatione monstratus: ideo paulus dcūs est vas electiōis vt portet nomen xpi coram gentibus/ et regibus / et filijs israel. etc.

¶ 2° xps notat humanum vitiū. (Et queritis me.) Augu. querebāt xpm iudei/non desiderio/sed odio. Luc. 19. pricipes plebis querebāt eum perdere: contra quos ait per. ps. Confundant et reuereant querentes aiam meaȝ. ¶ Et nō q xps iesus est salus et beatitudo aiarum quā oēs quidē querūt: iuenit aūt ab eis q simplici corde et tota volūtate ipm querūt. ij. paralip. xv. In tota voluntate sua quesierunt deū et inuenerunt eū. Quidā āt. s. mūdi amatores semp sunt querētes solū: et nunq̄ inuenientes: et hoc est vitiū solū. s. querere. Contingit eis querentibus non inuenire pp duo. p° quidē q non recte querunt: nemo eni vnq̄ euȝ recte quesiuit et minime inuenit: vn̄ augu. pmo. li. solloquioruȝ. Quō ad te perueniaf dñe doce me si fide te inueniūt q ad te fugiunt: fideȝ da. Si virtute/ virtutem. Si sciētia/sciam. O admiranda et singularis bonitas tua/ ad te ambio/ et quibus rebus ad te ambiatur/a te rursus peto. Tu eniȝ si deseris perif hic. Sed non deseris/ q tu es summū bonū qd nemo recte q̄siuit/ quē tu recte querere fecisti. Scdo q̄sitū xpȝ ptingit nō inuenire/ q q̄rit vbi nō est: et qdē f3 diuinitatis potentiā vbiq3 est. S3 f3 effectum salutis et beatitudinis nō est in rebus transitorijs. Can. 3. In lectulo meo quesiui p noctes quē diligit aīa mea: quesiui illū et non inueni euȝ: surgā et circuibo ciuitatē per vicos et plateas/ querā quē diligit aīa mea: quesiui et non inueni. Inuenerunt me vigiles qui custodiunt ciuitatē: nū queȝ diligit aīa mea vidistis? ergo nō inuenit in lectulo voluptatis/nec in ciuitate cupiditatis et diuitiaȝ/nec apud vigiles. i. principatus et ptātes. Non est ergo in voluptatibus/ nec in diuicijs/nec in ptātibus salus et beatitudo: vbi vero inueniaf subdit. Cū pertransissem eos inueni quē diligit aīa mea: tenui eū nec dimittā.

¶ Tertio xps cōminaf mortis periculū (et in pctō vestro) hoc peccatum est solum querere xpm et nunq̄ inuenire: nunq̄ aūt euȝ inuenit mundus/ si non credit in ipsuȝ: nā vt dicit proba. via pma saluti: mee intemerata fides. Joan. 16. Spūs sctūs arguet mundū: de pctō quidem/ q non crediderūt in me (moriemini.) ps. vos autē sicut hoies moriemini: et hoc ideo q vite fonteȝ non inuenistis. Et nota quia tres mortes legimus: vnaȝ culpe/ et duas penarum. prima est temporalis altera vero perpetua. prima mors peccatum est quod a deo separat. Jac. j. peccatum cum consumatuȝ fuerit generat mortē: de morte vero temporali dicit. ps. Quis est hō qui viuit et non videbit mortē? De morte aūt gehenne idē ait de dānatis loquēs. Sicut oues in inferno positi sunt / mors depascet eos; et

Xps est glia aiarum.

Quō xps inueniaf.

nõ est dubium q̃ si quis in morte culpe ꝑdurat vsq̃ ad mortem carnis/ q̃ inde transit ad mortem īferni/ vbi nullum est remedium: hoc autem/ vt dictum est/ hiis euenit/ qui semper querunt vitam beataz vbi nec vita est. vnde Augus. cōtra tales in lib°. vi. ꝯfe. vitam/ inquit/ beatam querit is in regione vmbre mortis: ꝛ quomodo beata hic vita inuenit̃ vbi nec vita. ❡ Quarto xp̃s insinuat humanum defectum. (Quo ego vado). primo quidem ad patris equalitatem (vos nõ potestis venire). credendo: naz vt ipse dicit. Joan. 14. Ego sum via/ veritas/ ꝛ vita: nemo venit ad patrem nisi per me: ergo an prius q̃ȝ perueniatur ad patreȝ vt simus filij eius adoptiui queramus viaȝ xp̃m. Sed nec ad ipsum possumus ex nr̃a facultate venire. Jo. vj. Nemo pōt venire ad me/ nisi pater q misit me traxerit eū. Nā vt dic̃ Au. in lib. de ꝑfectione iustitie nr̃um liberū arbitriū claudicat: ꝛ sicut claudus nõ statim vt vult recte īcedit. Sȝ exigit̃ vt sit debita curatione sanatus: ita pctūȝ quedā claudicatio est interioris hoīs: q̄ nõ admouet̃ statim cū volumus/ nisi nostrū velle xp̃i grā per fidem iuuerit ꝛ sanauerit. Itē vadit xp̃s quottidie ad iustificādas aīas. Sȝ nõ p̄sit illuc pertingere quos nõ penitet prioris vite. Item ad gliam īmortalitatis nõ nisi in nouissimo perueniemus. Sȝ nec iudei/ nisi ī nouissimo suscipiēt fidem gentiuȝ. Deut̃. 4. Nouissimo autem tempore reuerteris ad dominum deum tuum/ ꝛ audies vocem eius: q̄ deus misericors deus tuus est ꝛc̃.

❡ Sermo secundus scd̃e ferie post secundā dn̄icam in quadragesima ꝛ in ordine 63.

Dicebāt ḡ iudei nūquid īterficiet semetipsum. ꝛc̃). In ista scd̃a parte circa dicta xp̃i obijcitur ex falso ītellectu. Et duo facit. P̄mo eni osťēdit quid suspicabant̃ querētes iudei (dicebāt ḡ iudei nū quit īterficiet semetip̄m). Scd̃o ostēdit vnde istud suspicabant̃ q̄ dicit (quo ego vado vos nõ potestis venire). Unde patet q̄ viā xp̄i ītelligebāt esse mortē eius. Sed nõ posse ire eadeȝ via/ putabāt esse seip̄m occidere. Et vt dicit Augus. Stulta verba ꝛ insipiētie plena erāt. Si. n. xp̃s de morte hoīs diceret/ nūquid/ ipsi nõ poterant eadem via ꝑcedere: quis enim hoīum nõ moritur: aliter dici potest/ q̄ morteȝ xp̄i ipsi cupiebāt/ tractabāt/ ꝛ intendebant cum ḡ xp̃s dixit se iturum quo ipsi venire nõ poterant. Moriturū quidem eum cognouerunt. Sed q̄ ad neceȝ sui eos dicebat nõ posse venire/ crudeles iudei crudeliter dubitauerunt: an seipsuȝ īterficeret quasi dicāt. Occidendus quidem est. Sȝ si nõ pertingimus ad necē ipsius: ergo seipsum interficiet. Non interfecit autē seipsum xp̃s qui fugit in egyptum homicidam herodeȝ/ ꝛ interfectores vitauit iudeos. Sed tamen cum vidit expedire nostre saluti vt vnus homo moreret̃ pro populo: in suam mortem consensit/ ꝛ tradidit semetipsum in manus occidentium. Esa. 53. tradidit in mortem aīam suam: ideo videbit se inde longeuū. ❡ Nota q̄ preter tres mortes superius expositas .s. mortem nãe/ ꝛ culpe/ ꝛ gehenne. Quarta est mors virtutis/ qua fit vt moriatur vitium in nobis: hac morte oportet vnum quēq̃ interficere se- Nõ tres mortes.

ipsum/vt aiale suū occidat: deniqʒ
motus ire/appetitus ɔcupiscētie/
liuor inuidie.Et vl'r ad similitudinē
moysi.Occisuʒ egyptiū abscondamus
in sabulo.Istā interfectioneʒ
lex pcipit Nume.31.Cūctos īterfi
cite madianitas.i.aiales motus cō
tradicētes.Itē qui sic seipsuʒ interficit
vadit p viā mortis ad vitaʒ iu
stitie.j.Pet.2.Pctis mortui/iusti
tie viuam⁹.ɀ.Ro.6.Existimate vos
mortuos qdē esse pctō/viuētes an
tē deo:nō ergo regnet pctm̄ in no
stro mortali corpe/vt obediatis cō
cupiscētijs eius.Sed neqʒ exhibea
tis mēbra vr̄a arma iniqtatis.Sʒ
exhibete vos deo tanq̄ʒ ex mortuis
viuentes:ɀ mēbra nr̄a arma iusti
tie deo.Itē ad hūc terminū venire
non pñt qui eadē via īterfectiōis
nō pcedunt:qui eni nō occiderit vi
tia/ad virtutes nō puenit: sicut dr̄
Jos.xvj.qr filij effraym qr nō inter
fecerūt chananeū/nō possiderunt
terrā repromissaʒ.Num.33.Si no
lueritis interficere habitatores ter
re q remāserint.erūt vobis q̄si cla
ui in oculis/ɀ lācee in lateribus/ɀ
aduersabuntur vobis ī terra habi
tatōis vr̄e.¶Deīde cū dicit.(Et di
a cebat eis.)exponit xp̄s rei veritatē.
Et duo facit:ɓm q duo pmiserat.
pmo enī exponit cām īpossibilitatis
q̄re.s.venire nō possint/quo ip
se ibat.scđo exponit cām mortis.q̄
re.s.morituri eēnt in pctō suo.ibi.
(dixi ergo vobis.)Circa pmū duo
facit:ɓm q duas cās assignat/q̄re
venire nō possint quo ibat:pmā q
dem ex dr̄ia originis.Scđaʒ vo ex
dr̄ia moris.(Uos de mūdo hoc.)
Circa pmū aūt duas origines tan
git iudeoɀ.s.ɀ suam : de iudeis ait
(Uos deorsum estis.)nā quidē hu
mana a celsitudine pme ɔditionis
cecidit a gr̄a in culpā/a vita ī mor
tem/a pfectiōe in defectū:qđ salua
tor Luc.x.in parabola ostendit di
cēs.Homo qdā descēdebat ab hie
rusalē ī iericho:hic vo ex tali nā sic
abiecta/sic deorsuʒ tēdente oēs nos
habemus originem ɔcepti in pctō
viuētes cū multo defectu.ɀ tādem
necessario morituri.Job.xiij.Ho
mo natus de muliere breui viuēs
tēpore/ repletur multis miserijs.
Bernar.Si de muliere natus:ergo
cum culpe reatu : breui viuēs tē
pore:ideo cuʒ metu: replet multis
miserijs.ideo cum fletu.Item su
am christus tangit originē.(ego
de supernis sum.)qđ quidem ve
rū est ɓm vtranqʒ eius gñationeʒ:
ɓm diuinā enī ʒ de supnis est:qr de
pr̄e altissimo.Eccle.24.Ego ex ore
altissimi pdij:ɀ dicit de supnis in
plurali.Sicut apl's ait.inuisibilia
dei:qr licet sit vnus ab vno filius:
seʒ a pr̄e : ppter nos tñ scriptura
pluralr̄ loquit:vt intelligam⁹ esse
deū de deo:lumē de lumine/verita
tē de veritate/sapientiā de sapiētia/
bonitatē de bonitate/ɀ q̄cunqʒ alia
pfectionē inducūt.Est etiā xp̄s de
supnis ɓm nām humanā quā assū
psit:non ex statu infimo/sed ex vir
tute eius:q enim sine pctō sit cōce
ptus/ɀ de vgine natus/ altissimuʒ
est in humana natura: ɀ ex supio/
ri vertice eius descēdens.Joan.3.
Qui desursuʒ venit sup omnes est:
ɓm Aug.desursuʒ venit xp̄s: qr de
sublimiori statu nature/ q̄ fuit añ
pctm̄ in pmis parētibus ipse car
nē assumpsit.¶Et nota qr ex di
stinctione duarū originū.iam duo
sunt declarata pmū/videlʒ/qr chri
stus dixerat(ego vado.)naturalr̄
enim oīs res in suū pncipiū ɔuer
tit ɀ tēdit:vnde qr deus oīa ppter

semetipsuʒ operatus est: vt dicitur Prouer.xvj. ideo ēt cūcta suo modo in ipsuʒ ↄuertunť: vt sit idem finis ⁊ pncipiū: vt dicit Apoc.j.⁊ ppter hoc etiā mūdus sphericā hʒ figurā: vt noteť ↄuersio creaturarū in suū pncipiū: aīaʒ etiā ppter eandē cāni.pprio distinxit in circulos: ⁊ q̄ legem seruat creator quā dedit creaturis: ideo ex h ipso q̄ christus dicit.(ego de supnis suʒ.) siue ex deo/siue ex digniori humanitate: iā patet quo vadat/q̄ ad patrē/ ⁊ ad gliā immortalitatis humanitatis Scđo ex dictis manifesta est ratio quare nō poterāt iudei/⁊ vlr oēs hoīes ire quo xp̄s ibat: ipsi.n. declinā hnt nām deorsum. Cōcipiunť enī ⁊ viuūt in pcō: ⁊ ideo ad deū a quo sepat pctm̄ nō psit propria v̄tute ire: ipsi ēt mortales sūt/ ⁊ ideo ad gloriā imortalitatis nō psit pprijs meritis puenire. ¶ Deinde cum dicit.(Uos de mundo hoc.) adducit xp̄s. scđaʒ cāʒ huius impossibilitatis / q̄ sumiť ex distinctione moꝝ. Et duo tāgit. pmo enī ponit morē humanū dicēs.(vos.) mūdi amatores (d mūdo hoc.) sensibilr: hoc iō dixit/q̄ est alius mūdus itelligibilis.(Estis.) moribus ⁊ ↄuersatiōe: ⁊ ideo mūdā estis: vt aūt diciť.j.Jo.2.Omne q̄ est i mūdo ↄcupiscētia carnis est: ⁊ ↄcupiscētia oculoꝝ/⁊ supbia vite: ideo de mūdo sūt voluptuosi/cupidi/⁊ supbi. Scđo huc morē xp̄s a se abiecit dicens.(Ego nō sum de hoc mundo.) Sed de mūdo itelligibili spūali ⁊ diuino: ⁊ hic mūdus est mentes rōnales in qb⁹ regnat xp̄s. Jn mūdo aūt sensibili ipse erat/⁊ mundus p ipm factus est: sed talis mūdus.i.amatores eius xp̄m nō cognouerūt: ⁊ h ideo/q̄ laborāt/ aut carnis ↄcupiscētia/aut cupiditate/ aut supbia: de tali aūt mūdo nō fuit xp̄s.Jo.xiiij.Princeps.n. mūdi huius.i.mundane iniqtatis/venit ad christū/⁊ nihil in eo secularis vicij/reperit: neqꝫ enim natus ex virgine habuit cōcupiscentiā carnis/ neqꝫ qui seipsum rite dedit nobis habuit auaritiā: neqꝫ etiā humilians se vsqꝫ ad mortem crucis habuit supbiam: ideo ipse ait. Joan. xvij. Pater ego nō sum in mūdo: ⁊ ego ad te venio ⁊c. ¶ Nota q̄ similiter ex verbis istis duo supius pmissa declaranť. pmū/videlʒ/quo xp̄s vadat ad sanctificandas / scʒ mētes. Sap.vij. Jn animas scās se trāsfert amicos dei constituens: qđ quidem efficit: q̄ non est in eo aliqd mundanū. vitiū enim mundi nō pōt emūdari nisi per eū qui nullū habuit vitiū. Job.xiiij. Quis pōt facere mundū de imundo conceptū semine? nōne tu qui solus es mūdus? Jtē ex hoc habeť ratio q̄re iudei ⁊ vniuersalr mūdi amatores nō psit venire quo vadit christus: ipse enim vadit ad emūdandas aīas per grām suam: mundi vero amatores tendūt ad imunditiaʒ ⁊ perniciem ⁊ dānationē propriā. ¶ Deinde cū dicit. (Dixi ergo vobis.) Exponit christus alterā q̄ dixerat supra de morte peccantiū. Et duo facit. pmo eniʒ repetit qđ declarandū est.(dixi ergo vobis. q̄ moriemini in peccatis vestris.) Secūdo cū dicit. (Si eni nō credideritis.) Causaʒ huius mortis insinuat. Et pmo qdem cām mortis dicit esse fidei pnationē. (Si enim nō credideritis q̄ ego sum.) Nō dicit qd sit/sed simplr q̄ ego suʒ/vt ostēdat eum se esse qui quondā locutus est ad moysen. Exo.iij. Ego sum

qd desiderat: vt idem dicit. Sed vi triplicıter. pª quidem visio fuit cor poris xpi in transfiguratione. 2ª ē mente ꝯtemplari per speculū diui nitatem. 3ª est ipsaʒ diuinitatē ap te videre. Item pmā visionē ha buit petrus. secundā hũt raptim ꝯtemplatiui. 3ª fruuntur beati. de pª ait Ambro. Deniq3 petrus glo riā resurrectionis xpi vidit/ z nole bat discedere / dicens dñe boᵐ est nos hic esse. Et quanto incompara bilior est illa diuinitatis glia z lux in accessibilis/ quā si quis viderit quid aliud ꝯcupiscit? non regna nō facultates: non honores: aut gliaʒ vel ptātes: illis.n. vti nihil btitudi nis est: hoc aūt vti beatū ē: magna delectatio fuit in trāsfiguratione: maior in ꝯtemplatione diuinitatꝭ: maxima in visione ipsius. vñ Be da. O quanta felicitas visionis di uinitatis inter angelorũ choros adeē ppetuo: si tm̄ trāsformata xpi humanitas duorũq3 societas scōꝝ ad punctū visa delectat / vt eos ne discedant ēt obsequio petrus siste re velit. Itē illam supernam visio nem sperare bonū. ps. Bonuʒ est sperare in dño. Sed ipsam ꝯtem plari melius est. ps. Melius ē mo dicum iusto. Uidere aūt deitatem est optimum. Deut. iij. transibo z videbo terram hanc optimā trās iordanē. Itē bonū z melius ē nos hic esse. pº quideʒ rōne dñi. iō ait. (Dñe.) 2º rōne ꝯsortij. (Nos.) 3º rōne loci. (Hic.) Deum aūt z dñʒ querere bonū est. Inuenire eū est melius: tenere aūt z possidere in uentū est optimū: de eius requisi tione di Treñ. iij. Bonus est dñs sperantibus in euʒ/ z aīe querenti illū. De inuentione aūt Prouerb. viij. Melior est fructus meus au ro. De optima possessione eius dl Deut. viij. Bñdicas dño deo tuo p terra optima quā dedit tibi. Sed bonū ē nos fratres in xpo hic esse. ps. Ecce q3 bonū z q3 iocundū ha bitare fratres in vnū. 3º bonū est nos hic esse rōne loci: q2 hic in visio ne deitatis vbi iusti oēs sunt ex q dem sed tñ in spe: ꝯtemplatiui aūt in ianua. Sed beati interius in re. Exo. xxxiij. Ego ondā tibi oē bonū z. ps. Qui replet in bonis desideri um tuū. Et nō. q2 petrus dicit bo nū est nos hic esse. Dauid aūt dicit melior est dies vna in atrijs tuis sup milia. Sed xps superlatiue ait. Optimam ptem elegit sibi maria.

¶ 2º ꝯsiderādū de tabernaculis que petrus fieri petijt. Si vis facia mus hic tria tabernacula quorũ vnū fuit terrestre/ alterꝝ spūale. 3ᵐ celeste. pᵐ fuit tētoriū ex cortinis z pellibus: vt di Exo. xxvi. z istud fuit tabernaculum moysi numeri vij. Compleuit moyses tabernacu lū z erexit illud. Spūale vero taber naculū est mens rōnalis / que fit ipsi deo hītaculū. Job. xxix. Quis mihi det vt sim iuxta menses pri stinos/ qñ secreto deus erat in ta bernaclo meo: qñ erat oīps mecū. Apo. xxi. Ecce tabernaculū dei cuʒ hoībus/ z habitabit cū eis. Celeste aūt tabernaculum diuinitas ipsa est/ in qua habitant rōnales z btē mentes. ps. Transibo in locum ta bernaculi admirabilis vsq3 ad do mum dei. Unde Jo. in Apoc. xxi. dicit ꝙ in celesti ciuitate non vidit aliud templū: dñs enim deus oīps templum eius est. Primum taber naculum fuit manu factum. Secū dum aūt factum quideʒ est/ sed nō manu. Tertium aūt non est factū/ sed ab eterno predestinatis prepa-

ratum / hoc est tabernaculum be-
ipe.i.beate mentis.vel p^m taberna
culum moysi fuit lex:tabernaculū
bel; e euangelium. Tabernaculuz
aūt xp̄i celum est. Heb.ix. peram-
plius ⁊ perfectius tabernaculum
non manu factū.i.non huius crea
tionis/xp̄s pōtifex introiuit. ℭ 3°
ꝯsiderandū cui interrogationi pe-
trus rn̄derit.q̄ ex rn̄sione ei⁹ ꝯstit;.
(Bonum est nos hic esse.) Mani-
festari pōt. Sciendum aūt oēs ho
mines velle beate viuere/ sed in q̄-
bus rebus btā vita ponēda sit que
rit/nec oēs eandez prosequuntur:
nam alij per viam voluptatis/alij
per viam diuitiaꝝ/plures honori-
bus:multi ptātibus glīa ⁊ hono-
ribus conantur ad btitudinem p
uenire. Cum igit̄ oēs querant vbi
sit illud bonum/cuius adeptione
beati sumus/diuersitate opinionū
pretermissa rn̄dit petrus. (Dn̄e bo
nū est nos hic esse.) hic.s.in te esse:
vbi bonitas in suo fonte bibitur:
vbi feliciter viuitur: vbi lumen ve
rū in lumine inspicitur: vbi tristi-
tia oīs in gaudiū ꝯuertit̄/ ibi gau-
dium nr̄m implebitur: ibi oē q̄d
ex parte est euacuabitur:ibi volu-
ptas sine fastidio eternitas sine te-
dio:pax sine scandalo:quicq̄d desi
derat aīa ibi ē/vbi impletur in bo
nis desiderium eius. vere cogno-
scens petrus:nam sicut alibi req̄-
renti xp̄o quez euz dicerēt esse ho
mines:cūctis opinionibus repul
sis/ait:tu es xp̄s filius dei viui:ita
nunc varias de beatitudine sn̄ias
breui sermone terminauit / dicēs.
(Dn̄e bonū est nos hic esse.) ℭ 4°
ꝯsiderandum est de ne scientia pe
4 tri:dicit enim euangeliste quia ne-
sciebat quid diceret. Et tripliciter
accipitur ista nescientia p° quidē
sm humanum iudiciuz fallax. Cū
enim hoīes plures querant bonū
humanum. In voluptatibus/di-
uitijs/⁊ honoribus/ac rebus istis
transitorijs. Si aliquem viderint
ista contemnere:solumq; bonum
diuinum predicare q̄d ipsum sit/
in quo bonum sit nos esse:hūc sic
dicentem mundi amatores dicūt
esse insipientem ⁊ nescientem q̄d
dicat: non enim habet scientiam
hominum que vera scientia non
est: Prouerb.xxx.visio quam locu
tus est vir cū q̄ de⁹ ē/ ⁊ qui deo se-
cū morante ꝯfortat⁹ est:⁊ ait. Stul
tissimus sum virorum/ ⁊ sapientia
hominum non est mecum:non di
dici sapientiam hominum/ ⁊ noui
sanctorum scientiam. Sic sunt ne
scientes qui bonum eternuz que-
runt: vt pre amore eius ēt seipsos
nesciāt:⁊ ex istis nesciētibus erat
paulus/ qui cum raptus esset in
paradisum ⁊ vsq; ad tertium celū
ignorabat seipsuz dicens. Siue in
corpore/siue ex̄ corpus nescio/de⁹
scit. O felix nescientia / que nescit
miseriaz. O docta ignorantia/que
in schola sapientie eruditur. O ne
scientia prudens que fallit mundi
iudicium. Quis nobis det sic fieri
nescientes vt stulti simus pp̄ xp̄m
⁊ sapientes in xp̄o? 2° mō accipit̄
nescientia ista pp̄ defectum expe-
rientie.pn^m enim scie experimen
tū est.vn̄ qui vera dicit in expert⁹
tis:nescit q̄d dicat. Qui.n.mell' cō
mēdat dulcedinē/nec illud gusta-
uit/nescit q̄d dicat: ⁊ sil'r cec⁹ a na
tiuitate nescienter disputat de co-
loribus:quādiu autem in hac mi
seria viuitur nemo potest experi-
ri q̄ztum bo^m sit esse i fonte bonita
tis/q̄ dulce q̄z secuz. Et ideo qui
dic̄ bo^m:ē nos h ee:⁊ si vera dicat

nescit tñ qd dicat. Job. xxviij. Nescit hõ preciũ eius: qz vt ↄdicit. Esa. lxvj. Oculus nõ vidit deus absqz te/que pparasti expectãtib⁹ te. Tertio mõ accipit nesciẽtia pp excessũ euidẽtie. Sicut enĩ maius lumẽ tollit minus/ita euidẽtia diuinitatis h̓ efficit: vt ei⁹ sit itellectus ⁊ sapiẽtia/nõ aũt sciẽtia. Jõ. j. Corin. xiij. dicit q̄ in illa superna btitudine sciẽtia destruet. Erit enĩ deus visus facie ad faciẽ/⁊ intelliget/⁊ amabit cũ sapiẽtia: sz nõ erit tũc scientia/q̄ alterius ex altero cognitio est: pmis duob⁹ modis nesciẽtie nesciẽtes sunt viatores. Sz p⁹ nescĩa falsa ẽ. Scda ãt vera. Tertio ãt modo nesciẽtie btĩ in diuina visione nesciẽtes qdẽ sũt sz nõ sunt ignorãtes.

¶ Sermo. 6. scde dñice in q̄dragesima ⁊ in ordine. 59.

1 Adhuc eo loquente. (Ecce nubes lucida obũbrauit eos: ⁊ ecce vox de nube dicẽs. hic est fili⁹ meus dilect⁹ in q̄ mihi bñ ↄplacui ipm audite. Et audiẽtes discipuli ceciderũt in faciẽ suã/⁊ timuerũt valde). Tria h̓ ↄsiderãda sunt. pmũ de obũbratione nubis. Scdz de formatione vocis. Tertiũ de perturbatione mẽtis. Propter pmũ ait (adhuc eo loquẽte/ecce nubes lucida obũbrauit eos). aplos/ videlicet/nã z. n. discesserant. Moyses ⁊ helyas. Et tria nobis circa h̓ sunt perscructãda. Primo. s. qd sit nubes ⁊ põt per ipsaz fides sacre scripture itelligi: qñ sic ex nube pluuia/ itaex sacra scriptura doctrina predicationis ꝓcedit. Judic. v. Celi ac nubes distillauerũt aquis. Jtez ista nubes aliqñ fuit tenebrosa tpe. s. legis/qz nõ patebat veritas eius. Exo. xix. veniã ad te dic dñs in caligine nubis. Sz tpe grẽ nubes ista lucida est: qz lux mũdi xp̄s veritatez adimpleuit: sicut predictuz fuit. Exo. xvj. glia dñi .i. claritas dñi apparuit in nube. Scdo perscrutãdũ est quos nubes ista obũbrauerit: nõ quidẽ moysen/ nec helyã/sz discipulos xp̄i. Triplex enĩ cognitio de deo habita est: vna in lege altera in grã. Tertia in patria. pma ⁊ scda sunt in nube fidei ⁊ scripture: qz enigmatica ẽ. Sz pma habuit obscurã nubẽ. Scda vo clarã. Tertia vo cognitio sine oĩ nube est: fuit ḡ moyses .i. legis cognitio in nube quidẽ. 1. Corin. x. pr̃es nr̃i oẽs sub nube fuerũt. Sz nõ fuit ista nubes clara. Helyas vo. i. btã mẽs vidẽs deũ facie ad faciẽ in nulla nube etiã clara est. Sz discipuli. i. xp̄iani obumbrant nube clara: qz fidei lumine deũ cognoscũt. Jo. xij. dum lucẽ habetis credite i lucẽ. Tertio loq̄nte petro nubes obũbrat: qz dũ manet doctrina aplica/ manet etiã fides. Sicut xp̄s pmisit petro ipsi. Luc. xxij. Ego pro te rogaui petre vt nõ deficiat fides tua: ⁊ tu aliqñ ↄuersus/ↄfirma frẽs tuos. ¶ Secundo ↄsiderãdũ est de formatione vocis ex nube. (Hic est filius me⁹ dilectus in quo mihi bene ↄplacui: ipm audite). vox de nube est predicatio ex sacra scriptura pcedẽs. ps. Multitudo sonitus aquaz/vocem dederunt nubes: predicat aũt scriptura q̄ xp̄s sit dei filius: q̄ sit dilectus: q̄ sit placẽs deo: ⁊ q̄ sit audiẽdus a nobis. ¶ Vel aliter de nube ⁊ voce itelligẽdũ ẽ. Et pmo qdẽ nubes clara spũz scũm significat: cui⁹ grã ad modũ nubis refrigerat affectũ/⁊ illuminat itellectũ. pp pmũ de ipso dicit. Cõsolator optime/dulcis hospes aĩe/dulce refrigeriũ. In labore requies/in estu tẽpies/in fletu solatiũ. Propter scdm. veni scẽ spũs 2

ritus; z emitte celit⁹/lucis tue radiū.
Ueni pater pauperū/veni dator mu
nerū/veni lumē cordiū. O lux beatis
sima/reple cordis ītima/ tuorū fide-
lium. Itē loquēte petro nubes ista
obumbrat discipulos/q̄r predicāti-
bus aplis spūs scūs superuenit cre
dentibus. Act. x. adhuc loquēte pe
tro verba hec/cecidit spūs scūs su
per oēs qui audiebāt verbū. Item
vox de nube est doctrina spūs īte-
rius erudiens mētem. Jo. 3 Spūs
vbi vult spirat/: z vocē eius audis.
Uox ēt nubis est postulatio ex do
no spūs pcedens. Ro. viij. qd ore-
3 mus sicut oꝫ nescim⁹. Sꝫ ipse spūs
postulat ꝓ nobis gemitib⁹ inenar-
rabilibus. Rursus a voce spūs ite-
riori erūpit vox exterior. act. ii. Re-
pleti sunt oēs spū scō z ceperūt lo-
qui/put spūs scūs dabat eloqui il-
lis. Itē vox spūs est de filiatione. H
est filius me⁹ zc. q̄ qdē de vnigeni-
to dei filio pt ītelligi. Cui⁹ cognitio
a spū scō habita est. Sicut idē filius
ait. Jo. xvj. ille me clarificabit/q̄r de
meo accipiet/z annuntiabit vobis
pōt h ipꝫ ītelligi etiā de multꝭ filijs
dei ꝑ adoptionē: q̄ enī sumus fili
dei/ ex dono spūs est. Ro. 8. qcunq̄
spū scō agunt: hi filij dei sunt: z h
ipm spūs scūs nobis secretius re-
uelat. Ro. 8 ipse spūs testiūꝫ reddi-
dit/spūi nr̄o/q̄ filij dei sumus: nō. n.
accepistis spūm seruitutꝭ iterū in ti-
more: sꝫ accepistis spūm adoptiōis
filiorū in quo clamamus abba pr̄.
¶ Tertio hui⁹ obūbrationis/ z hui⁹
vocis ponit effecꝰ q est pturbatio
hūane mētꝭ. (Et audiētes discipuli
ceciderunt in faciē suā/ z timuerūt
valde). Tertia tāgit. s. auditū / z ca-
suꝫ/z metū: nā cū ex nube pdicatorū
pcessit vox tubalis: q̄r xp̄s est dei fi
li⁹ pmo qdē audierūt credētes. Ro.
x. fides ex auditu/auditus aūt ꝑ ver
bū xp̄i. Itē ceciderūt penitētes ī fa-
ciē suā. Gre. sup. Eze. Homel. ix. In 4
faciē/inqt/cadim⁹: q̄r de malis cōmis
sis erubescim⁹ dū reminiscimur: ibi
.n. cadit hō/vbi cōfundit: vn̄ cadere
in faciē est nō tā exteriorē q̄ iterio-
rē vultū erubescēdo dicē. Itē timēt
seruilr qcūq̄ īcipiētes: filialr vo ti
mēt amātes. Sꝫ valde timēt pfecti:
valde qdē ex terrore iudiciorū di. ps.
Uenite z videte opa dei/terribil' in
cōsilijs super filios hoīuꝫ. Gre. sup.
Eze. Homel. viij. Quis/inqt/ digne
cōsiderare valeat quantus sup nos
sit terror cōsiliorū dei: q̄n alter ex v̄-
tutib⁹ in finē tēdit ad vitia: alter ve-
ro ex vitijs in v̄tutib⁹ cōcludit finē:
q̄r iuxta Salomonis vocē Eccle. ix.
Sunt iusti atq̄ sapiētes z opa eorū
in manu dei: z tñ nescit homo vtrū
amore an odio dignus sit. Sꝫ oīa
in futurū reſuāt in terra. Et in Pro
uer. xiiij. Est via que vi hoī iusta: nō
uissima aūt ei⁹ deducūt ad mortē.
Horū igit iudiciorū cōsideratione val
de timēt perfecti viri: vn̄ Eze. i. dr̄
q̄ cū fieret vox super firmamentū
scā aīalia submittebant alas suas:
q̄r fm Greg. occulta iudicia dei pro
funda z alta cogitare / qd est aliud
q̄ alas deponere. i. de nulla iā vir-
tute cōfidere. Sꝫ sub magno timo
re trepidare.

¶ Sermo. 7. sc̄e dn̄ice in quadra-
gesima z in ordine. 60.

ET accedēs iesus tetigit eos
z dixit. Surgite z nolite ti- 1
mere. Leuātes aūt oculos suos/ne
minē viderūt/ nisi solū iesum). Hic
cōsiderāda sunt tria. pmū de xp̄i
actu secundūꝫ de ipsius affatu (di-
xit enim. Surgite z nolite timere).
Tertio d discipulorū aspectu (leuā
tes aūt oculos suos). Actus autē

xpi duo sunt/qꝛ accessit/ꝛ tetigit:distãtibus accessit: nõ sentiẽtes tetigit.Eramus qdẽ culpis exigẽtibus a deo remoti.Esa.lv.Sicut exaltantur celi a terra/sic exaltate sunt vie mee a vijs vestris nec poterat fieri culpaꝝ remissio/nisi accederemus ad medicum fontem venie.Nos vero immobiles eramus quasi lapis / ꝛ non poteramus accedere: idõ saluatoꝛ noster accessit ad nos/ cuius duplex fuit accessus vnus carnis assumpte alter curationis exhibite de pꝛimo Deut .4. nõ est alia natio tam grandis que habeat deos appꝛopinquantes sibi / sicut adest nobis deus noster:accessit ꝛ misericoꝛditer ad nostros sanãdos lãguoꝛes.Luc.x.Samaritanus quidã iter faciẽs/venit secus viaꝫ/ꝛ vidẽs vulneratũ hoiem mĩa motꝰ est: ꝛ appꝛopiãs alligauit vulnera eius. Scđs actus xpi fuit tãgere: nõ sentit hõ pctĩ moꝛbũ/nisi coꝛ nostrũ tetigerit ĩtrinsecus pietas saluatoꝛis:tãgit aũt cũ doloꝛẽ ꝯtritionis ĩmittit amos.ix.dñs deus exercituũ tangit terrã ꝛ tabescet ꝛ lugebunt oẽs.¶Scđo ponitur affatus siue xpi sermo.(Surgite ꝛ nolite timere).Eius eteniꝫ sermone surgimus:ꝛ eodẽ sermone ꝯfoꝛtati timorẽ abijcimus.Surgite dicit sedẽtibus/ ꝛ cadẽtibus/ꝛ iacẽtibus.Sedẽt lassi: iacẽt pigri,: cadũt incõstãtes.Lassi sunt quos laboꝛ vite mũdane fatigauit: pigri aũt ad bonuꝫ opus sunt quos retinet passio amoris carnis ꝛ mũdi.Cadentes vero sũt q a bono ꝓposito declinãt.hijs
2 oĩbus dr.Surgite.Lassi ad requiẽ surgite diuinã.Unde Augus.j.ꝯfe. fecisti nos dñe ad te: ꝛ inquietum est coꝛ nostruꝫ/donec requiescat in te.Surgite pigri ad operationem virtutis.vel salteꝫ ad amoꝛẽ eiusdẽ ps.Cõcupiuit aĩa mea desiderare iustificationes tuas.Surgite cadẽtes ad sustẽtamẽtum perseuerantie.Item hoꝛtaſ nos xps ad ꝯfidẽtiã dicẽs(nolite timẽ). Sciẽdũ aũt quattuoꝛ aut.5.esse timoꝛes.s.nãlẽ/ mundanũ/seruilẽ/ꝛ filialẽ pꝛimus timoꝛ est hoꝛroꝛ moꝛtꝫ/ꝛ foꝛmido pene:hic timoꝛ culpa non est/sꝫ pena pctĩ.Sic timẽt qdã ad pnĩaꝫ vẽturi.Jeiunia vigilias / ꝛ gꝛ delectabilia pꝛistina nõ possint deserere: hijs dicit xps nolite timere. Talis erat btũs Augu.in pꝛincipio sue ꝯuersionis:vt ipse dicit.8.lib.ꝯfe.Qui impedimẽtis oĩbus eũ retrahẽtibus a seruitio dei . Sic timebat expediri quemadmodum impediri timendum est.Sed postea casta dignitas cõtinentie ad quã trepidabat transire.Sic euꝫ allocuta est: quid in te stas ꝛ nõ stas: pꝛoijce te in deuꝫ:noli metuere:non se subtrahet vt cadas : pꝛoijce te securus: excipiet te/ꝛ sanabit te.Secundus timoꝛ mundanus est:qñ timẽtes pericula carnis aut mundi delinquimus:hic timoꝛ semper est pctũm : ꝛ in pꝛimo gradu cũ mundo deseritur : quem dñs pꝛohibet Mat.x.Nolite timere eos qui occidunt coꝛpus.Tertius timoꝛ.s. seruilis est/cum quis timore gehenne a malo abstinet/ ꝛ bonum facit : hic timoꝛ dicitur esse sine merito:tamen euadit penam/lꝫ nõ acquirat coꝛonã:timoꝛ iste non est 3
virtus:qꝛ non tollit culpam pꝛeteritam/nec vicium est: qꝛ canere facit futuram culpam.,Pꝛouerb.xv. In timoꝛe dei declinat omnis a malo:hunc timoꝛem dñs pꝛimo requirit a nobis.Mal.j.Si ego dñs/vbi est timoꝛ meus . Quartus timoꝛ filialis est reuerentie ꝛ charitatis

quo quis timet separari a xpo: hic timor nō futuram tantum ca/uet/sz etiam preteritaz purgat culpam. Job. 41. Timebunt angeli .i. homines angelici / ⁊ territi purgabuntur. Quintus timor uncialis dicitur ⁊ medius est iter seruilē ⁊ filialez: habet de seruili angorem pene: ⁊ de filiali siue casto/ qꝫ timet offendere deuz ne separetur ab eo. Ex hijs vero .5. timoribus sclum mundanuz prohibet xps. Naturalem aūt timorez sanat ⁊ temperat. Seruilē exigit. Initialez initiat. Filialē ꝯsumat. ℭ Tertio ꝯsiderādūz est de aspectu discipuloꝝ (leuantes aūt oculos suos neminē viderunt/ nisi solū iesuz). vbi .4. ꝑscrutemur. ꝑmo quidez q sint oculi nr̄i. Scd̄o quō leuādi. Tertio qd leuati nō videāt. Quarto qd leuati aspiciant.

Oculus duplex: carnis mētis

Propter ꝑmū ꝯsiderādū/ q: sūt oculi carnis: sunt ⁊ oculi mētis. Oculi carnis nō sūt nobis ꝓprij: tū q: cōmunes bestijs/ tum q: eis pōt homo priuari/ tum q: debilitanf somno/ ⁊ morte perduntur/ tuz etiam qd amplius est: q: ex eis homo frequenter a seipso rapitur/ ⁊ fit alterius. Treñ. iij. Oculus meus depredatus est aīam meam. Oculi autez mentis sunt vere ⁊ ꝓprie hoīs: de quibus. Eccle. ij. Oculi sapiētis in capite .i. in mēte ei⁹. Et vt dicit. Gre. vj. lib. mora. due vite/ actiua .s. ⁊ ꝯtēplatiua cū seruanf in mēte/ q̄si duo oculi hn̄tur in capite: dexter nāqꝫ oculus est ꝯtēplatiua vita. Siniſter est actiua. Scd̄o ꝯsiderādū est nō de exterioꝝ/ sz īterioꝝ oculoꝝ eleuatione quoꝝūdā aūt mētis aspectus ad terrena semꝑ inclinanf. ps. oculos suos statuerunt declinare in terrā isti hn̄t oculos milui/ q si de ꝯditione nāe leuanf in altū: ex affectu tñ terreno semꝑ cogitant infima. Sz oculi sapientis quasi aquile superiora respiciunt. ps. ad te leuaui oculos meos qui habitas in celis: nam ibi habitat amor noster vbi aūt amor/ ibi oculus/ ibi est thesaurus noster sit ergo ⁊ cor nostrū ibi gaudiū: illuc ergo leuef aīa. ps. letifica aīaz serui tui/ qm̄ ad te dn̄e aīaz meam leuaui. Baruch. iij. disce vbi sit prudentia/ vbi sit virt⁹ vbi sit intē⁹: vt scias sil' vbi sit longaminitas vite ⁊ victus/ vbi sit lumē oculoꝝ ⁊ pax. Ut aūt ad superius oculi eleuenf: opꝫ eos esse alatos: quorum ale sunt dei amor ⁊ proximi. 3° sic eleuatis oculis nihil humanū / nihilqꝫ mundanū aspicif: ideo dī. Neminē viderunt: apiunf eniz oculi/ vt alta nō deiecta ista videant. Sicut de paulo dī act. ix. Surrexit āt paulus de terra: apt isqꝫ oculis/ nihil videbat. 4°. oculis eleuatis solus iesus vr̄: nā vt dī act. j. Eleuatꝫ manibus ferebaf in celū: ⁊ discipuli intuebantur in celuz euntē illū: videtur aūt nunc per speculum in enigmate: aliqñ autem facie ad faciem videndus.

ℭ Sermo octauus secūde dn̄ice in xlme ⁊ in ordine. 61.

Et descendētibus illis de mōte precepit illis iesus dicens nemini dixeritis visionez/ donec filius hoīs a mortuis resurgat) Hic tria consideremus. primo .s. montis descensuz. scd̄o visionis silentiū. tertio silentij terminū. (donec filius hoīs a mortuis resurgat.) dicit ergo primo. (Et descentibus illis de monte). Jam superius dictum est. 3. esse montes ascensionis .s. montem scīe operationis ⁊ montem deuote contemplationis atqꝫ montē beate visiōis: de monte qdē

ſtē opatiõis deſcēdere nõ licet. Sʒ
in eo pmanēdũ eſt Nee. vj. Opus
2 grãde ego facio: ⁊ iõ nõ poſſuʒ de
ſcendere: ne forte negligat. Jn mõ
te aũt ɔtēplatiõis volum⁹ qdē / ſʒ
tñ diu manere nõ poſſum⁹ / nec de
bemus: nõ poſſum⁹ qdē ɔditione
carnis deorſuʒ trahētis: nõ debem⁹
aũt / qꝛ pximoꝝ curis opʒ intēdere
pp pᵐ ait Gre. x. li. mor. Jn actiua vi
ta ſine defectũ mēs figit: a cõtēpla
tiua aũt infirmitatis ſue pondere
victa laſſat. pp. 2ᵐ idē ait. vi. li. mo
ra. Cõuerſa mēs ad deũ nõ ſic pro
amore dei qetē ɔtēplatiõis diligat:
vt curã pximi vtilitatēqʒ poſtpo-
nat. Qui vo ſunt in mõte btē viſio-
nis / nec volũt / nec pñt inde deſcen
dē. Sʒ ibi ppetuo pmanēt. Ecc. xjᵒ.
Datio dei pmanet iuſtis ⁊ pfectus
illi⁹ ſucceſſus hēbunt in eternum.
Scdo hijs q deſcēdunt de mõte cõ
3 tēplationis pcipit ſilentiũ eoꝝ q̃ vi
derũt: qꝛ ſʒ Gre. xxiiij. li. mora. Sē-
tit qdē in cõtēplatione aliqd vltra
ſenſum: ⁊ cũ vix ad hʒ contēplandũ
ſufficiat conſcia ſentiētis / qñ ad hʒ
exprimendũ ſufficiet lingua mentꝭ
idē ſup Eze. Homel. viij. anguſtũ ē /
inqt / oē os carnis ad explanandũ
illã imenſitatē ſpũs que cõſpicit:
iõ doctor gentiũ rapt⁹ in paradiſũ
audiuit archana / que nõ lʒ hoi lo-
qui. non licet / inq̃ʒ / qꝛ dici non pñt.
4 Tertio hui⁹ ſilentij termin⁹ ponit
(donec filius hoīs a mortuis re-
ſurgat) Sciēdũ q̃ nos oēs / nõ hoīs
vnius / ſʒ hoium filij carnis ppaga
tione ſumus. vnus aũt hõ eſt xp̄s /
vʒ cuius ſum⁹ filij adoptionis re-
generatione ſicut ait apl's .i. Cor.
iiij. Jn xp̄o ieſu per euangeliũ ego
vos genui. Regenerat⁹ ergo hõ in
xp̄o ſcire quidē põt iubilationē. i.
cordis gaudiũ non tã põt explica-
re celſitudinē diue contēplationis
q̃diu in carne mortali viuit. Sʒ cũ
in nouiſſimo reſurrexerit a mortu
is: tunc exultationes dei in guttu-
re ſcõꝝ erunt. ⁊ qd̃ in pñti explica-
ri non põt: tunc pleno ore cantabi
tur all'a. Job. viij. Implebit riſu os
tuũ / ⁊ labia tua iubilo.

¶ Feria. ij. poſt ſcdaʒ dñicã
Scdm ioãnem. Cap. 8.

In illo tpe. Dixit ieſus
turbis iudeoꝝ. Ego
vado ⁊ queritis me: ⁊ i pctõ
vr̃o moriemini. Et quo ego
vado vos nõ poteſtis venire.
Dicebãt ḡ iudei. Nunqd in
terficiet ſemetipm: qꝛ dicit,
quo ego vado: vos nõ pote-
ſtis venire? Et dicebat eis.
Uos de deorſuʒ eſtis: ego de
ſupius ſum. Uos de mũdo hʒ
eſtis: ego nõ ſuʒ de hʒ mũdo.
Dixi ḡ vobis: qꝛ moriemini
in pctis vr̃is. Si. n. nõ credi
deritis, qꝛ ego ſum: moriemi
ni in pctõ vr̃o, Dicebãt ḡ ei.
Tu quis es? Dixit eis ieſus.
Pricipiũ: q ⁊ loquor vobis.
Multa hẽo de vobis loq, ⁊
iudicare ſʒ q miſit me verax
eſt. Et que audiui ab eo: hec
loquor in mũdo. Et non co
gnouerũt, qꝛ prēʒ eius dice-
bat deuʒ. Dixit ḡ eis ieſus.
Cũ exaltaueritis filiũ hoīs:

tūc cognoscetis, q2 ego sum: ꝛ a meipo facio nihil: sꝫ sicut docuit me pr: hec loquor. Et qui me misit, mecū est: ꝛ nō reliqt me soluꝫ: q2 ego q̄ placita sunt ei: facio semper.

℄ Sermo prim⁹ 2ᵉ ferie post ḋaꝫ dn̄icam in xlᵐᵃ ꝛ in ordine.62.

1

Ego vado ꝛ q̄ritis me: ꝛ in pcō vr̄o moriemi. Quo ego vado vos nō potestis vēire.) Jo.viij. xjᵃ. penitentiuꝫ māsio vocaꝭ se pulchra ꝯcupiē / cui⁹ noīs rō ē: q2 vt dr Nu.xj. ppl's in deserto fastidiuit māna diuinū: ꝛ desiderauit carnes egypti: quoꝝ petitiōi dn̄s irat⁹ annuit dās coturnices. Et dū cōmessatiōibus vacarēt ira dei ascendit sup eos: ꝛ pcussit ppl'm plaga magna: ꝛ vocat⁹ est loc⁹ ille sepulchra concupiē: ibi enī sepelierunt ppl'm qui desiderauit carnes. Eadē vero pena eis manet / q post pnīe ꝓpositum cū iā gustauerūt q̄ꝫ suauis est dn̄s: memoranꝭ prioꝝ voluptatuꝫ carnaliū / q̄s ēt cupiunt. Jsti moriūtur in pctis suis: sicut dn̄s ait in p̄nti euangelio. Jn q̄ tria facit. Primo quidē ꝯminaꝭ mortis iudiciū / vn̄ est metuēdus. Scdo ꝓfiteꝭ se eē mūdi principiū vn̄ est ven. rādus. (dicebant ḡ ei tu quis es). 3° pnūciat crucis suppliciuꝫ ex quo erat cognoscendus (dicit ḡ eis iesus cū exaltaueritis). ℄ Prima ps diuidiꝭ in partes tres: in p̄ma enī proponiꝭ xp̄s culpe grauitatē. Jn 2ᵃ. turba ꝓponit homicidij crudelitateꝫ. (dicebant ḡ iudei nunqd interficiet) Jn tertia vero xp̄s exponit rei veritatem (Et dicebat eis vos deorsuꝫ) dicit ergo (Ego vado. ꝛc̄.) vbi quattuor tāguntꝭ. primo vꝫ xp̄i processum. (Ego vado.) 2° humanum vitiū. (ꝛ queritis me). 3° culpe dispendiū (ꝛ in pcō vr̄o moriemini.) 4° humanū defectū. (Quo ego vado ꝛc̄) pp primū considerāduꝫ q2 dei filius qui fm nām diuinam imobilis est: imo finis ꝛ principiū oīs motus: ipse fm naturaꝫ humanā factus est pro nobis viator Hiere. 14. q̄si colonus futurus es in terra ꝛ quasi viator declinās ad manendum. Et consideranda sunt duo. s. quo ꝛ qua via iuerit christus. ℄ Quatuor autem sunt ea ad que xp̄s iuit. Primo quideꝫ ad p̄em. Joan. xiiij. Si diligeretis me gauderetis vtiqꝫ / q2 vado ad patrem. Et eiusdem. 16. vado ad euꝫ qui misit me: ab eo certe missus erat a quo non recesserat: ꝛ adſeuꝫ ibat cū quo erat. Joan. j. in principio. i. in p̄e. erat verbū. Sed tn̄ nō credebaꝭ esse cum p̄e. hoc ergo sibi fuit ire ad p̄em in noticiā venire credentiū / ꝙ equalis esset patri. 2° xp̄s iuit ad perficiendū dispositionem deitatis de salute humani generis: vnde ad effectuꝫ deduxit predestinationeꝫ sctōrum. j. Thi. j. xp̄s venit in hunc munduꝫ peccatores saluos facere: ꝛ de h̄ ip̄e dicit. Joan. xiiij. vado vobis parare locum. 3° xp̄s iuit ad gl'iam immortalitatis. Ecc̄. 12. ibit hō in domuꝫ eternitatis. Ad hec vero duo. s. ad iustificandas aīas / ꝛ ad gloriā xp̄s iuit / vt nos illuc adduceret. Joan. xiiij. Si abiero ꝛ preparauero vobis locum / iterū veniā ꝛ accipiam vos ad meipsum: vt vbi sum ego / ꝛ vos sitis. 4° xp̄s iuit a iudeis ad 2

gentes: non enim receperunt eū sui ad quos primo venerat: ideo ipse post resurrectionem mandauit aplis. Mat. 28. Euntes docete oēs gentes. Scdo cōsiderandū est qua via xps processerit. Sciendū vero q ad pciem/ et ad salutē hoium perficiendā: vt etiā ad inmortalitatis gliam xps per viā passionis venit. Luc. 24. oportuit pati xpm et ita intrare in gliam suā. Sed ad gētes puenit xps delatus ab apostolis/ et predicatione monstratus: ideo paulus dcūs est vas electiōis vt portet nomen xpi coram gentibus/ et regibus/ et filijs israel. etc.

¶ 2° xps notat humanum vitiū. (Et queritis me.) Augu. querebāt xpm iudei/ non desiderio/ sed odio. Luc. 19. pncipes plebis querebāt eum perdere: contra quos ait per. ps. Confundant et reuereant querentes aīam meā. ¶ Et nō q xps iesus est salus et beatitudo aīarum quā oēs quidē querūt: inuenit aūt ab eis q simplici corde et tota volūtate ipm querūt. ij. paralip. xv. In tota voluntate sua quesierunt deū et inuenerunt eū. Quidā āt. s. mūdi amatores semp sunt querētes solū: et nunq̄ inuenientes: et hoc est vitiū solū. s. querere. Contingit eis querentibus non inuenire pp duo. p° quidē q non recte querunt: nemo eni vnq̄ eū recte quesiuit et minime inuenit: vñ augu. pmo. li. soliloquiorū. Quō ad te perueniaf dñe doce me si fide te inueniūt q ad te fugiunt: fidē da. S virtute/ virtutem. Si sciā/ sciam. O admiranda et singularis bonitas tua/ ad te ambio/ et quibus rebus ad te ambiatur/ a te rursus peto. Tu enī si deseris perif hic. Sed non deseris/ q tu es summū bonū qd nemo recte

Xps est glia aiarum.

quesiuit/ quē tu recte querere fecisti. Scdo q̄situ xps ɔtingit nō inuenire/ q q̄rif vbi nō est: et qdē fз diuinitatis potentiā vbiq̄ est. Sз fз effectum salutis et beatitudinis nō est in rebus transitorijs. Cañ. 3. In lectulo meo quesiui p noctes quē diligit aīa mea: quesiui illū et non inueni eū: surgā et circuibo ciuitatē per vicos et plateas/ querā quē diligit aīa mea: quesiui et non inueni. Inuenerunt me vigiles qui custodiunt ciuitatē: nū quē diligit aīa mea vidistis? ergo nō inuenif in lectulo voluptatis/ nec in ciuitate cupiditatis et diuitiaꝝ/ nec apud vigiles. i. principatus et ptātes. Non est ergo in voluptatibus/ nec in diuicijs/ nec in ptātibus salus et beatitudo: vbi vero inueniaf subdit. Cū pertransissem eos inueni quē diligit aīa mea: tenui eū nec dimittā.

Quō xps inueniaf.

¶ Tertio xps cōminaf mortis periculū (et in pctō vestro) hoc peccatum est solum querere xpm et num q̄ inuenire: nunq̄ aūt eū inuenit mundus/ si non credit in ipsū: nā vt dicit proba. via pma saluti: mee intemerata fides. Joan. 16. Spūs sctūs arguet mundū: de pctō quidem/ q non crediderūt in me (moriemini.) ps. vos autē sicut hoies moriemī: et hoc ideo q vite fontē non inuenistis. Et nota quia tres mortes legimus: vnā culpe/ et duas penarum. prima est temporalis altera vero perpetua. prima mors peccatum est quod a deo separat. Jac. j. peccatum cum consumatū fuerit generat mortē: de morte vero temporali dicit. ps. Quis est hō qui viuit et non videbit mortē? De morte aūt gehenne idē ait de dānatis loquēs. Sicut oues in inferno positi sunt / mors depascet eos: et

nõ est dubium q̃ si quis in morte culpe ꝑdurat vsq̃ ad mortem carnis/ q̃ inde transit ad mortem īferni/ vbi nullum est remedium: hoc autem/ vt dictum est/ hijs euenit/ qui semper querunt vitam beataʒ vbi nec vita est. vnde Augus. cõtra tales in lib°. vi. ↄfe. vitam/ inquit/ beatam querit is in regione vmbre mortis: ꝛ quomodo beata hic vita inuenit vbi nec vita. ℂ Quarto xp̄s insinuat humanum defectum. (Quo ego vado). primo quidem ad patris equalitatem (vos nõ potestis venire). credendo: naʒ vt ipse dicit. Joan. 14. Ego sũʒ via/ veritas/ ꝛ vita: nemo venit ad patrem nisi per me: ergo an prius q̃ꝫ perueniatur ad patreʒ vt simus filij eius adoptiui queramus viaʒ xp̄m. Sed nec ad ip̄um possumus ex nr̃a facultate venire. Jo. vj. Nemo põt venire ad me/ nisi pater q̃ misit me traxerit eũ. Nã vt dic̃ Au. in lib. de ꝑfectione iustitie nr̃um libeꝝ arbitriũ claudicat: ꝛ sicut claudus nõ statim vt vult recte īcedit. Sʒ exigit vt sit debita curatione sanatus: ita pctũʒ quedã claudicatio est interioris hoīs: q2 nõ admouet statim cũ volumus/ nisi nostrũ velle xp̄i grã per fidem iuuerit ꝛ sanauerit. Jtē vadit xp̄s quottidie ad iustificãdas aīas. Sʒ nõ p̄ſit illuc pertingere quos nõ penitet prioris vite. Jtem ad gliam īmortalitatis nõ nisi in nouissimo perueniemus. Sʒ nec iudei/ nisi ī nouissimo suscipiēt fidem gentiuʒ. Deut. 4. Nouissimo autem tempore reuerteris ad dominum deum tuum/ ꝛ audies vocem eius: q2 deus misericors deus tuus est ꝛc̃.

ℂ Sermo secundus scd̃e ferie post secundã dñicam in quadragesima ꝛ in ordine 63.

Dicebãt g̃ iudei nũquid īterficiet semetipsum. ꝛc̃). In ista scd̃a parte circa dicta xp̄i obijcitur ex falso ītellectu. Et duo facit. p̄mo enī ostēdit quid suspicabant querētes iudei (dicebãt g̃ iudei nũquit īterficiet semetip̄m). Scd̄o ostēdit vnde istud suspicabant q2 dicit (quo ego vado vos nõ potestis venire). Unde patet q2 viã xp̄i ītelligebãt esse mortē eius. Sed nõ posse ire eadeʒ via/ putabãt esse seip̄m occidere. Et vt dicit Augus. Stulta verba ꝛ insipiētie plena erãt. Si. n. xp̄s de morte hoīs diceret/ nũquid/ ipsi nõ poterant eadem via ꝑcedere? quis enim hoīum nõ moritur: aliter dici potest/ q2 morteʒ xp̄i ipsi cupiebãt/ tractabãt/ ꝛ intendebant cum g̃ xp̄s dixit se iturum quo ipsi venire nõ poterant. Morituꝝ quidem eum cognouerunt. Sed q2 ad neceʒ sui eos dicebat nõ posse venire/ crudeles iudei crudeliter dubitauerunt: an se ipsuʒ īterficeret quasi dicãt. Occidendus quidem est. Sʒ si nõ pertingimus ad necē ipsius: ergo seipsum interficiet. Non interfecit autē seipsum xp̄s qui fugit in egyptum homicidam herodeʒ/ ꝛ interfectores vitauit iudeos. Sed tamen cum vidit expedire nostre saluti vt vnus homo moreret pro populo: in suam mortem consensit/ ꝛ tradidit semetipsum in manus occidentium. Esa. 53. tradidit in mortem aīam suam: ideo videbit se in de longeuũ. ℂ Nota q2 preter tres mortes superius expositas .s. mortem nãe/ ꝛ culpe/ ꝛ gehenne. Quarta est mors virtutis/ qua fit vt moriatur vitium in nobis: hac morte oportet vnum quẽq̃ interficere se- Nõ tres mortes.

ipsum/vt aiale suu occidat: deniqz motus ire/appetitus pcupiscetie/ liuor inuidie. Et vir ad similitudine moysi. Occisuz egyptiu absconda- mus in sabulo. Istam interfectionez lex pcipit Nume. 31. Cuctos itersi cite madianitas.i.aiales motus co tradicetes. Ite qui sic seipsuz iter- ficit vadit p via mortis ad vitaz in stitie.j.Pet.2. Pctis mortui/iusti- tie viuam9.z.Ro.6. Existimate vos mortuos qde esse pcto/viuetes au te deo: no ergo regnet pctm in no stro mortali corpe/vt obediatis co- cupiscetijs eius. Sed neqz exbibea tis mebra vra arma iniqtatis. Sz exbibete vos deo tanqz ex mortuis viuentes: z mebra nra arma iusti- tie deo. Ite ad huc terminu venire non psit qui eade via iterfectois no pcedunt: qui eni no occiderit vi tia/ad virtutes no puenit: sicut dr Jos. xvj. qz filij effraym qz no inter fecerut chananeu/no possiderunt terra repromissaz. Num. 33. Si no lueritis interficere habitatores ter re q remaserint. erut vobis qsi cla- ui in oculis/z lacee in lateribus/ z aduersabuntur vobis i terra habi tatois vre. ¶ Deide cu dicit. (Et di- cebat eis.) exponit xps rei veritate.

2 Et duo facit: fm qz duo pmiserat. pmo eni exponit cam ipossibilita- tis qre.s. venire no possint/quo ip se ibat. scdo exponit cam mortis. q re.s. morituri eent in pcto suo. ibi. (dixi ergo vobis.) Circa pmu duo facit: fm qz duas cas assignat/ qre venire no possint quo ibat: pma q dem ex dria originis. Scdaz vo ex dria moris. (Vos de mudo hoc.) Circa pmu aut duas origines tan git iudeoz.s. z suam: de iudeis ait (Vos deorsum estis.) na quide hu mana a celsitudine pme pditionis cecidit a gra in culpa/a vita i mor tem/a pfectioe in defectu: qd salua tor Luc. x. in parabola ostendit di- cens. Homo qda descedebat ab hie rusale i iericho: hic vo ex tali na sic abiecta/sic deorsuz tedente oes nos habemus originem pcepti in pcto viuetes cu multo defectu. z tadem necessario morituri. Job. xiij. Ho- mo natus de muliere breui viues tepore/ repletur multis miserijs. Bernar. Si de muliere natus: ergo cum culpe reatu: breui viues te- pore: ideo cuz metu: replet multis miserijs. ideo cum fletu. Item su- am christus tangit origine. (ego de supernis sum.) qd quidem ve- ru est fm vtranqz eius gnationez: fm diuina eniz de supnis est: qz de pre altissimo. Eccle. 24. Ego ex ore altissimi pdij: z dicit de supnis in plurali. Sicut apls ait. inuisibilia dei: qz licet sit vnus ab vno filius: scz a pre: pp ter nos tn scriptura pluralr loquit: vt intelligam9 esse deu de deo: lume de lumine/ verita te de veritate/sapientia de sapietia/ bonitate de bonitate/z qcunqz alia pfectione inducut. Est etia xps de supnis fm nam humana qua assu psit: non ex statu infimo/sed ex vir tute eius: qz enim sine pcto sit coce ptus/z de vgine natus/ altissimus est in humana natura: z ex supio/ ri vertice eius descedens. Joan. 3. Qui desursuz venit sup omnes est: fm Aug desursuz venit xps: qz de sublimiori statu nature/ q fuit an pctm in pmis paretibus ipse car- ne assumpsit. ¶ Et nota qz ex di- stinctione duaru originu/iam duo sunt declarata pmu/videlz/qz chri- stus dixerat (ego vado.) naturalr enim ois res in suu pncipiu pner tit z tedit: vnde qz deus oia pp ter

ſemetipſuʒ operatus eſt:vt dicitur
Prouer.xvj. ideo et cűcta ſuo mo
do in ipſuʒ ꝯuertunť: vt ſit idem ſi
5 nis ⁊ ꝑncipiű:vt diciť Apoč.j.⁊ ꝓ
pter hoc etiã mũdus ſphericã hʒ ſi
gurã:vt noteť ꝯuerſio creaturarű
in ſuũ ꝑncipiű:aĩaʒ etiã ꝓpter ean
dẽ cãm.ꝓpſo diſtinxit in circulos:
⁊ q2 leg.m ſeruat creator quã de
dit creaturis:ideo ex h ipſo ꝙ chri
ſtus dicit.(ego de ſupnis ſuʒ.)ſiue
ex deo/ſiue ex digniori humanita
te:iã patet quo vadat/q2 ad patrẽ/
⁊ ad gliã in mortalitatis humani
tatis Scđo ex dictis manifeſta eſt
ratio quare nõ poterãt iudei/⁊ vlr
oẽs hoĩes ire quo xp̃s ibat:ipſi.n.
declinã hñt nãm deorſum. Cõci
piunť eni ⁊ viuũt in pcõ:⁊ ideo ad
deũ a quo ſepat pctm̃ nõ pñt pro
pria v̄tute ire:ipſi ẽt mortales ſũt/
⁊ ideo ad gloriã ĩmortalitatis nõ
pñt ꝓpriis meritis ꝑuenire.¶ De
inde cum dicit. (Vos de mundo
hoc.) adducit xp̃s.ſcđaʒ cãʒ huius
ĩpoſſibilitatis / q̃ ſumiť ex diſtin
ctione moꝝ.Et duo tãgit. ꝑmo eni
ponit morẽ humanũ dicẽs.(voſ.)
mũdi amatores (đ mũdo hoc.) ſen
ſibilr:hoc iõ dixit/q2 eſt alius mũ
dus ĩtelligibilis.(Eſtis.) moribus
⁊ ꝯuerſatiõe:⁊ ideo mũdã eſtis: vt
aũt diciť.j.Jo.2.Omne ꝙ eſt i mũ
do ꝯcupiſcẽtia carnis eſt:⁊ ꝯcupi
ſcẽtia oculoꝝ/⁊ ſupbia vite:ideo de
mũdo ſũt voluptuoſi/cupidi/⁊ ſup
bi.Scđo hũc morẽ xp̃s a ſe abiecit
dicens.(Ego nõ ſum de hoc mun
do.)Sed de mũdo ĩtel ligibili ſpũa
li ⁊ diuino:⁊ hic mũdus eſt men
tes rõnales in qb⁹ regnat xp̃s. In
mũdo aũt ſenſibili ipſe erat/⁊ mun
dus p ipm factus eſt:ſed talis mũ
dus.i.amatores eius xp̃m nõ co
gnouerũt:⁊ h ideo/q2 laborãt/ aut
carnis ꝯcupiſcẽtia/aut cupiditate/
aut ſupbia:de tali aũt mũdo nõ ſu
it xp̃s.Jo.xiiij.Princeps.n. mũdi
huius.i.mundane iniqtatis/venit
ad chriſtũ/⁊ nihil in eo ſecularis vi
cij/reperit:neqʒ enim natus ex vir
gine habuit cõcupiſcentiã carnis/
neqʒ qui ſeipſum rite dedit nobis
habuit auaritiã:neqʒ etiã humili
ans ſe vſqʒ ad mortem crucis ha
buit ſupbiam:ideo ipſe ait. Joan.
xvij.Pater ego nõ ſum in mũdo:
⁊ ego ad te venio ⁊c̃.¶ Nota q2 ſi
militer ex verbis iſtis duo ſupius
ꝑmiſſa declaranť.ꝑmũ/videlʒ/quo
xp̃s vadat ad ſanctificandas / ſcʒ
mẽtes.Sap.vij.In animas ſcãs ſe
trãſfert amicos dei conſtituens:
qđ quidem efficit:q2 non eſt in eo
aliqd mundanũ.vitiũ enim mun 4'
di nõ põt emũdari niſi per eũ qui
nullũ habuit vitiũ.Job.xiiij.Quis
põt facere mundũ de inmundo con
ceptũ ſemine?nõne tu qui ſolus es
mũdus?Itẽ ex hoc habeť ratio q̃
re iudei ⁊ vniuerſalr mũdi amato
res nõ pñt venire quo vadit chri
ſtus:ipſe enim vadit ad emũdan
das aĩas per grãm ſuam:mundi
vero amatores tendũt ad ĩmundi
tiaʒ ⁊ perniciem ⁊ dãnationẽ pro
priã.¶ Deinde cũ dicit. (Dixi er
go vobis.)Exponit chriſtus alte
rã ꝙ dixerat ſupra de morte pec
cantiũ.Et duo facit.ꝑmo eniʒ repe
tit qđ declarandũ eſt.(dixi ergo vo
bis.q2 moriemini in peccatis ve
ſtris.)Secũdo cũ dicit. (Si eni nõ
creditis.)Cauſaʒ huius mortis in
ſinuat.Et ꝑmo qdem cãm mortis
dicit eſſe fidei ꝑuationẽ. (Si enim
nõ creditis q2 ego ſum.) Nõ dicit
qd ſit/ſed ſimplr q2 ego ſuʒ/vt oſtẽ
dat eum ſe eſſe qui quondã locu
tus eſt ad moyſen.Exo.iij.Ego ſum

qui sum. Sic dices filijs israel. qui est misit me ad vos. ¶ Et attende ꝑmū qdem qꝛ dicit ego sum: nec tñ quid sit explicat: qm̄ ipsum est in explicabile hoī alia ratio huius est ꝓpter naturā ipsius entis qđ est ꝓpriū deo. tertia ratio est rōne īmutabilitatis. Dixit enim ego sum in presenti. qꝛ fm Augu. quicqd mutari pōt / si mutaē / iam non est qđ erat: omne autē citra deum mutatur: et qđ futurū est nondum est: qđ vero fuit iam non est: solū autē presens est: qꝛ vero deus nescit futurū aut preteritū / sed ꝑsens tātū: creatura aūt oīs modicum hꝫ presentis: multū aūt de futuro ꝛ ꝑterito: ꝙ vero modicū est / quasi nihil reputaē: ideo ꝓpter ista omnia soli deo ꝓprium est esse. Scđo attēdendū qꝛ hoc ipsum qđ dcm̄ est deum solū esse: ꝛ ego sum qui sum / incōprehēsibile est: ideo nō dixit: nisi intellexeritis qꝛ ego suꝫ. Sed nisi credideritis / qꝛ fides supplet locū itellectus. ¶ Scđo tāgit effectū ꝓuationis fidei (moriemini in pctō vestro.) fides enīꝫ est vita aīe. Abac. 2. Justus in sua fide viuet: vñ ꝯsequēs est vt ea remota moriaē anima: nō morte quacūqꝫ / sed peccati morte. Et ꝯsiderandū qꝛ supra dixerat ideo ipsos morituros in peccato suo: qꝛ eū vadentē solū querebant ꝛ nō inueniebāt: nūc vero dicit exponēdo: ideo eos morituros / si nō crediderint qꝛ ipse sit: hec enī vtraqꝫ vera sunt: nam moriunē in peccatis suis: ꝛ infideles qui non credunt eum esse deum: ꝛ etiā moriuntur in peccatis qui fidem hñt / sed nō operantur enim credūt eum esse deū: nec tamen querunt opere quod credunt.

3 ¶ Sermo tertius secūde ferie post secundam dñicam in quadragesima ꝛ in ordine. 64.

Secūdo cū dicit. (dicebāt ergo ei tu qs es.) ꝯfitetur ꝛ explicat xp̄s suam diuinitatē. Circa qđ tria facit. Primo enim ostēdit qd iudei īterrogauerint. Scđo qd xp̄s rñderit. (dixit eis.) Tertio ꝙ eius dicta nō cognouerūt. (ꝛ non cognouerūt.) dicit ergo p̄io ꝙ cū xp̄s dixisset nisi credideritis qꝛ ego sum moriemini: illi nō aduertētes qd sit hoc: ego sum: nec reminiscētes deū se dicere ego sum interrogabant christū. (Tu quis es?) non intelligentes hoc ipsum ꝙ est esse / se dixerat esse: dicebant ergo ei. (tu quis es?) nec tñ de hoc interrogauerunt credituri / sed calūniaturi: ꝛ accusaturi: ideo ad intelligentiam veritatis non meruerunt peruenire. Sicut infra dicitur qꝛ non cognouerūt / ꝙ patrem suum dicēt deum: nihil enim tam ꝯtrariuꝫ est intelligentie veritatis q̄ꝫ ꝯtentio ꝛ calumnia. Sap. 1. Jn maliuolam animam nō introibit sapiētia / nec habitabit in corpore subdito peccatis. ¶ Secundo cum dicitur. (dixit eis iesus.) poniē christi responsio in qua tria de se dicit: nam dicit se esse ꝑncipium / iudicem / ꝛ veritateꝫ. secūdū ibi. (multa habeo.) tertiū ibi. (Sed qui misit me.) in ꝑncipio auctoritas / in iudice equitas / in veritate felicitas est: dicit ergo. (dixit eis iesus) principiū qui ꝛ loquor vobis. tertiū breuiter implicat primū / videlicet / ꝙ sit ꝑncipium ꝓductuꝫ. de quo sacra scriptura sic incipit: in ꝑncipio idest in filio creauit deus celum ꝛ terram. ps. Jn capite libri scriptum est de me: ꝛ vt dicit Aug. nomine ꝑncipij significat se esse / cui conuenit / ego

sum qui sum. pncipium enim mutari non potest. pncipium in se manet & innouat omnia. Itē ostendit se esse pncipium saluaturum ea scz qd creatum ceciderat: reparaturū absq3 tali pncipio saluari nō possumus: & ipse est pncipium omniū bonorum: cogitationū & operationum: sicut dicit in collecta: q per ipsum pncipiū: scz christū redeunt omnia in integrū a quo sumpsere principiū: dicit ergo christus ego sum pncipium: & nisi credideritis me esse pncipiū/ nō tantum creatiuum/ sed & in bono pmotiuū moriemini: credite ergo in pncipiū ne moriamini. Secūdo dicit se eē verbum eruditiuū. (q & loquor.) verbū loqtur: ipsum aūt vbum fons sapie in excelsis intelligibilr loqui angelicis spiritibus: vt aūt loqueret ēt hoībus factum est homo. ideo tertio dicit se esse vbū/ & pncipiū incarnatum. (vobis) loquor. Heb. 1. Locutus est nobis deus i filio. vnde Augu. ideo inqnit/ loquor vobis: quia humilis ppter vos factus/ ad ista verba descendi. ¶ Secūdo cum dicit. (multa habeo.) ostēdit se eē iudicem humanorū: & duo dicit vnū/ videlz/ q humana tractet: alterum q eadem iudicet: dicit ergo. (multa habeo de vobis.) hominib9. (loqui.) tractando/ cōsulendo/ & repre hendendo: hec vero multa eius pcepta sunt/ & cōsilia/ quarū multitudo ad faciem paucitatem deducitur ad duo/ videlz/ charitatis pcepta/ que sunt dei amor/ & proximi. Et q legis institutor/ ipse etiam iudex est: sequitur secūdus actus.

3 (& iudicare.) Joā. 5. pater nō iudicat quēq3: sed omne iudicium dedit filio. ps. Deus iudicium tuum regi da/ & iustitiam tuam filio regis.

Et aduertendum q duo ista: scilz loqui & iudicare non sunt ad idem tempus referenda. Sed multa locutus est christus in primo suo aduentu/ de quibus iudicabit in secū do. ¶ Tertio cum dicit. (sed qui misit me.) ostendit christus se esse veritatem & tria facit. primo enim dicit se a veritate missum. (Sed qui misit me verax est). secūdo dicit se esse veritatem. (Et ego que audiui ab eo.) tertio dicit se vera loqui. (hec loquor in mundo.) ergo christus veritas est a veraci vera dicens. dicit ergo primo. (Sed q misit me.) Augu. deus pater misit filium/ q eum incarnari constituit: missio enim eius ipsa incarnatio est: verax autem est deus pater/ nō tantū in natura/ sed etiam in effectu/ & in pmisso: q qd ante promiserat de filio suo per pphetas suos in scripturis sanctis/ ipse adimpleuit: & attende q dicit. (sed qui misit me.) illud autem. (Sed) nō est aduersatiuum: sed continuatiuum precedentiū ad sequentia: premiserat enim multa habeo de vobis loqui & iudicare. Sed loqui & iudicare meum vera sunt: qd probat cōsequenter/ q missus est a veraci/ et que ab eo audiuit loqtur: nō autē audiuit a verace nisi vera. ¶ Item ostēdit xps se esse veritatē. (Et ego que audiui ab eo.) Augu. quid audiuit christus apud patrem/ nisi veritatē? ergo audiuerat/ q veritatem loquebatur. Sed aduertendum q non iuxta humanū modū auditus iste intelligendus est. Sed audiuit 4
filius a patre eternalr: & nihil est aliud ei audisse a patre/ nisi esse a patre: q ab illo hz audiētiam/ a quo hz essentiā: vn patet q vbum non tantū auditur/ sed etiam audit: au-

dit qdē eternalr: auditur aūt a spiritu scō eternalr: a creatura vo tēporaliter. ¶ Itē ondit xps se vitatē loqui (hec) .s. q̄ audiui a verace (loquo: in mūdo.) qz enī aliūde nisi a verace nō est xps: iō nō pōt nisi vera loqui. Sz qd ifra dicet. Jo. 17. Sermo tu9 vitas est. ¶ Deinde cū dicit (. Et nō cognouerūt) ponit veritatis dicte nesciā (z nō cognouerūt) ex vbis xpi veridicis (qz patrē eius dicebat deū) vbi 3a ꝯsidera. pmo. qz nō dixit hoc xps expresse: tn̄ ex vbis ei9 itelligit ex eo / videlicet / ꝙ pmo dixit. (Ego de supnis suz.) Itē ex eo ꝙ dicit. (Ego suz pnm.) Itē ex eo ꝙ dixit. (qui misit me verax est / z q̄ audiui ab eo hec loquor.) 2o ꝯsidm q̄re istud non cognouerit: cā est / qz nō expresse illd dixit: expresse aūt nō dixit se filium dei cognoscēs eos paratos ad cōtradicēdū z calumniādū / ne forte blasphemātes graui9 peccarēt. 3o attēde dānationis iudiciū / qz culpis eoꝝ exigētib9 / ea ipsa vba nō intelligebāt iudei qbus credendo liberari possent ne in pctō suo morerent: nā i lumine vitatis excecati sunt: z excecauit eos malitia eoꝝ.

¶ Sermo. 4. scde ferie post secūdā dñicā in xlma z in ordine. 65.

Tertio cuz dicit (dicit ergo eis iesus) pnūciat xps suā passionem / cuius merito erat cognoscendus. Et duo facit. pmo enī designat passionis actum. 2o enumerat cognitiōis effectū (tūc cognoscetis.) Circa pmū duo tāgit .s. gen9 passionis / z naturā paciētis: ppter primum (dicit ergo eis iesus: cū exaltaueritis) .i. cuz in cruce leuaueritis: ppter. 1m. ait (filiū hois.) Augustinus super hs. nō enim teneretur / nisi esset homo: neqz crucifigeretur / neqz moreretur / nisi esset homo. Et attēde quia passionē crucis exaltationē suam dicit. Sicut expressius ait. Jo. 3. Sicut moyses exaltauit serpētez in deserto: ita exaltari oz filiū hois: z hoc ideo qz iudei per crucis ignominiaz intēdebāt eū deijcere / z sic ꝯtēptibilē facē / vt nomē ei9 non memoraret ampli9. Sed mētita est iniquitas eis: naz ecōtra p crucis passionez exaltat9 est in mūdo z in cordibus fideliū / ita vt deus esse credat. Phy. 2. qz humiliauit semetipsuz / fact9 obediēns vsqz ad mortē / mortē aūt crucis: ideo deus exaltauit illuz z dedit illi nomen qd est sup omne nomen: vt in noie ei9 omne genu flectat / celestiuz / terrestiū / z infernoꝝ: z omnis lingua ꝯfitear / qz domin9 nr̄ iesus xps in glia est dei patris. ¶ Secūdo cuz dicit (tunc cognoscetis.) Effectū insinuat passionis xpi. z h est cognitio eius: nā cruce cognit9 est. Sex aūt cognoscenda de se virtute crucis enumerat. pmo quidez essentiā diuinitatis z h est. (tūc cognoscetis qz ego sum.) 2o pncipiū ptātis. (Et a meipso facio nihil.) 3o doctrinā vitatis. (Sz sicut docuit me pr) h loquor. q̄rto cōsortiuz hois z deitatis. (Et q misit me mecū est.) 5c distōnē alietatis. (Et nō reliquit me solum). 6o opus scītatis (qz q̄ placita sunt ei facio semp.) dicit ergo pmo. (tūc) .s. cum exaltaueritis filiuz hois in cruce (cognoscetis) qd nūc nō cognoscitis (qz ego sum.) nā eis pdixerat: nisi credideritis qz ego sum / moriemini in peccato vro: z cū declararet eis qs esset / illi nō cognouerūt / qz piez suū diceret deū. Sed ne desperarēt ad eius cognitionē venire: spez attulit dicēs / ꝙ cū mo

riētē cognoscerēt: cū exaltaueri-
tis/inqt filiū hoīs.hoīem deum:&
cruce cognoscetis oīpotētē/qd̄ est
vtiq3 miraculū in reb⁹ diuinis: nā
vt di.j.Cor.i. Quia in dei sapia nō
cognouit mūdus p sapiā3 deū: pla
cuit deo p stultitiā3 p̄dicatiōis sal-
uos facere credentes. Stultitia aūt
p̄dicatiōis erat crux: vn̄ ibidē. Nos/
inqt/p̄dicam⁹ xp̄3 crucifixū: Jude-
is qdē3 scandalū3/gētibus aūt stul
titiā. ℂ Nō q2 ex hoc apparet vtili
tas passionis xp̄i: ex ea enim ipsi-
met crucifixores venerūt ad noti-
tiam diuinitatis / sine qua morie-
banī in pc̄is: nā cēturio vidēs eū3
in cruce moriētē/clamauit: vere fi-
lius dei erat iste. Et latro memēto/
inqt/mei dn̄e dū veneris in regnū
tuū. Sed dicebaī supra q nō erāt
digni ɔ̄dictores & calūniatores co-
gnoscere xp̄i diuinitatē: nūquid ḡ
digni sunt ēt crucifixores i.immo ēt
indignissimi facti sunt: itaq3 non
eo2 merito/sed pietate moriētis in
cruce fides diuinitatis illis data ē
vt saluarenī. Orauit eñi p crucifi-
xoribus: p̄r ignosce illis/q2 nesciūt
qd faciūt: nec erat ɔgruū eū nō ex-
audiri. Sed exaudit⁹ est pro sua re
uerētia: igiī ſm Augustinū. Quid
ɔuerso ad deū & penitēti non igno
scaī/si fuso xp̄i sanguis ignoscitur?
Quis homicida desperet/si in spē3
redditus est a quo ēt xp̄s occisus
est? Crediderūt ide multi & dona-
tus est eis xp̄i sanguis / vt magis
eū biberēt quo liberarenī/q̄3 rei il
lo effuso tenerētur ḡ patet q fides
iesu xp̄i data hoīb⁹ ex merito eius-
de3 passiōis pcessit. ℂ 2ª notitia ē
3 ptātis xp̄i / vel virtutis ei⁹ ex alio:
vnde ait. (Et cognoscetis q2 a me
facio nihil.) Per ipsum qdem oīa
facta sunt. Sed tamē a seipso nihil

Nota q̄ mō apparuit vtilitas passiōis christi.

facit: q2 a seipso nō est: vnde postq̄3
significauit se esse deū/dicēs: quia
ego su3. hic notat se esse deū pcedē
tē ex deo. Jo.5. nō pōt fili⁹ a seipso
quicq̄3 facere/nisi q viderit p̄re3 fa
ciētem. ℂ Tertia notitia est verita
tis (sed cognoscetis quia sicut do-
cuit me p̄r) ecce hic significat sic sē
esse deū ex deo tāq̄3 filius a patre:
patrem aūt docere filiū est genera
re filiū: vnde Augustinus. Non sic
pater docuit filiū/quasi indoctum
genuerit: sed hoc est docere q sciē-
tem generare: simplex enim est na
tura veritatis: & ideo hoc est filio
nosse q esse: & ab illo habet scienti
am/a quo habet essentia3. hanc ve
ro filij generatione3 ideo dicit esse
docere patris/q2 filius verbū ē ve
ritatis: verbū aūt docendo gigniī
(hı loquor.) quasi dicat: ego vitas
& verbū genitū/hoc ipsu3 loquor &
infinuo mētib⁹/ vt tali fide saluen
tur. ℂ Quarta notitia iā pertinet
ad misteriu3 incarnationis: circa
quā duo tāgit. p̄mo/videlicet/mis-
sione3 in carnem. (Et cognoscetis
etia3 q2 misit me.) Gal.4. Misit de
us filiu3 suu3 factū ex muliere. 2º
tāgit ɔsubstātialitatē sui ad p̄rem
mittentem (mecū est) Augustinus
deus pater cum filio est: q2 vnum
sunt pater & filius: vna est illis sb-
stantia/eademq3 deitas & indiuisa
maiestas: hoc aūt dicit xp̄s postq̄3
dixerat se esse deu3 ex deo & ex p̄re/
ne propter missionē in carnē cre-
dereī diuinitati illatam iniuriam/
quasi qui asi erat deus/postea car
ne assumpta desierit esse qd̄ erat.
Sed ait xp̄s. Qui me misit mecu3
est. ℂ Quinta notitia est alietatis
nā l3 propter consubstātialitatem
non sit aliud pater & filius: pp̄ter
tamē distinctione3 personarū/ ali⁹

est pater/ et alius est filius. ideo ait. (Et etiā cognoscetis quia pater nō reliquit me solū.) Si nō igitur in diuinis est confusio psonarū: quia qui nō relinquit solus/ cū alio est: alius autē ab alio distinguit: h autē ideo addidit xps/ ne propter cōsubstātialitatem sui cum patre/ pater etiam incarnatus crederetur/ sicut filius qđ vtiq3 verū esset fm sabellium/ qui putauit vnam solā personam patrem et filium. Sed xps dicit se non esse solum: l3 solus ipse incarnatus sit. Quod si aliqs dubitauerit/ quomodo esse possit vt patris et filij vna sit substantia/ nec tamen pater / sed tm̄ filius incarnatus sit. l3 sufficientē rationē3 xps adducat: hoc ideo esse/ quia solus nō est/ sed est a patre distinctus: tamen non intelligētibus xpi sermonē Beda adducit exēplum sensibile dicēs: q sicut arbor radiū solis in se suscipiēs. Sicut ferro incíditur/ q tamē radius solis non inciditur/ nec ab ea separatur: ita deus pater cum filio erat: nec tamē humana sibi cōueniebāt vt diceretur homo. Sic etia3 idē pater/ et ipsa diuinitas in filio pati nō potuit/ cū arbor humanitatis ferro occideretur. Sed sola humanitas pati: a qua tamē non separabatur diuinitas. ℂ Sexta cognitio est opus salutis humane. Et supple cognoscetis. (quia q̃ placita sunt ei.) placita sunt deo / salus humāi generis/ et opus virtutis (facio semp.) ipse enim operatus est salutē in medio terre: et nō fecit peccatū / nec inuētus est dolus in ore eius: dicit aūt semper se ista facere: non enim solum in cruce operat⁹ est salutē humani generis: sed semp eade3 operatur in iustificatione pnium cooperatione iustorum/ et glorificatiōe beatorū3. Joā. 5. Pater meus vsq3 modo operat et ego opor. Esa. 26. Oia opera nostra in nobis operatus es dñe. Siue sint opera iustificationis a peccato/ siue opera pmotionis in vtute/ siue ēt opa cōfirmationis in gloria: omnia enim in sapientia ipse fecit.

Feria.iij.post.ij.dñicā in.xl. Secūdū mattheū. Cap.23.

In illo tpe. Locut⁹ est iesus ad turbas, et ad discipulos suos, dicēs. Sup cathedram moysi, sederunt scribe, et pharisei. Oia ergo q̄cunq3 dixerint vobis, seruate, et facite: fm vero opa eorū, nolite facere. Dicūt enī: et nō faciūt. Alligāt enī onera grauia et iportabilia: et imponūt in humeros hoium: digito aūt suo, nolūt ea mouere. Oia vero opa sua faciūt, vt videant ab hoibus. Dilatāt enī philateria sua: et magnificāt fimbrias. Amāt aūt primos recubitus in cenis: et primas cathedras in synagogis et salutatiōes i foro: et vocari ab hoibus rabbi. Uos āt nolite vocari rabbi. Unus est enim magister vester. Oēs aūt vos fratres estis. Et patrē nolite vocare vobis sup terrā: vnus est.n.

pater vester, qui est in celis. Nec vocemini magistri: qꝛ magister vester, vnꝰ est xp̄s. Qui maior ē vestrū, erit minister vester. Qui aūt se exaltauerit, humiliabitur: ꝛ qui se humiliat, exaltabitur.

Sermo p̄mus.iij. ferie post primā dn̄icā in.xlma ꝛ in ordine.66.

1

Ocutus est dominus ad turbas ꝛ ad discipulos suos/dicens. Sup cathedraꝫ moysi sederūt scribe ꝛ pharisei.) Mᵗ. 23. Aliqd huius euāgelij habetur. Mar.12.ꝛ Luc. 20.post sepulchra ꝯcupiscētie:dei populus māsione .12.ꝑuenit in asseroth: vbi aaron ꝛ maria iurgati sunt ꝯtra moysen mitissimū super omnes homines qui habitabāt in terra: vt dicitur Numeri.12.Deus vero pro moyse sumpsit causam / ꝛ ipsi quidem Arō detulit propter sacerdotij honorem/sed mariaꝫ lepra percussit: pro qua cū orasset moyses/ mūdata est:de auctoritate auteꝫ legis ꝛ de honore sacerdotibus exhibēdo/ ꝛ de vitijs eorūꝫ agiť in p̄senti euāgelio:quia nō tm̄ populi/ sed etiaꝫ cleri corripiēda sunt vitia/lꝫ nō paciātur se corripi:difficillimeqꝫ corrigātur/qui alijs predicant correctioneꝫ:vt dicit Chryso.eis tamen dicitur Luc.4.Medice/ cura teipsum. Tres autē partes principales habet ist̄ud euangelium. In q̄rum prima xp̄s commendat legis doctrinam. In secunda autem reprobat doctorum vitaꝫ.(Secūduꝫ vero opera eorum.) In tertia vero informat apostolorūꝫ ecclesiaꝫ. (Uos auteꝫ nolite vocari rabbi.) ¶ In prima ergo parte cum dicitur (locutus est iesus ꝛc.) Cōmendatur legis doctrina. Circa quod tria facit. primo enim xp̄i sermo introducitur. Secūdo dignitas legis describiť.(Super cathedrā.) Tertio obseruantia eius precipiť. (Omnia ergo.) Circa primum autem duo tanguntur. Quis videlicet/ ꝛ quibus loquať: propter primum ait(locutus est iesus). Ipse fons sapientie/verbū dei in excelsis sedet ad dextram maiestatis in excelsis. Sed in celesti cathedra sedēs magister magistrorūꝫ/ꝛ doctor docentium loquitur ꝛ erudit nos qd circa inferiorem legis cathedraꝫ/ aut magistri doceant / aut discipuli audiāt. Sua enim interest tā q̄ꝫ superioris magistri regulas docendi ꝛ audiendi inferioribus prebere magistris. Iteꝫ ad quos christi sermo dirigatur ostendit/ quia ad auditores ꝛ magistros.(Ad turbas.)quibus solum conuenit audire docentes:non enim solum docere oportet quid qualiter sit docēdum qd̄ est opus rethoris/sed etiā quid qualiter sit audienduꝫ. Quidam enim non vtilia/ sed subtilia: alij curiosa/nō fructuosa:,nonnulli vero vt heretici etiam pernitiosa audire cupiunt. 2. Thymo.iiij. Erit enim tempus cum sanaꝫ doctrinam non sustinebunt / sed ad sua desideria coaceruabunt sibi magistros/prurientes auribus: ꝛ a veritate quidem auditum auertent:ad fabulas autem conuertentur. Rursus xp̄i s̄mo ad doctores dirigitur (ꝛ ad discipulos suos.)

tunc quidē discipulos/ sed postea futuros magistros. (dicens) vt discerent discipuli/ q̄ docerēt magri. ¶ Et sciēdū/ vt dicit Remigius / q2 dn̄s de scribis ꝛ phariseis locutus ad suos ꝯuertit s̄monē/ vt illoꝝ ꝯfusio/ istoꝝ fieret disciplina. Nouerat .n. illos hijs verbis nō corrigēdos ꝛ tn̄ ꝑ doctrina discipuloꝝ de illis loquit̄. Infructuosum nāq3 ē v̄bū in quo alter sic ꝯfundit̄/ vt alter nō erudiat̄. Nā ꝛ deus nō ꝑ malos castigationē trāsmittit sup terrā/ sed ꝑ bonos: dicit. n. q2 malos flagella nō corrigūt/ quos tn̄ castigat/ vt bonos corrigat: q2 bon9 nisi admonit9 fuerit/ ꝑ negligentiā euanescit. ¶ Deīde cū dr̄. (Sup cathedrā ꝛc.) legis dignitas ondit̄: vbi. iiij. tangit. primo magisteri dignitatē. (Super cathedrā.) ad l̄ram moyses cathedrā habuit/ in qua sedens docebat ppl'm: vt dr̄ Exo. 18. Nō aūt de illa māli sede/ sed de doctrina magisterij intelligit̄. Un̄ cathedra moysi ē magisteriū legis mosayce. Itē eiusdem magisterij tāgit auctoritatem (moysi.) Deut̄. 33. legē p̄cepit nob̄ moysēs. Itē doctoꝝ ipsi9 legis significat residētiā (sederūt.) Sessio ista doctoꝝ denotat mētis tranquillitatē. nā sedēdo ꝛ q̄scēdo fit aīa sciēs ꝛ prudēs. Itē doctoꝝ eoꝝūdē distinguit sufficiētiam (Scribe.) Sic dn̄r docti scripture. (Et pharisei.) Sic dicebant̄ religiosi: actiui/ vꝫ / eoꝝ q̄ lex p̄cipit. ¶ Et nō/ q2 isti non in cathedra/ sed sup cathedrā moysi sedere dn̄r. In cathedra. n. sedet qs tripliciter. p° si in eis manet opere/ q̄ docet ore. 2° si aliena nō supaddit. 3° si de honore cathedre nō extollitur. Scribe igit̄ ꝛ pharisei nō in cathedra moysi / sed sup cathedrā sedebāt. tū q2 nō faciebant q̄ docebāt vt postea dicet̄: tū q2 traditiones legi ꝯrias supaddiderant: vt dr̄ Mat. 15. tū3 ēt q2 de honore cathedre extollebantur: prout inferius declaratur. ¶ Nō. q2 vt dr̄ in lib. Sap. s̄m aliā l̄ram. aīa iusti sedes est sapientie: iustificatā etenim mentē diuinitas quasi thronū īhabitat. Esa. 66. celū. i. mens celestis / sedes mea est dicit dn̄s: h3 aūt thronus sapientie. 6. gradus virtutū/ quibus mēs iustificat̄ vt sit dei sedes. 3. Reg. x habebat aūt thron9 salomonis. 6. gradus/ ꝛ duo leūculi per singulos gradus erant hinc ꝛ inde. Prim9 gradus iustitie est timor qui est principium perueniendi ad sapientiam Greg. 5. lib. moꝝ. In via dei a timore incipit̄/ vt ad fortitudinem perueniatur: nā sicut in via seculi audacia fortitudinem timor aūt debilitatem parit: ita econtra/ in via dei timor fortitudinem: sed audatia debilitatē parit. hic primus gradus iustitie/ timor seruilis est/ qui gehēne metu declinat a malo/ in hoc primo gradu dn̄t eē duo leones. i. gemina fortitudo / ꝛ hi sunt vitare occasiones peccati / ꝛ sperare de venia cōmissoꝝ. 2° gradus est desideriū boni operis qui seqnt̄ p̄m gradū3: nā qui timore gehenne prius seruiunt postea desiderat bonū. ps. Concupiuit aīa mea desiderare iustificationes tuas. In hoc gradu sunt initia beatitudinis Mat. 5. beati qui esuriunt ꝛ sitiunt iustitiam: huius gradus duo leones. i. due fortitudines sunt. Si bonum ꝑpositum/ nec prosperis flectitur / nec aduersis frangitur. Tertius gradus est deuota oratio. qd̄ in secundo enim desiderasti gradu viribus tuis obtinere nō potes: ascende ergo ad tertiū orando deu3/ vt ipse tibi largiatur boni

Thron9 sapiētie habꝫ sex gradus

facultatem. Ps. Dirigatur o͛o mea sicut incensuꝫ in ꝯspectu tuo: huic vero gradui necessaria est gemina fortitudo: fidutia. s. ⁊ instantia: fidutia quidem ne pp rei postulate magnitudinem/ ⁊ suã indignitatẽ quis
3 diffidat ꝺ benignitate largitatꝫ dei. Instantia vero necia est/ ne pp dilationem exauditionis quis ab oratione deficiat. 4ᵘˢ gradus est sctã operatio. 1. thes. 5. Semper qꝺ bonuꝫ est sectamini in inuicem/ ⁊ in oẽs. a tertio. n. gradu huc ascẽdimus xpi grã nos puehẽte. Huius vero gradus duo leones fortes sunt castitas ad se/ ⁊ pietas ad proximũ. de pȓo Prouer. 31. Accinxit fortitudine lũbos suos. de ƀo statim sequitur: roborauit brachium suũ/ ⁊ iteꝝ manũ suaꝫ misit ad fortia. Isti duo leones sunt austeritas sui/ ⁊ cõpassio proximi. 5ᵘˢ gradus est mẽtis humilitas/ qui necũus est iam operanti bonũ. Si. n. ad hunc humilitatis graduꝫ non ascenderit/ ẽt quarto gradu ꝑcipitabitur/ nec ad sapientiam perueniet Prouerb. 11. vbi erit superbia/ ibi erit ⁊ contumelia: vbi autẽ est humilitas/ ibi et sapientia. habebit auteꝫ gradus iste duos leones: primus si ꝯ pusillanimitatẽ presentes/ aut honores / aut contemptus despexerit. secundus leo est si cum humilitate audaciam habuerit cõtradicẽtibus resistendi. 6ᵘˢ gradus cunctis altior charitas est: dei/ videlicet/ amor ⁊ proximi. col. iiij. Super omnia autem hec charitateꝫ habete qꝺ est vinculuꝫ perfectionis. Huius vero duo leones fortitudinis sunt amoreꝫ mundi vincere: ⁊ mortem carnis non metuere/ sed cupere: nam de ħ amore illud verificat: omnia vincit amor. Et Cañ. 8. fortꝫ est vt mors dilectio: hꝭ. 6. gradibus perficit aĩa de virtute in virtutem: ⁊ fit sedes ⁊ thronus dei. Sed qꝛ iustitie officiũ est, declinare a malo ⁊ facere bonum ad alteꝝ: iõ aĩa iusti que fit sedes sapientie/ sex gradibus iustitie aliter ꝙꝫ prius distinguitur. Primus gradus est benefacientibus retribuere. Sed qꝛ ethnici ⁊ publicani quos constat non eẽ iustos/ nihilominus beneficijs retribuunt: ideo melius dicendum ꝙ iste non primus gradus est iustitie euangelice/ sed solum eius: non. n. excellit: neqꝫ mentẽ eleuat. Primus vero gradus est beneficijs preuenire/ qꝺ est non beneficis/ benefacere. Secundus est malefacientibus indulgere. Tertius est eisdem malefacientibus benefacere. Quartus est ingratis ⁊ non retribuentibus pro beneficijs nihilominus benefacere/ ⁊ ab hoc non deficere. Quintus est retribuentibuꝫ mala pro bonis/ benefacere. Sextus ⁊ superior gradus iustificate mentis est eisdeꝫ retribuentibus mala pro bonis denuo benefacere. primᵘˢ gradus pietas est. secũdus benignitas. tertius largitas. quartus gratia. quintus indulgentia. sextus charitas. Sic istam mentẽ habentes sunt filij dei: qui solem suuꝫ oriri facit super bonos ⁊ malos: ⁊ pluit super iustos ⁊ iniustos: horum mens thronus dei est: ⁊ ad tertium ordinem superioris hierarchie angelorum iam pertinet: in qua deus habitat/ suis eam legibus regens. Spiritualis enim est omnia iudicans. Et ipse a nemine iudicatur. ¶ Deinde cum dicit. (Omnia ergo.) Obseruantia preceptoꝝ inducitur: quoꝝ pmo 4
tangit generalitatem. (Omnia ergo quecunqꝫ dixerint vobis.) Si tñ ad doctrinaꝫ cathedre pertineant.

Item eorum tangit obseruantiaꝫ. (Seruate.) Corde.luce.ij.maria cō seruabat oīa verba hec ꝯferens in corde suo. Item eorundē tangit effi cientiam.(Et facite) opere Deut. xvij.facies quecunqꝫ dixerint tibi sacerdotes. Hiero. Quid benignius/ ⁊ quid mansuetius deo:tentatur a phariseis ⁊ scribis/ franguntur eo rum insidie:ipse tñ hortatur pplm pp sacerdotium/⁊ nois dignitateꝫ vt eis subijcerent / non considerās opera/sed eoꝝ doctrinaꝫ. ¶ Nō.qꝛ quecunqꝫ dixerit sacerdotes obser uare debemus ⁊ facere: si tñ ad do ctrinā cathedre pertineāt. Que ve ro sint ad eaꝫ pertinentia dī Apoc. iiij.de throno procedunt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua:nam in sacra scri ptura:aut ꝯtinentur fulgura ope- ruꝫ diuinoꝝ/aut voces admonitio num/aut tonitrua ꝯminationum: xps qdē fulguri se ꝯparauit.Mat. xxiiij.Vñ opera que fecit in carne fulgura sunt:qꝛ natus/vꝫ/ ex virgi ne est:qꝛ suscitauit mortuos: sana- uit egros:mundauit leprosos,: eie- cit demones. Mortuus resurrexit ac celos ascendit:oīa hec sunt ful- gura ex nube humanitatꝭ eius splē- dentia.Ad vocem ēt pertinēt pro- missa/vt illud nec oculus vidit/nec auris audiuit/nec in cor hois ascē dit/que preparauit deus diligenti bus se.Voces aūt sunt admonitio nes preceptoꝝ ⁊ cōsilioꝝ. Prouer. viij. O viri/ad vos clamito / ⁊ vox mea ad filios hoīum.Tonitrua ve ro sunt cōminationes:vt illud.liga tis pedibus ⁊ manibus mittite eū in tenebras exteriores:⁊ illud . Ite maledicti in ignem eternū qui pre paratus est diabolo ⁊ angelis eius. Ergo quecūqꝫ dixerint sacerdotes ad thronum pertinentia / siue sint fulgura credibilium/siue voces agi bilium ⁊ felicium/siue ēt tonitrua terribilium/seruate:credendo/spe- rando/⁊ tenendo:⁊ facite opere ad implendo.¶ Et nō hic tres differē tias circa auditum sermonis scri- pture . Quidam eniꝫ ēt audire nō dignantur:vel qꝛ tedium est illis ꝑ dicatio/vel qꝛ nesciētes agenda pu tant se de ignorantia excusandos. ps. Noluit intelligere vt bene age- ret.Sed istud non excusat:imo po tius accusat,eos cum sit: ignoran- tia iuris.Isti clausis oculis ad infer na ducuntur/sicut latro ad patibu lum.Alij aūt sermone delectantur diuino / seruantes memoriter que audierint Et hoc ꝯtenti /neqꝫ bonum faciunt/neqꝫ maluꝫ. vitant que no uerunt : minus tñ prioribus pec- cant / qꝛ non ꝯtemnunt precepta. Nu.xxiiij.dixit homo ,cuius obtu- ratus est oculus : dixit auditor ser monum dei:qui nouit doctrinam altissimi/⁊ visiones omnipotentis: videt qui cadens apertos hꝫ ocu- los:pauci vero sunt qui memori- ter seruata adimpleant efficaciter: qꝛ tñ expedit /qꝛ non auditores le- gis/sed factores iustificabuntur.Ja co.j.Estote factores verbi ⁊ non au ditores tm̄ fallentes vosmetipsos.

¶ Sermo . 2 .tertie ferie post secū dā dñicam in xlma ⁊ in ordine.67.

SEcundo enꝫ dī.(Scdm vero opera eoꝝ.) Quorundā do- ctorum vita reprehenditur / quoꝝ mores sermonibus non ꝯcordant. Circa qd tria facit. primo enim ta- lium vitam : dicit esse fugiendam. Secundo rationem huiꝰ adducit (Dicūt enim.) Tertio propositū ex plicat.(Alligant enim.) Dicit ergo primo. (Secundum opera eoꝝ no lite facere.) Quasi dicat doctrinaꝫ

simite/vitam eorum fugite. Chrysos. vilis terra preciosum aurum producit: aurum autem eligitur, et terra vero relinquitur: sic et vos doctrinam sumite/mores autem relinquite. ¶ Deinde cum dicit. (Dicunt enim.) Rationem dicti assignat. Duo autem dixerat: primum (quecunque dixerint vobis servate et facite) alterum vero (secundum opera eorum nolite facere.) Ratio primi est. (Dicunt enim.) Supple. ad cathedram legis pertinentia. Ratio secundi est. (Et non faciunt.) Chrysos. fidem/inquit/predicant/et infideliter agunt: licet autem non faciant que dicunt: ea tamen que vera sunt dicere tenentur: nec virtus cathedre permittit eos dicere/nisi quod iustum est: vt dicit glo. nu. xxij. Si dederit mihi balach domum suam plenam auri et argenti/non potero immutare verbum domini dei mei/vt vel plus vel minus loquar. ¶ Et non dissonantiam hic vite et doctrine/non solum apud doctores veteris/sed etiam apud doctores noue legis: de quibus potest dici illud Gen. xxvij. Vox quidem vox Jacob est/sed manus/manus sunt esau. Jacob vir simplex erat et lenis: Esau vero venationibus deditus et pilosus. Sic quorundam vox simpliciter veritatem denunciat et mansuete/qui tamen venari intendunt lucra/et manus .i. opera pilosas habent. quia brutaliter viuunt: contra quos ait Ambro. in pastoralibus: non habeatur in ecclesia sublimior et conscientia sacerdotis reperiatur humilior/ nec locutionem simulemus columbinam/ et mentem habeamus caninam/ nec professionem monstremus ouinam et ferocitatem habeamus lupinam: vt digne nobis per prophetam respondeatur a domino. populus hic labijs me honorat / cor autem eorum longe est a me: sed quales sumus exemplo/tales simus facto quales simus doctrina/tales simus vita/nam cum vita concordauerit doctrine/erimus labium eneum: de quo. Exod. xxx. facies labium eneum cum basi sua. Labium eneum est predicatio resonans/cuius basis est sancta vita: sine qua labium ipsum labitur et cadit. ¶ Deinde cum dicit. (Alligant enim.) Explicat christus vitia doctorum: et quatuor facit. Primo .n. notat eos de seueritate ad alios. Secundo de remissione ad seipsos. (Digito autem.) Tertio de ostentatione operum. (Omnia ergo opera sua.) Quarto de ambitione honorum. (Amant autem.) Seueritatem autem eorum notat in preceptis/quorum preceptorum primo quidem tangit obligationem. (Alligant enim.) Et ipsa quidem precepta. primo ligant idest firmant rationibus et auctoritatibus quod sint obseruanda: ligant etiam ea mutuo/quasi fascem constituentes: et dicunt vnum sine alio seruare nihil proficere. Jac. ij. Quicunque autem totam legem seruauerit/offendat autem in vno: factus est omnium reus: in quo notatur importunitas doctorum precepta multiplicantium: nihilominus hec precepta sic ligata rationibus et connexionibus/rursus alligant obligationibus dantes vnumquemque ad ea perficienda esse obligatum: propter id quod dixit populus Exo. xx. Omnia que locutus est dominus faciemus: erimusque obedientes. 2° talium preceptorum tangit. 3. conditiones dicens ea esse. (Onera, grauia et importabilia.) (Onera) quidem sunt intellectui. (Grauia.) affectui. (Et importabilia) effectui vel. (Onera) sunt quia metu feruntur. (Grauia) sunt quia sine profectu salutis. (Importabilia) vero

ex defectu virtutis act.xv. Quid tē tatis denuo iponere iugū sup cervicē discipulo℞/qđ neq3 nos / neq3 pres nři portare potuimus. Tertio taliū pceptoꝝ tāgit ipositionē. (Et iposuerūt in humeris hoīu3). humeris pōdera portare solem⁹. Gñ. 49. Supposuit humeꝝ suū ad portādu3: ꝛ iō per humeros hoīum facultas ꝛ ipossibilitat opeꝝ itelligit: hmōi humeris onus iponit / cum opus ad graue faciēdū precipitur. ¶ Deinde cū dicit. (digito aūt suo) ponit remissio doctoꝝ ad seipsos: quā tripl'r notat.s. in facultate/affectu/ ꝛ effectu: qꝫtū gdē ad remissionē facultatꝫ/ait (digito aūt suo). Sicut p humeꝝ tota possibilitas operis itelligit: ita p digitum minimū posse signat/ quasi dicat ipsi humeris.i. toti possibilitati hoīum iponunt onera/ facultatem humana3 excedētia: ꝛ tñ minimū sue facultatis nō applicāt opi. Itē remissionē tāgit affectus (nolūt). nō dico ꝙ ea experiant fcō/s3 nec pposito volūt. Itē remissionē tāgit effect⁹ (ea mouere) nō dico sumere/aut portare: s3 nec mouere. Uñ tria dicit cōtra tria pmissa digitū/ꝯ humeros: nolunt/ꝯ allegationē: nō mouēt/ꝯ impositionē Hiero. d. hec snīa gñal'r ad oēs magros/ q maxima queq3 iubēt/s3 tñ ipsimet/nec minima iplēt. ¶ Aliter qđ dr pōt itelligi. Gre.xv. lib.mora. q2/iqt/digitꝫ queq3 discernimus: nō in ꝯgrue p digitū discretio designat: ğ per digitu3 hoc loco discretionē possum⁹ itellige. Cū ğ ge sacerdos alicui penitēti graue onus pnie i posuerit: si cognouerit illud eē iportabile: digito discretionis ipm onus moueat.i. amoueat. Remigius. Si sacerdos/iquit/graue pnie onus iponat ꝯsitētib⁹ pctā sua: necē est vt aut pnias reijciant/ aut certe suscipiētes dū ferre non pñt/fracti ꝛ dsperati deteri⁹ peccēt. Uñ Chrys. Si erraui m⁹ aliqñ modicā penā iniungēdo: nōne meli⁹ est de mīa rōnē reddere/ q̄3 de crudelitate: vbi paterfamilias largus ē/ vt qd dispēsatoꝝ est tenax: Si deus benignus/vt qd sacerdos est austerus: vis appere scūs: circa vitā tuā esto austerus: circa vitā alioꝝ benignus audiāt te hoīes parua mandātē/ ꝛ grādia facientē: nā vt dr.iij. Re.xij. Cu3 ppls rogaret roboam vt onera grauia remouēt a regno/ leuioꝛaq3 iperaret: ipse crudelis noluit/s3 ꝯminatus est oneribus addere onera: pp quā cām ppl'us ab eo dilapsus est/ꝛ pdidit maioꝛē partē regni. ¶ Deinde cū dic. (Oīa vo opa sua). notat vitiū ostētatiōis circa phariseos ꝛ scribas. Et pmo quidē in gñali scđo in spāli ibi. (dilatāt eni). Circa pmū tāgit duo. pmo .s. opeꝝ executionē. (oīa vo). nō q̄dā: aut vnū: s3 oīa (opa sua faciūt). Itē tāgit factionis intētionē (vt videant ab hoībus). Ex qua visione aliqđ triū cupiūt ab hoībus hēre: aut/ v3/iterioꝛē grāz cordis: aut laudē oꝛꝫ: aut fauoꝛē opis qđ vtiq3 dñs phibuit. Mat.v. attendite ne iustitiā vrām faciatis corā hoībus/vt videamini ab eis. ¶ Cui snīe repugnare vr qđ dñs ait in eodē. Sic luceat lux vrā corā hoībus/ vt videāt vrā bona opa/ꝛ glificēt prēm vrum qui in celis est. S3 aliud est sua velle videri bona opa ꝛ aliud est se velle videri boꝝ opatoꝛe3: qui.n. cupit bonū opus videri/recte cupit: q2 ꝟtutis actus laudabilis ē: laus aūt sequit taliū cognitionē. Qui vo cupit se videri opatoꝛē taliū/praue cupit: qm̄ deus pncipal' auctoꝛ ē ꝟtutis ꝛ actus

tis ꝛ actus

tis ꝛ actus: ꝙ dñs ꝓhibuit nos vel le videri: ꝑcepit aũt nr̃a bona opa velle videri. Sȝ q: soli ꝑfecti tanq̃ȝ mũda aīalia diuidunt vngulã. Sciũt .n. distiguere appentiã opis ab apparẽtia hoīs: iõ ipsi soli illud pñt implere ꝑceptũ. Sic luceat lux vestra corã hoībus / vt videant bona vr̃a opa. Qui vo adhuc sunt ipfci / non pñt hec duo distiguẽ: iõ cũ piculo sui oñdũt bona q̃ faciũt: aspectus enĩ hoīum ledit eoꝝ cõsciaȝ / q: putant se placere: ꝛ in h̄ letanť: vñ q̃si teneri ptus aspectu hoīuȝ fascinãtur: qbus ꝯuenit illud vgilij. Nescio qs teneros oculus mihi fascinat agnos. ℂ Deīde cũ diť (dilatãt .n.) notat ostẽtationẽ supstitiõis phariseoruȝ ꝛ scribaꝝ q̃ ad duo. ꝑo qdeȝ in
1 cultu legis: 2o ĩ ritu vestiũ ibi (ꝛ magnificant) pp ꝑm ait (dilatãt .n. philateria sua). Sciendũ q: ꝑceptũ est deut. vi. Et. xi. vt filij israel in manibus hẽrent scripta vba legis / ꝛ añ oculos qd spũalr intellim est: vt in manu qdẽ sint .i. ope compleanť: ꝛ oculi mẽtis ingiter mediteť ĩ eis. Sȝ pharisei supsticiosa religõe ista interpretãtes: scribebãt in mẽbranul. x. ꝑcepta: ꝛ quasi coronã capitis faciẽtes / ligabãt in frontib9 suis vt semp añ eoꝝ oculos moueren. Et hec pectariola in qbus scripta erat lex / philateria diť: a philare / qd est seruare: ꝛ thorath / qd est lex: q̃si ꝯseruatoria legis. ℂ Nõ q: vt diť
Supstitio de breuib9 suspẽsis ad collum.
Hiero. portare sup se euãgelia / vel lignũ crucis / supstitio est. Aduertẽdũ tñ / q: ista pñt dupl'r cõsiderari. Vno mõ qdẽ vt sũt res q̃dã / vel scripture in qbus credať virt9 aliqua eẽ pficiẽs deferẽti: ꝛ h̄ ẽ illicitũ credere / ꝛ supstitio suȝ facere. Alio aũt mõ pñt ꝯsiderari vt excitãt memoriã dei ad deuotionẽ: ꝛ sic liceret ea deferre: si vo stante eadẽ deuotiõe crederet aliqs eoꝝ pñtiã plus ꝯferre / q̃ȝ absentiã superstitiosuȝ esset: vñ Chryso. Si in aurib9 posita euãgelia nihil ꝓsunt / quo ꝓsũt sup collũ suspẽsa saluare: vbi est vtus euãgelij? ĩ figuris lr̃aꝝ an ĩ itellectu sensuũ? Si in figuris / bñ circa collũ suspendis. Sȝ ꝯstat q nõ in figurȝ est virt9 euãgelij: q̃ in itellectu est vtus ei9: melius itaq̃ȝ in itellectu ꝓsunt posita / q̃ȝ circa collũ suspẽsa. ℂ 2o nota supstitionẽ eoꝝ in superfluitate hitus dicẽs. (Et magnificãt fimbrias.) ꝑcepat .n. moyses nũeri. xv. ꝛ deut. xxij. vt filij isrl' in q̃tuoꝛ angulis palliꝝ / q̃ in lateribus scissa erãt / facerẽt fimbrias iacitinas: vt sicut circũcisione carnis / ita ẽt sig̃ vestis ab alijs pplis distinguerẽt. Erãt aũt ille fimbrie pue ex vsu. Sȝ scribe ꝛ pharisei magnificabãt eas / magnas fimbrias deferẽtes: in qb9 ẽt vt diť Hiero. ligabãt acutissimas spinas / vt sedẽtes vel ambulantes pũgereť interdũ: ꝛ hac ꝯmonitione traherenť ad officia dei. ℂ Nõ q: eadẽ vitia supstitionis pñt reprehendi in doctorib9 noue legis clericis .s. ꝛ regularibus: philateria qdẽ sunt vba scripture sacre / q̃s isti dilatãt oꝛe / sȝ ope angustãt: acutis qdeȝ disputatiõib9 ꝛ copiosis expositionib9 / ac varijs sensib9 ꝛ clamosis ꝑdicatiõib9 sacraȝ scripturã dilatãt. Sȝ affectus charitatis ĩ eis nullus est / p quẽ sacra scriptura ope dilatať. Pria nãq̃ȝ dilatatio s. oris est ei accessoria: sȝ latitudo charitatis est ei ꝓpria ꝛ finis: q: finis ꝑcepti est charitas. Rursus regulareȝ hitus quẽ sci pres instituerũt cõtẽptibileȝ / vt pote cõuenientẽ mundi contẽptoribus / videmus magnificari preciositate lanificij tincturis

Right margin: 4 Supstitione eoꝝ in superfluitate hit9. — Supstitio i doctorib9 noue legis.

colorari / z imoderata magnitudine. Et siquidem corpe non tm mori bus z bitu in claustro paupez / sz in domib⁹ regu sumus. Et cu vna ex abusionib⁹ monasterij sit bitus preciosus: qd erit et bitus curiosus imo no tm abusio / sz detestada abhoiatio est medicante regulare in dui pciosis: z a paupcula vidua sumere pane / cui⁹ facultate plnris est bitus eius ptra istos dina pminat snia. Sopb.i. visitabo super oes q induunt veste pegrina. ¶ Deinde cu dicit. (amat aut). Notat scribas z phiseos de ambitione honoz. Et p° qz^m / ad honore facti. 2° qztu ad honore verbubi. (Et salutatioes) affectabat aut duplice honore fcti .s. Primatu in cenis / z pmatu in synagogis .i. in cocilijs z cogregatio nibus: dic g pmo (amat aut) .i. cupiunt. (pmos recubit⁹) .i. pmas sedes (in cenis) z h ca honoris: ptra id qd di Luce.xiiij. Cu: nnitat⁹ fueris ad nuptias / recub: i nouissimo loco. Ite affectabat pmatu in cetu z congreg tione hoium ideo ait. (Et cupiunt pmas cathedras in synagogis) .i. cogregatioibus hominum: cotra id qd di Ecc.vij. noli querere cathedra honoris: vt aut dicit Rabanus no vetat dns magistros pmos sedere in cenis: vel primas cathedras possidere in synagogis: sz eos arguit / q h vel bita imoderate amant / vel non bita indebite appetunt. ¶ Deinde cuz dicit. (Et salutationes.) Notat ambitione honoris in verbo: z h dupliciter. Pmo quide qz cupiunt publice salutari. ideo ait. (Et amant) sine cupiunt. (Salutationes in foro) .i. in publico. Secundo qz cupiunt reuereter noiari. (Et amant) sine cupiunt (vocari ab hominib⁹ rabbi) qd iterpretat magr. Et psiderادu e vt dic remigi⁹ q no reprehedit dom⁹ eos qbus ista ex dignitate sacerdotij pueniunt nec eos q hmoi honores exhibet dignu.n. est vnuqueqz fz gradu suu honorar. Sed eos reprehendit qui indebite ista cupiunt / z eos qui adulatorie hec impendunt: neqz enim honores quasi magnum bonu sunt optandi. Sed esse dignuz / honoribus preoptandu est: vt dicit Sene.

Ambitio phariseoz.

¶ Sermo. 3⁹ tertie ferie post saz dnica in xl^ma z in ordine.68.

Tertio cu dicit. (vos aut nolite.) Informat discipuloz collegium ad virtute humilitatis. Et tria facit. Primo.n. prohibet superbie vitiu. 2° proponit humilitatis officium. (Qui maior est vrm.) 3° annectit vtriusqz .s. supbie z humilitatis pmium. (Qui aut se exaltauerit.) Spualem aut supbiaz hoc loco dns prohibet / que aut oritur ex sermonis doctrina / aut ex sca vita aut ex regis cura. Et io circa p^m tria fac: p°.n. dissuadet elatione doctrie. fo elatione vite. (oez at vos.) 3° elatione cure. (nec vocemi magri). In p^a aut pte duo fac .s. phibitione. z phibitiois rone. p^m cu dicit (vos at) mei disci^li qs elegi de mudo (nolite) ecce qz affem phibz (vocari rabbi.) ecce qz n vtute magisterij / sz iactantia nois phibet: duo g phibet eca magisteriu .s. affcuz honoris z iactatia nois: vn Hiero. anim⁹ / ingt / no gradus in culpa e. Ite bui⁹ phitiois adduc rone (vn⁹ eni e magr vr) z iste xps e: vt dicet ifra ve vn⁹ z singlaris / qz solus ipe docet: doce.n. e doctrina pstare itellectui qd qde no pot ho face: na vbis pot excitare auditu: sz intrisec⁹ erudire / n pt itellm / nisi q creauit ipm

itellectu3:de quo ps.bñdica3 dñm
qui tribuit mihi ītellectū. Uñ Au-
gus.v.lib⁹.cõfe.nec quisq3 preter te
dñe alius est doctor veri vbicūq3 z
vndecūq3 clamauerit. Sicut enim
colores pñtes nõ videntur/ nisi lu-
ce oculi corpis perfundant:ita nec
aliqd ve⁊ cognoscit/ nisi lux vã que
illuminat oēm hoīe3 veniētē i hūc
mundū illustrauerit intellectū z sic
agricole solū mandāt semina terris
expectātes vt celesti virtute germi-
nent. Sic hoīes solum dant verba
auribus. S3 deus erudit interius.
¶ Deinde cum dicit (oēs aūt vos)
regenerati in xp̄o credētes (fratres
estis) non carnis cognatione/s3 q̄
maius est grē adoptione: q̄ si frēs
estis / ergo pares: l3 q̄ alius alium
excellat donis z gratijs: tñ q: non
ex meritis nostris adoptati sumus
in filios dei/imo īdigni eramus tā
ta grā:z oēs pariter indigni:iõ fra
tres sumus z pares. ¶ Scdo hanc
2 grã3 frñitatĩ p̄hibet attribuē hoī
dicēs. (Et patrem) talis fraternitatis
.s.adoptionis grē (nolite vobis vo
care super terrā)neq3 eni terrenus
hõ istius grē auctor est/s3 homo ce
lestis:de quo.1.Corin.xv. primus
hõ de terra terrenus scds autē hõ
d̄ celo celestis. 3⁹ oñdit cui grē ist⁹
auc̄itatĩ sit attribuēda dicēs (vnus
est.n.pr vr̄) z hic deus est xp̄s (q in
celis ē).i.celestes mētes inhitat:ip-
se ē p: tāte grē/vt: sim⁹ filij z frēs ad
inicē in charitate: q: grā z vitas p
iesū xp̄3 fcā ē.Esa.6 1.Tu dñe pr nr̄
z redēptor nr̄ es/a sclo nomē tuū.
¶ Deinde cū dic (nec vocemini) p-
hibet dñs elationē cure pastoralis
z duo facit p̄mo nãq3 p̄ponit p̄hibi
tionē/z adducit rõnē:p̄hibitionē q̄
p̄mittit dicēs (nec vocemī magr̄i).
Sic dñr alio⁊ rectores. Gen. xlvij.
Si nosti viros industrios/ cõstitue
eos magistros peco⁊ meo⁊.hoc āt
nomē a se remouit apl̄us.j. Corin.
4. dicens. Sic nos existimet hõ vt
ministros xp̄i/z dispēsatores mini
sterio⁊ dei. Scdo hui⁹ p̄hibitionis
rõnē adducit dicēs (q: magister).i.
rector z gubernator(nr̄ vn⁹ ē xp̄s).
Cui oīum nr̄m cura cõmissa ē.Jo.
xvij.pr sācte cū esse3 cū eis ego ser-
uabā eos in noīe tuo quos dedisti
mihi:ego custodiui z nemo perijt
ex eis/nisi filius perditionis. ¶ S3 Dubiū.
hijs dictis obuiare vr̄/q: apl̄us.ij.
ad thy.j.appellat seip̄m magistru3
gentiu3:nos etiā plerūq3 sctōs ho-
mines imo eos etiā a qbus p̄paga
ti sumus p̄res noīamus.Et dō3 q̄
hec noīa/magr̄/z pr̄/z rector/siue p̄
latus/significent dupl'r.s.p̄nr̄ z mi-
nisterial'r:in significato qdē p̄ncipa
li soli deo cõueniūt de quo Esa.l. au
diā eū quasi magistrū.Et Diere.iij.
voca me pr me⁹ es tu:z.j.pe.v.ip̄e ē
p̄nceps pasto⁊.Apoc.j.p̄nceps regū
terre. Ministerial'r autē hoīes dñr
magistri.j.Paralip.xix.hēbitis ma 3
gistros leuitas:ministrāt.n.semina
verbi:ipsi ēt pr̄es dñr ministrādo sa
cramēta quibus regeneramur.j.
Corin.iiij.in xp̄o iesu per euāgeliū
eius vos genui. Rursu3 ministeria
liter curā habent Eccl'ie.j.Corin.3.
Quid igit est apollo:z qd paulus?
certe ministri eius cui credidistis.
aliter soluit remigius dicens aliud
esse patrem nã/aliud ex comissione/si-
ue ex idulgētia.de⁹ p̄mo modo pr̄ ē
ēt tpalis vite:q̄a parētibu3 carna
nalibus non initium vite/ sed tran
situm, vite idest morte3 accepimus
deus autem mortem non fecit/ sed
vitam:ipse etiam naturaliter ē ma
gister:alij vero.s.hoīes ex comissio
ne sunt patres z magistri. Sicut

itaqz vnus est de⁹ p naturam/ z vnus p naturam filius non pindicat ceteris/ vt p adoptionem nō vocent. dij et filij dei: imo sic appellant magis viri in ecclia z fideles. Sic z vnus pr z magister nō pindicat alijs qn causa honoris z reuerentie appellent pres z magri. ¶ Scdo cū dicit. (q maior est vrm.) exponit humilitatis offm qd maioribus ɔuenit. Sicut dr Eccl. 3. Quāto maior es/ in oibus hūilia te/ z corā deo inuenies grām. duo aūt tāgit in hac pte. s. dignitatis gradū: z humilitatis actū. pm cū dicit. (Qui maior est vrm). i. maioris meriti vel platōis. psonalr aūt talis erat xps. Vn cyprian⁹ ad diabolū. Nūqd iesus maior ē te? z ille ēt ingt/ maior est oim. maioris ēt stat⁹ i ecclia sūt plati ei⁹: d plato. n. dr Gen. 49. q ē pior in donis z maior in ipio. Itē hui⁹ dignitatis ponit
4 humilē actū (erit minister vester.) Mat. 20. Sicut fili⁹ hois nō venit ministrari/ sz ministrare. Raba. Quicūqz vult fres suū puenire regnādo/ opz vt illū pueniat obsequēdo. Erubescēdū ē g platis/ vt si fili⁹ hois nō venit ministrari/ sz ministrare: q ipsi ministrare declināt z ministrari exigūt. ¶ 3° z vltio cū dicit. (Qui aūt se exaltauerit.) ponit supbie z humilitatis pmiū z p° qdē supbie: cuius qdē p° tāgit meritū/ siue culpā. (Qui āt se exaltauerit) nō dic quē ds/ vel ali⁹ exaltauerit qd qdē ɔuenit dupl'r. s. cālr z actualr. Cālr q descs se exaltat qui bona facit vnde exaltari meretur: z hoc quidem virtuosū est actualiter vero se exaltat/ q suo cogitatu alijs se pfert. ɔ illud. Dñe nō ē exaltatū cor meū/ neqz elati sūt oculi mei. Neqz ambulaui in magnis/ neqz i mirabilibus sup me. Itē hui⁹ vitij tāgit pmiū. (humiliabit) i. deijcit ɔtēptibilis. pver. 29. supbū seqt hūilitas. Sumit aūt hūilitas dupl'r. s. p virtute z p pena. p° mō. ps. ait humiliatus sū vsqzqqz dñe/ viuifica me. 2° mō idē. Tu humiliasti sic vulneratū supbū: h igit loco: hūilitas ista nō vtus/ sz pena est. supple z iuste puniunt supbi i eo nō q adijciūt: nā humiliant iteri⁹ z exteri⁹: qz i aliqd vitiū prueteres fiūt ēt hoibus ɔtēptibiles. 2ª hūilitatis pōit meritū z pmiū. Meritū qdē. (Et qui se) spōtanee (hūiliauerit.) Judith. 8. hūiliem⁹ dō aias nras. pmiū āt hui⁹ vtutis tāgit dicēs. (exaltabit) Exaltabūt aūt hūiles in futuro exaltatōe honoris glie. Eccl. 11. Sapiēta hūiliati exaltabit caput ei⁹. Luc. j. Deposuit potētes de sede/ z exaltauit hūiles. Sz z nūc in psnti vite merito oē qd mūdus altū reputat trāscēdūt. Gre. 6. li. mor. qui se/ iqt/ ex hūilitate substernūt alte mētis iudicio cūcta tpalia trāscendūt. nam cum se idignos in omnibus existimant/ recte cogitationis examine huius mundi gliam transeuntes calcant.

¶ Feria. iiij. post. ij. dnicā in xl. Scdm Mattheū. cap. 20.

In illo tpe. Ascendens iesus hierosolymā: assumpsit duodecim discipulos suos secreto: z ait illis. Ecce ascēdimus hierosolymā: z filius hois tradet pncipibus sacerdotū, z scribis: z ɔdēnabūt eū morte. Et tradēt eum gētib⁹, ad illudēdū, z flagellādū, z crucifigēdū: z die tertia

resurget. Tūc accessit ad eū mr filioꝝ zebedei cū filijs suis, adorās, et petens aliqd ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeāt hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuā, et alius ad sinistrā, in regno tuo. Rñdens aūt iesus, dixit. Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sum? Dicūt ei. Possumus. Ait illis. Calicē qdē meū bibetis: sedere aūt ad dexterā meā, vel ad sinistrā, nō est meū dare vobis: sed qbus paratum est a pre meo. Et audiētes decē, indignati sūt de duob⁹ fratrib⁹. Jesus aūt vocauit eos ad se: et ait illis. Scitis q: pncipes gētiū dñanť eoꝝ: et q maiores sūt ptātē exercēt i eos? Non ita erit iter vos. Sz qcūqz voluerit iter vos maior fieri sit vester minister. Et qui voluerit inter vos pmus esse: erit vester seruus. Sicut filius hois nō venit ministrari, sed ministrare: et dare aiam suā redemptionez p multis.

¶ Sermo pmus quarte ferie post scdam dñicam in quadragesima et in ordine.69.

Ascendēs iesus hierosolymam assūpsit duodecim discipulos suos secreto: et ait illis. Ecce ascēdimus hierosolymam.) Matth. 20. Et Mar. x. Sola vero pma ps hui⁹ euāgelij hr̄. Luc. 18. Tertiadecima pniuz mãsio Rethma dr̄ qd interpretať iuniperus/ vel visio ꝯsumata / seu sonitus. Est aūt iuniper⁹ in modū flāme ignis/ ab amplo in angustū surgēs. Cui⁹ cinere prune ardētes ꝯtecte / vsqz ad annū inextincte seruanť hac arbore ignea dñs iesus xp̄s designať/ q venit ignē celestis ardoris mittere in terrā. vñ et cor discipuloꝝ ardebat in eis dū loquereť in via. huius aūt arboris cinere .i. victoria mortis xp̄i igniculus scī ppositi/q ardor ꝯtritiōis est/nutriť et ꝯserua tur vsqz dū ad visionē pueniamus ꝯsumatā: et q̄ est ista visio/nisi visio beatitudinis quā xp̄s cōmēdauit: h ingt est vita eterna/vt cognoscāt te deū veꝝ: quaz pmisit ēt dicens. Si qs diligit me/ego diligā eum: et manifestabo ei meipsuz quāqz philippus desiderauit⁹ dñe, inquiens/ ostēde nobis patrem/et sufficit nobis. Et q: ista visio tribuiť p modico igniculo sacre ꝯtritiōis: ideo qui de sua iustitia presumūt/murmurāt/ et indignanť dicentes sibi. Qui portauerūt pōdus et est⁹ diei pares fecis eos qui nouissima hora venerūt. Sed dñs dicit licet mihi q volo facere: tria igiť cōtinet statio psentis diei .s. christi passionē beatā visionē et humanaz indignationē. de qbus agiť in psiti euāgelio q ideo in tres ptes diuidiť. x

Mãsio tertiadecima pnium rethma appellatur.

In pͥma.n. mūdi saluatoꝛ reuelat passiōis sue mysteriū. In 2ª vo reꝑmit ambitōis vitiū. (Tūc accessit) In 3ª aūt sedat ꝑturbatōis scādalū. (Et audiētes decē.) ❡ Pͥa ps ī tres ptes diuidit. pͦ.n. ostidit ꝙ xp̄s ad locū passiōis secure venerit. 2ͦ ꝙ ipam passionē apte ꝓdixerit. ibi. (Et ait illis. Ecce ascēdim⁹ hierſolymā.) 3ͦ ꝙ suā resurrectionē certe ꝓmisit. (ꝛ tertia die.) dicͦ ꝙ pͦ (ascēdēs iesus hierſolymā. ꝛc.) vbi duo tāgit. pͦ. s. loci ascēsuꝫ. (ascēdēs iesus) de galilea q̄ cāpestris regio ē respcū hierlm. (hierlymā.) in hac ciuitate indicādus erat morti. Sic ipe ait Luc. 13. nō capit. i. nō ꝯuenit pphaꝫ pire exͣ hierlꝫ: quē aīose aūt ꝛ itrepidus ad locū passiōis venerit marcus exꝑmit dicēs. Erant aūt in via ascēdētes hierosolymā ꝛ ꝑcedebat illos iesus/ ꝛ stupescebāt/ ꝛ seqntes eū timebāt: ipse qdē dux vite ī via mortꝫ ꝑcedebat itrepid⁹: illi vo magnanimitatē eius stupebāt/ futurū aūt euētū timebāt. Itē tāgit itineris comitiuā. (assūpsit. xij. discipulos suos.) q̄s ꝛ aplos noīauit: vt dr Luc. 6. nō solū aūt cū xp̄o ascenderūt isti. xij. sꝫ ꝛ alij discipuli ꝛ mulieres ministrātes ei: vt dr Matth. 27. oēs. n. ascēdebāt ad hierosolymā ad solēnitatē pasce celebrādaꝫ:

2 cuius sacrificiū nō licebat alibi imolari. Sicut dr Deut. 12. lꝫ autē plures cū xp̄o ascēderāt/ solos tm̄ xij. secreto assūpsit: qbus sequētia indicauit.

Crucis mysteriū paucis reuelatum.

❡ Et nō qꝛ crucis mysteriū añq̄ꝫ fieret reuelādū erat: vt sciens ꝛ prudēs videret xp̄s pati ꝛ nō īopinat⁹. Amos. 3. nō faciet dñs ds vbū/ nisi reuelauerit secretū suū ad seruos suos: nō erat aūt istud secretū reuelādū oib⁹/ sed carioꝛib⁹ tm̄. Eccle. 8. nō oī hoī coꝛ tuū manifestes/ sꝫ cāꝫ tuā tracta cū amico tuo vt dr puer. 25. Reuelatū vo paucis: mysteriū celādū erat mltitudini ne passionē īpediret.

Christi ascēsus localis quatuoꝛ eius ascēsus sigant.

❡ Nō quiste xp̄i ascēsio localis q̄tuoꝛ ei⁹ alios ascēsus sigat. p⁹ qdē eius humanitas ascēdit in deū. Esa. xj. Flos de radice eius ascēdet: xp̄i hūanitas flos est nr̄ germinis cui⁹ radix fuit ī p̄mis parētibus. Sic vo in altiꝫ nō potuit hō ascēdere vt eēt eadē ꝑsona deo: nisi qꝛ ds ipse se inclinauit ad hoīeꝫ. Jo. 3. nemo ascēdit in celū nisi q de celo descēdit fili⁹ hoīs q est in celo. ❡ Scdo vtrūq̄ꝫ ds. s. ꝛ hō: ꝙ ipse xp̄s ē ascēdit in crucem. Can. 3. Ascēsuꝫ purpureuꝫ media charitate ꝯstrauit: de q̄ ēt ascēsu dr Esa. 53. Ascēdit: sicut virgultū corā eo/ nō ē spēs/ ei neq̄ꝫ decoꝛ. hic aūt ascēsus nō localis tm̄ / sed eximie vtutis extitit:

Ascēdit ad crucē cum scala q̄tuoꝛ graduum.

ardua. n. vtus ē tollerātia crucis. cuius celsitudinē nō cē attingit supbus iobediēs: iō pm⁹ scala q̄ gradus hui⁹ ascēsiōis ē hūilitatis obediētie: nec illuc ascēdit colligatus amoꝛe vite aīalis: iō scds gradus ē tediū vite/ ꝛ mortꝫ desideriū: nec ēt illuc ascēdit onerat⁹ cupiditate auaritie: iō tertius grad⁹ crucis pauptas est. sed nec ascēdit crucē cupiēs gliaꝫ mūdi: ꝛ eius timēs oppꝛobriū. iō q̄rtus grad⁹ ē ꝯtēpt⁹ vtriusq̄ꝫ. Hijs gradib⁹ xp̄s ascendit crucē suā. naꝫ pͦ qdē hūiliauit se/ fcūs obediēs vsq̄ꝫ ad mortē. Itē desideriū hūit moriēdi. Luc. 12. baptismo. i. effusiōe sanguis hēo baptizari / ꝛ q̄uo coarctoꝛ donec pficiat. Itē in cruce nudat⁹ nihil hūanū ꝯcupiuit. ps. Paup sūꝫ ego ꝛ ī laborib⁹ a iuuētute mea. Itē crucis nō exhoꝛruit ignominiā. ps. Propter te sustinui oppꝛobriūꝫ: op̄uit ꝯfusio faciē meā. Tertius xp̄i ascē-

fus fuit i celū. Mar. 16. Assūptus ē i celū/z sidet a dxtris dī. 4⁹ vo eius ascēsus ē i corda credētiū. ps. Accedet hō ad cor altū/z eleuabit deus. Cū.n. accessit hō ad cor altū.i. ad itelligētiā diuinitatis: tūc xps q putabat hō/tm exaltat⁹ ē i ipso corde fideliū/vt credat ds. vn gl. nō in se/ sʒ in te ds grādescit. ¶ Nota ēt q2 in scbola xpi tres sūt gradus disci
3 puloꝝ. Jn iferiori qdē sedēt penitētes. Jn medio actiui. Jn supmo vo ɔtēplatiui. Duodeci vo dnr penitē
Duodecim penitētes. tes pp cās penitēdi totidē numero: quaꝝ tres sumunt ex pte dei/q dā.n. penitēt pp dei reuerentiā: alij pp eius munificentiā: q2 multū ēt idignis largitus est: nōnulli vo pp ipsius lōganimitatē z tollerantiā: sicut ait apls. ignoras qn benignitas dei te ad pniaʒ adducit. Jtem tres alie cāe ex pte penitēdi sumūt a pte penitētis: z h sūt pnatio facultatis peccādi. Jnfirmitas carnis. Vicinitas mortis. Rursus alie tres sumunt extrinsece: z sūt exm z documentū ac miraculū. nā qdā pdicatōib⁹ excitant. alij puocant exēplis: nōnulli visis miraculis cōpūgunt: vt hr Act. 2. Preter has tres alie cāe penitēdi sumunt a pte termini: z hee sūt horror culpe. timor gehēne/ac desideriuʒ celestis prie. Jsti discipuli qui causis pmissis penitēt ascēdūt cū xpo crucē ascēdēte: ipse.n. ait Matth. 16. Si qs vult post me venire abneget semetipm z tollat crucē suā z sequat me. abneget qdē semetipsuʒ ɔsueta relinquēdo: tollat crucē suā carnē cruciādo. Vn Gre. Crux tollit cū p abstinētiā corp⁹/vel p cōpassionē animus affligit: sequat xpm ad celū tēdēdo. ¶ Huius aūt ascēsiōis via est scala pnie: de q Gen. 28. Vidit Jacob scalā stātē sup terrā/z cacu- Scale figura. mē eius tāgēs celū: z angelos qꝫ iacob dei ascēdētes z dscēdētes p eā z dnʒ inniū scale ipsi. Sciēdū q scala est istrm q petunt excelsa: quo ēt giie instri munita psidia z alta castella occupāt: p pniaʒ vo qsi p scalā munitū celi castellū penitētes violēter capiūt: d qb⁹ dr matt. 2. Regnū celoꝝ viʒ patit/z violēti rapiūt illud. Jtē hui⁹ scale pnialis duo stipites/ siue duo latera sūt timor dānatōis/ z spes remissiōis: iter q gdus pnie pcedūt. Gradus vo hui⁹ scale tot sūt qt sūt pnie pfectus: z forte gradus ei⁹. 7. sūt: qs. 7. psalmi pniales ɔtinēt: vel forte vt legit Ezc. 40. xv. gradib⁹ ascēsiōis i tēplū. xv. grad⁹ pnie intelligunt: quos ēt gradus. Gradus 15. ascēdēdi in tēpluʒ. xv. psalmi gradualiū mystice designāt. Prim⁹ deniqʒ gd⁹ ē obloquētiū nō deterreri smomb⁹: siue ɔ obloqntes eē munitū: d q agit pm⁹ ps. Ad dnm cū tribularer. Jn quo dr dne libera aiaʒ meā a labijs iniqs z a lingua dolosa. Et quid det tibi aut qd apponat tibi ɔ linguaʒ dolosaʒ? Sagite potentis acute hee sūt charitatis istinct⁹: cū carbonib⁹ dsolatorijs. Hij st ex⁹ scōꝝ: qs de nigris lucidos: de mortuis viuos: de frigidis ardētes fecit vtus saluatoris. Scds grad⁹ scale ē diuinū auxiliū petere: de quo ait in 2° ps. Leuaui oclos meos i mōtes. zc. 3⁹ gd⁹ ē gaudiū sue z alioꝝ bōe ɔuersatōis: de q ait in tertio ps. Letatus suʒ i hijs q dcā sūt mihi zc. 4⁹ grad⁹ est iter qslibʒ angustias ɔstāter d deo psumere: z h ē. Ad te leuaui oclos meos q habitas in celis zc. 5⁹ ē vt libati a tētationū picul: nō sibi sed deo liberationē attribuāt: vn ait i qnto ps. Nisi q2 dns erat i nob zc. 6⁹ i dno ɔfidē/nō obstāte psptate

maloꝝ.de quo ait qui cōfidit in do
mino ꝛc̄.Septim⁹ est ꝯsolatio ꝯuer
4 se captiuitatȝ pcī in libertatē grē:
de qua ait in septimo ps. In ꝯuer
tēdo dñs captiuitatē syō ꝛc̄. Octa
uus gradus est recognitio gratie
operātis: per quā solam fit iustifi
catio: preuenit eni motū liberi ar
bitrij:de qua ait.nisi dñs edificaue
rit domū:aut custodiet ciuitatē:in
vanū laborant ꝛ vigilant qui edifi
cant:aut custodiūt eam. naȝ vanū
est nobis ante luceȝ gratie huius
surgere a pcīs.Nonus gradus est
timor castus: de quo ait beati oēs
qui timent dñȝ ꝛc̄.Decim⁹ est paciē
tia in aduersis:de quo ait:sepe ex
pugnauerūt me a iuētute mea ꝛc̄.
Undecim⁹ est penitēnalis suppli
catio ex pfunda memoria pcōruȝ
proueniēs vnde ait : de profundis
clamaui ad te dñe. Duodecim⁹ est
humilitas exterioꝝ ꝛ interior: de q̄
ait.Dñe nō est exaltatuȝ cor meuȝ/
neqȝ elati sunt oculi mei.Tertiusde
decim⁹ est sancti operis exercitiuȝ/
quo pparatr habitaculuȝ deo in tē
plo mētis:de quo agit in.xiij. ps.
Memēto dñe dauid: vbi dicit. Si
dedero somnuȝ oculis meis/ꝛ pal
pebris meis dormitationē: donec
inueniā locū dño. Quartusdecim⁹
charitas ad pximū.vñ ait. Ecce q̄ȝ
bonū ꝛ q̄ȝ iocunduȝ habitare fra
tres in vnū.Quītusdecim⁹ est cha
ritas ꝛ laus idefessa dei.de qua di
cit.Ecce nūc bñdicite dñm oēs ser
ui dñi.¶Itē scala ista sup terram
est:q² non est in celo pnīa necessa
ria.In inferno aūt est pnīa qdē vt
dr Sap.5.Sȝ ifructuosa ꝛ vacua:
soluȝ vō in terra ꝯuersantib⁹ dedit
deus pnīe scalā. Itē cacumē pnīe
est pcī plena remissio/q̄ tūc est : vt
dicit in collatiōibus patrum/qn̄ p

cedētū culpaꝝ nō tm̄ voluptās sȝ
ēt memoria est abolita:h aūt cacu
mē celū intāgibile tāgit:q² diuini
tatis pñtia sentit.Eis eni q volunt
deū tāgere/ pauciqȝ ad h pueniant.
donū/figuratr dr:noli me tāgē:nō
duȝ eni ascēdi ad prēȝ meū.¶Iteȝ
angeli assistūt penitētib⁹ ministrā
tes. Sicut ait ps.Angelis suis de
us mādauit de te/ vt custodiāt te ī
oībus vijs tuis.descēdūt aūt ange
li dū pmerētib⁹ferūt auxiliū.Ascē
dunt vō dū sup coꝝ pnīa hñt gau
diuȝ:q² gaudiū est angelis dei sup
vno pcōre pniaȝ agēte.¶Itē huic
scale deus volēs innititr: q² si vult
pctōres q̄s pdestinauit de⁹ saluos
facē:oȝ vt scale pnie adhereat:ma
ior eni pars hoīȝ hac via saluatr.
Innititr ēt huic scale causatr/q² pe
nitētes p eā xpo adherēt.Luc.15.
Erāt appropinquātes ad iesuȝ pu
blicani ꝛ pcōres. Itē p hāc scalam Appli-
pnie ascēdam⁹ hierosolymā celestis catio.
pñe/portātes crucē nr̄am post ie
suȝ:nā ꝛ ipse ductor est ꝛ via. Qui
ait.Jo.14. Ego suȝ via vitas ꝛ vi
ta.Et est via scalaris in q̄ descēdūt
angeli venerātes/ꝛ ascēdūt ꝯtēplā
tes.Sicut ipse ait Jo.1.videbatȝ ce
lum aptū ꝛ angelos dei ascēdētes
ꝛ descēdētes sup filiū hoīs.Itē nlls
p hāc pnie scalā ascēdit hierosoli
mā celestē /nisi quē xps assūpserit.
ipse.n.ait.nemo venit ad patrē nisi
p me. Sed assumit xps secreto ita
vt lateat ēt assumptū.Job.29. Se
creto deerat in tabernaclo meo:
ꝛ idem.13. Si venerit ad me non
videbo eum ꝛc̄.

¶Sermo.2.iiij.ferie post.ij.dñicā
in q̄dragesima ꝛ in ordine.70.

Et ait illi.Ecce ascēdim⁹ hiero 1
solymā/ꝛ filii⁹ hoīs ꝛc̄.) Nūc
ppōit apta dmōstratio future pas

sionis. Et tria facit. Primo .n. ostidit passionis locū. 2° passionis modū (Et filius/hoīs). 3° eiuīdē passiōis actū (ad illudēdū). dicit ergo p°. (Et ait illis ecce) pñtialr (ascēdim⁹). socialr (Hierosolymā) localr q̃ sic figuralr:ita vni⁹ veri sacrificij locus fuit: nā hirlz visio pacis iterpretat: ⁊ q: xp̄i morte pacificata sūt terrena celestib⁹: ideo in pace fcūs est locus ei⁹. ¶ Nota q: licz xp̄s plies suā passionē v̄bis obscur̄ pdixerit: tñ qnqies legim⁹ ipaz passionē eū apte pnunciasse. p° qdē post ꝯfessionē petri q̄ ipe eēt xp̄s filius dei. Mat. xvj. 2° post visam gliaz trāsfigurationis i mōte. Mat. 17. 3° post lunatici sanationē. Mat. 17. 4° b loco cū essēt prim⁹ ciuitati in q̃ passurus erat. 5° iā primo die passiōis. Mat. 26. Scitꝭ q: post biduū pascha fiet/ ⁊ filius hoīs tradet vt crucifigat. Et q̄ ipse sepi⁹ pnūciās repetiuit/ nos frequēti memoria teneam⁹. Quinqꝫ āt sunt memorie passionis ei⁹/ qb⁹ qnqꝫ sensuū passiones crucifigunt in nobis/ vt iā nō dñet in nobis pcm̄. Crucifigat deniqꝫ ꝯcupiscētia oculoꝝ/ libido tāgēdi/ voracitas gustandi/ audiēdi voluptas/ olfaciēdi vanitas. Isti sunt qnqꝫ reges nr̄e sensualitatꝭ/ q̃s qdē reclusērūt filij isrl: postea eoꝝ colla pedib⁹ calcauerūt: tādē in qnqꝫ stipites crucifixi sunt. vt dr̄. Jos. x. Sic motus .v. sensuū. p° qdē p custodiā mētis recludēdi sunt ne erūpāt/ q̄ si eruperint calcādi sūt vt nō pualeant: q̄ si nec calcatione corrigant qnqꝫ memorijs passiōis xp̄i nr̄m aīale crucifigat. Ro. vj. vetus nr̄ hō sit crucifixus est/ vt destruat corpus peti vt vltra nō seruiamus petō: qnqꝫ aūt stipites sūt timor gehēne/ dolor culpe / ⁊ abstinētia corpis/ labor opis/ ⁊ humilitas mentis. Hoc aūt gen⁹ mart ẏrij celandū est ⁊ secrete tenendū/ vt non humana/ sꝫ dīna ex eo glīa requirat. puer. 25. glīa dei est celare verbū: ⁊ q̄ v̄bū nisi illd de q̃ .j. Cor. i. verbū crucis peūtib⁹ qdē est stulticia: hijs aūt q salui fiūt .i. nob/ v̄t⁹ est dei. ¶ Deide cū dic (⁊ fili⁹ hoīs.) ponit modus passiōis xp̄i. circa qd quatuor tāgit. p° eni significat nāz paciētis. (Et fili⁹ hoīs.) fili⁹ dei idē erat ⁊ hoīs: nō aūt in formā dei / sꝫ in forma hoīs passus est vñ augu. sup ps. 63. passus est inqt/ xp̄s hō se teneri: nō eni teneretur/ nisi hō/ a' videret nisi hō/ aut crucifigeret aut moreret/ nisi hō: accessit g hō ad illas oēs passiones/ q̃ in illo nihil valerēt/ nisi eēt hō. Sꝫ si ille nō eēt hō/ nō liberaret hō. Et aduerte q: de se passuro / q̃si de alieno xp̄s loquit q: aliena ē passio a nā dīnitatis: aliena ēt fuit a scā ei⁹ hūanitate: nullus eni iuste patit/ nisi pro culpa ipe aūt pcm̄ nō fecit: nec inuēt⁹ est dolus in ore ei⁹. ¶ Itē tangi xp̄s. ptātē crucifigētis (tradet principibus sacerdotuꝫ) .s. anne ⁊ Cayphe/ ⁊ scribis. Et nō q: tradidit eū p̄r. Roma. viij. ppo filio suo nō pepcit de⁹: sꝫ p nobis oīb⁹ tradidit illū: tradidit eū fili⁹ .i. seipꝫ tradidit Gal. ij. fili⁹ di dilexit me/ ⁊ tradidit semetipm p me: tradidit ēt eū spūs scūs. Heb. ix. p spm̄ scm̄ obtulit seipsum imaculatū deo: tradidit aūt eū btā trinitas ex multa charitate bēignitate/ ⁊ clemētia. Sꝫ quē tradidit pie ex auctoritate dīnitas/ iudas ipie tradidit: nā q̄ pia largitate disposuit dīnitas/ hō cupiditate lucri pfecit. Mat. 26. Quid vultis mihi dare ⁊ ego eū vob tradā. Item tangit dānationem mortis. (⁊ condēnabut eū morte) q̄ quidē

Quinqꝫ es pdixit xp̄s suā passionē.

Figura de qnqꝫ regib⁹ a filijs israel castigatis .s. qnqꝫ sensus i nobis.

2.

Augu.

Et legit sabbato scō in matutinis.

factum est in ɔcilio sacerdotũ/scribaꝝ/ꝛ phariseoꝝ/atqꝫ senioꝝ habito apđ cayphã põtificẽ:ibi ẽt adiudicauerũt eum morti Marci.14. oẽs ɔdemnauerãt eũ esse reũ mortis. Itẽ tãgit aliã eius traditionẽ (ꝛ tradent eũ gẽtib⁹.) pilato.s.ꝛ ptãti romanoꝝ. Mat.27. Vinctũ adduxerũt ꝛ tradiderũt põtio pilato p̃sidi. p̃mo qdeꝫ tradit⁹ fuit a iuda iudeis: postea iudei ɔdemnatũ morti tradiderũt gẽtib⁹.ꝛ sic iuxta vulgare dictũ:de manu in manuꝫ processit.j.Re.21.Mutauit dauid os suũ ꝛ collabebat inter manus eoꝝ/ ꝛ impingebat in hostia porte. Ratio aũt hui⁹ secũde traditiõis est: q: vt dr Jo.18.iudeis nõ licebat interficere quẽq̃:sꝫ hui⁹ rei summa ptãs erat apud gẽtes.vñ ait xp̃o pilat⁹. Jo.19.Nescis q: ptãtẽ habeo crucifigere te/ꝛ ptãtẽ habeo dimittere te?hac ergo de cã eũ tradiderũt gẽtibus: vt queꝫ mortis reũ iudicauerũt illi crucifigerẽt: nec vacat a misterio/q: sibi traditũ nõ retinuerũt iudei/sed gẽtibus tradiderunt xp̃m:iaꝫ enĩ ipso facto designabat/ q̧ grã fidei ei⁹ queꝫ susceperãt nõ erat mãsura apud eos/sed in gẽtes
3 trãsitura. ¶ Deinde cũ dicit (ad illudẽdum ꝛc̃.) distinguit tres act⁹ passiõis xp̃i.primus qdem illusionis:de q̃ ait (ad illudẽdũ.) Abdie.j. Oẽs viri federis tui illuserũt tibi: inualuerũt aduersuꝫ te viri pacis tue. ¶ Et nõ q̧ q̃ter illuserũt xp̃o. p̃mo qdẽ ei⁹sapiẽtie. Luc̃.22.ministri põtificũ illudebãt ꝛ velabãt faciem eius/ꝛ pcutiẽtes dicebãt:prophetiza/quis est q te pcussit?Secũdo illuserũt eius innocẽtie ꝛ mansuetudini. Luc̃.23.Spreuit aũt illum herodes cuꝫ exercitu suo: ꝛ illusit indutũ veste alba. Tertio illu

Quãt fuit xp̃s illusus.

serunt dignitati eius regie: quãdo habitu regis induerũt eũ purpura/ꝛ corõaꝫ spineã ei iposuerũt/ ꝛ sceptrum regale:arundinẽ/ videlicet/dederunt in dextra eius/ ꝛ genu flexo ante eum illudebãt ei dicẽtes.Aue rex iudeoꝝ.4.Illuserũt eius virtuti ꝛ oipotẽtie:quãdo improperabant ei pendenti in cruce. Mat.27.
Mat.27.Principes sacerdotũ illudentes cũ scribis ꝛ senioribus/dicebant alios saluos fecit/ seipsum nõ potest saluum facere. ¶ Secũdus actus passionis fuit flagellatio:ideo ait.(Et flagellanduꝫ.) ps. flagellatus tota die/ꝛ ego in flagella paratus sum.vnde nota q̧ quadrupliciter. fuit xp̃s flagellatus. ¶ Primo quideꝫ cordialr̃ de timore mortis ꝛ fuga/ atqꝫ psecutione discipuloꝝ.Ecli.23. Supposuerũt in cogitatu meo flagella. Item flagellatus fuit clamorib⁹ dicẽtium. Crucifige/crucifige euꝫ. Naum.3. Ve tibi ciuitas sanguinũ nõ recedit a te vox flagelli. Itẽ flagellatus duris percussiõibus. Mat.26.Cõlaphis eũ ceciderũt:alij palmas in faciem eius dederũt. Iteꝫ flagellatus fuit toto corpore crebris verberibus ad colũnã ligatus secũdum moreꝫ romanorũ. Jo.19.Tũc apprehẽdit pilat⁹ iesuꝫ ꝛ flagellauit. ¶ Tertius actus passiõis fuit crucifixio de quo ait (ꝛ crucifigẽduꝫ.) Mal.3.Affigit homo deũ suuꝫ/q: vos ɔfigitis me dicit dñs. ¶ Et nota q: alius quidam actus passiõis ponit in Marco ꝛ Luca.s.q̧ ɔspuendus esset dñs. Duabus aũt vicibus gl̃iosam faciem xp̃i legimus cõsputam fuisse: primo quidẽ a iudeis in domo principis sacerdotũ. Mat.26. ¶ Secũdo a gẽtibus in p̃torio pilati cũ iaꝫ esset morti ad-

Quãt flagellatus.

Iudicatus. Mat. 27. Addit autē lucas q̄ taliter ꝯsumata sunt oīa que scripta erant per pphetas de filio hoīs. Naꝫ vt dicit. Jo. 19. Jn cruce cum accepisset iesus acetum dixit. cōsummatum est: ꝛ inclinato capite emisit spūꝫ. ¶ Deinde ponit resurrectiōis celeritas. (Et tertia die resurget). Act. x. quē occiderūt suspēdētes in ligno / hūc deus tertia die suscitauit a mortuis. Hijs autē de sua passione ꝛ resurrectiōe a xp̄o dictis lucas addit: ꝛ ipi nihil horuꝫ intellexerunt. Erat aūt verbū istud abscōditū ab eis / ꝛ nō ītelligebant que dicebanī / qđ vtiqꝫ mirabile est. Nā iudei obscure etiā de sua morte loquentē xp̄m intelligebant. Joan. 12. Ego si exaltatus fuero a terra oīa traham ad meipsum. Respōderunt aūt iudei nos audiuimus ex lege / q̄ xp̄s manet in eternū: ꝛ quomodo tu dicis exaltari oꝫ filiū hominis. Si igit intellexerunt eū de sua morte loquentē in figura: quō ꝯuenit aplos non ītelligere aperte pnunciantem. Ad h rn̄det beda super lucam tres causas assignās / q̄re eum discipuli nō intellexerunt. Prima q̄ sermonē mortis xp̄i putabāt esse parabolā. Scd̄a q̄ queꝫ non solum hominem innocentem sꝫ etiam deū verū esse sciebāt: hunc nullatenꝰ posse mori putabāt. Tertia q̄ cuius vitā maxime vidē desiderabāt / eiꝰ mortē audire nō poterāt. Judei vo ad eius necē cōspirauerāt quicq̄d de sua passione dicebat ītelligebāt: hoc.n. loquebatur q̄ ipsi meditabanī. Sicqꝫ miro etiā inusitato mō idē subeūde crucis sacramentum / q̄ fidelibus amor abscōdit: in fidelibus inuidia pandit. ¶ Nota q̄ vis in anno legit euāgeliū in quo pnunciat passio xp̄i primo in dn̄ica quinquagesime. 2° in xl^{ma}. h ideo / q̄ mortis christi duplex est effectus primus remissio culpe: quinquagesima enim ad remissionem refertur iubilei. 2° effectus est grā penitentie siue carnis maceratio ideo in quadragesima que carnem macerat hoc euangeliuꝫ legitur. ꝛ quarta feria in qua celi luminaria sunt producta / q̄ in xp̄i passiōe corpalia quideꝫ obscurata sunt luminaria / vt spūalia illustrent. Et rursus ex q̄rtis ferijs xlme hec tertia est / q̄ post lumē nāle obscuratū / ꝛ lumē grē imissuꝫ. 3^m lumen glie xp̄i passiōe preparatū est. hij etiā duo effecus in ipsa xp̄i cruce ostēsi sunt. Remissio quidē / cū ait pr̄ ignosce eis / q̄ nesciūt qd faciūt. Maceratio aūt carnis in latrōibꝰ qui cuꝫ eo crucifixi sunt. Et q̄ carnem sꝫ non vitia aliq macerāt: alij vero vtrūqꝫ: iō vnus latronū a dextris / alter autem a sinistris crucifixus est.

4 Rn̄o sꝫ Bedaꝫ.

Quare bis ī anno legitur euāgelium xp̄i passionē p̄nūtiās.

¶ Sermo. 3° q̄rte ferie post scd̄aꝫ dn̄icam in xl^{ma} ꝛ in ordine.71.

Secundo cū d. (Tunc accessit) ponitur repressio ambitionis: ꝛ duo facit. p° eniꝫ notatur ambitio. 2° ipsius ambitiōis repssio. (Rn̄s aūt iesus) Circa. p^m autē tria facit. Naꝫ primo ponit postulatio ingeneralitatis. Secūdo reqsitio voluntatis. (Qui dixit ei). 3° expressio ptātis (ait illi. dic) Jn prima vero parte. v. tangit. Primo accessum familiaritatis. (Tunc). s. cū denunciata sua morte se in triduo resuscitandum predixerat (accessit ad eum) familiari confidentia. Jteꝫ tangit affectum pietatis (mater filiorum zebedei.) hec Salome matertera xp̄i / cuius maritus zebedeꝰ medio tpe int tp̄s vocatōis duoꝝ 1

filiorum eius/ et mortem xpi mortuus est: ideo ipsa mulier desolata viri solatio/ cum filijs secuta est xpm: talis enim dz esse vita viduarum/ vt post excessum carnalis mariti xpm sponsum requirant: exemplo Iudith. de qua dr Judith. 8 quod post mortem mariti diuinis solum vacabat. ¶ Item tangit consortium propinquitatis. (Cum filijs suis.) Jacobo et Joanne. Item tangit reuerentiam diuinitatis (Adorans.) Sap. 16. opz te dñe adorare. Item tangit petitionis cautatem. (Et petens aliquid ab eo.) Dixit enim in generali peto dñe/ vt qd specialiter postulauero tribuas. etc. ¶ 2° quia mulier in generali petebat: ideo xps requirit in speciali voluntatem eius. (Qui dixit ei quid vis?) Inconsiderata enim exauditio est sine petitionis expressione. Et nota quia voluntates nostre note sunt deo/ etiam antequam velimus. Jo. ij. Ipse iesus nouit omnes: et ideo non est opus ei vt quis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat quid esset in homine: tamen hoc loco interrogat quid vis? vt ea exprimente votum suum/ qd notum erat deo/ etiam hominibus pateret: et ex verbis eius occasionem habeat docendi ¶ 3° ponitur expressio petite potestatis cum dicit. (Ait illi.) In qua petitione tria tangit. petit enim regni et sedis tranquillitatem/ ac ordinis dignitatem. Et primo quidem petit sedis tranquillitatem. (Ait illi. dic.) Et fiet: nemo enim peruenit ad sedem celestem/ nisi eo dicente. i. disponente/ per quem facta sunt omnia. Tren. 3. quis est iste qui dixit vt fieret dño iubente. (Vt sedeant hij duo filij mei.) Sedes ista solis amatoribus conuenit sapientie. Sap. vj. Si delectamini in sedibus et regnis diligite sapientiam/ vt in perpetuum regnetis. Item tangit ordinis dignitatem. (Unus ad dextram tuam/ et vnus ad sinistram tuam.) Quasi dicat sint tibi collaterales/ et ceteris digniores: sciebat enim scriptum esse. Prouer. 4. longitudo dierum in dextera eius/ et in sinistra eius diuitie et gloria. Item tangit regnandi potestatem. (In regno tuo:) De quo regno ait. ps. Regnum tuum regnum omnium seculorum. ¶ Querit aut Hiero. vnde opinionem regni habuerit ista mulier: presertim cum xps predixerit se tradendum/ passurum/ et occidendum. ¶ Respondeo propter id qd addidit se 3° die resurrecturum: putauit enim eum statim cum omnibus sanctis regnaturum: et auidita te feminea presentia cupit immemor futurorum: qd enim in vltimo aduentu futurum est/ ipsa petijt in primo fieri. Commendatur tamen huius mulieris fides/ religio/ et magnanimitas. Fides quidem quia xpi regnum credidit: religio aut quod non secularia/ sed diuina postulauit pro filijs. vnde Chryso. alij filijs suis militias: alij honores: alij pecunias querunt: nemo autem filijs suis deum prouidet perditionem illorum magno precio comparant: salutem aut eorum nec dono accipere volunt. Rursus commendatur magnanimitas: quia pauperibus et piscatoribus sedem regni petijt. Sciens celum non generi aut fortune sed meritis gratie dei esse paratum. Jac. ij. Nonne deus elegit pauperes in hoc mundo/ diuites in fide/ et heredes regni qd repromisit deus diligentibus se. ¶ Item querit quomodo sibi conueniant Mathe9 et Marcus nam Mathe9 vt dictum est recitat matrem filiorum zebedei accessisse et postulasse pro filijs. Marc9 vero ipsosmet refert ita postulasse. vnde ait. Et acce-

Documentum viduis.

Dubi.

Responsio eiusdem omelia que legit in die scti Jo. ante portam latinam.

Dubi. Literalis sn per Mat. et Mar.

dūt ad eū Jacobꝰ ꝛ ioānes filij zebedei dicētes: magr̄ volumꝰ vt qđcūqꝫ petierimꝰ facias nob: at ille dix̄ eis. Quid vultis vt faciā vobis? Et dixerunt. da nobis vt vnus ad dexteram tuam: ꝛ alius ad sinistram tuam sedeamus in gloria tua. ℭ Rńsio ad lr̄am mater petijt pro filijs ꝙ ambitionis fuerat ipsosmet postulare: sed qꝛ eisdē suggerentibus/ et matrē submittentibus ipsa petijt pro filijs: ideo Marcꝰ qđ ꝑ matrem petebant/ ipsos dicit petisse.

Rńsio ꝯcordās eos ad inuicē.

2 ℭ Deinde cū dicit. (Rńdens autē iesus.) Ponitur huius petitionis obiurgatio: ꝛ quatuor facit. pᵒ enī reprobat petitionis nescientiam. 2ᵒ examinat paciendi potentiā. (Potestis bibere.) 3ᵒ predicit passionis tollerantiam. (Ait illis. Calicem quidē.) 4ᵒ adducit retributionis gloriam. (Sedere aūt.) Dicit ergo pᵒ. (Rńdens autem iesus dixit: nescitis quid petatis.) Remigius. bonum quidem est vestrum desiderium/ sed inconsiderate rē honestam postulatis/ qꝛ mihi vultis in regno cōiungi. delectat vos culmen honoris / sed tñ necesse est vt prius vos exerceat via laboris. Et considerandum qꝛ non matri petenti/ sed filijs respōdet dn̄s: sciebat enim ꝙ eis suggerentibus ipsa petierat. ℭ Nō. ꝙ q̄tuor ex causis nesciebant quid peterent. pᵒ qꝛ xp̄i regnū qđ petebant estimabāt esse mundanum. Sed non est ita: īmo tale regnum ipm̄ vitauit. Jo. vj. ꝛ eiusdem. xviij ait: regnū meū non est ex ħ mūdo. 2ᵒ ipsa petitio fuit nescientie/ qꝛ xp̄i regnum qđ ē sanctoꝝ glificatio putabant statī eo resurgente futuꝝ: cum tñ in fine ipsiꝰ xp̄s predixerit. Mat. 19. In regeneratione cū sederit filius hoīs in sede maiestatis sue/ sedebitis ꝛ vos super sedes. xij. iudicantes. xij. tribus israel. 3ᵒ eadem petitio iō nescientie fuit/ qꝛ in ipso regno putabant adesse sinistrū. Cū tñ oēs ꝑtinentes ad regnū in dextris/ ad ipsum vero nō ꝑtinētes in sinistris sint statuendi: vt dr̄ Mat. 25. 4ᵒ petitio ipse fuit nesciē/ qꝛ sine meritis vite ex sola xp̄i cognatione putabant se ius habere in regno eius: cuius oppositū dicit xp̄s Mat. 8. Multi alieni recūbent in regno celoꝝ/ filij aūt regni eijcient in tenebras exteriores: ꝛ eiusdem 21. auferef a vobis regnū dei/ ꝛ dabif gēti faciēti fructus eius. Sic ꝛ q ꝯfit orātes. adueniat regnū tuū nec tñ sic viuūt vt ad regnū ꝑtineant/ nesciūt qđ petant. Jac. 4ᵒ petitis ꝛ nō accipitis/ eo ꝙ male petatis. ℭ Nō. ēt/ qꝛ regnū xp̄i duplr̄ accipif: vno mō ꝓ ecclesia p̄ntis tp̄is Math. 14. mittet filius hominis angelos suos/ et colligēt de regno eius oīa scādala. alio mō ꝓ futura glificatione scōꝝ. Mat. 13. tūc iusti fulgebūt sicut sol in regno p̄ris eoꝝ. vtrobiqꝫ āt ē aliqđ dextꝝ ꝛ aliqđ sinistrū. Militātis qdē ecclie sinistrū ē tormētū mortꝭ: dextrū vō eiꝰ est pax ꝛ trāquillitas. pᵒ tp̄e fuit ecclia in sinistro/ nūc vō in dextris est. Et fm̄ hūc ītellectū quē nesciebāt duo isti discipuli/ datū ē eis qđ petebāt. Jacobꝰ qdē p̄ntī ecclie sinistrū hūit. Act. 12. Occidit herodes Jacobū fr̄ē Joānis gladio. Joānes vō dextrū p̄ntī ecclie tenuit: qꝛ fiī martyrio mortis ī pace qeuit. Jo. 21. Sic eū volo manere donec veniā: tu me sequere. Rursus celestis p̄rie dextrū ꝛ erit plena glificatio hoīs in corpe ꝛ aīa qđ solū in nouissima resurrectione futuꝝ est: in

Regnū dei duplex ꝓ ecclesia militāte ꝛ triumphāte ꝛ vtrobiqꝫ dextꝝ ꝛ sinistꝝ

terim vo aie scoz/qzq btẽ sint/non tñ sunt plene in dextera. qz eaz corpora mortua sunt: nõ adhuc aliqd hñt sinistri. Si vo vt quibusdã vi btũs Joãnes iaz resurrexit z cum xpo btã imortalitate gaudet: ipse sedet ad dexterã eternitatis: btũs aũt Jacobus cuius corpus adhuc veneramur i tris: sedet ad sinistrã mortalitatz xpi. ℂ 2° cũ dicit. (Potestis bibere.) Examiat xps istorũz potẽtiã. circa qd tria tãgunt. pᵒ. n. ingrit xps patiẽdi potẽtatẽ. (Potestis bibere) .i. sentire ac gustare z tollerare. (Calicẽ.) Remigiꝰ noie/i gt/calicis vult itelligi passionẽ martyrij. ℂ Et nõ qz ipse eoz potẽtiaz cogscẽs: de ipso tñ iterrogat/vt ipsis rñdẽtibus nos oẽs itelligamꝰ q nullus valet cũ xpo regnare i celis nisi studuerit eũ imitari p passionẽ in terris. Uñ apls paulꝰ ait. Act. 14. p multas tribulatiões oz nos introire regnũ celoz. Et btũs

In vita sci laurentii. sixtus pp z martyr. oẽs/ingt/sci qzta passi sunt tormẽta vt securi peruenirẽt ad palmã. vñ z btã agata dicebat pfidi. Sicut nõ põt triticũ reponi in horreũ/nisi techa eiꝰ fuerit pculcata in paleis: ita aia mea nõ pt in padisum dei mei ingredi/nisi diligẽter pfeceris corpꝰ meũz a carnificibus tuis attrectari: deniqz z d ipso mũdi saluatore dĩ. Luca. 24. oportuit pati xpm/ z ita intrare gliaz suã. Jtẽ ppuã xps pnũciat passibilitatẽ. (Quẽ.) Calicem passionis. (Ego bibiturus) .i. tolleraturꝰ. (Suz.) de quo añ pdixerat. filius hois tradet ad illudendũz/ z flagellandũ/z crucifigendũz: hic est calix de quo ipse orãs ait. Mat. 26. pr mi si non põt hic calix transire/nisi bibã illũ/fiat voluntas tua: quasi dicat xps. Si vultis mecũ regnare/oz ẽt vos mecũ pati. Ro. 8. heredes quidẽ sumus dei/coheredes ãt xpi. Si tñ cõpatimur/ vt siṁ z glificemur. ℂ Et nõ. qz z qd hic legit addit in marco vbi sic dĩ. potestis bibere calicẽ quẽ ego bibiturꝰ suz: aut baptismo quo ego baptizor baptizari. Et vt dic magr in historia. Calix ad lrãz cyphus ẽ quo calidã sumimus potionem baptismus aũt tinctio siue tinctura dĩ. z p calicẽ passionẽ/p baptismuz vo mortẽ sigñat: nã vt dic cassiodorꝰ Rhaueñ. super. ps. Calix dicit passio/qz cũ mẽsura dabit. Est n. calix cyphus i quo mẽsurate distribuit potus bibẽtibꝰ. j. Corin. x. fidelis d us q non patietur vos tẽtari s id qd potestis. Baptisma vo mors dĩ ad siltudinẽ lane itincte. Sicut. n. lana intingit z accipit alicꝰ coloris dignitatẽ: ita nos in mortẽ descendimus corpales/ z resurgemꝰ spũales. g xps potatus fuit calice passionis z inebriatus pclare: lz eũ irriserit nudatũ maledictionis filꝰ cõdã pmogenitꝰ isrl. Geñ. 9. fuit ẽt xps tinctus baptismate mortz/sumens claritatẽ resurrectionis: de q ait. Luc. 12. baptismo heo baptizari z quo coartor .i. qz magnis desiderijs angor donec pficiat. Licz aũt sic distingnant calix z baptismus. Alij tñ vtrũqz p eodẽ accipiũt .s. p martyrio. nã martyriũ in actu est calix amare potionis: in effectu ãt ẽ baptismus mũde ablutionis. Cũ .n. tria sint baptismata .s. fluminis/ flaminis/z sanguinis: nullũ ita emundat aiaz sicut baptismꝰ sanguinis: qz vt dic adamãtius sup lib. iudicũ. illa duo emũdãt peĩ pterita/lz tollit ẽt futura. ℂ Jtẽ discipłorũ tãgit pmptã facultatẽ. (Dñt ei possumꝰ.) Ex igrãtia passiõis ista S

3a sunt bapta flumis flamis z sanguinis

ꝓ̃dẽtia venit.vñ raba.Inexptis le
ui⁹ vĩ/ꝙ expti timuissent. Ecc̃.34.
Qui nõ ẽ expt⁹ q̃lia scit? ⁊ iõ sic̃ a
p̃n⁹ nesciebãt qd peterẽt/ita nũc ẽt
nesciũt seipsos:nẽo.n.suo posse p̃t
mũdi aduersa/sꝫ adiutore deo tol-
lerare.Jo.xv.sinẽ me nihil potestis
facẽ.ℭ 3° istoꝝ discipl'oꝝ ꝓnũciat
passionẽ dicẽs.(Calicẽ qdẽ meũ bi
betis).i.mei passioni cõicabitis/i c⁹.fi
gura iã ꝓpiqn⁹ passiõi accipiẽs ca
licẽ dedit discipl'is suis dicẽs.bibite
ex h̃ oẽs:vt dĩ.Mat.26.Et gliosũ
istud ẽ atq̃ p̃claꝛ ex eodẽ calice cũ
rege celi bibere.j.pe.iiij.Cõicãtes
xp̃i passiõib⁹ gaudete / vt reuelatio
ne glie ei⁹ gaudeatis exultantes.
ℭ Aduertẽdũ ãt ꝙ si noĩe calicis i
telligit̃ passio citra mortẽ martyri
uꝫ vterq̃ istoꝝ discipl'oꝝ calicẽ xp̃i
bibit.nã sic̃ ceñ sẽ:⁊ ibãt gaudẽtes
a ꝯspcũ ꝯcilij:qm̃ digni hiti sũt ꝓ
noĩe xp̃i ꝯtumeliã pati vt. dĩ Act.
5.Et d̃ iacobo qdẽ certũ ẽ ꝙ ꝓ xp̃o
mlta ẽt mortẽ passus sit.Joãnes võ
martyriũ sustinuit stãs iux̃ crucẽ
ei⁹/q ꝓ nr̃a salute bibit calicẽ pas-
siõis.sic̃.n.btẽ v̾gis ita ⁊ ipsi⁹ disci
pl'i aiaꝫ doloris gladi⁹ ptrãsiuit.p̃-
ter h̃ ãt i doliũ feruẽtis olei missus
ẽ:⁊ relegat⁹ i pathmos isulã/ac ve
neni calicẽ bibit.Sꝫ bap^mo xp̃i nõ
ẽ baptizat⁹:qm̃ a dolore mortis fuit
alien⁹.Jacob⁹ võ hũc baptismũ su
scepit d̃ q̊ dĩ.Act.xij.herodes occi^t
iacobũ frẽꝫ ioãnis gladio:qr igr̃ v
terq̃ ꝓ xp̃o pass⁹ ẽ:sꝫ vterq̃ vitã si
ꝯsumauit mortis martyrio:iõ dicit
eis xp̃s:calicẽ qdẽ meũ bibetis:⁊ ta
cuit d̃ bap^mo. sic exponit magr̃ in
histo.Si võ noĩe calicis idipsuꝫ ꝙ
noĩe bap^mi intell'r.s.mortis marty-
riũ.Sciẽdũ vt dic̃ Remigi⁹ ꝙ dup^r
calix dñi bibit̃.Uno° cũ mors illa
ta a ꝑsecutore pacient̃ suscipit̃.alio

Quare dic̃ cali-
cẽ ⁊ nõ
bap^m ẽ
qr am-
bo passi
sꝫ ñ am
bo passi
d̃e mor-
tui.

mõ cũ aim⁹ pat⁹ ẽ ad ꝑferẽdã mõ
tẽ:⁊ vita gerit̃ digna martyrio:iõ-
q̃ duo st̃ gña martyrij.vnũ i apta
ꝑsecutiõe/aliõ võ i occulta carnis
maceratiõe.Jacob⁹ igr̃ calicẽ mor
tis bibit i apta ꝑsecutiõe:Joãnes ãt
bibit i occulta carnis maceratiõe:
vitaq̃ ei⁹ digna erat apto marty-
rio:ꝙ ẽt pat⁹ erat tollerare ⁊ desi-
derauit.vñ dic̃ Aug.li.d̃ bono ꝯiu
gali:nõ ẽ ipar meritũ paciẽtie i pe
tro q pass⁹ ẽ/q̃ꝫ i ioãne q passus ñ
ẽ.Cõsideremus ẽt qr mũdi amato
res multa paciũt̃ aduersa:⁊ aliqñ
morte dãnãt̃.Sꝫ qr nõ ꝓ xp̃o / veꝝ
ꝓ mũdo ista tollerãt:iõ nõ xp̃i/ sed
mũdi calicẽ bibũt :suñtq̃ mũdi ac
diaboli martyres/qbus calice ba-
bilonis ꝓpinat̃.Apoc̃.19.Rursus
q ꝓ xp̃o patiunt̃ si fuerint impatiẽ
tes calicẽ quidẽ xp̃i sumunt ac gu
stant:nec tñ bibunt/sed ꝑ impaciẽ
tiã reijciũt.Itẽ q solo sermone xp̃i
passionẽ venerant̃/nec tñ sentiunt
q̃ sunt i xp̃o iesu/illi poculũ passio
nis tenẽt i ore/sꝫ nõ trãsglutiũt ad
intima cordis.Ergo xp̃i calicẽ qdã
ẽt non sumunt:alij vero in ore tm̃
hñt / ⁊ non traijciunt plures aũt
traiectum statiꝫ reijciunt.Sed de-
uoti fideles xp̃i calicem bibũt. p̃s.
Calicẽ salutaris accipiã ⁊ nomen 4
dñi inuocabo.ℭ Nõ ẽt qr peniten
tia calix ⁊ baptismus est xp̃i.Calix
quidem amare potionis s̄m men
suram morbi susceptus.p̃s.Pota-
sti nos vino cõpunctionis ⁊ potũ
dabis nobis lachrymis i mẽsurã.
hac deniq̃ potiõe corrupti humo
res digerunt̃ ⁊ separant̃ ⁊ eijciun-
tur ip̃a ẽt penitentia baptismus.i.
lauachrum est:de quo. p̃s. Asper-
ges me domie ysopo ⁊ mũdabor.
Mar.i.baptism⁹ pnie in remissio
nẽ pcõꝝ:nullus aũt pcõꝝ a sinistra

Uel am
bo ba-
ptismũ
.i.mortẽ
martiri
uꝫ acce-
perũt sꝫ
iacobus
in actu
Jo.võ
qr pat⁹
erat aĩo
Calicẽ
mũdi q
bibant.

dānationis trāsferi in dextrā regni celestis/nisi hoc calice potatus/ꝛ tali baptismo lotus fuerit. Mat. iij. pniam agite/appropinquabit enim regnū celoꝝ ꝛc. ¶ Quarto cū dicit (Sedere aūt) distinguit de retributione glie. Et duo facit pmo.n.ostēdit qbus nō daf. Scdo: qbus tribuitur. (Sz qbus paratū est). Circa pmū aūt duo tangit: pmo,n.repetit postulationē. (Sedere aūt ad dextrā meā vel ad sinistrā). q illi postulauerūt. Sz tn alio sensu vtif nunc dextra ꝛ sinistra ab eo quē illi itellexerūt: ipsi/enī more secularis regni cupiebāt esse collaterales eterni regis nō est aūt in celis talis distinctio honoris ꝛ dignitatꝫ: sz vt pmissuz est/sinistrū glie ē in septima gestētiū: dextrū vo erit i octaua resurgēt.ū. Sinistrū.n.hñt aīe btē añ resurrectionē/tūc plene future in dextris. ¶ Itē tāgit postulati negationē (nō est meū).i.ad me non ptinet (dare vob). Sciendū qꝛ nemi daf celeste regnū nisi p xpꝫ: ei⁹.n.officiū ē. Sicut eidē celestis pr dicit. Mat. xx. voca oparios ꝛ redde illis mercedē suā: nō dat aūt ipm/nisi operātibus: ꝛ id cū dicit (nō est meū dare vobis) faciēda est vis in eo q dicit (vobis) nō (vobis).s.qꝛ nō vre nature: nec (vobis).i.p vobis: qꝛ estis mei ppinqui: nec (vobis) ambitiosis nec (vobis) nesciētibus qd petatis nec (vobis) psumētib⁹ de pprio posse nec (vobis) et calicē meū bibētib⁹: qꝛ vt di. Ro.viij.nō sunt ɔdigne passiones huiꝰ tpis/ad futuraz gliaz ꝛ.j.Corin.xiij.qdā tradūt corpus ppriū vt ardeat: ꝛ tn nihil eis pdest: ḡ sessio celestis regni/non debet nāe/nec generi/nec vtuti passionis/nec ambitioni/nec isipiētie/nec psumptiōi: quoꝝ pma tria.s.nā genus/ꝛ vtus/celeste regnū nō attingūt: reliq̄ vo tria.s. ambitio/ nescia/ ꝛ psumptio/ēt ab eodē regno repellunt. ¶ Scdo ōndit quibus daf sedes regni celestis dicēs (sed) meuz ē dare sessionē a dextris meis vel a sinistris illis (qbus paratū est a patre meo).nā pcurator prisfamilias eis solis dedit mercedem opis cū: qbus ipse paterfamilias ex denario diurno ɔuenies misit eos in vineā suā. ¶ Et nota/qꝛ celeste regnū ppararaf ꝛ paraf ac ēt daf: eius preparatio est pdestinatio eterna/ ab origine mundi: nā predestinatio: vt dicit Aug. ē preparatio glie: paraf autez in tpe vocatione ꝛ iustificatiōe pcōrū: daf vero glificatione aiaꝝ: de qbus ait apls. Ro.viij.quos pdestinauit hos ꝛ vocauit: ꝛ quos vocauit/illos ꝛ iustificauit: quos aūt iustificauit/ipsos ꝛ glificauit: nemi ḡ daf regnuz celeste q nō pus iustificatus fuerit ꝛ vocatus/ac etiā predestinatus: multis autē predestinatis/ vocatis/ꝛ iustificatis/ nō ē datū regnū celi/etiā post cursuz vite pñtis quoadusqꝫ venit filius pris familias q īplevit dispēsationē crucis/ꝛ celū nobis apperuit ḡ pr ꝛ filius fm diuinitatis potētiā preparāt ꝛ parāt sedes regni celestis: sic idez filius ait. Jo.14.vado parare vobis locuz. Sz qꝛ solus filius fm hoiem mortuus est: iō sui dicit esse officij regnū eis dare/qbus ondūz preparatū ē ꝛ paratū. ¶ Sz cū pri⁹ dixerit nō esse sui officij regnuz celeste dare hijs duob⁹ discipulis: nūc vero dicat se datuꝛ hijs qnibus paratū ē: nūqd istis discipulis nō erat paratū regnū? Et dicēdū qꝛ paratū erat nō eis/sz gre dei.i.nō nāe/ aut eoꝝ meritis/sed ex gr̄a dei: ipsi enīz sunt/ex numero eoꝝ qbus ab eterno paratū

Regni celoꝝ pparatio ē pdestinatio.

Dubiū

Rñ

no paratū

no paratum est a patre celesti sedere a dextris et a sinistris regni celorum. Unde in festo bti Jacobi anteq̃ euangeliũ hoc legatur premittitur epistola Eph.j. benedictus deus qui elegit nos in xp̃o ante mũdi constitutionem/ vt essemus sancti et immaculati. Qui predestinauit nos in adoptionem filiorum secũdum ꝓpositum voluntatis sue in laudem glorie sue. ¶ Nota etiam ꝙ Hiero. exponendo capl'm istud facit vim in hoc ꝙ dicitur non est meum dare vobis: q2 regnũ celorũ non est dantis/ sed accipientis. Beda vero dicit ꝙ sinistra qñ in bonã partem accipitur vitã designat p̃ntis ecclesie/ cuius sedes est prelatio: dextera vero btitudinem designat. Ambo igitur isti discipuli sederunt in sinistris / qm̃ ad tempus aplat⁹ officio presiderunt: nũc vero sedẽt a dextris/ q2 de p̃nti visione vti cõditoris letantur: quorum vtrunq3 datur xp̃o distribuẽte. Sed q2 mater filiorum zebedei petitionem suã retulit ad xp̃i humanitatem/ scd'm quam erat passurus: ideo ipse ait (non est meum dare vobis). sed sm naturam diuinitatis/ qua equalis est patri eius erat dare gloriam sicut et patris.

¶ Sermo. 4. quarte ferie post secũdã dñicã in xl^ma et in ordine. 72.

1 Accessit ad iesum mater filiorũ zebedei cũ filijs suis adorans et petens aliqd ab eo.) Qualem se debeat exhibere oraturus deũ his verb' ostẽditur. Et p° quidẽ nõ sterilis neq3 nouerca/ sed mater sit cuius sancte opationis fecunditate q2 sicut mater prolẽ/ ita mens opationem concipit et parturit/ tũ etiã misterationis pietate: q2 .iij. Regum.3. Ex tali affectu iudicata est vã mr. Itẽ oraturus deũ/ accedat/ adoret/ petat. Accedit charitas adorat humilitas: fides petit. Charitatis quidem affectibus acceditur ad deũ. Luc. 14. amice ascende superius. Humilitate vero adorat deus: est enim adoratio dei Reuerentia humilitate etiam corporis ostensa: sicut capitis inclinatione / genuflexione/ corporis curuatione/ et prostratione/ manuum eleuatione/ cõiunctione/ expansione. Quod autẽ huius reuerentie honor ab humilitate procedat dicitur Ecc. 3°. Magna potẽtia dei solius ab humilibus honorat. De fide aũt potente di Jac. p°. Postulet i fide/ nihil hesitans. Itẽ in petitiõe obseruãda sũt duo. s. qd et a quo petat: petẽdũ est ꝙ sit aliqd: nã vana et pnitiosa nihil ad nos ptinẽt. Et q2 petitio faciẽda est ipsi iesu. i. salutari. iõ aliqua petita salubria et salutaria sũt. ¶ Nõ est aũt eorum que petunt numer⁹ indeteriat⁹. Sz oĩa reducunt ad. vij. petitiones in dñica oratione cõtẽtas. Mat. 6. vos aũt sic orabitis. (Pat nr̃ qui es celis. etc.) Ubi aduertendum ꝙ ista oro est perfectissima pp 1°. tũ pp continentiã pciũ orationis tum etiã pp sufficientiã recte petitionis. Et p° quidẽ vt di. j. ad Thy. ij. partes orationis sunt q̃tuor. s. obsecratio/ oro/ grarum actio/ et petitio. Primas tres ptes hẽmus cum di. (Pr nr̃ qui es in celis.) quartã vo partẽ. s. petitionẽ sufficient hẽmus distinctã cũ di. (Scificet nomen tuum. etc.) Et p° qdẽ grarum actiõe expresse oram⁹ deũ dñtes. (pr nr̃) recognoscim⁹ eñi et ↄfitemur diuine adoptiõis donũ qd ad grarum ptiẽt actionẽ: q2 ex dei gra ei⁹ filij sum⁹ et ipse est pr nr̃. Oram⁹ deũ obsecratione: est eñi obsecratõ p sacra ↄtestatio:

Quid adorandũ sit.

Expositio orationis dñice.

Partes orationis q̃tuor. s. obsecr° oro grarũ actio et petitio.

Obsecratio qd sit.

vt cū dicimus p scām incarnatiōez tuaz libera nos dñe. In oīone aūt cū dicim⁹ (pi nr̄) nō solū recognoscim⁹ adoptiōis donū/ sz ēt p ipam dei pris p̄initatē obsecram⁹. 3ª vero ps oīonis que cōi noīe oīo dī significaf cū orantes dicim⁹ (q es in celis). Est eni oīo vt a ceteris ptibus distinguif ascensus intellect⁹ ad deū vt dicit damascen⁹. Hic vo ascēsus prouocaf cōsiderādo q is quē oramus. Pi nr̄ est in celis. q̄si dicaf nobis sursū corda ꝛ orando ipsa hēamus ad dnm. ¶ Aduertēdū. q tres iste oīonis partes rōnabilr precedūt quartā. s. petitionē: ad h eni vt petitio sit efficax ad ipetrandum/ prius oportet gr̄as agere de pceptis muneribus gr̄az exhibentes bn̄ficia potiora sumam⁹. Sed vt petitio sit efficatior prius opz obsecrare: nec est vlla tā efficax obsecratio q̄z deū piez p suā pinitatem ꝯtestari: pter aūt duo ista/ opz p̄us etiā orare. i. mēte cōiungi deo q̄z petere. Jac. iiij. appropinqte deo mēte/ ꝛ appropinqbit vobis bn̄ficio. ¶ Sed nūc p̄missas duas clausulas exponamus. cū eni oramus (pi nr̄.) duplex bn̄ficiū dei ꝯmemoramus. s. p̄initatis: q² (pater) ꝛ cōitatis: q² (noster) pi quidē nobis ē de⁹. Deut. xxxij. Nūqd nō ipse ē pi tu⁹ qui possedit/ ꝛ fecit ꝛ creauit te: ꝛ tota scā trinitas est nobis pater: nā qui est pi vnigeniti sm nām/ ipse est nobis pi sm grām Mat. 23. Unus est pater nr̄ qui est in celis: ꝛ Joan. xvj. Ipse eni pi amat nos. vnigenitus etiā dei filius est nobis pi qbus dixit. Joā. xiij. filioli adhuc modicū vobiscū sum. Esa. 9. Puer natus est nobis dicif pater futuri seculi. Rursus spūs sanctus pater noster est: iuxta illud, veni pi pauperū/ veni dator munerū veni lumen cordium. Nobis aūt est pat deus/ qm̄ ab ipso pncipalr hēmus eē/ nutrimentū/ ꝛ disciplinā: que tria carnales parentes filijs largiunf. triplex quidē esse. s. nāe/ grē ꝛ glie: deus nobis tribuit esse quidē nāe quantū ad aiam: non est dubium quin ipse produxit aiaz creator generatiuā etiā virtutē/ ꝛ formationez corporis carnales pentes ab ipso hn̄t. ij. Macha. vij. Scā mater pro filijs ppria quorū laniabanf p lege dei corpa. Nescio ingt/ quō in vtero meo appuistis: neqz eni ego spm̄ ꝛ aiam donaui vobis/ neqz singulorū mēbra ego ipsa cōpegi. Sed mundi creator q formauit hoīs natiuitatē vnde ait auerois q diuina virt⁹ opatur in formationē corporis. Ab ipso etiaz deo hēmus esse grē. Jac. j. Uolūtarie genuit nos verbo veritatis sue. de esse aūt glie q a deo sit dicit ps. grām ꝛ gliam dabit dn̄s. Rursus a deo pie hēmus alimentū: ipse eni materna vbera implet lacte: ipse imittit matribus affcm̄ tribuēdi: ipse affectuz dirigit ad sugēda vbera: ipse gn̄alr corpori tribuit alimentū ꝛ vestimentū. Mat. 6. Nolite solliciti esse de istis: scit eni pater vr̄ celestis q² hijs oībus in digetis. Itē disciplinaz morū ꝛ doctrinā rerum a deo pie hēmus/ qui docendis ingenium ꝛ capacitatez doctoribus vero intellectum tribuit/ et facundiam: ideo dicitur Mat. xxiij. Unus est magister vester qui est in celis. Et ideo equiualens non possumus summo ꝛ pricipali pri retribuere multo minusq̄z carnalibus pentibus. Et aduertendū q dn̄ice oīonis pricipium est (pater nr̄) ꝛ non deus noster/ aut dn̄s nr̄/ aut rex noster/ ꝛ

Quid oīo sit

Eccl[e]siastice in[...] seqntu[r] sci spū[s] pi nr̄ [...] deus [...] pt tri[a] q̄ a pi[e] hēmus q̄ etiaz ab ipso esse nutrimen[tum] ꝛ disciplinā.

Quare multa talia vt dei ad nos charitatẽ
n pnci- ⁊ p̄rne dilectionis affectũ oñdat:sic
dio oio ꝙ ꝯfidamus nos petita obtẽturos
nis inci quasi] dicamus . Si pater es/audi
cipim⁹ filios/⁊ largire ipsisq̃/petũt.Luc.xj.
a no- Qui vr̃m a pr̃e carnali petit panẽ/
mie pa aut ouũ/ aut piscẽ/⁊ non dabit illi.
tris nõ Si g̊ vos cũ sitis mali/nostis bona
ab alio. data dare filijs vestris.quãto magis pater vr̃ de celo dabit spũm bonuz petentibus se? Quid eni negabit filijs/qui iam dicit ꝙ pater est? ¶ Scd̃o huius beneficij ponit cõitas (noster) nõ enim vnius sed communis est pater fideliuz: ergo qui habet orat patrẽ ne ꝯtẽnat ceteros sed memor erit eos sibi esse fratres: iõ duplex charitas in duobus istis verbis isinuaẽ:charitas quidẽ paternitatis/qr (pater) charitas vero fraternitatis/qr (noster). Mat.23 Oẽs vos fratres estis/ ⁊ vnus ẽ pater vr̃ qui est in celis Glo.monetur nobilis ⁊ diues nõ superbire cõtra minores:nõ enim vere possunt dicere pater noster/ nisi fratres sint. ¶ Tertio ponitur celsitudo huius patris (qui es in celis).dic̃.Auer o. ꝙ in hoc cõcordant oẽs leges deũ .s.esse in celo.Sz veritas fidei plus cõfitetur:ille enim dicit in celo singulariter. Fides dicit in celis pluraĺr:ille dicit in celo tm̃ esse deum fides dicit in celo ⁊ in terra/⁊ in oĩ creatura ipum esse. Hiere.23. Celũ ⁊ terrã ego ipleo ⁊ ps. Si ascendero in celũ tu illic es/si descẽdero in ifernum ades. Rursus ille dicit deum esse in celo vt motorez. Fides dicit euz esse in oĩ creatura vt creatorem/⁊ cõseruatorem.Sz cũ dicatur in celis esse pluraĺr/distinguendũ est de celo/ qd̃ quadruplex est .s.diuinum /angelicũ/mẽtale/⁊ corporale de p̄mo. Esa.19.Ait lucifer in celũ ꝯscẽdam.i.ad equalitatẽ diuinitatis perueniã.De scd̃o Glo.sup illud in pncipio creauit de⁹ celũ ⁊ terrã.i.angelicã nãm/ ⁊ corporalẽ sbam.De tertio Augu.in Glo. 1^m (inqt spũm) celũ sumus.De.4. Geñ.j. appellauit deus firmamentum celũ ꝙ quãtũ ad p̄mũ celuz pr̃ de⁹ est in celis.i. ĩ pr̃e ⁊ filio ⁊ spũ scõ qr vna deitas ẽ in trib⁹ : qñtũ vo ad scd̃z celũ de⁹ est in celis ĩ angelicis spiritib⁹.Vñ glo.i cel ẽ de⁹.i.ĩ secretis spiritib⁹ / ĩ qb⁹ ẽ vt sint ⁊ bti sint qnãtũ aũt ad tertiũ celũ ipse de⁹ pr̃ est in celis.i.in sctis mẽtib⁹electorũ est p grãz in hitãs ps.tu aũt in scõ hitas.Jo.xiiij.Si quis diligit me sermonẽ meũ seruabit/⁊ pr̃ me⁹diliget eũ/⁊ ad eũ veniem⁹/ ⁊ mãsionẽ apd̃ eũ faciem⁹.Est ẽt de⁹ in celis corporalibus ⁊ in oĩ creatura per potẽtiã p̄ñtiaz/⁊ essentiã/in quocũqz aũt ẽ/ siue in terra/siue subtus terrã:tñ in eis exñs/in celis dĩ eẽ:qr celesti modo.i.spũaĺr/supereminẽter/nõ loco sz ppũe nãe:virtute.n.est in oĩ creatura.Jõ aũt sz glo.orãtes pr̃ez deũ dicanius (qui es in celis)ad spũalitatẽ in qua hitat festinare discam⁹/ ⁊ celestia ab eo queramus.¶ Dein de ponit.iiij.pars orõnis .s.postulatio in.7. petitiones distincta:qua deficarũ p̄ma est de noĩe deitatis scñficã do.Scd̃a de regno eternitatis obti nẽdo.3ª de placito diẽ volũtatis adi plẽdo.4ª de subsidio nr̃e fragilitatis largiẽdo.5ª de debito pũitatis dimit tẽdo.6ª de piculo tẽtationis pcauẽdo.7ª de malo penalitatis amouen do:qua ꝛ petitionũ tãta sufficiẽtia ẽ sz glo.vt iz si hijs tm̃/sz ẽt alijs vbis oret de⁹:sub eodẽ tñ sensu ⁊ nõ alio sit orãdũ:qcqd eni quibuscũqz vbis recte petimus/hijs.7.petitionibus ꝯtineẽ.p̄ma itaqz oĩum petitionũz

Celũ 4^x
diuinũ angelicuz
mẽtale ⁊ corpa
le.

.7.petitiones
ĩ oione
clause ꝙ
b⁹ ꝯcludit esse
qd̃ sub
alijs vbis petitur.

p̄ma petitio.

ad laudē z honorē ptinet diuinitatis.qz bonū eius oi ēt nro bono pponēdū ē.iō petim⁹.(Scificet nomē tuū.)nō petim⁹ vt qđ nō ē scm/ scificet:neqz vt qđ scm ē/sancti⁹ fiat Scm.n.z tribile nomē ei⁹:s3 h petim⁹ vt sic đitat3 nom scm ē/sic inotescat hoib⁹ qten⁹ nihil putet eo sancti⁹:z h 9 idolatriā. qsi dicat. cesset
3 falsa scificatio nois idoloz/z fiat vā fides. De scitate nois dei aīr s3 gl. nomē/ingt/pris in nobis ē/ qz ei⁹ sum⁹ filij.Hiere.14.Tu ī nobis es dñe/z nom scm iuocatū ē sup nos: h aūt nomē petim⁹ in nobis scificari.p° vt pseuerem⁹ in scificatōe: quā ipsi⁹ noie ī baptismo suscepimus. 2° vt dcē scificatōis ipe opet augmētū. 3° vt vita z morib⁹ pris nom scm eē oñdam⁹/qz pris bōitas relucet ī filijs. S3 ista scificatio redūdat ī pmā.si.n.trib⁹ hijs mōis nomē suū deus in nobis scificauerit: sanctificabit⁹etiā illđ ex hoc in estimatiōe z fide hominum ceteroz. ¶Scđa petitio ē de regno supne felicitatis obtinēdo:nā post summi pris z reg3 honorē/nihil magis ē desiderādū qz cū ipo ei⁹regni cē ptícipes.Jō 2° loco petim⁹(aduēiat regnū tuū.)Cui⁹ reg^m qztū ad pñs tripl'r itell'r.s.anagogice tropologice z allegorice.Anagogice qdē dei reg^m ē celest3 patria/vbi etna felicitate regbūt sci đ q Mat.25.vēite bñdci pris mei/pcipite patū vob regnū:tropologice aūt reg^m dei ītra nosmetipos ē/dū legib⁹ ipsi⁹ obtēpam⁹:eiusqz dñatōi volūtarie sbijcimur.Luc.17.Reg^m đi ītra nos ē Allegorice vō dei regnū ē ecclia.s. ppl's fideliū/ī qb⁹ ipse đs regnat. vñ Gre.Regnū celoz pñtis tpis ē ecclia.Jtaqz p° petim⁹vt nob aduēniat regnū glie. 2° petim⁹ vt nobis

In homelia v ginui3.

fiat regnū obediētie. 3° petim⁹ vt aduēiat regnū ecclie:vt.s.tot⁹ mūdus regi sit xpo subiect⁹.Et qz reg^m felicitat3 iure hrditario poti⁹ nobis adueniẗ/qz ip3 nris actib⁹ acqram⁹ iō nō petim⁹ venire ad regnū/s3 vt regnū ip3 nobis filijs đbitū aduēniat.sil'r regnū obediētie nō nris merit3/s3 gre munē nobis aduēit. Regnū ēt ecclie sola đi dispōne nō hūano igenio veniet. ¶3ª petitio ē đ adiplēdo đi volūtate q ordiatẽ seqẗ ad pmissaz:nulli⁹.n.vēturi regni felicis erit possoz/q pñtis iustitie nō fuit obfuatoz iō petim⁹.(fiat volūtas tua)a.volūtū tuū.vñ gl. volūtas/igt/dei ē pceptoz ei⁹ custodia.(sic ī celo z ī terra).i.sic ī angelis/ita ī hoib⁹.đ angel' qdē dr ministri đi q facit3 volūtatē ei⁹:vel sic ī iustis/ita z ī pcōrib⁹ puersis: vl' sicut ī xpo/ita z ī ecclia:vel sic ī mēte fuio legi dei/ita ēt carne/vt caro pcordet spūi.ps.Coz meu3 z caro mea exultauerūt in dcū vev. h oīa patēt ī gl.Nec tm petim⁹vt qđ vlt đs velim⁹/s3 vt fiat volūtas ei⁹ī nobis.i.vt sibi nō nobis viuamus zč. ¶4ª petitio ē đ subsidio sufficiēti pñtis vite:q iō seqẗ pmissaz/qz pus desiderādū ē spūale/qz corpale bonū:petim⁹ g.(panē nrm qtidianū da nob hodie.)noie panis tpalis z spūalis vite ītelligētie subsidia. Et p° qztū ad tpale subsidiū dič Aug.ī epl'a ad pbā de orādo deū/panis h loco sigat oēz sufficiētiā vict⁹ necessarij:qz pcipu⁹ cibus ē hoīs:vñ in mattheo scriptū ē.panē nrm supsubalē.i.pcipuū.da nobis hodie.Et aduertēdū q istis vbis corpalis alimēti sex tangit circūstātias . pma est simplicitat3.(panē)nō dicit carnes/ aut pisces:s3 hoc ēt noie panis intelligant.Sed panem dicit

qui ē simplex victus/ vt cōmunibus simus ɔtenti/neq̃ aut superflua/aut curiosa q̄ramus. 2ª circūstantia est eq̄tatis.(nostrū.)non alienū.Sed nostrū nobis.s.ex nr̄o labore/debitū.ps.Labores manuū tuarū qui mādu cabis. 3ª circunstantia est cōtinuitatis.(quotidianū).i.quo indigemus quotidie/ne p̄sens vita q̄sicq̃ defectuosa ante tē pus deficiat.Sed in Mattheo dicit.(sup substantialē.)nā panis iste mālis/qm̄ nostrū aīale sustentat/ panis substātialis est.Sz si hoc ipsum sustētamentū p̄ dei seruitio ad ipsis gl'iam referat substātialis panis/fit supsubstātialis: nō ḡ petim⁹ panē subalē.i.victū corpalē/quo sustentemur tm̄/sz petimus supsubalez panē/vt māli pane sustētati supsubstantial'r viuamus. 4ª circūstātia est diuine largitatis. (da.)nō reddas quasi debitū:q2 p̄ pter istū panē tibi nō seruim⁹. Sz da liberalē/q̄si donū adiectū.pūer. 30.diuitias dn̄e ne dederis mihi/ sz tm̄ victui meo tribue necessaria. 5ª ɔditio est cōitatis.(nobis.) nō dicit mihi/sed nobis:q2 or̄o ista ē cōis : ⁊ q̄cunq̃ orat / p̄ fratribus orat.Uñ in p̄ncipio dr̄ Pr̄ noster. ⁊ in ɔsequētib⁹ petitōibus.dimitte nobis debita nr̄a.⁊ ne nos inducas in tētationē.⁊ libera nos a malo.q2 nō p̄ se/sed p̄ fratrib⁹ dz orare/q a p̄ncipio p̄fessus est cōez patrez dicēs pr̄ nr̄.Sexta circūstātia
4 est pascētis. (hodie).i.p̄n̄ti tp̄e : ne de crastino simus solliciti. Augu. Pascebat/inq̄t/xp̄s ɔtēnētē iudā/ nūq̄d nō pascet sequentē se fidelē. Scd̄o ista petitio pōt itelligi de subsidio vite sp̄ualis/sine quo deo nō viuimus:nā panis supsubstātialis est quo idigem⁹ quotidie.p̄° q̄dez
sm gl.est ds ipse/q ē sup oēs substātias.Jtē panis ē corp⁹ xp̄i. Jtez panis ē vbū dei.Jtē panis ē iustitia .i.p̄cepta sp̄ūalia/q̄ sp̄ st̄ exercēda: panis sp̄ūalis iste q̄druplex quotidian⁹ ē:qm̄ ip̄e dic̄ Eccl̄. 24.q edūt me/adhuc esuriēt:h̄ q̄tidian⁹/ sed ī patria eternus:hic panis assidue per fidē ⁊ charitatē reficere dz/ q2 sine eo nemo viuere pōt.¶Aduertendū q̄ in.7. petitionib⁹ or̄onis dn̄ice p̄ª solū est de bono diuinitatis:sex reliq̄ue ad nos p̄tinent:q̄z tres sūt de bono obtinēdo:tres se quētes sūt de malo cauēdo. bonū aūt nr̄m triplex ē.s.finale/⁊ h̄ petim⁹ dicēt es (adueniat regnū tuū.) Alterz bonū ē necīuz/sine q̄ finis ñ h̄r:⁊ hoc petim⁹ dicētes (fiat volūtas tua sic̄ ī celo ⁊ ī terra.) 3ᵐ bonū ē vtile adiectū.qd̄ petim⁹ dicētes (panē nr̄m quotidianū da nobis hodie) q̄ 3ª bona eē petēda sal uator ōndit Mat.6.dicēs.q̄rite p̄mū regnū dei/quo ad p̄mū ⁊ iustitiā eius/quo ad scd̄m:⁊ hec oīa vite necessaria adijcient vobis/quo ad 3ᵐ.Tria vo mala q̄ p̄hibent assecutōez triū istoz̄ bonoz̄ petim⁹ a nob̄ remouē trib⁹ petitiōib⁹ seq̄uētib⁹:q̄z p̄ª petit culpe remotōz:qm̄ pcm̄ p̄hibet efficm̄ assequēdi p̄ᵐ finale bonū. s.ne regnū dī nob̄ adueniat.j.Cor̄.6. neq̃ fornicarij/neq̃ idolis seruiētes/neq̃ vl'r pcōres regnū dei possidebūt:iō petim⁹ dicētes. (Et dimitte nobis ⁊c̄.) vbi p̄° petim⁹ culpe dimissionē. 2° adiungim⁹ dimissionis ɔditionē.ibi.(Sicut ⁊ nos.) q̄tū ad p̄ᵐ petimus dicētes.(Et dimitte).i.pce/⁊ ɔdona. (nobis.)ɔuersis/q2 nō dimittit culpa/nisi penitēti.Et aduerte q2 dicit nobis/nō mihi/q2 vt iam dictū est/ or̄o cōis est: quā q̄cunq̃ dicit/ p̄

Sufficientiam harz̄ septē petitionū hinc accepit petrus hieremias sup̄ or̄one dn̄ica ser.mo.16

omnibus orat/qui sũt de cetu fide liũ:iõ magnũ dãnũ icurrũt scisma tici ꝛ excõicati ad quos forma isti us orõnis non ꝑuenit. (debita) .i. peccata/ ꝑ q̄bus sumus pene debi tores eterne.(nr̃a) bñ nr̃a/ qꝛ pec cata nr̃a tm̃ sũt:bona võ opa etiã sũt dei/q opaꝛ in nobis ꝛ velle ꝛ ꝑ ficere ꝑ bona volũtate.Et aduert ẽ dũ ꝙ dicẽtes in plurali dimitte no bis debita nr̃a/ẽt ꝑ hꝯ q peccan do nobis sũt debitores petimus: vt debitũ quo sũt obligati ipsis de us dimittat:nemo enĩ sic debet ꝑ ximo/qn ẽt deo ꝓ debito ꝓximi debi tor fit.Si ergo petimus vt ds̄ dimit tat in nos peccãti; fieri nõ põt ꝙ il li nõ dimittamus.Huius vero pe titionis adiũgit ꝯditionẽ vel cau tionẽ siue pactum.(Sicut ꝛ nos di mittimus).i.parcimus. (debitori bus nr̃is).i.in nos peccantibus: vbi aduertendũ ꝙ duplex est debi tũ:vnũ pecunie/alterũ iniurie.De bitũ pecunie itellr ẽt omne illd qd ꝑ pecuniã iuste põt acqri/ꝛ tale de bitũ nõ tenemur dimittere potẽti reddere.Sed repetitio eius ꝯcessa est.Debitũ vero iniurie dimitten dũ ẽ/nõ absolute/sed petẽti veniã: vt dicit gl.¶Sexta petitio est d cõ sensu tẽtatiõis/cauendo qd est ma lũ oppositũ factũ dñi volũtatis:iõ petimus.(ꝛ ne nos inducas in tẽ tationẽ.)gl.nequaq̄ petendũ est nõ tẽtari/sed ne a tentatõe vinca mur.s.in ipsã ꝑ ꝯsensum induci: nã tentatio meritoria est/ꝛ ꝑficit ad coronã.Jac.1.Beatus vir qui suffert tentationẽ/ qui cũ ꝓbatus fuerit accipiet coronam vite.Et ad uertendũ ꝙ q̄diu hõ tentatus nõ ꝯsentit tentatõi/quasi extra tenta tionẽ est:qꝛ spũs eius tentatione nõ ꝯcludiꝛ:cũ vero ꝯsentit in tenta tionẽ mergiꝛ.Aduertendũ ẽt ꝙ for ti ꝛ diuturne tentatõi difficile vel ĩpossibile est resistere/nisi deo adiu uãte:qui nõ patiꝛ nos tentari su pra id qd possumus/vñ cũ dese rit/neq̄ adiuuat/quasi iducere vr: nõ ĩmittendo ꝯsensum/sed subtra hẽdo auxiliũ.Et iõ hoc petimꝰ ne in tentatõibus nos deserat.¶Se ptima petitio de malo aduersita tis ꝛ penalitatis tollendo:qd q̄dẽ opponiꝛ bono sufficiẽti p̄ntis vite: ꝛ huius mali ablationẽ petimus dicẽtes.(Sed libera nos a malo.) Glo.oĩ visibili ꝛ inuisibili: vbi ad uertendũ ꝙ dũ hic viuimus aduer sitatibꝰ necesse est nos ꝓbari.Sed tñ in malis mũdi ille est liber/qui firmus aĩo dũ non agit ea ꝓp q̄ sit seruus pctĩ/iste in seruitutẽ positꝰ/ a malo tñ ipsius liberatus est. Et hoc mõ petimus:a malo p̄nti libe rari/donec ex liberis facti amici ꝛ filij a malis oĩbus exuamur. Ro. 8.Jpsa creatura i. hõ liberabiꝛ a seruitute corruptionis in liberta tẽ glorie filioꝝ dei.Aduertendum ꝙ in congrue orat in plurali libe ra nos a malo/qui satagit nocere proximo.Sequitur.(Amen).i.fiat quod petimus/quo verbo iuncto predicte septem petitiones/ retho rice concluduntur.

¶Sermo q̄ntus quarte ferie post scd͞am dominicam in quadragesi ma ꝛ in ordine.73.

Tertio cũ dr̃.(Et audiẽtes de cẽ) ponit oborte indignatõis se datio.circa qd tria facit.ꝑ°.n. põit discipuloꝝ indignationẽ. 2° eorũ vocationem.(Jesus aũt vocauit.) tertio humilitatis exhortationem. (Et ait.Scitis.) Circa ꝑmum qua tuor tangit.ꝑmo.s. indignationis occasionem. (Et audientes.) ꝙ illi

petierant ceteris preesse. Item indignantium numerū. (decem) .s. apostoli. qui ceteris preerant: idō indignum eis videbatur alijs subijci. Item indignationis ponit motum (indignati sunt.) Est aūt indignatio tristitia proueniens ex hoc q quis indignus bonis promouetur. Item tangit indignatiōis obiectū. (de duobus fratribus.) Mat. 23. oēs vos fratres estis: q si fratres: ergo pares: indignū ergo videbatur hos duos ceteris preferri. ¶ Considerādū aūt vt dicit Chrysosto. q sicut illi carnalr petierūt vltra oēs esse: sic isti, carnalr contristati sūt dū os illos sibi preesse: vn q duo sunt motus superbie. s. velle preesse/ et nolle subesse: pz q tristitia et indignatio decē aplorum aliqd habuit carnalis superbie. ¶ Scđo ponit discipulorū reuocatio. (iesus aūt vocauit eos ad se) humilitatis magistrum. Mat. 11. discite a me q mitis sum/ contra indignationē et humilis corde/ contra ambitionem. Tertio cū dicit. (Et ait. scitis) ponit correctio discipulorū in qua ostēdit quid cauere et quid agere debeant: ambitionē qdem secularem precipit fugiendam/ humilitatis aūt virtutem docet persequendā. ideo in parte ista quatuor facit. nam primo manifestat morē mundane plationis. scđo hunc morem prohibet ab ecclesiasticis viris. (vos aūt.) tertio ostendit qd sit obseruādum in ecclesiastica prelatura. (Sed quicūq) quarto seipsum adducit humilitatis exemplū. (Sicut filius.) Secularis aūt principatus duas ponit conditiones: vnam quantum ad essentiam et habitum/ q est principatus dñatiuus alteram quantū ad efficientiam/ et actum/ q est potestatis executiuus. ibi (et qui maiores sunt.) qualiter autem principentur seculi principes. Saluator noster ostendit. (et ait. Scitis.) hoc enim notum est omnibus. (Quia principes gentium.) ad distinctionē spiritualium. aliter enim gētibus/ aliter fidelibus principari oportet. (dñantur eorū.) videlicet quorum sunt principes: scz subditorum: quasi dicat: apud gentes hoc est esse principem q dominū: et principari idem est q dominari: et q dñs serui dominus est: sequitur q principes gentium: quasi seruis vtantur subditis. j. Regū 8. Uos eritis sui regis vestri: dñs autem sui gratia est: et vtitur seruis nō propter bonū proprium eorum: sed propter bonū proprium. Sic etiā principes seculi proprium nō commune bonū diligunt. Sic dicitur. j. Regū. 8. et Eze. 34. pastores israel pascebant semetipsos. ¶ Deinde cum dicit. (Et q maiores sunt.) scdam cōditionē tāgit secularis principatus/ que attenditur in vsu et exercitio potestatis. (Et qui maiores sūt.) apud gētes maiores dico sm potentiam ciuilē: pauci vero sunt tales pp virtutē. Sed maiores sunt/ aut pp generis/ aut pp diuitias/ vel pp grām amicorum/ seu pp eloquētiā. (ptātem) nō pietatem/ non largitatem/ non mā suetudinem/ neq gratiā. (exercent.) imperiose/ crudeliter/ et cupide (in eos.) Ezec. 34. Cū austeritate imperabatis eis/ et cum potentia. ¶ Et nota q ptās regiminis debet in virtute fundari/ sic vt prius exerceant se principes in virtute q̄ in potestate. Sed ecōtra ptermissa pietate/ bñficētia/ et mansuetudine/ sola potestate vtuntur: immo abutuntur principes ad subiectos: ideo vt dicit Sap. 6. Iudicium durissimum fiet hijs/ qui psunt. vn Assue

Quid i[n]dignatio sit.

Duo sūt superbie motus.

In hac parte ponit: dñā[?] inter principes ecclesiasticos et seculares

Uirtutis signa debent

rus rex: vt Hester.13. Cum pluri-
mis gētibꝰ īperarē/ ꝛ vniuersū3 or
bē mee ditiōi subiugassez/ volui ne
q̄q̄3 abuti potētie magnitudine: s3
clemētia ꝛ lenitate gubernare su-
biectos. ¶ Deinde morē istū secula
ris ptātis phibet a pn̄cipibꝰ eccle
sie dicēs. (nō ita). i. pn̄cipatꝰ vr nō
sit dn̄ium / neq3 maioritas vr̄a sit
ptātis exercitiū (erit īter vos.) q̄s
ꝯstitui pn̄cipes eccl'ie. Ubi aduer-
te q2 nō phibet pn̄cipatū eccl'ie sed
dn̄iū: neq3 phibet maiorē gradu3/
sed potētie exercitiū: pn̄cipatū qui
dem nō vetat q principes ꝯstituit.
ps. ꝯstituēs eos pn̄cipes sup oēm
terrā: phibet aūt in pn̄cipatu dn̄i-
um. 2. Cor. j. Nō dn̄amini fidei vr̄e
ꝛ. j. Pe. 5. Neq3 vt dn̄antis in clerū:
neq3 phibuit maioritatē dignita-
tis in eccl'ia/ q gradus ordinū cō-
stituit. vt dr̄ Eph. 4. S3 exercitium
ptātis ꝑtermissa v̄tute phibet/ qd
obseruauit apl's. j. Cor. 9. Non su-
mus vsi hac ptāte. ¶ Deinde cū di-
3 cit. (S3 q̄cūq3) ondit q̄lis debeat
eē p̄latio eccl'ie: ꝛ duo facit. p̄mo. n.
ondit q̄le debeat eē exertitiū maio
rū. Scd̄o q̄lis d̄beat eē ꝯditio pn̄ci
pū. (ꝛ q̄cūq3.) Circa p̄m duo tāgit.
p̄o. n. supponit appetitū dignitatꝭ/
dicēs. (S3 q̄cūq3 voluerit īter vos
maior fieri.) ī eccl'iastica dignitate
qd vtiq3 bonu3 est. j. Thy. 3. Si q̄s
ep̄atū desiderat bonū opus deside
rat. o3 ḡ ep̄3 irreprehēsibilē eē. Jtē
huiꝰ dignitatis ponit exercitiū (sit
vr̄ mister). i. exhibeat obseq̄ū hijs
q̄bus est maior. qd vtiq3 ꝯ̄riū est di
gnitati mūdane/ cui nō ministrāti/
mistraf. ¶ Deinde cū dic̄ (ꝛ q̄cūq3.)
ondit q̄lis sit ꝯditio pn̄cipū eccl'ie.
Et duo facit. p̄mo. n. suppōit appe-
titū pn̄cipatꝰ dicēs. (ꝛ q̄cūq3 volue
rit inf vos p̄mꝰ). i. pn̄ceps ꝛ ꝑcipuꝰ
(eē.) qd vtiq3 licitū ē appetē: nā ꝛ
ipse dn̄s docuit p̄mos recubitꝰ in
cēis obtinere. Sicut dicif Luc. 14.
Secūdo huius pn̄cipatꝰ eccl'iastici
ponit cōditionē (erit vester serꝰ)
.j. Cor. 9. Cum essez liber ex oībus
me seruū feci. qd vtiq3 oppositum
est principatui mū dano: nāper eū
principes seculi sunt dn̄i: princi-
pes v̄o eccl'ie serui sunt fideliu3: q2
nō sui gratia/ sed ꝑpter subiectos
preficiunf. vnde qui primus est in
ecclesia. s. summus pō tifex. dicit se
eē seruū seruoꝝ dei. patet ergo du
plex ꝯditio ecclesiastici pn̄cipatus/
opposita pn̄cipibus seculi. Jsti enī
exercēt ptāte3. Sed ecclesiastici pn̄
cipes exhibēt ministeriu3. Jtē pn̄-
cipes seculi dn̄i sunt: pn̄cipes ve-
ro ecclesie serui sunt. Ex quo pa-
tet pn̄cipatu3 ecclesie esse f̄m nām
p̄imitꝰ institutū: pn̄cipatū vero se
culi eē f̄m culpā introductā: f̄m q-
dē nā3 nō est dictū homini vt dn̄ef
hoībꝰ/ s3 irrationabilibꝰ aīantibꝰ. S3
pp cl'pā facti sunt hoīes dn̄i hoīu3.
vt dicit Adamātiꝰ sup librū Josue.
¶ Deinde cū dicit (. Sicut filiꝰ hoīs) 4
eoꝝ q̄ dicta sunt xp̄s seipsu3 addu-
cit exēplū. Et duo facit. p̄o enī pōit
se exm̄ eiꝰ qd dictū ē d̄ misterio ma-
ioꝝ. 2o. eiꝰ q dictū est de seruitute
pn̄cipū. ibi (ꝛ dare aīa3 suā.) Jn p̄a
v̄o parte duo tāgit: ptātis exerciti
um a se abnegat/ ꝛ vtilitatis mini-
steriū p̄sitef. pp p̄mū ait. (Sicut fi
liꝰ hoīs.) nō filiꝰ hoīu3 p̄laīr. (S3 fi
lius hoīs) singulr̄. i. q2 filiꝰ v̄gīs
ꝛ maior oīu3 hoīu3/ nō venit ī mū
dū p viā carnis assumpte. (mistra
ri.) qd eēt exercē ptātē ī eos q̄ꝝ est Obie-
maior. S3 obijcif illud Mat. 4. Ec ctio.
ce angeli accesserūt ꝛ mistrabāt ei
Et marci. 15. dr̄. q mlieres seq̄bā
tur ꝛ mistrabāt ei. Solo. ministra- Solo.

tus quidem est xpo ab angelis et hoib⁹: sed tñ ad hoc nõ venit. Itẽ sinũ psi tef ministerius xps dicẽs. (Sz mi nistrare.) Ad hoc certe venit vt mi nistret nobis facultatẽ pueniendi ad celuz. Heb. 8. meli⁹ sortit⁹ est mi nisteriũ/ quãto et melioris testamẽti mediator est/ quod in melioribꝰ repro missiõibus sancitũ est. ¶ Deide cũ dicit. (et dare aiam suaz). Seipsũz adducit xps seruitutis exẽpluz: ip se quidem est princeps pastoꝝ: vt di cit. j. Pe. 5. Nõ tamẽ venit in mun dum vt dñaretur seruis/ sed poti⁹ vt seruos redimeret: pro quoꝝ re dẽptione seipsuz tradidit in serui tutẽ mortis. ideo ait. (Et) venit fili us hois (dare aiam suaz). i. vitam aialez. quã tradidit morti. Esa. 53. Tradidit in mortẽ aiam suaz. (Re demptiões) talis enim erat cõditio nostre seruitutis vt nõ alio precio redimi possemus. Serui quidez era mus mortis et culpe. Sed xps in si militudinem carnis peccati appa rens/ propriã vitaz tradidit morti/ vt nos ab ista duplici seruitute re dimeret. ps. apud dominũ miseri cordia/ et copiosa apud euz redem ptio. (Pro multis.) quãtum ad ef ficiẽtiam quidem pro multis: pro omnibus vero quãtũ ad sufficiẽtiã. quia nõ pro nostris tm̃/ sed etiaz pro pctis totius mũdi est propitiatio: vt dicit. j. Jo. 2. tamẽ in effectu pro multis et nõ pro oibus tradidit aiaz suã. Mat. 26. Hic est sanguis me⁹ qui pro mltis effundet in remissionez pcõꝝ. ¶ Et attẽde quia in hoc euãge lio tripliciter notificata est xpi pas sio. primo quidem in ciuitatis ascẽsio ne. 2°. in calicis potatiõe. 3°. in aie traditiõe. Nã xpi passio est ascẽsio virtutis/ est potio salutis/ et est re demptio seruitutis.

Nota.

¶ Feria. v. post. ij. dñicã in xl. Scdm Lucam. Caplz. 16.

In illo tpe. Dixit Je sus discipulis suis. Hõ quidam erat diues: et induebat purpura et bysso: et epulabat quotidie splendide. Et erat quidam mẽdicus noie lazar⁹, qui iacebat ad ianuã eius: vl ceribus plenus: cupiens sa turari de micis, que cadebant de mẽsa diuitis: et nemo illi dabat. Sz et canes veniebãt et lingebant vlcera eius. Fa ctũ est aũt vt moreretur mẽ dicus, et portaretur ab ange lis in sinũ habrae. Mortuus est aũt et diues: et sepultus est in inferno. Eleuãs aũt ocu los suos, cuz esset in tormen tis: vidit habraã a lõge: et la zarum in sinu eius. Et ipse clamãs dixit. Pr habraã, mi serere mei: et mitte lazarũ, vt intigat extremum digiti sui in aquã, vt refrigeret linguã meã: quia crucior i hac flãma. Et dixit illi habraam. Fili, recordare, quia recepisti bona in vita tua: et lazar⁹ similiter mala. Nunc autẽ hic conso lat tu vero cruciaris: et in his oibus inter nos et vos chaos

magnuz firmatuz est: vt hi q volunt hinc transire ad vos, nō possint: neqz inde huc trāsmeare. Et ait. Rogo ergo te pr,vt mittas euz in domū patris mei. Habeo eni quinqz fratres, vt testet illis, ne z ipsi veniāt in hunc locū tormentoruz. Et ait illi habraā. Habēt moysē z pphas: audiāt illos. At ille dixit. Nō pr habraā: sed siqs ex mortuis ierit ad eos, penitētiam agēt. Ait aūt illi. Si moysen z prophetas n̄ audiūt neqz siqs ex mortuis resurrexerit, credēt.

¶ Sermo p̄m⁹.v.ferie post.ij.dn̄icā in q̄dragesima z in ordine.74.

1

Omo quidaz erat diues z induebatur purpura z bysso/z epulabat quottidie splendide.) Luc.16. Quartadecima p̄siuz mānsio hodie celebrat z vocatur Remōphates qd interpretat exaltatio violēta/vel dissipās ꝯgregationē/aut dīsio malignati: nā diues epulo/de q̄ p̄ns euāgeliū/ meminit violēter exaltat⁹ est in h̄ mūdo. Quia oīs diues/aut raptor/aut raptoris heres ē: z q: nullū violentū ē ppetuū: iō dissipatū ē in morte ei⁹ quicqd ꝯgregauerat: nā ēt guttā aq̄ hic n̄ potuit: malū vō granatū sp̄n⁹ ē habrae in q̄ grana rubicunda scāz gescūt aīaz: ibi erat lazar⁹ qdā vlcerib⁹ plen⁹: disiuz ē āt h̄ malū granatū a loco penaz diuitiz: qz chaos magnū īter ea firmatū ē: q̄ ista mānsio īsinuat nob diuitiz vitiū/ ei⁹ supplicium/z scāz aīaz r̄frigeriū: de qb⁹ agit in p̄nti euangelio. qd in tres ptes diuidit. Jn q̄z p̄ma pponit p̄ns distictio meritoz. Jn scda aūt adducit futura retributio p̄mioz. (factū ē āt vt moreref mēdic⁹.) Jn 3ª vō ītēdit aduertēda exhortatio viuoz. (Et ait rogo q̄ te pr.) Circa p̄m in duob⁹ hoīb⁹/ duo cursus fortune p̄ntis pponūt. Et p̄° ītroducit hō q abusus ē p̄nti psperitate. 2°. ipse ppoīt q oppressus fuit multa aduersitate. (Et erat qdā mēdicus.) Rursus circa p̄m. 1°. facit. p° .n. ponit diitiaz cēsuz. 2°. vsuz eaz (z induebat) dicit q̄. (hō qdā erat diues.) vbi q̄ttuor tāgit. p̄mo qdem terrenā affectionē cū dicit (hō) q̄ nos dicim⁹ hō. hebrei dicūt adaz. z vtrūqz nomē a terra deriuat: naz adaz īterpretat hō terren⁹/hō aūt ab humo nomē hz: z ē hum⁹ terra humecta: nā f̄m corp⁹ formauit deus hoīem de limo terre. Jgit si ꝯdicionē hūani corpis attēdam⁹/ oīs hō terren⁹ est sz mēs celestē hz originez: fit aūt in cupidis z auaris/ vt eadē mēs terrena sit/ duz terrenis ihyat. Sicqz cupidus dupl'r est terren⁹: corpe qdē sbalr: mēte aūt affectu: talis aūt erat hic diues. ēt corde hō z humo affix⁹: vn̄ hō dicitur ab amore humi q̄lia. n. vnusqsqz amat z cupit/talis efficit: qz vim trāsformatiuā hz amor. vn̄ Augustinus. Si celū inqt/amas celū es. Si terraz amas/terra es. de hmōi hoīe dicit Gen̄. 6. Multa malitia hoium est in terra. z cūcta cogitatio cordis intēta est ad malū oī tēpore. Jtez hui⁹ auari tāgit priuatā separationē. (Quidā bene qdaz).

Mānsio 14. penitētiū Remōphates: Exaltatio violēta dissipans ꝯgregationem mali granati diuitio.

2 vnde dicatur hō r' z Adam.

Cōtra auaros

quia nō alijs/ſꝫ ſibi ſoli intēdens: habet enim propriuꝫ oīs auarus: vt totū ſibi cupiat : nulli ēt fratri cōicet. Eſa. 5. Ve qui cōiungitis domū ad domū/ꝛ agrū agro copulatis vſqꝫ ad terminū loci: nūquid hītabitꝫ vos ſoli in medio terre? Et Eccli. 4. Vnꝰ ē/ꝛ 2m nō hꝫ: nō filium: nō frēm: ꝛ tñ laborare nō ceſſat/nec ſaciantur oculi eiꝰ diuitijs/nec recogitat dicens. Cui laboro ꝛ fraudo aīam meā bonis? Itē huiꝰ auari tangit ſubitaꝫ variationem. (Erat.) Certe nō fuit vere diues/q erat ꝛ nō eſt. Nā vt dicit Grego. in homel. Fallaces diuitie ſunt q̄ nobiſcū diu manere nō pñt. Fallaces diuitie ſunt q̄ mētis nr̄e inopiā nō expellūt. cōparanť enī ſomnio trāſeunti qđ nō ſaciat. ps. dormierunt ſomnū ſuū/ꝛ nihil īuenerūt oēs viri diuitiarū in manibꝰ ſuis.

3 ¶ Iteꝫ huius auari tāgit cupidā poſſeſſionē. (Diues) erat qdā diues grandi poſſeſſione ꝛ cupiditatis affectiōe/ac hoīum eſtimatiōe. Sꝫ in rei veritate: vt dicit .j. Rethorice. Nō poſſeſſio ſubſtātie/ſꝫ eiꝰ vſus facit diuiteꝫ. Et qꝛ hic hō magis poſſidebať a diuitijs/q̄ꝫ eas poſſideret: iō pauper erat. Rurſus affectu erat diues: qꝛ oia cupiebat. Eccli. 4. nō ſaciaņť oculi eius diuitijs. Sꝫ hoc eū faciebat pauperē. Sūma. n. egeſtas eſt diuitijs adiūcta cupiditas. vñ Hiero. Auaro deſt tā qđ hꝫ/q̄ꝫ ꝙ ñ hꝫ. vltimo hic erat diues iudicio ſui ꝛ hoīuꝫ: qꝛ vtiqꝫ fallax eſt. Apoc. 3. dicis ꝙ diues ſuꝫ ꝛ locupletatꝰ ꝛ nullius egeo/ꝛ neſcis qꝛ tu es miſer ꝛ miſerabilis/ꝛ paup/ꝛ cecꝰ/ꝛ nudus. Sꝫ ſi hō iſte nō erat diues quē ſcriptura. Dicit eē diuitē: qs ergo diues eſt.? Seneca in pūerbijs. Maxime/inquit/diuitie ſunt nō deſiderare diuitias: ꝛ plurimū habet is qui minimū cupit. Et quis eſt pauper/niſi qui ſibi videť diues? iō ait Salomō Prouer. 13. Eſt quaſi diues cū nihil habeat: ꝛ eſt quaſi pauper. cū in diuitijs multis ſit. ¶ Vel de cuꝫ dicit. (Et induebať.) ponitur vſus quin potius abuſus diuitiarum. Sicut aūt dicit Mat. 6. Gētilitatis affectuꝫ eſt eſſe ſolicitū quid mādūcabimus/ aut qd bibemus/ aut quo operiemur: hec enim oīa gētes inquirūt. Iſte autē diues gētiliter viuebat q diuitijs ſolum ad cultum ꝛ refectionem proprij corporis vtebatur: ꝛ iō in duobus reprehēditur. ſcilicet de imoderato apparatu veſtiū/ꝛ de aſſidua vacatiōe epularuꝫ ibi (ꝛ epulabatur.) ¶ In primo dupliciter reprehenditur. ſ. de ornatu ꝛ đ dlitijs. de ornatu quideꝫ. (ꝛ induebať purpura.) habitus regiꝰ eſt/q ſanguine tingitur ꝯchiliorū maris: delitias vero veſtis adiūgit. (ꝛ biſſo) qđ eſt genꝰ lini candidiſſimi ꝛ molliſſimi: q̄ ad decoreꝫ purpura/ad mollicieꝫ biſſo induebať. in pmo aſpectꝰ i 2o tactus delectabať: ꝛ ex purpura gloriam/ex biſſo voluptatē querebat: nō indiget talibus veſtibus ꝯditio nature: nā ab initio deus veſtiuit hoīem tunica pellicea: nec eſt habitus biſſi penitētium/quorū dꝫ eſſe aſpera ꝯuerſatio/exēplo ioānis baptiſte Mar. 1. Joānes veſtitus pilis camelorū. Vbi ſm Grego. cōſiderādum ꝙ ſi in cultu ſubtiliuꝫ ꝑtioſarumqꝫ veſtiū nō eſſet peccatuꝫ/nequaq̄ꝫ ſermo diuinus tā vigilāter exprimeret: ꝙ diues q torqueť apđ īferos/ biſſo ꝛ purpura īdutꝰ fuiſſet. Iterūqꝫ ſi abiectio talis īdumēti nō eēt vtꝰ/nō cōmēdareť ioānes de eo ꝙ pilis cameloꝝ eēt veſtitus. 4

Hiero. in epl'a probemiali ad Bibliam cap. vltimo ꝛ eſt antiquū dictū dic.

Quis verꝰ diues.

Ecc.19.amictus corporis/ z risus dentium/z ingressus hoīs ennunciant de illo.¶ Deide cũ dicit. (Et epulabaẛ.) Reprehendiẛ diues iste de cõmessatione:vbi tria notanẛ.s. supfluitas/assiduitas/z claritas.De supfluitate ait. (Et epulabaẛ) Dñr aũt eple a sup habũdãtia ciboꝝ:sz pĉdoꝝ.Prouer.21. Qui diligit epulas/in egestate erit: z q amat vinũ z pinguia/nõ ditabiẛ.¶ Jtẽ notaẛ cõmessatiõis assiduitas. (Quotidie.) Prouer.23.noli eẽ in ꝯuiuijs potatoꝛ/nec in cõmessationibus eoꝝ q carnes ad vescẽdũ ꝯferũt:qꝛ vacãtes potib⁹ z dãtes simbola ꝯsumunẛ/z vestieẛ pãnis dormitatio.¶ Jtẽ notaẛ cõmessatiõis claritas. (Splẽdide.) Secularibus splẽdoꝛẽ ꝯuiuijs plīma ꝯferũt.s.ð litie ciboꝝ/p̄ciositas vasoꝝ/ appat⁹ ministroꝝ/p̄sẽtia amicoꝝ/leticia iocoꝝ/z sonus musicoꝝ:hic splẽdoꝛ secularis ẽ multũ adducẽs maculã menti.Jnð.2.hij sunt ĩ epulis suis macule ꝯuiuãtes sine timoꝛe semet ipsos pascẽtes.¶ Et nõdũ ꝙ iste diues de corpore suo altare sibi z deum fecerat:altare qdẽ ꝙ sic ornabat purpura z bysso:deũ vero cui quotidie sacrificabat epnẛ.Dañ.14 Nõne tibi vi ibel esse viuẽs de⁹/ an nõ vides quanta comedat z bibat quotidie? Bel interp̄taẛ vetustas/ vel absq3 /qð designat p̄uationẽ:ð ditus.n. gule vitio/ veterascit ipse/ z mente z bonis p̄naẛ. Phy.3.qꝝ deus vẽtre est/z glĩa in ꝯfusione ipsorum qui terrena sapiunt.zc̃.

¶ Sermo scđs quinte ferie post se
1 cũdã dñicã in xlme z in ordine.75.

E T erat quidam mendicus noĩe Lazarus.) Nunc alius
8. misie hõ nobis ꝓponiẛ ꝯtẽplãdus:quẽ
gditiõis oppressit aduersitas seculi.Et.viij.

ꝯditiones miserie de eo tanguntẛ. p̄⁹.n.tangit mẽdicitatẽ.(Et erat qdã mẽdicus.) ꝙ est infimũ miseria rũ.nã vt dicit Seneca honesta res est paupertas leta:imo iam paupertas nõ est si leta est. Qui.n.cũ paupertate bñ ꝯuenit/diues est:nec q paꝝ h3/sed q multa cupit ẽ paup. ergo iste hõ si paup diceret nõ eẽt miẛ.S3 mẽdic⁹ erat/necẽia vite obsecrationibus q̃rens: qð salomon orauit a se tolli.Prouerb.30.duo rogaui te dñe ne deneges mihi mẽdicitatẽ z diuitias ne dederis mihi. nihil.n.charius emiẛ q3 qð p̄cibus cõparaẛ:vt dicit Seneca. Jtẽ tãgit noĩs veritatẽ.(Noĩe lazarus.) vbi aduertẽdum ꝙ noĩa diuitũ apud hoĩes in hoc mũdo clare ĩnotescũt paupeꝝ z mẽdicãtũ obscura noĩa sunt/z nulli nota.Et eꝯ apud deu3 eoꝝ q vocauerũt noĩa sua ĩ terris suis nomen delenit in eternũ / nec eos scire dignaẛ / qꝛ deleta sunt de libro viuentiũ/z scripta sunt in terris.Hiere.17.Recedẽtes a te dñe in terrã scribenẛ.Mendicũ aũt lazarũ/qꝛ nomẽ hẽbat scriptũ in celis:iõ ex noĩe appellauit xp̄s.Exo.33.Noui te ex noĩe.Cuius noĩs interp̄tatio ꝯuenit cãe de qua agiẛ: Lazarus.n.interp̄taẛ adiutus a dño.Eis nãq3 p̄stat adiutoꝛũ deus quos deserit mundus.Sicut legiẛ p̄⁹ Reg.30.ꝙ egrotãtẽ pueꝝ/quez su⁹ dñs reliq̃rat/Dauid suscipiens refecit.ps.Tibi derelictus ẽ paup orphano tu eris adiutoꝛ.Jtẽ tãgit mẽdici debilitatẽ. (Qui iacebat.) Ex debilitate / nec ꝓgredi poterat mẽdicare sibi cibũ.Exo.23.lex p̄cepit vt asinũ inimici iacẽt3 sub onere debeam⁹ leuare: q̃to mag3 hũc pauperẽ iacẽtẽ sb onere mẽdicitatis/z infirmitatis opoꝛtuerit suble

Nota dl vituz in scriptura sacra taceẛ sz ãt pauperuz.

Lazar⁹ .i. a dño adiut⁹.

nari. Itē tāgit vtriusqȝ.s. diuitis et mēdici pbationē. (Ad ianuā eius.) Greg. In hac/inqt/re dn̄s duo iudicia explenit. Sine.n.egrederet / siue regrederet/et duȝ iret et veniret diues semp oculis eius paup mē dicus importune se offerebat. Da buisset.n.aliqȝ excusationē diues si vlcerosus mēdicus lōge fuisset. Si aūt ianuā eius nō iacuisset. Si eius inopiā et lāguorē nō vidissȝ. ¶ Rursus lazarus si lōge fuisset a domo diuitis/nō vidisset eū purpuratū/ nec splēdide epulātē. vñ patiētius tollerasset iopiā. Sȝ dū vidit ex habūdātia diuitis/sue inopie nullū p̄stari subsidiū: occasionē hēbat ipaciētie. Sȝ q aflixit eū aduersis/vtutē ēt patiēdi ptulit. ḡ ex in oportuna psntia vtriusqȝ/et diues cumulū dānationis/et mendic⁹ meritū pbationis sibi acqsiuit. Itē tāgit molestiam infirmitatis. (Ulceribus plenus.) Ulcera sunt cū ab itrinseco erūpit sanies i cute: vlceratus erat iste mendicus/cui satis fuerat miseria/vl̄ sola mēdicitas/et nō tm̄ vlceratus i vna pte corpis/sȝ plenus vlceribus. Job. 2. percussus ē Job vlcere pessimo a plāta pedis vsqȝ ad vticē. Itē tāgit angustiā famis. (Cupiēs saturari de micis q̄ cadebāt de mēsa diuitis.) Que si mēdico fuissent data/nullū dānū fiebat diuiti: argumētū ē h̄ q aliūde non tribuebat ei vict⁹. Si cupiebat micas diuitis: forte.n. nemo alius ei subueniebat/putās q reliquijs ci bor diuitis sustētaret. Et vide q nō cupiebat mēdicus delicata/sȝ panē nō magna/sȝ micas/nō voluptatē/ sȝ saturationē: paucis.n. et cōibus satisfit nāe: voluptatis aūt appetitus nō hȝ terminū: vt dicit Diero. Itē tāgit diuitis crudelitateȝ. (Et nemo illi dabat.) Micas quas cupiebat: potius.n.eas pculcāt pedibus q̄ȝ mēdico largirēt ꝯ id qd̄ di. Esa. 55. frāge esurieti panē tuum. ¶ Itē tāgit mēdici destitutionem. (Sȝ et canes veniebāt et lingebant vlcera eius.) Quasi.n. ad cadauer iā putridū veniebāt canes: nec erat q eos expelleret. vñ pȝ q nullus hēbat curā ei⁹: et oī humano auxilio erat destitutus. ꝯ id qd̄ di. Esa. 55. carneȝ proximi tui ne despexeris. ¶ Nō hic augmētū miserie b⁹ lazari. p° qd ezerat mēdicus. 2° qr nec mendicatū ire poterat/ qr iacebat. 3° qr nō in domo/ sȝ sub diuo manebat. 4° qr diuitis affluētia illum molestabat. 5° qr super h̄ oīa vlceratus / et vlcerosus erat. 6° qr fame affligebat. 7° qr abiecta ei nō dabantur. 8° qr humano erat destitut⁹ solatio/ qr qd̄ lȝ p se ad miseriā satis erat. Sȝ alteꝝ augebat ex altero. ¶ Nō allegorice q p diuitē purpuratū apostata angelus itelligi pt. Qui primo qdē di hō/eo q hoiem vicit. Sicut scipio dict⁹ ē affricanus ab affrica supata: et saulus paul⁹ a paulo p ꝯsule/quē fidei xpi subiugauit. Mat. 13. inimicus hō.i. diabolus h̄ fecit. Itē diues ē sathanas/qr diuitias mūdi tribuit ad dānationē. Mat. 4. hec oīa tibi dabo si cadēs adoraueris me. Iteȝ vestitus fuit in sua creatione purpura et bisso: claritatē qdē habuit nāe quā signat bissus/et pncipatuȝ corpal' creature quē designat purpura: io venit.n. pnceps mūdi hui⁹ et in me nō hȝ qcq̄. Jo. 14. Nūc iudiciū mūdi: nūc pnceps mūdi h⁹ eijciet foras pnceps mūdi di et rex sup oēs filios supbie. Itē splēdor epulaꝝ erat clara fruitio diuinitatis q̄ illi pata fuit / vt eternalr ea resice-

pulchra alegoria h⁹ partis euāgelij Allegorice p diuitē purpuratū angel⁹ apostata significat

ref si n peccassz. Eze. 28. di ad huc angl'm. Tu signaculũ silitudis plen⁹ sapia ꝛ pfcũs decore i delitijs pa disi dei fuisti. ¶ Alr hõ mẽdicãs ꝛ vlcerosus/gen⁹ hũanũ designat p⁹ pctm̃/q̄ ẽt designaſ p alteꝝ hoiez. Luc. x. Qui descẽdebat ab iericho in hierl'm/ꝛ icidit i latrones/q spoliauerunt pcusserũt ꝛ semiuiuuz eũ reliqrũt. Nã p⁹ pctm̃/hõ q erat nulli⁹ egẽs/fcũs ẽ p⁹ mẽdic⁹: necia .n. vite sudore ꝛ labore q̃rit/ ꝛ facultatẽ quã pdidit boni mẽdicaſ. Ait .n. apl's Ro. 7. velle bonuz adiacet mihi. pficere ãt bo^m nõ iuenio: pp qd orãs mendicat. ps. Inclina cor meũ de⁹ i testi^a tua. Itẽ iacet hõ i pcõ/q sin gr̃a n pt exurgeſ. Tren. 2. iacuerũt i t̃ra foris senex ꝛ puer. Itẽ ianua glie gr̃a ẽ. Ro. 6. gr̃a dĩ vita et̃na/an quã iacet oĩs hõ: qꝛ suis meritꝫ ad eã nõ pt igredi. Ro. xj. Si gr̃a saluati sunt/nõ ĝ ex opib⁹: alioqn gr̃a iã nõ ẽ gr̃a. Itẽ vlceratũ ẽ gen⁹ humanũ: ab iteriori. n. ei⁹ erũpit saies pci. Mat. xv. de corde exeũt cogitationes male homicidia/adulteria/fornicatiões/furta/ falsa testimõia/blasphemie. Et plen⁹ ẽ hõ vlcerib⁹. Esa. j. a planta pedis vsqꝫ ad v̈ticẽ nõ ẽ i eo sanitas. ¶ Itẽ mensa diuitis erat facultas diuine fruitiõis: panis mẽse ẽ ipsa dei visio/q̃ mẽtẽ saciat mice h⁹ panis sunt ex pte tenui aliq̃lis dei cognitio. Et hõ qdẽ si nõ peccasset/sedisset ad mẽsaz panẽ itegrũ gustãs nũc v̈o eiect⁹ a celesti ꝯuiuio/cupit saltẽ minimã h'ie dei ꝯsolationẽ. sꝫ nec i^stas micas aliqs hoĩuz potuit dare hoi/qꝛ oẽs famẽ passi sũt/donec panis de celo descẽdit/ q ait. si qs mãducauerit ex h̃ pane/viuet i eternũ. Itẽ canes sunt demones/ de qb⁹ ait. ps. Canes multi circumdederũt me apuerũt sup me os suu. Isti canes dẽub⁹ male sugestionis. p⁹ hoiez mordẽt. Sꝫ cũ sanies mali opis erupit ex'; 'tũc' ligũt adulationib⁹/vel puni eẽ qd fcm̃ ẽ/vel spẽ venie pmittẽtes/aut excusationẽ ptẽdẽtes: hoꝝ lingua nõ mordet morbũ/sꝫ fouet. 3. Re. 21. linxerũt canes sanguinẽ ei⁹. Itẽ sathanas q̄ nullo suggerẽte peccauit/ nõ habuit adiutoriũ gr̃e vt exurgeret. Sꝫ hoiez sathane suggestione mẽdicãtẽ iacẽtẽ ꝛ vlcerosuz de⁹ adiuuit/vt a tãta mis̃ia liberareſ. iõ hic hõ lazar⁹ noiaſ. i. adiut⁹ a deo/ q clamat i itroitu misse. De⁹ i adiutoriũ meũ itẽde/dñe ad adiuuãdũ me festina. ¶ Itẽ clamat. xij. dñica p⁹ pent. qñ idẽ hõ legiſ spoliatus eẽ/plagat⁹/ꝛ semiuiu⁹ relict⁹. Iuuit. n. eũ samaritan⁹. i. custos hoiũ. ¶ Nõ moral'r/qꝛ duo isti hoies significãt pcõrẽ i penitẽtẽ/ꝛ penitẽtẽ. Diues qdẽ signat pcõrẽ q puaļuit in vanitate sua/nec posuit deũ adiutorẽ suũ/sꝫ spirauit i multitudine diuitiaꝝ suaꝝ: iõ penitere nõ curat/qꝛ diues ẽ q̃ ad ꝯcupiaz oculoꝝ: iduiſ purpura q̃ ad supbiã: vite bisso: iduiſ q̃ ad volup^tatem tact⁹: ꝛ epulaſ q̃ ad delectationes gust⁹. Supbia n. cupiditas ꝛ voluptas tria vincula sunt/q̃ nisi dei misera tione frãganſ/ nemo penitet. Ecc. 4. funiculus triplex diffi^le rũpiſ. ¶ Alr hõ pcõrez n qdẽ/sꝫ penitẽtẽ signat. Et p^m qd pnie motiuũ ẽ ꝯsideraſ qꝛ pauperẽ effic pcm̃. Est. n. eaꝝ reꝝ appetit⁹ q̃ saciare nõ pñt/ nec supplere nr̃az idigẽ^am: iõ peĩtẽs efficiſ/mẽdic⁹/orãs/ꝛ supplicãs donũ celestis gr̃e. ps. Ego ãt mẽdic⁹ sũ ꝛ paup. Itẽ iacet penitẽs ad ianuã mĩe dei. ij. Re. xij. ieiunauit Dauid ieiunio/ꝛ igressus seorsum

2ª allegoria seu moralitas huius partis euangelij pulchra

Hõ diues significat pcõrem obstinatum

Hõ mẽdicus significat pcõrem ꝯuersuz ad pniã

iacuit sup terrā. Itē plenitudo vlcerū ē plenitudo ꝯfessionis. vnde Greg. Quid ē/inqt/pctōꝝ ꝯfessio/ nisi qdā vulnerꝝ ruptio? qꝛ pci virꝰ salubriter aperitur ī ꝯfessione/ qꝺ pestifere latebat in mēte. ¶ Itē penitēs cupit bonū operari/ qꝺ in suo pnº ē modicū aliquid quasi mica. Ps. Cōcupiuit aīa mea desiderare iustificationes tuas. Mat. v. Bti q esuriunt z sitiūt iustitiā. Ista vō initia boni opis si sūt ex nob/ sꝫ cadūt de mēsa. i. de largitate dei. iō dī qꝺ nemo illi dabat. Solꝰ. n. deꝰ ē pnᵐ bone cogitationis: iō canes sunt pdicatores: latrāt ꝯ hereticos: mordēt in penitentes: lingūt aūt penitētū vlcera: ligna. n. canis medicinalis ē: sic ꝑmo pdicantium. vnde Greg. Canū lingua vulnus dū lingit/ curat: qꝛ doctores scī dū in ꝯfessione pci nos īstruūt/ quasi vulnꝰ mētis p linguā tāgunt. Et qꝛ loqndo a pctis eripiūt/ q̄ tetigerint vulnera ad salutē pducūt. Itē pcōr cuius erat nomē deletū/ nomē grē scribit dū penitet: z dī adiutus a dō Ps. Qui hītat ī adiutorio altissimi in ptectione dei celi cōmorabit. dicet dño susceptor meꝰ es tu/ z refugiū meū deꝰ meꝰ sperabo in eum/ quoniam ipse liberauit me.

¶ Sermo. 3. qnte ferie. post scdaꝫ dñicā in xlᵐᵃ z in ordine. 76.

Secūdo cū dī. (Factū ē āt.) ponit vtriusqꝫ hoīs ꝯueniens pmiū. Et q̄tuor fac. pº. n. ponit premij diuersitatē. 2º q̄litatē. (Eleuās aūt oculos.) 3º eqtatē. (Et dixit illi abrahā. fili.) 4º inuariabilitatē. (Et ī hijs oībꝰ.) Circa pᵐ aūt tangit ꝯgruū locū pmij vtriusqꝫ: z pº qdē paupis refrigeriū. 2º diuitis suppliciū. qꝛ. (Mortuus ē aūt z diues.) ¶ In pº q̄tuor tāgit. pº qdeꝫ miserie ꝭminū. (Factū ē aūt.) Qꝺ oībus futuꝝ ē. vn̄ vnꝰ ē introitus oībus ad vitā/ z vnꝰ oībꝰ exitꝰ: vt dīc salomō: z lꝫ īequalis fuerit fortuna diuitis z pauperis: eq̄lis ē tn̄ exitꝰ mortis. Iō bn̄ ait poeta mors oīa equat. (Ut moreret mēdicꝰ.) z mortua ē cū eo ēt mēdicitas. iā. n. n ē mēdicꝰ: z iō duo cōmoda hūit ex mōte. vnū qꝛ finiuit misiā. alterꝝ qꝛ adeptꝰ ē refrigeriū. Ecc. 41. O mors bonū ē iudiciū tuū hoī indigēti/ z q minorat viribꝰ: z eiusdeꝫ. 30. Melior ē mors q̄ꝫ vita amara: z reqes eterna/ q̄ꝫ lāgor pseuerās. Itē tāgit mēdici obsequiū. (Et portaret.) Esa. 66. ad vbera portabimini/ z sup genua blandietur vob. Itē ipsiꝰ tāgit honorē. (Ab anglis) lꝫ nō sit opus btīs aīabus deferri ī celū qꝛ ex ꝯditione meritoꝝ statī ꝯsequunt qꝺ merent: tn̄ ad locum ꝯgruū cōitātibꝰ anglis pducunt. Qui. n. orōnes z bona opa detulerūt añ deū: ipsi ēt egressus a corpe obsequunt. Itē tāgit qetū ꝯsortiuꝫ. (In sinu abrahe.) Sinus dñr loca maris a pcellis z vēto libera. Et q dē mūdꝰ iste velut mare fluctuat/ z agitat vētis tētationū: añ vō xpi aduētū iustoꝝ aīe a corpibus egrediētes. nō pducebant ad portū celestis pͣtrie. Sꝫ interiꝫ ī regione gētis manebāt q̄ dī lymbus pͣtrum q̄ pp sui trāquillitatē ēt sinꝰ dī: z credit eē supra locū penaꝝ: z ibi ē claritas anglo/ z felicitas q̄ꝫta pt eē citra dī visionē aptā. ¶ Et nō qꝛ locꝰ iste dī eē sinꝰ abrahe/ ñ pp h̄ qꝺ abrahā pmꝰ venerit illuc. Sꝫ qꝛ eidē pmitꝰ eiꝰ loci scā ē repromissio. Et qꝛ pͣ dī credētiū ī xpo/ qbꝰ locꝰ ille fuatꝰ ē. dō h̄ sinu Job ait. 17. ī pfūdissimū īfernū descēdent oīa mea: putas ne saltē ibi erit reqes mihi

Laudat mors

Sinus abrahe dī p sili tudineꝫ ad sinuꝫ maris

Quare dicat abrahe sinꝰ nō alterius

In q̃ sinu quieuerũt iustoꝝ aĩe vsq̃ ad mortẽ xp̄i. Sꝫ inde educte sunt ad portũ celestis patrie ⁊ mãsit locus ille vacuus: nã post xp̄i mortẽ perfecti moriẽtes statiꝫ volãt in celuꝫ: imperfecti vo sicut tũc/ ⁊ ita ⁊ nunc in igne purgant̃. ℭ Deinde cuꝫ dicit (mortuus est aũt ⁊ diues) ponit locũ penaꝝ diuitis tria tãgẽs. p° quidẽ vite terminũ. (Mortuus ẽ aũt) q̃ sue diuitie nõ liberauerunt eũ a morte (⁊ diues) ⁊ sicut destitit eẽ homo ita ẽt desijt esse diues: mortue sunt q̃ diuitie ei⁹. In sola ꝯditione mortis parificat̃ diues pauperi: fuit aũt ista mors eidẽ diuiti amara/ tuꝫ q̃ puabat eũ mundi ꝯsolatiõe tũ ẽt q̃ adducebat eternã dãnationẽ. Eccle. xlj. O mors q̃ꝫ amara est memoria tua hoĩ iniusto ⁊ pacẽ habẽti in sbijs suis: viro quieto ⁊ cui⁹ vie dericte sunt in oĩbus. Et cõsidera q̃ dicit. O mors q̃ꝫ amara ẽ memoria tua hoĩ ⁊c̃. Si tali hoĩ amara ẽ memoria mortis/ quãto magis
2 experiẽtia. ℭ Itẽ tãgit diTis repõnẽ (⁊ sepultus est). sepultura/ mortuoꝝ est locus: ⁊ q̃m aĩa ei⁹: ⁊ cuiuslibet dãnati ꝯtinue morit̃: iõ sepulta est. ps. Sicut oues in iferno positi sunt/ mors depascet eos. ℭ Itẽ tãgit sepulture locũ (in iferno) tale cimiteriũ/ tali cõuenit mortuo. Esa. xiiij. detracta est ad inferos supbia tua: ꝯcidit cadauer tuũ. Subter te sternet̃ tinea: ⁊ erunt vermes operimẽtũ tuũ. ℭ Et attẽde q̃ corpus huius diuitis forte cũ magna põpa funeraliũ traditũ fuit sepulture: qd̃ vtiq̃ꝫ nihil ei ꝓfuit: q̃ isensibile erat corpus: aĩa vo eius cũ multitudine demonũ nõ portata/ sꝫ tracta/ aut ꝯpulsa est ad ifernũ/ sicut latro verberib⁹ pellit̃ ad patibulũ. Esa. xiiij. verũtñ ad ifernũ detraheris in profundũ laci. Ecõtra corp⁹ lazari forte sepulturã nõ hũit qd̃ vtiq̃ꝫ nihil ei nocuit: q̃ aĩa est in sinu abrahe collocata. vñ ait Lucan⁹. Celo tegitur q nõ hꝫ vrnã. Hic ꝯsuetũ ẽ dici. Cũ morit̃ diues/ ꝯcurrũt vndiq̃ꝫ ciues. Cũ pauper morit̃/ vix vnus ad esse vr̃. ℭ Deinde cũ dicit. (Eleuãs aũt oculos). Describit vtriusq̃ꝫ hoĩs premiũ in qualitate. Et hoc dupl'r. Primo quãtum ad perceptionem sensus. Scdo quãtũ ad ꝯditionẽ status. (Et ipse clamãs). Circa p̃muꝫ. aũt p̃mo describit diuitꝫ suppliciũ. Scdo pauperis solatiũ (vidit abrahã). In p̃mo aũt duo tãgit. p̃mo qdẽ diuitis depressionẽ. (Eleuãs aũt oculos suos) q̃ erat in ĩfimo in sentina/ vꝫ/ iferni sepultus: ⁊ q oculos suos dũ viueret statuerat declinare in terrã: nunc mortuus nõ hꝫ infra se ad qd̃ eos declinet: sꝫ eleuat supra se. Itẽ tãgit ipsius tormẽtuꝫ. (Cũ esset in tormẽtis) nõ vnũ. sꝫ plima ꝑ diuersitate culpaꝝ sunt iferni supplicia: vitatẽ. n. locutus ẽ poeta dicẽs. Nõ mihi si lingue centum sint/ oraq̃ꝫ cẽtũ. Ferrea vox oẽs scelerꝫ ꝯprebẽdere formas. Oĩa penaꝝ percurrere noĩa possum. Sꝫ ⁊ hui⁹ diuitis aĩa diuersis torquet̃ supplicijs. Nã diuitijs/ successit egestas: purpure/ flãma gehẽne: bisso/ asperitas vermiũ: epulis/ esuries. Splẽdori tenebraruꝫ horror. Apoc. 18. Quantuꝫ glificauit se ⁊ in delicijs fuit/ tm̃ data ei tormẽtũ ⁊ luctum. ℭ Deinde cũ dic̃ (vidit abrahã) ponit̃ pauperꝫ solatiũ/ qd̃ ẽ ad cumulũ doloꝝ diuitis: ⁊ duo tãgit. p̃mo. s. tãgit distãtẽ visionẽ. (vidit abrahaꝫ a lõge) lõge qdẽ/ nõ loco tm̃/ sꝫ meritꝫ ⁊ p̃mijs: nulla. n. maior distãtia q̃ꝫ vtutꝫ ⁊ vitij/ q̃ꝫ btitudinis ⁊ miserie. ps. longe a pctõribus salus:

Lucan⁹

Pars secũda scde p̃tꝫ p̃ncipalis.

et hoc ideo quia a lege tua domine longe facti sunt. Item tangit visem lazari consolationem. (Et vidit lazarum in sinu eius) ipse dum vivens avertebat oculos suos/nec dignabatur mendicum ulcerosum aspicere. Sed ut dicit Gre. Oculos quos culpa clausit/ pena appit. Gre. xviij. li. mora. Sero dives aperuit oculos/ quando lazarum regescentem vidit/ quem iacentem ante ianuam videre contempsit: et hoc ipsum ad augmentum damnationis est illi/ quia quem reprobaverat abiectum/sic videt exaltatum. i. Regum. ij. videbis emulum tuum in templo in universis prosperis in israel/ut deficiant oculi tui/et tabescat anima tua. Ex hac autem visione invidet irascitur penitet/et torquetur omnis damnatus. Sed sicut aversio oculorum a paupere nihil ei profuit ita visio et invidia glorie eius nihil nocet pauperi. Sic dicitur sap. v. videntes damnati electorum gloriam turbabuntur timore horribili / et mirabuntur in subitatione insperate salutis/dicentes intra se/ penitentiam agentes et pre angustia spiritus gementes. hij sunt quos aliquando habuimus in derisum / et in similitudinem improperij: nos insensati vitam illorum estimabamus insaniam/et finem illorum sine honore. Ecce quomodo computati sunt inter filios dei: et inter sanctos sors illorum est. Creditur autem ut dicit Gre. quod usque ad resurrectionem reproborum anime videbunt gloriam electorum/ut magis torqueantur. Sed ex tunc horrore tenebrarum cecati eam videre non poterunt quod erit maius supplicium propter lucis carentiam. Electi vero et nunc et post videbunt supplitia damnatorum/ ut gaudeant de iustitia dei in eis/et de misericordia in seipsis/quia protegente deo/ damnatorum penas evaserunt. ¶ Nota quod damnatorum pene innumerabiles sunt: quibus explicandis/nec vox/nec lingua sufficere possit: iuxta illud ps. Circumdederunt me mala/quorum non est numerus. Tamen ex sacra scriptura. xv. anime et. xv. corporis inferni penas colligimus.

Pene damnatorum in inferno et primo ex parte anime. 15.

Et prima et precipua damnatorum pena secundum Chryso. est/ quia sciunt se privatos esse beatitudine celestis regni. Mat. 21. auferetur a vobis regnum dei. Et Esa. 26. tollatur impius ne videat gloriam dei. ¶ 2a pena est quia sciunt/se exosos a deo et maledictos. Sap. 14. similiter sunt ipsi et impietas eius. dicitur enim de damnato. Job. 24. usque ad inferos peccatum illius/et obliviscitur eius misericordia. ¶ 3a pena est quia invident gloriam beatorum / eorum precipue quos hic contempserunt. Sap. v. videntes turbabuntur timore horribili dicentes hij sunt quos aliquando habuimus in derisum. Ecce quomodo computati sunt inter filios dei/post sanctos sors illorum est. ¶ 4a pena est vermis. i. stimulus ire/morsus conscientie de malis commissis. Esa. ulti. vermis eorum non moritur/quia semper manet in eis sindereses reprehendens. Job. 24. Dulcedo illius vermis amarus in penas. ¶ 5a pena est memoria temporalis prosperitatis/sap. v. Quid nobis profuit superbia/ et divitiarum iactantia: quid contulit nobis: transierunt omnia sicut umbra. ¶ 6a pena est gehenne incendium: quod ideo magis contristat/quia sciunt damnatorum anime quod cum sint spiritus tamen se pati a corpore. Job. 2o devorabit eam ignis qui non succenditur. ¶ 7a pena est pavor continuus. Sap. 4. venient in cogitatione peccatorum suorum timidi. ¶ 8a pena est ignominia/quia sciunt scelera sua omnibus esse nota. ideoque cognoscunt se contemptos esse a deo/et ab angelis/et a beatis animabus/atque ab ipsis demonibus/ et ab alijs damnatis hominibus proverb. 18. Impius cum in profundum vitiorum venerit contemnit alios sed et ipsum omnia contemnunt: sequitur enim ipsum ignominia et opprobrium. ¶ 9a pena est malum velle/ sed impotens quia quod male volunt perficere non possunt colligatis pedibus et manibus

Pena prima.

Pena secunda.

Pena tertia.

Pena quarta.

Pena quinta.

Pena sexta.

Pena septima.

Pena octava

Pena nona.

bus. Joã. v. de⁹ dissipat cogitatiões eoꝝ ne possint pficere in ope qd ce perũt in volũtate. ¶ 10ª pena est iracũdia ꝯ inflictionẽ pene quã nõ pñt repellere. Sap. 16. Superuenit eis seua bestiaꝝ ira. ¶ 11ª pena ẽ summet displicentia: nihil. n. in eis est q̃ gaudeãt: sꝫ sibiipis sũt odio. Eze. vj. displicebitꝫ vobismetipis: ꝛ Job. 7° fcũs sũ mihimetipi grauis. ¶ 12ª pena ẽ despatio salutꝫ. Job. 7° despaui neq̃q̃ vltra viuã. ¶ 13ª pena ẽ certitudo dãnatõis etne. Jud. xj. certũ ẽ/ q2 in pditione tradunt. ¶ 14ª pena ẽ appetit⁹ nõ eẽndi cũ pmanẽtia tñ: ppriũ. n. eẽ detestant: ꝛ cupiũt vt nõ sint/ nec tñ possunt nõ eẽ/ sꝫ pmanẽt in etnũ. Job. x. vtinã ꝯsumpt⁹ eẽm/ ꝛ fuissẽ q̃si nõ eẽꝫ apoc. 9. Querẽt mortẽ ꝛ nõ inuenient eã/ ꝛ desiderabũt mortẽ/ mors fugiet ab eis. ¶ 15ª pena ẽ amentia ꝛ furor pueniẽs ex morte ñ data. ps. furor illis fꝫ silitudinẽ spentis. i. demõis. ¶ Ex penis ãt iferni corpalib⁹ pª est ex orbẽ in iferiora: q̃si i carcẽ claudi. Job. 18. Expellet eũ de luce i tenebras/ ꝛ de orbe trãsferet eũ. hsũt tabernacla iniq/ ꝛ ille loc⁹ ei⁹ q ignrat deuꝫ. ¶ 2ª pena est pssura corpoꝝ: ꝯpressa. n. erũt mutuo dãnatoꝝ corpa: ita vt nec extẽdere/ nec ꝯbere se possint. Job. 41. Corp⁹ demonis oẽs/ vꝫ/ dãnati cõpactũ est squãmis se pmẽtib⁹. ¶ 3ª pena ẽ horror tenebraꝝ. Sap. 17. Noctẽ illã horrẽdã/ nec ignis/ nec sydera illumiare pñt. ¶ 4ª ẽ aspect⁹ demonũ. Job. 2° vadẽt ꝛ vẽiẽt sup eũ horribiles. Sap. 17°. psone triste. vel appentes pauorẽ pstant. ꝛc. ¶ 5ª est ꝯsortiuꝫ iniquorum. Job. 3°. frater fui dracoᵐ ꝛ socius strutionuꝫ: q2 omnes damnati sibi mutuo quasi dracones horribiles/ ꝛ quasi strutiões crudeles sunt absq3 pietate ꝛ compassione. ¶ 6ª est incendium gehenne nõ consumentis ps. pones eos vt clibanũ ignis. Job. 20. luct omnia que. fecit nec tamen consumetur. Et aduertendum q buic incendio anexus est omnis dolor ab extrinsico cãtus siue a gladio/ siue a morsib⁹ spentiꝫ/ siue ab elemẽtis. Job. 15. Dis dolor irruet in eũ. Sap. v. pugñbit p eo orbis terraꝝ ꝯ insensatos: ꝛ eidẽ. 16. Creatura factori deseruiens excãdescit in tormẽtis aduersus iniustos. ¶ 7ª est rigor frigoris. deut. 18. pcuciet te dñs egestate febri/ ꝛ frigore/ ꝛ ardore: q. n. mixꝫ ẽ incẽdiũ gehenne/ ꝛ glaciei frig⁹ absq3 refrigerio dãnatoꝝ corpa patiũt. Sap. 16 nix ꝛ glacies sustinẽt. vꝫ ignis nec tabescũt. ¶ 8ª est fames rapida. ps famẽ patient vt canes. ¶ 9ª est sitis inextinguibilis. Joã. 18. Exardescet ꝯ eũ sitis. ¶ 10ª est gust⁹ amarissim⁹. Piere. 13. Ecce ego cibabo eos absinthio/ ꝛ potabo eos felle. ¶ xj. est fetor ex corpibus eoꝝ q̃si ex cadaueribus exalãs. Esa. 34. de Cadaueribus eoꝝ ascendet fetor: q ẽt ipsis dãnatis erit intollerabilis. 2°. Macha. 9. nec ipse iã fetorẽ suũ portat. ¶ 12. est dolẽtiũ ꝯfusus clamor. Sap. 18. Resonabat incõueniẽs ipsoꝝ vox/ ꝛ flebiles audiebã planctus. ¶ 13 est toti⁹ corpis languor: languorib⁹ eni q̃tũcũq3 diuersis dãnatoꝝ corpa affligunt/ vt febre/ lepra/ palisi ꝛ ceteris deut. 28. pcuciet te dñs vlcere pessimo/ a planta pedis vsq3 ad verticeꝫ. 2. Machab. 9. Jta. vt de corpore impij vermes scaturient/ ac viuentes in dolorib⁹ carnes eius affligerẽt. ¶ 14 est membroꝝ dolor proprius ꝛ maximus/ capitis/ oculoꝝ auriũ/

Pena decima
Pena vndecima.
Pena xij.
Pena xiij.
4
Pena. xiiij.
Pena. xv. ꝛ vltia aie.
Pene infernẽt/ ex pte corpis. 15.
Pma pena. scd a pena.
Tertia horror tenebrarum.
Quarta aspectus demonũ.
Quita ꝯsortiũ. inigoꝝ.
Sexta incẽdiũ gehenne nõ cõsumẽtis.
Septima rigor frigoris.
Octaua fames rapida.
Nona sitꝫ inextinguibilis.
Decima gust⁹ amarissim⁹
vndecima fetor.
xij. clamor.
xiij. corporis languor.
xiiij dolor mẽbroꝝ.

dentium/manuu3/ pedum/illiorum/ ac singulorum membroꝝ eo dãnatoꝝ corpa vexabuntur.ij.Mach.9. apprehēdet eum dolor dirus visce rum/ & amara īteriorū3 tormenta.
15. ¶ 15ª est mors immortalis:perpe tuo enī3 quasi morientes angustia buntur/nec tamē morte finientur. ps.appropinquantes vsq3 ad portas mortis: in ianuis enim mortis sunt / nec tamen mortis remedio liberabuntur.

¶ Sermo.4.5.ferie post fc̄dā3 dñicā in.xl.& in ordine.77.

1 Et ipse clamans. dixit.pater abrahā3). Nūc ostēditur ad quē statu3 vterq3 istoru3 hoīum sit perductus: diues enim perductus est ad statu3 mēdicitat̄: nam guttā aque in inferno mendicat:quōda3 vero mēdicus lazarus trāslatus ē in copiā facultatis/ q3 subsidiū3 ab eo petit diues cruciatus : postulat aūt diues iste duo.pmo quidē mīe affectū.Scd̄o miserationis effectu3 ibi.(Et mitte lazaꝝ) Circa pmū au tē tria tāgit.pmo.s.clamorē īpaciē tie.(Et ipse clamās). Ex īpacientia quidē doloꝝ/clamor iste pcedit.sic dicit dānat̄.Esa.lxv. Ecce serui mei laudabūt pre exultatione cordis/ & vos clamabit̄ p dolore cordis / & p ↄtritione spūs vlulabitis:sicut.n.in pria erit laus. Ita ī iferno gemitus & vlulatus erit vocalis.Itē tāgit fictionē reuerentie(dixit pater/abrahā)prem dicit/non imitatione / sed gnē:inde⁹.n.credit fuisse hic diues: nō aūt illi pfuit ex abrahā esse pgenitū/q ei⁹ vitā nō ē imitatus.Luc.3. ne ceperitis dicere prē3 hēm⁹ abrahā dico.n.vobis q3 pōt de⁹ de lapi dib⁹ istis suscitare filios abrahe/q vti q3 erūt filij ei⁹ morib⁹.vñ.Jo.viij.Si filij abrahe estis/opa abrahe facite.

Itē tangit petitionē mīe (miserere mei).Et q3 mīa miser̄ necīa est.Se miseꝝ pfitet/nec tñ obtinuit mīa3/ q3 petitio eius nec cōgruit tpi/ nec loco/nec cāe/s3 nec psone:iō frustra petit mīa3.tpi qdē nō ↄuenit/q3 dū vita pñs agit mīe tps ē.S3 post vitā istā ē iustitie tps:vt dic̄ aug.Nec ↄgruit petitio ista loco:nā in īferno nulla ē redēptio:inde.n.mīa exulauit.iō di.Eccle.9.qdcūq3 potes īstā ter opare:q3 nec op⁹/nec rō/nec scia nec sapia erūt apd īferos.Iteꝝ, si cōgruit petitio ista cāe:petit.n.sibi misereri de pena / quē nō penitet culpa:potiꝰ.n.pu s culpe remissionē q3 pene subleuatiōe3 petē debuisset.q3 igit manet culpa/ñ tribuit mīa.ps. ñ miserear̄ oīb⁹ q opant iniqtatē. Rursus ñ ↄgruit ista petitio psone: q.n.alijs misert⁹ nō ē imo nec sibipsi:alteri⁹ mīa3 frustra qrit.Prouer. 21.Qui obturat aures suas ad clamorē paupis:clamabit & ipe ñ exaudiet.Esa 27.q3 nō ē sapiēs/pptereā nō miserebit ei⁹ q fecit eū.vñ l3 misero diuiti necīa sit mīa:ei⁹ tñ nemo miseret/ q3 pprio vitio ad miseriā ē deuolut⁹:casu.n.& nō volūtarie miseris miseremur.¶ Deinde cū dicit (& mitte).Supplicat diues miserationis effcm̄.vbi qtuor tāgit.p° enī petit lazari missionē.(Et mitte lazarū) vbi ↄsiderāda sūt duo. pm q3 cu3 plures cēnt̄ in sinu abrahe/solū lazaꝝ sibi mitti postulat diues:h iō/q3 vt di.Mat.xix.diues difficibile ītrabit in regnū celoꝝ.S3 istud difficile fit facile ñ diuites paupib⁹ ībuemāt qꝝ patrocinio recipiant in eterna tabernacula:vt di Luc.16.Sciēs q h diues nō alijs mediatorib⁹nisi paupib⁹ mīa3 pstari diuitib⁹:iō paupis patrociniū iplorat.¶ S3 cū multi alij paupes cēnt ī sinu abrahe:qre solū

lazarũ petit. Rõ huius est/ q3 noue rat ex diuina ordinatõe laza3 mẽdicũ sibi viuẽti occurrisse/ vt p ipsius pciniũ saluaret: nullius ergo alterius itererat de salute diuitis/ nisi lazari: iõ solũ eũ petit. Et hoc ẽt factũ est ad cumulũ dãnatiõis ei9/ vt illius solius cogat subsidiũ petere/ cui sb̃uenire ɔtẽpsit. ¶ Scd̃o ɔsiderandũ q3 diues iste idigẽs subsidio lazari/ imediate nõ petit eũ/ s3 mediatorẽ abraã depcat. Nouerat .n. se nõ eẽ dignũ q lazaro supplicaret: iõ mediatore3 qrit: 7 hoc ẽt ad augmẽtũ doloris ei9 ptinet/ vt ipm nõ psumat depcari/ cui9 solius subsidio poterat subleuari. Jtẽ petit diues a lazaro minimã subuẽtõe3. (vt itingat extremũ digiti sui i aq̃) nllm mẽb3 minus est digito/ nec aliqd parui9 extremo digiti. S3 nec aliqd vtili9 7 cõius aq̃: 7 tñ h ipso idiget diues. Et vbi sũt tãte diuitie/ vbi epule/ vbi voluptates? Jõ gemẽtes dñt dãnati in inferno Sap. 5. Quid nob pfuit sup bia/ aut diuitia3 iactãtia/ qd ɔtulit nobis? trãsierũt oĩa illa tãq3 vmbra. Jtẽ petit diues lingue refrigeratõe3. (vt refrigeret liguã meã.) stillãdo guttam aque ex digiti sui extremo. heu q3 amara mutatio re3: refrigeriũ aq̃ petit/ q pus vacauit epulis: 7 guttã aq̃ a lazaro petit/ q micas panis ei dẽ negauit: nihil min9 in pane micis: 7 nihil min9 in aq̃ q3 gutta ei9: 7 tñ negãti mĩma idigẽtia mimo3 superuenit. Gre. 18 .li. mor. Quid retribui subtili9/ qd discreti9 põt? guttã aq̃ petijt/ q micas panis negauit. O misa ɔditio. O ifelix dãnatio. O tremebũdũ iudiciũ oĩpotẽtis dei: q sic cũ scõ scũs ẽ/ ita cũ puerso puertit: neq3 .n diues iste liberari a supplicijs/ nec grãde aliqd remedi ũ3 petit. S3 exiguũ refrigeriũ: 7 h ipm mĩmo labore pficiendũ: q3 extremo digiti sui: 7 tñ obtinẽ nõ pt/ q3 iudex tremẽd9 ɔ̃ puersu3 puertit. ¶ Rõ q3 dicit beda: h h3 subtilitas iudicio3 dei/ vt p qd mẽb3 ampli9 qs peccat/ i eo maiorẽ vidictã recipiat: ligua võ ad duo dſeruit. s. ad gustũ 7 ad smonẽ: vt dĩ i lib. de aĩa. diues/ aũt iste peccauit i dlectatiõe epula3. Rursus in ɔuiuijs sũ pflua 7 inani loqcitate abundare ɔsueuit: qñ .n. vẽter varijs distẽtus fuerit cibis/ statĩ ligua soluit ad cachinos/ ioca/ maledictõces/ dtractõces/ 7 hijs silia. Et q3 sic peccauit diues i ligua: iõ punit i ipa. ¶ Jtẽ lamentat diues ardoris cruciatũ. (q3 crucior i hac flãma.) nõ solũ ex flãma/ s3 i ea ẽt cruciat ex ipsi9 gdẽ ardore/ 7 i ei9 horrore. Justa qdẽ pena ignis ẽ dãnato3 aĩab9: vt q mal' ɔcupiscẽtijs h arserũt: in iferno ardeãt igne gehẽne. Esa. 50. Ecce vos oẽs accẽdẽtes ignẽ accincti flãmis: 7 h qdẽ in pñti. Seq̃ aũt. ambulate i igne 7 flãmis q̃s succẽdistis vobis. ¶ Hic ɔsiderãda sũt tria. p° qdẽ vt3 aĩe a corpib9 sepate mẽbra hẽant ad modũ cõpo3: qd vtiq3 vr ex dcĩs: nã aĩa diuitĩ dr hĩe oclos 7 liguã: 7 videt 7 clamat: de aĩa võ lazari dr q digitos hẽat. ¶ S3 i rei veritate nõ sic ẽ: scã ẽ .n. aĩa/ hoĩs rõnalis ad imaginẽ 7 silitudinẽ dĩ/ quã imaginẽ moriẽdo nõ pdit hõ. sic dic ps. verũtñ i imagine ptrãsit hõ. De9 ãt cũ sit spũs: vt dr Jo. 4. figurã nõ h3 corpalẽ. Esa. 40. Cui q̃ sile3 fecistis deũ/ aut quã imaginẽ ponetĩ ei: vñ seq̃ q aĩa n distiguat corpeis mẽbris. S3 qũo itelligẽdũ sit eẽ oculos liguã 7 digitũ aĩa3 difficile est: vnde Augu. 8 .lib. super Gen. ad lrãm. illũ/ inqt/ diuite3 in

Gre. pl9 peccans.

3 Aie a corpore sepate an habeant mẽbra.

in ardore penaꝝ/ꝛ illū pauperē in refrigerio gaudioꝝ intelligēdos eē nō dubito. Sed quō itelligēda sit illa flāma īferni/ille sinꝰ abrahe/illa lingua diuitis/ ille digitꝰ pauꝑis/ illa sitis tormēti/illa stilla refrigerij/vix fortasse a māsuete q̄rentibꝰ/ a ꝯtētiose aūt certātibꝰ nūq̄ inuenit. pōt itaqȝ māsuete sic itelligi: qꝛ virtꝰ mēbroꝝ corꝑis aīa est. nā cū sepaꝛ/iā oculus nō est oculus: nec ligua/lingua: nec aliud qd̄lȝ membrū est qd̄ erat/nisi ſȝ silitudinē: qꝛ si tñ hec mēbra retinēt pristinū nomē absente aia: multo ampliꝰ virtutes aīe/q̄ manēt in ea sepata/mēbroꝝ noīe significari pñt. g̃ oculi diuitis/vel intellꝰs/vel ꝛ v̄tus visiua / lingua v̄tus iterꝑtatiua: digitꝰ lazari/aut discretio opis/aut v̄tꝰ discernēdi ſm tactū pñt itelligi: iō v. neq̄rūt curiosi ignorātes/quō sit ſcā aīa: nā ad formā corꝑis se ꝯuertūt. Sed q pōt itelligere quō sit ſcā virtus sensitiua/ꝛ q̄lis sit virtꝰ nutritiua/qd sit intellꝰs/qd sit amor/ingeniū/memoria/ꝛ cetere virtutes aīe. ille itelliget aīaȝ nō eē ſcāȝ ad figurā corꝑis: nec mēbris corpeis distigui: sed eo ipsꝰ corꝑis ꝛ mēbrorū eē v̄tutē ꝑfectionē ꝛ actū. Sicut ēt v̄tus lapidis p̄ciosi/nec colorē/nec figurā hȝ lapidis: nec v̄tutes herbaꝝ hñt colorē/aut figuras ipsaꝝ: nec v̄tus parui seminis hȝ figurā/ aut distinctōēs ramoꝝ totius arboris future. Et qꝛ v̄tualr mēbra aīarū itelligēda sunt: ex hijs pȝ ꝯfiter qd sit eleuatio oculoꝝ diuitis /qd visio abrahe/qd clamor eius/ꝛ qd supplicatio. Eleuatio qdē oculoꝝ est ꝯsideratio supmi iudicij: nouit .n. a quo iudice sit dānatꝰ: visio aūt abrahe ē cognitio eius. Clamor vero est doloris ipaciētia. Sȝ supplicatio est desideriū refrigerij.

Infernalis ignis cōsideratio.

¶ Secūdo ꝯsiderandū de igne inferni. vtrū/videlȝ/sit corpeus: de hoc Grego. 15. lib. mora. Ignis gehēne corporeꝰ est/ꝛ in se missos reprobos corpalr exurit: nec tñ humano studio succendiꝛ/nec lignis nutriꝛ. Sȝ creatus semel durat inextinguibilis/nec successiōe idiget: ꝛ tñ ardore nō caret. Ideo q̄riꝛ quō aīa cū sit spūs ab igne corpeo possit detineri: de h̄ Greg. 4. lib. dialogoꝝ. Si viuētis hoīs incorpeus spūs tenetur in corpe/cur nō post mortē idē spūs ēt corpeo igne teneꝛ? Iustū qdē ē vt spūs q se corpi placido subiecit in culpa/ab inimico corpe detineaꝛ in pena. Sȝ iteꝝ q̄riꝛ quō detētus spūs i igne/ab ipso igne cremeꝛ/cū spūs nō patiaꝛ a corpe. de h̄ Greg. 4. li. dialogoꝝ. Spūi ignis est tormentū vidēdo ꝛ sentiendo. 4
Ignē nāqȝ eo ipso patiꝛ qd̄ videt/ꝛ q ꝯcremari se ꝯspicit/cremaꝛ. Sicqȝ fit vt res corporea/incorporeā exurat/dū ex igne visibili ardor vel dolor inuisibilis trahiꝛ: vt per ignē corporeū mens incorporea in flāma corporea cruciaꝛ. Si enīȝ existens spūs in corpore viuētis hominis/multa ab eodē corpe patiꝛ etiā ab igne inferni corporeo pati pōt. Rursus aūt q̄riꝛ quare aīa ab eodē igne non ꝯsumaꝛ. Cuius ratio est qꝛ incōsumptibilis est anima/sed nō impassibilis: vnde ab eodē igne pati pōt/sed nō consumi. Sicut de lignis sethym recitat Josephus qꝛ ab igne cōsumi non possūt/lȝ caleāt/ꝛ ideo altare holocaustorū sub moyse factū est ex ipsis lignis: circa hec que dicta sūt plurima dicūt physice theologizātes. Sed exēplariter sufficiat ista dixisse. Quibus tñ addendū

est ꝙ non minus cruciat ignis ille aīas/ꝛ tn̄ nō ꝯsumit. Sȝ magis/ qꝛ idē vigor nālis semꝑ manet aīab⁹ exustis qđ nō ꝯtingit in passione q̄ abijcit a sbā:q̄ꝫt⁹ vō sit ille cruciatus/scire nos liberet mia dei: nēo .n.scit nisi expt⁹:excedit aūt oēȝ cruciatū ꝛ tormētū vite p̄ntis:qꝛ ˀlibere agit ignis ī aīaȝ sine corpe medio/q̄ oīa iusto dī iudicio exigētib⁹ aīaꝝ culpis fieri credendūȝ est ꝛc̄.

Nō ¶ 3° ꝯsiderandū vtꝝ ex stilla aque posset refrigerari cruciat⁹ diuitis. Et forte aliqs dicet ꝑ aquā diuinaȝ grāȝ posse ītelligi.fm illud Joā.4. q̄ biberit ex aqua quā ego dedero/ nō sitiet vnq̄ȝ. gutta vō hui⁹ aque est diuinū donū ˀgr̄e iustificantis: digitus aūt laȝari est p̄ociniū ei⁹: petit ergo diues vt merito laȝari aliqd minimū gr̄e obtineat. Sȝ nō opȝ ista sic ītelligi. p̄° qdē/ qꝛ ꝯstat vnūquēq̄ȝ dānatū esse inimicū ˀgr̄e dei ꝛ ipsaȝ ꝺtestari:vn̄ nō petit gratiā recōciliatōis/sȝ refrigeriū pene. 2° qꝛ dubiū est an dānatus diues intell's istos sp̄ūales attingat. Jō sine p̄iudicio sicut ignis quo cruciaꝉ corpalis est:ita pōt ītelligi aq̄ corpalis/q̄ in rei veritate cruciatū gehēnalis flāme refrigerare nō pōt: illū.n.ignē nulla pōt aq̄ extinguere. Sȝ potius ardet in aq̄. Sicut legiꝉ in gestis btī nicolai/ꝙ mare arsit īmisso igne diaboli. Sap.xvi.ꝙ .n.mirabile erat in aq̄/ q̄ oīa extinguit/plus ignis valebat. Sed si ex aq̄ nō pōt diuiti ardēti p̄stari refrigeriū/cur ergo sic īstāter supplicat guttā aque? Et dō ꝙ sic alienaꝉ vi cruciatus ꝙ nescit qd petat: tn̄ ex memoria refrigerātis aque in p̄esenti/p̄utat idē posse aquā ꝯ ardorē gehēne: ꝛ fallitur/vt dcm̄ est:nā si esset in p̄fundo maris/ nihilominus cruciaret eū ibi ignis infernī quē ītra se hȝ/q̄ totus incendiꝉ ꝛ q̄cūq̄ȝ loco/ꝛ in celo secūȝ portat:iō frustra petit aquā:ꝺsideriū q̄ petōrū pibit qđ totuȝ est ad cumulum damnationis eius.

¶ Sermo qntus quinte ferie post scđam dominicam in quadragesima ꝛ in ordine.78.

ET dixit illi abrahā. fili recordare.) Jn pte ista ostēdiꝉ eqtas p̄mij vtriusq̄ȝ/diuitis.s.ꝛ paupis. Et p̄° repetit vtriusq̄ȝ meritū. 2° īfert ꝯseqnēs p̄miū. (Nūc aūt h̄ ꝯsolaꝉ.) Circa p̄ᵐ aūt duo facit. p̄° enī recitat p̄teritā diuitis felicitatē. 2° p̄teritā paupis aduersitatē. (Et laȝarus.) Circa p̄ᵐ aūt qnq̄ȝ tāgit. p̄°.n.introducit abrahā loqntē (Et dixit illi abrahaȝ.) Eius sermo nō vocalis/sed ītellectualis fuit:insinuatio/videlȝ/diuine iustitie. prouer.xij. Qui qđ nouit loqꝉ/ index iustitie est. Jtē tāgit gn̄is appłonē. (fili.) carne/nō virtute:ideo quē filiū appellat/a supplitio tn̄ nō liberat. Eze.14. Si fuerit tres viri isti/ noe/daniel/ꝛ Job:nec filios/ nec filias liberabūt:sȝ ipsi soli liberabūtur. Jtē tangit p̄terite felicitatis recordationē. (Recordare) memoria p̄tōꝝ ei reseruata est ad penā/q̄ futuroꝝ p̄uisione noluit cauere culpā. Boetius. Sūmū/inqt/genus infelicitatis est fuisse felicē. Jtē tāgit tp̄aliū bonoꝝ receptionē. (qꝛ recepisti bona). s.tp̄alia. nō dicit/qꝛ bona tp̄alia abstulisti/nec qꝛ ea negasti petētib⁹: sed nec qꝛ ea nō tribuisti indigentibus:h̄.n. grauiora sūt crimina. Sed hoc solū ponit in cā. (qꝛ recepisti bona.) aliqua.n.bona opa fecit diues iste dū viueret/ q̄ꝝ merito qꝛ recepit bona tp̄alia/iō p̄didit eterna. vn̄ pȝ q̄tū periculum

fit esse divitē. ideo ait Grego. v. lib. moz. Scti viri cū ꝓspa mūdi sibi suppetere ꝯspiciūt/mūdi suspitiōe turbant/ne hic laboꝝ suoꝝ fructus recipiant/ꝛ ne divina iustitia latēs aliqđ vulnus in eis aspiciat/ꝛ exteriorib⁹ muneribus eos cumulās/ ab īterioribus repellat. Sed in tali dubio salubre dat ꝯsiliū Luc. xj. q supest date elemosynā:ꝛ ecce oīa mūda sūt vobis:ꝛ iterum eiusdē. 16°. facite vobis amicos đ māmona iniqtatis / vt cum defeceritis/ recipiāt vos in eterna tabernacula. Itē tangit vite trāsgressionem. (in vita tua). i. dum viueres : non deo/aūt primo/sed tibijpsi:ad tuā enī vitā recepta bōa ꝯuertebas. ꝯ qđ ait apls. ij. Coꝛ. v. Qui viuūt iā non sibi viuāt. ¶ Deinde repetit pteritā lazari aduersitatē dicēs. (Et lazarus silr.) supple recepit in vita sua (mala) pñtis tpis/qđ vtiqꝫ dilectionis diuine est signū. Heb. xij. quē diligit deus castigat: flagellat aūt oēm filiū quē recipit. Et aduertendū q sicut diues p aliqbus bonis opibus recepit remunerationē in pñti/ita lazarus p aliqb⁹ culpis purgatus est malis pñtib⁹ :iō fm gl. Si qua repꝛehēsibilia ꝗ paupibus videmus/nō đbemus despicere/qꝛ fortasse quos moꝝ infirmitas vulnerat/hos medicina paupꝫtatis curat. ¶ Deinde cū dicit. (nūc

2 aūt.) ponit vtriusqꝫ pmiū: ꝛ pmo qdā paupis ꝯsolationē. (nūc aūt.) istud nunc nō est trāsitoriū/ sed pmanēs:est enī nūc eternitatis/ qđ dr nūc ꝛ semp (hic ꝯsolat) ex eo q euasit mala psentia/ꝛ adeptus est bōa pmanētia. Esa. 51. Letitia sempiterna sup capita eoꝝ:gaudiū et leticiam tenebūt/ꝛ fugiet doloꝛ et gemitus/ qꝛ ego ipse ꝯsolaboꝛ vos dicit dñs. 2° ponit diuitis cruciatū. (Tu vero) qꝛ ī vita recepisti bona:ideo nunc (cruciaris) Cōtinue vo cruciat qui quottidie splendide epulabat:ꝛ continue oꝛat a lazaro stillā aque/nec vnqꝫ ipetrat. Aug. nullū/inqt/euidētius signū est eterne dānatōis/qꝫ cū tpalia ad nutū succedūt. ¶ Nota qꝛ vt ex dictis pꝫ via pueniēdi ad ꝯsolationē eternā est pñs tribulatio paciēter tollerata :via vero dānatōis est letitia mūdane pspitatis. de qº ait apls Act. 14. Per multas tribulatōes opꝫ nos intrare in regnum dei. de scđo Luc. 6. Ue vobis diuitibus q habetis ꝯsolationē vrā : ve vobis q saturati estis/ qꝛ esurietis:ve vobis q ridetis nūc/qꝛ lugebitis ꝛ flebitis. Job. 21. Tenēt tympanū ꝛ cytharā ꝛ gaudēt:ad sonitū oꝛgani ducunt in bonis dies suos/ꝛ in pūcto ad īferna đscēdūt:hui⁹ rei figura hr Gen. 3. Ubi dr q eiecit dñs adā de padiso/ꝛ collocauit ante paradisū voluptatis cherubin ꝛ flāmeū gladiū atqꝫ versatilē ad custodiendū viā ligni vite:nllꝰ ꝗ pōt regredi in padisū vbi est vita etna/ nisi trāseat p gladiū ꝛ cherubin:p gladiū tribulatio pñs:p cherubin charitatis paciētia itellr. Tribulatio qdē gladi⁹ ē/ꝛ flāme⁹ gladi⁹:sꝫ versatilis. Gladi⁹ qdē est rōne diuisiōis:ꝛ ē bis acutus/ qꝛ hoīez separat ab amoꝛ mūdi:ꝛ qđ pl⁹ ē/separat eum ab amoꝛe sui:qs enī diliget mūdum tantis aduersis pmentē? aut quis diligit se aduersarium? Apoc. 1. de oꝛe dei pcedit gladius bis acut⁹. i. ex vtraqꝫ pte acut⁹: qꝛ ad mādata eius pcutit tribulatio. Itē tribulatio est gladius flāmeus rōne purgatōis ꝛ pbōnis: purgat .n. oēꝫ culpā/sic ignis purgatorius.

Tribulatio psens via perueniēdi ad eternā vitā p. sperītas ecōtra.

Figura de eiectōe ade a paradiso.

Tribulatō gladius ē mltifoꝛmiter.

ps. Igne me examinasti/ et nō est inuenta in me iniqtas: pbantur et homines hoc igne/ sicut vasa figuli in fornace: nā bn̄ mixta cōsolidant: q̄ vero male cōpositiōis sunt/ p ipaciētiā crepāt. Eccli. 27. Uasa figuli pbat fornax/ et hoīes iustos tētatio
3 tribulatiōis. Itē tribulatio est gladius versatilis rōne amotiōis: nō enī diu patitur deus nos tribulatiōib⁹ pcuti: sed auertit gladiū et puertit tristitiā in ɔsolationē. Jo. 16. Plorabitis et flebitis vos/ mūdus aūt gaudebit: vos aūt ɔtristabimini/ sed tristitia vr̄a cōuertetur in gaudium. Rursus tēdentē in paradisuz opz trāsire p cherubī qd̄ iterpretatur plenitudo scie/ hec est charitas. Ro. 13. plenitudo legis est dilectio. hec ē via excellētissima pueniēdi ad paradisuz. j. Cor. 12. adhuc excellētiorē viam demonstro vobis: via tribulatiōis sine qua via nō attingitur celuz/ qz nec eloquētia clara/ nec virtus mira/ nec pauptatis iopia/ nec martyrij tollerantia sine charitate intrant paradisuz: nihil enī ista psunt sine charitate/ q̄ pstat paciētiā in gladio tribulatiōis. Charitas. n. paciēs est/ benigna est etc. Tūc. n. sequitur illa pars (et hijs oībus.) in q̄ ponitur pmij vtriusqz. s. diuitis et pauperis qrta ɔditio q̄ est stat⁹ ipermutabilitas: nō. n. psūt btī vllū prestare dānatis refrigeriū: nō dānati ad btōz statū psūt puenire. Et duo facit. pmo. n. ponit cām ipermutabilē. 2° ostēdit effectū ipossibilē (vt hij q volūt.) ¶ Circa pmū aūt tria facit. pmo repetit petitiōis summaz (et hijs oib⁹) q̄ postulasti. s. misereri tui/ missionē lazari/ tictionez digiti/ stillā aq̄/ et refrigeriū ligue. Scd̄o ponit duo premioz extrema (inter nos.) beatos (et vos) damnatos.

Tertio pōit vtriusqz extremi medium ipedimētū (chaos magnū firmatū est) hic est obstaculū ipediēs/ ne adinuicē possint ɔuēire vtraqz extrema. Cui⁹ obstaculi ipediētis tres conditiōes tāgit. s. pfunditatē/ magnitudinē/ et firmitatē: pfunditatē qdē cū dicit (chaos) est aūt chaos pfunda vorago inuoluta caligine/ p qd̄ dei iuditiū itelligitur. ps. Juditia tua abissus mīta qd̄ qz nobis est icōprehēsibile: id̄ dr̄ caligine inuolutū/ et tenebris pōt ēt p istud chaos/ et eterna pdestinatio electoz/ et reprobatio ipsoz itelligi: quoz vtrūqz pfundū et occultū est. ps. posuit tenebras latibulū suū. et Job. 22. quasi p caliginē iudicat. Itē hui⁹ iudicij incōprehēsibilis tāgit magnitudinē (magnū) nō molle/ sed virtute/ cui nullus pt resistere. Sap. 1. Magna sunt iuditia tua dn̄e. Itē hui⁹ iudicij tāgit firmitatē (firmatū ē.) vt imutari nō possit qd̄ lex eterna statuit. Prouer. 12. Labiuz veritatis firmū et iperpetuū. hoc ē firmamētū quo diuisit deus lucē a tenebris/ iustos. s. a malis. Ipsum ēt est qd̄ disit celestes aq̄s a terrestrib⁹/ btōs. s. a dānatis: de q̄ Job. 28. Lapidē caligīs et vmbrā mortis diuidit torrēs a pplo pegrināte. ¶ Deinde cū dicit (vt hij q volūt) ponit ipossibilē eē pmioz variationē ipediēte chaos iter medio. Et duo fac. p°. n. 4
dicit btōs nō posse trāsire ad dānatos. 2°. ecōtra dānatos ad btōz gliam puēire nō posse (nō idē.) Circa pm̄ duo fac. p°. n. suppōit p ipossibile voluntatē electoz trāseūdi (vt hij q volūt) . i. ēt si vellēt (hinc trāsire ad vos) q vtiqz ipossibile ē: qz nemo vult eē miser. Sz esto q vellēt (non psūt) et hec ē sz q adducit eē ipossibile: qz nō psūt nō eē pdestinati: neqz

ꝑnt fieri iniqui:ↄfirmati.n.sc̃ i gra: iõ ad miseriã iniquoꝝ trãsire ñ ꝑnt: deinde ostẽdit in possibilitatẽ variationis pene dãnatoꝝ.(neqꝫ) illi dãnati q volũt ad btõs trãsire qđ vtiqꝫ veꝝ ẽ:appetũt.n.btitudinẽ/ sꝫ ñ ꝑnt (inde huc transmeare) qꝛ ꝑsciti sũt eternal'r ad penã: ꝛ ẽt qꝛ volunt trãsire ad btõꝝ gl'iaꝫ/nec tñ volunt hẽreeoꝝ vitã ꝛ merita/sine qb⁹ impossibile ẽ ad btitudinẽ ꝑuenire. ℂ Aduertẽdũ qꝛ btũs.Greg al'r exponit ꝑmissa/dicẽs. nulli dubiũ ẽ qn existẽs in iferno cupiãt ad btõꝝ sortem trãsire/ꝛ a suppliciõꝝ suoꝝ afflictione migrar. .Sꝫ hij q sc̃ in btitudine quopacto ad eos q cruciant̃ in iferno trãsire velint/nec possint/iquirẽdũ ẽ.Cõsiderandũ ãt/ qꝛ sic̃ reprobi cupiũt trãsire ad btõs.i.a supplitijs liberari:ita ad positos in tormẽtis trãsire iustoꝝ ẽ mẽte ire ꝑ miãꝫ eosqꝫ velle liberare/sꝫ nõ ꝑnt:qꝛ btõꝝ aĩe/q̃uis in sue nãe bonitate miãꝫ hẽant:auctoꝛis tñ sui iustitie tãta rectitudine ↄstringunt̃/vt nl'la ad reprobos ↄpassione moueant̃:qn potius letabit̃ iustus cũ viderit vindictã:si .n.bti/aut iusti cẽnt/si btificãtis iustitie non approbarẽt iuditiũ: ꝛ h̃ est chaos positũ it er dãnatos ꝛ btõs: iudiciũ/vꝫ/diuine iustitie/cui bti adherẽt imobl'r:ꝛ cui nullomõ ↄcordãt dãnati:h⁹rei figura ponit̃ Exo.14. vbi legit̃.Inter castra egyptioꝝ ꝛ castra isrl' erat nubes tenebrosa illuminãs noctẽ/vt ad seinuicẽ toto noctis tpe accedẽ nõ valerẽt.Hec nubes ẽ iudiciũ diuine iustitie/q̃ admodũ nubis refrigerat iustos ꝛ fulminat pctõres/q̃ dꝛ tenebrosa ꝛ illuminãs:dãnatis quidẽ horrida tenebris/btĩs võ claritate amabilis:cui⁹ iterpositione fit vt ad se mutuo egyptij dãnati/ꝛ israel electi nõ ꝑnt accedere.

Figura

ℂ Sermo.6. qnte ferie post scdaꝫ dñicã in xl^ma^ ꝛ in ordine.79.

TErtio cũ dꝛ (Et ait.rogo ɋ̃) ponit̃ admonitio viuoꝝ/quã rogat diues fieri ꝑ resurgentẽ lazaꝝ: abrahã võ dicit eã sufficiẽter fieri ꝑ scripturã legis ꝛ ꝓphaꝝ. Et q̃tuoꝛ facit.ꝑ°.n.petit diues lazari missionẽ. 2° abrahã ostẽdit hãc supfluã eẽ petitionẽ.(Et ait illi abrahã.) 3° diues istat iportune (at ille dixit.nõ pr̃).4°.abraham instantiã refellit oportune (Ait auteꝫ illi.si moysen) Circa ꝑ^m^ duo fac̃ ꝑ°.n. rogat lazari missionẽ. 2° assignat missiõis circũstãtias (in domũ).In ꝑmo aũt tria tãgit ꝑmo affectũ rogationis. (Et ait.rogo ɋ̃) qui rogatus audire noluit:nũc rogare cogit̃. Itẽ tãgit nomen venerationis (te pr̃) q tñ taleꝫ filiũ nõ cognoscit. Esa.63. abrahã nesciuit nos/ꝛ israel ignorauit nos Gen.27 qs est tu fili mi Itẽ petit lazari missionẽ (vt mittas eũ) multũ ꝑsumebat iste diues/ q putabat oẽm suã curaꝫ expediri per lazaꝝ. ℂ Deinde cũ dicit (in domũ) q̃tuoꝛ assignat circũstãtias huius missionis ꝑmã loci:q̃.s.sit mittendus in domũ pr̃is mei.)Itẽ ad q̃s sit mittẽdus (hẽo.n.5.frẽs.) Itẽ ad qd (vt testet̃ illis.) penas iferni. Itẽ pp qd.(ne ꝛ ipsi veniãt in hũc locũ tormentoꝝ) ei non culpa frm̃/ sꝫ futura displicebat pena. ℂ Ubi cõsiderãdũ ſm Gre. qꝛ diuitis ardẽti reseruant̃ cognitio lazari / ꝛ memoria frm̃:nã pctõres vt magis puniant̃ in supplitio/ꝛ eoꝝ vident gloriã/q̃s contẽpserũt:ꝛ de illoꝝ etiaꝫ torq̃ntur pena/ quos inutile amanerunt:illud eñi qđ dicit̃.Solatiũ est miseris socios hẽre penaꝝ. veꝝ est in miseris quoꝝ põt alleuiari miseria. Sed nõ apud dãnatos/q-

bus nullum pōt refrigeriū adhibe
ri:nec tamē putādū est hūc diuitē
ex cōpassiōe fratrū petere ne ad in
ferna descēdāt. Sʒ sibipsi timēs,ex
eoꝝ psētia dolorē crescere/ hoc pe-
tit:alias enī ⁊ ppuos fratres ⁊ oēs
hoīes cupit eē dānatū:dūmō suū
nō augeat suppliciū:neqꝫ enī mē-
titus est q de īferis loquēs ait. Ne
sciēs mā suescere corda. (Et ait illi
abrahā).ondit petitio diuitis esse
supflua:vbi tāgit duo.p° scripture
sufficiētiā (hñt moysen).i.legis scri
pturam.(⁊ pphetas).i.libros coꝝ
quoꝝ apud iudeos fratres diuitis
maior auctoritas ē qꝫ lazari resur
gētis. Et eis sufficit ista legē : qm in
lege pcipitur qd agēdū ⁊ qd cauē
dum sit. In pphetis vero pdicant
pmia electoꝝ/⁊ supplicia dānatoꝝ
2° tangit scripture audiētiā. (Au-
diant illos).nō.n.,opʒ audire laza
rum resurgētem. Sicut di Deut.
18. Nō erit apud te q phitones cō
sulat/⁊ qrat a mortuis vitatem:qn
potius vt dr Esa.8.p statu viuoꝝ ⁊
mortuoꝝ cognoscēdo ad legē ma-
gis recurrēdū ē/⁊ ad testimonium
pphaꝝ. Si.n. hec duo non suffice-
rēt ad correctiōeʒ hoīm/⁊ requireret
resurrectio mortuoꝝ:tūc vbiqꝫ ⁊ cō
tinue oporteret resurgē hoīes: qd
nō valet qdē/qm vno loco cogni-
tus/ī alio ē ignot⁹. Cōtinue vo/qꝛ
dicta/aut scripta vni⁹etatis/ nascē
tib⁹alijs hoib⁹ rursus eēnt dubia.
¶ Deinde cū dic. (At ille dixit. Nō
3 pr.) por ipōtūa īstātia dixit:vbi duo
tāgit.p° qdē negligentiā scripture.
(At ille dixit. O pr abrahā.) nō au-
diūt moysen/⁊ pphas mortuos:qꝛ
apd eos vilnit auctoritas:sibiipsi ⁊
eniʒ cōsimis:qꝛ non audiuit eos :
ceteros putat sibi siles. Secūdo p
mittit dictis suoꝝ penitentiā. (Si
quis ex mortuis ierit ad eos peni
tentiam agent.) certe hec falsum
est:qꝛ qʒtūcūqꝫ putarēt resurgentē
dicere veritatē de statu alteri⁹ vite:
eo tamē ipso q viderēt eū regredi
ad vitā psntē/putarēt etiā se reditu
ros/sicqꝫ inferni supplicia euade-
re : ⁊ ideo penitētiā cōtemnerent.
¶ Deide cū dicit (ait aūt illi.) poni
tur oportuna īstātie repulsio. (Si
moysen ⁊ prophetas nō audiunt)
quos diuinitus putāt eē locutos:
⁊ quoꝝ se obediētie obligauerunt.
Exo. 24. (Neqꝫ siquis ex mortuis
resurrexerit credent.) qꝛ resurre-
ctio nō facit hoīem iustuʒ/ nec ma
ioris auctoritatis qꝫ moysēs ⁊ p-
phete. ¶ Nota sup illō habeo enī
qnqꝫ frēs qnqꝫ sensus corpis sunt.
qbus oʒ vti sicut ministris:nō aūt
dʒ aīa eos diligere qsi frēs de pa-
ri:ois vero auar⁹ ⁊ voluptatib⁹ de
ditus. Hos sensus quasi frēs dili-
git:⁊ qꝛ caro p quā peccauit aīa si
mul cū ea ardebit/ ⁊ erit ei maius
suppliciū:iō cupit ois dānatus re
surrectionē corpoꝝ nō fieri/ne aīa 4
cū fratrib⁹ sensibus magis crucietur.
Itē aliter. auar⁹ nō largiēs sua/qn
qꝫ frēs hʒ:isti vero sunt alioꝝ cupi
di:nā duob⁹modis di aliqs auar⁹.
Uel qꝛ est tenax sui/vel qꝛ cupidus
est/⁊ acceptor alieni:sed istō.5.mo-
dis ptingit. pmo qdē p violētiā ra
pine. vn pmus frater est raptor. Se
cūdus est fur/q claʒ tollit alienum.
Terti⁹ est vsurari⁹/ q ex pacto illici
to aufert. Quart⁹ est fraudulēt⁹/q
fraudē cōmittit ī vēditoib⁹ ⁊ ēptio
nib⁹/vel ex parte rei/vel ex pte pre-
cij/vel ex parte mēsure. Quit⁹ fra-
ter est iuris puaricatoꝛ q alienū tol
lit in iuditio qd cōtingit vel ex par
te accusatoris petētis qd nō ē suū/
vel ex parte rei negātis alienū/ vel
ex parte testis falsuʒ iurātis/vel ex
parte falsarij scripturaʒ viciantis

Quinqꝫ fratres quinqꝫ sūt corporis sensus.

vel ex parte aduocati patrociniū p̄stātis / vel ex parte iudicis male iudicātis. hoꝝ quoq; fratrū aliena tollentiū sextus frater est qui nō largitur ꝓpria. Sed vt dicit Grego. Si apud inferos cruciat̄ iste / q2 sua nō dedit / q̄to torquebit̄ supplitio qui abstulit aliena? Agāt ergo penitētiā / ⁊ alienū restituāt / suaq; largiantur egētibus / ne ⁊ ipsi vadāt in illū tormētorū locū. Ecce enī q2 xp̄s resurgens a mortuis retulit nobis supplitiū diuitis / refrigeriū pauperis clamorosa rogamina diuitis / ⁊ frustrata eius desideria. Si nō credimus moysi ⁊ ꝓphetis / verbis xp̄i resurgētis credētes agamus pniam: nec aliū q̄ramus suscitari lazarū. S3 in rei veritate q2 auaritia est idoloꝝ3 seruitus / ⁊ infidelitati ꝓpinqua: iō auari nō habēt sincerā fidē pro ea pter non agunt penitētiam.

¶ Feria. vj. post dn̄icā. ij. in xl. s̄m mat. Cap. 21

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis, ⁊ turbis iudeoꝝ, parabolā hāc. Hō q̄dā erat p̄rfamilias, q plātauit vineā, ⁊ sepē circundedit ei, ⁊ fodit in ea torcular, ⁊ edificauit turrim: ⁊ locauit eā agricolis: ⁊ peregre ꝓfectus est. Cū āt tp̄s fructuū appropinquasset: misit seruos suos ad agricolas, vt acciperēt fruct⁹ eius. Et agricole, apprehēsis seruis eius, aliū ceciderunt, aliū occiderūt, aliu3 v̄o lapidauerūt. Itez misit alios seruos plures p̄oribus: ⁊ fecerūt illis sil'r. Nouissime aūt misit ad eos filiū suu3, dicēs. Verebūt̄ filiu3 meū. Agricole aūt vidētes filiū: dixerunt intra se. Hic est heres. Venite occidamus eū: ⁊ hēbimus hereditatē eius. Et app̄hēsu3 eū eiecerūt extra vineā, ⁊ occiderūt. Cū ḡ venerit dn̄s vinee, qd faciet agricolis illis? Aiunt illi. Malos, male perdet: ⁊ vineā suā locabit alijs agricolis, q reddāt ei fructū tp̄ibus suis. Dicit illis iesus. Nūq̄3 legistis in scripturis: lapidē quē reꝓbauerūt edificātes: hic factus est i caput anguli: a dn̄o factū est istud: ⁊ ē mirabile i oclis nr̄is. Iō dico vobis, q2 auferet̄ a vob̄ regnū dei, ⁊ dabit̄ gēti faciēti fructus ei⁹. Et q ceciderit sup lapidē istū ꝯfriget̄. Sup quē v̄o ceciderit, ꝯteret eu3. Et cū audissēt p̄ncipes sacerdotū, ⁊ pharisei, parabolas eius: cognouerūt q̄ꝑ de ipsis diceret. Et querētes eū tenere, timuerunt turbas: q2m̄ sicut prophetā3 eū habebant.

¶ Sermo p̄mus. vj. ferie post sc̄a3 dn̄icā in xlme ⁊ in ordine. 80.

Homo q̄dā erat paterfamilias q plantauit vineā ⁊c̄. Mat. 21.

Idem legitur. Mar. 13. & Luc. 20. Statio qntadecia penitētū hodie agit/q̄ vocat lebna qđ īterp̄tat lateres vel cementū/ q̄ sunt terrena edifitioꝝ mā. Et cū seipsos deberēt hoīes edificare viuos lapides in ope dei: sicut dr̄. j. pe. ij. eligūt ex lateribus q̄ sunt terra in coctione īdurata/ & glutinio cementi edificare/ q̄ terrena q̄runt/ & eoꝝ ꝯtingūtur amore. Esa. 16. hijs q̄ letanter sup humeros cocti lateris loqui mini plagas suas: ablatū est. n. regnū dei ab eis/ q̄ lateribus edificātes ab edificio reprobauerūt lapidē viuū. De terrena ḡ vita opantiū reprobata/ & de. spūali electa/ in p̄nti agit euangelio sub figura vinee & edificationis. Diuidit āt euāgeliū ipm in q̄tuor partes. p̄o. n. enumerat grata collo bñficij. 2o nōtur ingrata retributio maleficij. (Cū aūt tps.) 3o subsegtur iusta dānatio īpietatis. (Cū ḡ venerit.) 4o ꝯcludit apta expositio veritatꝭ. (Jō dico vobis.) ¶ Jn p̄a parte sub parabola vinee recitant bñficia q̄ deus ꝯtulit pp̄lo iudeoꝝ: circa qđ 3a facit. n ī erga ipsos p̄o ponit benignitatis affcm̄. 2o largitatis effectū. (Et sepē.) 3o libertatis p̄fectū. (Et peregre.) Benignitatem vō dī ad pplm iudeoꝝ ondit/ q̄ sic habnit erga eos sicut hō pr̄familias vbi 3a tāgit. p̄o dinaꝫ familiaritatē. (Hō) .i. deus pr̄/ q̄ non nā/ s; silitudine & figura dr̄ hō: nāi humana figura se ondit p̄ib9 & ī silitudinē hoīs familiariter loq̄batur ad eos. Exo. 33. loq̄batur dñs moysi facie ad faciē/ sicut loq solet hō ad amicū suū. Jtē tāgit diuinā pietatē. (Erat pr̄.) ps. Sicut miseret pr̄ filioꝝ misert9 est dñs timētib9 se. Jtē tangit p̄uisiuā bonitatē. (Erat pr̄familias.) Cuius familia ē oīs creatura rōnalis. Sꝫ spālr erāt iudei. Deut. 4. nō ē alia natio tā grādis q̄ hēat deos appropinquātes sibi: sicut ad. sunt nobis dñs de9 nr̄: nā pr̄familias inter ē puidere suis necīa: vñ serui9 recitat catonē iterrogatū/ qs eēt pr̄familias/ q̄ bñ pascit: & bñ arat: pascit āt nos ds q̄ dat escā oī carni: frustā vō arat oīs arator: & opat oīs opator/ nisi de9 det īcremētū. ¶ Deinde cū dic. (Qui plātauit.) enumerat quinq3 bñficia illi pp̄lo collata. p̄m est dīe institutionis: a deo. n. fuit elect9: vt dr̄. Deut. 7. iō ait. (Qui plātauit.) c9 plātatio fuit institutio. Exo. 15. plātabis eos ī mōte hr̄editatꝭ tue. (Vineā.) .i. plebē iudaicam. Esa. v. plātauit vineā electā & elegit lapides ex illa: vinea. n. dñi exercituū/ domꝰ isrl̄: vinee aūt pp̄ls ille cōparat: q̄ sicut lignū vitis ceteris lignis ē fragilius/ l; fructus eius sit amabilior & iocūdior: sic ille pp̄ls fragilior fuit cūctis gētibus: iō seruiuit ī egypto. Sꝫ dulcē fructū boni opis amauit de9 ī eis: h9 aūt vinee vites trāstulit de9 de egypto ī terrā p̄missiōis: vineaꝫ de egypto trāstulisti/ eiecisti gētes & plantasti eā. 2m bñficiū ē p̄tectionis. (Et sepeꝫ.) s̄m Hiero. vel angeloꝝ custodiā. Esa. 62. Sup muros tuos hierusalem ꝯstitui custodes: vel ad literā muroꝝ circuit9. Deut. ix. possidebitis ciuitates igentes ad celuꝫ vsq3 muratas. 3m bñficiū ē grate īmolationis: nulli9. n. alterius gētꝭ fuit gratū sacrificiū dño/ nisi pp̄li iudeoꝝ: iō ait. (Et fodit ī ea torcular) s; Hiero. i. altare holocaustoꝝ qđ īteri9 erat ꝯcauū: vt dr̄. Exo. 38. sicut. n. ī torculari vue exp̄mūt/ ita ī altari hostie īmolant. 4m bñficiū est sacre edificationis. (Et edificauit.

nō gnq3 bñficia a do collata 2

2m bñficium

3m bñficium

4m bñficium

turrim.) Hiero. i. tēplū qd̄ i excelso mōte ad modū turris sursū erigebat: de q̄ Miche. 4. Et tu turris gregis nebulosa filie syō. 5m bn̄ficiū ē dispositē gubnationis. (Et locauit eā) p debito cēsu reddēdo. (Agricolis). i. pncipib⁹ iudeoꝝ: iudicib⁹/ vꝫ/ sacerdotib⁹/ ⁊ regib⁹ q̄s cultores ppl̄i de⁹ instituit. Zach. 13. vir agricola ego sū. Luc̄ vo appellat eos qbus vinee cura cōmissa fuit colonos: sic dn̄r q relicto natali solo alibi bitaturi trāsmigrāt: q̄ qdē facē debuissent pncipes h⁹ ppl̄i relicto affectu terreno bitare celū. ¶ Deinde cū dic̄. (Et pegre) ponit libtatꝫ pfect⁹. (Et pegre pfcus ē.) Lucas addit multis tpib⁹. Hiero. pfcus ē/ sigt/ deus pi/ n̄ mutādo locū/ q ait Hiere. 23. Celū ⁊ terrā ego ipleo: q vt di. Act. 17. nō lōge ē ab vnoq̄q; nr̄m. Sed pfcūs di/ q: vinitorib⁹ liberꝫ opādi arbitriū dereliqt. Et h̄ qdē multis tpib⁹/ q: toto legis tpe liberꝫ qdē aſ fuit arbitriū. Sed defuit adiuuās gr̄a: iō ex opib⁹ legis nēo iustificat⁹ ē. Et attēde q: pegre di. pfcūs: pegrin⁹ ē. n. ppl̄s gētiū/ cui de⁹ puidit n̄ obstāte q̄ iudeoꝝ plātauit vineā. Deut. x. dn̄s amat pegrinū/ ⁊ dat ei victū ⁊ vestitū. ¶ Nō moralr̄ p°: nā vinea sigāt vitā ⁊ ꝯgregationē fideliū. Mat. 20. Cōuētione fcā ex denario diurno/ misit eos i vineā suā h⁹ vinee nobil' vitis ⁊ p̄ciosa xp̄s ē: nos palmites ei⁹: q ait. Jo. xv. Ego sū vitis ⁊ vos palmites. hāc vineā dn̄s pi plātauit i fid̄ ⁊ religiōe xp̄iana. ij. Re. 7. ponā locū ,ppl'o meo/ ⁊ plātabo eū/ ⁊ bitabo cū eo. ¶ Jtē sepes ē lex. C⁹ p̄s p̄cepta fuerūt moralia/ ⁊ cerimonialia/ atq; iudicialia: huiꝫ addita sl̄t p̄cepta euāgelica extra q̄ ābitū vita fideliū manꝫ cōclusa. Esa. 58. vocabis edificator sepiū auertēs semitas ipietatꝫ. Jtē ipis p̄ceptꝫ euāgelicis circūdamur. ab oriēte qdē. Luc̄. 14. si qs vēit ad me ⁊ nō odit p̄reꝫ ⁊ mr̄eꝫ suā nō pt me⁹ eē discipl's: isti pentes sl̄t oriēs nr̄m. Occidēs vo ē mors de q̄ ēt p̄ceptū ē. Mat. x. nolite timere eos q occidūt corp⁹. Auster ē mūdi p̄speritas. Septētrio ei⁹ aduersitas. de p° p̄ceptū ē vt sim⁹ abstinētes. Luca. 21. attēdite ne grauent corda vr̄a i crapula ⁊ ebrietate/ ⁊ curꝫ h⁹ vite: ꝯ aduersa ē p̄ceptū vt sim⁹ cōstāter pacietes. Mat. v. bti estis cū maledixerit vobis hoies/ ⁊ psecuti vos fuerint ⁊ dixerint oē malū aduers⁹ vos mētiētes, pp me. Gaudete ⁊ exultate/ qm̄ merces vr̄a copiosa ē i cel'. Jtē ꝯgregatiōi fideliū ꝯtulit de⁹ bn̄ficiū castigatiōis qd̄ p torcular itellr: di. n. torcular a torq̄ndo/ eo q̄ i eo ꝯtorte vue p̄mant. d. p̄misit āt de⁹ fieri p̄ssuras fideliū/ vt purgēt electi ab iniqs/ sic i torcularī sepat vinū a vinatijs/ ⁊ oleū ab amurca. Jo. 16. Jn mūdo p̄ssuraꝫ hēbitꝫ: qd̄ vtiq; ē donū ē. ij. Mac̄. 6. Et. n. multo tpe n̄ sinere pcōrib⁹ ex sn̄ia agere/ sꝫ stati vltiōes adhibere/ magni bn̄ficij ē iditiū ¶ Aduertēdū āt q̄ tres psalmi ititulant p torcularib⁹. p̄m⁹ ē octau⁹. s. dn̄e dn̄s nr̄ q̄ꝫ admirabile ē nomē tuū i vniuersa t̄ra. Alter est 80⁹. s. exultate deo adiutori nostro. 83⁹. s. q̄ꝫ dilecta tabnacula tua dn̄e virtutū ꝯcupiscit ⁊ defic̄ aīa mea i atria dn̄i: p̄ssura. n. tribulatiōis mūdi i nob̄ efficit tria. p° qdē eruditionē vitatis: ⁊ h̄ cantat. ps. 8⁹ admirās diuinam maiestatē: ⁊ hoīs ꝯsiderās fragilitatē: qd ē hō q̄ memor es ei⁹. ⁊c̄. 2° i nob̄ effic̄ tribulo mūdi exultationē pie^tis: tribulatos. n. p se de⁹ adiuuās exultatiōe replet: ⁊ h̄ decātat.

ps. 80. Exultate deo adiutori nro. 3° torcular tribulatiõis effic̄ i nob vite pñtꝫ tediũ/ ꝛ future p̄ie desiderĩũ/ qd̄ decãtat̄ i ps. 83°. Quã dilecta tabnacula tua dñe v̄tutum. ꝛc. ¶ Itẽ i ecclia fideliũ de⁹ edificauit turrim .i. pphie altitudinẽ. Sic. n. ex turri a lõge ↄspicit̄: sic pphia vidꝫ distã[a] pphe qdẽ fuer̄t apd̄ iudeos. In ecclia vo ꝛ pphe ꝛ pphiaꝝ expositores sꝫ. Itẽ agricole fuerũt aplĩ/ ꝛ eoꝝ successores/ qb⁹ vineã ecce xp̄s cõmisit. Chryso. Si ille p negligentia dꝫ timere piculũ q ꝑcurationẽꝫ suscipit reꝝ terrenaꝝ de manu potẽtiũ/ q̃to magꝭ q de manu dĩ suscipiũt ꝑcurationẽ aïaꝝ scãrũ: qꝫ ẽt bõ h⁹ vinee agricola ẽ: vt sit idem vitis ꝛ agricola: qm̄ seipꝫ dꝫ cole. Prouer. 24. ppea foris op⁹ tuũꝫ ꝛ diligẽter exerce agrũ tuũ. ¶ Itẽ pegre pficisci de⁹ a nob/ q2 dũꝫ in h corpe sumus: pegrinamur a dño: p fidẽ. n. ambulam⁹ ꝛ nõ p spẽꝫ: ambulam⁹ ãt ad pegrinũ nobis aliqñ futuꝝ ciuẽ ꝛ domesticũ. Si pegrinemur a mũdo. p[a] pe. ij. Obsecro vos tanq̃ꝫ aduenas ꝛ peregrinos abstinere vos a carnalibus desiderijs.

¶ Sermo. 2. 6. ferie post scd'aꝫ dñicã in xl[ma] ꝛ in ordine. 81.

Secũdo cũ di. (Cũ ãt tp̄s fructuũ) ponit̄ tot bñficioꝝ dei ĩgratitudo/ ꝛ retributio crudelis ꝛ h 3[r]. p° q̃tũ ad priores nũcios. 2° q̃tum ad posteriores. (Iterũ misit alios) 3° q̃tũ ad p[am] filij prisfamilias. (Nouissime aũt.) Circa p[m] 3[a] fac̄. p°. n. tãgit tp̄is istãtiã. 2° regsitiõis diligẽtiã. (Misit suos) 3° sceleris neq̃tiã. (Et agricole apphẽs) dic̄ q p°. (Cũ ãt tp̄s fructuũ appropinq̃sset.) Beda tp̄s/ ingt/ fructuũ fuit ex q̃ eiectꝭ chananeis iudeorũ ppl's t'rã pmissiõis coluit: fruct⁹ vo sꝫ opa nr̄a: btũs vir dat fructũ i tpe suo: ꝛ tp̄s suũ ẽ q̃diu p̄t opari: sꝫ ppl's iudeoꝝ q̃diu nõ cognouit tp̄s suũ/ nec fructũ attulit. Hiere. 8. miluꝰ i celo cognouit tp̄s suũ: turt/ ꝛ hirũdo/ ꝛ ciconia. custodierũt tp̄s aduẽt⁹ sui: ppl's ãt me⁹ nõ cognouit iudiciũ dñi. ¶ Deiñ cũ dic̄. (Misit suos) põit̄ diligẽs reqsitio fructuũ: ꝛ q̃tuor tãgit p° qdẽ diuinã missionẽ. (Misit) q2 illi ñ spõte reddebãt: iõ misit regrere. Itẽ missi ↄditionẽ (Seruos suos) pphas. s. ꝛ pdicatores. Amos. 3° ñ faciet dñs v̄bũ/ nisi reuelauerit secretũ suũ ad suos suos pphetas. ¶ Itẽ tãgit opis occupationẽ. (Ad agricolas) q̃ꝝ erat occupatio colere seipsos/ vt fructũ redderẽt. pietatꝭ. Itẽ tãgit fructus reqsitionẽ. (Vt acciperẽt fructus ei⁹) fructũ accipiũt cũ bõa opa approbãt ꝛ cõmẽdãt. ¶ Et nõ q̄ marc⁹ ꝛ lucas distigũt istos suos missos i tres. p°. n. missus ẽ su⁹ vn⁹. h̄ sm bedã legislator fuit moyses. Mic. 6. misi añ faciẽ tuã moysen/ ꝛ aarõ ꝛ mariã. Deiñ missus est alt̄ suus psalmista. s. Dauid rex q ad fructũ boni opis qd̄ lex iusserat/ citharẽ modulatione excitaret. 3° su⁹ missus tot⁹ fuit chor⁹ pphaꝝ: q ↄminationib⁹ ad bo[m] op⁹ traherẽt quos nõ allexerat psalmodijs. Hijs ꝛ. n. trib⁹ suoꝝ gradib⁹ oĩs doctoꝝ sub lege figura ↄphẽdit̄. Sicut di ĩ Luc. 24. nece ẽ ipleri oĩa q̃ scripta sunt in lege ꝛ pphis/ ꝛ psalmis de me. ¶ Deiñ cũ dic̄. (Et agricole) ponit̄ scel⁹ iniquũ: nõ. n. retribuerũt fruct⁹ debitos/ sꝫ malignos. Esa. v. Expectaui vt facerẽt vuas ꝛ fec̄ labruscas. Expectaui vt faceret iudiciũ/ ꝛ ecce iniq̃tas: ꝛ iustitiã/ ꝛ ecce clamor. Hier. 2. Ego te plãtaui vineã electã oẽ semẽ veꝝ: q̃uo q ↄuersa es i prauũ vi

ficia aliena nõ vno ḡ tãgit p° qdē, fuo rū dei ꝯphēsionē. (Et agricole) nō iā agricole/ſ3 hõicide. (Appbēſ ser uis ei⁹) ꝯ id qd̕ dem̄ erat: nolite tā gere xp̄os meos/ꝛ ĩ pphis meis no lite malignari. 2° cū dic̄. (Aliū) tā git fuoꝝ dī triplicē punitionē. p° q dē flagellatiōis. (Aliū ceciderunt) vt Hiere. 38. Ecc̄. 49. Male tracta uerūt eū q a vētre mr̄is ꝯſecrat⁹ ē ppha. Jtē tāgit occiſiōis. (Aliū oc ciderūt) vt Esa. quē ſerra ligne a ſe cuerūt: ēt abimelech ſacdotē cū re liqs ſacdotib⁹. 85. j. Re. 22. Jtē tā git ſcel⁹ lapidatiōis. (Aliū vō lapi dauerūt) q̄ſi blaſfemū: ſic naboth ieſrahelitē. 3. Re. 21. Et zachariā/ quē lapidauerūt iter tēplū ꝛ a ta re 2. pal. 24. ℂ Nō q: marc⁹ alr̄ di ſtigiut illatas iniurias fuis iſtis. dic̄ ḡ q p^m fuū ceciderūt ꝛ dimiſe rūt vacuū. Beda legis/iqt/lato: em moyſen flagellauerūt vberib⁹ lin guaꝝ. Jrritauerūt moyſen ĩ caſtris ꝛ vexat⁹ ē pp eos/q: exacerbauerūt ſpm̄ ei⁹. Seruū āt 2^m vulnerauerūt ĩ capite ꝛ ꝯtumelijs affecerūt: h̓ ē dauid rex: c⁹ caput. i. regiā dignita tē vulnerauerūt/regnū ei⁹ pcutiē tes ꝛ alii dātes. Eūdē ēt affecerunt ꝯtumelijs dñtes. j. Re. 25. Quis ē dauid/ꝛ qs ē fili⁹ yſai: hodie icreue rūt fui q fugiūt dños ſuos. Seruū āt tertiū: vt dic̄ marc⁹ occiderūt. Lu cas vō dic̄ q vulnerātes eiecerūt eū: h̓ vt dem̄ ē/tot⁹ fuit choꝛ⁹ pphaꝝ/ q̄s vulnerauerūt/ꝛ a ſe eiecerūt/ꝛ occiderūt. Actuū. 7. quē pphaꝝ ñ ſūt pſecuti p: es vr̄i: ꝛ occiderūt eos q pnūciabāt de aduētu iuſti. ℂ De inde cū dic̄. (Jtē miſit) tāgiſ ꝯtinua ta nequitia pſecutoꝝ. Et tria fac̄. p° .n. repetit ꝯtinuatā dī benignitatē. (Jtē miſit alios fuos.) Jſti f3 Be dā ſūt q deſignāſ p 3^m fuū tot⁹/v3/ choꝛ⁹ pphetic⁹. Hiere. 7. Miſi ad vos oēs ſeruos meos prophetas. Jtē tangit euiſdem pietatis largi tionē. (Plures prioribus) prioꝛ de miq3 iniuria non ꝯtinuit eū qn ad huc ſeruos mitteret. Sed potius prouocatus eſt vt plures mitteret. Eſa. v. quid eſt vltra q debui facere vinee mee ꝛ non feci: Jtē tāgit per tinacē perſecutoꝝ nequitiā. (Et fe cerunt illis ſilr) flagellantes/ꝯtu melijs afficientes/vulnerantes/la pidātes/ꝛ occidētes nā Hieremiā. apud egyptū/ꝛ Ezechielem in chal dea lapidauerūt. iij. Re. xix. altaria dñe deſtruxerunt/ꝛ prophas tuos occiderunt gladio. ℂ Deinde cum dicit. (Nouiſſime aūt) poniſ cun ctis graui⁹ homicidij ſcelus qd̕ in perſonam filij pr̄ſfamilias perpe tratū eſt circa qd̕ tria facit. primo enim ponitur benigna filij miſſio. ſcd̕o maligna populi deliberatio. (Agricole āt) tertio temeraria ma nuum iniectio. (Et apprehenſis.) adhuc circa primum duo facit. p° enim ponit miſſionez. ſcd̕o miſſio nis rōnem. (Dicens forſitan.) Jn prima parte tria tāgit. primo tpis opoꝛtunitatem. (Nouiſſime autē) tempoꝛe/v3/gratie. j. Jo. ij. filioli no uiſſima hoꝛa eſt. Jtem tangit ope ris largitatem. (Miſit ad eos.) nō eſt fatigatus denuo mittere ad rebelles. Jtem tangit miſſi charita tem. (Filium ſuum.) quo nihil hab3 carius. Lucas dicit dilectū3. Marcus ait cariſſimum: ꝛ etiam pp nimiā charitatē quā habuit ad nos deus/filiū ſuū miſit ĩ ſilitudi nē carnis pcī. Cu⁹ miſſio icarna tio fuit. Gal̕. 4. at vbi venit plenitu do tpis/miſit d̕ filiū ſuū fcm̄ ex mu liere. ℂ Deinde cum dicit. (Dicens forſitan.) Dnius miſſionis ponit

rõnē: circa quam pmo tāgit futuri
euētus ambiguitatē (dicēs forsitā)
Hiero. si dic̄ h q̄si ignorās qd futuꝝ
eēt: certus. n. erat eos nō reueritu
ros filiū. Sȝ h di vt oñdat eē hoi li
bera voluntas. sicut illud. Gen. 3.
ne forte mittat manū suā ⁊ sumat
de ligno vite. Scdo tāgit rõnis cõ
gruitatē (verebunt filiū meū) hoc
quidē ꝯgruū erat ⁊ rõnale ac expe
diens cuius cõtrariū egerunt. Jo.
8. Uos inhonorastis me. ¶ Deinde
cū dic̄ (agricole āt) ponit maligna
deliberatio ꝯ dei filiū: in q̄ tāgunt
q̄tuor pmū ē pceptio vitatꝫ (agrico
le aūt). i. pncipes iudeoꝝ (videtes fi
liū) quē tñ nō putabāt esse filiū nā/
sȝ gra. Jo. 15. nūc āt ⁊ viderūt ⁊ ode
rūt ⁊ me ⁊ pr̄eȝ meū. Sap. 3. ḡnis ē
nobis ēt ad vidēdū. Jtē tāgit ꝯfes
sio hereditatꝫ (dixerūt intra se. hic ē
heres) cui deus dedit gētes in he
reditatē: vt dic̄ ps. ⁊. Heb. i. Cõstitu
it deus heredē vniuersoꝝ. Ex h ḡ vi
q cū cognouerūt: cuius ꝯriū dr. i.
Corin. ij. Si. n. cognouissent/ nunq̄
deū glie crucifixissēt. Et dõȝ fȝ glo.
ibidē q ppl's nō cognouit eū esse/
nec deū/ nec messiā in lege pmissū:
pncipes tñ qb⁹ note erāt xplĩe co
gnouerunt qdē q ipse erat quē lex
pmisit: nō tñ cognouerūt q eēt fili⁹
di. Et q messie pmittebat i lege he
reditas gētiū: iō dixit hic est heres.
¶ Jtē tāgit exhortatio crudelitatis
(venite) pari ꝯsensu (occidam⁹ eū).
Cuius figura ponit Gen. 36. Cū vi
dissent. Joseph pcul anteq̄ accede
ret ad eos/ cogitauerūt illū occide
re/ ⁊ mutuo loquebant. Ecce som
niator venit: venite occidamus eū/
⁊ tunc apparebit qd illi psint som
nia sua. Jtē tāgit itētio cupiditatis
(Et hēbimus hereditatē ei⁹) Glo.
ecclīam de gētib⁹ Sic. n. itrabāt in

ꝯsilio. Jo. xj. Quid facimus q h hõ
multa signa facit. Si dimittim⁹ eū
sic/ oēs credēt in eū. Et venient roma
ni ⁊ tollēt locū nr̄ȝ ⁊ gētē. ab illo ḡ
die cogitauerūt vt iterficerēt eū. Sȝ
vñ putabāt lucrū hereditatꝫ acqui
rere/ inde ꝯsequuti sunt dāna perpe
tua. ¶ Deinde cū dic̄. (Et apprehen 4
sis) ponit temeraria manuū iniec
tio: ⁊ hoc tripl'r. pmo quātū ad cõ
prehēsionē. (Et apprehēsū eū). Jo.
xviij. ꝯprehēderūt iesū ⁊ ligauerūt.
Jtē quātū ad eiectionē. (Eiecerunt
extra vineā). pmo eiecerūt eū extra
cõionē suā. Jo. 9. Cõspirauerūt iu
dei vt si q̄s ꝯfiteret eū esse xp̄ȝ/ extra
synagogā fieret. Scdo eiecerūt eū
extra pncipatū gētis/ cū ipsi nega
uerūt regnū. Jo. 19. nō habemus
regē nisi cesarē. Tertio ēt local'r eie
cerunt eū extra ciuitatē crucifigen
dū. Jo. xix. Exijt iesus in eū qui di
cit caluarie locus. hebraice aūt gol
gotha/ vbi eū crucifixerunt. Cuius
rei figura fm bedā fuit altare holo
caustoꝝ/ i quo victime imolabant:
extra. n. tēplū erat ipum altare per
qd mystice itelligit q crucis ara ex
tra portā hirl'm erigēda erat: ⁊ xp̄s
dei pr̄is filius nō in domo iudeoꝝ:
hoc est/ nō in mētibus eoꝝ recipiē
dus/ sȝ foris esset imolādus. Jtē te
meraria manuū iniectio significat
quātū ad occisionē. (Et occiderunt
eū). Act. x. quē occiderunt suspēdē
tes in ligno. ¶ Nota q duo mala
ppl's iste cõmisit. vnū q fructū bo
ni opis nō attulit. Scdȝ q predica
toribus requirētib⁹ fructū iniuriā
intulit. Et h eadem multi fidelium
adhuc itra ecclīaȝ perpetrāt. Scte
quidem ꝯuersationis nō afferunt
fructus/ ⁊ xp̄i seruos ēt personaliter
persequunt: quoꝝ seruoꝝ tres or
dines sunt. s. predicatores veterꝫ te
stamēti/

stamenti/predicatores noui/ et predicantes gesta scorum. Uel primus ordo fuit apostolorum. Secundus doctorum. Tertius predicantium presentis temporis. q presentes potioribus / sed non pluris sunt. Sed obstinata peruersitas peccatorum.vij. infert iniurias predicatoribus. nam primo dimittuntur inanes/ quod vtique fit quando necessaria eis subsidia non ministrantur. Uel cum fructus operis predicationi non redditur. Item eijciuntur cum predicatio contemnitur. Item afficiuntur contumelijs cum falso eorum vita culpatur. Item ceduntur verberibus cum aptis obiurgationibus flagellantur. Item vulnerantur in capite ab hereticis et scismaticis: caput quidem ecclesie xpus est: quod caput heretici vulnerant dum male sentiunt de ipso. Caput etiam ecclesie pontifices sunt et prelati/ quos scismatici vulnerant dum se ab eorum substrahunt obedientia: aut manus violentas iniciunt. Sic vulneratus in capite fuit beatus thomas cantuariensis presul. Item lapidantur dum pro predicatione verbi dei dura sustinent. Item occiduntur dum propter rebellionem auditorum a predicatione desistunt/ vt placentia dicere cupiunt/aut mercedem temporalem querunt. Sed quod amplius est/ad auditores dei filius mittitur/dum considerande proponitur eius incarnatio/conuersatio/ passio/mors/ et resurrectio. Sed nec tanta dignitate corda peruersorum emolliuntur: imo quantum in eis est iterum xpm occidunt. heb. vj. Rursus crucifigentes Sibimetipsis filium dei et ostentui habentes. Et eiusdem.x. quanto magis igitur putatis eum deteriora mereri supplicia/qui filium dei conculcauerit/ et sanguinem testamenti pollutum duxerit/ in quo sanctificatus est/et spiritui gratie contumeliam fecerit.

¶ Sermo tertius. 6.ferie post secundam dominicam in xl^ma et in ordine.82.

Tertio cum dicitur (Cum ergo venerit) ponitur comissi sceleris iusta vindicta vbi tria facit. primo.n. proponit interrogationem. 2° ad hanc responsionem(Aiunt illi.) 3° addit veritatis confirmationem (dicit illis iesus.) In prima parte 2° tangit nam primo supponit domini aduentum/ dicens. (Cum ergo venerit dominus vinee) dominus iste pater et filius et spiritussanctus est non tres domini/sed vnus est dominus. Cuius aduentus duplex ex quantum ad presens. s. discretionis/et extreme retributionis. primo quidem venit discernens fideles ab infidelibus/ in fine mundi venturus pro meritis retribuere. de primo aduentu hic intelligitur / et partim de secundo. Item querit iuris effectum. (Quid faciet agricolis illis). Hiero. ideo interrogat vt proprio ore damnentur. Luc. 19. de ore tuo te iudico serue nequam. ¶ Deinde cum dicit (aiunt illi) ponitur responsio iudicialis. duo continens. primo malorum perditionem. 2°. culture translationem. (Et vineam suam.) dicit glossa. (aiunt illi) .s. xpo nam vt dicit Augu. illi est singularis numeri et non pluralis. (malos.) malitia culpe (male perdet)malo pene. Mat. 10. Iratus rex perdidit homicidas illos. Job. 21. In diem perditionis seruatur malus. ¶ Et nota quod duplex est perditio. bona. s. et mala boni quidem homines et sancti bene perduntur dum hic viuunt qui mundo/carni/hostibus/ et a semet ipsis perditi sunt: hec perditio vtilis est: et bona: nam per eam saluantur. Mar. viij. qui perdiderit animam suam propter me/saluam faciet eam. Mali autem homines aliqui bene/alii quando vero male perduntur. bene quidem per penitentiam: dum.n. perdunt pristinam consuetudinem peccandi / inueniunt se qui prius erant perditi. ergo perdunt vitam peccati vt inueniant vitam gratie. Mat. x. Qui perdiderit animam suam propter me inueniet eam et Luc. xvij. Quicunque perdiderit animam suam/viuificabit eam. Male autem mali

Aduentus dei duplex.

perdunt si fuerit ipenitētes / quo-
rū pditio irreuocabilis est dāna-
tionis eterne. ps. vultꝰ aūt dñi sup
faciētes mala/ vt pdat de terra me
moriā eoꝝ. ¶ Hoꝝ pditio vt dicit
Bernardus. 5. de ꝯsideratione est
duplex. s. lesio/ ꝛ ꝯfusio: ledunt. n. p°
a diuina rectitudine/ cui recalcitrā
tes semp obtūdunt: semp. n. volūt
ꝛ nunq̄ erit: ꝛ semp nolunt ꝛ nūq̄
non erit rectꝰ nāq3 est dñs deus nr̄
qui cū puerso puertit. 2ª pditio est
confusio: nā a dīna luce quā cū nō
cōprehēdunt / ꝛ ab oī vidēte vidē-
tur/ vt p multitudīe vidētiū fit ꝯfu-
sio multa. vidēt ēt seipsos qd̄ mole
stius eis est: nō eni3 aspectꝰ est siue
in celo siue i terra q̄3 tenebrosa cō-
scia suffugere magis velit/ minꝰ pos
sit/ nō latent tenebre vel seipsas. vi-
det̄ q̄ propria conscia q̄si mordens
vermis cuiꝰ videre mordere est. Et
videt̄ feda flagitijs/ horrida facino
ribus/ vanitate tumida/ cōtēptu hi
spida ꝛ neglecta. O q̄3 male mali
oēs locati sunt: vtiq3 oppositi torrē
ti: hinc directe eq̄tatis: ꝛ hinc lumi
ni ppalate veritatis expositi: nōne
hoc est ppetuo tūdi / ppetuoq3 cō-
fundi. q̄ iudei ꝛ oēs in malitia pse-
uerantes male pdunt̄ q² sic a deo
alienant̄/ vt nunq̄ īueniant̄: a qua
pditiōe liberat pnīa/ q̄ pdit hoīem
ne pdat̄: perdit quidē pcm̄ ne pdat
salutē: ꝛ perdit culpā/ ne inueniat
penā/ in qua pdit̄ oīs dānatꝰ. Luc.
xiij. nisi pniam egeritis oēs simul
pibitis. ¶ Deinde cu3 dicit (ꝛ vi-
neā suā) ponit̄ 2a snīa translatio-
nis. s. culture. in qua duo tāgit. pri
mo. s. vinee locationē (ꝛ vineā suā)
.i. cetū fideliū (locabit alijs agrico-
lis.) vel aplis/ vel cōiter oībus xpia
nis: vt sint idē vīea ꝛ agricole ꝛ bn̄
sūt alij agricole/ q̄ poīes p terrenis

nos p celestibꝰ laboramꝰ: illi fuiste
bant legi / nos grē: illi timore/ nos
amore fuimꝰ. Itē tangit agricolaꝝ
legalitatē. (q̄ reddant ei) ad eiꝰ vi3 2
gliam: non intuitu laudis huma-
ne/ sicut pharisei. Mat. 23. oīa ve-
ro opera sua faciunt vt videant̄ ab
hoībus (fructū.) boni operis (tpi-
bus suis) pro cōpetentia / vi3/ tēpo-
rum: vt sic tpe/ ita virtute pficiant.
ps. ibūt de virtute in virtutes. Ecc.
3°. Oīa tempus hñt/ ꝛ suis spacijs
transeunt vniuersa sub sole. ¶ Ad-
uertendū q² snīam istam dānatio-
nis maloꝝ ꝛ translationis vinee.
Marcus ꝛ lucas quasi a dño pro-
mulgatam introducunt. Cū enim
interrogasset q̄d facturus eēt dñs
cum veniet. Statim ipse addidit.
Malos male pdet. ꝛc. immo q̄ istā
snīam ipse protulerat ꝛ nō illi. Lu-
cas euidētius manifestat/ q̄ dicit/ q̄
asserēti dño malos colonos esse p-
dēdos/ ꝛ vineā alijs tradēdā ipsi q̄
audiebāt snīa3 ꝯtradixerūt/ dñtes:
absit. hanc vō que vr̄ dissonātiā tol
lit Chryso. dicēs. q̄ corde q̄dē snīas
istā dixerūt: vt dic̄. Mat. S3 nō ore:
immo eade3 apte cōtradixerunt: vt
testatur lucas. Augu. vō li°. de con
sensu euāgelistaꝝ dic̄ aliq̄s ex hijs q̄
bus dñs loq̄bat̄ iterrogatos rñdis
se apte siue intelligētes siue nesciē-
tes vim parabole. Malos male p-
det. alij vō ꝯtradixerūt dñtes/ absit.
Magr̄ tn̄ in historijs dic̄ eos ꝯdixis
se ei qd̄ dñs dixerat d īterfectiōe fi
lij prisfamilias. Intelligētes pabo
lā negauerūt se īnt fecturos xm: pt
aūt sane itelli q̄ rocō dñi ꝛ eiꝰ snīe
ꝯdixerit. Quare āt illoꝝ snialē rn̄-
siōe Marcꝰ ꝛ lucas attribuāt dño
rō ē s3 Aug. vl q² p eos ipe loq̄bat̄/
qui vitas est/ vel q² in eū credentes
mēbra ipsius erāt/ q̄ hoc dicebant/

vt sic totus merito vox ista xp̄o tribuē: fieri nihilominꝰ potuit q̄ ꝛ a xp̄o ꝛ ab aliq̄bꝰ eoꝝ dcā sit ista sn̄ia/ q̄bꝰ illi ꝯdixerūt. ¶ Deinde cū dicit (dic illis iesus: nūq̄ legistis?) po nit dcē vitatꝫ ꝯfirmatio: negātes. n. iudeos se xp̄m occisuros/ aut religionē diui cultꝰ alteri pplo ꝯmittēdā: xp̄s ꝯuincit auc̄tate scripture. Ad cuiꝰ ite. lꝫ ꝯsiderādū qꝫ ad lraꝫ cr. dicitur fuisse lapis q̄dā patus ad edificiū tēpli: nec tñ alicubi in eo potuit ꝯgrue poni: iō a cōstructoribꝰ tēpli fuit reprobatus. Sꝫ ꝯsumate oī ope cū h̄ solū restaret vt in sūmo angulo lapis aliq̄s poneref/ nullus eidē loco iuētꝰ ē ꝯgruē/ nisi quē p̄ns edificātes reprobauerāt: iō in angulo ipso sic ꝯgrue positꝰ ē ne mutarenf oēs/ nec p̄ter significationē scm̄ itelligerēt: maxime qꝛ id ip̄m añ p̄dixerat dd̄ xp̄s q̄ auctoritate dd̄ de lapide ppl̄iantꝫ ad se refert vt ex h̄ pateat se a iudeis reprobādū/ ꝛ dei cultū alteri pplo ꝯtradēdū: q̄ꝛ vtrūq̄ꝫ illi negabāt. ¶ Sex itaq̄ꝫ h̄ tāgit xp̄s. p̄mo q̄dē obiurgat ignorātiā eoꝝ (dic illis iesus. nūq̄ꝫ legistis in scriptura?) ps. cētesimo. xvij. legerāt q̄dē/ sꝫ itellexerāt h̄ p̄nūciatū de lapide illo māli posito in tēplo salomonis: qd̄ q̄dē vanū eēt/ nisi maiꝰ aliq̄d significaref: xp̄m. n. p̄nūciabant illa scriptura/ ꝛ illa figura qd̄ illi ñ itelligebāt. Itē ponit silitudis ꝯgruentiā (lapidē) .i. xp̄m. i. Cor. x. petra aūt erat xp̄s. augu. lapis xp̄s ē p̄ silitudinē/ ñ p̄ ppꝛietatē. ¶ Et nō quātū ad p̄ñs/ qꝛ xp̄s ē lapis viuꝰ: lapis p̄ciosus: lapis artificiosus: ꝛ lapis vigorosus. Ex viuo q̄dē lapide aq̄ emanat/ ꝛ ignis excutif. ps. pcussit petrā ꝛ fluxerūt aq̄: numeri. xx. di q̄ petrā bis pcussit moyses vgā: ꝛ tradūt iudei q̄ in p̄ma percussiōe sanguinē/

Nota q̄ mō xp̄s lapidi ꝯparaf.

1

in scd̄a aquā largissime fudit. virga moysi crucis flagellū ē/ q̄ p̄mo pcussus ē xp̄s mēte ꝛ carne: vel verbis ꝛ scis: vel in se ꝛ suis: ꝛ vt dr̄. Jo. 19. Cū vnus militū lācea latus eiꝰ apruisset ꝯtinuo exiuit sāguꝫ ꝛ aqua. Ignis ēt charitatꝫ ex isto exiuit lapide. Luc. xij. Ignē veni mittere in terrā ꝛ q̄d volo nisi vt ardeat? Vñ illāmati ex eo dicebāt discipuli: nōne cor nr̄um ardens erat in nobis/ dum loquereř nobis in via? Scd̄o xp̄s est lapis preciosus. Job. 28. Ne scit hō preciū eius: totus eniꝫ mundus nō est sufficiēs preciū vniꝰ gutte sanguinis quā fudit p̄ nobis: īmo ecōtra/ ipse est preciū redēptionis nostre. Esa. 28. Ecce ego mittaꝫ in fundamētis syon lapidē angularēꝫ p̄batū preciosuꝫ in fundamēto fundatū. Syon militans eccl̄ia est/ cuiꝰ fundamētū sunt articuli fidei/ in q̄bus est xp̄s/ qꝛ oēs articuli fidei aut ad diuinitatē/ aut ad humanitatē ipsiꝰ referunf. Est āt lapis iste p̄mo quidē angularis: vel qꝛ hꝫ angulū/ vel qꝛ in angulo cōstituif: angulus enim est vnio duaꝝ nārū in vna persona. Sꝫ ꝯstitutio angularꝫ est vnio duoꝝ pploꝝ in vna fide. Item p̄bata fuit preciositas huius lapidis in passione/ sicut ferro probātur lapides. Iteꝫ fundatus est. i. stabilitus hic lapis in fundamento eccl̄ie. j. Corin. 3. fundamētum nemo aliud pōt ponere preter id qd̄ positū est qd̄ est xp̄s iesus. Tertio xp̄s est lapis artificiosus: sine quo nō ꝯsurgit/ aut structura eccl̄ie/ aut virtutis edificium: expedit vt sit in fundamēto quasi fides: expedit vt mediū ꝯnectat vt finē p̄ficiat. Eph. ij. Supedificami lapidi āgulari xp̄o iesu in q̄ oīs edificatio ꝯstructa crescit in tēplum sctūm in dn̄o/ in quo 3

1

et nos coedificamini in habitaculū dei in spū sancto. Quarto hic lapis ē vtuosus. Sanās oēs / ditās & ptegens ac obsistentia frāgēs: ppter pmū Luc. v. Uirtus de illo exibat / & sanabat oēs: imo etiam mortuos suscitat: hic lapis. Joā. v. Item hic lapis dicat paupes. ij. Corin. i. In oībus diuites facti estis in illo. Itē ptegit a malo. j. Reg. 3. Castrametati sunt iuxta lapidem adiutorij. ait enim Samuel de hoc lapide. hucusqz auxiliatus est nobis deus. Itē h lapis est expugnatiuus oīs nobis aduersantis. diabolū. n. deiecit / & mūdū ɔfregit. pp pmū figuraf. i. Reg. xvij. p lapidez quē dauid funda iecit ɔ philisteū / & pcussit eū ī frōte / & cecidit: lapis ī funda / xpi aīa est in carne / q passionis angustia circūducta de carne exijt / & diabolū pcutiens pstrauit. Item lapis iste ɔfregit mundi supbiam: qd figuratū est Dan. ij. Ubi dr q rex nabuchodonosor vidit in somnis statuā grandē hoīs. cuius caput erat aureū: pect⁹ & brachia de argēto: vēter & femora erea: crura & ps qdā pedū ferrea: reliq ps pedū erat testea. Sed lapis abscisus de mōte sine manib⁹ pcussit pedes ferreos / & fictiles pedes statue / qbus cōminutis / ɔtrita sunt pariter aurū / argētū / es / & ferrū. Et deīde lapis q statuā pcussit creuit in mōtē magnū / & īpleuit terram. Statua hec seculariū hoīum designat gliam / q recte in somnis videt: & potius statua est qz res: hui⁹ glie mūdane qtuor ptes sūt: nam qdā in pncipatu & ptāte gliant / qd ē caput aureū. alij gliant ī phia & mūdana sapia / qb⁹ est pectus argēteū. Nōnulli gliant de eloqntia & diuitijs / qb⁹ sūt vēter & femora erea: nā es sonat & ex eo pmittit; fcūs est numus. Qui vo gliant d fortitudine & vigor hnt crura ferrea. Sz qz fragili fundamēto initant h qtuor pz: qz mortali & in breui morture carni: vñ extremū hui⁹ statue testa ē lapis vo abscisus ē mōte sine manib⁹ xps ē / q de massa hūani gnis sine ope nāe / spiritu scō agēte sepatus est: pcussit aūt h lapis testeā ptem statue: qz mortē nostram moriendo destruxit. Uel qz mortalis corda sue mortis pdicatione cōpegit / ad fidez. Tūc vo destructa morte omnis mūdi glia deiecta est / vt iam non sit gliandū in principatu terreno / neqz in phia quā de⁹ fecit stultā: nec ī eloqntia qz spū scō locuti sūt apli varijs liguis: nec ī fortitudine: qz qd īfirmū est dei forti⁹ ē hoīb⁹. sz vt dic apls. mihi absit gliari nisi ī cruce dñi nri iesu xpi p quē mihi mūd⁹ crucifix⁹ ē / & ego mūdo. Deīde post ɔstructā mortē & dīectā mūdi gliaz / hui⁹ lapidis opio & fides creuit ī mōtē mag^m & latū. Sic magnū vt celū attigat. Sic vo latū vt terrā ipleat. Esa. 6. plēa erat oīs tra maiestate ei⁹. ¶ Itē cū dic (quē reprobauerūt edificātes.) tāgit iudeoz neqtiā: qs. n. pus agricolas / nūc edificātes dic. qz fructū iustitie afferre / & sacris instōnib⁹ pplz edificare debuerāt: sz spretz di mādatz / traditōes hoīz ītroduxerūt: sic dr mat. xv. pp qd lapz xps n ɔgruebat tali edificio: ei⁹ reprobauerūt doctrinā & vitā. Jo. 9. Nō est h hō a deo: & nos scim⁹ q hic hō pctōr est: et nescim⁹ vñ sit. j. Pe. ij. hic est lapis viuus / ab hoībus qdē reprobat⁹: a deo aūt elect⁹ & honorificat⁹ / sine q nllm ɔstat virtutis edificiū: propter qd de eis qui sine tali volunt edificare dr Malach. j. hec dic dñs

Nota d statua nabuchodonosor.

4.

ipsi edificabũt/ et ego destruã. Item tangit lapidis honorificentiã. (hic factus ē in caput anguli.) angulus ecclia est cetus/ videlꝫ/ fideliũ. q. du os parietes ꝯgregãs in se ppꝫ iudaicũ et gentilē: vel bonos et maloꝝ: vel militantes et triũphantes: huius vo anguli caput est xps. Eph. j. dedit ds ipm caput sup oēm ecclesiã/ q̃ est corpus ei⁹. Itē tãgit opis efficatiã. (a dño fcm̄ ē istd.) vt quē illi reprobauerãt/ fit caput anguli: id est opus indissolubile. Act. v. Si ex hoib⁹ est ꝯsiliũ: h aũt op⁹ dissoluet. Si vo ex deo est/ nõ poteritis dissoluere illud: ne forte et deo repugnare videamini. Itē tãgit miraculi euidētiã. (et ē mirabile/ in oculis nr̃is.) vt crucifixi et reprobati fidē mũdus suscipiat. Act. x. obstupuerũt ex circũcisiõe fideles/ qꝛ et in natiões grã dei diffusa est. ¶ Aduertēdũ qꝛ de lapide xpo duo h dñr. s. q ab edificatorib⁹ sit reprobat⁹/ et q a deo sit caput ãguli ꝯstitut⁹. pᵐ ostēdit eũ a iudeis reprobãdũ. i. morti ꝯdẽnãdũ. 2ᵐ aũt ostẽdit religiõis cultũ/ ab eis trãsferendũ/ q̃ꝝ vtrũq illi negauerãt/ dicẽtes: absit. Huius rei figura hr̃ Judicũ. xj. vt dr̃ q iepte quē sui pus reprobauerũt: postea sibi pncipē ꝯstituerunt. ps. eripies d me ꝯdictiõibus ppli/ cõstitues me in caput gentium.

¶ Sermo quartus sexte ferie post scdam dñicam in quadragesima et in ordine. 83.

1 Q Uarto cũ dr̃. (Jõ dico vob). Cõcludit expositio vitatꝭ. Et duo facit. pᵒ. n. ponit declaratio pꝛis snĩe. 2ᵒ puocatio negtie. (Et cũ audissent.) In snĩa vo duo ꝯtinebãt: vnũ/ videlꝫ/ ptinēs ad penã sensus (malos male pdet) aliđ ptinēs ad penã dãni (vineã suã locabit aliis agricolis.) Et iđ circa pmũ duo facit. pᵒ. n. declarat id qđ ptinet ad vinee trãslationē. 2ᵒ id qđ ptinet ad maloꝝ pditionem. (Et q ceciderit.) In pᵃ vo pte duo tãgit. i. grẽ ablationē/ et ipi⁹ collationē: dicit ergo. (Jõ.) qꝛ fructũ vinee n̄ attulistis: et qꝛ lapidē xpꝫ reprobastis. (auferet a vobis regⁿ dei). i. grã diuini cultus: p quã regnat ds i nobis. Luc. 17. regnũ dei itra vos ē: vel ad lr̃aꝫ regnũ dei itelligit celestē pr̃iaꝫ/ q̃ p̃uati sũt. Mat. 8. filij regni eijcient in tenebras exteriores. Itē tangit eiusdē grẽ collationē. (Et dabit gẽti) electe. (facienti fructus eius.) q̃ nõ in vacuũ grãꝫ dei recipit/ sꝫ exercet in ope donũ: vel ad lr̃aꝫ regnũ celoꝝ dat hijs q faciũt dignũꝫ fructũ illi⁹ regni: et hoc est op⁹ iustitie fidei. Mat. 8. Multi venient ab oriēte et occidēte/ et recũbent cũ abrahã/ Isaac/ et Jacob in regno celoꝝ. ¶ Deinde cũ dicit. (et qui ceciderit.) declarat id qđ supra dixerat. i. malos male pdet. ostẽdēs iniq̃ꝝ pditionē/ q̃ duplex ē: nã peccãtiũ q̃dã fidē tenēt/ et hoꝝ casus ē repabilis: q̃dã vo xpꝫ negãt/ q̃ꝝ ē irrepabilis casus: et de hac ibi. (Supra quē vero.) Circa pᵐ aũt 3ᵉ tãgit. pᵒ. n. adducit casum culpe. (Et q ceciderit) i. peccauerit/ qm̄ pctm̄ casus est. ps. Ceciderũt q opant iniqtatem. 2
Itē supponit fũdamētũ venie. (Sup lapidē istũ). i. xpm: cadit aũt sup eũ q peccat. Sed tñ fidei eius et venie innitit. Miche. 3. Sup dñꝫ regebãt dicētes: nũqd nõ dñs i medio nr̃m? ¶ Itē annectit malũ presentis pene. (ꝯfringet.) Lucas dicit ꝯquassabit. nã vt dicit Beda. aliud est offēdere xpm p mala opa/ aliud negare p impietatē. Qui peccator est/ et tñ illi credit: cadit qdē

sup lapidem conquassat/sed nō omnino cōminuit. Reseruatur.n.p penitentiā ad salutē. Miche.8. Si cecidi/surgam: lz aūt talis non cōminuat: tñ conquassat & cōfrigit: qz pluribus tētationibus quatit: & non valēs resistere/frāgit: hz.n. īfirmum liberum arbitriū/vt pctō nō possit resistere.ij. Reg.iiij. Cecidit/& claudus factus est.& iiij. Reg.j. Cecidit Ezechias & egrotauit & Esa.40. Deficient pueri & laborabunt/ & iuuenes in īfirmitate sua cadēt. ğ pena casus culpe p p̄senti est infirmitas liberi arbitrij. ¶ Deinde cū dicit. (Sup quē vero.) ponit status infideliū irrepabilis: & tria tāgit. p° qdē fūdamētū fidei tollit (Sup quē vero.) infidelē qui nō īnitit lapidi fundamēti: hñt ēt fideles lapidem supra se. Sed ad id qd̄ supra se est p ueniūt/qz eidē infra se innitunt credentes. Item tangit casum culpe. (Ceciderit.) lapis iste. Beda. super eum cadit/qui christū penitus negat. ps. Supercecidit ignis / & non viderunt solem. Item tangit statū
3 presentis pene. (cōteret eum.) Luc. dicit cōminuet illū: que cōfractio/ est ois bona dispersio: vbi enī nō est fides nec vlla virtus/nec bonum aliqd̄ opus esse pōt. Ut dicit Augu. Aliter fm Bedam exponunt p missa: cadere.n. sup lapidem est actus culpe presentis. Casū vero irruentis lapidis sup se sustinere/est future pene pōdº tollerare. pm cōfringit mētis integritatē. Sz extrema dānatio cōterit. Esa.j. Et cōteret scelestos & pctōres simul: & q dereliquerūt dñz cōsumēt. Hiere.xj. Duplici cōtritione cōtere eos dñe deus nr: qz in carne & aīa cōterentur: & in aīa etiā oppltr: collisione.s. ad diuinā eqtatem/& cōfusione ex eius claritate vt supra dixit Bernardus. vnde pz q̄ supra se cadentē/lapis iste cadit: nec vllū dānū lapidi/sz vasis fictilibº qualia sumus/nō fit detrimētū: cū enī sup eū īpingimº peccātes/nos ipsos ledimus. puer.8. Qui in me peccauerit ledet aīaz suam. nihil vō lesiōis fit deo. Job.35. Si peccaueris/qd ei nocebis? Sup quos aūt cadet pōdus snīe dānationis/illi cōterent/non īualētes portare. Job.31. Semp enī quasi sup me tumētes fluctus timide deū: & pōdus eius ferre nō potui. vel aliter super lapidem cadūt penitētes. Sed sup īpenitentes cadūt lapis oppressionis diuine. nam penitens omnis cadens aptos habet oculos: qui qm̄ nō desperat/sed veniā expectat/sup lapidem xpm manet. hic cōfringit a priori vita/ vt melius reparetur. Sed impenitēs ex toto destruit/diuina sup eum indignatione cadente. Tren.3. Posuerunt lapidē sup me/ inundauerūt aque sup caput meum. dixi. perij.
¶ Deinde cū dicit. (Et cū audisset) p: nit magis puocata negtia iudeoz. Et qtuor tāgit. p° puocatōis occasiōez. (Et cū audissēt. pncipes sacerdotum & pharisei parabolas eius) nō solū de vinea & lapide angulari/sed pluriū aliarū rerū parabolas dixerat/cognouerūt q de ipsis diceret. Sap.2. Improperat nobis pctā legis/diffamat in nos pctā discipline nre. Et hec qdē facile potuerūt cōprehendere scientes q̄ scripta sunt in Esa.: vbi parabola vinee ad lrām sicut hic est ponit & datus est eis, intellis parabolaz cōtra se/qz noluerunt itelligere vt bene agerent. Itē tangit malitie intentionē. (Et querētes eū tenere.) vt interficerent: vnde parabolam 4

niecis filij patris familias statiʒ im plere pcurāt/de cui⁹ inflāmati erāt ppōne: z eoꝝ mala voluntas ostē dit va xp̄m dixisse. vbi est illud qd̄ pauloāā dixerat: absit/ vt xp̄ʒ occi-dam⁹ ꝗ sp īpingūt ceci iudei in la pidē angu'arē xp̄m: offēdunt. n. vi tate qnā tn̄ efficiūt. Esa. 8. Ipe dn̄s erit nob̄ credētib⁹ in 'scificatōe/ nō credētib⁹ aūt in lapidē offēsiōis/ z in petrā scādali: duab⁹ domibus Israel pncipib⁹. s. z phariseis z ī rui nā habitātib⁹ hierl̄m/ z offendunt ex eis plurimi. z cadent z pterent z irretient z capientur. Item tan-git intente 'malitie phibitionem. (Timuerunt turbas.) Timor iste mūdanus nō excusat a culpa/ sʒ fa cile in culpā plabitur. vnde Chryso sto. Facile deuiat a iustitia/ q. in cau sis nō deum/ sed' hoiem formidat. puer. 29. Qui timet hoiem cito corruet. Itē tangit timoris huius rōneʒ. (qꝛ sicut pphāʒ eū hēbant) plus de illo sentiebāt pncipes/ qui messiam eum putabant. turba ve ro minus de illo sentit: q / videlʒ/ tm̄ sit ppha. Et tn̄ minus cognoscē tes magis eum venerantur/ z ca-rū habēt. Et quē pncipes ab ipe-tu forte plebis indocte debuissent defendere hunc econtra 'plebs a doctis principibus protegit.

¶ Feria. vi. post. ij. dn̄icā. xl. Secūdū Lucā. Cap. 15.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis parabo lam hāc. Hō quidaʒ habuit duos filios: z dixit adolescē tioꝛ ex illis p̄ri. Pꝛ da mihi portionē substātie, q̄ me ɔti-git. Et diuisit illis substātiā. Et nō post multos dies, cō-gregatis oībus, adolescētioꝛ fili⁹, pegre pfectus est in re-gionē lōgiquā: z ibi dissipa uit substātiā suā, viuēdo luxu riose. Et postq̄ʒ consumasset oīa: facta est fames valida ī regione illa: z ipse cepit ege-re. Et abijt, z adhesit vni ci-uiū regiōis illi⁹: z misit illū in villaʒ suā, vt pasceret por-cos. Et cupiebat iplere ven trē suū de siliq̄s, q̄s porci mā ducabāt: z nemo illi dabat. In se āt reuersus, dixit. Quā ti mercenarij in domo p̄ris mei abūdāt panib⁹: ego aūt hic fame peo? Surgaʒ z ibo ad patrē meū, z dicā ei. Pꝛ, peccaui in celū z corā te: iaʒ nō sum dign⁹ vocari fili⁹ tu-us: fac me sicut vnū ex mer-cenarijs tuis. Et surgēs, ve-nit ad patrē suū. Cū aūt ad-huc lōge eēt: vidit illū pꝛ ipsi us, z mīa mot⁹ est. Et occur rēs cecidit 'super collū ei⁹, z osculat⁹ est eū. Dixitq̄ʒ ei fili us. Pꝛ, peccaui ī celū z corā te: iā nō sum dign⁹ vocari fi-lius tu⁹. Dixit aūt pꝛ ad ser-uos suos. Cito pferte stolaʒ pmā, z iduite illū, z date an-

nulū i manu ei⁹, ꝛ calciamē tà in pedes eius. Et adducite vitulū saginatū, ꝛ occidite, vt manducemus, ꝛ epulemur: qꝛ hic filius meus mortuus erat, ꝛ reuixit: pierat, ꝛ inuētus est. Et ceperūt epulari. Erat aūt filius eius senior in agro. Et cū veniret, ꝛ appropiquaret domui: audiuit symphōiā ꝛ choꝝ. Et vocauit vnū de seruis: ꝛ interrogauit q̄ hec eēnt. Jsq̄ dixit illi. Frater tuus venit, ꝛ occidit pr̄ tuus vitulū saginatū: qꝛ saluū illum recepit. Jndignatus est aūt, ꝛ nolebat introire. Pr̄ ergo illius egressus, cepit rogare eum. At ille rn̄dens, dixit pr̄i suo. Ecce tot annis seruio tibi, ꝛ mandatū tuū nūq̄ p̄terivi, ꝛ nūq̄ dedisti mihi hedū, vt cū amicis meis epularer. Sed postq̄ filius tuus hic, q deuorauit substātiā suā cū meretricib⁹, vēit: occidisti illi vitulū saginatū. At ipse dixit illi. Fili, tu semper mecū es: ꝛ oīa mea, tua sunt. Epulari aūt ꝛ gaudere oportebat: qꝛ frater tuus hic mortu⁹ erat, ꝛ reuixit: pierat, ꝛ inuēt⁹ est.

¶Sermo p̄m⁹ sabbati post. ij. dn̄icam in. xl. ꝛ in ordine. 84.

Omo qdā habuit duos filios: ꝛ dixit adolescētior ex illis pr̄i. pr̄ da mihi portionē sbstātie q̄ me ꝯtigit.) Luc. 15. I

Statio 16

Sextadecima pn̄ius mān̄o agr̄ hodie: cuius nomē est ressa: qd̄ interpretaꝛ cham⁹/ vel frenū/. Siue stadiū/ aut retinaculū. Jn stadio vite p̄ntis lubricū est gen⁹ humanū ad cl̄pā. Sicut dr̄ Gen̄. 6. mlta malitia hoīum in terra est/ ꝛ cūcta cogitatio cordis ad malū intēta oī tēpore. Sꝫ q nobis p̄fidet de⁹ sue pietatis adhibet retinaculū/ cohercens freno p̄ntis aduersitatis a malo/ ꝛ ad se nos trahēs chamo siue capistro remissionis largitatis qd̄ totū pꝫ in p̄digo filio/ quē inopia p̄ns ꝛ ꝯsideratio pr̄ne pietatis reuocauit a malo. Sicut p̄ntis euāgelij testatur pabola. Cui⁹ tres sunt ptes. Jn p̄ª. n. ponit deuiatio adolescētis. Jn 2ª reuocatio penitētis (ipse aūt in se reuersus.) Jn 3ª idignatio p̄sumētꝫ. (Erat āt fili⁹ ei⁹ senior i agro) p̄ª diuidiꝛ in tres ptes. Jn p̄ª pōit/ eē diuisaꝫ sbaꝫ. Jn. 2ª assumptā licētiā. (Et nō post multos dies.) Jn tertia secutā idigentiam (ꝛ postq̄ oīa ꝯsumasset) circa p̄ᵐ aūt tria facit: nā p̄° ponit plis distictionē. 2° adolescētis petitionē (Et dixit) 3° pr̄is ꝯcessionē. (Et diuisit). dicit ḡ. (Hō qdā). Sicut h̄ noīa/ ira/ mīa/ ꝛ pnīa/ dicta de deo/ nō affectionē/ sed effectū designant. Jta de⁹ dr̄ hō effectiue qdē/ qꝛ nō crudel'r se hꝫ/ sꝫ humane erga hoīe/ cui⁹ hūanitatis bēniolētia p̄cipue pꝫ/ qꝛ peccātibus filijs recōciliaꝛ. ps. quo mise-

retur pater filioꝝ/misertus est dñs
timētibus se (habuit duos filios)
.s. iudaicū ppl'ꝫ ꝛ gētilē: vel ad pro-
2 positū magis duo filij sunt iustus
ꝛ peccator: nā si pcōꝝ non esset de-
us pater/ quis p̄sumeret dicere pr̄
nr̄ q̄ es in celis? ergo peccātes nō
abijcit de⁹ pr̄ filios. Sap. 15. Tu
es de⁹ nr̄ suauis ꝛ ver⁹ / paciēs/ ꝛ ī
mīa disponēs oīa. Et .n. si peccaue-
rimus tui sum⁹/ sciētes magnitudi
nē tuā: ꝛ si nō peccauerim⁹/ scimus
qm̄ apud te sum⁹ cōputati. ℭ Dei-
de cū dicit (ꝛ dixit adolescētior) po-
nit iunioꝛ filij petitio: in q̄ tria tā
git. p̄° petētis etatē (ꝛ dixit adole-
scentior ex illis prī.) idō h̄ petijt/ q꞉
adolescēs erat: nōdum expertus bo
ni ꝛ mali: lubric⁹ tn̄ ad malū. Gen.
8. Sensus ꝛ cogitatio humani cor
dis in malū pna sunt ab adolescē-
tia sua: idō freno cohercitiōis indiget
etas ista/ ne labat̄ in p̄cipitiū. Pro
uer. 22. adolescēs iuxta viā suā ēt
cū senuerit nō recedet ab ea: tamē
aduertēdū/ q꞉ ī ꝓposito nō differt
iuuenis etate vel morib⁹: q̄ eni iu-
uenilia sequit̄: aīo / ꝛ si nō ipse est
adolescēs. de quo dī Esa. 65. Pu-
er cētum annoꝝ maledictus erit.
ℭ Itē tāgit rei facultatē (pater da
mihi portionē sbe.) duplex est por
tio substātie in nobis/ spūalis/ ꝛ sen
sualis. Et q꞉ vita sensuali statim cū
nascimur viuim⁹: idō vita ꝓpria mł
tuꝫ radicat̄ in nobis/ ꝛ hāc solā pu
tamus: rōnalē aūt postea successu
tēporis percipimus. j. Cor. 15. Nō
p̄us qd̄ est spūale/ sꝫ qd̄ animale ē
p̄us: deinde qd̄ spūale est. Itē tā-
git petētis egtatē. (q̄ me ꝯtingit.)
vel q̄ mihi ꝯgruit: etati vero lubri
ce aīalis vita ꝯuenit: vn̄ petit iste a
deo pie viuere delectabilr̄ sm̄ car-
nem: h̄ enim est diuini muneris.
Eccli. 3. Oīs hō qui comedit ꝛ bi-
3 bit ꝛ videt bonū de labore suo/ hoc
donū dei est: nā sensitiuū nr̄um/ ꝛ
h̄ sensibilia/ creata sunt a deo: ideo
vsus eoꝝ est diuinitus īstitut⁹: sicut
patet Gen. j. Sed abusus eoꝝ sub fi
gura sanguinis interdict⁹ est. Gen.
.9. Omne qd̄ viuit ꝛ mouetur erit
vobis in cibū/ excepto q̄ carnē cū
sanguine nō comedatis: ergo vsuꝫ
vite sensibilis deus tribuit: abusuꝫ
aūt libido addidit/ quē tn̄ deus nō
sine rōne pmittit: idō supplicādū est
sibi vt vsuꝫ tribuat/ abusuꝫ ꝓhibe
at. ℭ Deinde ponit̄ postulate rei cō
cessio. (Et diuisit illis sbam.) iustis
qdem spūalia ꝛ eterna: pctōribus
aūt terrena ꝛ tēporalia. Osee. 13.
ipse inter fratres diuidet: qd̄ figu
ratū est in diuisione abrahe ꝛ loth.
Gen. 13. quoꝝ alter repromissiōis
terrā alter vō voluptuosam elegit
patriā. ℭ Hic aūt q̄rit̄. Si ipsius pr̄
est deus/ q̄re ei ꝯcessit facultatē tē- Nota
poraliū/ quē p̄sciebat male vsuruꝫ dubiuꝫ.
eis? R̄n̄o. Lꝫ ptās spūaliū melior sit
ptāte tēporaliū / nō tamē facultas
ipsoꝝ tēporaliū mala est/ sꝫ bona: ꝛ
h̄ designat eē malus eoꝝūdē vsus/
q̄ nō nisi ex bono pcedere/ ꝛ in bo-
no fundari pt̄: ad bonitatē aūt dei
supłatiuā ptinet/ nō meliora tm̄/ sꝫ
ēt bona pducere: nec pp̄ subseq̄uē
tē malū vsuꝫ/ suū bonū debuit oī-
potēs bonitas dei obmittere: idōq꞉
facultatē tēporalis vite ꝛ sensibilis
ꝯcessit hoībus. Est tamē aduerten Tēpora
dum q̄ eādē facultatē tēporalium liū facul
aliquādo negat' de⁹ petētibus ali- tatē ali-
quando vero cōcedit ꝛ vtrūq꞉ vel quādo
iratus vel placatus. Iratus qdem deus ne
p̄mo. h̄ negat eis/ qbus tamē pmit gat ali-
tit cupiditatē: vt hac manēte/ sine quādo
facultate magis torqueant̄. Item cōcedit.
placatus eadem tēporalia eis ne-

gat/quos nouerat futuros peiores ex vsu eoꝝ ⁊ quoꝝ diminuit cupiditas/tẽporalib⁹ ablatis. Itẽ iratus ꝯcedit tẽporaliũ facultatẽ eis quos nouit magis cupidos futuros ⁊ eoꝝ vsu dãnãdos. Item placat⁹ substãtiam temporaliũ ꝯcedit/vel eos quos nouit ea bene dispẽsaturos/ vel eis q peiores fierẽt/ si ea nõ ꝯsequerent/ vel etiã eis quos p̄sciuit ĩ ipsis tẽporalib⁹ passuros molestias:ideoq̧ eisdem relictis/ad deuȝ cõuertẽdos. Ex horum numero fuit hic adolescẽs/cui deus pater temporalia concessit:petẽti p̄mo quidẽ:q̄ne ipsis denegatis fieret peior: forte enim dixisset blasphemias cõtra deũ / aut rapinam contra proximum cõmisisset. 2° q: ex diuina ꝓuidẽtia p̄parãtur ei molestia ĩ ipsa facultate tẽporaliũ:dura enĩ passus/amara expertus/ asperis molestatus est/ex ipsis que maxime cupiebat : iõ ab eis flagellatus/refugit ad patrẽ. Sicut mater volens ablactare paruuluȝ/mãmillis apponit amaritudinem / qua percepta/lac deserat. Sic deus voluptatibus mũdi plura cõmiscet amara/ dura/⁊ aspera: q̃tenus deserantur qđ vtiq̧ diuine pietatis est.vñ Augustinus.6.libro confe. Ibã/iquit/ p vias seculi lataȝ / inhians honoribus/lucris/cõiugio:⁊ tu dñe deus irridebãs/nec deserebas me/q: patiebar in eis cupiditatib⁹ meis amarissimas difficultates te propitio tanto magis quãto minus sinebas nobis dulcescere q̄ tu non es : pungebas enim sensum vulneris mei tu salutaris medicina/ vt meam sentirem miseriam/ ⁊ relictis omnibus / conuerterer ad te qui es super omnia/ ⁊ sine quo nulla essent omnia.

¶ Sermo. 2.sabbati post secũdaȝ dñicã in xl^ma^ ⁊ in ordine.85.

Et non post multos dies.) Nũc post diuisam adolescẽti substãtiam ponitur assumpta licentior euagãdi. vbi.6.tãgit p̄mo quidem.euagãdi celeritatẽ.(Et nõ post multos dies.)statim a primis diebus/ non post multos a natiuitate annos molestat cura seculi/carnis voluptas serpit.Sed vita spiritualis post multa venit tempora. Cuius figura est.3.Re.j. Ubi dicitur q̄ ipsi dauid nõ iuueni/ sed seni: iam noxij caloris nõ paciẽti illecebras/abysac/que spiritualem sapiẽtie vitã designat ꝯiuncta est. Itẽ tãgit euagãdi studiositatẽ (ꝯgregatis omnib⁹.)oẽs/videlicet/corporis sensus cũctos cogitatus mẽtis/ ⁊ oẽs cordis intẽtioneȝ collegit in vnuȝ/ vt creatura/videlicet/frueret. h̄ est praua cõgregatio.de qua p̄s.'Cor eius congregauit iniq̄tatem sibi ⁊ Prouer.6. Qui adulter est ꝑpter cordis inopiã ꝑdet aĩam suam:turpitudinẽ ⁊ ignominiã congregabit sibi. Itẽ tãgit euagatiõis extraneitatẽ.(adolescẽtior filius pegre ꝓfectus est.).mala pegrinatio ista est/ q̄ ad peregrina extranea humane nãe ꝑducit: hoiemq̧ sibiipsi efficit pegrinũ:extraneuȝ deniq̧ homini est viuere vt brutũ aĩal: sicut equus ⁊ mulus in qb⁹ nõ est itellect⁹. h̄ est pegrin⁹.i.alien⁹ a rõne ꝯcupiscẽtie motus.q vt dĩ. 2.Re.1 2.Uenit ad dauid q vt eideȝ satisfaceret/ adulteriũ ⁊ homicidiũ comisit. Itẽ tangit euagatiõis lõganimitatẽ.(in regionẽ lõginquã.)h̄ est regio pcĩ/ q̄ lõge facit hoieȝ a deo/longe a seipso. Aug.7.libro ꝯfe. Inueni me esse lõge a te dñe in regiõe dissimilitudinis. Beda. Lõge/inq̄t/ ꝓfectus est/

non loci/sed animi mutatione: q̃to enī amplius quis delinquit / tāto longius a deo ⁊ sui conditoris gratia recedit. Ambrosius qd longinquius q̃ȝ a se recedere? nec regiōibus sȝ moribus separari. Jtē tangit subsequētis dāni grauitatē. (Et ibi dissipauit sbaȝ suā.) exteriorē/ videlicet/ ⁊ iteriorē: exterior sba/ diuitie sunt/ honores/ ⁊ fama. Interior vo sba sunt vires aīe/ etas tpis/ valitudo corpis: hͤ oīa dissipant q elongant a deo. ps. q elōgāt se a te pibūt: pdidisti oēs q fornicant abs te. Et iteȝ. Jnfix⁹ suȝ in limo pfundi ⁊ nō ē sba. Jtē tāgit huiꝰ dissipationis cāȝ. s. vite voluptatē (viuēdo luxuriose) Dēȝ. n. sbaȝ hoīs ⁊ tpalē ⁊
2 corpalē ac spūalē/ ⁊ tādē seipsaȝ talis vita ꝯsumit. Sicͭ ignis cōburēdo ꝯsumit seipsum. Job. 31. De luxuria loquēs ait. hͤ. n. nephas est ⁊ iniqtas maxia ignis est vsq ad cōsūptionē deuorās/ ⁊ oīa eradicans genimina. Greg. 21. li. moꝝ. Reatꝰ huiꝰ iquit/ facinoris nō solū mēteȝ maculat/ sȝ vsq ad pditionē vorat. Scēq opatiōis gēimia igne luxurie ꝯcremāt/ qꝛ nulla aū oīpotētis dī oclos iustitie pietatisq sūt opa/ q̃ corruptiōis ꝯtagiōe mōstrāt im mūda. ℭ Deīde cū dicit. (Et postq̃ oīa. pōit subsecuta idigētia. Cuius idigētie. pͦ qdē pōit magnitudinē. 2ͦ turpitudinē. (Et abijt.) 3ͦ amaritudinē. (⁊ cupiebat.) Jn pͣ vo pte tria tāgit. pͦ. s. pꝛiuȝ bonoꝝ destitutionē. (Et postq̃ cōsumasset oīa.) Juuētutꝭ florē/ corpis sui decorē/ mētis vigorē vite honorē/ diuitiaꝝ possessionē. Eccli. 40. Preuaricatores i ꝯsūmatiōe tabescēt. Esa. 16. Finitus ē pꝛiuis/ ꝯsumatꝰ ē miser/ defecͭ q ꝯculcabat terrā. Jtē tāgit famis accessionē (facta ē fames valida). i. valde magna (in regione illa.) peccati. peregrina homini / ⁊ longinqua deo. Et per istam famē potest intelligi appetitus delectationis/ q pualidus est in eis q experti sunt voluptatū/ nec tamē eas pñt cōsequi. vñ Hiero. Sup Osee. i. li. Luxuria/ īquit/ īsaciabilis est voluptas/ ⁊ q̃to magis capit/ tāto magis vtētibꝰ se famē creat: vires i fornicatione deficiūt/ ⁊ fornicādi desideriū nō cessat: nō enī mētitꝰ est qui ait. Te quoq inextincte sillene libidines vrūt: nequitia q̃ te non sinit esse senē. de hac fame ait. ps. famē patiētur vt canes/ ⁊ circuibūt ciuitateȝ. i. mūduȝ/ vt delectabile aliquod inueniāt extra se/ qꝛ in seipsis nō hñt vñ gaudeāt. Jtē tāgit inopie afflictionē. (Et ipse cepit egere.) Aug. 9. libro ꝯfes. Oīs mihi copia q̃ deus meus nō est/ egestas est: ēt ante dissipatiōeȝ substātie erat egēs sensu/ ⁊ prudētia. Sed nō aduertebat hanc īdigētiaȝ/ nisi cū dissipata est substātia. Augustinus. 4. libro ꝯfe. miser/ īquit/ est oīs animꝰ iunctus amicitia rerū mortaliū/ ⁊ dilaniat cū eas amittit/ ⁊ tūc sentit miseriaȝ suam/ qua miser est/ etiam anteq̃
amittat eas. ℭ Demū cuȝ dicit (⁊ 3
abijt) ponitͬ huius indigētie turpitudinem. naȝ propter egestateȝ subiecit se famulatui ignominioso. circa qd duo facit. primo enim ponit subiectionis famulatū. secūdo intētionis defectuȝ. (Et cupiebat.) Jn prima parte quattuor tangit. primo quidem studium curiositatis. (⁊ abijt) passiōe impulsus studiose querēdo quis suis concupiscentijs satisfaceret. Tren. i. non inueniētes pascua/ abierūt absq fortitudine ante faciē subsequētis/ qꝛ quesierūt cibū sibi/ vt refocillarēt

aiam. Et cū debuisset, hvanus ado lescēs ī eo manere/ ī c⁹ dextera sūt delectationes vsqȝ ī finē: tñ ab ipso abijt. Deut. 32. decessit a deo salutari suo/ q ait. Hie. ij. me dereliqrūt fontē aq̄ viue. Jtē tangit ꝯfugium malignitatis. (Et adhesit vni ciuiū regionis illi⁹.) Diabol⁹ nō pegrin⁹/ aut exul ē regiōis pcī / sȝ ciuis: etenī ī ea manȝ irreuocabilr/ cui adherēt q volūt pprijs satisfacē de siderijs. Esa. ij. piecisti dñe ppl'z tuū: q2 pueris alienis adheserūt. vt aūt dič. Greg. xv. lib. mor. maligni spūs certis qbusqȝ vitijs singuli ob seq credēdi sunt: vñ h van⁹ adolescēs adhesit ciui voluptatis: vsura rij adherēt pncipi cupi^{tis}: iracun di/ supbi/ pncipib⁹ iracūdie ꝛ auaricie: ꝛ oīs pcōr tot pncipib⁹ adheret quot vitijs subiacet. Jtē tāgit hospitiū vilitatis. (Et misit illū ī villā suā.) qm̄ ī vilē affeciñ/ ꝛ aī dispōnez ꝯtēptibilē eū posuit: nihil. n. vilius ꝛ abiecti⁹ q̄ȝ carnis ꝯcupīa. Sap. xv. luto melior ē vita illi/ qm̄ ignorauit eū q se finxit. Si. n. euȝ sciret ad c⁹ ē imaginē ꝯdit⁹/ nō se pmitteret vilificari. Jtē tāgit officij bestialitatē. (Ut pasceret porcos.) imūdos/ vȝ/ ꝯcupie motus saciaret. sic caput absalonis adhesit q̄rcui. vt
4 dr. 2. Re. 18. q̄rcus. n. cibū porcoꝝ pducit/ ꝛ ex carne imūda pcedunt desideria: caput aūt aīe mēs ē: eius aūt caput tali cibo adheret/ cuius mēs spurcis ꝯcupiscentijs satiaf. ¶ Deiñ cū dič. (Et cupiebat.) pōit frustratā esse talē intētionē. Circa qđ quatuor tangit. p⁹ qdē imoderatā ꝯcupīam. (Et cupiebat iplere ventrē suū.) Ambro. nulla cura ē alia luxuriof/ nisi vt vētrē suū impleāt: q̄ꝛ deus vēter ē: iō vēter iste iā ē diaboli vēter. Job. xl. fortitudo eius in lūbis suis/ ꝛ vtus illius in vmblico vētris sui. vbi Greg. 32. li. moꝝ. Seminaria/ inqt/ coit⁹ viris in lūbis/ feminis ī vmbilico eē dñr ꝛ q2 demonis ptāti vtrūqȝ sexū val de substernit luxurie infirmitās: a deo fortitudo ꝛ vtus diaboli ī lūbis ꝛ vētre phibef: eadē vo mēbra. s. vēter ꝛ lūbi/ nō eoꝝ q substernunf/ sȝ demonis eē dñr: q2 corp⁹ eius sūt q suggestionū turpiū blādimētis ꝯcepti ei p luxurie fluxa succūbūt. Jtē tāgit voluptatis ignominiaȝ. (De siliqs) Amb. Siliqua ītus est inanis/ foris mollis ē/ q̄ corp⁹ non reficif/ sȝ iplef/ vt sit magis oneri q̄ȝ vsui/ p quā blādimēta luxurie pñt itelligi. s. visus/ risus/ tact⁹ ipudic⁹/ ꝛ vba atqȝ ioci/ q̄ iania sunt/ nec reficiūt luxuriosissime ībiantē: ꝛ magis onerāt appetitū q̄ȝ saciēt. Ose. xij. ephrai pascit vētū/ ꝛ sequif estū. Jtē tāgit voluptatis imnnditiam. (Quas porci māducāt) .i. qbus cibanf turpes appetit⁹. Tren. j. Sordes ei⁹ ī pedib⁹ ei⁹. Et iteꝝ dederūt p̄ciosa q̄qȝ p cibo ad refocillādam aiam. i. aīalē vitā: q̄lis vo fit eoꝝ cibus dr eidē. 4. Qui nutriebanf in croceis amplexati sunt stercora. Jtē tāgit extremā ꝯcupiscētis miseriā. (Et nēo illi dabat) h iō fȝ Ambro. q2 erat in regione illi⁹ q neminē hȝ/ q2 eos q sūt nō hȝ. Sic. n. diabolus fallit hoīeȝ/ vt amplius affligat: ea. n. ipsa nō tribuit ei/ quē hȝ ī sua ptāte/ q̄ꝛ adoptiōe ī actū pctī pcōr pcederet: ꝛ sic sue ꝯcupie satisfaceret: q̄ten⁹ ex īordinata ꝯcupīa culpa vigeat/ ꝛ ex denegatione rei desiderate pena affligat. Sic delu dit diabol⁹ ꝛ affligit hoīeȝ q sibi adhēret multa pmittēs/ sȝ nihil/ aut modicū tribuēs. Cui⁹ figura hētur Exo. v. vbi dī. q dū ppl's fuiret pha

raoni in opere luti: eidem populo denegate sunt. Palee vt magis affligeretur.

Sermo.3 sabbati post scd̄az dñi cam in xlma ꝛ in ordine.86.

Secūdo cū dr̄. In se aūt reuer(s⁹.) Agit̄ d̄ reuocatiōe pc̄ōris ad pniaz: ꝛ tria fac̄. p°.n. ponit̄ matura d̄liberatio. 2° expedita psecutio. (Et surgēs.) 3° pia recōciliatio. (Cū āt adhuc.) In deliberatiōe āt tria ponit. p° gdē suiipsius aduertētiā. 2° pine dom⁹ memoriā. (Dixit q̄ti.) 3° ppositi prudētiā. (Surgā ꝛ ibo.) dic̄ g̊ p°. (In se aūt reuersus) h̄ ē pnm ꝯuersionis ad deū/ad quē nemo ꝯuertit̄/nisi ad se p̄us redeat: qꝛ de⁹ ipse in nobisipsis. Hiere. 3. Cōuertimini filij reuertētes ꝛ sanabo auersiones v̄ras. Et aduertēdū qꝛ ex h̄ q̄ dr̄ eū ad se reuersum/p3/qꝛ ex̄ seip3 exierat: amor.n. rex tpaliū ꝛ voluptas eax rapiūt mētē ex̄ seipsam: sic dic̄ Aug. opus āt ē redituris ad deū vt ad seipsos prius reuertant̄: qd̄ vtiqꝫ difficillimū est colligatis exterioꝝ amore. S3 adiuuat mētē diuina gr̄a dicente Aug. 7 .li. ꝯfe. admonitus su3 redire ad memetipsu3 ꝛ īrtraui intima mea te duce dn̄e de⁹/ꝛ potui intrare/qm̄ fcūs es adiutor meus. vn̄ ēt gētil̄ Catull⁹ clamat. O dij reddite me mihi. Deīn cū dic̄. (Dixit q̄ti) tāgit̄ memoria pine domus. Et sic diuine gr̄e mun⁹ ē qꝛ ad sui ꝯsiderationē redierit/ita eiusdē gr̄e donū ē recordatio dom⁹ p̄ris. Et tria tāgit. p° gdē mercenarioꝝ copiaz. (Et dixit) ei ad quē redierat. s. sibi ipsi. (Quāti) .i. q̄ multi nūero/vel q̄ magni merito. (Mercenarij) vt q nō pbitatis studio/s3 ītuitu terrene mercedis deo s̄uiūt s̄m Ambro. vel vt dic̄ Beda mercenarij sūt q future mercedis intuitu digna opari satagūt. Itē memorat̄ in p̄na domo vict⁹ habūdātiā. (In domo p̄ris mei) c⁹ domus eccl̄ia ē. s. Thy. 3. domus dei eccl̄ia ē dei viui. (Abūdāt panib⁹) .i. quotidianis su pne gr̄e reficiunt̄ alimonijs: vnus panis ē s̄mo dei. Alter ē iustificatio mentis. 3⁹ ē cōplemētū diuine voluntatis: multiqꝫ sunt panes spūal̄ alimonie ī eccl̄ia: p̄us.n. v. panib⁹: postea septē panib⁹ multitudinez fideliū deus pauit: sic abūdāter vt multū supfuerit: in ista domo multis panibus q̄si mercenarij reficimur/ne deficiamus ī via ꝛ labore. alia v̄o dom⁹ celestis nobis manet de qua. Jo. 14. In domo p̄ris mei mānsiones multe sunt/vbi/ex mercenarijs fcī filij/vno pane dīno fruemur. de q̄. Luc. 14. btūs q mādncabit panē ī regno dei. Itē aduertit panis inopiā. (Ego āt) q nō mercenarius/s3 fili⁹ su3. (Hic) ī regione pctī. (Fame) .i. desiderio voluptat̄ īplēde. (Pereo.) Prouer. xxi. desideria occidūt pigrū: noluerunt.n. quicꝫ man⁹ ei⁹ opari. S3 tota die ꝯcupiscit ꝛ desiderat. Deīn cū dicit. (Surgā ꝛ ibo) tāgit̄ salutate ppositū pn̄e qd̄ ī. v. ꝯditionib⁹ p̄ficit̄. p°.n. tāgit ppositū culpā desere/rēdi. (Surgā:) qꝛ cū porcis ī limo pcī me iacet̄ cognoui. Eph. v. Surge q dormis/ ꝛ exurge a mortuis. Surgā g̊ qꝛ culpā dimittā. Itē tangit ppositum ad p̄rez redeūdi. (Et ibo ad p̄rem meū) ibo gdē: qꝛ lōge recesserā ad p̄rez: qꝛ s̄b p̄ncipe porcorum miserabili egestate tabesco. Quid āt sit ire ad deū dicit Augu. 8 .li. ꝯfe. Indignabar/inquit/mihimet/qꝛ non ibam in placitu3 cum deo meo/quo non solū ire/verū ēt peruenire nihil aliud erat q̄ velle

Cōuertit̄ nēo nisi p⁹ ad se redeat

ire. Item tangit ppositum ɔfitẽdi.
(Et dicam illi pr.) Beda qꝫ miseri-
3 cordez/inquit/piũqꝫ nouerat prez/
qui nec offensus a filio pris dedi-
gnaret audiere vocabulũ. Et ex h
2 illi spes reconciliationis edhesit.
(Peccaui i celũ) .i. corã spiritibus
angelicis scilicꝫ aiab⁹ / i qb⁹ dei se-
des significat. Esa. 66. Celũ sedes
mea ẽ dic dñs i hys ẽt cel' qñ tha-
lamo de⁹ hitat sic eidẽ dicim⁹. pr nr
q es i cel. (Et corã te) .i. fm Bedã i
ipso ɔsciẽ iteriois ɔclaui/qñ dei so-
lius oculi penetrare valebãt: qñ di
cat nec multitudo testiũ/nec timor
iudicis/nec reuerẽtia pris me a pcõ
retraxit. Et attẽde qr nõ dic pecca-
ui ɔ celũ ⁊ ɔ te/qr solũ ɔ seipꝫ aligs
peccat. ps. Pcm meũ ɔ me ẽ semp.
nõ.n. pcm ẽ ɔtũ deo. Qr illnd pũt
eius iustitia. Sꝫ ɔtũ ẽ pci/qr ɔ nãꝫ
eius ẽ vt dic Aug. Itẽ tãgit pposi-
tũ seipm ɔdẽnãdi/vel puniẽdi. (Et
iã nõ suꝫ dign⁹ vocari filius tu⁹.)
Certe filius ẽ dei pris adoptione/
sꝫ nõ ẽ dign⁹ eẽ filius/q nulla bõa
hꝫ merita. imo idign⁹ q multa cõ-
misit scelera Esto g q nõ sit dign⁹/
imo idignus: nihilominus fili⁹ est
gra adoptionis ⁊ lauacro regene-
rationis. ij. par. 36. dixit manasses
i orone: peccaui dñe/⁊ iniqtatẽ me
aꝫ agnosco/peto ne sit pdas me cũ
iniqtatibus meis: nꝫ iẽternũ reser
nes mala mihi. qr idignũ saluabis
me fm magnã miaꝫ tuã. Itẽ tãgit
ppositũ depcãdi. (Fac me sic vnũ
de mercenarijs tuis.) Inter filiũ ⁊
Inter mercenarium ⁊ filium dña
mercenariũ dña ẽ: qr filius ẽ qs so
la gra adoptionis. Ro. 8. accepistis
spm adoptionis filioꝝ. Mercenari
us ãt fit aligs ex labore sicẽ opatio
nis. i. Cor. 3. vnusqsqꝫ ppriã mer-
cedẽ accipiet fm suũ laborẽ. p^m p-
tinet ad opationẽ. 2^m ad coopan-
tẽ graꝫ. p^m fit i nobis sine nob. 2^m
ãt in nobis nobiscũ. Ex hac p^a dña
filij ⁊ mercenarij sequit 2^a/vꝫ q fi-
lio bona pris debentur iure gñis/
4 mercenario pacto opis: g fili' soli
gre adoptionis initit/c⁹ bñficio ex
peccat hẽditatẽ: mercenarius autẽ
initit laboꝝ opis/c⁹ merito sperat
mercedẽ eternã. ¶ Sꝫ aduertẽdũꝫ
q vtrũqꝫ/vel filiũ/ vel mercenariũ
eẽ ñ ẽ ex nob/sꝫ dei donũ ẽ: oẽs. n. na
scimur filij ire: vt di. Eph. ij. Sꝫ de-
dit nobis de⁹ ptãtẽ filios ei⁹ fieri.
Rursꝫ Jo. xv. dic xps. Sine me ni
hil potestis facẽ. Sꝫ oĩa opa nra i
nobis opatus ẽ de⁹: vt di Esa. 26.
Sciẽs g q ad se redierat adolescẽs
nõ sua vtute/sꝫ dei gra posse fieri
mercenariũ/depcat: fac me sic vnũ
ex mercenarijs tuis. ¶ Deiñ cũ di
cit (Et surgẽs) ponit deliberati p-
positi expedita psecutio qtum ad
dno. p⁹ qdẽ tãgit culpe recessum.
(Et surgẽs.) ps. Surgite postqꝫ se-
deritis. Iste vo ẽt iacuerat: bñ aũt
surgit a ceno culpe/q oẽs circũstã-
tias ⁊ peccãdi occasiones relingt.
Gen. 19. ne stes i oĩ circa regione/
qd vtiqꝫ differẽdũ ñ ẽ: qr mora tra
hit piculũ. Sꝫ tñ qdã pnie ppositũ
qd ɔcipiũt: aut nũqꝫ/aut tarde pa-
riũt i effcũ/qd ɔtingit psumẽtibus
vel negligẽtib⁹: psumẽtes. n. de sua
vtute qd possint pcm euadere/nũ-
qꝫ ad partũ perueniunt. 4. Re. 19.
venerunt filij vsqꝫ ad partuꝫ/ ⁊ vi-
res non habent parturiens. Sed
nec ad ipꝫ ptũ: aliqñ vẽiũt negligẽ-
tes exeq/qd diuinitus ɔceperũt. d
qbus di. Mat. 24. ve pgnantibus
⁊ nutrientibus in illis diebus. Itẽ
tangit gratie accessum. (Venit ad
patrem suum) ad quem velle veni-
re non solum ire/sed iam perueni-
re est: vt dicit Augu. non est istud

valentis/ neqz currentis/ sed miserentis dei: venit ergo ad patrem/ non passibus corporis / sed mētis affectibus: venit cognoscēdo se talis patris filium: venit desiderādo eiusdem patris gratiaz. Cuius adventus beneficiuz ponitur. Mat. xj. venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis/ et ego reficiā vos.

¶ Sermo. 4 sabbati post scdāz dñicam in xl^ma et inordine. 87.

1 Cum aūt adhuc longe esset.) Nunc post maturam salutaris propositi deliberationez/ et eiusdem expeditam prosecutionez/ ponitur effectus paterne reconciliationis. Circa qđ tria facit. primo .n. ponit patris in mensam pietatem. scđo filij confessam veritatez. (Dixitqz ei filius.) Tertio beneficij profusam largitatem. (Dixit autem pater.) Circa primum duo facit. primo enim affectum. scđo effectum pietatis ostendit: affectus quidem ad longe existentem: effectus vero advenire tardantē: et hoc ibi. (Et accurens.) In prima parte 3^a tangit. primo supponit filius distātiam. (Cuz autē adhuc longe eēt.) Longe quidez erat/ cum dissipavit sbam suam/ vivendo luxuriose / cū adhesit vni civium regionis/ cum missus est in villam/ cū pavit porcos/ cum/ desiderabat siliquis implere ventrē. Sz cuz reuersus est et deliberavit meliora: iā non erat a longe/ nisi forte suis viribus putaret se pcm̄ posse deserere. Item tāgit pr̄is providentiā. (Vidit illū pr̄ suus) non est dubiū qn̄ omnia videat deus pr̄ bona et mala. Ecc. 17. oīa opera hoīum velut sol in cōspectu dei sunt: et oculi eius sine intermissione inspicientes i vijs eoruz. Sed iustificandos a pcīs vidz / qr providet illis occasiones/ vt a pcō recedant: huic .n. adolescenti ad suam penam ꝓvidit qr sbam dissiparet: non aūt providet. qr luxuriose viveret: providit ēt sibi qr egeret/ qr egenti nemo subveniret / qr durę servituti subiectus / qr ministerio porcoꝝ esset deputatus: quatenus istis incōmodis stimulatus/ provocaretur redire ad prēm. Sicut ait. ps. Imple facies eorum ignominia/ et querent nomen tuū dñe. Huius adolescētis verba sub nomine effraim ponuntur. Hiere. 31. dñris. Castigasti me dñe et eruditus sum/ quasi iuvenculus indomitus. Converte me et convertar/ qr tu dñs deus meus: postqz .n. cōvertisti me egi pniam: et postqz ostdisti mihi/ percussi femur meū cōfusus et erubui/ qm̄ sustinui obprobrium adolescētie mee. Itē tangit affectus miām. (Mīa motus est) 3 Misericors et immutabil' ē de': vn̄ mīa ei' ē eterna cordis miserēdi ꝓpositū: mot' tn̄ eiusdez mot' in mīe i nobis ē/ q/ qm̄ a deo ē: nō eidē nobis attribuit/ nr̄e vo miserie miseretur esse dz deus/ nō pp ipsaz āt miseriā/ sz pp placitū sue volūtatis. Exo. 33. Miserebor cui voluero/ et clemēs ero/ in quez mihi placuerit. Misertus est. Itaqz dñs huius adolescētis/ sicut pr̄ filioruz. Esa. 49. nunqz oblivisci pōt mulier infantem suuz/ vt non misereat filio vteri sui. Et si illa oblita fuerit/ ego tn̄ non obliviscar tui: nā mīa motus pvenit pcōrē/ qr ad seipsum redijt/ qr surgere a culpa/ redire ad patrē/ cōfiteri/ humiliari/ et tanqz mercenarius satisfacere proposuit/ omnes .n. motus isti fuerūt in eo pveniēte mīa pr̄is celestis. de qua. ps. Mīa eius pveniet me. Sz qr surrexerit/ et ad pr̄ez venerit opus fuit mīe subseqntis:

de qua idē ps.ait. Et mia ei⁹ subseq̄ue me/ oib⁹ dieb⁹ vite mee. ¶ Dei de cū dic. (Et accurrēs) ondit pieta tꝫ effcūꝫ i trib⁹. p⁹ qdē i occursu sb uētiōis (ꝛ accurrēs) tardāti pbēs sb sidiū: tardabat forte trahēte pori cō suetudie/ aut resistētib⁹ malignis spi ritib⁹/ aut labore gūat⁹ itinerꝫ: iō oc currit illi misericors pr: cui⁹ occur sus nihil aliud ē q̄ grē subsidiū ꝯ ī pedimēta ꝯuersionis: qd subsidiuꝫ orat dauid dicēs: qm̄ irruerūt ī me fortes: exurge in occursuꝫ meū dñe. ꝛ iteꝝ. dñe ad adiuuādū me festia. qd petit ꝟo obtinet. Sap.vj. Circuit q̄rens dignos se de⁹ / ꝛ in vijs suis ondet se illis hilariter: ꝛ in oī prudē tia occurret illis. Jtē eūdē pietatis effcūꝫ ondit in ꝯplexu dilectionis. (Cecidit s̄ collū eius). Beda s̄ collū inqt/ filij cadē/ ē in amplexus ei⁹ bra chiū inclinare. Collū istud volūtas est q̄ prius fuit arrogās ꝛ rebellis ꝯ mādata prīs: iō hūit collū cernico suꝫ/ iugū obediētie excutiēs: duꝝ.n. erat ꝛ iflexibile. Sꝫ nūc flectit collū filij ad obediētiā/ ꝛ iclinat ad humi litatē/ ꝛ iponit huic collo iugū diui pcepti/ qd ē charitas: de q̄. Mat.xj. tollite iugū meū sup vos. Jugūꝫ.n. meū suaue ē/ ꝛ onus meū leue. q̄ ca

3 dē prīs sup collū filij nihil aliud est q̄ charitatꝫ pcepta ei iponē. Et qm̄ de⁹ ipe charitas ē/ leuiqꝫ onere amo rꝫ ad nos iclinat: iō ipemet cadere dr̄ s̄ collū nr̄m. Jtē ondit effcūꝫ pie tatꝫ in osculo recōciliatiōis (ꝛ oscu lat⁹ est eū) osculū istud ē remissio in iurie: venia culpe: recōciliatio grē. ij. Re.14. Rex dauid recōciliatus fi lio osculatus ē eū. ¶ Deinde cū dic. (dixitqꝫ ei fili⁹) ponit ꝯfessio ṽitatꝫ. Et tria ꝯfitet. pmo qdē prīs auctori tatē (dixitqꝫ ei fili⁹) ex pcedētib⁹. pie tatꝫ officijs ꝯfisus piēꝫ dicē (pater) ambro. h̄ ē inqt/ pma ꝯfessio aucto rē nāe/ psulē mīe/ arbitruꝫ culpe te stari. Jtē ꝯfitet ppriā iniqtatē (pec caui). 2.Re.24. Ego suꝫ q peccaui/ ego q iniqꝫ egi: nō amplius requirit de⁹ ab hoīe peccāte/ nisi vt cōfiteat itegre. vñ pctūꝫ dauid trāslatū ē ab eo pp h̄ solū/ q: dixit/ peccaui. vñ di. ij. Re.xij. ambro. frustra/ iqt/ vis pec catū occultare dño/ cui nihil abscō dit: q lꝫ/ oia nouerit/ vocē tñ tue cō fessiōis expectat. p⁹ qdē vt alleuiet pōd⁹ errorꝫ recognitiōe culpe. 2⁹ qr excludit accusationis iiuriā/ q accu satorē puenit ꝯfitēdo. 3⁹ vt merea mur iteruētionē xpi/ quē aduocatū hēm⁹ apud piem. Jtē ꝯfitet pcti di uersitatē (in celū). i. palā (ꝛ corā te) .i. clā: te solo teste. ps. tibi soli pecca ui/ ꝛ malū corā te feci. vel (i celū) cō tēnēdo celestē pāiaꝫ. ps. p nihilo ha buerūt terrā desiderabilē. (Et corā te) n̄ seruādo tuā graꝫ. vel (in celū) nō timēdo supnū iuditiū. (Et corā te) nō honorādo / nec amādo pris bñficiū. Mal.j. Si dñs ego suꝫ/ vbi ē timor me⁹? ꝛ si pr̄ ego suꝫ/ vbi ē ho nor me⁹? dicē dñs exercituū. Jtē ꝯfite tur suā idignitatē. (Jā nō suꝫ dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹). Nō est dign⁹ voca ri/ sꝫ tñ cupit esse ei⁹ fili⁹/ quē piem vocat: ille qdē semp est dign⁹ voca ri pr̄/ q semp affcūꝫ exhibet prīs. Sꝫ nō ē dign⁹ vocari fili⁹/ q piēꝫ nō ho norat ꝛc. ¶ Et aduertēdū qr iste eius de salute sua deliberaret qnqꝫ ppo 4 suit. s. surrectionē/ reuersionē/ ꝯfes sionē/ abiectionē/ ꝛ supplicationeꝫ. q̄tuor āt ex istis psequutus ē. Sur rectionē qdē qr (surgens) reuersio nē aūt qr (venit ad piem) ꝯfessionē vero qr dixit (pater peccaui). Et sui abiectionem qr dixit (iā nō sum di gnus vocari filius tuus). Sꝫ quin tum qd est supplicatio/ obmisit: nō enim dixit (fac me sicut vnū ex mer

cenarijs tuis.) Cuius obmissionis rō est/ q: in collationibus pūm dixit btūs cheremon tria sunt que faciunt hoīes a vicijs tēperare. s. met⁹ vel gehenne/vel pñtiū legū/spes/ z desideriū regni celoꝝ/ z affect⁹ boni ipsius/atq₃ amor virtutū. pmū est fidei/que futurū metuit iudiciū. Scdʒ est spei. 3ᵐ charitatis. ¶ Hec aūt tria efficiūt seruū/ mercenariū/ z filium. nā seruus metu abstinet a vicijs mercenarius aūt desiderio regni bona agit. Sʒ filius affectu boni z virtutiʒ amore delectabiliter deo pñi per charitatē famulaꝛ quā summā esse perfectionē. Dicit apl's. nunc manēt/fides/spes/ charitas. hoꝝ autē maior est charitas. Itaq₃ vt dicit Beda iste pdig⁹ adolescens timore incepit declinare a malo/ q: initiū sapie timor dñi. naʒ dire famis metuēs supplicia/ imūdiciā porcoꝝ. i. vitioꝝ/ cepit horreri quasi seruus timore declinās a malo: postea cepit cogitare de statu mercenarij/ z illū desiderare: postq₃ vero pñs occurrētis amplexantis z osculātis charitateʒ attendit/ oblitus cōditioneʒ serui/ obmittit statū mercenarij / de sola pñs dilectione cepit cogitare: vñ iam non mercenari⁹ sʒ filius esse cupit. nō mercedis intuitu/ sed virtutū amore/ que pñis sunt placita pfectur⁹.

¶ Sermo. 5⁹. sabbati post scdam dñicā in xlᵐᵃ z in ordine.88.

1 Dixit aūt pñ ad seruos suos. Cito pferte stolaʒ primam) Nunc post datā veniaʒ filio petēti/ additꝛ bñficij profusa largitas. paꝝ enī erat diuine pietati gratis remittere iniuriā/nisi etiā ditaret muneribus z beneficijs exaltaret: vbi. n. abundauit delictū/ superabundauit z gr̃a. duo ergo facit primo enī ponit pñs largitateʒ in vestitu. 2° in cōmotu (z adducite.) Circa pᵐ aūt 3ᵃ ponit. pmo quidē indumentū corporis. 2° ornamentū operis. (Et date annulū·) 3° munimētū itineris. (z calciamenta). In prima vo parte/ qtuor tāgit pmo eniʒ innuit imperij ptātē. (Dixit aūt pñ ad seruos suos). i. ministros suos/ q sunt predicatores ministrantes celestes diuicias. j. Cor. 4. Sic nos existimet hō vt mistros xp̄i / z dispensatores ministerioꝝ dei. Itē tangit predicationis celeritatē. (Cito) in quo notaꝛ sollicitudo (pferte). i. ore ppalate de thesauro diue sapie/ atq₃ de talēto sacre scripture. Mat. 13. oīs scriba doct⁹ in reḡ celoꝝ. Silis est hoī pñfamilias/ q pfert de thesauro suo noua z vetera. Sʒ h̄ cito. i. sollicite fieri dʒ. ps. lingua mea calamus scribe velociter scribētis. Itē tangit vestis dignitatē (stolā pmā.) Beda. Stola/ inqt/ pmo ē vestis innocentie. i. vestiʒ quā hūit hō in statu innocentie: h̄ aūt fuit glia imortalitatis quā bñ conditus accepit hō/ sʒ male psuasus amisit/ qñ post culpā preuaricationis cognuit se eē nuduʒ: gliaq₃ imortalitatis pdita/ pelliceū h̄ z mortale sumpsit indumentū. q̄ immortalitatis fuit pma vestis hoīs. imortalitas est h̄a: illā cupiebat apl's. ij. Cor. v. nolum⁹ expoliari corpe / sʒ supuestiri imortalitate vt absorbeaꝛ qd̄ mortale est a vita. pdicatores itaq₃ pferūt pmaʒ stolā qñ mortales terrenosq₃ hoīes ita sblimādos asserūt/ vt nō solū ciues angeloꝝ q₃ᵐ ad aīam/ sʒ ēt heredes dei/ z coheredes futuri sunt xp̄i/ q resurgēs ex mortuis / iā non moriꝛ. aīr fm ambrosiū. Stola prima est hitus celestis sapie: quedaʒ eniʒ sapia carnis est z terrena: z h̄ stola.

immortalitas vestis hoīs pma.

Sapie celestis hit⁹ est prima stola.

nõ est pª: de celesti aũt dr Ecc. j. pꝛoꝛ oĩum creata est sapiã: hãc sapiam predicatoꝛes pferũt/ qñ loquũt sapiam dei in misterio q̃ abscondita est: ipsa est stola ⁊ ĩdumẽtuȝ mẽtis. Ecc. 6. stolã glie induco sapiam. aliter. Charitas est stola nuptialis/ de qua dr nõ hñti eã Mat. 22. amice quõ huc ĩtrasti/ non hñs vestẽ nuptialẽ: h̃ stola pª ⁊ pcipua est/ nihil enĩ maiꝰ donũ est charitate: vt dic apls. hanc stolã predicatoꝛes pferũt cũ charitatẽ cõmendãt dñtes. Si linguis hoĩum loq̃r ⁊ angeloꝝ/ charitatẽ aũt nõ hẽam ⁊c. alr due stole sunt. Una coꝛpis/ altera aĩe Gen. 45. Jussit pferri singlis binas stolas. Stola coꝛpis est immoꝛtalitas. Stola aĩe btitudinis glia/ vel iustificatiõis grã vtraq3 aũt stola est pma. S3 stola imoꝛtalitatis pª sut respectu pteriti/ q2 prius bita. Stola vero aĩe respectu futuri est prioꝛ/ quã seq̃tur stola ĩmoꝛtalitatis: sic dicit de aĩabus martyꝝ apo. vj. date sunt eis stole singule/ ⁊ dictũ est eis/ vt expectarẽt alterã stolam modico tpe/ donec ĩpleat numerus frm suoꝝ q interficiẽdi sunt. primã stolã gliam/ v3/ aĩaꝝ predicatoꝛes pferũt/ cũ dñt: pniam agite/ appꝛopinq̃bit enĩ regnũ celoꝝ. alr etiã dici põt q pma stola est grã in pñti. 2ª võ est glia in futuro. Item tangit induti nouitatẽ (⁊ induite illum) pdicatoꝛes induũt penitentẽ stola sapie cũ ipsum erudiunt veritate. Induũt eũ stola charitatis. s. cũ ipsuȝ infoꝛmãt dĩno amoꝛe. Induũt eũ/ aut stola imoꝛtalitatis coꝛpoꝛis/ aũt stola btitudinis aĩe/ cuȝ spem ipsius erigunt ad vtrunq3/ ⁊ tũc spes est stola vtriusq3. Rursus vltimo induunt eũ stola grẽ cũ iustificationi penitentiuȝ coopantur

Nuptialis stola charitas est.

2

Btitudo aĩe est stola glie.

erudiẽdo ⁊ oꝛãdo. Sic indutꝰ penitẽs fit nouꝰ hõ. Eph. 4. Renouamĩ spũ mẽtis vre/ ⁊ ĩduite nouũ hoĩeȝ qui fm deuȝ creatꝰ est in iustitia ⁊ sctitate vitatis. ¶ Deinde ponit oꝛnamentũ opis dicẽs. (Et date annulũ ĩ manu eiꝰ.) manꝰ opationeȝ designat. Hiere. j. adoꝛauerũt opus manuũ suaꝝ annulo aũt secreta significat/ ⁊ desposatiõis est. signũ annulus q̃ in mãu duo designat. s. fidelitatẽ opis/ ⁊ ipsiꝰ latentiã pp primũ dicit. Beda. Sit annulus ĩ manu vt opa fidẽ astruant/ ⁊ ipsa opa fide pfirment. pp 2m dr Mat. v. attendite ne iustitiã vrã3 faciatis corã hoĩbꝰ/ vt videamĩ ab eis. ¶ Deinde ponit munimentũ itineris dicẽs. (⁊ calciamẽta in pedes) pedes sunt oꝛgana motꝰ/ cuiꝰ pnm est appetitꝰ: ⁊ iõ pedibꝰ significant affcõnes: ⁊ pncipalr ĩtẽtio pes nr ẽ. Iste pes affcõnis nudus cẽ nõ d3: naȝ eiꝰ nuditas est pnatio bone intẽtionis/ aut rõnis/ ⁊ oꝛdĩs absentia: oꝛo enĩ vestit affectũ. iõ dr Hiere. 2º. phibe pedẽ tuuȝ a nuditate. Calciamẽta fiũt ex coꝛio aĩaliũ moꝛtuoꝝ ⁊ affcõnũ nraꝝ bitꝰ pcedentiũ pim exᵉ est inuolnẽdꝰ/ vt expedite curramꝰ ad deũ: h̃ qdẽ reuertenti filio expedit vt calciet affectũ suũ. exemplo dõ pñtẽt3 exẽº petri exẽº pauli. Magdalene/ ⁊ alioꝝ pnium sctõꝝ. ¶ Deĩde cuȝ dic. (Et adducite) ondit largitas pris celestis qñtũ a d exhibitionẽ 9uiuij ⁊ q̃tuoꝛ facit pº enĩ tãgit 9uiuij ppparationẽ. 2º preparatiõis puocationẽ. (Et mãducemus). 3º puocatiõis rõnẽ. (q2 h̃ filiꝰ.) 4º cõem epulationẽ (⁊ ceperũt.) ppatio aũt 9uiuij est vitulus de q̃ tria dic q sit saginatꝰ/ q sit adductꝰ/ ⁊ q sit occisus. q̃tuoꝛ hic tãgit. pmo. s. 9uiuij sbam (vitulũ)

Annulus in manu duo signa

3

xp̄s/q2 scūs sub lege ipsius ingū tu lit vitulo ꝯparatur/qui ꝑ pcō mul titudinis et sacerdotis iubef offerri Leui.4. Multitudinis pcūm ē trās gressio totius hūani gñis in adaz/ in q̄ oēs peccauerūt: vt dic aplš. h̄ ēt pcūm est summi pōtificis xp̄i/nō perpetratione/sz expiatione: nō rea tu culpe / sed affectu pene. Esa. 53. Dñs posuit in eo iniquitates om nium nr̄um. et iterū. Propter scelus ppli mei pcussi eū. Itē tetigit huius vituli bonitatem (saginatū) .i. ipin guatū. nam sagina est pinguēdo / p quā mētꝫ deuotio ītelligit: nā vt dr̄ Leui. iij. oīs adeps dñi ē iure ppe tuo: q2 sic di. Deut. 6. dñz tuū ado rabis et illi soli seruies. q̄ vitulū sagi natū .i. deuotū deo et dulcis ai pre parauit nob de⁹. Itē tāgit vituli pñ tiā (adducite). Sci pres adduxerūt nobis xp̄z tripl'r p° qdē carnis ꝑpa gatione: ex eis .n. xp̄i caro tradita est. Ro. ix. ex qbus xp̄s s3 carnē. 2° adduxerūt nobis xp̄m istāti supplica tiōe. Exo. iiij. obsecro dñe mitte qnē missurus es. Tertio adduxerūt eū ꝓphetica ꝓnunciatione. Esa. 7. Ecce ṽgo ꝯcipiet et pariet filinz/ et vocabit nomē ei⁹ emanuel .i. nobiscū de⁹. Itē tāgit mortꝫ obediāz. (et occidite) oc ciderūt antiqui pres xp̄z tripl'r. p° qdē occasional'r/ q2 eorū culpa fuit occasio mortꝫ eius: nā xp̄s ꝑ pctis nostris mortuus est. Scdo occide runt eū original'r/ q2 eoꝝ filij xp̄z oc ciderunt. Tertio ip̄z occiderūt figu raliter/ q2 figuris demōstrauerant eius mortē et verbis eam predixe runt. ¶ Nota q2 penitētibus adhuc predicatores adducunt vitulum sa ginatum/ et ocidunt: cuz enim xp̄m predicant crucifixum et mortuū pro pctōribus/ eis xp̄m vtil'r occidunt: hoc enim penitētibus est annūciā

Penitē tib⁹ pdi catores addu cūt vitu lū sagi natum.

dum. pmo quidē vt sperent remis sionem in morte eius. Scdo vt cha ritatē dei perpendant qui ꝓprio fi lio suo nō pepercit/ sz pro nobis tra didit. Tertio vt grām ꝯseruent: tan to enim redēpti precio/ vlterius nō se tradāt pcō. etc. ¶ Deinde cū dicit 4
(et māducemus et epulemur) ponif ꝓuocatio et inuitatorū ad refectio nē vitulū saginatū (māducem⁹) Sa cramētal'r. q2 ip̄e dixit accipite et mā ducate h̄ est corpus meū/ qd ꝑ vo bis tradef. (Et epulemur) spūal'r. j. Corin. v. pascha nr̄m imolat⁹ ē xp̄s. itaqz epulemur/ nō in fermēto vete ri/ neqz ifirmēto malitie et neqtie/ sz in azimis sinceritatꝫ et vitatꝫ. Et ad uertēdū/ q2 māducātibus se ꝯnume rat btā trinitas. s. pr. et s. et s. s. q2 xp̄i passio/ et nr̄a refectio/ ipoꝝ gaudiū ē et sacietas: i c⁹ figura Gñ. xviij. abra hā vitulū ꝑparauit refectōi triū an geloꝝ/ q̄s nō dubiū ē btē trinitatis fuisse figurā: q2 .n. nobiscū reficiant pr̄ et fili⁹ et spūs scūs legif Apo. 3. Ec ce sto ad hostiū foras et pulso. Siqs audiuerit vocē meā et apuerit mihi ianuā itroibo ad illū et cenabo cuz illo/ et ip̄e mecū. ¶ Deīde cū dic (Q2 h̄) ponif h⁹ lete refectiōis rō: duob⁹ .n. mal' dño bona successerūt. pm q dē malū/ q2 h̄ filius me⁹ mortu⁹ erat ps. Scūs fuz tāqz mortu⁹ a corde: cū .n. peccādo recessit a pre fōte lūmis et vite/ in lōginqnā regionez vmbre mortꝫ venit: et iō mortu⁹ erat p mor tē q̄ ē culpa. pm aūt bonū ē h⁹ mali remediū. (Et reuixit). vitulus .n. sa giat⁹ p eo occisus ē/ cui⁹ occisio mor tuo ꝓfuit. 2m malū ē. (q2 perierat) .i. ꝑue ierat. errauerit .n. vn mors ad culpā/ perire ad errorem referf: q2 oīs malus est ignorans. Prouer. 14. errāt aūt qui operantur malū. Sz huius mali remediū adiungit.

(Et inuentus est.) inuenit seipsuʒ q seipsuʒ pdiderat.dcm̄ nāq; ē q: in se reuersus est:nūq̄ vo seipsuʒ inuenisset/nisi illū pus pr̄ itrinsecus q̄si misset ⁊ inuentū ad semetipm reuocasset. Sʒ vt hō pditus inueniret adductus ē vitulus saginat⁹/cuius exhibitio pditi est inuentio/⁊ ei⁹ occisio mortui viuificatio. ❡ Deinde ponit refectōis ichoatio. (⁊ ceperūt epulari.) hic incipiunt spūales epule pficiende in pr̄ia celesti: ita hic epulemur cibis spūalibus/ q̄ non saciamur. Eccl. 14. q edunt me ad huc esurient:⁊ qui bibūt me adhuc sitient:sed huic esuriei ⁊ siti.i. desiderio iustitie succedit eterna sacietas. ps. Saciabor cuʒ appuerit glia tua. Mat. v. Bti q esuriūt ⁊ sitiunt iustitiā qm̄ ipsi saturabunt.

❡ Sermo sextus sabbati post secūdam dominicaʒ in quadragesima ⁊ in ordine. 89.

1 TErtio cū dr. (Erat aūt fili⁹ ei⁹ senior) ponit cōmotio inuidentis ꝯ recōciliatum penitenteʒ. Cuius cōmotio duplex est.s.indignationis ⁊ obiurgatiōis. sed vterq; pius pater obuiat: indignatiōi qdem benigne rogando:obiurgationi vero rōnabiliter psuadendo. Et ideo q̄tuor hic ponunt. p° qdeʒ ostēditur maligna fratris idignatio. 2° benigna pr̄is rogatio. (pr̄ g̃ illius.) 3° dura obiurgatio. (At ille rñdens dixit pr̄i suo. Ecce tot annis.) 4° por rōnabilis psuasio. (at ipse dixit illi. fili tu semp.) p^a ps diuidit i ptes.v.p°.n.ondit occupatōeʒ terreaʒ. 2° pceptōʒ dubiā. (Et cū veniret.) 3° reqsitōeʒ curiosaʒ. (⁊ vocauit.) 4° rñsionē certā. (Isq; dixit illi.) 5° idignatiōeʒ prauā. (Indignat⁹ est aūt.) p° igit occupatōeʒ inuidētis ondit dicēs. (Erat āt filius senior i agro.) p quē pnt dessignari q in se ꝯfidūt tāq; iusti:talesq; ab hoīb⁹ reputant/ idō aspnant ceteros: de qb⁹ tria tāgit. pmo eni tāgit diuinā charitatē. (erat āt fili⁹ ei⁹.) duo sūt dei munera. vnū custodire hoīem ne peccet. alteꝝ indulgere peccanti. vñ. Greg. vj. li. moꝝ. pma/ingt/ virtus est ne ppetrent pctā. 2ª aūt saltē ppetrata corrigere. Celestis aūt pr̄ vtroq; mō se patrē ondit: aliquoꝝ qdē eos pseruādo ne peccēt aliquoꝝ vo dū suscipit penitētes. Ex pmis filijs erat iste, d q̄ smo occurrit. de alioꝝ nūero adolescētior q rediit. Itē tāgit moꝝ grauitatē. (senior.) Cui⁹ smo doctior: incessus grauior: vita sanctior: conuersatio gratior: iste senior morib⁹ est q honorari pcipit Leui. 19. Corā cano capite ꝯsurge/⁊ honora psonā senis. Itē tangit opositatē. (in agro.) quasi agrū colendū corpus nr̄m a deo suscepim⁹. Cui⁹ prauos motus q̄si spinas germinantes/ieiunijs/vigilijs/⁊ laborib⁹ opꝫ succidere ne erūpāt. pūer. 14. ppa foris op⁹ tuū/⁊ diligēter exerce agrū tuū. ergo p istū seniorē filiū existētē i agro illi pnt itelligi/q vacāt sibiipsis:modicū aut nihil de alioꝝ salute solliciti/q vt freqnēter dū seipsos ignorāt/alioꝝ vitā iudicāt. Sʒ iterū cū isti pnate viuūt/ppriū agꝝ exercētes/redeūt pcōres ad deū. Cōplectunt/recōciliant/decorant vtutib⁹ ⁊ celestib⁹ reficiunt alimētis. qd vtiq; figuratū est in lectōe hodierna Gen. 27. Quia dū in agro detineret Esau senior/adolescentior filius .s. Iacob cū habitu pnis indutus/nihilominus pma stola venit ad patrē/eius cōplexum osculū ⁊ cōuiuiū participās. ❡ Deinde cū dicit. (Et cū veniret.) ponit aliqualis

Opatio in agro

2

ꝯceptio eoꝝ q̄ dn̄s misericorditer/ operat̃ vbi tria tāgit.s.aduentū/ac cessum/ ꝛ auditū: aduentū qdem. (Et cū veniret.) q꞉ omissa aliquantulū ꝑpria cura. Itē tāgit accessū. (ꝛ appropinquat domui.) Cetui.s. ꝛ ꝯgregationi fideliū:qđ fit qn̄ itē dit animū ad ꝯsiderandū mores ec clesie ꝑfectūqꝫ fideliū: cuius figura legit̃ Nume. 24. De balabā qui cū vidisset israel cōmorantē ꝑ tribus suas ĩ tentorijs:ꝗ꞉ pulchra ait tabernacula tua Jacob/ꝛ tentoria tua israel. Itē tāgit exultatōis auditū. (audiuit symphoniā ꝛ choꝝ) sm̄ gl.symphonia est ꝯcors sonus instroꝝ musicaliū:chorus vo ē mo dulātū vocū ꝯcordia.id q꞉ est sym phonia in sonis/est chor⁹ aūt in vo cibus.h aūt duo ꝯ[illegible]ualr in ecclia dei audiunt̃. S[illegible]phonia qdē est ꝯcors doctrina p̄dicatoꝝ. Chorus vo est ꝯcors disciplina auditoꝝ.Cō corditer p̄dicatores deū magnificāt q꞉ ex abūdātia pietatis iustificat pe nitētes.Cōcorditer aūt auditores eū laudāt:vn̄ symphonia ad p̄dica tionē/chorus ad exultationē refert̃ pnie:audiamus symphoniā p̄dica toꝝ.ij.Co2.13.Rogaui/inqt/ paul⁹ titū ꝛ misi cū illo frēm aliū: nōne eodē spū ambulamus:nōne eisdē vestigijs: Greg.sup Eze.de euāgeli stis loquēs ait qcqd in vno īuene ris/simul in oibus recognosces. q꞉ oipotētis dei filiū dn̄m nr̄m ie sum xp̄m simul oēs ꝯcorditer p̄di cāt.Act.4.Uirtute magna reddebāt apli testimoniū resurrectiōis iesu xp̄i dn̄i nr̄i:audiamus ēt ibidē choꝝ credentiū: multitudinis credētiū erat cor vnū ꝛ aīa vna ꝛ Ro. xv.Det vobis de⁹ idipm sape in alterutrū f꞉ iesuꝫ xp̄m/vt vnanimes/ vno oie honorificetis deū.vn̄ ꝑ inuentione ꝑdite ouis/ ꝛ dragme/ad cōe gaudiū de[illegible] inuitat collegiū angeloꝝ ꝛ fideliū.Luc.xv.dicēs.Congratulamini mihi/q꞉ inueni ouem vel dragmā meā q̄ perierat.¶ Deinde cū dicat.(ꝛ vocauit.) ponit̃ admiratiua regsitio.(ꝛ vocauit vnuꝫ de seruis.)aliqnē.s.p̄dicatorē veteris aut noue legis/qui vocat̃ cum eius scripta legunt̃. (ꝛ interrogauit.) tūc iterrogat̃ cū decōꝝ ei⁹itellr̃ regrit̃.(q̄ hec eēnt).i.cuius cā tm̄ gaudiuꝫ esset chori ꝛ symphonie. ¶ Uocet̃ vn⁹seruus.s.dauid ꝛ scru tent̃ eius scripta:ibi inueniemus d̄ idulgentia pniuꝫ dem̄.ipse aūt de⁹ est misericors/ꝛ ꝑpitius fiet pctis eoꝝ/ꝛ nō disꝑdet eos.Itē vocet̃ Hieremias/ ꝛ ipse iterrogat⁹ rn̄dit ore dei ad peccatricē aiam.Tu fornicata es cū amatorib⁹ multis/ tn̄ reuertere ad me dicit dn̄s/ꝛ ego reci piā te.Itē vocet̃ Ezechiel/ꝛ ipse rn̄ det.xviij.Si impius egerit pniam ab oibus pctīs suis vita viuet ꝛ nō morietur:oium inigtatū q̄s opatus est nō recordabor.Uocet̃ ēt egregius seruus iesu xp̄i paulus apl's/ audiamus qd ipse dicat de ꝯuersiōe pctōꝝ.j. Thymo.j. Christus iesus venit ĩ hūc mūdū pctōres saluos facere.Itē audiamus Joānes euāgelistā.j.Can̄.2.Si qs peccauerit habemus aduocatū apud p̄reꝫ iesum xp̄m iustū:ꝛ ipse est ꝑpiciatio ꝑ pctīs nr̄is/nō ꝑ nr̄is tm̄/sed ēt ꝑ totius mūdi.Itē audiam⁹ petrū dicentē.j.Can̄.3.Christus semel ꝑ pctīs nr̄is mortuus est.Itē precursor xp̄i Joānes baptista. ait Jo. 1.Ecce agnus dei/ecce q tollit pctā mundi.Remissio ergo pctōꝝ est cā q̄re p̄dicatores p̄dicāt/ꝛ quare auditores exultant.Luc.xxiiij.opꝫ predicare in noie xp̄i pniam ꝛ remis-

Sym- phonia in choro in ecclesia qd signi ficet.

3

Nota l̄fra seruos et veter ꝛ noue legis.s.p̄dicatores qs vocat.

sionem petõꝝ in oēs gentes. Act. xj. Glorificauerunt deū dicentes/ qꝛ dedit gentibus pniam ad vitaȝ. ¶ Deinde cum dicit. (Jlicꝫ dixit.) Tangit certa rñsio: totuȝ eniȝ hoc qđ agit de iustificatõe peccantiuȝ scripture pdixerunt scõꝝ: iõ dubitanti de eoꝝ iustificatione tria rñdet scriptura. pº gdeȝ reditū petõris. iõ ait. (Frater tuꝰ.) Esto ꝙ peccatoꝛ sit/tñ frater est. (rediit.) Jtē scriptura inotescit nobis morteȝ redēptoris. (ꝛ occidit.) qꝛ occidendum disposuit/ꝛ occisioni tradidit (pater tuus vitulum saginatum) christū/ videlȝ. Esa. 53. Propter scelus ppli mei pcussi eum. ꝛ Trenis 4. Christus dñs captus ē in pctis nr̄is. Et Danie. 9. Finem accipiet peccatū/ cōsumabit puaricatio/ꝛ delebit iniquitas/ qꝛ occidet xp̄s. Jtē innotescit nobis scriptura huius mortis occasionē ꝛ effectū. (qꝛ saluū illū recepit.) pp petā qdē delēda/ꝛ salutē ꝯsequēdā/ mortuꝰ ē
4 xp̄s. Sed vlterius qꝛ sic scm̄ est/iõ quotidie eiusdē mortis bñficiū recolimꝰ i sacro altarꝭ. j. Coꝛ. xj. Quotiēscūcꝫ mãducabitis panē hunc/ mortē dñi annūciabitis dōec veniat. ¶ Deinde cū dicit. (Jndignatꝰ ē aūt.) ponit mētis cōmotõeȝ q̄ ad duo. pº quãtū ad idignatõis tristitiā. (Jndignatꝰ ē āt.) Et qꝛ petõꝛes reputauit in recõciliatõe idignos. Et qꝛ indignū credidit/vt deus salutē largiret indignis. Sȝ penitēs se fecerat dignū dicēs (pater peccaui in celū ꝛ corā te iam nō sum dignus vocari filius tuus) Luc. 13. Jndignās archisynagogus ꝙ sabbato curasset iesus. Sic idignãtibꝰ rñdit ipse. Jo. vij. mihi indignamini/qꝛ totum hoieȝ sanū feci in sabbato. Jtem tangit despectionis supbiam. (Et nolebat introire.) putās igit sibi nō licere petõribus cōmunicare: tales hodie multi sūt/ q sup ꝯuersione peccatoꝝ idignantur/ꝛ collegiū fugiunt pniūm/atcꝫ despiciunt: quibus ait dominꝰ Matth. 21. Amē dico vobis/ qꝛ publicãi ꝛ meretrices pcedēt vos i regnū dei: qꝛ melioꝛ humilis ptcōꝛ/ q̄ȝ iustus supbus. Huiꝰ rei exm̄ patuit in Jona pph̄a. iiij. Qui turbatus fuit de pnīa niniuitaꝝ ꝛ eoꝝ recōciliatiõe/ꝛ iratus nolebat igredi ciuitatē. ¶ Deinde cū dicit (pr̄ q̄ illiꝰ) ponit benigna pr̄is rogatio. vbi duo tãgit. pº dignatõis egressuȝ (pr̄ q̄ illiꝰ egressus.) Sic egressus ē ad exterioꝛa/ꝙ tñ iterioꝛa nō reliqt. eiꝰ aūt egressus ē. Sue gratie notitia: cū/vid[illegible] humanis mētibus innotescit [illegible] indignis pstari grām. Jtē tangit rogationis accessuȝ. (Cepit rogare illū.) vt/videlȝ/ introiret/nec dedignaret recōciliationi pniūm. Jsta autem rogatio est rõnabilis psuasio: qꝛ rō semp ad optima depcat. Et qꝛ non cōpellit quēq̄ȝ deus ad bonū. Sed intuitu sue maiestatis ad v̄tutis pmiū hoꝛtat. Job. 19 Seruū meuȝ vocaui ꝛ nō rñdit mihi: oꝛe ppo ꝺ pcabat illū/ꝛ oꝛabã filios v̄teri mei sed stulti despexerunt me. puer. j. despexistis omne ꝯsilium meum/ ꝛ increpationes meas neglexistis/ ego quocꝫ in interitu v̄ro ridebo.

¶ Sermo septimus sabbati post secundam dominicam in quadragesima ꝛ in ordine. 90.

AT ille rñdens dixit pr̄i suo. (Ecce tot annis:) ponit dura obiurgatio istius indētis. Jn qua pmo sua iactat merita. 2º cōqueritur subtractam sibi patris munificentiaȝ (ꝛ nunq̄ȝ dedisti mihi.) 1

3° fratris vitupat opa. (Sed postq̄ filius tuus.) 4° erga eū pris re phēdit bñficentiā. ibi (occidisti ei.) q̄si p hec oīa obiurgādo dicit pri. tibi obseqntib⁹ ñ retribuis. Sȝ male agētibus dona largiris. circa p̄mū aūt duo facit. p̄°. n. iactat serui tutis diuturnitatē. 2° pseuerātie assiduitatē. (Et nūq̄ȝ) dicit ḡ p̄°. (at ille rñdēs dixit pri suo.) Ecce euidēter (tot) .i. multis annis lōganimiter. (Seruio tibi. (humilr/in q̄ potius seruū timētē/q̄ȝ filiū diligentē se ondit. Si enī amasset vt fili⁹:/ nō fuissent visi sibi anni multi seruitutis. Sicut de Jacob legit Gen. 29. Seruiuit iacob p rachel. 7. ānis: ꝛ videbant ei pauci dies pre amoris magnitudine. Jtē eiusdē seruitutis ponit pseuerantiā. (ꝛ nūq̄ȝ mādatū tuū pterimi.) arrogātis certe v̄bū est istud: qs potest istud dicere nisi vnigenitus pris. Jo. 8. Ego q̄ placita sūt ei facio semp: de ceteris aūt dr. Oēs declinauerūt/ sil inutiles fci sūt ꝛc. Et si alias nō ptерisset, iste arrogās mādatū dei/ nūc tñ ꝯ pceptū agit supne charitatis: nūc ēt agit ꝯ pceptū hūilitatis. ℭ Et attēdēdū q: nō iactat iste se magna fecisse. Sȝ diu aut sine malis/ aut i bonis minimis pseuerasse. Si enī magna egisset/ vtiq̄ȝ illa enumerasset. Sȝ h ipm ei videbat magnū q̄ diu pseuerauit/ vel nihil mali ppetrādo/ vl modicū bōi agēdo. Gre. 3 li. mo ꝛ. Sūt nōnulli q dū parua agūt/ de semetipsis magna sentiūt. Et sūt nōnulli q nihil qdē virtutis agere studēt. Sȝ tñ cū alios peccare ꝯspiciūt/ iustos se in eoꝝ cōpatiōe suspicant: isti dū in aliis pensant malū/ qd nō hñt/ psumptiōis vitiū negligunt ꝯsiderare. qd hñt. Primi v̄o graui pena plectēdi sūt q ad sūma nō pficiūt: ꝛ tñ de minimis extollunt: ex hys vtrisq̄ȝ erat iste arrogās/ quia sua merita/ aut nulla / aut parua iactat. ℭ Deinde cum dicit. (ꝛ nunq̄ȝ dedisti mihi.) Cōquerit iste arrogās subtractā sibi pris munificētiā vbi tria tāgit. p̄° qdē notat subtractōeȝ istā fuisse ꝯtinuā (ꝛ nūq̄ȝ dedisti mihi) mādatū tuū nūq̄ȝ pterei:ti/ sȝ sp obsequēti. Jtē eādē subtractōeȝ notat fuisse auarā. q: negauit ēt minima (heduȝ) nō dico vitulū/ aut agnū. Sed hedū q est vilius aial gregis. Jtē notat eandē subtractionē fuisse/ q: noluit vt letaret cum amicis (vt cum amicis meis epularer.) ℭ Nō spūalr/ q: sicut p vitulū saginatum intelligit xp̄s: itaq̄ȝ p eduȝ aliu qlibet purus homo pōt intelligi: nā hedus in scripturis sacris pctōrē designat. sicut Exo. 24. nō coques hedū in lacte matris sue: qm̄ vero oīs hō pur⁹ ē pctōr: ideo p hedū intellr. Cōstat aūt q: pctōribus occisus est xp̄s vitulus saginatus qd vtiq̄ȝ oīa dei excedit bñficia: p iustis aūt nec aliqs pctōr occisus est: nō se neglectū iste fictus iustus cōquerit dicēs: pctōri filio/ adduxisti vitulum: xp̄m occidisti/ ꝛ epulādū tradidisti: mihi aūt iusto amicisq̄ȝ meis nec heduȝ qdē peccatorē tradidisti. Sed fallit iste / q: nō erat occidēdus pctōr p iustis. sed potius iustus p iniustis ꝛ iustis. Uñ vitulus saginatus xp̄s p pctōribus ꝛ iustis occisus ē: p peccatorib⁹ qdē vt pctōres esse desisterēt: p iustis v̄o iustiores vt fierēt. ℭ Jtem moraliter sic pōt intelligi. hedus quidem animal est fetidū ꝛ petulans/ lubricum/ pnūq̄ȝ ad libidinem: vnde inordinatum designat motum voluptatis: ideo

Uitul⁹ saginatus xp̄s

ē hedus v̄o gl'bet purus hō.

Hedus d̄signat motuȝ voluptatis.

ponit scorti ptiū.Gen.38.& p munere voluptatis īplēde tribuit.Judicū.16.Cōstat aūt q peccatorū penitenti xps occisus proponit.Cui9 ꝯsideratiōe nihil cari9 & delectabilius est:reficit eni mentez cōsideratio charitatis eius/q: talis ac tantus pro nobis talibus occisus est: vñ Augustin9 non saciabat hac mirabili dulcedine ꝯsideratiōis diuini ꝯsilij sup salutē generis humāi. Spūales ergo delicie penitētibus ministrant.Sz iste iustus arrogās ꝯquerit se delitijs destitutū/nō tm̄ spūalibus/q maxime sunt/verūetiam corporalib9 & sensitiuis/q abiecte sunt:vñ ait penitētib9 vituli saginati delitias tribuisti. Sicut marie magdalene q ad pedes verbi reficit/& publicanis & pcōribus ipsuz tradidisti/vt appropinquarēt ei: & cū eadē māducarēt/mihi aūt & meis similib9 p longo & ꝯsenerāti seruitio etiā abiectas & minimas carnis nō tribuisti epulas/ quas sibi vsurpauit q a meretricio rediit/ & nūc spūalib9 vacat/vñ vtrisq3 saciatus est:fallit aūt iste q: p bōis operibus carnales delitie non dant a deo qn poti9 phibent.Exo.24.Nō coques hedū in lacte mr̄is sue. Et si nascat voluptatis mot9 ex matre ꝯcupiscētia:nō tñ coquat.i.eidem ꝯsentiat in lacte.i.delectatiōe matris sue:phibet eni nutrimētū delectatiōis & cōsensum:quasi dicat & si nascat hedus: nō tñ ꝯsentiat delectatiōi ei9:ergo epulas istas phibuit.Sed bene operantibus ipsas quas parauit penitētib9 delitias phibuit.Cui9 signū est/q: hz filiū seniorem rogauit/vt ad cōuiuiuz vituli saginati intraret.¶ Deinde cuz dicit.(Sed postq̄ filius.) exprobrat fratris pteritā culpā. & tria tāgit.primo quidē tacet germanitatis gratiā.(Sed postq̄ hic fili9 tuus.)nō dignat eū vocare fratrē: sed tamē exprobrādo filiū dicit.Jtem exprobrat pteritā culpā.(hic qui deuorauit substātiā suā cū meretricibus.) Jsta sunt pma pēitētiū certamina lingue/videlicet/obloquētiū: nunc enim exprobrāt pteritā vitā: nunc calūniant fictā eē pñiam:deide pnūciāt cepti icōstātiā.Sic peccatricē/sed penitētez ad pedes dñi mulierē mordebat phariseus dicēs.Hic si esset pphet a sciret vtiq3 q & qualis est mlier q tāgit eū/q: peccatrix est.Sic alter pharise9 pēitētē mordebat publicanū dicēs.nō sū sicut ceteri hoīes/raptores/iniusti/adulteri/velut ēt hic publican9:aduersus q3 obsequētiū certamina pm9 ps. gradnū clamat:dñe libera aiaz meam a labijs iniqs/& a ligua dolosa. Jtē exprobrat ceptā penitētiā.(Sz postq̄ venit.) voluptatib9 saciatus/ egestate cōpulsus.Sero tñ & tarde/ quē tñ suscipit q ait.Jo.8. Oē qd venit ad me nō eijciā foras.¶ Deide īdignā reprehēdit piis bñficētiam (occidisti.) nō adduxisti tm̄ per īcarnationē/sz ēt occidisti:& qd maius potuit fieri? Ro.8.ppro filio suo nō pepcit de9/ sz p nobis oīb9 tradidit illū.pmo qdē ne ipse occideret.cui9 figura est Gen.22.Aries p ysaac imolat9. ysaac gaudiuz īterpretat & risus/q: gaudiū est angelis dei de penitētia pcōz/qb9 ne occidant occisus est xps.Jtē.(occidisti illi) vt in ei9 mortis bñficio epularet:cui9 figura est Gen.21.Quia grande ꝯuiuiū fecit abrahā in die ablactatiōis ysaac(vitulū).i.xpm passibilē.(Saginatū).i.sagina celesti repletū. Jo.j.vidimus gloriam eius gloriaz q̄si vnigeniti a patre/

plenū gr̄e ⁊ veritatis. Ex hijs ergo patet bn̄ficiū mortis xp̄i collatū pcō ribus tātū eē/ vt iustos ēt ad emulationē puocet: q̄ si vē iusti sunt/ nō inuidēt. Sꝫ q̄ dicta sunt/ p synthesis intelligunt̄: sicut. Mat. xx. murmurātib⁹ q̄ p̄ma hora venientes denariuꝫ equalē acceperāt hijs q̄ vltima r̄ndetur amice nō facio tibi iniuriā. Si vō ficte iusti sunt p ꝓlepsim itelligant̄/ q̄ ꝓoccupatur murmur inuidia. ¶ Deīde cū dic̄ (ad ip̄e dixit illi) potiu̅ placatiua pi⁹ ꝑsuasio ꝯ duplicē obiurgationē iusti arrogātis. q̄ p̄mo ꝯquerebat̄ subtractā sibi pīis munificētiā. Scđo reprehendebat collatā f̄ri gr̄am: de hijs duob⁹ conat̄ pius pr̄ placare filiū: ⁊ p̄mo de h̄ q̄ nō exhibuit iusto. Scđo de eo q̄ ꝯtulit pctōri. (Epulari aūt) lamē tū aūt filij duo ꝯtinebat. s. meritoꝝ iactātiā/ ⁊ mercedis carētiā. Cōtra h̄ vtraq̄ pr̄ p̄mo ondit se meritorū auctorē. Scđo mercedis ꝓuisorē. ibi (⁊ oīa mea) dic̄ ḡ p̄mo (ad ip̄e dixit illi. fili) blādiētis charitas ē verbū (tu semp mecū es). q.d. si multis ānis seruiuisti mihi/ si mādatū meū nūq̄ p̄teristi: h̄ iō est/ q̄ nō dimisi te arbitrio tuo/ nō ꝑmisi te pegre ꝓficisci in regionē lōginq̄: sꝫ tenui te iuxta me ⁊ custodiui: nō ḡ illa merita sunt tui opis/ sꝫ mei muneris: iō orat vir iustus Sap. ix. da mihi dn̄e sapiāꝫ vt mecū sit ⁊ mecū laboret: ⁊ eiusdeꝫ. viij. Scio q̄ mecū cōicabit de bonis suis. ¶ Deinde cū dic̄ illi detrimētū factū eē: mercedis dicēs (⁊ oīa mea tua sunt). q.d. nihil diminutū est tibi ⁊ si nō tradidi hedū ⁊ si fratri occidi vitulū: q̄ ip̄e vitulus est pp te īmolatus. Sꝫ forte aliq̄s dubitabit, dicēs. Quid ḡ hēbit adolescētior filius si oīa sunt fr̄is senioris. vbi ꝯsiderādū s̄m bedā. q̄ sicut

Dubiū.

cupiditas nihil sine angustia. Ita nihil cuꝫ angustia charitas tenet. In terrena quideꝫ illa/ qđ vni dat̄/ alteri subtrahit̄: sꝫ filioꝝ īmortaliū bona singula sunt oīum/ ⁊ oīa singuloꝝ opante charitate/ q̄ nihil nouit cū angustia possidere. Cū ḡ btītudinē optinuerimus eternā/ n̄ra erūt supiora ad fruenduꝫ/ n̄ra erūt equalia ad cōuiuēdū/ n̄ra erūt inferiora ad subseruiēdū. ¶ Aliaduertendū q̄ dei filius iesus xp̄s loq̄ns pr̄i Joā. 17. ait. ⁊ mea oīa tua/ ⁊ sūt ⁊ tua mea sunt: qūo ergo pr̄ dicit seniori oīa mea tua sunt: si oīa sunt vnigeniti? Sꝫ sciēdū q̄ alr̄ oīa sunt vnigeniti/ aliter adoptiuoꝝ filiorū: illius quideꝫ per nām ⁊ equaliter pr̄i alioꝝ vero siue pniūm/ siue iustoꝝ sunt/ p gr̄e clementiā ⁊ diffir. ¶ Deinde cū dicit. (Epulari.) nūc placat obiurgantē filium de eo q̄ peccāti alteri filio tribuerat mūeꝝ largitatē: ⁊ primo R̄ndet ad id qđ dixerat ille reprehensor: occidisti ei vitulū saginatū: ondit enī rei hui⁹ oportunitatē dicens. (Epulari āt) carnibus vituli saginati (⁊ gaudere oportebat) ne totum genus periret humanum. Joan. xj. Expedit vt vnus, moriatur homo pro populo/ ⁊ non tota gens peat. ¶ Secundo penitentem filium excusat de exprobratione vite predicte quā sibi obiecerat senior filius, dicens (q̄ frater tuus hic) non tm̄ filius meus / sed etiam frater tuus cui non debes succendi (mortuus fuerat) a me vita recedēs (⁊ reuixit) q̄ pro eo occisus est vitulus. (perierat.) luxuriose viuēdo (⁊ inuentus est). penitēdo. q.d. obijcis sibi culpe turpitudinem. Si ego hanc non attendo/ non q̄ mortuus perierat, recordor/ sed q̄ reuixit inuē

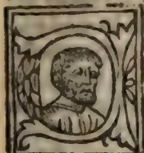
tius cōsidero. Tecta sunt mihi pctā eius/ ea sibi nō iputo nō iputo devoratā substātiā/ex quo redditꝰ est mihi filius meus viuus. ¶ Ex his omnibus attēde paterne pietatis viscera. p̄mo substantiā diuisit petenti. Itez recedētem remanere nō cōpulit. Item reuertēti cōpassus occurrit/amplexus ꝛ oscula dedit. Item vestem corpori/ornamētum manui/munimētum pedibus exhibuit. Item oblitus damni prioris/ adduxit vitulū/ occidit/ ꝛ edenduz tribuit. Ista filio pctōri data sunt. Sed ad instam eandem pietatem ostēdit. p̄imo quidem rogauitꝰ vt penitēti fratri cōmunicaret. Item vtrumqꝫ filiuz recōciliare curauit. Item non est prouocatus inuidentis indignatione / nec arrogantis commēdatiōe. Sed ꝛ reprehensionem equanimiter sustinuit/ꝛ cuncta sua bona dare promisit. Item blande locutus est iracundo. Itez adolescētis oblitus est culpas. Itē maius sibi dicit euenisse lucrum de inuentione filij q̄ꝫ sit damnum substantie perdite.

¶ D'nica.iij. i q̄dragesima. Secūdū Lucam. Cap.xj.

In illo tēpore. Erat iesus eijciēs demoniū, ꝛ illud erat mutū. Et cū eiecisset demoniuz, locutus est mutus, ꝛ admirate sunt turbe. Quidā āt ex eis dixerūt. in beelzebub p̄cipe demoniorum, eijcit demōia. Et alij tētātes: signū de celo q̄rebant ab eo. Ipse aūt vt vidit cogitatiōes eorum, dixit. Oē regnū in seipsuz diuisuz desolabit: ꝛ domus supra domū cadet. Si aūt ꝛ sathanas in seipsuz diuisus est: q̄uo stabit regnū ipsiꝰ: q2 dicitis in beelzebub eijcere me demōia? Si autē ego in beelzebub eijcio demōia: filij vestri in quo eijciunt? Ideo ipi iudices vestri erūt. Porro si in digito dei eijcio demōia p̄fecto puenit in vos regnū dei. Cuz fortis armatꝰ custodit atriū suū: in pace sunt oia q̄ possidet. Si aūt fortior illo supueniēs vicerit eū: vniuersa arma eius auferet, in q̄bus ꝯfidebat: ꝛ spolia eiꝰ distribuet. Qui nō est mecū, aduersuz me est: ꝛ q nō colligit mecuz, dispgit. Cū imūdus spūs exierit ab hoie: ambulat p loca arida ꝛ inaquosa, q̄rēs reqē ꝛ non inueniēs, dicit. Reuertar in domū meā vn̄ exiui. Et cuz venerit: iuenit eā vacātem: scopis mūdataz ꝛ ornatā. Et tūc vadit ꝛ assumit secuz septē alios spūs neq̄ores se: ꝛ igressi habitāt ibi. Et fiūt nouissima hois illiꝰ, peiora priorib̄ꝰ. Factū est aūt cū hec di

ceret: extollēs vocē q̃dā mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit: ꝛ vbera q̃ suxisti. At ille dixit. Quinimo: bti q audiūt verbum dei, ꝛ custodiūt illud.

¶ Sermo p̄mus tertie dn̄ice .xlme ꝛ in ordine. 91.

Rat iesus eijciēs demoniū ꝛ illud erat mutū) Luc. xi. Idē legr̃ Mat xij. ꝛ Mar. 3. Sicut quōdā pp̄ imolationem agni paschalis hebreoꝝ pp̄l's liberat⁹ est a p̄tāte diaboli: ita p̄nium multitudo xp̄o moriēte pro nobis ad ipsius demonis vexatiōe eripit/si tn̄ mortis eius fidem cum pn̄ia teneamus: ꝛ hoc est tertiū beneficiū collatuꝫ penitētibus/cuius agunt memoriā p̄ntis diei epistola ꝛ euāgelium. Epistola nāqꝫ dic̃ xp̄ꝫ tradidisse p nob. Euāgeliū aūt hui⁹ traditionis memorat effcūꝫ/q est a diabolo liberari. Quatuor autem sunt illa de qbus agit in euāgelio p̄nti. p̄mo .n. ondit xp̄i p̄oa in miraculis. Scdo ipsius sapia in ītuijs (ipse aūt vt vidit). Tertio eius prudētia in ↄsilijs (cū imūdus sp̄us). Quarto euisdē excellētia in preconijs (factū est aūt cum h). Circa primum aūt duo facit: primo eni recitat operationē miracli. Scdo narrat opinionē ppli (ꝛ admirate sūt). In p̄o parte quatuor tāgit. p̄º .s. demonis eiectionē. nā vt dicit matheus. Oblatus est xp̄o vnus homo demoniū h̄ns/cecus/ꝛ mutus (ꝛ erat iesus eiciens demoniū). Jo. 12. nūc iudicium est mundi/nunc princeps huius mūdi eijcietur foras. ¶ No Mal'ta quia demonium grece dicitur gn⁹ sp̄i peritus vel sciens: malignus itaqꝫ sp̄us de sp̄us tali noie appellatur propter tria p̄º quidē pp̄ acumē n̄ılis scie. Subtractis eni ab eo alijs dōis .s. charitate/māsuetudine/pace/iustitia/ꝛ humilitate: h solū in eo māsit/ vt diuꝫ rex sit pitus. Eze. 28. di. Ecce sapiētior es tu daniele/ q noūit oīa tpa: ꝛ quid mir/subdit eniꝫ oē secretū nō est abscōditū a te iō gen. 3º. di q serpēs erat callidior cūctis aiantibus terre. 2º malign⁹ sp̄us demoniū di .i. pitus pp̄ occasioneꝫ proprie culpe. Scia eni sine charitate inflat vt di .j. Cor. viij. ꝛ qr multam iste sp̄us intelligentiā reꝝ sine charitate hūit: iō supbiendo corruit. Eze. 28. In multitudine. Sapiētie tue eleuatū est cor tuū/ sicut cor dei. 3º ipse sp̄us demoniū .i. perit⁹ dicit ab effectu astute deceptionis. homo eni cuius est iponere noīa perpēdens se deceptuꝫ astutia diaboli ipsum appellauit demoniuꝫ: vn̄ mulier ait de ipso gen̄. 3º. Serpens decepit me. ij. Cor. xj. Timeo ne sicut serpens seduxit euaꝫ astutia sua/ita sensus n̄ri corrūpantur/ ꝛ excidāt a simplicitate / que est in xp̄o. 2º tāgit sermonis p̄uationē (ꝛ illud erat mutū). Et nota qr diabolus cū importune falsa loquat: hic tn̄ mutus esse dicit pp̄ .v. p̄mo .s. qr brutali affectu est immutatus: loqꝫ enim conuenit rationalibus: cetera sunt muta: ꝛ qr vt dicit Greg. 33. li. mora. irrationale ꝛ quadrupes aīal diabolus est per actionis immundam fatuitatē/ ideo velut brutum aīal dicitur esse mutum. Iteꝫ mutū dicitur qr excusationē culpe non adhibuit: naꝫ adā culpā retorsit in mulieris bn̄iuolentiā: eua in

serpētis fallatiā: serpēs vō ad excusationē obmutuit: qz nō erat vnde excusare se posset. Itē mutum dr/ qz veniam culpe petere noluit. vñ Greg. 33. li. moz. nullus dz extimare q culparū suaz diabolus sit veniam petiturus. Itē mutū dr: qz in mendatio eum veritas deprehendit: mēdax. n. est/ z pr mendatij: cōsueuerunt aūt obmutescere mēdaces/ cum aperta eos cōuincit veritas. Job. xl. nunquid fune ligabis linguā eius/ sicut ego ligabo: funiculus triplex doctrina veritatis ē fm Greg. que cōsistit in credendis/ agendis/ z sperādis: lingua vō diaboli/ praua suggestio/ docens falsa/ alliciens ad turpia / promittens inania. Sed venit iesus xps cū funiculo triplici/ docens veritatem credibilium/ honestatē agibiliū / z eternitatē promittens celestiū: z sic aperta veritate ligauit diaboli linguam vt obmutesceret. ps. Muta fiant labia dolosa. Item demoniū dr mutum ab effectu / qz peccatores facit obmutescere/ ab oratione z confessione: sicut herba pestifera dicitur/ qz cāt morbū in homine: z sicut ad presentiam lupi homo pdit vocem/ z rana que calamentū dicitur proiecta in ore canis facit eum mutum: sic diabolus peccatorem facit eum mutum. Esa. 56. Canes muti non valentes latrare: cōdemonem. n. lupum deberent orādo latrare: sed ipse idem calamentum impedit: pōt nihilominus diabolus intelligi mut9 effectiue etiā de sermone vocali. quot. n. sunt demonum spēs/ tot pestes ingerunt a hoībus. 3° repetit impedimenti relo motionem. (Et cum eiecisset demonium) z nō: qz a quatuor locis est eiectus diabolus. p° quidez merito supbie fuit eiectus de celo. Eze. 28. Eieci te de mōte scō meo. Item merito ydolatrie eiectus fuit ō mūdo/ qz cultus eius cessauit. Zach. 13. auferā spm̄ immundū de terra. Itē merito crudelitatis eiect9 fuit ab humano corpore/ quia vexabat. Mar. j. Curauit multos q vexebātur varijs lāgnoribus: z demonia multa eijciebat. Itē vidēs diabol9 se nō potuisse celū diuinitatis icreatū attingere/ obtinuit sibi creatum celū humane mentis. de quo Esa. 56. Celū mihi sedes est/ z ipsaz mētē conat possidere. Sz nihilominus hic eycit eū dei filius. Mar. xvj. apparuit marie magdalene de q̄ eiecerat. 7. demonia. ¶ Nō ēt qz istas eiectiones fecit xps q ē fons sapie verbū dei/ filius vginis/ salus mundi: qz fons sapie/ iō astutū eiecit: qz salus mūdi/ iō de mūdo: qz vginis filius/ iō de corpore humano: z qz verbū vitatis/ iō demoniū eiecit ō mēte. de p° Job. 26. prudētia eius pcussit superbū. vbi Greg. Supb9 iste diabolus est q ait Esa. 14. i celū cōscendaz: sup astra celi exaltabo soliū meū: silis ero altissimo. Et qz cō hūc supbū nō est vsus dei filius vtute diuinitatis/ sed ifirmitate carnis/ quā iniuste crucifigēdo / iuste pcussus ē/ iō magis prudētia quā fortitudine dr pcussus. De 2°. Jo. 12. Nūc pnceps h9 mundi eijcietforas: qz ego exaltatus a terra/ oīa trahaz ad meipm. De 3° Job. 40. an poteris extrahere leuiathā hamo. Sicut ego illum extrahā. vbi Greg. Leuiathā. i. diabolus corpore humano hitās/ hamo eductus. Cuius hami linea est xpi gñio abraham/ ysaac/ z iacob/ vsqz ad vginē: in cuius linee extremo hamus est carne. i. diuinitas cum humanita-

Nō diabolū a hoībus quatuor locis eiectum

te ligata est. Cuius virtute diabolus extrahit a pfundo cordis ꝛ corpis humani. De 4º āt dr̄. Mat. 8. eijce-bat spūs v̄bo. 4º tāgit hoīs locu-tionē. (Locutus ē mutus) ablato ī pedimēto p v̄bū optis locutus ē q erat mutus. Et nō qꝛ h̄ demoniacus ēt cecus fuerat: vt dic̄. Mat. ꝛ nihi-lominus surdus: vt dic̄ Chrysos. iō q̄tuor ī eo miracula sunt fcā: nā de mō eijcit. Mutus loqt. Cecus videt. Surdus audit. Allegorice qdē cuȝ de mūdo eiectus ē diabolus / tria bñficia collata sunt hūano gn̄i. au ditus. s. pdicationis aplice: qꝛ i oēȝ terrā exiuit sonus eoꝝ. ps. In audi tu auris obediuit mihi. Itē visio fi dei data ē hoīb9: qd. n. audierunt credūt. Itē data ē eis locutio pfes-sionis v̄itatis. Php. 3. oīs lingua pfitea/ qꝛ dn̄s iesus xp̄s ī glīa ē dī pris. ¶ Deiñ cū dic̄. (Et admirate) distinguit tres opiniones h9 mira culi. pmā reuerētie. scdam inuidie. (Quidā āt.) 3ªȝ diffidētie. (Et alij tētātes.) dicit ḡ. (Et admirate sunt turbe) .i. simplices: q opus miracu li admirādo venerabant. vnde ait. Mat. (Stupebāt oēs turbe ꝛ dice bāt: nūqd h̄ ē fili9 dauid?) .i. xp̄s. ꝛc̄. 2ªȝ opinionē h9 miraculi tāgit di-cēs. (Quidā āt ex eis dixerūt) exp̄s se dicit Mat. istos phariseos fuisse q audiētes turbā dn̄tē iesuȝ eē xp̄ȝ conati sunt eā ab ista opione auer tere calūniantes xp̄i miraculū. In beelzebub pncipe demonioꝝ eijcit demonia. ¶ No. qꝛ pm ydolū fabri-catū ē ī niniue ob memoriā belis eiusdē ciuitatis regis. vn̄ ipm ydo lū qdā bel/ alij baal/ iudei vō beelze bub appellabāt/ c9 cultus erat vbi qȝ diffusus: iō iudei/ qꝛ pnm ydola-trie in eo erat: vbiqȝ eius teneba cultus/ pncipē demonioꝝ in eo eē

pm ydolū ī niniue fabricatum

credebāt/ ꝛ forte idipsum erat Io-uis ydolū quē summū demonioꝝ putabāt. ¶ Et aduertendū q phari-sei nō hoc credebāt xp̄m/ vȝ/ eijce re demonē ī virtute beelzebub: sic enī patēs erat diuinitatis v̄tus q istā nō admittebat opinionē: tn̄ h̄ dicebāt vt pp̄ls ab eo resiliret/ qua si a mago/ inuidentes ei ne xp̄s pu-taret: qd vtiqȝ figuratū ē in fratri bus. Joseph gen. 37. q videntes eū sibi preferri/ inuidebat ei/ nec pote-rāt quicqȝ cū eo pacifice loqui. vn̄ hec est fera pessima / inuidia/ vȝ/ q̄ deuorauit filiū meū Joseph. Greg. v. li. moꝝ. lȝ per oē vitium venenū antiqui hostis humano cordi in-fundat: tn̄ per nequitiam inuidie tota sua viscera malignitatis serpēs pcutit ꝛ imittit. Cuius veneni peri culū abbas pyamion in collationi bus p̄iuȝ insinuat dicens. Sciēdū sane est inuidie morbū difficili9 ad medelam q̄ȝ cetera vitia peruenire nam eū quē semel veneni sui peste corruperit/ pene dixerim carere re medio. ipsa nāqȝ est lues de qua cō mina. Hiere. 8. Ecce ego mittā in vos serpentes pessimos/ ꝛ quibus non est incantatio: qꝛ precibus aut bñficijs inuidia non tollitur/ sȝ au getur. Tertiam opinionē. s. diffidē-tie ponit. (Et alij tētantes) .i. expe-rimentū potentie xp̄i volentes. q vtiqȝ ex diffidentia pueniebat. (Si gnū de celo q̄rebant) ab eo fieri/ v q solem faceret stare vt Josue/ vel eum retrocedere/ vt Ezechias: vel vt ignem de celo educeret/ vt Hely as: vel aliud qdcunqȝ inconsuetū de celo petebant signū: per quod ostenderetur celesti virtute eiectuȝ esse demonium: nam mos iudeo-rum est/ vt signa petant in miracu lis: sicut dicitur. j. Cor. j.

¶Sermo. 2.tertie dñice in xl^ma^ & in ordine.92.

1 Erat iesus eijciens demoniū & illud erat mutum. Et cum eiecisset t.rc.) Moraliter ꝯſideraāda sunt quatuor.s. Quid demoniū/& q̄ sint eius incōmoda: d ipsius eiectiōe: & electionis opinione.pp p^m itelligendū/q2 ymago & vmbra demonis demoniū dici pt. imago āt diaboli pcm̄ mortale ē. Sic dī Sapiē. 2. Imitanꝰ diabolū q sunt ex pte eius: & qm̄ idē h3 nomē mortꝭ: vt dī. Apoc. 6. Qui sedebat sup equū pallidū nom̄ illi mors: iō pcm̄ qd ē vmbra hꝰ mortꝭ obscura/ mortale dñiū3 dici pt: huic ēt ꝯcordat noīs iterp̄tatio: demoniū.n. hebraice dī sufficiēs inigtas: suffic aūt cō mittere criminalia/ vt qs iniquus sit: sufficit ēt ad dānationē eternā vnūquēq3 p se. Ḡ ex hys p3 vnūquēq3 pcōrē demoniacū eē dupr: tū q2 ī se h3 imaginē & vmbrā demonis/ tū ēt q2 suā demō ī deserit vmbrā: iō de peccatrice aīa dī. Apo. 18. Cecidit cecidit babilon magna & fcā ē hitatio demonioꝝ & custodia oīs spūs īmundi/& custodia oīs volucris imūde & odibiꝭ. Babilō ꝯfusio iterp̄taꝭ: & conuenit aīe peccatrici quā culpa ꝯfundit: tollit.n. rōnis ordinē/& adducit ignominiā. Hier. ij. quō ꝯfundiꝭ fur: qn̄ dep̄hēdiꝭ: sic ꝯfusi sunt. Ista aīa bis cecidit. pᵒa grā ī culpā: postea a culpa vna in

Nota q̄ tuor incoma- da q̄ patiꝭ aīa a diabolo obsassa

aliā. Sicq3 fit demonioꝝ hitatio/at q3 custodiēdā se tradit īmūdis spiritibus et volucribus: īmūdi sunt p carnis illecebris/volucres vō p mētis elatione/q̄ oīa sunt odibilia deo. ps. Odisti oēs q operantur iniquitatem. Et Sap. 14. siliꝭ sunt deo odio impius & impietas eius. rc.

¶Scdo ꝯsideranda sunt quatuor incōmoda que patitur aīa hñs demonium. hec aūt sunt vexatio / cecatio/surditas/& mutā fieri. pᵒ quidē quā diabolus per pcm̄ t3 aīam incredibiliter vexat. ps. Uexati sūt a tribulatione maloꝝ & dolore: cuius vexatio peior ē vexatione corporis: nā corpꝰ hoīs tradidit aplꝰs sathane vexandū. j. Cor. v. vt spūs eius saluus fieret. Sed vexatur peccatrix aīa libidine/ira/īuidia/timore/tristitia/cupiditate / & nulle passionibus: nec requiē patiꝭ. Judic. xx. incredibili furore libidinis eam vexantes/deniq3 mortua est. Item quā possidet pcm̄ aīa3 ēt cecat: nā rōnis oculū omnis passio inordinata obnubilat/ vt non possit vex eligibile discernere. ps. Dereliquit me virtus mea & lumen oculorum meoꝝ/& ipsum non est mecum. S3 ꝯsiderandū vt dicit. Greg. 7. li. morū. q2 cecatio mentis aliqn̄ precedit vexationem demonis: aliqn̄ antē vexatio precedit & sequitur cecitas: qnq3 quidem primus oculus intellectus obtundiꝭ/ & postmodū captus animus multiplicibus maloꝝ vexatur desiderijs. Cuius exēplum p3 Judic. xvj. de sansone quē philistei captū cecauerūt: & postea ad molam deputauerunt/irridentes nihilominus eum. Econtra vero qnq3 carnis desideria multipliciter ebulliūt/quibus vexatus dū bō non resistit/post longum illicitū operis vsum/oculū cordis perdit: vt q pꝰ se male facere iudicabat/ postea nō esse malum iudicet. Cuius exemplū p3. 4. Re. 25. de sedechia/cuius filios babyloniȷ eo vidente ociderunt: deinde post multas vexationes cecauerunt eu3: q2 captus animus pci illecebus multotiens vid3 dāna que patiꝭ/& do-

2

let se perdere bona, opera. Sed dū nō resistit dānis opeꝝ/ ēt perdit lumen rōnis. Itē pcm̄ aīaꝫ efficit surdā: vt non assentiat rōni diuine ad optima deprecanti. ps. Furoꝛ illis fm̄ similitudinē serpentis/ sicut aspidis surde obturantis aures suas/ q̄ nō exaudiet vocē icantatū: neqꝫ .n. volunt audire predicatores icātantes/ nec rōnē deprecantē Zach. j. Reuertimini ait dn̄s a vijs vr̄is pessimis/ ꝛ custodite p̄cepta mea: qui nō audierunt sed indurauerūt ceruicē suā ꝛ noluerūt obedire dn̄o deo suo. Itē pcm̄ efficit mutā aīaꝫ: idō dr̄ demoniū mutū: qd̄ tripl'r cōtingit. p° qdē aliq̄ pcā pp eoꝝ enormitatē dicēdo nō sunt: vnā sodoma īterp̄tatur muta: iō mutū efficiūt peccantē. 2° obstinatio ꝓprij sensus mutū efficit: demoniū.n. īterp̄taf peritus: quidā aūt male agendo periti vr̄r/ qꝛ adinuentiui sunt sceleꝝ/ ꝛ vias pcī perquirunt sollicite/ ac perite sciunt celare que fecerint: de quibus dr̄ Hiere. 4. Sapientes sunt vt faciant mala/ bene autem facere nescierunt. Isti periti demones etiaꝫ muti sunt/ qꝛ peccatum non accusant quod cuꝫ rōne factuꝫ vī. Tertio generaliter lo-

3 qnendo/ propria conditio est cuiusl libet peccati vt excusatione careat. ideo cum queritur in conscientia quare fecerit sic obmutescat. Job. v. Iniquitas ꝯhet os suum: cuius exemplum est. Mat. xxij. quesitus enim qui non habebat vestem nuptiales/ quare intrasset ad nuptias obmutuit. ¶ Tertio ꝯsideranduꝫ est de eiectione demoniꝫ ꝛ curatione aīe a p̄dcīs icōmodis: ꝛ primo quidem eijcitur diabolus sapienti incantatione predicatorum. Exod. 33. Mittam p̄cursorem tui angelum.i. predicatorem angelicum vt eijciam chananeū/ ꝛ amorreū/ ꝛ ettheū/ ꝛ pherezeū/ ꝛ eueū/ ꝛ iebuseū/ ꝛ gergesenm: per q̄s. 7. demonia.i. criminalia pcā intelligunt/ q̄ predicatores eijciunt ptāte dei. Itē eijcitur diabolus diuine discipline flagello. Sicut dr̄. Exo. 34. Ego ip̄e ait dn̄s eijciam añ facieꝫ tuā amoreū/ ꝛ chananeū/ ꝛ ceteros/ de quibus supra. vñ. Jo. ij. legit̄ q̄ iesus facto flagello de funiculis eiecit de templo vendentes ꝛ ementes: in templo mentꝫ nr̄e fit mercatū/ cui9 praua desideria sunt emptores: vēditores aūt sunt demones q̄ p̄ aīe precio dāt voluptates terrenas: dicētes illud. Gen. 14. da mihi aīas cetera tolle tibi: funiculi aūt sunt pcā quibus ligamur/ ꝛ mūdi amores atqꝫ cupiditates. Sꝫ diuina dispositiōe cū eisdē q̄ amam9 affligimur: flagello funiculoꝝ erudimur ad penitentiā. Sicqꝫ eijcit̄ oē demonioꝝ mercimonium. Itē ad hoc ipsum q̄ eijciat demoniū iuuat interior pnīa.i. ꝯtritio: ꝛ exterior ꝯfessio/ atqꝫ operis satisfactio. Propter p̄m dr̄. Tob. 6. fumus cordis eius extermiuat oē genus demonioꝝ. Propter 2m Ro. x. ore ꝯfessio fit ad salutē. De 3° Mat. 17. h̄ gen9 demonioꝝ n̄ eijcit̄ nisi p̄ orōnē ꝛ ieiuniū. Sꝫ eiectioni demōis succedit ablatio quadruplicis icōmodi. p° enī vexationi succedit mētis tranqllitas. Tob. 3. nō delectaris dn̄e ī p̄ditionibus nr̄is/ qꝛ post tēpestateꝫ tranqllū facis. Item cecitati succe- 4
dit lumen rōnis: qd̄ orat. ps. Illumina dn̄e oculos meos ne vnq̄ꝫ obdormiā ī morte/ ne q̄n dicat inimicus meus p̄ualui aduersus eū. Itē surditati succedit auditus obedientie. j. Re. ij. loquere dn̄e/ qꝛ au-

Margin: aīa surda afficitur per pctūm.

dit seruꝰ tuus. Itē ꝑuationi sermonis succedit/laꝰ dei/z accusatio culpe. Mar.vij. Solutū ē vinculū lingue eiꝰ/z loquebaṫ recte. ¶ Quarto ꝯsidᵐ ē ꝙ ꝯsequētibꝰ ostñ miraculū z h̄ tria sᷓ .s. admiratio/ꝺtractio/ z signi postulatio. Propter pᵐ eiecto demone locutus est mutꝰ/z admirate sunt turbe: qꝛ reuera iustificatio ipiꝫ miraculū grāde ē.maius .s.opus ꝙ̃ creare celū z terrā/vt diċ Aug.sup iohānē. Itē de calūnia miraculi ꝯsiderādū ē: dixit.n. (in beelzebub ꝑncipe demonioꝝ eijcit iste demonia) beelzebub iterpꝛetaṫ deus/ vel ꝑnceps muscaꝝ: admodū āt muscaꝝ ipoꝛtune cogitationes z fantasie circa mētē nr̄am volitāt/q̄ suo tactu oīa ificiūt. Siċ arpie aues/ nec gescere nos sinunt/z nisi cito repellanṫ/pungūt vsqꝫ ad ᶜcruoꝛē: h̄ ē q̄rta plaga egypti: muscaꝝ/vꝫ/ipoꝛtunitas/q̄ coꝛruperūt terrā: vt dī. Exo. viij. hāꝝ v̄o cogitationū z fantasiaꝝ diabolus est ꝑnceps: sunt.n. imissiones p angelos malos. Ecce quā viṫ ꝑnceps q nō pōt molestare nos nisi cogitationibus. nr̄i v̄o arbitrij est muscas repellere/aut retinere. Sed ne ꝯtaminemur z coꝛrūpamur/velociter amoueanṫ flabello diuini timoꝛꝫ. falsuꝫ ḡ est qꝺ illi dxit in beelzebub ꝑncipe demonioꝝ eijcit iste demonia: nō.n.pōt diabolus nisi muscas imittere/nec peccare cogit: mlᷓto minꝰ ḡ pōt petūꝫ tollē. Itē signū celeste peti eiecti est occasiones peccādi fugere: hoc enim certū signū est eiecti demonis: qꝺ signū iō celeste diciṫ/qꝛ nō terrena/ sꝫ celesti virtute perficitur.

¶ Sermo. 3. tertie dñice in.xlᵐᵃ.z in oꝛdine.93.

1 Secundo cū dī. (Ipse aūt vt vidit) xp̄i: sapia nobis oñdiṫ in sentētiis qꝛ falsaꝫ iuidoꝝ calūniā efficaciter iprobauit. Sex.n.rōnibꝰ oñdit fcm̄ eē miraculū/nō demonis/ sꝫ virtute dei. Circa qꝺ duo facit primo.n.oñdit suā itelligētiā sue diuinitatē in ꝑceptiōe cogitationū. Scḋo manifestat sapiāꝫ in assignatiōe rōnū (dixit.n.oē regnū) diċ ḡ pmo (iesus vt vidit cogitationes eoꝝ). ꝑ. dñs scit cogitationes hoīuꝫ. Et qdē expꝛesse dix erāt in beelzebub ꝑncipe demonioꝝ ipꝫ eijcere demonia. Sꝫ ipe vidit q nō sic credebāt vt calūniabāṫ. vidit ēt q ex iuidia loquebanṫ. h̄ aūt visio cogitationū erat diuinitatꝫ signū. j. Re. xvj. hō videt q̄ foris patēt/deus aūt ituēṫ coꝛ. z. 3. Re. 8. Tu solus nosti coꝛda filioꝛuꝫ hoīꝫ: z iō petētibꝰ de celo signū eoipso q nouit occulta coꝛdiū/maius dedit sue diuinitatis indiciū. Sꝫ tm̄ eisdē petētibꝰ signū de celo ipse cōseq̄nterᶜ r̄ndit moꝛtis z sepulture sue se daturū signū / qꝺ in Jona ꝑpheta figuratū est. ¶ Deinde cū dicit (dixit eis oē regnū). Descēdit xp̄s ad ꝑncipale ꝑpositū r̄nsurus calūnie iuidētiū/qua dixerāt q in beelzebub ꝑncipe demonioꝝ eijceret xp̄s demonia. Sicut aūt diċ oꝛigenes super libro numeroꝝ fatēdū est in qbusdā plus valere verba ꝙ̃ coꝛpa qꝺ.n.exercitus nequid efficere/ hoc verbis efficiṫ. nō dico scīs z diuinis verbis/ sꝫ magoꝛum ꝯiurationibꝰ. Cōstat enim quosdā esse demones malos qui a magis inuocati adsunt eis ad malū nō ad bonū/parati male facere/bene autē facere nesciunt: nullus aūt sctōꝛum spūum alicui mago obtēperat/ neqꝫ quisꝙ̃ sanctus malū spūm inuocat. Jō mundi saluatoꝛ/qui est sanctus scōꝛum/sapiēti disputatione ostendit/ se nihil facere virtute demonis/sed

diuina

2 diña ptãte. Et aduertẽdũ ꝙ/eo ipo ꝙ sic rõnabili mansuetudine rñdebat sufficiẽtissimũ signũ erat nihil eũ cõe hẽre cũ demonib⁹/q ꝗs pos sident magis ad furiã exagitãt. Sꝫ ipsi poti⁹ phĩsei a beelzebub agitati diuini opis beelzebub calũniant auctorẽ. Sex igit rõnibus xps ondit ppositũ: due prime ondũt pñs miraculũ nõ esse factũ ṽtute demonis: due sequẽtes ꝙ sit fcm̃ virtute dei (porro si indigito) due reliq ondunt gñaliter in nulla re coopari xpo (Qui non est mecũ). p° / ꝗ probat duabus rõnibus pñs miraculũ nõ eẽ factũ ṽtute demonis: quarum pma sumit ex humana charitate altera ex aplica auctitate. (Si aũt ego). Sciendũ ꝙ humana cõitas aut pollitica est/aut domestica. vtereꝗ aũt ppriuꝫ est vt crescant p concordiã/ꝫ dissoluant dissensiõibus: vñ Salustius. Cõcordia/ingt/ parue res crescũt/discordia aũt maxime dilabunt. Ex h̃ ꝗ xps facit talem rõnẽ. Oẽ regnum qd̓ est pollitica cõitas ꝛ oĩs domus. i. cõitas domestica p diuisionẽ destruũtur. Sed si sathanas eijcit sathanã/diuisum est regnũ eius ergo nõ stabit qd̓ apud iudeos erat incõueniẽs/ putãtes apd̓ se tãtũ regnũ dei: apd̓ oẽs aũt gentes eẽ regnuꝫ diaboli. Est ẽt istud simplr̃ falsum q̃ diabolus regt̃ in mundo pp pcã/ quibus dũ consentiunt hoĩes in dñationeꝫ ipsius transferunt. Circa istã vero rõnẽ qnatuor facit. p° enim ponit maiorẽ dũ dic̃ (dixit eis oẽ regnũ) ꝙ est cõitas monarchie (in seipsuꝫ diuisum.) Mat. dixit ꝯtra seipsum diuisum. (desolabitur). i. destruet. Matthe⁹ addit. ꝛ oĩs ciuitas / que est cõitas politie ꝯtra seipsam diuisa/nõ stabit (ꝛ domus) que est cõitas familiaris ꝛ domestica/si supple diuisa fuerit. (Supra domũ cadet) non sup aliã quidẽ/sed supra seipsam cadet: seipsam. s. opprimẽs: vel sic si dom⁹ diuisa fuerit / altera ps preualens sic oppmet alteram / vt nihilominus ꝛ ipsa cadat. Qd̓ aũt iste tres cõitates. s. regni/ ciuitatis ꝛ domus intestinis destruant seditionibus rei euidentia sic ostendit/ vt superfluũ sit istud rõne persuadere. Scd̓o ponit minorẽ. (Si autẽ sathanas in seipsum diuisus est) 3

Nõ rationes probantes miraculuꝫ nõ esse factũ in demõis virtute.

Tertio ponit conclusionem in forma questiõis (quomodo stabit regnum ipsius) ergo diabolus habet regnum quod quideꝫ stare nõ poterit si diuisuꝫ est. Quarto adducit probationem minoris ex dicto aduersarioꝝ (q̃ dicitis in beelzebub eijcere me demonia.) Ex h̃ enim sequitur ꝙ sathanas in seipsum diuisus sit quod assumptum fuit pro minori rationis. Et aduertendum ꝙ istam rationẽ ꝛ sequentes nõ adducit xps vt persuadeat phariseis: ipsi enim non credebãt miraculum esse factuꝫ virtute demonis/nec erant persuasibiles. Sꝫ adducit propter turbam / ne phariseoꝝ verbis seduceretur. ¶ Deinde cum dicit (Si aũt ego) adducit scd̓am rationem sumptam ex aplica auctoritate/que duplex est. s. eijciendi demones/ ꝛ iudicandi calũniatores de qua ibi (ideo ipsi). Ratio talis est. eadem potestate ego ꝛ filij vestri apostoli. s. ex vobis nati demones eijcimus: sed vos nõ creditis / nec dicitis ꝙ in beelzebub eijciant demonia/gn potius virtute nominis mei. Luc̃. x. domiẽ etiaꝫ demonia in nomine tuo subijciũtur nobis ergo nec ego in beelzebub demonia eijcio hanc autẽ ra-

tionẽ ꝓponit ex dicto eoꝝ formans interrogationem. (Si autẽ ego in beelzebub eijcio demonia). qđ vos vtiq3 opponitis. (filij vrĩ.) apłi videlicet (in quo eijciunt) vtiq3 ĩ virtute xp̄i. Mat. x. dedit eis ptãtem spũum imundoꝝ vt eijcerent eos. ℭ Deinde tangit apłorum auctoritatem (Ideo) q2 sentitis eos non virtute demonis eijcere demones: mihi autem calumniaз hanc imponitis (ipsi) quos approbatis (iu dices vrĩ erunt) iudicabunt enim vos de hac calũnia. Mat. xix. Sedebitis super sedes. xij. iudicãtes. xij. tribus israel. ℭ Aduertendũ quia Hiero. ⁊ Beda aliter etiã istud exponunt de exorcistis ppli iudeoꝝ/ qui coniurationibus quibusdam ordinatis a Salomone aliqñ eijciebant spũs immũdos: inde sunt dicti exorciste. i. coniuratores: de istis querit xp̄s quare suũ opus illoruз vero non attribuũt diabolo: ideo ipsimet malos parentes suos iudicabunt/ non auctoritate/ s3 cõparatione. Pôt nihilominus idẽ intelligi de quibusdã qui tp̄e xp̄i ⁊ apostoloꝝ eijciebant demones in noĩe xp̄i/ nec tñ in eum credebant: ꝙ enim aliqui fuerint tales tempore xp̄i patet Marc. ix. ꝙ vero etiam apostoloruз tẽporibus reperti fuerint hẽtur act. 19. eiectionem aũt demonioꝝ que per istos fiebat nõ actribuebant maligno spũi/ sed diuine virtuti: iõ eosmet vult esse iudices/ qui falsaз calumniã possint cõuincere inuidentiũ. Sibi enĩ cõscij sunt ꝙ in xp̄i noĩe eijciebãt demones: non ergo christus eyicit/ in beelzebub.

ℭ Sermo quartus tertie dominice in quadragesima ⁊ in ordĩe. 94.

Porro si in digito dĩ) premissis duabus ratiõibus negatiuis oñdentibus ꝙ xp̄s non fecerit miraculum in beelzebub: nunc duas alias adducit affirmatiue probantes/ ꝙ dei virtute eiecerit demoniũ: quaꝝ prima sumiť ex diuina auctoritate. Scđa ex xp̄i ptãte (.Cum fortis armatus.) prima rõ talis est. In regno dei non potest opari nisi virtus eius. q2 regnuз ipsius ꝯtrariã ptãtem non patiť. Sed regnuз dei est in vobis. ergo virtute dei demonia eijcio in vobis. Hanc vero rationẽ sic adducit xp̄s vt ponat consequẽs loco antecedẽtis/ qm̄ adinuicem conuertunť (porro) pro sed. (Si in digito dei). i. in spũ dei/ vt dicit Mattheus (eijcio demonia profecto). i. pro certo (peruenit in vos regnũ dei) q2 digitus dei extra regnũ ipsius non opatur/ nec aliqua virtus extranea regno dei admiscetur: ⁊ tunc est supplendũ. Sed vos iudei asseritis regnũ dei ĩ vos ꝑuenisse ergo ĩ digito dei eijcio demonia. ℭ Nota ad euidentiaз huius rõnis primo ppl's iudeoꝝ spãliter dictus est regnum dei/ eo ꝙ spãli prouidẽtia eius regebať. Exo 19. eritis mihi regnuз sacerdotale ⁊. j. Regũ. 12. dñs deus noster regnat in nobis. Rursus considerandũ q2 digitus dei dicitur diuina virtus/ q2 subtiliter ⁊ artificiose operatur: etiaз spũs sctũs digitus dei est ꝓp distinctionẽ donoꝝ: iuxta illud. Tu septiformis munere dextre dei tu digitus: q̄ꝺdiu aũt populus iste fuit regnuз dei: non potuit in eo diaboli virtus quicq3 operari. Unde vt legitur numeri. 23. Balaaз magnus nihil oĩo potuit illi nocere populo: ⁊ rationem assignat dicẽs dñs deus eius cuз eo est: ⁊ clangor

victorie regis in illo est ⁊ nõ est au gurium in iacob / nec diuinatio in israel: q2 vero xp̄i tp̄ibus cuȝ ydola nõ colerēt iudei/aut vere erant/ aut saltē se putabāt esse regnū dei. Jō xp̄s arguit. Si regnū dei.i.eius gubernatio in vos peruenit: g̊ in digito dei eijcio demonia ⁊ signāter dicit in digito dei/vt notet distinctionē diuini ⁊ magici operis. nā magi pharaonis cū non potuissent tertiū signuȝ facere corā pharaone qđ fecerat moyses: ꝯpulsi sunt dicē/digit⁹ dei ē hic. Exo.viij. ¶ Nõ moralr/q2 digiti sunt distinctio man⁹: man⁹ āt ē/vt⁹ operis. g̊ manu ⁊ digitis di eiect⁹ ē diabolus. Job. 26. Sp̄s ei⁹ ornauit celos/⁊ obstetricāte manu eius eductus est coluber tortuosus. Celi sunt electoꝝ mētes/quas vt ornet sp̄us scūs virtutibus/ꝑus oȝ vt diuina man⁹ educat colubrū tortuosum ex eis. Diabolus fm̄. Greg. coluber est.i.lubricus: q2 duȝ ꝑme eius tētationi nõ resistitur/ repente totus ad interna cordis/ dum nõ senti tur/illabitur: qui ⁊ tortuosus iõ di/q2 in veritatis rectitudine nõ stetit: huius aūt colubri cauerne sunt corda iniquoꝛuȝ in q̃ dei fili⁹ manū misit. Esa.xj. vbi ȝ īfans delectabit sup foramine aspidis/ ⁊ in cauerna reguli manū suaȝ mittet. Cū vo man⁹ dn̄e opationis in

2 hāc fuerit missa cauernā / tūc obstetricāte siue medicāte eadem manu educit diabolus. Sic.n. obstetrix q̃si medicinalr educit ptuȝ sine lesione pariētis/ita de⁹ ꝑnū ꝯceptū mētis p medicamē pn̄ie eijcit: vt sit abortiuū sine lesione penitētis. Itē hui⁹ manus .v. sunt digiti. Prim⁹ est pollex/cui⁹ ē ꝯprimere: pressuris.n. mūdi dū mētē de⁹ ꝯpungit /diabolum eijcit. Alter digit⁹ ē index/cui⁹ triplex ē officiū.s. indicare/vocare/⁊ ꝯminari: nā ꝯmi

Nõ ministeriuȝ quinq3 digitoꝛuȝ i manu.

natione eterni supplicij/ ⁊ vocatiōe celestis regni/ atq3 indicatiōe veri/ diabolus a nobis recedit. 3⁹ digit⁹ ē medi⁹/altior ceterꝭ: pax/vȝ/q̃ ꝯcordia q̃ exsuperat oēȝ sensum: hic ēt digitus diabolum eijcit: q2 cum pace dei non stat diabolus / sed eam fugit / sicut stipendiarij a pacatis ciuitatibus recedunt. Quartus digitus annularis dicit: in eo eni a nullus desponsatiōis ponit/q̃ significat firmum ꝓpositū seruande fidelitatis deo/vt nõ vlterius penitēs relabatur: hic est virtus pseuerātie/q̃ potentissime eijcit diabolum. 5⁹ digitus est auricularis/ cūctis minor: hic est humilis preceptoꝝ/obediētia/q̃ diabolū eijcit. Sic in vitis patrū legit q2 cū demoniacus quēdaȝ heremitā in maxillā percussisset/ ille humilr alterā prebuit obediēs ꝓcepto xp̄i dicentis / percutienti te in vna maxilla/prebe alterā. tūc diabolus exiuit clamās. O violētia q̃ me ꝯpellit abire. Isti sunt digiti q̃bus terrenos hoīes xp̄us ascripsit in celo: vt dicit Jo.viij. Isti digiti q̃bus terrene mētes celū fiunt. ps. videbo celos tuos opera digitoꝝ tuoꝛuȝ. Isti sunt digiti quibus lex dei scribitur. Ipsi ēt sunt digiti q̃b⁹ grauitas cordis nostri pēdet a deo: vt dr̄. Esa.xl. Item regnum dei est grā iustificatiōis in p̄nti/⁊ gloria i futuro: ad regnū eni dei pertinent ⁊ iustificati ⁊ glificati: qđ regnū petimus dicentes. adueniat dn̄e regnū tuū: sed venire non pōt nisi dei digito petūm eijciat a nostris mentibus. Gal.v. Qui talia agunt regnuȝ dei nõ possidebunt. Jō dicit Mat. 3. pn̄iaȝ agite/vt eijciat diabolus/⁊ sic appropinquabit regnū celoꝝ: ⁊ Apo.xx. dr̄ q2 regnabunt cū xp̄o/ q̃ nõ acceperūt caracterem/aut imaginem bestie:

cuius imago et umbra mortis perñ est. ¶ Deinde cũ dr. (Cum fortis armat⁹.) põit 1am rõnẽ ad ꝓpo᷑m sũptã ex ꝓeminẽtia vigoris xp̃i/ q̃ talis est: nll's põt alienius fortis armati possessa diripere/ nisi sit fortior illo. Sed ego diripio que possidebat diabolus qđ in effectu patet: q2 sibi abstuli queꝫ possidebat demoniacuꝫ. ergo ego fortior sum diabolo. Istius vero rõnis solam maiorẽ ponit: q2 maior đ facto euidens erat: ꝓponit aũt ipsaꝫ maiorẽ parabolice: in qua duo tangit.
3 ꝑmo. s. possessionẽ fortis. 2º inuasionẽ fortioris. (Si aũt fortior.) In prima pte tria tãgit. ꝑmo qdẽ diaboli potentiã dicẽs. (Cum fortis armatus.) diabolus qdẽ fortis est nãli vigore. Job. xlj. Nõ est ptãs sup terram q̃ cõpetur ei. vbi Greg. Licet merito actõis diabolus infra homines ceciderit: omne tñ humanũ genus nãe ꝯditione trãscẽdite: de isto forti ait. ꝑs. Alieni insurrexerũt in me/ et fortes quesierũt aĩam meã. et iterũ ecce ceperũt aĩaꝫ meã/ irruerũt in me fortes. armatus vero diabolus est astutia et malitia: vtit̃ ẽt omni creatura sensibili/ vt ex ea hoĩem ꝑcutiat. De cuius armis dr̃ Job. xlj. Corpus illius q̃si scuta fusilia cõpactum squamis se se ꝓmentibus. Ista sunt arma defensionis/ obstinatio. s. mentis: de armis vero expugnatõis ait in eodẽ. Cũ apprehẽderit eum gladijs subsistere non poterit/ neqꝫ hasta/ neqꝫ torax: gladius eius ħ loco ꝫ Grego. est furibunda tẽtatio diaboli: đ qua. ꝑs. De gladio maligno eripe me. iste gladius apprehendit diabolũ/ q2 nõ possidet iraꝫ/ sed ab ea ipse possidet: ei vero gladio non subsistit hasta. i. pdicatõis iaculũ/ neqꝫ torax. i. paciẽtie munimentũ/ nisi iustoꝝ vitaꝫ xp̃i gratia solidet. ¶ Itẽ tangit mũdi custodiã. (Custodit atriũ suum.) i. vestibulum/ vel porticũ: mundus aũt/ q2 in maligno positus est dr̃ atriũ diaboli: inde vero ducit ad interiorem domũ/ que est infernus. Job. 37. Edificauit sicut tinea domũ suam/ et sicut custos fecit vmbraculũ: custodiebat aũt diligẽter diabolus hũc atriuꝫ ne sibi tolleret̃/ q2 posuerat hierusalẽ in pomorũ custodiam/ vnde orabat educi dauid dicens: educ de custodia aĩam meam. Itẽ tangit male pacis ꝯcordiam (in pace sunt ea que possidet.) animas et corpora possidebat diabolus in hoc mũdo in pace tyrãnica: q2 nullus rebellabat violẽter opprimenti: pacẽ ergo hꝫ homo ad diabolũ si facit q̃ vult de qua. j. Reg. 7. Erat pax inter israel et amorreum: falsa pax ista est: de qua Hiere. 6. Curabant ꝯtritioneꝫ filie populi mei dicentes/ pax pax/ cum non esset pax. ideo precipit̃. j. Esđ. ix. nõ queratis pacem ppli immundi. ¶ Deinde cum dicit̃. (Si autẽ fortior.) ponit inuasionem fortioris: vbi quoqꝫ tangit. ꝑmo qdẽ notat fortiorẽ aliquẽ esse demone. (Si aũt fortior illo) hic est xp̃s saluator noster. Sapiẽ. 13. qui ħ cõstituit fortior est illis. j. Corin. 1. qđ infirmum est dei fortius est hoĩbus. Itẽ tãgit fortioris aduentũ. (Superueniens) Jo. 1. Qui de celo venit sup oẽs est. Itẽ tangit fortioris victoriam (vicerit eum.) Matth. et Mar. Dñt fortem a fortiori esse alligatuꝫ. Cõfligerũt qdem ad inuicem duo: fortis. s. et fortior. Hiere. xlvj. Fortis impegit in fortem/ et ambo pariter conciderunt: cecidit christus in morteꝫ/

cuius occasus fuit subuersio ūtu-
tis diaboli:nō pcussus ē diabolus
victus z ligatus:ꝺ pcussione Job.
4 26.Prudentia eius pcussit supbū:
de victoria Apoc.v.Ecce vicit leo ꝺ
tribu iuda.De ligatiōe eius Job.
40.nūqd alligabis eū ancillis tuis?
vbi Greg.ligat/inqt/diabolus cū ꝯ
electoꝝ mētes/ q̄ vtiq3 ācillant dō/
q̄tū vult seuire nō pmittit.Itē tā-
git armoꝝ ablatōez.(vniuersa ar-
ma ei⁹ auferet/in qbus ꝯfidebat.)
Sic ꝯfidebat diabol⁹ i astutia sua/
z in vanitate creature/atq3 in mē-
bris corpis:q̄ qdē exhibēt arma ini
qtatis vt ꝯfidēt:nō tm̄ alias natio
nes/sed et̄ xp̄ianos exsorbere.Job
40.absorbebit fluuium z nō mira-
bitur/z h3 fiduciā q̄ influat iorda-
nis in os eius.Hec arma xp̄s ab-
stulit qñ sagacitates ei⁹ indicauit:
ꝯtemptū mūdi docuit/ z carnales
voluptates refrenauit.Itē tāgit di
stributionē spolioꝝ.(z spolia eius
distribuet.)Spolia diaboli erant
aīe hoīz/ q̄ pdatoꝛ fortis ipse rapue
rat.Sed redemit pdam fortioꝛ ipse
xp̄s.Osee.13.De manu mortis libe
rabo eos/de manu fortis redimā
eos.Et q² istud difficile fuit:iō q̄rit
Esa.49.nūqd tollet a forti pda/aut
q̄ captū fuerit a robusto saluū eē
poterit.Et rñdit dn̄s.Eqdē captiui
tas a forti tollet.z qd ablatū fuerit
a iusto/saluabit.Ista v̄o redempta
spolia xp̄s distribuit ī diuersos gra
dus meritoꝝ.Esa.53.disptiā ei plu
rimos/z fortiū diuidet spolia ꝓ eo
q̄ tradidit in mortē aīaz suā.¶De
inde cū dicit.(Qui nō est mecū.)
duas rōnes gñales adducit q̄ nul
lū opus ipse faciat in ūtute demo-
nis:q̄ꝝ p⁹ fundat sup ꝯrio assensu
xp̄i z diaboli. 2ª sup ꝯrio effectu.
(Et q̄ nō colligit.)ip̄ª rō talis ē.Ne
mo agit ūtute eius q̄ est sibi ꝯrius.
q² ꝯria mutuo se ipediūt. Sed dia
bolus est mihi ꝯrius:cui⁹ pbōnē
adducit.(Qui nō est mecū.) Idē
.s.mecū sentiens.ille(ꝯ me est.)S3
diabolus eadē mecū non sentit/q²
vult dānare/qd ego saluare cupio.
ergo mihi ꝯrius est:quapropter se
quit pncipale q̄ eius ūtute nō ope
ror.¶Deinde cū dicit.(Et q̄ nō col
ligit.)scdā rōnem adducit q̄ talis
est nō sibi coopant adinuicē/quo-
rū actus sūt repugnātes. Sed ac-
tus diaboli repugnāt opatiōi xp̄i.
Cuius pbō est:q² vt dr̄ Jo.xi.Nec
erat moriturus/ vt filios dei q̄ erāt
dispersi ꝯgregaret in vnū in fidē.s.
vnius dei.In vnā ecclīaz/.vnā cha
ritatē/vnā celestē p̄riaz:ex hoc sic
argut.(Qui nō colligit mecum.)
ad idē.s.q̄ ego colligo.ille (disper-
git.)Sed diabolus mecū nō colli-
git/imo collectos diuidit. Joan.x.
Lupus rapit z dispgit oues. ergo
diaboli actus ē dispgere vñ patet
operationē christi repugnare ope
rationi diaboli vel demonis.

¶Sermo qntus tertie dn̄ice in q̄-
dragesima z in ordine.95.

CUm fortis armatus custo-
dit atriū suū.) Jā dcm̄ est de 1
diabolo q̄ regnū hēat q² pnceps z
fortis armatus sit. Moralr̄ qdem
pncipatum in regno vitioꝝ tenet Nota
supbia quā fortē efficit z armataz pctō su
reliquus vitioꝝ exercitus.Vñ Gre perbie
go.31.lib.mora.Regina vitioꝝ su- diffuse.
perbia/cū deuictū coꝛ plene cepe-
rit/mox illud.vij.pncipalibus vi-
tijs/quasi qbusdā ducibus tradit
vastandū:hos aūt duces exercitus
vitioꝝ seqtur que ex ipsis pcedūt.
Primo igit ꝯsideremus de regina
vitioꝝ.postea de singulis vitijs pn
cipalibus quot modis mentē se-

riant/z que ex ipsis vitia oriantur. Superbia qdem vt dicit Augu.li. sniaz psperi.est amor pprie excellentie/vel vt idem dicit.14.lib. de ciuitate dei.Supbia est puerse celsitudinis appetitus. vnde sm Isidor.Supbus dictus qz sup vult videri q̃z est:peutit aũt mentẽ regia ista quatuor modis vt dicit Greg. 23. lib.mor.q̃tuor qppe sunt species eius.pma cũ bonũ qd qs habet a semetipso putat esse scda cũ credit bonũ qdem illud esse a deo/sed sibi datum p suis meritis. tertia cũ iactat se hre qd nõ hz. quarta cũ ppter id qd vere hz bonũ despectis alijs singularis vult videri:vñ pz supbiã nasci ex bono/ sed in similitudinẽ vipe ples parentẽ occidit.Huius regine pgenies sũt oia vitia.Sicut dr Thobi.4. In supbia sumpsit initiũ oĩs pditio:ideo nunq̃z eã in tuo sensu/aut in tuo vbo dñari pmittas:bene dicit nõ pmittas eam dñari tuo sensui/qz pmi motus supbie ex eo q nõ pna lẽt/sz subijciũt rõni crimia si sũt. Sed si dñant nro sensui/pctã mortalia sũt.vñ pz qz nõ est pctm̃ mortale oĩs motus supbie:q̃nq̃z enim aut nullũ pcm̃/aut veniale tm̃. Primus dux regine/ab ea nihilominus nascens est inanis glia/q̃ nihil aliud est q̃z appetitus vane laudis: vane qdem laudis dico/qz non est vitiũ appetere gliam stabilẽ imo dr Eccle.41.Curã habe de bono noie.Sed vane laudis amor vitiũ est:vt dicit Aug.v.lib de ciuita.dei. Peccatũ aũt istud v.tiũz tripl'r.qz tres sunt/spẽs eius. Prima est ex pte obiecti/cũ qs gliari appetit de re fragili z caduca 9 illd Hier. 9. Nõ gliet sapiẽs i sapia sua/nec fortis in fortitudine/nec diues in diuitijs.secũda ex pte principij:cum videlz/ab hoie cuius iudicium nõ est certũ querit glia.Jo.xij. dilexerũt magis gliam hoium q̃z dei. 3a spẽs est ex pte termini/qñ glia psis nõ refert in debitum finẽ.s.in honorẽ dei/vl primi edificatoz.Jo.5. Quõ vos potestis credereq gliaz ab inuicẽ accipitis/z gloriã que a solo deo est non q̃ritis? Huius ducis exercitus.vij.vitia sunt/ que de eo nascũtur.s.inobedientia/iactantia/hypocrisis/9tentiões/ptinacie/discordie/z nouitatũ psumptiões. scds supbie dux est inuidia/q̃ nihil aliud est q̃z tristitia alieni boni extimati esse detrimentũ pprie excellẽtie.vñ 9siderandũ q dolere d bono alteri9 quadrupl'r 9tingit vno modo/si ex alterius bono/ verisilr dubitat qs sibi/vel bonis viris fieri periculũ/z talis dolor põt esse sine pctõ.vnde Greg. xxij.lib. mora. dicit q pleruq̃z euenit/vt nõ amissa charitate inimici. nos ruina letificet : z sine inuidie culpa eius nos gloria 9tristet.Cum z eo ruẽte quosdã bene erigi credimus/z eodẽ pficiente plerosq̃z iniuste opprimi formidamus. 2o modo quis põt 9tristari de bono alterius/nõ qz ille hz/sed qz ipse caret : z talis dolor vocatur zelus. Et si tristitia ista fuerit de bono honesto/ laudabilis est.Si vero fuerit de bonis tẽporalibus põt esse laudabilis/z nõ laudabilis.Tertio modo aliqs tristat de bono alicuius/ ppter hoc qz est eo indignus/que tristitia nõ potest esse de bonis honestis / sed de trãsitorijs est/z vocatur nemesis:nec tñ esse debet/qz talia dant a deo non 9siderata dignitate eorum qbus dantur. Quarto modo aliqs tristat de bono alterius/

Nota d inuidia

2

Nota de inuidia

q2 putat illud esse diminutionē p
prie excellentie/ et hic dolor inuidia
est: vt dicit in rethoricis. Multipli
citer autē percutit h vitium. Aut
enim dolemus de bono transito-
rio proximi/ aut de bono gratie qd
est grauissimū peccatum: sc3 in spi
ritū sanctū/ aut dolemus d equip
perantia pximi/ aut de excellentia/
aut est dolor circa bonū psone con
iuncte/ aut extranee. Sub isto du-
ce militant. v. ex ipso orientia vitia/
q sunt/ odium/ susurratio priuata/
detractio aperta/ et exultatio in ad
uersis pximi/ et afflictio in prospe-
ris. Tertius dux beelzebub princi
pis vitiorum ira est/ que diffinitur q
sit inordinatus vindicte appetit9.
Inordinatus ideo dixi/ q2 triplex
est ira: sc3 passionis/ zeli/ et vitij. Ira
passionis non est peccatū si subito
moueatur. vnde ps. ait. Irascimini
et nolite peccare. Sed eadem ira si
reguletur/ vt q aliquis appetat vin-
dictam malorum fieri sm ordinē3 rō-
nis/ laudabilis est/ et vocatur ira ze
li. Sic iratus est moyses cōtra ido
latras. Exo. 32. Et non irasci hoc
modo quādo oportet vitium est.
Unde chrysosto. super Matthe.
Qui cum causa non irascitur/ pec
cat. patientia enim irrationabilis
seminat vitia: negligentia3 nutrit:
et nō solum malos/ sed etiā bonos
inuitat ad malum. Ira vero passio
nis vitium est. si appetitus vindi-
cte cōtra rationis ordinem sit: pu-
ta cum aliqs appetit qualitercun-
q3 alium puniri/ vel eum qui non
meruit/ vel vltra q3 meruerit / vel
non debito modo: aut preter debi
tum finem/ qui est cōseruatio iusti
tie/ et correctio peccātis. Peccat et
quis per iram/ si imoderate mo-
ueatur sm eam. De hac ira vitij di

Nota de ira.

cit Job. v. Uirum stultū interficit
iracundia: est enim peccatū mor-
tale: percutit autē hominē vitium
istud quatuor modis vt dicit Gre-
go. v. lib. mora. Primo qde3 aliqui
irascuntur tarde/ et cito placātur.
Scdo alij cito irascuntur / et cito
placantur. Tertio qdam tarde ira
scuntur/ et tarde placantur. Quar
to nonnulli et cito irascuntur/ et tar
de placantur. Prima percussio est
leuis. Scda grauis. Tertia graui-
or. Quarta grauissima. Huius au
tē vitij. vj. sunt filie exercitum eius
cōstituentes: sc3 Rixa. Tumor mē-
tis. Contumelie. Clamor. Indigna
tio. Blasphemie. Quartus dux re
gine vitiorū accidia est/ que diffini-
tur q sit tristitia de spirituali bo-
no/ vel sm Damascenū. Accidia est
tristitia sic deprimens animum bo
minis/ vt nihil boni ei agere libeat:
sicut ait ps. Omnē escam abhomi
nata est anima eorum: ideo ab alijs
diffinitur q accidia sit torpor men
tis bona inchoare negligentis.
Sciendum aūt q tristitia que est
de malo apparent/ bona tamē exi
stenti/ mala ē. ij. Cor. vij. Seculi tri
stitia mortē opat: tristitia vō d ma
lo si moderata sit/ bona ē: vt cū qs/
de peccatis suis tristat. ij. Cori. vij.
Tristitia que est sm deū/ penitētiā
in salutem stabilem opat. Si vero
hec tristitia sit imoderata/ vitium
est: ideo eam phibet apl's. ij. Cori.
ij. Bonū vero spirituale de quo tri
statur accidia/ non est spirituale
cōmuniter acceptum: omne enim
vitium de deo tristatur/ nec est bo
num spirituale inquantū laborio
sum vel molestum corpori/ aut de
lectationis eius impeditiuum.
hoc enim ad vitia carnalia ptinet.
Sed bonum spūale de quo tristat

Nota de accidia.

accidia est bonū diuinū de quo directe gaudet charitas. dupl r ḡ vt p3 ħ vitiū pcutit mētē. Siue cū tedio sibi sunt spūalia bōa/siue cū nimis tristaſ de malis. Subisto vitio sex eius filie militāt. s. malitia/q̄ est detractatio ipsi⁹ spūalis boni operis. Rācor/q est īdignatio ꝯ psuadētē spūalia. Pusillanimitas/q est timor aggrediēdi ardua. vel consilia. Desperatio que facit a fine vltima resilire. Torpor ad precepta. Euagatio mētis ad illicita. ¶ Quintus superbie dux auaritia est/que diffinitur esse imoderatus amor habēdi diuitias: qd̄ ideo dico ꝙ īmoderatus amor aliarū rerum est cois cōditio cuiuslibet vitij: dico etiā immoderatus/q: cū diuitie sint vtiles ad vitam hoīs /, si quis eas cupiat quātū sufficiēs est ad vitā fm cōditionem status sui nō peccat. Sȝ vltra hoc diuitias cupere vitium est auaritie: de quo Eccli̇a. 10. Auaro nihil est scelestius: ꝛ nihil est iniquus q̄ȝ amare pecuniā. Huius vitij 10. species sunt/qb⁹ pcutit mētez/q̄ reducūtur ad tres generales modos auaritie: diciſ enim aliqs auarus/aut retinēdo ppria/aut per lucrū faciēdo ppria/aut capiēdo aliena. pmo modo tripliciter. Qui enī īmoderate propria diligit/ aut nihil ex eis largiſ/ꝛ vocaſ tenax. aut paruuȝ quid dat/ꝛ diciſ parc⁹. aut cū difficultate tribuit/etiā magnaȝ vim faciens de paruis/ꝛ vocaſ ab Aristotele. Riminibilis. i. Rimini vēditor/quē nos difficilē vel oīi pōderatorē dicere possumus. Secundo modo qs est auarus cupiendo aliqua sibi fieri ppria p lucrū turpe/qd̄ quadrupliciter cōtigit. Aut enim exercet vilia/que eum non decent. Aut exercet prohibita/ sicut ē meretriciū. aut exercet id qd̄ gratis oportebat fieri/sicut vsurā. Aut exercet parua ꝛ multa expectat lucra/sicut tabelliones officialium/ ꝛ mediatores qui ex modico labore lucrū magnū expectāt. Tertio modo quis auarus est aliena tollere cupiēdo. Et siquideȝ clā ea cupiat aufferre/fur dicitur. Si vo palam per violentiam/raptor est. Si vero ludi spē/iste est aleator / qui etiam ab amicis quibus dare oportet/tollit. Istius ducis exercitū. 7. vitia cōstituūt: que de eo nascūtur. Et sunt hec proditio/ que est dolus psone. Sicut iudas ex auaritia xpm prodidit. Fraus/que est dolus rei. Fallacia/ que est dolus simplicis verbi. Periuria Inquietudo/ que est cura superflua mentis. Violentie. ꝛ obduratio ad misericordiā. Sextus dux beelzebub. i. superbie principis peccatorū est gula/que diffinitur eē īmoderatus appetitus animalis cibi: dico auteȝ immoderatus/q: si quis cibuȝ cupit cū moderamine rationis/ non peccat. dico etiaȝ appetitus animalis/q: vehemēs naturalis appetitus cibi/ qui est fames ꝛ sitis peccatū nō est. qa non subdiſ rationi/ sed necessario exurgit qn potius talis appetitus est pena: appetit⁹ aūt talis ex imaginatiōe puenit: ꝛ hic ratiōis moderamini subijciſ. Unde immoderatio eius gule vitiū est. Percutit aūt nos istud vitium quinqȝ modis vt dicit Grego. 30 libro mora. primo enim tentat nos hoc vitiuȝ indigentie tempora preueniendo. Secundo lautiores idest pretiosiores cibos in substantia concupiscendo/quos nec patria nec conditio exigit psone. Tertio modo tētat/q̄ sumēda sunt curiosi⁹ pparā

3 Nō de auaritia.

Nō de gula.

do. 4° mō mēsurā debite refectiōis excedēndo. 5° mō nimis auide sumēdo. Huiꝰ aūt ducis exercitꝰ q̄nq꞉ sunt vitia ex eo nata. s. inepta leticia. Scurrilitas. i. iocularitas / vel gestoꝝ / vel turpiū vboꝝ. Et imūditia / vel sumptiōis cibi / vel emissiōis p vomitū / aut quātū ad emissionē seminis nocturnā / q̄ crapulā seq̄nt. Et multiloquꝫ. Et hebetudo mētꝫ / circa ītellꝫ speculabiliū. Septimus dux ipsiꝰ regis / ꝛ pricipis belzebub luxuria est / q̄ diffinit eē libidinose voluptatis appetitꝰ: libidinose dico / q꞉ siquis apppetit carnis voluptates seruato rōnis ordine / libidinosus eē nō di / nec talis appetitus luxuria est. Hoc āt vitiū octo spēs hꝫ qbus pcutit: h̄ aūt sunt fornicatio / q̄ est appetitꝰ solute. Itē turpitudo q̄ ꝯsistit ī aspectu / risu / nutibꝰ / osculis / amplexibꝰ / vbis / ꝛ tactibus ipudicis. Itē stuprū. qd̄ est v̄gīs deflozatio. Itē raptus / qn̄ puella v̄go aut corrupta / siue ꝯ volūtatē suā / siue ꝯ volūtatē eoꝝ qbꝰ cōmissa est / violēter abducit violāda / siue corruptio seq̄t siue nō. Itē adulterium qd̄ cōmittit vtꝰ dicit leo pp. Cū ꝓprie libidinis īstictu / vel aliene cō sensu / cū altero / vel altera ꝯ pactuꝫ ꝯiugale ꝯtrahit. Itē sacrilegiū qd̄ est ꝯcubitꝰ cū scīmōiali / aut cū ea q̄ sibi ꝯiuncta est spūali cognatione. Itē īcestus / q̄ est coitꝰ ꝯsanguineorū ꝛ affinū. Itē pcm̄ ꝯtra nāꝫ / cuiꝰ tres sunt spēs. s. imūditia / siue mollicies. Et sodomia. ꝛ bestialitas. Ex h̄ aūt vitioꝰ nascūt octo pcā sub eo militātia: ꝛ hec sunt. Cecitas mentis respectu finis: ꝛ precipitiū ꝯtra deliberationē ꝯsilij: ꝛ in ꝯsideratio iudicij agēdi: ꝛ icōstantia ꝓpositi: ꝛ amor sui: ꝛ odiū dei: ꝛ affectꝰ pn̄tꝫ scli: ꝛ horror vel despatio futuri.

¶ Nota vt dicit S. greg. q꞉ h̄ vitia. 7. tāta sibi cognatiōe iūgunt / vt nō nisi alteꝝ nascat ex altero. pᵃ nāq꞉ soboles supbie inanis glia est. Ista mox inuidiā gignit: q꞉ q glīaꝫ inanē cupit / inuidet alteri eā hn̄ti. Ex inuidia v̄o ira nascit / q꞉ ei quē dolet pīperari irascit. Ex ira aūt accidia oꝛit / q꞉ turbata mens subsequenti merore pascit. Ex accidia vero pcedit auaritia / quia qui nō gaudet ī spūalibus / querit in bonis trāsitorijs vnde cōsolet. Ex hac aūt procedit gula. cuius appetitui subseruit auaritia. Ex gula aūt luxuria procedere dubiū nō est: qd̄ etiaꝫ situs mēbroꝝ ondit: naꝫ genitalia subiuxta sunt ventri. ¶ Itē nota q꞉ ex hijs. 7. vitijs p̄ma quattuoꝛ. s. inanis glia. Inuidia / ira / ꝛ accidia / pure spūalia sunt: q꞉ in delectatione spūali pficiunt. Duo aūt vltima. s. gula / ꝛ luxuria pure carnalia sunt / q꞉ pficiunt in delectatione sensus. quintū vero. s. auaritia partim spirituale est / ꝛ partim corporale est: nā delectatio eius in mētēꝫ perficitur. Sꝫ res circa quā v̄sat corpalis est: magis tamē est spiritale vitiuꝫ q̄ꝫ carnale: q꞉ actus eius spiritalis est. Iteꝫ vota q꞉ superbie ꝛ. 7. capitaliū vitioꝝ spēs sunt quadraginta due filie vero. 7. vitioꝝ sunt. 44. Et iuncte filie cuꝫ speciebus efficiunt. 86. Ista vitia. 7. figurant per septem gentes quas eiecit dominus de terra sancta: ꝛ per. 7. capita draconis. Apoc. 12. Que confregit xp̄s: vt dicit ps. que vitia cū principe suo ꝛ exercitu figurātur per currum pharaonis / ꝛ electos principes eius / atq꞉ exercitum eorum quos submersit dominus in mari rubro pharao diabolus est. Currus eius supbia / cuius quat-

Marginalia (left): 4 Nota de luxuria. — Nō de gula.

Marginalia (right): Nō cognatiōnē pcōrū mortaliū ad inuiceꝫ.

tuor rote/quattuor sunt supbie spe cies:principes sunt.7.capitalia vi tia:exercitus sequens sunt vitia q̄ ꝯsequēter nascuntur ex eis: q̄ oīa deus proiecit ⁊ subuertit in mari penitentie. Mich.7. Deponet oēs iniqtates nostras/⁊ proijciet in pfundū maris oīa pcā nostra.

❡ Sermo. 6. tertie dñice in xl^ma ⁊ in ordine.96.

1 Tertio cū dicit.) Cū immūdus spiritus.) Ostēdit prudētia xpi in detegēdis astutijs demonis cōtra recidiuatiōis periculū. Et q̄t tuor facit. primo.n. suppōit demōis egressū. 2° narrat eius progressum.(ambulat.) 3°. eiusdem ponit regressū (dicit reuertar.) 4° ipsi⁹ subiūgit ingressū (⁊ ingressi habitāt ibi.) dic̄ ḡ p° (.cū immūdus spūs exierit ab hoīe) vbi tria tangit p° qdē q̄ diabolus sit spūs in nā:sba/ videlicet/incorporea. Job.4. Cū spiritus me presente trāsierūt/inhorruerūt pili carnis mee. ⁊ ps. Spūs vadēs ⁊ nō rediēs. Itē tangit q̄ sit imūdus in cl'pa. Et hoc dupliciter. Et pp̄ter culpā cōmissā / ⁊ pp̄ter culpā suggestā. Cōmissa qdem culpa supbie imundum ipsum fecit ⁊ pollutū. Eze.28. Iniquitate tua polluisti scificationē tuā. Suggerit et̄ diabolus cl'pe imūditiā q̄ mētes hoīs maculat. Qui tetigerit picem coingnabit ab ea. Et lȝ oīs culpa sit immūditia mētis:tamen tribus pcīs fedat aīa pūcipalr.s. Supbia.auaritia.luxuria. Apoc. 16. De ore dracōis.i.a suggestiōe diaboli pcedūt tres spūs immūdi. Et de supbia atqȝ inani glīa/que min⁹ videtur maculare mētē/ cū sint appetitus glorie atqȝ excellētie. Dicit Abbas ioānes in colatiōibus patrū arrogātia laudis humane immūdior est oībus culpis in cōspectu dei/q̄ etiā magnos eremi labores nōnunq̄ȝ euacuare consueuit. Itē tangitur diaboli exitus qui est eius pena. Exit aūt p̄mo eiectus digito dei.i. grā diue inspirationis/ vt dictū est. Item exit pulsatus sancta p̄dicatione.1.Re.16. dicit q̄ cū spiritus malus arripiebat saulē/ Dauid tollebat cytharā ⁊ pcutiebat manu sua/ sicqȝ refocillabatur saul/⁊ recedebat ab eo spiritus malus:p cytharā aūt sonus sancte p̄dicatiōis intell'r. Itē exit diabolus lauacro pēitētie respersus. Za.13. Erit fons patens domui dauid in ablutionē peccatoris ⁊ mēstruate/ ⁊ in die illa spiritū imundum auferam de terra. ❡ Deīde cū dicit. (ambulat) narrat diaboli progressus quo ad quattuor primo.s. quo ad modum tētatiōis. (Ambulat.) Job.j. ait. Sathan circuiui terram ⁊ perambulaui eam/cuius ambulatio tētatio est. Item quo ad locū (p loca inaquosa) idest sine aqua existentia. Matheus dicit per loca arida. Spiritalis locus est anima/ in qua deus vel diabolus habitat. Sed si locus iste fuerit inaquosus carens humore voluptatis. Si etiam fuerit aridus sitiens fontē superne veritatis:tētare quidem potest ipsum locum/sed in eo non potest permanere diabolus. Itē pro- 2 gressum diaboli narrat quo ad intentionis propositum (querens requiem.) Greg. 2. libro mora. quia quietus in celo diabolus esse contempsit / anxie laborans requiem querit in immūdis cogitationib⁹. Item tangit laboris incommodū. (Et non inueniens.) non inuenit requiem in cordibus aridis ⁊ inaquosis / quia sicut porc⁹ in luto/

ita in humido aso cupit requiescē
diabolus. Job.40. Sub vmbra dor
mit in secreto talami in locis hu-
mentibus. ¶ Deinde cum dicit. (Di
cit. Reuertar) ponit diaboli formi
dandus regressus. Circa qd tria fa
cit. primo enim ponit demonis cō
silium. Secūdo hominis ociuz. Et
cū venerit.) Tertio demonis studi
um. (Et tunc vadit) dicit ergo pri-
mo q diabolus nō inueniēs req-
em in cordibus electoruz. (dicit) i.
iniqua proponit. Sed cui dicit hec
nisi deo quē vellet qdem latere/sed
nō potest? Job. 26. Nudus est in
fernus coram deo/nec est vllū ope
rimētum perditioni. (Reuertar.)
ergo ambulare eius est circuire. i.
pe. 5. Circuit querēs quē deuoret.
Ad eos vero reuertitur qui retro
aspiciunt/ad ea que commiserunt
peccata. de quib9. Prouer. 26. Si-
cut canis qui reuertitur ad vomi-
tum suum/sic qui iterat stultitiam
suam (in domuz meam) maledicta
domus est cor humanum/ in quo
diabolus habitat: hic habitator do
mum propriaz maculat/ꝛ ad incē-
dium perducit inferni. Prouer. 2.
Inclinata est ad mortem domus
eius/ꝛ ad inferos semita illius (vn
de exiui) pristina deniqz habitatio
dat ei fiduciā reuertēdi. 4. Re. 19.
1 per viam qua venit reuertetur.
¶ Deinde cum dicit. (Et cum vene
rit.) Ponitur hominis otiuz quo
ipse disponit ad relapsuz/ ꝛ diabo-
lus prouocatur aggredi ociosuz:
ideo ait. (Et cum venerit) cōsiderā
do statum vacātis anime. Job. 20.
Vadent ꝛ veniēt super eum horri
biles. (Inuenit eam) quā perdide
rat. Tren. 2. Aperuerūt super me
os suum omnes inimici mei: sibil-
lauerunt ꝛ fremuerunt dentibus

suis/ꝛ dixerunt: deuorabimus. En
ista est dies quam expectabimus
inuenimus / vidimus. Esaias. 10.
Inuenit manus mea regna idoli.
(Scopis mundatam ꝛ ornatam).
Matheus addit. Inuenit eam va-
cantem. Beda dicit inuenit eā mū
datam a pristinis culpis per bap-
tismum ꝛ penitentiam. Inuenit eā
vacantem per boni operis negli-
gentiam: inuenit eam ornatam si
mulatis virtutibus per hypocri- 2
sim. ¶ Deinde cum dicit (ꝛ tūc va-
dit) ponitur diaboli/ studium quo
ad tria. primo quātum ad tētatio-
nis facultatem (ꝛ tunc vadit) quā
do ire permittitur: ligatus est eniz
ab eo / nec vadit nisi permissus. 3.
Reguz. 22. Dixit dominus ad dia
boluz: decipies ꝛ preualebis/egre-
dere ꝛ fac ita. Item ponit vitiorum
societatem. (Et assumit secum.)
Sociata sunt deniqz sibiinuicem
vitia: ita vt vnum plura coassu-
mat. Job. 41. Vna squama nequi
tie alteri coniungitur / ꝛ ne spira-
culum quidez incedit per eas/ vna
alteri adherebit / ꝛ tenentes se ne-
quaquā separabuntur. Item po-
nit assumptorum vitiorum quan-
titatem / alietatem/ꝛ iniquitatem:
quātitatē quidem (septē) alietatez
vero (alios spūs) iniqtatez (nequio
res / se) hoc figuratū est Josue. 9.
Vbi legit q septē gētes cōgregate
sunt vt pugnarēt ꝯtra israel. ¶ Et
nota secundum bedā quia per. 7.
spiritus istos potest intelligi vni-
uersitas vitiorum. Septenarius
enim numerus est vniuersitatis:
qui autem relabitur in peccatum/
non solum habebit. 7. vitia contra
ria. 7. virtutibus/sed etiā p hypo-
crisiz assimilabit se habere v̄tutes.
Et hec vniuersitas vitiorum pal-

liata signis ṽtutū/peior est simplicibus vitijs. vñ Aug. sĩlata eqtas duplex ē iniqtas. Jtē alr diabolus / ĩ nã sna bonus ē vitia aũt/ēt id qd̃ sunt/mala sunt. vñ cū diabol⁹ assumit secū .7 .vitia capitalia/ assumit spũs se negores. Jtē alr spũs rediens ē vitiū supbie/q̃ fit vt .7 .alij spiritꝰ sint negores pñte supbia/q̃ꝫ absente: nã vt dic̄ Aug. Quecũqꝫ alia iniqtas ĩ malis opibus exercef vt fiãt: supbia v̄o ēt bonis opibꝰ isidiatur vtꝰ peãt. vñ alia vitia non sunt negora/q̃ꝫ supbia . Sꝫ p eã pñtem negora siũt/q̃ꝫ cēnt si abeēnt. ℂ Deinde cū dic̄. (Et igressi.) veniũt demões tētãdo ineneruñt delectãdo: ĩtrãt ꝯsentiẽdo. Jtē tãgit eoꝝ hita culũ. (Hitãt ibi) p ꝯsuetudinē peccãdi qescētes. Esa. 13. Regescēt ibi bestie ꝛ replebunf dom⁹ eoꝝ draconibus. Jtē ponit tal̃ hoīs statum. (Et fiunt nouissima) .i. posteriora crimina. (Hoīs illius peiora p̃oribus) .ij. pe. ij. Refugiētes coinqnationes mũdi. Si rursus eis iplicantur fcã sunt eis posteriora deteriora p̃oribus/tũ q2 diabolus fortiꝰ tꝫ eũ/quē pditũ recupauit: tũ q2 peccatũ iteratũ grauiꝰ ē ĩ se rõne ꝯtēptus/ꝛ rõne sĩlate ṽtutis : tũ ēt q2 venia eiꝰ ē difficilior. ℂ Nõ q2 pharisei calũniant dñi miraculũ eē factũ ṽtute demonis: sꝫ ipse ṽbis istis demõstrat eos ista dicē suggerēte demonio/q mēdax ē ꝛ pr̃ mēdatij: ad eos. n. redijt cū multitudine vitioꝝ ꝛ peiores efficit. vñ ĩ mattheo qd̃ dcm̃ ē de vnoq̃qꝫ hoīe/ipse xp̄s

4 Diaboli noīa applicat iudeis dicēs. sic erit gñoni huic pessime. ℂ Nõ ēt diam̃ in pñti euãgelio .xi. noibꝰ appellatũ : dictꝰ ē. n. demoniũ/ꝛ mutũ/ꝛ beelzebub/ꝛ p̃nceps/ꝛ rex/ꝛ sathanas/ꝛ fortis/ꝛ armatus/ꝛ spũs/ꝛ imũdus/ꝛ neq̃.

Hic qdē noīnꝫ numerus trãsgressionis ē: denariũ. n. numeroꝝ limitē p̃ꝰ trãsgredif vndenarius. Vñ hic numerus transgressori diabolo ꝯuenit/qui legē dei primitus p̃naricatus ē: ꝛ hinc oīs transgressio sumpsit initiũ. Jtaqꝫ ipse p̃ꝰ est spũs fm̃ sbam: iõ irremissibile est pcm̃ eius: vt dicit Greg. ix. li. moꝝ. Spũs. n. est vadens ĩ culpã/sed nõ rediens ad veniam. Jtē ipse est demoniũ pp astutiã. Jtē ipe fortis/pp potētiã. Jtē ipse ē armatus/pp iracundiã/vel pp audaciã. Job. xli. nõ est ptãs sup terrã q̃ cõpef ei/q fcũs est vt nullũ timeret. Jtē ipse ē beelzebub/pp tentationis molestiam. Jtē ipse est sathanas / pp rebellionis inobedientiã. Jtē ipse ē mutus/ pp tristitie ĩnidtã: nã tristitia tollit sermonē: vel mutus dr̃ pp deprehēsam eius fallatiã. Jtē ipse est imundus/pp suggestã culpe imundiciã. Jtē ipe neq̃/pp obstinatã malitiã. Jtē ipse est princeps/pp mũdi auaritiã. Jtē ipse est rex/pp arrogantē superbiã. Job. xlj. Ipse est rex sup oēs filios superbie. ℂ Nõ ēt q2 peccatũ post pniam iteratũ concomitanf .7. ꝯditiones malitie / quibus ipm grauius fit ꝛ peius. prima est contemptus pene/cuius timore d̃clinat oīs a malo. scd̃a est obtusio vel minoratio cõscientie: minus. n. pungit conscientiam qd̃ iteratur sepius: ꝛ ex ista alleniatione magis granatur culpa. Tertia est ingratitudo precedentis / venie. Quarta est promptitudo culpe. Quinta est simulatio iustitie/ vel negligentia penitentie/pp quod peccatum iteratum difficile remittitur. Sexta est desertio diuine custodie : q2 qui peccatum iterat/sic ad eo relinquitur/vt sepiꝰ labatur. Septima

est desperatio diuine misericordie: ad quam disponit frequens culpe relapsus: quibus oibus additis/ recidiuanti in peccatum manifestū est q nouissimus status peior est priore: non enim sibi restat nisi diuine ire vindicta. Ecc. 26. Qui trāsgreditur a iustitia in peccatū/deus parauit eum ad rūphream.

Sermo. 7. tertie dñice in xl^ma ⁊ in ordine. 97.

1 Quarto enim di. (Factū est aūt) ponitur excellētia laudis xpi. Et hoc dupliciter. primo quidem ponitur laus xpi docētis. 2° laus doctrinam suscipientis. (At ille dixit.) prima diuiditur in. 3. ptes. primo enim tangit laudis occasionē. (Factū est aūt cum hec diceret.) Ex dictis enim ipsius laus procedit. ps. In deo laudabo verbum/in dño laudabo sermonem. Luc. 4. mirabātur oēs in vbis gratie que procedebant de ore ipsius. Item tangit fidei deuotionē. (Extollēs vocē extollētie vocis signū ē securitat. ps. Clamabo ad deū altissimum/deum qui benefecit mihi. (Quedam mulier) h creditur fuisse marcella pāphilij ⁊ marthe ancilla. (De turba) eius enim turbe erat que admirabat dñi miraculū dicens. Nōne hic est filius dauid? Itē tangit laudis conditionē: btificat enim dei genitricem dupliciter. Et qr incarnationi xpi prebuit carnis sbam: ⁊ qr nutritionem ipsius dedit lactis alimoniam: pp primū. (Dixit illi. btūs vēter qui te portauit.) dei genitricem btām dñt omnes generationes: vnde ait ei Elisabeth Luc. j. btā que credidisti / qm perficientur ea que dicta sunt tibi a dño: prouenit aūt beatitudo ista ex bñdictione fructus vteri. Sicut ait eadem Elisabeth. Bñdicta tu in mulieribus/⁊ benedictus fructus ventris tui: vñ non fructus ex arbore/sed arbor: qr bñdictus portauit fructum btā est. Item pp scdm 2
ait. (Et btā vbera que suxisti) virgines māmillas potius quam vbera dñr habere: nam vbera sunt lacte vberata. Et tñ sacra virgo / qr vbere de celo pleno lactauit paruo lacte ipsum per quem nec ales esurit. Saluatorē seculorum atq regem angelorum: iō ipsius btā sunt vbera/que non nā/sed celestis virtus impleuit. Huius aūt rei miraculū ponit. Cañ. 8. Soror nostra puula est/⁊ vbera non hz: quid igitur faciemus sorori nře i die qñ alloquēda est: btā virgo soror nřa est. Prouer. 7. dic Sap. soror mea es. Gen. xij. dic obsecro q soror mea sis / vt viuat aīa mea ob grā tui. Ista vero soror nřa paruula est corporea quō g continebit / quem mundus nō capit? paruula ēt est humilitate/sed ⁊ hinc fecit se diuinitatis capacē. Cum essem/inquit/paruula placui altissimo/⁊ de meis visceribus genui deum ⁊ hoīam. ergo quem mundus non pōt / paruula cepit humilitas. Et vbera non hz: hec. n. nā negat virgini. Sed q nā nō potuit/ros celestis ipleuit. Quid igitur faciemus sorori nostre in die allocutionis angelice dicentis? Ecce concipies ⁊ paries filium/ hic erit magnus/⁊ filius altissimi vocabit. Si magnus/quō enim paruula soror poterit continere? Si filius altissimi / quomodo eius vberibus poterit nutriri? Quid igitur facie- 3
mus sorori nostre? nunqd natura huic operi prestabit virtutem? certe nō/qr paritura mater ait. Quomodo fiet istud quoniam virum

non cognosco? ꝗ nihil poterimus facere: nã hec genitura/nec fit arte/nec nã qn potius ait angelus spũs scũs superueniet in te/ꝛ vtus altissimi obũbrabit tibi: hoc ãt solũ nobis restat faciendũ/vt laudes virginis extollamus. ℭ Et nos igitur vt dicit Beda. in laudẽ alme vginis extollamus vocẽ/ extollamꝰ ꝛ mentẽ dicamusqꝫ saluatori nr̃o. Btũs vẽter q te portauit/ ꝛ vbera q̃ suxisti. Nã vt ait egregius vsifica tor Seduliꝰ. Uere btã parẽs enixa puerpera regẽ. Qui celũ terrãqꝫ regit p scl'a. Cuius numẽ ꝛ eterno cõplectẽs oĩa gyro. Imperiũ sine fine manꝫ. Que vẽtre btõ. Gaudia mr̃is hꝫ/cũ vginitatis honore: nec primã silem visa ẽ/nec hĩe sequentẽ. ℭ Deinde cũ dicit. (At ille dixit) ponit laus suscipientiũ doctrinaꝫ xp̃i: pmittit. n. btĩtudo credẽtibus ꝛ operãtibus. Propter pͫ dr̃. (At ille dixit. qnimo) non aduersatiue/ sed electiue intelligẽdũ ẽ. qnimmo .i. potius. (Btĩ q audiũt vbũ dei.) audiũt. s. credẽdo: qꝛ fides ex auditu ẽ. vt dr̃ Ro. x. Prouer. 8. audite disciplinã ꝛ estote sapiẽtes ꝛ nolite abijcere eã: btũs hõ q audit me. Et sciẽdũ ꝙ duplex ẽ btĩtudo/spei. s. ꝛ rei. pͣꝫ efficit auditus fidei in eo q credit vbis dei. 2ͣ erit ex auditu vbi sine strepitu soni ꝛ vocis: qñ vbũ ops mẽtibus nr̃is se infundet aperte: ad hanc aũt btĩtudinẽ venit per illaꝫ. Itẽ pp 2ᵐ ait. (Et btĩ qui custodiunt illud.) Custodit vbum dei/qñ obseruatur in opere. Prouer. 8. Btĩ qui custodiũt vias meas: nã q me inuenerit/inueniet vitã / et hauriet salutẽ a dño. Jo. 13. Si hic scitis btĩ eritis si feceritis. Et aduertẽdũ qꝛ maior btĩtudo dr̃ esse audire ꝛ custodire verbũ dei/

Btĩtudo duplex spei .s. ꝛ rei

4

ꝙ ipsum portare in ventre/ꝛ lactare vberibus: qꝛ illa btĩtudo est carnis/ista cordis: illa corporis / ista mentis: ab hac tñ beatitudine spirituali sacra virgo non excipitur. Ipsa enim audiuit verbum: ipsa ẽt custodiuit. Luc. ij. maria conseruabat oĩa verba hec/ conferens i corde suo. Et vt dicit beda. Sacra dei genetrix inde quidẽ btã est/qꝛ verbi incarnati ministra fctã est temporalis. Sed inde multo beatior/ qꝛ eiusdem semper amãdo/custos manet eterna: hec est optima pars quã elegit sibi maria/ ꝛ non auferetur ab ea in eternum. In prima beatitudine virginem imitari non possumus/sed in scd̃a potiori curramus post eam tracti audiamus verbum/lactemus verbum/ lactemur a verbo/concipiamus salutare verbum/ custodiamus cõceptũ vt optima pars verbi/que vtiqꝫ visio eius est nos aliquando impleat veritate.

ℭ Sermo. 8. tertie dñice in xlᵐᵃ ꝛ in ordine. 98.

B Eati qui audiunt verbum dei ꝛ custodiunt illud.) Attendendum ꝙ ait saluator verbo dei fieri beatos. oẽs quippe homines in hoc volito cõcordant/vt velint esse beati: sicut ait Aug. xiij. li. d̃ tri. sm inquisitionem btĩtudinis discordant: quidam enim in diuitijs. Alij in voluptatibus/multi in potestatibꝰ nonnulli honoribus ꝛ fama q̃runt btĩtudinẽ: ꝯ quos ait Aug. 4. li. cõfe. Non est reqes vbi eã q̃ritis. Querite qd̃ q̃ritis/sed ibi nõ est vbi q̃ritis. Beatam vitam queritis i regione mortis: nõ est illic. Quomõ n. btã vita/vbi nec vita. Et. 6. li. pereãt/inqt/oĩa ꝛ dimittant hec noua ꝛ inania/ꝯferamus nos totos

ad inquisitionez vere btitudinis: vbi aũt q̃renda sit docet mundi sal uator/ in auditu/ vidz / & custodia: verbi dei. auditus vero ad itelligẽtiã/ custodia ad obseruantiã refertur. Istud aũt verbũ btificans diuiditur in .7. partes. Mat. v. beati pauperes spũ/ qm̃ ipsoꝝ est regnũ celoꝝ bti mites. &c. Nam lz btitudo summa vna sit .s. deo frui: tñ septemplicit̃ beatos efficit. Est aũt btitudo. pᵃ regni celestis adeptio. 2ᵃ terre possessio. 3ᵃ in terna cõsolatio. 4ᵃ oĩum bonoꝝ saturatio. 5ᵃ mĩe consecutio. 6ᵃ diuinitatis visio. 7ᵃ dei filiatio. In quo septenario btĩtudinez esse/ ẽt vᵗ Uirgiliꝰ cognouisse dicens. O ter q̃terq3 btĩ. Huc. 7. btitudinis pmia ñ i diuitijs & voluptatibus / aut gloria mundi/ nz in terrenis inueniunt: sed q valde nuz est in illis reperiũtur rebus/ quas oẽs fugiũt/ & hec sunt. 7. merita virtutũ. pᵐ nanq3 btitudinis p̃miũ .s. regni celestis adeptio reperit̃ in spũs pauptate: vñ saluator ait. (Btĩ paupes spũ/ qm̃ ipsoꝝ ẽ regnũ celoꝝ.) 2ᵐ .s. terre possessio in aĩ lenitate/ siue mitiditate: i ð ait. (Btĩ mites / qm̃ ipsi possidebunt terrã.) 3ᵐ pmium .s. i eterna ꝯsolatio reperitur in luctus anxietate. vñ ait. (Btĩ qui lugent/ qm̃ ipsi consolabuntur.) 4ᵐ premium .s. satisfactio bonitatis reperitur in iustitie desiderio & cupiditate: pp qð dĩ. (Btĩ qui esuriunt & sitiunt iustitiam/ qm̃ ipsi saturabunt.) 5ᵐ vero btitudinis p̃miũ .s. mĩe consecutio reperit̃ in cordis pietate: de quibus dĩ. (Btĩ misericordes/ qm̃ ipsi mĩam consequẽt.) 6ᵐ. aũt .s. dei visio reperitur in cordis mundicia & puritate : ideo ait. (Btĩ mundo corde/ qm̃ ipsi deum videbunt.) Septimum beatitudinis premium .s. dei filiatio reperitur in pacis tranquillitate: vñ ait. (Btĩ pacifici/ qm̃ filij dei vocabuntur.) Sunt igitur cõnexiones meritoꝝ & premioꝝ & h̃ est pᵃ cõnexio paupertatis & regni cum dĩ: Beati pauperes spũ. Ecce meritum: & subditur huius meriti premium: qm̃ ipsoꝝ est regnũ celoꝝ: & pᵒ gdẽ paupertate spũs/ postea ð premio ei correspondente. 3ᵒ de congruẽtia vtriusq3 videamus: qð etiaz in alijs connexionibus est obseruandũ. Quantũ ad pᵐ ait. (Btĩ pauperes.) Jð in glo. q pauptas duas hz ptes .s. reꝝ additationẽ/ & mẽtis humilationem: & i ð paupes dñr q tpalia bona nõ hñt/ & qui humiles sunt: illi diuitias/ isti honores contemnunt. Sed aduertẽndũ q neutra paupertas pauperes effic̃ beatos/ nisi fuerint pauperes spiritu. dc̃tum enim ad abdicationem tpalium diuitiaꝝ pertinet istud/ q quedam paupertas est necessitatis/ q̃dã volũtatis & h̃ duplex: vna aĩalis altera spiritalis. pᵒ3 paupertatez hñt quos videmus quotidie egẽtes sed btĩ nõ sunt/ nisi nec̃ıuz fuerit volũtariũ. scðam pauptatem .s. aĩalẽ habuerunt quidã phĩ/ vt plato/ & anaxagoras/ & dyogenes/ & plures alij qui non fuerunt btĩ/ qꝛ p laude hominum temporalia contempserunt. Sed pauperes spũ pp xp̃m oĩa relinquentes btĩ sunt. vñ Hiero. non necessitas/ sed fides & deuotio paupertatis beatos facit: vt contemptis oĩbus dño viuant. Quantum vero ad paupertatem humilitatis/ non verbo aut gestu/ sed spũ humilitatis facti sunt. Est enim qui nequiter .i. ficte se humiliat / & interiora eius plena sunt

Btĩtudinis .7.

De corðis mũditia.

De paupertate

dolo.nã signa hũilitat; exteriꝰ monstrat/sȝ grãdi superbie vitio tumet īteriꝰ/dũ p humilia signa ambit mũdi gliã;.Sȝ humilis spũ se bonis inutilē/ꝛ ceteris se reputat īferiorē. 2º videamus de pmio istius paupertatis.Btī.n.sunt.(Qm̄ ipsoꝝ ē regnũ celoꝝ).Regnũ qdē terrenũ angustũ est/q2 tota terra in ꝯparatione celi est qsi punctus/est ēt īfimũ:est ēt nihilominus breue/q2 oīs potētatus breuis.Sȝ regnũ supnũ latũ ꝛ eternũ est:paupeꝝ itaqȝ spũ est regnuȝ celoꝝ.nōdũ in re/sȝ ī spe:vt dič glo. q2 in celis regnabũt: oibus.s.soli/lune/aque/ꝛ syderibꝰ dñantes.Est aũt ꝯgruũ istud btītudinis pmiũ merito paupertatis:vt hũilibus regnũ/ꝛ terrenas diuitias ꝯtēnētibus/celũ ꝛ vtriusqȝ regnũ celoꝝ def.Nã quãtũ ad humiles di. Qui se humiliat exaltabitur : sic certe exaltabitur : vt ad regnum perueniat: quantuȝ vero ad ꝯtēptores diuitiaꝝ dicitur/ q9 cētuplũ accipiēt.Scdȝ pmiũ btītudinis est possessio terre/q̄ mitibꝰ daf.Uñ ait (btī mites qm̄ ipsi possidebũt terrã) de merito huiꝰ btītudinis pmo videamus : est.n. mitis mãsuetus:quē vt dič glo.mēt; aspe ritas seu amaritudo ñ afficit/sȝ oēȝ iniuriã in simplicitate fidei sustinet paciēter.Iste vo nec irritat/nec irritaf/nec nocet/nec nocere cupit:q ēt cedit īprobi; ꝛ vincit in bono malũ. Scdo ponif mãsuetoꝝ pmiũ (qm̄ ipsi possidebũt terrã).ps.Mãsueti hereditabũt terrã.Et est triplex terra.vna q̄ terif. altera q̄ geritur. 3º q̄ qrif:terra q̄ terif ē quã calcamus cuiꝰ possessio/lȝ mãsuetis debita sit: tñ nō ē debitũ pmiũ tãte vtut;: qm̄ vtus mãsuetudinis cũctis terrenis pualet:pmiũ aũt dȝ excedē meritũ. Scda terra ē terrenũ corpus nrm̄

qd gerimꝰ vl gestamꝰ:cꝰ terre nōdũ hēmꝰ possessionē plenã:q2 dñio aīe nō plene subijcif:nã terra ista fame ꝛ siti molestaf/ꝛ laboribꝰ fatigaf/sōno grauaf/morte ꝯsumif nec hēmꝰ ita plenã possessionē huiꝰ terre/qn ista ꝯ volũtatē nr̄aȝ eueniãt:sȝ mites possidēt terrã istã eis prauos.s. irã/libidinē ꝛ cupiditatē subiciētes: possessio tñ nō ē plena:qm̄ ꝛ si exurgētes puos mores calcãt:nō tñ ꝓhibē psit qn prũpãt. 3ª terra ē viuētiũ:de q̄.ps.portio mea dñe in terra viuētiũ:nã scda terra ē moriētiũ:vñ ait apl's.Ro.7.Quis me liberabit de corpe mort; hꝰ.Sȝ h terra mort; in nouissima resurrectione fiet terra viuētiũ/qñ mors vltra ñ erit:mites igif possidebũt terrã viuētiũ/q2 in resurrectione corpus ꝓpriũ ī plena facultate mēt; hēbũt:q̄.n.ex corpore ꝯ nr̄aȝ volũtatē accidũt:tũc nl'lo mō erũt:nã pene corpales.s.fames/sit;/labor/somnꝰ/seniũ/ꝛ mors vltra ñ erũt.Sȝ nec culpe ex ꝯditione corpali puenietes/quale: sf pmi motꝰ ad malũ nō exurgēt ampliꝰ ꝯ mētē/ꝛ sic erit plena possessio terre. Cōgruit aũt istud btītudis pmiuȝ merito mãsuetudis:q2 vt dič.chrys. Existimaf q9 mit; oīa bona sua perdat:iō ꝯriũ ꝓmittif / q9 seipm̄ ꝛ sua oīa cũ stabilitate possideat. Tertie btītudinis pmo meritũ attēdamꝰ: ait.n.(btī q lugēt).Glo. pro suis ꝛ alioꝝ pctis/q luctus est irriguũ īferius:btī ēt q lugēt p desiderio celestis patrie/q est irriguũ superius. Scdo huius meriti premiuȝ ponif (qm̄ ipsi ꝯsolabunf).Jo.xvi.(Amē amē dico vobis q2 plorabit; ꝛ flebit; vos mũdus aũt gaudebit:vos vo ꝯtristabimi/sȝ tristitia vr̄a vtef ī gaudiũ.ps.fm multitudinē doloꝝ meoꝝ in corde meo ꝯsolationes tue letifi cauerũt

Nota 7em Gau-dijs in mētib9 btōrū. ꝙ letificauerunt aīaꝫ meā. ¶ Et nōn dum ꝙ diuina ꝯsolatio septē gaudia facit ad pñs in mētibus electorū. p̄mū q̄dē gaudiuꝫ est q2 ꝯfuета vitia reliquerūt. deut. 33. letare in exitu tuo. i. q2 a pctis recessisti. 2o psal. 20. dedit illi dñs gaudiū de inimicis suis. 2m gaudiū electoꝝ ē: q2 indulgētiā pcōꝝ acceperūt. Cū enī penitēs dd petēt idulgētiā dicens. Ampli9 laua me ab iniqtate mea/ z a pctō meo mūda me: q̄n remissionē accepisset cōfisus ait: auditui meo dab gaudiū z leticiā. i. cū aure interiori audiero te mihi eē placatū. 3m gaudiū est/ q2 bona opa faciunt. Ecc. 3. nō ē meli9 q̄ȝ letari z facere bñ. pūer. 21. Gaudiū iusto est facē iudiciū. i. ꝙ iustū ē rō iudicat. 4m est gaudiū/ q2 tētatiōes vincūt/ z mala mūdi ꝑ xp̄o patiunt. Jaco. j. Oē gaudium estimate frēs cū in tētatiōes varias īciderit;: sciētes q2 pbo fidei vr̄e paciam opaf: pacia aūt opus pfcm̄ h3/ vt sitis pfci/ z integri in nullo deficiētes z. j. Pe. 4. cōicātes xp̄i passiōib9 gaudete. 5m gaudiū electoꝝ ē de spe celestis p̄iie expectatio pūer. x. Expectatio iustoꝝ leti9. Et luc. x. Gaudete q2 noīa vr̄a scripta sūt in cel. Uñ. ps. Letat9 sū3 i hijs q̄ dcā sūt mihi/ ī domū dñi ibim9. 6m gaudiū est de pctōꝝ cōuersiōe. Luc. 15o. Epulari z gaudere op3/ q2. h fr̄ tu9 pierat z inuēt9 est. 7m gaudiū ē ꝺ iustoꝝ scā operatiōe. phy. 3. vos frēs gaudiū meū z corona mea estis h sūt septē pñtia gaudia. S3 8m erit in p̄ia de visiōe diuinitatis. ps. adiplebis me leticia cū vultu tuo: ꝯgruit aūt cōsolatiōis p̄miū merito luct9/ q̄m q tolerauerūt mala pp xp̄m/ debēt hr̄e glīam cū xp̄o zc. 1c aūt btitudinis p9 ponit meritū. (btī q esuriūt z sitiūt iusticiā) vbi aduertēdū in p̄mis ꝙ iustitia est virt9 mētis vnicuiqꝫ reddēs qd suū/ est vt dño religiōis cultū ꝑpingēs pietatē: supiorib9 reuerētiā: eqlib9 affabilitatē: z īferiorib9 curam: bñficis grām: maleficis vindictā: oīb9 vitatē. Cui9 vtutis in gn̄ali sunt due ptes. s. declinare a malo z facē bonū: malū est qd dīna lege vetat/ bonū vo qd ei pcipit p̄m ad negatiā. 2m ad affirmatiua pcepta refert: p hāc aūt vtutē vt dicit. Tulli9 hoīes sunt boni/ q2 oē bonuꝫ cōplectit z oē malum cauet ista vtus. Itē esuries z sitis sunt appetitus vel desideriuꝫ alimenti: eleganter di btī q esuriūt z sitiūt. i. q petūt z desiderāt iustitiā. i. opus iustū pficere: z non dī btī iusti qm̄ dū hic viuim9 ad plenū iustitiā cōseq nō possum9. dic enī Gre. ꝙ nr̄a opa/ aut mala sunt/ aut pura bona nō sunt: vñ nō iustificat in ꝯspectu dei oīs viuēs: magis ḡ possum9 desiderare q̄ȝ possidere iustitiā: vñ sic pitbagoras pfessus est se nō eē sapiētē/ s3 phm̄. i. amatorē sapie: ita vi ri electi nō iustos/ s3 iustitie amatores se arbitrant. iuxta illud diligite iustitiā q iudicatis terrā. Itē desiderīū iustitie xp̄s dic eē appetitū alimenti ꝑ tāto: q2 sic aīalis vita corporali alimento nutrit ne deficiat: ita iustis actib9 vegetat sp̄ūalis vita ne moriat: q enī vacans ocio desistit agere bona/ fame sp̄ūali moritur: pp quod saluatos. Joan. 4. ait Meus cibus est vt faciā voluntateꝫ eius qui misit me: z rursus Jo. vj. operamini cibū qui non perit/ s3 pmanet in vitā eternā iux̄ illud. cibus iusti ad curā. Item duo sunt appetitus alimenti. s. esuries z sitis/ quoꝝ primū ad desiderium presentis/ alterum vero ad desideriū cele

De iusticia.

Iustitiā desiderium.

stis iustitie refert: viri eteni scti q̃3 diu hic viuūt obliuiscentes p̃terito rū/desiderāt semp pficere in merito iusti opis/ z quasi cōtinuā famē hñtes nō saciant gustatis p̃ter istō desideriū/etiā desiderāt p̄r oīa dō subijci/vt nihil sit in eis ?dicēs: z h iustitia erit celestis p̄ie/ q̄n dō erunt oīa subiecta/z ipse oīa in oībus erit/cui⁹ iustitie desideriū. q̄m ardenti⁹ est sitis dī. ps. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū / q̄n veniā z apparebo añ faciē dñi. 3° hui⁹ meriti adduci p̃miuz dicēs. (Q̄m ipsi saturabunt.) dū viuunt in hac idigentia/gustare qdē diuina s3 saturari nō pñt: s3 in cōuiuijs celi/visione saturabunt dei. ps. Saciabor cū appuerit glia tua. Vñ. Ber. ait. O vere felix z gliosa sacietas semꝑq3 cōuiuiū/vbi nulla anxietas/nullū poterit esse fastidiū vbi dīna vitas implebit intell'm/bonitas affectū. Cōgruit aūt h btitudinis p̃miū dside rio iustitie: vt q pp deū esurierunt seruare p̄cepta z sitierunt eterna/ q̄nq3 dño z pane ac fonte saturent pūer. xj. desideriū iustoꝝ oē bonuz q̄ p̄mittit de⁹. Exo. 3 1. Ego ostēdaz tibi oē bonū. ps. Replebimur in bonis dom⁹ tue. 5ᵉ. vo btitudīs p̃mo tangit meritū dicēs. (bti misericordes). Augu. 9°. lib de ci. dei. mīa/ingt/ est miserie aliene in nr̄o corde cōpassio. qua vtiq3 si possumus subuenire compellimur: eius mīe actus. q̄t nor assignat. Raban⁹ .s. elynas/ta3 corporales q̄3 sp̄uales dare. alioꝝ defectus tollerare / z in se peccātib⁹ dimittē/z errātes corrigere. Ber. vō duas sp̄ēs assigt mīe .s. dationē z remissionē. Jn dando aūt tres grad⁹ sunt: p̄m⁹ dare de suis partē. Luc. xj. Q̄d supest date elemosynaz. 2⁹ est dare sua oīa. Mat. 1 9. Ecce nos reliquimus oīa. 3⁹ est summus .s. dare seipsuz. 2. Cor. 1 2. Ego libēter semp impendar p aīabus vr̄is. Remissionis etiam tres sunt gradus. Primus dimittere de debitis. Scd's oīa dimittere. 3⁹ eius etiam/ z se totaliter debet q̄nq3 ma numittere. Bern. Qui in nullo inquit mīe gradu fuerit / in nullo indulgentie erit loco: vt dicit glo. Jnitium mīe est sumet misereri. Ecc. 3° misere aīe tue placēs deo finis vero mīe ē pro alio mori. 2. Re. 1 8. Quis mihi det vt moriar pro te fili mi. ¶ Aduertenda est q̄ duarū virtutū. Justitie .s. z mīe connexio: q̄ vt dicit glo. Justitie lumē est misericordia: mīe virtus est iustitia: z iō altera nō p̄ficit sine altera: phibetur eni mīa sine iustitia. Ecc. 7°. Noli esse nimiū iustus: nimis iust⁹ est qui nō miseret: vñ rigorez iustitie trāsmutat in crudelitatē p̄pter qd necessaria est iustitie mīa/quasi lumē dirigens/ne p̄ceps iustitia sit/ z vltra termīos debitos extēdat: phibet aūt misericordia fieri sine iustitia. Exo. 2 3. nō misereris pauperis in iuditio/q̄ mīa sine iustitia remissio est/nutrix vitioꝝ/nouerca virtutū. pp q̄ misericordie necessaria est iustitia q̄n virtutes z robur sibi p̄stans. 2° huius meriti ponit p̄miū (Q̄m ipsi misericordiā consequent.) q̄ eni dictū est opera nr̄a non esse plene iusta: ideo sufficienter ex ipsis non meremur vitā eternā: indigemus ergo misericordia dei: vt qd ex nostra iustitia obtinere non possumus/ per eiusdez mīam consequamur. Deut. ix. Scito q̄ nō propter iustitias tuas dominus deus tuus dedit tibi terrā hanc optimam in possessionem. Si vero aliquis contemplat vos

Misericordie due sp̄ēs datio et remissio.

Justitie z mīe connexio.

bonis opib⁹ mereri: illud tn̄ sic exiguū est/ q nisi mīe dono superaddatur nr̄e iustitie/ p̄ua erit nr̄a btitudo. Cōgruit aūt excessus mīe p̄miā tis merito ɔnie: qm̄ q̄lē ad primuz quisqȝ legē seruat/ talē ad ipȝ de⁹ expedit. Eccle.16. oīs mīa locum faciet vnicuiqȝ ɿc. 6ᶜ btitudinis premittit meritū dicens. (Bti mūdo corde) Glo. mūdo corde quos nō arguit ɔsciētia pctōꝝ. Ber. munditia/ inqt/ cordis in duobus ɔsistit. s. in veritate z virtute: duo. n. sunt q̄ maculant aiam. s. ignorantia agēdoꝝ/ z ɔcupiscētia noxioꝝ. Primū veritas alteꝝ v̄tus emēdat. Sȝ sic emēdari est de nouo creari. ps. Cor mundum crea in me deus: iō sexto loco munditia ponit: vt hō. 6ª die ɔditus/ per hāc restituat. 2° huius meriti ponit p̄miū. (Qm̄ ipi deū videbūt) n̄ carnis sȝ oculo mentis: h̄ in spe/ in celo re vt deus: cuius visio sufficit mentis desiderio. Joan.14. dn̄e ostende nobis p̄rem z sufficit nobis: iō sufficit/ qꝛ videre ipsuȝ est vita eterna vt dicit. Jo.19. Cōgruit aūt p̄miū istud mūditie cordis siue videat h̄ deus per spēm alienā / siue in patria per suā essentiā: qm̄ illd̄ bonū ē eternū: vt dicit. Augus. s. de. tri. Nō nisi purgatissimis mētib⁹ cernit. 7ᶜ v̄o (btitudinis p̄mo tangit meritū/ dicēs bti pacifici). Sicut dic̄ Aug. 9 de ci. dei. pax est trāqllitas ordinis. Tres v̄o sunt ordines. s. hoīs ad deū/ hoīs ad hoiem/ hoīs ad seipm̄: qbus tribus ordinibus trāqllis. i. perturbatis exsitibus/ pax v̄a efficitur. Pax primi ordinis est superior: per quē hō est pacificatus deo. Ro.5. Justificati p fideȝ paceȝ hēamus ad deū/ qd̄ sit duȝ ei⁹ obedimus p̄ceptis: ei⁹ nō resistim⁹ volūtati z ipi⁹ regimī subijcimur. Pax scd̄i ordinis est exterior ad primū de q̄ ideȝ Aug. vbi s̄ pax/ inqt/ hoium est ordinata ɔcordia z Vpo. xi. de. di no. Pax/ inqt/ oiuȝ inductiua/ z ɔsensus opatiua Ro.12. Cū oib⁹ hoib⁹ fieri pōt pacē hn̄tes: h̄ āt ordo pacis efficit hoieȝ pacificuȝ. p̄mo. Paralip.22. Ob hāc cāȝ paci ficus vocabit. Pax v̄o tertij ordis ē iterior z ɔsistēs ī debito ordine appetit⁹ sensuū ad itelligētiā/ dū rōne aīe vires ordināt: de q̄ pace. Luc. Scd̄o pax hoibus bone volūtatis. Ista v̄o pace hō dr̄ pacatus. Job. viij. pacatū erit hītaculū iustitie tue. Cū g̃ trib⁹ modis fiat pax. s. iteri⁹/ z exteri⁹ z superi⁹: nemo ē pacific⁹ primo exteri⁹/ nisi p̄us fuerit pacat⁹ in seipo: neqȝ pacat⁹ erit sibijpi/ nisi p̄us recōciliat⁹/ z pacificat⁹ supi⁹ ad deū: vn̄ pȝ triplicis ordinis trāqllitas: sȝ quā v̄a pax perficit. Scd̄o huius meriti ponit p̄miū. (Qm̄ filij dei vocabuntur). Ubi aduertēdū qꝛ hō p̄us ex hoste dei fit seru⁹ ei⁹: z h̄ dono timoris: deinde ex seruo fit amicus dono amoris. Tertio ex amico fit fili⁹ gr̄a adoptionis: nec aliqd dignius aūt maius est donū q̄ȝ eē filius dei. Un̄ Ber. Quid q̄rit ampli⁹ seru⁹ nisi vt fiat fili⁹. Si. n. filij z heredes. Ro.8. Cōgruit aūt istud p̄miū merito pacis: qm̄ opus fuit vnigenito pacificare p sanguinē crucis/ ea q̄ in celis z ea q̄ in terris sunt. ¶ Expeditis. vij. meritis. 7. btitudinū / aduertēda sunt tria: quoꝝ p̄mum est/ qꝛ. Mat. v. post istū septenariū duo merita z duo p̄mia ānectunt. Un̄ enim dicit (btī q psecutionē patiunt pp iustitiā qm̄ ipsoꝝ ē regnū celoꝝ). Alterū cū dr̄ (bti estis cū maledixerint vobis hoies/ z psequuti vos fuerint/ z dixerint oē malū aduersuȝ vos mētientes pp me/ gaudete z exultate in illa die/ qm̄ merces vestra copiosa ē i

Justitie z mie connexio.

Pacis tres sūt ordines.

celis.) Nec aūt duo ſm glo. nō po
nunſ in numeꝛ cū p̄cedētib⁹/ qꝛ p̄
mū meritū ē d̄claratiuū p̄cedētiū.
Nā vtꝝ v̄e aliqs ſit paup ſpū: vtrū
ſit māſuet⁹: vtꝝ lugeat: vtꝝ deſidēt
iuſtitiā: vtꝝ ſit miſericors mūd⁹ cor
de ꝛ pacificus: dū p̄p iuſtitiā pſecu
tōes patiſ/ declarat: hui⁹ ēt btitu-
dinis p̄miū eſſentialr/ nō ponit in
numeꝛ cū p̄cedētib⁹: ſꝫ idē ē/ cū p̄⁹/
niſi forte qs dicat/ ꝙ. 7. btitudīes p̄ᵉ
ad aureā ptineāt: octaua v̄o ad au
reolā q̄ martyrib⁹ daſ. ſm v̄o meri
tū ꝙ h̄ addiſ. ſ. bti eritis cū maledi
xerint vobis hoīes/ ē diſtinctiuū p̄
cedētiū. Quot modis. n. fiat pſecu
tio p̄p iuſtitiā h̄ diſtiguiſ: ꝛ iō p̄mi
uꝫ ei⁹ cōplectiſ p̄cedētia/ cū d̄r: mer
ces vr̄a copioſa ē i celis. 2° vidēdū ē
q̄uo p̄oꝛib⁹. 7. clauſul electi viri bti
ſūt. Eſt aūt gn̄alr btitudo q̄dā fal
ſa/ alia aūt v̄a. De p̄ª. Eſa. 3. qui btm̄
te dicūt/ ipſi te d̄cipiūt. De 2ª Jo. 13.
Si h̄ ſcitis vere bti eritis ſi feceri-
tis ea. p̄ª btitudo diſtiguiſ in duas:
in prauā ꝛ vanā: praua eoꝝ eſt bea

Btitu-do q̄dā falſa q̄-dā v̄a.

titudo q letanſ/ cū malefecerint/ ꝛ
exultāt in reb⁹ peſſimis: quoꝝ falſa
ꝛ praua btitudo v̄a ē miſia. vn̄ Au
gu. 13. de tri. velle. n. qd̄ nō deceat/
idip̄m ē miſerrimū: nec tā miſeꝝ ē/
nō adipiſci qd̄ velis/ q̄ꝫ adipiſci vel
le qd̄ nō oporteat. Uana btitudo
ē eoꝝ q in reb⁹ mūdanis fines ↄſti
tuūt. ps. Btm̄ dixerūt pp̄lꝫ cui. hec
ſūt. ſ. mūdana/ diuitie/ dignitates/
ptātes/ glīe/ ꝛ voluptates. Sꝫ omiſ
ſis iſtis falſis btitudinib⁹/ v̄a btitu
do diſtiguiſ i btitudinē diminutā/
ꝛ btitudinē pfectā. Uera/ ſꝫ dimi-
nuta btitudo ē i actib⁹ v̄tutū p̄ſtē
vite: ꝙ. n. v̄a btitudo ſit/ pꝫ auc̄te
macrobij dicētꝭ. ꝙ ſole v̄tutes btm̄
faciūt: qd̄ āt n̄ ſit ↄpleta btitudo pꝫ
auc̄te Aug. 13. d̄ tri. dicētꝭ. btūs nō
ē/ niſi q hꝫ oīa q̄ vult/ ꝛ nihil mali
vult: qcunqꝫ aut q̄ꝫtūcūqꝫ v̄tuoſus
dū hic viuit/ lꝫ nihil mali velit/ non
tn̄ hꝫ oīa que vult: vellet. n. nec car
nis/ nec mūdi pati moleſtias: vel-
let īmortalitatē: vellet ēt deū vide-
re: iōqꝫ nō eſt plene btūs. Summa
v̄o ꝛ plena btitudo erit poſt h̄āc vi
tā/ cū videbiſ d̄s nr̄a btitudo. Eccl.
45. Btificauit illū in glīa. Hijs vi-
ſis: aduertēdū/ qꝛ. 7. merita btitudi
nū v̄a q̄dē ſūt btitudo/ cū ſint act⁹ p
fecte v̄tutis: ſꝫ tn̄ diminute ꝛ ipfe-
cte btificāt: pꝫ. n. ꝙ pauptas/ luct⁹/
ꝛ deſideriū iuſtitie/ diminuta bona
ſūt: ſilr ꝛ reliq̄. pfecte aūt btitudi-
nes ſūt p̄mia p̄dcis meritis debi-
ta. ſ. regnare in celis/ poſſidere ter
rā viuētiū/ ↄſolari/ ſaturari/ deū vi-
dere/ ꝛ filiū dei eē: qm̄ ſūmā btitu-
dinē bti diminute merenſ ꝛ ſpant
vn̄ pꝫ ꝙ merita iſta v̄tutuꝫ tripl̄r
btificāt. p̄° q̄dē p̄ſti btitudine v̄tu
tū. 2° btificāt pſcā ꝛ ſūma btitu-
dine dupl̄r. ſ. ad eā diſponēdo me-
ritorie: ꝛ eā ſperādo ſecure. Sed lꝫ
tripl̄r btificēt: totū tn̄ ē diminutū
ꝛ ip̄fectū/ donec veniat qd̄ pfcm̄ ē/
ꝛ euacueſ qd̄ ex p̄te ē. ¶ 3° aduer-
tēdus ē ordo meritoꝝ ꝛ p̄mioꝝ: ꝛ
q̄ꝫtū q̄dē ad merita ptinet/ initiū ꝛ
fūdamētū eoꝝ ē humiliatio ſui/ ꝛ
abdicatio ſuoꝝ: iō p̄m locū obtinet
pauptas ſpūs: qꝛ initiū ſapīe timor
dn̄i. Uñ duo iſta p̄ueniūt. Seqſ mā
ſuetudo/ qꝛ vt dicit glo. Nō ē mitis/
q̄n p̄us paup nō fuerit: ipoſe eſt. n.
2m gdū aſcēdere/ niſi p̄m app̄hēde
ris: qꝛ iter diuitias/ curas/ ꝛ odiū/
anim⁹ nō ē mitis: ſꝫ qꝛ iter ſcli cu-
ras lenitas ai ſepe irritaſ luctu ſit
repatio māſuetudinis: q aūt pau-
p lugēs ꝛ mitis ē/ accēdiſ d̄ſiderio
iuſtitie/ vt p̄ficiat dei volūtatē: q v̄o
ſitiuit iuſtitiā/ ad gradū iā p̄ōt miē

altiorē ꝯscēdere qꝛ nō bñ miseref q nō iustus ē:hijs aūt altior est mūditia cordis:sȝ pax q̄ exupat oēȝ sensuȝ cūctis ꝑeminet. ¶ Quātū vō ad ꝑmia btitudinū silr rectus appet ascēsus ordis:ꝑmū.n.ꝑmiū ē vt terrenus hō fiat celestis:imo q̄ ipsis celis īpet:sȝ min⁹ ē dñari celis/nisi qsq3 seip3 possideat:iō excelsior btitudo ē possidē terrā:sȝ hāc exupat ꝯsolatio o ē gaudiū ꝯtinēs:maius aūt saturari veris bonis q̄3 ꝯsolari: saturitatē vō supabūdātiā quā largif mīa:sȝ excellius est deū videre pñtialr/a quo ꝑueniūt ꝯsolatio saturitas/ꝛ supabūdātia. Ultimo cūctoꝝ eminētissimū ē hēditario iure hre deū q̄ filijs ei⁹ daf:q̄ oīa btitudinis ꝑmia vnicuiq3 merito vtutū ds largif. Sȝ p appropriatōeȝ q̄dā ꝯueniūt singula singulis:itaq3 ꝯcludamus saluatoris sniaȝ. (bti q audiūt vbū dei ꝛ custodiūt illō) vbuȝ dei septē meritoꝝ q audiūt discernēdo/ꝛ custodiūt obseruando/ bti sūt. Jac. 1. Qui ꝑspexerit i lege ꝑfecte libertatis ꝛ pmāserit in ea:nō auditor obliuiosus/sȝ factor opis. hic beatus in facto suo erit. h btūs diminute/in futuro complete.

¶ Fer. ij. post. iij. dñicā i. xl. Scdm Lucam. cap. 4.

IN illo tpe. Dixerunt pharisei ad iesū. Quāta audiuimus fcā in capharnauȝ:fac ꝛ hic in patria tua. Ait aūt. Amen dico vobis, qꝛ nemo pphetā acceptus ē in patria sua. In veritate dico vobis: multe vidue erāt in diebus helie in israel, quādo clausuȝ est celū, annis tribus, ꝛ mensibus sex: cū facta esset fames magna in omni terra: ꝛ ad nullā illarū missus est helias, nisi in sareptā sydonie, ad mulierē viduaȝ. Et multi leprosi erāt in israel sub heliseo ppheta: ꝛ nemo eoꝝ mundatus est, nisi naamā syrus. Et repleti sūt oēs in synagoga ira, hec audientes. Et surrexerūt, ꝛ eiecerunt eū extra ciuitatem: ꝛ duxerūt illum vsq3 ad supciliū montis: super quē ciuitas eoꝝ erat edificata, vt precipitarēt eum. Ipse aūt trāsiens: p mediū illoꝝ ibat.

¶ Sermo pm⁹ 1ᵉ ferie post tertias dñicā in q̄dragesima ꝛ i ordie. 99.

1 Uāta audiuim⁹ fcā i capharnaū fac ꝛ h in patria tua.) Luc. 4. breuiter d h hi Mathe. 13. ꝛ Mar. 7. decimaseptia pniuȝ māsio df celata/qd iterptaf ꝯgregatio: vel ecclia vēit:sic ait btūs aug. sup ps. 81. Ppls iudeoꝝ df synagoga ꝑ pe/qd iterptaf ꝯgregatio:multitudo aūt fideliū spālr df ecclia.i.ꝯuocatio:qꝛ noim rō h ē/qꝛ ꝯgregari solēt et pecora: ꝯuocari aūt magꝭ ē rōne vtētiū/sic sūt hoies:ꝛ qm tātū differt multitudo fideliū a cetu iudeoꝝ/q̄tū distāt hoies a bestijs: iō ppls ille dict⁹ ē synagoga.i.con

Māsio 17. celata.

Eccl̄a est fideliū ꝯuocatio.

gregatio: multitudo vo fideliū ecclesia. i. ɔuocatio appellat. Rursus ɔuocata veniūt/ɔgregata ipellūt. Sic ait Uirgi. Tityre coge pec9. iō vocata ecclia venit ad se vocās dei vbū: iudeoꝝ aūt māsit ɔgregatio i isidelitate. Sic pns dclat euāgeliū: s q̄ p figurā naaman ꝛ vidue vocatio gētiū/p cives aūt xp̄i reprobatio iudeoꝝ itelligr. Jn tres vo ptes ip̄z euāgeliū diuidit. Jn qrū p9 regrit a xp̄o ostātatio ptātis. Jn 2a po de negatio eqtatis. (ait āt. amē dico.) Jn 3a subseqt ɔmotio malignitatꝫ (Et repleti sr.) ¶ Circa pm āt duo tāgit. p°. n. supponit fcm̄. 2° regrit faciēdū miraculū. Judei qdē suppo nūt xp̄m fecisse miracula dicētes. (Quāta) numero ꝛ magnitudine: multa. s. ꝛ mira. (audiuimus fcā.) p te opa (in capharnaū.) metropolis ē galylee/ibi cēturiōis fuū. Matt. 8. ibi p tegulas demissū palyticuꝫ. Mar. 2. ibi reguli filiū. Jo. 4. ibidē plres alios lāguētes restituit sanitati. Nā ipsam ciuitatē plies sui p̄sentia honorauit: coruscauit miraculis: ꝛ p̄dicatiōib9 erudiuit: sic vt ex h dcā sit ciuitas xp̄i. Mat. ix. Cui tn̄ ciuitati venerāti qdē xp̄i opa/sꝫ nō agēti pniaꝫ ipse cōminat9 ē gehēnā iferni. Mat. xi. Jtē regrūt ɔciues a xp̄o mira. (Faculuꝫ ꝛ hic in pria tua.) Nazareth xp̄i pria fuit/in q̄ ɔcept9 ꝛ educat9 ē: vt dr Mat. ij. ꝛ Luc. ij. Sꝫ relicta pria habitauit in capharnaū. Mat. iiij. a q̄ plimis fcis miraculis cū redisset nazareth/nazareni petierūt ab eo vt alibi facta

2 miracula apd ipos ēt facēt. Quoꝝ petitio pcessit qtuor ex causis. p° qdē exigūt a xp̄o miracula fieri pp honoris cupiditatē. q̄si dicāt. magis teneteris tuā q̄ alienaꝫ honorare priaꝫ: q ergo miraculis honorasti capharnaum/honora ꝛ nazareth. Scdo exigūt miracla pp bn̄ficiū necessitatē qnasi dicāt. magis debes subuenire ɔciuibus q̄ alienis: iō ante p̄dicta verba dixerūt: medice/cura teipsum. i. tuis cōciuibus curam medici exhibe. Tertio hoc exigunt pp̄ter incredulitatē: que eniꝫ de eo dicebant non credebant dicentes. Unū huic sapia ꝛ virtutes? nōne h est fabri filius/ꝛ mater eius dr maria? ꝛ scandalizabant in eo. Quarto miracula exigūt pp delectationē nouitatis/nō autē vt edificent: vanū ē aūt omne miraculū/quo aut fides nō ɔstruit: aut vita non corrigit: ideoqꝫ fiunt miracula sanitatū in corpib9/vt graviores cordiū sanent languores. ¶ Nota fm allegoriā q capharnaum gentilitatē/patri vero xp̄i iudeam designat: vtrobiqꝫ aūt fecit xp̄s miracula: nam de iudeis dicit Joā. xij. Et cū tanta signa fecisset coraꝫ eis/non crediderūt in eum: ꝛ eiusdem xv. Si opa non fecissem in eis/que nemo alius fecit/pctm̄ non haberēt. Jn gētib9 aūt fecit magna opa p̄dicantibus aplis. Mar. 16. predicauerūt vbiqꝫ/dn̄o cooperāte/ꝛ sermonē ɔfirmante/seqntibus signis. maiora vo fcā sunt miracula in gētibus q̄ in iudeis. Sicut dicit Jo. xiiij. Qui credit in me opera que ego facio ꝛ ipse faciet/ꝛ maiora horum faciet/magna qdem sunt opera sanitatū corpaliū iudeis collata: maiora vero sūt sanitates vitiorū ɔcesse gentibus: vnde in collationib9 patrū dixit abbas nesterotes. Re vera maius miraculuꝫ est de ppria carne fomitē eradicare luxurie/q̄ expellere immundos spūs de corporibus alienis. Et magnificētius signū est vtute patiētie/ mo

Nota q̄ re naza reni pe tierūt a xp̄o mi racula opari.

Nota al legoriā.

Nota dictū i co lationi bus pa trum.

tus iracūdie cohercere / q̄ aereis p̄ncipibus impare. Et plus ē exclu dere de corde p̄p̄o edacissimos tri stitie morsus q̄ iter valitudines al teri⁹/febresq3 corpeas expulisse: po stremoq3 p̄clarior v̄t⁹ sublimiorq3 p̄fectus est aie p̄p̄rie curare lāguo res/ q̄ corpis alieni. Ad hec vero maiora signa virtutū non puene rūt iudei/sed gentes: q2 illi mirabā tur potentiā/gentes aūt mirabā tur iustitiā: vnde Augu. xiij. lib. de tri. Diabolus vitio puersitatis fa ctus est amator potētie/ et desertor oppugnatorq3 iustitie: quē hoīes tā to magis imitanť: q̄to magis ne glecta iustitia poᶜ student. Sed vt ab hac puersitate reuocarenť/ pla cuit deo/nō poᵃ s3 iustitia vincere diabolū. Sicq3 hoīes p iustitiā xp̄3 imitenť/nō p poᵃᵐ. Non q poˢ q̄si malū fugiēda sit. S3 ordo s̄uādus est/vt p iustitiā boni opis ad poᵃᵐ btē imortalitatis pueniať. Nā cu3 due res btm̄ faciāt. s. bn̄ velle/ et pos se qd velis: non d3 esse talis puersi tas/vt posse qd velit/homo eligat: et bene velle negligat: q̄n potius prius studeat hr̄e bonā volunta tē/magnā postea habiturus ptātē: bona v̄o volūtas purganda est a vitijs/que vt ab ipsis nō vincanť/ etiā nunc optanda est ptās/ sed cō tra vitia: velit ergo hō prudēs esse: velit fortis: velit tēpatus: velit iu stus eē: atq3 vt hic veraciter possit potētiā plane optet vt potēs sit in seipso/et miro mō aduersus seipsu3 p seipso. Cetera vero q̄ bn̄ vult/nec tn̄ pōt: sicut est imortalitas/ et vera ac plena felicitas/ desiderare non cesset/ et patiēter expectet. Et q2 iu dei soli poᶜ innitebanť ad eius nō puenerūt effectum: gentes aūt p iustitiā fidei q̄ vtiq3 via ē ad poᵃᵐ maiorē virtutis habuerūt effectū.

¶ Itē nota moral'r p° q2 caphar naū designat statū pctī: iterp̄tatur enī capharnaū villa ɔsolatōis/sine ager pinguedinis: ex abūdātia vero tpaliū et ɔsolatōe mūdi p̄cedit iniq tas. ps. p̄dijt q̄si ex adipe iniqtas eoz. Hiere. v. Saturaui eos et me chati sūt. Cui⁹ rei figura p3 eiusdē xiij. vbi dr̄ q Hieremias lūbare su u3 abscōdit i fouea flumis euphra tes: q cū postea regsuisset iuenit illud putrefactū/ita vt nll'o vsui ap tū eēt. Lūbare qd restrīgit lūbos/ castitatis designat ɔtinētiā: q̄ lūbo rū voluptas restrīgiť. Un̄ Greg. Lū bos. n. restrīgim⁹/cū carnis luxuri a3 p ɔtinētiā coartam⁹. Euphrates v̄o frugifer iterp̄tať/in quo intell'r abundantia rez p̄ītiu3. Et qm̄ vt ait Bernardus. Castitas piclitať in delitijs: idō lumbare in euphrate cōputruit: hinc ergo. s. ex caphar naū agro/videl3/pinguedinis venit corruptio mētis. Et qm̄ magn⁹ vbi q3 iacebat egrotus/magn⁹ ad nos descēdit medicus/ad pctōres de niq3 venit sanādos. Itē patria xp̄i aut celū/aut iustitia sanctitatis est. hic magna q̄dem/sed maiora facit in iustificatiōe pctōz. Nam vt Au gu. ait mai⁹ opus ē iustificatio im pij/ q̄ p̄ductio celi et terre. Itē hec maiora dei opa in seipsis admirā tur penitētes. Unde in collationi bus patrū ait abbas theremon. Quis non mireť ac toto p̄clamet affectu/ q2 ego cognoui q magn⁹ ē dn̄s/cum vel se/vel alium quēpia3 ex rapacissimo liberale3/ex p̄digo ɔtinentem/ex superbo humile3/ ex delicato ac tenero squalidum et hirsutum perspexerit? Quis non miretur cum instabilem ventris ingluuiem compressam / et quemq3 3

inextinguibilez credebat libidinis ignem / in seipso sen serit friguisse? Et eū qui etiā irritabatur obsequijs / quis non miretur ad tātam peruenisse mansuetudinis lenitatem / vt nō solum non commoueatur / sed etiā congaudeat percussus iniurijs? Item ad horum operū magnitudinē consideranda hortatur nos dauid di cēs venite et audite et narrabo oēs qui timetis deum / q̄nta fecit anime mee: nec oz maiora hijs miracula q̄rere: nā vt recitat ipse abbas theremon. Cū apud alexādriam senex quidam ex eremo turbis īfideliū circūfulsus / nō solum maledictus / verūetiam grauissimis īpellētium vrgeretur iniurijs / eiq3 a subsanātibus diceretur qd miraculuz xp̄s vester fecit quē colitis / ille ait: vt hijs ac maioribus si intuleritis nō mouear / nec offendar iniurijs. Et in collatiōe abbatis nesterotis dicitur. maior quippe virtus et sublimior gratia est internā libidinē carnis extinguere / q̄3 nequitias demonū extrinsecus irruentes / aut signo crucis subiugare / aut de obsessis corporibus dei virtute propellere.

¶ Sermo. 2. secūde ferie post tertiaz dn̄icā in xl^ma et in ordine. 100.

1 SEcūdo cū dicitur (ait aūt. amē dico vobis) ponitur iusta denegatio miraculi qd petebāt: nā duobus qu e illi obiecerāt ipse rn̄dēs. Eundez eni reprehēdebāt: p° q sui os ciues negligerēt. 2° q alienis p ficeret / q̄b⁹ duob⁹ rn̄det. Et primo ōndit q suis ciuib⁹ iuste beneficia subtrahuntur. 2° q eadē beneficia alienis pie īpēduntur (In veritate dico vobis.) Circa primū aūt duo tāgit. Primo qdem dicti veritatē (ait autē. amē) .i. vere (dico vobis.) Jo. 18. Ego in hoc natus sum / et ad h veni in mūdum / vt testimoniū phibeā veritati. Jtē tāgit ciuiū indignitatē (qr nemo ppha accept⁹ est). i. honorat⁹ / vel nemo acceptus. i. creditus est eē propheta (in p̄ria sua.) nec in cognatiōe sua / nec in domo sua: vt dicit marcus. ¶ Et nota qr dominus ipse cui oēs pphete testimoniuz phibent cōnumerat se prophetis. ipse eni est de quo ait moyses Deut. 18. Prophetam de gēte tua suscitabit tibi dn̄s / quē suscitatum turba cōfitetur. Luc. 7. Propheta magnus surrexit in nobis. hunc et esse qui pmissus erat in lege populus pfitetur. Jo. 6. Hic est vere ppheta qui vēturus est in mūdū. In patria vero sua fuit christ⁹ sine honore: qr vt dicit Beda. Prope moduz naturale est ciues semp ciuib⁹ inuidere: familiaritas enim parit cōtemptū. Et peioris ↄditiōis timent videri q melioribus cōuersati: ipsorū tamē non imitātur vtutē q̄tinus ad cōtemptū ex familiaritate puenientē narratur simile: nā arborē pirū quidam vēdidit cuidaz plaste / q ex eius stipite imaginē dei formosissimā pfecit / quā cū oēs venerarentur / hic solus cuius pirus fuerat nō colebat / et ab alio de irreligione corrept⁹. Ego / inqt / noui q illa imago pir⁹ mea fuit i horto meo nata. Sil'r vt dicit beda h loco iudei nō ↄsiderāt pn̄tia xp̄i opa. Sed fragilē recordantur infantiaz / quasi nō et ipsi per eosdē etatū gradus ad maturam etatē venerint: qr igitur debituz xp̄o nō īpēdebāt honorē / nec eū acciperebāt vt pphaz: iō idigni erāt q bus ipse vtutū beneficia largiretur. ¶ Jtē nota q apd solos iudeos añ xp̄i aduētū fuit copiosa gr̄a pphie / et tn̄ nō fuerūt eis pphete accepti / quos psecuti sunt corporalr. Act.

vij. quem pphetarū nō sunt perse-quuti patres vestri / ꝛ occiderunt eos qui prenūtiabant de aduentu iusti: ꝛ hinc euenit vt sensum quoqꝫ pphetie nō ītelligerent. Esa. 6. Exce ca. cor ppli huius / vt vidētes nō vi-deāt / ꝛ audientes nō intelligant: iō qꝫ nō receperunt dñm ꝓphetaruꝫ cui oēs pphete testimoniuꝫ perhi-bent. Ro. 1. ꝙ ante ꝓmiserat per ꝓ phetas suos in scripturis sctīs de filio suo. ¶ Item nota ꝙ nazareni quamq̄ꝫ sint compatriote xp̄i: fru-stra tamē de ipso presumunt / q2 nō caro / nec locus facit acceptum deo ideo inter cognatos ꝛ notos non est inuentus xp̄s: vt dicitur Luc. ij. Carnalis enim ꝓpinquoꝝ affectus ꝛ secularis p̄te inordinatus amor re pellunt a cognitiōe dei: iō mlti sunt hodie nazareni a xp̄o / vꝫ / nazareno dcti xp̄ani / qbus tñ nō ꝓderit titu-lus iste noīs / q2 xp̄m nō accipiunt /
2 nec iteri⁹ / nec exteri⁹: iteri⁹ qdē non īduūt nouū. i. ꝯuersatiōnē noui ho minis xp̄i nō susc̄ipiūt: sꝫ nec / in mē bris suis pauperibus / vꝫ / xp̄m susci piunt exterius xp̄iani: q̄ sunt ꝛ na-zareni. Sꝫ q2 xp̄m nō accipiunt fa-cto nec verbo tm̄ / dicet eis in nouis simo illud Luc. 13. Nescio vos vñ sitis discedite a me oēs operarij ini quitatis: bene dicit oparij iniquita tis / q2 nō acceperunt virtutē sꝫ vi-tiū. Superbi eniꝫ nō accipiunt xp̄i humilitatē / nec auari ei⁹ pauperta-tē / nec luxuriosi eius castitatē / nec iracundi eius mitiditatē / nec inui-di ei⁹ benignitatē / nec gulosi sobrie-tatē / nec fallaces veritatē / nec mali-gni charitatē: iō repellunt a regno. xp̄i. ¶ Deinde cū dicit. (In veritate dico vobis) duoꝝ pp̄hāꝝ exēplis he lye / vꝫ / ꝛ helisei ꝓbat beneficia iuste subtracta ciuibus / pie fuisse alienis collata p̄m bñficiū fuit ꝯ famis mo lestiam. 2m ꝯ lepre maculā ibi. (Et multi leprosi.) Circa p̄muꝫ duo fac̄ p̄o. n. tāgit dicti veritatē. (In v̄itate dico vobis) q̄ v̄itas suꝫ ꝛ mētiri nō possuꝫ numeri. 23. non est de⁹ q̄si hō vt mētiat. 2o cū dicit (multe vi-due) ponit exēpli qualitatē / circa qd̄ tria facit. p̄o. n. ponit gñale oīb⁹ di-spendiū. 2o subtractū ciuib⁹ ibi dl nm. (Et ad nullā eaꝝ). 3o collatuꝫ alienis bñficiū. (nisi ī sarepta). Tri plex v̄o incōmodū ponit in p̄a pte. s. viduitatis / siccit̄s / ꝛ famis. 2m ibi (qñ clausuꝫ ē.) 3m ibi (cū facta eēt fames). Circa p̄muꝫ aūt duo tāgit. p̄mo viduitatis multitudinē (mlte vidue erāt in israel.) Miere. xv. mul tiplicate sunt mihi vidue ppli hui⁹ sup harenā maris: in q̄ duplex est tribulatio: q2 multi mortui sunt vi ri / ꝛ mlte desolate relinq̄ntur mulie res. Iteꝫ tangit pphie celsitudinē. (In diebus Helye). i. dieb⁹ qb⁹ fuit in terra pphāns / ꝛ mirabilia opās Ecc. xlviij. Sic amplificat⁹ ē Helyas in mirabilib⁹ suis. ꝛc̄. ¶ Deinde cū dicit. (Qñ clausuꝫ est) ponit scd̄am tribulationē siccitatis. Et duo tan-git. p̄mo quidē sbtractā celestis mu neris influentiā. (qñ) .s. dieb⁹ helye (Clausum est celū). h̄ clausura fuit subtractio v̄tutis celestis nō influē tis pluuiā: q̄ qdē sbtractio fcā ē ad imperiū helye / vt punirent̄ diue le gis trāsgressores. Sic̄. n. ait. 3. Re-gū. 17. viuit dñs de⁹ israel añ cui⁹ cōspectuꝫ sto. Si eꝛ annis hijs ros erit pluuia / nisi iuxta oris mei v̄bū. Ecc. 48. v̄bo suo cōtinuit helyas ce luꝫ. Itē tangit longi tpis ꝑmanen-tiā. (annis tribus / ꝛ mensibus sex). vnde patet ꝙ illa celi clausura non fuit naturalis: nō enim nā patitur tantū tempus esse absqꝫ pluuia in

eis regionibus vbi esse consueuit. ¶ Deinde cũ dicit. (Cũ facta esset) ponit tribulationẽ tertiam famis. Cuius primo tãgit magnitudinez. (Cuz facta esset fames magna). 3. Re. 18. Erat aũt fames vehemens in samaria. Eccli. 48. Induxit in eos famẽ qui nõ poterãt sustinere pcepta dñi. Itẽ tãgit eiusdẽ famis latitudinez. (in omni terra.) Gen. 41. Interim fames omnẽ terram pmebat vehemẽter. ¶ Deinde cuz dicit. (Et ad nullaz) ostẽdit q in tot tribulatiõibus non est prestituz re

3 medinz ab helya ciuibus suis. (Et ad nullaz earum.) viduaz. s. populi israel. (missus est a deo helyas.) vt cõsolaret tristem viduam. z ciba ret esuriẽtem: iuste quidem nõ est missus est ad ciuiũ suorum viduas/ quia iuste patiebãtur viduitatem z famem. Esa. 9. Pupillorũz eius z viduarũ nõ miserebit/ quia omnis hypocrita est z neq̃: z vniuersum os locutũ est stultitiaz. ¶ Deinde cum dicit (nisi in sarepta.) ostẽdit/ beneficiuz prophetie collatuz fuisse alienis. Nõ enim missus est helyas (nisi in sarepta.) ciuitas parua est prouĩtie Sydonie z est regio gẽtiliũ/ qui nõ erant ex filijs israel/ ad mulierez viduã in sarepta habitãtez. ¶ Hystoria notissima est. 3. Re. 17. Cum enim siccatus esset torrẽs quo vtebat helyas: ait ad eũ deus. Surge z vade in sarepta sydoniorum/ z manebis ibi: precepi enim mulieri vidue vt pascat te. Cuz venisset ergo ad portam ciuitatis/ vidit mulierẽ colligẽtem duo ligna/ a qua petijt potuz aque. Et illa cuz pergeret aquã deferre/ iterum clamãs petijt buccellã panis: cui respondit se nõ habere nisi pugillũz farine z modicũ olei: ideo ait se colligere ligna duo vt faceret sibi z filio cibuz/ z postea moreretur. Rursus helyas eius fidem probãs ait/ ne timeas. In verbo enim dei tibi dico. Non deficiant farina z oleum donec dñs pluat super terram. Sz tamẽ mihi primũ fac subcineritiũ panez de ipsa farina/ postea facies tibi z filio: abijt mulier z fecit iuxta verbum helye/ nec defecerũt farina z oleuz. Diuus mulieris quãq̃z alienigene deuota pietas cõmendatur. primo quidẽ quia nũc erat intẽta operib9: nam necessaria sibi omisit vt helye offerret aquaz. Itẽ pacientiam habebat in fame z paupertate sic tenui/ vt solũz pugillus farine esset in domo eius. Itez nõ est exasperata ex iportunitate/ primo aquã / postea panẽ petẽtis. Sed mansuete respondit. Itẽ fidez securaz habuit nõ timens prius dare panẽ prophete/ ne sibi deficeret: quis putasset margaritã istaz preciosaz latuisse in gente alienigena? quis tã apud iudeos/ immo apud xpianos tãtã habuit in necessitatibus patientiã: in pauptate sufferẽtiã in aliorũ miserijs mĩam: in re tenui largitatem in periculo defectus cõfidẽtiã z securitatẽ: q̃ digna fuit helyã recipe/ ab eo pasci/ z eundez pascere: quia sola pietatis opera deum recipiũt. Uñ in fractione panis cognitus est xps: z abrahaz atq̃z loth hospitalitati intendentes / angelos receperunt. beatus etiã martinus parte clamidis quã pauperi dederat / xpm induit. Et beatissimus Greg. cõuiuaz habuit angelũ / imo xpm cui in pauperis z naufragi spẽ iussit dari elemosinam. ¶ Allegorice qdem ɔsiderãda sunt plura pmo quidẽ q alarũ nrarũ legitim9 spõsus nõ est nisi vnũ ops

Nota historiam d vidua in sareptam sidonior

Christus spõsus aiarũ nrarũ.

filio dei pris. Hiere. 3. Ego vir vr̄ ⁊ assumam vos: hic vero spōsus nō viciat mentis integritatē / sed conseruat / quin potius corruptam reformat. ij. Corin. xj. Despondi vos vni viro vginē castā exhibere xpo. Jpi⁹ aūt spōsi casta ɔiunctione gl'iosa ples vtutū ɔcipi t / vsi mens nr̄a fecūdat: ipse enim ait. sine me nihil potestis facere: ⁊ apl'us nō sumus / inquit / sufficiētes cogitare aliqd a nobis tāq̄ a nobis / s̄ȝ sufficiētia nostra ex deo est. Jtem p̄us q̄ȝ spōsus iste humanis copularet mētibus / multa ⁊ magna viduitas erat in mundo / quā plangit hieremias in Trenis. facta ē q̄si vidua dn̄a gētiū. Passiones sensualitatis gētes sunt qbus dȝ mens preesse rōnis vigore. Sed caret honore viri ⁊ fecūditate plis / nisi verbuȝ sibi ope copulet. Jtem dies helye fuerunt t̄ps pphetie promittētis hunc spōsum aīaꝝ / q̄ toto tēpore cū ꝓmissione māsit viduitas Esa. 47. venient tibi hec duo in die
4 vna / viduitas / ⁊ sterilitas. Osee. 3⁰. dies multos expectabis me / ⁊ eris sine viro. Iteȝ celum est respectus celestis gr̄e / aut ipsa celestis gratia. Clausum aūt fuit celum istud oī tēpore anteq̄ xps spōsus veniret i mūdū: neq̄ȝ. n. facta ē iustificatio culpe / neq̄ȝ celū gl'ie quisq̄ȝ hoīum igredi potuit. Deut. xj. Jratus dn̄s clausit celum / vt pluuie nō descēdant / nec terra det germen suū. Jtē ista clausura fuit / tribus annis / ⁊. 6. mensibus qd̄ ē dimidiū hebdomadis annoꝝ / in q̄ dimidio / vt expōit Tertulianus / pphetiā Danielis xps tāq̄ȝ spōsus pcessit ex vtero vginali: tūc .n. adipletū ē illd̄ Esa. xlv. Rorate celi desup / ⁊ nubes pluāt iustū / aperiatur terra ⁊ germinet saluatorē. Uel est. Solis cursus annū / lune auteȝ cursus efficit mensem. p lunā itaq̄ȝ p̄ntiuȝ rex deficiens dispēsatio / per solem aūt noticia dei pōt intelligi. Rursus senarius numer⁹ ad operationē tpis p̄ntis refertur / qꝛ sex diebus licet opari. p̄m⁹ annus fuit inuestigatio nālis rōnis / ab adam vsq̄ȝ ad legē. 2⁹ fuit eruditio legis / a moyse vsq̄ȝ ad dauid. 3⁹ fuit reuelatio pphie / a dauid vsq̄ȝ ad xp̄ȝ: g hos v̄o tres annos obnubilati solis nō est cognita diuinitas q̄ toto etiā tpe fuit defect⁹ iustitie in ope: nā luna defectuȝ patit: id̄ senarius operis fuit imperfect⁹ quo nec dei notitia clara fuit in tribus annis / nec operis iustitia plena fuit in sex mensibus: id̄ celū clausum erat do nec venit tpis plenitudo / in q̄ misit deus filiū suū factū ex muliere / factum sub lege. Jtē fames magna facta est i oī terra: omnis terra homo est: Judeus / ⁊ gētilis: cuius fames erat magna / desiderium salutis / ⁊ appetitus grate ac veritatis.
amos. viij. Mittā famem in terrā / non famē panis neq̄ȝ sitim aque: s̄ȝ audiendi verbū dei. Iteȝ helyas q interpretatur deus dn̄s ipse figura est dei ⁊ hoīs xp̄i. Cuius missio duplex est: vna visibilis est in carne / alia inuisibilis in mēte: vna s̄ȝ p̄ntiā corporalē / altera s̄ȝ efficatiaȝ spiritualeȝ. Jn p̄ma missione solis iudeis viduatis missus est xps. Mat. 15. Non sum missus / nisi ad oues que perierunt domus israel. Sed qꝛ sui eū nō receperūt i mēte: id̄ eis ablat⁹ est / nec ad eos sp̄ūali virtute missus est. Jtē sydonia interp̄tat venatio inutil' ⁊ mūdū significat: cuius venādis illecebus inutil'r laborant hoīes. Sarepta v̄o interpretat incēdiū / vel panis āgustia: ⁊ gētiliū corda significat: q̄ admodū clybani

pnatis ꝯcupiscētijs diabolus incē debat/nec tn̄ panis facietatē p̄sta- bat vidua i farepta. Sydonie eccle sia ē de gētibus ꝯgregāda. Jtē ad hāc vēit xp̄s n̄ visibil'r eā scificās: ve nit/iq̄/portat⁹ p̄dicatione aplica. Jtē ipsa collegit duo ligna/q2 cru- cis xp̄i cognuit misteriū. Crux. n. ex duob⁹ lignis erecto ꝛ trāsuersali cō stat. Jtē cū venit xp̄s ad mētes fide liū. p° q̄dē aptū est celū: claues enī regni celoꝝ ecclesie tradidit. 2° vi- duitatis abstulit opprobriū. Mat. 28. Ecce ego vobiscū sum oībus diebus vsq3 ad ꝯsummationē secu li. Esa. 54. opprobrij viduitatis tue non recordaberis amplius. 3° fa- mis abstulit molestiā: neq3 ēt fari na. i. grā dn̄ici corporis/vel scriptu re expositio. Sz nec oleū mīe ꝛ pie tatꝭ deficit in eccl'a. ps. Nō vidi iu stū derelictū/nec sem̄ ei⁹ q̄rēs panē.

Aduēt⁹ xp̄i tres effectus

¶ Sermo. 3. scd̄e ferie post tertiā dn̄icā in xl^ma ꝛ in ordine. 101.

1 ET multi leprosi erāt in israel ꝛc̄.) hoc ē. 2^m exēplū pphetí cū de bn̄ficio/nō quidē ciuibus/sz alienis p̄stito. Circa qd̄ quatuor tā git. p° multā infirmitatē. (Et mul ti leprosi erāt in israel) qd̄ vtiq3 si- gnū erat multe transgressionis le gis/cuius obseruatio ab hac ꝯta- gione seruabat. Deut. 24. obserua diligēter ne i curas plagā lepre/sz facies q̄cunq3 docuerint te sacer- dotes/iuxta illud qd̄ p̄cepi eis. Et nō q2 spāliter q̄tuor culpas legim⁹ esse punitas p plagā lepre: p° ē re- bellio inobediētis volūtatis. Nu- meri. xij. di q2 cū maria murmuras set ꝯ moysen/leprosa fctā ē. 2ª cul- pa quā punit lepra/ē vsurpatio ec clesiastice ptātis. Sic legit. 4. Reg. 26. de ozia rege/q lepra pcussus ē: eo q2 pōtificis offm̄ exercebat. 3ª culpa est pp̄etratio simoniace cu- piditatis. de q̄ legit. 4. Re. v. q2. n. gezi accepit munera p emundatio ne naamā/iō lepra eius adhesit si- bi. 4ª culpa est pditio humane so cietatis: nā vt di. 2. Re. 3. Joab p- ditori ꝛ doloso/dauid impcatus ē plagam lepre. Jtem tangit curan- di ptātē. (Sub heliseo pph̄a.) Q2 eius ptāti subici. bat mūdare q̄s voluisset. Ecc. 48. Jn potentia ne- mo vicit illū: fecit. n. in vita sua mō stra/ꝛ in morte mirabilia opatus

2 est. Jtē tangit ciues neglectos. (Et nemo illoꝝ leprosoꝝ q erāt i israel mūdatus est) q2 vt di. Ecc. 48. i oī bus q̄ faciebat heliseus non peni- tuit popul⁹/nec recesserūt a pctīs suis. Jtē tāgit alienos curatos. (Ni si naamā syrus) mundatus est ab helyseo: d̄ quare legit. 4. Re. v. Nā admonitus p puellā israeliticā iste naamā leprosus venit ad heliseum vt sanaret: qui iussit eū septies in iordane lauari/quo fcō/restituta ē caro ei⁹ sicut caro pueri paruuli/ ꝛ mūdatus est. ¶ Nō p° q2 lepra est ꝯtagio carnis: vn̄ languor ē ꝛ ma- cula. Et sicut viduitas est priuatio grē i mēte/ita lepra d̄signat passio nis morbū in sensualitate: aut ēt le pra designat originale pcm̄ qd̄ per originē a carne ꝯhit: vl' spālr vitiū luxurie designat: q2 q fornicat/i cō pus suū peccat. Jtē gen⁹ humanū nō solū viduatū fuit xp̄o aīi ei⁹ ad- nētū/sz ēt respersū macula pecca ti. Esa. 64. Fcti sumus vt imūdus oēs nos. Jtē multitudo h⁹ imūdi- tie fuit ēt in pplo iudeoꝝ. Eze. 26. Juxͣ imūditiā mēstruate fcā est via eoꝝ corā me. Jtē lex dedit remediū carnis q̄dē/sz n̄ mētis emūdādi i- mūditiā. Heb. ix. Sāguis hyrcoꝝ ꝛ vituloꝝ ꝛ cinis vitule aspersus in-

De naamā syro

gnatos scificat ad emūdatioēʒ carnis: q̄ mētis māsit macula toto legis tpe: cº lauachrū ꝓmisit. Zacha. 13. Erit fons patēs domui iacob ī ablutionē pcōris ꝛ mēstruate. Et h petebat dauid dicēs. Asperges me dn̄e ysopo ꝛ mūdabor lauabis me ꝛ sup niuē dalbabor. Jtē qꝛ p legis obseruātias nemo ē mūdatus a lepra pcī: missus est de celo fons pietatis in terrā/in quo nr̄a lepra mūdet. Jste xp̄s / ē heliseus nr̄.i. deus meus saluator. Heb. ix. Sāguis xp̄i qui per semetipsum tradidit immaculatū deo/ emundabit ꝯsciam nr̄aʒ ab opibꝰ mortuis. Jtē naamā īterp̄taꝛ decorus. Syrus vō iterp̄taꝛ humectus. Et designat pplm gētiū/aut quēlibet pcōrē/ quē ꝓuenit humor grē celestis/vt ad lauachrū accedat ī q̄ turpitudo abstergit/ꝛ decor v̄tutū acgritur: venit. ḡ credēs ad d̄ʒ meū saluatorē/a q̄ accipit ꝯsiliū vt laueꝛ septies ī iordane/p quē xp̄i baptismus ītelligiꝛ: oīs āt gētilis ī eo lotus septies lauaꝛ/qꝛ pfecte ꝛ vtilr̄ emūdaꝛ/oēm .n. maculā tollit baptismus. Eze. 36. Effundā sup vos aquā mūdā/ ꝛ mūdabimini ab oībus ingnamētis vr̄is. Jtē si naamā pcōrem designat baptizatū tunc iordanis designat pnīe lauachrū: nā iordanis īterp̄taꝛ riuius/ vel fluuius iudicij: ī iudicio.n. ꝯsciē agiꝛ pnīa. Cuius septem lotiones iste sunt. pª ē fidei deuotio. Act. xv. fide purificās corda eoꝝ. 2ª ē cordis ꝯtritio. Hier. 4. laua a malitia cor tuū. 3ª ē oris cōfessio: vn̄ Ambro. Oē pcm̄/ingt/cōfessione mūdaꝛ. 4ª ē lachrymaꝝ effusio: vn̄ origenes: lachryme/ingt/lauāt pcm̄ q͛ pudor ē ꝯfiteri. 5ª ē ieiunij maceratio. vn̄ illud mūdi per abstinētiā. 6ª elemosynaꝝ largitio. Luc. xj. date elemosynaʒ/ꝛ ecce oīa mūda sunt vob. 7ª ē humilis oro. Leui. xij. Orabit p eo/ꝛ sic mūdabitur. Jtē septies lauaꝛ pcōr/qn̄ vniuersa crimina/q̄ ad septenariū reducunꝛ/eidē remittunꝛ. Et tūc fit caro eius sicꝰ caro pueri paruuli: sicut dicit Beda qꝛ cūctos ī xp̄o baptizatos in vnā parit mr̄ ecc̄a īfantiā. Seu ille magis sit ītelligendus puer de q̄ dcm̄ ē: paruulus natus ē nobis/cuiꝰ corpori p baptismuʒ tota credētiū soboles adunatur: pt ēt de penitētibus istud intelligi/in q̄bus fit p obseruātiā pnīe/ vt iā a carne non molestenꝛ/sicꝰ nec pueri. Leui. 26. dabo pacē ī finibus vr̄is dormietis ꝛ nō erit q exterreat: auferā malas bestias.i. prauos passionū stimulos tollam a vobis.

¶ Sermo. 4. scd̄e ferie post tertiaʒ dn̄icā in xlma ꝛ in ordine. 102.

Tertio cū dr̄. (Et repleti sꝰ oēs in synagoga) poniꝛ maligna cōmotio iudeoꝝ. Et duo faċ. pº. n. ponit eoꝝ negtiā. 2º addit xp̄i potētiā. (Ipse aūt trāsiens) ponit aūt tripl̄r eoꝝ negtiā. s. in affectione iterior/ꝛ ī executione exteriori. (Et surrexerūt.) Et ī intētione crudeliori. (Ut p̄cipitarēt.) Interior qdem negtia fuit cōmotio iracūdie. Circa quā in p̄ma pte tria tāgit. pº q̄dē ipsius plenitudinē. (Et repleti sunt ira) irasci qdē aliqn̄ lʒ sʒ repleri ira vitiū ē: mala repleto ista est: nā dirūpit vas se ꝯtinēs. Prouer. 78. sp̄m ad irascēdū facilē qs poterit sustinē. Jtē eiusdē ire tāgit multitudinē. (Oēs ī synagoga.) Unde grauior culpa ē/q̄to gn̄alior. Ecc̄. 16. Jn synagoga peccātiū exardescet ignis. Jtē tāgit ipsius ire occasionē. (Hec audiētes.) Un̄ ad penitētiā debuissent cōpungi/ꝛ pu-

catī ēt ad mansuetudinē3 mitigari:
inde magis ad furorē ꝯcitati sunt.
Ecc.19.a facie verbi parturit fatu⁹
in,cuius corde est verbū auditū/sicͭ
sagitta infixa femori canis. ¶ Dein
de cum dicit. (Et surrexerūt) decla
rat executionē furie istoꝝ in opere
tripliciter. primo quidem quātum
ad impetu3. (Et surrexerunt.) Se-
ipsos pre furia continere non va-
lentes. Item quantum ad violen-
tiam. (Et eiecerunt eum extra ciui
tatem.) Item q̄ntum ad contume-
liam. (Et duxerunt) illu3 contume
liose trahentes. (Usq3 ad supercili
um montis/super quem) monte3.
(Ciuitas illorum erat edificata.)
In monte quidem ciuitas edifica
ta est: supercilium vero montis e-
minet ciuitati extrinsecus/quo du
xerunt xp̄m. ¶ Deinde tangit cru-
delitatis intentionem. (Ut precipi
tarēt eum.) Et quid dignu3/aut di
xit/aut fecit saluator noster/vt eijce
retur de ciuitate/traheretur/⁊ pre
cipitaretur? Ecce q̄ ipsius ciues in
facto isto sunt testes / ꝙ ante dixit.
nemo propheta acceptus est in pa-
tria sua: immo ipse etiam odiosus
fuit ipsis. ¶ Et nō quia ille quem
ira repleuerit/surgit/eijcit/⁊ preci-
pitat. Surgit primo quidem cum
impetu ad vindictam. Prouer. 27.
Ira non habet misericordia3/nec
erumpens furor: ⁊ impetum conci
tati spūs ferre quis poterit? Item
eijcit lumen rationis. Ira eni3 im
pedit animu3/ne possit cernere ve
rum. Item precipitat salutare con
silium. vnde virgilius furor / iraq3
mentem precipitant. ¶ Deinde cū
dicit. (Ipse autem transiens.) tan
git xp̄i potentia quam manifesta-
uit ex eo ꝙ furentis populi decli-
nauit insania3. (Ipse aūt transiēs)
montis supercilium/vel transiens
a supercilio ipso/quo eum adduxe
rant. (Per medium illorum.) Re-
grediens. (Ibat.) Et nemo eum tā
gebat. Nam vt dicit Beda. Muta-
ta subito/vel obstupefacta furenti-
um mente/descendit dominus per
medium illorum /quos adhuc sa-
nare q̄ perdere malebat. Et vt di-
cit magister ī historijs: adhuc ostē
ditur locus qui dicitur saltus do-
mini. nam cum dominus descen-
disset per medium furentis popu
li sub rupe montis abscondit se. Et
cedens ei rupes ad instar cere li-
quefacte/fecit ei latibulum in quo
adhuc vestigia ⁊ calciamentorum
eius olim impressa cernunt.

Saluator circa mortē suas q̄tuor elegit.

¶ Nō
quia plures pluribus locis ⁊ tem
poribus diuersas mortes saluato/
ri nostro conati sunt inferre. Sed
circa mortem suam quatuor sunt
que ipse elegit. Primo quidem lo-
cu3 hierosolimā3/videlicet/vbi bo-
stiarum sanguine eius passio figu
rabatur. Item elegit tempus ⁊ diē
quo agnus typicus imolabatur.
Item preuidit non herodem / aut
nazarenos/sed hierosolimoru3 po-
pulum sue mortis futurum aucto
rem. Item genus mortis ipse ele-
git/non lapidibus obrui / nec gla-
dio herodis occidi/non precipitio
trudi / sed in cruce eleuari: quia
enim mortem non precipitanter:
sed alto deitatis consilio patieba-
tur: ideo precipitium declinauit.
Et quia morte sua erecturus erat
precipitata: refecturus collisa: ⁊
attracturus corda grauia: ideo vo
luit in cruce leuari/dicens. Jo. xij.
Ego si exaltatus fuero a terra/om
nia traham ad meipsum.

¶ Feria tertia post tertiam dominicā i quadragesima. Secundum mattheum. Capitulum. 18.

In illo tpe. Respiciēs iesus in discipulos suos: dixit simoni petro. Si peccauerit in te frater tuus: vade z corripe eum inter te z ipsum solum. Si te audierit: lucratus eris fratrem tuum. Si aūt te non audierit: adhibe tecum adhuc vnum vel duos: vt in ore duoꝝ vel trium stet omne verbū. Qꝺ si non audierit eos: dic ecclesie. Si aūt ecclesiam non audierit: sit tibi sicut ethnicus, z publicanus. Amē dico vobis: quecunqꝫ alligaueritis super terram: erunt ligata z in celo: z quecunqꝫ solueritis super terram, erunt soluta z i celo. Iteꝝ dico vobis: qꝛ si duo ex vobis consenserint super terrā: de omni re quācunqꝫ petierint fiet illis a patre meo, qui in celis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregati in noie meo: ibi sum in medio eorum. Tunc accedens ad eum petrus dixit. Domine quotiēs peccabit in me frater meus: z dimittam ei? Usqꝫ septies? Dixit illi iesus. Non dico tibi vsqꝫ septies: sed vsqꝫ septuagies septies.

¶ Sermo primus tertie ferie post tertiam dominicam in xl^ma z in ordine. 103.

Espiciens iesus in discipulos suos dixit simoni petro. Si peccauerit in te frater tuus/vade z corripe eum inter te z ipsum solum.) Mat. xviij. z Luce. xvij. Statio decima octaua penitentium hodie agitur: cuius nomen est mons sepher. i. mons litterarum/vel mons pulchritudinis. Mons autem siue celsitudo litterarum vtriusqꝫ legis charitas est: de qua ait apostolus. Eph. iij. Sciatis super eminentem scientie charitatem christi. Et quoniam vt dicitur. j. pe. iiij. charitas operit multitudinem peccatorum: ideo in presenti euangelio ostenditur ꝙ beneficio charitatis peccata tolluntur. Et hoc tripliciter. primo quidem fraterna correptione. secundo ecclesiastica iurisdictione. (Amen dico vobis/quecunqꝫ alligaueritis.) Tertio abundanti remissione. (Tunc accedens petrus.) Circa primum autem duo facit. primo enim

Statio 18. mōs sepher.

ex gestu dñitis attẽtos reddit. Scdo dñoꝝ ppositũ aperit. (Si peccauerit). pma pars nõ est in textu euãgelij/ sꝫ auctoritate ecclie introducta. Cui⁹ auctoritatis stabilitas in eodẽ ponit. Quecqd ligaueritis/ aut solueritis sup terrã. sic erit ⁊ in celo. Hãc igit auctoritatẽ statiꝫ in ipo euãgelij exordio ecclia psequitur/ cũ dic. (Respiciẽs iesus) vbi duplicẽ loquẽtis gestũ ponit inditiũ certe dicẽdorũ. s. aspectũ gñalẽ/ ⁊ affatũ spãleꝫ: gñalẽ qdẽ aspectũ cũ dicit. (Respiciẽs iesus in discipulos suos). De correctione fraterna locuturus/ cũ ctos respicit/ vt h̄ pceptũ inuat spectare ad oẽs. Eccle. xvij. attẽdite vobis ab oĩ iniquo: ꝙ mãdauit vnicuiqꝫ de pximo suo. vñ Augus. in lib. de verbis dñi. Admonet ĩquit/ nos dñs nõ negligere videre ĩuicẽ petã nr̃a/ nõ querẽdo qd reprehẽdas/ sꝫ vidẽdo qd corrigas. Itẽ tãgit affatũ spãlẽ (dixit symoni petro) ad oẽs ptinet qd dicturus est. Sꝫ spãlr dirigit sermonẽ suũ ad petrũ pp tria: pmo qdẽ qꝛ duplex est correctio/ pũata. s. ⁊ publica. Publica fit ⁊ v̄bo ⁊ penis/ q̃ ad platos solos/ q sunt publice psone/ pertinet: ne igit pp hãc q̃ solũ est platoꝝ putaret petrus sibi eẽ sui officij pũate corripere: iõ dñs ad ipm dirigit sermonẽ. vñ ait Hiero. Sacerdotes studeãt illud euangelicũ iplere pceptũ Si peccauerit in te frater tu⁹ ⁊c̃. Scdo ipi petro spãlr loquit: qꝛ qd oĩbus pcipit de correctione fraterna/ pncipalr ptinet ad offm̃ sacerdotis. vñ Hiero. Sup Malachiã Si sacerdos/ ĩquit/ nõ corrigit delinquẽtes/ sacerdotꝫ p termittit offm̃: hĩc ait apls. thymotheo epo. insta/ opoitũe/ ĩpoitũe/ argue/ obsecra/ increpa/ in oĩ paciẽtia ⁊ doctrina. Tertio petro spãlr loqui

Correctio fraterna duplex pũata ⁊ publica

tur/ qꝛ gñalia pcepta fideliũ a capite platoꝝ ad cetera mẽbra pcedere debẽt. ps. Sicᷓ vnguẽtũ in capite qd descẽdit in barbã aaron. Et vsqꝫ in orã vestimẽti ei⁹. ¶ Deinde cũ dicit. (Si peccauerit in te) pcessuꝫ distingnit fraterne correctionis. Cui⁹ tres gradus. pmus est secrete correctionis. Scds discrete reuelationis ibi. (Si te nõ audierit). Terti⁹ est apte siue publice denũtiationis ibi. (Qd si nõ audierit eos). In pmo aũt pcessu. quinqꝫ ponit. pmo eni suppoint correctionis mãꝫ/, qd est petũm/ dicẽs. (Si peccauerit in te). Scdo tãgit corripiẽdi grãm/ siue statum (frater tu⁹). Tertio ponit correctionis pceptũ (vade ⁊ corripe euꝫ). 4⁰ tãgit correctionis modũ. (iter te ⁊ ipꝫ solũ). Quinto adiũgit correctionis lucrũ. (Si te audierit lucratus eris frẽm tuũ). Correctionis itaqꝫ mãm pmittit dicẽs. (Si peccauerit in te). vbi tria supponit. s. petũꝫ eẽ cõmissum ⁊ pcũꝫ esse cognitũ: ⁊ nihilomin⁹ eẽ secretũ. Cõmissuꝫ pcũꝫ supponit/ dicẽs. (Si peccauerit). Et qs est q nõ peccet? q̃ oẽs hẽm⁹ vñ corripiamur: verũtñ correctionis mã est magis illud solũ ꝙ est saluti ꝯriũ. vñ Augus. in regula petulãtiaꝫ eẽ admonẽdã/ ne male cepta pgrediant: ⁊ in ceteris oĩbus petis idipsũꝫ diligẽter ⁊ fidelr obseruet. Iteꝫ correctionis mã est pcũꝫ cognitũ ⁊ secretũ: iõ ait (in te). i. fm Aug. Si peccauerit in iuditio tue ꝯsciẽ te. s. sciẽte certũ/ n̄ suspicãte dubiũ: neqꝫ .n. p qualibet leui suspitione corripiẽdus est frater: poti⁹. n tales suspitões sunt reprimẽde q̃ psequẽde ne occasione ipaꝝ suscitet pturbatio fris. Vñ Prouer. 24. Ne queras ipietatẽ in domo iusti/ ⁊ nõ vastes requiem eius aliqñ tñ p suspitione pbabili/ 2

probabili/⁊ si nō est corripiendus/ tñ admonēdus est frater vt caueat sibi a piculo pctī. Item eiusdē cor rectiōis mā est pcm̄ secretū tibi:vñ ait. (Si peccauerit in te.) singulari ter.i.solo te sciente. Si enī pcm̄ est publicū/ publice corripiat.j. Thy. v. peccātes corā oībꝰ argue/vt ⁊ ce teri timorē hēant:qđ offm̄ non tm̄ prelatoꝝ est/ sꝫ etiā pnatoꝝ. Sꝫ pla ti ex auctoritate/pnati ex charitate id faciunt. Si aūt pcm̄ fris tibi soli notū sit/ tunc est cōgrua mā secre te correctionis:videt tñ aliqbus ēt in pctis occultis sic distinguendū: quedā enī pctā occulta sunt in no cumētū corpale/vel spūale pximo rū:puta si aliqs occlte tractet qūo ciuitas tradat hostibꝰ/vel si hereti cus pnate hoies auertat a fide. Et qꝛ talis q sic occulte peccat nō solū s'te peccat/sꝫ ēt ī alios:opꝫ stati ad denūciationē pcedē/ vt huiꝰ nocu mentū impediat:nisi forte firmiter estimares ꝙ pp secretā admonitio nē posses hmōi mala ipedire. Que dā vo pcā occlta/vl' solū sūt ī malū peccātis/vel h ēt in malū eiꝰ q con scius est pcī aut ex eo ꝙ corpalr ab eo ledit/aut saltē ꝯsciam lesam hꝫ. Et talia pctā pprie sunt mā secrete correctiōis. Ex hac vo distīctiōe hē tur 3ꝰ sensus eiꝰ ꝙ dixit. (Si pecca uerit in te) .i.ꝯ te solū/ ita ꝙ malūꝫ nō sit alioꝝ:pꝫ igr correctōis mām esse pcm̄ tres ꝯditiones hñs. pª ꝙ sit scitū. 2ª ꝙ sit occultū. 3ª ꝙ non sit alioꝝ/sꝫ tua solū offensa. ¶ Dei de ponit peccātis statuꝫ (fr̄ tuꝰ) .i. xpianꝰ:nā ad ifideles nō hꝫ locū se creta correctio.j. Co.v. Quid eniꝫ mihi est de hijs q foris sunt iudica re? Eos aūt q intꝰ sunt vos iudica tis:eos vo q foris sūt dñs iudicabit ꝗ fr̄ tm̄ corripiendus est: q ⁊ si pec cat/fr̄ tñ nō desistit eē. Et cū oēs fi deles frēs sint in xpo: vt dī Matt. xxiij. pꝫ ꝙ correptio ista ad oēs fi deles/ēt platos/⁊ pncipes / se extē dit: vñ paulus apl's corripuit pe trū eccl'ie pncipem:vt dī Gal.ij.vbi ait aug.ꝙ petrꝰ maiorībꝰ exm̄ pbu it/vt sicubi forte rectū tramitē reliq rint nō dedignent ēt a posterioꝛi bus corrigi. Sꝫ tñ cū multa mās ue tudine ⁊ mag reuerētia plati corri piēdi sūt a sbditis.j.Thy.5. Senio rē ne icrepaueris/ sꝫ obsecra vt pꝛēꝫ nā vt dī.ij. Regū.vij.oza pcussus ē a dño/qꝛ archā dei declinantē irre uerenter tetigit ⁊. Exo.xix.legit be stia q tetigit mōteꝫ lapidabit:p ar chā ⁊ mōtē platꝰ/p tactū aūt/repre hēsio temeraria itell'r. ¶ Deide cū dic (vade ⁊ corripe eū) .ponit corre ctiōis pceptū. In q. 3ª tāgit pº qdē dilectiōis instinctū. (vade) ex amo re.s.charitatis pedibꝰ.naꝫ remouē malū alicuiꝰ ita ptinet ad charita tē/sicut pcurare bonū eiꝰ: fr̄na aūt correctio ordinat ad tollēdū malū alterius qđ est pcm̄. Et iđ remotio eiꝰ magis ad charitatē ptinet qꝫ re motio exterioris dāni p ēl'ynā/ aut remotio nocumēti corpalis p me dicie curā:ex charitate igr corripiē dus est fr̄. Uñ Aug.li.de vbis dñi. Qre illum corripis/qꝛ doles ꝙ in te peccauit? Absit. Si amore tuo id fa cis/ nihil facis. Si amore illiꝰ facis optime facis. Itē tāgit correctiōis actū. (Corripe) .i.argue ⁊ repꝛehē de:nō dixit corrige. Sꝫ (corripe) nā corrigere est adhibita pena emen dare. Corripere aūt est arguere il lud est ancitatis:h charitatis. iđ illđ est platoꝝ tm̄:h vo ē oīs in xpo ere dētiū:pceptū/vꝫ/ad qđ oēs tenent. Ecc.19. Corripe amicū/ne forte nō intellexerit ⁊ dicat/non feci. Aut si

Paulus corripuit petrū

3 Prelati et sunt corripiendi.

fecerit/ne itez addat facere glo.dic. Qui n̄ corripit peccat/ sic q nō indulget:imo.Aug.in li⁹.de verb dn̄i dicit si neglexeris corrigere / peior eo fact⁹ es q peccauit. ℂ Sʒ aduertēdū q istud p̄ceptū cū sit affirmatiuū/obseruādū est p loco/ ⁊ tpe/ ⁊ mō:fm q valere pōt ad emēdationez ⁊ correctionē fr̄is/que fons est fr̄ne correctōis:attēdēda ē et dispō corrigēdi.Si.n.v̄isilr credit pp correctionē eū nō emendādū/aut peiorē futurū/vt puta/ad odiū puocādū/cessari pōt pp dei timorē:imo ex charitate a correctiōe/q frustra fieret:timor aūt mūdanus q est ne corripiens boi displiceat/ ⁊ ptumelias/vel dāna rez / aut nocumentū corpale sustineat nō excusat quēqʒ ab obseruatiōe huius p̄cepti:q plus diligēda est salus aīe pximi/ qʒ rex exterior/aut salus ppꝛij corpis : Io timore istaꝝ rez non est correctio pretermittēda.vn̄ puer.9. Noli arguere derisorē ne oderit te : vbi dic glo.non est timēdū ne tibi derisor cū arguit:cōtumelias inferat / sʒ h̄ potius puidendū est/ne tract⁹ ad odiū inde peior fiat. ℂ Jtez innuit correctiōis suppositū. (Eū).s.frēm tuū de q̄ dixerat:si peccauerit in te fr̄ tuus.Ex q̄ pʒ oēm fidelē/ ⁊ corripere ⁊ corripi posse.Si enī dixisset. Corripe sbditū tuū/nec plat⁹ corripi/nec subditus corripe posset:q ḡ dixit.(Corripe fr̄ēʒ tuū) ad oēs fideles istō ptinet. ℂ Sʒ q̄rit vtrū pcōr possit aliū corripe.Et vr q non/ q correctio ex charitate faciēda ē / vt dictū ē:nullus aūt pcōr in charitate est:ḡ pcōr pcōrē corripe nō dʒ.C̄pcm̄ nō tollit fr̄nitatis vinculū / sʒ fr̄i pcipit frēm corripe. ḡ et pcōr h̄ dʒ. ℂ Rn̄sio pcōr nō est ydone⁹alio rū correctoꝛ/sicut nec alioꝝ bonoꝝ

Correctio fraterna ē p̄ceptū affirmatiuum.

Utruʒ peccator possit aliuʒ corripe.

opator.Ro.ij.in q̄ aliū iudicas teipsum pdēnas:eadē.n.agis q̄ iudicas vn̄ augu.dic in li.de ser.dn̄i in mōte.accusar vita oīm bonoꝝ viroꝝ ⁊ bn̄iuolētiū ē:q cū mali faciūt/alienas ptes agūt. Et Gre.xvij.li.mor. Recte/inqt/illi redarguūt falsa pn̄t/ q falsa agē nesciūt: nā correctionis ausuʒ q̄ fallaciā pdūt/ q ad h̄ fallaciter viuūt:Iʒ aūt ydone⁹ alioꝝ corrector nō sit q est i pcō:ad h̄ tn̄ bonū faciēdū tenet.Et aliqn̄ sine pcō: imo cū merito illō pōt exeq:vn̄ ideʒ Aug.dic in eodē. Cū aliquē rep̄hēdere nos cogit necītas/cogitemus tria.p° qdē vtꝝ tale sit vitiū qō nū qʒ hūim⁹: ⁊ tūc cogi̇̄tam⁹ nos esse hoīes/⁊ hēre potuisse/ ⁊ cū timore corripiam⁹. 2° p̄siderem⁹ vtm vitiū rep̄hēdēdū tale sit qō aliqn̄ hūerim⁹/ ⁊ iā n̄ hēm⁹.Et tc̄ tāgat mēoriā cōis fragilitas/vt illā correctiōem/ nō odiū/sʒ mīa p̄cedat. 3° si cognouerim⁹ in ipo vitio rep̄hēdēdos nos eē/nō obiurgem⁹/sʒ p̄gemiscamus cū dolore/ ⁊ nō illū ad obtēperādū nobis/sʒ ad eqlr deponēdū inuitem⁹.Ex hijs ḡ pʒ q pcōr si cū hūilitate corripiat nō peccat / sʒ disponit ad remissionē ppe culpe.Suscipiēda est ḡ correctio ab oī hoīe/etiam pcōre:imo et maliuolo. Un̄ Aug. 2° li.de tri. Nullus/inqt/rep̄hensor timēdus est amatori v̄itatis: etenī aut inimic⁹ rep̄hēdit⁹ ē/ aut amicus.Si ḡ inimic⁹ insultat/ ferēd⁹ et amic⁹ aūt si errat/docēd⁹.Si docet audiēd⁹:laudator iō timēd⁹ / q et errās p̄firmat errorē/⁊ adulās allicit in errorē.Ad rōnē in oppm dicēdū q pcōr ⁊ si nō pōt ex charitate vtute:ex bn̄iuolētia tn̄ corripe dʒ.Uel dōm q in ipo actu correctiōis hūilis aliqn̄ gr̄a infundit p quā corripiēti pcm̄ dimittit q̄ tenebat:vn̄ in

Aliū qōnum. 4

cōfonsibus pim oī/q̄ p cōuersio nem eoꝝ qui nr̄is monitis saluan tur nostra nobis remittunt pc̄.
¶Deinde cū ponit correctiōis m̄o
correctionis lucrū. dū.(Inter te ⁊ ip̄m solū).Aug.si so lus nosti pc̄m fr̄is/⁊ vis eū corā oībus corripere/n̄ es correptor cri minis/s; p̄ditor fratris.Stude ergo correctioni p̄cīs pudori.Si.n.co rā alijs eū reprehēderis forte pre ve recundia icipit defendē pc̄m su⁊ ⁊ quē vis facere meliorē/facis peio rē.Un̄.Hiero.ait.Corripiēdus est seorsum fr̄/ne si semel verecūdiam/ aut pudorē amisit p̄maneat i pctō. In tollēdo eni malū pc̄i seruādus ē modus medicoꝝ/qui vt tollāt ma lū corpis/a leuiorib⁹ remedijs inci piūt:q̄ si nō p̄fecerint/ad maiores curas ponūt manū:leuissimū antē remediū pc̄i ē stimulus secrete cor rectionis:graue pudor ꝯfusionis/q̄ fit corā plurib⁹:grauī⁹dolor castiga tiōis/q̄ fit vigore eccl̄ie:grauissimū vo remediū est timor diffamatiōis/ qd̄ euenit ei q̄ eccl̄ie ꝯtēpserit obe dire.nā ⁊ medici p̄mo vlcus manu ptractāt/deinde fouēt vnguēns/q̄ si nō p̄fecerint/adhibēt instr̄a q̄ vul nerēt ⁊ rūpant:ad extremū vō si nō curat̄ morbus/putridū mēbrū ab scidit̄.Ergo a leuiorib⁹ ichoandum est/vt frēz corripias iter te ⁊ ip̄m so lū.Et vt vr̄ aliqūb⁹ h̄ nō tm̄ semel faciēdū ē.s; quousq; verisilr credit̄ admonitione secreta/⁊ si nō statim: tn̄ aliq̄n fr̄ emēdādus.¶Deinde tā git correctionis lucrū.(Si te audie
Correctionis lucrū. rit).i.corripiēti assenserit.(Lucrat⁹ eris frēm tuū)lucratus es eū salu ti ⁊ deo:qd̄ vtiq; ē honorabile tibi: vt eterni regis augeas diuitias/q̄si mercator celestis:est ēt tibi vtile/q2 vt dic̄ Glo.p alteri⁹salutē salus tibi acquirit̄.Jac.v.Qui ꝯuerti fecerit

pcōrē ab errore vie sue/saluabit aīaz ei⁹ a morte/⁊ operit multitudinem pc̄oꝝ suoꝝ.s.⁊ illi⁹.Qd̄ si fr̄ correct⁹ audire noluerit/corripiēs qdē nō p dit in se salutis lucrū/s; in correctus patit̄ dānuz.Eze.33.Si ānūciāte te ad ip̄ū vt a vijs suis ꝯuertat̄/ñ fue rit conuersus a via sua/ ipse in ini quitate sua morief:porro tu aīam tuā liberasti.

¶Sermo.23.ferie post tertiā dn̄i cā in xlme.⁊ in ordine.104.

Si āt te nō audiuerit/adhibe tecū vnū vel duos). Hic po nit̄ scd̄s p̄cessus seruādus in corre ctione fr̄na / q̄ ē discreta reuelatio. Et tria facit.Primo.n.supponit re medij p̄or; negligētiā. 2° adducit al teri⁹remedij regulā(adhibe tecū). 3°eiusdē remedij ponit cāz ⁊ effica tiā.(vt in ore duoꝝ) dic̄ q̄ p̄mo.(Si te nō audierit).audit fr̄ corripiētē/ q̄ pc̄m ꝯfitet̄/⁊ p̄mittit emēdationē esto q̄ stati nō emēdet/nec ad 2^m re mediū ē adhuc p̄cedēdū:exēplo bti Joānis baptiste q̄ reprehēdebat he rodē de incestu:⁊ videns se audiri/ pctūz eius non publicauit.(Sed si te non audierit). negando / vel de fendendo culpam/aut certe nō pro mittēdo emēdationē/ad maiora re media p̄cedēdum est.¶Deinde cū dicit(adhibe) ponit ip̄sius remedij regulā dicēs (adhibe) cum multa cautela ⁊ discrectione (tecum) eos qui sint sicut tu amatores fratris nō persecutores. Et sicut tu nō pro palatores criminis/sed correctores fratris.Et sicut tu qui prodesse ve lint nō obesse(vnū aut duos)non sint plures adhibēdi/ne res publi cet̄.q2 nō est secretū qd̄ plures tri bus sciāt:adhibent̄ aūt isti pp̄ qua tuor.p̄mo fm̄ Hiero. vt ostēdat̄ esse pc̄m de q̄ corripiēdus arguit̄. 2° vt

erubescat eorū rephēsione. 3°. vt cō
uincat si pctm̄ iteret. 4° ad testificā
dū q frater admonēs fecit qđ i se
fuit vt dicit Chryso. ¶ Et nō q ista
adhibitio testiū cū magna ē discre
tiōe faciēda: forte. n. p° adhibēdus
est vn⁹ tm̄/ z nō cōscius rei/ vt i eius
psntia fr corripiat: q si culpā nega-
uerit/ tūc scđo ipe adhibēdus ē te-
stis/ q culpā iteratā videat: postea
3° vterqꝫ corripiat peccātem: q si
eos audierit nō pcedat vlteri⁹. Si
vo audire cōtēpserit/ ali⁹ adhibeat
rei nō cōsci⁹/ in cui⁹ psntia duo pōres
corripiāt culpā/ quā si negauerit ei
dē adhibito demōstret/ z tūc ab eis
simul cōminatorie corripiat. Iste
aūt pcessus seruādus ē qꝫdiu spes
hr q p istū modū frater/ z si nō sta
tiz/ tn̄ aliqñ emēdabit. ¶ Et aduer
tēdū q isti duo vel tres teneant rez
hre secretā/ vt nō sint pditores cri
minis/ quousqꝫ spes fuerit emēda
tōis frne. ¶ Aduertēdū iterū q sic
secreta admonitio faciēda est/ nisi
credat in cassum fieri/ aut nisi du-
bitet admonēdū fieri peiorē/ ita ēt
testiū adhibitio fiat/ nisi dubitet pe
iorē eū futurū q corripiendus est.
¶ Aduertēdū q btūs Aug. i regla
dicit q anqꝫ culpa alijs demōstret
pꝫ qs cōuicēdus ē: si negauerit/ pus
pposito dz ostēdi: sz q ipse ppositꝰ ē
singularis psona/ q pōt magis p-
desse ad emēdatōez frīs qꝫ ali⁹: nō
aūt dz sibi dici/ vel ostēdi in h pcessu
tanqꝫ ecclie. i. in loco iudicij residen
tis/ sed forte dictū Augu. ptinet ad
regularē institutōez tm̄/ nec est cōi
ter obseruandū. Sed si platus vt p
uata psona sciēs culpā fratris ve-
lit ex hoc pcedere ad ignitionē ei⁹/
z p sniam excōicatōis cōpellat ali
quos dicere vitatē/ nūqd publicā-
dus ē q peccauit? Rn°. plato nō ē

obediēdū cō pceptū diuinū. Act. 4.
obedire opz deo. magis qꝫ hoib⁹: z
pcipit aūt deus vt corripiat frater
ab vno vel plibus: z si audit corri-
piētes/ nō pcedat vlteri⁹: z iō pla-
to cō hoc pcipiēti nō est obediēdū:
nec snia excōicatōis tz: z peccat ip-
se ferens sniaz/ z ei in hoc obediēs:
nō est. n. prelatus iudex occultoz/
sz ds solus: pctm̄ aūt sic notū vni/
aut plibus: adhuc occultū iudicat:
iō nō hz platus sup h ptātē ingrē
di/ nisi p aliq̄ iuditia: vt puta/ p infa
miā/ aut aliquas suspitōes eidē vt
publice psone manifestet: in qbus
casib⁹ ipse pōt pcipe eodē modo/ si
cut iudex ecclīastic⁹ vel secularis pt
exigere iuramētū de vitate dicēda.
¶ Deinde ponit hui⁹ reuelatōis ef
ficatiā. (vt i ore duoz vl triū testiū)
attestātiū pctō/ z rephēdētiū peccā 3
tē (stet). i. firmet (oē vbū). rephēsio
nis: sicut scriptū ē. Deut. 19. Et est
sensus. standū ē vbo oris duoz/ aut
triū testiū. Et ipse q corripit si con-
tēpsit p° verbū vni⁹/ nūc dz stare v
bo correctōis pliū. ij. Cor. 2. Suffi
cit obiurgatio q̄ fit a plib⁹. ¶ Dein
de cū dicit. (Qđ si nō audierit eos)
por terti⁹ correctōis frne pcessus.
z qtuor fac. p°. n. supponit scđe cor
rectōis cōtēptū/ dicēs. (Qđ si nō au
dierit eos) ex q̄ pz q adhibiti fue-
rūt nō vt accusarēt peccantē/ sz vt
verbo corripent. 2° ponit 3e corre
ptiōis mādatū. (dic ecclie). i. cōgre
gatōi fideliū: qđ fit ēt si plato denū
ciet. ergo pmo dictū est vni tm̄ qui
corripit: postea dictū est pluribus/
sed paucis. Tādē denūciatū ē mul
tis. Dicēdū vero ē ecclie/ vt peccās
publica admonitōe corripiat. Au-
gu. i regula: nec vos/ ingt/ iudicetis
eē maliuolos qn hoc idicatis: ma-
gis qppe inocētes nō estis/ si frēs

vr̄os q̄s idicādo corrigē potestis/ tacēdo pire pmittitis: Si.n. fr tu⁹ vuln⁹ hȝ i corpe qđ velit occultare dū timet secari/nōne crudelr a te fi lere/& mificorditer idicaref? q̄to ḡ poti⁹ debes manifestare/ne dete ri⁹ putrescat in corde:imo vt ideȝ ait in lib.de ci.dei.pctis boīȝ dāna bilr pcūt/q eos in suis/lȝ leuibus & venialib⁹/culpis nō corripiūt. Ju re igif in ista vita diuinit⁹ affligūt: & cū eis amar sentiūt/quoꝝ amādo dulcedinē peccātib⁹ eis amari esse noluerūt. 3° itez supponit eiusdeȝ ecclie ꝯtēptū dicēs.(Si āt & ecclia3 nō audierit.) Si admonitōi ecclie nō obtēpauerit:post factā.n.denū ciatōeȝ publicā/dȝ plat⁹ publice ad monē peccātē vt emēdef: q fi n audierit/excōicet/& ab ecclia sepet:qđ qdē licite & iuste fit dicēte xp̄o. Qui vos audit me audit/& q vos spnit. &c. Et fi o cul⁹ tu⁹ scādalizat te/erue eū:& scādalizātē manū vl pedē ab scide & pyce abs te. Jō 4° tāgit in

4 Incorrecti statu. correcti statū.(fit tibi) indicio tuo/ & tm̄ ad te ptineat (tāq̄ ethnic⁹).i. gētilis/vel pagan⁹ (& publican⁹).i. pctōr īfamis & public⁹. (ethnic⁹) fi dei (publican⁹) vite n̄ obedit catho lice. ℭ Et aduertēdū q̄tū malū fit n̄ obedire ecclie admonitōib⁹: q² in obediēs reputaf i statu gētiliū & īfa miū. Sȝ tn̄ nll's būd⁹ ē p tali/ aliq̄ ecclia ꝯ eū ferat' īniaȝ. Jō q̄tuor cri

Quatuor criminū p cessus. minū vñr esse pcessus. q̄z tres ad correctōeȝ frnā. 4⁹ āt ad dānatōeȝ ptinet rebelliū. p̄mus pcessus ē ex amore q̄ ē secreta admonitio. 2⁹ ex vigorī dei/& ē discreta pliū obiurga tio. 3⁹ ex vigore pcepti ecclie/& ē pla ti cogēs obligatio. 4⁹ ex rigore iu ris/& ē excōicatōis aīaduersio: cū ne gligēs corrigi sepaf a cōione fideli uȝ. Ad p̄m exigi pci cognitō. Ad 2m exigif pcti reuelatio. Ad 3m eiusdē pcti dnūciatio. Ad 4m vō peccātis rebellio puia ē. Jtē aduertēdū q fi tn̄ correctio frna/lȝ & modus corri piēdi pceptū xp̄i ē: vt p° fr cōpiaf solo clā. 3° vt solo corripiaf palā i fa cie ecclie. 2⁹ mod⁹ medi⁹ ē/nec solo clā/nec solo palā. Corā/ vȝ/ paucis. 4⁹ āt pcessus iā ptinet ad dānatio nē īcorrigibil'/cū abscidif ab ecclia qđ nō fit crudelr/lȝ mificordit:ne ꝯtagiōe pestifera plimos pdat: h ip sis nihilomin⁹ mificordit cū eo agi tur: nā ēt aliq̄n i bonū ei⁹ ꝯuertif/ dū ꝯfusus excōicatōe ad hūilitatē satisfactiōis reuertif. Aduertēdū ēt q sic/pceptū xp̄i vt talib⁹ pcessib⁹ fr corripiaf: ita eiusd pceptū ē/vt icor rigibil' ab ecclia/sepat⁹ tāq̄ pagan⁹ l famil' hēaf: nec cū eo q̄sq̄ fideliū cōi cet. iō ꝯ istō pceptū faciūt q sciēter excōicatis cōicāt. j. Cor. v. Si is q fr noiaf/ē fornicator/aut auarus/aut idolis seruiēs/ aut maledicus/aut ebriosus/aut rapax: cū huiusmodi nec cibum sumere.

ℭ Ser. 3. 3e ferie post tertiā dnicā in quadragesima & in ordine. 105.

S Ecūdo cū dr (amē dico vob) māifestat xp̄s auctītatē ecclie admonētī pctōrē & pcipiētī emēda tōeȝ/ac ēt excōicātī rebellē. Et tria fac: pōit.n. ecclīastice ptātis/ vtutē originē/& auctītatē. p° qdē vtutē po nit manifestās q̄tū ecclia possit & valeat. 2° ponit ei⁹ ptātis pn̄m ostē dēs vn̄ possit & pueniat.(Jtez dico vob.) 3° pōit eiusdē ptātis pncipa lē executorē māifestās p quē ecclia possit & efficiat.(vbi.n.sūt duo.) pp p̄m itaq̄ ait (amē dico vob.&c.) vbi tria tāgit xp̄s. p°.n. pmittit ꝯfirma tionē veritatis (amē dico vob).i.in vitate dico vob: i magnis sentētijs vt credanf: audite istud/aut pmit-

ti/aut sñseq ↄfuenit. Et qm̄ magna ptās ecclie tradita ē: vt qđ ꝑ eā fit in terris: ↄfirmet̃ in celis: iō ne icre dibilis videat̃ rei magnitudo xp̄s ꝓ misit (amē) .i. v̄e. Ego q v̄itas sum/ nec mētiri possū. (dico vobis) verā eē ecclie ptātē: vbi sūt ğ q ancitatē ecclie fictitiā putāt/ ⁊ nulli⁹ v̄tutis: qꝛ effcm̄ ei⁹ nō vidēt i terris: māifestū ē ꝙ tales ↄ̄dicūt xp̄o v̄itati. Jtē tāgit opatōis ptātē. Duplex aūt ē ptās ecclie. s. ligādi atqꝫ soluēdi. Jō (q̄cūqꝫ) gñalr̃ hoī salutaria/ siue tpalia/ siue sp̄ūalia (alligaueritꝫ sup terrā: ⁊ q̄cūqꝫ) ēt gñalr̃. (solueritis sup terrā.) Jn terra qdē exñs ligat ⁊ soluit ecclia. Sꝫ qꝛ nō terrena/ sꝫ alta ptās ista est: iō ligare ⁊ soluere dr̃ sup terrā. ¶ Sciēdū aūt ꝙ q̄tuor modis ligat ⁊ soluit ecclia. p° qdē ligat leges īstituēdo. Soluit aūt leges hūanas q̄ saluti repugnāt eas īfringēdo. Jtē ligat officia ecclastica vel dignitates tpales ꝓficiēdo. Soluit aūt ab offō ⁊ admīstratiōe īdignos deponēdo. Jtē ligat ꝑcipiendo/ iudicādo/ sñiando. Soluit āt cū dispēsat in ꝑceptis ⁊ irregularitatibus. Cū temeraria iuramēta ⁊ pacta machinationū/ ⁊ vota praua iterptat̃ nō tenēda. Soluit ēt iniustas sñias. Justā ēt excōicatōis soluit sñiaꝫ/ qñ excōicat⁹ ecclie paruerit mādatis. Jtē pctm̄ ē vinculū ⁊ nodus. Esa. v. Ue q trahitis iniqtatē i funiculis vanitatis/ ⁊ q̄si vinculuꝫ plaustri pcm̄. Jō ait p̄s. Funes pcōrū circūplexi sūt me. Rursus opus satisfactōis ꝙ īponit̃ penitēti vinculū est q̄ ligat̃/ ne ad p̄stina relabat̃ pctā p̄m viclm soluit ecclia in ↄfessiōe pcōris dicēs. Dñs te absoluat/ ⁊ ego te absoluo: ī cui⁹ absolōne regrit̃ sr̃ia ⁊ po⁹. nēo. n. soluit nodū/ nisi illū cognoscat ⁊ v̄tutē soluēdi

Eccłia q̄tuor modis ligat et soluit.

2

ħeat. de ista absolōne dī Jo. xj. Soluite eū q mortu⁹ erat i pcō/ ⁊ finite abire. 2m aūt vinculū. s. satisfactōis ēt nectit ecclia: ꝙ faciūt sacerdotes sicut medicus alligat eū q sanādus ē vulneratū. Luc. x. appropiās alligauit vulnera ei⁹ īfūdēs vinū reprehēsiōis/ ⁊ oleū mitigatōis. Et sic p⁹ vincula sūt abijciēda: sic ista retinēda: qꝛ medicinalia sūt ⁊ salutaria. Eccl. 6. Uincula illi⁹ alligatura salutis: iō ð eo q talia vincula soluit dr̃ Luc. 8. Solutis vincul̃ agebat̃ a ðmonijs in/ deserto. ⁊c̃. Jtē tāgit approbatōeꝫ deitatis. (Erūt ligata ⁊ in celo q̄ alligaueritis sup terrā. Et erūt soluta ⁊ in celo q̄cūqꝫ solueritis sup terrā.) Celū diuinitas ē. Celi aūt sūt celestes sp̄ūs/ ⁊ btōꝝ mentes: diuinitas ergo ⁊ tota curia celestis/ ↄfirmat ⁊ approbat qđ ecclia sup terrā soluit/ aut ligat/ ⁊ qđ hic agit̃ de iure fori/ ibi tꝫ de iure poli. Ex quo pꝫ v̄tus ecclie q̄tū possit ⁊ valeat. iō dr̃ Deut. 16. seqris sñiaꝫ eoꝝ q p̄sūt loco quē elegit dñs: ⁊ hic locus ecclia ē ⁊ nō declinabis ad dextrā/ vl̃ ad sinistrā. Qui aūt supbierit nolēs obedire sacerdotis im pio morieẗ hō ille/ ⁊ auferes malū de medio israel. ¶ Nō ꝙ oē pctī vinculū soluit pnie v̄tus: cuius mīstri sūt sacerdotes. Sic̃ figuratū ē Judic. xvj. Circa sansonē queꝫ dalida trib⁹ vicib⁹ ligauit p° qdē. vij. neruiceis funib⁹. 2°. vij. funib⁹ nouis. 3° p capillos licio pplexos ligauit cū a i clauū siue palū terre infixū. Et cū clamaret supra dormientem philistijꝫ sup te: Sanson ipse v̄tute vij. crinium sacrati capitis/ p̄ma ⁊ scđa vice surgēs extraxit clauum terre infixū. Sed postea cuꝫ caput eius rasum fuit/ abiecit eū dalidas: quē nō potētē resistere apprehēde

3 Pnie v̄tus soluit oē pctī vinculum.

Sansonis figura valde accommodata.

vũt philistei & excecauerũt/& cathenis eũ ligauerũt/ac in carcere clausũ molere fecerunt: post hec capilli eius renasci ceperunt. Et cũ ei illuderẽt philistiim in domo magna/ipse apprehẽsis colũnis dom⁹/eas cõcussit/que cecidit sup eũ & oẽs philisteos. Sicq̃ cũ eis mortuus est.

Expõ figure supeꝰposite.

¶ Moralr dalida caro ẽ q̃ vigorẽ spũs ligat. Caput Sãsonis mẽs ẽ spũalis hoĩs. Cuiꝰ crines .vij. sancti & virtuosi. septem sunt cõsiderationes procedentes a mente/ q̃bus omne vinculũ soluit. Primo enim cõsideret pctõr diuine grẽ largitatẽ: sine numero .n. suscipit a deo bñficia/& cũ dolore cõsideret q² fuit eis ingratus. 2° cũ timore cõsideret diuine iusticie seueritatẽ. 3° cuꝫ spe venie cõsideret diuine miẽ pietatem. 4° cũ despectu cõsideret pctĩ vilitatem. 5° cum rubore cõsideret anime sue dignitatem. 6° consideret mortis vicinitatẽ. 7° cõsideret ppetue pene acerbitatẽ. Isti deniq̃ .vij. crines cõsiderationũ omne vinculũ pctĩ rũpunt: sed videamus q̃ sint tria vincula. Primũ qdẽ ex neruis est: hoc ẽ carnis voluptas. cuius .vij. funes sũt/etas/pulchritudo/risus/sermo/iocus/aspectus/& cõsuetudo. Isti funes nõ sicci/sed humentes sũt: q² ex humore praui amoris efficiunt. Sꝫ nllꝰ adeo istis funibus ligat/si tñ expergiscat clamore carnis deficientis/& timore hostium/ q̃n vtute .vij. criniũ pniẽ, oĩa vincula rumpat. Scdm vinculũ sansonis est cupiditas auaritie: q̃ .vij. funibus ligat. Que sũt labor acq̃sitionis/& amor possessionis/ & gaudiũ fruitionis/& timor pditiõis/ & dolor cõsumptiõis/& aliene rei ablatio/ac eius diuturna retentio: isti funes noui dicũt/& nunq̃ fuisse in opere: q² quo magis veterascit hõ/ eo magis semp cupiditas innouatur/ nec ad opus valent/sed ad ocium mẽtis queruntur. Tertiũ vinculum est supbia/vel occupatio seculi/que admodũ licij sciõs cogitatus/pᵒ q̃dẽ implicat/deinde clauo intẽtionis circũuoluit/ postremo ipsaꝫ intentionẽ/nõ in celo/sed in terra defigit. vel põt dici q̃ pᵐ vinculũ pctĩ sit diuturnitas. 2ᵐ nouitas. 3ᵐ pplexitas: q̃dã enĩ pctã sui vetustate/q̃dam ex nouitate magis ligant aliꝫ: in q̃busdã võ hõ fit pplexus/ nesciẽs q̃d eligat: vtrobiq̃ enĩ vel est vitiũ/vel ex vna pte vitium/& ex alia credit se ĩpotentem ad pniam/ vel dãnum formidat si peccatum fugiat. Septẽ vero crines .vij. sunt dona spũs sancti q̃bus oẽ vinculũ/ vetus/nouũ/& pplexũ soluit. Itẽ si crines vel cõsiderationũ vel donoꝝ radant a mẽte/fit hõ ĩpotẽs bonũ agẽdi & pctõ resistẽ: & sequunt eum .vij. incõmoda. pᵐ est abiectio. 2ᵐ est cõpꝛehẽsio: cedit enĩ ĩ ptãtẽ diaboli. 3ᵐ est rõnis excecatio. 4ᵐ peccati obligatio. 5ᵐ est carceratio: cõcludit .n. ne suis viribus possit exire. 6ᵐ est culpe iteratio/qđ significat reuolutio mole. 7ᵐ est pctõris illusio & derisio. Sed si renasci incipiant crines/pristinus vigor accedit. Et pmo qdem duas colũnas apphẽdit/q̃bus edificium pctĩ innitit. Sũt aũt hec amor psperitatis/& timor aduersitatis: vna dextra/altera sinistra. Deinde cõcutit: q² instabilẽ aduertit eẽ psperitatẽ & aduersitatẽ. Sicq̃ pctĩ edificiũ deijcit/ĩ quo moriuntur praui motus. Montur etiam ipe mũdo qui peccauerat vt viuat deo/vt peccatis mortui/iusticie viuamus deo/cuius liuore sanati sumus.

1 ¶ Sermo.4.tertie ferie post tertiā dñicā in xl^ms z in ordine.106.

Eccle-siastice ptãtis origo.

Iterū dico vobis.) Nunc ponit origo ecclesiastice potestatis/ q̄ puẽit a patre celesti.circa qđ tria facit.pmo eni supponit ecclie ꝯsensioné. 2° adducit ipsius petitioné. (de oi re) 3°.pmittit rei postulate petitioné (fiet illis.) Cōsensum aūt ecclie determinat quātū ad tria/ q̄ sunt/ numerus/qualitas/ z locus: vñ pmo tãgit numerū cōsentiētiū. (Iterū dico vobis/ q2 si duo) nō pt esse paucoꝝ cōsensus.Sz z ipse numerus habet charitaté in sacramēto/cui9 duo sunt pcepta:dei/videlz/ amor z pximi: z minus q̄ inter duos charitas esse nō pt.Sine ista vero charitate nō est ꝯsensus ecclie. Phi.2.Idez sapiatis eādē charitatē hñtes/vnanimes/idipsum sentientes. Itē tãgit ꝯsentiētiū q̄litatez (ex vobis) scis.f.z humilibus.Ro. 12.Nō alta sapiētes/sz hūilib9 cōsentiētes. Itē tãgit ꝯsensiōis actuz (ꝯsenserit).i.eadē senserit: qđ vtiqz faciūt.q nō q̄rūt q̄ sua sunt/ sz q̄ sūt alteri9.Ro.12.Idipsuz īuicē sentiētes.Iste vo ꝯsensus fac̄ hitare vnanimes in domo dei/ q̄ est ecclia.ps. In domo dei ambulabim9 cū ꝯsensu.Item tãgit ꝯsensiōis locū (Sup terrā) in terrenis reb9 nō est ꝯsensus/imo hinc lites z discordie. Sz de hijs bonis q̄ sunt sup terrā cōsensus eē pt.Phi.2.Unanimes idē sapiatis.nihil p ꝯtētioné/nz p inanē gliaz:q̄ vt ex hys pz in actu cōsensiōis exigit/charitas/humilitas/ z rei spūalitas.¶ Deīde ponit cōsentiētiū petitiōez quā determinat

2 ex duobus.f.ex realitate/z ex generalitate: pp primū dicit (de oi re.) peccatū res nō est cū sit nihil:z peccādo nihil efficiātur hoies. Rursus tpalia/vt diuitie/ sanitas corporis/ z liberatio ab aduersitatibus mūdi: z si sunt entia/ nō tñ res q2 ratū z firmū nō hñt eē.Sola vero bona salutis gr̄e in pñti/ z glie in futuro:q2 pmanent res dñr:iō peccati facltas nullo mō petēda est:tēporalia vero nō directe/ sz inquātū iuuāt ad salutē petant. Res āt salutis oīno petēda est.Job.22.Decernes rē z veniet tibi/z in vijs tuis splēdebit lumē.Itē tangit petitionis generalitatē (quecūqz petierint.) Mar.11. Quicqd orātes petitis/credite/q2 accipietis.¶ Deinde hui9 petitiōis ponit exauditionē.cuius pmo tãgit originez dicēs. (fiet ill' a pr̄e meo.) Jo.15. Quecūqz petieritis patrē in noīe meo/dēt vobis. Itē tãgit originis celsitudinez.(Qui in celis est).i.in angelis beatis:z in mētibus electoꝝ: q̄ sūt celi intelligibiles. Ex quoꝝ numero/ēt ipsi duo sunt/qui sibi mutuo cōsentiūt:vñ q in eis est/ pr̄ facit q̄ petierūt.Greg. Ubi sunt ergo qui ꝯuentū ecclie audēt cōtēnere/ z venerāde ꝯgregatiōi pces solitarias anteferre: vbi ēt sūt/ q ecclie snias nō timēt:cui9 a deo pr̄e deriuat auctoritas in eccliaz quā velut celuz

3 inhabitat.ps.Intonuit de celo domin9/z altissim9 dedit vocē suā zc. ¶ Deinde cū dicit.(Ubi enim sunt duo.) ponit pricipalis auctor z executor eccliastice ptãtis.Qđ eni facit ecclia/idipsum xp̄s in medio ei9 exñs operat:tria vero hic tãgit:p° qdez ecclie collegiū (vbi eni sunt.) quocūqz/videlz/loco (sunt duo vel tres) isti sunt pmi numeri (cōgregati.) ad ꝯgregationē deniqz ecclie sufficiūt duo iusti/aut tres.Sed tñ vtriusqz numeri sacramētū in tota est fidelium multitudine: q̄ pri-

mo qdem est duo/ tū pp duos populos/ iudeū .s. ꝛ gētilem/ tum etiam pp geminā ecclie charitatem. Itē eadē multitudo est tria. Tum pp fidē trinitatis/ tū ēt ppter tres status ecclie: ptinētiū/ videlꝫ/ ꝛ piugatoꝝ/ atqꝫ plātoꝝ. 2° tāgit ipsius collegij ecclesiastici vinculuꝫ (in nomine meo) .i. in fide nois mei: vel qꝛ nomē xpi est iesus/ q saluatoꝛ ꝛ salutaris iterpretat: in noie eiꝰ cōgregant q ad salutē mutuā operāttur. 3° tāgit eiusdem collegij mediū: cuiꝰ pmo ponit pñtiā (ibi sū.) Mat. 28. Uobiscū sum oībus diebus vsqꝫ ad consumationē seculi.
4 2° ponit pñtie sitū (in medio eoꝝ) qñ pōtifex in synodo/ ꝛ prioꝛ in capitulo: iō q ecclie collegiū facit/ ipse xps psens operat. ¶ Et nota qꝛ mediū ecclie xps se dicit: qm virtꝰ extremoꝝ ē i medio: ꝛ i medio cētri fundat oīs figura/ sicut xps est virtꝰ ecclie/ ꝛ fundamētū legaliū figura ruꝫ. Itē nota qꝛ duo ꝛ tria quinqꝫ sunt: quoꝝ numeroꝝ mediū est tertia ꝛ qrta ac sexta vnitas: iō xps ē tertius ꝛ qrtus/ ac sextus: qꝛ ē medius angulus duoꝝ parietū .i. duorū populoꝝ: ipse ēt qꝛ deus ꝛ hō ē: iō vt deus/ ꝛ vt pximꝰ nobis diligēdus est. Itē triū statuū ecclie xps est media ꝛ quarta vnitas: ideo pmā pstituit figurā rectilineā. Dañ. 2. Species quarti silis est filio dei. Item qnarius ad corpoꝛalē referttur ecclie laboꝛē. Senarius vo ad operis pfectionē: qꝛ sex diebus suum opus deus pfecit: xps ergo qꝛ perfectio oīs laboꝛis scōꝝ: ideo media ꝛ sexta vnitas est qnarij ecclie.

¶ Sermo. 5. tertie ferie post tertiam dñicā in xlma ꝛ in ordine. 107.

Tertio cum dicit. (Tunc accedens petrus.) Agit de remissione culpe. Circa qđ duo facit. pmo enim ponit petri questiōeꝫ. 2° adducit xpi rñsionē (dicit ei iesus.) Circa pmū aūt tria tangit. pmo qdaꝫ dubitātis accessum. (tūc accedens petrus ad euꝫ.) ps. Accedite ad eum ꝛ illuminamini. Deut. 33. Qui appropinquāt pedibus eius/ accipiūt de doctrina illius. Itē supponit fratris pcm̄. (dixit. dñe quotiēs peccauerit i me) .i. ptra me/ vel me sciēte. Bene dicit quotiens/ qꝛ pluries peccamus. (Frater meꝰ.) esto q peccet in te/ frater tuus tamē est. Itē qrit remissionis numerum. (Dimittaꝫ ei) .s. veniā petenti: qꝛ vt dicit. Rabanus nō passim iubet peccāti dimittere/ sed petenti veniā. Sed tamē rācoꝛ ex aīo sēper abijciēdus est. (vsqꝫ septies.) de hoc numero dubitat petrus: vel qꝛ sciebat hūc numerū esse positūꝫ in penis eoꝝ qui nō penitēt. Gen. 4. Qui occiderit caym septuplum punietur: vel qꝛ etiā iustuꝫ virum nouerat totiēs in die peccare. Prouer. 24. Septies in die cadit iustus ꝛ resurgit: vel qꝛ .7. eē sciebat pctā capitalia. Prouer. 26. Septeꝫ nequitie in coꝛde eius sunt: vel quia septē precepta secūde tabule quorum trāsgressiōe fit pcm̄ in fratrē. Uel qꝛ septē modis pcm̄ dimittit: dubitauerit petrus de numero remissionū vtrū .s. septē vicibꝰ sit pcm̄ dimittēdū fratri. Uñ notādū sicut dicit Joā. Cassianus in collationibus patrē. ꝛ Glo. Origēis sup Leui. c. 3. Septē sunt remissiōes pcōꝝ. pma ē baptismatis sctificatio. Act. 2°. Baptizet vnusqsqꝫ vestrū in remissionē pcōꝝ vestroꝝ/ cuius figura patuit in naamā. 4. Re. 5. q lotꝰ in iordane mundatꝰ est a lepra. 2a remissio ē martyrij passio. Heb. 9.

Oia pcā mūdanf in sanguine: qđ patuit i btō bōifacio martyre cui⁹ sanguine pcā ipsi⁹ lota fuerūt. 3ª re missio est elȳnaꝝ largitio. Luc. 11. Date elȳnaꝫ ꝛ ecce oīa mūda sunt vobis. 4ª est culpe in nos facte remissio. Math. 6. Si dimiseritis pcā eoꝝ hoīb⁹/ dimittet ꝛ vobis pater vester celestis pcā vra. 5ª est pcōris ꝯuersio. Jaco. 5. Qui ꝯuerti fecerit pctōrem ab errore vie sue saluabit aīam suā a morte/ ꝛ opit multitudinē pcōꝝ. 6ª est charitatis dilectio. Luc. 7. Dimittuntur ei pctā mlta/ qm̄ dilexit multū. ꝛ. ij. pe. 4°. charitas operit multitudinē pcōꝝ. 7ª. ē pn̄ie satisfactio cum pctōr lauat la
3 chrymis lectuꝫ suū i. ꝯsciam suaꝫ: ꝛ sunt ei panes die ac nocte lachrymē ei⁹: nec erubescit sacerdoti dn̄i pcm̄ suū indicare/ ꝛ medicinā q̄rere: sꝫ illū q ait. Dixi ꝯfitebor aduersum me iniustitiā meā dn̄o/ ꝛ remisisti ipietatē pcī mei: qa igif sep̄tem sunt dimissiōes pcī/ potuit/ dubitare petrus an in totideꝫ essent vices dimissiōis. ¶ Deide cū dicit. (dicit ei iesus.) ponif xp̄i rn̄sio in duob⁹ ꝯsistēs. p°. n. ꝓhibet parcā remissionē. (dicit ei iesus nō dico tibi vsqꝫ septies) tm̄: qꝛ nō est abreuiata manus dn̄i. Sꝫ thesaur⁹ idulgētie ipsius sine numero est. Esa. 55. Derelīquat ipi⁹ viā suā/ ꝛ vir iniqu⁹ cogitatiōes suas/ ꝛ reuertaf ad dn̄m/ ꝛ miserebif ei⁹/ ꝛ ad deū nr̄ꝫ/ qꝛ mlt⁹ est ad ignoscēdū. Tren. 3°. Misericordie dn̄i qꝛ n̄ sum⁹ ꝯsumpti/ qꝛ nō defecerūt mifatiōes ei⁹. Scdo mādat xp̄s largā fieri remissionē. (Sꝫ vsqꝫ septuagiesseptiec.) finit⁹ numerus ꝑ īfinito po'. q. d. q̄tiēscūqꝫ peccauerit dimitte illi. Sꝫ tm̄ aduertendū qꝛ septuagiesseptices pt eē vna/ vel due ptes. Et si ē vna ps sensus ē dimitte ei septuagitaseptē vicibus. Si vo sunt due ptes/ tūc alter numer⁹ alterū mltiplicat/ ꝛ ꝯsurgūt q̄drigēta ꝛ. 90. Scdm vo vtrūqꝫ sensuꝫ significaf relaxatio oīs iniurie. Nā p° qdē septuagita septē: ꝓuēit ex vndeci mltiplicatis p septē septies eni vndeci sunt septuaginta septē. Jn sacra vo scriptura. 7. ē numer⁹ vniuersitatis: q: vij. dieb⁹ vniuersuꝫ tp̄s agif: vndeci āt ē nūerus trangressiōis: qꝛ p° recedit a deceꝫ q limes ē numeroꝝ. Vn̄ in figura pniuꝫ. xi. saga cilicina i tabernacło dn̄i fuisse memoraf. Exo. 25. Ciliciuꝫ hitus est pniuꝫ/ q dētur ꝑ vndenario trāsgressiōis. x. p̄ceptoꝝ. Qui vo sic pēitēt etiam ad ecctiaꝫ dei ptinēt q̄ p septuagitaseptē vniuersa trāsgressio significaf fratri dimittēda. Aug. Oino quotiēs peccauerit ignōscas: oīa. n. pcā dixit qñ septuagiesseptiesdixit. Jtē. vij si mltiplicauerit septuagita efficit q̄drigēta 90. Septenari⁹ ad vniuersitatē referf. Septuaginta vo vite pn̄tis laborē ꝛ icolatū significat: vn̄ septuagita annis ppłs dei fuit in trāsmigratiōe babilōis: p hūc q̄ numerū designaf/ vt q̄diu h̄ viuim⁹ peccāti in nos fratri dimittam⁹. Cui⁹ figura legif Dan̄. 9. Ubi dicif q in. 70. hebdomadib⁹/ q numer⁹ ē q̄drigētoꝝ ꝛ nonagita/ ꝯsumabif pūaricatio/ ꝛ delebif iniqtas/ ꝛ finē accipiet pcm̄/ ꝛ adducef iustitia sēpiterna.

Septenarius nūerus est nūerus vniuersitatis.

¶ Fer. iiij. post. iij. dn̄icā in xl. Scdꝫ Matheū. Cap. xv.

In illo tpe. Accesserūt ad iesum ab hierosolymis scribe ꝛ pharisei dicētes. Quare discipuli tui trāsgre-

diuinꝭ traditiões seniorum? Nõ eni lauãt manus suas cũ panẽ mãducãt. Ipse aũt rñdẽs, ait illis. Quare ꝛ vos trãsgredimini mãdatũ dei pp traditionẽ vestrã? Nã deus dixit. Honora patrẽ tuũ ꝛ matrez tuã: ꝛ q maledixerit pñ, vel matri: morte moriatur. Uos aũt dicitis. Quicũqꝫ dixerit pñ vel mñ: munus qdcũqꝫ est ex me: tibi pderit: ꝛ non honorificabit patrez suũ aut matrẽ suã: ꝛ irritũ fecistis mãdatũ deiꝰ: ppter traditionez vestrã: Hypocrite, bene prophetauit de vobis hesaias, dicens. Pplꝯ hic labijs me honorat: cor aũt eorũ lõge est a me. Sine causa aũt colunt me: docẽtes doctrinas ꝛ mãdata hoium. Et conuocatis ad se turbis, dixit eis. Audite ꝛ intelligite. Nõ qd intrat in os coingnat hoiem: sꝫ qd pcedit ex ore, hoc coingnat hoiez. Tũc accedẽtes discipuli eiꝰ, dixerũt ei. Scis, qꝛ pharisei audito hoc vbo, scãdalizati sunt? At ille rñdens ait. Ois plãtatio, quã nõ plãtauit pꝛ meꝰ celestis, eradicabitur. Sinite illos. Ceci sunt, ꝛ duces cecorum. Cecus aũt si ceco ducatũ pstat: ambo in foueã cadũt. Respõdẽs aũt petrus, dixit ei. Edissere nobis parabolã istã. At ille dixit. Adhuc ꝛ vos sine itellectu estis? Nõ itelligitis, qꝛ oẽ qd in os itrat, in vẽtrẽ vadit, ꝛ in secessuꝫ emittitꝛ? Que autem pcedũt de ore, de corde exeũt: ꝛ ea coingnãt hoiem. De corde. n. exeũt cogitationes male: homicidia: adulteria: fornicatiões: furta: falsa testimõia: blasphemie. Hec sunt que coingnant hoiem. Nõ lotis aũt manibus manducare: nõ coingnat hoiez.

¶ Sermo pmꝰ. iiij. ferie post tertiã dñicã in xlme ꝛ in ordine. 108.

Accesserunt ad iesũ ab ierosolimis scribe ꝛ pharisei dicẽtes. Quare discipli tui trãsgrediunt traditiões seniorꝫ? Mt. 15. Idẽ legr Mar. 8.

decimanona pñtis tpis statio agr hodie/ q̃ noiatꝛ arada qd iterpretatꝛ suscitauit testimõiuꝫ meũ: vl suscitator deꝰ ẽ/ de q̃ ait ps. Suscitauit testimoniũ in iacob/ ꝛ legẽ posuit in isrl: vbi glo. veteꝰ/ ingt/ testm ꝛ lex diꝛ ꝛ testimõiuꝫ. Lex vo qꝛ pcipit: testimoniũ qꝛ pbat: pbat. n. deuꝫ esse legislatorẽ: ꝛ hoiez eẽ pcepti trãsgressorẽ: atqꝫ pbat nomi testi virtutẽ ꝛ honorẽ: vl ãt testimõiũ pꝰ fuit mor- Statio decima nona Arada.

tuum in adā/sed suscitauit illud le-
gislator in monte synai: deinde ipz
testimonium sopitum fuit superue
nientibus traditionibus iudeoꝝ.
Sz excitauit illud xp̄s vt euigilaret
preceptū decalogi: sicut ī p̄nti euā
gelio ꝯtinet qd̄ diuidit in.3.ptes.
In quaꝝ.p̄ᵃ ponit excitationis di
sputatio. In scd̄a disputationis de
terminatio. In tertia dterminatio
nis declaratio. 2ᵐ ibi.(Et ꝯuocat
ad se.) 3ᵐ ibi.(Rn̄dēs aūt petrus.)
Circa p̄ᵐ due qōnes disputant.p̄ᵃ
est de transgressione humane tra-
ditionis. 2ᵃ est de preuaricatione
diuine iussionis.(Ipse aūt rn̄dēs.)
Rursus in p̄ᵃ pte.3.facit.p̄ᵒ.n.ad
disputationem accedit. 2ᵒ qō ꝓpo
nit.(Dn̄tes.q̄re discipulitui.) 3ᵒ rō
qōnis adducit.(Nō.n. lauāt ma-
nus suas.) dic ḡ p̄ᵒ.(Accesserūt ad
iesuz zc̄) vbi.4.tāgit.p̄ᵒ.s.cōporalē
accessū.(Accesserūt.) corpe/nō mē
te:loco/n̄ voce:odio/n̄ amore.Ecc̄.
j.accessisti maligne ad deū/z cor tu
uz plenū ē dolo z fallatia.Itē tāgit
accessionis terminū.(Ad iesū.) Sal
uatorē:sed non sunt ab eo saluati/
qz non accesserūt vt saluarent/ qn
potius ex isto accessu ꝯfracti sunt
z dānati/sicut frangit vitrū ad lapi
dē.Nu.j.Si quis alienus accesse-
rit moriat.Item tangit sanctitatis
locū.(Ab hiero solimis.) q̄ ciuitas
erat regia z sacerdotalis.Chryso.q
metropolis hitabant p̄inosiores
erant amplius honore feruentes/
multūqz tumorem possidentes:lo
cus.n.scūs vn̄ erat non scificabat
eos/nec faciebat deo gratos: qm̄
vt dz.ij.Mac̄.v.non pp locū gentē/
sed pp gentem dn̄s locum elegit.
Item tangit accedentium statum
quātum ad scientiam z religionē.
(Scribe) qui erāt docti in scriptu-
ris.(Et pharisei) qui a ceteris reli-
gione erant distincti.Et nō qz ꝯtra
xp̄m z propriam salutem semp mi-
litant inflata scientia/ z sıl'ata iusti
tia.Prouer.j.ꝯtra sanguinem suū
insidiant/ z moliuntur fraudes ꝯ
aīas suas.Unde scribe z pharisei
semper ꝯsenserunt in persecutiōe
xp̄i/qui figurantur per balaham
sedentem super asinam synagoge:
cui dixit dn̄s numeri.22.peruersa
est via tua/mihiqz ꝯtria.¶ Deinde
cum dicit.(Dicētes quare discipu
li tui) proponitur.p̄ᵃ qō per modū
obiurgationis:in qua p̄ᵒ supponit
discipline sedulitas.(Dn̄tes quare
discipuli tui) de transgressione di-
scipulorum a magistro querunt/ 2
vt illoꝝ culpam in xp̄m conuertāt.
Item culpatur discipuloꝝ temeri-
tas.(Transgrediunt traditiones)
.i.cōstitutiones traditas.Prouer.
xxij.ne trāsgrediaris terminos an
tiquos quos posuerūt patres tui.
Item harum traditionum ponit
auctoritas.(Seniorum.) Senatus
iudeorum humana quedā statue-
runt obseruanda / que dei iudicio
contēnenda erunt.Job.xij.doctri-
nam senum auferam: pp reueren
tiam tn̄ etatis statuta eoꝝ videbā-
tur seruāda.Ecc̄.8.nō te preterea
narratio senioꝝ.¶ Deinde adduci
tur argumentatio qōnis.(Non.n.
lauāt manus suas cum panē mā-
ducant.) Sciendum qz iudei ad lit
terā intelligebant illud preceptū.
Leui.xv.lauetur aqua ōis qui ꝯbit
īmunditiā.Jō vt ait marcus pha-
risei z oēs iudei/nisi crebro lauent
manus/non māducant / tenentes
traditiones senioꝝ:z a foro venien
tes/nisi baptizent/nō cōmedunt:z
alia/multa sunt tradita illis serua
re baptismata viceoꝝ z calicū/z or

Scla in flata z si mulata iust⁹ ꝯ xp̄s sup militāt

nāmentoꝝ ꝛ lectoꝝ.Sꝫ in rei veri-
tate corpalis mūditia siqdē mode
rate fiat/ad decētiā ptinet ꝯuersa-
tionis humane placet deo vt dic
glo.Deut.17.Si vo talis mūdicia
supflue fiat supstitio vi esse/aut cu
riositas/vel delitie:qbus aia macu
laf:vñ aug.in regula sordes aie ꝯ-
bit mūde vestis nimius appetit⁹.
Neutra tñ h⁹ lotio ad salutē ptinꝫ
aiaꝝ.Sꝫ mūdana est cogitatio in-
terior.Vñ Esa.j.ostidens qūo itelli
gi oꝫ illō pceptū levitici ait lauami
ni/mūdi estote/auferte malū cogi
tationuꝫ vraꝝ ab oculis meis. Et
hūc ēt sensuꝫ lex itendebat/q̄ cū p-
hibuisset esuꝫ quorūdā aialiū:sub-
iunxit.Levi.xj.nolite contaminare
aias vras/nec tāgatis quicq̄ imū
dū/nescitis imūdi.Qui igif mode-
rate itendit corporali mūditie pol
liticus ē:q vo supflue mollis ē:qui
vo eā putat saluti neciam heretic⁹
ēꝛiō dñs volens ab ista mūditia q̄
placet oculis auertere hoies/vt i-
teriorē desideraret/nō lotis mani-
bus mānducabat:sic di.Luc.xj.naꝫ
ꝯtēnenda erāt pcepta quoꝝ occu-
patio a divino auertebat mādato
quasi sufficerent saluti. ¶ Deiñ cū
dicit.(Ipse aūt rñdens.) pponif.
scda qō in qua.Rñdef argumēta-
tioni.pme.ꝛ.3.facit.p°.n.proponif
qō. 2° adducif qōnis rō. (Nā de⁹
dixit.) 3° adiungif redargutiōia.i
crepatio.(hypocrite:bñ pphanit)
dicit g p°.(Ipse aūt rñdens.) g se-
quēs qō ē ēt pcedentis rñsio.(Ait
illis.quare ꝛ vos transgredimini
mādatū dei) q ē maioris auctori-
tatis q̄ꝫ traditiones senioꝝ.(Pro-
pter traditionē vrani).j.Esd.9.ma
nus principū fuit.pma in trāsgres
sione.Et advertēdū q ista xpi iter
rogatio ē pcedentis qōnis rñsio:

phārisei enim q̄rebāt quare discipu-
li,xpi transgrederent traditiones
senioꝝ:sed xps dicit eoꝝ traditiōes
esse divini mādati trāsgressiones:
iō eorūdē statuta nō obligant/ sed
infringēda,sunt:qꝛ humana ꝯstitu
tio ꝯ dei legē mutare nō pōt.Act.
v.obedire oꝫ deo magis q̄ꝫ hoib⁹.
¶ Deinde cū dicit.(Nā deus dixit)
h⁹ scde qōnis ponif argumētatio
in qua.3.facit.p°.n.ostidit q sit dei
mādatū. 2° inducit humanū insti
tutū.(Vos aūt dicitis.) 3° ꝯcludit
ppositū.(Et irritū.) In primo aūt
tria tāgit.p°.s.pcepti auctē. (Naꝫ
deus dixit)nō hō purus/ aut q̄sq̄
senioꝝ:legis qdē pcepta deus ipe
edidit sicut pꝫ.Exo.xx. daturus.n.
pcepta decalogi añ oia pmisit suā
auctē ꝛ beneficētiā dicēs.Ego suꝫ
dñs deus tuus q eduxi te de terra
egypti. Itē tangit moralis pcepti
honestatē.(Honora prem tuum ꝛ
mrēꝫ) hoc ē pceptū scde tabule. vt
pꝫ Exo.xx.ꝛ Deut.v.ꝛ Ecc.13.sic.n.
qꝛ deo pncipalr obligamur:iō p^m
pceptū prime tabule est de divino
honore:ita ex pceptis scde tabule
dirigentis nos ad pximū/p^m pce-
ptū ē de principalibus pximis / q
sunt parentes/qbus debef honoꝝ
nō signi tm̄/sꝫ ēt rei:qꝛ nō suffic sa-
lutare/aut assurgere parētib⁹/ sed
eisdē ēt subueniēdū ē.Itē tāgit al-
terius.s.iudicialr pcepti severitatē.
(Et) sup.deus dixit.Levi.xx. (Qui
maledixerit pri vel mri/morte mo
riaf.) Tal.n.ꝛ si nō carne/mēte tñ
stati morif.Ro.j.pentib⁹ si obediē
tes digni sūt morte.¶ Deiñ cū dic.
(Vos āt dicitis) tāgif hūana ꝯstitu
tio duo ꝯtinēs:duob⁹ dei pceptis ꝯ
ria.p° ꝯtinꝫ mutationē divini pcepti
q̄ dixerat.(Honora prēꝫ tuū.ꝛc.)
2° ꝯtinꝫ absolōnē pene alteri⁹ pce

pti ōfitis. (Qui maledixerit) c⁹ ab
solutionē ponit ibi. (Et si honorifi
cabit) dic̄ g p°. (Uos āt dicitis) .i. in
traditiōe v̄ra sic taxastis. (Quicūq̧
dixerit pr̄i vl' mr̄i.) O pr̄, vel o mr̄.
(Mun⁹ qd̄cūq̧ ē ex me) oblatū dō
& sac̄dotib⁹. (Tibi pderit) .i. ad salu
tē cuertet corpis & aīe: & magis ex
h cōseq̄ris cōmodū q̄z si illō tibi da
rē. Cōsulētes.n. pncipes iudeoz cu
piditati sue/ne filij pp curā pentuz
omitterēt offerr munera tēplo: do
cebāt eos trāsgredi dinū pceptū &
mētiri sb obtētu religiōis q̄ztū ad
duo. p° q2 vt asserebāt, magis te-
nent filij dn̄z pr̄ez q̄z hoīez pr̄ez ho
norare. 2° q2 vt dicebāt h ipz q fi-
lij deo pr̄i offerūt/magis pdest ad sa
lutē hoīs pr̄is q̄z si illō ei daret. Ta
lis āt argumētatio erat sophistica: ar
guit.n. ex īptinētib⁹. nā dina opor
tuit facere: hūana tn̄ officia nulla-
ten⁹ ptermitti debuerūt. Adiuētio
āt h⁹ īstitutionis ex cupiditate p-
cessit. Esa. j. pncipes tui īfideles/so
tij fur̄ oēs diligūt munera/seqūt
retributiōes. Scd̄z dc̄ā expositio-
nē lr̄a plane legit. Sz glo legit eas
īterrogatiue/nec tn̄ variat s̄nia sic.
(Quicūq̧ dixerit pr̄i vl' mr̄i mun⁹
qd̄cūq̧ ē ex me) .i. dō meo & a me dō
oblatū putas ne. (Tibi pderit.) Si
tollat deo & tibi det ?īmo abusio ē/
si putas tibi pdesse ad victū & vesti
tū qd̄ deo oblatū ē/& sacrileg⁹ eris:
si illud pet. Et sic videbant ex hac
fraude absolui ab obligatione illi⁹
pcepti moralis de honore pentū. io
subdit. (Et nō honorificabit) .i. qcū
q̧ qd̄ pmissuz ē dixerit. (N honorificabit) licite & absq̧ trāsgressio-
ne pcepti. (pr̄ez suū/aut mr̄ez suā.)
Uñ marc⁹ q̄si exponēs dcin̄ ma-
thei dic̄. Et vltra nō dimittitis euz
qcq̧ facere pr̄i suo/aut mr̄i. Ex ista
ēt traditione phariseoz absoluebāt
crudeles filij a pena illius iudicialt
pcepti. Qui maledixerit pentibus
moriat: ad pia.n. iudicant blasphe
mus pentū/& eis nō subueniēs: v-
terq̧.n. ihonorator ē eorūdē. Sz si
dās deo munera excusabat a cul-
pa: cōns est q absolueretur a pena.
¶ Cōsiderādū q2 aliq offerunt dō 4
q̄si debita/qdā vt munera: debita
sunt decime/atq̧ pmitie/& ī talibus
ceteris pibus/necītas pentū post-
ponēda ē eoz oblationi. Quedam
vo sic offerūt vt munera sint/q vo
lūtaria sunt: lz ēt votū supuenerit/
& taliū oblatio nō pindicat subuē-
tioni pentū: q2 qd̄ ē volūtariū/nō
pindicat necīo. Uñ si qs votū emi
sit ei⁹ rei q pentib⁹ necīa ē/temera
rie vouit/nec teneri dz votū: pharisei
vo si debita tm̄/sz ēt volūtarie obla
ta dicebāt pindicare pentū necīta-
tibus. vñ dicebāt. (Mun⁹ qd̄cūq̧
ē ex me tibi pderit) ?illud qd̄ di.j.
Re.xv. nō vult dn̄s holocausta/aut
victimas/sz magis vt obediat vo-
ci ei⁹ pcipientis honorare pentes.
¶ Dein ponit argumētationis cō
clusio. (Et irritū fecistis mādatum
dei) de honore pentum. (Propter
traditionē v̄ram) de muneribus of-
ferēdis: cū tn̄ istud sit cerimoniale
ītroductū: illud vo sit morale ina-
tū/cui nullū cerimoniale pindicat.
Hier.xj. irritū fecerūt pactū meuz
qd̄ pepigi cū pr̄ib⁹ eoz. ¶ Dein cū
dic̄. (Hypocrite) icrepat dn̄s cui-
ctos qdē/sz nō correctos v̄itate. Et
duo fac̄. p°.n. notat simulatiōis vitiū.
2° pdicit simulatiōis dānū. (Si si cā.)
In p° duo tāgit. p°.n. icrepat. (Hy
pocrite) tales sūt q se simulāt eē iustos
cū n̄ sint: qd̄ vtiq̧ grue vitiū ē. nā vt
dic̄ aug. simulata eqtas/duplex ē iniq
tas. Esa. 9. ois hypocrita erit nequā.

Itē hypocrisiȝ explicat auctē scri ptureꝛ vñ pphãuit ð vob. Esa. dicēs. 19. ca. ſꝫ aliã lrãȝ. (Pplˢ hͨ labijs me honorat) ðo honorē ði pferē dñ eē honoꝝ gentiū/ī q̄ ē filiata eq̄tas. Sꝫ vã inigtas ē qð ibdr. (Cor āt eoꝝ lōge ē a me) qꝛ ꝯtēnētes pce ptū meū ð honore gentiū/pcipiētē ēt ꝯtēnūt. Hie. xij. ppe es tu ori eo rū/ ꝛ lōge a renibꝰ eoꝝ. ¶ Deīn hꝰ hypocrisˢ pōit dãnū dicēs. (Sine cã āt). ſ. siñ retributiōe btē mercedis. (Colūt me) nō. n. fructū gcipiēt: iō steriles sſ hypoᵗᵉ: mlta folia/sꝫ fru ctū nō hñtes. Job. xv. Cōgregatio hypoᵗᵉ sterilis: hꝰ vo dãni subdit meritū. (Docētes doctrīas) q̄ntuꝫ ad credibilia. (Et mãdata hoim.) q̄ntū ad agibilia. Esa. 19. Timuerit me mãdato hoīꝫ ꝛ doctrinis: hꝰ vo legibꝰ doctrīe ꝛ mãdati auertebãt hoīes a vã dei cultura. j. Re. ij. ñ ē bona fama quã ego audio/vt trãſ gredi faciatis populum dñi.

¶ Sermo. 2. 4. ferie pꝰ tertiã dñi cã in xlᵐᵃ ꝛ in ordine. 109.

Irritū fecistis mãdatū ði pp tra ditiōes vras.) Hic ꝯſiderãdū ē q̄ sint mãdata ði/ꝛ quō irritent. ve teris nãqꝫ legis alia moralia / alia cerimōialia/alia vo iudiᶜⁱᵃ pcepta sſ. Moralia pcepta sſ q̄ vtute faciē dã/ꝛ vitia pcipiūt fugē/ſm q̄ recta rō indicat. Cerimoⁿⁱᵃ āt sſ ðtermi natiōes diui cultꝰ/ī sacrificijs/obla tiōibꝰ/ꝛ festiuitatibꝰ. Judicialia vo sſ ðtermīatiōes iustitie iter hoīes obſuãde. De hijs tribꝰ gñibꝰ mãda toꝝ dr. Deut. 6. hec sſ pcepta ceri moᶜ atqꝫ iudicia ꝛ Ro. 7. Mãdatū ē ſcm̄/iustū ꝛ boᵐ: boᵐ ī moralibꝰ ſcm̄ ī cerimonialibꝰ: iustū ī iudicia libꝰ. pᵃ pcepta sſ iuris nãl. Cerimo nialia vo ꝛ iudicialia sſ iuris posi tiui: iō obligō moraliū ſp manet. Sꝫ p xpi aduētū cessauerunt ceri monialia/ꝛ iudicialia. Itē moraliū pceptoꝝ tres gradꝰ sſ. Quedã. n. pncipia/qdã āt media/alia vo vltia pcepta dñr. pnᵃ sſ inata: gñales. ſ. regule agibiliū: sic sſ duo pcepta charitatis: dei. ſ. ꝛ pximi: ꝛ nemini nocēdū: vt dr. Tob. Dibusqꝫ obſe quēdū/vt dr Mat. 7. ꝛ vlr declina re a malo ꝛ facere boᵐ. Media vo moralia sſ a deo tradita/vꝫ/pcepta ðcalogi/q̄ hō facile p ſeipꝫ tradēte ðo/iute¹ᶠ eē iusta. De qbꝰ Deut. 4. ðba. x. ſcripsit ī tabul. vltia vo mo ralia sſ/q̄ꝝ rō nō ē euidēs. Sꝫ inq̄ sitiōe sapiētū iuēta pplo tradunt vt ē illō. Corã cano capite ꝯsurge: ꝛ illud. ñ eris crimiator/ nec susurro ī pplis ꝛ cetera silia. pᵃ qdē pceᵗᵃ ī nata sſ: media īspirata: vltia ad īuē ta: ꝛ qm̄ mediū sapit nãꝫ extremo rū: iō ī pceptis ðcalogi vtꝰ pnᵒꝝ ē ꝛ ex eis deriuãt extrēa. Itē media pcepta ipo nūero decenario suã ð clarãt sufficiētiã. x. n. ē l: mes ꝛ ter minꝰ nūeroꝝ. Dis āt aliꝰ nūerꝰ est repetitio ipiꝰ decē/ꝛ ptis eiꝰ. Sic vt deīn ē/oē legis pceptū ī decalo go vtualr ꝯtinet. Itē digito dei. ſ. ope spūs ſci ista fuerunt ſcripta p cepta: qꝛ nō nisi deo docente intel liguntur interius: ꝛ nisi eo adiuuã te non perficiunt exterius. j. Cor. 4. Non sumus sufficientes ex no bis/ſed sufficientia nr̃a ex deo est. Itē in tabulis lapideis duabꝰ/fue runt ſcripta ista pcepta. In tabul quidē/q̄ late sunt: qm̄ in latitudine charitatis ista pcepta/ꝛ ꝯtinētur/ ꝛ implent. Vñ ps. Latū mãdatuꝫ tuū nimis ꝛ iteꝝ viam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri/cū dilatasti cor meū. Non fuerunt ſcripta mandata ista in auro mūdane sapīe/neqꝫ ī argē to eloquētie/nꝫ ī ferro violēᶜ/nꝫ in

plũbo grauitatis/neq; in ere cupiditatis/neq; in stagno filate vtutis/neq; in ligno fragilitatis/neq; in pgameno aĩalitatis/s; in lapideis tabulis .i.in cordibus electoꝝ/q̃ sunt preciosa firma ꝫ viua. Prouer.iij. pcepta mea describe in tabulis cordis tui. ¶Due vere sunt tabule pceptorum/ vel q2 duo sunt charitatis precepta: dei/vz/amor/ꝫ ꝓximi:vel q2 ex libero arbitrio/ꝫ ex grã innãteillõ/ista pcepta seruanť.Jtẽ ista pcepta bis fuerũt scripta.pmo in pmo ascensu mõtis synai.S; pp pcũ ppli tabulas pceptoꝝ fregit moyses:vt dicif. Exo.33.postea vo cũ penituisset populus/ rursus pcepta scripta sunt: p qđ nobis daf itelligi/ꝙ pctũ destruit ꝫ frãgit in nobis dei pcepta. S; pnĩa reparat / q̃ dr scđa tabula post naufragiũ.Jtẽ in pma tabula ꝯtinenť pcepta ordinãtia in deũ.Jn scđa vo ordinãtia ad ꝓximũ:de9 enĩ cũctis alijs pponẽdus est:pcepta de deo tria sunt:h.n.numerus ad trinitatẽ psonaꝝ referť: nã h numero magnificamus deũ:pcepta vo ad ꝓximũ ptinẽtia.vij.sunt: nam ꝫ h numerus est ppꝛius hoĩs in se hñtis ternariũ ꝫ q̃ternariũ.Ternarius refert ad aĩam:vel q2 ei9 gradus tres sunt.s.vegetatiuũ/sensitiuũ/ꝫ itellectiuũ:vel q2 tres sũt ei9 potẽtie pncipales.s.ꝯcupiscibile/irascibile/ꝫ rõnale:vel q2 ad imaginẽ diuine trinitatis aĩa hoĩs ꝯdita est:q̃ternarius vo est numerus corpis hũani/ex q̃tuor elemẽtis ꝯstãtis.¶Nũc de singulis disseramus pceptis.pmũ pme tabule ẽ(nõ hebis deos alienos corã me).Cui pcepto legislator q̃tuor ãnectit circũstãtias .s.expositionem. Et rõnẽ/ꝫ ꝯminationẽ/ac ꝓmissionẽ.Duo.n.declarat.s.q sint dij alieni/ꝫ qd sit eos nõ hẽre p dijs:pp p mũ dic (nõ facies tibi sculptile/neq; oẽm siĩtudinẽ celestiũ/terrestriũ/ ꝫ eoꝝ q̃ mouenť in aquis).Quid aũt sit ista nõ hẽre p dijs.subdit(ñ adorabis ea/neq; coles).Jstud aũt pceptũ appropriať pr̃i q est deitatis pncipiũ/a q̃ de9 fili9/ꝫ de9 spũs scũs pcedunt:nec putãdus est aliqs eẽ de9 q aut nõ ipse sit/aut ab eo sbãlr nõ pcedit.Rõnẽ aũt hui9 pcepti addidit/dicẽs.(Ego.n.sum dñs de9 tuus fortis zelotes).i. ego solus sum dñs de9 tu9 q fortiter zelo aĩas:iõ alterũ deũ ñ patior venerari.Cõminationẽ vo trãsgrediẽtib9 pceptũ subdit (visitãs iniquitatẽ pr̃um in filios/in tertiã ꝫ q̃rtã gñonẽ eoꝝ q oderunt me).Vñ nec longeuitas tpis/ nec multitudo peccãtiũ effugit visitationẽ pene:ꝓmissionẽ vo mĩe ponit p ceptũ seruãtibus/ dicẽs.(Et faciẽs mĩam in millia hijs q diligunt me/ ꝫ custodiũt pcepta mea) vbi tria attẽde.Primũ q2 largior est de9 ad miserẽdũ q̃ sit ꝓmptus ad puniendũ: nã vsq; ad quartã gñonẽ dic se punire pctã:in millia vo ꝓmittit mĩam. Scđo attẽde q2 transgressores pcepti dic esse odiẽtes deũ/obseruãtes vo dic esse diligẽtes. Jo.xv. Si diligitis me/mãdata mea seruate.Tertio attẽde q2 h ipm ꝙ de9 tãdiu expectat pctõres ad mĩam ptinet/ q̃s diu expectatos/nec penitẽtes iuste punit:vniuerse.n.vie dñi mĩa ꝫ veritas.Nota q2 lz appropriet istud pceptũ auctitati dei pr̃is:ad totam tñ cõiter spectat btãm trinitatẽ/extra quã nõ est de9.Esa.43.Ante me nõ ẽ formatus deus/ꝫ post me nõ erit. Deuť.34.Uidete ꝙ ego sum solus/ꝫ nõ sit ali9 deus pter me.S; nũc attẽdamus qualr istud dei pceptũ irritũ fiat:oẽs certe ifideles iudei/sarraceni/ꝫ heretici/q fingũt deũ esse qđ nõ ẽ/

Nõ dissuse de decẽ pceptis.

Cōtra diuinatores.

qđ nō est/transgrediunť istud mandatū. Itē ꝫ est xpianis trāsgrediunť istđ pceptū oēs diuinatores/ siue per augurium siue p somniū/ siue p sortes/ siue p incātatōes/ siue p inspectōes vitri/ speculi ꝛ vnguis. Itē q carminib⁹ vtunť ꝛ caracterib⁹ vel signis. Itē ꝫ obseruatores supsticiosi tpm/ aut occurrētiū verboꝝ/ reꝝ/ ꝛ actuum. Itē q putant eē strigas/ ꝛ nimphas/ ꝛ herodiadē nocte discurrere: hinc dr̄ deuť. 18. Non inueniať in te maleficus atꝙ incātator / nec qui phitones ꝯsulat/ nec diuinos/ neꝙ a mortuis q̄rat vitatē. 2^m legis preceptū est. (Nō assumes nomen dei tui in vanū) ꝛ allegorice qdem ħ de filio dī dr̄. Nā vt dr̄. Ro. viij. vanitati creatura subiecta est: vn̄ pcipitur ne xp̄s/ q est creator oīuꝫ puteť eē creatura. Sꝫ ad lr̄aꝫ toti trinitati ħ preceptū est cōe: de⁹ eni i pmo precepto ꝓhibuit fieri filitudinem eū representātē. Sꝫ tn̄ cōcessit suuꝫ nomē hoīb⁹ q̄ significareť: ꝙ sicut gentiles imaginibus deoꝝ suoꝝ exhibent honorē / ita diuino noi q̄ de⁹ ipse representať honor' exhibēdus est. Cui ꝯtrariať assumere/ vel vbo/ vel auditu nomen dei vane: huiꝰ vo pcepti tacet rōneꝫ ꝛ ꝓmissionē/ sꝫ ꝯminationē adducit/ dicēs. (nec eni in sontē hēbit) .i. nō reputabit innocētē ꝛ innoxiū. (eū dn̄s q assūpserit nomē dei sui frustra.) ħ autē preceptū irritū faciūt. p° qdē piuri ꝫ glo. Itē q inaniter ꝛ derisone dei nomē pnūtiat/ aut sine cā/ ꝛ ex consuetudie iurāt. Itē q diuino noī audito nō exhibēt reuerētiā. Itē qui turpiť iurāt p mēbra dei. Itē q obsecrati diuino noīe/ vt bn̄ aliqd agāt/ vel a malo abstineant: tn̄ cōtēnūt. Itē blasphemi. Itē q ecclIam ꝛ ei⁹ pr̄elatos cōtēnunt. dicit enim xp̄s. Qui vos spernit me spnit. Item q violentiaꝫ inferūt psonis ecclīasticis. Itē q sacra ecclīe contēnūt accipere/ aut in deuote ad ea accedūt vel certe sacras res / vt corp⁹ xp̄i/ crisma/ aq̄ bn̄dictā/ ꝛ alia hmōi in vsus cōuertūt idebitos. Itē sacroꝝ locoꝝ molestatores. Itē sacrilegi ꝛ qui non reddūt decimas. Itē q vana/ aut pnitiosa vouent/ aut ēt iusta nō obseruant vota. Itē Symoniaci/ ꝛ q i honestū aliqd i ecclīa cōmittūt/ ꝯtra istud pceptuꝫ faciunt. ¶ 3^m preceptū est. (Memento vt diē sabbati scifices.) Sabbatū qes interpretať. Et allegorice pcipiť vt quietē tpis sacratā hēamus. Scd̄ꝫ vero qetē hꝫ q cessat a vitijs in pn̄ti/ ꝛ dei visionē expectat: ꝙ qr est ex dono spūs scī q charitas est: iō hoc preceptū eidē ap̄pbať: ad lr̄am vo est cōe toti trinitati: p cui⁹ honore precipiť sabbati scificatō. Quid vo sabbatū istđ sit/ ꝛ qualr̄ scificandū expōit dicēs. Sabbꝫ istđ eē diē septimū. Scificatio aūt ei⁹ ē vnūquēꝙ ab oī opere cessare. Deinde huius precepti tāgit rōneꝫ. (qr. vi. diebus creauit de⁹ mūdū: die āt. 7° regeuit ꝛ scificauit ipꝫ diē). Sꝫ aduertēda sunt duo p^m qr īstitutōis hui⁹ pcepti rō sit pterita opeꝝ ꝯpletio: iō dr̄ hic (memēto) ꝛ nō i alijs. 2° aduertēdū qr pceptū istđ ē morale: rō. n. dictat ꝙ tpa aliq̄ ꝛ loca deo sint deputata. Sꝫ declaratio siue expō pcepti est cerimōial': ꝙ. n. dies scificādus sit septim⁹/ cerimoniale est. Et iō qꝫ^m ad ħ istđ sic nec alia cerimonialia nō tenet. Sꝫ pm⁹ dies scli in q̄ xp̄s resurrexit a mortuis i venerātiōe est: rōnabilr̄ qdem/ qm̄ lꝫ in Sabbato regeuerit ab ope creationis/ in dn̄ica tn̄ regeuit ab ope recreatiōis: potius aūt venerari de-

bemus q̄ repati q̄ꝫ q̄ creati sumꝰ. ¶ Hoc aũt mandatũ irritũ faciũt hij pᵐ q. 7ᵐ dië colũt/vt iudei. Jtē qui celebritates ab ecclia institutas nō seruãt. Jtē q/ ꝛ si non operant/ alijs tñ mandant opus. Jtē q tpe interdicto faciunt mrimonia. Jtē q ieiunia ecclie nō seruant. Jtē q nũdinas ꝛ mercata faciunt diebus festiuis. Jtez vsurarij q etiã in festo male lucrant. Jtez q sacro tpe vacãt opi carnis. Jtē q di. bus scis ecclesiam/pdicationes/ ꝛ officia nō frequẽtãt/ sꝫ ludis ꝛ choreis ac vanis intẽdunt spectaculis. Esa.j. Solẽnitates vr̃as odiuit aĩa mea. ¶ Jsta sunt tria pcepta ordinãtia hoĩeꝫ in deũ/cui dꝫ fidelitatẽ/ꝛ reuerẽtiã / ꝛ obsequiũ. pᵐ efficit fides/q̃ deũ alienũ nõ patit. 2ᵐ psequit spes/q̃ tẽdit in arduũ: neqꝫ.n.putat deũ esse vanũ quid/sꝫ magnũ bonũ. 3ᵐ vo perficit charitas: ipsa eni scãm getez tribuit. ¶ Sequunt.vij.pcepta scõe tabule/qbus ad pximũ ordiamur: quoꝝ pᵐ est. (Honora prem tuũ ꝛ mr̃em tuaꝫ.) qꝛ enĩ nullꝰ est proximus cui magis teneamur q̄ꝫ parẽtibus: iõ post pcepta dei/istud est pᵐ de pximo: honor aũt hoc loco cõiter accipit p reuerẽtia ꝛ subsidio: huiꝰ vero pcepti subiũgit promissionẽ. (vt longo viuas tpe.) dĩg merces talis opis est/qm̃ ex nutrimento radicis/vegetant rami: proles aũt est ramus/cuius radix sunt parentes: meret ẽt qs a filijs sustẽtari in vita/qui suis pus pnidit parentibus. Tria vo sunt hic considerãda. pmo qꝛ ab isto pcepto nihil excusat/ nec emãcipatio filioꝝ / nec dignitatis gradus. Nã salomõ rex mr̃i occurrẽs eã veneratꝰ est/ꝛ iuxta se pparauit eidẽ soliũ. Sꝫ nec oblatio diui muneris/vt dictũ est/aut religiõis ingressus excusant ab honore pentũ. Uñ valeriꝰ maximꝰ recitat de virgĩe vestali / q̃ triũphãtẽ pieꝫ a tribuno detractũ ex ipso veste tẽplo exiliens defendit. Rursus nec crimẽ pentũ ẽt dãnatoꝝ excusat filios ab eoꝝ honore. Ecc. 3°. Elẽmosyna pris nõ erit in obliuiõe: naꝫ ꝛ p pcõ mr̃is accidet tibi bõa grã. De h recitat valeriꝰ maximꝰ q̄ filia dãnatã mr̃em fami/ pprio lacte nutriuit/q̃ bñficio cõpto/ ẽt mr̃eꝫ absoluit: sꝫ nec mors pentũ excusat filios: mortuis ẽt reuerẽtia exhibenda est/ extremas eoꝝ volũtates implẽdo/ꝛ sepulchra venerãdo. Nã legit q̄ gẽtiles qdã ne pentũ eoꝝ sepulchra violarent alexãdro se tradiderũt. Jtẽ aduertẽdũ q̄ parẽtes sunt nob in p° gradu honoris ꝯsequẽter aũt honorãdi sunt oẽs sm gradus ꝯsanguĩtatis/postea extnei vsqꝫ ad inimicos. Jtẽ pr̃ dr̃ nõ solũ genitura/sꝫ etiã etate/cura/ platura/ꝛ doctria: vñ istc pcepto. Seniores/plati/doctores/ꝛ principes reipublice honorari mandant: h aũt pceptũ irritũ faciũt p° q cõtumeliam pentibꝰ inferũt. Jtẽ q eoꝝ iustis nõ obediunt pceptis. Jtẽ q in eos/ aut manꝰ iniciũt/aut nõ defendũt. Jtẽ qui indigẽtibus nõ subuenuũt. Jtẽ qui extremas eoꝝ voluntates nõ pficiunt: quos oẽs lex dñi dixit esse occidendos: qd si non fiat: tñ deus vindicat quod hõ pretermittit: sicut dicit. 7°. Ethy. de filio trahente patrem per capillos vsqꝫ ad locum quo ipse prius traxerat patrem suum. ¶ Tertium preceptuꝫ est. (non occides.) non autẽ aĩalũ sed hominũ/nec hominũ iniquoꝝ/ sed innocentium occisio prohibetur. Jniqui enim vel occidunt / vel cõmittunt mortifera: ideo dignũ

sunt morte:nec huius precepti im
munitate debēt gaudere / qꝛ con-
tra ipm egerunt: occidanť ꝗ nō ex
arbitrio/sꝫ legis auctoritate q̄ preci
pit.Exo.xxij. maleficos nō patieris
viuere/qꝛ malefici sunt ꝯ legē agen
tes:iō nō tuo iuditio/sꝫ legiꝭ iperio
occides.quapropter in cā sanguiniꝭ
nō peccāt/accusator/testis/iudex / ⁊
minister/qbus itereſt/qn potiuꝭ ze
lo iustitie ñ id fiat meritū est.ps.bti
q custodiunt iustitiā ⁊ faciunt iudi
ciū in oi tpe.Ideo laudati sunt leui
te qꝛ idolatras occiderunt.Exo.32.
Laudatus ē phynees/qꝛ fornicarios
simul ꝯfodit gladio.Nu. 25.Et da-
uid moriēs vltima ꝑcepta dedit.Sa
lomoni de occidēdis ꝓditore ⁊ ma-
ledico.iij.Re.ij.Ecōtra vo saul ꝑiua-
tus est.regno/qꝛ nō occidit amale-
chitas.j.Re.15.Et regi isrl' qꝛ hoīeꝫ
dignū morte dimiserat dictū est.3.
Re.20.qꝛ dimisisti hoīem dignum
morte de manu tua / erit aīa tua ꝓ
aīa illius.Sꝫ nec peccat ꝯ istud pre
ceptū q in bello iusto īterficit:h enī
fit auctoritate legis ⁊ ꝑncipis.Hoc
aūt ꝑceptū irritū facit.Et q occidit
vt ꝑuata persona.Itē q cū possit nō
defendit occidēdū.Itē iracūdus/in
uidus/⁊ odiēs:q enī odit frēꝫ suuꝫ
homicida est.Itē ꝯtumeliosus / ⁊ q
nō remittit in se peccāti si peniteat.
Itē qui nō subuenit īdigēti ambro
sius pasce fame moriētē/ si nō pauī
sti/occidisti.℄ Tertiū preceptū est.
(nō mechaberis) qꝛ tria ꝓhibenť.
ꝑmo qdē oīs ꝯcubitus/excepto ma
ritali.Itē īpudicitie sermonis/⁊ vi-
sus/⁊ ioci/⁊ tactus ꝓhibenť.Itē cir
ca ꝯiuges duo ꝓhibenť.ꝑmū ardē-
tior affectus.scdm est abusus. pro-
pter ꝑmū ait. Secundus phs: oīs
ꝓprie vxoris amator/ardētior adul
ter est.ꝓpter scdm dicit Augus.pec

cata ꝯtra nām/ detestabilius ī vxo-
re q̄ʒ in meretrice fiunt:h aūt prece
ptū multiplr fit irritū quātum ad
opus.Sꝫ q̄ ad occasionē opis irri-
tū illud faciunt curiosus mulieruꝫ
ornatus/supfluitas cibi/⁊ lenones.
℄ Quartū ꝑceptū est (nō furtuꝫ fa
cies) q̄ ꝓhibeť oīs ablatio aliene rei.
Et nō tm̄ ablatio/ sꝫ etiaꝫ retētio in
terdicta est ei:ei enim q alienū reti-
net/mora īputať ad culpā. Irrituꝫ
vo faciūt hoc mādatū fures/rapto-
res/vsurarij/deceptores/⁊ q inenta
nō reddunt/aut largita nō soluūt.
Itē q munera ꝓiudicijs suscipiunt
Esa.j.ꝑncipes eiꝰ in muneribus iu-
dicāt:⁊ cā vidue non ingreditur ad
eos. Sꝫ tn̄ aduertēdū qm̄ a culpa
furti excusat extrema necitas/ que
necitas nō hꝫ legē:nā ⁊ oīa coīa sūt
de lege nāe vt dicit Aug.super ioan
nē.Cū vero ad pinguiorē fortunaꝫ
iste venerit/teneť restituere qd acce
pit.Qui vo qd sibi debeť claꝫ tulit
ab eo q nō vult restituere/a culpa q
dē furti nō excusať/ tū qꝛ debitoreꝫ
grauat putantē se adhuc obligari/
tum qꝛ pro suo tollit nō suum / tuꝫ
etiā qꝛ peruertit iuris ordineꝫ abs
qꝫ auctoritate iudicis sibimet satis
faciēs:nō tamē iste tenetur redde-
re qd accepit:qꝛ lꝫ sit in culpa tol-
lēdo/culpam tamē nō habet retinē
do:tenetur aūt coram deo penitere
⁊ a grauamine liberare debitoreꝫ.
℄ Quintū preceptū ē (nō loqueris
ꝯtra proximū falsuꝫ testimoniū). vbi
oē mendaciuꝫ prohiberetur:nō in 4
iuditio tm̄/sed etiam extra iudiciuꝫ.
Sciēdum tn̄ qꝰ nō oē mēdacium ē
mortale pcm̄/sꝫ aliquod est venia
le.vnde Augu.super.ps.v.tria dicit
esse gn̄a mendacij.s.pernitiosum/⁊
iocosum/atqꝫ officiosum : pernitio-
sum.i.noxium fit quatuor modis:

Aut.n.est mẽdaciũ ꝯ deũ in doctri‑
na religiõis/aut est noxiũ pximo/
ita vt nulli psit/aut alicui nocet/
alicui vo pdest/aut ẽ noxiũ ipsi mẽ
tienti/cũ qs sola mentiẽdi libidine
mentit. Mendaciũ vo iocosum nõ
fit vt qs fallat/sed vt delectet. Mẽ‑
daciũ aũt officiosũ .i. vtile fit trib⁹
modis: aut.n. fit vtile ad ꝯseruan‑
das res exteriores alicui⁹/aut p sa
lute corpis/aut p suãda honestate:
sic q negat se scire vbi sit mlier q̃ ad
corruptiõe; q̃rit. Et sic pꝫ eẽ. 8. spẽs
mẽdacij. Oẽ ãt mẽdaciũ pctm ẽ: vñ
Aug. 1. li. ꝯ mẽdaciũ. Siqs/iqt/ pu
tat aliqd eẽ gen⁹ mẽdacij/qd pcm ñ
sit/seips turpiter decipit/ cũ hone‑
stũ se deceptore; alioꝝ arbitret. Et
q² oẽ pctm fugiendũ est. iõ dr Eccl.
vij. noli velle mẽtiri oẽ mendaciũ:
assiduitas eni illi⁹ nõ ẽ bõa: lꝫ aũt q
mentit semp peccet/non tñ peccat
semp q veritatẽ tacet: iõ p vtilitate
hoim melius ẽ veritatẽ tacẽ/q̃z mẽ
daciũ dicẽ. Et lꝫ oẽ mendaciũ pctm
sit: nõ tñ ẽ pctm mortale/nisi men
daciũ pniciosũ; veniale aũt aliqñ
iocose mẽtiri/ꝛ magis veniale est
si p aliq̃ triũ vtilitatũ aliqs mẽtia‑
tur: lꝫ dico/nisi iuramẽtũ supueni‑
at: alias.n. pp culpa; piurij fieret
mortale. Et iõ isto dñi pcepto pni‑
ciosũ tñ phibet mẽdaciũ: vñ no‑
tabilr dicit (nõ loq̃ris ꝯ pximũ tu
um ꝛc̃.) Solũ.n. pniciosũ ẽ ꝯ pri‑
mũ. Sed istud dñi pceptũ irritũ fa‑
ciũt p° qde; detractores/qui alioꝝ
bona opa vbo diminuũt. Itẽ calũ‑
niatores/q falsa crimina iponunt/
q ẽt reuocare tenent q̃ dixerũt. Itẽ
susurrones/ q occulte obloquũt.
Itẽ diffamatores /q lꝫ va/ tñ occul
ta primoꝝ crimina pdũt. Itẽ ac‑
cusatores/testes/psoni/ iudices/ et
notarij falsi. Itẽ oẽs falsarij. Item
adulatores vtutũ ꝛ defensores cul
paꝝ falsũ dñt ꝯ pximũ testimoni‑
um: de qb⁹ oib⁹ ait ps. pdes oẽs q
loquunt mẽdaciũ. ꝛ Sap. 1. Os q
mentit/occidit aiam. ¶ Sextũ pce
ptũ ẽ. (non ꝯcupisces vxorẽ pximi
tui) nõ phibet solutã ꝯcupisci ad cõ
iugiũ/sed eã q̃ alterius est/cuius p°
copulã/nũc vo desideriũ vetauit.
¶ Septimũ pceptũ ẽ (ñ ꝯcupisces
domũ pximi tui: nõ seruũ: nõ ãcil‑
lã: nõ bouẽ: nõ asinũ: nec oĩa q̃ illi‑
us sũt.) põt ista ꝯcupiscere vt pcio
hẽat/ vel alias iusto titulo posside
at. Sed iã nõ erũt pximi: aliene ita
q̃z rei ablationẽ pus/nũc ꝯcupiscẽ
tiã phibet sed in istis duobus pce‑
ptis oĩs iordinata ꝯcupiscẽtia no
tat. Siue sit rei delectabilis/siue sit
rei vtilis ad quã ẽt ptinet appetit⁹
honoris: lꝫ vo pcepta irritat oĩs cõ
cupiscẽtia iordinata/q̃ est/aut car‑
nis/aut oculoꝝ/aut superbia vite.
¶ Et aduertẽdũ/q² vij. ista pcepta
scde tabule sufficiẽt ordinãt hoie;
ad pximũ q̃ztũ ad duas ptes iusti‑
tie/q̃ sũt oib⁹ pdesse/ꝛ nulli obesse:
facere bonũ pcipit p^m pceptũ. Sꝫ
nõ obesse ope pcipit in 2° ꝛ 3°: et
4° nõ obeẽ ore pcipit in 5° nõ ob
eẽ aũt corde pcipit i 6° ꝛ 7°. Opis
vo nocumẽtũ põt eẽ triplex: aut in
psona ei⁹: ꝯ qd dr nõ occides. aut
i psonã sibi copulatã ꝯ qd dr. Nõ
mechaberis. aut certe in res pessi‑
mas: ꝯ qd dr nõ furtũ facies. nocu
mẽtũ vo cordis põt esse vel q̃ztũ ad
copulatã psonã/vel q̃ztũ ad rẽ pos
sessa;: ꝯ q̃ iducit. 6^m ꝛ 7^m pceptu;.
¶ Sciẽda sũt lꝫ gñalr duo. p° q² cũ
sint. x. pcepta decalogi. Ex hijs duo
tñ/tertiu;. s. ꝛ quartũ affirmatiua
sũt. Reliq̃ oĩa sũt negatiua: cui⁹ rõ
q̃druplex ẽ. p° q² pceptũ legis ẽ vt
declinet a malo ꝛ fiat bonum: affir.

matiua ꝗ̄t ꝑcepta sūt vt bonū fiat: negatiua vō vt declineť a malo. Et qm̄ bonū ē vt i paucioꝛibus: ꝛ vno mō fit: malū aūt multipharia͂ dr: iō vnū affirmatiuū ꝑceptū ē tm̄ in vtraq3 tabula legis: negatiua autē sūt pl'a. ¶ Scd̄a rō hui⁹ ē/ q2 agere ſm̄ ṽtutē ē difficile: abſtinere autē ab actu ē facile. Et iō neglexit onerosa qḋ facili⁹ eſt. ſ. abſtinere a pcō multiplicauit ds: qḋ vō laborioſu3 eſt diminuit. 3ª rō/ q2 negatiua ꝑcepta obligāt ſp ꝛ ad ſp: affirmatiua vō ſp qdē/ ſed nō ad ſp: vt igiť hō magis ceēt dei ꝑceptis ligat⁹ q̄3 abſolut⁹: iō ꝑcepta negatiua multiplicauit. 4ª rō q2 magis ſum⁹ potentes nocere ꝓximo/ ꝛ ꝑperā ꝯ deu3 agē q̄3 ꝓdeſſe/ aut tollerare/ iō circa id qḋ magis poſſum⁹ pl'a ſūt data ꝑcepta. Jtē ſciēdū q2 ꝑcepto alicui .ſ. ꝑ° q̄tuoꝛ ſūt ānexa. ſ. expoſitio/ ꝛ rō/ ꝛ cōminatio/ ꝛ ꝓmiſſio: aliq̄b⁹ vō nihil hoꝝ annectiť: nisi/ v3/ negatiuo. ſcḋe tabule: q̄buſdā vō aliqua hoꝝ ſubiūguntť. Scd̄m vō ꝑceptu3 ſolā h3 cōminatō3. 3m aūt h3 expōnē ꝛ rōnē. 4m vō ſolā ꝓmiſſionē cōtinet: vbi. n. termini ꝑceptoꝝ ignoti ſūt. op⁹ eſt expōne: vbi aūt cōplexio ꝑcepti nō eſt euidēs/ opus eſt rōne: vbi vō res. ꝑcepta ardua eſt/ nec emolumētū ex ea vř/ opu3 ē ꝓmiſſiōe excitāte pigros. S3 vbi pronus eſt anim⁹ ad oppoſitū ꝑcepti/ op⁹ ē cōminatōe retinēte lubricos. Ex q̄ p3 q̄re in q̄buſdā ꝑceptis nihil hoꝝ q̄tuoꝛ ē: qḋdā vero oīa h3: reliq̄ aūt ex hijs ꝯtinēt aliq̄. Diximus vob' q̄lr ex duab⁹ tabulis ꝯſtet pſalteriū dcacoꝛdū. i. dcē coꝛdaꝝ: donet nobis ds eas tāgē ope charitatis/ vt vitioꝝ male beſtie occidanť.
¶ Sermo. 3⁹ 4e ferie poſt tertia3 dn̄icā in. xl. ꝛ in oꝛdine. 110.

Secūdo cūdi. (Et ꝯuocatis ad ſe turbis) po' ꝑoſi3 q̄ōnis determiatio: vbi tria faċ. ꝑ°. n. pōit rectū ṽitat3 ſenſu3. 2° ꝑuerſu3 iniq̄tatis diſſenſu3. (Tūc accedētes.) 3° iuſtū ſcādali ꝯtēptū. (at ille rn̄dēs). In ꝑma pte tria tāguntť. ꝑ°. n. docēdi ꝯuocanť. (ꝛ ꝯuocatis ad ſe turbis.) eis. n. q̄ q̄ōne3 ꝓpoſuerāt q̄re diſcipli cōib⁹ mād̄ucabāt manib⁹/ nō exponit ṽitatē: q2 capaces eius nō erāt maligne iterrogātes. Sed turbis ſimplicib⁹ eſurietib⁹ iuſtitiā loqť. ꝓuer. 3. abhominatio dn̄i oīs illuſoꝛ/ ꝛ cū ſimplicib⁹ ē ſermo ei⁹. Jtē attētio excitať (dixit eis. audite.) aure (ꝛ itelligite.) coꝛde. Job 13. Audiuit auris mea ꝛ itellexi ſingula. Jtē cū dř (nō qḋ intrat) veritas q̄ōnis determinať. Cui⁹ duas pōit ſn̄ias. ꝑmā negatiuā. (nō qḋ itrat i ,os coignat hoīe3.) Ex q̄ qḋ ꝑ° d̄termiata ē; licite. n. poterāt diſcipuli nō lotis manib⁹ quecūq3 cibū ſumē: ſ3 ex eo nō coinquabanť: q̄r aūt cib⁹ nō coinqnet hoīe3 p3/ q2 vř tijs maculať hō nř iterius. Cib⁹ āt ſūpt⁹ nō ē vitiū cū ſit creatura dei Gen. 1. vidit/ deus cūcta q̄ fecerat ꝛ erāt valde bōa. ſcd̄a ſn̄ia ē affirmatiua. (S3 qḋ ꝓcedit ex oꝛe.) nō coꝛpoꝛis/ ſ3 coꝛdis. (h̄ coinqnat hoīe3) vn̄ Aug. ꝑoꝛa/ iq̄t/ ṽba ad os carnis ꝑtinēt/ cū dcm̄ ē/ nō qḋ itrat in os coinqnat hoīem: poſterioꝛa vō ad os coꝛdis referēda ſūt: neq3. n. quē nō coinqnat cib⁹ coignat vomit⁹. S3 huic dn̄i ſn̄ie obijciť ſcm̄ hoīs/ ꝛ ſtatutū legis: ſcm̄ qdē q2 ex cibo/ adē oēs coignati ſum⁹. Jtē loth ḋ ebrietate culpať. Jtē eſau' ꝑp eſū lēticule ꝑ° genita ꝑdidit. Jtē filij iſrl' i d'ſto ꝑp eſū carniū pūiti ſť. Rurſus huic dn̄i ſn̄ie repugnare vř lex. Leui. xj. vbi mſta ex aialib⁹ ꝛ volati

lib⁹ ꝛ piscib⁹ ꝓhibeẽt ꝯmestiõi indeorũ ne ipsis ꝯtaminent. Sꝫ dõm ad
2 hec/q꞉ verissima est dñi sñia: vitiũ .n. hoĩs nõ est ĩ reb⁹/nec ex eis/q꞉ cũcta bona creauit de⁹. Sꝫ in hoĩe ẽ vitiũ qð ex malo vsu reꝝ ꝓuenit: ꝛ h̾ vsus nõ venit exteri⁹ ĩ os carnis. Sꝫ ab oꝛe cordis ꝓcedit abusus creature. Jõ adaꝫ nõ de cõmestiõe pomi: sꝫ ð trãsgressiõe mãdati. Nec loth q꞉ bibit vinũ: sꝫ q꞉ sũpsit nimiꝫ culpat⁹ ẽ. Nec esau ꝑ esu lẽticule/sꝫ ꝑ auiditate gule ꝑdidit dignitatẽ. neqꝫ ppl's ĩ deserto/q꞉ carnes comedit/sed q꞉ ardẽter/eas ꝯcupiuit punit⁹ ẽ. Ad id ãt ꝙ obijcit̃ ð statuto legꝭ dõm ꝙ ad ĩraꝫ illa lex ẽ cerimonial̃:ꝛ ꝑ xp̃ꝫ h̾ loco ei⁹ obs̾uãtia tollit̃. J. Thy. iiij. nihil reijciẽduꝫ qð cũ grãꝝ actõe ꝑcipit̃. Jõ aũt tal' lex cassauit/ q꞉ ei⁹ ĩtẽtio erat: nõ esum ipsaꝝ reꝝ/sꝫ vitiũ ꝑ eas ðsignatũ ꝓhibẽ. Judei võ attẽdẽtes solũ p̃ceptũ/ꝛ nõ p̃cepti ĩtẽtõeꝫ: ab ipisꝭ qdẽ reb⁹/sꝫ nõ a vitijs abstinebãt: iõ iã inutile p̃ceptũ legis xp̃s amouit. ꝛc̃. ❡ Deĩde cũ dic̃. (Tũc accedẽtes.) po' scãdalũ dissentiẽtiũ vitati. vbi tria tãgunt̃. p° qdẽ discipuloꝝ relatio. (Tũc accedẽtes discipli ei⁹.) q̃s a calũnia iudeoꝝ purgauerat. (dixerũt ei.) Jtẽ tãgit̃ scãdali occasio. (Scis.) ꝙ oĩa nosti añq̃ fiãt: dñs. n. scit cogitatõẽs hoĩꝫ (q꞉ pharisei audito h̾ v̾bo). s. nõ ꝙ ĩtrat in os coinqnat hoĩeꝫ. Jtẽ tãgit̃ scãdali cõmotio. (scãdalizati sũt) .i. idignatõe offensi: videbat̃. n. eis ꝙ nõ tm̃ aduersus ꝯ̃dictõẽs senioꝝ/sꝫ ẽtiã ꝯ̃ legẽ xp̃s doceret. Et nota q꞉ scãdalũ ẽ offẽdiculũ/vel ruina/seu ĩ pactio pedis/ꝛ trãsumit̃ ad aĩm cũ qs ex dcõ/ aut facto alteri⁹ in aĩo ꝑturbat̃. Et iõ scãdalũ passiue sp̄ ẽ pctm̃: actiue ẽt ꝙ scãdalizat peccat: cãꝫ. n. dat pctõ. Sꝫ nõ peccat ꝙ cãꝫ nõ dat scãdalo: ꝛ ali⁹ tñ sumit scãdali occasionẽ: naꝫ ꝯtingit ex bono aliq̃s scandalizari. Sic ꝛ ĩ ꝓposito vitas doctrine scãdalizauerat phariseos. ps. turbati sũt ꝛ moti sũt sic̃ ebri⁹: ꝛ oĩs ĩba eorũ deuoꝛata est. vnde non est dictũ/ scãdalizasti phariseos. (sed scãdalizati sũt) fuit. n. ĩ eis scãdalũ passiuũ nullo scãdalizãte actiue: nã xp̃s nõ scãdalizauit/q꞉ scãdali cã nõ fuit/sꝫ occasio tm̃: nec occasio data/sꝫ assũpta. Esa. 8. Erit vob dñs ĩ lapidẽ offẽsiõis/ꝛ in petrã scãdali. ❡ Deinde cũ dic̃. (At ille rñdẽs.) po' hui⁹ scãdali ꝯcept⁹: vbi tria fac̃. p°. n. ꝑdicit phariseos eẽ eradicãdos. 2° ꝯtẽnẽdos. (Sinite illos.) 3° culpãdos. (Ceci sũt.) Jn p° duo tãgit. p°. s. ꝙ nõ fuit diuinit⁹ instituti. (At ille rñdẽs ait. Oĩs plãtatio quã nõ plãtauit pr̃ me⁹ celestis.) Sꝫ nõ vr̃ esse aliqd ꝙ ipse nõ plãtauerit/q꞉ oĩa ꝑ ip̄m fcã sũt. Et dõꝫ ꝙ ẽ triplex plãtatio. s. nãe/gratie/ꝛ culpe. p̄a ꝛ 2a a deo p̄ie est. 3a ex vitio libi arbitrij. Hiere. ij. Ego plãtaui vineã electã: qũo ḡ ꝯuersa ẽ mihi ĩ prauũ? Talis aũt erat illa ꝯgregatio phariseoꝝ ꝛ scribaꝝ: radix. n. ĩtentõis ipsoꝝ nõ ĩ celo/sꝫ ĩ terra fixa erat: iõqꝫ culturã tali plãtatiõeꝫ ꝯgruã statuta. s. hũana adhibebãt. Jteꝫ ostẽdit ꝙ sic plãtati/ sũt eradicãdi. (Eradicabit̃) ꝓuer. xv. Cogitatõẽs ĩpioꝝ eradicabunt̃: plãtatio. n. dĩ manet/ sꝫ eradicat̃ qð plãtat hõ p̃ter deũ. Act̃. v. Si ẽ ex hoĩb⁹ ꝯsiliũ/h̾ aũt op⁹ dissoluet̃. Si võ ex deo ẽ/nõ poteritis dissoluere illud. ❡ Deinde xp̃s dicit eos ꝯtẽnẽdos eẽ. (Sinite illos) .i. nõ curetis de scãdalo eoꝝ. Beda. nõ oĩa/ingt/scãdala equa lãce põderãda sũt: alr̃. n. scãdala paruulorũ accipiẽda sũt: de qbus dr̃ Mat.

xviij. Qui scādalizauerit vnū ꝺ pu sillis istis ꝛc. taliū.n. scādalū nō est ꝯtēnendū. Sicut ibidē ꝺi. videte ne ꝯtēnatis vnum de pusillis istis. al'r vo phariseoꝝ scādala iudicāda sūt: illoꝝ.n. de ignorātia/istoꝝ de malitia ꝓcedūt: illi scādalizant q: vitutē nesciūt: isti q: oderūt: ipsi sūt dimittēdi: q: incurabile est eoꝝ scādalū. vn̄ Rabanus ꝑcepit saluator doctores prauos suo arbitrio esse dimittēdos/q: irreuocabil'r mali sūt Num. 16. Recedite a tabernaculis hoim ipioꝝ/ne forte z vos terra absorbeat. Et nō ꝙ pp scādalū omitti nō dꝫ triplex veritas.s. vite/doctrine/z iustitie ¶ Deinde cū dicit. (Ceci sūt.) ostēdit culpādos eē phariseos pp tria. p° pp cecitatis ignorantiā. (Ceci sunt.) corde. Esa. 56. Speculatores ei° ceci oēs/nihil ergo speculant. Et h̄ ē abusio i eccl'ia: vt sit speculator cecus: ꝑdicator mutus: obediēs surdus: dux claudus: operator mācus: doctor īsciꝰ: z medicꝰ aiaꝝ egrotus. Itē dicit eos culpādos pp officij arrogantiā. (Et duces cecoꝝ.) Ceci cecos ducūt: q̄s excecauit malitia eoꝝ. Ro. xi. Cecitas ex pte ꝯtigit in isrl'. Bernardus ridiculosa res est: imo magis piculosa. Speculator cecus: doctor īsciꝰ: ꝑcursor claudus: ꝑlatus negligēs: ꝑco mutus. Itē dicit eos esse culpādos pp picli instantiā: qꝺ non cauēt (cecus aūt) ꝑlatꝰ z doctor. (Si ceco) .i. ignorāti (ducatū ꝑstet.) male ducit q nō videt. (ambo in foueam.) aut erroris / aut affectionis/ aut certe dānatōis eterne. (Cadūt) Greg. Cū pastor p abrupta vitioꝝ gradit/necesse ē vt grex in ꝑcipicium ducat. De fouea qdē erroris ꝺr puer. 22. fouea pfunda os aliene .i. doctrina erroris. De fouea autē praue affectiōis dicit ꝓuer. 23. Fouea pfunda est meretrix. De fouea vo dānatōis eterne ꝺr Job. xl. Facies sugboꝝ ꝺmerge i foueā. In has foueas cadūt cū suis ducibꝰ cecis/ q eos sequunt: ergo ꝺs orādus vt reuelet oculos mētis z auertat: reuelet qdem ad ꝯsiderandū mirabilia de lege dn̄i: auertat aūt ne videant vanitatem. Sic enim expediemur a periculo fouee.

¶ Sermo. 4. q̄rte ferie post tertiā dn̄icā in. xl. z in ordine. III.

Tertio cū ꝺr. (R̄ndens aūt petrus.) ponit determinate veritatis declaratio. Circa qꝺ tria facit. p̄mo eni ponit declaratiōis petitionē. 2° petitionis obiurgationē. (At ille dixit.) 3° veritatis expositionē (nō itelligitis.) In p̄ia duo tāgit. p° nomē ꝑsone. (r̄ndēs autē petrꝰ) q erat ceteris doctior. Mat. xvij. Btūs es Simon bariona/ q: caro z sanguis nō reuelauit tibi: ideo petrus interpretat agnoscēs. Item petit expositionē doctrine. (dixit ei: edissere) .i. expone (nobis pabolā istā.) Est aūt parabola locutio p silitudines: xp̄s vo ꝯsueuerat in parabolis loqui ad turbas Mar. 4. Sine parabolis nihil loquebat. z q: petrus nouerat ex statuto legis plures cibos esse īmūdos / chr̄istūq3 recordabat dixisse. Matth. v. nō veni soluere legē/sed adimplere: nō v̄bū xp̄i dicētis/non qꝺ intrat in os coinquinat hoiē: putauit petrus nō ad l'ram/s3 pabolice intelligendū eē: aduertēdū aūt q: xp̄s soluēdo legalia/legē ipleuit: q̄ legaliū solutionē ꝑdixerat/vt ostēdit apl's in epistola ad galathas. ¶ 2° po' huiꝰ petitōis obiurgatio (at ille dixit. adhuc z vos.) nō pharisei tantum z turbe ceci sūt. (Sed

adhuc ⁊ vos sine intellectu estis?) q̄si dicat. Nō est in verbis meis allegoric⁹/sed lr̄alis itellect⁹. Hiero. Uitiosus inq̄t/ auditor est/q vel obscure manifeste/ vel manifesta obscure vult intelligere: vtrūq; aūt itellectus discretionē petit. ps. Da mihi intellectū ⁊ scrutabor legē tuam: pro quo accepto ait. benedicā dominū q tribuit mihi itellectum. ¶ Deīde cū dicit (nō itelligitis.) ad litterā exponit duo xp̄s q̄ dixerat: q̄ꝝ vnū fuit. (nō qd̄ itrat in os coīq nat hoīes) alteꝝ āt fuit. (Sȝ qd̄ pcedit ex ore hoc coīqnat hoīes.) iō in parte ista q̄ttuor facit. p°.n. ostēdit. qd est illud qd̄ intrat in os hoīs. 2° ponit quid pcedat ab ore hoīs. (Que aūt pcedūt.) 3° dicit h̄ procedentia coīqnare hoīem. (Et ea coīnqnant) 4° dicit illa exteri⁹ itrātia nō coīnqnare. (nō lotis aūt manibus.) pmo ḡ dicit illud itrare in os hoīs qd̄ in vētre recipit ⁊ p secessum emittit: ⁊ hoc est cib⁹ corporalis: iō ait. (Nō intelligitis q: oē q in os intrat.) tale est q (i vētrē) .i. stomachuȝ. (vadit/ ⁊ in secessum emittit) pp qd̄ nō coīqnat aīaȝ: vt dicit marcus/ q: nō trāsit in eā/sed in vētrē/nec ibi manet/sed emittit. ¶ Sȝ obijcit : q: si oē emittit/ vn̄ ḡ corpus augetᷣ ad hoc rn̄dent magister sniaꝝ/⁊ magister hystoriaꝝ: dicētes: nihil alimēti trāsire in veram substātiā hoīs/ sȝ eū ex seipsa augeri: opus tamē eē cibo dicūt/ne ꝯsumat hoīs sb̄a a calore nāli. Sicut plūbū miscet in fornace argento ne ꝯsumat/ alijs aūt vt ex alimēto nutriri ⁊ augeri aīal. Et cū dicit xp̄s q oē qd̄ in os intrat emittit: verum est omne/sȝ nō totum: naȝ de omni eo qd̄ sumit p os/aliquid ei⁹ grossius trāsit in secess: iō cū di. oē q itrat i os/glosandū ē oē.i. de oī. ¶ Deīde explanat domin⁹ q̄ sunt illa q̄ de ore pcedūt: dicit eni ea esse q̄ de corde exeūt: ⁊ hoc est. (Que āt pcedūt de ore) illa dico eē q̄ (de corde exeūt.) Sic.n. dictū est supra auctoritate aug. q primuȝ os est carnis. 2^m est cordis. de quo Exo.iiij. Deus facit os hoīs/q: finxit sigillatim corda eoꝝ. ¶ Deīde cum dicit. (Et ea coīnquināt) ostēdit dn̄s ex ore pcedentia esse coinquinantia ⁊ tria facit. pmo eni ponit ppositūȝ in gn̄ali. (Et ea) q̄ de corde pcedūt (coīnquināt hoīem).i. Esd.ix. Ab ore vsq; ad os replenerūt inquinationem suaȝ: ab ore cordis vsq; ad os carnis ⁊ operis. 2°. xp̄s h̄ coīnqnantia enumerat in spāli dicens. (De corde enim) qd̄ est pncipalis aīe sedes/ lȝ sit tota in toto corpore. (Exeūt cogitatiōes male) quarum exitus ꝯsensus est: a carne eni possunt iste cogitationes oriri. Sȝ q sint male hoc habēt a corde / vnde ꝯsensuȝ pcedit (homicidia/adulteria/fornicationes/furta/falsa testimonia/ blasphemie.) ¶ Nota hic septenariū maledictum q̄ maculat aīa: ant.n. maculat pcō cordis: ⁊ h̄ ē mala cogitatio/aut pcō opis/aut pctō oris. Si pctō opis/aut pcedit op⁹ ab ira: ⁊ hoc est homicidiū aut pcedit a ꝯcupiscētia/q̄ duplex est.s. ꝯcupiscētia oculoꝝ/ ⁊ cōcupiscētia carnis : ⁊ siquideȝ peccatū pcedat a ꝯcupiscētia oculorū furtū est. Si vero sit ex ꝯcupiscētia carnis/cum ꝯiuge qdem alterius/adulterium: cū solutis aūt fornicatio. Peccatū vero oris/aut est ꝯtra pximū ⁊ est falsum testimoniū/aut ꝯtra deuȝ ⁊ est blasphemia. ¶ Sed aduertēdū q: marcus hijs septem coinquinatiōib⁹ septē alias addit.s. auaritiā/

que est inordinata cupiditas ibe tpa lis. Et nequitiã .i. iniustitiã. Et dolũ .i. fraudẽ. Et ipudicitiã .i. lasciuiaʒ / in aspectu/tactu/verbo/ꝛ ioco ꝛ oculũ malũ/q̃ ẽ inuidia: nã iuidus male videt psperitatẽ alioꝝ. Et supbiã/ que est ambitio excellẽtie. Et stultitiã .i. iprudẽtiã. ℭ 3° ↄcludit xp̃s ppositum dicẽs (h̃ sunt que coiquināt hoiem) inquãtũ hõ est ad imaginẽ .s. creatoris: h̃ enim fedãt spẽʒ imaginis/et similitudineʒ diuinitatis auferunt / faciuntq̃ȝ hoieʒ similem diabolo. Et aduertẽdum ꝙ nõ oẽ a corde hoīs pcedẽs coinquinat ipȝ: inde nãq̃ȝ ẽt boni cogitatus/ꝛ iusta opa/atq̃ȝ sctã verba pcedunt: sȝ tñ nihil coinquinat mẽtẽ/nisi qd ex ea pcedit/ꝛ pcedere ẽ ↄsentire: põt tñ dici sctãs cogitationes ꝛ bona opera nõ ex corde/ sed ex grã dei pcedere: q2 ex nobis malũ / sȝ non nisi ex deo bonũ possumus. Osee. xiij. pditio tua est: tãtũmodo ex me auxiliũ tuũ: ꝛ iõ absolute oẽ ꝙ ex corde pcedit/hoiem maculat: iõ claudẽdũ

4 est os cordis/ne pcĩ ↄsensus pdeat: nã ꝛ si culpa os cordis pulset/nõ tñ ↄsensus pdeat. hinc legit. 3. Re. vij. duo fuisse hostia tẽpli/ quoꝝ erant cardines aurei. Tẽplũ diuinitatis est cor nr̃um/cui⁹ duo hostia sint gemina charitas: hoꝝ cardines .i. intẽtiones aurei sint/q2 in deo figuntur: vel duo hostia sũt timor ꝛ amor. Timor claudit ne pdeat pcĩ ↄsensus: amor võ apit vt itret de⁹. ℭ Ultimo dic̃ nõ coinquinari hoiem ex hijs q̃ exterius quocunq̃ȝ in eũ intrãt (nõ lotis aũt manibus mãducare nõ coinquinat hoieȝ) nullũ .n. est hoīs ad imaginẽ dei fcĩ coinquinatio/nisi vitiũ aĩe: sȝ mãducare nõ lotis manibus/nõ ẽ vitiũ: ḡ h̃ non coinq̃nat hoieȝ. Igit ad salutẽ hoīs nõ ptinet lauare man⁹/ sȝ cor lauãdũ est/vñ pcedũt ea que hoieȝ coinq̃nant. Hiere iiij. Laua a malitia cor tuũ/ vt salua fias: h̃ aũt lauacrũ est fons penitẽtie/cui⁹ tres sunt vene .s. ↄtritio/confessio /ꝛ satisfactio. Zach. 13. Erit fons patens domui iacob/in ablutionẽ pctõris ꝛ menstruate. Ex hac võ cordis mũditia pcedit mũditia opis/ꝛ puenit visio dei. Ex cordis gdeȝ mũditia pcedit 3ᵃ mũditia opis. pmo gdeȝ sint lote man⁹ a rapina/vsura / ꝛ furto: q̃ enĩ talibus manib⁹ mãducat/ coinq̃nat/ ꝛ pctm̃ est de alieno comedere. Itẽ manus .i. opa lauent a criminali culpa. Qui enĩ mãducat xp̃i corpus nõ lotis criminib⁹/ inq̃nat. Itẽ etiã bona nr̃a opa inq̃nãt/ aut puluere sollicitudis tpalis/ aut inanis glie fumo/aut ẽt fimo carnalis cogitat⁹. Sȝ lauent lachrymis compũctiõis / vt sine coinq̃natiõe mãducem⁹ ↄtẽplationis micas panẽ integrũ beate visionis aliquando refecturi de q̃ luc. 14. btũs q̃ manducabit panẽ in regno dei: nõ erit talis nisi mũdus. Mat. v. btĩ mundo corde/qm̃ ipsi deũ videbunt.

ℭ Feria. v. post. iij. dominicaȝ i quadragesima. Scdm lucam. Cap. 4.

In illo tpe. Surgẽs iesus de synagoga, itroiuit in domũ simonis. Socr⁹ aũt simonis, tenebat magnis febribus. Et rogauerũt illuȝ pro ea. Et stans sup illã ipe- rauit febri: ꝛ dimisit illaȝ. Et continuo surgens: ministrabat illis. Cum aũt occidisset:

oēs q habebāt īfirmos varijs languorib⁹, ducebāt illos ad iesuz. At ille singulis manus imponēs: curabat eos. Exibāt aūt demōia a mltis. clamātia, ꝛ dicētia: qꝛ tu es filius dei. Et icrepās, nō sinebat ea loq: qꝛ sciebāt ipm eē xp̄z. Facta aūt die, egressus, ibat in desertū locū: ꝛ turbe regrebāt eū. Et venerūt vsqꝫ ad ipsuz: ꝛ detinebāt illū: ne discederet ab eis. Quib⁹ ille ait. Quia ꝛ alijs ciuitatibus oportet me euangelizare regnum dei: quia ad hoc missus sum. Et erat predicās in synagogis galilee.

¶ Sermo p̄mus. v. ferie post tertiā dn̄icā in xlma ꝛ in ordine. 112.

1

Urgēs iesus de synagoga introiuit in domū Simonis.) Luc. 4. Idez legit Mat. 8. ꝛ Mar. 1. Mediū xlme cursum attigimus hodie apud btōs martyres. cosmam ꝛ damianuz/ quorum honore agitur. xxma penitentiuz statio/ cui⁹ nomē est macelloth.

Mānsio 20. macelloth. qd interpretat ꝯgregatiões/ vel cōgregati. Due vō sunt cōgregatiōes hoīz. vna synagoge/ altera ecclie. Illa īfideliū/ ista fideliū/ Illa ipenitētiū/ ista penitētiū est. p̄mā xp̄s desertuit/ scd̄az visitauit/ sanauit/ liberauit/ ꝛ erudiuit. Qm̄ vō vt refert p̄sens euāgeliū itrauit pi⁹ medicus nr̄os sanare lāguores: iō apud germāos martyres arte medicos p̄sentē facim⁹ stationē/ q̄ media est toti⁹ sp̄ual' diete: nā i cura medicine mediū op⁹ ē sanare morbū: finis aūt opis ē reparare vigorē nr̄: hodie g̃ sanamur: de hīc vō repabimur. Diuidit aūt p̄ns euāgeliū in tres ptes q̄z p̄a refert sp̄alē īfirmitatꝫ curationē. 2a gn̄alē v̄tutꝫ opatiōez. (Cū āt sol occidisset) 3a vō ꝯtinet salutarē v̄itatꝫ p̄dicatiōez (fcā āt die.) In p̄a vō pte po' miraclz xp̄i sanātis' febricitātē mlierez. Circa qd̄ q̄ttuoꝛ fac. p̄o. n. describit miracli locū. 2o pōit corpis morbū. (Socr⁹ āt simonis) 3o opis modū. (Et rogauerūt.) 4o exp̄mit salutꝫ effectū. (Et dimisit illā.) In p̄o duo loca tāgūt: vnū/ vꝫ/ a q̄ xp̄s abscessit: alteꝝ q̄ vēit. dic̄ g̃ p̄o (Surgēs iesus de synagoga). i. de ꝯgregatiōe iudeoꝝ i q̄ demōiacū libauit. Et allegorice qdē ei⁹ abscessiuz a iudeis iste recessus significat: ab eis. n. surrexit/ qꝛ resurgēs a mortuis ab eis se trāstulit i eū fi credētib⁹. p̄s. nō sedi cū ꝯsilio īqt. atꝫ/ ꝛ cū iīq̄ gerētib⁹ nō itroibo: odiui ecclīaz malignātiū/ ꝛ cū ipijs nō sedebo: ip̄e ē. n. figurat⁹ p ioseph/ q v'cessit ab ipudica: ip̄e ēt ē de q̄ i capite libri scriptū ē btūs vir q nō abijt in ꝯsilio ipioꝝ/ ꝛ i via pcōꝝ nō stetit/ ꝛ i cathedra pestilētie nō sedit. Item tāgit locū q̄ vēit. (Introiuit in domū simōis) vt cibū sumēt fꝫ Chrysso. Allegorice eccl'a ē dom⁹ simōis petri. ei⁹ qdē/ nō istōne/ aut possessiōe/ sꝫ cōmissiōe ꝛ gubernatione. i. Thy. 3. Scias q̄uo oꝫ te ambulare in domo dei/ q̄ ē ecclīa: huc āt vēit xp̄s inuisibil'r/ sic ip̄e ꝓmisit. Jo. 14. Uado ꝛ venio ad vos. i. vado auferēdo p̄sentiam corporalem: venio

autē exhibendo gratiā spiritualē. ¶Scdo cū di. (Socrus aūt). ponit miraculi maculaz quātum ad duo .s. quo ad persone affinitatē/ z quo ad morbi qualitatem ꝓpter primū ait. (Socrus aūt symonis) q2 filiaz eius habebat vxorē/ex qua petronillā scissimā virginem genuit. Unde primus ecclie pōtifex vxoratus fuit: quātū vero ad scdm tāgit tria .s. morbi occupationem (tenebaᷣ) magnitudinez (magnis) qualitatē.
3 (febribus) allegorice quidē vxor petri fuit parua plebs fideliuꝫ ex iudeis: de qua paulus ad Gal. ij. Qui opatus est petro in apl'atu circūcisionis. Cuius plebis mr̃ s̄m carnez synagoga/vz/facta est socrus petri s3 magnus laborabat febribus/ini die/ z ire ꝯtra petrū/ vidēs iudaicaz plebē sibi ꝯiungi in fide: sicut est cōsuetū socrus aduersus generos accēdi. In domo tn̄ ecclie ista socrus est: qm̄ bn̄ficio fideliū ꝑregiᷣ z ꝯseruaᷣ ēt blasphemās synagoga. nam vt di. 2. Thy. 2. In domo dei sūt vasa q̄dam in honorez/alia in ꝯtumeliā: quibus tn̄ bn̄ficiū ipēdendū ē: iuxta illud. Mat. 6. Diligite inimicos vestros/bn̄facite illis q oderūt vos z orate ꝑ persequētibus/z calūniātibus vos. ¶Tertio cū dicitᷣ. (Et rogauerūt) tāgit operis modū quātū ad tres ꝯditiones: p̄mo quidē quātū ad dispositionez preniaz. (Et rogauerunt) qui p̄ntes erāt discipuli (illū pro ea) qd quidē facturus erat rogari voluit vt faceret q̄tenus datū bn̄ficiū grati'eēt/nec vi le'indicareᷣ qn̄ ante nō petebatur. Itē modus opis attendiᷣ q̄ ad ptātez eximiā. (Et stans super illā) nō loco tm̄/s3 etiā virtute: eius enī ptāti subest ois creatura/ois virtus et' z īfirmitas. Gen. j. Spūs dn̄i ferebaᷣ super aquas z Sap. 12. Subest tibi dn̄e cū volueris posse. Itez modus opis attēdiᷣ q̄ ad facilitatē subitā. (iperauit febri Mat. dicit z tetigit manū eius. Mar. z accedēs/ ingt/eleuauit eaz apprehēsa manu ei' q̄ oia v̄a sūt: nā ipauit vbo mān manū apprehēdit/z eleuauit: hec ē cura nr̄i medici celestis/q2 solo sermone restaurat vniuersa: neqꝫ enī herba vel malagma sanauit eos/s3 4
sermo ei'. ¶Et allegorice p̄' qdem aduertēdū/ q2 ꝑ febricitāte synagoga rogauit ois scōꝝ cetus. p̄' qdē Moyses. Exo. 32. esto placabil' dn̄e sup nequitia ppl'i tui. Itē rogauit pro ea legal' pontifex semel singul' annis. Leui. 16. Itez rogauit ꝑ ea dd. Respice d̄ celo z vide z visita vineā istā. Itē orauit ꝑ ea salomō. iij. Regū. 8. ꝓpiciare ppl'o tuo q peccauit tibi. Itē rogauerūt ꝑ ea Esa. 26. Et Hiere. 42. Et Ezechiel. 9. Et daniel. 9. oīsqꝫ pphāꝝ chorus orauit pro ista synagoga. Nouissime aūt rogauerūt ꝑ eā Moyses z helyas in mōte trāsfiguratiōis/ vt dicᷣ origenes. Itē rogauit pro ea ꝓthomartir stephan' cū lapidareᷣ. Itē paulus orauit ꝑ ea. Ro. x. Itez rogauit petr' ceteriqꝫ discipli. Sel' ēt in anno rogat ecclia in passiōe dn̄i pro cōuersiōe iudeoꝝ. ¶Scdo cōsiderandū q2 xp̄s qn̄ in terris visus est/z cū hoībus cōuersat': tūc erat in medio huius ppl'i: sicut dī. Joā. j. medius vr̄m stetit quē vos nescitis. Sed cum resurrexit a mortuis/ z ascēdit in celū stat supra synagogam/nec est cum ea: cum fidelibus tamen est omnibus diebus vsqꝫ ad consumationem seculi. Sed quando in fine mundi iudeoꝝ populus cognouerit christuꝫ super se stare/ tūc ad ipsius imperiuꝫ sanabitur.

Mat. 16. videbitis filium hoīs sedentē a dextris dei z venientez in nubibus celi. Tunc aūt implebit illō osee.6. ipse cepit z sanabit nos. Quarto cuz dī. (Et dimisit) ponit salutis effectum quo ad tria. pmo quidem ad recessum infirmitatis. (Et dimisit illam.) scdo q̄ztum ad accessuz sanitatis. (Et continuo.) qz statim dei virtus operat. (Surgens.) sana/vz. tertio q̄ztum ad obsequiū humanitatis. (ministrabat illis) non fuit ingrata medico. Sciens esse scriptum: honora medicū: simul cuz h ostenditur perfecta sanitas. Un̄ Beda naturale/ inquit/ est febricitantibus incipiente sanitate lacescere/ z ex egrotatione sentire molestiā. vez sanitas q̄ dn̄i cōfert impio/ sil tota redit: z nō soluz ipsa redyt/ sz z tāto robore comitāte/ vt eis ꝯtinuo q se adiuuerāt ministrare sufficiat: dei. n. pfcā st opa.

Sermo. 2.5. ferie post tertiā dn̄icam in xlme z in ordine. 113.

SUrgens iesus de synagoga. zc.) Quātū ad tropologicū ptinet sensuz. pᵒ ꝯsiderādū/ q̄ sit synagoga: vn̄ surgens iesus abyt: iesus gdē salutaris dr̄: z qz lōge a pcōribus salus: idō hec synagoga pcōrū ē. Cor qdē pcōris facit ī seipso synagogā. i. ꝯgregationē z ꝯuētū iniquitatū. ps. Cor eius ꝯgregauit iniquitatē sibi: hāc ꝯgregationē iniqtatū sequit ꝯgregatio demonioz. vt dī. Esa. 34. fit. n. cor inique ꝯgregatiōis hītatio demonioz: ab hac itaqz synagoga surgit xp̄s z elōgat salus. Sap. j. aufert se a cogitationibus q̄ sunt absqz inteᵘ: qm̄ peruerse cogitationes sepant a deo: z in maliuolā aīam nō introibit sapiētia. Jtē simō interptat obediēs/ vel ponēs tristitiā aut auditor meroris. hic ē nr̄ rōnalis sp̄us q legibus eternis obedire cupit. Sz hz sensualitatē carnis quasi socrū generō repugnātē. audiamus apl̄m qūo sp̄us cupit obedire legi. Ro. 7. ꝯdelector legi dei sm̄ īteriorē hominē: sz repugnat socrus: video/ inqt/ aliā legē ī mēbris meis repugnātē legi mētis mee/ z captiuantē me ī lege pcī. nā vt dī. Gal. 6. Caro cōcupiscit aduersus sp̄m/ z sp̄us aduersus carnē: hec. n. sibi inuicē aduersant. Ex ista vo repugnantia fit obediēs iste ponēs sibipsi tristitiā audiēs q̄ caro suggerit. ad talē vo sic cupiētē obedire z merentem/ qz obedire nō pōt/ venit xp̄s vt q nō pualet suis viribᵘ/ id pficiat dono grē. Apo. 3. Ego sto ad ostiū z pulso. si qs mihi aperuerit ītrabo ad illū. Jtē febris sensualitatis est oīs īordinata passio. vn̄ Ambro. nō mīnorē/ inqt/ febrē amoris dixeriz q̄z caloris. nā illa febris aīum/ hec corpus inflāmat: febris. n. nr̄a auaritia ē: febris vr̄a libido ē: eo q ignite sunt cupiditates: febris nr̄a luxuria ē: febris nr̄a ambitio est: febris nr̄a iracūdia ē/ q̄ lz corpis vitia sint ignē tn̄ ossibus implicant mētem/ aīum/ sensusqz pertētant. Et Greg. in moralibus. Nemo/ inqt/ dubitet q̄ melius sit febribus q̄z ꝯcupiscē tijs estuare. Jtē p salute sensualitatis/ rogāt xp̄m ipse sp̄us rōnalis. ps. Qm̄ lūbi mei impleti sunt illusionibus/ z nō est sanitas: afflictus z humiliatus sum nimis/ rugiebā a gemitu cordis mei: dn̄e añ te oē desideriū meū/ z gemitus meus a te nō est abscōditus: ne derelinq̄s me dn̄e deus meus/ ne discesseris a me. Jntēde in adiutoriū meū dn̄e deus salutis mee. Rogant et pro salute pcōz ministri ecclesie. Sicut

modo quotidie recitat in vesperis illud. Joel. 2. Inter vestibulū ⁊ altare plorabāt sacerdotes ⁊ ministri dñi dicētes/ parce dñe/ parce pplo tuo/ ⁊ ne des hereditatē tuā i opprobriū vt dñentur eis nationes. Rogāt ēt p̄ciosi martyres cosmas ⁊ damian⁹ p̄ nob/ ad q̄ꝝ hodie ꝯfugimus p̄ciniū. Et aduertendū vt dicit Beda q̄ mō saluator rogatus/ mō aūt vltro sanat egrotos ostēdens se contra pcōꝝ passiones: ⁊ p̄cibus se annuere fideliū. Et ea q̄ ipsi minime itelligere vel itelligenda dare/ vel ēt non intellecta dimittere: iuxta qđ ait. ps. Delicta q̄s intelligit ab occultis meis munda me. aduertendū ē/ q̄ h̄ ipsum donū dei est q̄ aliqui orent p̄ seipsis. Ro. 8. Quid orem⁹ sicut oꝫ nescimus/ s̄ ipse spiritus
3 postulat pro nobis. i. postulatores nos efficit gemitibus inenarrabilibus. Itē in sanatione aīe sex sunt/ que xp̄s operat/ q̄ accedit/ ⁊ stat super/ ⁊ tangit/ ⁊ manū apprehendit/ imperat/ ac leuat. p̄° quidem ē cōsiderādus grē accessus: accedit. n. ad distantes/ non p̄ntia corporis/ sꝫ gr̄a spūs. Ecc. 32. Ante verecūdiā preibit gr̄a/ ⁊ pro reuerētia/ accedꝫ tibi bona gr̄a. 2° ꝯsiderandus est mīe excessus: excedit. n. ei⁹ mīa nr̄a crimina in duobus. p̄° qdē/ q̄ non mīaꝫ/ sꝫ irā nr̄e culpe merent: mīa vero iudiciū superat: vt dī Jac. ij. Item excedit mīa/ q̄ plus pōt misereri de⁹ q̄ꝫ possumus delinq̄re ꝯ illđ. Gen. 4. desperatus. n. chaiꝫ ait. maior ē iniq̄tas mea q̄ꝫ vt veniam merear? Sꝫ ait Esa. hoc falsuꝫ ē. Ecce. n. nō ē abbreuiata man⁹ dñi vt saluare nequeat ⁊. ps. Mīa tua/ inquit/ dñe magna ē super me. Et iđ eādem orabat sibi fieri mīaꝫ dicēs. Et veniat sup me mīa tua dñe/ salutare tuū s̄m eloquiū tuū. 3° ꝯsiderandus ē cōpunctionis tactus: tāgit. n. cū morbū pcī facit sentire: ⁊ cōpungit in lachrymas/ qđ fit aut exterioribus aduersitatib⁹/ aut incōmodis copiis/ aut ēt internis pensionib⁹. Job. 19. misemini mei/ q̄ manus dñi tetigit me. 4° ꝯsideremus manus apph̄ēsionē: manū q̄dē infirmātis aīe xp̄s tꝫ / cū opus p̄uū p̄hibet. Gen. xx. Custodiui te ne peccares i me. Esa. 42. apprehendi manū tuā ⁊ seruaui te. 5° ꝯsiderenius xp̄i imperiū qđ ē vt penitēs ēt a licitis caueat/ ne ad illicita relabat. Un̄ Leo pp. per licitos vsus ad imoderatos transitur excessus. iđ xp̄s imperat abstinentiā cibi/ sōni/ ioci/ spectaculoꝝ/ ⁊ verboꝝ. Sic medicus iam conualescenti egroto dat p̄cepta ꝯ recidiuū. Jos. 22. Custodiatꝫ imperiū dñi dei vr̄i. 6° ꝯsideremus iacentis erectionē/ q̄ leuat xp̄s aīaꝫ dū ꝯsuetudinis p̄ue lectū facit deserere/ ⁊ p⁹ se ducit/ leue charitatis iugū sibi iponens/ ⁊ sarcinas tentationum diminuit. I. Co. x. Non patiet vos tentari sup id qđ potestis/ sed faciet ēt cū tētatione p̄uentū vt possitis sustinere. Item ꝯtinuo surgit q̄ p̄positū penitentie nō differt. Ecc. 5. nō tardes ꝯuerti ad dñm/ ⁊ ne differas de die i diē. Eꝫ pigri sunt/ sic q̄ vertit i lectulo/ cū iā sit mane ⁊ illucescat dies/ nec vult surgere. Itē iā sanatus ministrat deo/ q̄m mēbra sua/ qb⁹ seruiebat pcō/ ad dei obsequiū applicat. Ro. 6. humanū dico pp̄ infirmitatē carnis vr̄e/ vt sic exhibuistis mēbra vr̄a seruire imūditie ⁊ iniq̄tati ad iniq̄tatē/ ita nunc exhibete membra vr̄a seruire iustitie i s̄cificationem: premittit aūt. apls 4 hoc preceptum esse humanum/ q̄

Sex xp̄s opat in sanatione aīe

amplius eēnt mēbranī'a subijciē da iustitie q̄ꝫ fuerint subiecta pcō/ sed aplus humanius imperat / vt saltē iustitie tm̄ seruiamus q̄ꝫtum pcīs seruiuimus. Jaꝫ ḡ pꝫ ꝙ mor bosam carnē quā nō pōt spūs nr̄ rōnalis vincere/sanat xp̄i gr̄a ī do mū ꝯscīe intrās/si tn̄ ipse spūs rō nalis fuerit obediens dei p̄ceptis.

¶ Sermo.3.5. ferie post tertiam dñicam in xlma ꝛ in ordine.114.

1 SEcundo cū dr̄. (Luꝫ aūt sol.) ponit̄ gn̄alis v̄tutis xp̄i opa tio. Et p° q̄ꝫtū ad curatione lāguo rū. 2° q̄ꝫtū ad eiectionē demoniuꝫ ibi. (Exibāt aūt.) Circa p̄m aūt. v. tā git. p° quidē tp̄is opportunitateꝫ. (Cū aūt sol occidisset) ꝙ circa vesperā noctis est p̄n̄m. vn̄ ait Matth. vespere aūt facto: nullū. n. tp̄s vaca uit xp̄s/neqꝫ dies/neqꝫ nox: qn hom operaret̄: imo oē tp̄s erat sibi dies. Jo.9. me oꝫ opari donec dies ē. 2° tāgit lāgoꝛis gn̄alitatē ꝛ diuersitatē. (Oēs q hēbāt infirmos varijs lāguoribus.) ps. multiplicate sunt infirmitates eoꝝ/postea accelerauerūt. 3° ponit lāguētiū p̄sētialitatē. (Ducebāt illos ad eū.) Mattheus ēt addit ꝙ oblati sunt xp̄o multi dmonia h̄ntes: ꝛ vt dic̄ marcus. Oīs ciuitas ꝯgregata ē ad ianuā domꝰ ī qua erat xp̄s: fama. n. miraculi de socru petri totā repleuerat ciuitatē. 4° ponit opantis p̄tātē. (At ille singulis manus iponēs.) aliqn̄ v̄bo/ aliqn̄ tactu xp̄s sanat: qꝛ diuinū v̄bū tāgibile fcm̄ nr̄as sanauit ifirmitates. ps. Emitte manū tuaꝫ de alto. 5° ponit curatā ifirmitatem. (Curabat eos.) vt fm qd̄ dic̄ mattheus adimpleret̄ qd̄ dcm̄ ē p Esaiam pphaꝫ dñtē. 53. Ipse ifirmitates nr̄as accepit/ꝛ egtationes nostras portauit. ¶ Nō allegoꝛice. p° qdē ꝙ noie solis xp̄i diuinitas ītelligitur: qm̄ sic̄ sol diē tp̄is/sic v̄bū dī efficit diē mētis/illuminās oēꝫ hominē veniētē ī hūc mūdū. Ecc. 42. Sol illuminās p oīa respexit/ꝛ glia dñi plenū ē opus eius: hūc v̄o solē p° qdē texit deꝰ hūanitate / vt nobis eēt obūbratus ꝛ visibil̄. Eze. 32. Solē nube tegā: postea sol iste tectus eclipsim passus ē mortꝫ: vn̄ sol obscuratus ē ī morte xp̄i: vltio sol iste occidit/qꝛ corpꝰ ī sepulchro latuit/ aīa v̄o ad īferna descēdit. Sꝫ lꝫ iste sol occiderit moriēdo/māsit tn̄ ī celo ꝛ ascēdit sup occasuꝫ: vt dic̄. ps. Greg. Sup occasuꝫ/ingt/dñs ascēdit/qꝛ vn̄ in passione occubuit/inde maioꝛē suā gliā resurgēdo manifestauit. Itē occidēte sole vespere. i. extrēa ps seculi fcā ē. j. Coꝛ. x. nos 2
sumus in q̄s fines seculoꝝ deuenerūt: h̄ tpe p̄dicatus ē solis occasus. j. Coꝛ. j. nos p̄dicamus xp̄ꝫ iesuꝫ ꝛ hūc crucifixū. Itē demoniaci sunt ydolatre q colunt demones. ps. Similes ilł̄ fiāt q faciūt ea/ꝛ oēs q cōfidūt ī eis. Infirmi aūt varijs languoribus aīe sunt diuersis vitijs laborātes. Et vt dicit Augu. magnus vbiqꝫ iacebat egrotus: qn̄ magnꝰ ad nos venit medicus: hij oēs ad xp̄m credētes adducunt̄/ ꝛ multo plēs occidēte sole veniūt/q̄ꝫ eo fulgēte: qd̄ ꝛ ipse p̄dixit. Jo. xij. Ego si exaltatus fuero a terra oīa trahā ad meipm̄. Iteꝫ xp̄i manus fuerūt apli ꝛ p̄dicatoꝛes p r q̄s miracula opatus ē. Act. ij. per manus aploꝝ fiebant signa ꝛ prodigia multa in plebe/per eum qui ait / sine me nihil potestis facere. Iste vero manꝰ imposite sunt ydolatris ꝛ crediderunt: imposite sunt etiam ceteris peccantibus ꝛ penituerunt. Jo. xj. Quid facimus qꝛ hic homo multa

signa facit: si dimittimus eum sic/ oẽs credent in eum ꝛ iterum eiusdem. xij. videtis q: nihil proficim⁹: ecce mundus totus post eũ abijt. ¶ Deinde cũ dicit. (Exibant aũt.) ponit alius effectus virtutis xp̃i quo ad eiectionem demonum: vbi quatuor tangit. p⁹ quidem multoꝝ demonum eiectionem. (Exibant ãt demonia a multis.) Mat. dicit q xp̃s eijciebat sp̃us verbo: ergo tactu sanauit lãguores/ verbo eiecit demones. Scd̃o tangit violentam demonũ ꝯfessionem. (Clamantia) non ex deuotion / sed ex indignatione. (Et dicẽtia/ q: tu es fili⁹ dei.) vt dicit Ambro. nõ d3 quemq̃ mouere q xp̃i diuinitatem diabolus in primis ꝯfitetur: pauci. n. añ hoc dixerant xp̃m eẽ filiũ dei. Est. n. h⁹ impudentie vt inter hoies magnũ q3 aliqd p̃mittẽs vsurpet ꝛ ad hoies q̃si nouũ deferat/ q̃ terrorẽ sue ptãtis icutiat: deniq3 ꝛ i geñsi ꝑ or ipse dei nomẽ signauit dicẽs mulieri. Cur p̃cepit vob̃ deus. ꝛc. l3. n dei nomẽ ꝑus scribaꝭ i geñsi/ nõ tñ legiꝭ ab aliq̃ ꝑus nũcupatũ. 3⁹ ponit h⁹ ꝯfessionis icrepatio. (Et icrepans nõ sinebat ea loq.) Et h̃ ꝑꝑ tria / vt
3 dicit Beda. p⁹ qdẽ q: nõ ẽ speciosa / q̃q̃ va/ laus i ore pc̃oris. 2⁹ ne qs diabolũ dũ v̾a p̃dicantẽ audit/ seq̃t errãtẽ: fallax. n. magr̃ diabolus falsis v̾a pmiscẽs/ vt sub occasione v̾itatis/ et error assumaꝭ. 3⁹ nõ tm̃ d̾mones iussi/ s3 ẽt a xp̃o sanati spõte ꝯfiteri volẽtes ꝓhibiti sunt: imo ẽt futuris p̃dicatorib⁹ aplis ꝓhitũ ẽ añ passionẽ p̃dicare d̾ illo / ne dĩa maiestate p̃dicata ei⁹ passio differreꭍ: sicq3 salus mũdi p hãc futura negareꭍ. 4⁹ poniꭍ v̾itatꝭ dĩe cognitio. (q: sciebãt). i. h̃ ip̃m nõ sinebat christus loqui demones q sciebãt.

(Ipsum esse xp̃m aliud certe est eẽ dei filiũ/ ꝛ aliud est eẽ xp̃m: dei. n. filius ẽ a p̃re eternal̾r genitus: xp̃s aũt p̃missus ex dauid nasciturus: vñ iudeis ꝯstabat qdẽ xp̃m eẽ filiũ dauid: vtrũ aũt eẽt filius dei certũ nõ erat eis: vt p3. Mat. 22. demones ãt vtrũq3/ aut scierũt/ aut suspicati sunt de ipso. S3 l3 ista duo sint ad vtrũq3: tñ ẽ xp̃s. Ro. i filius dei scũs ẽ ei ex semine dauid s3 carnẽ. Jo. j. v̾bũ caro fcm̃ ẽ. ¶ S3 hijs vĩ opponi. p⁹ qdẽ q: diabolus esuriẽtẽ xp̃3 p⁹ ieiuniũ tẽtauit vtrũ eẽt filius dei. Itẽ. j. Coꝛ. ij. diꭍ apl̃s q ꝑn cipes h⁹ mũdi i. demones ſm glo. nõ cognouerũt misteriũ icarnationis christi. Si enim cognouissent/ nunquam deum glorie crucifixissent. Ad hoc respõdet beda ꝛ ad p̃mum quidem dicens q diabolus quem. xl. dierum ieiunio fatigatus cognouerat esse hominem/ nec tentando valebat experiri an esset filius dei/ non per signorum potentiam quia expellebatur ab obsessis/ vel intellexit/ vel potius suspicatus est dei filium esse. Ad scd̃m respondet q diabolus nõ ideo suasit iudeis xp̃m crucifigere q eum dei filium nõ esse putauerit. Sed q: se morte illius non preuidit esse damnandum: nõ mentita est iniquitas sibi/ q: insurrexerunt ꝯ dei filium testes iniqui. Potest nihilominus ad hec responderi ſm glo. i. Coꝛ. ij. q: diabolus sciebat qdẽ christũ esse in lege promissum: non tñ sciuit eum esse filium dei/ nisi in morte cum potentiam eius diuinitatis expertus est. Et si clamabant demonia/ tu es filius dei/ ex suspitione magis q̃ ex cognitione dixisse credenda sunt. ¶ Nõ moral̾r: q: in sole duo ꝑnt itelligi. s. mũdi ꝓsperi

Mundi ꝓsperitas et hũane vite cur sus i sole ꝑnt telligi.
4

tas ꝛ cursus hūane vite: de pmo ad litaz di Eccle.xj. dulce lumē ꝛ delectabile oculis ē videre solē. De scdo eiusdē. pmo qd hz hō amplius de vniuerso suo labore q̄ laborat sub sole.i. qd hz in oi vita sua/nisi laborē? hō eni ad laborē nascit vt di. Job.v. Item huius solis pcessus alt9 facit hoies i cōsideratiuos sui: qr dū clara ē mūdi psperitas/ꝛ dū longā sibi pmittūt vitā/nō recurrunt ad deū. deut. 34. arridēte mūdi psperitate dereliquit hō factorē suū/ꝛ recessit a deo salutari suo. Sz si sol ad occasuz tēdat aduersitatis: ꝛ si vita nr̄a cōsideref quottidie deficere tunc reuertemur ad deū. ps. Cū occideret eos q̄rebāt eū. Quottidie nāqz sol vite nostre ad occasuz tēdit. ij. Re.xiiij. oēs morimur/nō in futuro tm̄/ sz in pn̄ti ēt nr̄uz viuere mori ē. vn̄ seneca. Quottidie/ingt/morimur/q̄ttidie demit aliqua ps vite nr̄e. Itē cū ex hoc casu psperitatꝫ ꝛ vite pn̄tis cognoscunt se hoies: tūc adducūt/semetipsos varijs lāguorib9 laborantes ad xp̄m medicū: adducūt ēt demoniacos. Demoniaci sūt blasphemi/maleficii/aut ēt heretici laborātes alijs lāguorib9 sunt supbi/inanis glie cupidi/auari/luxuriosi/ iracūdi/inuidi/ gulosi/atqz ceterꝫ vitijs egrotātes: isti semetipsos pn̄ia dei grā adducūt ad xp̄m p pn̄ie viā de q̄ Marci .i. parate viaz dn̄i vbi glo. via/ ingt/ ad deū pn̄ia ē. Itē man9 xp̄i sꝫ opera satisfactionis/vigilie/ieiunia/oꝛones/elemosyne/atqz restitutiones/q̄ iponunf penitētib9. Sicqz curanf a lāguorib9 ꝛ eijciunf demões. Itē demonē pctūm in ꝯsciētia / lāguoꝛ aūt ē puocās ad peccādū ꝯcupiscētia. Sz xp̄s verbo ꝯfessionis pctūm eiecit: ope aūt maceratiōis carnis sanat ꝯcupiscētias: pene eteni medicine sunt pp pmū ait ps. Confitebor aduersuz me iniustitiā meā dn̄o pp scdz. Dan.x. Tetigit me manus ei9/ꝛ ꝯfortauit/atqz ꝯualui.

¶ Sermo.4. qnte ferie post tertiaz dn̄icā in xlme.ꝛ in ordine.115.

Tertio cū di (scā āt die) agif de salutari pdicatione veritatis: Circa qd̄ q̄tuor facit pmo. n. ponit pdicationis studiū. 2° ipsius desideriū. (Et turbe). 3° ei9 offm̄. (quib9 ille ait). 4° eiusdē exercitiū (ꝛ erat pdicās). Circa pdicationis vo studiū dno tāgit: tēpus/ꝛ locū dicēs (facta aūt die) marcus dic. Et diluculo valde ꝯsurgēs. locū vo studij designat (egressus ibat in desertuz locum). Marcus addit. 3m q ibi exn̄s xp̄s orabat. Tria g̃ circa studiū xp̄i notāda sunt. s tēpus / locus/ ꝛ actus: valde. n. diluculo venit ad medicādū: ꝛ a tumultu ciuitatis egressus/ desertū elegit/atqz orauit: qbus dedit formā pdicatoribus. Sollicitudinis/solitudinis/ atqz oꝛonis: que eni annūciaturi sunt pdicatores/inquirāt sollicite meditenf attente/ꝛ orādo ipetrēt: q̄ designari pn̄t p. 3. discipulos assumptos in mōte trāsfiguratiōnis. ¶ Deinde exprimit desideriū pdicationis in turba. Cuius auiditas pz in trib9 pmo qdē quātū ad iquisitionē. (Et turbe requirebāt eū). Marcus addit q petrus ꝛ q cū illo erāt psequuti sunt xp̄m in deserto. (Et cum inuenissent eū dixerunt ei q2 oēs querunt te). Secūdo patet desideriū turbe quātuz ad inuētionem. (Et venerunt vsqz ad ipsum). Tertio quātum ad detētionem. (Et detinebant illum ne discederat ab eis). ¶ Deinde cum dicit (quibus ille ait) sue pdicationis officium xp̄s declarat quo ad quatuor primo. s. quātum ad communitatem

Xp̄i studiū i tribus cōstabat.

1

2

mũitatẽ. (Quib⁹ ille ait.) volẽtib⁹ sibi solis pdicari (qꝛ z alijs ciuitatibus.) nõ.n.psonaꝝ acceptor est deus/q vult oẽs hoĩes saluos fieri/z ad agnitionez sui nois peruenire. Jtẽ tãgit officij oportunitatẽ. (opz me.) oportuit qdẽ eũ non pp se/sz pp nos/quib⁹ cõgruentiori m⁰ veritas patere nõ potuit: deũ enĩ nemo vidit vnq̃: sz vnigenit⁹ q est in sinu pris/ipse enarrauit nobis. Jtẽ tangit officij dignitatẽ (euangelizare regnũ dei.) Regnũ dei/celestis ẽ pria/quã xp̃s euãgelizauit.i. bñ annunciauit docẽs viã pueniẽdi illuc z promittẽs eã bñ opantibus. sicq3 declarauit qd sit illa vita/ visio.s.diuinitatis/q̃ daf pro bonis opibus: vñ ait. Si vis ad vitã ingredi/serua mãdata: z h̃ est vita eterna/ vt cognoscant te solũ deuz veꝝ / z quẽ misisti iesum xp̃m. Jtẽ tãgit officij auctoritatez. (qꝛ iõ missus).i.incarnatus. (sum). Joã.19. Ego enĩ in h̃ natus suz z ad h̃ veni in mũdũ/vt testimonium phibeã veritati. Marcus v̈o addit xp̃m dixisse aplis. Eamus in proxios vicos z ciuitates / vt z ibi predicẽ: ad hoc enĩ veni. ¶ Ultio ponit p̃dicatiõis xp̃i exercitiũ. (Et erat p̃dicãs in synagogis galilee.) marc⁹ addit z in oĩ galilea erat ipse demonia eijciens. p̃dicabat aũt qd eẽt regnũ dĩ: z q̃liter pueniꝛ ad ipsum/ac pmittebat illd penitentibus dicens: pniam agite/ appinq̃bit enĩ regnũ dei. ¶ Nõ moraliꝛ/ qꝛ ecce nunc tp̃s acceptabile/ecce nũc dies salutis. quo die xp̃i exẽplo. p̃⁰ quidẽ egrediamur a pristina conuersatione pctĩ. Gen.12. Egredere de terra tua z de cognatione tua. Jtẽ secedamu; in desertuz/asperã/ vitã pro pctĩs agentes. J. Mach.ij. descenderunt querentes iudiciũ z iustitiã in desertũ: nã ex hoc deserto ad ciuitatẽ pueniꝛ celestem. iiij. Regũ.iij. per quã viaz ascẽdemus per desertũ ydumee. Jtẽ orõnibus vacanduz est diebus istis sacris: qꝛ orõ impetrat qđ vita nõ mereꝛ: dicamus ergo oẽs/nr̃is malis offendimus tuã deus clementiã/ effunde nobis de super/ remissor indulgentiã. Jtez hec oia valde diluculo perficiam⁹/ qꝛ mora trahit periculum: vñ nõ sit nobis vanũ surgere añ lucẽ/qꝛ pmisit deus coronã vigilantibus. ps. deus de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo. Jtẽ nõnduz qꝛ exc̃⁰ turbaꝝ queram⁹ xp̃m salutare nr̃m/ z inueniamus eũ / ac detineam⁹ eũdem: querũt eũ penitentes: inueniunt ipsuz bñ opantes: detinent eũ perseuerãtes. Cañ.3. Surgã z circuibo ciuitatẽ/querens quẽ diligit aĩa mea. Et cũ ptransissem vigiles qui custodiũt ciuitatẽ inueni quez diligebã/tenui eũ/nec dimittã. Jtez nõndũ qꝛ galilee.i.mũdi p̃ntis/multe sunt synagoge pcõꝝ: alia est.n.cõgregatio cupidoꝝ/alia supboꝝ alia iracũdoꝝ/alia luxuriãtiũ/alia inuidoꝝ / z q̃tq̃t sunt vitia/ tot sunt eoꝝ cõgregatiões. Sz tñ eis oĩbus euãgelizaꝛ via pueniẽdi ad regnũ dei/ siquidẽ agant pniam. Regnũ.n.celoꝝ vim patitur / z violenti.i.penitentes/ sibiipsis violentiam facientes/rapiunt illud.zc̃.

¶ Feria.vj.post.iij.dñicã in q̃dragesima. s̃z Joã. Cap.4.

In illo tẽpore. Uenit iesus in ciuitatẽ samarie, que dicitur sychar, iuxta predium quod dedit iacob ioseph filio suo. Erat autem

ibi fons iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta, Venit mulier de samaria haurire aquam. Dicit ei iesus. Da mihi bibere. Discipuli aũt eius abierant in ciuitatem, vt cibos emerent. Dixit ergo ei mulier illa samaritana. Quomodo tu cum iudeus sis, bibere a me poscis, que suʒ mulier samaritana? Non enim coutũtur iudei samaritanis. Rñdit iesus, ꝛ dixit ei. Si scires donum dei, ꝛ quis est qui dicit tibi, da mihi bibẽ: tu forsitan petisses ab eo, ꝛ dedisset tibi aquam viuã. Dicit ei mulier. Dñe, neqꝫ i quo haurias habes: ꝛ puteus altus est vnde ergo habes aquaʒ viuã? Nunquid tu maior es patre nr̃o iacob, q dedit nobis puteũ istũ: ꝛ ipse ex eo bibit, ꝛ filij ei⁹, ꝛ pecora ei⁹? Respondit iesus, ꝛ dixit ei. Ois q biberit ex aqua hac, sitiet iteꝝ. Qui autẽ biberit ex aq̃ quã ego dabo ei: nõ sitiet in eternũ. Sʒ aq̃, quaʒ ego dabo ei: fiet in eo fons aq̃ saliẽtis i vitã eternã. Dicit ad eũ mulier. Dñe, da mihi hanc aquã, vt nõ sitiã, neqꝫ veniaʒ huc haurire. Dicit ei iesus. Vade, voca virũ tuũ, ꝛ veni huc. Respondit mulier ꝛ dixit. Nõ habeo viꝝ. Dixit ei iesus. Bñ dixisti, q: non habeo viꝝ. Quinqꝫ enim viros habuisti, ꝛ hunc quẽ habes, nõ est tuus vir. Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier. Dñe, vt video ꝓpheta es tu. Patres nr̃i monte hoc adorauerunt: ꝛ vos dicitis, q: hierosolymis est locus vbi adorare opꝫ. Dicit ei iesus. Mulier crede mihi, q: venit hora, qñ neqꝫ in mõte hoc, neqꝫ i hierosolymis, adorabitis p:em vos adoratis quod nescitis: nos adoramus qđ scimus: q: salus ex iudeis est. Sʒ venit hora, ꝛ nũc est: qñ ṽi adoratores adorabũt p:eʒ, i spũ ꝛ veritate. Nã ꝛ p: tales querit qui adorent eũ. Spũs est deus: ꝛ eos qui adorant eũ: in spũ ꝛ ṽitate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio q: messias venit, q dicit̃ christus. Cum ergo venerit ille, annunciabit nobis oĩa. Dicit ei iesus. Ego suʒ, q loquor tecũ. Et continuo venerunt discipuli eius, ꝛ mirabantur

tur, q̃ꝛ cũ muliere loquebat. Nemo tñ dixit, qd q̃ris, aut qd loq̃ris cũ ea. Reliq̃d ergo hydriã suã mulier, ⁊ abijt in ciuitatẽ, ⁊ dixit illis hoĩbus. Uenite ⁊ videte hoĩem, q dixit mihi oĩa q̃cũq3 feci. Nũqd ipse est xp̃s? Exierũt ergo de ciuitate, ⁊ veniebãt ad eũ. Interea rogabãt eũ discipli eiꝰ, dicẽtes. Rabbi, mãduca. Ille ãt dixit eis. Ego cibũ habeo mãducare, quẽ vos nescitis. Dicebãt ergo discipli eiꝰ adiuicẽ. Nũqd aliq̃s attulit ei mãducare? Dixit ei iesus. Meus cibus ẽ vt faciã volũtatẽ eiꝰ q misit me, vt perficiã opus eiꝰ. Nõne vos dicitis, q adhuc q̃tuoꝛ mẽses sunt, ⁊ messis venit? Ecce dico vobis, leuate oculos v̄ros, ⁊ videte regiones, q̃ꝛ albe sũt iã ad messẽ. Et q metit mercedẽ accipit, ⁊ ꝯgregat fructũ in vitã eternã: vt ⁊ q seminat simul gaudeat, ⁊ q metit. In hoc.n. est v̄bũ veꝝ: q̃ꝛ alius ẽ q seminat, ⁊ alius est q metit. Ego misi vos metere, qđ vos nõ laboꝛastis. Alij aũt laboꝛauerũt: ⁊ vos in laboꝛes eoꝝ introistis. Ex ciuitate autẽ illa multi crediderũt in eũ samaritanoꝝ, pp̄ v̄bũ mulieris, testimoniũ perhibẽtis: q̃ꝛ dixit mihi oĩa q̃cũq3 feci. Cũ venissent ergo ad illũ samaritani, rogauerũt eũ, vt ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderũt pp̄ sermones eiꝰ. Et mulieri dicebant: q̃ꝛ nõ iam ꝑpter tuã loquelam credimus. Ipsi.n. audiuimus, ⁊ scimus, q̃ꝛ hic est vere saluatoꝛ mũdi.

¶ Sermo p̄mus sexte ferie post tertiam dñicam in quadragesima ⁊ in ordine. 116

Enit iesus in ciuitatẽ samarie q̃ dr̃ sychar/ iuxta p̄diũ qđ dedit iacob ioseph filio suo) Jo. iiij. alteꝝ q̃dragesime ingredimur hodie medium. vigesimaprima penitentium mansio est. Cuius nomẽ est caath quod interpretatur penitẽtia/ vel paciẽtia: hec aũt duo ꝯtra duo mala presentis vite debemus assumere: pñiam quidẽ ꝯ malũ culpe/ paciẽtiã v̄o ꝯ malũ pene. Exẽplũ paciẽtie hẽmus i fatigatiõe xp̄i sedẽtis ad puteũ. Exẽplũ aũt ꝯuersiõis hẽmꝰ in samaritana/ ⁊ ꝯciuibus eius ad xp̄m ꝯuersis. iõ statio ista fit ad sctũm laurentium/ vt eius paciẽtie recoꝛdemur in toꝛmẽtis: legunt etiã ex nunc vsq3 ad vltimum diem quadragesime/ tribus exceptis / ioannis euangelia: I

Mãsio .xxj. nomẽ caath.

q̄r gr̄a incarnati vbi ad penitētes: ⁊ patiētes ex ipsis euāgelijs ampli⁹ declaraf. Diuidit āt pn̄s euāgeliū in tres ptes. In quarū p̄ᵃ euāgelista refert diuine vitatis alloquū. In 2ᵃ exp̄mit in xp̄o hūane salutis ↄ̄sideriū. (Et ↄ̄tinuo venerūt.) In 3ᵃ vo manifestat in gētib⁹ fidei vtutis initiū. (Ex ciuitate āt illa.) Circa p̄ᵐ duo facit. p̄ᵒ ponit sermonis occasiōes. 2ᵒ enumerat sermōis distinctiōes. (Dicit ei iesus/da mihi bibere.) ad huc i p̄ᵃ pte euāgelista q̄tuor ponit circūstātias/q̄ sūt occasiōes futuri sermonis: p̄mittit. n. loci ↄ̄scriptionē. 2ᵒ addit xp̄i dispōnē. (iesus ḡ fatigat⁹.) 3ᵒ ponit tpis distictōes. (hora āt erat.) 4ᵒ postponit mulieris occupatōes. (venit mulier.) locū aūt ip̄m q̄ venit xp̄s q̄drupl'r ↄ̄scribit. p̄ᵒ q̄dē ex regiōe / dicēs. (venit iesus.) a iudea regrediebaf in galileā. Et oportebat eū trāsire p samariā. i. puinciā ⁊ regionē samarie: iō ait (in ciuitatē samarie.) ¶ Nō q̄r samaria ciuitas ē metropolis regni israel/a q̄ tota regio. x. tribuū dcā ē samaria. Et cū in assyrios translati eēnt filij israel/alienigene adducti sūt/vt ipsā puinciā ihabitarēt: sic dr̄. iiij. Regū. 17. Quos iudei non israelitas/s3 samaritanos i ↄ̄spcū appellabāt/ graue odiū ad eos hn̄tes/tū q̄r p̄las tenebāt israelitis/tū q̄r ex pte legē seruabāt solis iudeis datā/tū q̄r tēplū sibi in mōte garizim fecerāt in silitudinē tēpli salomonis/tū ēt q̄r iudeis de captiuitate babylonis reuertētib⁹ oppositi fuerāt/ne ciuitatē hierl'm ⁊ templū i ea ↄ̄struerēt. Sicl legif i esdra ⁊ neemia. 2ᵒ hāc ciuitatē describit ex noīe. (que dr̄ sychar.) ipsa est sychem/vel sychima ciuitas/in q̄ violata fuit dyna filia iacob: pp̄ cuius

Samaria.

stupū vindicandū cūctis ciuib⁹ interfectis/frēs dyne depp̄lati sūt vrbē. vt dr̄ Gen. 33. describit ciuitatis sitū. (iuxta p̄diū qd dedit iacob ioseph filio suo.) Sicut dr̄ Gen. 33. iuxta ipsā ciuitatē quondā iacob emit ptē agri p̄cio cētū agnis: ⁊ h̄ p̄diū ipse moriturus religt ipsi ioseph iure p̄cipui vltra cōem sortē hr̄ditatis prne. p̄ut legif Gen. 47. Quarto h'uius loci tāgit cōmoditatē. (Erat aūt ibi fons iacob.) quē ipse foderat/⁊ quo vtebaf. nam hic fons pute⁹ erat. sic īfra dicit pute⁹ altus est: quocūq3. n. loco scatūrit aq̄ ↄ̄ terra/fons dr̄. S3 si i p̄fundo sit aq̄/dr̄ fons cōiter/ ⁊ p̄p̄e puteus. Si vo in p̄ōptu sit aq̄ scaturiēs nō pute⁹ s3 fons tm̄ cōi noīe appellaf. ¶ Deinde cū dicit (iesus ḡ fatigat⁹) ponif duplex xp̄i dispō/laboris. s. ⁊ q̄etis. pp̄ p̄ᵐ ait (iesus ḡ fatigat⁹ ex itinere.) causaf aūt fatigatio pp̄ excessū laboris corp̄alis: vn̄ Serui⁹ ait: fessus qs dr̄ aīo sed fatigatus corp̄e pp̄ scd̄m ait. (Sedebat sic). i. fatigatus (supra fontem.) ¶ Deinde ponit tpis distinctionē. (hora aūt erat q̄si sexta.) h̄ est meridies. vn̄ sexta hora dicim⁹ splēdore mane istruis/⁊ ignibus meridies. ¶ Deinde ponit mulieris aduentū (venit mulier ↄ̄ samaria) i. de ciuitate samaritana. Cui⁹ veniētis subdit occupationē. (haurire aquā.) ¶ Nō allegorice p̄mo q̄dē samaria hui⁹ mūdi regionē significat: īterp̄etaf. n. samaria custodia dn̄i. Et quondā diabolus/q̄si dn̄s custodiebat atriū suū in pace/donec fortior supueniēs xp̄s mūdū sibi subiecit. Itē Sychar interp̄taf pn̄a/q̄ ciuitas nō est nisi in regiōe pn̄tis seculi: nā cū sint tres regiones. s. celestis/terrestris/⁊ infernalis: in pn̄-

ma ⁊ tertia non est specbar.i. pnia. Sed in mundo isto locus est pnie. Job.xxiiij. dedit ei deus locũ penitentie: ꝫ qdam abutanẜ eo in supbiã. Ꝧ ergo pnia est fructuosa. In celo supflua. In inferno autem vacua. nã ibi penitẽt dãnati. vt dicit Sap.5. Sed qꝛ nõ culpã/ sed penã detestanẜ ideo nihil eis pdest: hoꝝ autem pniam iudas figurauit/ qui pnia ductus laqueo interijt. Item venit xp̄s in hũc mũdum/ ⁊ ad cõgregationẽ pniuꝫ/ vt peccõres saluos faceret: sicut dr̃.j.Thymo.j. ideo p̄dicata est pnia toti mũdo post xp̄i ascẽsionẽ. vt dr̃ Luc. 24. Sꝫ respuerunt eã iudei/ gentes aũt susceperũt ipsaꝫ. ideo xp̄s venit iuxta p̄dium qd̃ dedit iacob filio suo/ quẽ in senectute.i. eternitate genuit hr̃ditatẽ gẽtiũ. idõ xp̄s venit ad hoc p̄dium/ qꝛ gẽtes extoluit: ei nãqꝫ dicit pr̃ fili⁹ me⁹ es tu/ ego hodie genui te: postula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hr̃ditatẽ tuã. Et iteꝝ. Surge de⁹ iudica terram/ qm̃ tu hereditabis in oĩbus gẽtibus. Iteꝫ apud sychar violata est quondã dyna filia Jacob/ qm̃ synagoga trãsiuit ad idolatriã gentiũ. ps. Cõmixti sunt inter gentes/ ⁊ didicerũt opera/ ⁊ seruierunt sculptilibus eoꝝ/ ⁊ fornicati sunt in adinuentiõibus suis. Itẽ christi iter fuit carnis assũptio ẜm quã inclinauit celos ⁊ descendit. In hoc aũt itinere fatigatus est/ vigilijs/ ieiunijs/ laboribus/ oꝛonib⁹/ ⁊ passione. Sed mirũ ẽ quõ possit dei v̄tus fatigari: nõne ipse est ẜm Aug. qui sine labore. condidit oĩa/ qui fatigatis ait: venite ad me oẽs qui laboratis ⁊ onerati estis/ ⁊ ego reficiam vos? ipse enĩ est sine quo nihil forte/ p quem oĩa fortia sunt. Sciendũ aũt ꝙ in diuina natura ipse fortis est: in natura assumpta infirmus: vis audire fortem? oĩa per ipsũ facta sũt. audi ⁊ infirmũ: verbũ caro factũ est: nõ ẜm diuinitatẽ cõparatur aqle forti. Exo. 19. ẜm humanitatẽ vero cõparaẜ infirmo volatili.s. galline/ que filioꝝ amore infirmaẜ. Matth. 23. Sed quo fructu aquila sit facta ĩfirma gallina ꝯsideremus. ¶ De hoc augu. Jam/ inquit/ misteria icipiunt: nõ enim frustra fatigatur virtus dei: nõ frustra fatigaẜ per quẽ fatigati recreanẜ: neqꝫ frustra fatigatur/ quo deserente fatigamur/ quo p̄sente firmamur. Et quare nõ frustra/ attẽde: nã eius debilitate firmamur: infirmitate sanamur: fatigatõe gescimus: ⁊ lassitudine ipsius recreamur. Sic enim eramus dispositi/ vt nisi egrotaret medicus nõ sanaretur egrotus: ⁊ nisi infirmaretur diuinitas/ non sanaretur nostra humanitas: nisi virtus lassaretur/ nõ recrearemur: ⁊ nisi debilitareẜ potẽtia/ nõ firmaremur. O misera ꝯditio. O plãgendus casus. O plaga despabilis. Quis vnquã audiuit tale? Et tñ nisi debilitari dignareẜ potẽtia/ ⁊ virtus infirmari/ nulluꝫ erat nr̃e infirmitatis remediũ. Medicus ergo factus est medicina nostrũ in se tollẽs languorẽ: cuius figura ẜm Augu. est 4
illud qd̃ legiẜ Gen̄.ij. qꝛ de osse viri facta est mulieri/ ⁊ loco ossis ablati/ alia caro apposita est: os forte/ caro fragilis est: nos vero christi fortitudinẽ recepimus: ipse autẽ nr̃am sumpsit infirmitatẽ sit huic pietati stupẽde/ dignationi sũme/ honoꝛ v̄tus/ ⁊ infinita gr̃aꝝ actio: quas tñ vt dignũ est reddere non valemus. Sed Ꝧ ipse petit p mercede sue largitõis/ vt suscipiamus

oblatā grām/pietatē/z mīaz eius. Nūqd ergo pmanebimus in pcōr Nūqd tm̄ bonū recusabimus/ taz magnū/taz gratū/tam libez? absit. Itē puteus est pfunditas volupta tis seculi. Gen̄.xiiij. vallis silvestris hēbat multos puteos bituminis: mūdus iste vallis est re' celi: z est silvestris:qz spinas z tribulos.i.an xietates z tribulatōes germinat. H vo sunt multi putei.i.multe pfun- ditates vitioz z voluptatū:vn' pu teus est luxuria:alter avaritia:ali us inanis glīa:alius gula/z sic de ceteris vitijs. Sūt vo putei bitumi nis/qz tenaciter ꝯglutinat animū pfunditas voluptatis. Itē ad hūc puteū venit mulier.i.oīs mollis af fectus haurire aquaz voluptatis/ certatim ad istas aquas ꝯfluūt mū di amatores afferētes hidriā cupi ditatis/z lōgū funē sensuū: vnus fu nis visus:alter audit'/tactus/olfa ctus/z gustus. Sicqz multo labo- re/timēdis periculis/plurimis an xietatibus/z gravi molestia pfun dā voluptatē educūt hoīes/cupidi tatē haur'ētes fune sensuū: idō dep camur vt ds visuz fovēdo ꝯtegat/ ne vanitates hauriat.ergo ista oc cupatio obmittēda est. Eccl.xij. Rū paf funis argēteus/recurrat vitta aurea z ꝯteraf hidria sup fontem/ z ꝯfringatur rota supra cisternam. Item ad hūc puteū venit xp̄s.non vt eius aquam hauriret/nec vt ex ea gustaret/sed vt malitiam aque doceret.hz eniz frigiditatē stupo- ris/amaritudinē doloris/ putredi nē fetoris. Est aqua turbida/pesti- fera/mortifera:idō supra hūc pute- uz sedit salvator/qz seculi volupta tes ꝯculcavit.ps. dn̄s sup aquas multas. Itē venit xp̄s in carnē fa- tigatus laboribus/sicqz mundi vo- luptates oppressit z hoc totū sexta hora factū est. Prima hora fm Au gu.est pma seculi etas ab adam vs qz ad noe. Secunda a noe vsqz ad abraham. Tertia ab abrahaz vsqz ad david. Quarta a david vsqz ad trāsmigrationē babylonis. Quin ta a trāsmigratōe babylonis vsqz ad predicationē ioānis baptiste. Sexta etas ex tūc qn̄ xp̄s venit in mūdū/q ēt feria sexta venit in car- nē/z ipsius sexte ferie hora.vi.cru ce levatus est Jo.19. Erat autē pa rasceue hora quasi sexta.

¶ Sermo scd's sexte ferie post ter tiam dn̄icā in.xl.in ordine. 117.

Dicit ei iesus.da mihi bibere.) nūc refert euāgelista christi locutionē habitā cuz samaritana. Cuius totus pcessus ad hoc tēdit vt ipse xp̄s a muliere cognoscat. Sūt aūt hui' collocutōis.vij.ptes. Et qlibet eaz ex duobus vbis con- stat. Uno xp̄i/altero mulieris. Ex ipsis vo.vij.sermonibus tres ver- sanf circa aque potū/duo circa sa- maritane statū:duo reliq circa oro nis locū:ergo collocutio ista divi- dif i ptes.vij.qz.vij.sūt xp̄i/z totidē mulieris vba.pm xp̄i vbū ē postu- lativū/mulieris aūt admirativū. scd'z vbū xp̄i ē pvocativū/mulieris aūt argumētativū. (Rn̄dit iesus z dixit ei.si scires donū dei.) 3m xp̄i vbū est expositivū/mulieris. autez supplicativū. (Rn̄dit iesus z dixit ei.oīs q biberit.) 4m xp̄i vbū ē re- vocativū/mulieris aūt negativū. (Dixit ei iesus vade voca.) 5m ver- bū xp̄i est ppalativū/mulieris ve- ro assensivuz. (Dixit ei iesus. bene dixisti.) 6m verbū mulieris est di- sputativuz/xp̄i autē eruditivum. (Pr̄es nostri i mōte h) .7m mulie- ris verbum est expectativū/christi

tũt manifestatiuũ. (Dicit ei mulier. Scio qꝛ messias.) pma itaqꝫ allocutio duo cõtinet.s.christi postulationẽ/ꝛ mulieris admirationez. ibi. (Dicit ergo ei mulier illa.) Circa pmũ duo facit. pmo eniz sermo ipse ponit. scdo dubitationi tacite respõdetur. (discipuli eniz eius.) videamus itaqꝫ pmũ christi verbuz. (dicit ei iesus. da mihi bibere.) qui fons est vite a muliere dignat petere potũ. Uñ Sedulius. fonsqꝫ perhennis aque modicã desiderat vndam: p nobis eniz fatigatus est: p nobis sedit ad puteũ: ꝛ p nobis sitinit/vt nostros labores tolleret/ nr̃amqꝫ sitim extingueret. Unde Ambro. in pphatione xp̃s/inqt/iesus ad insinuãdã sue humilitatis mysteriũ fatigatus resedit ad puteũ/ꝛ a muliere samaritana aque sibi petijt porrigi potum/qui in ea creauerat fidei donuz. Et qꝛ aliqs posset dubitare quare xp̃s a muliere ꝛ nõ a discipulis peteret potũ. R̃ndet euãgelista (discipuli eni eius abierant in ciuitate vt cibos
2 emerent.) Et solũ christũ reliquerunt. ¶ Deinde ponit admiratiua obiurgatio mulieris. (dic ergo ei mulier illa samaritana: quõ tu iudeus cuz sis.) hoc depꝛehẽdit mulier ex loqla xp̃i/vel ex fimbrijs iacinthinis in vestimẽto eius/ quas iudei ex legis pcepto habebãt (bibere a me poscis/q̃ sum mulier samaritana.) quare aũt admiret de hmõi petitione subdit. (nõ enim coutunt iudei samaritanis) .i. iudei nõ cõicant samaritanis: ꝛ hoc ideo qꝛ pceptum legis est. Leui. xi. Omne aĩal ruminãs qdem/sed vngulã non diuidens/imundus erit iudeis: qð qdem pceptum relatuz ad hoĩes sic intelligebãt iudei. Ruminat. n. qui legis v̾ba meditat: nõ diuidit aũt vngulam q a moribus gentiũ se nõ sepat. Et qꝛ samaritani legem moysi susceperant/ sed tñ deos gentiũ colebãt: vt dr̃. iiij. Re. xvij. iõ quasi imundis ruminantibus qdem/sed nõ diuidẽtibus vngulã nõ coutebãt iudei. ¶ Nõ moral̾r qꝛ pot⁹ quẽ xp̃s a muliere petebat erat salus ipsius: nr̃az. n. sitit salutẽ/cu dam⁹ bibẽ/dũ salutaria pficim⁹. q̃tuoꝛ aũt sũt aq̃ salutares ꝛ q̃z potũ xp̃s a nobis exposcit. pria ẽ fidei emũdantis. Act. xv. fide purificãs corda eoꝝ. Cui⁹ aq̃ lauacrũ salutare ẽ. Mat. ix. fides tua te salua fecit. Hãc fidẽ xp̃s sitiuit: vnde Ambro. in pfatiõe. Samaritane dignat⁹ est xp̃s sitire fidez. Qui ꝛ in cruce ait. Sitio. i. fidẽ gẽtiũ cupio. Scda salutaris aq̃ est charitatis ꝛ amoris. ps. Flauit spũs tuus ꝛ fluent aq̃: qꝛ vt dr̃ Ro. v. Charitas diffusa est in cordib⁹ vr̃is p ĩhabitãtẽ spm̃ scm̃ q dat⁹ est nob. Hui⁹ v̾o aq̃ potũ petit d̾s a nobis. deut. x. Quid dñs deus tuus a te petit/ nisi vt timeas eũ/ꝛ ambules ĩ vijs eius/ꝛ diligas eũ ꝛ seruias ei in toto corde tuo/ꝛ in tota aĩa tua? Tertia salutis aqua est pietatis ꝛ mĩe ad paupes. de q̃ puer. v. deriuent fontes tui foras/ꝛ ĩ plateas aquas tuas diuide. Et Mat. x. Quicũqꝫ dederit potũ vni ex minimis istis calicẽ aq̃ frigide ñ pdet mercedẽ suã. Hui⁹ aq̃ potũ sibi datũ xp̃s ↄfitebit ĩ nouissimo dicẽs. Mat. xxvj. Sitiui ꝛ dedisti mihi bibẽ: q̃diu. n. ex minimis meis vni fecistis mihi fecistis. 3
4ª salutarꝫ aq̃ ẽ pniẽ: de q̃ Hier. ix. Quis dabit capiti meo aq̃z ꝛ oculis meis fõtẽ lachꝛymaꝝ/ꝛ plorabo die ꝛ nocte? istã aquã felix peccatrix attulit recũbẽti dño ĩ domo pharisei/

quā sūpsit cari⁹/ & bibit suaui⁹ vino ipsius pharisei: hijs aquis xp̄s potatus in p̄nti retribuet ī futuro vite fontē/ vinū iocūditatis/ & lac suauitatis. Esa. 50. Sumite absq3 vlla cōmutatiōe vinū & lac: absq3 vlla cōmutatione: ideo dicit/ q2 illud qd̄ ei damus nihil est cōparatiōe eius qd̄ ab ipso recipimus. p̄s. p nihi lo habuerūt terrā desiderabilē. ¶ De fide cū dicit. (R̄ndit iesus & dixit ei.) ponit̄ secunda collocutio/ cui⁹ duo sunt sermones: vnus xp̄i puocantis/ alter mulieris argumētantis. (Dicit ei mulier.) Jn xp̄i āt sermone 3ª. tāguntur. p̄mo eni supponitur dei cognitio. (R̄ndit iesus & dixit ei. Si scires donū dei.) Aug. donum inq̄t/ dei sp̄ūs scūs est/ cui⁹ munere salutis gr̄a quā xp̄s sitit daī fidelibus. (Et quis est q dicit tibi da mihi bibere.) ipse est fons gr̄arū/ puteus aquarū vinētiū/ q̄ fluūt cū impetu de libano. Jtē tāgitur libera petitio (tu forsitā petisses ab eo) forsitā dicit nō dubitādo/ sed vt ondat liberā facultatē: quia nō est necessariū sicētem bonū illud appetere: multi eni sitiūt donum dei/ nec tamen petūt/ quia nō appetūt. Jte3 tāgitur petite salutis elargitio. (Et dedisset tibi aquā viuā) .i. salutis gratiam: sicut enim anima est vita corporis. Sic gratia dei est vita aie: vt dicit augustinus. vbi aduertendum q aquā nostre salutis xp̄s sitit & desiderat: verū quia nō ex operibus iustitie q̄ fecim⁹ nos/ sed s̄m suā misericordiā saluos nos fecit. ideo ex nobis nō hēmus aquā illā quā xp̄s sitit. Sed dono eius gratie saluamur/ vt iustificati gratia ipsius heredes sim⁹ vite eterne. Ephe. 2. Gratia saluati estis per fidem/ & hoc nō ex nobis: dei enī donū est: nō ex operib⁹: ergo/ xp̄s quā petit aquā ipse dat: nec aliq̄s pōt salutis fructū afferre: nisi dono gratie ei⁹: pp qd̄ cū a muliere petijt bibere: ipsa debuisset ab eo p̄us gratiā petere: cui⁹ irrigatiōe potū salutis xp̄o p̄bēt. Sic nos petam⁹ a xp̄o aq̄3 gratie/ vt eide3 potū salutis ppinem⁹. Numeri. 20. Loq̄mini ad petrā & illa dabit vobis aq̄s: vt dicit ap̄ls petra aūt erat xp̄s: cui si loquamur deprecātes dabit aquas gratiarū. ¶ Deinde cū dicit. (Dicit ei mlier) ponit̄ ignorātis mulieris argumētatio: nōdu3 eni sciebat donu3 dei/ & quis esset petēs ab ea bibere: iō putabat xp̄m sensibilis aque potū petere/ & sensibilē aquā pmittere: vnde ex ignorātia argumentat̄ q nec p̄ntē/ nec aliam aquā xp̄s dare possit. Et p̄mo quidē argumentat̄ de p̄nti aqua/ q eā dare nō possit. (dicit ei mulier. Dn̄e) ia3 dn̄m dicit quē prius iudeū appellauerat (ne3 ī q̄ haurias habes/ & pute⁹ alt⁹ est) .i. pfundus. iō si hinc debes aquā dare opus est hauritario. Jtē argumentat̄ q aliunde viuā aquā dare nō possit/ dicēs (vn̄ ḡ habes aquā viuā/ nūq̄d tu maior es p̄re nr̄o iacob?) patrē suū dicit iacob/ nō genere/ sed religiōe & fide. (Qui dedit nobis puteū hūc/ & ipse ex eo bibit/ & filij ei⁹/ & pecora ei⁹.) ī quo p3 putei auctoritas/ q2 dat⁹ a iacob: p3 ēt ipsi⁹ bonitas/ q2 eo vsus est: p3 etiā abūdātia/ q2 ēt sufficit pecorib⁹ ei⁹ q̄si dicat. Jacob nobis aliū puteu3 in hac regione dare nō potuit/ quē si dederis tu/ videberis eo maior. S; nūquid tu maior es tāto patri archa? ¶ Nō q2 mlier h̄ tip⁹ est aīaliū hoīum/ a q̄b⁹ sole aq̄.i. voluptates sensibiles note sunt/ n3 pcipiūt venā fontis eterni. j. Co. 2. Anima 4

lis hõ nõ ꝑcipit ea q̃ sunt. spũs dei: Stultitia eni est illi ꝛ nõ põt intelligẽ. Et iõ aiales hoies cõtradicũt semp sensu. aliqñ ẽt v̄bo aq̃ salutari. Numeri. 20. h̄ est aq̃ ꝯdictionis vbi iurgati sunt ꝯ dñm / sed tñ verbis hui᷒ mlieris dãda ẽ itelligẽtia. Cũ eni᷒ pmo dicit xp̄m nõ h̄re in q̃ hauriat aquã terrene voluptatis verũ dicit / qꝛ nl'la in xp̄o fuit ꝓdrie cupiditas. Siĺr ꝯcedẽdũ est ꝙ dicit voraginẽ voluptatis eẽ ꝓfundã. Itẽ cũ q̃rit vñ h̄ẽs aquã viuã / r̄ñdẽdũ est qm̃ a seipso fonte vite xp̄s h̄z vitã quã tribuit. Itẽ cũ q̃rit vtrũ maior sit q̃ȝ iacob / vtiq; r̄ñdẽdũ ẽ / qm̃ iacob mortalẽ / xp̄s vitalem tribuit aq̃ȝ: ille pecorib᷒ / xp̄s mẽtib᷒.

¶ Sermo. 3. sexte ferie post tertiaȝ dñicã in xl^ma^ ꝛ in ordine. 118.

1 Respõdit iesus ꝛ dixit. oĩs q bibit ex aq̃ hac.) Nũc ponit̃. 3^a^. collocutio. Cui᷒ duo sunt sermões: vn᷒ xp̄i exponẽtis: alteri mlieris petẽtis (Dixit ad eũ mlier). Circa p^m^ duo facit. pmo. n. ondit ꝑfitis defici entiã secũdo salutaris aq̃ sufficiẽtiã. (Qui ãt biberit.) Dicit ḡ pmo (Rñdit iesus ꝛ dic̃ ei) nõ itelligẽti aquã viuã / ꝛ aliã nisi sensibilẽ cognoscenti. (Oĩs q biberit ex hac aq̃ sitiet iterũ.) qđ nõ tm̃ đ aq̃ elemẽtari / s; de oĩ ꝑsitis sensibili voluptate verũ est: vñ Hiero. Sup Osee voluptas isaciabilis est / ꝛ q̃ȝto magis capit̃ / tanto magis vtẽtib᷒ se siti creat. ¶ Deinde cũ dicit. (Qui ãt) ondit salutarẽ aq̃ sufficiẽtiã q̃ ad duo. pmo qꝛ caret đfectu. 2° qꝛ ẽ plẽa ꝑfectu. (S; aq̃.) dicit ḡ. (Qui ãt biberit de aq̃ quã ego dabo ei / nõ sitiet i eternũ) ꝯ de seipso ait apl's. j. Cor. 4. Usq; i hãc horã esurim᷒ ꝛ sitim᷒. Mat. 5. Beati q esuriũt ꝛ sitiũt iustitiã: ꝛ Ecclia. 24. Qui bibũt me / adhuc sitient. ad h̄ dõꝫ ꝙ ꝑter siti isernaleꝫ quã patiũt dãnati cũ tãtalo / ꝛ diuite epulone / q̃druplex sitis est. Pria ẽ necessitas tollerãde. 2. Cor. 11. In fame ꝛ siti afflict᷒ sũ: ꝛ istã ait apl's; se pati / quã xp̄s voluit electos suos pati / dũ mortali corpe viuũt. 2ª sitis est voluptatis vitãde quã non extiguit / s; accẽdit expta voluptas. Prouer. 23. Dicit iebriat᷒ voluptate qñ euigilabo ꝛ rursus vina reperiã: hãc v̄o siti extiguit pot᷒ fontẽ eterni: de q̃ ait xp̄s in ꝑsiti. Qui. n. bibit de vena fontis grã nihil terrenũ cupit. 3ª sitis est v̄tutis ꝑficiẽ de q̃ ad electos ꝑtinet i ꝑsiti q̃ꝫ duplex est sit; : vna ꝑficiẽde iustitie / altera adipiscẽde glie: sitiũt. n. ꝑ fidẽ dei volũtatẽ i terris / ꝛ cupiũt ei᷒ bibere claritatẽ i celis. Et de hac ait ps. Sitiuit aia mea ad deũ fontẽ viuum. Et ipse saluator. Bti / iquit / q esuriũt ꝛ sitiũt iustitiã. 4ª sitis ẽ diuinitatis ꝯtẽplãde / q̃ ad btõs iã ꝑtinet in celis: bibũt. n. fontẽ luminis / ꝛ bibẽtes sitiũt. De q̃ siti dicit auctoritas. q bibũt me adhuc sitient: bibũt. n. ꝛ saturant̃ / ꝛ adhuc sitiũt: vt saturitas defectũ / ꝛ sitis excludat fastidiũ. Aug. sup psalmũ. 85. Bibẽdo / inqt / sitiũt / qꝛ nũq̃ȝ fastidiũt / q facie ad faciẽ deũ ꝯtẽplãt. Et Gre. 18. libro mo. Qñ adipsũ fontẽ vite venerimus / erit nobis delectabiliter impressa sitis sil' atq; sacietas: sed longe abierit a siti necessitas: longe a sacietate fastidiũ: quia ꝛ sitientes saciabimur / ꝛ saciati sitiemus. 2
¶ Deide cũ dicit. (S; aq̃.) Cõmendat salutarẽ aquã ex eo ꝙ sit plẽa ꝑfectu triplici. Prim᷒ est abũdãtie. (S; aq̃ quã ego dabo ei / fiet in eo fons). Stilla. n. gr̃e dei cadẽs i aiã / stati efficit fontẽ / qꝛ q̃ttidie auget̃ ꝛ mltiplicat̃. Sicut ex parua scitilla

ignis excrescit. Prouer.4. Dabit capiti tuo augmēta grāꝝ. 2⁹ pfect⁹ est efficacie (aq̄ salientꝫ.) Saliēs aq̄ ab īfimis tēdit supra: ꝙ gdē dei grā ī corde terreno efficit / ad supna ipsuꝫ īpellēs a terra / vꝫ / ī celū. 2. Re. 6. Dauid saltauit totis virib⁹ añ dn̄ꝫ. 3⁹ pfect⁹ ē attigētie. aq̄ .n. grē h̄ suscepta attigit vsqꝫ ad pticipationē vite eterne: iō ait (ī vitā eternā.) ipsa gdē grā vita aīe est ī pn̄ti. Sꝫ ad feliciorē pducit vitā eternā: de q̄ Jo. 17. Hec ē vita eterna vt cognoscāt te deū veꝝ / ꝛ quē misisti iesuꝫ xp̄m. ¶ Deīde cū dic̄ (dicit ad eū mlier.) ponit fmo mlieris postulātis. Et duo dicit. p⁹ .n. petit aquā a xp̄o, cōmēdatā (dicit ad eū mlier. Dn̄e.) Ecce iteꝝ dn̄m eū appellat / qꝛ dn̄s dominātiū ipe est (da mihi hāc aquā) a fonte petit / sꝫ nescit adhuc quam aquā: magis tn̄ accedit v̄itati nūc q̄ꝫ prius: nā tūc dubitauerat de aqua tribuēda / nūc v̄o eā petit. 2⁰ ꝯtēnit aquā a xp̄o reprobataꝫ pp duo .s. pp pena sitiēdi / ꝛ pp laborē hauriēdi: rōne pmi ait (vt nō sitiā.) Rō secūdi dicit. (nꝫ veniā huc haurire.) ¶ Nō qꝛ mlier icipit scire donū di / ꝛ qs ē q dixit (da mihi bibē.) nā petit aquā a petēte potū / nō tn̄ spūaliter itelligit sitī ꝛ aquā. Sꝫ xp̄ꝫ putat log de siti corpali / ꝛ de aq̄ elemētari: iō op⁹ est adhuc vt alia disputatiōe ad ītelligētiā pducat. qd̄ stati fit sequēti allocutiōe. ¶ Nō qꝛ ex ista disputatōe xp̄i ꝛ samaritane q̄ttuoꝛ aq̄s colligim⁹. Una ē elemētaris quā solā itelligit ꝛ cupit mlier / dicēs. (Dn̄e da mihi hāc aquā) 2ª aq̄ est salutaris / cui⁹ potū petit xp̄s / cui⁹ aq̄ q̄ttuoꝛ sunt vene .s. fides / charitas / pietas / ꝛ ꝯpūctio lachrymaꝝ / vt dictū est. 3ª aq̄ est voluptatis secularis. quā designat aq̄ in puteo: nā vt dicit Augu. Uoluptas scl'i in pfundo tenebraꝝ scaturit. Hui⁹ v̄o aq̄ tres ponunt defect⁹. pm⁹ qꝛ de pfundis trahit: nā voluptas secli ē de reb⁹ īfimis ꝛ abiectis. vbi fex luxurie: vbi lim⁹ auaritie vbi lutū inanis glie: vbi putrido īuidie. pp qd̄ ait ps. De pfundis clamaui ad te dn̄e: hic tn̄ descēdūt ꝛ demergunt ipi q̄si lapis in pfundo: q̄ cū puenerint / eripi ꝯtēnunt. Prouer. 18. Impi⁹ cū in pfundū venerit / ꝯtemnit. 2⁹ defect⁹ h⁹ aq̄ est / qꝛ cū laboꝛe acgrit: vn̄ mlier rogabat. (da mihi aquā vt nō veniā huc haurire) luxuriosus eni expōit se ifamie / despectui / ꝛ morti vt ex puteo hauriat cōcupiscētiā: auar⁹ ēt mille mortib⁹. Et supbus / atqꝫ iracūdus / oīb⁹ periculis se exponūt / vt pecuniā acgrāt / vt honores attigāt / vt vidictas pficiāt: pp q̄s labores dānatoꝝ vox est in īferno. Sap. 5. Lassati sumus in via inigtatis ꝛ pditionis / ꝛ ambulauim⁹ vias difficiles. 3⁹ defectus aq̄ voluptatis est / qꝛ p eā sitis nō extiguit: oīs eni q bibit ex hac aqua sitiet iteꝝ: his eni sitit q eā biberit. Sitit eni in pn̄ti / ꝛ sitiet in futuro. In pn̄ti qdē sitiūt / q volupta tes bibūt: qꝛ ipsis voluptatibus sitis ē pmixta: iō siti bibūt. Job. 24. Calcatis torcularib⁹ sitiūt. ꝛ Eccl'a. 1. Nō saciat oculus visu / nec auris auditu. hāc vero siti sequit sitis ardons iferni / vbi aq̄ guttā petit diues epulo / nec pt ipetrare Esa. 66. Ecce sui mei bibēt / ꝛ vos sicietꝫ ꝛc. Quarta aq̄ hui⁹ disputationis est fontis eternalis / q de loco voluptatis / q est paradisus / egredit: vt dicit genesis. 2. Fluūt ēt iste aq̄ a latere dextro tēpli: vt dicit Eze. 47. Xp̄s tēplū est / cui⁹ dextrū latus militis aptum lancea / celestes nobis aq̄s

Aq̄ voluptatꝫ tres hꝫ defect⁹.

4

3 Aq̄ q̄ttuoꝛ colligūtur.

profundit. Istas vero aquas aliquātulum bibim⁹ in pñti p grām / q̄s in patria ore pleno hauriem⁹ Esa. 12. Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris. hui⁹ fontis celestis aque qnq3 sunt excellētie. prima q2 dicit eā eē viuētē. gratia eni est vita aīe. Apoc. 22. Ondit mihi fluuiu3 aque viue pcedentē a sede dei z agni. Eze. 47. Uiuēt oīa ad q̄ puenerit aqua torrētis. dicit enim de mirabilib⁹ hybernie ibi eē quasdam aues ex arboribus quasi fructus pēdentes / q̄ cū in aquā ceciderint statim viuūt: sic aqua grē viuificat aīam. Scda excellētia celestis aque est / q2 dicit xp̄s eā esse saciātem. Gen. 26. Appellauit nomē putei abundantiā saciantem. Tertio xp̄s aquā fontis eterni dicit esse excrescētem / quia modicū ex ea gustatu3 efficit fons: meret enim gratia augmētum vt aucta mereatur perfici: sicut dicit augustin⁹. Quarto xp̄s istā aquam dicit esse salientem: alie aque ad ima tendunt / sed ista aqua sursum salit. Phy. 3. Nostra conuersatio in celis est: cuius aque saltus pertingit vsq3 ad aq̄s que supra celos sunt: angelicos / videlicet / spūs. Col. 3. Que sursum sunt querite vbi xp̄s est. Quinto dicit xp̄s istam aqua3 esse attingētem eternitatem / quia saltat in vitam eterna3: alie enim sunt temporales / sed ista eternitati coniungitur. Esa. 55. Eris quasi hortus irrigans / cuius nō defitient aque.

¶ Sermo. 4. sexte ferie post tertiā dnicā in xl^ma z in ordine. 119.

1 Dicit ei iesus vade voca viru3 tuum.) Hec est alia disputationis materia. Nam ex quo mulier non cognouit donu3 gratie dei tribus collocutiōibus de aqua sactis. Nunc xp̄s reuocat ea3 ad cōsiderationem proprij status / vt hic discat deum cognoscere. Et quantum ad hoc primus xp̄i sermo est tētatiuus / mulieris vero negatiu⁹. ibi. (Respōdit mulier.) dicit ergo primo. (dicit ei iesus. vade voca virum tuum.) Sciebat enim eā non habere virum qd sibi statiz exprobrare voluit. Sed eius voluit primitus confessionē audire. (Et veni huc) quia veniēte viro dabo aquā saciātem qua3 petis. ¶ Deide ponitur negatio maritalis. (Respōdit mlier z dixit: nō habeo viru3.) quasi dicat ꝙ mediante viro mihi daturus es nō habenti statim largire. ¶ Deinde cu3 dicit. (dixit ei iesus.) ponit quātum ad istam disputationem secūda collocutio. Cuius duo sunt verba. vnu3 xp̄i exprobrātis. alterum mulieris cōfitētis. (Dicit ei mulier.) In prima quattuor dicit. nam dupliciter cōmēdat mulieris dictum. z quia bonu3 / z quia verum inter que du o dupliciter redarguit mulieris factum notans eius incōtinentiam / z fornicatiōis immunditia3. (Dixit ei iesus. bene dixisti. quia virum nō habeo.) bene dicit verum / quia bono animo illud dicit. Et quia mulier ex consideratiōe. sui status cōpuncta dixerat se virum nō habere: ideo veru3 bene dixit. quia cōpūcta dixit (qnq3 enim viros habuisti.) in quo notat eius in continentiam que semper mala est. l3 matrimonio excusetur: illud enim malu3 hoc bono excusatur iō l3 nō fuerit malū multitudo viroru3 / tamē ex malo processit. (Et hūc quē habes nō est tuus vir.) Quidā alteri h̄ mulier fornicarie copulabat. (h̄ vere dixisti.) verū dicit cui⁹ dictū rei 2sonat: bn̄

aūt dicit qui p̄deſt dn̄ti vł audiēti.
¶ Deinde ponit̄ mulieris ↄfeſſio.
(Dicit ei mulier. Dn̄e.) Jaȝ tribus
vicibus eū dixit dn̄m/q: in triplici
mūdi machina dn̄at̄. (Ut video p̄
pheta es tu.) Occulta.n.hꝰ mulie-
ris fc̄a xp̄s ꝑpalauerat/ idõ pphaȝ
ↄfitet̄. Et vide q: adhuc magis iſta
mulier appropinquat vt ſciat dei
donū/ꝛ qs ē q petit ab ea potū/quē
.n.pº iudeū/poſtea bis dn̄ȝ dixerat
Dic. 3. dn̄ȝ ꝛ pphaȝ dic:ipſe ē.n.d
q̄.Jo.6.ppha magnꝰ ſurrexit ī no-
bis. ¶ Et aduertēdū q: plꝰ iſta mu
lier ꝑfec xp̄o reuocāte eā ad ↄſide
ratiõe ꝓprij ſtatꝰ/ꝛ arguēte carnis
vitiū q̄ȝ ꝑfecerit xp̄o diſpu[te] d ſpūa
li[te] aq̄ celeſtis:magis.n.p̄deſt ſalu
ti pc̄oꝝ vitia arguē/q̄ȝ ſpūalia ꝛ ex
celſa p̄dicare. ps. Imple facies eoꝝ
ig̃minia/ꝛ q̄rēt nom̄ tuū dn̄e. hic p̄
cipit̄ p̄dica[ri]. Eſa.58. Clama ne ceſ
ſes q̄ſi tuba exalta vocē tuā/ ꝛ annū-
cia pplo meo ſcelera eoꝝ/ ꝛ domui
iacob pc̄ā eoꝝ. ¶ Nō q: hꝰ mulieris
.v.viros xp̄s fuiſſe dic 6[m] āt q̄rit:
ſubintroductū vo 7[m] nō viꝝ:ſȝ a-
dulterū rep̄hēdit. Et moꝛal̄r qdē/
vt dic aug. ↄſiderādū. pº q: duo ſt̄
aie tpa:vnū/vȝ/añ diſcretionis an
nos/q̄n mēte ꝛ rōne vti nō p̄t:alte
rū vo cū ad diſcretionis tp̄s ꝑuene
rit. pº āt tpe aia hȝ.v.viros.i.v.ſen
ſus/ qbꝰ regit̄:nā i pueritia ħ ſolū
eligit aia qd delectat/fugit āt ↄtri-
ſtās. Itē lȝ iſte ſtatꝰ ſit ip̄ſcūs: veri
tn̄ ſunt mariti/q a deo creati / ꝛ ab
eo traditi ſt̄ aie:de hijs. Luc.14.iu
a ga boū. Emi.v. Itē ħ mr̄imonio re
git̄ aia vſq: dū attigerit diſcretiõis
annos:tūc.n.nece ē/aut itellectū q
eſt legitimus vir/aut erroꝛeȝ adul-
teꝝ aiam regere. Et videmus cõiter
hoies cū ad hoc tp̄s ꝑuenerint fa
tuitate regi:vera.n.bona ꝛ iuſta ac
permanentia pro apparētibus in-
vtilibus ꝛ caducis reſpuunt/ꝛ re-
git eos falſa extimatio ↄtia ꝓuden-
tie:erroꝛ.n.ꝑuenit itellectum. Eze.
16. Cū perueniſti ad mūdū mulie
bꝛē/ecce tp̄s tuū tp̄s amantiū. Itē
mandat xp̄s vt repulſo adulteroꝛ
legitimus vir.i. intellectus aduo-
cet̄. Sicut.n.viro femina/ ſic dȝ in-
tellectu regi aia/q docet mala vita
re/ꝛ eligere bona/amare caſtitatē/
fugere incõtinētiā:eterna ſperare/
deſpicere tp̄alia. Ergo copula erro
ris peruerſa eſt ꝛ illegitima. Copu
la vero ſenſuū legitima eſt/ſȝ imp-
fecta. Sȝ copula itellectus eſt legi
tima ꝛ perfecta. Iteȝ ſine iſto viro
pōt quidē aia luce verbi ꝑfundi/ſȝ
nō perfrui:qd.n.eſt oculus in coꝛ-
poꝛe/hoc itellectus in aia. Nūc ita
eſt q: cetera mēbꝛa coꝛpoꝛis luce
ꝑfundunt̄/lucē aūt ſentire nō p̄nt.
Solus aūt oculus lucē ſentit/qua
ꝑfundit̄. Sicut ꝛ aia luce q oēs ho
minē illuminat/interius qdē per-
fundi pōt/ſȝ ſi itellectꝰ nō adeſt/ip-
ſam lucē nō ꝑcipit/nec ea fruit̄:idõ
qd dr̄ mulieri ſamaritane/dr̄ ēt cui
libet aie. (Uoca viꝝ tuū) .i.adhibe
intellectū v̄bis xp̄i. Conſidera ſta-
tū in q es. Hier.ij. Uide vias tuas
i cõualle/ſcito qd feceris: ꝛ eiuſdē.
3º leua oculos tuos in directuȝ ꝛ
vide/vbi nūc pſtrata ſis. Itē al̄r.v.
viri ad notitiā legis ptinēt q̄ꝗȝ li
bꝛis cõpꝛehenſaȝ. Sȝ q: ſcire modi
cū/aut nihil valȝ ſiñ gr̄a dei:idõ ſcia
legis nō pōt regere aiaȝ. debuiſſet
aūt in hoc caſu gr̄e auxiliū poſtu-
lari/qd q: ↄtēnit̄/idõ ſuccedit adult̄.
Item adulter eſt appetitus ſenſiti Appeti
uus rōnem ſibi ſubijciens. ↄ illud tus ſen
Deut.22. non induetur mulier ve ſitiuus
ſte virili/nec vir vtetur veſte femi- adulter
nea:abhominabilis eni ȝ eſt apud eſt

deum qui hec fecit: nam quidem hois deus sic instituit/ vt preesse debeat rõnalis spūs/ subesse aūt debeat appetitus. Geñ.4. Sub te erit appetitus/ ꝛ tu dñaberis illi⁹. Sed dū ꝯ spm̄ preualet appetitus/ viri hitum mulier/ ꝛ vir mulieris hitū induit: ꝛ hoc ē abhominabile dño qui nō sic nām instituit. Itē repulso appetitui inordinato/ vocemus viꝝ legitimū deū/ vȝ/ spōsuȝ aiaꝝ. Hiere.3. Cōuertimini filij reuertētes dicit dñs. qꝛ ego vir vr̄ ꝛ assumā vos. Itē vocato viro ad ipsum reuertamur: suscipit.n. ꝛ non erubescit deus reconciliare sibi peccatricē aiam. Hier.3. vulgo di. Si dimiserit vir vxorem suā ꝛ recedens ab eo/ duxerit alteꝝ viꝝ/ nunqd reuertet ad euȝ vltra? nunqd nō polluta ꝛ ꝯtaminata est mulier illa? tu aūt fornicata es cum amatoribus multis: tñ reuertē ad me dicit dñs ꝛ ego suscipiā te. ¶ Deinde cum dicit. (Pr̄es nr̄i) ponit 3ª disputatio que circa locum oronis versat: cuius due sunt collocutiões/ sed mutatur ordo ddi: in precedētibus.n. xp̄i sermo precessit mulieris ṽba/ hic eꝯ/ mulier pº loquit. Cui xp̄s rn̄dit. Circa pm̄ ḡ duo fac. pº.n. ponit mulieris argumētatio. 2º xp̄i eruditio. (Dicit ei iesus) pp pm̄ cōsiderandū qꝛ iter iudeos ꝛ samaritanos ꝯtentio erat de loco oronis. Iudeis asserentibus/ solū hierosolimis in tēplo salomonis esse adorandū/ eꝯ samarite dicebant locuȝ oronis esse ī tēplo p sāraballā quē dā eoꝝ ducē fcm̄ in monte gariziȝ. tpibus alexandri macedonis. vnđ super ista controuersia mulier petit a xp̄o propheta iudicium allegans pro parte sua. (Pr̄es nostri) patriarche quo filios se dicebant samaritani. (In monte hoc.) garizim. (Adorauerunt) anteq̄ eēt hierosolimis fcm̄ tēplum. (Et vos.) iudei. (Dicitis qꝛ hierosolimis est locus vbi adorare oꝫ) qđ vtiq̄ rōnabile nō vi: qꝛ non ē a successoribus imutandū qđ patrū auc̄tate firmat. ¶ Deinde cū dicit. (Dicit ei iesus) sup ista qōne xp̄s mulierē erudit. Et tria determinat. pmo.n. excludit oronis locū. scđo cōparat oronis intentū. (Vos adoratis.) tertio docet oronis modū. (Sȝ venit hora.) q̄tū ad pm̄. (Dic ei iesus. mulier crede mihi) quē iam dixisti pphām. qꝛ nisi credideris nō itelliges. (Qꝛ venit hora) tp̄s/ vȝ/ grē: đ quo. Ro.13. hora est iā nos đ somno surgere: nunc.n. ppior est nr̄a salus. (Qñ neq̄ in mōte hoc/ neq̄ hierosolimis adorabitis prem) docuit.n. xp̄s nō in loco / sed in corde esse orandū: veꝝ qꝛ duȝ in corpore sumus/ extra locū eē nō possumus p accedēs adoramus in loco. scđo xp̄s cōparat oronis intētū pferēs iudeos samaritanis q̄tū ad h. ꝛ si nō pferant loco: qꝛ vt di.ij. mach. v. nō pp locum gētē/ sed pp gentē locū elegit deus. dicit ḡ. (Vos) samaritāi. (Adoratꝭ qđ nescitꝭ. Nos) iudei. (Adoramus qđ scimus) certū est qꝛ solus deus ē adorandus. Deut.6. dñm deū tuū adorabis/ ꝛ illi soli serues. Sȝ nō rectā fidem hēbant samaritāi de deo quē colebant/ nō putātes eū hře filiū queȝ missurus esset p salute hoim: sed nec p eternis bonis orabant deū: iudei aūt nō oēs tñ/ sed piiarche ꝛ apl̄i/ ꝛ hij credētes/ quoꝝ erāt oīa cōia adorabāt deū prem ꝛ filiuȝ ꝛ spm̄ scm̄. iō nouerāt quid orarent pp qđ subdit. (Qꝛ salus est iudeis est.) xp̄s saluator ex iudeis natus

est/ꝛ a p̄sībus iudeoꝝ longe añ expectatus/exoratusq́ꝫ vt veniret/ac ꝑ iudeos ap̄l'os salus ista gentib⁹ nunciata est:iuxta illud.Esa.ij.De syon exibit lex ꝛ v̄bū dñi de hierusalē.ꝛc. 3° cū dicit.(Sꝫ venit hora) docet xp̄s oīonis modū: circa qđ tria facit.p̄°.n.ponit ip̄ꝫ modū. 2° dicit eū eē deo gratū.(Nā ꝛ pr̄.) 3° ꝓbat modū esse ꝯgruū.(Sp̄us est deus.) Dicit ḡ p̄°.(Sꝫ venit hora ꝛ nūc ē).ij.Coꝛ.6.tp̄e accepto exaudiui te/ꝛ in die salutis adiuui te. Ecce nunc tp̄s acceptab̄le/ecce nūc dies salutis.(Qñ veri) nō ficti.(Adoratores.) De quibus.Mat.6. Cuꝫ oꝛatis nō eritis sicut hypocrite q in synagogis ꝛ in angelis plateaꝝ oꝛāt:vt videanť ab hoībus.(Adorabunt p̄rem in sp̄ū ꝛ veritate.) tu queris montē ꝛ templum in quo p̄rem oꝛes celestem.Sp̄ūs tuus sit templū/veritas fidei sit mōs.In h̄ tēplo/in h̄ mōte habitat deus:ibi ḡ adorandus est.vnde Mat.6.intra in cubiculum tuum.i.in secretum mentis:ꝛ ibi oꝛa patrem tuum:vel in sp̄ū.i.cum intentione ꝛ veritate sine fictione:ficte autem oꝛat non solum qui vult videri ab hoībus/ sed ēt coꝛam deo. dupliciter aliqs fictus est:vel qui se non p̄parat
4 adoꝛationeꝫ:vel qui post oꝛatiōeꝫ a compunctione cessat: contra vtrunq́ꝫ ait.Gre.x.li.moꝛ.ante oīonis tempoꝛa dꝫ sollicite cōspici quid potest in oꝛatione repꝛobari. Item talem se mens ꝛ cum ab oratiōe cessat exhibere studeat/qualis apparere iudici in ipso oꝛationis tempoꝛe exoptat:vel oꝛare in spirītu est/aut spiritualia/aut pro spiritualibus desiderare.In veritate āt oꝛare est nō verba/ sed gemitus ꝓmere:vt dicit.Greg.vel s̄m augu.

Si queris montem quem ascendas/ꝛ templū qđ introeas vt oꝛes deum/humilitas sit ascensus/ veritas sit templum.Si vis ascendere descendas in spiritu:qꝛ beatus vir ascensiones eius in coꝛde disposuit in valle lachꝛymarum . ¶ Deinde cum dicit istum oꝛationis modus esse deo gratum.(Nam ꝛ pater tales querit.i.eligit.(Qui adoꝛēt eū) eligit autem non tales iam existentes/sed querit vt tales fiant quos ipse ydoneos efficit oꝛationi.Ro.8. Nam quid oꝛamus sicut opꝫ nescimus:sed spiritus adiuuat infirmitateꝫ nostraꝫ/ꝛ postulat pro nobis/qꝛ postulatoꝛes nos efficit gemitibus inenarrabilibus.¶ Deinde hunc oꝛationis modum ostendit esse congruum: opꝫ enim esse conuenientiam oꝛantis ad deum qui oꝛatur:ideo ait.(Spiritus est deus) eius deniq́ꝫ natura spiritualis est non conclusa loco . Sap.4. Spiritus domini repleuit oꝛbem terrarum/ꝛ ipse continet omnia. vnde non est querendus locus in quo adoꝛetur.(Et eos qui adoꝛāt eum/in spiritu.) qꝛ deus spiritus est.(Et veritate) qꝛ ipse idem veritas est.(Opꝫ adoꝛare).j. Coꝛ.14. oꝛabo spiritu/oꝛabo ꝛ mente:psallam sp̄ū/psallam ꝛ mente.¶ Deinde cum dicit.(Dicit ei mulier.) vltima collocutio xp̄i ꝛ mulieris ponitur.Cuius duo sunt verba: vnum mulieris xp̄m expectantis. alterū xp̄i seipsuꝫ manifestantis.(Dicit ei iesus.) In p̄ma parte duo dič mulier.p̄mo.n.xp̄ꝫ venisse asserit.(Dicit ei mulier.Scio qꝛ messias venit q dr̄ xp̄s.) Messias hebꝛaice/grece dr̄ xp̄s/latine āt dr̄ vnctus. vñ messe lingua punica dr̄ vnge/q̄ lingua ꝓpinqua ē hebꝛee:potuit aūt scire

xp̄m venisse pp rumores qui in ei⁹ natiuitate circa pastores ꝛ magos ac pueros occisos insonuerūt: iam ēt xp̄s īceperat p̄dicare/ ꝛ discipl'os vocauerat/ ac miracula fecerat: vñ apud samaritanos erat fama ip̄m venisse. Quis āt eēt xp̄s p̄sonalr̄ n̄ erat eis notū. 2° mulier xp̄i doctrinā expectat/ dicēs. (Cū ḡ venerit.) xp̄s ad nos. (Ille nob̄ annūciabit oīa.) annūciabit/ inq̄z/ oīa ꝛ eterna/ ꝛ q̄ sit illa aq̄ c⁹ potus faciat / ac ēt annūciabit vtrū ī mōte/ vel in templo adorādus sit deus. ¶ Deinde xp̄s seip̄m manifestat. (Dicit ei iesus ego sum) messias ꝛ xp̄s. (Qui loquor tecū.) heb. j. Olī deꝰ loq̄ns p̄rībus ī p̄p̄his/ nouissime istis diebus locutus ē nob̄ in filio. Et ī collocutionib⁹ supioribus iā adipletū ē/ nō aduertēte samaritana/ qd ip̄a futurū dicebat. s. xp̄s annūciabit nobis oīa: nā sp̄ūalē aq̄z dix̄ eē donū dei: ꝛ nō in mōte/ nz in tēplo/ sed in sp̄ū ꝛ veritate deum adorandum.

¶ Sermo. 5. 6. ferie post tertiam dn̄icam in xlme ꝛ in ordine. 1 10.

1 SEcūdo p⁹ p̄uatā xp̄i collocutionē ponit euan^{ta} publicā v̄itatis p̄dicationē cū dicit. (Et ꝯti° venerūt) ꝛ duo fac̄. p̄°. n. ponit̄ mulieris p̄dicatio. 2° discipl'oꝝ ꝯuocatio. (Interea rogabant.) Circa p̄^{m} tria fac̄. p̄°. n. pōit discipl'oꝝ regressum. 2° mlieris recessuz (Reliqt.) 3° samaritanoꝝ aduētū. (Exierūt de ciui^{te}.) Rursus ī p̄^{a} p̄te. 3^{a}. tāgit. p̄° festinā discipuloꝝ regressionē. (Et ꝯti° venerūt discipuli ei⁹.) vbi notat̄ expedita obediētia/ q̄ festie mādatū ei⁹ īpleuerūt emptis cibis ꝯtinuo redeūtes. Itē tāgit deuotā admirationē. (Et mirabant̄ q̄ cū mulīē loq̄bat̄.) Aug. nō suspicabātur malū/ sed mirabant̄ bonū: mirabantur. n. dignationem diuinitatis excelse tm̄ inclinari / vt verbuz caro c⁹ alloquiū angelos pascit/ loqueret̄ cū muliercula samaritana/ paupcula/ ꝛ vtiq̄z peccatrice. Itē tāgit humilē venerationē. (Nemo tn̄ dixit qd q̄ris/ aut qd loq̄ris cū ea.) certi. n. erant q̄ nihil aliud q̄̄ ei⁹ salutē q̄reret/ cui dixerat/ da mihi bibere. Certi ēt q̄ salutarē illi aq̄z loq̄bat̄. Jo. 6. dn̄e ad quē ibimus/ verba vite eterne hēs. ¶ Dein̄ cū dic̄. (Reliqt ḡ.) ponit̄ mulieris recess⁹. vbi. 3^{a}. tāgit. p̄° q̄ expedite recesserit (Reliqt ḡ ydriā suā mulier.) ne ipsius occupatione detineret̄/ sed festine p̄cederet. Itē tāgit locuz quo iuerit. (Et abijt in ciuitatem.) vnde discipuli venerant. Item tangit ad quid ciuitatē introierit. vt/ vz/ xp̄m predicaret. (Et dicit illis hoībus.) qbus duo dicit. p̄^{m} ē assertiuū. 2^{m} reqsitiuū. pp p̄^{m} dicit. (Uenite ꝛ videte hoīem q dixit mihi oīa q̄cūq̄z feci.) duo solū ei⁹ fcā dixerat. s. q̄. v. viros habuisset/ ꝛ q̄ nō eēt ei⁹ vir quē nūc hēbat: hijs tn̄ dictis magis occultis ꝛ grauiorib⁹ ei⁹ fcīs putauit eū reliq̄ dictuꝝ. 2^{m} deīn mulieris ē reqsitiuū. (Nūqd ipse ē xp̄s?) iā certa erat eū eē q dixerat/ ego sū xp̄s q loquor tecū. Sz prudēter valde mlier p̄dicat: nō. n. apte dic̄ xp̄m eē/ ne viri īdignent̄ a muliere doceri: id tn̄ asserit vñ credūt eē xp̄z: q/ vz/ dix̄ mihi oīa q̄cūq̄z feci. Et ne eorū credulitas ad aliud tēdat xp̄z īterrogātē exp̄mit. ¶ Et nō q̄ ī hac muliere datur predicatoribus forma. primo quidē vt ab affectu ydriam cupiditatis abijciant. Sicut dicit apostolus. ij. Cor. 1 3. nō ero vobis grauis: non eniz quero vestra/ sed vos. Item predicatores omnibus ꝯsulant q̄ significat ciuitatis

ingressus/in qua sunt magni ꝛ pui: sapiētes ꝛ isipiētes: diuites ꝛ pauperes. j. Corin. v. oib⁹ oia fcūs sum/ vt oēs saluos facerē. Jtē pdicatores prudēter doceāt. Eph. iij. audistis di spēsationē grē dei put legētes pote stis itelligere prudētiā meā ꝛ ad ty tū. ij. bñ docētes/prudētiā doceant.
t ¶ Deinde ponit aduētus samaritanoꝝ. (Exierunt de ciuitate) qr dixerat mlier videte (ꝛ veniebāt a deū) qr dixerat venite. Et moraľr qdē ad iesuȝ venit/q ad salutē accedit. nā iesus est salutaris. Sȝ venire nō pōt/ nisi mūdi ciuitatē egrediat: qr non hēmus h manētē ciuitatē/ sȝ futurā iquirimus. ¶ Deinde cū di. (Jnterea rogabāt) puocat xps discipulos ad opus pdicationis: ꝛ h qdru plr. pmo ex parte sui dicēs h sibi eē gratū. Scdo ex parte auditoꝝ ostēdens opus esse dispositū (nōne vos dicitis). Tertio ex parte pmij promittēs eternū fructū. (Et q metit). Quarto ex parte ipsius opis/ qr nō hȝ laborꝫ tediū. (Ego misi vos). h. n. qtuor puocāt ad opus pdicationis pmo qr est deo acceptibile. Scdo qr primo vtile. Tertio qr ē pmiabile. Quarto qr opus in se facile. Jn prima pte dicit xps salutē aiaꝝ eē suū cibū/ quē pdicatores pparāt. Circa h aūt qtuor tāgunt. pmo. n. euāgelista ponit hui⁹ dicti datā occasionē. (Jnterea). Dū mulier ad ciuitatem rediisset vt pdicaret. (Rogabāt eū) pȝ qr nō molestabat fame corpali/ quē rogabāt vt comederet. (discipuli ei⁹ dicētes. Rabbi.) qd interpretat magr. (Māduca) forte nisi māducaret magister/ discipuli nō psumebāt sumere cibū. Jtē occasione hui⁹ rogationis occulte xps asserit se habere aliā refectionē. (Jlle aūt dixit eis ego cibū habeo māducare quē vos nescitis). ipse est cib⁹/ quē nōse potus a samaritana petiera t: salus/ vȝ/ aiaꝝ. Jpse est cib⁹ p q emendo figuraľr misit discipulos in mundo: vt datis duob⁹ denarijs. s. veritatis ꝛ eternitatis fiāt hoies cibus dei. Jpse est cib⁹ quē samaritana dispo nebat. Jpse est cib⁹ q de ciuitate exibat vt veniret ad iesuȝ. Cañ. ij. dilectus me⁹ pascit iter lilia. ꝛ eiusdem. v. veniat dilectus me⁹ i hortū suū/ vt comedat fructū pomoꝝ suorum. Jtē ex xpi respōsione ponit euāgelista natā dubitationē. (Dicebant ḡ discipuli adinuicē) qr ab eo querere nō audebāt/ sciētes ei⁹ sobrietatē (Nūqd qs attulit ei māducare?) nō dū ei erat oblatus cibus salutꝭ/ quē expectabat/ sȝ parabat. Jteȝ ex ista dubitatione ponit euāgelista apertā xpi itētionē quā pmo tāgit i gñali. (Dicit eis iesus meus cibus ē vt faciā voluntatē ei⁹ q misit me). ad h eni missus est. i. icarnatus/ vt volūtatē dei faceret: q aūt sit volūtas dei di. j. Thy. ij. vult oēs hoies saluos fieri/ ꝛ ad agnitionē veritatis peruenire: ad h aūt missus est xps. Jo. iij. misit deus filiū suū vt saluaret mūdus p ipm. Et h ipm ipse fecit. Mat. j. ipse saluū faciet pplm qd faciēdo cibū sūpsit gratissimū sibi. Luc. xv. Hic pcōres recipit ꝛ māducat/ cū illis: imo ipsos māducat/ nō destruēdo/ sȝ reparādo: nō ꝯsumēdo/ sȝ in corpus ppriū trāsmutādo: hui⁹ cibi figura legit Gen. 27. nā Jsaac reficientem se iacob benedixit/ ꝛ osculatus ē. Scdo eādē xpi itētionē tāgit in spāli dicēs (vt perficiā opus ei⁹) s opus singulare dei hō est. Job. 14. opi manuū tuaꝝ porriges dexterā. Jstud vō opus dissipatū fuit suggerēte diabolo: sicut di. Hiere. 18. nec aliqs potuit sufficiēter illud destructū reparare/

ctũ repare/nisi ipe p quē a pncipio pditū est fili⁹ dei. iõ ait se pficē op⁹ dei vt p ipm oia redeāt in integrū a q̄ sumpsere pncipiū: pōt ēt dici q hic sit voluntas dei in iustificatiōe pnium quā petim⁹ in oīone dites fiat volūtas tua/sic in celo et i terra: in cel' aūt pficit opus ei⁹ in glificatiōe electoꝝ. Ecc. xlij. glia dñi plenū est opus ei⁹. Ex hijs g̃ que dixit xp̄s manifestū est q gratū est sibi et acceptabile si q coopat pdicādo et docendo salutē credētiū: ipse.n.cibus ei⁹ est. Ū si pꝫ q pdicatores sunt panifici et cognarij xp̄i ei⁹ cibū pparātes: de qbus in figura rebecce dicit Gen. 27. parauit cibos sicut velle nouerat prem illius. 2° cū dicit. (Nōne vos dicitꝭ.) ponit 2^m puocatiuū ad opus pdicatiōis: et h̄ est ppinq dispositio auditoꝝ: q hūles sunt/ad doctrinā. dic.n. poeta. Excitat auditor studiū/dispōnē v̄o auditoꝝ: xp̄s cōpat segeti iā albe et ppinq vt metat: pdicatores v̄o sunt metentes q ab amore terreno succidūt/et in ecclia cōgregant fideles. dicit g̃ xp̄s. (Nōne vos dicitis q adhuc q̄tuor menses sunt et messis venit) ad lraꝫ q̄n ista verba xp̄s dixit hyems erat forte mēsis februarij/ et vsqꝫ ad maium in q̄ fiūt messes in terra pmissiōis erāt q̄tuor mēses: g̃ messis segetū adhuc differebat in q̄tuor mēses. Sꝫ dispō messis hoīnꝫ erat in pmptu: iō subdit. (Ecce dico vobl leuate oculos v̄ros) .i. mētis. (Et videte regiōes.) nō iudeoꝝ/sꝫ samaritanoꝝ/et gentiū: ondit eni samaritanos nouellos segetes ad se venientes (q albe sunt) .i. mature nō vsqꝫ ad q̄tuor mēses. (sꝫ iā) .in pñti (ad messem) vt falce verbi succidant/ a mundo et recondant in area ecclie vbi adhuc est op⁹ vt tritura succedat tribulationuꝫ/ p quā discernit granū a palea. Tertio cū dic. (Et q metit) prouocat xp̄s ad cooperandum saluti credentiū ex felici retributione mercedis. Et quatuor fac. p̄mo eni pmittit mercedē in generali/ dicēs. (Et q metit mercedē accipit) . Luc. x. q̄cunqꝫ sup erogaueritis/ docēdo et predicando: ego cū rediero reddā tibi: reddit aūt grandē mercedē. Mat. v. merces v̄ra copiosa est in celis. Et que sit ista merces Exprimit Gen. 15. Ego merces tua magna nimis. Itē ponit mercedē in spāli duplicē: vnā quantū ad essentie pmiū/ q est aurea vite eterne. alterā quantū ad spāle gaudiū q est aureola sapie: pp p^m ait. (Et cōgregat fructū in vitā eternā) nō perdit fructū suꝫ predicator: esto eni q aliq̄n nō fructificet in auditoribus q eius verbū nō suscipiūt: sibi tñ cōgregat in celis vite eterne fructū: vbi tot fructus premittit q̄t eruditionibus et meditatiōibus et bonis instat operib⁹: pp scdam vero mercedeꝫ/ait (vt et q seminat sit gaudeat et q metit). Seminator verbi dei xp̄s est. Mat. 13. Exijt q seminat seminare semen suuꝫ: hic sator xp̄s/semen aūt est verbū dei/ qd̄ verbum nos auribus corpis spargere qdē possum⁹. Solus aūt xp̄s v̄buꝫ istud in corde seminat. Cū vero pdicatores q metunt receperit mercedē sui operis/tunc ipsi messores cū seminatore gaudebūt. Mat. 25. Euge serue bone et fidelis/ q super pauca fuisti fidelis / supra multa te constituā/intra in gaudiū dñi tui. Itē distinguit xp̄s metentē a seminante. Sicut etiaꝫ vulgaris sermo est: q quis seminat/alius metit. Iō ait. (In hoc enim) .s. in opere salutis credentiū (est veꝝ verbum) vul

5

gare boĩum.(q2 ali⁹ est q seminat/ ꝛ ali⁹ est q metit). Sicut.n. in mãli agricultura/ita in spũali:illud vulgare dcm̃ v̾ificat/lz aũt differant sa tor ꝛ messor/sil' tñ gaudẽt de fructu laboris. Abac.iij. Ego autez in dño gaudebo/ꝛ exl'tabo ĩ deo iesu meo. 4ᶜ cũ dicit.(Ego misi vos) puocat p̄dicatores ad op⁹ salutis credẽtiũ ex facili opatiõe. Et duo facit p̄ᵒ.n. eximit eos ab onere laboris/dicẽs. (Ego misi vos metere).i.ad fidẽ vocare gẽtes / succidendo eos gladio verbi(qđ vos nõ laborastis.)p̄mo xp̄s seminauit v̄ba dei dãdo legẽ/ꝛ cordibus fideliũ ei⁹ v̄ba applicando:postea moyses/dauid/prophẽ/ꝛ ceteri doctores laborauerũt/vt fructus legis maturesceret. Ultimo.s. xiᵐᵃ hora venerũt apl̄i p̄dicatores noue legis:post eos.s.q portauerũt pondus diei ꝛ estus: ꝛ qđ seminauerat de⁹/ꝛ qđ antiq coluerũt / isti metũt: lz adhuc aliquoꝝ intellect⁹ ita hebetes sint vt opteat etiã nũc laborare p̄dicatores ad culturam. Sz tñ q2 ad iudeos cultos labore p̄im tm̃ miserat xp̄s apl'os/ ꝛ nondũ ad gentes: iõ dicit eos metere qđ non laborauerũt. Jtẽ predicatoribus noue legis xp̄s tribuit honorem opis/dicẽs.(Alij).s.p̄res antiqui (laborauerũt.)nõ oĩs qui opatur laborat: de⁹ enim salutẽ hoĩuz cooperãtibus sibi angelis sine labore opatur: sz pp malã dispositionem hoĩum in hoc laborauerunt p̄res antiq / ita vt diceret moyses. Obsecro dñe grauis est mihi populus iste/nõ possum euz portare. Et helyas obsecro/inquit/dñe tolle aĩam meã.(Et vos in labores eoꝝ introistis.) q2 verbi falcez misistis in eo qđ antiqui laborauerunt.

¶Sermo.6.sexte ferie post tertiaz dñicã in xlᵐᵃ ꝛ in ordine.121.

Tertio cũz dĩ.(Ex ciuitate aũt illa.) ponit̄ fructus p̄dicationis xp̄i apud gẽtes initiatus: vbi quatuor tangunt̄ p̄ᵐ est cõuersio gentilitatis. 2ᵐ cõuersatio familiaritatis.(Cũ venissent) 3ᵐ est multiplicatio credulitatis. (Et multo plures.)4ᵐ est confessio veritatis. (Et mulieri dicebãt). Circa p̄ᵐ aũt 1
2ᵒ tãgit.s.fideliũ multitudinẽ/ ꝛ p̄dicatõis rectitudinẽ.pp p̄ᵐ ait.(Ex ciuitate aũt illa multi crediderũt ĩ euz samaritanoꝝ) isti sunt p̄mitie gentiũ/nouelle fidei plantationes. Rõne scđi ait(pp verbũ mulieris testimoniũ p̄hibentis/ q2 dixit mihi oĩa q̄cunq3 feci). Ecce quõ erãt regiones albe ad messem q̄3 facile erant cõuertibilia corda viroꝝ/ q̄s vnius' mulieris verbũ tã cito conuertit ad fidẽ. Sz nob põt dici illđ. Luc.xxiiij. O stulti ꝛ tardi corde ad credẽdũ/ q ore qdẽ cõfitemur deũ/ coꝛ aũt nr̃m longe est ab eo. Cũ tñ xp̄s ipse angeli/ p̄hẽ/p̄triarche/apl'i/ ꝛ doctores/ maiora nobis p̄dicent. 2ᵒ cũ dicit.(Cũ venissent ḡ) ponit̄ 2
conuersatio familiaris. Circa quã duo tãgit.p̄ᵒ.s.supplicatiõis deuotionẽ/dicẽs.(Cũ venissent ergo ad illũ samaritani. Rogauerũt euz vt ibi maneret). Nã q iã credit in xp̄z/ roget vt in se maneat qđ effic̄ charitas. Sic̄ dĩ Joã.14. Si qs diliget me/sermonẽ meũ seruabit/ꝛ p̄r meus diliget eũ/ꝛ ad eum veniemus/ ꝛ mansionez apud eum faciemus. Et.j.Joan.iiij.Deus charitas est/ ꝛ qui manet in charitate in deo manet/ꝛ deus in eo. Jn quo autẽ xp̄s manet non potest illi male esse:nec cuiq̄3 potest sine illo bene esse: q2 fons bonitatis ipse est: vt dic̄ Aug. Jtem tangit impetrationem man

ſionis. (Et manſit ibi duos dies). charitas lux ꝛ dies mentis eſt: cuiꝰ duo dies duo ſunt ipſius precepta: dei/videlicet/amor ꝛ ꝓximi. De pri-mo. Iudic. v. Qui te diligunt: ſicut ſol in ortu ſuo ſplēdet/ ita ruti-lent de ſcḋo die dicit̃. j. Ioā. ij. Qui diligit fratrē ſuum in lumine ꝑma net. Uel duo dies ſunt ꝓſperitas ꝛ aduerſitas p̄ſtis tēporis: in primo die nobiſcum eſt xp̄s ne labamur: in ſcḋo ne fatigamur ps. cum ipſo ſum in tribulatione: vel duo dies
3 ſunt: vnus preſentis tēporis/alter future eternitatis: hic eſt nobiſcuȝ vt liberet a malo: ibi erit nobiſcuȝ vt repleat oī bono. Tertio ponitur multiplicatio credulitatis. (Et mul to plures crediderunt ꝓpter ver-bum eius) .i. xp̄i predicātis: in illo biduo nō legimus eum ibidem fe-ciſſe miracula: ꝛ tñ ſolis verbis eiꝰ ꝯuerſi ſunt. Sic ꝛ nunc accidit: naȝ ꝛ ſi ꝑdicatoreȝ conent̃ exteriꝰ admo nendo aliquos ad deum ꝯuertere: multo plures tamē ꝯuertunt̃ ipſo docēte interius. ps. annūciaui ꝛ lo-cutus ſuȝ/multiplicati ſunt ſuꝑ nu meꝝ. Quarto cū dicit. (Et mulieri). ponitur confeſſio veritatis/que fi-dem cordis ſequitur: ſicut ait ps. Credidi ꝓpter quod locutus ſum. Circa hoc aūt duo tangit. primo. ſ. humane creditionis defectum. (Et mulieri dicebant. q2 iā nō propter tuā loquelam credimus) cuius enī loquela neceſſaria fuit paruulis/iā prouectis erat ſuperflua: nam cum factus ſum vir euacuaui que erant paruuli: ꝛ minus lumen cedit ma-
4 iori. Item tangit dei inſpirationis ꝑfectum (ipſi enim audiuimus) do-ctrinaȝ eius. (Et ſcimus) .i. cogno-ſcimus certe (q2 hic eſt vere ſalua-tor mundi) .i. ſolo qui minor mun dus dicit̃: quem vere ſaluat: q2 nō tēporalem/ſed eternam p̄at ſalutē. Et nota q2 in iſta vltima fide ꝛ con-feſſione ſamaritanorum: datus eſt xp̄o potus quē a ſamaritana petie-rat: datus eſt etiam ei cibus quem māducare eſuriebat. Et h̄ cibus ꝛ potus ſalus aīarum eſt quam ha-bet qui credit ieſum vere ſaluato-rem mundi. Et hoc credendo cibat xp̄m dicentem Apo. 3. Ecce ego ſto ad hoſtium ꝛ pulſo / ſi quis audie-ret vocem meam ꝛ apperuerit mi-hi ianuam/introibo ad illum/ꝛ cē-nabo cū illo/ꝛ ipſemecum.

¶ Sabbato poſt. iij. dn̄icā in q̄dragesima. ſm̄ Io. Cap. 8.

In illo tēpore. Perre-xit ieſus in mōteȝ oli-ueti: ꝛ diluculo iteꝝ venit in tēplū. Et oīs populus venit ad eū: ꝛ ſedens docebat eos. Adducunt autē ſcribe ꝛ pha riſei mulierem deprehenſaȝ in adulterio: ꝛ ſtatuerunt eā in medio, ꝛ dixerunt ei. Ma giſter, hec mulier modo de-prehenſa eſt in adulterio. In lege autē moyſes mandauit nobis huiuſmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc au tem dicebāt tētantes euȝ, vt poſſent accuſare eum. Ieſus aūt inclinans ſe deorſum: di-gito ſcribebat in terra. Cum aūt perſeuerarent interrogā tes eum, erexit ſe, ꝛ dixit eis. Qui ſine pctō ē veſtrū, primꝰ

In illã lapidẽ mittat. Et iterũ inclinãs se, scribebat in terra. Audiẽtes autẽ hec, vnus post vnũ exibãt: icipientes a senioribus. Et remãsit iesus solus, ꝛ mulier i medio stãs. Erigẽs aũt se iesus, dixit ei. Mulier, vbi sũt q te accusabãt? Nemo te cõdemnauit? Que dixit. Nemo dñe. Dixit aũt iesus. Nec ego te cõdemnabo. Uade, ꝛ iam amplius noli peccare.

¶ Sermo pmus sabbati post tertiam dñicam in quadragesima et in ordine. 122.

1 Uigesimasecũda penitentiuz mansio vocat thare.

Errexit iesus in montẽ oliueti/ ꝛ diluculo iter venit in tẽplũ.) Jo. viij. Hodie apud scãz susannã agitur. xxij. pnium mãsio. Cuius nomẽ est thare/ qd sterptaf depulsor/vel nequitia: duas.n.negtias.s.turbe isidiãtis/ꝛ femine adulterãtis xps hodie depulit. pam qdẽ iudiciali̅r/alterã vo misericorditer: qꝛ vtrũqꝫ qꝫ grã dĩ ẽ: idõ fit statio ista ad scãz susannã/q̃ i terptaf gaudiũ grẽ: ꝛ de hijs agit i pñti euãgelio qd in q̃tuor ptes diuidit. Jn pa ponit magisteriũ vitalis. Jn 2a disponit studiũ malignitatis. (adducũt aũt.) Jn 3a exponit iudiciũ eqtatis. (iesus ãt iclinãs.) Jn 4a subseqt remedium pietatis. (audiẽtes aũt.) Jn pma vo pte q̃tuor tãgunt. pm est xpi recessus (perexit iesus in mõtẽ oliueti.) q mõs dictus ẽ a multitudine oliuaꝝ: venerat.n. xps a galilea in hierl'z ad festũ scenophegie/ibiqꝫ multa docuerat: ꝛ cũ in ea ciuitate nemo illi pberet hospitiũ/perexit bethaniaꝫ in mõte oliueti/vbi in domo marthe hospitatus est: perexit ẽt in mõtẽ ipm nocte oraturus ꝛ meditaturus q̃ in crastino doceret turbas.

2 ¶ Nota qꝫ oliua cui9 viror ppetu9 ẽ/liquorqꝫ lenis ad vtutẽ pietatis ꝛ misericordie refert: viriditas eni virẽtis arboris indicium ꝛ oculus grosa est. Sic pietas ẽ vigor spũalis vite/ꝛ grosissima deo: pp qd dr Gen.j. Germinet terra herbã virẽtẽ. glo. faciat hõ miẽ opa. de qbus Eccl.xl. virides sationes desiderat oculus: nihil ẽt leui9 ẽ oleo miẽ qd iratũ iudicẽ in nouissimo mitigabit: idõ dr Eccl.ix. Oleũ de capite nõ deficiat: hec aũt oliua pietatis duplex est. s. vallis ꝛ mõtis: cãpestris/ videlꝫ/ꝛ sublimis: pietatẽ vallis oĩs hõ hre põt. Eccl. 24. q̃si oliua speciosa in cãpis. Sꝫ pietatis mõtẽ solus xps ascẽdit. Cuius pietas tñ exupat oẽm mĩaꝫ hoim q̃tũ excedit mõs vallẽ: ipse.n. mirabil'r incarnat9/familiariter ꝯuersat9/pctõribus benignus. Ex multa pietate mortẽ sustinuit/ꝛ ipsaꝫ p inimicis: et ab inimicis p quibus etiã moriens orauit: hanc vero pietatis altitudinem nullus alius homo attigere potuit: sꝫ sol9 iesus excessit i mĩa. ps. Magna ẽ sup celos mĩa tua: igit alijs hoib9 statib9 in valle pietatis/ipse perexit in montẽ oliueti. i. in celsitudinẽ pietatis a miẽ. ij. Reg. xv. Dauid. i. xps vultu desiderabilis/ꝛ manu fortis/ascẽdebat scandẽs cliuũ. i. mõtẽ oliuaꝝ/ flens operto capite/ꝛ nudis pedibus. Ex

Oliua ad virtutẽ pietatis et miẽ refertur.

multa.n.miseratõe crucē ascēdēs diuinitatē operuit/ humanitatē nudauit/cū clamore valido & lachrymis p pctõribus orauit. ¶ Scḋo 3
tāgit xp̄i regressus. (Et diluculo) .i.cū lucescit in quo notat eius sol
Aduēt9 xp̄i ad duo tēpla. licitudo. (iterū venit i tēplū.) a quo die põri recesserat. Nota duo eē tēpla ad q̄ xp̄s venit. vnū tēplū ē corpus assūptū ex v̄gine. Jo.ij. Solui te tēplū h̄ qḋ dicebat de tēplo corporis sui: alterū tēplū ē mēs rõnalis .j.Cor.iij. Tēplū dei estis vos/ & spiritus dei habitat in vobis. Ad p̄mū tēplū p̄mo venit christus in incarnatione. Mal.3. statī veniet ad tēplū sctm̄ suū dñator dn̄s/ & angelus testamēti: tūc venit in hoīem eū assumēdo. Jterū āt vēit i hoīem 2m/ videlz/tēplū eū iustificādo & glificādo. Sz glificatio est in p̄nti q̄si diluculū/glificatio aūt futura ē q̄si meridies & plena lux: dū eni sum9 hic sine eo ambulam9 in tenebris & nocte: q si nobis irradiauerit efficit diluculū fidei & grē: qm̄ videm9 per speculū & in enigmate. Et lz simus filij dei: nōdū tn̄ appet qd erimus. Sed cū iterū ad nos glificandos venerit/ fōte luminis pfundemur in die eternitatis/ & siles ei erimus/ qr videbimus sicuti est. Jo.xiiij. Jterū
4 veniā & accipiā vos ad meipsum/ vt vbi ego sum & vos sitis. ¶ Tertio tāgit ppli accessus. (& oīs ppl's vēit ad eū.) ipse.n.p̄dixit Jo.xij. Ego si exaltatus fuero a terra/ oīa traham ad meip̄m: & zelātes iudei dixerūt. videtis quia nihil pficimus. Ecce mūdus totus post eū abijt. Excessus eni pietatis puocauit atq3 traxit pctõres. Luc.xv. Erāt appropinquātes ad iesum publicani & pctõres. Sz tn̄ ad ipsum venire nō potuissent/ nisi põr ipse venisset in tēplū humanitatis assūpte: neq3 et ad eū q̄sq3 venire posset/ nisi tēplum mētis eius p̄uenīēte sua grā intraret: ergo lz in alto mōte pietatis ipse sit veniamus ad eū & possumus/ qm̄ ad nos venit puor & inclinatus est/ cuius ipsa inclinatio est pietatis excessus. ¶ Quarto ponit doctrine actus. (Et sedens.) qḋ pertinet ad dignitatem magr̄i (docebat eos) qḋ ptinet ad vtilitatē discipuli: eius offm̄ est docere/ qr veritas est. Aug.v.li.9fes. nec aliqs p̄ter te dñe doctor est vndecūq3 clamauerit: qd āt doceat dicit Esa. 48. Ego sum dn̄s docēs te vtilia: q̄ vero sint ista vtilia dr̄. Sap.8. Sobrietatē et sapiam docet/ & iustitiā/ & virtutē.i. fortitudinē qbus vtilius nihil est in vita hoīs: huius vero doctoris scola ecclesia est/ ex̄ quā nō audit vera doctrina Eccl.51. Appropinquate ad me idocti & congregate vos in domū discipline. Eiusdē āt doctoris cathedra est rõnalis mēs: sicut dr̄ Sap.7. fm aliā lr̄am. aīa iusti sedes est sapiētie. Sed liber doctrine salutaris ipse idē doctor est/ in quo legamus & studeam9: sicut ipse ait Mat.xj. discite a me qr mitis sum & humilis corde.

¶ Sermo scḋs sabbati post tertiā dn̄icā in q̄dragesima & i ordi.123.

Secūdo cū dicit. (adducūt autē scribe.) ponit malignū studiū scribarū & phariseorū parantium insidias xp̄o. Et.v.facit. p̄mo enim 1
ponit peccatricis mulieris adductio. scḋo exprimit eius accusatio. (Et dixerūt ei. magister.) tertio legis 9 eandē inducit allegatio. (in lege aūt.) quarto regrit snīe diffinitio. (Tu quoq3 qd dicis.) 5° aperitur insidiarū intētio. (hec autem dicebant.) Jn p̄ma vero pte tria

tangit.pmo accusantiū reuerētiā. (adducūt aūt scribe) qui erant in lege docti (et pharisei) qui erāt religiosi. Scriptura.n.et ūtus ↄdēnant adulteriū. Itē tāgit mulieris culpā (mulierē in adulterio deprehensam.) qua deprehēsiōe nulla turpior/nulla ēt periculosior est. de ipsius ignominia dr Eccl. 23. vbi nō spabit adulter apprehendetur/et erit dedecus oibus. De periculo aūt et ignominia dr pver. 6. Qui adulter est pp cordis inopiā pdet aiam suā: turpitudinē et ignominiā cōgregat sibi/et opprobriū illius nō delebitur/qr zelus et furor viri nō pcet in die vindicte/nec acqescet cuius ꝗ̄s pcibus/nec suscipit p redēptōe dona plurima. Itē tāgit mulieris euidentiam. (Et statuerūt eam in medio) vt ab hoibus videretur: et hoc iuste fit/vt q deū offendere in occulto nō metuit/corā oibus erubescat. Eccle. 23. mulier relinquēs virū suū et statuens hrditatē ex alieno mrimonio tria mala facit: pº.n. in lege altissimi icredibilis fuit: qr legē mrimonij a deo datā nō seruauit. 2º virū suū relīqt. 3º in adulterio fornicata est/et ex alieno viro filios statuit. hec in ecclīam adducet vt eius ignominia oibus pateat. ❡ Deinde cum dicit. (Et dixerūt ei) ponit peccatricis accusatio in qua pmo adulatio nē pmittūt. (Et dixerunt ei/ magister.) verū mentientes dūt: nā sermo eorum verus ē. Jo. 13. Uos vocatis me magister et dñe/et bñ dicitis/sum etenim. Sed tñ qr nō putāt eē magrm quē magrm dūt/et sic verū

2 mētientes loquunt. 2º crimen exp

Adulteriū duobus modis munt. (hec mulier mō deprehēsa est in adulterio.) ❡ Et sciendum qr duobus modis lex antiq deprehēdebat adulteriū. pº qdē hoim testimonio. 2º. zelotipie sacrificio. Sicut dicit dicitur legitur. Nume. 5. Cuius.n. maritus hende suspicabatur adulteriū q testibus p bari non poterat adducebat vxorē ge ante ad sacerdotē corā tabernaculo dñi qua. et discooperto capite eius ponebat in manibus eius sacrificiū zelotipie q erat decima pars sati farine ordeacee ipse aūt scām aquā accipiebat in vase fictili/et pauxillū terre/de pauimento tabernaculi mittebat in eā tūc cū execratione adiurabat maritus vxorē dicens. Si nō dormiuit tecū vir alius nō nocebūt/tibi aque iste. Si vero declinasti a viro tuo sis maledicta et exemplū cūctorum ingrediant aque maledicte in vētrem tuū/putrescat femur tuū et/vterus dirūpat quas maledictiōes in charta scriptas sacerdos delebat aquis amarissimis que erāt in vase fictili: et assumpto pugillo farine ordeacee iponebat in igne altaris sacrificiū/et postea dabat mulieri bibē aqs illas amarissimas in qbus maledictiōes erāt mixte: et si in rei ūitate mulier erat adultera maledictiōes ille de proximo adueniebāt. Si vero erat innoxia nihil ei nocebat ille potius aquarum. ❡ Deinde ponit allegatio/ ↄtra peccatricem (in lege aūt moyses mandauit nobis hmōi lapidare) hoc nō est expressum: solū enim ad mortem dānantur adulteri ex lege sed genus mortis tacet leui. xx. et Deut. xxij. Si dormierit vir cū vxore alterius vterq3 moriet/et adulter et adultera: verum qa lapidatio erat pena legalis: vbi genus mortis tacetur lapidatio itellr. ❡ Deinde 3 reqritur snie diffinitio. (Tu ergo qd dicis?) vbi aduertendū q licet tentantes querāt snīam xpi in rei tñ ūitate de statutis legalibus eius

Erat indicio standū oīs enim lex se
veritatē h3/z inhumana vr̄. S3 ad
prudentiā spectat iudicare in qui
bus casibus rigor legis sit relaxā
dus illam itaq3 legē seueram xp̄s
sua mā̄suetudine tēperauit. Sicut
lignū positū in aquis marath dul
ces fecit eas. ps. ꝓpter veritatē z
mā̄suetudinē z iustitiā deducet te
mirabil'r dextera tua. ¶ Deinde euā
gelista aperit iudiantium intentio
nem dicēs. (h̄ autē dicebant tentā
tes eū.) Est aūt duplex tētatio. vna
ꝓbatiua/altera insidiatiua. Tenta
tione ꝓbatiua tētatus de seipso/vel
alius d̄ ipso sumit experimētū. Sic
ait. ps Proba me dn̄e z tenta me.
Tentatione aūt insidiatiua ruina
patur tentato. Act. v. Tentauit sa
thanas cor tuū. Et p̄mo modo iu
dei quondā tentauerunt deum ex
periri volentes eius po^tm/bonita
te3/z sapientiā. ps. Tentauerūt me
patres vestri/que tētatio/qr ex dif
fidentia ꝓuenit ꝓhibet. Deut. 6.
nō tentabis dn̄m deū tuum. Scd̄o
autē modo tētauerūt deū incarna
tum parantes ei insidias. ideo sub
dit euāgelista huius tentatiōis in
tētionē. (vt possent accusare eu3.)
Nouerāt enim xp̄m esse piū in re
mittēdis culpis z penis: qui dicit
Matth. ix. misericordiā volo z non
sacrificium/vnde expectabāt xp̄m
aut absoluturā peccatricē a pena
legis/aut certe iudicaturū eā lapi
dari. Et si ex pietate iudicasset ea3
dimitti/quasi trā̄sgressorē legis ac
cusassent. Si v̄o legis penam dixis
set seruandam/e^a derisissent^t iudi
cātē ꝯ misericordiā quā p̄dicabat.
¶ Et aduertendū q: ista tētatio in
sidiosa non minor: imo maior cul
pa erat adulterio mulieris: tenta
tio enim illa ex odio ꝓcedebat/mu
lier ex fragilitate peccauerat: ipsa ꝯ
mr̄imonij sacr̄m/illi ꝯ charitat3 vi
culu3 nitebant. Illa volnptatē. illi
dānū ꝓximi q̄rūt. Ergo fuerūt scri
be z pharisei obseruatores isidiosi/
exploratores curiosi/ calūniatores
odiosi/z ꝓpalatores malitiosi. ps.
Iniq3 isurrexerūt sup me/z synago
ga potētiū q̄sierūt aīam meā/z nō
ꝓposuerūt deū ante ꝯspectū suu3.
¶ Nota moral'r qr adulteriū vitiū 4
est ꝯ mr̄imoniū. Est āt duplex mr̄i
moniū/carnale. s. z sp̄ūale. Carna
le mr̄imoniū ē viri z femine legiti
ma ꝯiūctio. Sp̄ūale v̄o ē/ dei z aīe
fidelis vnio: desp̄ōsate sūt. n. aīe nr̄e
xp̄o. ij. Cor. xi. Desp̄ōdi vos q̄si v̄gi
nē castā. vni viro xp̄o Osee. i. Sp̄ō
sabo te mihi in iustitia/ z iudicio/ z
mīa / z in fide/ z scies qr ego dn̄s.
Carnali mr̄imonio directe oppōit
adult'iū cārnale/ꝑ q̄d fit diuortiū
mr̄imōij: vt̄ dr̄ mat. xix. Sed vnioni
dei z aīe oē vitiū oppo^r: adulterat
.n. aīa cū peccat: iō fit sepatio ei^9 a
deo. Esa. lix. Iniqtates vr̄e diuiserūt
iter vos z deū vr̄3/z pctā vr̄a abscō
derūt faciē ei^9 a vob. Amor eteni au
ri/amor excellētie/ amor carnalis/
amor vidicte/z vl'r oīs illicitus ap
petit^9 eit adulteriū sp̄ūale ꝯ sp̄ōsio
nē deo fcā3. Eze. xviij. q̄re mulier
adultera fcā es/q̄ sup virū suū in
ducit alienos. Cū q̄bus aūt adulte
rat aīa/isti sūt egyptij/z caldei: de
mones/videl3/obscuri z feroces/q
bus postea tradit infelix aīa cru
ciāda. Eze. 14. Ego tradā eā in ma
nus amatoꝝ suoꝝ/sup quoꝝ insa
niuit libidine/ qui agent cum ea in
odio lapidātes eam/z gladio con
fodientes. Ite3 adulteriū spiritua
les deꝑhendunt scribe z pharisei/
scriptura: sc3 z ꝯscientia. Rom. ij.
Opus legis scriptū est in cordibus

Matrimoniu3 duplex carnale z sp̄ūale.

Adulteriū duplex carnale et sp̄ūale.

huis testimoniũ reddẽte illis ꝯsciẽtia eorꝫ. 3. Re. ij. Tu nosti oẽ malũ cui⁹ tibi ꝯsciũ est cor tuũ qđ fecisti. Itez redeat peccatrix aĩa ad sponsum suũ xp̃m quẽ reliqt: ipse eã recipiet: ipse recõciliabit: ipse mũdabit culpã: absoluet penã. Hiere. 3. Tu fornicata es cũ amatorib⁹ multis/ tñ reuertẽ ad me ꝛ ego suscipiaꝫ te dicit dominus. Eze. 16. Laui te ꝛ emũdaui ab inquinamentis tuis.

¶ Sermo terti⁹ sabbati post tertiã dñicã in xl^ma ꝛ in ordine. 124.

1 Tertio cũ dicit. (Jesus aũt inclinãs se.) ponit eqtatis iudicium. Et q̃ttuor facit. pmo eni innuit iudicis maturitatẽ. 2° ponit accusantium importunitatẽ. (Cum autem perseuerarẽt.) 3° promulgat iuditij veritatez. (Erexit se.) 4° repetit iudicis grauitatez. (Et iteruꝫ se inclinans.) Jn prima parte duo gratuitatis signa innuit in xp̃o. primum inclinationis/ alteruꝫ descriptionis pꝑter primũ ait (iesus aũt inclinãs se deorsuꝫ.) quasi ad seipsum rediret. propter 2^m addit (digito scribebat in terra.) quasi ruminans ꝛ meditãs eqnitatẽ iudicij in causa ꝓposita. Sic enim videmus eos facere q attẽte aliqđ meditant/ deorsum nãqꝫ inclinãtur/ ꝛ digito signant terrã. Jn quo iudicibus datur exẽplũ/ vt auditis aliorũ culpis/ nõ statim ꝓferãt iudicij verbũ/ sed primo iclinẽtur deorsuꝫ ad ꝯsiderationeꝫ ꝓpriã. Et sic attendant instituta celestia ꝙ nihilominus fragilitatẽ humanã ꝯsiderent. Gal. 6. Si preocupatus fuerit homo in aliquo delicto/ vos q spirituales estis hmõi instruite in spiritu lenitatis/ cõsiderãs teipsuꝫ ne ꝛ tu tẽteris. 1° iudex digito scribat in terrã. i. discrete legis scripturaꝫ pergrat/ vt ƀꝫ eã iudicet. Prouer. 8. Per me ait lex/ legũ ꝯditores iusta decernũt ꝛ potẽtes iustitiã iudicãt.

¶ Nota qꝛ incertũ est qđ xp̃s in terra scribebat: qdaꝫ eni dicũt eũ scripsisse qđ sentẽtiãdo ꝓtulit. (Qui sine pcõ est vr̃m ꝛc̃. Nã snĩa iudicis dꝫ ꝓferri in scriptis. Hiero. ãt dicit eũ scripsisse. Terra absorbe hos viros abdicatos. i. execratos/ vel maledictos/ seu dnegatos/ aut sepatos: vl' scripsit/ t'ra terrã accusat. Quecqđ ãt scripserit nõ magna vis ẽ. Si .n. eẽt saluti necessariũ euãgelista illud exp̃ssisset. ƀ ãt ꝯsiderãdũ ꝙ duo xp̃i mot⁹. s. iclinatio ꝛ dscriptio/ duas ei⁹ affectiões demostrãt. s. mĩe ꝛ iustitie: nã pharisei accusant ꝛ tẽtabãt: accusatiõi ãt ipse iclinat⁹ est cõpatiẽdo/ ꝛ miserẽdo: tẽtatores võ/ osidit eẽ descriptos i terra/ qꝛ eorũ noĩa erãt ablata de libro viuẽtiũ. De iclinatõe mĩatiõis ei⁹ dr̃. j. Esd. 7. Bñdict⁹ dñs de⁹ q ĩclinauit i me mĩam suaꝫ. Et qꝛ tẽtatores iniqui dãnãdi erãt in terra infernali dr̃ Hiere. 17. Recedẽtes a te in terra scribent. introibũt eni in inferiora terre/ tradent in man⁹ gladij/ ptes vulpiũ erũt. i. demonũ. ¶ Deide ponit accusatoꝝ tẽtãtũ iportunitatẽ. 2
(Cũ ãt pseuerarẽt iterrogãtes eũ.) ƀ instantia culpã eoꝝ aggrauat/ qꝛ quo maturius videbãt xp̃m cõpatiẽdo deliberare/ eo ardentius instabãt ad dãnationẽ mulieris/ ꝛ xp̃i tẽtationẽ. iiij. Re. 11. Erũt in vastitate/ qꝛ pseuerauerũt irritãtes me.
¶ Deinde cũ dicit (erexit se) ponit 3
pmlgatio iudicij. Et duo tãgit primo qdeꝫ iudicis magnanimitatẽ. (Erexit se.) qꝛ nõ dꝫ esse iudex/ aut vita/ aut timore deiect⁹. Sed erect⁹ vt rectũ possit ferre iudiciũ. Erigat ergo se aĩo/ vita/ ꝛ iudicio. Eccli.

7. Noli querere fieri iudex quin valeas virtute irrumpere iniquitates/ne forte extimescas faciē potentis. Et iō ɔtra maligne se erigentes xp̄s erexit seipsum. Tren. 1. vide domine afflictionē meā/ quoniā erectus est inimicus. Scd̄o ponit iudicij equitatē. (Et dixit eis). Cuiꝰ dc̄m duo ɔtinet: nā accusatē ⁊ morē et vitam/ ⁊ legis seruat iustitiā. pp̄ p̄mū ait. (Qui sine pctō ē vr̄m). Et certe nullus eoꝝ talis erat / imo ceteris omissis/ hoc solū erat grauissimū pcū/q̄ tētabāt dn̄m / vt accusarent. Solus aūt ip̄e sine pctō erat/q lapidē dānationis poterat in eam mittere. Sꝫ potius elegit mittere lapidē salutis adultere/ ⁊ scādali iudeorū: ipse enī est lapis angularis saluās penitētes/⁊ ɔterēs malignos. pp̄ scd̄m ait. (primus in illā lapidē mittat) manus. n. testiū/ vt lex dicit. p̄ma erat in lapidatione. ꝗ̄ nō ɔtra dicit xp̄s legi dn̄i mulierē adulterā lapidādā / qd̄ illi expectabāt eū dictuꝝ/sꝫ accusatores repellit a cā.

4 ¶ Deinde repetit iudicis discreta maturitas cū dicit (⁊ iteꝝ se iclinās scribebat in terra) hoc iō ꝑm bedā/ vt nō erubescētes xp̄i aspectū facultatē acciperēt iudei exeundi. Sed moralr̄ bis xp̄s se inclinat/ ⁊ ante/ ⁊ post datū iuditium q̄ q humana iudicat/ante seip̄m iudicet q̄ȝ aliū: ⁊ post q̄ȝ iudicauerit/ rursus ad se redeat ne quicq̄ȝ faciat ꝙ ab alijs sit diiudicādū. Itē bis scribat digito in terrā. i. bis scruteť legis scripturā/ ⁊ anteq̄ȝ iudicet vt qd agēdū sit nouerit / ⁊ postq̄ȝ iudicauerit ne forte in iudicādo peccauerit. Designāt etiā h̄ geminā xp̄i iclinationē / geminā q̄ȝ ipsius eruditionē. p̄ma inclinatio eius fuit carnis assumpte. ps. Inclinauit celos ⁊ descēdit. Secunda est continua. s. pietatis exhibite. j. Eisdē. ix. Inclinauit sup̄ nos mīam suā. Item scribere digito in terrā est terrenos hoies docē: his aūt sapia dei p̄ris doctrinā scripsit p̄mo in tabulis lapideis. Exo. 24. Scd̄o aūt eā scripsit in fideliū cordibus: quarū scripturā efficit digitus. i. virtus sp̄ūs scti. Nā p̄ma scriptura solā noticiā iprimit. 2ª vero qd̄ scriptū est efficit. Hiere. 31. dabo legē meā in visceribus eoꝝ/⁊ in corde eoꝝ scribam eam. ⁊c̄.

¶ Sermo. 4. sabbati post tertiam dn̄icā in xlᵐᵃ ⁊ in ordine. 125.

Quarto cū dicit. (Audientes aūt.) ponit pietatis remediū q̄ ex s̄nia xp̄i liberata est peccatrix ab iportunitate, accusantiū: ⁊ tria facit. p̄mo enī ponit accusatiōis cessatio. 2° cause examiatio. (Erigens āt se). 3° peccatricis absolutio. (dixit aūt iesus nec ego). In p̄ma vero parte q̄tuor tangit. p̄mo. s. accusantiū egressum (audientes aūt.) qd̄ dixerat xp̄s. (Qui sine peccato est vr̄m primus in illā lapidē mittat: vnus post/aliū exibat). Cōscij denī q̄ȝ erant sibip̄sis / ꝙ sine pctō non erant: vn̄ iuste seipsos subtrahebāt a prosecutione cause quoꝝ plures magis erant digni lapidari q̄ȝ hec peccatrix. Itē tangit egressiōis p̄cessum. (Incipientes a senioribus) q grauioribus erāt iplicati criminibus/ ⁊ quos xp̄i s̄nia fortius percusserat: isti enī tentabant xp̄m qd̄ grauissimū erat. Dan. 13. Egressa est iniqtas a senioribus q videbantur regere ppl̄m. Et nō ꝙ iniq fuerūt accusatores. Sꝫ nunc facti sunt iusti desertores accusationis. Commendabiles enī sunt / q̄ cōpuncti abierunt: ⁊ magis in h̄ cōmēdanť seniores/q priores seipsos diudica

nerũt nã et ipsi iclinati sunt/ ꝛ digito pscrutãtes seipsos/ cognouerũt se nõ eẽ ydoneos ꝯcusatores. Et illi qdẽ iudei sic egerũt qȝ mlti xpiani ꝯtẽnũt: q̃si enĩ hẽant opa iustoꝝ sine timore iudicãt facta ꝓximoꝝ. ¶ Legit aũt in vitis patrũ ꝙ abbas moyses: vel aliꝰ ꝑoꝛ/ aliq̃ vocatꝰ vt cũ ceteris mõachis ꝯiudicaret de crimie vniꝰ fris. Duobꝰ saccꝫ onerat ītrauit ꝯuẽtuȝ. Et ĩ posteriori qdeȝ sacco grauia erãt põdera/ ĩ anteriori vo leuia q̃dam posuerat. Cũq3 oẽs mirarent sic intrantem: erat enĩ magne reuerẽtie vir. Saccus/ inqt/ posterioꝛ pcã mea grauia ꝯtinet. q̃ ego videre cõtẽno/ at vero quẽ añ me cerno /culpa est fratris mei quã discutere presumo. Cuiꝰ dicto ceteri cõpuncti cum mãsuetudine terminauerũt culpã delinquentis. Unde Beda. Multi/ inqt/ persequuntur culpã fornicantiũ/ ꝛ nõ aduertũt quia pro castitate corpoꝛis eoꝛuȝ mens turpiꝰ per supbiam fornicat. Alij vero damnant auaritiã/ furtum/ ꝛ vsuram: Et ipsi odio fratris coꝛrupti sunt. Nõnulli nocẽtes alijs vĩdicãt/ sȝ in se nocẽtibus parcẽ nolunt. Gulam ꝛ ebrietatẽ qdam detestãtur/ quos tñ inquinat turpiꝰ hypocrisis vitiuȝ. Ergo aliũ iudicaturꝰ pmo ad suipsiꝰ ꝯsideratiões iclinet/ ꝛ quãto se nioꝛ/ tãto/ citiꝰ cõpũgat. Jtẽ tangit

Exẽpluȝ ĩ vitꝫ patrum.

3 xp̃i solitudinẽ. (Et remãsit iesus solus.) qꝛ solus ipse sine pcõ. ꝑs. Singulariter sum ego. Jtẽ tãgit mulieris statũ. (Et mulier in medio stãs) illi quideȝ cõpuncti sunt/ sed nõ ad veniam/ ideo abierũt: hec vero mulier cõpuncta est ad pniam/ iõ stetit cum iesu. Ecce iteꝝ iesus cũ peccatrice muliere sicut heri solus inuenit/ quia solis peccatoꝛibus .i. eis qui se peccatores pie fatentur presto est vt saluet. Mat. 21. Amẽ dico vobis senioꝛibꝰ ꝛ pncipibꝰ sacerdotũ/ quia publicani ꝛ meretrices precedẽt vos in regnũ dei. ¶ Deinde cum dicit (Erigẽs aũt se.) ponitur cause examinatio. Et quattnoꝛ tãgit ꝑmo xp̃i erectionẽ. (erigẽs ãt se iesus.) Jaȝ bis se erexit xp̄s. pmo diffiniẽs iustitiaȝ/ nũc collaturus misericoꝛdiã. primo ꝯtra impenitentes vt vindicet. 2° ad penitẽtes vt iustificet. Luc. ꝑmo erexit coꝛnu salutis nobis in domo dauid pueri sui. Jtem tãgit accusatoꝛum absentiã. (Dixit ei. mulier vbi sunt qui te accusabãt?) Esa. 33. Ubi est litteratus/ vbi est verba legis ponderãs?/ quasi dicat nõ cõpararent accusatores presentes non sunt in causa. ꝑs. Expulsi sunt equitate iudicij/ nec potuerũt stare. Jtem reqrit damnationeȝ humanã. (Nemo te ꝯdẽnauit) .i. nemo te moꝛti adiudicauit. Jtẽ ponit mulieris ꝯfessionẽ. (Que dixit. nemo dñe.) ergo accusatoꝛ cessit cause/ ꝛ iudex nõ damnauit. ¶ Ultimo ponit peccatricis 4 absolutio cuȝ dicit. (Dixit ãt iesus.) Et duo facit. ꝑmo .n. tãgit pene absolutiõem. (Nec ego te ꝯdẽnabo.) Ecce verus daniel qui accusatã absoluit ꝛ accusatores dãnauit: illum vero non cõdemnat xp̄s/ qui seipsum ꝯdẽnauerit. Uñ dicit Gre. Jmmẽsa itaq3 pietas pȝ xp̃i/ qꝛ accusatoꝛibꝰ ĩposuit iuste silẽtiũ/ ꝛ reã absoluit benigne: q̃ vt dicit. 2. Re. 24. Meliꝰ est incidere in manꝰ dei: multe enĩ mĩe eiꝰ sunt/ q̃ȝ in manꝰ hoĩs: hoc quidẽ veꝝ est pro pñti. nã quẽ manus mĩe nõ correxerit hic/ seueritatis manus damnabit in futuro de qua Hebre. 10. Hoꝛrendum est incidere in manus dei viuẽtis ꝛc.

¶ Nota q̄ peccatrix iſta de numero fuit electoꝝ/ ꝯ quos accuſatio nō accipiť / nec dānatio ꝓfertur. Ro. viij. Si deus pro nobis quis cōtra nos? quis igitur accuſabit aduerſus electos dei? Nūqd xp̄s ieſus ꝯdēnabit qui mortuꝰ eſt ꝑ electis/ imo q̄ reſurrexit/ qui eſt ad dextrā dei/ qui īterpellat ꝑ nobis? certe ip̄e nō cōdēnabit electos/ neq̄ alius quiſq̄. Job. 34. ipſo ꝯcedente pacē/ quis eſt qui cōdemnet? Item p̄cipitur emendatio vite (vade) libera a pena/ ⁊ abſoluta a culpa. (Et amplius iam noli peccare) q̄ non eſt homo qui nō peccet vt dr̄. iij. Re. 8. iō non p̄cipiť nobis vt nō peccemꝰ/ q̄ p̄ceptū eēt de īpoſſibili: ſ; p̄cipiť nobis vt nolimus peccare qḋ ꝑficimus cū īſurgētes paſſiones nolumꝰ admittere: tūc. n. peccamus nolētes/ ſ; venialr̄ ⁊ abſq̄ dānatione/ q̄ mēte ſeruimus deo/ licet caro lege pc̄ti ſtringať pp̄ qḋ dicit/ ap̄ſ. Ro. viij. nihil dānationis eſt hijs q̄ ſunt in xp̄o ieſu/ q̄ nō ſ; carnē ambulāt. lex enim ſp̄ūs vite in xp̄o ieſu liberauit me a lege pc̄ti ⁊ mortis.

¶ Dominica. iiij. in quadrageſima ſ̄m Joan. Cap̄. 6.

In illo tp̄e. Abijt ieſus trās mare galilee, qḋ eſt tyberiadis: ⁊ ſeq̄batur eū multitudo magna, q̄ videbāt ſigna q̄ faciebat ſup̄ his qui infirmabanť. Subijt ergo in montē ieſus: ⁊ ibi ſedebat cū diſcipulis ſuis. Erat autē proximū paſca dies feſtus iudeoꝝ. Cū ſubleuaſſet ergo oculos ieſus, ⁊ vidiſſet, q̄ multitudo magna venit ad eū, dic̄ ad philippū. Un̄ ememus panes, vt manducēt hi? Hoc aūt dicebat tētans eū. Ipſe eni ſciebat, qd eēt facturꝰ. R̄ndit ei philippꝰ. Ducētoꝝ denarioꝝ panes, nō ſufficiūt eis, vt vnuſq̄ſq̄ modicū qd accipiat. Dicit ei vnus ex diſcipulis eiꝰ, andreas fr̄ ſimōis petri. Eſt puer vnus hic, q̄ h; q̄nq̄ pāes ordaceos, ⁊ duos piſces. S; hec qd ſ̄t īter tātos? Dic̄ ḡ ieſus. Facite hoies diſcūbere. Erat aūt fenū multū in loco. Diſcubuerunt ḡ viri, numero q̄ſi q̄nq̄ milia. Accepit ḡ ieſus panes: ⁊ cū gr̄as egiſſet: diſtribuit diſcūbētibus. Silr̄ ⁊ ex piſcibꝰ q̄ʒtū volebāt. Ut aūt īpleti ſunt, dixit diſcipulis ſuis, Colligite q̄ ſupauerūt fragmenta, ne peant. Collegerūt ergo, ⁊ īpleuerūt duodecim cophinos fragmētoꝝ, ex q̄nq̄ panibꝰ ordeaceis, que ſup̄fuerunt his q̄ māducauerāť. Illi ergo hoies cū vidiſſent, qḋ fecerat ieſus ſignū, dicebāt. Quia hic eſt vere ꝓpheta, q̄ vēturus eſt in mundū.

¶ Sermo primus quarte dñice in xl^ma^ ꝛ in ordine. 126.

Bijt Jesus trãs mare galilee qđ est tyberiadis. Et sequebať illũ multitudo magna.) Jo. 6. Jdẽ legiť. Mat. 14. ꝛ maŕ. 7. ꝛ Luc. 9. Quartũ bñficiũ deus ꝯtulit pr̃ibus in deserto celeste mãna ad mãducandũ. Sicut ait. ps. Pluit illis mãna ad manducandũ/panez celi dedit eis/ꝛ panẽ angeloꝝ mãducauit hõ. prestantius ṽo est qđ nobis ꝯtulit xp̃s: illũ vero panẽ qui manducauerũt mortui sunt/sed q spũalẽ susceperit cibũ quẽ fidelibus hodie xp̃s ministrat/non morietur in eternũ: de qua refectione agiť ĩ p̃nti euangelio: cu^9^ tres partes sunt: in p^a^ poniť circunstãtia futuri opis. Jn 2ª adduciť indigentia humani gñis. (Cuz subleuasset g̃.) Jn 3ª tribuiť abũdantia diui muneris. (Dicit g̃ eis iesus: facite hoĩes discũbere.) Jn p^a^ ṽo parte quatuor circunstãtias ponit: vnã loci a q̃ abijt: alterã loci q̃ venit: aliã turbe q̃ aduenit. quartã tpis q̃ occurrit. p^o^ g̃ ponit maris transitũ. 2° turbe comitatũ. (Et seq̃bať eũ.) 3° mõtis ascẽsum. (Subijt g̃.) 4° tpis ꝯcursum. (Erat aũt px^m^ pasca.) ¶ Propter p^m^ ꝯsiderandũ q̃ discipuli xp̃i q̃s miserat p̃dicare ĩ iudea cũ redijssẽt retulerũt miracula q̃ in ipsius noĩe fecerũt/retulerũt ẽt vna cũ discipulis ioannis baptiste/ eiusdẽ ioãnis mortẽ. Sciẽs iesus se ẽt ab herode inqri vt occideret/nauẽ ascẽdit cũ discipulis suis/nõ morte perterritus/ sʒ ꝓpositũ mortis tp̃s expectans/ꝛ venit bethsaydã ciuitatẽ petri ꝛ andree atq; philippi / introiuitq; cũ discipul' desertũ magnũ/vt ꝯtẽplationi atq; oroni vacaret seorsum a turbis. Nã vt diť marc^9^. Tot ꝯfluebãt ad xp̃m exeũtẽ ĩ ciuitatibus ꝛ villis/vt nec qdẽ spatiũ mãducãdi hiet. Jtaq; ioãnes euãgelista describẽs xp̃i trãsitũ ait. (Abijt xp̃s trãs mare.) lacus ĩ iudea ẽ aquaꝝ dulciũ q fit iordane ĩfluẽte/lõgitudinis cẽtũ ꝛ qnquaginta stadioꝝ/q̃ sũt q̃si 19. milliaria: latitudo ṽo eius ẽ. xl. stadia. i. v. milliaria. ¶ Nõ p̃z Jsi. li. 18. Ethi. de h̃ lacu dicit. Circuit aũt stadia. c. lx. q̃ faciũt. xx. milliaria. Beda ṽo dicit. Si qdẽ iterfluẽte iordane duo de. xx. passuũ in lõgũ/ꝛ. v. extẽdiť in latũ. Et hic lacus ẽm ydioma iudeoꝝ mare diť/q: ꝯgregatiões aquaꝝ scriptura maria noĩauit: h^9^ ṽo maris tãgit regionẽ. (Galilee.) q: galileã irrigat (qđ) .s. maŕ. (est tyberiadis.) Sic ẽt noiať illud mare a famosa ciuitate tyberiade. quã in xta edificauerat herodes ĩ honorẽ tyberij cesaris. ¶ Nõ q: p̃ns seculũ/ ꝛ mare/ꝛ mare tyberiadis / ꝛ mare galilee diť. p^o^ quidẽ mundus mare diť. ps. Hoc mare magnũ ꝛ spaciosuz manibus. Et ẽ mare istud aquosum/vndosum/ꝛ vẽtosum/ꝛ laboriosum/ꝛ tẽpestuosum/atq; piculosuz. Aquosum qdẽ. i. plenũ aqs tribulationũ ẽ istud mare: ꝯ qđ clamat. ps. Saluum me fac deus/qm̃ intrauerũt aq̃ vsq; ad aiaz meã: pp qđ amarũ est istud mare ĩmundũ/ ꝛ p̃fundum: nã dulces videnť voluptates eius hijs qui sanũ gustũ non hñt. Prouer. 27. aia esuriens ẽt amarũ pro dulci sumit. Sicut suadet ꝯcupiscentia lasciuo cordi aque furtiue .i. voluptates furtim percepte dulciores sunt. Et attende q̃ sensibiles volnptates furtiuas dicit: tum q:

non sunt gñis humani/sed bestiarum/ tum ēt qꝛ pp earum dehonestatē nō aperte/sed clam subripiunt: has dulciores reputāt honestis delectationibus quibus ē appetitus male dispositus. Sed sapienter discernenti fallax dulcedo vera in eis amaritudo est. vñ Prouer. v. fauus distillans labia voluptatis/sꝫ nouissima illius amara sunt q̄si absinthiū. Jm mūda ēt ⁊ pfunda ē aqua voluptatis/qꝛ inficit aīam/⁊ ad pfundū trahit malitie q̄ cū puenerit impi⁹ ɔtēnit deū/se/penā/⁊ p̄miū. Jtē mare p̄ntis seculi est vndosum/c⁹ vnda ē fortune varietas/q̄ nūc extollit pspe ris/⁊ statiꝫ deijcit aduersis: c⁹ letitia eleuat/ ⁊ mestitia deprimit. ps. Ascēdunt vsq ad celos/⁊ descēdūt vsq ad abyssos/aīa eorum in malis tabescebat/turbati sūt/⁊ moti sunt sic ebri⁹. Jtē h mare ē vētosū tētatiōi h⁹: tētatio. n. ē vita hoīs sup terrā. vt dī Job. 7. ⁊ daniel. 7. Ecce q̄tuor vēti pugnabāt ī mari magno. qua tuor. n. sunt gñia tētationis diabolice/qbus pugnat ɔ hoīem vt castitatē luxuria/fortitudinē pusillanimitas/iustitiā cupiditas/⁊ prudētiā fatuitas frangat. Job. 1. Uētus vehemēs repēte irruit a regione deserti ⁊ ɔcussit quatuor angulos domus .i. q̄tuor v̄tutes mētis. Jtē mare seculi ē laboriosum. Hō. n. ad laborē nascit: vt dī. Job. v. mariū quidē labores grauissimi sūt/sic ⁊ labor mūdi. Ecc̄. j. Jn hijs oībus labor ⁊ afflictio spūs. Jtē hoc mare ē tempestuosum/vbi lites/plia/ɔtētiones assidue sunt. Joh̄. j. fcā ē tēpestas magna in mari. Jtē hoc mare ē periculosūꝫ. Ecc̄. 43. Qui enauigēt mare enarrēt pericula eius. Cuius pericula in gñe tria sunt. s. fractio ipatiētie in aduers/ ⁊ submersio voluptatis in prosperis/ ⁊ captio pplexitatis in culpis. Prouer. v. iniq̄tates sue capiunt impiū/⁊ funibus pcōrum suorum ɔstringit. Sꝫ apl's paulus. j. Cor. xj. enumerat ī spāli. 8. pericula mundi dicēs se fuisse ī periculis fluminū: piculis latronū/periculis ex gñe/piculis ex gētibus/ piculis ī ciuitate/piculis in solitudine/piculis in mari/periculis in falsis fratrib⁹. Pericula fluminū sunt lascinie/pericula latronū sunt inanis glorie. Pericula gñis sunt luxurie/ pericula gentium sunt gule. Cibos. n. ⁊ non aliud gētes inquirūt. Pericula ciuitatis sunt auaritie/ pericula solitudinis sūt accidie/pericula maris sūt iracūdie/pericula falsorum fratrū sūt hypocris ⁊ filationis. Quis g securus ē in tātis piculis? iō q se putat stare/videat ne cadat. 1° p̄ns seculi dī mare galilee. Jnterp̄taꝫ āt galilea rota vel volubilis/aut trāsmigratio. Rota qdē ē mundus iste pp terrenū opus: nā p luta trahit ⁊ semp remurmurat. Hier. 18. Figulus faciebat opus ex luto super rotā. Est ēt mūdus volubilis/qꝛ nūq̄ manet in eodē statu/qd verum ē q̄tū ad dispositiones tpis/⁊ q̄tuꝫ ad mores hoīs. Rursus iste mundus transmigrat ad illum statū quotidie tendens/quē habebit in nouissimo. j. Cor. 7. pteriit figura huius mundi. Nam mundus transibit ⁊ concupiscentia eius: vt dicit. j. Jo. ij. Et tamen vani homines in mūdo non permanente stabili cupiūt. Ber. O munde/inquit/immunde q auertere conaris/tenes fugiēs. qd faceres si maneres? ergo qui non habemus hic manentem ciuitatē/ transmigremus a mundo. Eze. xij. Tu fili hominis fac tibi vasa transmigrationis/⁊ trāsmigrabis de lo-

Mūd⁹ iste est rota

3

Nō pi- cula h⁹ seculi·

ro tuo ad locum alterꝫ. vasa sunt cor pora nr̃a/in quibus hēmus thesaurum carꝫ: vt dicit apl's. Et qꝛ non ē hic securus locus/ intentionis desiderio transeamus ad locum celi/ q̄ fur non apropiat/nec tinea demolitur. 3° mūdus iste dr̄ mare tyberia
4 dis qd̄ interpretaꝰ visum/vel apparens bo^m^. Tres nāqꝫ gradus boni sunt: abusus. s. ꝛ vsus / atqꝫ fruitio· abusus est apparētis boni. Usus ē boni existēs. Sꝫ fruitio est superexistis boni. p^m^ bo^m^ apparens tm̄ est ex vitio rōnalis creature/ipsum est lignum scie boni ꝛ mali scie. i. apparentie tm̄: de quo Gen. 3. vidit mulier lignum qd̄ esset bonum ad vescendnm/ꝛ pulchꝛū oculis/aspcūqꝫ delectabile/ꝛ tulit de fructu illius ꝛ comedit. Scd̄ꝫ vero bo^m^. s. vsus bonus creature est a deo fcūs: vidit .n. deus cūncta que fecerat ꝛ erāt valde bona. bona quidē in se ꝛ valde bona vtentibus eis/vt ꝯdita sūt. 3^m^ vero bonū. s. superexistis est fons bōitatis deꝰ ipse quo frui nihil melius est. De cꝰ fructu dr̄ Gen. 2. Lignū vite est in medio paradisi. Itaqꝫ pn̄s seculꝫ est mare tyberiadis .i. apparentis boni dupl'r. tum qꝛ existentis boni fit in eo abusus/tūꝫ ēt qꝛ ipsum bonuꝫ exn̄s apparētia quedā est ꝛ silitudo superexistis boni diuinitatis. Si. n. tātū bonū est mundus/q̄ꝫto maius bonum est illud a quo est mundus: iō dr̄ qꝫ bonum pn̄cipij maius est bono totiꝰ vniuersi. Uiso qꝛ pn̄s seculꝫ ē mare afflictiuum non permansiuum/ ꝛ sui apparētia deceptiuum. Considerandum qꝛ illud xp̄s transiuit. Eius quidē molestias transiuit tollerando eius instabilitatē in se permanendo/ꝛ eius fallatiam prudenter eligendo. Spālr aūt transiuit q̄drupl'r. p° quidem mundi vestigia sine abusium transiuit innocenter viuendo: nihil. n. eius vitij adhesit sibi. ps. Singulariter sum ego donec transeam. Item transiuit mundi debitum patienter moriendo: debito. n. mortis obligatus est omnis hō qd̄ ipse in trāsitu soluit. Jo. 13. venit hora eius vt transeat ex hoc mundo ad prēm. Iteꝫ transiuit mūdi actum incorruptibiliter resurgēdo. neqꝫ enim iam viuit mundi vita. Sed transit gloria resurgentis corporis statum vite pn̄tis. Item transiuit etiam mundi locum corporaliter ascendendo. Jo. 17. Jam non sum de mundo/qꝛ ad te venio.

Abusus vsus ꝛ fruitio sūt tres gradus boni.

¶ Sermo. 2 quarte dñice in xl^ma^ ꝛ in ordine. 127.

1 Et sequebaꝰ illuꝫ multitudo magna.) Nunc post xp̄i transitum euangelista recitat turbe comitatum. Et duo facit. p° enim tangit multitudinis sequelam. 2° causam huius dicit fuisse egritudinis medelam. (Qꝛ videbant signa.) Dicit ergo p°. (Et sequebatur multitudo magna.) Alij euangeliste referunt qꝫ recedentem eum discipulis turbe illius regionis ꝛ viderunt ꝛ audierunt: ideo de ciuitatibus exeūtes secute sunt euꝫ pedestres. Et vt marcus ait preuenerunt eum. Exiens autem vidit turbam multam/ ꝛ misertus est super eosꝰ/ qꝛ erant sicut oues non habentes pastoreꝫ. Et tunc fm̄ lucam excepit illos fatigatos / ꝛ docuit inscios de regno dei / ꝛ sanauit eos qui indigebant cura. ac postea ieiunos refecit.) ¶ Deinde huius sequele causam assignat. (Quia videbant signa/ que faciebat.) Exo. vij. multiplicabo signa mea ꝛ ostenta ī terra. (Super hijs qui infirmabanꝰ.) Neqꝫ enim

phice remedio sanabat egrotos. Sed diuina virtute que procedebat de terra carnis eius. Ecclesia. xxxviij. altissimus de terra creauit medicinam. Luc. vj. virtus de illo exibat ꝛ sanabat omnes. ¶ Nota al- nō allegoriam legorice primo/ quia christum ante quam transitu mortis seculum presens relinqueret / pauci iudeorum sequebantur. Sed tamen mortuus est ꝛ resurrexit venit in deserto gentium vbi eum sequebatur multitudo totius mundi: nunc enim impletum est illud quod timuerunt iudei. Jo. xj. Si dimittimus eum sic omnes credent in eum ꝛ eiusdem. xij. Uidetis quia nihil proficimus/ ecce totus mundus post eum abijt.

Seq̄la xp̄i tri plex est Jtem aduertendum quia triplex est christi sequela. prima fidei. Qui enim credit in eum sequitur. Jo. Seq̄la 1ª est fidei 1. 2. Ambulate dum lucem habetis ꝛ hoc ambulare ē credē: vnde subdit. Dum lucem habetis credite in lucem. Sed non sufficit credere/ nisi ēt sequamur xp̄m bene viuendo. j. Jo. 1. Qui dicit se nosse eū ꝛ mādata eius nō custodit mendax est: ergo qui dicit se in ipso manere dz sicē ille ambulauit ꝛ ip̄e ambulare. Hꝫ ē igitur 2ª xp̄i sequela/ a qua multitudo magna declinat: sed sac° tpe isto xlme relicto demo/ iam multitudo magna ad xp̄m reuertit dolens Seda seq̄la de preteritis culpis/ deserens mundanum mare/ sequens xp̄m p vias humilitatis/ castitatis/ pacientie/ ꝛ charitatis / ꝛ largitatis. Mat. 19. Ecce nos reliquimus oīa ꝛ secuti sumus te/ qd ḡ erit nobis? Sed nullus pōt/ aut credendo/ aut viuendo seq xp̄m/ nisi ip̄ē aduocet ꝛ doceat. vn̄ Ambro. li. de bono mortis. Sequimur/ inquit/ te d̄ne iesu/ sꝫ vt sequamur accersē/ q: sine te nullus ascendit. Tu. n. via es/ vitas/ ꝛ vita/ potestas/ fides/ p̄mium. Suscipe tuos q̄si via / ꝯfirma q̄si veritas/ viuifica q̄si vita. ¶ 3ª sequela xp̄i mors est. Qui 3ª seq̄la enim crediderit/ ꝛ bene vixerit/ moriens sequetur xp̄m in gloria. Qui ait. Jo. xij. vbi ego sum/ illic ꝛ minister meus erit. Et iterum. Qui sequitur me habebit lumen vite. Jtē in firmi sunt pcōres/ ꝛ si non carne/ tn̄ corde ꝛ aīa. Hiere. x. hec infirmitas mea est/ portabo illam: in hijs vero magna signa fecit xp̄s/ q: publicanum elegit euangelistam: persecutorem fecit doctorem ecclesie. Negantem petrum cōstituit fideliū principem. Et peccatricem mulierem se osculari permisit: ꝛ latroni in cruce paradisum promisit. Jsta sunt signa pietatis ꝛ mīe/ largitatis ꝛ gratie: pp̄ que oēs sequimur xp̄s. ¶ Deinde cum di. (Subijt ḡ.) ponitur mōtis ascensus/ ꝛ duo tāgit: p° ipsam ascensionem. (Subijt ḡ) .i. sursum iuit. (Jn montē iesus) reliquit turbā in valle/ ꝛ cum paucis discipulis montē ascendit: q: vt dicit Chryso. ad vacandū ꝯtemplationi fugienda est multitudo: ꝛ solitarius locus eligendus. Jtē ponit cōsessionem. (Et ibi sedebat cū discipulis suis.) Beda sedebat diligenter loquens eis / ꝛ eos ad seipsum conuertens. ¶ Nō tropologice / q: virtus hꝫ vallem ꝛ monte. Jn valle Uirtus hꝫ vallē ꝛ mōtē enim virtutis est qui aliena non cupit. Sed necessaria tamē vite sibi possidet. Sed i alto virtutis est/ qui omne quod habet dat pauperib⁹. Jtem in valle est qui seruat castitatem matrimonij Sed est in monte virginitas. Jtem in valle est qui patienter tollerat iniurias. Sed est in monte qui gaudet in contumelijs. Rursus qui mortem

nō abhorret ē in valle. Sȝ q cupit dissolui ⁊ eē cū xpo est in mōte. Jtē rū q mūdi gliam nō querit in valle est q vo ēt oblatā respuit ⁊ superne niētē calcat est in mōte. Jtaqȝ multitudini fideliū sufficit esse in valle. Solus aūt iesus cū paucis discipulis celsitudinē vtutis ascēdit. Apoc. xiiij. vidi sup mōtē syon agnū stātē/ ⁊ cū eo cētū q̄dragintaquatuor millia habentes nomen eius ⁊ nomē patris eius scriptum in frontibus suis: hij sequunt agnum quocunqȝ ierit. ❡ Jteȝ nota anagogice / qr

Nō anagogice.

mōs iste significat celsitudinē celestis p̄rie/in qua deus vr. Gñ. 22. Jn mōte dñs videbit: qr nos sui videntes faciet. Jtē mōtē xps ascēdit ab istāti sue ɔceptionis/ qr claritas diuine visionis semp illi patuit. Eccle. 24. Ego in altissimis hito. Jtē in h mōte visionis p̄ria nr̄a fundata est. Gal. iiij. illa q̄ sursum est hirl'm libera est / q̄ est mr̄ nr̄a. vñ Eze. xl. facta est sup me manus dñi/⁊ adduxit me in terrā isrl'/⁊ dimisit me sup mōtē excelsum sup quē erat q̄si edificiuȝ ciuitatis vgentis ad austrū. Jn p̄nti fit super nos manus dñi/duȝ opus gr̄e iustificātis fit in nobis sine nobis. ps. fiat manus tua sup viꝝ dextre tue/postea i futuro adducemur in terrā isrl'. i. videtiū deū. ps. Credo videre bona dñi in terra viuentiū/vbi est mōs diuinitatis ɔtēplate/vbi ciuitas societatis btē/cui⁹ edifitiū vgit ad austrū/qr ibi ē claritas splēdoris eterni/⁊ charitas feruoris eterni. Jteȝ q sequutus fuerit xpm trāseuntē mare seculi/ hunc mōteȝ aliq̄n ascēdit. Exo. 15. Jntroduces eos ⁊ plātabis in mōte hereditatis tue fermissimo hitaculo tuo quod opatus es dñe. ❡ Deinde ponit ppinquitas festiui tpis. (Erat auteȝ

primū pasca) .i. phase/ ⁊ festum azimoꝝ: fm aūt q̄ dicit beda. paucis dieb⁹ ante h festū decollatus fuit ioannes/⁊ post annū/sequēti. s. pasca crucifixus est xps. vñ Joānes ante xpm mortuus est p annū. (Dies festus iudeoꝝ) qr pp liberationeȝ ab egypto ipo die factā/ p̄cipuū festuȝ erat illud. ❡ Nota qr pasca trāsitus īterpretat: ⁊ qr iesus trāsierat mare seculi/vt euāgelista oñderet illū trāsitū esse allegoricū/ signanter ex circunstātia tpis lectorē admonuit dicēs. Erat aūt primū pasca dies festus iudeoꝝ: vbi p̄mo allegorice intelligēdū/qr iudei ɔfitētes īterpretātur/⁊ h īterpretatio fidelib⁹ ɔgruit nō iudeis carne/sȝ spū. Phil'. ij. Ois lingua ɔfiteat/qr dñs nr̄ iesus xps/ in glia est dei p̄ris. Jtē dies festus fideliū tps ē gr̄e/in q̄ vacāt ab opib⁹ mortuis/vt seruiāt deo viuēti. Jteȝ dies iste pasca est/qr trāseunt ab īfidelitate ad fidē. Eccle. 24. Transite ad me oēs q ɔcupiscitis me. Jtē aliq̄n dies iste multuȝ distabat. Sȝ qr xps de primo erat trāsiturus mare mūdi moriēdo/⁊ resurgēdo/ac in celū ascēdēdo/idē feūȝ est ppinquū festū. Ro. 13. ppior est nr̄a salus q̄ cū credidim⁹. ❡ Jtē tropologice cōfitētes sūt penitētes q dñt peccauimus/iniuste egimus/iniquitatē fecimus/dñe in oēm iustitiā tuā: festū istoꝝ pasca est/vt trāseāt a luxuria in castitatē: ab auaritia in largitatē: a superbia in humilitateȝ: ab iracūdia in māsuetudinē: q̄ deniqȝ festū cupiūt tollere demones q dñt quiescere faciamus oēs dies festos dei a terra. Sȝ diuina gr̄a p̄ueniens facit illud de primo. Act. 17. nō lōge ē ab vnoquoqȝ nr̄m. ❡ Jtē anagogice solēne pasca celebrabimus in celo/cui⁹ pasce vigilia est oē festū

Nō tropologice.

Nō anagogice.

qd h in terris

4

qđ hic in terris agit: ibi sunt cōfitētes/ nō fidē/ aut crimina/ sꝫ dei laudē ingiter. Erat aūt añ xp̄i adnētū multū distans b pascha: qꝛ nullus/ q̄tūcūq3 iust⁹ trāsibat ad celi gliaꝫ. Sꝫ cū xp̄s trāsiuit illuc moriendo/ factū est ꝓpinquū oībus. Mat.xij. non longe es a regno dei.

Sermo. 3. quarte dn̄ice in xl^ma^ ꝛ in ordine.128.

SEcūdo cū dī. (Cū sublenasset ꝗ) ponit indigētia p̄ntis multitudinis: cu⁹ incōmodū alij tres euāgeliste magis exp̄sserūt: dn̄t.n. ꝙ cū p multā horā detinuisset xp̄s turbas/ vespe facto.xij.discipuli accesserūt ad eū dn̄tes: desert⁹ est locus iste/ ꝛ hora iā preterijt: dimitte turbas/ vt euntes in castella ꝛ villas ꝛ vicos ꝓximos emāt sibi escas: Iesus aūt dixit eis: nō hn̄t nece ire: vos date illis māducare. Quibus dict̄/ sequit qđ ioānes narrat. (Cū sublenasset ꝗ ꝛc̄.) ita ꝯtinuat Aug. 2° lib. de ꝯsensu euāgelistaꝝ vbi q̄tuor facit. p° enī ponit cōsideratio incōmodi. 2° reqͥsitio cōsilij (dicit ad phylippū). 3° ponit. Rn̄sio discipuli (Rn̄dit ei philippus. 4° ponit oblatio deficientis subsidij (dic̄ ei vnus). In p̄ma vero pte duo tāgit p̄mo deuotiōis suspectū. 2° miserationis respectuꝫ. (Et vidisset.) dicit ꝗ. (Cuꝫ sublenasset ꝗ oculos iesus.) ista eleuatio corpis/ indicat eleuationē oculoꝝ mentis: qđ eniꝫ est oculus in carne/ b est intellect⁹ ī mēte: duplex vero est intellectus/ factiu⁹.s. ꝛ contēplatiuus. p^m oculum prudentia/ alteꝝ sapīa eleuat: ideo ait Gre.vj.li.mora. due vite/ actiua.s. ꝛ contēplatiua/ cum seruant in mēte/ quasi duo oculi hn̄tur in capite. Hos aūt oculos non subleuant/ sed deprimūt q terrena operantur/ ꝛ solis transitorijs speculādis intendūt. p̄s. Oculos suos statuerūt declinare in terraꝫ. Sed dei filius mētis vtrūq3 oculū subleuauit/ qꝛ eius vita opus sublimatuꝫ fuit/ paupertate/ pacīa/ humilitate/ castitate/ charitate: ita vt opiꝫ hui⁹ verticem nullus possit attingere. Sed ꝛ contēplatio eiuꝫ in alto posita fuit/ qꝛ deitatē aperte contemplatus est: iō ait oculi mei semp ad dn̄ꝫ. Itē aliter dici pōt/ qꝛ duo oculi mentis sunt intellectus ꝛ intētio. Sicut dicit glo. Mat.6. Oculū itaq3 intellect⁹ xp̄s subleuauit/ qꝛ noticiā rerū nō ad inferiorib⁹ causis/ sed in cā cārum accepit: oculū etiā intentionis subleuauit/ qꝛ oē quod gessit ad deū retulit. p̄s. Ad te leuaui oculos meos/ qui hītas in celis. ¶ Iteꝫ tangit respectus cōpassionis. (Et vidisset.) cōpatens ꝛ misertus. (qꝛ multitudo maxima venit ad eū). Aug.ij.li.de ordine. b est/ inquit/ menti intelligē qđ sensui videre: iō iste sensibilis multitudīs aspect⁹ qđ sit ītelligēdū sp̄ūalr indicat: videbat.n. xp̄s ī sp̄ū maximā multitudinē fideliū ad se vētur aꝫ. Esa.lx. Tūc videb ꝛ afflues/ ꝛ mirabit/ ꝛ delatabit cor tuū/ qn̄ ꝯuersa fuerit ad te multitudo maris/ fortitudo gentiū venerīt tibi. Multitudo maris est m̄ltitudo gētilitat̄: fortitudo gētiū est romanū iperiuꝫ ꝗ vidit xp̄s multitudinē gentiū ad se ꝯuertendaꝫ/ ꝛ principes scl̄i ad sua mādata vēturos. Et aduerte qꝛ ista multitudo fideliū b loco dī esse maria. Magna qdē fuit ista m̄ltitudo in p̄mitiua ecclīa apud iudeos: vt dī. Act.v. Maior vō fcā est p vniuersuꝫ orbē p̄dicātibuꝫ aplīs. Maxia aūt fuit regib⁹ ꝛ p̄ncipib⁹ scl̄i veniētibus ad fidē. ¶ Deide cū dicit. (dicit ad

phylippū.) ponit' circa futuꝝ opus regsitū cōsiliū. Et tria tāgit p°.n.cō sulēdo petit emptiōis preciū dicēs (vn̄).i.q̄ (emem⁹ panes vt mādu cēt hij) nec puto phylippū de h' spāl'r reqsitū/ q2 min⁹ fidei extiterit ceteris/ q de pmis aplis fuit vocatus a xp̄o stati p⁹ andreā z petrū: vt di Jo.ij. Sʒ iō spāl'r iterrogat'/ q2 pia cōpas siōe ai p ceterꝫ erat sollicit⁹ de inopia turbe q̄rens vn̄ hēret victum. Mistica ēt rō hui⁹ est/ q2 gētes ad xp̄m pm⁹ ipse adduxit. Jo.12. Et h' multitudo cui⁹ cibus q̄rebat'/ gentiū designbat fidē: vn̄ q h' di iaʒ erat figura futuri. Jste.n. gliosus apl's scithos semp inuictos/ q̄s nec philippus rex macedonū nec/ fili⁹ eius magn⁹ alexāder supare potuerūt/ xp̄i dn̄atiōi ibiecit/ z eisdē iugū imposuit fidei. Jtē hāc interrogatiōeʒ dicit fuisse tētatiōis expimentū. (h' aūt dicebat tētās eū). Tētauit etiā deus abrahā vt di' Gen̄. 22. Sic z hūc aplm tētauit/ nō vt eū falleret aut ei⁹ occulta cognosceret/ sʒ vt eius itētio alijs patēt. Jtē eādē interrogatiōnē ex pte xp̄i dic̄ nō hūisse aliqd dubiū. (Jpse.n. sciebat qd eēt facturus). Dan̄.13. de⁹ eterne q abscōditoꝝ es cognitoꝝ/ q nosti oīa antequā̄ fiāt nō solū aūt nouerat qd eēt factus / sʒ ēt nouerat qd philipp⁹ eēt dictur⁹. Jo.ij. n̄ ē ei op⁹ vt qs ei testimoniū phibēt de hoīe/ ipse.n. sciebat qd eēt in hoīe. ¶ Deinde cū dicit. (R̄n̄dit ei philipp⁹) ponit' r̄n̄sio

3 discipuli: cui⁹ intētio ē q panibus venalib⁹ multitudo ista saciari nō posset vn̄ alio mō erat eis p̄uidēdū. Qd aūt emptꝫ panib⁹ turba ista saciari nō posset/ ex trib⁹ declarat iste apl's. p° q2 mltū pciū optēt distrahi/ z h' ē (ducētoꝝ denarioꝝ panes).i. panes ducētis denarijs ēpti/ z forte nec obolū q3 hēbāt apli. 2° idē ostēdit q2 ex tāto ptio ēptis panib⁹ nō posset oib⁹ distribui: iō ait (nō sufficiūt eis) 3° idipʒ ostēdit/ q2 modicū ex ipis posset pcipi (vt vnusquisq3 modicū qd accipiat) q̄ si panib⁹ venalibus puidet' cibus turbe/ pʒ q̄ p eis magnū pciū distrahit: nō oibus ex eis distribuit' z modicū qd ex ipsis pcipit'. ¶ Aduertēdū aūt q hāc r̄n̄sionē quā ioānes dic̄ esse philippi/ marc⁹ cōmemorat a ceteris discipulis ēt fuisse dictā. Et vt ait aug. pōt itelligi h' z ore ceteꝝ philippū r̄n̄disse: vl' marcū pl'alē nūeꝝ p singlari posuisse. ¶ Nōndū q2 sic̄ xp̄s ad puteū samaritane aliā petebat z pmittebat aq3/ aliā vo mlr q̄rebat Sʒ h' loco fm tropologicū sensū: alios panes xp̄s docet: alios vo philipp⁹ itelligit. 3^x.n. panis ē: vn⁹ q ē aialis vite sustētamētū: d q̄ Ecc. 29. Jnitiū vite hoīs panis. Alter pāis ē spūal' vite nutrimētū: h' aūt est grā dei de q̄ ps. panis cor hoīs cōfirmat. 3⁹ panis est s'ne sacietatis delectamētū de q̄ Sap. 16. panē de celo pstitisti eis/ oē delectamētuʒ i se hn̄tē/ z oīs saporꝫ suauitatē. pm⁹ panis pciū hʒ laborē.s. pstitis tpis. Gen̄. 3. i sudore vult⁹ tui vesceris pane tuo: iō q nō laborat nō mādu cet: vt ait apl's. Sʒ si z 3^l panis nō ē pciū/ q2 gratꝫ datur. Nō ex opib⁹ iusti^c q̄ fecim⁹ nos/ sʒ fʒ suā miaʒ saluos nos fec̄: nō hēm⁹ q̄ ex n̄ris opib⁹ pciū qd tribuam⁹ p pāib⁹ grē z glie. Sʒ si aliq̄ ptio ipi panes emūt'/ pciū n̄re salutꝫ xp̄s ē: itaq3 cū dic̄ xp̄s (vn̄ ememus panes vt mādu cēt hij). Si de pani b⁹ itelligit aialis vite. R̄n̄dēdū ē/ q2 labore corpis z anxietate ai emūt'. Si vo itelligit de pāib⁹ salutaribus grē z glie. R̄n̄dēdū q si hēm⁹ pciū emēdi: paupes.n. sum⁹. Sʒ dono tri

huiusmodi: ꝙ si tñ aliqđ ꝑciū ē, ipsemet xp̄s ē ꝑtiū nr̄e salutis, i q̄ sūt oēs the
4 sauri sapiē ꝛ sciē dī absconditi. ¶ Nō ēt qꝛ rn̄sio philippi allegorice intellecta verissima est: venales .n. panes .i. p̄ntis vite sustētamēta nō sufficiūt hoī q nō in solo pane viuit, sꝫ etiaꝫ in oī verbo qđ procedit de ore dei: hoꝝ tꝑaliū reꝝ tres tangit defect⁹. Primus qꝛ care emunt: ducētis .s. denarijs qui numerus ex simplo cōstat ꝛ duplici: decies .n. xx. ducenta sunt: decē aūt est ōis numerus, q̄ꝝ vnus ad corpus, alteꝝ ad aīaꝫ relatū viginti sꝫ ꝙ ex oī labore corpis, ꝛ anxietate mētis empti panes ꝑcio emunt ducētoꝝ dnarioꝝ. iō dī Ecc. 6. Ōis labor hoīs in ore eius. 1⁹ defectus bonoꝝ tꝑaliū est, qꝛ nō sufficit oibus: iō videm⁹ plures idigentes eo ꝙ alij habūdāt: hac ēt ex cā bella sunt ꝛ ꝯtētiones: iō ait philippus, ꝙ panes nō sufficiūt eis in cōi. Tertius defectus eoꝝ, qꝛ ēt nō sufficiunt singulis: nullus enim mundi amator est cui nō videat ex eis modicū aliqđ pcepisse qꝛ nō satiant istis panibus hoīes: cui⁹ cā est, qꝛ panes reꝝ tꝑaliū famē ꝛ esuriē ad defectū hn̄t i se ꝯmixta ꝛ empastata sꝫ i eis inseparabilr: iō q panes istos mādūcat, fame cibat ꝛ defectu: qđ ꝙ mirū si semꝑ esurit, qđ ēt miꝝ si panes isti care empti, ꝛ nō sufficiētes oib⁹ singulisq₃ deficiētes nō satiāt? ve ita ꝙ philippus os lāpadis ē. Sic eni nomē ei⁹ iterpretat: nā h sermo xp̄i ardet vt facula, cupiditatis amorē cōsumēs quē ostēdit inutilē: dic .n. qꝛ h tꝑalia quantūcūq₃ magno ꝯquirant ꝑcio, mēti nō sufficiūt hūane. Sꝫ dicat os lāpadis, lucerna lucēs ꝛ ardēs, qđ nob sufficiēs sit os istud iflāmatū. Jo. 14. dn̄e, inqt, ostēde nobis pr̄em ꝛ sufficit nob: nō sufficiūt, iqt, ppl'o huic panes ducētoꝝ denarioꝝ. Sꝫ tribue ꝛ ostēde nobis sine ꝑcio vinū paneꝫ q est visio deitatis, ꝛ sufficit nobis. Esa. lv. Qui nō hētis argētū, ꝑparate, emite, ꝛ comedite: venite ꝛ emite absq₃ argēto, ꝛ absq₃ vlla ꝯmutatiōe vinū ꝛ lac: q̄re appēditis argētū nō in panibus, ꝛ labore vr̄m nō in saturitate? audite audiētes me, ꝛ comedite bonū, ꝛ delectabit in crassitudine aīa vestra.

Reꝝ tēporaliū tres defectus.

¶ Ser. 4. 4ᶠ. dn̄ice i. xl. ꝛ iordi. 129.

Dicit ei vn⁹ ex discipulis suis andreas) postq̄ ostēdit euāgelista defecē a diuino ope hūanis ꝯsiliū: nunc ostēdit ab eodē ēt defecē hūanū adiutoriū: vbi aduertēdū ꝙ p⁹ rephēsionē philippi, xp̄s ꝫ marcū ait discipulis. Quot panes hētis, ite videte. Et cū cognouissent, dixerūt si hēmus h nisi .v. panes ꝛ duos pisces, q̄ꝝ respōsionē ioānes attribuit andree soli, quā ceteri euāgeliste plurale numeꝝ ꝓ singulari ponētes ex discipuloꝝ persona retulerūt: vt dic Augus. circa h aūt tria tāgit ioānes. Primo qdē discipuli cōsanguinitatē (dic ei vnus ex discipulis ei⁹ andreas) ape fuit ex p̄mis discipulis: vt pꝫ. Jo. j. (fr̄ symonis petri) iterpretat āt andreas rn̄dēs pabulo: cui⁹ noīs rō ꝓposito ꝯgruit: id .n. xp̄o rn̄dit. vn̄ datū est ppl'o pabulū. Jtē tāgit alimēti paucitatē. (Est puer vnus hic) aliquis .s. ex cōdiscipulis, quē qdeꝫ putāt fuisse btūm marcialē, cui⁹ corpus apud lemonicas requiescit. (Qui hꝫ). pro cibo aplici ꝯuentus. (quinq₃ panes) ecce alimēti paucitas (ordeaceos). ecce alimenti vilitas. (Et duos pisces). ecce cōdimenti sobrietas. Jtem tangit huius alimēti inutilitatē. (Sed hec) .s. panes ꝛ pisces. (quid sunt iter tātos) quasi di. eis nō sufficiūt

⁊ inutilr eis distribuenf. Erant. n. vt ait Matthe⁹. v. milia viroꝝ/exceptis puulis/⁊ mulieribus. Attēde vt dicit Chryso. in hijs vbis discipuloꝝ xpi sobrietatē/⁊ paupertatē/⁊ largitatē. Sobrietatē qdē/q² totus fa cer ille ꝯuēt⁹ qnqꝫ tm̄ panes/⁊ duos pisces pro sua refectōe hēbat. Paupertatē vo ꝯsidera/q² nō triticeos panes/⁊ carnes hēbāt/sꝫ ordeaceū panē/⁊ pisces. Largitate aūt recognoscim⁹/q² nō celauerūt qd̄ ꝑ ipsis seruabaf. Sꝫ obtulerūt distribuendū turbe. Qd̄ ēt ait andreas. (Sꝫ h̄ qd sunt iter tātos. nō ex infidelitate/sꝫ ex veritate ꝓcessit: nihil. n. illa erāt tante multitudini/si diuina vtus nō augmētasset ibaꝫ. ¶ Nō moraf q sunt panes/⁊ q pisces. Sicut aūt iaꝫ dcm̄ ē. Triplex est genus panis. p^m qdē est aialis vite. Et hic panis qntuplex est. naꝫ ad sensibilē vitā ptinet id qd̄ reficit visuꝫ/auditū/gustū/ odoratū/ ⁊ tactū. Et q² ista refectio aialis est: iō panes sūt ordeacei: nā ordeū cibus est iumētoꝝ. duo vo pisces ad cibū ptinētes/vite sensibilis sūt necessitas ⁊ voluptas: puer aūt est q hꝫ h̄ alimētū/qm̄ q solū hūc cibuꝫ q̄rit/puer est sensu. Sꝫ q crescit i cognitōe vitatis/obliuiscens q̄ erant paruuli/aliū cibū q̄rit. Sic dcm̄ ē Aug. Cibū suꝫ grādiū cresce ⁊ manducabis me: iō ait apl's nolite pueri effici sensibus/sed malitia puuli estote. Jtē tāte multitudini hoīuꝫ ⁊ aialiū nō sufficerēt alimēta terrena/nisi diuina vtus quottidie p̄staret augmētū/q̄ ex vno semine multū fructū pducit. ps. Oculi oīm in te spant dn̄e/⁊ tu das escā illoꝝ in tpe oportuno/aperis tu manū tuā/⁊ iples oē aial bn̄dictione. Rursus q² hoies tāti. i. magni valoris sūt

Panis triplex genus.

1

supra ceteras creaturas/ hoc ipm tpale alimētū eis nō sufficit. Sꝫ nihil dꝫ reputari pre amore cibi spiritualis: q² maior est refectio mentis/q̄ vētris. Et iō ad 2^m gen⁹ panis salutaris accedam⁹/ quo mēs nr̄a i pn̄ti alif ⁊ nutrif. Sūt vero qnqꝫ panes gr̄e. pmus est sacre doctrine. Eccl'. xv. Cibauit illū pane vite ⁊ intell's. 2⁹ est charitatis Mat. 7. Si qs vestrū petit panē/nōqd lapidē dabit illi. ⁊ gl. petēti charitatē tribuit ds. 3⁹ panis est eucharistie. Jo. vj. Ego suꝫ panis viuus q de celo descēdi. 4⁹ panis est opate iustitie. Jo. vj. Opamini cibū q nō pit/sꝫ pmanet in vitā eternā: hūc paneꝫ petim⁹ dicētes: panē nr̄m quotidianū da nobis hodie. 5⁹ panis est assumpte pnie. Esa. 30. Dabit tibi dn̄s panē arctū ⁊ aquā breuē: arcta. n. vita est pniuꝫ: ⁊ ꝑ breui tpe lachrymaꝝ/ succedet letitia sempiterna. Jtē puer est qlibet iust⁹ / nō sensu puer/sꝫ malitia: puer ēt ē seruitute. q̄diu. n. h̄ viuit/⁊ si non culpe: tn̄ corruptiōi subit: vt dicit apl's Ro. 8. Puer nihilomin⁹ est qlibet iustus ministerio ⁊ obsēqo dī: huic puero danf isti panes pro viatico: nā ordeaceus panis cibus est seruoꝝ ⁊ adhuc aiale ⁊ nōduꝫ spūale corpus hn̄ti iusto ꝯuenit iste cib⁹. Jtē piscis aquatile aial est/qd̄ viuit ⁊ natat sub aqs: quo intellr mot⁹ cōpūctionis. Eccl'. 22. pūgens oculum deducet lachrymas/⁊ q pūgit cor pfert sensuꝫ: pūgif aūt cor aut timore/aut amore: iō vt dicit Greg. iij. lib. dialo. Duo sūt gn̄a cōpūctionis designata p duos pisces. Prima cōpunctio est/dū aia suoꝝ maloꝝ meminit/⁊ in lachrymis sese afficit/q² ppeti eterna supplicia formidat. 2^a cōpūctio est qn̄ post lō- 1

gos meroꝛes fit securitas venie/z i amoꝛe celestiū aīns iflāmat:z q̄ p⁹ ꝑus flebat ne deduceret ad suppliciū/postmodū amarissime z amplius q̄ʒ timoꝛe gehēne plāgit/qꝛ differt a regno. Isti sūt duo pisces timoꝛ z amoꝛ:q̄ꝝ pm⁹ in aq̄s iferioribus/alter i aq̄s q̄ sup̄ celos sūt viuit z natat. Itē istos pisces hʒ gcū q̄ꝫ puer ē:aī/videlʒ/puri z seruilis. ¶ Pñt nihilominꝰ sm gl .panes itelligi quīqꝫ libri legis:z duo pisces psalmi z ꝓphia. Sʒ put res deseruit tpi pñti.v.panes z duo pisces ad solā pñt referri pniaʒ:oꝛdeū eniʒ hʒ viʒ mūdificatiuā/z ex eo fit cibus z potus febricitātibꝰ/Sic pnia emūdat pctā z reficit penitētes. Eiꝰ v̄o panes sūt.v.pmꝰ ē timoꝛ dānatōis Thob.ij. Cūqꝫ occultassʒ coꝛpꝰ mā ducauit panē cū luctu z tremoꝛe. Nō reficit aūt iste panis nisi 1⁹ apponat/q̄ ē spes venie z remissiōis: timoꝛ.n.sine spe nō adducit pniaʒ Geñ.xviij.ponā bucellā panis z cōfortet coꝛ nr̄m. 3⁹ panis isipidꝰ est doloꝛ.s.ꝯtritōis.ps.surgite postq̄ʒ sederitis q̄ māducatis panē doloris.z Treñ.j.Ois ppl's eiꝰ gemēs z q̄rēs panē.4⁹ panis hoꝛridꝰ z imūdus vr̄/z ē pudoꝛ ꝯfessiōis/quē cupiebat filꝰ ꝓdigꝰ.Luc.xv.dicēs.q̄ʒti mercēnarij i domo p̄ris mei abundāt panibꝰ/quē gustauit cuʒ dixit. pr̄ peccaui i celū z coꝛā te/iā nō sū dignꝰ vocari filꝰ tuꝰ.5⁹ panis valdedurꝰ est ad masticādū laboꝛ.s.satisfactōis.Geñ.3.In laboꝛibus comedes panē tuū.s.ieiunādo/vigilādo/pegrinādo/elꝰ̄ynas largiēdo/ z iniurias tollerādo. Itē panes isti qꝛ sūt oꝛdeacei.iō isipidi sūt. Job. 33.abhominabilis fit ei i vita sua panis z cibꝰ ań ꝯsiderabilis.Sʒ tn̄ opꝰ ē talibꝰ nutriri panibꝰ/vt subuertat exercitꝰ vitioꝝ.nā z q̄ sūt in castris austerā vitā agūt. Judic.vij. videbat mihi q̄si subcinericiꝰ pāis ex oꝛdeo:volui z in castra madian descēdere:cūqꝫ puenisset ad tabernaculū/ pcussit illō atqꝫ subuertit/ z terre fūditꝰ coequāuit. vbi ꝯsiderādū/qꝛ madian iterptat migtas:iō castra madian sūt exercitꝰ vitioꝝ: panis aūt ex oꝛdeo ē v̄tus pnie : q̄ subcinericiꝰ.i.subcinē coctus dr̄. Cinis.n.est relique ignis. Igniculus v̄o q̄dā est vita nr̄a. Sʒ tandē cum moꝛimur/abeūte igne ō coꝛpe nostro/solū remanet cinis. Interiʒ tn̄ i cineribꝰ est igniculꝰ vite/ q̄bꝰ cogitur panis pniuʒ/qꝛ ꝯsideratio future moꝛtis dū adhuc viuimꝰ decoq̄t ꝓpositū pnie. Job. xlij. Idcirco me repꝛhēdo z ago pniaʒ in cinere z fauilla. Isto pane si q̄s cibatꝰ fuerit/aīose aggredit vitioꝝ exercitū/ foꝛtiter pcutit z subuertit viriliter/vsqꝫ ad fūdamēta. Itē isti panes/ qꝛ oꝛdeacei sūt/nō facile sumūt in cibū/nisi cōpanagiū apponat duoꝝ pisciū/p q̄s designat duplex ꝯsolatio pniuʒ/in q̄ oē amaꝝ sapit eis:pmus piscis ē cōplacētia scē opationis/cū icipit eis sapere pctā dimittē/ z bonū facē.vn̄ Aug.ix.lib.ꝯfes.xp̄e ds adiutoꝛ z redēptoꝛ meꝰ/ q̄ʒ suaue mihi subito fcm̄ ē carere suauitatibꝰ nugaꝝ meaꝝ/z q̄s amittere metus erat/iaʒ dimittere gaudiuʒ erat. Eijciebas.n.eas a me: tu vera z sūma suauitas. Eijciebas z intrabas p eis oī voluptate dulcioꝛ/sed nō carni z sanguini/oī luce clarioꝛ oī secreto intimioꝛ/oī honoꝛe sublimioꝛ/sʒ nō sublimibꝰ i se. 2⁹ piscis est ꝯfidētia diuine recōciliationis: q̄si.n.penitēs ꝯfidit se deo recōciliandū esse/nihil ē asperū pnie q̄ ei nō sapiat. Hiere.31.Cōuertā luctū 4

nerũt nã et ipsi iclinati sunt/ ꝛ digito pscrutãtes seipsos/ cognouerũt se nõ eē ydoneos ↄ̃cusatores. Et illi qdē iudei sic egerũt qḋ mlti xp̄iani ↄ̃tẽnũt: q̄ñ enĩ hẽant opa iniꝗ sine timore iudicãt facta primoꝝ. ℭ Legif aũt in vitis patrũ ꝙ abbas moyses: vel aliꝰ ꝑoꝛ/ aliqñ vocatꝰ vt cũ ceteris mõachis ↄ̃iudicaret de crimĩe vniꝰ frĩs. Duobꝰ saccis onera tus ĩtrauit ↄ̃uẽtuꝫ. Et ĩ posteriori qdeꝫ sacco grania erãt põdera/ ĩ anteriori võ leuia q̄dam posuerat. Cũq̃ʒ oẽs mirarenſ sic intrantem: erat enĩ magne reuerẽtie vir. Saccus/ inqt/ posterioꝛ pc̄ã mea grauia

Exemplum ĩ vitis patrum.

2 ↄ̃tinet q̄ ego videre cõtẽno/ at vero quē añ me cerno/ culpa est fratris mei quã discutere presumo. Cuius dicto ceteri cõpuncti cum mãsuetudine terminauerũt culpã delinquentis. Unde Beda. Multi/ inqt/ persequuntur culpã fornicantiũ/ ꝛ nõ aduertũt quia pro castitate corporis eoꝛuꝫ mens turpiꝰ per supbiam fornicaſ. Alij vero damnant auaritiã/ furtum/ ꝛ vsuram: Et ipsi odio fratris corrupti sunt. Nõnulli nocẽtes alijs vidicãt/ sꝫ in se nocẽtibus parcē nolunt. Gulam ꝛ ebrietatē qdam detestãtur/ quos tñ inquinat turpiꝰ hypocrisis vitiuꝫ. Ergo aliũ iudicaturꝰ primo ad suipsiꝰ ↄ̃sideratiõeꝫ iclineſ/ ꝛ quãto se maioꝛ/ tãto/ citiꝰ cõpũgaſ. Jtē tangit

3 xp̄i solitudinē. (Et remãsit iesus solus.) q: solus ipse sine pc̄õ. ꝑs. Singulariter sum ego. Jtē tãgit mulieris statũ. (Et mulier in medio stãs) illi quideꝫ cõpuncti sunt/ sed nõ ad veniam/ ideo abierũt: hec vero mulier cõpuncta est ad pñiam/ iõ stetit cum iesu. Ecce iteꝝ iesus cũ peccatrice muliere sicut heri solus inueniſ/ quia solis peccatoꝛibus .i. eis qui se peccatores pie fatentur presto est vt saluet. Mat. 21. Amē dico vobis senioꝛibꝰ ꝛ pñcipibꝰ sacerdotũ/ quia publicani ꝛ meretrices precedēt vos in regnũ dei. ℭ Deinde cum dicit. (Erigēs aũt se.) ponitur cause examinatio. Et quattuoꝛ tãgit ꝑmo xp̄i erectionē. (erigēs ãt se iesus.) Jaꝫ bis se erexit xp̄s. primo diffiniēs iustitiaꝫ/ nũc collaturus misericoꝛdiã. primo ↄ̃tra impenitentes vt vindicet. 2° ad penitētes vt iustificet. Luc. ꝑmo erexit coꝛnu salutis nobis in domo dauid pueri sui. Jtem tãgit accusatoꝛum absentiã. (Dixit ei. mulier vbi sunt qui te accusabãt?) Esa. 33. Ubi est litteratus/ vbi est verba legis ponderãs? quasi dicat nõ cõpararenſ accusatores presentes non sunt in causa. ꝑs. Expulsi sunt equitate iudicij/ nec potuerũt stare. Jtem reqrit damnationeꝫ humanã. (Nemo te ↄ̃dẽnauit) .i. nemo te morti adiudicauit. Jtē ponit mulieris ↄ̃fessionē. (Que dixit. nemo dñe.) ergo accusatoꝛ cessit cause/ ꝛ iudex nõ damnauit. ℭ Ultimo poniſ peccatricis 4

absolutio cuꝫ diciſ. (Dixit ãt iesus.) Et duo facit. ꝑmo. n. tãgit pene absolutiõem. (Nec ego te ↄ̃dẽnabo.) Ecce verus daniel qui accusatã absoluit ꝛ accusatores dãnauit: illum vero non cõdemnat xp̄s/ qui seipsum ↄ̃dẽnauerit. Uñ dicit Gre. Jmmẽsa itaq̃ʒ pietas pꝫ xp̄i/ q: accusatoribꝰ ĩposuit iuste silētiũ/ ꝛ reã absoluit benigne: ꝙ̄ vt diciſ. 2. Re. 24. Meliꝰ est incidere in manꝰ dei: multe enĩ miẽ eiꝰ sunt/ q̄ʒ in manꝰ hoĩs: hoc quidē veꝝ est pro pñti. nã quē manus miē nõ correxerit hic/ seueritatis manus damnabit in futuro de qua Hebꝛe. 10. Hoꝛrendum est incidere in manus dei viuētis ꝛc.

¶ Nota q꞉ peccatrix ista de numero fuit electoꝝ/ q̄ quos accusatio nō accipit/ nec dānatio pfertur. Ro. viij. Si deus pro nobis quis cōtra nos? quis igitur accusabit aduersus electos dei? Nūqd xp̄s iesus cōdēnabit qui mortuꝰ est p electis/ imo q resurrexit/ qui est ad dextrā dei/ qui iterpellat p nobis? certe ipe nō cōdēnabit electos/ neq꜡ alius quisq꜡. Job. 34. ipso cōcedente pacē/ qs est qui cōdemnet? Jtem precipitur emendatio vite (vade) libera a pena/ ⁊ absoluta a culpa. (Et amplius iam noli peccare) q꞉ non est homo qui nō peccet vt dr̄. iij. Re. 8. iō non pcipit nobis vt nō peccemꝰ/ q꞉ pceptū eēt de ipossibili: s꜡ pcipit nobis vt nolimus peccare qḋ pficimus cū isurgētes passiones nolimꝰ admittere: tūc. n. peccamus nolētes/ s꜡ venialr̄ ⁊ absq꜡ dānatione/ q꞉ mēte seruimus deo/ licet caro lege pctī stringat pp qḋ dicit/ apl̄s. Ro. viij. nihil dānationis est hijs q sunt in xp̄o iesu/ q nō s꜡ carnē ambulāt. lex enim spūs vite in xp̄o iesu liberauit me a lege pctī ⁊ mortis.

¶ Dominica. iiij. in quadragesima s̄m Joan. Cap. 6.

In illo tpe. Abiit iesus trās mare galilee, qḋ est tyberiadis: ⁊ seq̄batur eū multitudo magna, q꞉ videbāt signa q̄ faciebat sup his qui infirmabant. Subijt ergo in montē iesus: ⁊ ibi sedebat cu꜡ discipulis suis. Erat autē proximu꜡ pasca dies festus iudeoꝝ. Cu꜡ subleuasset ergo oculos iesus, ⁊ vidisset, q꞉ mltitudo magna venit ad eū, dicit ad philippū. Unn ememus panes, vt manducēt hi? Hoc aūt dicebat tētans eū. Ipse eni sciebat, qd eēt facturꝰ. Rn̄dit ei philippꝰ. Ducētoꝝ denarioꝝ panes, nō sufficiūt eis, vt vnusq̄sq꜡ modicū qd accipiat. Dicit ei vnu꜡ ex discipulis eiꝰ, andreas fr̄ simōis petri. Est puer vnus hic, q h꜡ qnq꜡ pāes ordaceos, ⁊ duos pisces. S꜡ hec qd st iter tātos? Dic̄ ḡ iesus. Facite hoies discūbere. Erat aūt fenū multū in loco. Discubuerunt ḡ viri, numero q̄si qnq꜡ milia. Accepit ḡ iesus panes: ⁊ cu꜡ gr̄as egisset: distribuit discūbētibus. Silr̄ ⁊ ex piscibꝰ q̄ztū volebāt. Ut aūt iple ti sunt, dixit discipulis suis, Colligite q̄ supauerūt fragmenta, ne peant. Collegerūt ergo, ⁊ ipleuerūt duodecim cophinos fragmētoꝝ, ex qnq꜡ panibꝰ ordeaceis, que sup fuerunt his q mādu cauerāt. Illi ergo hoies cū vidissent, qḋ fecerat iesus signu꜡, dicebāt. Quia hic est vere pphe ta, q vēturus est in mundū.

¶ Sermo primus quarte dñice in xl^ma^ ꝛ in ordine. 126.

1 Bijt Jesus trãs mare galilee qđ est tyberiadis. Et sequebať illũ multitudo magna.) Jo. 6. Jdẽ legiť. Mat. 14. ꝛ maꝛ. 7. ꝛ Luc. 9. Quartũ bñficiũ deus ꝯtulit pr̃ibus in deserto celeste mãna ad mãducandũ. Sicut ait. ps. Pluit illis mãna ad manducandũ / panez celi dedit eis / ꝛ panẽ angeloꝝ mãducauit hõ. prestantius võ est qđ nobis ꝯtulit xp̄s: illũ vero panẽ qui manducauerũt mortui sunt / sed q spũalẽ susceperit cibũ quẽ fidelibus hodie xp̄s ministrat / non morietur in eternũ: de qua refectione agiť ĩ pñti euangelio: cu᷒ tres partes sunt: in p^a^ poniť circunstãtia futuri opis. Jn 2ª adduciť indigentia humani gñis. (Cuz subleuasset ꝗ.) Jn 3ª tribuiť abũdantia diuini muneris. (Dicit ꝗ eis iesus: facite hoĩes discũbere.) Jn p^a^ võ parte quatuor circunstãtias ponit: vnã loci a q̃ abijt: alterã loci q̃ venit: aliã turbe / q̃ aduenit. quartã tpis ꝙ occurrit. p^o^ ꝗ ponit maris transitũ. 2° turbe comitatũ. (Et seq̄bať eũ.) 3° mõtis ascẽsum. (Subijt ꝗ.) 4° tpis ꝯcursum. (Erat aũt px^m^ pasca.) ¶ Propter p^m^ ꝯsiderandũ q² discipuli xp̄i q̃s miserat p̄dicare ĩ iudea cũ redijssẽt retulerũt miracula q̃ in ipsius noĩe fecerũt / retulerũt ẽt vna cũ discipulis ioannis baptiste / eiusdẽ ioãnis mortẽ. Sciẽs iesus se ẽt ab herode inqri vt occidereť / nauẽ ascẽdit cũ discipulis suis / nõ morte perterritus / sȝ ppositũ mortis tp̄s expectans / ꝛ venit bethsaydã ciuitatẽ petri ꝛ andree atqȝ philippi / introiuitqȝ cũ discipuliˀ desertũ magnũ / vt ꝯtẽplationi atqȝ orõni vacaret seorsum a turbis. Nã vt diť marcꝰ. Tot ꝯfluebãt ad xp̄m exeũtẽ ĩ ciuitatibus ꝛ villis / vt nec qdẽ spatiũ mãducãdi hñet. Jtaqȝ ioãnes euãgelista describẽs xp̄i trãsitũ ait. (Abijt xp̄s trãs mare.) lacus ĩ iudea ẽ aquaꝝ dulciũ q fit iordane ĩfluẽte / lõgitudinis cẽtũ ꝛ qnquaginta stadioꝝ / q̃ sũt q̄si 19. milliaria: latitudo võ eius ẽ. xl. stadia. i. v. milliaria. ¶ Nõ fȝ Jsi. li. 18. Ethi. de h̃ lacu dicit. Circuit aũt stadia. c. lx. q̃ faciũt. xx. milliaria. Beda võ dicit. Si qdẽ iterfluẽte iordane duo de. xx. passuũ in lõgũ / ꝛ. v. extẽdiť in latũ. Et hic lacus fm ydioma iudeoꝝ mare diť / q² ꝯgregatiões aquaꝝ scriptura maria noĩauit: h᷒ võ maris tãgit regionẽ. (Galilee.) q² galileã irrigat (qđ) .s. maꝛ. (est tyberiadis.) Sic ẽt noiať illud mare a famosa ciuitate tyberiade. quã iuxta edificauerat herodes ĩ honorẽ tyberij cesaris. ¶ Nõ q² pñs seculũ / ꝛ mare / ꝛ mare tyberiadis / ꝛ mare galilee diť. p^o^ quidẽ mundus mare diť. ps. Hoc mare magnũ ꝛ spaciosuȝ manibus. Et ẽ mare istud aquosum / vndosum / ꝛ vẽtosum / ꝛ laboriosum / ꝛ tẽpestuosum / atqȝ piculosuȝ. Aquosum qdẽ. i. plenũ aqs tribulationũ ẽ istud mare: ꝓ qđ clamat. ps. Saluum me fac deus / qm̄ intrauerũt aq̄ vsqȝ ad aiaȝ meã: pp qđ amarũ est istud mare ĩmundũ / ꝛ pfundum: nã dulces videnť voluptates eius hijs qui sanũ gustũ non hñt. Prouer. 27. aĩa esuriens ẽt amarũ pro dulci sumit. Sicut suadet ꝯcupiscentia lasciuo cordi aque furtiue .i. voluptates furtim percepte dulciores sunt. Et attende ꝙ sensibiles voluptates furtiuas dicit: cum q²

2 Seculũ pñs mare dĩ

non sunt gn̄is humani/sed bestiaꝝ/ tum ēt q: pp caꝝ dehonestatē nō aperte/sed claꝫ subripiunt: has dulciores reputāt honestis delectationibus quibus ē appetitus male dispositus. Sed sapienter discernenti fallax dulcedo: vera in eis amaritudo est. vñ Prouer. v. fauus distillans labia voluptatis/sꝫ nouissima illius amara sunt q̄si absinthiū. Jm mūda ēt ⁊ p̄funda ē aqua voluptatis/q: inficit aīam/⁊ ad p̄fundū trahit malitie q̄ cū puenerit impi⁹ ɔtēnit deū/se/penā/⁊ p̄miū. Jteꝫ mare p̄ntis seculi est vndosum/c⁹ vnda ē fortune varietas/q̄ nūc extollit p̄spe ris/⁊ statiꝫ deijcit aduersis: c⁹ letitia eleuat/⁊ mestitia deprimit. ps. Ascēdunt vsq3 ad celos/⁊ descēdūt vsq3 ad abyssos/aīa coꝝ in malis tabescebat/turbati sūt/⁊ moti sunt sicut ebri⁹. Jtē h̄ mare ē vētosuꝫ tētatiōibus: tētatio. n. ē vita hoīs sup terrā. vt dī Job. 7. ⁊ daniel. 7. Ecce q̄tuor vēti pugnabāt ī mari magno. quatuor. n. sunt gn̄a tētationis diabolice/qbus pugnat ɔ̄ hoīem vt castitatē luxuria/fortitudinē pusillanimitas/iustitiā cupiditas/⁊ prudētiā fatuitas frangat. Job. 1. Uētus vehemēs repēte irruit a regione deserti ⁊ ɔcussit quatuor angulos domus .i. q̄tuor v̄tutes mētis. Jtē mare seculi ē laboriosum. Hō. n. ad laborē nascit̄: vt dī. Job. v. mariū quidē labores grauissimi sūt/sic ⁊ labor mūdi. Ecc̄. j. Jn hijs oībus labor, ⁊ afflictio sp̄ūs. Jtē hoc mare ē tempestuosum/vbi lites/b̄lla/ɔtētiones assidue sunt. Joñ. j. scā ē tēpestas magna in mari. Jtē hoc mare ē periculosuꝫ. Ecc̄. 43. Qui enauigēt mare enarrēt pericula eius. Cuius pericula in gn̄e tria sunt. s. fractio ipatiētie in aduers/⁊ submersio voluptatis in prosperis/⁊ captio pplexitatis in culpis. Prouer. v. iniq̄tates sue capiunt impiū/⁊ funibus pcōꝝ suoꝝ ɔstringit̄. Sꝫ ap̄ls paulus. j. Cor. xj. enumerat ī sp̄āli. 8. pericula mundi dicēs se fuisse ī periculis fluminū: p̄iculis latronū/periculis ex gn̄e/p̄iculis ex gētibus/ p̄iculis ī ciuitate/p̄iculis in solitudine/p̄iculis in mari/periculis in falsis fratrib⁹. Pericula fluminū sunt lasciuie/pericula latronū sunt inanis glorie. Pericula gn̄is sunt luxurie/ pericula gentium sunt gule. Cibos. n. ⁊ non aliud gētes inquirūt. Pericula ciuitatis sunt auaritie/pericula solitudinis sūt accidie/pericula maris sūt iracūdie/pericula falsoꝝ fratrū sūt hypocris̄ ⁊ adulationis. Quis ḡ securus ē in tātis p̄iculis? id̄ q se putat stare/videat ne cadat. 1° p̄ñs seculi dī mare galilee. Interp̄tat̄ āt galilea rota vel volubilis/aut trāsmigratio. Rota q̄dē ē mundus iste pp terrenū opus: uā p luta trahit̄ ⁊ semp remurmurat. Hier. 18. Figulus faciebat opus ex luto super rotā. Est ēt mūdus volubilis/q: nū q̄ manet in eodē statu/qd̄ veꝝ ē q̄tū ad dispositiones t̄pis/⁊ q̄tuꝫ ad mores hoīs. Rursus iste mundus transmigrat ad illum statū quotidie tendens/quē habebit in nouissimo. j. Cor. 7. preterit figura huius mundi. Nam mundus transibit ⁊ concupiscentia eius: vt dicit̄. j. Jo. ij. Et tamen vani homines in mūdo non permanente stabili cupiūt. Ber. O munde/inquit/immunde q̄ auertere conaris/tenes fugiēs. q̄d faceres si maneres? ergo qui non habemus hic manentem ciuitatē/ transmigremus a mundo. Eze. xij. Tu fili hominis fac tibi vasa transmigrationis/⁊ trāsmigrabis de lo-

Mūd⁹ iste est rota

3

Nō p̄icula h⁹ seculi

ro tuo ad locum alter. vasa sunt cor pora nra/in quibus hēmus thesaurum ca:vt dicit apls. Et q: non ē hic securus locus/ intentionis desi derio transeamus ad locum celi/ q̄ fur non apropiat/nec tin :a demoli tur. 3° mūdus iste dr mare tyberia
4 dis qd interpretat visum/vel apparens bo^m. Tres nāqz gradus boni sunt:abusus.s.z vsus / atqz fruitio. abusus est apparētis boni. Usus ē boni exñtis. Sz fruitio est superxñtis boni. p^m bo^m apparens tm̄ est ex vitio rōnalis creature/ipsum est lignum scie boni z mali scie.i.apparentie tm̄:de quo Gen. 3. vidit mulier lignum qd esset bonum ad vescendum/z pulchr:ū oculis/aspcūqz delectabile/z tulit de fructu illius z comedit. Scdz vero bo^m.s. vsus bonus creature est a deo fcūs: vidit .n. deus cūncta que fecerat z erāt valde bona. bona quidez in se z valde bona vtentibus eis/vt ?dita sūt. 3^m vero bonū.s.superexñs est fons bōitatis de^9 ipse quo frui nihil melius est. De c^9 fructu dr Gen. 2. Lignū vite est in medio paradisi. Itaqz pñs seculuz est mare tyberiadis .i. apparentis boni dupl'r. tum q: existentis boni fit in eo abusus/tuz ēt q: ipsum bonuz exñs apparētia quedā est z silitudo superxñtis boni diuinitatis. Si.n. tātū bonū est mundus/q̄to maius bonum est illud a quo est mundus: iō dr q bonum pncipij maius est bono toti^9 vniuersi. Uiso q: pñs seculuz ē mare afflictiuum non permansiuum/ z sui apparētia deceptiuum. Considerandum q: illud xps transiuit. Eius quidē molestias transiuit tollerando eius instabilitatē in se permanendo/z eius fallatiam prudenter eligendo. Spālr āsit transiuit q̄ drupl'r. p° quidem mundi vsiuum sine abusum transiuit innocenter viuendo:nihil.n. eius vitij adhesit sibi. ps. Singulariter sum ego donec transeam. Item transiuit mundi debitum patienter moriendo:debito.n. mortis obligatus est omnis hō qd ipse in trāsitu soluit. Jo. 13. venit hora eius vt transeat ex hoc mundo ad prem. Itez transiuit mūdi actum incorruptibiliter resurgēdo. neqz enim iam viuit mundi vita. Sed transit gloria resurgentis corporis statum vite pñtis. Item transiuit etiam mundi locum corporaliter ascendendo. Jo. 17. Jam non sum de mundo/q: ad te venio.

Abusus vsus z fruitio sūt tres gradus boni.

¶ Sermo. 2. quarte dñice in xl^{ma} z in ordine. 127.

Et sequebat illuz multitudo magna.) Nunc post xpi transitum euangelista recitat turbe comitatum. Et duo facit. p° enim tangit multitudinis sequelam. 2° causam huius dicit fuisse egritudinis medelam. (Q: videbant signa.) Dicit ergo p°. (Et sequebatur multitudo magna.) Alij euangeliste referunt q recedentem cum discipulis turbe illius regionis z viderunt z audierunt:ideo de ciuitatibus exeuntes secute sunt euz pedestres. Et vt marcus ait preuenerunt eum. Exiens autem vidit turbam multam/ z misertus est sup :r eos^9/ q: erant sicut oues non habentes pastores. Et tunc fm lucam excepit illos fatigatos / z docuit inscios de regno dei / z sanauit eos qui indigebant cura. ac postea ieiunos refecit. ¶ Deinde huius sequele causam assignat. (Quia videbant signa/ que faciebat.) Exo. vij. multiplicabo signa mea z ostenta i terra. (Super hys qui infirmabant.) Neqz enim 1

phisice remedio sanabat egrotos. Sed diuina virtute que procedebat de terra carnis eius. Ecclesia. xxxviij. altissimus de terra creauit medicinam. Luc. vj. virtus de illo

nō alle- exibat ⁊ sanabat omnes. ¶ Nota al

goriam legorice primo/ quia christum ante quam transitu mortis seculum presens relinqueret / pauci iudeorum sequebantur. Sed tamen mortuus est ⁊ resurrexit venit in deserto gentium vbi eum sequebatur multitudo totius mundi: nunc enim impletum est illud quod timuerunt iudei. Jo. xj. Si dimittimus eum sic omnes credent in eum ⁊ eiusdem. xij. Uidens quia nihil proficimus/ ecce totus mundus post eum abijt.

Seq̄la Item aduertendum quia triplex

xp̄i tri- est christi sequela. prima fidei. Qui

plex est enim credit in eum sequitur. Jo.

Seq̄la 12. Ambulate dum lucem habetis

pᵃ est fi- ⁊ hoc ambulare ē credē: vnde sub-

dei dit. Dum lucem habetis credite in lucem. Sed non sufficit credere/ nisi ēt sequamur xp̄m bene viuendo. j. Jo. 2. Qui dicit se nosse eū ⁊ mādata eius nō custodit mendax est: ergo qui dicit se in ipso manere dz sicē ille ambulauit ⁊ ipe ambulare. h ē igitur 2ᵃ xp̄i sequela/ a qua multitudo magna declinat: sed sacº tpe

Scd̄a se isto xlᵐᵉ relicto demo/ iam multitu

quela do magna ad xp̄m reuertitᵉ dolens de preteritis culpis, deserens mun

2 danum mare/ sequens xp̄m, p vias humilitatis/ castitatis/ pacientie/ ⁊ charitatis / ⁊ largitatis. Mat. 19. Ecce nos reliquimus oīa ⁊ secuti sumus te/ qd ḡ erit nobis? Sed nullus pōt/ aut credendo/ aut viuendo seq xp̄m/ nisi ipse aduocet ⁊ ducat. vñ Ambro. li. de bono mortis. Sequimur/ inquit/ te dñe iesu/ sz vt sequamur accerse/ q: sine te nullus ascendit. Tu. n. via es/ vitas/ ⁊ vita/ potestas/ fides/ pmium. Suscipe tuos q̄si via ꝯfirma q̄si veritas/ viuifica q̄si vi

ta. ¶ 3ᵃ sequela xp̄i mors est. Qui 3ᵃ seq̄la

enim crediderit/ ⁊ bene vixerit/ moriens sequetur xp̄m in gloria. Qui ait. Jo. xij. vbi ego sum/ illic ⁊ minister meus erit. Et iterum. Qui sequitur me habebit lumen vite. Itez infirmi sunt peccōres/ ⁊ si non carne/ tñ corde ⁊ aīa. Hiere. x. hec infirmitas mea est/ portabo illam: in hijs vero magna signa fecit xp̄s/ q: publicanum elegit euangelistam: persecutorem fecit doctorem ecclesie. Negantem petrum constituit fidelium principem. Et peccatricem mulierem se osculari permisit: ⁊ latroni in cruce paradisum promisit. Ista sunt signa pietatis ⁊ mīe/ largitatis ⁊ gratie: pp que oēs sequimur xp̄z. ¶ Deinde cum di. (Subijt ḡ.) ponitur mōtis ascensus/ ⁊ duo tāgit: pº ipsam ascensionem. (Subijt ḡ) .i. sursum iuit. (In montē iesus) reliquit turbā in valle/ ⁊ cum paucis discipulis montez ascendit: q: vt dicit Chryso. ad vacandū ꝯtemplationi fugienda est multitudo: ⁊ solitarius locus eligendus. Itē ponit cōfessionem. (Et ibi sedebat cū discipulis suis.) Beda sedebat diligen-

ter loquens eis / ⁊ eos ad seipsum Uirtus

conuertens. ¶ Nō tropologice / q: hz vallē

virtus hz vallem ⁊ montez In val ⁊ mōtē

le enim virtutis est qui aliena non cupit. Sed necessaria tamē vite sibi possidet. Sed i alto virtutis est/ qui omne quod habet dat pauperibꝰ. Item in valle est qui seruat castitatem matrimonij Sed est in monte virginitas. Item in valle est qui patienter tollerat iniurias. Sed est in monte qui gaudet in con-

tumelijs. Rursus qui mortem 5

nō abhorret ē in valle. Sȝ q cupit dissolui ⁊ eē cū xpo est in mōte. Jte rū q mūdi gliam nō querit in valle est q vo ēt oblatā respuit ⁊ superue niētē calcat est in mōte. Jtaqȝ multitudini fideliū sufficit esse in valle. Solus aūt iesus cū paucis discipulis celsitudinē vtutis ascēdit. Apoc. xiiij. vidi sup mōtē syon agnū stātē/ ⁊ cū eo cētū q̄dragintaquattuor milia habentes nomen eius ⁊ nomē patris eius scriptum in frontibus suis: hij sequunt agnum quocunqȝ ierit. ℭ Jteȝ nota anagogice / qꝛ mōs iste significat celsitudinē celestis prie/in qua deus vr. Gñ. 22. Jn mōte dñs videbit: qꝛ nos sui videntes faciet. Jtē mōtē xps ascēdit ab istāti sue ɔceptionis/ qꝛ claritas diuine visionis semp illi patuit. Eccle. 24. Ego in altissimis hito. Jtē in h mōte visionis pria nra fundata est. Gal. iiij. illa q̄ sursum est hierlm libera est / q̄ est mr nra. vñ Eze. xl. facta est sup me manus dñi/⁊ adduxit me in terrā isrl/⁊ dimisit me sup mōtē excelsum sup quē erat q̄si edificiuȝ ciuitatis vgentꝭ ad austrū. Jn psiti sit super nos manus dñi/diȝ opus grē iustificātis fit in nobis sine nobis. ps. fiat manus tua sup virȝ dextre tue/postea i futuro adducemur in terrā isrl.i. videtiū deū. ps. Credo videre bona dñi in terra viuentiū/vbi est mōs diuinitatis ɔtēplate/vbi ciuitas societatꝭ btē/cuiꝰ edificiū vgit ad austrū/qꝛ ibi ē claritas splēdorꝭ eterni/⁊ charitas feruoris eterni. Jteȝ q sequutus fuerit xpm trāseuntē mare seculi/ hunc mōteȝ aliqñ ascēdit. Exo. 15. Jntroduces eos ⁊ plātabis in mōte hereditatis tue fermissimo hitaculo tuo quod opatus es dñe. ℭ Deinde ponit ppinquitas festiui tpis. (Erat auteȝ

Nō anagogice.

primū pasca) .i. phase/ ⁊ festum azimoꝛ: fm aūt qꝫ dicit beda. paucis diebꝰ ante h festū decollatus fuit iohannes/⁊ post annū/sequēti .s. pasca crucifixus est xps. vñ Joānes ante xpm mortuus est p annū. (Dies festus iudeoꝛ) qꝛ pp liberationeȝ ab egypto ipo die factā/ pcipuū festuȝ erat illud. ℭ Nota qꝛ pasca trāsitus iterpretaꝛ: ⁊ qꝛ iesus trāsierat mare seculi/vt euāgelista ostideret illū trāsitū esse allegoricū/ signanter ex circunstātia tpis lectorē admonuit dicēs. Erat aūt primū pasca dies festus iudeoꝛ: vbi pmo allegorice intelligēdū/qꝛ iudei ɔfitētes iterpretātur/⁊ h iterpretatio fidelibꝰ ɔgruit nō iudeis carne/sȝ spū. Phil. ij. Oīs lingua ɔfiteaꝛ /qꝛ dñs nr iesus xps/ in glia est dei prīs. Jtē dies festus fideliū tps ē grē/in q̄ vacāt ab opibꝰ mortuis/vt seruiāt deo viuēti. Jteȝ dies iste pasca est/qꝛ trāseunt ab infidelitate ad fidē. Eccle. 24. Transite ad me oēs q ɔcupisciti me. Jtē aliqñ dies iste multuȝ distabat. Sȝ qꝛ xps de primo erat trāsiturus mare mūdi moriēdo/⁊ resurgēdo/ac in celū ascēdēdo/idē fcūȝ est ppinquū festū. Ro. 13. ppior est nra salus q̄ cū credidimꝰ. ℭ Jtē tropologice cōfitētes sūt penitētes q dñt peccauimus/iniuste egimus/iniquitatē fecimus/dñe in oēm iustitiā tuā : festū istoꝛ pasca est/vt trāseāt a luxuria in castitatē: ab auaritia in largitatē: a superbia in humilitateȝ: ab iracūdia in māsuetudinē: qꝫ deniqȝ festū cupiūt tollere demones q dñt quiescere faciamus oēs dies festos dei a terra. Sȝ diuina grā pueniens facit illud de primo. Act. 17. nō lōge ē ab vnoquoqȝ nrm. ℭ Jtē anagogice solēne pasca celebrabimus in celo/cuiꝰ pasce vigilia est oē festū qđ h in terris

Nō tropologice.

Nō anagogice.

q̄d hic in terris agit: ibi sunt cōfitē tes/ nō fidē/ aut crimina/ sꝫ dei laudē iugiter. Erat aūt añ xp̄i aduētū multū distans ħ pascha: q2 nullus/ q̄ntūcūq3 iust⁹ trāsibat ad celi gl'iaꝫ. Sꝫ cū xp̄s trāsiuit illuc moriendo/ factū est ꝓpinquū oībus. Mat.xij. non longe es a regno dei.

¶ Sermo. 3. quarte dñice in xl^ma ꝛ in ordine.128.

Secūdo cū dī. (Cū sublenasset ḡ) ponit indigētia pn̄tis multitudinis: cui⁹ incōmodū alij tres euāgeliste magis exp̄sserūt: dñt.n. q̄ cū p multā horā detinuisset xp̄s turbas/ vespe facto.xij.discipuli accesserūt ad eū dñtes: desert⁹ est locus iste/ ꝛ hora iā preterijt: dimitte turbas/ vt euntes in castella ꝛ villas ꝛ vicos ꝓximos emāt sibi escas: iesus aūt dixit eis: nō hn̄t nece ire: vos date illis māducare. Quibus dictꝭ/ sequit q̄d ioānes narrat. (Cū sublenasset ḡ ꝛc̄.) ita ꝯtinuat Aug. 2° lib. de ꝯsensu euāgelistaꝝ vbi q̄tuor facit. p° eni ponit cōsideratio incōmodi. 2° regsitio cōsilij (dicit ad phylippū). 3° ponit. R̄n̄sio discipuli (R̄ndit ei philippus. 4° ponit oblatio deficientis subsidij (dic̄ ei vnus). Jn p̄ma vero pte duo tāgit p̄mo deuotiōis suspectū. 2° miserationis respectuꝫ. (Et vidisset.) dicit ḡ. (Cuꝫ sublenasset ḡ oculos iesus.) ista eleuatio corpis/ indicat eleuationē oculoꝝ mentis: q̄d eniꝫ est oculus in carne/ ħ est intellect⁹ i mēte: duplex vero est intellectus/ factiu⁹.s. ꝛ contēplatiuus. p^m oculum prudentia/ alteꝝ sapia eleuat: ideo ait Gre.vj.li.mora. due vite/ actiua.s. ꝛ contēplatiua/ cum seruanē in mēte/ quasi duo oculi hn̄tur in capite. Hos aūt oculos non sublenant/ sed depmūt q terrena operantur/ ꝛ solis transitorijs speculādis intendūt. p̄s. Oculos suos statuerūt declinare in terraꝫ. Sed dei filius mētis vtrūq3 oculū sublenauit/ q2 eius vita opus sublimatuꝫ fuit/ paupertate/ pacia/ humilitate/ castitate/ charitate: ita vt opis hui⁹ verticem nullus possit attingere. Sed ꝛ contēplatio eius in alto posita fuit/ q2 deitatē aperte contemplatus est: iō ait oculi mei semp ad dn̄ꝫ. Jtē aliter dici pōt/ q2 duo oculi mentis sunt intellectus ꝛ intētio. Sicut dicit glo. Mat.6. Oculū itaq3 intellect⁹ xp̄s sublenauit/ q2 noticiā rerū nō ad inferiorib⁹ causis/ sed in cā cārum accepit: oculū etiā intentionis sublenauit/ q2 oē quod gessit ad deū retulit. p̄s. Ad te leuaui oculos meos/ qui hītas in celis. ¶ Jteꝫ tangit respectus cōpassionis. (Et vidisset.) cōpatens ꝛ misertus. (q2 multitudo maxima venit ad eū). Aug.ij.li. de ordine. ħ est/ inquit/ menti intelligē q̄d sensui videre: iō iste sensibilis multitudīs aspect⁹ q̄d sit ītelligēdū sp̄ūal'r indicat: videbat.n.xp̄s i sp̄ū maximā multitudinē fideliū ad se vēturaꝫ. Esa.lx. Tūc videb ꝛ afflues/ ꝛ mirabit/ ꝛ delatabit cor tuū/ q̄ñ ꝯuersa fuerit ad te multitudo maris/ fortitudo gentiū venerit tibi. Multitudo maris est m'titudo gētilitatꝭ: fortitudo gētiū est romanū īperiuꝫ ḡ vidit xp̄s multitudinē gentiū ad se ꝯuertendaꝫ/ ꝛ principes scl'i ad sua mādata vēturos. Et aduerte q2 ista multitudo fideliū ħ loco dī esse maria. Magna qdē fuit ista m'titudo in p̄mitiua ecclia apud iudeos: vt dī. Act. v. Maior vō fcā est p vniuersuꝫ orbē p̄dicātibus aplis. Maria aūt fuit regib⁹ ꝛ p̄ncipib⁹ scl'i veniētibus ad fidē. ¶ Deide cū dicit. (dicit ad

phylippū.) ponit circa futuꝝ opus requisitū cōsiliū. Et tria tāgit pᵒ. n. cōsulēdo petit emptiōis preciū dicēs (vñ). i. q̄ (ememᵒ panes vt mādu cēt hij) nec puto phylippū de h̄ spālr requisitū/ qꝛ minᵒ fidei extiterit cetis/ q de pmis aplis fuit vocatus a xp̄o stati pᵒ andreaz ⁊ petrū: vt dꝛ Jo. ij. Sꝫ iō spālr īterrogat/ qꝛ pia ꝯpassiōe ai p̄ ceterꝭ erat sollicitᵒ de inopia turbe q̄rens vñ hēret victum. Mistica ēt rō huiᵒ est/ qꝛ gētes ad xp̄m pmᵒ ipse adduxit. Jo. 12. Et h̄ multitudo cuiᵒ cibus q̄rebat/ gentiū designabat fidē: vñ ꝙ h̄ dꝛ iaꝫ erat figura futuri. Jste. n. gliosus apl's scithes semp inuictos/ q̄s nec philippus rex macedonū/ nec/ filiᵒ eius magnᵒ alexāder supare potuerūt/ xp̄i dñatiōi sbiecit/ ⁊ eidē iugū imposuit fidei. Jtē hāc interrogatiōeꝫ dicit fuisse tētatiōis expimentū. (h̄ aūt dicebat tētās eū). Tētauit etiā deus abrahā vt dꝛ Gen. 22. Sic ⁊ hūc aplm tētauit/ nō vt eū falleret aut eiᵒ occulta cognosceret/ sꝫ vt eius ītētio alijs patēt. Jtē eādē īterrogationē ex pte xp̄i dic̄ nō hūisse aliqd dubiū. (Jpse. n. sciebat qd eēt facturus). Dan. 13. deᵒ eterne q abscōditoꝝ es cognitoꝛ/ q nosti oīa anteq̄ꝫ fiāt nō solū aūt nouerat qd eēt factus / sꝫ ēt nouerat qd philippᵒ eēt dicturᵒ. Jo. ij. n̄ ē ei opᵒ vt qs ei testimoniū phibēt de hoīe/ ipse. n. sciebat qd eēt in hoīe. ℭ Deinde cū dicit. (Rn̄dit ei philippᵒ) ponit rn̄sio

3 discipuli: cuiᵒ intētio ē ꝙ panibus venalibᵒ multitudo ista saciari nō posset vñ alio mō erat eis pn̄idēdū. Qd aūt emptꝭ panibᵒ turba ista saciari nō posset/ ex tribᵒ declarat iste apl's. pᵒ qꝛ mltū p̄ciū optēt distrai/ ⁊ h̄ ē (ducētoꝝ denarioꝝ panes). i. panes ducētis denarijs ēpti/ ⁊ forte nec obolūq̄ꝫ hēbāt apli. 2ᵒ idē ostēdit qꝛ ex tāto p̄tio ēptis panibᵒ nō posset oibᵒ distribui: iō ait (nō sufficiūt eis) 3ᵒ idip̄ꝫ ondit/ qꝛ modicū ex ipis posset pcipi (vt vnusq̄sq̄ꝫ modicū qd accipiat) ḡ si panibᵒ venalibus pundet cibus turbe/ psꝫ ꝙ ꝑ eis magnū p̄ciū distrahit: nō oibus ex eis distribuit ⁊ modicū qd ex ipsis pcipit. ℭ Aduertēdū aūt ꝙ hāc rn̄sionē quāioānes dic̄ esse philippi/ marcᵒ ꝯmemorat a ceteris discipulis ēt fuisse dictā. Et vt ait aug. pōt ītelligi h̄ ⁊ ore ceteꝛoꝝ philippū rn̄disse: vl' marcū plalē nūeꝝ ꝑ singlari posuisse. ℭ Nōndū qꝛ sic̄ xp̄s ad puteū samaritane aliā petebat ⁊ pmittebat aq̄ꝫ/ aliā vō mlr q̄rebat. Sꝫ h̄ loco fm tropologicū sensū: alios panes xp̄s docet: alios vō philippᵒ ītelligit. 3ʳ. n. panis ē: vnᵒ q ē aīalis vite sustētamētū: d̄ q̄ Ecc. 29. Jnitiū vite hoīs panis. Alter pāis ē spūal' vite nutrimētū: h̄ aūt est gr̄a dei de q̄ ps. panis coꝛ hoīs ꝯfirmat. 3ᵒ panis est s' fine sacietatis delectamētū de q̄. Sap. 16. panē d e celo p̄stitisti eis/ oē delectamētuꝫ i se hn̄tē/ ⁊ oīs saporꝭ suauitatē. pmᵒ panis p̄ciū hꝫ laborē. s. p̄ntis tpis. Gen. 3. i sudore vultᵒ tui vesceris pane tuo: iō q nō laborat nō māducet: vt ait apl's. Sꝫ si ⁊ 3ᶦ panis nō ē p̄ciū/ qꝛ gratꝭ datur. Nō ex opibᵒ iustic̄ q̄ fecimᵒ nos/ sꝫ fꝫ suā mīaꝫ saluos nos fec̄: nō hēmᵒ ḡ ex nr̄is opibᵒ p̄ciū qd tribuamᵒ ꝑ pāibᵒ gr̄e ⁊ glie. Sꝫ si aliq̄ p̄tio ipi panes emūt/ p̄ciū nr̄e salutꝭ xp̄s ē: itaq̄ꝫ cū dic̄ xp̄s (vñ ememus panes vt māducēt hij). Si de pani hᵒ ītelligit aīalis vite. Rn̄dēdū ē/ qꝛ laboꝛe coꝛpis ⁊ anxietate ai emūt. Si vō ītelligit de pāibᵒ salutaribus gr̄e ⁊ glie. Rn̄dēdū ꝙ si hēmᵒ p̄ciū emēdi: paupes. n. sumᵒ. Sꝫ dono tri

buunt: ꝙ si tñ aliqd ꝑciū ē/ ipsemet xp̄s ē ꝑtiū nr̄e salutis/ i q̄ sūt oēs thesauri sapie ꝛ scie dī abscōditi. ¶ Nō ēt qꝛ rn̄sio philippi allegorice intellecta verissima est: venales. n. panes .i. p̄ntis vite sustētamēta nō sufficiūt hoī q nō in solo pane viuit/ sꝫ etiaꝫ in oī verbo qḋ procedit de ore dei: haꝝ tpaliū reꝝ tres tangit defect⁹. Pmus qꝛ care emunt: ducētis .s. denarijs qui numerus ex simplo cōstat ꝛ duplici: decies. n. xx. ducenta sunt: decē aūt est oīs numerus/ q̄ꝝ vnus ad corpus/ alteꝝ ad aīaꝫ relatū viginti sꝫ ḡ ex oī labore corpis/ ꝛ anxietate mētis empti panes ꝑcio emunt ducētoꝝ d̄narioꝝ. iō dī Ecc. 6. Oīs labor hoīs in ore eius. 2⁹ defectus bonoꝝ tpaliū est/ qꝛ nō sufficit oībus: iō videm⁹ plures īdigentes eo ꝙ alij habūdāt: hac ēt ex cā bella sunt ꝛ ꝯtētiones: iō ait philippus/ ꝙ panes n̄ sufficiūt eis in cōi. Tertius defectus eoꝝ/ qꝛ ēt nō sufficiunt singulis: nullus enim mundi amator est cui nō videat ex eis modicū aliqd pcepisse qꝛ n̄ saciant istis panibus hoīes: cui⁹ cā est/ qꝛ panes reꝝ tpaliū famē ꝛ esuriē ad defectū hn̄t i se pmixta ꝛ empastata sꝫ i eis inseparabilr: nō q panes istos mādůcat/ fame cibat ꝛ defectu: qd ḡ mirū si semp esurit/ qd ēt miꝝ si panes isti care empti/ ꝛ nō sufficiētes oib⁹ singulisq̄ꝫ deficiētes nō saciāt? ve ita ꝙ philippus os lāpadis ē. Sic enī nomē ei⁹ iterpretat: nā h̄ sermo xp̄i ardet vt facula/ cupiditatē amorē cōsumēs quē ondit inutilē: dic̄ .n. qꝛ h̄ tpalia quantūcūq̄ꝫ magno ꝯquirant ꝑcio/ mēti nō sufficiūt hūane. Sꝫ dicat os lāpadis/ lucerna lucēs ꝛ ardēs/ qd nob̄ sufficiēs sit os istud īflāmatū. Jo. 14. dn̄e/ inqt/ ondē nobis prēm ꝛ sufficit nob: nō sufficiūt/ iqt/ pplo huic panes ducētoꝝ denarioꝝ. Sꝫ tribue ꝛ onde nobis sine ꝑcio vinū panēꝫ q est visio deitatis/ ꝛ sufficit nobis. Esa. lv. Qui nō hētis argētū/ ꝑparate/ emite/ ꝛ comedite: venite ꝛ emite absq̄ꝫ argēto/ ꝛ absq̄ꝫ vlla ꝯmutatiōe vinū ꝛ lac: q̄re appēditis argētū nō in panibus/ ꝛ labore v̄r̄m nō in saturitate? audite audiētes me/ ꝛ comedite bonū/ ꝛ delectabit in crassitudine aīa vestra.

Reꝝ tēporaliū tres defectus.

¶ Ser. 4. 4ᵉ. ondē i. xl. ꝛ iordi. 129.

Dicit ei v n⁹ ex discipulis suis andreas) postq̄ꝫ ondit euāgelista deficē a diuino ope hūanūꝫ ꝯsiliū: nunc ondit ab eodē ēt deficē hūanū adiutoriū: vbi aduertēdū ꝙ p⁹ rep̄hēsionē philippi/ xp̄s s̄ꝫ marcū ait discipulis. Quot panes hēt̄ꝫ/ ite videte. Et cū cognouissent/ dixerūt ei/ hēmus h̄ nisi. v. panes ꝛ duos pisces / q̄ꝝ respōsionē ioānes attribuit andree soli/ quā ceteri euāgeliste plurale numeꝝ ꝓ singulari ponētes ex discipuloꝝ persona retulerūt: vt dic̄ Augus. circa h̄ aūt tria tāgit ioānes. pmo qdē discipuli cōsanguinitatē (dic̄ ei vnus ex discipulis ei⁹ andreas) q̄ꝫ fuit ex pmis discipulis: vt pꝫ. Jo. j. (fr̄ symonis petri) iterpretat āt andreas rn̄dēs pabulo: cui⁹ noīs rō ꝓposito ꝯgruit: id .n. xp̄o rn̄dit. vn̄ datū est pplo pabulū. Jtē tāgit alimēti paucitatē. (Est puer vnus hic) aliquis .s. ex cōdiscipulis/ quē qdeꝫ putāt fuisse btūm marcialē/ cui⁹ corpus apud lemonicas requiescit. (Qui hꝫ). pro cibo aplici ꝯuentus. (quinq̄ꝫ panes) ecce alimēti paucitas (ordeaceos). ecce alimenti vilitas. (Et duos pisces). ecce cōdimenti sobrietas. Jtem tangit huius alimēti inutilitatē. (Sed hec) .s. panes ꝛ pisces. (quid sunt iter tātos) quasi di. eis nō sufficiūt

ꝛ inutiľr eis distribuenť. Erant.n. vt ait Mattheꝰ.v.milia viroꝝ/exceptis puulis/ꝛ mulieribus. Attēde vt dicit Chryso.in hijs vbis discipuloꝝ xpi sobrietatē/ꝛ paupertatē/ꝛ largitatē. Sobrietatē qdē/q: totus sacer ille ꝯuētꝰ qnqꝫ tm̄ panes/ꝛ duos pisces pro sua refectōe hēbat. Paupertatē vō ꝯsidera/q: nō triticeos panes/ꝛ carnes hēbāt/sꝫ ordeaceū panē/ꝛ pisces. Largitate aūt recognoscimꝰ/q: nō celauerūt qd̄ ꝑ ipsis seruabať. Sꝫ obtulerūt distribuendū turbe. Qd̄ ēt ait andreas. (Sꝫ h̄ qd sunt īter tātos.nō ex infidelitate/sꝫ ex veritate ꝓcessit: nihil.n.illa erāt tante multitudini/si diuina vtus nō augmētasset ibaꝫ.

¶ Nō moraľr q sunt panes/ꝛ q pisces. Sicut aūt iaꝫ dcm̄ ē. Triplex

Panis triplex genus. est genus panis. ꝑm̄ qdē est aīalis vite. Et hic panis qntuplex est.naꝫ ad sensibilē vitā ꝑtinet id qd̄ reficit visuꝫ/auditū/gustū/ odoratū/ ꝛ

2 tactū. Et q: ista refectio aīalis est: iō panes sūt ordeacei:nā ordeū cibus est iumētoꝝ.duo vō pisces ad cibū ꝑtinētes/vite sensibilis sūt necessitas ꝛ voluptas: puer aūt est q hꝫ h̄ alimētū/qm̄ q solū hūc cibuꝫ q̄rit/puer est sensu. Sꝫ q crescit i cognitōe vitatis/obliuiscens q̄ erant paruuli/aliū cibū q̄rit. Sic dcm̄ ē Aug. Cibū suꝫ grādiū cresce ꝛ man ducabis me:iō ait apľs nolite pueri effici sensibus/sed malitia puuli estote. Itē tāte multitudini hoīuꝫ ꝛ aīaliū nō sufficerēt alimēta terrena/nisi diuina vtus quottidie ꝓstaret augmētū/q̄ ex ꝓuo semine multū fructū ꝓducit. ps. Oculi oīm in te spant dñe/ꝛ tu das escā illoꝝ in tpe oportuno/aperis tu manū tuā/ ꝛ iples oē aīal bn̄dictione. Rursus q: hoīes tāti.i. magni valoris sūt supra ceteras creaturas/hoc ipm̄ tpale alimētū eis nō sufficit. Sꝫ nihil dꝫ reputari pre amore cibi spiritualis: q: maior est refectio mentis/q̄ꝫ vētris. Et iō ad 2m genꝰ panis salutaris accedamꝰ/ quo mēs nr̄a i ꝓfiti aliť ꝛ nutriť. Sūt vero qnqꝫ panes gr̄e. ꝑmus est sacre doctrine. Eccľ. xv. Cibauit illū pane vite ꝛ intelľs. 2ꝰ est charitatis Mat. 7. Si qs vestrū petit panē/nūqd lapidē dabit illi. ꝛ gl. petēti charitatē tribuit ds̄. 3ꝰ panis est eucharistie. Jo. vj. Ego suꝫ panis viuus q de celo descēdi. 4ꝰ panis est opare iustitie. Jo. vj. Opamini cibū q nō pit/sꝫ pmanet in vitā eternā: hūc paneꝫ petimꝰ dicētes: panē nr̄m quotidianū da nobis hodie. 5ꝰ panis est assumpte pnie. Esa. 30. Dabit tibi dn̄s panē arctū ꝛ aquā breuē: arcta.n.vita est pniuꝫ:ꝛ ꝑ breui tpe lachrymaꝝ/ succedet; letitia sempiterna. Itē puer est qlibet iustꝰ/ nō sensu puer/sꝫ malitia: puer ēt ē seruitute. q̄diu.n.h̄ viuit/ꝛ si non culpe: tn̄ corruptiōi subiacet: vt dicit apľs Ro. 8. Puer nihilominꝰ est qlibet iustus ministerio ꝛ obsēqo dī: huic

puero danť isti panes pro viatico: 3 nā ordeaceus panis cibus est seruoꝝ ꝛ adhuc aīale ꝛ nōduꝫ spūale corpus hn̄ti iusto ꝯuenit iste cibꝰ. Itē piscis aquatile aīal est/qd̄ viuit ꝛ natat sub aqs: quo intelľr motꝰ cōpūctionis. Eccľ. 22. pūgens oculum deducet lachrymas/ꝛ q pūgit cor ꝓfert sensuꝫ: pūgiť aūt cor aut timore/aut amore: iō vt dicit Greg. iij. lib. dialo. Duo sūt gn̄a cōpūctionis designata p duos pisces. Prima cōpunctio est/dū aīa suoꝝ maloꝝ meminit/ꝛ in lachrymis sese afficit/q: ppeti eterna supplicia formidat. 2a cōpūctio est qn̄ post lō-

gos merores fit securitas venie/z i amore celestiũ aĩus iflãmat: z q p̃-us flebat ne deduceret ad suppli-ciũ/postmodũ amarissime z ampli-us q̃z timore gehẽne plãgit/q2 dif-fert a regno. Isti sũt duo pisces ti-mor z amor: q̃z pm⁹ in aqs iferiori-bus/alter i aqs q sup celos sũt vi-uit z natat. Itẽ istos pisces h3 qcũ q3 puer ẽ: aĩ/videl3/puri z sfimlis. ¶ Pñt nihilomin⁹ sm gl. panes i-telligi q̃nq3 libri legis: z duo pisces psalmi z pphia. S3 put res dseruit tpi pñti. v. panes z duo pisces ad so-lã pñt referri pniã: ordeũ enĩ h3 vi3 mũdificatiuã/z ex eo fit cibus z potus febricitãtib⁹/Sic pnia emũ-dat pctã z reficit penitẽtes. Ei⁹ vo panes sũt. v. pm⁹ ẽ timor dãnatõis Thob. ij. Cũq3 occultass3 corp⁹ mã-ducauit panẽ cũ luctu z tremore. Nõ reficit aũt iste panis nisi 2⁹ ap-ponat/q ẽ spes venie z remissiõis: timor. n. sine spe nõ adducit pniã3 Geñ. xviij. ponã bucellã panis z cõ-fortet cor nr̃m. 3⁹ panis isipid⁹ est dolor. s. ꝯtritõis. ps. surgite postq̃3 sederitis q mãducatis panẽ dolo-ris. z Treñ. j. Oĩs ppl's ei⁹ gemẽs z q̃rẽs panẽ. 4⁹ panis horrid⁹ z imũ-dus vr̃/z ẽ pudor ꝯfessiõis/quẽ cu-piebat fili⁹ pdig⁹. Luc. xv. dicẽs. q̃3ti mercẽnarij i domo pr̃is mei abun-dãt panib⁹/quẽ gustauit cu3 dixit. pr̃ peccaui i celũ z corã te/iã nõ su3 dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹. 5⁹ panis val-de dur⁹ est ad masticãdũ labor. s. sa-tisfactõis. Geñ. 3. In laboribus co-medes panẽ tuũ. s. ieiunãdo/vigilã-do/pegrinãdo/elẽynas largiẽdo/ z iniurias tollerãdo. Itẽ panes isti q2 sũt ordeacei. iõ isipidi sũt. Job. 33. abhominabilis fit ei i vita sua panis z cib⁹ añ ꝯsiderabilis. S3 tñ op⁹ ẽ talib⁹ nutriri panib⁹/vt sub-

uertat exercit⁹ vitiorum. nã z q sũt in castris austerã vitã agũt. Judic. vij. videbat mihi q̃si subcinerici⁹ pãis ex ordeo: volui z in castra madian descẽdere: cũq3 puenisset ad taber-naculũ/ pcussit illd atq3 subuertit/ z terre fũdit⁹ coequit. vbi ꝯsiderã-dũ/q2 madian iterptat inigtas: iõ castra madian sũt exercit⁹ vitiorum: panis aũt ex ordeo ẽ vtus pnie: q subcinericiũ⁹. i. subcinẽ coctus dr̃. Cinis. n. est relige ignis. Igniculus vo qdã est vita nr̃a. S3 tandẽ cum morimur/abeũte igne d corpe no-stro/solũ remanet cinis. Interi3 tñ i cinerib⁹ est ignicul⁹ vite/ qb⁹ coq-tur panis pnie3/q2 ꝯsideratio fu-ture mortis dũ adhuc viuim⁹ deco-qt ppositũ pnie. Job. xlij. Idcirco me repr̃hẽdo z ago pniã3 in cinere z fauilla. Isto pane si qs cibat⁹ fue-rit/aĩose aggredit vitiorum exercitũ/ fortiter pcutit z subuertit virilr̃/vs-q3 ad fũdamẽta. Itẽ isti panes/ q2 ordeacei sũt/nõ facile sumũt in ci-bũ/nisi cõpanagiũ apponat duorum pisciũ/p q̃s designat duplex ꝯsola-tio pnie3/in q̃ oẽ amarum sapit ei: p̃-mus piscis ẽ cõplacẽtia scẽ opatio-nis/cũ icipit eis sape pctã dimittẽ/ z bonũ facẽ. vñ Aug. ix. lib. ꝯfes. xp̃e ds adiutor z redẽptor me⁹/ q̃3 sua-ue mihi subito fcm̃ ẽ carere suaui-tatib⁹ nugarum mearum/z q̃s amittere metus erat/ia3 dimittere gaudiu3 erat. Eijciebas. n. eas a me tu vera z sũma suauitas. Eijciebas z intra-bas p eis oĩ voluptate dulcior/sed nõ carni z sanguini/oĩ luce clarior oĩ secreto intimior/oĩ honore subli-mior/s3 nõ sublimib⁹ i se. 2⁹ piscis est ꝯfidẽtia diuine recõciliationis: q̃si. n. penitẽs ꝯfidit se deo recõcili-andũ esse/nihil ẽ asperũ pnie q ei nõ sapiat. Hiere. 31. Cõuertã luctũ 4

eoꝝ i gaudiũ/ꝛ ꝯsolaboꝛ eos/ꝛ letificabo a doloꝛe suo. Jtẽ panes istos ꝛ pisces hꝫ puer vnus qui.s. ad puritatem vite regredit. Mathe. xviij. nisi ꝯuersi fueritis ꝛ efficiamini sicut paruuli/nõ itrabitis in regnũ celoꝝ. dr enĩ ꝫ de penitẽte. iiij. Reg. v. restituta ẽ caro ei⁹/ sicut caro pueri puuli. Post panes spũales qbus iusti ꝛ penitẽtes reficiuntur in via/ad tertiũ genus panis ꝯsiderandũ trãseamus: hic panis deus est/quẽ mãducare hoc ẽ ꝙ videre. vñ Exo. 34. viderũt deũ ꝛ comederũt ꝛ biberũt: nã vt dicit Greg. 31. li. moꝝ. Sola deitatis visio vestra ẽ mẽtis refectio: h panis nõ diuidit sꝫ tñ trinus ꝛ vnus est: de q̃ Luc. xi. Amice accõmoda mihi tres panes: panis.n. mẽtis ẽ pr: panis filius: panis spũs sctũs: ꝛ hij tres vnus substãtialiter panis sunt: de quo Esa. 33. Ei qui claudit oculos suos ne videat malũ panis ei dat⁹ est/qꝛ regẽ i decoꝛe suo videbit. Iste vero panis nõ est oꝛdeaceus/sed similagineus: nõ humanus/sed angelic⁹: imo deificus. Dabit aũt hic panis puero.i. puro coꝛdi visione gustãdus. Matth. v. Bti mũdo coꝛde qm ipsi deum videbunt.

¶ Sermo ꝗntus quarte dñice in quadragesima ꝛ in oꝛdine. 130.

TErtio cũ dicit. (Dixit ergo iesus facite hoies discũbere) ponit diuini muneris largitas vbi q̃tuoꝛ facit. pmo eni xps pcipit reficiẽdoꝝ dispõnẽ. 2° ipse tribuit alimẽtoꝝ refectionẽ (accepit ꝰ iesus) 3° iubet fieri fragmentoꝝ recollectionem. (vt aũt ipleti sunt.) quarto recitat euãgelista grãꝝ actiões. (Illi ergo hoies.) Jn pª vo pte tria tãgit. p°. s. discũbẽdi pceptũ. (dixit ergo iesus facite hoies discũbere) Est aũt discũbere/ad comedẽdũ sedere. Jtẽ tãgit refectõis locũ. (Erat aũt fenũ).i. viridis herba (multuꝫ in loco.) Unde Marcus ait ꝙ iussit eos accũbere sup viride fenum. Erat eniꝫ tps veris circa pasca/qñ terra viridi feno vestit. Jtem tãgit discũbentiuꝫ numerũ. (Discubuerũt ergo viri numero q̃si quinqꝫ millia.) exceptis mulierib⁹ ꝛ puulis/ vt dicit Mattheus: quoꝝ numerũ nõ consueuit assignare scriptura. Ista vero multitudo/vt dicit Marcus oꝛdinate discubuit p ꝯtubernia.i. p societates distincta. Cẽteni ꝛ ꝗnquageni: alicubi.n. cẽtũ: alicubi vo ꝗnq̃ginta simul discũbebant. ¶ Deinde cũ dr (accepit ꝰ.) ponit alimẽtoꝝ largitio vbi q̃tuoꝛ tãgit. p° miraculi poªᵐ. nã vt dicit Mattheus iussit sibi xps afferri.v. illos panes/ꝛ duos pisces: quos cũ obtulissent. (Accepit ergo iesus panes) ꝛ ẽt pisces vt dicit Marcus: que acceptio ptãtẽ xpi demõstrat. Jn ptãte.n. ipsius trãsit oĩs creatura. Jtẽ tangit miraculi grãꝫ. (Et cũ grãs egisset.) Ceteri dñt euãgeliste/ꝙ aspexit in celũ/ꝛ panes cũ piscibus benedixit: vnde ille celestis aspectus fuit grãꝝ actio: bñdictio aũt potuit esse verbi/sed nõ dubiũ ꝙ fuit facti. nã siue vsus fuerit aliqbus sacris verbis/siue nõ: tñ illa benedictio fuit sbe multiplicatio. Jteꝫ tangit partitã sbam. (Distribuit discũbẽtibus.) Mattheus clarius hoc dicit: nam postq̃ꝫ christus egit grãs aspiciẽdo celũ ꝛ bñdicẽdo: tunc fregit panes ꝛ pisces/ꝛ dedit discipulis suis. Discipuli vero apposuerunt turbis. Jtem tangit alimẽti sufficientiã. (Siĺr ꝛ ex piscibus.) distribuit supple discumbentibus. (q̃tũ volebant.) tã ex pani-

Nota quomodo multiplicata fuit substātia panis ⁊ piscium.

bus q̄ȝ ex piscibus: vnde pȝ ꝙ non potuit istud fieri sine multiplicatione materie. Sed q̄uo diuina virtute multiplicata fuerit p̄nis substātia/ vtrū p additionē exterioris materie/ siue noviter create/ siue p̄existētis trāseūtis in ipsaȝ/ an sine vlla additione ex seipsa multiplicata fuerit incertū est de fcō: potuit tn̄ ista multiplicatio fieri vt vr̄/ aliquo triū modoꝝ. p̄° q̄dem p additionē mãe denuo create. 2° p additōeȝ mãe p̄exn̄tis: sicut granū seminis multiplicaȝ additōe h̄uōis terrei. 3° p multiplicatōeȝ solā sb̄e panis ex seipsa sine vlla additōe exterioris mãe/ q̄uo augmētata ē costa ade in magnitudinē corpis mulieris: vt dicit Aug. j. li. de sacris p̄te. vi. c. 34. Isti q̄dē tres modi sunt

2 possibiles. Et q̄uo aucti fuerūt illi panes incertū est. Et p̄m⁹ q̄dē modus/ lȝ possibilis fuerit/ tn̄ nō erat rōnabilis: q2 mā sensibilis tota a p̄n° credit̄ fuisse creata. Et Chryso. dic̄ ꝙ xp̄s nō creauit nouos panes. 2m aūt modū q̄dā putāt eē de mēte bti Aug. dicētis sup Jo. homel. xxj. Vn̄ d̄s multiplicat ex paucis granis segetes/ ide ī manib⁹ suis multiplicauit. v. panes: ptās. n. erat ī manib⁹ xp̄i. Illi aūt. v. panes erāt q̄si semina/ nō q̄dē terre mādata/ sȝ ab eo q terrā fecit multiplicata. Et paulo sup⁹ dixit: ꝙ istud miraculū nō fuit maius q̄ȝ ex paucis granis multiplicare segetes/ sȝ fuit magis īsolitū. Sȝ ꝯ arguit̄/ q2 tūc nō fuissȝ turba ex q̄nq3 saciata panib⁹ vno ex eo potius ꝙ additū eēt. Sȝ istud vr̄ eē ꝯcedendū. Nā idē btūs Aug. in eadē homel. dicit. Iussit xp̄s apponi panes añ discūbētes: nā iam q̄nq3 panes/ sȝ ꝙ adiecerat. nec tn̄ ptinaciter asserendū est istā fuisse bti Aug. s̄niam: nā cū dicit ide multiplicasse xp̄m. v. panes vn̄ segetes ex granis multiplicat/ pōt ītelligi inde ⁊ vn̄ efficiēter ⁊ ptātiue: pp id qd̄ subdit. ptās. n. erat in manibus xp̄i. Et ideo 3m modū augmētationis istoꝝ panū Hugo de scō vic. asserit vbi supra. de quo mō opatiōis diuine/ q2 difficile ītellr̄: iō forte dic̄ hylarius. iij. d̄ tri. nec sensus/ nec visus opatōeȝ tāti miraculi p̄t ꝯspicē: q2 ē qd̄ nō erat: vr̄ qd̄ nō intellr̄: vn̄ h̄ solū supest vt d̄s oīa posse credaȝ. Multiplicabaȝ ḡ panis dn̄o frāgēte: vt dicit Hiero. Augebaȝ ēt in manib⁹ discipuloꝝ ministrātiū: vt dicit Chryso. Et nihilominus ī manib⁹ sumētiū crescebat: vt dic̄ hylari⁹ ⁊c̄. ¶ Deiñ cū dic̄. (vt āt īpleti sūt.) po' recollectio fragmētoꝝ. Et q̄tuor tāgit. p̄°. n. supponit turbe saturitatē (vt). i. q̄n (aūt īpleti). i. saturati (sūt.) p̄s. Māducauerūt ⁊ saturati sūt nimis. Itē ponit p̄cepti vtilitatē. (dixit discipulis suis: colligite q̄ supauerūt fragmēta ne peāt.) peūt q̄ ad vsuȝ ⁊ vtilitatē hoīm n̄ pueniūt. Et nō caret culpa cū q̄s pire pmittit qd̄ possȝ esse vtile alijs vl̄ sibi. Illa v̄o fragmēta aploꝝ ⁊ paupeꝝ cib⁹ poterat eē/ iō iussit ea colligi. Itē tāgit obediētie h̄ūilitatē. (collegerūt ḡ.) Itē tāgit religāꝝ q̄ȝtitatē. (Et īpleuerūt. xij. cophinos fragmētoꝝ.) Est āt cophinus vas ꝯtextū de iūcis aut folijs palmaꝝ/ q̄ r̄ ruilia opa n̄ūt. (Ex q̄nq3 panib⁹ ordeaceis/ ⁊ duob⁹ piscibus q̄). s. fragmēta. (Supauerūt hijs q māducauerāt.) Vn̄ pl⁹ supfuit, q̄ȝ appom fuerit. Et iō f̄ȝ theophilū discam⁹ n̄ eē tenaces ī dādis elȳmis/ q2 d̄s plus tribuit largiēti. ij. Cor. ix. Potēs est aūt deus omnē grām abūdare facere in vobis.

vnde btūs ioānes elemosinari⁹ exultās dicebat xp̄o/ videbo dñe qs deficiat/ vel tu dādo mihi / vel ego
3 distribuēdo alijs. ¶ Deinde cū dic. (Illi ḡ hoīes.) pōit actio grāx.ps. edēt paupes/ ꝛ saturabūt ꝛ laudabūt dñz. duo aūt tāgit.p⁹.s.figni eni dētiā. (Illi ḡ hoīes cū vidissēt qd̄ fecerat signū.) Erat h̄ aūt miraculū signū oīpotētie xp̄i. Sȝ spūaliter designabat spūalē refectiōeȝ credentiū: q̄ nunc est in grā/ postea erit in glia. Itē tāgit fidei ꝯfessionē (dicebāt qꝛ h̄ est ve ꝓpha) diuitatē qdē ei⁹ nō itelligūt/ sȝ messiā putāt eē in lege ꝓmissuȝ: de quo ꝓpha adiūgūt. (Qui vētur⁹ est in mūdū.) eū deniqȝ vētuꝝ p̄dixit de⁹ loquēs ad moysen. Deut. 18. Propham suscitabo eis de medio fratrū suoꝝ/ ꝛ ponā v̄ba mea in oꝛe ei⁹/ loqueturqȝ ad eos oīa q̄ p̄cepo. Qui aūt verba ei⁹ q̄ loquet in noīe meo audire noluerit/ ego vltoꝛ existā: hūc autē vētuꝝ ꝓphaȝ credidit/ ꝛ ve credidit turba eē xp̄ȝ. Nā ꝛ petr⁹. Act. 3. dicit illā ꝓphiā de xp̄o itelligēdam. ¶ Et aduertēdū qꝛ xp̄s ꝓpha di/ qꝛ futura p̄nūciauit / sicut ꝛ ceteri ꝓphe/ sȝ nō eodē mō. Alij.n. reuelatiōe cognouerūt/ xp̄s āt oīa nouit/ in speculo deitatis. ¶ Sȝ circa h̄ du-
Dubiū biū est qūo plebs ista habuit fideȝ q ip̄e eēt messias/ cū h̄ soli pricipes cognouisse dicant. Mat. 21. Hic ē heres. Solo coꝛ plebis volubile ē/ ꝛ oī vēto doctrine agitat: ꝛ iō qñ vi-
Solo debāt xp̄m miracula faciētē/ credebāt ip̄m eē messiā. Sȝ cū eius miracula audiebāt attribui beelzebub: p̄cipesqȝ suos ip̄sum videbāt ꝑsequi/ statī a p̄ioꝛi credulitate recedebāt: vñ mobile mutat semꝑ cū pricipe vulg⁹. ¶ Nota moralr̄ p̄mo q̄dē Esa. 40. Oīs caro fenū est/ ꝛ glia eius vt flos feni: viride āt est istō fenū dū hic viuim⁹: nā cū falce moꝛtꝭ succidit/ exsiccat. Et qꝛ post morteȝ nō est facultas boni opis dū fenū viride est subijciat spūi/ si volum⁹/ xp̄i panib⁹ saciari. Itē i xp̄i refectione ꝯseruādus est oꝛdo discūbētiū: discubuerūt eni qnquageni ꝛ cēteni. Beda sup lucā. qm̄/ inqt/ qnquagesimus p̄nie psalm⁹ est: cētenari⁹ aūt numer⁹ de leua trāsit in dextrā qnquageni ꝛ centeni in ꝯuiuio dñi discūbūt/ qꝛ ꝛ penitētes ꝛ hij q eterna suspirāt/ panib⁹ grē saturātur. Iteȝ panes grē ip̄se distribuebat discūbētib⁹ vnicuiqȝ prout vult. Itē ministrāt discipuli/ qꝛ ministerio platoꝝ grā dat credētib⁹. j. Coꝛ. 4. Sic
4 nos existimet hō vt mistros xp̄i. Itē nō panes tm̄ / sȝ duo cōpūctiōis a deo tribuunt. nȝ eni a nobis est donū lachꝛymaꝝ: qd̄ vtiqȝ figuratū ē. Josue. 15. Ubi legit q axa sedens sup asinū suspirās petijt a p̄e bñdictionē dicēs/ terrā australē ꝛ arētē dedisti mihi/ da ꝛ irriguā: ꝛ dedit ei pꝛ irriguū supius ꝛ irriguū iferi⁹. Greg. Irrōnabilib⁹/ iqt/ motib⁹ p̄sidens aīa qñqȝ hȝ i dono australeȝ terrā sȝ arētē de⁹ donat sine lachꝛymis. vbi grā ꝑ iustitia loq/ tueri oppressos/ idigētib⁹ tribuē/ ꝛ ardoꝛe fidei iflāmari. Sȝ adhuc grāȝ lachꝛymaꝝ nō hȝ/ q cū magno desiderio a deo petēda est. dō tu nob̄ dōa fontē lachꝛymaꝝ. Cui⁹ flāte vēto fluūt aq. Cui⁹ v̄ga bis pcutiēs silicē ꝓduxit aqs: ꝛ h̄ est duplex irriguū. Supi⁹ qdē ꝑ desiderio p̄rie. Inferi⁹ āt ꝑ doloꝛ cl'pe: h̄ 2m irriguū hūit maria flās sec⁹ pedes dñi/ q̄s irrigabat lachꝛymis: p̄mū v̄o obtinuit cū stabat ad monumētū foris ploꝛās ꝛ q̄rēdo xp̄ȝ. Qui āt irriguū iferi⁹ obtinere nō possint/ qcqȝ obtinerat ait

Greg. 9 li. Mora. fle dolorē suū nō valet/ q praue qdē ꝯsuetudini ꝯne nitur. Sȝ tñ adhuc succrescētib⁹ carnis desiderijs grauat: sȝ tūc plāgē possumus nostra pcā cū plangere nos pmittit de⁹ q vtiqȝ fit cū ⁊ mala q fecim⁹ nob demostrāt/ atqȝ ad hec eadē flēda q cognoscim⁹ adiuuat. Itē fragmenta panū sunt opa ṽtutū. Cophini āt fuerūt apli/ foris qdē hoib⁹ despecti/ sȝ int⁹ ad alēdū hūiliū corda salutaris cibi religis cumulati. hos ṽo cophinos panuȝ fragmētis iplenit/ q īfirma huius mūdi vt ꝯfundēt fortia elegit: vt dicit beda. Itē pm⁹ cophin⁹ est petr⁹ pp fidei ꝯstātiā. Alter andreas pp pauptatis tollerātiā. 3⁹ iacob⁹ zebedei pp martyrij paciētiā. 4⁹ ioānes pp carnis pudicitiā. 5⁹ thomas pp ṽitatis expietiā. 6⁹. Jacob⁹ frat dñi pp vite iustitiā. 7⁹. Philipp⁹ pp eternoꝝ fragrātiā. 8⁹. Bartholome⁹ pp rōnis prudētiā. 9⁹. Mathe⁹ pp euāgelij excellētiā. x⁹. Symō pp pcepti obediētiā. xj⁹. Thade⁹ siue iudas pp ꝯfessiōis gliaȝ. xij⁹ cophin⁹ fuit iudas pditor q abijciēdus est/ qm plenus est dolo/ cupiditate/ ⁊ malitia. In cui⁹ locū duo successerūt aplici cophini/ Mathias/ vȝ/ ⁊ paulus. Cophin⁹ mathie ꝯtinet dīne sortꝭ grāȝ. Cophin⁹ ṽo pauli hȝ ṽbi sapiam.

¶ Sermo. 6. quarte dñice in xl^ma ⁊ in ordine. 131.

1 COllegerūt ḡ ⁊ īpleuerūt. 12. cophinos fragmētoꝝ ex quinqȝ pāib⁹ ordeaceꝭ/ ⁊ duob⁹ piscib⁹ q supauerūt hijs q māducauerāt.) allegorice tria nobis considerāda sunt pᵒ q sunt panes ⁊ pisces: deī de q sunt fragmēta supātia. 3ᵒ qd p cophinos repletos itelligimus. Propter pmū intelligēdū qȝ sacra scriptura est mēsa ppōnis. de q ps posuisti in ꝯspectu meo mēsaȝ/ aduersus eos q tribulant me. In hac mēsa. 12. panes p nr̄a refectiōe ponunt: vt di Leui. 24. Ex hijs aūt qnqȝ sunt ordeacei. 7. ṽo tritticei primos circa pasca. 7. alios circa penthecostē dñs dedit fidelib⁹. Sȝ nūc de qnqȝ pāib⁹ disseram⁹. Isti sunt qnqȝ smōes positi ī mēsa scripture. Prim⁹ qdē pāis est smo theologus audi isrl dñs de⁹ tu⁹/ de⁹ vn⁹ ē. Et ī pnᵒ erat ṽbū ⁊ ṽbū erat apud deū/ ⁊ de⁹ erat ṽbū. 2⁹ panis ē smo nāl: qȝ ī pnᵒ creauit de⁹ celū ⁊ trā/ ⁊ oīa p ṽbū fcā sunt/ ⁊ sine ipo fcūȝ ē nihil. 3⁹ pāis ē smo moral. s. diliges dñȝ deū tuū ex toto corde tuo/ ⁊ pximū tuū sic teipsuȝ. Et honora patrē tuū ⁊ mrēȝ tuā. Nō occides ⁊c. Et vniuersalr declina a malo ⁊ fac bonū. 4⁹ pāis ē sacramētal/ xp̄s q de celo descēdit quē euāgelica mulier ex trib⁹ satꝭ farie cōmiscuit: qȝ ꝯstat xp̄s ex trib⁹ rebꝫ/ deitate/ aīa/ ⁊ carne: ad h ptinet/ qȝ ṽbū caro factū ē/ ⁊ hītauit in nob. Et qȝ hūiliauit semetipsuȝ fcūs obediens vsqȝ ad mortē/ mortē āt crucis. Quītus pāis ē smo celestis. s. nec ocl's vidit/ nec aurꝭ audiuit/ nec ī cor hoīs ascēdit/ q ppauit de⁹ diligētib⁹ se de q Luc. 14. Btūs q māducabit panē ī regno dī. Et qȝ ordeū hȝ vi mūdificatiuā/ iō pāes isti ordeacei dñr: smo. n. dei emūdat aīaȝ. Jo. xv. Jaȝ vos mūdi estis pp smonē quē locutus sum vobis. Iteȝ duo pisces/ duo sunt scripture sensus: litteralis/ vȝ/ ⁊ spūal i aqs. n. sapie viuūt ⁊ coquunt isti sensus. Itē hos pāes ⁊ pisces xp̄s discipłis tradidit / qñ apuit eis sensū vt itelligēnt scripturas. Luc. 14. ⁊ Jo. xv. Oīa qcūqȝ audiui a pr̄e meo nō feci vob: hos āt cibos ṽitatꝭ/ iō discipłis tradidit/ vt

per eos creditur/ mistraref pplis. Mat. 28. Eūtes/ingt/docete oēs gē tes fuare oia q̄cūq3 mādaui vobis. Itē discipli susceptos cibos distri buerūt pplis: qñ pfecti pdicauerūt vbiq3/dño coopāte. Itē mltiplicati sunt panes exponētib⁹ pdicatorib⁹/ ⁊ saturate sunt turbe. ps. Cibauit eos ex adipe frumēti/⁊ d petra mel le saturauit eos. Job. 8. Spūs mlti plex fmōis oīs tui/qm mltiplex ē lex dei: vt di i eodē. 11. ⁊ Dan. 12. Pertrāsibūt plimi ⁊ mltiplex erit scia. ¶ 1° ꝯsiderādū q̄ sunt fragmē ta superātia turbis: de h ait beda. Qnot turbis supest/a discipulis su stollif/q2 sacratiora misteria q̄ a ru dib⁹ capi neq̄ūt/nō negligēf omit tēda / s3 sunt igrēda pfecti. g̃ frag mēta q̄ supsunt/ sbtiliora sunt scri ptur̄ misteria/q̄ itellectū supāt sim pliciū/nec ad ea psnt attigē: eis enī sufficit pabolice audire q̄ pdicato res itelligē debēt. Luc. 8. vobis da tū ē nosse misteriū regni di ceteris āt i pabolis ⁊c. ¶ 3° de cophinis cō siderem⁹: ꝯtexif āt cophin⁹ ex folijs palmaꝝ. Et folia qdē vba sunt: pal ma vo est isigne victorie: igif folia palme sunt vba victorie. Talia vero sunt snie catholice fidei. Hebre. 11. Sci p fidē vicerūt regna ⁊c. Jo. 5. Hec ē victoria q̄ vicit mūdū/ fides nr̄a: g̃ p. xij. cophinos. xij. regl'as si ue snias catholice fidei itelligim⁹/ q cophini ꝯtexūt. Ex. xii. vl'. xiij arti cul'. fidei q ꝯt nēt i symbolo apl'oꝝ. ¶ Et p^am qdē fidei regl'aꝝ/q̄ñ p^m co phinū ꝯtexuit petr⁹. ex trib⁹ articu lis dicēs. (Credo i deū pieз oipotē tē creatorē celi ⁊ terre.) vbi ꝯsiderā dū p° q2 credē ē act⁹ fidei: fides aūt vtus ē aī quā diffinit apl's. Heb. 11. .d. fides est sba sperādaꝝ reꝝ argu mētū nō apparētū. Et qm id i qd

Duodecim articli sunt duodecī cophi

tēdit spes nr̄a de⁹ ē: ps q2 fides nr̄a de deo est. Uñ diony. dicit. vij. ca. de di. no. q fides ē circa simplicē3 ⁊ supexñtē vitatē. Hui⁹ vo fidei actū q est credē Aug. diffinit dicēs. Cre dere est cū assertiōe cogitare. Sed act⁹ iste distiguif p h q ē credē deū: credē deo: ⁊ credere in deū. Credit deū q i eo nō fallif. Credit āt deo q rōnē credēdi deū ex dīna sumit au ctoritate. Jn deū vo credit q se co mittit deo/⁊ q de amore ei⁹ tēdit in ipsū. Ex q̄ p3 q reprobi psnt credē deū/⁊ deo. S3 soli iusti ⁊ sci credūt i deū: nec tñ mētiūf reprobi dicētes. Credo in deū/q2 illd dicūt ex psona toti⁹ eccl'ie/i q̄ sunt mlti fidē forma tā hñtes q̄ten⁹ ad eā quā nō hñt ēt reprobi studeāt ptigere fidē. ¶ Jtē ꝯsiderandū/q2 ista p^a regl'a fidei ex trib⁹ articul' texif/q̄ꝝ pmus ptinet ad vnitatē dīne eēntie. Cū di. (Cre do in deū) singlr: ⁊ nō di credo i de os plural'r. Uñ i symbolo niceno qd patrū di/expressi⁹ additū ē (Cre do in vnū deū.) ¶ 2⁹ articl's huius regl'e est de psona pr̄is. (pieз oipo tētē.) Cui oipotētia attribuif tū q2 oia pt ⁊ dina. s. ⁊ alia entia nā gene rat/spirat/⁊ creat: tū ēt ne inx̄ hūa naꝫ ꝯsuetudinē debilior credaf / q2 pr̄ sit. ¶ 3⁹ articl's ē de pmo effcū q ē eē reꝝ (Creatorē celi ⁊ terre.) Et qm creare est ex nihilo vel nllo p supposito aliqd facē: ex h cog̃scim⁹ pter deū oia eē creata: ne āt videaf necessario creasse: id i symbolo pa trū di. (factorē celi ⁊ terre) factor. n. est q ex arte ⁊ volūtarie opaf: q̄ aūt sint creata subdit: celum/videl3/ ⁊ terra: p celū supiora corpa icorru ptibilia/p terrā q̄ttuor corruptibi lia itelligunf eta: iuxta illd in pnci pio creauit deus celū ⁊ terrā. Et q2 nihil dictū erat hic d āgelis ⁊ aīab⁹

nl frag mētoꝝ.

Prima regula fidei. pumus articl's.

Scds

Terti⁹

hoīuz:iō ī symbolo pꝛūz additū ē. (visibiliū oīum z inuisibiliuz.) Uisibilia sunt oīa corpalia: inuisibilia vo sunt angeli z aīe rōnales. Jste ē pꝛimus cophin⁹ ɔtext⁹ miris sn̄iis/in q̄⁹ fragmēta colligunt alte ītelligentie. vnū fragmētū est. Quid de⁹ sit. Jtē q̄uo sit de⁹ vn⁹ z trin⁹. Jtē q̄uo sit pꝛ q genuit id qd ē pꝛ. Jtē q̄r pꝛ eē possit q filiū nō p̄cedit. Jtē q̄uo sit opꝰs q nec pt d̄ficē/nec mūdū ab et̄no pduxit. Jtē q̄uo ex nihilo aliqd eē possit. Jtē q̄uo absq3 sui mutatiōe creatoꝛ extitit in tpe. Jtē q̄re tūc tpis z nō ant an̄ aut post mundū pduxerit. Jtē qd agebat an̄ productionē mūdi. Jtem qd nūc agat. Jtē vbi erat an̄ mūdū. Jtē q̄r nūc sit i oībus reb⁹ nō imixtus/n3 ɔclusus: q̄r extra oīa nō exclusus: q̄r īfra oīa nō submissus. S3 ītra oīa ea ɔtinēs: ex̄ oīa ea replēs. Supꝛa oīa ea sustētās: īfra oīa ea excedēs. Jtē q̄uo puideat oīb⁹/z t̄n sit malū in eis. Jtē q̄uo p̄sit oībus/t̄n vt singulis ītēdat. Jtē qs oꝛdo sit īuisibiliū/q̄r deo pꝛicipi mīstrēt z assistāt. Jtē q̄uo ex visibilib⁹ inuisibilia cognoscantur.

Scd̄a regula fidei De filio dei.

¶ Scd̄a regl̄a fidei de filio dei quā ī modū cophini andreas ɔtexuit/dicēs. (Credo i iesū xp̄3 filiū ei⁹ vnicū d̄n3 nr̄3.) h est iā q̄rt⁹ articulus q filij dei p⁹ expꝛimit psonā/iesuz xp̄3. Jtē pꝓprietatē/filiū ei⁹. Jtē singl̄aritatē/vnicū. Jtē ptātē/d̄nm nr̄3: ver3 quia heretici hūc cophinū dissoluere conati sunt/iō in symbolo patrū. v. clausule huic articl̄o addunt. p⁹ clausula ptinet ad pꝛis z filij coeternitatez. (Et ex pꝛe natū an̄ oīa secula.) Jn hoc q dicit filiū (ex pꝛe.) excludit erroꝛem dicētiū eū esse ex nihilo: p hoc aūt q dicit eū (natū) excludit eos qui dicebant q erat adoptione filius. Excludit etiā erroꝛē sabellij dicentis eūdem eē pꝛem z filiū qd eē nō pōt: q2 nulla res oīno est/q̄ ex seipsa nata sit: p hoc aūt q subdit (an̄ oīa secula.) ostēdit coeternitatē: seculū enī est duratio q̄cūq3 h̄ns pꝛincipiū durationis: an̄ vero duratio cuius est pꝛicipiū nō est duratio nisi eternitas: vn̄ ɔcludit filiū esse ab eterno natū. Scd̄a clausula ptinet ad filij pfectā diuinitatē. (Deū de deo.) ne credat esse a deo/ sicut angelus/qui a deo est/sed nō de⁹: z a sole sunt genita terre nascētia/ que nō sunt sol. (Lumē de lumine) quātū ad puritatez diuinitatis/ne credatur esse a lumine/sicut a luce coloꝛ ī coꝛpoꝛe/ aut a lumine vmbꝛa. (Deū verū de deo vero.) ne credatur nūcupatiue z nō veraciter eē deus: sicut ad moysē dictū est. Ecce ɔstitui te deu3 pharaonis: nō sic aūt filius dei deus est/ sed ver⁹ de⁹ de deo. nō ergo dei patris naturā z spēm h3 tripl̄r. s. quātū ad dītatē/ z quātū ad puritatē/z quātū ad veritatē. 3ª clausula ptinet ad filij oꝛiginē/dicēs. (Gēitum non factu3.) genitū dicit vt naturaliter/z nō artificialiter a patre esse credat: z addit (nō factū.) ad maioꝛē expꝛessionem: z hoc ɔtra arrianos. Quarta clausula pertinet ad filij cōsubstātialitatē (cōsubstātialē) .i. eiusdē s̄be (pꝛi) z h ɔtra eos q putabāt filij s̄bam decisam esse a patre/ z in alia s̄ba/ l3 fili/ subsistere: qd estimauit abbas Joachī. vna est enī numero z realiter vtriusq3 substātia: alias nō vn⁹ real̄r/s3 plures eēnt dij. 5ª clausula ptiet ad filij ptātē. (p quē oīa fc̄a sūt) q̄ ē eq̄ opꝰs vt pꝛ. Jn isto aūt chophino subtilia colligūtur fragmenta. pmū qdē q̄uo sit filius/ quē pꝛ nō p̄cedit. Jtē q̄re vnic⁹ tātū

sit filiꝰ. Itē quō nascaꝛ, q̄ semp̄ fuit. Itē qualis sit eius gñō. Itē quō sit deus de deo/vnus tñ deus. Itē quō sit lumē/nos tñ lateat. Itē qualr̄ sit verus deus. Itē quō sit genitū quē nl'la p̄cessit corruptio. Itē quō vna res sit gñans ⁊ genitꝰ. Itē quō sint oīa fcā p̄ filiū/si oīa sunt a p̄re. Itē quō nō sit mīoꝛis potētie q̄ genitꝰ ē. 3ª regula fidei ē de īcarnatione filij/duos articulos.s.īcarnationis ⁊ natiuitatis ꝯtinēs quā in modū cophini iacobꝰ zebedei ꝯtexit/dicēs. Credo in filiū dei. (Qui ꝯceptus ē de spū scō/natus ex maria. v̄gine.) Ubi ꝯsiderādū p̄ᵒ qs sit ꝯceptꝰ/ip̄e ē cui referꝛ hoc relatiuum. (Qui.) Nam ipse natus ex p̄re añ oīa secula. deus de deo genitus nō factus/p̄ri ꝯsubstantialꝛ/p̄ quē oīa fcā sunt ipse certe p̄sonalr̄ ē q̄ ꝯceptus ē de spū scō. ⁊c̄. in quo excluduntꝛ tres errores. Unus fotini dn̄tis ꝯceptum hoīez nō eē dei filiū/nisi adoptiōe. Alter nestoꝛij dn̄tis ip̄m hoīez ꝯceptū esse dei filiū/p̄p inhitantē in se p̄ntialr̄ dei filiū. 3ᵘˢ error est euticis asserentis nām filij dei eē ꝯuersam in nām hoīs ꝯcepti: tūc. n. non esset ꝯceptus q̄ erat/sed q̄ futurus erat. 2ᵒ ꝯsiderādū est de ipsa ꝯceptione/ qꝛ subito fcā est ꝯ̄ errores p̄hicoꝝ. 3ᵒ additū ē. (Ex maria) ꝯ̄ erroꝛem valētini dn̄tis euz coꝛpus attulisse de celis. Itē ꝯ̄ erroꝛē manicheoꝝ asserentiū q̄ verā carnē nō habuerit. In symbolo p̄rūz loco eius q̄ dī cōceptus dī. (Incarnatus.) 4ᵒ ꝯ̄ errorē nazareoꝝ ꝯsiderādū cuius sit v̄tute ꝯceptus. Qꝛ (de spū scō.) Illi .n. dicebāt q̄ ex semine Joseph eēt gñatus: qbus assenserūt cherintus ⁊ ebion. Rursus dī. (Natus ex maria v̄gine.) qꝛ btā mr̄ eius añ partū ⁊ in partu/⁊ post partuz v̄go fuit ⁊ h̄ ꝯ̄ iudeos/q̄ virginitati eius p̄ cōceptū derogāt: ⁊ ꝯ̄ p̄hicos q̄ virginitatē parientis nō credūt: ⁊ ꝯ̄ heluidiū q̄ post xp̄i partū alios filios xp̄i mr̄em mētitus est habuisse: sed aduertendū: qꝛ in cena synodus quatuoꝛ clausulas addidit huic regule aplice/ne cophinus ab hereticis dirūpereꝛ. p̄ᵃ clausa. (Qui p̄p nos homines.) ꝯ̄ oꝛigenez q̄ dixit virtute passionis xp̄i ēt demōes liberādos 2ª clausula. (Et p̄p nr̄az saluten.) ꝯ̄ gētiles/⁊ pseudo xp̄ianos dn̄tes sine xp̄o saluari hoīez / aut moꝛalibꝰ actibus/aut lege. 3ª clausula ē. (Descēdit de celis.) ꝯ̄ erroꝛē fotini dn̄tis nō esse vnionē realē v̄bi ⁊ humane nāe: sed vnionez attributionis tm̄. 4ª clausula. (Et hō fcūs est.) ꝯ̄ manicheū/⁊ arriū/⁊ appollinarem: hō .n. ꝯstat ex coꝛpoꝛe carneo. Manicheus aūt dixit q̄ veꝝ coꝛpus non habuit xp̄s. Rursus hō h̄z aīaz: arrius aūt credidit in xp̄o v̄bū esse loco aīe. Item hō est hō p̄p rōnalem aīam/appollinaris aūt/⁊ si ꝯfitebatur ī xp̄o sensibilē aīaz/nō tñ rōnalē: hos 3ᵉˢ itaq3 erroꝛes ista clausula excludit. In isto aūt cophino mlta colliguntꝛ fragmēta. Mira/alta/subtilia/⁊ suauia. p̄ᵐ quō deus ē possit esse hō. Itē quō qui hō est sit filius dei nālr̄. Itē quō esse possit vt q̄ añ secula genitus est/iteꝝ nascaꝛ ī tp̄e. Itez qualiter esse possit/vt ꝯsubstātialis p̄ri ꝯcipiaꝛ ex v̄gine/nec tñ p̄r ipse īcarnatus sit. Itē p̄p q̄d ex spū scō dicaꝛ fcā incarnatio/cū p̄r ⁊ ipse incarnatus filius/ꝯceptionem sint opati. Itē cū alio mō potuerit deꝰ saluare hoīez/ p̄p q̄d voluit filium carnē assumere/⁊ quare magis filius q̄ꝫ p̄r aut spūs carnē assumpsit. Itē quō intelligaꝛ deus hō fcūs ē/ aut s̄m h̄itū/aut s̄m suppositū/aut

3ª regula fidei

qḋ verꝫ est/ꝑsonaliter. Itē quō ītelligēdū sit ꝙ descēderit de celis/a quibꝰ nō discessit. Itē quō vginis clauso vtero ex ea natus sit. 4ª fidei regula est de passione filij dei vnicuꝫ articulū ꝯtinēs: ꝛ hic est cophinus bti ioānis euāgeliste ꝯfitis. credo ī dei filiū ſcḋm hoīeꝫ (Qui passus est sub pōtio pilato.) Auctorē passiōis iō cōmemorat/pp̄ q̄sdā hereticos/ q aut xp̄i passionem figuralr̄ credebāt pri⁹ ſcāꝫ/aut quēdā aliū hoīeꝫ sub alio ꝑside passuꝫ putabant esse xp̄m. Quid āt passus sit xp̄s/subiūgit/tria enumerās.s.crucē. (Crucifixus.) Itē mortē. (Mortuus.) Itē sepulturā. (Et sepultꝰ.) passuꝫ qdē ꝯfitemur ꝯ manicheū. Crucifixū vo ꝯ iudeos ꝛ gētiles/qbꝰ xp̄i crux scādalū ē ꝛ stultitia. Mortuū aūt ꝯ sarracenos q xp̄m ꝺfit fuisse īmortalē. Sepultū ēt dicimꝰ vt ꝯseruatio corporis ꝺſdal ꝯ iudeoꝝ errorē/q corpus xp̄i mortuū putauerūt esse sublatū. Sꝫ qꝛ qdā heretici putauerūt passionē xp̄i ꝛ mortē oībus hoībus ꝓficere ad salutē/nullūqꝫ dānādū q fidē xp̄i hēret ad h̄ excludēdū additū ē in symbolo pīm. (ꝙ ꝓ nobis crucifixus passus ꝛ sepultꝰ sit.) ꝓ nobis.s.q dicimus/ꝛ vere dicimꝰ/ credo ī deū. h̄ āt soli electi vere ꝺſt ꝛ iō efficacia mortis xp̄i ad solos ꝑuenit electos. Sicut dī Jo.xj. ꝙ xp̄s moriturus erat vt filios dei ꝯgregaret ī vnū. Itē qm̄ alij hitici putauerūt crucifixū ꝓ nobis hoīeꝫ dei fuisse filiū vſqꝫ ad mortē/sed ī morte sic desiit esse hō/aīa ꝛ corpore sepatis/ ita crediderūt ꝙ corpꝰ sepultū desierit eē filius dei: iō in vtroqꝫ symbolo dī in gñe masculino. (Et sepultꝰ est.) Qui.n.īcarnatus ē assumēdo hoīem/ipse idē sepultus ē sepulto corpore/ſꝫ hō sepultus nō sit. In h̄ aūt cophino alta sūt fragmēta. ꝑm que fuit necītas passionis xp̄i. Iteꝫ quō pati potuerit q erat ſm diuinitatē impassibilis/ꝛ cꝰ humanitas erat sine vitio. Itē qua rōne crucis opprobriū elegerit. Itē mirꝫ ē quō vite fons mortuus fuerit. Itē nō minꝰ ē mirꝫ quo pacto eius mors mortē occiderit/nobisqꝫ ꝓbuerit vitā. Itē qḋ eius sepultura signauerit. Item pp̄ qḋ iputribilis statimqꝫ resuscitādus sepeliri voluerit. Iteꝫ pp̄ qḋ in lapideo nouo ꝛ alieᵒ sepulchro iacere voluerit. 5ª fidei ſnīa duos articulos ꝯtinet.s.xp̄i descēſum ad inferos/ꝛ ipsius resurrectionem a mortuis: hec ꝓposuit thomas apostolus ꝛ qntū texuit cophinū/dicēs. Credo ī dei filiū. (Qui descēdit ad īferna 3ª die resurrexit a mortuis) Et q̄ɫtū ad ꝑm articulū spectat/ sciēdū ꝑᵒ qꝛ sic xp̄i corpꝰ sub terra positū fuit localr̄/nō tñ sepulti corporis corrūptionē passuꝫ ē: ita eiꝰ aīa localiter descēdit ad īferos/nec tñ penas inferoꝝ sustinuit. Itē illuc descēdit/vt ſcōꝝ aīas inde deduceret: eos aūt q dānati erāt ibidē eē ꝑmisit: iō ꝛ si mortē deglutiuit/nō tñ occidit/ſꝫ tm̄ momordit infernuꝫ. Itē aīa xp̄i descēdēs ad inferna erat filius dei: iō ipse q ē filius dei ad īferna descēdit/illuc aīa descēdēte/ſꝫ illuc hō nō descēderit: vñ ꝓ tūc totꝰ xp̄s ꝑsonalr̄ erat in sepulchro/ totꝰ erat ī inferno/pp̄ deitatē vnitā corpori ꝛ aīe: totus ēt erat ī celo/pp̄ ſb̄ſistentē in pr̄e deitatē: nō tñ totū qḋ est ipsius/erat sil in hijs locis. Quātū aūt ad 2m ꝑtinꝫ articulū. ꝑᵒ ꝯſiderādū/qꝛ a mortuis resuscitatus dī.i.a locis mortuoꝝ q ē sepultura ꝛ infernus/ac ēt a statuta ꝯditione mortaliū: neqꝫ.n. mortaliū vlterius patiſ defectus. Iteꝫ in symbolo pa-

4ª regula ḋ passione filij dei

5ª regula de descēſu ad inferos ꝛ resurrectiōe.

3

trū addit. (Scđ₃ scripturas.) qđ iō addit/ qꝛ iste articulꝰ difficilioꝛ fuit ad credēdū: vñ ipsemet testimonio scripturaꝝ vsus ē ad ꝓbādā resurrectionē. Luc. 24. Et petrus statim a ṗnº p̄dicās ꝑ scripturā veterē idē ꝓbauit. Jn isto āt cophino colligūt mira fragmēta ṗm qūo descēdit q ē vbiqȝ. Jtē vi hoꝛrilr vt sine pcō: imo glosus deus iferna hitet. Jtē qūo xp̄s moꝛtuꝰ seip̄₃ resuscitauerit. Jtē q̄re tm̄ resurgere distulerit. Jtē q̄re sic accelleraucrit. 6a fidei regła vnū

6a regula fidei de ascēsione ꝛ glificatione filij dei

articulū ꝯtin₃ de ascēsione ꝛ glificatione filij dei quā texuit iacobus fr̄ dñi. d. Credo i filiū dī. (Qui ascēdit ad celos sedet ad dexterā dei pr̄is oīpotētis) vbi ꝯsiderādū ṗº qꝛ locałr xp̄s sup oēs celos ascēdit: ille. n. locus tali coꝛpi ꝯgruit. Jtē sede re dī/ qꝛ ē i q̄ete felicitatis. Jtē dextera dī ē honoꝛ diē eq̄litatis: vñ sic b₃ q̄tē regni/ ꝙ eq̄lis ē pr̄i. Jn isto āt cophino ꝯtinet vnū fragmētū: qūo i pūo tpe xp̄i coꝛpus tm̄ spatiū ptrāsierit. Jtē q̄ vtus coꝛpus ip̄₃ subleuauerit. Jtē qūo celos penetrauerit. Jtē q̄ rōne coꝛpi carneo ꝛ terreno locus celi ꝯgruat. Jtē qūo mouebat a terris i celū/ ꝺitate tm̄ imo ll exñte. Jtē qđ sit sedes xp̄i. Jte₃ qūo sit intede pr̄is dextra. 7a fidei regula vnius ē

7a regula fidei de aduētu extremo filij

articuli de aduētu. s. extrēo filij dei. Qđ philippus apl's i suo cophino ꝯtexit. d. Credo i dei filiū. (Qui ḋ celo vēturus ē iudicare viuos ꝛ moꝛtuos.) Et addit i symbolo patrum. (Cꝰ regni nō erit finis.) vbi ṗº ꝯsiderādū q̄lis sit vēturus iudicare i foꝛa/ v₃/ assumpti hoīs gliosa. Jtem vbi vēturus/ qꝛ i nubibus celi. Jte₃ ꝯsiderādū q̄le erit illđ iudiciū: ꝛ dđ₃ ꝙ erit repñtationis/ ꝛ discussionis/ ꝛ retributionis. Et ṗº qde₃ iuditio oēs o₃ assistere deo/ ēt puuios q cū bapmo/ aut sine eo decesserūt: vt dicit glo. ij. Coꝛ. v. Juditio āt discussionis nō iudicabunt valde boni/ nec valde mali. i. ifideles: qꝛ eoꝝ merita patētia erūt. S₃ sic iudicabunt mediocriter boni exñtes sn̄ crīe/ ꝛ mediocriter mali exñtes sn̄ charitate. Judiciū vo retributionis glie aut pene ad oēs puenict. Jtē nō solꝰ xp̄s s₃ ēt hoīes iudicabūt: h aūt tripłr ꝯtinget. ṗº qdē cōpatiue: ꝛ sic boni/ minus bonos: ꝛ mali/ magis malos iudicabūt. 2º appꝛobatiue oēs sc̄i iudicabūt. 3º ꝓtātiue iudicabūt excellētioꝛes sc̄i: bij/ v₃/ q ꝑꝑ xp̄m reliq̄rūt oīa. vt dī Mat. 19. ꝛ p̄dicatores q p̄cepta ḋi annūciauerīt pplis. vñ Mat. 15. cū angelis vēturus ē iudicare. i. cū p̄dicatoꝛibus/ vt expo nit aug. i li. de pnia. S₃ qꝛ putauit Origenes iteꝝ xp̄m eē passuꝝ ꝑ salute demonū. Alij vo heretici btitudinē sc̄oꝝ nō amplius mille annis duraturā estimauerūt iō ꝯ vtrūqȝ errorē diē nicena synodus. (Cꝰ regni nō erit finis.) Jn isto āt cophino pła sunt fragmēta: ṗm qdē occultissimū qn̄. s. vēturus. Jtē i q̄ mūdi pte iudicabit. Jtē q sīt viui ꝛ moꝛtui ꝯsiderādū/ vtrū electi/ aut reprobi/ an moꝛtui sunt q p̄cedēt aduētū: viui aūt q tūc repiunt. Jtē de istis viuis dum ē/ an sine moꝛte rapiēdi sint i nubibus obuiā xp̄o/ vel i ipso raptu moꝛient stati resuscitādi. 8a

8a regula fidei de spū sancto

snīa fidei ē articulus ḋ spū sc̄ō/ quē ꝓposuit bartholomeꝰ apl's. d. (Credo i spm̄ sc̄m̄.) Jpse ē 3a in trinitate pa q spūs dī/ eo ꝙ amoꝛ spiratus sit pr̄is ꝛ filij: ꝛ dī sc̄ūs. i. purꝰ ꝛ firmꝰ. Et qm̄ heretici hūc cophinū dissoluere conati sunt: iō nicena synodꝰ ad ꝯfirmationem eius. v. ꝯditiones apposuit: ṗa₃ quidem libertatis dicens enim. (Dñm) ꝯ eos qui dixerīt

ꝙ esset minister pris ꝛ filij. 2ª ꝯditio est virtutis/ qꝛ dicit eum. (Uiuificã tem) qꝛ subsistentiam oibus creaturis largit ꝛ eius virtute viuũt/ per nãm/ aut grãm/ aut gloriam. 3ª cõditio est originis. (Qui ex pr̄e filioqꝫ procedit.) ꝛ hꝯ ꝯ grecos/ qui eũ a solo pr̄e procedere dñt. 4ª ꝯditio est diuine maiestatis. (Qui cum pr̄e ꝛ filio simul adoratur.) qꝛ simul cũ eis deus est. (Et cũ glorificatur.) qꝛ tam gloriosus ipse q̃tum pr̄ ꝛ filiꝰ ꝛ hꝯ ꝯ eos qui asserebãt prem soluꝫ adorandum/ ꝛ spm̃ scm̃ in oꝛone petendum/ vt per filium suum. nobis spm̃ donaret pr̄. 5ª ꝯditio est ꝯ errorem montani/ qui putauit ꝓphas arreptitie fuisse locutos ĩõ dĩ (Qui locutus ẽ per prophas.) In isto cophino talia colligunt fragmenta. pͫ cuꝫ tota trinitas sit spũs scũs: quare personaliter dicatur/ vna pª spũs scũs. Item cũ vna sit potẽtia ꝛ operatio pr̄is ꝛ filij ac spũs sci: ꝑꝑ quid sic distinguit/ vt oĩa sint a pr̄e per filium creata/ ꝛ in spũ scõ viuificentur. Item q̃ũo distinguat processio spũs sci a natiuitate filij. Itẽ quare spũs scũs ꝓcedat a duobus: filius aũt ab vno tm̃. Itẽ quare duo spiratores non sunt parentes spũs sci. Item q̃ũo possit esse spũs scũs ꝯsubstantialis pr̄i ꝛ filio/ ꝛ tñ ab eis mittatur. Item qua rõne donans ꝛ donum simul adorantur ꝛ ꝯglorificantur. 9ª fidei regula est de corpore xp̃i qđ est ecclesia/ in qua eius anc̃itas tangit dñte mattheo aplõ. (Credo scãm eccliaꝫ catholicam.) In symbolo patrum addit. (Unaꝫ ꝛ aplicã ecclesiam.) Ecclia. n. vt dic̃ angu. est ꝯuocatio ꝛ ꝯuentus fideliuꝫ: de qua ecclesia. quatuoꝛ credimus. pº ꝙ sit. (Scã) non obstãte ꝙ quidam in ea numero tm̃ sint prani hoĩes: oẽs vero ẽt iusti sine pcõ esse nõ psit: nihilominus eccã scã ẽ: ꝛ hꝯ ꝯ eos q putãt scõꝝ vitã maculari ex prauoꝝ ꝯsortio. Itẽ credimus eccliaꝫ. (Catholicã.) vniuersalẽ eẽ: ĩ toto. n. mũdo vbicũqꝫ fideles sũt ad eccliaꝫ ptinẽt. Et hꝯ ẽ ꝯ donatistas/ q solũ ĩ aphrica putauerũt eẽ ecclesiã ꝛ hꝯ ẽt ꝯ q̃scũqꝫ priuatas hereses ꝛ eoꝝ ꝯuẽtus q dñt. Ecce hꝯ ẽ xp̃s aut illic ĩ solitudĩe/ aut ĩ penetrabilibꝰ. Itẽ credimus ecclesiã eẽ. (Unã) ꝛ hꝯ gñalr ꝯ scismaticos: ꝛ spãlr ꝯtra eos q putabãt duas esse eccliãs/ iudicantium in fide xp̃i / ꝛ gentilium conuersoꝝ. Iteꝫ credimus ecclesiam esse. (Apostolicam) qꝛ in apostolis fuit initiata/ super ipsis fundata/ ꝛ eoꝝ anc̃tate confirmata: ꝛ hꝯ contra eos qui putabant ptãtem apostolicam non esse in ecclesia: qꝛ non est contemnenda huius ecclesie dei anctoritas/ que sancto spiritu roboratur/ sanctificatur/ ꝛ congregatur: qn potius qđ ecclesia statuit deus approbat. Sic̃ dicit Luc̃. x. Qui vos audit me audit. Et qui vos spernit/ me spernit: imo tanta est ecclesie anctoritas vt dicit aug. ꝯ epistolã fundamẽti ꝙ euãgelio nõ crederem/ nisi qꝛ eccã euãgeliũ approbat/ ꝛ credẽdũ pcipit: vñ q ñ credit scãꝫ eccliaꝫ catholicã/ nec euangelia credit. Aduertẽdũ ẽt ꝙ aliqui hãc fidei regulã sic pferunt dñtes. Credo ĩ vnã scãꝫ catholicã. ꝛc̃. Ut ãt dic̃ Leo pp̃ nõ dꝫ ꝑponi/ ĩ. Cꝰ rõ ẽ Jo. 14. Creditis/ ingt/ xp̃s ĩ deũ ꝛ ĩ me credite: nõ teneret ãt ista ꝯñtia fꝫ aug. nisi xp̃s eẽt deus: petro. n. ꝛ paulo credimꝰ: ñ ãt ĩ petrũ ꝛ ĩ paulũ/ sꝫ in deũ solũ credimus. Cũ igit eccã nõ sit deꝰ in eã non credimus. Si quis tamen voluerit contendere posse dici. Credo in scãꝫ eccliaꝫ/

9ª regula de cõpore ĩ xp̃i mistico est eccã

sanctũ hãc itellectũ q̄ ẽ credo in spũs scũm scificãtẽ ecclĩaȝ ꝛc̄. Huius vo cophini mlta fragmẽta sunt: pͥmũ q̄ ad ecclĩaȝ in veritate ptineãt. Jtẽ q̃uo scificent. Jtẽ qd efficiat plures fideles vnũ. Jtẽ q̃uo subtractis per mortẽ aplis eoꝝ in ecclĩa permãserit auc̃itas. Jteȝ q̃uo sit catholica: cũ tñ fides nõ sit oĩuȝ. Jtẽ qua rõne platoꝝ corrupti mores nõ frangũt ecclie auc̃itatẽ.

4 ¶ Decima fidei snĩa est de iustificatione mẽtũ quã p suo cophino pponit symon chananeus: ꝛ hȝ duas clausulas: pͥmaȝ de cõione scõꝝ. Vñ ait. (Scõꝝ cõionẽ). Sctã q̃ cõicant nobis sunt triplicis gñis. pͥma sunt gratia ꝛ virtutes / fides. s. spes charitas / humilitas / paciẽtia / castitas ꝛc̄. quoꝝ cõicatio a deo est. Scd̃ȝ genus scõꝝ sacramẽta sunt. s. baptismus / ꝯfirmatio / eucharistia / pnĩa / ordo / extrema vnctio / mr̃imoniũ: ista cõicãt fidelibus ministri ecclie. Tertiuȝ genus sctõꝝ sunt opa. s. oꝛones / / ieiunia / vigilie / elꝫne: ꝛ cetera bona opa q̃ ab vno facta oĩbus ẽt defunct in charitate pficiũt. Et h̃ significat eucharistie sacr̃m qd̃ ẽt cõio noiat̃. h̃ ẽt significat pacis / osculuȝ qd̃ datur in ecclĩa. Scd̃a clausula hui⁹ cophini est de remissione pctõꝝ. (Credo remissionẽ pcõꝝ). ꝯ eos q̄ putabãt venietib⁹ q̄dẽ ad ecclĩaȝ remitti pcã p baptismũ. Sȝ si postea peccabãt nõ erat remissionis remediũ: ad qd̃ periculũ euadẽdũ / aliq̄ voluerũt reiterare baptismũ: ꝯ qd̃ in symbolo patrũ dĩ. (Cõfiteoꝛ vnũ baptisma). Sȝ restãt alia remedia. s. ꝯtritiõis / pnĩe / ꝛ elemosynaꝝ / ieiunioꝝ / ac oꝛonum. hui⁹ ãt cophini fragmẽta q̃dã mira sunt / q̃uo de⁹ in nob' sine nob' v̄tutes efficiat. Jtẽ an in pueris carẽtibus vsu rõnis / baptizatis tñ / sint gr̃a ꝛ v̄tutes. Jtẽ q̃re huic suã gr̃aȝ deus cõicat / ꝛ alteꝝ repellit. Jtẽ q̃re maiorẽ partẽ hoĩuȝ repellit. Jtẽ incõprehẽsibilia sunt fragmẽta sacramẽtoꝝ / ꝛ p̄cipue corpis xp̄i: q̃uo / vȝ / panis ꝛ vinũ fiãt xp̄i corpus ꝛ sanguis. Jtẽ q̃uo icipiat esse in altari de celo ñ descẽdẽs. Jtẽ q̄ vnũ corp⁹ sit ẽ in plurib⁹ locis. Jtẽ q̄ totũ corpus est in parua hostia. Jtẽ q̄ nõ diuiditur corpus fracto sacr̃o. Jtẽ q̄ non auget̃ xp̄i corpus / nec ĩpissat̃ aliena s̃bã trãseunte in ip̄m. Jtẽ q̄ susceptũ a fidelibus / nõ digerit̃ / nec alterat̃. Jtẽ miꝝ est q̃uo vni⁹ opus trãseat. Jtẽ qb⁹ ꝛ q̃ntũ suffragia p̄sint defunctis. Jtẽ miꝝ ẽ q̄ sacra ñ polluit mala vita ministri. Jtẽ q̃uo fieri põt vt pctã dimittat q̄ est in pcõ. Jtẽ vtrũ remissis pctĩs / pͥma bona opa redeãt. Jtẽ vtrũ igratus remissioni denuo resurgere possit.

¶ Xj. regula fidei est de resurrectione generali quã thadeus apl's pponit. d. (Credo carnis resurrectionẽ). in symbolo niceno dĩ. (Et expecto resurrectionẽ mortuoꝝ). Expecto diẽ / vt euacuet illoꝝ errorem / q̄ resurrectionẽ putabãt iã esse factã: vt dĩ. ij. ad thym. ij. q̄m multa scõꝝ corpora surrexerũt cũ xp̄o / vel alias tp̄e nobis ĩ cognito. dicit ẽt. (Carnis resurrectionẽ). pp eos q̄ moral'r solũ credebãt fieri resurrectionẽ: cũ / vȝ / per vite iustitiã q̄s resurgit a morte peccati. Ergo verã carnis resurrectionẽ credimus / ꝛ eã nõ p̄teritã reminiscimur / sȝ futurã expectam⁹: hui⁹ vo cophini multa sunt fragmẽta: pͥmũ q̃uo qd̃ in cinerẽ versum est / ꝛ millies in aliã trãsiuit s̃bam / denuo idẽ resurgat. Jtẽ cui⁹ etatis ꝛ q̃ntitatis resurgãt hoies. Jtẽ vñ supplebit̃ ad debitã q̃ntitatẽ puulorum. Jtẽ vñ supplebit̃ qd̃ de s̃bã paruuloꝝ venit

Decima regula fidei.

Xj⁹. regula fidei.

loꝝ venit ad cōpōnez humani corporis/vt ipsa elemēta sint integra.
x 2ª regula fidei. ¶ xijmam snīaz fidei ꝑponit Mathias apl's de statu future vite. d. (Credo vitā eternā amē) ꝛ istud refert ad felicē vitā scōꝝ: de q̄ Jo. 18. h̄ est vita eterna/vt cog̃scāt te deuz veꝝ: vñ illa vita ē dei visio q̄ dr̄ eterna/nō ꝑꝑ durationez tm̄/sʒ magis ꝑꝑ eternitatꝭ fruitionē. Sʒ qꝛ circa finalē statū mūdi multa alia credēda occurrūt: iō gñaliter dr̄ i symbolo pr̄z. (Credo vitā vēturi sc̄li amē). Et pᵒ qdē ventuꝝ sc̄lm nō erit tp̄s/ sʒ euū: tūc eni nihil erit ꝑteritū/aut futuꝝ/ sʒ p̄ñs tm̄. Jtē erit illud sc̄lz sine motu: cessabit eni motᵒ celestiū/ nʒ erit vicissitudo diei ꝛ noctis/estas ꝛ hyems. Jtē nō erit alt'atio eloꝝ. Jste. n. ignis nō exuret/ nʒ frigefaciet aq̄. Jtē n̄ erit gñō ꝛ corruptio. Jtē in h̄ ipso sc̄lo/ neqꝫ plante neqꝫ irrōnabilia viuēt aīalia. Sʒ erit vita tm̄ angeloꝝ ꝛ hoīnz. Jtē nō erit tūc vsus vestimētoꝝ/neqꝫ cibi/neqꝫ venereoꝝ. Jtē hoīes erūt īmortales/ sʒ electi ēt īpassibiles. Dānati vero vitā agent i penis sine morte: iō tūc ab illo sc̄lo mors exulabit. Jtē oīa mēbra erūt in corpibᵒ/ lʒ nō sit oīs vsus coꝝ. Jtē nuda erūt resurgētiū corpa/nec tñ erubescent videri/ nec male cōcupiscēt vidētes: ablata. n. erit turpis ꝯcupīa ex qua erubescētia ꝓuenit: vñ ꝛ p̄mi pentes cūz nihil male ꝯcupiscerent/ambo erant nudi/nec erubescebāt. Erūt aūt vestimenta corpoꝝ btōꝝ glīa īmortalitatis/ ꝛ splendor claritatis. Jtem dānatoꝝ corpa cū oībus defectibᵒ suis sine fine cruciabunť igne īferni: electoꝝ aūt corpa oī remoto defectu/splendentia/agilia/subtilia/ꝛ īpassibilia erunt. Jn isto aūt cophino plīma colligunť fragmenta p̄m quomō humanᵒ aīmus possit videre deū. Jtē qūo ex ꝯrijs cōpositū corpus eternū eē possit. Jtē q̄ rōne tanta duratio nō sit tediū. Jtē qua rōne dānatoꝝ corpora paciant ab igne nec cōsumant. Jtē qūo ignis agat in sp̄m sine corpe. Jtē q̄re eternalr puniant q peccauerūt in tp̄e.
¶ Ex dictis ḡ apparet q̄ꝫ mira/ alta/ꝛ subtilia fragmēta sup sunt de. v. panibus scripture/q sunt sermo diuinus/sermo nālis/ sermo moralis/sermo sacr̄alis/ ꝛ sermo celestis. Oē eni fragmentuz. i. oīs scripture subtilitas/ex hijs panibus est. Celanť aūt fragmēta h̄ ꝛ abscondūtur in. xij. cophinis. i. xij. snījs apl'cis/que contexūtur ex. 14. vel. xij. articulis fidei: hoꝝ aūt sufficientia sic hētur/qꝛ articulus fidei est circa aliqd incōp̄rehēsibile hoī. Et h̄ aut deitas est/aut xp̄i humanitas: ꝛ de vtroqꝫ p se articuli sunt. vij. p̄mᵒ articulus diuinitatis ꝑtinet ad vnitatē cū dr̄. (Credo in vnū deū). 2ᵒ ꝑtinet ad p̄is ꝑsonā (p̄rem oīpotentē). 3ᵒ ad ꝑsonā filij (ꝛ in iesuz xp̄z) 4ᵒ ad sp̄m scm̄. (Et in spiritū scm̄). Tres alij articuli ꝑtinent ad effcūs dei/quoꝝ p̄mᵒ est de effcū creatiōis nāe. Qui attribuiť p̄ri. (creatorē celi/ꝛ terre) ꝛ attribuiť filio (per quē oīa facta sunt.) ac ēt attribuiť sp̄ū scō (dn̄m ꝛ viuificantē). 2ᵒ articulus est de effcū iustificatiōis p gr̄az. Siue gñal'r. (Credo scām ecc̄liaz). Siue sp̄al'r q̄ꝫtū ad ꝯsecutionē boni. (Scōꝝ cōiōnē.) ꝛ q̄ꝫtū ad remotionē mali (remissionē pcōꝝ). 3ᵒ articulus est de effcū remuneratiōis q̄ꝫtū ad resurrectionē ꝛ vitā eternā Cū dr̄. (Carnis resurrectionē/ ꝛ vitā eternā.) Circa humanitatē vero xp̄i ponūť alij. 7. vt p̄mᵒ sit de icarnatione. (Qui ꝯceptᵒ) 2ᵒ de natiui

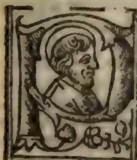
tate(nat⁹ ex maria.) 3⁹ de passione (Crucifix⁹ mortu⁹ ꝛ sepult⁹).4⁹ de descẽsu adinferos.(Descẽdit ad inferna).5⁹ de resurrectiõe.(Tertia die resurrexit).6⁹ de ascẽsiõe.(Ascẽdit in cel').7⁹ de finali aduẽtu.(Jnde vẽtur⁹ est).Et iõ fm h pz/ qꝛ petrus ex trib⁹ articul' suũ cophinuz cõstruxit.Andreas vnũ tm̃ articulũ posuit.Jacob⁹ zebedei duos.Joan. vnuz.Thomas duos. Jacobus fr dñi vnũ ꝛ Philipp⁹ aliuz.Bartholomeus vnũ tm̃. Matthe⁹ aũt ꝛ symon sil' vnũ articulũ posuerũt. Ex gb⁹ ptib⁹ vterqz suũ ꝯstruxit cophinũ. Sed Thadeus ꝛ Matthias/ex ptibus vni⁹ articuli suos cophinos cõtexerũt.Et sic a.xij.aplis.14. articuli sunt editi.Quis aũt quẽ ptulerit/sicut in summa hostiensis legit/ supius est ordinatũ. Quibusdã vo satis rõnabilr vr q. xij.tm̃ sint articuli.Sex ex ditate:ꝛ.vj.de hũanitate tñ fidẽ triũ psonaꝝ sup vno articulo ꝯprehẽdũt. Sz fidẽ remuneratiõis distinguũt in duos articulos.s.in cõem resurrectionez/ ꝛ vite future adeptionez.Et ita duo articuli erunt de deo: vn⁹ de vnitate alter de trinitate. Quatuor erunt de effectibus dei:qꝝ vnus de creatiõe: alt' de iustificatõe.3⁹ de cõi resurrectiõe.4⁹ de finali retributiõe ẽ. Sz circa fidem humanitatis xpi cõceptionẽ ꝛ natiuitatẽ sb vno artic'o cõprehendũt:sic passionẽ ꝛ mortẽ. Ufi fiũt i vniuerso xij.articuli fidei iuxta numeꝝ.xij.tituloꝝ ex qb⁹ cõstructũ est altare dñi.Exo.24.altare enĩ dñi est religio fidei xpiane.

1 ¶ Feria.2.post quartã dñicã in qdragesime.Cap.2.

IN illo tẽpore. Prope erat pascha iudeoꝝ: ꝛ ascẽdit iesus hierosolymã. Et inuenit in templo vendẽtes oues, ꝛ boues, ꝛ colũbas, ꝛ nũmularios sedentes. Et cũ fecisset q̃si flagellũ de funiculis: oẽs eiecit de tẽplo: oues quoqz ꝛ boues, ꝛ nũmulariorũ effudit es: ꝛ mẽsas subuertit. Et his q colũbas vẽdebãt dixit. Auferte ista hĩc: ꝛ nolite facẽ domũ pris mei, domũ negociatiõis. Recordati vo sunt discipli ei⁹: qꝛ scriptũ ẽ, zelus dom⁹ tue comedit me. Rñderũt g iudei, ꝛ dixerunt ei. Qd signũ oñdis nobis: qꝛ hec facis? Rñdit iesus, ꝛ dixit eis. Soluite tẽplũ h: ꝛ i trib⁹ dieb⁹ excitabo illd. Dixerũt g iudei. Quadraginta ꝛ sex annis edificatũ est tẽplũ hoc ꝛ tu in trib⁹ dieb⁹ excitabis illud? Jlle aũt dicebat de tẽplo corpis sui. Cũ g surrexisset a mortuis: recordati sunt discipuli ei⁹. qꝛ h dicebat de corpe suo. Et crediderũt scripture, ꝛ ſmoni, quẽ dixit iesus. Cũ aũt eẽt hierosolymis in pascha in die festo: multi crediderũt in noie ei⁹: vidẽtes ei⁹ signa q̃ faciebat. Jpe aũt iesus nõ credebat semetipm eis: eo q ipse nosset oẽs:

ꝛ q: opus ei nō erat vt quis testimonium perhiberet de hoie. Ipse enim sciebat, qd esset in homine.

¶ Sermo. 1. 2ᵉ. ferie post qrtā dñi cā in. xl. ꝛ in ordine. 132.

1
Rope erat pasca iudeoꝝ/ ꝛ ascēdit iesus hyerosolimā/ ꝛ īuenit in tēplo vēdētes boues). Joā. ij. Hodie peragit. 23. pnīuz statio: cui⁹ nomē est metha/ qđ īterpretat ṽga/ vel dulcedo: virga ad iustitiā/ dulcedo ad clemētiā referunt q̄ duo cū tabulis legis fuerūt in archa dñi: platus .n. vel pnceps dз tria ista in se hēre. s. legis prudētiā in cognoscēdo: virge iusti tiā in corrigendo māne clementiaз in ignoscēdo: habuit. n. archa in se tabulas/ virgā/ ꝛ māna. Jn tabulis certitudo prudētie/ in ṽga rcītudo iustitie/ in māna dulcedo clemētie notant. Et xp̄s q est archa thesauroꝝ dei/ pnceps(q) fideliū: tria h̄ in se habuit. Sic ait p̄s. pp ṽitatez/ ꝛ māsuetudinē/ ꝛ iustitiā deducet te mirabilr̄ dextera tua: ṽitatē qdē habuit cognoscēs occulta merita: māsuetudinē seruauit mortē passus ꝛ supplicia. Justitiā exercuit repellēs de tēplo ꝯmertia: de qb⁹ agit in pn̄ti euāgelio. Cui⁹ tres st̄ ptes. Jn pᵃ ponit zelū iustitie: in scdā signū pōe (Rñderunt g̊ iudei ꝛ dixerunt ei. Qđ signū). Jn tertia pōit itellectū prudētie. (Cū āt eēt hyerosolimis) pᵃ ps diuidit in q̄tuor. p°. n. ponit religiōis obseruātiā. 2° mercatōis auaritiā. (Et inuenit). 3° correctionis iustitiā. (Et cuз fecisset). 4° recordationis aduertētiā. (Recordati vo st̄) pp pᵐ ꝯsiderādū/ q: fз statutū legis. Exo. 23. Quilibet tenebat trib⁹ vicib⁹ in āno ascēdē hyerosolimā ad celebrādū festa pasce/ pēthecostes/ ꝛ scenophegie. Et ipse dei fili⁹ istā obseruauit religionē de galilea ascēdēs hyerosolimā circa pasca. Cui⁹ ascēsionis p° tāgit tp̄s ꝛ cāз/ dicēs (ppe erat pasca iudeoꝝ) eoꝝ dicebat q: in memoriā liberatōis de egypto celebrabat. Jtē tāgit ascēsionis locū ꝛ terminū (ꝛ ascendit iesus). de galilea q̄ ē regio cāpestris (hyerosolimā) q̄ in montanis erat. glo. Si ipe q dedit decreta dei ea custodit: docet quāta cura dз eē hoī h⁹ vacare oionib⁹/ ꝛ dei sollēnitatib⁹. Et nō q: bis legit dñs ascēdisse ad pasca/ ꝛ negociatores eiecisse de tēplo. Semel pmo āno pdicationis nōdū ioāne icarcerato de q̄ solus ioānes euāgelista h̄ loq̄t. 2° ascēdit cū ad passionē iret/ qđ tres alij euāgeliste referūt. ¶ Nō q: pasca trāsit⁹ īterpretat: ꝛ q: elcōꝝ trāsit⁹ q̄tuor st̄/ iō q̄drupler ē pasca. pᵐ deniq(з) pasca ē penitētiū/ q̄ trāseūt a culpa in grāз: ꝛ ab iniqtate ad iustitiā/ qđ designat p trāsitū maris rubri. Mare. n. ad pniaз refert i q̄ sb mergunt pcā. Nee. ix. Mare diuisisti an̄ eos/ ꝛ trāsierūt p mediū eius in sicco: psecutores aūt ei⁹ piecisti in pfundo q̄si lapidē. 2ᵐ pasca ē iuste opantiū fз actiuā vitā/ qđ designat p trāsitū iordanis. Gn̄. 32. Jn baculo meo ptrāsiui iordanē istū: qm̄ in ṽbē tribulōnis q̄si baculi trāseunt mūdū elci. Judi. 8. oēs q placuerūt deo p multas tribl'ones trāsierūt/ q̄ mūdi tribl'ones ignis dñr ꝛ aq̄. ps. Trāsiuimus p ignē ꝛ aquā: vel ignis est mundi aduersitas/ aqua

Māsio. 23. nomina metha.

Electorū trāsitus q̄tuor sūt ꝛ pasca q̄druplex.

vero eius p̄spitas: q̄z vtrūq̄z electi trāſierūt: aduersa p̄ potentiā/ p̄spa vero p̄ ɔtemptū eoꝝ: de p̄° transitu ignis affluētis dr̄ Nu. 30. qđ pōt trāſire p̄ flāmas igne purgabit. De trāſitu aūt aq̄ refrigerātis. ij. Reg. 17. Trāſierunt festināter / gustata paululū aqua. 3m pasca ē ɔtēplatiuū. de quo Eccl̄. 2. q̄ꝛ vidi in oīb⁹ esse afflictionē aī ꝛ vanitatē / nihil ꝙ p̄manere sub sole: iō trāſiui ad ɔtēplandā sapiam: a laboꝛe. s. in regem mētis. Hester. ij. Cūq̄z cōpositeeēnt: ad regis cubiculū trāſibāt.
3 Vn̄ dicit cōposite/ q̄ꝛ p̄us op̄z animū cōponi v̄tutū exercitijs/ ꝛ tūc trāſire ad q̄etē cōtēplatōis. Eccl̄. ij. fili mi ɔcupiscēs sapiā serua iustitiā qđ vtiq̄z figuratū est in Jacob. Gen̄. 29. q̄ p̄ rachel seruiuit. 7. annis. 4m pasca est in celis regnātiū: de quo Deut̄. 4. Vos trāſibitis ꝛ possidebitis terrā egregiam. ps. Trāſibo in locū tabernaculi admirabilis vsq̄z ad domū dei. p̄m pasca penosū. 2m laboꝛiosū. 3m delitiosū. 4m gl'iosum est. a p̄° transit in 2m. a 2° in 3m. a 3° ī 4m. ❡ Et nō q̄ꝛ p̄m pasca ppe est pctā sua ɔfitēti bus. Vn̄ pasca iudeoꝝ. i. ɔfitentiū dr̄. Thobie. 4 ppe est iteritus niniue. i. cito p̄ ɔfessionē destruit pcm̄. Ro. x. ppe est v̄bū in oꝛe tuo: nihil enī magis est in p̄ꝛōptu q̄̄z ɔfiteri pctā. 2m v̄o pasca ppe est grā dei desiderātibus: vn̄ ait magnus antonius ne hoꝛream⁹ nomē v̄tutis tāq̄̄z impoſſe/ aut multū a nobis distans: in nobis est istud bonū adiuuāte grā. Esa. xlvi. ppe feci iustitiā meā. 3m aūt pasca ppinquum est humilibus ꝛ emūdatis. Deut̄. 33. Qui appꝛopiq̄nāt pedib⁹ ei⁹/ accipiēt de doctrina illi⁹. ꝛ Matth. 5. Bti mūdo coꝛde q̄m̄ ipsi deū videbūt. 4m v̄o pasca ppinquū est in timoꝛe filiali ɔuersantibus. ps. ppe timētes eū salutare ipsi⁹/ vt inhabitet glia ī terra nr̄a. ❡ Jtē nō q̄ꝛ hierosolyma īterp̄tat pacifica/ aut visio pacis. Est aūt triplex hierosolyma. s. deuota aīa/ p̄sens eccl'ia / ꝛ celestis p̄ia. Deuota aīa pacifica est/ q̄ꝛ ad oēs ēt pacē odiētes pacifice ɔuersat. ps. cū hijs qui oderūt pacem eram pacificus: ideo p̄ colūbā designat / q̄ pacis h̄z osculum. Jtē eccl'ia p̄ns pacifica ē. i. Coꝛ. 7. In pace vocauit nos d̄s. Ephe. 4. Sollicitī seruare vnitatē sp̄ūs in vinculo pacis. aliquotiēs vero ista pax p̄turbat. Sed in celis erit pax īp̄turbabilis. Esa. 9. Pacis nō erit finis. Jlla v̄o sup̄na hierl'm nō tm̄ pacifica / sed ēt visio pacis est. ps. Videas bōa hierl'ꝫ oīb⁹ dieb⁹ vite tue. Et videas pacē sup̄ isrl̄. dr̄ āt visio pacis p̄p̄ tria. p̄° rōne meriti/ q̄ꝛ pacis merito dat visionis p̄miū. Heb̄. xij. pacē seq̄mini ꝛ scīmoniā cū oībus scīs/ sine qua nemo videbit deū. 2° rōne obiecti. q̄ꝛ obiectū beate visiōis est/ pax que exuperat oēm sensum. 3° illa visio dr̄ eē pacis rōnis sufficiētis boni: visio enī p̄sētiū non est visio pacis/ q̄ꝛ p̄turbamur ex eis/ aut q̄ꝛ mala sūt/ aut ēt si bona sūt/ q̄ꝛ eis caremus / vel certe habētes bona inuidiā patimur. Sed visionē sūmi boni ɔseq̄tur pax/ q̄ꝛ nihil in eo videt qđ displiceat omne qđ desiderat adest ꝛ ipsū bonum. Sic adest oībus vt singulis repleat: inde igit auferē tristitia mali/ ꝛ īdigentia boni/ ꝛ inuidia alie ni/ que sunt cā discoꝛdie: Jtem ad tres istas hierosolymas xp̄s ascendit: non enim in cōmotione dn̄s/ sed in pace factus est locus eius. Ascendit q̄dem in mentē

eam iustificās. Ascendit in ecclesiā
eam gubernans. Ascēdit celestē pa
triā ibi regnās. Cuius aduentus
ideo ascēsus dicit/ vel qz tria h al-
ta sunt/ vel qz ea extollit xps in al-
tū. Coll. 3. Si cōsurrexistis cū xpo
que sursum sunt querite/ vbi xps
est in dextera dei sedēs: q sursum
sūt sapite/ z nō que sup terram.

¶ Sermo scds scde ferie post q̄rtā
dnicā in q̄dragesima, z i ordi. 133.

1 Et Inuenit in tēplo vendētes
boues z oues z columbas.)
Hic notat cupiditas sacerdotū in
duobus. s. i cōmercio/ z mutuo. ibi.
(Et nūmularios) dicit g. (z inuenit
in tēplo). i. in atrijs tēpli vbi erat
orōnis locus: veniēs. n. xps hiero-
solymā pº cā orōnis venit ad tem
plū: iuxta illud Matth. vj. pm q̄ri-
te regnū dei (vendentes boues z
oues) in sacrificio diuitū. (z colum
bas.) p sacrificijs paupez: qz. n. a
lōge veniebāt sacrificaturi/ nec po-
terāt secū deferre q̄ imolarēt/ puī-
derūt sacerdotes vt vēderent ho-
stie in tēplo/ qd erat vtiqz auaritia
sacerdotū. Hiero. Idē est negocia-
tio in clerico qd vsura in layco. (Et
nūmularios.) Sic dicunt qui nū-
mos. i. pecunias dāt mutuo. (Se-
dētes.) nā z hoc puiderant sacer-
dotes vt eēnt parati qui pecuniaz
darēt mutuo sub cautione z cō-
modo/ ne pecunia deesset emptori
bus. ¶ Nota qz templū dni spūale
est triplex quod figurat p tēplum
māle. Primū spūale tēplū est fide-
lis aīa. j. Corin. iij. Nescitis qz tem-
plū dei estis vos. Alterū tēplū est
psens eccla. Ephe. ij. Edificatio ec-
clesie crescit in tēplū sanctū in dno.
3m templū est celestis pria Apoc.
xij. Apertū est tēplū dei in celo. Itē
in tēplo celesti. nullū fit mercimo-

Tēplū spūale triplex.

niū/ sed in tēplo eccle: qn ista inue
niunt negocia. Et vt dicit glo. ven-
ditores sunt q ficte bone faciūt nū
mularij vero sunt/ qui apte mala
cōmittūt. Tres aūt sunt fictiones
bonoz. Prima doctrine. 2a innocē
tie. 3a grē. pma significat p boues:
bos eni arat/ triturat/ z trahit cur
rū/ qd ad pdicatores ptinet: xpi eni
gladio vbi scindūt corda terrena/ z
terrā vertūt ad celū/ z vomere in-
quisitiōis crimina occulta pgrūt:
ipsi triturāt in area eccle granū
vtutis/ a palea vitioz discernētes.
Hiere. xv. Si sepaueris pciosum a
vili/ quasi os meū eris. Ipsi ēt tra-
hunt currū dei/ q est eccla. de quo
ps. Currus dei decē milia/ multi-
plex milia letantium/ z dns in eis.
Istos aūt boues arātes/ trituran-
tes/ z trahētes/ illi vendūt/ q p q̄stu
tpali pdicāt. Amos. 2. israel vēdidit
argēto iustū: qz iustitie doctrinā in
intuitu cōmodi tpalis pdicat. 2a fi-
ctio bonoz est vite q significat in
onibº. Oues. n. nulli nocēt/ qn po-
tius sua vellera vestiēdis/ lac nu/
triēdis/ z carnes cibādis pbēt hoi-
bus: p has ergo significat opa mū
dicie/ z pietatis q vēdunt/ dū p hu
mana laude gerunt. zach. xj. Vēde
bāt pecora dicētes/ bndictus deus
diuites fci sumus. 3a fictio est grē
eoz. s. qui sub spē ecclastice digni
tatis vēdūt sacra eccle: qz. n. spūs
scūs in spē colūbe appuit: ideo per
vēditores colūbaz illi designant/
qui grām spūs scti vēdūt: 9 id qd
dictū est. Leui. 27. Oē qd cōsecratū
est dno nō vendet. z Matth. x. Gra
tis accepistis/ gratis date. Itē nū- 2
mularij sunt/ vt dicit gl. q nō simu
late celestibus: sed aperte terrenis
seruiūt. Phil. ij. Oēs q sua sunt q̄
runt/ nō que iesu xpi. Eccl. x. Nihil

Bonoz triplex fictio.

estiniqui⁹ q̃ȝ amare pecuniã, hic.n.
aĩaȝ suã venalẽ hȝ. ¶ Jtẽ nõ legis
iudiciũ. Exo.xxj. Si qs furatus fu-
it hoiẽȝ ⁊ vendiderit eũ/morte mo
riaꝛ. Seipsos aũt pcõres ⁊ furanꝛ
⁊ vẽdũt: furanꝛ qdẽ seipsos/dũ pua
te mala cõmittũt. Seipsos aũt vẽ-
dũt dũ in ptãtẽ trãseunt demonis.
Deuꝛ. 28. in egypto vẽderis inimi
cis tuis in seruos ⁊ ancillas: fit ãt
iste vẽditõis ꝯct⁹ ppetratiõe crimi
nis. Esa. 50. Jn iniqtatib⁹ vr̃is vẽ-
diti estis. Qui vo seipm talr vẽdide
rit/dign⁹ ẽ morte/qꝛ seipȝ tradidit
morti. Ro.ij. Qui talia agũt digni
sũt morte. Jtẽ boues vẽdũt q labo
res suos diabolo tradũt: hi sũt q
laborant vt male agant. Hiere.ix.
vt inique agerẽt laborauerũt. Si-
cut.n.bos/ita hõ nascitꝛ ad laboreȝ.
Sed laborãdũ est deo/nõ diabolo.
Jtẽ peccora vẽdũt/q ppa corpa tra
dũt ĩpudicitijs ⁊ luxurijs/ vitã pe
cudũ eligẽtes. Jtẽ colũbas vẽdũt/
q aĩas suas diabolo tradũt dñti.
Gen.14. Da mihi aĩas/cetera tolle
tibi. Jtẽ nũmus ẽ pcĩ oportunitas/
nũmularij sũt maligni spũs/q occa
siões peccãdi prestãt/vt pctm̃ vltra
sortẽ recipiãt. Exo.v. Flagellati sũt
filij israel ab exactorib⁹ pharaonis/vt
ĩplerent mẽsurã laterũ. ¶ Deinde
cũ dicit. (Et cũ fecisset.) ponitꝛ cor-
rectõis iustitia: ⁊ p° tãgit correctio
nis instrm/dicẽs. (Et cũ fecisset q̃si
flagellũ de funiculis.) flagellis q-
dẽ aduersitatũ oẽs iniq ceduntur.
Eccl.xl. Flagella sup iniquos crea
ta sũt: q̃ iõ ex funiculis sunt/vt dicꝛ
Gre. qꝛ iniq pctm̃ addẽdo pctis/q̃-
si funem ꝯnectũt/quo vel in hac vi
ta/vel futura flagellãtur. puer.v.
iniquitates sue capiũt impiũ/⁊ fu-
nibus pctõꝝ suoꝝ ꝯstringeꝛ. ¶ 2°
cum dicat. (oẽs eiecit.) ponit corre
ctiõis actũ: ⁊ ponit q̃tuor act⁹ iusti
tie: p° qdẽ eiectionẽ vẽdẽtiũ ⁊ vena
liũ (oẽs). s. vẽdẽtes (eiecit d tẽplo)
eiecit ẽt venalia: vñ subdit. (Oues
q̃ꝫ ⁊ boues.) silr eiecit: ⁊ ꝫ gl. vẽ
dentes eijciunꝛ de tẽplo/cũ secula
ria negocia phibenꝛ in eccla. Eij-
ciunꝛ ẽt boues ⁊ oues/ cũ doctri-
nã p q̃stu/ ⁊ vitã p lance reproba
cẽ osñdiꝛ. 1° actus iustitie fuit effu
sionis. (Et nũmulariõꝝ effudit es)
.i. pecuniã spsit eoꝝ: nã pecunia nõ
dispsa paupib⁹/effũdiꝛ pdonibus.
3° act⁹ iustitie fuit subuersionis.
(Et mẽsas.) ad q̃s sedebãt nũmu-
larij cũ pecunijs. (Subuertit.) ista
ꝫ gl. subuertũꝛ/qꝛ ĩ fine tẽpoꝝ res
q̃s dilexerũt cupidi destruenꝛ. 4°
actus est obiurgatõis (⁊ his q vẽ-
debant colũbas.) isti sũt symonia- 3
ci/qbus spãlr loquiꝛ xps: qꝛ super
oĩa symoniaca heresis dãnaꝛ. (di-
xit.) duo aũt dixit istis: vnũ pcipiẽ-
do/alterꝝ phibendo. pcipit quideȝ.
(Auferte ista hinc). i. ne vendatis
ecclie sacra: qꝛ grã spũs scĩ sunt: p
hibet aũt negociationẽ ĩ ecclia.d.
(⁊ nolite facere domũ pris mei). i.
dei/qui me genuit: aperte eniȝ dei
filiũ se dicit (domũ negociatõis.)
Alij euãgeliste dñt speluncã latro-
nũ. vñ pȝ/qꝛ negociũ agere in eccle
sia latrociniũ est. ¶ Nõ sm glo. qꝛ
si in figurali tẽplo qd ẽ dom⁹ orõ-
nis phibet xps negociationẽ que
honesta putaꝛ/cũ fit de his q̃ ĩ tẽ
plo offerunꝛ/ q̃to magis / phibet
potatiões ⁊ cetera grauiora. Jtem
nota sm Hieronymuȝ/qꝛ hoc fuit ex
maximis xpi miraculis q sol⁹ ipse
flagelli verbere tãtã eiecerit mul-
titudinem sine ꝯdictiõe/ pecunias
spsit/ac mẽsas nullo resistente sub
uertit: igneus eniȝ radius ex vultu
eius pcedebat/ q̃ pterriti oẽs fugi

erunt. ps. ignis a facie eius exarsit. Exurgat deus z dissipent inimici eius/z fugiant qui oderũt eum a facie eius. Sicut deficit fumus defi ciant/sicut fluit cera a facie ignis: sic peant petõres a facie dei. Item nota moralr/qz nõ solum symonia ci/sed ẽt alij domũ dei faciunt ne- gociatõis/qui q̃runt que sua sũt/ nõ que iesu xpi. quos oẽs xps nũc eijcit a tẽplo grẽ: eiecturus etiam eos a tẽplo glie/qui inter sanctos vel ficte bona/vel aperte mala faci unt. ¶ Deinde pemit rei facte ad- uertentia cũ dr. (Recordati vo sũt discipli ei⁹) cũ viderẽt xpm talia fa cere. (qz scriptũ est.) ps. 88. zelus domus tue comedit me.) Nota qz zelus est fortis amotio: aut idignã tis/aut vindicantis/aut ẽt diligen- tis animi. Nã qui indignat/ zelat. Act. xiij. Repleti zelo ɔtradicebant his que dicebant: zelat ẽt q vindi cat cũ impetu. puer. 6. zelus z fu- ror viri nõ parcet in die vindicte. Rursus qui vehemẽter amat / ze- lat. Nume. v. Spũs zelotipie. cõci- tat virũ. Et aduertendũ q aliqs ze lus est/idignari bñfaciẽtibus. Aut iniuste cõmoueri ad vindictã/Aut certe rapi pñtiuz amore. De mala indignatiõe zeli dr. Act. xvij. zelan- tes iudei ɔcitauerũt ciuitatez de mala aũt vidicta zeli dr. eiusdez. v. Repleti zelo iniecerũt manus in aplos: de malo aũt zeli amore: si qdem sit amor carnalis dr Eccl. 8. Ne zeles mulierẽ sinus tui. Si vo sit amor imoderatus diuitiaꝝ dr eiusdẽ. ix. non zeles gliam z opes petõris. Si aũt sit amor honoris dr Esa. xxvi. Videãt z ɔfundantur zelantes ppli. zelus aũt bonus p⁹ qdem ẽ indignari peccãtibus. ps. zelaui sup iniquos. Itẽ bonus ze- lus est ex iustitia cõmoueri ad vin dictã. Num. 25. aduertit dicit dñs irã meã phinees / qz zelo meo cõ- motus ẽ ɔ eos. Rursus zel⁹ bon⁹ ẽ vehemẽtior dilectio diuini hono- ris. iij. Reg. xix. zelo zolatus suz p dño do exercituũ. Aduertẽdũ ẽt qz oĩs zel⁹/siue mal⁹/siue bon⁹ sit zelã tẽ cõcedit ad silitudinẽ ignis/ligna'd. 4 pascẽtis: qd. n. comedit/dẽtib⁹ red dit z ɔterit. z tritũz trãsit in come- dẽtẽ. Eodẽ mõ cõmotio vehemẽ- tior idignatõis v idicte z dilectõis/ reddũt aĩz iteri⁹/z tãdẽ i se rapiũt zelãtẽ. Sicut ligna trãseũt in nãm ignis/ita vt zelãs totũ agat ex celo: z siqdẽ zelus malus est q comedit ɔsumit q̃si a lupo z leone ac fera pessima. Si vo zelus bon⁹ est/ non ɔsumit/sz ɔsumit eo comestus/ qz trãsit in meliorẽ statũ virtutis. de h zelo ait glo. bon⁹ zelus est feruor aĩ/qz mẽs abiecto humano timo- re p defensione veritatis accẽdit/ sicut lignũ igne ardet/tali aũt zelo comedit q q̃ praua viderit corri- gere satagit / si negt/tollerat z ge- mit. d h ẽt dicit gl. sup leuiticũ. nll'z ẽ deo sacrificiũ magis acceptuz q̃z zelus aĩaꝝ. Itẽ tres isti zeli fuerũt in xpo: ex amore n. dom⁹ di idigna tus est vidẽs negociatõez in ea fie- ri/z audacter puniuit negociãtes. iiij. Reg. x. videte zelũ meũ p dño. z Esa. ix. zelus dñi exercituũ faciet. Itẽ zelus iste comedit eũ. p⁹ qz in ipm zelũ raptus z ɔuersus est/ sic comestũ in comedentẽ: iõ dr Exo. 34. dom⁹ zelotes nomen eius. 2⁰ zelo di comest⁹. i. passus ẽ mortẽ a iudeis: occasiõe: v3/zeli dei: qz eius q̃runt aĩam: z iterum: ex zelo cha- ritatis dei z hominis morti se ex-

posuit. Esa. 63. Ubi ē dn̄e zelus tu
us multitudo viscerū tuo℞ ⁊ mise-
rationū tua℞: ⁊ Eze. 38. Nūc redu-
cā captiuitatem iacob/ ⁊ miserebor
oīs dom⁹ israel/ ⁊ assumā zelū pro
noie scō meo. ¶ Itē nota ꝙ dom⁹
dei spūalis est mēs hūana/ ⁊ ecclia
catholica: de pͥma domo. Leui. 27.
Si qs nouit domū ⁊ scificauit eaꝫ
dn̄o. De 2ª id domo q̄ est tot⁹ cetus
fideliū ecclie. di. j. Thy. 3. Sciaꝫ quō
oꝫ te ambulare in domo dei / q̄ est
ecclia. Itē ad vtrūqꝫ domū zelum
hꝫ xp̄s nr̄is enim culpis pͥmo indi
gnaꝭ fine cōmotiōe. Zach. 8. Zela-
tus sum spon zelo magno/ ⁊ idigna
tiōe magna zelatus sum eā. 2° no
stras culpas hic vīdicat ne puniat
in eternū. Exo. 10. Ego suꝫ fortis ze
lotes vindicās iniqtatē. 3° nos ze
lat. i. diligit vehemēter/ ēt cū iratus
videꝭ. hoc enī ipsuꝫ ꝙ nos castigat/
zelus amoris est vt parcat futuras
penas. Joel. 2. Zelat⁹ est dominus ter
rā suā/ pepcit ppl'o suo: quē aūt nō
correxerit isto zelo amoris/ puniet
in eternū zelo īplacabilis furoris:
id īpenitēti aie cōminaꝭ zelū corre
ctiōis ab ea tollere. Ezech. 16. Au-
fereꝭ zelus me⁹ a te. De zelo furo-
ris extremi dicit Soph. 3. Juditiū
meū est vt ꝯgregē oēs gētes ⁊ effū
dam sup eas indignatiōem meā/ ⁊
oēm irā furoris mei: in igno enī ze
li mei deuorabiꝭ oīs terra. Itē do-
mus dei/ celestis patria est/ cui⁹ ze-
lo siqs fuerit prouocatus/ comedit
xp̄m salutē suā/ vel in sacramento/
vel in re tm̄ mādicās: ⁊ sic mandu
cāsꝫ trāsit ⁊ mutaꝭ ī id qd̄ māducat.

Mens humana ē domus di spūalis.

¶ Sermo. 3. secūde ferie post q̄rtā dn̄icā in xlᵐᵃ ⁊ in ordine. 134.

1 Cum fecisset q̄si flagellū de fu
niculis/ oēs eiecit de tēplo.)
Sciēdū vt dicit ps. q: m̄lta flagella
petōis: nā p̄ter flagella gehenne:
interi p que qs peccat: p h̄ torqueꝭ
tur: id di Sap. 5. Armabit de⁹ crea-
turā ad vltionē inimico℞/ ⁊ pugna
bit cū illo orbis terra℞ ꝯtra īsensa
tos. Ex decē vo funiculis dei flagel
lū ꝯstat/ q figuraꝭ per. 10. plagas q
bus de⁹ flagellauit egyptuꝫ. ¶ Pri
mus funiculus flagelli fuit aq̄ con
uersa in sanguinem: aqua flumi-
nis designat fluxuꝫ voluptatis: eiꝫ
vero aqua in sanguinē vertitur / q
cum periculo sanguinis ⁊ mortis/
aut voluptates querūt/ aut inuen-
tis fruunꝭ. Prouer. 7. Statim vo-
luptateꝫ sequiꝭ q̄si bos ductus ad
victimaꝫ/ velut sigs festinet ad la-
queū donec trāsfigat sagitta iecur
eius/ ⁊ nescit quia de periculo ani-
me eius agiꝭ: ita sychinicis volu-
ptas luxurie in sanguinē conuersa
est. Gen. 33. ⁊ amnō pͥmogenitus
dauid pro incestu occisuꝫ est. ij. Re.
13. Sed ⁊ ipse dauid pro adulterio
periculum vite sustinuit. de hoc fu
niculo flagelli ait ps. Cōuertit aq̄s
eorum in sanguinē/ ⁊ occidit pisces
eorum moriūtur autē pisces cum
parum motus voluptatum propter
sequētem penā deficiunt. ¶ Secū-
dus funiculus diuini flagelli fuit
plaga ranarum. Rana cum in li-
mo stet nihilominus clamat⁹. Ra-
ne itaqꝫ sunt quorum vita turpis
est/ ⁊ tamen aliorum vitam clamā-
do infamāt. Et siquidem iniquorū
vitam redarguerent mundi ⁊ iusti
existentes/ plaga non esset/ sed me-
dicina. Cū vero ab immundis pec
catores diffamantur / pestilentia
est quam passus est dauid a nabal
carmelita. j. Re. 25. ⁊ a semei ma-
ledicente sibi. ij. Re. 16. De quo fu-
niculo flagelli ait. ps. Dedit terra
eoruꝫ ranas in penetrabilibus re-

Flagel interi p̄ luꝫ dei ex decē funiculis cōstat.

Decem plagis de⁹ flagellauit egyptū

2⁹ funiculus.

gnum ipsorum/q: occulta etiã principum isti distamant/ ꝛ iterum misit in eos ranā ꝛ disperdidit eos. ℂ Ter
3⁹ funiculus tius funiculus diuini flagelli fuerūt scynifes. Sunt aūt scynifes vt dicit origenes minutissima volatilia q̄ difficulter videnť. Sȝ amarissime terebrāt carnē/p q̄ designanť stimuli pūgētis ꝯscie ex memoria p̄cedētiū pcōꝝ. Aug. j. ꝯfes. iussisti dn̄e ꝛ ita ē/ vt ois inordinat⁹ aius sibi ipi sit pe
3⁹ funiculus na. ℂ 4⁹ funiculus diui flagelli fuit plaga muscaꝝ grauissima: de q̄ ait. ps. Misit in eos cynomiaȝ ꝛ comedit eos. Est aūt cynomia musca canina q̄ canes affligit: p muscas ita q3 designanť iportune ꝛ imūde cogitationes. Musca. n. iportune accedit/ ꝛ repulsa statiȝ redit: pprijs v̄o cogitatiōib⁹ flagellanť iniq/ ꝛ repulsi cogitat⁹ imūdi/itati nihilominꝰ redeūt/ sōnū aufferūt ꝛ cibū. Job. 17. Cogitatiōes mee dissipate sť torq̄ntes cor meū noctē v̄terūt i diē/ ꝛ rursus post tenebras spero lucē. Itē s3 Aug. Canes q: ceci nascūť/ nec pp̄os parētes agnoscunt: eos designāt/ q quasi alienos prēm ꝛ mr̄em reputāt/ nō renerētes/ s3 affligētes eos: stimulis ḡ prauoꝝ filioꝝ q̄si muscis caninis pcōres affliguť parētes ad vindictā dei/ vt ab eis flagelleť pres/ quibus fuerāt honorādi/ qd̄ est grauius q̄3 si ab alienis paterenť. Sic flagellatus est noe ab irridēte filio. Gn̄. 9. Sic dd̄ a psequēte eū absolone filio afflict⁹ ē. ij. Re. xv. Sic ē3 iniquū senacherib regē assyrioꝝ filij pprij occiderūt. iiij. Re. 19. ℂ 5⁹ fu
5⁹ funiculus niculus diui flagelli fuit mors aiantiū. Sūt āt hoies ex pte corpis d̄ numero aiantū: iō q̄si pecora sť hoiu3 corpa/ quoꝝ occisio sunt senium ꝛ languor/ ꝛ egestas/ ac tandeȝ mors/ quibus flagellanť iniqui. ps. Estimati sumus sicut oues occisionis. Senio quidē flagellatus est hely sacerdos. j. Regū ij. doloribus v̄o flagellat⁹ est supbus anthiochus. 2. Mach. 9. Inopia v̄o ꝛ egestate flagellat⁹ est pdigus fili⁹ p̄ris familias. 6⁹ funiculus.
Luc. 15. ℂ 6⁹ funiculus diui flagelli fuerūt vlcera ꝛ vesice turgētes putredine / qb⁹ designanť que sūt pctā sunt ꝛ pene: vtpote inuidia/ ꝛ ira. Inuidia eni est timor putridus. puer. 14. putrido ossiū inuidia. Ira vero mentē vlcerat ꝛ lacerat. Sap. v. accuet irā in lanceā. de hijs duobus Job. v. viꝝ stultū interficit iracundia/ ꝛ puulū occidit inuidia. flagello ire pcussus est saul. j. Re. 18. 7⁹ funiculus.
flagello aūt inidie v̄berati sunt fr̄es ioseph. Gn̄. 36. ℂ 7⁹ funiculus diui flagelli fuit plaga grandis igni permixte cū tonitruis ꝛ fulgurib⁹/ qb⁹ vt dic. ps. pruia successit. Tonitrua sunt ꝯminatōes extremi iudicij/ qb⁹ terrenť iniq. Grādo āt igni pmixta est ipet⁹ belloꝝ/ q̄ celit⁹ ꝯ ipsos puidenť. Iudic. v. De celo dimicatū ē ꝯ eos. Vn̄ ēt v̄gil. xij. li. dic q: de⁹ meritas bello territat vrbes. Hec grādo belloꝝ oia fortia frāgit ꝛ ꝯterit: 3
Sic ait. ps. posuit pluuias eoꝝ grādinē/ ac pcussit ꝛ ꝯtriuit lignū finiū eoꝝ. Cui grādini iō ignī dr̄ eē pmixt⁹/ q: ex ira succedūť bella. Fulgura v̄o sūt psperitates inimicoꝝ. pruia āt desigt aduersa caroꝝ/ qbus oib⁹ flagellāť iniq nā vt di Gen̄. 4. Chaym flagellat⁹ ē tremore timoris: posteri aūt salonis pp pcā ei⁹ flagellati sūt discessiōib⁹ ꝛ belli: vt dr̄. 3. Re. xi. psperitate v̄o filioꝝ isrl̄ flagellati sť: p⁹ q̄dē egyptij. Exo j. postea samaritani. Nee. iiij. flagellat⁹ est ēt hely psperitate emli sui/ ꝛ aduersitate caro 8⁹. funiculus.
rū: vt dr̄. j. Re. 2. ℂ 8⁹ diui flagelli funiculus fuerūt locuste/ q̄ deuora

uerūt oēm herbā regiōis. quā aut grādo reliq̄rat/aut q̄ post grādinē germinauerat: de q̄ ait ps. Dixit ⁊ venit locusta ⁊ bruc⁹ cuius nō erat numer⁹/⁊ cōedit oē fenū/⁊ fructuʒ terre eoꝝ: locusta q̄ꝛ spēʒ hʒ eq̄noꝝ stipēdiarios designat: bruc⁹ vō tyrāni sunt/qui post bella succedūt/⁊ q̄d reliquū est/vsq̄ʒ ad radices corrodūt/exactiōes ⁊ p̄das agentes. H flagello v̄berati sunt filij isrl'. Judi. 6. Madianite eni ⁊ ceteri orientaliū adinstar locustaꝝ īplētes terrā israel/sic erāt ī herbis cūcta vastabāt: Sʒ ⁊ tyrānidē ⁊ captiuitatē in eos exercuit rex assirioꝝ. ¶ 9⁹ funicl's

Nonus funicl's. flagelli dīni fuerūt tenebre tā dēse vt palpari possent: tā horribiles vt eaꝝ metu trib⁹ dieb⁹ nō sit mot⁹ de loco suo. Jste tenebre designāt cecitatē mētis/cui⁹ sol est rō ītelligentie. ps. Nescierūt nʒ ītellexerūt/ī tenebris ambulāt. ⁊ Sap. 17. Supposita erat ill' grauis nox imago tenebraꝝ q̄ superuētura erat ill' ⁊ ip̄is. Sibi ip̄is erāt grauiores tenebre. Et vt dicit Greg. ī moralib⁹. Aliq̄ñ gdē p̄us excecat̄ i pcōꝛe lumē rōnis/ vt post occupet̄ secularib⁹. Aliq̄ñ vō p̄us bōa q̄ fecerat pdit postea excecat̄: figura primi est sanson/ quē excecatū philistei posuerūt ad molā. Judic. 16. Figura vō scđi ē. Sedechias q̄ p̄pꝛios filios vidit occidi/⁊ postea excecat⁹ ē: vt dī. 4. Re.

Decim⁹ funicl's. 25. ¶ Decim⁹ funiculus dīni flagelli fuit mors p̄mogenitoꝝ: oīa. n. primogēita hoīuʒ occisa sunt: p̄mogenita hoīuʒ. Aut sunt p̄ora nr̄a bōa opa q̄ q̄ꝛ rōnabilia sunt / iō hūana sunt. Aut p̄mogēita sc̄ p̄mi bōi motus v̄tutꝫ/sʒ pcōꝛ q̄sq̄ʒ h flagello pcutit̄/vt ⁊ p̄ora bōa pcō sequēti moriat̄: ⁊ initia bōaꝝ volūtatū nō pficiāt. De h⁹ dī Eze. 18. Si iust⁹ auerterit se a iustitia sua ⁊ fecerit īiq̄tatē oēs iustitie q̄s fecerat nō recordabūt̄. De 2° dī. 4. Re. 19. Uenerūt filij vsq̄ʒ ad ptū/⁊ vires nō hʒ parturiens: nʒ. n. pcōꝛ p̄t pficē bonū q̄d cōcipit: imo diabolus ip̄suʒ p̄positū ī suo ortu occidit. Sicut dī. 4. Re. 8. Paruulos ppl̄i isrl' elides/⁊ p̄gnātes diuides. ¶ His itaq̄ʒ x. funicul' ɔstruit̄ dei flagellū/vt pctōꝛes v̄berent̄. Ubi aduertēdū q̄ꝛ op⁹ funiculoꝝ ē/aut trahē/aut ligare: pp̄ h. n. funes fiūt: ex funiclis itaq̄ʒ ē dei flagellū/q̄ꝛ dī v̄bē aliq̄ trahūt̄/ aliq̄ vō ligāt̄: trahūt̄ q̄dē pēitētes ⁊ coꝛrecti. Osee. 13. Jn funiculis adā trahā eos ī vīcl'is charitatꝫ: de q̄b⁹ ait ps. Cū occideret eos q̄rebāt eū ⁊ reuertebāt̄/⁊ dilucl'o vēiebāt ad euʒ. Jstis flagell' tract⁹ ē manasses: iiqu⁹ ad pniam: vt dī. ij. Paral'. 30. Hui⁹ vō flagell' nō trahūt̄/sʒ ligāt̄ icoꝛrecti/⁊ īpēitētes: de q̄b⁹ dī Hiere. 2. Frustra pcussi filios vr̄os/ disciplinā ñ recepūt. ⁊ Esa. 9. ppl's nō ē reuersus ad pcutiētēʒ se/⁊ dñʒ exercituū nō iq̄sierūt: iōq̄ʒ ligāt̄ h obstinatiōe malitie/⁊ ligabūt̄ postea vīcl'is gehēne. Mat. 22. Ligatis pedib⁹ ⁊ māib⁹: mittite eū ī tenebras exteriores. Sic egyptij cuʒ pharaōe ligati fuerūt funiclis flagelloꝝ/q̄s dīna vindicta sūmersit in mari rubꝛo. Sap. 12. Qui ludibꝛijs ⁊ icrepatiōibus correcti ñ sūt/dignū dei iudiciū experti sūt. Gre. Quos ñ castigāt flagella p̄ñtia/ad toꝛmēta pducūt ppetua.

¶ Sermo. 4. secūde ferie post q̄rtā dñicā in xl^ma ⁊ in oꝛdine. 135.

Secūdo cū dī. (Rñderūt g̃ iudei) ponit̄ signū potēne xp̄i vbi. v. ponūt̄. P̄io n. signū req̄rit̄. 2° req̄sitū p̄poīt̄. (Rñdit iesus.) 3° p̄positūʒ ambigit̄. (Dixerūt g̃ ei iudei.) 4° ābiguū exp̄oīt̄ (ille āt dice-

bat.) s° expositū itelligit. (Cū ḡ resurrexisset) dicit ḡ p̄mo. (Rñderūt ḡ iudei) xp̄o dicēti (auferte ista hic ec̄). vel rñderunt nō verbo / s3 opi ei⁹. (Et dixerūt ei. Q̄d signū ondis nob) .j. Corin. j. iudei signa petūt / ñ rōnē q̄rūt vt doceanẽ. S3 signū vt admirenẽ: q̄d vtiq3 curiosi aī ⁊ imbecillis ē ītellectus (q2 h̄ facis) .i. hēas auc̄itatē ista faciēdi. neq3. n. facti s3 auc̄itatꝫ signū q̄rūt: auc̄itatē q̄dem istiꝰ fci xp̄s exp̄sserat dicēs: tēplū esse domū p̄ris sui: ptinet aūt ad filiū 3elare p̄rnā domū: si crediderūt ita q3 iudei v̄bo xp̄i / s3 signū celeste aliq̄d petebāt / q̄ ipiꝰ declararetẽ auc̄itas. S3 vt dicitẽ. Mat. 12. Gn̄o mala ⁊ adultera / signū q̄rit / ⁊ signū nō dabitẽ ei / nisi signū Jone pp̄he. Sic̄. n. ionā tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ cetꝰ ī vētre retinuit / ⁊ postea reiecit. Sic mors q̄ vtiq3 diaᵗ vēter ē tribꝰ diebꝰ xp̄m tenuit / ⁊ postea viuū emisit: p oīa aūt signū tēpli soluēdi / ⁊ in triduo excitādi q̄d stati dabit xp̄s sile ē signo Jone. ¶ Deīde cū dic̄. (Rñdit iesus). Signū q̄situ pponitẽ / in quo duo tāgit: p̄mo tēpli solutōe3. (Et dixit eis / soluite tēplū h̄). Signū tēpli dat auc̄itatis quā h3 in tēplo. Et certū ē / vt īfra dic̄ euāgelista / q2 loq̄baẽ de tēplo corp̄is sui q̄d morte solutū fuit: sepata. n. aīa a corpe ⁊ armonia mēbrorū corp̄is soluta fuit. (Soluite ḡ) .i. occidite (tēplu3 h̄) vinsi / nec ē ītelligēdū iperatiue / s3 permissiue: p̄misit. n. ⁊ nō p̄cepit se solui in mortē. Jtē tāgit soluti tēpli repatōe3 (⁊ in tribꝰ diebꝰ excitabo illud). Excitaẽ q̄d dormit. Et q2 xp̄i mors fuit somnus. ps. Ego dormiui ⁊ somnu3 cepi: iō resurrectio dī excitatio. Et aduertendū q2 mortuꝰ dei filiꝰ ⁊ resuscitatꝰ ē / ⁊ seip̄3 resuscitauit: resuscitatꝰ q̄dē ē s3 hoīe3: resuscitauit āt s3 diuitatē. Aug. sup ioā nē. Mortē / iq̄t / xp̄s timet3 huic forme serui. Nō turbeẽ cor vr̄3 / suscitabit illu3 forma dei. Aduertendū ēt q2 ad lram die. 3°. xꝰ suscitauit seip̄m. S3 tñ allegorice in tribus diebꝰ .i. ī v̄tute trinitatis fcā est resurrectio eiꝰ: nā p2 suscitauit eū. Gal. j. deꝰ p2 suscitauit eū. Col. j. Deꝰ p2 suscitauit eū a mortuis. Suscitauit ēt eū spūs scūs. Ro. viij. Spūs dei suscitauit iesum a mortuis. Jpse ēt dei filiꝰ suscitauit seipsu3. Jo. v. filiꝰ q̄s vult viuificat. Et c̄sidera q2 solutione3 tēpli permittit hoībus: sibi v̄o excitationē reseruat q̄si dicat vr̄m est soluere / a / meū est excitare. Nā ex eo q̄ h̄ō erat / pp hoīes / ⁊ ab ipsis hoībꝰ mortuꝰ est: resurrexit autē ex v̄tute dei. Jtē aduertendu3 / q2 rei facte signū congruū valde dedit q̄rentibꝰ illi eni tēpli religionē negocijs soluerāt: ipse v̄o solutā excitauerat religionē. Cui rei signū / ⁊ in artificiali / ⁊ in nāli tēplo c̄ daẽ. Si. n. ītelligaẽ de artificiali tēplo / eorū erat ruinis illū soluē xp̄s aūt illū poterat repare. Et q tā potēs ē / vt ruinā tēpli excitet / nō dubiū q̄n eiꝰ iur3 sit solutā negotiis tēpli religionē castigatiōi bus repare. Rursus cultꝰ tēpli artificialis figura erat nālis tēpli corpis xp̄i. Nō est aūt dubiū / q̄n ī figurā h̄eat auc̄itatē / q efficere pōt rem figure xp̄s aūt dicit p̄priu3 corpus morte solutū se resuscitatuꝝ / cuius solutionē figurabat artificialᵉ tēpli negociatio: eiꝰ v̄o repationē figurabat negocioꝝ euacuatio q̄ eijcē vēdētes d̄ tēplo xp̄i fuit auc̄itatꝫ. Et vide q2 in h̄ sensu res futura signū ē precedētis figure. ¶ Deinde cū dic̄. (Dixerūt ḡ ei iudei). pōiẽ dubitatō signi dati: carnalᵉr. n. ītelligētes eā reputauerūt signu3 / aut īpo̅re ant. difficillimū eē / dn̄tes (xl ⁊ sex annis edificatū est tēplu3 hoc.) ⁊ patet: q2

amphybologicam demōstrationē hē bat istud pronomen/hoc:ad aliud.n. xps/z ad aliō referebāt iudei. Sciē dū aūt tēplū hierosolimis bis fuisse edificatū.pº a salomone.7. annis: vt.dī.3.Re.6.Sz cū tēplū illud fuis set a caldeis cōbustū:postea de licē tia cyri regis psaz ib̄ zorobobel pn cipe:z iosue/vt iesu summo sacerdo te fundatū est templū:lcº edificatio impedientibus finitimis / vsqz in. 46.annum dilato est:vt dī.j.Esdre. 4.non de pº/sed de 2ª edificatione intendendum est qđ h̄ dī. (Et tu in tribus diebus excitabis illud) qua si dicāt impoīe ē q̄ te pmitris factu rū.Et sciēdū/qz excitari si ē nisi/ aut vinētis/aut vincre potētis:vñ eoip so q̄ solutū tēplū xps dixerat excitā dū/nō de mortuo artificiali sed đ vi uētenāli tēplo debuerūt iudei in telligere.¶ Deinde ponit̄ signi dati expositio. (Jlle āt).s.xps. (Dicebat) illud. (Soluite tēplū hoc.zc.) de tē plo corporis sui:ǵ corpus xpi tem plū erat vtiqz: nā templū est domº dei:fuit aūt diuinitas in xpo/ non per inhitationez tm̄/sz ēt per vnio nē.col. 1º.Jn xpo hītat oīs pleni tudo diuinitatis corporalr̄:qz ver bū caro fcm̄ ē:iō eadē psona deus ē z tēplū dei.Apo.21.dñs deus ops templū illius est/z agnus. ¶ Et nō

3 qz templū illud artificiale/qđ erat fi

Tēplūz artificiale fuit figura cō pis xpi gura corporis xpi i mōte cōstructūz fuit/z tribº distinctū māsionibº. Jn feriore.s.z media/z superiore/z erat ipm tēplū domus orōnis/oblatio nis/z imolatiōis/q̄ oīa figura erāt xpi.nā eiº hūanitas pº qdē fundat̄ in mōte/tū qz ex v̄gine carnē assum psit/qđ vtiqz altū ē/tū qz ex altiorī statu.s.innocentie eandē carnē sine pcō suscepit:iō dī.Jo.3. Qui de ce lis venit sup oēs est.z eiusđ.8 dixit ipse mōz xps:vos deorsū estis/ego de supnis suz.vñ.Esa.2.venite ascen damus ad mōtez dñi / z ad domuz dei iacob.Jtē in xpo tres sunt ibe.s. diuitas/aīa/z corpº: pª ē supior. 2ª media.3ª inferior mansio diuinita tis.Jn pª qdē deus ē/z ipsa deº.Jo. x.Creditis qz pī in me ē/z ego i pře. Est ēt diuinitas in aīa xpi z carne fm vnionem.ij.Coi.v. Deus erat ī xpo mundū reconcilians sibi.Et ad uertēdū qz i dextro latere īferioris māsiōis tēpli erat hostiū/vñ ad me diā z supiorē pcedebat māsionem bernardº.39.ser.de tpe dic.Et qdez dñs meus iesus pº cetera bñficia er ga me sue iextimabil̄ pietatis ēt dex trū pp me sibi passus ē latº fodi:qđ vz/nisi de dextra mihi ppinare vel let/nō nisi i dextra pare locū refu gij:vtinā ego tal̄ merear eē colūba/ q̄ iforamine petre hītet:z iforamine lateris dextriº: ide fluit sanguis re dēptionis/z aq̄ ablutionis:vel san guis viuificās/z aq̄ purificās.Jnde ētitrāsimº ad imitādā v̄tutē aīe xpi z eiº diuitatē cōtēplādā.Aduertēdū ēt qz ista māsio dicebat̄.Scm̄/z scm̄ scōz.Scūs fuit xps in se.Luc.j.Qđ nascet̄ ex te scm̄ vocabit̄ filius dei. scm̄ āt scōz vt dī.Dan.9.qz sup oēs scōs scūs ē/scōs ipsos scificans.Jo. 17.Ego p eis scifico meipm/vt sint z ipsi scificati i v̄itate.Jtē i h̄ tēplo oramº/offerimº/z sacrificamº: qz p eū oīs orō ad deū dirigit̄:imo ipse ē tēplū adorādū cū pře.Phi.ij. Jn noīe iesu oē genu flectat̄.Jpe ēt ē tē plū nob̄ oblatū/i q̄ nos ipsos deo/z mo p nob̄ ipm deo offerimus.Rur sus ipm tēplū sacrificatū i ara cru cis q̄tidie i altari mistice imolatus/ vt p eū nr̄e vite sacrificiū fit đo gra tū.Jtē i h̄ tēplo sacratissimo ē eāde labiū v̄itatis/z mēsa sacietatis/z alta

re deuote orõnis / q̃ dirigit i ɔſpcũ dñi ſicut incenſum. In eo ẽt eſt che rubin.i. plenitudo charitatis/ q̃ im plet ſciam. In eo eſt ꝓpitiatoriũ/ q2 ꝑfcũs eſt nobis ꝓpitiatio pro pctis. In eo eſt archa federis/ q2 per eius federati z recõciliati ſumus deo. 2. Coꝛ.5. Recõciliauit nos ſibi p xp̃3. Itẽ nõndũ q2 numer9.46. annoꝝ quo templũ artificiale fcm̃ eſt/ ɔue nit perfectioni dñici corporis / qd̃ ſumpſit ex adã: vbi ɔſiderandu3 q̧ hõ eſt alteꝝ vniuerſum: q2 iuxta ad vniuerſitas ɔtinetur in eo: vt dicit Greg.6 li.moꝝ. z h̃: vniuerſum hõ per vniuerſum mundũ diſperſum eſt: ſit aũt hõ b3 corpus de terra/ c9 corporis pfectio: vt dñt phici.46. diebus in vtero mr̃is fit. g̃ vniuer ſum corporeũ hoĩs in ſui perfectio ne ɔtinet hunc numeꝝ. C9 rei ſignũ p3 apud grecos in lr̃is ex quibus ɔſtat hoc nomẽ adã: q̃ ſunt/ alpha/ deltha/ alpha/ mi/ iſte.n. lr̃e ſunt p̃n9 dictionũ quatuoꝛ partium vniuer ſi: z numeꝝ.46. ſignificant. Nã apd̃ grecos oriẽs dr̃ anathole: z occidẽs appellat̃. Diſis. Et ſeptẽtrio voca tur aritos. Et meridies dr̃ meſem brios: haꝝ aũt quatuoꝛ dictionum p̃ime lr̃e ɔſtituunt h̃ nomen ada3: quaſi ipſe ſit alteꝝ vniuerſum. Rur ſus alpha ſigñat vnũ deltha ſigñat quatuoꝛ Mi. ſigñat. xl. z ſunt ſimul. 46. qua ſigñatione oñdit̃ q̧ corp9 ade qui eſt vniuerſum/ tanto dierũ numero i vtero mr̃is perficit̃. Et q2 xp̃s corp9 ſumpſit ex adã: iõ nume rus ille.46. quo edificatu3 eſt tem plũ artificiale ɔuenit numero dieꝝ quibus pfectũ corpus xp̃i nãle tẽ plu3: quo ẽt deſignat̃/ q2 diſperſus adã colligend9 erat ex quatuoꝛ mũ di partibus merito paſſiõis corpis xp̃i in vnũ corpus eius miſticũ qd̃ eſt eccleſia. vt dr̃ Mat. 24. ɔgrega bunt electos eius ex quatuoꝛ ven tis. Sed aduertendũ/ q2 illud qd̃ di ctũ eſt corpus xp̃i.46. diebus pfe ctũ fuiſſe/ ſane intelligẽdũ ẽ: non.n. ɔceptio corporis xp̃i eius ſucceſſu dieꝝ formata ẽ. S3 mox vt caro cor poris eius vtute ſp̃us ſci ſcificata/ z a reliqua carne vginis ſepata ẽ/ ſta tim fuit figurata/ vt corpus hũani figurã hẽret: in ipſo tñ ɔceptionis momento a deo tenuis z pua erat diſtinctio mẽbroꝝ dñici corpis/ vt hũano viſui vix poſſet ſbijci: dieb9 aũt illis.46. pfecta z notabilis fcã eſt. Sicut dic̃ magr̃. 3. li. ſniaꝝ. d. 3. Btũs aũt Aug. 4. li. de tri. c. v. alias ponit hui9 rei itelligẽtiã. Certũ ẽ.n. q2 ſenari9 eſt numerus pfect9: q2 ex ptib9 ſuis aliquotis ɔſtat. Hic autẽ numer9 multiplicatus p.46. efficit ducenta.76. tot võ dies ſunt ab. 8. kl'as apꝛilis/ qñ conceptus eſt xp̃s/ vſq3 ad oct. kl'as Januarij/ qñ na tus eſt: vñ p3 q2.46. conuenit pfe ctiõi corpis xp̃i deſignate p ſenari um: nã ſenari9 multiplicat9 q̃drage ſies ſexies / corp9 dñicũ a ɔceptiõe deduxit ad ptũ: ɔceptionẽ.n. pfcã3 ſecutus eſt partus: g̃ ſicut. 46. an nis fcm̃ eſt tẽplũ/ artificiale/ ſic cor porale xp̃i tẽplũ.46. diebus pfcm̃ eſt: vñ ille annoꝝ numerus figura fuit eiuſdẽ numeri dieꝝ. Et ſicut di ctũ ẽ ade/ terra es/ z in terrã reuer teris. Sic de ſuo corpe ex adã vtiq3 ſumpto ait xp̃s. (Soluite tẽplũ h̃.) S3 idẽ corpus die. 3. ſuſcitat̃. Oſe. 6. viuificabit nos p9 duos dies/ z i diẽ. 3. ſuſcitabit nos. ¶ Deĩn cũ dic̃. (Cũ g̃ reſurrexiſſet) ponit vboꝝ xp̃i intelligẽtiã: z tria tãgit. P° qde3 re ſurrectionis gliam. (Cũ g̃ reſurre xiſſet a mortuis) nõ a morte tm̃ / ſ3 ẽt a ɔſortio mortuoꝝ/ inter q̃s aias

Ada3 q̃tuoꝛ lr̃is ſigñat vniuerſi ptes

erat in lymbo aīa xpi. Ipse solus ē inter mortuos lib. 2° ponit verbo rū xpi aduertētiā. (Recordati sunt discipuli eius qr hoc) s. Soluite tē plū hoc. rē. (Dicebat de corpe suo) q erat a iudeis morte soluēdū / ꝛ a se suscitandū. De mulieribus q̄ren tibus corpus dñi in monumēto dī Luc. 24. dī q angeli eis dixerūt. Re cordamini qualr locutus sit nobis iesus cū ad h esset in galilea dicens se debere mori/ꝛ. 3. die resurgere. Et recordate sunt verboꝝ eius ꝛ renū ciauerūt oīa h aplis. 3° tangit fidei grām. (Et crediderunt) p⁹ resurre ctionē. (Scripture) pphāꝝ pnun ciantiū eius resurrectionē: nā vt dī Luc. 24. p⁹ resurrectionē xps ape ruit illis sensuz vt intelligerent sc̄ri pturas. (Et) crediderūt ēt. (Sermo ni) q̄ prenunciauit se morituꝝ ꝛ re suscitandū. (q̄z dixit iesus) cum ait. Soluite templū hoc/ꝛ ego in trib⁹ diebus excitabo illud. Sicut. n. re surrectio mortuū xp̄z reduxit ad vi tā/sic eadē resrectō mortuū scriptu re sensuz i corde credētiū excitauit.

¶ Sermo. 5. sc̄e de ferie post quartā dñicā in xlma ꝛ in ordine. 136.

Tertio cū dī. (Cū aūt esset hie rosolimis) ponit iudiciū pru dentie xpi: nā fidē credentiū impfe ctā cognouit: ideo prudēter eos vi tauit. Duo g̊ facit. p̊. n. ponit fidei grāz. 2° adducit xpi prudentiā. (Je sus aūt nō credebat.) Circa p̊m aūt q̄tuor facit. p̊ tangit locū. (Cuz aūt eēt hierosolimis.) Itē tp̄s festiuū. (In pascha.) Durabat aūt ipsa solē nitas. 7. diebus: quoꝝ p⁹ erat cele brior: iō subdit. (In die festo) .i. i ce lebriori die paschatis/q erat p⁹. Item tāgit fidē multitudinis. (Multi cre diderūt i noīe ei⁹.) qd/vz/ nomē ei⁹ eēt dei filius. Itē tāgit fidei puoca tiuum. (Uidentes signa eius que faciebat.) qualia fuerunt illa signa miraculoꝝ tacuit euāgelista. Certū aūt ē qr magna fuerūt ꝛ multa: nā .n. multitudo alias credidisset. Unde nicodemus pnceps iudeoꝝ q vnus fuit ex his credētib⁹ dixit xpo. Sci mus qr a deo venisti magr: nemo .n. pōt h signa facere q̄ tu facis/nisi fuerit deus cū eo. g̊. q̄rentib⁹ signū nō vnū/sed plura signa dedit/vt in noīe ipsius multitudo crederit.

¶ Deinde cū dicit. (Jesus aūt non credebat) ponit xpi prudētiā q̄ntu ad duo. p̊ qr vitabat in se credētiū familiaritatē. 2° qr sciebat eoꝝ insta bilitatē. (Eo q ipse nosset) dicit g̊ p⁹ q̄q̄z multi crederēt i noīe eius. (Tñ iesus nō credebat semetipsum ei;) .i. nō credebat nec tradebat se fami liari conuersationi eoꝝ. Sed vitabat eos/qr nō confidebat de ipsis / nec tñ iō vitauit eos q̄si aliqd eēnt facturi nolēti: ipse. n. hz ptātē ponēdi aīaz suā/ꝛ iteꝝ sumēdi eā. Sz pp fictā eo rū fidē nō erāt digni quib⁹ cohita ret xps: iōq̄z talē se exhibuit exteri⁹ q̄lis apud eos erat interius. Igit nomen hēbant fidei credētes in no mine xpi/sed res noīs nō credebat eis. ¶ Deinde cum dicit. (Eo q ipse nosset.) ondit corda hoīm esse patē tia xpo ꝛ. 3. tangit. p̊ gnālē xpi no titiā. (Eo q ipse nosset oēs.) quasi di. iō nō credebat se credētibus/ qr cognoscebat scādalizandos morte sua/nec pseueraturos in fide. Scie bat n. eoꝝ fidē instabilē. Itē nouit xps corda hoīm absq̄z hoc q ea ore mani festet: iō dicit talē relationem eē supflnā. (Et qr ei opus nō erat.) ad sciēdū corda hoīm. (Ut qs te stimoniū) oris ꝛ cōfessionis. (Perhi beret de hoīe) se vel alio: nō. n. indi get vbū ofs xps vbo hoīs: vt ei pa

teant nři cogitatus. Et tñ aliqñ interrogauit philippū qdē: vñ ememus panes vt mādučēt hi: ⁊ mr̄ez filioꝝ zebedei. qd vis vt faciā tibi? Nō āt erat ei op⁹ sic iterrogare/q̄si alioꝝ relōne sciturꝰ eēt q̄ nesciebat. Sȝ opus erat eis q̄s iterrogabat/⁊ nob̄ q̄s istruebat. Jtē tāgit occultorū eundē: q̄ñ di. nō hēbat notitiaȝ cordiū ex testio alioꝝ/sȝ ex seipo (ipse.n.sciebat) pscē (Quid eēt i hoīe) nō tm̄ pn̄tes/sȝ ēt futuros cogitat⁹ cogn̄scēs: ⁊ meli⁹ ipe scit qd ē i hoīb⁹ q̄ȝ ipe hō ð seipo. 3. Re. 8. Tu solus nosti corda oīȝ filioꝝ hoīȝ. vñ petr⁹. 3. iterrogat⁹ si diligeret xp̄ȝ/ r̄ndit. Jo. 21. dñe tu oīa nosti: tu scis qꝛ amo te. ¶ Nō allegorice qꝛ iā xp̄s ē i pasca/qꝛ a morte trāsiuit ad vitā imōtalē. Ro. v. xp̄s resrgēs a mortuis iā nō moriť. Jā ipse i hierosolimis/ qꝛ sedet ad dexterā p̄ris i gete celestis p̄ric. Jā ē dies festus. i. tp̄s gr̄e/ cū diuinis vacādū ē. ij. Co. 6. Ecce nūc tp̄s accep[tabile]/ecce nūc dies salutis. Jā ēt magna scā sunt signa/nō tā in sanatione corpoꝝ/q̄ȝ i iustificatiōe aīaꝝ. De qbus. Jo. 14. Qui credit in me opa q̄ ego facio / ⁊ ipse faciet/⁊ maiora hoꝝ faciet. Jaȝ ēt credidit multitudo pploꝝ: ipletū ē. n. illud. Jo. xij. Ecce totus mūd⁹ p⁹ eū abijt. Et de pelago mūdane ꝯuersationis tracta ē multitudo fideliū/q̄si pisciū: vt di. Jo. 21. Sȝ tñ qꝛ m̄lti sunt vocati/pauci vero electi: iō isti hn̄t fidē signoꝝ. i. sacramētoꝝ/aut v̄boꝝ/nō fidē operum. Credunt. n. in
3 noie xp̄i/qꝛ ꝯfitentur se nosse deuȝ/ factis aūt negant: iō xp̄s non cōmittit se eis. Jsti hn̄t vocem ⁊ non rem fidei: h̄ ē fidei informis maloꝝ xp̄ianoꝝ/qbus fides sine operibus non valet/qꝛ mortua ē. Ergo ð numero credētiū multi sūt/qb⁹ iesus xp̄s/q

xp̄s iaȝ di eē in pascha qꝛ vere trāsiuit ad imortalem vitam

vtiqȝ sal⁹ ē aīaꝝ: seip̄m nō tradit/qꝛ si saluāť. Mat. 7. Nō oīs q dič mihi dñe/dñe itrabit i regnū celoꝝ: pauci v̄o sť ex credētib⁹ qb⁹ tradať ies⁹. i. salus. Et hi sť q̄ꝝ fides p dilectionē opať. Mat. 7. Sȝ qui facit voluntatē p̄ris mei qui in celis est/ipse intrabit in regnū celoꝝ. Jo. xv. Siqs diligit me/sermonē meū seruabit/⁊ pater meus diliget eum / ⁊ ad eum veniemus/⁊ māsionē apud eū faciemus. ¶ Hec aūt distinctio ficte ⁊ vere credētiū figuralr̄ hi in lectione hodierna. 3. Re. 3. De duabus meretricibus p viuo filio ꝯtendentib⁹ quaꝝ litē salomō gladio diremit/intēdens diuidi pueꝝ. Sȝ v̄a mr̄ doluit nesciit nō v̄a dol. re: atq̄ȝ inditio nālis affectus cōprobatū est q̄ vtiqȝ mr̄ esset. Dne v̄o meretrices/duos designat fideliū status: iustoꝝ/vȝ/⁊ iniustoꝝ: vtriqȝ fuerūt pcōres. Sed fide cupiunt salutis ꝑpositū pariūt qȝ opere. Qui aūt neglectus ē qđ hn̄ egerat/dormiēdo opp̄miť/ qꝛ ex sequēti pcō moriť/qđ hn̄ actuȝ fuerat: hoꝝ hoīnm tāta impudētia ē/ vt cū sibiipsis ꝯscij sint mortue vite/ iustoꝝ tamē carpāt opa dn̄tes eoꝝ mortua/sua v̄o viua esse. Jn qua re iusti ad examē interioris ꝯsciē accedētes/ ⁊ sibi ꝯscij sunt/adeūt tñ iudiciū veri salomonis xp̄i/vt discernat quoꝝ ē viuū opus: hoꝝ vice clamat ecc̄a i itroitu misse. De⁹ i noie tuo saluū me fac/⁊ i virtute tua iudica me. Sȝ gladio tp̄alis psecutionis v̄itas declarať: nā praui ad tp̄s credūt/⁊ i tpe tētationis recedūt: iusti āt nullo psecutiōis gladio sepāť a xp̄o. Jtaqȝ vt discernať q̄ꝝ sit op⁹ viuū/nō ad iternectionē/sȝ ad p̄batione inbeť op⁹ diuidi: diuideret āt sip do ⁊ p mūdo fieret. Sicqȝ occideret qꝛ nemo pōt duob⁹ dn̄is seruire. Et 4

Nō declaratio nē figure de duabus meretricibus

bant ergo q̄dā ex hierosolymis. Nōne hic est, quē querunt iudei interficere? Ecce palā loquit: ⁊ nihil ei dicūt. Nunqd vere cognouerunt pncipes: q: hic est xp̄s? Sed hūc scimus vn̄ sit: xp̄s autē cū venerit, nemo scit vn̄ sit. Clamabat ergo iesus in templo docēs, ⁊ dicēs. Et me scitis, ⁊ vn̄ sim scitis, ⁊ a meipso nō veni, s; est verus q misit me, quē vos nescitis. Ego scio eū: ⁊ si dixero, q: nescio eū: ero similis vobis mēdax. S; scio eū, q: ab ipso sū ⁊ ipse me misit. Querebāt ergo eū apprehēdere: ⁊ nemo misit i illū man⁹: q: nōdū venerat hora ei⁹. De turba autē multi crediderūt in eum.

¶ Sermo pm⁹ tertie ferie post q̄rtā dn̄icā in xl^ma ⁊ in ordine. 137.

1 Statio 24. nomine est mona.

Iā ⁊ ie festo mediante ascēdit iesus in tēplū; ⁊ docebat ⁊ mirabant iudei. Joā. vij. Hodie agitur. xxiij. pn̄iū statio/ cui nomē ē esmōa qd iterptat festinās; vel festinatic: dne aūt sunt festinatiōes: mala. s. ⁊ bona Judei festinabant xp̄m an̄ tp̄s occidere/ nos vo festinem⁹ oī tpe p eū viuē. Illi male festināt/ q ꝯtra ppriā salutē machinant. puer. j. Pedes eoꝝ ad malum curūt/ ⁊ festinant vt effundāt sanguinē: iō ꝯtra sanguinē suū insidiant ⁊ moliunt fraudes ꝯtra aīas suas: bn̄ aūt festinant q de sua salute sunt sollicitī. puer. 6. Discurre festina suscita amicū tuū/ Ergo festinemus ad xp̄; docentē q̄n discipuli salutis: prauoꝝ aūt festinationes fugiam⁹/ de qbus agr in pn̄ti euāgelio/ qd in q̄tuor ptes diuidit: p^a cōtinet eruditionē veritatis excelse. 2^a reprehēsionē crudelitatis iudaice (nōne moyses). 3^a cōtiet admirationē ptātis die. (dicebāt ḡ qdā ex hierosolymis). 4^a distinctionē diuersitatis humane. (Querebāt ḡ eū). pma diuidit in duas ptes: nā pmo ponit doctrine executionē. 2° doctrie rōnē. (Rn̄dit eis iesus ⁊ dixit: mea doctrina). Itē in pma pte quatuor tangit. pmo qdē tp̄s celebratiōis. (Jam die festo mediāte). Sicut p; in pncipio hui⁹ capituli/ ad lr̄am loquit euāgelista de festo tabernaculoꝝ qd senophegia dicebat: in memoriā. n. hītationis filiorū israel in deserto sub tabernacul annuatī fiebat festū tabernaculoꝝ luna. xv. mensis septimi. i. in plenilunio octobris: in vmbracul eni ex ramis arboꝝ factis letātes hītabāt: ⁊ ptēdebat festū istud. 7. dieb⁹: dies vo octau⁹ celebris qdē/ erat ad celebritatē tn̄ istā nō ptinens. S; erat cet⁹ atq; collecte: vt di leui. 23. Et iō q: festū tabernacloꝝ erat. 7. dierū/ manifestū est q medi⁹ dies erat q̄rt⁹ quē tres pcedebāt/ ⁊ tres seqbāt: vn̄/ si pmus dies hui⁹ festiuitatis erat sabbatū p;/ q feria tertia. s. dies marti erat mediās totū festū: h itaq; de medietate facta sunt ⁊ dicta que hic legunt: ⁊ iō feria tertia legit istd euā^m in ecclia. Itē tangit

ascēsum religiōis. (ascendit iesus). de galilea (in tēplū) sicut lex mādauit Exo. 34. tribus tpibus anni in trib⁹ celebritatib⁹. s. phase/ z pēthecoste / z scenophegia oē masculinū apparebit in ꝯspectu oipotētis dei: pp cui⁹ legis obseruātiā xps ascendit ad diē festū/ nō manifeste / sꝫ qñ in occulto: qrebant eni eū iudei de hierosolymis interficere/ tū qꝛ putabant eū soluere sabbm/ tū etiā qꝛ prem suū dicebat esse deū equalē se deo faciens: vt dꝛ. Joan. v. Jtē tāgit actū eruditionis. (Et docebat) non eni legē seruauit quasi obligatus legi q est cōditoꝛ legis/ sꝫ vt doceret verbis z signis fm legē tēplū ascēdit tpe quo maioꝛ adesset multitudo. Jtē tangit motū admirationis: pmo in affectiōe. (Et mirabanť iudei). Augu. oēs qdē vt puto mirabanť. Sꝫ nō oēs conuertebanť: 2° in cōquisitiōe (dñtes qūo hic lr̄as scit cū nō didicerit) eius quidē educationē nouerant: nunꝗ͂ tñ cū didicisse lr̄as viderant. Et certū est ꝙ lr̄as nō didicit/ q ab instāti sue conceptiōis v̄bo dei vnit⁹ fuit plenus sapia z intellectu/ vñ false imagines sunt que repn̄tāt puer iesum lr̄as discē. puer. xxx. dixit. Uir cū q̄ deus est psonalr̄ vnit⁹ nō didici sapiam: z tñ noui scōꝝ sciaꝫ. ¶ Nō moralr̄ triplex eē festū. s. mundiale/ Spūale/ z celeste: festa mundialia tribus pꝛimis aguntur diebus. Celestia tribus vltimis. Spirituale vero festū mediat inter hec. Tres autē dies mundane festiuitatis sunt. Caro diuitie / ac honores. Jn pmo die luxuria/ in 2° auaritia/ in 3° superbia celebrant festum. j. Joan. 2. Oē quod est in mundo concupiscentia carnis est / z concupiscētia oculoꝝ/ z superbia vite. pmo die agunt festuꝫ veneri z bacho: hij quoꝝ finis interitus/ q̄ꝝ deus venter est/ z glia in cōfusiōe / q terrena sapiunt. Sic agebat festū diues epulo/ q induebatur purpura z bisso/ z epulabatur quottidie splēdide. Sic oēs ipij: vt dꝛ. Sap. ij. istoꝝ festiuitas vigiliam preuenit: nā hic luxurianť i delitijs q̄s infernalis vigilia sequitur. j. Re. 30. Ecce amalechite q brutales vel lābentes interpꝛetanť / discūbebāt sup faciē vniuerse terre comedētes z bibentes/ z q̄si celebꝛantes festuꝫ diē. Ecce festū: sequiť vigilia. Et percussit eos dd: xps/ vꝫ/ manu forti a vespa vsqꝫ ad vespaꝫ alteri⁹ diei. pª vespera est caligo mentis interioꝛ. Altera vespa sunt tenebꝛe exteriores/ in qua alteꝝ diem hñt repꝛobi: prim⁹ fuit festiu⁹: ille erit afflictiu⁹: pmo locati sunt z comederūt: ibi ieiunabunt: z merebunt: nam fatue virgies pulsant/ nec ad ꝯuiuiū celeste admittunť. Jn p° seipsos nō nouerunt/ ibi se coḡscent: qꝛ oclos q̄s clausit culpa/ apit pena: vt dꝛ. Gre. Jn. 2° die cupiditatis agunt festū mercurio oēs auari z cupidi q̄s sequiť in inferno egestas ppetua: nā diues epulo ēt aq̄ guttā hr̄e ibi nō pōt. Sap. v. Quid nob pfuit supbia/ z diuitiaꝝ iactātia qd ꝯtulit nobis: trāsierūt oia illa tanꝗ͂ in vmbra/ z v̄tutis qdē nullū signū valuimꝰ ostēdere: in malignitate v̄o nr̄a ꝯsumpti sumꝰ: talia dixerūt i inferno dānati: hūc diē festū desiḡt celebꝛitas vituli aurei. Exo. 32. de q̄ dixerūt/ h̄ est celebꝛitas dñi/ z isti sunt dij tui israel: nā auaritia est ydoloꝝ seruit⁹: vitulus eni tollit terrā/ z h̄ est auaritia terrena cupiēs/ itaqꝫ oēs auari ptio auri tollunt anꝫ: vñ auarus dꝛ quasi auri auidus. Tertiꝰ dies mūdane festiuitatꝫ celebꝛať

Bacho z veneri hi q̄ꝝ deus vēter est.

2

Agūt festum.

Mercurio auari.

Tertiꝰ dies mūdāe festiuitatis.

Agunt festum.

aut soni/aut soli/aut supbie/vz/aut inani/glie/quē celebrāt q alijs pesse cupiūt/z singulares videri:d qbꝰ Gñ.xj.faciamꝰ nobis ciuitatē z turrī/cuiꝰ culmē ptingat vsqꝫ ad celū/ z celebremus nomē nr̄ꝫ.Sequit āt h festū vigilia ignomie z abiectionis:sicut ait abdias.Supbia cordis tui extulit te.Sꝫ paruulū īgētibus dedi te/ɔtēptibilis tu es valde:nā si exaltatꝰ fueris vt aquila/z si iter sydera posuerꝭ nidū tuū/ide detrahā te dic dñs.¶ 2ª festiuitas ē spūalis/ in q diuinis vacat/ z celebrat post mūdiale z corporeū festū.Jn hac festiuitate pcedit vigilia pnie/sequit festū oratiōis scē/ cuiꝰ crastina ē ɔtēplatio celestis glie: de q festo ait ps.qm̄ cogitatio hoīs ɔfitebit tibi/ z reliquie cogitationis diez festum agēt tibi.Glo. bonū opus ē religa cogitationis:z iter ɔstituite diem sollēnē in ɔfreqūētationibꝰ bonoꝶ opeꝶ vsqꝫ ad cornu altarꝭ.i.vsqꝫ ad collationē corpis xp̄i.¶ Sꝫ aduertēdū q xp̄s isto die ascēdit tēplū z docet z admiramur Spūale qdē tēplū dei aīa nr̄a ē.ij.Mach.14.voluisti dñe tēplū tuū fieri in nobis: hꝰ tēpli mās io iferior ē vegetatiuū/ media sensitiuū/supma ē itellctiuū. Sꝫ istd supmū aliqd hꝫ ifra se.s.oē corpale bonū:aliqd vo sup se.s.vtutes qbꝰ nemo male vtit: ipꝫ vo mediū ē iter h:bona.n.mīma st corpalia:maxima st vtutes: media vero mēs ipa est:erit ḡ mēs nr̄a ɔueniēs tēplū dei/si vtat bono exteriori/z si decoret z edificet vtutibꝰ; in tali.n. tēplo z in superiori eiꝰ xp̄o ascēdit. ps. q ibūt de vtute in vtutē/iō videbit deus deorum in syon.Jtē ascēdens xp̄s in mētes docet q nullus hoium docē pōt vtilia z sublimia. Esa.xlviij.Ego suꝫ docēs te vtilia:z puer.vij.de magnis rebus locuturus suꝫ.Jtē de vitate z intellectū z maiestate pcepta mēs admirat.Sic regina saba.3.Re.x.q vidēs sapiaꝫ salomōis/iā n̄ hēbat spm̄ sensus humāi/sꝫ diui.¶ Et aduertēdū q nullo dieꝶ mūdial festi venit xp̄s ad tēplū mētꝭ.Sic dic Jo.7.Ego n̄ ascēdā ad diē festū huc:h iō q dic.Esa. j.Iniq st cetꝰ vr̄i/ solēnitates vr̄as odiuit aīa mea:fcā sunt mihi molestia.Sꝫ die mediāte ascēdit xp̄s ī tēplū mētꝭ:h ē martꝭ qn̄ aq volupta- tis sepant a nob/z pꝫ celo aīa/sicut terra sine aqua tibi:arida ab amore mūdi:sitiēs celestē imbrē:tūc germinat herbā:tūc lignū pducit pomiferꝫ:in herbis vtꝰ medicine:in pomo refectio ē.p pᵐ exhortatio pdicationis.p 1ᵐ opus miseratiōis ītelligit.¶ Tres vo dies sequunt festiuitatꝭ celestis.pmus quoꝶ ē morietiū.2ꝰ resurgētiū.3ꝰ in eternuꝫ regnātiū.pmꝰ dies ē regetiōis aīarū de q.Eccle.7.Melior ē dies mortis die natiuitatꝭ: meliꝰ ē.n.renasci in gliaꝫ qd fit morte corpis/q nasci ī miſiā.Jn die.n.natiuitatꝭ q nascitur/plāgit.Jn die vo mortꝭ q renascit in gliaꝫ n̄ plāgit/ipe/esto ꝙ alij morituri eū plāgant/gn potiꝰ gaudet z ridet.Job.viij.Implebit risu os tuū/z labia tua iubilo: huc aūt dieꝫ quilibet beatus celebrat quotidie in celis/festiuitate simplici vel semiduplici:q vnū tm̄ hꝫ stolā btitudinis. Sꝫ ipm diem nos p scōꝶ obitu natalitio āniuersalr celebramus: vn illud gaudeamus oēs in dño diē festū celebrātes zc.Secundus dies celestis celebritas est corpoꝶ resurgētiū qui futurus/est in nouissimo die.Jo.vj.Ego resuscitabo eū in nouissimo die.tūc magnū erit pascha vniuersalis resurrectio

4 Scd̄a festiuitas spūalis est.

Quo xp̄s ascēdit ad tēplū mētis.

Tres dies celestis festiuitatꝭ

nis: oībus simul gaudētibus scis
de suo ⁊ de alterius corpe glificato.
In imēsū deniq3 gaudebit paulus/
q cū adhuc in carne mortali esset/
hūc diē suspirabat/dicēs. Saluato
rē expectamus q reformet corpus
hūilitatis nr̄e/ɔfiguratū corpi cla
ritatis sue duplex ꝗ faciet festū p
glificatōe corpis ⁊ aīe/ ac multū
exultabit ipse paulus corp⁹ glifica-
tū recipiēs: qd multiplr flagellatū
⁊ tādē decollatū fuit. Magnū ēt fe
stū faciet stephan⁹ recipiēs corpus
p xp̄o lapidatū magnū nihilomi-
n⁹ celebrabit pasca laurēti⁹ exustū
i craticula p xp̄i noīe/corp⁹ imor-
tale recipiēs. puer. 31. Ridebit in
die nouissimo. 3⁹ dies festi celestis
erit ɔsumate glificatōis sine nocte
⁊ varietate tpis. Sap. v. Iusti aūt i
ppetuū viuēt/⁊ apd dn̄z ē merces
eoꝝ d isto die dr̄ Zach. xiiij. Erit di
es vna q̄ nō ē dn̄o: dies qdē ista di
es sine nocte erit vt dr̄ Apo. 21. Et
erit dies vna sine successiōe: nūc. n.
succedūt dies noctib⁹/⁊ noctes die
b⁹ noctes noctib⁹ ⁊ dies dieb⁹/nec ē
poīe/aut duas noctes/aut duos di
es simul eē. S3 tūc oēs dies nume
ro ifiniti simul erūt Un⁹ dies eter
nitatis in celo/⁊ oēs noctes simul
erūt vna nox in iferno. Et nec dies
eternitatis hēbit successionē dilu-
culi in meridie ⁊ meridiei in vespe
rā. S3 erit plena lux stabilis sine va
riatiōe/nec dānatoꝝ nox horribilis
hēbit successionē crepusculi ⁊ amo
re. S3 erit vna ppetua ⁊ tenebrosa
ac horribilis nox: vt dr̄ Sap. xvij.
Cui ɔuenit qd ait Catull⁹. Nox ē p
petua vna dormiēti. Et Virgi. In
eternā claudūt liriā noctē. ¶ Tres
igit cū sint dies festiuitatis celestis:
manifestū est q₂ i die qescētiū aīa-
rū simplex agit festū: q₂ de simplici
tm̄ aīaꝝ stola gaudiū ē. In die aūt
nouissimo resurrectōis erit duplex
festū de duplici gloria aīe ⁊ corpo
ris. Et sicut pascali tpe duplex tūc
cantabit alla. Sed dies sequens
eternus erit festū maius duplex/
in quo sine fine Kyrieleyson solē-
ne: ⁊ pcipuū cantabit. glia in excel
sis deo. ¶ Deinde cū dicit. (Rn̄dit
ei iesus.) Mirātibus iudeis de xp̄i
doctrina ipse eis assignat eiusdem
doctrine rōnem. Et tria facit. p°. n.
ondit doctrine originē. 2° doctrīe
cognitōe3. (Siqs voluerit.) 3° do-
cētis itentōe3. (Qui a semetipso.)
De origine aūt sue doctrīe duo dic.
In p̄ᵃ pte vnū negatiuū ⁊ alteꝝ af
firmatiuū: negat qdē doctrinā sibi
eē a seipso: asserit aūt sibi eē a deo:
qbus v̄bis satisfactū ē admiratiōi
dicentiū/qūo hic lr̄as scit cū non
didicerit: p° ergo tāgit qd negat.
(Rn̄dit eis iesus ⁊ dixit. mea doctri
na nō est mea.) vr̄ āt h esse ɔ̄dictio
mea ⁊ nō mea. S3 nō ē: ei⁹ qdē erat
doctrīa hitu ⁊ vsu/q₂ ea3 hēbat/ ⁊
ea vtebat. Ei⁹ aūt nō erat acqsitio-
nis studio: nō. n. suo ingenio/ nec
suis meritis acqsiuit doctrina3/q
ab istāti ɔceptiōis plen⁹ fuit sapiā
⁊ intellectu. Un̄ gl. (doctrīa mea)
.i. mei hoīs (nō est mea.) q₂ non est
humano mō hita. Et sic exponēdo
doctrina sigat donū scie creatū: pt
nihilomin⁹ doctrine noīe v̄bū ops
itelligi: q₂ nō ē nulli⁹/s3 alicuius
doctrina xp̄i. i xp̄m v̄bu3 doctrina
nō ē sua/s3 ei⁹ a q̄ ē. qsi dicat. v̄bū i
carne. Ego nō sum a meipso. Item
tangit qd asserit. (Sed eius q mi-
sit me) .i. ab eo doctrinā habeo a
quo missus su3: ⁊ doctrina q̄ est fi-
lij habitu ⁊ vsu/ipsa est pris origi-
nalr. ¶ Deinde cū dicit. (Siqs vo
luerit.) q₂ pfundū erat qd dixerat

quo studio illud possit intelligi declarat: ꝛ duo tāgit. pº studiū implē de diuine volūtatis/ dicēs. (Si qs voluerit volūtatē eiꝰ.) q me misit (facere.) tali nāq̄ studio vitas cognoscit: volūtas āt dei/ vt dicit gl. est vt credamꝰ in xp̄z: sic dr Jo. vj. h ē opus dei vt credatis in eū quē misit ille: ergo facē volūtatē dei facere/ ē credere/ qm̄ fides p dilectōz opat. Et attēde q: nō dic. Si qs fecerit: sed si qs voluerit facere: q: credere volūtariū est. Unde Aug. Cetera cū possit hō nolēs/ credē non pōt nisi volēs/ qd nō sic itelligēdū est q̄si ex volūtate hoīs fides ꝑueniat: imo ip̄a ē donū dei: vt di. j. Cori. xij. nā q dixit Ro. v. iustificati ex fide: ipse idē ait Rom. iij. iustificati gratis p grām: q: nō est volētis/ neq̄ currētis/ sz totū ē miserentis dei. Sz lz fides nō ꝑueniat ex volūtate hoīs/ nō tn̄ est in eo qui vult credere/ cuius bonā voluntatē fides ꝑuenit/ nō tpe: sed nā ꝛ causa. Jtez tangit effectum cognite veritatis. (Cognoscet) i. si crediderit intelliget/ q: intellcs merces est fidei: vt dicit Aug. Uñ Esa. vij. nisi credideritis nō intelligetis: p studiū ergo fi dei ad intellm̄ peruenit veritatis. (de doctrina.) mea/ de qua admirant iudei. (vtrū ex deo sit) eā eniz intelliget esse a deo. (an ego a meipso loquar.) intelliget. n. ꝛ vbum ops non esse a seipso. Et vbū caro factū studio discēdi non hr̄e sciaz. ¶ Nota q: ds vult oēs hoies saluos fieri: vt dr. j. Thy. ij. Et iō facē volūtatē eiꝰ/ est salutaria opari. Sz si facultas nō adest exterioris opis/ suffic velle facē: iō si dix. Si qs fecerit. sz si qs voluerit facē: volēti expimēto diuina vitas. p3: q: p studiū opis ad vitatē ꝑuenit cogntōis: vt dic Gre. ¶ Deiñ cū dic. (q a semetipso loqt.) Sue doctrine ondit itētionē: itendit. n. ex ea eiꝰ gliam a q̄ doctrinā h3. Et duo fac. pº. n. ondit qd in dei donis sit puersum. 2º qd iustū. (Qui āt q̄rit.) Jn pª pte duo vitia tāgit. s. arrogātie/ ꝛ inanis glorie. pp pm̄ ait. (Qui a semetipso loqt) .i. q a seipso putat eē doctrinaz quā loqt/ qd ē pª q̄tuor spēꝝ arrogātie: vt dic Greg. 22. li. moꝝ. cū qs donū qd a deo h3/ ex se putat eē/ pp 2m̄ ait. (gliaz ppaz q̄rit) q̄ ē 3ª spēs inanis glie. Et h vitiū ex pori nascit q: vt dicit Greg. filia supbie inanis glia est. Sic a seipso diabolus ꝛ anterp̄s loqnt/ ppiā gliaz q̄rentes: q̄ꝝ sunt imitatores oēs superbi ꝛ inanis glie cupidi. ¶ Deiñ cū dic. (Qui aūt q̄rit.) ondit qd sit iustū ꝛ rectū inocētie hoīs: vbi tria tāgit. pº itentōis celsitudinez/ q̄ dei glia est (q aūt q̄rit) .i. itēdit (gliaz eius q misit illū. (hic ē dei filius missus in carnē: q ait. Jo. 8. Ego gliā meā nō q̄ro/ sed honorifico patrē meū. Cuius imitatores sunt oēs iusti ꝛ humiles/ q dicūt nō nobis dñe nō nobis/ sed noi tuo da gliam. Sciunt. n. se missos a deo/ nō tm̄ in bonū opus/ sed ēt i bonā volūtatē/ q tribuit nobis ꝛ velle ꝛ perficere p bona volūtate. Jtē tāgit. Sic intēdentis rectitudinē. (h verax ē) .i. rectus/ corde/ vbo/ ꝛ ope. verax. n. est/ q: eiꝰ animū ꝯcordat rei. Soli eniz deo tribuēda est glia. Esa. 42. gliaz alteri nō dabo. Jtē tāgit intendentis eqtatē. (Et iniustitiā in illo nō est.) iniustus est q sibi tollit qd ē iuris alteriꝰ. Cū aūt deus oīa fecerit pp vtilitatē hoīs/ ꝛ gliam suā/ vtile sibi q̄rat hō in rebus/ gloriā aūt deo tribuat/ qd si nō fecerit/ sed fuerit glie cupidꝰ/ ius alienū subripiē

do fit iniustus: ergo q dat gliā3 do vere r ē ɔformitate aī ad rem/ ⁊ in stus eqtate opis ad finē: talis aūt est xp̄s. Deut. 32. De⁹ fidelis ⁊ absq3 vlla iniqtate/ iustus ⁊ rectus eē. ¶ Et nō qr p̄p̄e glie amatores ⁊ falsi sūt ⁊ iniusti: nā vt gliā3 hoim captēt/ ⁊ simulatores sūt opis/ ⁊ mēdaces in v̄bo. iō Greg. filias inanis glie dicit eē hipocrysim ⁊ iactātiā: iniuste ēt iustos v̄bo ⁊ fcō p̄sequūt: vt dum iustoꝝ glia offuscat/ iniusti ample clarescāt hoib⁹. Et qr falsitas ⁊ iniustitia ãnexa sī cupidis inanis glie: iō p ɔ̄triū eū q nō suā/ s3 dei gliam q̄rit dixit xp̄s eē veracē ⁊ iustū: iā ergo p3 triplex rō doctrine xp̄i: vn̄/ v3/ sit eius origo/ ⁊ qualr pcipiatur eius cognitio/ ⁊ ad quid feratur eius intentio.

¶ Sermo. 2. tertie ferie post q̄rta3 dñicā in. xl. ⁊ in ordine. 138.

1 Secūdo cū dic (nōne moyses) ponit rep̄hēsio crudelitatis iudeoꝝ/ qr q̄rebāt iterficere xp̄3/ pp h/ qr in sabbo sanauerat paliticu3 apud pbaticā piscinā: obijciebant .n. sibi q eēt trāsgressor sabbati: vt dr Jo. v. duo nāq3 facit. p̄° nāq3 iudaicā rep̄hēdit culpā. 2° ppriā defendit cām. (Rn̄dit iesus ⁊ dix eis. vnū op⁹ feci.) In p̄ª pte duo ponit p̄° rep̄hensiōis modestiā. 2° ɔ̄dictōis ɔtumeliā. (Rn̄dit turba.) de duob⁹ aūt rep̄hēdit eos. p̄° gn̄alr d legis trāsgressiōe. 2° spālr de tētata sui occisiōe. (Quid me q̄ritis.) In p̄ª duo tāgit. p̄° legis traditionē. d. (nōne moyses dedit vobis legē.) vtiq3 Deut. 33. Legem p̄cepit nobis moyses: ⁊ Jo. i. Lex p moysen data est. Itē tangit generalē legis trāsgressionē. (Et nemo ex vobis facit lege3.) q̄si dicat: quo iure vos legis transgressores me q̄ritis interficere pp trāsgressionē legis: nā ille solus d3 trāsgressores legis punire/ q legē nō transgredit: alr diceret sibi illud. Ro. 2. in quo alterū iudicas/ teip̄m cōdēnas: eadē eni3 agis que iudicas. ¶ Et nota q triplíciter pōt itelligi istud. (nemo ex vobis seruat legē.) p̄° quidem gn̄aliter: nā vt dr Ro. 3. p legē eni non hr plus/ nisi cognitio pcti ⁊ virtutis: pficere antē legē īpossibile erat legi: vt dr eiusdē octauo. sed opus erat gr̄a/ q̄ qde3 nec ex lege/ nec ex ipsis erat iudeis: ideo gn̄aliter verū est. nemo ex vobis. i. ex vr̄a facultate facit legē/ qr nullū eius p̄ceptū ex sua facultate pōt īplere. p̄s. Omnes declinauerūt/ simul inutiles facti sunt/ nō est q faciat bonū. Esa. v. Abiecerunt legē dñi exercituum. 2° spāliter pōt istud intelligi de p̄cepto legis dicētis: non occides: ⁊ qr xp̄m sine cā q̄rebant occidere: ideo ɔ̄ legē agebant. 3° pōt intelligi hypothetice de trāsgressiōe sabbati: erat eni3 p̄ceptū scīficare sabbatū ab omni ope: iudei tñ in eo circūcidebant: vn̄ vr q legē nō faciant: q si dicant sibi licere circūcidere ī sabbato: pp qđ nō licet xp̄o sanare solo verbo: q̄si dicat xp̄s. Si ego qr sano ī sabbato legē trāsgredior/ cer. e nemo ex vobis legē fac/ qr circunciditis: q si iudicatis vos nō esse trāsgressores/ nec me iudicetis. ¶ 2° rep̄hēdit intētatā a iudeis mortē suam. (Quid) .i. pp qđ 2 (ne q̄ritis interficere.) in nocturno Rn̄sorio dr. qd me q̄ritis interficere hoiem/ q vera locutus su3 vobis? ⁊ certe h ē cā q̄re q̄rebāt eum interficere: qr/ videl3/ loq̄bat eis veritatē: dicit .n. Terenti⁹ q obsequ3 amicos/ veritas odiū parit. p̄s. cu3 loq̄bar illis impugnabāt me gra-

Nemo ex vob facit legem tripliciter itelligi potest.

fis. Et hoc est ꝯtra legem spālr̃ de xp̄o dicentē Deut. xviij. pphaʒ de gente tua suscitabit tibi dn̄s/ipsuʒ audies: vn̄ hoc ipso ꝙ vera loquē tē ꝑsequebant̃ xp̄ʒ/legē trāsgredie bant̃. ¶ Deide cū dicit. (Rn̄dit tur ba.) ponit̃ illata ꝯtūelia xp̄o. ꝛ p̄° q̄ dē īponūt ei nequitiā demonij. 2° culpā mēdacij: ꝑꝑ p̄m. (Rn̄dit tur ba ꝛ dixit.) nō ꝑtinētia ad ordineʒ/ sed ad perturbationem: ꝛ ideo vt turba rn̄dit. (demonium habes.) glo. hoc nō dicerēt nisi demoniuʒ ipsi haberēt: ꝛ alia glo. dicit ꝙ peiꝰ fuit dicere xp̄m pellentē demonia hr̄e demoniū/q̄ȝ querere interfice- re ipsum. Et verificatū est hoc loco illud. p̄s. qꝺ ait filius dei ad patrē. opprobria exprobrātiū tibi ceciderunt sup me: pplr̄s enim ille mali- gnus quōdā facto idolo dixit. Isti sūt dij tui israel/q̄ te eduxerūt de terra egypti/ꝛ deū verum putaue rūt esse vitulū/ꝛ demoniū putaue runt eē deū. Nūc vero dei filiū dīit hr̄e demoniū. Quibus ꝯuenit qꝺ hodierna ꝯtinet lectio/cerno ꝙ po pulus iste dure ceruicis sit. dimit- te me vt irascat̃ furor meus ꝯ̄ eos. Sed ipse idē dei filius quē dicebāt

1 demoniū orauit q̄si alter moyses/ ne pplr̄s ire piret. Sicut in ītroitu misse dī. Exaudi deus orōnem me am ꝛc. 2° īpudēter arguūt xp̄ʒ de mēdacio. (Quis te q̄rit īterficere) certe ipsi erāt hoc q̄rentes: ꝛ tamē impudenter negant qꝺ volebant.

1 ¶ Deide cū dicit. (Rn̄dit eis iesus) ponit̃ defensio ꝓp̄e cause: oñdit. n. xp̄s tribꝰ rōnibus ꝙ nō egerit ꝯ̄ le gē sanādo in sabbato. p̄° qdē ex ad miratiōe opis. scd̄o ex ītētiōe legis (ꝑꝑea moyses.) 3° ex auc̄tāte ope rātis. (nolite iudicare.) dicit ḡ p̄°. (Rn̄dit eis iesus ꝛ dixit.) nō ꝑturbatus vt illi/sȝ trāqllius nō reddēs maledictū ꝓ maledicto. (vnū opus feci) ꝙ solo v̄bo sanaui paliticum apꝺ ꝓbaticā piscinā: vel (bonū opꝰ feci.) q̄ lr̄as docui q̄s nō didici. (Et oēs miramini.) vtrūq3. n. mir̄ ē: ꝛ ꝙ sanauerit/ꝛ ꝙ docuerit: ꝛ istud miraculū opis signū erat ꝙ diuini ꝑcepti ip̄e nō eē trāsgressor: vn̄ ait nicodemꝰ. nēo pōt facere hec signa q̄ tu facis/nisi fuerit ds̄ cū eo. scd̄aȝ 3

rōnē pōit cū dicit. (ꝑꝑea moyses.) ꝛ duo facit: p̄mo. n. adducit duo ex q̄bꝰ argumētat̃. scd̄o rōnē format. (Si circūcisionē.) p̄m eoꝝ qꝺ addu cit ē iuris/alterū facti. p̄m est q̄ lex circūcisionis nō a moyse/sȝ a patri bus ꝓcessit. Sic āt ordināda ē lr̄a. (Moyses dedit vobis circūcisiōeʒ) Leui. xij. die octauo circūcidet̃ īfan tulus (non ꝑꝑea.) dedit eam (q̄ ex moyse ē. (incepta.) Sed ex p̄rībus. quoꝝ est maior auc̄tas: p̄mus. n. abrahā mādatū circūcisionis ac- cepit. Gen̄. xvij. Itē ad ꝓpositū ad- ducit xp̄s id qꝺ s̄uabat̃ de scō/di- cēs (ꝛ ī sabb̄o.) q̄ s̄m legē moysi iu bemini vacare. (circūciditis hoīeʒ) si occurrat vt sit octauꝰ dies: ꝛ nō obstāte lege moysi ritū tenetis pa trū. ¶ Nō q̄ circūcisio data fuit p̄rī bus. p̄rio qdē in remediū originat̃ culpe: vt dic̄t beda sup lucā. scd̄o ī sigm̄ fidei abrahe: vt dic̄ aplr̄s. Ro. iiij. tertio ī religiōis siue distīctōis cultū: vt sicut veste/victu/ꝛ lege: sic ēt carne a ceteris eēnt iudei natio- nibus distīcti: vt dicit gl. quarto in figurā seruāde castitatis. Ro. ij. cir cūcisio cordis in sp̄ū/cuius laus ex deo est. q̄nto in mysteriū gl̄iose cir- cūcisionis future ī octaua nouissi- me resurrectōis/q̄n tollet̃ oīs corru ptio ab electis. sexto vt eēt iudiciuȝ baptismatis/quo peccata dimit-

Circūci sio pp 4 gdoata fuit p̄rī bus.

tunt ꝛ expoliat cor a cupiditatib⁹: ꝛ iō n̄ ē ex lege circūcisio/ q: ad hos spūales ꝛ btōs effect⁹ lex nō attingit/ sed ex patrib⁹ est q p iustitiā fidei placuerūt deo ꝛ nō ex operib⁹ legis: vt dicit apl's Gal.3. ¶ Deinde cū dicit. (Si circūcisionē) premissis duab⁹ ꝓpositiōib⁹/ nūc xp̄s ad ꝓpositū argumētat. (Si) q̊ (circūcisionē accipit hō in sabbato) occurrēte octauo die iuxta īstitutionē patrū (vt nō soluat lex moysi.) de obseruātia sabbti: q̄ iō nō soluit/ q: circūcisio salutaris est. (Mihi) verā salutē operāti/ cur supple (indignamini/ q: totū hoīem sanū feci in sabbato) totū hoīem sanuz fecit: vt dicit Glo. q languidus curatus est/ vt in corpore sanus eēt/ ꝛ credidit vt sanus eēt in mēte. Et fundatur ista argumētatio sup locuz a filii/ vel a maiori: nā si salutare circūcisionis opus licet in sabbato/ q̄re nō licet sine circūcisiōe saluare: vel si in signū salutis q̄ est circuncisio nō violat sabbatū/ multo min⁹ violat rē exhibēdo salutis: vbi si in sabbato licet f3 partē sanare hominē/ q̄re nō f̄m totū corp⁹/ videl3/ ꝛ aīam. ¶ Deide cū dicit (nolite) adducit ad ꝓpositū tertiā rōnē/ q̄ etiā est redargutio siue reprobatio opiniōis iudeor: īponebāt eni xp̄o q eēt sabbati violator/ nō attēdentes vi3 p̄cepti/ s3 statū psone. Et duo tāgit/ vnū ꝓhibēdo / alterū suadēdo. ꝓpter primū ait (nolite iudicare) de obseruātia sabbati (f̄m facie3.) Glo. i. ne accipiatis personā in iudicio: vt qd moysi licuit ꝓpter salute3 hoīum/ mihi iudicetis nō licē: ꝓpter 2ᵐ ait. (Sed iustū iuditium iudicate). i. f̄m veritatē rer sentite/ q̄ cognita/ nec me/ nec moysen damnabitis/ nec me ꝯtrariū illi dicetis. Juxta quo f3 Glo. sic illos arguit/ vt nos instruat ne in iudicādis causis personā accipiam⁹. Deut. 16. Nō accipies psonā in iuditio / nec munera q̄ excecāt prudētiū oculos/ ꝛ sbuertūt verba iustor: nihilomin⁹ tn̄ pro diuersitate graduū psonas honorare debem⁹: vel aliter (nolite iudicare f3 faciē). i. f̄m apparētiā exterior3 lr̄e de obseruātia sabbati. (Sed iustū iudiciū iudicate.) cuius iustitia ex cā īstitutiōis sumit: pro salute eni hoīum data sunt p̄cepta. q̄si dicat. nō v̄ba p̄cepti/ s3 ītētionē p̄cipiētis in iuditio attēdatis. Itē f̄m faciē iudicat/ q de reb⁹ iudicat f3 ea q̄ appēt exteri⁹ nā3 eaꝝ n̄ ꝯsiderās: iudicat ēt f̄m faciē / q aut ex grā ꝛ odio iudicat: aut grā3 q̄rit hoīu3 ꝛ vīdictā: quor vtrūq3 dn̄s ꝓhibet / ꝛ precipit iuste iudicari Deut. 16. Juste qd iustū est exeq̄ris. Greg. 9. li. mo. Juste qd iustū est exeqtur/ q in assertiōe iustitie nō tpale cōmodū/ s3 vītatis amore eādē ipsa3 iustitiā q̄rit. Vn̄ Sap. j. Diligite iustitiā q iudicatis terrā: q: dilectio iustitie iustum facit esse iuditium.

¶ Sermo. 3 tertie ferie post q̄rta3 dn̄icā in xlᵐᵃ ꝛ in ordine. 139.

TOtū hoīe3 sanū feci in sabbato.) Aug. Magn⁹/ igt/ ad nos venit medic⁹/ q: magn⁹ vbiq3 iacebat egrotus: hic medic⁹ xp̄s est/ q de celo descēdit. ps. Misit v̄bū suū ꝛ sanauit eos. Et sunt nobis in proposito. v. ꝯsiderāda. p̄mo qs auctor extiterit/ q: ego xp̄s 2ᵒ qd fecerit q: (sanū feci) 3ᵒ quē sanauerit., quia (hoīe3) q̄rto q̄tū ꝓfuerit. q: (totū) 5ᵒ qd tēp⁹ seruauerit. q: (in sabbato) pp p̄mū ꝯsiderādū q hūanū genus. xp̄s sanauit/ q est medic⁹/ ꝛ medicina/ sanitas/ ꝛ vita. Medic⁹: qde3 operādo/ medicia cooperādo/ sani

tas peccata tollēs/vita v̄tutes largiens. Et p̄mo qdē medicū se ꝯfitet xp̄s Mat.9. Nō est op⁹ valētib⁹ medic⁹/s; male hn̄tibus: hic medic⁹ est cordis quē q̄rebat. Hiere. trenoꝝ 2. Magna ē velut mar̄ ꝯtritio tua/ qs medebit̄ tui? S; Esa. 61. xp̄s ait misit me dn̄s vt mederer ꝯtritis corde. De sc̄do dī Eccli. 38. A deo est oīs medela/ z altissim⁹ de terra creauit medicinā/ q: de terra virginali v̄bū caro factū est. De 3° Malach. 3° Uobis timētib⁹ nomē meū orietur sol iustitie/ z sanitas ī pēnis ei⁹ De.4. Deut. 30. Illi adhereas: ip̄e est.n. vita tua. ℂ 2° vidēdū qd xp̄s fecerit. Sanauit eni īnata vlcera/ z illata vulnera/ z accidentia morbida. Innatū qdē vlc⁹ est originale/ illatū vuln⁹ est mortale/ accn̄s morbus est veniale pec̄m. de p̄mo. Leui. 13. Caro in q̄ vlcus natū est z sanatū. De 2°. Nu. 21. Fecit moyses serpētē eneū/ z posuit p̄ signo: quē ꝑcussi aspiciētes sanabant̄: hic autē serpētis aspect⁹ est meditatio mortis xp̄i quo sanamur. Un̄ Augusti. Quicūq3 eni momorderit astutia sathane/ itueat̄ xp̄3 in ligno pēdentem: ibi eni mors occisa est. De tertio ait p̄s. Bn̄dic aīa mea dn̄o/ qui ꝓpiciat̄ oībus iniq̄tatib⁹ tuis/ z sanat oēs īfirmitates tuas. Infirmitates iste sunt passiōes aīe/ sine q̄bus vita p̄ñs nō agit̄. Subit⁹. s. motus ire/ īuidie/ ꝯcupiscētie/ aut alteri⁹ passiōis inordinate/ citra rōnis

2 sanauit de⁹ non ange- lū neq3 dmōe3 sed homine3.

ꝯsensu3/ ꝑ quib⁹ clamat p̄s. dicēs. Ego dixi dn̄e miserere mei/ sana aīa3 meā q: peccaui tibi. ℂ 3° vidēdum quē xp̄s sanauerit/ nō quide3 angelum/ nec demonē/ s; hoīem: angelus enim bon⁹ nō est infirmat⁹: iō nȝ sanat⁹ est. Diaboli aūt vuln⁹ īsanabile est/ q: gr̄a3 dīne medicie detestat̄. Job. 34. Nūquid q̄ nō amat iudiciū sanari p̄t? S; sanauit hoīe3: cū/ videl3/ q̄ h3 cōpositionē hoīs: cū q̄ h3 cognitiōe3 hoīs: eū q̄ facit operatiōe3 hoīs. Et p̄mo qdē hō est hō dū aīa ei⁹ viuit in corpe: z hic est sanabilis: cū vero aīa separat̄/ sanabilis nō est: iō dānatoꝝ aīe languorē hn̄t q̄ nūq̄3 sanabit̄. Hiere. 30. Insanabilis fractura tua/ pessima plaga tua/ curationū vtilitas nō est tibi. Itē sanauit eū q̄ se nouit hoīem rōnalē z mortalē. Si rōnalis/ deus ad cui⁹ est imaginē veneret̄. Si mortalis/ de sua fragilitate humiliet̄: q̄ se nouit mortalē/ īfirmū se cognosceret/ z sic medicu3 q̄ret vt sanet̄: qui vero seipsu3 nō aduertit z ꝯtemnit medicū z negligit sanitatē. Itē sanauit eū qui agit ea q̄ hoīs sunt: angelicū quidē est nō peccare/ diabolicū ē nō penitere/ s; hūanū est peccare z penitere. Qui hoc facit sanabit̄. Mat. 21. Accesserūt ad eū ceci z claudi/ z sanauit eos. Ceci z claudi sunt peccātes: accedūt penitentes/ sicq3 sanant̄ zc. ℂ Quarto cōsiderādū quātū xp̄s ꝑfecerit. Quia totū sanauit hoīem. Alij quidē medici sanāt s̄m parte3 hoīs: q: non oēm hoīe3/ sed hūc sanāt. Sanant ēt s̄m partem corporis/ q: nisi aliq̄ pars corporis sana sit/ medicina nihil operat̄ in toto. Rursus sanant s̄m partē lāguoris/ q: sanātes vnū morbū aliū relinquūt: z freq̄nter cura vni⁹ infirmitatis ad aliū disponit lāguor: xp̄s āt nō s̄3 ptē s3 totū sanauit triplici totalitate/ q: sanauit hoīe3 vl̄r/ integraliter/ z efficaciter. vniuersal̄r quidem/ q: quicūq3 sanatus est p̄ eum salutē est ꝯsecutus. Luc. vj. virtus de illo exibat/ z sanabat oēs. Cum enim quilibet alius homo sanatus sit/ nō sufficit 3

ad sanandũ vnũquẽq3/ neduz oẽs. Sz xps vtis est medicia/ q pro pctõ multitudinis sanãdo seipsuz obtulit. Leui. 4. Itẽ sanauit integraliter eũ: de q̃ dr Esa. 1. A plãta pedis vsq3 ad verticẽ non est in eo sanitas: aiaz qdez sanauit et corpus. Quãtũ eni ad aiaz ptinet rõnalis errorẽ sanauit veritate. cõcupiscibil' feruorẽ sanauit castitate: irascibilis tumorẽ sanauit humilitate: et volũtatis amorẽ sanauit charitate. ps. Misere mei dñe qm̃ infirmus suz/ sana me dñe qm̃ cõturbata sunt oĩa ossa mea et aĩa mea turbata est valde. Sz dic aĩe mee/ salus tua ego sum. Corpus ẽt nr̃m multis laborat isirmitatibus. ps. Nõ est sanitas ĩ carne mea. Cui9 ifirmitates sunt fames/ sitis/ somn9 labor/ grauitas/ lãguor/ dolor/ egestas/ seniũ/ et q̃cũq3 icõmoda vsq3 ad mortẽ que adhuc patimur/ vt phet scõz virtus. Sz in nouissimo sanabit/ sic ait apls. Phil. 3. Saluatorẽ expectam9 dñm iesuz xpm q reformabit corpus humilitatis nr̃e/ cõfiguratũ corpi claritatis sue. Itẽ sanat xps efficaciter: nõ eni sanat culpaz luxurie/ aut gule/ aut alio q̃cunq3 vitio relicto: sz tollens vnã iniqtatez/ ceteras oẽs abijcit. Mich. 7. Deponet oẽs iniquitates nr̃as/ et pijciet in pfunduz maris oĩa pcã nr̃a. Rursus ẽt ipsam sanitatẽ pfectã largit: quẽ eni a culpa sanauerit/ statim fit potẽs ad opera spũalis vite. Mar. 1. Cõtinuo dimisit eaz febris/ et ministrabat eis.

Sabbatũ q̃druplex. ¶ Quĩto sanitas ista in sabbato pficit qd interpretat requies. Quadruplex võ sabbatũ est. s. Tpale legale/ mẽtale/ et celeste. pmũ sabbatum est. 7 dies in quo requieuit xps dupliciter. s. ab opere creatiõis in seipso/ et ab opere reparatiõis in sepulchro. Ergo ĩ sabbato isto nos creauit virtute diuinitatis/ et sanauit morte hũanitatis. Sabbatũ vero legale aut est veteris/ aut noue legis. primũ sabbatũ vacat ab opere corporis/ alterũ vacat ab operib9 mortuis. pmũ pcipit qetẽ tẽporis/ alteruz iubet qetẽ mẽtis. Et id in sabbato veteris legis nõ est sanatũ gen9 humanũ. Sanat aũt ĩ nouo testamento: vt dicit. Glo. Sabbatũ võ mentis est qd sabbatũ tẽt9 figurauit: nouuz aũt sabbatũ iubet et pficit: nã quiescim9 in deo tali sabbato. Aug. 1. Cõfe. fecisti nos dñe ad te/ et inquietum est cor nr̃m/ donec requiescat in te. H vero requies totã sanat aĩam/ qr suo medico et medicine et sanitati ac vite cõiungit. ps. Mihi aũt adherere deo bonũ est/ et ponere in deo meo spẽ meã. vñ languẽtib9 pcipit vt qescãt in lecto. Celeste vero sabbatũ ẽt duplex est. s. requietiõis aĩarũ/ et resurrectiõis corpoz: nunc requiescũt btõz aĩe/ tũc aĩe eoz et corpora requiescẽt in celis: de quo Hebre. 4. Relinquit sabatism9 pplo dei et Esa. 66. Erit mẽsis ex mẽse/ et sabbatũ ex sabbato. Mẽsis qdẽ lune cursu pficit: luna vero pp sui variatione significat carnis mortalitatem. Et qr vt ait ps. Auferet aliqñ luna mortalitatis/ et erit caro nr̃a ĩmortalis: id erit mẽsis ex mẽse/ qr lune mortali luna ĩmortal' succedet. Erit ẽt sabbatũ ex sabbato/ qm̃ qeti mẽtiũ pñti succedit qes btãrũ aiarũ: et ipsi btẽ qeti succedet qes resurgẽtiũ. Et ĩ sabbo qdẽ btãz aĩaz sanat tota aĩa/ ab eis ẽt c'pis sine qb9 vita pñs nõ agit. Sz in sabbo vltime resurrectiõis sanabimr oẽs lãguores corporis. tũc. n. sanabit mortis ĩfirmitas/ aĩa et corpe denuo copulatis: tũc fames/ sitis/ egestas/ et dolor/ et se

nec⁹ ampli⁹ nõ erũt Mat. 2. Sabbatũ pp hoies factũ est/ q̃ vt totus hõ sanet̃ fiet illd sabbm gliosum ⁊ eternũ: q̃ñ vt dr̃ Apoc. 21. Absterget de⁹ oẽs lachrymã ab oclis ppli sui/ ⁊ mors vltra nõ erit/ nꝫ luct⁹/ nꝫ clamor/ neqꝫ dolor erit vltra/ q̃ priuma abierũt. Et dixit qui sedebat in throno. Ecce noua facio omnia.

¶ Sermo. 4. tertie ferie post q̃rtaꝫ dñicã in xl^{ma} ⁊ in ordine. 140.

1 Tertio cũ dr̃. (Dicebãt g̃ qdã.) ponit̃ admiratio diue ptãtis: de hoc/ videlꝫ/ q̃ q̃situs xp̃s vt īterficeret̃/ palã loquebat̃/ nec tenebatur. Et tria facit. p̃mo. n. põit ↄquisitiõeꝫ admiratiuã. Scd̃o ↄclamatione eruditiuã. (Clamabat g̃ iesus.) Tertio affectionẽ vel ītẽtionẽ ↄsecutiuã. (Querebãt g̃.) Circa p̃mũ ãt gnqꝫ facit. p̃mo. n. explicat ⁊ apit ītẽtionẽ iudaicã. (Dicebãt g̃ qdã ex hierosolimis. Nõne h̄ est quẽ q̃rũt iudei interficẽ?). 3. Re. 19. Querũt aĩaꝫ meã vt auferãt eã. Ecce quã cito dep̄rehẽsi sunt mẽdaces/ q priꝰ dixerãt/ quis te q̃rit interficere? Isti enim ↄfitent̃ iudeos xp̃i morteꝫ q̃rere vnde sicut vulgariter dr̃. Citi⁹ mẽdax dep̄rehẽditur/ quã claudus attingat̃. Secũdo demõstrat locutionẽ publicani. (Ecce) presentialiter. (Palã) euidenter (loquit̃) veraciter. Jo. 18. Ego palã locutus suꝫ mundo. Ego semp docui in tẽplo ⁊ in synagoga/ quo oẽs iudei conueniũt/ ⁊ in occulto locutus suꝫ nihil Glo. Dicũt illi. Et si occult⁹ ad festũ xp̃s ascẽdit/ palã tñ loquit̃/ ⁊ apparet ptãs que putabat̃ timiditas. Tertio tãgit admirationẽ subitaꝫ (⁊ nihil ei dicũt.) īmo superi⁹ ei dixerãt: demoniũ habes: qũo ergo intelligit̃ nihil ei dicũt? R̃ndeo dicẽre pro facere intelligẽdũ est: nihil ei dicunt. i. nihil ei faciũt eoꝝ q̃ cupiebant: ⁊ hoc vtiqꝫ mirãduꝫ est. Glo. mirãtur aliqui que potẽtia non teneat̃/ cui⁹ mors tãto tp̄e querebat̃. Quarto ponit dubitatiõeꝫ p̄sumptã (nũquid vere cognouerũt principes) ipsi enim sunt qui q̃rebant eum interficere. (q̃ hic est xp̃s). i. messias in lege pm̄issus/ quẽ nõ licet occidere. quasi dicat iõ forte principes nihil ei dicunt/ q̃ vere cognouerũt q̃ ipse sit xp̃s. Sꝫ certe isti errabãt: non enĩ scĩa pricipũ/ sed xp̃i potẽtia cã erat q̃ ẽt volẽtes ⁊ querẽtes eũ occidere manũ apponere nõ poterãt. Quinto ↄtra istaꝫ opinionẽ ponit argumẽtationem humanã. (Sꝫ scim⁹ hũc vñ sit.) Cuius. s. sit filius/ ⁊ a quo loco originẽ traxerit. (xp̃s aũt cũ venerit nemo scit vñ sit.) Job. 28. Uñ venit sapiẽtia ⁊ quis est locus ītelligẽtie? abscõdita est ab oculis oĩum viuẽtium. Nam ⁊ si per prophetas dicitur locus natiuitatis xp̃i: tñ eius natiuitas eterna ex p̄re nescit̃. Esa. 53. Generationẽ eius qs enarrabit? Sed ⁊ generatio eius s̄m carneꝫ latuit: q̃ ex sp̃ũ scõ de maria virgine conceptus q̃ tũc latebat iudeos putãtes q̃ esset filius ioseph: oĩno ergo diua ei⁹ natiuitas latuit: hũana vo q̃ ad aliqd patebat/ q̃ ad aliquid latebat: certuꝫ quidẽ erat xp̃m ex p̄genie dauid nasciturꝫ. ps. Jurauit dñs dauid vitatẽ ⁊ nõ frustrabit̃ eũ/ de fructu vẽtris tui ponã sup sedẽ tuã. certũ ẽt erat q̃ ī bethleẽ nascitur⁹ eẽt/ sic r̄nderũt scribe ⁊ sacerdotes īterrogãtib⁹ magis. Mat. 2. Latuit aũt circa hoc q̃ xp̃s ex virgine nascitur⁹ eẽt. vñ. Esa. 7°: Ubi dr̃. Ecce vgo cõcipiet. in hebreo scriptũ est. Ecce alma. i. abscondita cõcipiet: nihil enĩ magis fuit īsolitũ

& occultum/ꝙ̃ ṽginem esse q̃ conciperet: latuit & circa h̃ ꝙ xp̃s ꝓmiss⁹ sicut hõ/ita & deus eẽt Esa.45.vere tu es deus abscõditus. ¶ Deiñ cuꝫ dicit. (Clamabat g̃.) ponit declarationẽ eruditiuã. Et duo facit. p̃°.n. affcm̃ docẽtis insinuat. 2° eius doctrinã explanat. (Et me scitꝫ.) Jn p̃ª clamore affcũ & loco doctrine indicat fructũ. (Clamabat g̃ iesꝰ.) q2 d̃ magnis rebus locutur⁹ erat. Prouer.8. Nunqd nõ sapia clamitat/& prudẽtia dat vocẽ suã/dicens: O viri/ad vos clamito/& vox mea ad filios hoĩm: audite me/qm̃ de rebus magnis locutura sum/& labia mea apperient/vt recta p̃dicẽt. Clamauit ẽt xp̃s distãtibus / vt accederẽt. Clamauit trãseũtibus/vt ꝑsisterẽt. Clamauit negligẽtibus/ vt attẽderẽt. Clamauit surdis/vt audirẽt. Distabãt ṽitatis ꝯ̃dictores. Trãseunt mũdi amatores. negligũt ṽtutis cõtẽtores. Aduersus istos oẽs clamat ṽbũ p̃s icarnatũ. Esa.42. vociferabit dñs & clamabit/super inimicos suos ꝯfortabit. (Docẽs ĩ tẽplo.) talis locus/tali doctrine/& tãto ꝯgruit doctori: q nõ docebat nisi ad tẽplũ. i. ad cultũ dei ꝑtinẽtia. Jo.18. Ego semꝑ docui in tẽplo. ¶ Deinde cuꝫ dicit. (Et dicẽs/& me scitis) xp̃s suã doctrinã explicat rñdens argumẽtatiõi supius facte. Hierosolimitenãqꝫ arguebãt eũ nõ esse xp̃ꝫ ꝑp h̃/q2 sciebãt. vñ eẽt: xp̃s aũt cũ venerit nemo scit vñ sit. Sꝫ mũdi saluator ostdit hec duo sibi inuicẽ nõ repugnare: nã sciebant eũ s̃m carnẽ/nesciebãt ṽo s̃m diuinitatẽ. Et p̃° qdẽ ꝯfitet se illis esse notũ s̃m humanitatẽ. 2° ostdit se eẽ latẽtẽ s̃m diuinitatẽ. (Et a me ipso.) Dicebat g̃ ies⁹. (Et me scitis.) corporal'r q̃ꝫtũ ad cõporis effigiẽ. (Et vñ sisꝫ) local'r & originalr. (Scitis.) nouerat.n. quo loco natus/q2 in bethleeꝫ / quo loco nutritus/q2 ĩ nazareth: & vbi ꝯuersatus/q2 in capharnaum & galilea. Sciebãt ẽt ꝙ ex maria ꝯceptus eẽt & natus: sꝫ modũ ꝯceptionis ignorabant. Job.28. Semitã ignorauit auis: xp̃s auis ẽ ex alto ad nos volãs in carne/c⁹ semitã q2 ex virgine ꝓdijt/plebs iudeoꝝ ig̃rauit. ¶ Deinde cũ dic̃. (Et a meipso) ostdit xp̃s aliã q̃ꝫ carnis se h̃re originẽ qd̃ iudeis erat ignotũ: & s̃m hãc originẽ veꝝ ẽ ꝙ nesciẽtes dicebãt: xp̃s cum venerit nemo scit vñ sit: circa h̃ aũt quatuor facit. p̃°.n. note illis humanitatis dicit aliud eẽ p̃n^m. 2° h⁹ ꝓncipij dic̃ eẽ ipsis nesciaꝫ. (Quẽ vos nescitis.) 3° dicit eiusdẽ ꝓncipij se h̃re sciaꝫ. (Ego scio eũ.) 4° sui dci assignat rõnẽ & cãꝫ. (Scio eũ/q2.) Jn p̃ª parte duo tãgit: p̃°.n. negat p̃n^m icarnationis eẽ humanitatẽ assumptã dicẽs. (Et a me ipso nõ veni.) ĩ id. i. in corpus qd̃ vos scitis: nec a meipso veni vñ me eẽ scitis i. a me ipso nõ veni ĩ ṽginẽ. vñ ꝓdij notus vobis s̃m carnẽ. Sꝫ huic expositioni repugnare vr̃ qd̃ dr̃. j. lib. sniarũ. d.15. a p̃re & filio missus ẽ idẽ fili⁹ in carnẽ/q2 a p̃re & ṽbo eius fcm̃ ẽ/ vt filius mitteret. i. icarnatus hoĩbus appareret: g̃ filius misit seip̃m qũo g̃ dicit a meipso nõ veni. Ad ꝙ dr̃m s̃m aug. q2 h̃ dicit xp̃s s̃m formã serui s̃m q̃ꝫ nõ fecit vt mitteret. i. nõ ẽ opatus incarnationẽ: s̃m ãt formã dei misit seipsum/vt dcm̃ est. Jtẽ sue icarnationis p̃n^m dicit esse diuinitatẽ. (Sꝫ misit) ĩ carnẽ (me) ṽitatẽ. (Qui verus ẽ) deus. s. de q̃. Ro.3. est aũt deus verax/oĩs hõ vero mẽdax: quẽ ideo hoc loco veruꝫ appellat/q2 de sua missione in carnẽ loquit quã promisit deus per ꝑ

3

Dubiũ theologale

Rñsio augustini

phetas:₇ q₂ promissuȝ cōplevit / iō verax cōprobať:₇ lȝ verax iste tota sit btā trinitas que misit verbuȝ in carnē: tñ vi in ꝯsequentib⁹ ad p̄reȝ solū xp̄s hunc referre sermonem. ¶ Deinde h⁹ sacramenti ondit nesciam / dicēs. (Qnē.) ve℞. (Uos ne scitis.) quasi dicat ₇ si cognoscatis meā humanitatē / ₇ locū / ₇ m̄reȝ vñ natus sim: nescitis tñ ꝙ in eandeȝ humanitatē ₇ m̄reȝ missus sim: q₂ lȝ me noueritis ẜm carnē / ego ẜm eā non veni / sed missuȝ suȝ / ₇ veni a vero deo / quē vos nescitȝ. Et aduertendū / q₂ cū due proprietates p̄ri cōueniant. ſ. innascibilitas ₇ p̄nitas: sub vno tm̄. ſ. sub innascibilitate eū cognoscebant: sciebant. n. ꝙ ipse a nullo / ₇ oīa ab ipso sunt: ſȝ non cognoscebant in eo esse p̄nitatē ẜm quā est ꝑsona p̄ᵃ / ₇ referť ad filiuȝ. ¶ Deinde cū dicit. (Ego scio) h⁹ p̄ncipij dicit se h̄re sciam ₇ verā sciaȝ. Sciam quidē / q₂. (Ego) verbū p̄ris. (Scio eū.) Mat. xj. nemo nouit patrē nisi filius / ₇ cui voluerit filius reuelare quasi di. vos illū nescitis. Sȝ vñ possitis scire aduertite. (Ego .n. scio eū) ğ a me q̄rite / ₇ in me credite. Itē veritatē h⁹ sciē tangit. (Et si dixero q₂ nescio eū.) glo. qđ ē impoſ̈e. Sed ꝯ̄ si erat impoſ̈e h̄ eū dīe / qūo ğ istud dixit? Solō īpoſ̈e erat eū h̄ dīe indicatiue / siue enunciatiue / q₂ fuisset mēdax. Sed nō erat īpoſ̈e dīe subiunctiue / siue ꝯditionaliter: q₂ sic erat verus: ve℞. n. est / q₂ si illud dixisset mendax fuisset. (Ero sillis vobis) mendacibus / qui dicitis vos scire deū queȝ nescitis. (Mendax.) Sicut. n. mēdaces estis dicendo vos scire deum quē nescitis / ita ego mēdax esseȝ / dđo me ne scire quē scio. ¶ Deinde cum dicit. (Sed scio) huius sciē ponit rōnēm ₇ cām: duo aūt tangit. p̄º. n. repetit propositū. (Sȝ scio eum.) 2º huiuȝ sciē duas cās adducit. p̄ᵃ ȝ dicit originis / alteraȝ vero tpalis missioniȝ 4 pp p̄ᵐ ait iō scio eum. (Q₂ ab ipso sum) sicut filius a p̄re: nec tñ in humanis a p̄nº statim filij cognoscūt parentes / sed appellant oēs viros p̄res / ₇ feminas m̄res / posterius aūt determinant vnumqđq₃ / qđ quidē pp imperfectionem ꝯtingit nascētiū. Sed in diuinis perfectus deus ex p̄re nasciť / cui nulla ex tpe accrescit sciā: ₇ iō semper nouit p̄reȝ: pp 2ᵐ ait. (Et ipse me misit.) non eniȝ ignorantē / sed scientē misit: ₇ iō nouit eū a quo missus est. Ex dictis p₃ tria xp̄o ꝯuenire: ꝙ / vȝ / 'natus est ex p̄re: ꝙ missus est ī carne: ₇ ꝙ natus est ex m̄re: hoc vltimum indei nouerant / sed nec ex p̄re deo natuȝ / nec in carne missum cognoscebāt: vñ p̄ᵐ illo℞ ꝓcedit esse scitum / cum dicit. (Et me scitis / ₇ vñ sim scitis.) missionem vero negat eis notā cū dicit. (Et a meipso non veni / sed est verus qui misit me / quem vos nescitis.) eternā ēt ğnationē sibi notā / ₇ illis ondit esse incognitaȝ / cuȝ subdit. (Ego scio eum / ₇ si dixero q₂ ₇c̄.) ¶ Deinde cū dicit. (Querebāt ğ eum) poniť diuerse intētionis cōsequens affectus ex verbis xp̄i. Et p̄º quidem rebellium. 2º fidelium. (De turba aūt.) In p̄ᵃ parte. 3. tangit. p̄º. ſ. intentionem cordis. (Querebant ğ eum apprehendere.) intelligebant. n. verba ei⁹ ondtis se a deo natum ₇ missum / sed non intelligebant rei veritatē / q₂ nō credebant ī euȝ: nisi. n. credideritis nō intelligetis: ₇ iō querebant eum apprehendere tāq₃ diuinū sibi vsurparet honorē. Et attende q₂ite℞ deprehēdūtur mēdaces / qui dixerant: 'quis te

q̄rit iterficere? p⁹.n.ↄuicti sūt testio
ībi dn̄tib⁹ hierosolimitanis? nōne h̄
ē quē q̄rūt iudei iterficere? nunc v̄o
redarguūt ex itētione aī/q₂ q̄rūt ꝑ
ficere qd̄ neganerāt se itēdere. Jtē
tāgit cessationē opis (ꝛ nēo misit ī
illū man⁹.) Eādē po^a q̄ p⁹ nihil dn̄t
palā loquēti/nec mō man⁹ ¦mittūt:
iō ī vanū q̄rūt eū tenē. ps. Jpi v̄o ī
vanū q̄sierūt aīaʒ meā. Sic p̄uis hoī
b⁹ ad eoꝝ penā adest mala volūtas
qb⁹ abest p̄ui opis facl̄tas. Jtē tāgit
electionē tpis (q₂ nōdūvenerat ho
ra ei⁹) hora ei⁹ erat qn̄ volebat: nō
.n.necītas fati/sʒ oportūitatʒ fuitvo
lūtatʒ ei⁹ hora. Sic.n.voluit oportu
no tpe nasci p̄missa lōga ¦serie p̄co
nū/ita p̄dicato euā° voluit oportu
no tpe mori. Ultīo ponit ↄuersio fi
deliū (de turba āt) q̄ p⁹ blasphema
uerat ↄuersa ē (mlt̄i credideūt ī eū)
p̄ncipes q̄rūt eū tenere, vt iterficiāt:
turbe āt tenēt eū corde vt credāt: p̄
dicatiōe.n.ꝛ miracul' motī' simpli-
ces dicebāt: xp̄s cūvenerit nūqd plā
signa faciet q̄ʒ hic facit? Certe nō: ip
se ḡ xp̄s ē: nō igit̄ aliū expectemus.

Feria.iiij. post.iiij. dn̄icā ī.xl.
Scd̄m Joannem. Cap.9.

In illo tpe. Preteriens
iesus vidit hoiem cecū
a natiuitate. Et interrogaue
rūt eū discipuli eius. Rabbi.
Quis peccauit: h̄ aut parētes
eius, vt cecus nasceret̄? Rn̄dit
iesus. Neqʒ h̄ peccauit, neqʒ
parētes eius: sʒ vt manifestet̄
opa dei ī illo. Me opʒ opari
opa eius, q misit me donec dī
es ē. Ueit nox, qn̄ nēo p̄t opa
rī. Quādiu ī mūdo suʒ: lux sū
mūdi. Hec cū dixisset: expuit
ī terrā, ꝛ fecit lutū ex sputo: ꝛ
liniuit lutū sup oculos eius, ꝛ
dixit ei. Uade ꝛ lauare ī nata
toria syloe: qd̄ iterp̄tat̄ miss⁹.
Abijt ḡ, ꝛ lauit, ꝛ venit vidēs.
Jtaqʒ vicini, ꝛ q viderāt eum
prius, q₂ mēdicus erat, dice-
bāt. Nōne h̄ ē q sedebat, ꝛ mē
dicabat? Alij dicebāt, q₂ h̄ ē:
alij āt nequaq̄ʒ: sʒ silis eius ē.
Jlle vero dicebat: q₂ ego sū.
Dicebāt ḡ ei. Quō apti sūt ti
bi oculi? Rn̄dit. Jlle hō q dī
iesus, lutū fecit, ꝛ vnxit ocu-
los meos, ꝛ dixit mihi. Ua-
de ad natatoria syloe: ꝛ laua.
Et abij: ꝛ laui: ꝛ vidi. Dixe-
runt ḡ ei. Ubi ē ille? Ait. Ne-
scio. Adducūt eū ad pharise
os, q cecus fuerat. Erat āt sab
batū, qn̄ lutū fec̄ iesus, ꝛ ape-
ruit oculos eius. Jteꝝ ḡ iter
rogabant eū pharisei: quō vi
disset. Jlle āt dixit eis. Lutuʒ
posuit mihi sup oculos: ꝛ la-
ui: ꝛ video. Dicebāt ergo ex
phariseis quidā. Non est hic
hō a deo, qui sabbatū nō cu
stodit. Alij aūt dicebāt. Quō
pōt hō pc̄oꝛ hec signa facere?
Et scisma erat inter eos. Di-
cūt ergo ceco iteꝝ. Tu quid

dicis de eo, qui aperuit oculos tuos? Ille aūt dixit, q2 ꝓpheta ē. Nō crediderūt ergo iudei de illo, q2 cecus fuisset, ꝛ vidisset: donec vocauerunt parentes eius q viderat: ꝛ interrogauerūt eos dn̄tes. Hic ē filius vr̄, quē vos dicitis, q2 cecus natus ē? Quō ḡ nūc videt? Rn̄derūt ḡ parētes eiꝰ, ꝛ dixerūt. Scimus q2 h̄ ē filius nr̄: ꝛ q2 cecus natus est: quō aūt nūc videat, nescimꝰ: aut qs eius apuit oculos, nos nescimus. Ipm̄ iterrogate. Etatē hz: ipse d̄ se loquat. Hec dixerūt parētes eiꝰ, q2 timebāt iudeos. Iā.n. ꝯspirauerāt iudei, vt siqs eū ꝯfiteret xp̄z: extra synagogā fieret. Propterea parētes eiꝰ dixerūt: q2 etatē hz: ipz iterrogate. Uocauerūt ḡ rursuz hoiez q fuerat cecus, ꝛ dixerūt ei. Da gliaz d̄o. Nos scimus q2 h̄ hō, pcōr ē. Dixit ḡ ille. Si pcōr ē, nescio: vnū scio, q2 cū cecus eēz, mō video. Dixerūt ergo illi. Quid fecit tibi? Quō apuit tibi oculos? Rn̄dit eis. Dixi vob iā, ꝛ audistis: qd iteꝝ vultis audire? Nūqd ꝛ vos vultis discipli eius fieri? Maledixerūt ḡ ei, ꝛ dixerūt. Tu discipulus eius sis: nos āt moysi discipli sumus. Nos scimꝰ, q2 moysi locutus ē deus. Hūc āt nescimus vn̄ sit. Rn̄dit ille hō, ꝛ dixit eis. In h̄.n. mirabile ē, q2 vos nescitis vn̄ sit, ꝛ apuit oculos meos. Scimus āt, q2 pcōres d̄s nō audit: sz si qs cultor dei ē, ꝛ volūtatē eiꝰ facit: hūc exaudit. A sclo nō ē auditū, q2 apuit qs oculos ceci nati. Nisi eēt h̄ a deo: nō poterat facē qcq̄z. Rn̄derūt, ꝛ dixerūt ei. In pcis natus es totus: ꝛ tu doces nos? Et eiecerūt eū foras. Audiuit āt iesus, q2 eiecerāt eū foras: ꝛ cū inuenisset eū, dixit ei. Tu credis i filiū dei? Rn̄dit ille, ꝛ dixit. Quis ē dn̄e, vt credā i eū? Dixit ei iesus. Et vidisti eū: ꝛ qui loquit tecū, ipse ē. At ille ait. Credo domine. Et procidens adorauit eum.

¶ Sermo.1.4. ferie post quartam dn̄icā in xl^ma ꝛ in ordine.141.

Reteriēs iesus vidit hoiez cecū a natiᵗᵉ.) Jo.ix. Statio ieiunantiū hodie agit. 25. Cꝰ nomē est moserothꝗd īterptat vincula vel discipliē: ad siītudinē.n. rāsonis

I Statio 25. cuiꝰ nomen est moseroth

z fec lutū ex sputo). Ecce collirū q̄ inūgēdus ē cec⁹ illuminādus. Itē tāgit medicine appositionē. (Et liniuit) .i. vnxit. (lutū sup oc'los ei⁹) Itē tāgit p̄cepti ipōnem (z dixit ei' vade z lauare in natatoria) .i. piscina q̄ est stagnū aquaꝝ. (Syloe) q̄.s. syloa (iterpretat' missus). Nota vt dic' Glo. q̄z syloa fons est ad radicē3 mōtis syon q nō iugib⁹ aqs/s3 i certis hoꝝ ebullit p̄ cauā terraꝝ: hic nō lōge in modū stagni ɔgregant' aq̄ fōtis/quaꝝ ɔgregatio q̄nq3 piscina/ q̄nq3 natatoria di'. Est aūt natatoria locus aq̄ꝝ in q̄ pōt natari : ḡ ad natatoriā hui⁹ fōtis missus'ē cecus/vt lotus illuminaret'. Et alludit nomē fontis rei de q̄ agit': dixit .n. xp̄s se eē missum vt operaret' mittētis opa/ q̄ꝝ vnū erat illuminare cecū: iō ad fontē syloa/ qd̄ iterpretatur missus/cecū misit. q̄si di. p̄ fontē missū lūminis illuminaberis. ℭ Deinde ponit' bn̄ficiū sanitatis cui3 di'. (Abijt ḡ) vbi duo tāgit. p̄mo .s. mādati executionē. (Abijt ḡ) q̄z dixerat ei vade. (z lauit) q̄z dixerat ei lauare. Itē tāgit. visionis adeptionē. (z venit vidēs). Glo. Querit' q̄uo istū sine fide xp̄s saluauerit/cū legatur nemīnē sine sanatōe iteriori exterius sanasse. S3 h̄ di' de illis q p̄p̄ pcā īfirmabant': iste āt nō p̄p̄ pcm̄/ s3 p̄pter gl'a3 dei ōndēdā cec⁹erat.

ℭ Sermo. 2. 4ᵉ ferie post q̄rtā dn̄icā in .xl. z in ordine. 1 4 2.

1 Cecitas opis significat tres cecitates cordis.

P Reteriēs iesus vidit hoīe3 cecū a natiuitate). notādū/ q̄z cecitas opis tres significat cecitates cordis. Quaꝝ vna est natiuitat's/altera/inigtatis/tertia v̄tutis. p̄ᵃ cecitas ē culpa originał'. 2ᵃ ē culpa actualis. 3ᵃ ē v̄tus moralis. p̄mo igit' cecus iste a natiuitate totius hūani gn̄is visibilit' nob̄ figurā ōndit: p̄mi nāq3 parētes habuerunt in sua ɔditione apertos oculos cordis/q̄bus deū z seipos z agēda ɔspicerent sic clare/ vt eoꝝ cognitio eēt p̄pinqua itellectioni angelice. S3 suggestiōe hostis ɔsētis aperient' ocli v̄ri/ z eritis sicut dij/ sciētes bonū z malū: dū nimis voluerūt aspicē sunt excecati. Sic v̄sus ignit3 bacillis/ z papiliones ad lumē excecant' cādele: vñ sēipso3 aduertēs hō cecū/ ait. Cor meu3 ɔturbatū est in me/ dereliq̄t me virtus mea/ z lumē oculoꝝ meoꝝ/ z ip̄3 nō est mecū. Igit' clausi fuerūt ocli p̄moꝝ parētū ne viderēt salubrit': vñ fcm̄ ē vt quēadmodū se h3 oculus noctue ad lucē solis/sic itellect⁹ n̄r ad diuitatē in sui nā manifestissimā. S3 apti s̄t eis/vt p̄priā itueant' miseriā: qd̄ vtiq3 pene augmētū ē: nā apti s̄t ocli eoꝝ z cognouerūt se eē nudos: z v̄e Adā fcūs ē sciēs bonū z malu3. nouit .n. q̄3tū bonū p̄didit/ z expit' q̄3tū malū icurrit. Itē a cec3 parētib⁹ q̄si catelli nos oēs nascimur ceci. Eph. ij. Oēs nascimur filij ire: q̄z vt dic'. Glo. vitiū p̄ nā inolcuit. Et h3 hō a natiuitate vitiosa/ q̄tuor cecitates: p̄ᵃ ē cecitas diuitat's ps. Dixit isipiēs in corde suo/n̄ ē/ds. Exo. 3. nescio dn̄3. 2ᵃ ē p̄pe mēt's. ps. hō cū i honore eēt n̄ itellexit. 3ᵃ ē v̄tut's. ps. noluit itelligē vt bn̄agēt. 4ᵃ cecitas ē igrātia p̄pe cecitatis: nā .n. hō de p̄hēdit se eē cecū i cognitōe di/ z cognitōe suimet/ atq3 i cognitōe agibiliū. Apo. iij. nescis q̄z tu es mis' z misabil'/ z paup/ z cec⁹/ z nud⁹: nec mirū si cec⁹a nati⁹ᵉ se cecū eē n̄ aduertit/ q̄z cecitas visu cog̃scit': ip̄e v̄o nō h3 lumē ocl'oꝝ. S3 cū eū aspexerit lux g̃re/ tūc p̄priā ceci⁹ᵉ3 aduertit clamās z dicēs. Respice z exaudi me dn̄e de⁹ meus/ illūina oculos meos/ ne vnq̄3 obdormia3 in morte/ neq̄n dicat inimicus me⁹ p̄ualui aduersus eū. Itē ɔsid3 quēadmodū

fiat illuminatio cecitatis original/ q̄ scā ē p° qdē/ xp̄o ptereūte/ s3 qdē diuinitatē ip̄e stat apd quē nlla va rietas ē:p mysteriū āt icarnatōis
2 trāsiuit/ ↄcept⁹/ nat⁹/ i mūdo ↄuer sat⁹/ mortu⁹/ sepult⁹/ resurgēs/ ⁊ ce lū ↄscēdēs/ sic pterijt vt cecū a nati^{te} hoīe3 illūnaret. Jo. 8. Ego sum lux mūdi/ q seq̄ me n̄ ābulat i tenebris 2° illūinauit cecū eū videdo miseri cordit: vn̄ p̄s. cū dixisset. Respice i me dn̄e addidit. Jllūina ocl'os meos 3° illūinauit liniēdo lutū ex sputo ⁊ pulue sup ocl'os ceci: istd colliriū ē icarnatōis xp̄i sacr3: qd tūc linit cū credit. nā saliua q̄ fluit a capite/ designat eternā sapia3 emanātē a p̄re. Sap. 7. vapor ē v̄tut3 di/ ⁊ ema natio q̄dā claritatis oīpotētis dei sincera. Jsta v̄o saliua sapie fuit ter re pmixta/ vt lutū fieret/ qn̄ v̄bū ca ro fcm̄ ē/ ⁊ h̄itauit i nob. Hoc āt lu tū ocl'os vngit/ cū icarnatōis my sterium credit. de q̄ Apo. iij. Collirio vnge ocl'os tuos vt videas. 4° xp̄s illūinauit bap^{mi} lauacro emūdan do. Sacr̄m. n. bap^{mi} est fons de ce lo missus/ in q̄ credēs lauat vt illu minet: i cuius sig^{m} baptizato xp̄o. apti sūt celi/ ⁊ vox p̄ris audita est/ ⁊ sp̄us scūs in colūbe spē appuit. le git ēt q ↄstātin⁹ dixit se vidisse dn̄3 iesu3 xp̄m qn̄ btūs Siluester eū ba
2° ceci-tas. ptizauit. ¶ Scda cecitas ē culpe ac tualis. nā p̄ce3 postq̄3 fide ⁊ bap^{mo} illūinati fuerīt/ labūt ad crimīa: ⁊ excecāt: malitia. n. ē corruptiua p̄n cipij: iō iteriorē excecat visu3. Sap. ij. Excecauit eo3 malitia eo3. Exce cat. n. fum⁹ supbie. Excecat vehemē tior lux inuidie. Excecat puluis aua ri^{e}. Excecat caligo iracūdie. Excecat macl'a luxu^{e}. Excecat supfluitas q̄n lippitudo gule. ⁊ excecat sōn⁹ acci^{e} S3 circa ceci^{te3} actualē duo ↄsid^{da}

st. p^{m} q3 vt dic̄ Gre. 7. li. mo3. Aliqn̄ p̄m⁹ ocl's itell's obtūdit/ ⁊ postmo3 capt⁹ aīus p exterioꝛa vagat: h⁹ rei ex^{m} ē sanson quē captū a philisteis p̄us cecauerūt/ postea ad molā dpu tauerūt: q3 maligni sp̄us postq̄3 tēta tionū stimlis aciē actiue ↄtēplōnis effodiūt/ foris i circuitu labo3 mit tūt. Aliqn̄ v̄o p̄us dsideria carnis ebulliūt/ ⁊ post lōgū vsū illiciti opis ocl'os cordis claudūt: nā sepe mēs recta cernit/ nec tn̄ se ↄ̄ puersa au dēter erigit/ ⁊ renitēs vicit: dū h̄ ip̄3 qd agit diiudicās carnis dlectatōe supat. Ex^{m} h⁹ ē Sedechias/ cui⁹ fili os eo vidēte p̄us occidit rex baby lonis: p⁹ ip̄3 excecauit: q3 sepe dia bolus sic bona opa iterficit/ vt h̄ se amittē ip̄e q capt⁹ ē dolēs cernat/ 3
s3 dū vidēs neqtie ppetratōe pcuti tur/ ad h̄ qn̄q3 pci vsu dducit/ vt ip so q̄q3 rōnis lūie p̄uet. Jtē ↄside^{m} q3 vt dic̄ idē venerabil doctor. 3 li. mo3. exponēs illd pereat dies i q̄ nat⁹ su3 ⁊c. neq̄q3 hō a dlectatōe pci ra pit/ nisi p̄us p volūtarias mētis te nebras ifirmet: an̄. n. cec⁹ i mēte fit/ ⁊ postmodū se reprobe dlectatōi sb sternit: nūq3. n. qs dlectatiōi ↄsentit/ nisi mētis ocl's p̄us ifirmet/ qd ap pellat Ar. ligamē rōnis/ q̄le i dormi entib⁹ ⁊ ebrijs/ ⁊ freneticis accidit: puenit aūt ifirmitas ista itell's siue ligamē ei⁹ a passiōe. nihilomin⁹ tn̄ volūtaria ē/ q3 passiōis motū potu it volūtas repmē ⁊ auertē imagina tō3 ⁊ neglexit h̄. vn̄ amb. circa p̄n^{m} libri sui d vita btā dic̄: aut nos liber affect⁹ ad errores trahit/ aut volū tas reuocat rōnē secutas: p3 q̄ hūc eē pci ordinē/ q3 n̄ ↄsentit q̄sq3 pcō/ nisi p̄us nāl'r itell's ei⁹ obnubilet: obnubilat aūt ex passiōe ei⁹ mot⁹/ q3 volūtari⁹ ē: iō ⁊ obnubilatio siue ifirmitas itell's volūtaria est: sic oē

manifestũ est op⁹ salutis hũane: vñ glo. Cũ illumĩat⁹ est cec⁹ manifesta tũ est qd in cecitate hũani gñis factur⁹ est xp̃s. ¶ Nõ vt dic̃ Gre. i p̃logo. li. mora. Qr pcussionũ diuersa sũt gña: alia nãq3 est q̃ pcõr pcutit vt sine retractatione pũiat: sic di̇ gitur de iudee. Hier. 30. plaga inimici pcussi te castigatõe crudeli: et iter qd clamas sup ɔtritiõe tua/ insanabilis est dolor tu⁹. Sic pcussus est pharao decẽ plagis. Deut. 32. Ignis est accẽsus in furore meo/ et ardebit vsq3 ad iferni nouissima. Itẽ aliqñ pcutit pcõr vt corrigat. Sicut gdã in euã° di Joan. v. Ecce san⁹ factus es/ iã noli peccare/ ne deteri⁹ qd tibi ɔtingat: h̃ eñ verba indicant q ad emẽdationẽ pu: fuerat pcussus. Itẽ aliqñ qs pcutit/ non qr pcõr sit/ s3 ne peccet. Sicut paulo dat⁹ est stimulus carnis ne extolleret. j. Cor. xij. Itẽ aliqñ qs pcutit nõ pp pcm̃ aut pũiẽdũ/ aut emẽdãdũ/ aut vitãdũ: s3 pp vite meritũ augendũ. Sic patuit in cecitate thobie: et i aduersitate bti Job. Cui⁹ cu3 oẽs v̄tutes in p̃speritate hũissẽt exercitiũ meriti: sola3 q̃ restabat paciam voluit de⁹ p aduersitatẽ exercẽ. Itẽ aliqñ qs pcutit/ vt dũ postea inopiata salus cõcedit/ saluãtis v̄tus ɔgregata ardẽti⁹ amet: hac ex cã iste hõ cecus nat⁹ est. Quicq3 igr̃ gñales cãe sunt diuine pcussiõis. S3 btũs Aug. 13 li. de tri. xvi. pretermissa pcussione repbor̃ tres cã: assignat q̃re electi patiant in h̃ mũdo/ aduersa/ dicẽs. p̃sunt mala ista q̃ fideles pie p̃ferũt/ vel ad emẽdanda pcã/ siue p̃terita/ siue futura in q̃ bñtur: in sa et tertia cã Gre. vel ad exercẽdã probandãq3 iustitiã/ vel ad demõstrandã vite hui⁹ miseriam/ vt illa vbi erit btĩtudo v̄a atq3 p̃petua et desideret ardenti⁹/ et ingrat in stãtius. S3 circa eos ista fuant/ d̃ qbus ap̃ls dic̃. Ro. 8. Scim⁹ qm̃ diligẽtib⁹ deũ oĩa coopant in bonũ/ his q̃ fm̃ ppositũ vocati sunt sci. ¶ Deinde cũ dic̃ (Me oz opari) ponit offm̃ vtilitatis: vbi q̃tuor tãgit. p̃° .s. oportũitatẽ opis/ dicẽs. (Me) q̃ sũ v̄t⁹ ifinita/ op̃s/ ars/ et oĩ3 artifex. (oz) si pp opificis idigẽtiã/ s3 pp hoĩ3 salutẽ (opari opa ei⁹) .s. di (q̃ misit me.) vt oparer: cui⁹ missio est carnis assũptio. Gal. 4. Misit de⁹ filiũ suũ factu3 ex muliere. ¶ Et nõ qr tota btã trinitas xp̃m misit v̄tute eẽntiali. S3 p̃i eũ misit auc̃itate p̃n[ii]. Spũs sctũs eũ misit bonitate attributali. Esa. 48. Misit me dñs et spũs ei⁹. Misit ẽt xp̃s scip̃3 v̄itate artificiali. puer. 9. Sapia edificauit sibi domũ. Ite3 vt dictũ est: tria sunt opa dei: p̃mu3 vt fiẽt qd nõ erat. 2m vt suppleret qd de erat. 3m vt saluaret qd periebat. p̃m est creatiõis rer̃. 2m significatiõis miraculor̃. 3m saluationis hoĩum. nec dubiũ qn tria ista opa xp̃s sit opat⁹: nã de p̃° di Jo. j. oĩa p ip̃m fcã sũt. De 2° eiusdẽ 3° nemo põt h̃ sig̃ facẽ q̃ tu facis. de. 3°. Mat. 18. v̄eit fili⁹ hoĩs saluare qd pierat. Ad p̃m op⁹ nõ ẽ xp̃s missus/ s3 ad 2m et 3m. Itẽ oportuit ista fieri opa nõ pp ɔmodũ dei q bonor̃ nror̃ nõ idiget/ s3 pp nos hoĩes vt eẽm⁹ v̄tute creãtis/ vt istrueremur: miraculo significãtis/ et vt bñ essem⁹ pietate saluãtis. ¶ 2° tãgit cõgruitatẽ tp̃is. (donec dies ẽ). Et nõ q dies. tripl'r accipit. p̃° p cursu vite tpal. Job. vij. dies mei veloti⁹ trãsierũt q̃3 a terẽte tela succidit. 2° p p̃ñtia xp̃i corpali. 3° p ip̃i⁹ illustratiõe spũali. Sicut dic̃. Jo. 8. Ego su3 lux mundi: donec q̃ viuunt hoĩes opat xp̃s salutẽ i eis: qr nõ mortui/ s3 nos q̃ viuim⁹ bñdicim⁹ dño donec ẽt fuit corpal'r p̃ñs dia opat⁹ ẽ/

Marginal notes: percussionum diuersa gña. — Diuine percussionis qui que cãe. — 3 Xp̃s q̃mõ missus a tota trinitas et a p̃re.

4 dies qdrn... capl.

sidiū oppressis tribuat: fructūqꝫ .i. opus mīe/z semē.i.initiū miserendi in corde pximi eidē misendo pducat. Job. 14. tabernacula iustoꝝ germinabūt:hñ dicit tabernacula .i.corpa/qꝛ mīe opa corpalibus actibus exercenť:z Ezech. 36. ramos vr̄os expādite germinetis z fructū afferatis. ℭ 4° die fecit ds lumina ria celi/solē/z lunā/z sydera/vt lucerēt sup terrā. Silr reparādus hō lucē dꝫ alijs ex° vite/vbo doctrine Mat. vj. Luceat lux vr̄a corā hoīb° vt videāt vr̄a bona opa/z glificent pr̄ez vr̄m q est in celis. z Philip. ij. Luceris sicē luminaria i mūdo vbū vite ꝯtinētia:qdā vō pter hec lucēt ēt miraculis. Et ideo dr̄ q ds q̄rto die fecit duo magna luminaria:solē.s.maius:z lunā minus lūinare. Sol est exm vite/luna vbū doctrīe: fecit ēt sydera.i.grās miraculoꝝ p dictis duobus minora/qꝛ minus ē miraculis tm̄:qꝫ vita z vbo lucere. De hoc 4° die morali lūinariū d'z Ecc. xlvj. vna dies scā quasi duo/qꝛ documētū viuēdi/aut ex° vite/ aut verbo doctrine lucet. ℭ 5° die fecit ds ex aqs pisces z volatilia. Sꝫ pisces remāserūt in aqs/volucres volando petierūt celū. Silr tēperādus hō ex aquis cōpūctionis ꝓdu- os motus quasi aīatos pducat p mus vt in colatū vite pñtis/ z culpas/sine qbus vita pñs nō agiť/ plāgat. Sicqꝫ quasi piscis vseť in lachrymis. Alter motus est vt celestē pr̄iaꝫ quasi auis volādo petat:d hoc die cōpūctōis gehēne ait/ q̄ꝫtū ad pmā Hiere.in trenis. Deduc q̄si torrentē lachrymas p diē:q̄ꝫtū ad 2as cōpūctōēꝫ dic̄.ps. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū/qñ veniā z apparebo añ faciē dei ppterea fuerūt mihi lachryme mee panes die ac nocte.zc̄. ℭ 6° die pduxit ds d terra aīalia terrestria:post q̄ ad imaginē suā z silitudinē d terra fecit hoiēꝫ/ vt pēēt piscibus maris z volatilib° celi/z oibus q̄ moueť i terra. Ubi moralr aduertēdū qꝛ vt dic̄ apl's. aīale hoīs pus ē origine/q̄ꝫ spūale: id pus siūt aīalia q̄ꝫ imago z silitudo dei. Sꝫ dēnt aīalia.i.aīales motus menti eē subiecta:qd qdē erit/ si eadē mēs ad imaginē z silitudinē dei refor meť:q̄ imago ꝯsistit in tribus.memoria/ itelligētia/z volūtate: q̄tenus memoria retineat/itell's capiat/z tota volūtas deū diligat: tūc ad imaginē dei/q̄si nou° hō reformať. Ro. xij. Reformamini i nouitate sensus vr̄i. z Eph. 4. Renouamini spū mentis vr̄e/z induite nonū hoiem q fm deū creatus est in scītate z iustitia veritatis. Et Col. iij. Induētes nonū hoiem q renouať in agnitionē dei fꝫ imaginem eius q creauit eū. Silitudo aūt mētis nr̄e ad deuꝫ est in dñio z ptāte: vt sicut ipse vnus in substātia/z trinus in psonis cūctis pñdet creaturis:ita vna mens imagine creaturis isignita pñt aīalibus cūctiꝫ motibus. Et subijciat sibi pisces.i.motus ꝯcupie. Subijciat sibi reptilia .i.appetitus auaritie. Subijciat sibi volatile alta petens.i.motū superbie. Subijciat ēt sibi bestias terre.i.appetitū vindicte/z iracundie. Gen. 4. Sub te erit appetitus pc̄i/ z tu dñaberis illi°. Sicqꝫ perficiať in ornatu die ꝯformitatis dies sextus:d quo puer. iiij. Iustoꝝ semita q̄si lux splendens crescit z perficit vsqꝫ ad perfcm̄ diē:dies perfcūs ē sextus:qꝛ senarius numerus prīo perfectus est. ℭ 7° die requieuit ds ab oī opere suo. silr reparato hoī sex diebus actiue vite / non restat

Marginal notes: 4° die; 5° die; 6° die; 7° die

nisi qes ⁊ delectatio die ↄtēplationis/vt quātū fieri pt in vita tua ista adhereat cognitiōe ⁊ dilectiōe deo fonti bōitatꝭ/⁊ h̄ spet sibi eē regem post laborem. ps. Gustate ⁊ videte qm̄ suauis ē dñs/btūs vir q sperat i eo. de h̄ dic di' Deut. 5. Obserua diē sabbi. Glo. vt oīa facias pp sabbꝫ.i. reqmē eternā: cuiꝰ initiū ē pñs ↄtēplatio septimus.n. dies est sabbꝫ.i. dñi dei tui requies/qui est secura requies post laborem. ps. In pace in idipsum dormiā ⁊ requiescam.

¶ Sermo.4. q̄rte ferie post quartā dñicā in xlme ⁊ in ordine. 144.

1 Secundo cū di. (Itaqꝫ vicini) ponit examinatio facti miracli. Et p̄mo pōit examinatiōeꝫ vulgi p̄uatā. 2° examiatiōnē pricipuꝫ publicā: vtrobiqꝫ āt de tribꝰ fit examinatio .s. de psona illūinata / ⁊ de mō opatiōis/ ⁊ de ↄditiōe auctoris 2ª. ibi (adducūt ꝗ eū ad phariseos) p̄ma dividit i tres ptes p̄mo.n. fit iqsitio de psona. 2°. de mō opatiōis. (dicebāt ꝗ ei quō apti.) 3° de statu opificis. (⁊ dixerunt ei. Ubi ē ille?) Itē circa p̄mū duo facit: nā p° monet ꝺ psona ceci illūinati qōnē. 2° adducit rñsionē. (alij āt dicebāt/ qꝛ h̄ ē.) Rursus i p̄ma pte duo tāgit. p̄mo qdē dubitatiōis māꝫ. (Itaqꝫ vicini.) domicilio ⁊ hītatiōne. (Et) alij ēt remoti (q viderāt eū p̄us/ qꝛ mēdicꝰ erat) p̄usq̄ꝫ illūinaret mēdicus erat. Sꝫ illūnatꝰ mēdicare ꝺstitit. Itē tāgit dubitatiōis formā. (dicebāt. nōne h̄ ē q sedebat ⁊ mēdicabat?) Et aduertētes ꝙ isti timētes calūniā a phariseis de ↄfessiōe miracli facti/cauēt sibi dīe. nōne h̄ ē q p̄mo erat cecꝰ/ nūc v̄o illūinatꝰ est? Sꝫ solū fortune ipsiꝰ memorāt dicētes. nōne h̄ est q sedebat mēdicās? ¶ Deīde cū dic. (alij aūt.) qbꝰ erat cor illūinatū (dicebāt qꝛ h̄ est) psonalr̄. Itē tangit deceptio falsitatis. (Alij aūt.) qbꝰ obtusus erat cordis oculus/dicebāt (neq̄q̄ꝫ) ipse ē. Glo. qꝛ apti ocli vultū eius mutauerūt. (Sꝫ illis est eiꝰ.) Itē tāgit determinatio dubietatꝭ. (Ille āt.) Sibi ipsiꝰ ↄsciꝰ. (dicebat qꝛ ego suꝫ) q̄ꝫ q̄ꝫ illūinatus eēt/ nec iā mēdicaret: noluit tn̄ aut seipsuꝫ/aut porē negare fortunā/ne fiēt igratꝰ bñficijs dei. Un̄ Glo. vox ista/qꝛ ego suꝫ grata est ne dānaret ingratus: vn̄ his qbꝰ succedūt p̄spera post tolerātiā aduersorum : dic scriptura: i die bonoꝝ ne imemor sis maloꝝ. ⁊ Desi. 15. Memor esto dieꝝ hūilitatꝭ tue. ¶ Nō qꝛ huic ceco p̄t malū nē qꝺ ē cecitas/ accesserat dānū fortune .s. mēdicitatis/⁊ i cumlꝰꝫ maloꝝ his aduenerat otiū ipotētie: qꝛ sedebat ipotēs opari ⁊ lucrari sibi necīa. Et aduertēdū qꝛ defectꝰ tpalr̄ sbe tres hꝫ gradus .s. paupertatē/egestatē/ ⁊ mēdicitatē. Paup ē q paꝝ hꝫ. Egēs ē q bl ta cupit. Mēdicꝰ āt ē q ositata egestate aliena petit. Paupertas qdē est nē cōmodū. Egestas v̄o ē ai vitiuꝫ. Mendicitas v̄o vr̄ eē mūdi opprobriū. Nā q paꝝ hꝫ/q̄ solo nā ↄtēta ē: vt dic Seneca. Si si eget/qꝛ paꝝ illꝺ sibi suffice putat/ nec plā cupit: ille talis felicē hꝫ vitā/qꝛ ſm nāꝫ viuit. Ideo Lucanꝰ. Paupertatē dicit esse securā vitā/⁊ deoꝝ munus mortalibꝰ priꝰ in cognituꝫ. O vite iquit/tuta felicitas pauperes anguistiqꝫ lares. O munera, nōdum intellecta deū. Sic viuebāt apli de qbus dicitur Act. 4. ꝙ licet pauperē vitā agerent/nullus tamē erat egens inter illos. Item egens est / qui ⁊ si non est pauper eo ꝙ mlta possideat: tamē quia multa illa sibi non putat sufficere/ſꝫ pluriora cupit/iō idiget

2° Defectꝰ sbe tpalis hēt tres ꝗdus .s. paupertatē i egestateꝫ ⁊ mēdicitatem.

pctm̄ actuale volūtariū ē. Jtē ſiue qs cec⁹ ſit errore/ſiue obtenebrat⁹/ ſiue paſſiōe: qꝛ pᵐ ē malitia/alterū vo icōtinētia ē: māifeſtū ē qꝛ ſp volūtariū ē. Sʒ cū p⁹ dcm̄ ſit/ qꝛ aliqſi

Dubiū post lōgū vſuʒ illicitū opis claudit ocl's rōnis. Dubitat quō verū ſit qꝛ

Rn̄ſio nēo ꝯſentit pcō niſi volūtarias pus tenebras patiat. Dicēdū qꝛ aliud ceci tas itell's/ꝛ aliud tenebra ei⁹. pᵐ.n.ē error ex malitia pueniēs/ꝛ vt plimū ex luxuria pueniēs: vn̄ cecitas mētis ē filia ei⁹ ſʒ Gre. Et tal' error ē vitiū oppoᵐ prudētie/ꝛ ſi ē dubiū qꝛ cāt ex malitia appetit⁹ quē errorē ſequūt vitia alia vt cāʒ: tenebra vo itell's ex paſſiōe puenit/q̄ nō ē vitiū/ ſʒ ſcdm̄ q adeſt oī peccātū: nec tn̄ ē cā pcī. pᵒ mō accipit btūs Gregoriuſ cecitatē i pᵒ dcō. 2ᵒ mō in ſcdo. Jtē qꝛ cecitas itell's/lʒ ſit volūtaᵃ/ nō tn̄ ē ſp ex pcedēti pcō: lʒ ex aliq̄ ſcdm̄ volūtario pueniat: iō de ceco di. nʒ h peccauit/nʒ parentes ei⁹. vt cec⁹ naſceret: verū qꝛ vt dic Aug. i enchiridion. ds adeo bon⁹ ē/q ſi ſineret mala fieri/niſi ex malis eliceret meliora: iō pmittit peccantiū excecari mētes/vt dei opa manifeſtent. Oia vo ei⁹ opa ſūt/aut mīe/aut iuſtitie/ q̄ꝛ vtrūqʒ in pctōib⁹ pʒ: in eis.n.q ꝯuertunt manifeſtat opus mīe: in eis vo q nō penitēt iuſtitie op⁹ dcl'abit. Mīe opus i magdalena/ꝛ i petro/ꝛ in publicano patuit. Juſtitie aūt opus i Juda pditore. Jn pilato: ꝛ i diuite Epulone decl'atū ē. Jtē pctōres illūinant liniti luto ex ſputo ꝛ terra/ ꝛ loti fōte. pᵐ ptinet ad doctrinā pdicatiōis / alterū vero ad pnie lauacrū: nā ſaliua ab ore ē doctrina a pdicatore/q̄ i affcū mētis q̄ſi i terra ſuſcepta lutū efficit/ q̄ intell's vngit: ſed h nō ſufficit ad illuminatōeʒ/niſi ſuccedat pnie lauacrū. Zach. xiij. Erit fons patēs domui Jacob in ablutiones pctōris.

¶ 3ᵃ cecitas ē ꝟtualis quā ps. petebat dicēs. Auerte oclos meos ne videāt vanitatē: de q̄ di. Mat. xviij. Si ocl's tu⁹ ſcādalizat te/erue eū/ꝛ ꝛ pijce abs te. Noīe aūt oculi h loco q̄tuor pn̄t itelligi. pmo qdē oculus ē fili⁹/aut ali⁹ ppinqu⁹. Thob. x. Heu me fili mi lumē oculorū nr̄orū: iſte oculus ſcādalizat/ſi eius occaſiōe peccamus/iō ſepandus eſt. Jtē oculus ē amicus quē ſic oculū capitis diligimus: q ſe ſcādalizat pnocādo ad malū/ relinquēdus eſt. Jtē oculus ſʒ Gre. vj. li. morꝫ. ē vita ꝯtēplatiua/q̄ tripl'r ſcādalizat. Aut eni pp in diſcretionē adducit errorē/aut pp ſuā delectationē facit pigritiā boni opis/aut pp alienatōeʒ mētis a corpe inducit carnis lāguorē. Sicut legit Dan. viij. Et tūc oculus ꝯtēplatiuus relinquēdus eſt. Jtē oculus ad l'raʒ eſt mēbꝛ q̄ videmus: multos.n. oculus iſte ſcādalizauit/ꝛ eius viſio excecauit mētis oculū/atqʒ rapuit īteriorē aſpectū. Tren. iij. Oculus meus depredatus ē aiaʒ meā: p eū eni īgrediūtur/imago mulieris / fulgor auri/ ſpēs ludi ꝛ corearū/qbus ſcādalizatur mēs ꝛ a ſeipſa rapit: nā oculus pᵉ mulieris q̄ vidit lignū pulchꝛū ꝛ aduesceēdū ſuaue/nos oēs traxit ī mortē. Oculus Sychē rapuit Dynā. Et oculus Dauid ad adulteriū ꝛ homicidiū ipm traxit: ꝫ qꝛ ſic ſcādalizat corpalis oculus eruat: nō qdē mēbꝛū/ſʒ viſus eius īpudicus. Vn̄ Aug. nec dicatis vos hr̄e aīos pudicos/ſi hēatis oculos impudicos: qꝛ īpudicus oculus impudici cordis eſt nūctius: iō dicebat Job 31. Pepigi fedus cū oculis meis/ vt ne cogitarē qdeʒ de ꝟgine. i. tali

Margin notes (right): 4 3ᵃ cecitas. — Oculus corpeus eſt feneſtra per quam multa pctā ingrediūtur in aiam.

¶ Sermo. 5. 4ᶠ. ferie post q̄rtā dn̄icā in. xl. ꝛ in ordine. 145.

1 Adducūt eū ad phariseos) posita puata nūc adducit publicā q̄ a pncipib⁹ fcā: est examinationē miraculi. Et tria facit. pmo enīz ponit iquisitio de mō opis. 2° examinat ꝯditio auctoris. (Dicebāt ḡ ex phariseis). Tertio iquirit de psona illuminati ceci (nō crediderūt ḡ). In pma vo pte. 4. tāgunt. pmo .n. ponit pncipiū ptātē ad q̄s fuit adductus. (adducunt eū ad phariseos q cecus fuerat). h iō vt p eos examinaret / si dei v̄tute an magica arte esset miraculū fcm̄: nā lex pcipit vt si qd nouuz emergeret / illud sacerdotib⁹ ꝛ pncipib⁹ denūciaret. Itē tāgit tpis opportūitatē qn̄ xp̄s ē opat⁹ (fiat āt sabbz qn̄ lutū fec ie sus ꝛ apuit oculos ei⁹). pma sabbati fecit deus lucē. Sexta v̄o sabbati finxit ex luto hoiem. Sz sabbato .i. tpe gr̄e qn̄ verbū fcm̄ est lutea caro / tūc lutū nr̄z refecit de⁹: ꝛ sabbato mētis ipsius / mētis illuminauit oculos / vt luteū figmētū aduerteret / ꝛ lutea opa abstergeret. Sabbati .n. requies īterpretat. Et cum quiescim⁹ agere puerse / ꝛ discimus bn̄facere / figmētū nr̄m reficit / ꝛ lumē v̄itatis aperit. Itē tāgit examīnatiōis auc̄itatē. It. ꝑ ex auc̄itate / q: pores eī ordinarie (īterrogabāt eū ph̄isei quō vidisset). Itē tāgit rn̄siōis v̄itatē (ille āt dixit eis lutū posuit mihi sup oc̄los) tacet qs h fecerit: iā .n. phiseis ex relatōe appitoꝝ notū erat xp̄z h fecisse. (Et laui / ꝛ video q̄si di. nulla suspitione magice artis / sz simplici opatiōe illuminatus suz. ¶ Deinde cū dicit (dicebāt ḡ). posita examinatione opis nunc circa opificem versat inquisitio / sz peruerse q: inditiū puenit inquisitionē: prus enī iudicāt petōrem eē q̄z meritū discutiāt: ꝛ quatuor / tangit. p° qdem calūniā dānatiōis. (dicebāt ḡ ex phiseis qdaz.) non oēs / sz quidā: qm̄ alij iūgebant ꝛ illuminabant tali miraclo (nō est hic hō a deo) nec a deo missus / nec ei⁹ v̄tute opans (q sabbz nō custodit) in q̄ ꝛ si operi nō pn̄t / operatori tn̄ calūniā inferunt. Nā de⁹ in sabbato cessauit ab opere creatiōis / sz nō ab opere repatiōis. Sz calūnia falsa est ꝛ supflua atq3 rephēsiua falsa qdē qm̄ sabbati custodia est spūalis: pc̄is / vz / non seruire: ꝛ h mō dei fili⁹ semp custodit sabbatū: supflua v̄o est ista detractio / q: salutis op⁹ qd sola fiebat linitione luti etiā lr̄a le sabbatū nō violabat. Reprehensiua est etiā talis calūnia: q: in eos conuertit. Sic enī detrahendo ipsi 2
non custodiunt sabbm / qm̄ ꝛ si vacāt ab operib⁹ / nō tn̄ abstinēt a detractiōibus. Esa. j. Sabbm vr̄z nō ferā dicit dn̄s. Itē tāgit instātiā cōtradictiōis. (alij aūt) iaz inūcti ꝛ illuminati corde (dicebāt.) instantes pori inditio. (Quō pōt hō petōr h signa facē) q̄si di. nisi mō pōt pcōr ista facē signa. Et q: xp̄s ea facit nō est pctōr / nec transgressor sabbati.
¶ Ubi aduertendū. ꝙ etiā pcōres signa fecerūt. Sicut magi Pharaonis. Exo. vij. ꝛ pphes a cultu dei volēs auertere: deut. 13. Et ipsi q dn̄t Mat. vij. dn̄e i noīe tuo pphauimus / ꝛ in noīe tuo demonia eiecimus / ꝛ in noīe tuo virtutes multas fecimus: quibus tn̄ dictur⁹ est xp̄s / nō noui vos: discedite a me q operamini iniqtatē. Un̄ pz ꝙ lz isti veꝝ concluderent xp̄m / vz / non eē pcōrē tn̄ incōpetenti medio arguebant: adhuc enī erant inuncti nec pfecte illuminati / nisi forte fiat vis in eo qd dn̄t (hec sig.) minora qdez signa ēt petōres facē pn̄t. Sz talia

Pcōres ēt signa fecerūt.

facere qualia xp̃s fecit nullus põt pc̃õ. Jo. 3. nullus põt h̃ signa facer̃ q̃ tu facis/ nisi fuerit deus cũ eo. Jtẽ tãgit discordiã opionis. (Et scisma) .i. diuisio ꝛ ꝯtẽtio. (Erat ĩter eos) pp op⁹ xp̃i scñ. Hier. xv. Quare genuisti me mr̃ meavirũ rixe/ virũ discordie ĩ vniuersa terra? Luc. ij. Ecce posit⁹ ẽ h̃ i signũ/ cui ꝯdicet i isrl̃. Et nõ f3 glo. q2 dies ille sabbi q̃ illũinat⁹ ẽ cecus/ diuisit lucẽ a tenebris: credẽtes v3/ ab ĩfidelib⁹ calũniatorib⁹: d̃ qb⁹ Job. 23. ipsi fuer̃t rebelles lumini/ ꝛ nescierũt semitas ei⁹. Jtẽ tãgit diligẽtiã examinationis. (Dĩit g̃) phĩsei inuidẽtes ꝛ calũniã q̃rẽtes. (Jteꝝ ceco. Tu) q̃si alij adiuicẽ discordant de xp̃o. (S3 tu qd dicis) .i. extimas. (De illo q aperuit oculos tuos) glo. q̃rũt calũniã/ aut ꝯ illũinatorẽ/ aut ꝯ illuminatũ/ vt d̃ synagoga pellat/ s3 a xp̃o ĩueniat. Jtẽ tãgit ꝯstãtiam ꝯfessionis. (Jlle ãt dixit q2 pp̃ha ẽ) glo. adhuc iunctus corde/ q nõdũ filiũ dei ꝯfitet: qd̃ vtiq3 phĩsei expectabãt/ vt sic eijceret de synagoga: non tñ mẽtit. d. eũ eẽ pp̃ha3/ ꝛ ꝯstãter exp̃mit qd̃ sentit. Et aduertẽdũ q̃ nihil audiuit iste cecus xp̃m pp̃hare ꝛ tñ ex signo fc̃õ credidit eũ eẽ prophetã: h̃ iõ/ q2 ṽtus signoꝝ data est vt ṽbis credat pp̃hãtiũ. Sic p3 d̃ moyse. Exo. 4. Et de samuele. j. Reg. xij. Et xp̃o dicebãt iudei. Jo. 6. Qd̃ tu facis signũ vt videamus ꝛ credamus tibi? ¶ Dein cũ dicit. (Nõ crediderũt g̃) ponit examinatio fc̃ã d̃ p̃ͣ illũinati ceci: ꝛ tria fac. p̃°. n. ponit sollicitã iq̃sitionẽ. 2° ambiguã rñsionẽ. (Rñderũt eis pentes.) 3° ponit ambiguitatis rõnẽ. (Hec dixerũt.) Jn p̃ͣ pte tria tãgit. p̃°. s. obstinatã iudeoꝝ icredulitatem. (Nõ crediderũt g̃ iudei) nõ phĩsei tñ/ s3 ẽt alij iudei. (De illo q2 cecus eẽt.) nat⁹. (Et vidisset.) Sic̃ facil̃r credit qd̃ qs optat fieri. Sic difficil̃r creditur qd̃ displicet. Et q2 displicebat iudeis scm̃ a xp̃o miraculũ: iõ nõ crediderũt illud. Jtẽ tãgit aduocatã testiũ ppingtatẽ. (Donec pentes) patrẽ/ v3/ ꝛ mre3. (Ei⁹ vocauerũt.) ei⁹ .s. (Qui viderat) cũ eẽt natus cec⁹: pentib⁹ qdẽ magis credẽdũ erat/ an iste ceꝝ eẽt filius/ ꝛ vtrũ cec⁹ natus fuisset Jtẽ tãgit inq̃sitã p̃ͣ v̄itatẽ: circa quã. 3. inq̃rũt. s. de natiuitate/ de ĩfirmitate ꝛ de sanitate: natiuitatis qdẽ originẽ inq̃rũt. (Et iterrogauerũt eos dñtes. h̃ ẽ filius v̄r?) d̃ natiua ĩfirmitate ĩterrogãt dñtes (quẽ vos dicitis q2 natus ẽ cecus.) Rursus modũ sanitatis inq̃rũt. (Quõ g̃ nũc videt) q̃si di. aut nõ ẽ fili⁹ v̄r q nũc videt si cecũ filiũ genuistis/ aut si iste videns est v̄r filius g̃ nõ ẽ natus cecus/ aut si vtrũq3 vera ẽ/ ꝛ q̃ v̄r sit filius/ ꝛ q̃ cecus natus sit/ dicite quõ nũc videt. ¶ Deinde cũ dic. (Rñderũt eis) ponit ambiguitas rñsionis fc̃e: nã q̃dã ꝯfitẽt/ q̃da3 v̄o tacent. Cũ. n. circa h̃ miraculũ tres fierẽt examinationes. s. de p̃ͣ illuminata: de mõ illuminationis: atq3 d̃ illuminatore ad p̃ᵐ solũ pentes ceci rñdẽt/ duo reliqua ꝯfiteri timẽt. Sed ea ab illuminato filio ingrenda dñt. 3ͣ g̃ in ista pte tãgunt. p̃ᵐ ẽ ꝯfessio originis. (Rñderũt eis pentes eius ꝛ dixerũt) ꝯfitent ãt ꝛ originẽ carnis dñtes. (Scimus q2 hic ẽ filius nr̃.) Et ꝯfitẽt originẽ infirmitatis. (Et q2 cecus natus est.) Jte3 tangit occultatio v̄tutis: duo. n. celant ꝛ negant. s. modũ opis. (Quõ aũt nunc videat nescimus) ꝛ negãt ẽt p̃ͣᶻ auctoris. (Aut quis eius aperuit oculos nos nescimus.) Et aduerte q̃ sicut in primis duobus: verum dicebant q̃ erat eoꝝ filius/ ꝛ q

bitis ꝛ nõ habitꝫ. Hic ẽ auarus de q̃ ait Hiero. Auaro deest tã qd̃ hꝫ q̃ꝫ qd̃ nõ hꝫ. Jtẽ mẽdicus est q defi derijs/cogitatib⁹/mẽdacijs/laborib⁹/ꝛ mille iproperijs supflua mundane sie q̃rit: qd̃ vtiqꝫ verecũdũ ẽ. Luc. 16. Mẽdicare erubesco: nõ petebat salomõ ꝓuer. 30. Mẽdicitatẽ dñe ne dederis mihi. ¶ Jtẽ nõ moralr̃ qꝛ p tria h. s. cecitatẽ/mẽdicitatẽ/ꝛ sessionẽ triplex notaƒ post pc̃m defectus hũani gñis: patimur enĩ pc̃ti merito. pͥmo qdẽ cecitatẽ in intellectu: ignorãtiã/vꝫ/veri. Jtẽ patimur mẽdicitatẽ in affectu. s. carentiã boni: bonũ. n. velle ex nob̃ ñ possum⁹. ps. Ego mẽdicus suꝫ ꝛ paup. Jtẽ patimur sessionẽ in ꝑfectu. s. ipotẽtiã fci: neqꝫ. n. cognoscim⁹ verũ: neqꝫ volum⁹ bonũ: neqꝫ possumus opus. Hoc ẽt tria ꝯsequunƒ spãlr̃ quẽcunqꝫ pctõrẽ: nã pͥmo excecaƒ/qꝛ oĩs prau⁹ ẽ ignorãs. Scd̃o egẽs est/qꝛ cũ voluptatẽ vnã ꝑfecerit nõ saciaƒ/sꝫ ꝯtinue ẽ in egestate: ĩõ mẽdicat qd̃ cupit/pͨcibus/desiderijs/ꝛ sudoribus/ ac vite periculis. Ultĩo sedet/ qꝛ nec pt̃ se erigere ad desideriũ celestiũ/nec põt ꝓficẽ ad ambulãdũ in ope v̾tutũ: vñ ait ps. Sedẽtes in tenebris ꝛ vmbra mortis vinctos in mendicitate ꝛ ferro. Jmpõãꝫ qdẽ recti opis tãgit cũ dic̃ sedentes. Carẽtiã v̾o luminis tãgit dicẽs/in tenebris. i. in pc̃is ꝛ vmbra mortis. i. ꝯsuetudine vitiosa/que est imago future mortis. Jndigẽtiã ãt
3 virtutis tãgit. d. vinctos in mẽdicitate ꝛ ferro. i. ferrea mendicitate/q̃ dissolui nõ põt/ligati sunt: ꝛ h̃ ĩõ qꝛ exacerbauerũt eloquia/dei/ ꝛ ꝯsiliũ altissimi/irritauerunt. Sed cum cecus pc̃õr benefitio pnĩe illuminaƒ vt accẽdat seipsuꝫ ad dei p̾cepta atqꝫ futura maloꝝ ꝛ bonoꝝ p̾mia. Cũ ẽt bõa volũtate dicaƒ. Et cũ surgit vt reuertaƒ ad deũ pͥeꝫ cũ filio pdi go: tũc certe mutaƒ in viꝝ alteꝝ. Et dñt alij q vident eũ sit mutatũ: ipse est alij vero dñt nõ est ipse/sꝫ alius ipse idẽ est in ꝑsona / sꝫ non est ideꝫ in cã. Opꝫ aũt ne prioris sui status obliuiscaƒ pctõr iustificatus / sꝫ dicat: ego suꝫ ille iniqu⁹: ego ille pc̃õr magnus. ij. Regũ. xxiiij. Ego sum q peccaui / ego q iniq̃ egi. ꝛ Job. 32. Respiciet pc̃õr corrept⁹ hoĩes ꝛ dicet peccaui ꝛ v̾e deliqui/ꝛ vt erã dignus nõ recepi. ¶ Deinde cũ dicit (dicebant ẽ ei.) poniƒ examinatio facti opis: vbi tria tãguntƒ. pͥmo enĩ modus opationis inq̃ritur. (dicebant ẽ ei quo apti sunt oculi tui.) Jtẽ modus opationis dr̃: vbi narraƒ qs opus ꝑfecerit/ꝛ quid egerit/ ꝛ quid iusserit: narrat qdẽ auctorẽ opis. (Rñdit) ipse non iaꝫ cecus/sꝫ illuminatus (ille hõ qui dr̃ iesus.) quis eũ docuit nomẽ iesu/ nisi qui ipsum illuminauit exteri⁹ ꝛ interi⁹. Et est iesus hõ/ꝛ ille hõ/ hõ quideꝫ veraciter/ꝛ ille hõ sublimiƒ / qꝛ de⁹ ꝛ hõ. Quid v̾o egerit opifex subdit (lutũ fecit ꝛ liniuit). i. vnxit. (oc̃los meos.) ex luto quidẽ factus est hõ ꝛ cũ nr̃am conditionẽ cognoscim⁹ 4
tũc illuminamur/tunc ẽt a pc̃õ desistimus. vñ Job. testa saníeꝫ radebat: testa aũt est lutũ igne induratũ: ꝑfluxũ itaqꝫ vitiose libidinis ille a se radit/q se lutũ ꝛ testã eẽ cognoscit: vñ Gre. 3. li. mora. dũ quisqꝫ considerat q̃ citi⁹ caro ad puluerẽ redeat/festine supat hoc qd̃ se de carne turpiter impugnat: patiamuꝛ ẽ luto liniri. i. lutũ qd sumus mẽtis cogitationẽ afficiat. Est enim medicamentũ non contra luxuriã tm̃/ sed etiam contra superbiã: vñ quid superbis terra ꝛ cinis. Quid aũt iuſ

batũ/vel ēt idē freq̄nēter iterrogāt vt cecũ al'r ⁊ al'r r̄ńdētē capent i ser mone: q̄si nō ꝑmanēs i pª ↄfessiōe ⁊ mētiref se illuminatũ a xp̄o. ꝑt ēt eē ꝙ ex v̄bis ei⁹ conabanf aliq̄d si gnũ magice artꝫ ꝯ xp̄ꝫ ↄcludere. ps. Scrutati sũt inigtates/defecerunt scrutātes scrutinio. ¶ Deīn cũ dic̄. (Rn̄dit ille) ponif h⁹ iterate ingsi tiōis detestatio: vbi duo tāgunf. p° rep̄hēdif iterata ista interrogatio. (Rn̄dit ille) Aug. stomachabaf ꝯ duri tiā eoꝝ de ceco fc̄ũs vidēs/ ⁊ cecos iā nō ferēs. (Dixi vobis iā) bis. n. di xerat qũo fuerat illũinatus: semel turbis/ ⁊ semel ph'iseis. (Et audistis) ēt ab alijs: vl' (audistis) .i. itellexistꝫ modũ qũo fueriꝫ illũiat⁹. (Quid) .i. ꝑp gd (iteꝝ vultis audire) ꝑpēde bat cecus ꝙ eũ volebāt cape i s̄mo nē: aut ꝙ volebāt ex sua. R̄ńsione ↄcludere xp̄ꝫ eē sabbi trāsgressoꝛē: iō noluit repetē q̄d iā bis r̄ńderat. Itē irridef iudeoꝝ itētio. (Nũgd ⁊ vos.) Sic̄ ego. (Vultꝫ discipli eius fieri) Sciebāt eos nolle tales fieri d̄ ridēdo ipsis exp̄robꝛat/ ⁊ se discipu lũ xp̄i ↄfitef q̄si di. q discipli sunt/ se pi⁹ iterrogāt ꝯ ope magistri. Si vul tis ḡ fieri discipuli xp̄i/ q̄d nō credo me nō pigebit iteꝝ referre modũ/ q̄ illũinatus sũ. Si v̄o nō vultꝫ ipsius effici discipli: gd totiēs q̄ritis d̄ mō opis. ¶ Deīn cũ dic̄. (Maledixerũt) ponif. 3. defensio doctrine xp̄i: vbi duo fac̄. p°. n. ponit iudeoꝝ ipugna tionē. 2° adducit ceci defensionēꝫ. (Rn̄dit ille hō.) In pª v̄o ꝑte duo fac̄: p°. n. iudei distigũt discipulatũ. 2° p̄ferũt magisteriũ. (Nos scimus qꝛ.) Itē i pª ꝑte duo tāgit. p° gdē di scipulat⁹ xp̄i īp̄catiōnē. (Maledixe rũt) .i. maledicēdi aīo dixerũt: ei ēt dixerũt. (Tu discipul⁹ ei⁹ sis) .i. ꝫ ma ledicēdi aīo istud fuerint īp̄cati/ nō

tn̄ maledictō/ sꝫ v̄a bn̄dictō ē: qꝛ bn̄ dictionē ↄseq̄nũf lef'nā xp̄i discipli. Luc̄. 24. Eleuatꝫ manib⁹ bn̄dix̄ eis: iō scīn ē i isto ceco q̄d ait. ps. Male dicēt illi ⁊ tu bn̄dicees. Gen̄. 27. In me sit obsec⁹ ista maledictio. Itē tā git alteri⁹ discipl'at⁹ electionē. (nos aũt moysi discipli sum⁹.) Et certe si v̄e discipuli moysi eēnt/ discipli xp̄i fierent. Jo. v. Si crederetꝫ moysi/ cre deritis forsitan ⁊ mihi. De me. n. ille scripsit. Scripsit āt moyses ꝙ disci puli sui iudei deberēt fieri xp̄i disci puli. Deut̄. 17. ꝑp̄haꝫ d̄ gēte tua su scitabit tibi dn̄s de⁹ tu⁹ ip̄ꝫ audies: attēdāt h̄ q se dn̄t moysi discipulos. nā si v̄e discipli ei⁹ sũt s̄uent p̄cepta mag̃ri dn̄tꝫ. audias ꝑp̄haꝫ xp̄ꝫ quē suscitabit tibi dn̄s: quē cũ audierit/ fiēt ei⁹ discipli: vn̄ pꝫ ꝙ q v̄e sr̄ disci puli moysi/ ip̄i ēt sr̄ disci li xp̄i. Et qꝛ discipl'atũ xp̄i iudei despiciebāt: pꝫ ꝙ mētiũf dn̄tes se discipl'os moysi. ¶ Deīn cũ dic̄ (nos scim⁹) h̄ p̄ferũt magisterio xp̄i moysi magisteriũꝫ: vbi duo tāgit. p° gdē moysē/ app̄ro bāt ei⁹ auc̄tē cōmēdātes. (Nos sci m⁹ qꝛ moysi locut⁹ ē d̄s) i rubo/ in mōte/ i tabnaculo: īmo vbiqꝫ i 4°ʳ libris pētatheuci scriptũ ē: locut⁹ ē dn̄s ad moysen. Exo. 33. Loq̄baf dn̄s moysi facie ad faciē/ sic̄ loq solꝫ hō ad amicũ suũ: vn̄ ipsi⁹ doctrina deũ h̄ꝫ auctoꝛē. Itē xp̄i magisteriũ r̄ p̄ro bāt dn̄tes. (Huc aũt nescim⁹ vn̄ sit) ⁊ tn̄ supi⁹ i euā° hesterno. Jo. 7. di xerũt iudei/ sꝫ hũc scim⁹ vn̄ sit: xp̄s āt cũ venerit nēo scit vn̄ sit. sꝫ ex diuer sis cāis dicebāt se aliq̄n scire/ aliq̄n nescire ip̄ꝫ. Cũ. n. volebāt astruē q̄d n̄ eēt xp̄s: dicebāt se scire vn̄ eēt. Cũ v̄o ↄtēptibilē ip̄ꝫ volebāt reddē/ di cebāt se ne scir̄ qs ⁊ vn̄ eēt: veꝝ ē ꝙ i ꝑposito dn̄t se scir̄ moysi auc̄te: vn̄ āt xp̄s h̄ret auc̄tē docēdi/ ⁊ opandi

miracula se nescire fatent. ¶ Dein de cuꝫ dicit. (Rn̄dit ille hō). ponit defensio doctrine xp̄i: ⁊ duo facit. p̄mo.n. cecus admirat iudeorū ne- scientiā. 2° docet eoꝝ iperitiā. (Sci- mus aūt). In p̄ma vo pte duo tan git. p̄mo.s. admirationis māꝫ. (Rn̄ dit ille hō. In h̄.n. mirabile ē q̄ vos nescitis vn̄ sit) vn̄ certe illi sit v̄tus opis ⁊ auctitas smonis nescitꝫ: qd̄ vtiqꝫ mirꝫ est. Hiere.v. Negauerunt dn̄z ⁊ dixerūt nō est ipe: iō stupor ⁊ mirabilia fcā sunt i' terra. Itē addu cit admirationis motiuū ⁊ cāꝫ. (Et apuit oculos meos) .q̄n di. ex ope isto pōt sciri vn̄ sit: neqꝫ.n. istud est opus hoīs/aut demonis. Jo.x. Nū qd demoniū pōt cecoꝝ oculos api re: sꝫ ē opus dei. Si g̃ p̄cedētes p̄- phete cogniti sūt eē a deo pp̄ signa fcā diuinitus: mirabil' ē v̄a nescia/ q̄ hūc q̄ apuit oculos meos nesci- tis eē a deo. Nota q̄ mirabile qdē ē vt litterati nesciāt/idiote vo sciāt: mirabile ē vt cecus videat/⁊ viden tes nō itelligant. Excecauerat deni- qꝫ ppl'ꝫ illū hui⁹ illuminatio ceci/vt nō itelligerēt illūinatorē. Esa.6. Ex ceca cor ppli h⁹/ne forte videāt ocu lis/⁊ corde itelligāt. Et h̄ iō q̄ venū dati erāt cupiditati/⁊ glie sc̄li: quā/ q̄ pdere metuebāt/ excecabant ne crederēt. Esa.4 2. Quis cecus ē/nisi seru⁹ dn̄i q̄ venūdatus ē. Et Joā.v. Quō potestis credē q̄ gliaꝫ abinui cē accipitis/⁊ gliam q̄ a solo deo est nō q̄ritꝫ? Deniqꝫ huic seculari glie sic se tradiderūt/vt ne eā pderēt/oc ciderūt xp̄ꝫ. Jo.xi. Sibiip̄is ꝯsule- bāt dn̄tes. Quid facimus / q̄ h̄ hō multa signa facit: si dimittim⁹ euꝫ sic/oēs credēt i eū/⁊ veniēt romani ⁊ tollēt nr̄ꝫ locū ⁊ gētē: iō cogitaue rūt ab illo die vt īterficerēt eū. ¶ 2° cū dic. (Scim⁹ āt) ipse cecus docet iudeoꝝ iperitiā: qd̄ vtiqꝫ mirabile ē sꝫ ꝯgruū/vt cecus ppl'o/ cecū/sꝫ vi- dere cupiētē/doctorē hēat. Et iten- dit p̄bare cecus ex miracl'o fcō xp̄ꝫ eē a deo tali rōne: de⁹ nō pcōres/sꝫ iustos exaudit. Sꝫ a xp̄o fcā illumi natio ceci/nō nisi diuinitus potuit fieri. g̃ sequit q̄ ipe iustus sit a deo exauditus: ⁊ p ꝯ͂s a deo sit. hui⁹ āt rōnis p̄mo ponit maiorē. 2° mino rē (a seculo nō ē auditū). 3° infert ꝯcl'onē (nisi esset h̄ a deo). Sillogis- mus iste ypoteticus est: iō in maio- ri ꝓpositione duo tāgit: p̄mū/vꝫ/q̄ pctōres de⁹ nō audiat. Scd̄o q̄ iu- stos exaudiat: pp̄ p̄mū ait (Scim⁹ aūt q̄ pctōres de⁹ nō audit). i. non exaudit. Glo. iste adhuc q̄n in vnct⁹ ⁊ nōdū corde illuminatus loquit: nā pctōres de⁹ audiuit. Sic publi- canū ꝯfitētē Luc.1 8. Si.n. pctōres nō audiret / q̄ nō est hō sine pctō. Sꝫ aduertēdū vt dic Greg.9. li.mo. q̄ sicut de⁹ penitēti pcit/delinquēti n̄ pcit: q̄ cū delicta plāgim⁹ nequa- q̄ tā delinquētes sum⁹: ita peniten tes audit/ pctōres aūt non audit: q̄ cū penitemus pcōres eē desisti- mus. Sꝫ his obijcit/q̄ pctōrē ppl'ꝫ exaudiuit p desiderio carniū. Nu. xi. Et demones orātes mitti in por- cos pmisit. Mat.8. Ad p̄mū ddꝫ/ q̄ iratus de⁹ aliqn̄ satisfacit desiderio peccātiū in his q̄ ppiti⁹ denegat in stis. Vn̄ ppl'o desiderāti carnes/nō pp̄ eoꝝ p̄ces/sꝫ orāte moyse ꝯcessit iratus ad eoꝝ iteritū: adhuc.n. esce erāt in ore ipoꝝ/⁊ ira dei ascēdit su- per eos. ad scd̄ꝫ ddꝫ / q̄ vt erudiret hoīes pp̄ culpas hoīuꝫ/nō pp̄ pre- ces demonū ꝯcessit eos seuire ipor cos. Itē alterā ptē ꝓpositionis ad- dit. (Sꝫ si q̄s dei cultor ē) corde: Co lit āt de⁹/vt dic Aug. li. de doc. xp̄ia na fide/spe/charitate. Fide credēdo indubitāter.

dem cecus natus fuerat:ita in duo bus aliis mentiunt/cū dñi modus illuminationis/ꝛ illuminatorē se ne scire:vtrūq3.n.nouerant.: forte pn̄ tes fuerant miraculo:aut saltē filij eis gratulatorie manifestauerat rē fcām:mām ḡ ꝯfitent/sed negāt gra tiā:quibus adhuc siles sunt iniqui parētes/q filios ꝓprios cū viderit ad deū ꝯuerti/ꝛ illuminari p pn̄ia3 aut religionē ingredi/ vt deo seruiant/detestant:ꝛ si nām negare non pn̄t/grām tn̄ negant. Job.38.di de structione induraf ad filios quasi nō sint sui:ꝯuersis.n.p:inū denegāt affectū. Itē tangit ꝓpositio examinis:nā subterfugiētes isti examinari de ope miraculi eū ꝓponūt examinādū/in q̄ miraculū fcm̄ est dicētes. (Ipm interrogate) de mō ꝛ au ctore miraculi. (Etatē h3) idonea3 loquēdi ꝛ testificādi. (Ipse de se loquat) q: melius nouit qd circa eu3 fcm̄ est. ¶ Deinde cū dicit. (Nec dixerunt) ponit rō h' ambigue rñsionis:timore.n.destiterunt ꝯfiteri vitatē:circa qd tria tangit. p°.n.dicit quos timebāt (hec) .s.se nescire mo dū ꝛ auctorē illuminationis/ꝛ q in terrogandus esset cecus illuminatus. (Dixerūt pentes eius/q: timebant iudeos) timore ꝛ.n.hoiu3 destiterunt a ꝯfessione vitatis:qd vtiq3 culpa est. Esa.lj. Quis tu vt time as ab hoīe mortali/qui quasi fenū arescet/ꝛ oblitus es dñi dei creatoris tui? Itē ondit quid timebant.s. excōicari ꝛ eiici de cetu ecce iudeorū. (Jam.n.ꝯspirauerant) .i. simul ꝯ xp̄m ordinauerant ꝛ ꝯiurauerāt. (Judei) Esa.8. Oīa q̄ loquitur ppl's iste ꝯiuratio ē. Sed timorē eius ne timueritis/neq3 paueatis. (Ut figs eū ꝯfiteret esse xp̄3) qd vtiq3 ꝛ si ne implicite/saltem explicite ꝯfiterent. Si dicerent eū illuminasse cecū natū/hoc.n.est opus deitatis. Exo.4. Quis fabricatus est videntē ꝛ cecū/ nōne ego dñs:hoc.n.opus xp̄o veniente in carne futuꝝ esse. Esa ꝓnūciauit.35.dicens deus nr̄ veniet ꝛ saluabit nos/ꝛ tunc apient oculi cecoꝝ. Ipse ēt xp̄s h' opus a se faciendū asseruit. Luc.4. Spūs dñi super me vt ꝑdicarē cecis visu3/qd vtiq3 ꝑ dictū fuit. Esa.lx. (Extra synagoga3 fieret quasi excōicatus de ꝯsortio in deoꝝ eiiceret/qd vtiq3 dānu3 ꝛ opprobrium erat tpale. Sed non erat vere malū de illa synagoga eiici nō credentiū/q: expulsos xp̄s suscipit. iō d' Esa.lj. Nolite timere opprobriu3 ꝛ blasphemias eoꝝ/ ne metuati3: q: ꝯterent. Salus aūt mea in sempiternū erit. Aduertēdū q si isti celabant veritatē/timentes ne de cōsortio eiicerent infideliū/multo magis:xp̄iani dn̄t assentiri vitati/ne excōicati ab eccl̄a separent. Itē ondit q h' timoris cā a veritate ꝯdeclinabant. (Propterea pentes eius dixerunt/q: etatē h3:ipm interrogate.) Exposuerunt filium periculo excōicationis ꝛ se subtraxerunt.

¶ Sermo.6.4.ferie post quartam dn̄icam in xl^ma ꝛ in ordine.146.

Tertio cū dicit. (Uocauerūt ḡ rursu3 hoīe3) postq̄ iudei nec 1 rē fcām negare/nec hoīe3 illuminatū fallere poterāt:nunc totis virib' nitunt ꝯ illuminatorē xp̄m inueni re calūniā:q: sit pcōr ꝛ nō sit a deo. S3 eꝯ illuminatus cecus toto aīo defendit xp̄m ab importunitate calūniant:.s.:q/v3/sine pcō/ꝛ a deo sit: ꝛ diuidit ista ps i.5.ptes. p°.n.defēdit xp̄i scītatē ēt adiurat'. 2° defen dit ei' vtutē ēt examine fatigatus. (Dixerūt ḡ illi qd fec tibi) 3° defen dit ei' doctrinā ꝛ magisteriū/ ēt mo

ledictus. (Maledixerunt ei.) 4° h tria defendit ēt ɔtumelijs exprobratus. (Rn̄derūt ꝛ dixerūt ei i pcīs natus es.) 5° h oīa defendit ēt excōicatione repulsus. (Et eiecerūt eū foras) circa pm duo fac. p° ponit ɔ̄ xp̄i sc̄itatē iniq̄ assertionē. 2° adducit defensionē (dixit ḡ ille.) In p° vo pte. 3. tāgit p° hoīs vocationē ad iudiciū. (Vocauerūt ḡ rursus hoīem q fuerat cecus.) nā pentes eiꝰ cesserāt examinatiōi/ꝛ reliq̄rāt ip̄m examinādū. Itē tāgit iuramēti exactionē. (Et dixerūt ei) etatē.n. hēbat vt rn̄deret iterrogātibꝰ (Da gl̄iaȝ deo) glo. dare gl̄iam deo ē v̄itatē de aliq̄ q̄si pn̄te deo dic: ꝛ ē sensus p deū adiuratus: dicas nob̄ qd de isto hoīe iesu extimas: ꝛ si v̄itatē dixeris/dab gl̄iam deo. Itē tāgit criminis ipositionē: asi.n. q̄ȝ adiuratꝰ cecus dicat suam de xp̄o sn̄iam ipsi proponūt. (Nos scimus q̄ h hō pcōr ē) q̄tenꝰ iterrogatꝰ cecus timeat ɔfiteri aliđ q̄ꝫ q̄ sentiūt pncipes iudeoꝝ. q.d. assenti nob: dic q̄ hō iste pcōr sit/ꝛ tūc i ɔfessione dab gl̄iaȝ deo/ q glificaf i assertione v̄itatis: q̄si.n. vrgebāt eū vt diceret xp̄m eē hoīeȝ pcōrē. Ubi diligēter memorie cōmēdādū ē q̄ si ipse q tollit pcā mūdi agnus sine macula diffamatus ē eē pcōr. Nos pcōres si aliq̄n de aliq̄ fto crimie ifamamur/patiēter ferre dēmus: pmittēte āt deo fiunt aliq̄n falsē diffamationes/pp tres cās: aut certe ad exercēdā patiētiā. Sic Joseph castus de adulterio/ꝛ eliphat. themanites. Job. 21. dicebat ipȝ btm̄ Job ppea pcussiȝ a deo/q̄ violētus f̄do ꝛ defraudator f̄rm/ꝛ in misericors egenoꝝ: ꝛ crudel' tyrānus atq̄ impius in deū extitisset: q̄ꝛ oīum nihil erat veꝝ. Sȝ f̄lis calūnijs exercebaf ipsius bti Job. patiētia. Et btūs Pasūtius vt eius pbaret patiētia/de furto falsē notatꝰ fuit. Sic legit i. collationibꝰ p̄ruȝ/collatiōe Abbatȝ Piamonis: aut certe eueniūt falsē diffamatiōes ad puniēdā occultā culpā. Eū.n.q sic si ɔtinȝ ab occulta cl̄pa cꝰ nō patif ifamiā/iuste pmittit de falsis rumoribꝰ flagellari i qbꝰ n̄ ē reꝰ: ꝛ plerūq̄ȝ q de bona fama imoderate gloriaf/p notā infamie coherceſ: aut eueniūt diffamationes falsē ad futuroꝝ cautelā. Si.n. q̄ falsē notaf de crimine/caueat sibi veꝝ crimen admittere/q̄m si inocēs multo amplius reus pȝ infamie. ¶ Deinde cū dicit. (Dixit ḡ ille) ponif defensio ɔ̄ calūniā/duo ɔtinens: vnū.s. ambiguū/ꝛ alteꝝ certū: dubiū qdē dic eē xp̄m eē pcōrē. (Dixit ḡ ille si pcōr ē nescio) nemo pt scire qđ nō ē: ꝛ q̄ xp̄s nō est pcōr/iō dicit se nescire eū eē pcōrē. Alteꝝ vo certū subdit (vnū scio) q̄si di. illud nescio/ an sit pcōr. Sȝ tn̄ h scio (q̄ cū cecus essēȝ/ nō video.) Et istud certū deteriat illud ambiguū/q̄ nō ē pcōr q ceco nato ɔtulit visum. per hec ēt duo cecus iste defendit xp̄m a calūnia culpe/ꝛ asserit scitatē vite. pm cū dicit. (Si pcōr ē nescio.) Alteꝝ cū addit. (Cū cēm cecus mō video.) Si.n. cecū illuminat argūm ē scitatis. ¶ Deinđ cū dicit. (Dixerūt ḡ illi) ponif 2a đfensio v̄tutis xp̄i: vbi duo fac. p°.n. repetit iportunā iterrogationē. 2° ponit iportunitatis detestationeȝ. (Rn̄dit ille) dicit ḡ. (Dixerūt ḡ illi) duo q̄rētes: qd.s. ꝛ qualr xp̄s illuminauerit eū: pp pm. (Quid fecit tibi) pp 2m. (qm apuit tibi oculos) De h forte iteꝝ q̄rūt/nescientes qd aliud q̄rere deberēt: aut forte expectabāt/q̄ vt p̄us rn̄deret. (Lutū fec ꝛ liniuit oculos meos.) vn̄ ɔcluderēt xp̄ȝ eē pcōrē/q̄ n̄ custodiret sab

indubitāter. Spe tenēdo ↄfidēter. Charitate amādo ardenter. (Et voluntatē eius).i.ea q̄ vult (facit) in ope (hūc exaudit). ꝑs volūtatē timētiū se faciet/ ꝛ depcationē eoꝝ exaudiet s; ↄtra idē ait. ꝑs. Deus meus clamabo per dies ꝛ nocte/ nec exaudies: nā moyses ppli ducatū renuētem/ ꝛ apl'm paulū carnis stimulū petentē auferri nō exaudiuit deus. Solutio iustos viros semꝑ de⁹ exaudit/ dūmō salutaria ꝑ seipsis petant: vñ. ꝑs. cū dixisset deprecationē eoꝝ exaudiet: addidit ꝛ saluos faciet eos. Si quid v̄o ignorātes petūt saluti ↄtrariū/ in hoc iusti nō sunt/ q̄q̄ moyses subterfugiēdo ppli ducatū magis eo dignus fuerit: ꝛ idō nō est exauditus paulus/ q: remotio stimuli erat saluti cōtraria: nec exauditus est moyses/ q: orādo nō fieri ꝑncepe magis fcūs est dign⁹ ꝑncipari: g̃ nō exaudiunt aliq̄n iusti. S; ad insipiētiā eis nō/ ē gn potius valet ad salutarē sapiā;. ℭ Deinde addit minorē rōnis (a seculo) .i. ex q̄ fuit sc'm (non est auditū/ ꝙ qs apperuit oculos ceci nati) hui⁹ itaq; opis singularitas arguit deū esse auctore;. Et q: xp̄s oculos ceci nati aperuit. Sequit cōclusio (nisi esset hic hō a deo) ei⁹ v̄tute opans ꝛ eius auc̄tate docens (nō posset quicq̄ facē) glo. dicit ꝙ iste mentit: q: ēt mali sepe mirac'la faciūt / q̄lia xp̄s fecit: ꝛ ea q̄ faciūt/ nihilominus dei v̄tute opant. ℭ Deinde cū dicit. (R̄nderūt ꝛ dixerūt.) ponit ↄuitiū illatū xp̄i defensori/ q̄tū ad duo: nā ꝑmo ip̄roperant illi maculā originis. (R̄nderūt ꝛ dixerūt ei: in pcīs natus es tot⁹) cū deficeret eis r̄nsio rōnalis/ ad ip̄ropiā se conuertunt. Et aduertēdū q: tot⁹ hō ex aīa cōstat ꝛ corpe: noīe aūt pci cl'pa significant/ ꝛ pena. Et q: cecus iste q̄tū; ad aīam ꝑtinet in pcō erat nat⁹ originali: q̄;^m^ ad corp⁹ aūt in cecitate nat⁹ erat q̄si eēt ꝑ pena original' cl'pe: nō indei ip̄roperāt sibi ꝙ tot⁹ in pcō nat⁹ sit. Itē reprehēdūt arrogātiā s̄monis. (Et tu) taliter nat⁹ (doces nos) doctos ꝛ iustos. Hec arrogantia est meliorē velle docē. ℭ Et aduertēdū q: isti dedignant ab eo doceri/ cui⁹ dānant originē/ ꝛ mendicitatis fortunā vilificāt/ q̄si v̄t⁹ nō ex gr̄a dei/ ꝛ vitium nō ex arbitrio hoīs sint. S; vtraq; ipsa/ aut nām/ aut fortunā sequāt. Nō sic aūt ē gn poti⁹ obscure nati/ ꝛ infima fortūa deiecti/ q̄nq; doctores ꝛ alioꝝ fiunt rectores. Vñ Iuuenalis in satyris. Natiuitas/ inq̄t/ v̄tuti nō obest. S; volūtas sola est atq; vnica v̄tus: ꝑp quā ēt nobilitant q̄ p̄riā; nesciunt mōstrare pentis: veniet/ inquit/ de gente togata. i. paupe ꝛ pannosa q̄ iuris nodos ꝛ legu; enigmata soluat. Tal' fuit mēdic⁹ iste cec⁹ docēs eos qui sibi docti videbant. ℭ Dei de ponit excōicatiōis pena xp̄i defensori īflicta. (Et eiecerūt eū foras) q: excōicatū a ↄsortio iudeoꝝ repulerunt: cū tn̄ magis ipsi eēnt digni excōicari. Sic lex dic̄ deut. 17. s̄m aliā l'ra;. Oīs aīa q̄ nō audierit ꝑpl̄am/ quē suscitabit tibi dn̄s deus tu⁹/ extermīabit de plebe. i. excōicabit: vt sit extra terminos plebis fideliu;. Sed tn̄ iste eiectus a coīone iudeoꝝ/ fiebat de cōsortio fideliu;/ a quo iudei excōicati sunt.

ℭ Sermo. 7. q̄rte ferie post q̄rta; dn̄icā in xl^ma^ ꝛ in ordine. 147.

Quarto cū dicit. (Audiuit iesus) ponit retributio mercedis facte defensori ꝛ aduocato cāe xp̄i. Et tria fac̄. p⁰. n. xp̄s eiectū in fide suscipit. 2⁰ susceptū in v̄itate in 1

vident rec q agēda sit z ea eligūt pp
h/qz būilit venerant deū: plures v̄o
alta ēt dīna itelligētes ceci fiūt i p̄-
ctic;:h iō/qz inanit ō scīa extollūt:q
sʒ Gre. ad h vsqʒ aliqn puenīūt/ vt
fundamētū recte fidei pdāt qz fidei
opa n fecerūt:ō qbꝰdi sub noīe ba-
bilōis exinanite vsqʒ ad fundamē-
tū in ea. ¶ Deide cū dic. (Et audie-
rūt) xp̄s rep̄hēdit clpā eoꝝ q eiece
rūt cecū. Et 2° fac. p°. n. ponit redar
gutionē phiseoꝝ. 2° eoꝝ dānatiōez
(dic eis iesus) dic ḡ p°. (Et audierūt
ex pharisieis qdā q cū ipso) xp̄o/vel
ceco (erāt) dñitē xp̄m se illuminare
cecos/ z excecare videntes. (Et di-
xerūt ei). Nūqd z nos ceci sumus?
certū est q nō ītelligebāt de cecita-
te carnis/sʒ mētis de q̄ ēt xp̄s itelle
xerat. d. vidētes ītellectu: futuros ce
cos mēte: ḡ cū isti reputarent se de
numero ītelligētiū/īdignāter petūt
an ceci sint corde. Et stati pʒ tumor
eoꝝ/qz sciētes se reputabāt: alias n
īterrogassent vtrū ceci eēnt/qz ceci
tatē solis sciētibꝰasserebat xp̄s futu
rā. ¶ Deinde ponit hoꝝ arrogātiū
ꝯdēnatio cū di (dic eis iesus). Et itē
dit xp̄s q melior est simplex ignorā
tia/q̄ʒ vitiosa scīa. Eccle. 19. melior ē
hō q minuit sapiētia z deficiēs sen-
su i tiore/q̄ʒ q habūdat sensu/z trās-
gredit legē altissimi: vn n iudei ceci
nō sūt/sʒ vidētes: meliꝰtn̄ illis fuis-
set multa ignorasse/q̄ʒ v̄itatē cogni
tā nō adimplevisse duo ḡ tāgit xp̄s:
nā p̄mo simplicē p̄fert ignorātiā (di
cit eis) iesus. (Si ceci essetis) .i. n igno
rātes essetis/eoꝝ saltē q̄ iuris nō sūt
(nō hēretis pcm̄) qz talis ignorātia/
z n defectus ē/culpa tn̄ nō est. Itez
ꝯdēnat xp̄s eoꝝ sciaz. (Nūc v̄o dici
tis) .i. arrogāter vos iactatis (qz vi-
demꝰ) .i. multa novimꝰ z itelligimꝰ
sciētia. n. flat (iō pctūʒ v̄rm) qd vti-
qʒ arrogātia ē (manet) sʒ ḡ istā ex-
positionē xp̄s rep̄hēdit eoꝝ arro-
gātiā/q̄ nascebat ex sciētia. Eze. 28.
In multitudine sapie tue elevatuʒ
ē cor tuū. Alit pōt exponi vt rep̄hē-
dat in eis culpa p̄fidie: neqʒ. n. pha
risei docti in scripturis sic erāt sensu
hebetes/q nō ītelligerēt miraculū
xp̄i a deo eē fcm̄: qd vtiqʒ idiota ce-
cus advertebat: imo q ampliꝰ ē: ipi
cognoverūt ex opibꝰ q ipe eēt xp̄s:
vt dic glo. sup. j. ad Cor. Sʒ tn̄ displi
cebat eis ista v̄itas notata z xp̄m z
eos q in eū credebāt īpugnabāt: qd
vtiqʒ erat p̄fidie vitiū/z pcm̄ in spm̄
scūʒ dic ḡ xp̄s. (Si ceci essetis) .i. n n
adverteretis v̄tutē opeꝝ meoꝝ: z si n
ītelligētis ex scripturis me xp̄ʒ esse
(nō hēretis pcm̄) te h q me z eos q
in me credūt psequimini. Sʒ pctūʒ
v̄rʒ rōne ignorātie misericordit re-
mitteret. Sic de seipso ait aplus. j.
Thy. 1. Qui p̄us fui blasphemꝰ z p
secutor z ꝯtumeliosus/miaʒ ꝯsequu
tus suʒ/qz ignorās feci. (Nūc v̄o di
citis) .i. dicat vob ꝯsciā (qz videmus)
opa mira q̄ facio/z q ego suʒ xp̄s ēt
videtis: z tn̄ ista veritas vob displi-
cet eāqʒ īpugnatis (iō pcm̄ v̄rʒ) nō
tollit bn̄fitio mīe. (Sʒ manet) irre-
missibile. Mat. xij. Qui dixerit ver-
bū ꝯ spm̄ scm̄. i. q v̄itatē īpugnave-
rit quā spūs scūs ei dictat/nō remit
tet ei/neqʒ in h sclo/neqʒ in futuro.
Alit pōt exponi q dcm̄ est a xp̄o: vt
ostēdat q sine fide iustificari nō p̄sit
iudei: vbi ꝯsiderādū/qz vt dic apl's
in epl'a ad Ro. 3. ex opibꝰ legis ītē-
debāt iudei iustificari a pctis. Sʒ ip
se apl's ostēdit q lex neminē iustificat
z q eiꝰopa faciēs manet in pcō: ostē
dit ēt q sola fides xp̄i/q̄ nō ex operi
bus/sʒ ex gr̄a est/ipa iustificat ipiū:
z hāc sniam xp̄s intendit hoc loco/
dicens. (Si ceci essetis) idest n lega

liū hēretis ignorātiā. (si hietz pctm) qr lex obligat sciētē ad id qd pficē nō pt sine grā: nō est aūt ex lege/sz a xpo/grā. (Nūc vo dicitis). i. asseritis. (qr videm9). i. ex lege nobis est notitia agēdoz/nec aliud qritis: iō (pctm vrm manet) qd nō pt tolli/ nisi i fide illi9 q tollit pcā mūdi. aūr expōit gl. (Si ceci eētis). i. si vos cecos estiaretis/z ad medicū currere tis/nō hēretis pctm: qr ego veni tollere pctā mūdi. (Nūc vo dicitis). i. asseritis (qr videmus) medicū ergo nō qritis: iō (pctm vrm manet.) z nihilomin9 si nō existimatiōe vra/ tn z vitate ceci pmanetis. Et sz hāc expōnē xps rndet eoz iterrogatōi: dicēs eos ve cecos eē: lz putent se videre: z cū h ondit qti piculi sit psumpta visio z qd cōmodū pstet cognitio ppe cecitatz: illa. n. fac icecitate z pcō manē/h āt stimulat illnminatorē z iustificatorem inquirere.

¶ Feria. v. post quartā dñicā i. xl. Scdm Lucā. Cap. 7.

In illo tpe. Ibat iesus in ciuitatē q vocatur naym: z ibāt cū illo discipuli ei9: z turba copiosa. Cū aūt appropiquaret porte ciuitatis: ecce defūct9 efferebat filī9 vnicus mris sue. Et hec vidua erat: et turba ciuitatis multa cū illa. Quā cū vidisset dñs: mīa mot9 sup eā, dixit illi. Noli flere. Et accessit z tetigit loculū. Hi āt q portabāt, steterūt. Et ait. Adolescēs, tibi dico, surge. Et resedit q erat mortu9, z cepit loqui. Et dedit illū mri sue. Accepit aūt oēs timor: z magnificabāt deū, dicētes. Quia ppheta magn9 surrexit i nob: z qr ds visitabit plebē suaz.

¶ Sermo pm9 qnte ferie post qrtā dñicā in. xl. z in ordine. 148.

Ibat iesus in ciuitatē q vocat naym: z ibāt cū eo discipli ei9.) Luc. 7. Mansio pninum. 26. hodie agit apud mortuū/sz resuscitatū adolescētē/quē plāgebat vidua mr: iō statio h dr banesachaz q iterptat filius stridoris/ vel fili9 necessitudis/seu venit securitas/siue venit ppatio: nā qr mulieres stridēt i plāctu: iō quē plāgebat mr fili9 stridoris dr/z qr erat vnic9 mri: iō ēt fili9 nccitudis. i. amoris dr. Sz venit securitas qr plāgētē mrez pibuit xps dicēs: noli flere. vēit ēt ppatio vite/qr mortuū adolescētez resuscitauit xps: de qb9 oibus agit pns euāgeliū/qd i tres ptes diuidi tur. In qz pma po occursio delati funeris. In 2a resuscitatio mortui corpis (z accessit z tetigit) in 3a magnificatio diuini opis. (accepit aūt oēs) pa vo ps tria ztinet. s. xpi progressuz/z defūcti occursuz. (Ecce defunctus.) atqz pietatz affcūz. (Quā cū vidisset.) In pa āt pte pgressus xpi tripl'r describit: nā po dicit nomē citatz ad qz xps ibat. (Ibat iesus in ciuitatē q vocat naym.) ipsa fm Bedā ē ciuitas galilee/ q veniebat xps resuscitatur9 adolescētē mortuuz/z euāgelizatur9 regm di. mat. 4. circuibat iesus totā galileā docēs i

I Mansio. xxvj nomīe banesachaz.

synagogis eoꝝ/ꝛ pdicās euāgeliū regni/ꝛ sanās oēs lāguoꝛē/ꝛ oēs īfirmitatē ī pplo. ❡ Et notādū allegorice q: due sūt ciuitates: vna celi/altera mūdi: pᶜ citatis stat⁹ īmutabilis/ꝛ pax īpturbabil ē/q: ei⁹ pticipatio ē ipidipm. Stat⁹ aūt mūdi q̄ttidie variaꝰ/īmo mūd⁹ nō eēt mūd⁹ si stabilis eēt: iō ꝫ Jsidoꝝ mūdus nō a mūditia/sꝫ a motu nomē hꝫ: q: sp ī motu fit: hāc mūdanā citatē designat citas naym/q̄ iterꝑtaꝰ fluct⁹/vel ꝯmotio: q: mūd⁹ fluctnat ꝛ moueꝰ: ei⁹ fluct⁹ sūt dubietates: nihil. n. ī eo certū ē: ipi⁹ vo mot⁹ sūt reꝝ varietates. Dei āt fili⁹ stabilis ī se manēs dat cūcta moueri: gꝗꝫ ait. ego suꝫ ds/ꝛ nō mutoꝛ: vēit ī ciuitatē naym: q: ꝑ carnis assūptionē ad nr̄aꝫ vēit mutabilitatē. Sap. 6. Oibus mobilib⁹ mobilioꝛ fcā ē sapia/q: vbū dei seipꝫ mouit in carne. Sed ad hāc ciuitatē mutabileꝫ venit xp̄s fcūs mutabilis/vt ad celi īmutabilē nos pduceret ciuitatē: nosqꝫ faceret īmutabiles pticipatōe eternitatis. ❡ Jtē tāgit solactū societatis cū dic. (Et ibāt) vbi duo ponunꝰ. nā charitatis ꝛ copiositatis fuit ꝯsoꝛtiū xp̄i: charitatis qdē (ꝛ ibāt cū illo discipli ei⁹) xp̄s vitas

2 ē/cui⁹ sūt discipli vitatis amatoꝛes: ꝛ q mutuā fuāt charitatē. Jo. xiij. Jn ꝉ cognoscēt oēs q: mei estis discipli/si dilectōeꝫ hūeritis adinicē. Jsti cū deo manēt/ꝛ cū xp̄o vadūt: qm̄ q manet ī charitate ī deo manet/ꝛ ds in eo: fuit ēt illud xp̄i ꝯsoꝛtiū copiositatis: iō subdit. (ꝛ turba copiosa) .i. copijs abūdās: nihil. n. deficit ei q hꝫ xp̄ꝫ. Luc. 22. Qn̄ misi vos sine sacculo ꝛ pera ꝛ calciamētis/nūqd aliqd defuit vobis? at illi dixerunt/nihil: qn potius vt dꝰ Sap. 6. venerūt mihi piter oīa bōa cū illo. Sol⁹ ḡ xp̄s ē copia mēt:/sine q nll's abūdat. vn̄ Aug. ix. ꝯfe. Ois mihi copia q̄ ds meus nō ē/egestas ē. Jtē tāgiꝰ adueniēns ppīgtas. (Cū aūt appꝛopinq̄ret poꝛte ciuitatis.) Sciēdū q: mūdane ciuitatis due sꝰ poꝛte: natiuitatis vna/altera moꝛtis: ꝑ pᵃᵐ igressus: ꝑ alterā egressus fit: de qb⁹ poꝛtis dꝛ Sap. vj. vnus ē introitus oibus ad vitā/ꝛ silis exit⁹. pmā poꝛtā igressus ē iesus/ex vgie nascēs. alteri poꝛte. s. moꝛtis appꝛopinq̄uit moꝛtalē gerēs nāꝫ: q: moꝛtalis qlꝫ pꝛopiquus ē moꝛti. Sap. vj. Sū qdē ꝛ ego moꝛtalis hō silis oibus ex gn̄e terreno. Jn poꝛta vo moꝛtꝭ fuit xp̄s/qsi trāsiuit ex ꝉ mūdo ad pꝛeꝫ: in q̄ poꝛta triduo pmāsit. Eꝫe. xl. Ecce vir cuius erat spēs q̄si spēs eris/ꝛ funiculus lineus in manu eius. Stabat antē in poꝛta. Stās xp̄s ī poꝛta moꝛtis hūit eris spēꝫ/q: sonuit pdicatio moꝛtis eius in oēꝫ terrā: es. n. sonoꝛosuꝫ ē: ipse hūit in ope moꝛtis funiculū lineū/q: ꝑ moꝛtis obediētiā demonē alligauit: ꝛ rursus moꝛtis ope scriptuꝛaꝫ ipleuit. Un̄ calamus q̄ scribiꝰ erat in manu eius: q calamus iō mēsure dꝰ/q: ē: ergo xp̄s/q: moꝛtalis/iō appꝛopinq̄uit poꝛte moꝛtis: obediēs vo vsqꝫ ad moꝛtē fuit ī poꝛta/sꝫ resurgēs poꝛtā moꝛtis egressus ē. ❡ Deīn cū dic. (Ecce defūct⁹) poʳ moꝛtui occursus: vbi q̄tuoꝛ tāgit. p° qdē moꝛtui expoꝛtatōeꝫ. (Ecce d fūct⁹.) Sic dꝛ moꝛtu⁹ qlꝫ/q: vite pnat⁹ sit officijs: nlli. n. officē. i. pdesse pt. (Efferebaꝰ.) De ciuitate ꝑ poꝛtā exᵃ tumulād⁹: mos. n. fuit antiq̄ꝝ nō ītra/sꝫ exᵃ menia ciuitatis sepelire moꝛtuos: vn̄ sic' vsu ꝛ vite offō/ꝛ sic ēt hitatōe ꝛ loco eēnt a viuētibus sepati. Eccl. ix. Moꝛtui nō hn̄t pteꝫ in ꝉ sclo / neqꝫ in ope

Ciuitates due vna celi altera mundi.

Ciuitatis mūdāe due pōte natiuitatꝭ ꝛ moꝛtis.

Status huma-ni gn̄is allegori ce p istū defun-ctum as signat.

qd sub sole gerit. ¶ Juxta sensū3 al legoricū p⁹ notādū/q2 d̄fūctus iste hūani gn̄is statū p⁹ pctm̄ d̄signat: hō.n.p̄ trāsgressiōis merito d̄fun ct⁹.i.vite p̄uat⁹ officijs ꝛ morte dā-natus ē.Sic nāq3 dcm̄ ē sibi.Jn q̄-cūq3 die cōederis ex eo/ morte mo-rieris.Jtē p portā mortis a mūdo isto hō ip̄e ad aliū scil statū deduci tur:qd vtiq3 nō fuisset si nō peccas-set.nā vt dic̄ Gre.iiij.li.mor.Si p̄m⁹ hō i padiso posit⁹ seruasset obediē tiā ꝯditoris/ad celeste angl'oꝝ ꝯsor tiū/q̄nq3 sine morte carnis trāsisset: tc̄.n. mūd⁹ iste portā natiuis ꝛ vite/ s3,n portā hūisset mort3:q2 nl'ls dā nād⁹/s3 soli electi nati fuissēt: vt idē i eodē dicit.Et q2 electi absq3 morte media trāsissent ad vitā angelicā:iō mūd⁹ nō hūisset portā mort3. Nūc vō q2 oēs digni morte īgredimur natiuis portā:o3 vt exeam⁹ a mūdo p portā mort3.ps.Quis ē hō/ q vi-uit ꝛ nō videbit mortē.Jtē s3 gl.ad portā mortis q̄ttuor elemēta hoīe3 mortalē deferūt:aut.n. morit ꝯsū-ptōe hūidi/qd ꝛ effic̄ terra: aut ina lescēte frigore/qd ē ab aq̄.aut pesti lēte hūido/qd ē i aere:aut exustiōe caloris/qd p ignē.Jtē in porta mor tis duo sibi inuicē mortui occurre rūt:xp̄s/videl3/ꝛ hō. Si in porta.i. in morte stās xp̄s mortui hoīs nūc aīa3/aliq̄n ēt corpus suscitabit.Jo. xi.Qui credit in me/ēt si mortuus fuerit viuet.Sicq3 stās xp̄s in por-ta mortis sine occidit mortē hoīs/ꝛ eū totū suscitauit.O magnū pieta-tis opus/mors mortua tūc est/q̄n ī ligno mortua vita fuit.Ose.13.Ero mors tua o mors dicit dn̄s. ¶ Jte3 tāgit huius defūcti ꝯditionē(filius vnic⁹ mr̄is sue)morituri ꝛ mortui hoīs nr̄ nā mortal' ē/ī q̄ ꝯcipimur/ ꝛ ex q̄ nascimur:nā de mr̄e oiu3 vi uentiū eua dr Ecc̄.xxv.Oēs per ip-sa3 morimur:hui⁹ vō mr̄is hō vni cus filius est:q2 vnicū est gen⁹ hu-manū s̄m spēm idiuisibile3/nec ex nā humana pdeūt diuersa hoīnm gn̄a.Sic̄ ex nā angelica pueniūt.9. angeloꝝ ordines Esa lj.vnū vocaui eū ꝛ bn̄dixi ꝛ multiplicaui eum:ad hoc aūt vnū genus masculus ꝛ fe mina ptinēt/q nō distiguūt/s3 filíes sūt spē.Sic̄ dr de muliere. Gen̄.ij. Faciam⁹ ei adiutoriū sil'e sibi:ideo vtriusq3 nomē est Adā qd īterp̄tat hō.vt dr Gen̄.v.q2 tam vir/q̄3 mu-lier vnū sūt gen⁹ hoīs.Jtē tāgit hu ius mr̄is desolationē.(Et h̄ vidua erat.)marit⁹ humane nāe rōnalis est sp̄us/iter q̄s morale sit mr̄imo niū:vt dicit Aug.sup illud Jo.4.va de voca virū tuū.Sed hūc rōnale3 sp̄m malignus sp̄us occidit: ptra hēdo ad pctī ꝯsensu3/q solus ꝯsen-sus mors aīe ē:iō dr pcm̄ mortale. Sap.1.Jnuidia diaboli mors ītroi nit in orbē terraꝝ: iō dr Jo.8.q ab initio diabol⁹ fuit hōicida.vn̄ ꝯfis ē vt nā hūana p̄uata rōnis facultate vidua fit.Tren̄.1. fcā ē q̄si vidua dn̄a gētiū. q̄propter veste lugubri vtamur ꝛ cessent gaudia mūdi.er-go nā hūana orbata ē ꝛ viduata:or bat qdē morte carnis:viduat vero morte sp̄us. Jtē tāgit h⁹ vidue ꝯso latōe3.(Et turba citat3 multa cū il la)ꝯpatiēs viduitati ꝛ orbitati ei⁹: ꝛ ad lr̄a3 piū ē assistē merētibus ꝛ d̄solatis.Ecc̄.7.Mortuo ne p̄hibe-as gr̄a3/nec desis plorātib⁹ in ꝯso-latōe/ꝛ cū lugētibus ābula.S3 alle gorice mortalē nā3 multa ciuitatis mūdane turba cōitat:oēs/v3/nati hoīes q q̄tidie tēdūt ad mortē.ij. Reg.xiiij.oēs morimur: ꝛ q̄si aq̄ di labimur sup terrā q nō reuertunt: bn̄ dic̄ morimur i p̄nti/q2 nr̄3 viuē 4

mori ē: q̃ttidie .n. ad mortē tēdim⁹. vñ Sene. Quottidie/igt/morimur/ ⁊ quottidie demit aliq̃ ps vite nr̃e. ¶ Deīn cū dic̄. (Quā cū vidisset.) po^r cōpassiōis aīus: vbi tria tāgūt p̄^m ē ↄ̄sideratōis aspcū;. (Quā. cū vidisset dñs.) frequētius lucas xp̄s appellat dn̄m ceteris: euāgelistis: ⁊ ī his p̄cipue locis ī qb⁹ hūanitatis bñficia ē dictur⁹: nec dubiū qn de/ solatā hūanā nāʒ xp̄s itentōe aspe xerit. Treñ. j. vid dñe ⁊ ↄ̄sidera: qm̄ fcā sū vilis. Eʒe. xvj. trāsiēs p te vidi te ↄculcari. Jtē tāgit mi̅atōis mo tus (mīa mot⁹ sup eā.) ip̄e ī nā dei mi̅ef hoīb⁹ sine motu passiōis. Sʒ qꝛ fcūs hō venit ī ciuitatē nap m. i. pticeps nr̄e mutabilitatis ē: iō mo tu mi̅atōis passus ē. Sʒ allegorice f̄r nr̄aʒ mortalitatē sic mi̅t⁹ ē/vt as sumef eā sibi fcūs mortal̄ qd qꝛ ex cedit oē meritū ⁊ oēʒ facultatē nāe iō sup eā mi̅t⁹ ē. i. excessit mīa me ritū nr̄ʒ ⁊ facultatē. p̄s. mīa tua ma gna sup me. Jtē tāgif ↄ̄solatōis affa tus. (Dix̄ illi noli flē) qꝛ nō mors carnis/sʒ culpa cā mortis plāgēda ⁊ fletib⁹ diluēda ē: iō ait scriptura. sup mortuū modicū plora. Sʒ sup hoīʒ fatuitates oib⁹ dieb⁹ plāgēdū ē. Et ad lr̄aʒ ↄ̄sidōʒ qꝛ dñs h⁹i vidue lachrymis ꝓuocatus ei⁹ filiū suscita uit: qꝛ vt ait Chryso. sup Mattheū. ipse dñs q m̄ros aīos filioꝝ mise ratōe iplenit/facili⁹ exaudit m̄rnū affcm̄: nā ⁊ btm̄ Aug. suscitauit a morte sp̄ūs pie m̄ris ei⁹ lachrymis exoratus de q̄ di ꝙ Augustinū quē carne p̄us peperat mūdo/charitatꝫ viscerib⁹ postmōʒ multo semine la chrymaꝝ gēuit xp̄o: d cui⁹ lachry. mis qdā magn⁹ ꝓnūciauit ep̄s. d. fie ri ñ p̄t vt fili⁹ istaꝝ lachrymaꝝ peat. ¶ Sermo secūdus qnte ferie post quartam dominicaʒ in quadrage sima ⁊ in ordine. 149.

Scdo cū dr̄. (Et accessit.) po^r defuncti resuscitatio: circa quā tria facit. p̄o. n. ponit opantis ptātē 2° exp̄mit miraculi v̄itatē (⁊ resedit.) 3° addit bñficij largitatē. (⁊ dedit illū.) ptātē vere xp̄i in p̄ª p te q̄ ad q̃ttuor ↄditōes figiat. p̄°. n. tāgit eius accessuʒ (⁊ accessit.) Qui venit in carnē mortalis ad nr̄as mi serias ⁊ ifirmitates expimēto acces sit/esuriē/fatigatōeʒ/tristitiā/ ⁊ me tū/atqꝫ dolorē passus. Aug. super psalmū. 63. Accessit hō xp̄s ad ipsa iudeoꝝ cōsilia/qꝛ eo ꝙ ↄ̄sulebāt im pie/xp̄s volūtarie accessit vt fieret: passus ē teneri hō: nō. n. teneref ni si hō/aut videref nisi hō. Accessit ḡ ad oēs illas passiones q̄ ī illo nihil valerēt nisi eēt hō. Sed si ille nō eēt hō / nō liberaref homo. Jtē tangit loculi tactū. (⁊ tetigit loculū.) locu lus diminutiue dr̄ locus in q̄ mor tuus iacet. mortuo. n. puus locus sufficit/cui viuenti late domus ⁊ alta nō sufficiebāt pallatia. De ale xandro magno in loculo iacente ait qdā phs. Quē totus mundus heri nō capiebat/puua hodie ↄtinet vrna. Uñ Juuena. de eo in satyris ait. Unus leneo iuueni nō sufficit orbis. Sed mors sola fatef q̃ꝫtula sunt hoīm corpa: naʒ sarcophago paruo ↄtentus est. ¶ Sed allegori ce loculus ligneus in quo mortu⁹ efferf/lignū scie bōi ⁊ mali figiat: in cuius esu hō eiectus de paradi so ad mortis ꝑuenit portam. Sed xp̄s tetigit loculi lignū/ qñ crucis penā substinuit. Crux. n. illa fuit ei loculus/cui⁹ tact⁹ fuit pene crucis sensus: h⁹ itaqꝫ ligni tactu/ q mor tu⁹ erat in ligno reuixit: vt vñ ex li gno mors oriebaf/inde vita resur geret: hoc. n. opus nr̄e salutis exige

bat ordo/vt inde xp̄s afferret mede
laʒ/vñ leserat hostis.Sicut ⁊ a mu
liere culpa mortis/⁊ a muliere pro
cessit vite pncipiū.Itē tāgit portito
ruʒ statū.(Hi aūt q portabāt stete-
rūt.)Cū xp̄s sensit mortis penā/ste
tit clemētoꝝ ipugnatio/qb⁹hō labi
tur in mortē.Nā multa corpa sctō-
rū mortis ei⁹merito/cū eo surrexe-
rūt imortalia/vt credit veri⁹: ⁊ ali-
quādo totū surget humanū gen⁹:
tūc vero stabit i eternū terra/ ⁊ vn
da fluēs pmanebit/⁊ mollis nō flu
et aer/nec ignis ꝯsumet vitales hu
mores.Itē tāgit xp̄i pceptū:nā xp̄s
vocat ⁊ mādat:vocat qdē adolescē
tē.(Et ait adolescēs.)In adolescen
tia plena hoī primo adest facultas
peccādi/pcm̄ fugiēdi.Et qr primus
hō conditus est liber/vt ad bonū.⁊
malū facultatē hērēt:iō adolescens
dr̄ Eccli.15.Añ hoīeʒ vita ⁊ mors ⁊
bonū ⁊ maluʒ qđ sibi placuerit da-

Adole-scentia hʒ planā facultatem, operādi.

3 bit ei.Sed diabolus statim a prīci
pio aggressus est hūc adolescētēʒ.
Geñ.4.Dixit Lamech.Occidi virū
in vuln⁹ meū / ⁊ adolescētē in liuo-
rem meū.Lamech.pcussus vel per
cutiēs interpretat: h̄ est diabolus
quē ad eternā penā de⁹ pcussit:ip-
se vero pcussus hoīem pcussit vul-
nere ꝯcupiscētie/⁊ liuore iuidie: qr
inuidia diaboli mors itrouit i or-
bē terraꝝ. Et qr vt dr̄ Prouer.22.
Adolescēs iuxta viā suā ēt cū senue
rit nō recedet ab ea:iō pctm̄ qđ in
adolescētia gen⁹hūanū cepit/ vsqʒ
in finē multiplicat. Geñ.8. Sēsus
⁊ cogitatio humani cordis in ma-
lū pna sunt ab adolescētia sua. qđ
designat cor hoīs in sinistra pte po
situ/qđ semp inclinat ad praua. Et
attēde qr frustra nos mortales vo
cam⁹ mortuū. Sʒ xp̄s vita/cui oīa
viuūt vocat ea q̄ nō sunt/sicut ea q̄
sunt:iō cū effectu vocat⁹mortu⁹q̄si
ex somno excitat⁹ surrexit. Joan.5.
Oēs q in monumētis sunt audiēt
vocē filij dī/⁊ q audierit viuēt. Uñ
in voce angli xp̄i.s.q est magni cōsi
lij angelus vocatū totū resurget in
nouissimo gen⁹hūanū:vocato aūt
adolescēti xp̄s iperat dicēs.(tibi di
co surge.)pmo dixit pcepta qb⁹sur
git aīa:i fine aūt secli dabit pceptū
vt exurgāt corpa.Ephe.5.Surge q 4
dormis/ ⁊ exurge a mortuis/⁊ illu-
minabit te xp̄s.¶Deide cum dicit.
(Et resedit)tāgit resurrectiōis veri
tas quātū ad duo.p⁹ quātū ad mo
tū(⁊ resedit).i.surgēs sedit in locu
lo:qđ vtiqʒ est inditū ve viuentis:
mortu.n.viuū a nō viuēte distīgnit
(q erat mortu⁹.)qr.n.xp̄s īperaue
rat.(Surge)iō q iacebat mortuus
resedit viu⁹.Itē eādē vitatē probat
quātū ad loqlā.(Et cepit loq.)⁊ for
te loqla ei⁹ fuit grāꝝ actio/ qr mor-
tuus erat vite reddit⁹.Et ad nouis-
simā dn̄i vocē surget gen⁹ hūanū/
⁊ residebit absqʒ variatiōe nāe.Ele
cti āt ēt in pace eternitatis stabili-
ent/⁊ loquētur laudes magnificas
p glia resurrectōis.ps. Exltatiōes
dī i gutture eoꝝ.Gre.8.li.mo. In il
la/ingt/eterna pria cū iustoꝝ mēs i
exltatiōe rapit/ligua i cātu laudis
leuat.¶Deide ponit largitas mu-
neris xp̄i(⁊ dedit illū mr̄i sue) non
reqsiuit xp̄s pciū p suscitato iuue-
ne/qn poti⁹vt eēt plēa grā resusci-
tatū mr̄i ꝯtulit:illū qdē dedit mr̄i/
quē ei⁹pietate motus suscitauerat.
Et allegorice notādū qr suscitatuʒ i
nouissimo gen⁹ hūanū pme dispo-
sitiōi.s.imortalitati nāe xp̄s restitu-
et/vt imortali nē imortalē ⁊ nō po-
tētē mori restituat hoīeʒ. Ecclia.4.
Uidi cūctos viuētes q ambulabāt
sub sole cū adolescēte scđo:pm⁹ado

lescēs/ sȝ mortu⁹/ fuit adā/ quē secū
dus adolescēs xp̄s suscitabat/ z cū-
ctos ex eo gēitos i fine secli vite re-
stituet: nūc sub sole/ sȝ tūc sup solē
ambulantes zc̄.

Sermo.3.qnte ferie post q̄rtā
dn̄icā in xlme z in ordine.150.

Ecce defunct⁹ efferebatur filius
vnic⁹ mr̄is sue. Nō q tres
mortuos xp̄s legit suscitasse.s.puel
lā i domo p̄ris.Mat.9. Adolescētē
in porta ciuitatis h̄ loco: Lazarū in
monumēto lapidis.Jo.11.4⁹ aūt
mortu⁹ sibi qdē inotuit.Mt.8. Nō
tn̄ suscitauit eū/ sȝ nūciātī sibi dix.di
mitte mortuos sepelire mortuos su
os. Et f̄ȝ moralē ītelligētiā mors aīe
pcm̄ ē. Jac.j. Pcm̄ cū ꝯsumatū fue
rit/ gn̄at mortē/ tres aūt mortui q̄s
suscitauit dn̄s/ tres designāt ḡdus
i pcīs/ qb⁹ aīa morit.z f̄ȝ Bedā mor
tua. Puella i domo figt pcm̄ in cor
de ppositū. Trefi.1. Domi mors
filiis ē. Adolescēs in porta designat
pctm̄ ope ppetratū. Lazar⁹ mortu⁹
in mōumēto mōstrat pcm̄ frequē-
tatiōe ꝯsuetū. Prim⁹ āt gradus pcī
q̄ttuor h̄ȝ pcessus: vt dic̄ Gre.4.li.
mo. Nā q̄ttuor modis pcm̄ ppetra
tur i corde.s.suggestiōe/ dlectatiōe/
ꝯsensu defensionis excusatione: fit
aūt suggestio p aduersariū/ delecta
tio p carnē/ ꝯsensus p sp̄m/ q dele
ctatiōe carnis ifirmat⁹/ a ppa recti
tudine iclinat: defensiōis āt auda-
cia ex elatiōe pcedit: qd tacite enim
mēs male pposuit excusare cōat/
aut nō eē culpā/ q ꝯsensuȝ delecta
tio extorsit/ aut sine ope solā cogita
tionē p̄uā cl'pā eē suꝑbe defendēs:
hos āt pcessus culpe latētis in cor
de significat mortua puella in do-
mo/ q̄ f̄ȝ lucā moriebat: f̄ȝ marcuȝ
erat i extremis: f̄m mattheū mor-
tua erat z tumltu vallabat turba-
rū. Morit qdē veneno suggestiōis:
laborat vo in extremis resolutione
delectatiōis. Est aūt mortua ꝯsensu
rōnis. Sȝ tumult⁹ supuenit ꝯfuse
excusatiōis. Jtē f̄ȝ Bedā adolescēs
in porta mortu⁹/ significat pcōrē su
uȝ pcm̄ iā nō cubiculo cordis regē
teȝ: sȝ īditio/ aut locutiōis/ aut opa-
tiōis/ q̄si p hostia ciuitatis aliis p-
palāt: porta.n.q̄ effert mortu⁹ ali-
qs ex sensib⁹ corpis ē. Qui.n.semi-
nat iter frēs discordiā/ z q loqt ini-
qtatē i excelso/ aut certe mēdacia p
fert/ p oris portā extrahit mortu⁹.
Qui āt viderit mlierē ad ꝯcupiscē
dū eā p ocłoꝝ portā suā mortis īdi
cia p fert. Qui vo fablis z obscenis
carminib⁹ ac ēt detractiōib⁹ libēter
aures accōmodat/ has sibi mortis
efficit portas. Et q aliena rapit ma-
nus sibi sunt ianua mortis. Et quo
modocūq mēbris z sensib⁹ qs pec
cat/ īde mortu⁹ educit. Hiere.9. Jn-
gressa est mors p fenestras nr̄as/ i-
gressa est dom⁹ nr̄as/ disꝑdere paru
los deforis/ z iuuenes de plateis.
Jtē q̄ttuor sunt q de domo cor-
dis ad portā opis deferūt pcōrē. p
mus delator ē assiduitas cogitatio
nis: difficile nāq est qn aliq̄n nō p
rūpat i op⁹ qd mēs assidue cogitat.
Sic hō pt abscōdē ignē i sinū suuȝ
vt nō cōburāt vestimēta ei⁹/ ita pt
prauas cogitatiōes in corde hr̄e: z
nō pcedere in op⁹: vt di Prouer.6.
Esa.59. Oua aspidū erūpūt. Aspi-
des sūt demōes/ q̄ꝝ oua sūt venena
ti ꝯcept⁹ mentis: q aliq̄n erūpūt ad
op⁹. Scd̄s delator ē ptās opis: q.n.
qs vult efficit q̄n pt Eccli.47. Jncli
nasti femora tua mlierib⁹ q ptātē
hūisti i tuo corpe. Terti⁹ portitor ē
pluralitas assimilatiōis: cū eni q
aliqd desiderat/ societas pluriuȝ si-
bi filiū ad op⁹ puocat. Quart⁹ por

[Left margin notes:]
1 Mor-tuos tres xp̄s su-scitauit
Puel-la in do mo ado lescēs i porta Lazar⁹ in mo-numen to.

[Right margin note:]
Pctōr a q̄ttuor d domo cordis ad por-tā operi fertur.

ritoꝛ eſt eſtimata leuitas vnice operationis: pſuadet enim mēti voluptas imaginata: qꝛ nō magnū qd/ aut graue malū ē/ ſi ſemel tm̄ prūpat in opꝰ. ¶ Jtē ei cuiꝰ iā pcm̄ ad poꝛtā delatū eſt opis timēdū eſt/ ne ad ſepulturā poꝛtef. Eſt aūt pcōris ſepultura ꝯſuetudo pcī: q̄ quaſi aggere/ aut lapide p̄mit eū/ ne ſurgere poſſit ēt volēs. Un̄ Grego. 4. li. mo. Cū culpa in vſuʒ venerit/ ei iā animus ēt ſi appetat debilꝰ reſiſtit.

Pcm̄ in ope ꝑpetratū a q̄ttuoꝛ ducif ad ꝯſuetudinem.

¶ Quattuoꝛ vō baiulis pctm̄ ope ꝑpetratū ad ꝯſuetudinē ducif. Primus ē expta voluptas. Augu. 4. li. ꝯfe. Ex volūtate puerſa facta eſt libido: ⁊ dū libidini ſeruif/ facta ē cōſuetudo: ⁊ dū ꝯſuetudini nō reſiſtitur facta eſt neceſſitas. 2ꝰ baiulus ē ſecura ipunitas. Eccle. 8. Qꝛ nō cito pferf ꝯ̄ malos ſnīa/ abſqʒ vllo timoꝛe filij hoīum ꝑpetrāt mala. 3ꝰ baiulus eſt oblata cōmoditas: iō dr̄ Gen. 19. Noli reſpicere poſt tergū tuū/ nec ſtes in oī circa regiōe. Eccle. 19. Auerte faciē tuā a muliere cōpta: ⁊ cū ſaltatrice ne aſſiduꝰ ſis. 4ꝰ baiulus ad ꝯſuetudinē ducens pcī comiſſi eſt venie facilitas. Glo. ſup Gen. Facilitas venie p̄ſtat icētiuuʒ delinquēdi.

Mr̄ huiꝰ defūcti eſt eccleſia.

¶ Jtē huiꝰ pctōris mr̄/ vt̄ eccl̄ia/ vel gr̄a dei eſt/ q̄ i xp̄o genuit eū: q vnicꝰ iō dr̄/ qꝛ tm̄ ꝓ eo ſollicitaf/ quaſi vnicꝰ eēt. Uidua vō eſt iſta mr̄/ qꝛ ſpōſus eiꝰ xp̄s occiſus
3 fuit/ lʒ viuat. Jtē loculus in q̄ pcōꝛ talibꝰ baiulāf ad ꝯſuetudinē niſi xp̄s obuiet differf ē male ſecura deſperati pcōꝛis ꝯſcīa/ cui xp̄s obuiat in poꝛta/ cum īpedimēta pcīs obijcit ne pficiāf. Gen. 20. Tenui te ne peccares in me. de h̄. Aug. Sic impedimētis oībꝰ expediri timebā quēadmodū īpediri timēdū eſt. Jtē loculū xp̄s tāgit/ cū peccātis ꝯſcīētiā futuri iudicij foꝛmidine pcutit: accedit vō xp̄s/ cū ſui notitiā pctōꝛi tribuit/ ⁊ bn̄ficia p̄ſtita memoꝛat. Jtē tūc cedūt ⁊ ſiſtūt voluptas/ cōmoditas/ ipūitas p̄ſūpta vēie facilitas/ nec iteraf pcm̄/ ſʒ deſiſtit eiꝰ aſſiduitas. Jtē audit pcōꝛ xp̄i p̄cepta dn̄tiʒ: pniāʒ agite: ⁊ ſurgit ꝯtritꝰ/ loqturqʒ ꝯfitēdo pcā. Sicqʒ matri gr̄e reſtituif a qua peccādo ſeparatꝰ fuit. Jtē oīa hic facit xp̄s nō peccātiʒ merito/ ſʒ aſpectu gr̄e/ ⁊ pietatis ſue/ q nō ex opibꝰ iuſtitie q̄ fecimꝰ nos/ ſʒ ſm ſuā miſericoꝛdiā ſaluos nos fecit. Jtē in monumēto lazarꝰ ſignificat pcōꝛē male ꝯſuetudinis ſepultū/ q ēt fetet: qꝛ vt dicit Beda. Peſſima noxios actꝰ ſolet fama comitari. Et qꝛ dei filꝰ aīas ſuſcitat ſiue ꝑpoſito pctō/ ſiue ꝑpetrato/ ſiue ēt ꝯſueto pcō moꝛtue ſunt: iō tres moꝛtuos tres gradus iſtos pcī ſignificātes legif ſuſcitaſſe. ¶ Sʒ aduertēdū f͛ʒ btm̄ Gre. 4. li. mo. ꝙ tres gradus iſti pcī diſtiguunf ēt i pcō ope ꝑpetrato. Nā vt dic̄. pcm̄ in ope q̄ttuoꝛ modis agif p̄us. n. latēs cl'pa agif: poſtmodū ēt añ oculos hoīuʒ ſine ꝯfuſiōe agif: de hīc in ꝯſuetudinē ducif: ad extremū vō vel falſe ſpei ſeductiōibꝰ vel obſtinatiōe miſere deſperatiōis enutrif: p̄mū gradū pcī occulti ſigat moꝛtua puella ī domo. 2ᵐ gradū deſignat adole- 4
ſcēs moꝛtuꝰ ⁊ ex̄ domū poꝛtatꝰ i poꝛta. 3ᵐ deſignat lazarꝰ in monumēto fetēs q̄tū ſigat moꝛtuꝰ quē xp̄s ſuſcitare ꝯtēpſit/ dicēs dimitte moꝛtuos ſepelire moꝛtuos ſuos qn̄qʒ. n. vſqʒ ad h̄ deducif: pſenerās i pcī cōſuetudine ꝙ ſpet ſe ꝓ pcīs a dō nō pūiri: cuiꝰ pcm̄/ ſi fauo͛iaꝰ hoīuʒ nutriaf: aut alliciēdo blādi ētis vt ſiat: aut defēdēdo qd̄ fcm̄ ē: tūc moꝛtui ſepeliūt moꝛtuū: qꝛ pcōꝛes duʒ

Nō de moꝛtuo quem xp̄s ſuſcitare ꝯtēpſit.

fuerēt peccātib⁹ agē securitatis cul-
pas/obruūt/ꝛ spē aliqñ resurgendi
tollūt/ꝛ ꝯtēptū īducūt resipiscēdi.
ps. Laudat pcōr ī desiderijs suis/ ꝛ
iniqu⁹ bñdicit ꝯ qḋ ait salon ī Pro
uer. j. Fili mi si te lactauerīt pcōres/
ne agescas eis: ꝛ qr vt dič Gre. icess-
santer crescit cłpa fauorib⁹ enutri-
ta: iō q̄rtus iste pcessus pcī difficile
emēdat. Uñ q̄rtū istū mortuū xp̄s
resuscitare omisit. Sȝ tñ vt dič Be-
da: lȝ nō ī corpe in mēte tñ ēt tales
aliqñ x^b^ miraclose suscitat. ¶ Rur
sus f3 Gre. p tres mortuos suscita
tos a xp̄o eos q aut cogitatiōis/aut
locutiōis/aut opatiōis crimīe mor
tui sī ītelligē possum⁹: nā puella in
domo ē pcm̄ ī cogitatiōe: adolescēs
ī porta ē malū v̄bū in ore. Lazar⁹ ī
monumēto ē pcm̄ in ope. Jtē ꝯcu
piscētia ocłoꝝ ꝯcupīa carnis/ꝛ sup
bia vite: qb⁹ totū morit gen⁹ hūanū
p hos tres pñt ītelligi. Nā puella ī
domo est cupiditas auaritie: adole-
scēs cu⁹ etas a carne molestat: vt dī
Gen. 39. ē p luxuriā mortu⁹. Sȝ tu
mulat⁹ lazar⁹ ē vitio supbie oppres-
sus q̄rt⁹ āt mortu⁹ īpenitētē signifi
cat quē nō resuscitat xp̄s. Luč. 13.
Nisi pniaȝ egeritꝫ. oēs sil' pibitꝫ. Jtē
oē pcm̄ aut ex igrātia/aut ex passio
ne/siue ī firmitate/aut electione ē:
dič Gre. Qui peccat ex ignorātia si
gnificat p puellā in domo: nā puel
laris etas delinqt ex ignorātia. Sȝ
huic etati succedit adolescētia q̄ sī
ē ignorās: tñ īpetu passionū effert
ex̄ id qḋ nouit agēdū: iō adolescēs
in porta ē peccās ex īfirmitate paſ
siōis. Huic āt q̄rta succedit etas. s.
iuuēt⁹: q̄ iā valet reprimē passiōes
ꝓ si nō fac a pposito ꝛ ex electione
peccat: h̄ tal' q̄si lazar⁹ pctī pposito
ꝛ hītu sepelit. ¶ Quart⁹ vō mortu
us ē senex/ꝛ significat pseuerātē in
pcō/quē raro suscitat dn̄s Esa. 65.

Puer mortuus. Sȝ cētū annoꝝ eta
te/vel pseuerātia pcī morit: ꝛ pctōr
cētū annoꝝ maledictus erit ꝛč.

¶ Sermo. 4. qnte ferie post q̄rtam
dn̄icā in xl^ma^ ꝛ in ordine. 151.

Resedit q erat mortu⁹. ꝛ cepit lo
q) Bernardus sup cātica ser
mone. 15. Pcm̄/iqt/qḋ mors aīe ē/ 1
nec cōpūctiōis mihi sensuȝ/nec cō
fessiōis reliq̄rat vocē: ꝛ mortu⁹ erā.
Uñ. 4. Re. 4. De mortuo puro dī:
ꝓ nō erat ei vox/nȝ sensus: venit ḡ
helise⁹ de⁹ me⁹ q pcā dimittit/ꝛ vtrū
ꝗ r̄stituit: ꝛ dixit aīe mee: salus tua
ego suȝ. Sētit īfusa salus/ꝛ bñficiū
nō tacet. Jnt⁹ sensus foris vox. Jta-
ꝗ cōpūgor ꝛ ꝯfiteor. quātū ad p^m^.
(Qui erat mortu⁹ r̄sedit) qr sensus
in eo repat⁹ ē. quātū ad 2^m^. (Cepit
loq.) Sȝ q̄uo id xp̄s effecerit audia
mus le^r^. iiij. Re. iiij. Qḋ helise⁹ īcur
uauit se sr̄ mortuū pueꝝ / ꝛ posuit
ocłos suos sup oclos ei⁹/ꝛ. os suū
sup os ei⁹/ꝛ man⁹ suas sup manus
eius: ꝛ calefacta ē caro pueri/ ꝛ osci
tauit. i. inspirauit sup pueꝝ septies:
vel f3 lr̄aȝ oscitauit puer septies: qr
ore apto septies respirauit ꝛ apuit
ocłos: sicq3 viuū pueꝝ mr̄i sue tra-
didit helise⁹. Oīs qdē pcōr puer est
sensu/ꝛ adolescēs ꝯcupiscētijs/ quē
xp̄s suscitatur⁹: pmo qdē īcuruauit
se sup eū: cui⁹ incuruatio tria bñfi-
cia nobis collata significat. Quoꝝ Jncur-
pmū ē ei⁹ īcarnatio: nā ad cadauer uatio
nr̄e mortalitatꝫ accedēs dī fili⁹/ver xp̄i sup
bū īmēsuȝ vt se carni modice coap d̄functū
taret/q̄si curuatū ē. Sič dič Esa. ver adole-
bum abreuiatū faciet dn̄s. Alterū scentem
bñficiū ē nr̄ī cōpassio. rigorē. n. ꝛ re tria bñfi
ctitudinē iustitie flexit ad cōpassio- cia nob̄
nē mie. Hest. 15. cōuertit dn̄s spm̄ cōtulit.
regis ī māsuetudinē. 3^m^ bñfitiū ē
p nob̄ ītercessio: moritur⁹. n. pcidit
sup faciē suā ītercedēs p nobis ad
piem/petēs vt sua morte iraȝ eius

placaret/ꝛ nobis vitã acquireret. Itẽ oculos suos lucidiores sole posuit super oculos nr̃os rõnales / vt excludat cecitatẽ/vt tribuat claritatẽ/vt aperiat eos ad intuendã vitatẽ. ps. Bñdicã dñm qui tribuit mihi intellectũ:c⁹ intellectus duo oculi sunt/fides/ꝛ prudentia:vt noverimus quid credendũ/ꝛ quid agẽdũ. Itẽ os suũ ponit super os nr̃m / vt nos sibi reconciliaret:qđ desiderauit qui dixit. Osculeť me osculo oris sui:os ẽt dei sacra scriptura est/ per quã nobis loquiť/ qđ ori nr̃o apposuit/cũ scripturã docuit / ꝛ diuinoꝝ eloquioꝝ nos fecit locutores:vt siquis loquiť / quasi sermones dei loquať. Item manus suas cruci affixas nr̃is apposuit manib⁹ prebens boni opis exemplũ/simul ꝛ adiutoriũ. Itẽ inspirauit septies sup pueꝝ/qꝛ septiformi scĩ spũs grã nos purificauit:vt dicit. Greg. i creatione quidẽ inspirauit in faciẽ hoĩs spiraculũ vite ꝛ fcũs est in aĩam viuentẽ:in recreatione vo inspirauit in mentẽ hoĩs/vt fieret in spm̃ viuificantẽ. Itẽ calefacta ẽ caro pueri: qꝛ calorẽ vitalẽ sui amoris nobis imisit sensitiuũ: ẽt nr̃ã carnalẽ sui desiderio ad se traxit virtute eiusdem caloris. ps. Sitiuit in te aĩa mea q̃ multiplr̃ tibi caro mea. Itẽ aperuit hõ pcõr oculos / vt tantoꝝ recognosceret largitatẽ bñficioꝝ/ vñ seipsũ aduerteret/vt metueret infernalia supplicia / ꝛ amaret superna premia. Item oscitauit puer septies Ber. super cantica. s. 16. Iste/ inq̃t/ oscitationes. 7. experimenta sunt suscitati hoĩs a morte pcĩ/ qua sensu ꝛ voce priuatus erat:non eniꝫ erat vox/neqꝫ sensus:haꝝ aũt. 7. oscitationũ q̃tuor sũt indicia redditi sensus/tres relique sunt expimẽta sermonis:rõne primi resedit q̃dã mortuus. Rõne scđi cepit loqui. p⁸ quattuor ad sensuꝫ cõpunctionis/ tres alie ad sonũ ꝯfessionis ptinet. nam redditur sensus aĩe mortue/si quadruplici se sentit cõpunctione morderi. s. pudore/dolore/timore/labore: p⁸ deniqꝫ oscitatio est pudor. Cogita deũ factorẽ libeꝝ/piem/bñficum/ largũ/qui te produxit ad eẽ qui te amauit vnice/qui tibi tanta prestitit grate/ꝛ pudeat te/ neqꝫ fcõri amorem/neqꝫ pr̃i honorem/neqꝫ largitori grãs exoluisse. Sed pietu listi factori facturã/ pr̃i genituram/ bñfico reddidisti mala pro bonis. i. Esdre. Deus meus ꝯfundor. 2⁸ oscitatio est dolor de tot culpis cõmissis:de tot bonis obmissis:q̃ maiori parte ꝛ meliori portione vite tu seruiuisti diabolo/ꝛ bestialiter vixisti. ps. Circundederũt me gemitus mortis/dolores inferni circundederunt:hic assumas pro pcĩs tuis inferni dolores/ne ipsos sentias in futuro. 3⁸ oscitatio est timor mortis imminentis/iudicij venientis/gehẽne exurẽtis. vñ Ber. paueo/inquit/gehẽnam/paueo iudicis vultũ/ ipsis quoqꝫ tremẽdũ angelis ꝛ ptãtib⁹. Contremisco ab ira potentis: a facie furoris eius:a fragore ruentis mundi:a ꝯfractione electoꝝ:a ptãte valida:a verbo aspero:a voce archangeli ꝛ tube. Contremisco a dẽtibus bestie infernalis:a ventre inferi a rugiẽtibus preparatis ad escã: horreo vermen rodentẽ:ignẽ torrẽtẽ/fumũ ꝛ vaporem ꝛ sulfur ꝛ spm̃ procellaꝝ:horreo tenebras exteriores. Quis ḡ dabit capiti meo aq̃ꝫ/ ꝛ oculis meis fonteꝫ lachrymaꝝ/vt preueniã fletum fletibus/ꝛ stridorẽ dentium/ꝛ manuum ac pedum dura vincula/ꝛ pondus cathenarum

prementium/stringentiuȝ/pꝛentiū/ nec ꝯsumentium. 4ª oscitatio est labor emēdationis ꝛ correctionis vite: labor et pcōr pristinā ꝯsuetudinē vincere tētationibus resistere: nouā vitā icipere: offensas remittere: inimicos diligere: aliena restituer: propria tribuere: aduersa paciēter sustinere: sine labore.n. iteriore ista non fiunt/qꝛ regnū celoꝝ vim patitur/ꝛ violenti.i.qui sibi ipsis violentiā inferunt/rapiūt illud. ps. Laboraui in gemitu meo. Istis quattuor cōpunctionibus si oscitauerit pcōr proculdubio spūalis vite sensuȝ hȝ. ¶ Sequunt tres oscitationes ad exteriorē vocis sonum ptinentes. Quaꝝ pª est pcōꝝ ꝯfessio. ps. Dixi ꝯfitebor aduersum me iniustitiam meā dño/ꝛ tu remisisti impietatem pcī mei. Sȝ ne sit oscitatio.i. pcōꝝ ꝯfessio ficta: oȝ ꝯfessioni humilitatē simplicē ꝛ fidelitatē adesse: humilis quidem sit ꝯfessio/ nō qualis eorum qui se iactant de pcīs/qui peccatū suuȝ quasi sodoma predicauerunt/qui glorian cū malefecerint/ ꝛ exultāt in rebus pessimis. Alij vero ficta humilitate se pcōres ꝯfitentur/vt humiles reputent. Sicut in vitis pꝛuȝ iuuenis quidā fortis ꝛ robustus cupiens ex humilitate laudari/btō Antonio dicebat se maximū esse pcōꝝ/nȝ dignū vita. Et cuȝ expectaret ab ipso audire/iustus in pnº accusator est sui: audiuit/vt ope manuū/ꝛ laboribus domaret iuuētutē: qui indignatus ēt vultu monstrauit sui aī cōmotionē: ad quem Antonius. Superba/inqt/erat tua humilitas/qui humilia nō es passus pcepta: hinc pȝ p tua laude teipsum accusasse: nēpe si alius tibi illa obiecisset/latenȝ supbia ꝓrupissȝ exterius. Itē oȝ ꝯfessioni adesse simplicitatem/non excusandi intentionem/non leuigando opationē/non alieno culpā obumbrare suasu: qꝛ pᵐ non ꝯfessio/sed defensio est. Alterum est ingratitudinis: quo minor.n. estimat culpa/eo minuit grā indulgentis. 3ᵐ ēt noua culpa est/ dū alteriꝰ culpa ꝓponit. Item opȝ ꝯfessioni fidelitateȝ adesse/vt ꝯfitearis in spe/de indulgentia penitꝰ nō diffidens: qꝛ ꝯ Caym: maior inquit/ est iniquitas/q̄ȝ vt veniam merear ꝛ Iudas desperans de venia / laqo se suspendit. Sȝ Dauid dicens fideliter peccaui/ꝯsecutus est veniam: ꝛ Petrū plangentem p trina negatiōe dñs aspexit. 2ª oscitatio ad vocē ptinens est diuinoꝝ bñficioꝝ laudatio/dum quis deū laudat/non p exterioribus tm̄ bonis receptis / sȝ qꝛ diu expectatus est a deo vt peniteret: aliqñ ad pniam ꝯuersus ꝛ a pcīs absolutus est. ps. Laudationē dñi loquet os meuȝ/ ꝛ bñdicat oīs caro noī scō eius. 3ª oscitatio ad vocē pertinens est deuota oīo p remissione preteritaꝝ/ꝛ cautela futuraꝝ culpaꝝ: p euasione inferni/ꝛ p adeptione celi. Ecc. 39. aperuit os suum in oīone/ꝛ pro delictis suis dꝫ precabit. Itaqꝫ si ꝯfitearis pcā. Si laudes bñficia. Si postulas subsidia oscitasti: ꝛ viuentis vocis beneficium recepisti.

¶ Sermo. 5. quinte ferie pꝰ quartā dñicam in xlᵐª ꝛ in ordine. 152.

Tertio cū dī. (Accepit aūt oēs) ponitur magnificatio scī operis: circa quā tria tangit. pº. s. timoris excessum. (Accepit aūt oēs timor) viso miraculo timor accessit: timori fides. Rursꝰ fidei timor successit: vbi aduertenduȝ qꝛ quattuor sunt timores bñites ordinē ad fidē: vnus precessit nouam fidē/ꝛ est sīu

por miraculoꝝ per quē disponitur animus ad credēdū magnitudinē diuine ꝟtutis/de quo Exo.14.timuit pp̄ls dn̄m ꝛ crediderūt dn̄o:iō apd grecos deus dr̄ theos.quasi timēdus/qꝛ diuinitatis fidē timor adduxit.vñ ait poeta.p[b] in orbe deos fecit timor.Et alius qdē dixit.finxere deos trepidātia corda. Cōceptā ꝟo fidē tres sequunꝰ timores:pmus ē seruilis/q pp gehēnā declinat a malo:vt dr̄.Prouer.15.ꝛ ē effcūs fidei informis:alter ē initialis/ptim pp gehēnā declinās a malo/ptim amore iustitie faciens bonū/ꝛ ē fidei formate p charitatē/sꝫ impfectā.3ꝰ timor est filial:solꝰ dei reuerē[a] omittens malū/ꝛ faciēs bonū/qui ē effectus fidei pfecta charitate formate: vnius cuiusqꝫ āt istoꝝ timoꝝ pt eē fides statim imediata cā.Sed tñ vt plimū pn[m] sapie ē timor seruilis/pꝰ quē dū minuiꝰ cupiditas fit initialis/ꝛ tandē filialis.De hijs aūt tribus timoribus q sunt effctūs fidei nō itendit euā[ta] hoc loco/sꝫ de pᵒ q ē admiratio/vel stupor pueniēs ex magnitudine in ꝯsueti miraculi:vñ animus disponiꝰ ad credēdū.Et iō ait.(Accepit āt oēs timor)nō.n.oīs timor accepit timentes/sed stupor tm̄/q est excessus timoris/q̄si absorbens ex admiratiōe.Itē tāgit fidei effcm̄.(Et magnificabāt).i.magnū credebāt/vel magnū pdicabāt.(Deum)qꝛ fecit magna i suscitatione adolescētis:maiora efficit in iustificatione mentis:de qbꝰ.Jo.14.maiora hoꝝ facietis:vbi Aug.magis est iustificare aīas/q̄ꝫ creare celū ꝛ terrā:maxima ꝟo facturꝰ ē deꝰ i glificatione totius hoīs.ij.pe.j.maxima ꝛ pciosa nob pmissa donauit/vt efficiamur diuine ꝯsortes nāe/q talia credit deum i sua fide magnificat.Ecc.

Timores tres sequunꝰ cōceptā fidem.

43.qs magnificabit eū sic ē ab initio.ps.Magnificate dn̄ꝫ mecū/ꝛ exaltemus nomē eiꝰ inidipꝫ:vbi ꝯfiderādū q eodē ope xp̄s suscitauit adolescētē i corpe: nos ꝟo suscitat i corde.Itē cū dic̄.(Dicētes) tāgit laudis diē pfectū:ꝛ h ē rectꝰ ordo i cōuersione credētiū/vt pᵒ fit donū timoris/cui succedat fides cordis/q̄ p dilectionē opaꝰ:de hinc ꝟo fit ꝯfessio oris.ps.Credidi pp qd locutus sū.duo aūt sūt q̄ turba ꝯfiteꝰ.pᵒ q dē pphie magnitudinē.(qꝛ ppha) eū ꝯfiteꝰ eē:de q̄ Deut.17.pphaꝫ de gēte tua/ꝛ de frībus tuis suscitabit tibi dn̄s deus tuꝰ ipm:q ppha iō dr̄/qꝛ occulta sine/dia nouit:futura pdixit:mira fecit.(Magnꝰ) auctate diuitatis.Luc.j.hic erit magnꝰ ꝛ filiꝰ altissimi vocabiꝰ:magnꝰ ēt ꝟitate ſmonis/atqꝫ magnꝰ ptāte opis.Luc.24.Qui fuit ppha potēs i ope ꝛ ſmone corā dō ꝛ oī pplo.(Surrexit)ceteroꝝ hoīm ortꝰ occasus est.Sꝫ dei filiꝰ nascēdo ascēdit/qꝛ altā ꝟtutū pfecit:iō ipsius ortū Esaias describēs ait.flos de radice yesse ascēdit.(In nob).i.carnis ꝟitatē/ꝛ ſm vite societatē.Baruch.3.h ē deꝰ nr̄/ꝛ nō extimabiꝰ alius ad ipm:pꝰ h i terris visus ē/ꝛ cū hoībꝰ ꝯuersatus ē.2ᵒ turba ꝯfiteꝰ gr̄e latitudinē(Et qꝛ deꝰ)icarnatus(visitauit)q̄si medicꝰ e gr̄a/ꝛ spōsus viduā.ꝛ pᵒ qdē visitauit semꝰ icarnatꝰ:q̄tidie āt visitat corda nr̄a missꝰ.(plebē suā) q̄ aliqn̄ pci merito n̄ fuā/nūc gr̄e dono plebs eiꝰ dr̄.vt ait apls.q̄ pcōres q sꝫ plebs dia[11] patiaꝰ corda sua visitari pnie remedijs/vt fiāt plebs diuinā fit ꝛmissio pcōꝝ pviscera mīe dei nr̄i/i qbꝰ visitauit nos oriēs ex alto:qd cū sem̄ fuerit/ꝛnos ꝯfessiōis dicamꝰ laudē.bn̄dcūs dn̄s ds isrl̄/qꝛ visitauit ꝛ fecit redēptionē plebis sue.

¶ Feria.vj.post.iiij.dñicam in.xl. Scđm Joãnē. Cap.xj.

In illo tpe. Erat quidã languens Lazar⁹ a bethania: de castello marie ⁊ marthe sororꝫ eius. Maria aũt erat: que vnxit dñm vnguento, ⁊ extersit pedes eius capillis suis cuius frater Lazarus infirmabatur. Miserunt ğ sorores eius ad eũ, dicentes. Dñe, ecce quē amas infirmatur. Audiens aũt iesus, dixit eis. Infirmitas hec, non est ad mortē, sed pro glīa dei, vt glorificeť filius dei per eaꝫ. Diligebat aũt iesus marthã, ⁊ sororem eius mariam, ⁊ lazarum. Ut ğ audiuit qꝛ infirmabať: tunc quidē mansit in eodē loco duobus dieb⁹. Deinde post hec, dixit discipulis suis. Eamus in iudeaꝫ iterꝫ. Dĩit ei discipuli. Rabbi, nunc querebãt te iudei lapidare, ⁊ iterum vadis illuc? Rñdit iesus. Nõne duodecī hore sunt diei? Siquis ambulauerit in die, nõ offendit: qꝛ luceꝫ h⁹ mundi videt. Si auteꝫ ambulauerit in nocte: offendit: qꝛ lux non est in eo. Hec ait: post hec dicit eis. Lazarus amicus nr̄ dormit: sed vado, vt a somno excitē euꝫ. Dixerũt ergo discipuli eius. Dñe, si dormit, saluus erit. Dixerat aũt iesus de morte eius: illi aũt putauerũt, qꝛ de dormitione somni diceret. Tunc ğ dixit eis iesus manifeste. Lazarus mortuus est: ⁊ gaudeo propter vos: vt credatis: quoniam non erã ibi. Sed eamus ad eum. Dixit ergo thomas, qui dicitur didymus, ad condiscipulos. Eamus ⁊ nos, ⁊ moriamur cũ eo. Uenit itaqꝫ iesus, ⁊ inuenit eũ q̃ttuor dies iã in monumento habentē. Erat autē bethania iuxta hierosolymã, quasi stadijs qndeciꝫ. Multi aũt ex iudeis venerant ad marthã ⁊ mariã, vt ꝯsolarentur eas de fratre suo. Martha ergo vt audiuit, qꝛ iesus venit, occurrit illi: maria auteꝫ domi sedebat: dixit ergo martha ad iesuꝫ. Dñe, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus: sed ⁊ nunc scio, quia quecunqꝫ poposceris a deo: dabit tibi deus. Dicit illi iesus. Resurget frater tu⁹. Dicit ei martha. Scio, qꝛ re

surget in resurrectiõe, in nouissimo die. Dicit ei iesus. Ego suz resurrectio z vita: q credit in me, ẽt si mortuꝰ fuerit, viuet. Et oĩs q viuit, z credit in me, nõ morieẽ in eternũ. Credis hoc? Ait illi. Utiqʒ dñe. Ego credidi, qꝛ tu es xp̃s filius dei viui: q in hunc mundũ venisti. Et cũ hec dixisset, abijt, z vocauit mariaz sororẽ suã silentio, dicẽs. Magister adest, z vocat te. Illa aũt vt audiuit: surrexit cito, z venit ad eũ. Nõdũ eniʒ venerat iesus in castellum: sed erat adhuc in loco illo vbi occurrerat ei martha. Judei ergo q erãt cũ ea in domo, z ꝯsolabanẽ eã: cũ vidissent mariã, qꝛ cito surrexit z exijt: secuti sunt eã, dicẽtes. Qꝛ vadit ad monumẽtũ: vt ploret ibi. Maria ergo cũ venisset vbi erat iesus: videñs eũ cecidit ad pedes eius, z dixit ei. Dñe, si fuisses hic: nõ esset mortuus frater meus. Jesus ergo vt vidit eã plorãtẽ, z iudeos q venerãt cũ ea plorãtes: ifremuit spũ, z turbauit semetip̃m, z dixit. Ubi posuistis eũ? Dicunt ei. Dñe, veni, z vide. Et lachrymatus est iesus. Dixerũt ergo iudei. Ecce quomõ amabat eũ. Quidã aũt ex ipsis dixerũt. Nõ poterat hic, qui apuit oculos ceci nati, facere, vt z hic nõ moreref? Jesus ergo rursũ fremẽs i semetipso, venit ad monumẽtuʒ. Erat aũt spelũca: z lapis sup positus erat ei. Ait iesus. Tollite lapidẽ. Dicit ei martha soror eiꝰ, qui mortuꝰ fuerat. Dñe, iã fetet: q̃triduanꝰ.n.ẽ. Dicit ei iesus. Nõne dixi tibi qm̃ si credideris, videbis gliaʒ dei? Tulerũt ergo lapidẽ. Jesus aũt eleuatis oculis sursuʒ, dixit. Pater, grãs ago tibi, qm̃ audisti me. Ego aũt sciebã, qꝛ semp me audis: sed pp pplm qui circũstat dixi, vt credant, qꝛ tu me misisti. Hec cũ dixisset: voce magna clamauit. Lazare, veni foras. Et statiʒ pdijt, q fuerat mortuus: ligatus manus z pedes istitis: z facies illius sudario erat ligata. Dicit eis iesus. Soluite eum, z finite abire. Multi ergo ex iudeis, q venerãt ad mariã z marthaz, z viderant que fecit iesus: crediderunt in eum.

¶ Sermo primus. 6. ferie post q̄rtã dñicã in xlma ꝛ in ordine. 153.

1 Rat q̄dam languens Lazarus a bethania de castello marie ꝛ marthe sororꝫ eius.) Jo. xi. Hodie agitur. 27. mãsio cuius nomen est mons galgad. i. mons annunciatus / vel mons expeditus siue mons cõcisus / aut mons attinctus. Dñs deniqꝫ hõ t̄ra humilis est ꝛ cãpestris: xp̄s vo sublimis terra q̄si mons est. Mons certe altus diuinitate / altus humanitate / altus gradu pietate: q̄ sup mortuũ Lazarũ lamẽtatus est. Hic vo mons primus q̄dẽ p prophetas / postea p archangelũ nũciatus est in incarnatiõe. Expeditus fuit et i operatiõe: dixit enĩ ꝛ facta est suscitatio lazari. Cõcisus. i. totus cesus fuit in passiõe / v̄bis / v̄beribus / ꝛ clauis. Sꝫ accinctus fuit v̄tute in sua scã resurrectiõe. de h̄ mõte pmisso / sꝫ exhibito nob̄ / agit p̄ns euãm: ipsius celsitudinẽ ꝛ v̄tutẽ in suscitatiõe Lazari mãifestãs. Et diuidit istud euãm in tres ptes. q̄ꝛ pa ponit insinuationẽ necẽitatis. 2a ꝯfessionẽ ptãtis. (Dixit ergo Marta ad iesũ). 3a operationẽ v̄tutis (iesus ergo vt vidit eã plorantẽ). pa diuidit in tres ptes q̄ pº ponit insinuatio lãguorꝭ. Jn 2a nũciatio mortis. (h̄ ait: ꝛ post h̄ dixit). Jn 3a tumulatio corpis (venit itaqꝫ iesus). Rursus pa in q̄ttuor ptes diuidit. Nã pmo ponit lãguẽtis ꝯditionẽ. 2º. medici inuitatiõeꝫ (miserũt ergo sorores eius). 3º aduẽtus xp̄i dilationẽ. (vt aũt audiuit). 4º veniendi collocutionẽ (deinde post h̄ dixit.) Jn pma vo pte. v. tãgit. pº. s. languorẽ corpis. (Erat quidã languens) languor corpis q̄nqꝫ est vigor mentis. ij. Cor. xij. Cũ aũt infirmor / tunc fortior sum. Jtẽ tãgit vocabulũ nois. (Lazarus) q adiutus a dño interpretat. Et conuenit nomen rei / q̄ ab inferis mortis iuuit eum dñs. ps. nisi q̄ dñs adiuuisset me paulominus hitasset in inferno aĩa mea. Jtẽ tangit locũ origis. (a bethania.) que interpretat domus obedientie: domus obediẽtie fuit paradisus: vñ inobediẽs eiectus lãguet hõ: hanc vo bethaniã dicit esse castellũ (a castello) sic dñr munitiões q̄ militũ castra sunt. Jtẽ tãgit gradũ sanguinis (Marie ꝛ marthe) erat illud castrũ: ergo erãt iste dñe castellane: nobiles q̄dẽ gñe / sꝫ fide ꝛ deuotiõe nobiliores. (sororꝫ eius.) ergo ẽt languẽs Lazarus generosus erat ꝛ potens. Jteꝫ ne quis erraret in ista Maria / cũ fuerit multe: huius nois tangit deuotio opis. (Maria aũt erat que vnxit dñꝫ vnguento / ꝛ extersit pedes eius capillis suis.) hoc scdm fuit in domo phisei. Luc. vij. vbi peccatrix pedes tm̃ xp̄i vnxit ꝛ t̄sit: postea scã iusta caput vnxit ꝛ pedes. Mat. 27. ꝛ Joan. xij. Sꝫ tñ Joan. hoc loco põt loqui vel de pma vnctione rememorãdo / vel de s̄a anticipando. (Cuius frater Lazarus infirmabat) quẽ sororis pnocatus obsequijs / saluator sollicite curare debuerat. ¶ Nõ q̄ duos Lazaros legimus. vnũ. Luc. xvj. mẽdicũ ꝛ abiectũ / alterũ h̄ loco diuitẽ ꝛ curatũ: vtrũqꝫ tñ nouimus languentẽ: vtrũqꝫ moriẽtẽ. Et q̄ Lazarus interpretat adiutus: iõ p duos Lazaros / duo adiutoria d̄r: vel duos status hoium quos adiuuat deus intelligimus. Nã adiuuat deus iustificando a pctis: ꝛ adiuuat cooperando in virtutibus. pp pmũ Esa. xlix. ꝛ ij. Cor. 6. tẽpore placito exau

Mãsio. 27 mõs galgad.

Xp̄s est altus mons.

Adiuuat deus duos status hoiꝫ.

dini te/ꝛ in die salutꝫ adiuui te: pp. 2m. Esa. 41. Ego dñs apprehendẽs manũ tuã ad cooperandũ ne timeas/ qꝛ ego adiuui te/ vel qꝛ nec velle nec posse bonũ sufficimus: iõ adiuuat deus vt velimus/ ꝛ adiuuat vt possimus bonuꝫ. Propter pmum. Ro. ix. nõ est volentis/ neqꝫ currentis / sꝫ totũ est miserentis dei: qꝛ vt dr̃. ij. Cor. iij. nõ sumus sufficientes cogitare aliqd ex nobis: sꝫ sufficientia nr̃a ex deo est. pp. 2m. Ro. 7. velle mihi adiacet/ pficere aũt inuenio. Sꝫ vt dr̃ Ro. viij. ipse spũs adiuuat infirmitatẽ nr̃am. Et pp hec duo simul adiutoria dicit aplˀs Phil. ij. Deus operat̃ in nobis ꝛ velle ꝛ pficere p bona volũtate: nihil adiuuat deus malũ vincere/ ꝛ adiuuat bonũ attingere. Propter. pmuꝫ. j. Machab. 3. qũo poterimus resistere/ nisi tu adiuues nos. pp. 2m. j. Paral. 12. pax tibi/ qꝛ dñs adiuuit te: vel adiuuat deus ne frãgamur aduersis: ꝛ adiuuat ne extollamur in prosperis: pp pmũ adiuuit pauperẽ de inopia: ꝛ iterꝫ adiutor in tribulationibus q̃ inuenerũt nos nimis pp. 2m. j. Paral. 18. dr̃ de dd prosperato in rebꝰ bellicis ꝙ adiuuit eũ deus in cunctis ad que pre-rit: vel qꝛ adiuuat deꝰ ne labamur ĩ culpã finalr: ꝛ adiuuet ne damnemur ad penã eternaliter: de qbus duobus adiutorijs. Aut. ps. nisi qꝛ dñs adiuuit me/ paulominꝰ hitasset in inferno aĩa mea. Si dicebaꝫ motus est meus. i. affectus meus labit̃ ad culpã / mĩa tua dñe adiuuabat me. Sꝫ aduertendũ q̃m quidam sunt quibus nec dat̃ /nec vllũ põt a deo preberi adiutoriũ dãnatis/ videlicet/ qui extra protectionẽ dei sunt. Quibusdã vero pberi põt non tñ dat̃ adiutoriũ dei: eis videlicet/ qui diuinũ contẽnunt presidium de ipsis confidentes/ nec adiutoriuꝫ eis. s. quos de massa dãnati generis deꝰ eripe disposuit. ¶ Nota ẽt qꝛ paradisus fuit domus obedientie qꝛ in eo mansurus erat hõ obediens: sꝫ cũ per inobedientiaꝫ languit electus est inde/ qꝛ nullus ibi manet inobediens: ꝛ venit hõ languens in infirmaria vel hospitali huius mundi pleno languentiũ. Hiere. xliij. Ingressi sunt terraꝫ egypti/ qꝛ non obedierũt voci dñi: ꝛ venerũt vsqꝫ ad tãnis qd interpretat̃ os serpentis: attende cõmutationeꝫ infelicẽ non dextre excelsi/ sꝫ sinistre diaboli: nã quibus erat patria celũ/ ingressi sunt terraꝫ. Et quibus erat lucis iocunditas / ingressi sunt egyptũ p tenebras intellectus/ ꝛ angustias affectus/ ꝛ venerũt vsqꝫ ad os serpẽtis antiq: vt nisi deus adiuuet/ deuorent̃: ꝛ transglucient̃ in infernũ. Absorbet eniꝫ fluuiuꝫ humani generis/ ꝛ hꝫ fiduciam ꝙ etiaꝫ iordanis. i. baptismo regenerati fluant in os eius: ꝛ totum istud malũ accidit hoĩbus/ qꝛ non obedierunt voci dñi. Sed regressus a terra in celuꝫ/ a tenebris ad lucẽ/ ab angustijs ad cõsolationem/ a dãnatione ad salutẽ per viã obedientie Deut. 30. diligas dñm deũ tuũ atqꝫ obedias voci eius / ꝛ illi adhereas: ipse est enĩ vita tua ꝛ longitudo dierꝫ tuoꝝ vt hites in terra/ non de terrena / sed celesti in qua vident̃ bona domini pro qua iurauit dominus patribus tuis vt daret eam illi. Et hoc designatur infra cum dicitur/ ꝙ bethania vicina erat Hierosolymis quasi stadijs. xv. que sunt duo miliaria minus octaua parte. Hierosolyma enim que visio pacis dicitur / est patria

Paradisus fuit domꝰ obediẽtie.

Soli obediētes ad Hierosolymā accidūt.

celestis cui propinqua est virtus obedientie: qꝛ soli obedientes illuc accedunt. Sed tamē a patria distamus adhuc dū viuimus. xv. stadijs. i. xv. cursibus virtutum: quorum quinqꝫ ad se / quinqꝫ alijs ad proximum / quinqꝫ reliquis currit homo in deum: ad se quidez recurrit homo per stadium penitentie primo penitendo de culpis preteritis. Secundo per stadiū cautele cauendo de futuris. Tertio p stadiū paciētie in aduersis. Quarto p stadiū hūilitatꝭ in prosperis. Quinto p stadiū ꝯtinētie in voluptatibꝰ. Itē currit hō ad proximi vtilitatē primo qdē subleuādo īdigētē. Scdo docendo nesciētē. Tertio ꝯsolando tristē. 4° regēdo errātē. Quinto diligēdo p̄sequētē. Itē currit hō in deū primo qdē fide credēdo. Scdo spē erigendo. Tertio charitate inherēdo. 4° sine qbus p̄ns vita nō agit / quottidie culpas plāgēdo. Quīto fortiter perseuerando. vltra vo ista nō restat nisi visio pacis eterne. ¶ Rursus. xv. stadia / vnū pfectū / alterꝫ in ꝯpletū miliare ꝯstituūt: pfectū miliare ad actiuā q̄ hic pficit pertinet: sꝫ ꝯtēplatiua q̄ nō est p p̄nti perfecta: nō hꝫ miliare īcōpletū / qꝛ ex parte cognoscimus: cui octaua ps iō deficit / qꝛ gloria resurrectionis quā designat octaua in vita ista mortali nō attingit. ¶ Deinde cū dicit. (Miserūt ergo) ponit īsinuatio lāguorꝭ. Circa qd tria facit. primo. n. p sorores infirmitas nūciat. 2° p medicū languoris cā indicat (audiēs aūt iesus) 3° affectus medici ꝯmēdat (diligebat aūt iesus). In prima scdo tāgit. primo. s. missū nūctiū. (Miserūt ergo sorores eiꝰ ad eū). absēns erat xp̄s a iudea in q̄ erat bethania / qꝛ voluerāt eū iudei p̄dicātē apprehēdere / z iuerat trāsiordanē in locū vbi fuerat primū Joānes baptizās / q locus ēt bethsayda dr̄. Jo. j. due. n. bethame sunt: vna trāsiordanē / altera citra. Sꝫ fꝫ Chry. illa trāsiordanē corrupte bethama dr̄: vocat. n. bethara. i. domꝰ aquaꝝ: huc ergo miserūt sorores Lazari nūctiū p xp̄o vt veniēs ipsas a tristitia / z illū ab egritudine liberaret. Itē tāgit nūctiātis elogiū. (dicentes dn̄e) potētialr: z vide qꝛ plus solito Joānes xp̄m dn̄m dic. (Ecce) p̄ntialr tpe isto (quē amas) misericorditer / z potiꝰ amorꝭ q̄ noīs: apposuerūt titulū vt magis prouocarēt saluatorē (īfirmat) corpalr: nec dn̄t / veni z sana: amāti. n. satis erat dicere quē amas īfirmat q̄si dicāt: si digneris veni z sana. ¶ Deinde cū dicit (audiēs aūt). Cā nūciati lāguoris aperit a medico: vbi duo tāgit. primo eni remouet vnā q̄ putabat causam lāguoris / dicēs: īfirmitatē nō esse mortalē (audiēs aūt iesus dixit eis) . i. misit eis dicendo. (Infirmitas hec nō est ad mortē). i. nō est finis īfirmitatis mors. Itez dicit ipam infirmitatez esse diuine glie mām. (Sꝫ p glia dei). Et hoc dictuꝫ suū magis declarat / dicēs. (vt glificet). i. gliosius credatur / z dicat (filius dei) q vtiqꝫ deus est / p cuius gloria. i. ad cuius gliam est hec īfirmitas ordināda (per eam). Ecce quez primo dixerat deū / nunc dicit filiuꝫ dei glorificādum: qꝛ deus erat verbum: ꝯtra īsipiētes qui dixerunt filium dei nō esse deum. ps. dixit insipiens in corde suo non est deus. ¶ Deinde medici cōmēdatur affectus. (Diligebat autē iesus Martham) suā hospitissam. (Et sorores eius Mariam). humiliter sibi obsequiosam. (z Lazarum). vel sororuꝫ merito / vel magis ppria vtute.

Per quīdecim stadijs a p̄ria distamꝰ

3

hic vo spes erat sanitatis recupan de: nā periclitat egrotus/ si medico sit exosus: sed medici dilectio salutis est adeptio. ¶ Nota q̄ tres sunt quos diligit xp̄s. s. actiuos/ cōtemplatiuos/ & peccatores. Si eniz peccatores non diligeret. p̄ eis carnē nō assumpsisset/ nec ipsis pctā remitteret/ q̄r multitudinē sola charitas opit: tn̄ pctōres nō ipenitentes/ sz penitētes diligit/ q̄s Lazarus a deo adiutus signat. de qb⁹ Sap. x. dissimulas pctā hoīz pp̄ pniaz: diligis. n. oīa que fecisti dn̄e: & eius dē. xiiij. & eniz si peccauerim⁹ tui sumus sciētes magnitudinē tuam. Jtē penitētis sorores psūt itelligi: lz nō sit ad p̄positū: actiua & cōtēplatiua vita. de p̄a Gen. 12. dic obsecro q̄ soror mea sis/ & viuat aīa mea ob grām tui. De scda puer. vij. Dic sapiētie soror mea es. Et q̄ sūt sorores penitētis/ sūt vxores Jacob iā iustificati/ & cō vitia luctātis: actiua p̄ Marthā/ cōtēplatiua vo p̄ Mariā itellr: nā vita actiua irritat/ nō Marthe/ q̄ iterp̄tat irritās sr̄ Luc. x. turbaris ergo plima: Maria vo: q̄ illuminata iterp̄tat/ ad cōtēplationē ptinet. Uel alr & melius. due sorores pctōris penitere cupientis sūt rep̄hensio aīosa: h̄ Martha ē puocās & irritās. Altera est oīo lachrymosa q̄ p̄ Mariā amaraz intellr: & cū hec duo sup pctōrez inigilauerint/ spes ē salutis. Sic Martha & maria de salute lazari frīs erāt sollicite/ culpā exprobrātes: iaz fetet: & cū lachrymis orātes: dn̄e/ si fuisses hic frater meus nō fuisset mortuus. Jtē cōtēplatiuā & actiuā vitā diligit deus. De cōtēplatiua cnī sr̄ Sap. vij. Neminē diligit ds/ nisi eū q cū sapia habitat: q̄ vo actiuā diligat p̄z Jo. xiiij. siqs diligit me sermonē meū seruabit/ & pr̄ meus diliget eū. ¶ Sed circa dilectionē di ad nos tria sūt aduertenda. p̄mū/ videlz/ quales dilexerit 2^m^ q̄tū dilexerit. 3^m^ vero qn̄ dilexerit. dilexit q̄dē infirmos iniustos & pctōres. Ro. v. Cōmendat ds charitatē suā i nobis: qm̄ cū adhuc pctōres essemus/ xp̄s p̄ nobis mortu⁹ est. Un̄ Aug. sup Jo. hēbat deus erga nos charitatē: & cū inimicitias exercebamus aduersus eū opando iniqtatem: & dū oderat nos s̄m pctā: amabat s̄m q̄ opus eius eram⁹. p̄inde miro & diuio mō ēt qn̄ nos odiebat diligebat: amabat eniz qd̄ fecerat ipse: oderat vero qd̄ nos feceramus. 2° aduertendū q̄tū nos dilexerit. Ro. 8. tm̄ nos dilexit ds/ q̄ ēt p̄prio filio suo nō pepcit/ sed p̄ nobis oībus tradidit illuz: & vt dicit Aug. hec mors vnigeniti ē nobis pignus & testimoniū dilectionis eius: vn̄ Amb. lib. de vita beata. Cōsidera/ ingt/ affectū pīuū quātū in eo pietatis ē: q̄si moriturı filij suscepit piculū: quasi orbat⁹. hausit dolorē/ ne tibi periret fruct⁹ redēptiōis. 3° cōsiderādū qn̄ nos dilexerit: d h̄ Aug. sup Joānē. Nō. n. ex q̄ ei recōciliati sum⁹ p̄ mortē filij sui cepit nos diligē ds/ sz an̄ mūduz p̄nsq̄ȝ oīo aliqd eēmus dilexit nos/ vt cū ei⁹ vnigenito nos ēt essemus filij ei⁹. Si. n. an̄ mortē vnigeniti nō dilexisset nos/ eū p̄ nob̄ nō tradidisset in mortē. ¶ Sz his obijcit qd̄ ait ap̄ls Rom. v. Cū inimici eēm⁹ deo/ p̄ mortē filij ei⁹ recōciliati sum⁹. Solo s̄m Aug. Nō sic itelligēdū ē nos eē recōciliatos i morte xp̄i: q̄si tūc icipet amare q̄s oderat/ sicut recōciliat inimicus inimico/ vt deinde sint amici. Sz itelligēdū est q̄ p̄us diligēti deo/ postea re

Tres sūt q̄s ds diligit.

4

Dilectio dī ad nos.

Dubiū Solo

Dubiū Solo

cōciliati sum⁹ cū q̄ pp pctm̄ habebamus inimicitias. ¶ Sʒ iterū occurrit qō. si nos añ diligebat/ qūo p morte xp̄i recōciliati sumus? Et r̄ndet Aug. q̄ sicut ira dei cū trāq̄llitate oīa iudicātis nihil aliud est q̄ʒ iusta vindicta: ita recōciliatio nihil aliud adest q̄ʒ absolutio a reatu pene. Et h̄ mō recōciliat̄ pr̄ filio quē tñ añ recōciliatōeʒ diligebat: nō. n. inimici eram⁹ deo pp aliquā in eo passionē exn̄tē/ sʒ queadmodū iustitie sunt inimica pctā: iō remissis pcīs tales inimicitie finiūt: vn̄ pʒ q̄ ex morte xp̄i nō ē ad nos acq̄sita amicitia noua dei: ſʒ nos cepim⁹ eū diligere. Sed iā dilectis ipsius mortis bn̄ficio remissa est culpa/ vt simus recōciliati. ¶ Augu. iiij. li. de tri. hec vo tria. s. q̄lis ⁊ q̄ʒtū/ ⁊ qñ nos dilexerit d̄s oportuit nobis ex scriptura isinuari: q̄les qdē. i. pcōres ne superbirem⁹/ ⁊ superbiētes de meritis n̄ris magis ab eo resiliremus/ ⁊ in n̄ra fortitudine deficerem⁹. Iteʒ oportuit dici q̄ʒtū nos amauerit/ ne desperaremus/ ⁊ desperātes nō auderemus erigi ad eū. Item oportuit scire qñ nos dilexerit ne mutabilē credere mus eū/ q post odiuʒ cepisset nos diligere/ sicq̄ʒ d̄ ipsi⁹ dilectōe desitura/ aut in odiū ɔuertēda dubitaremus: sʒ nō sic ē: imo inuariabil̄r diligit q̄s diligit. Diligis ḡ nos dn̄e ēt pctōres sepultos ⁊ fetidos/ ⁊ tm̄ diligis vt lachrymeris/ vt spū perturberis/ vt clames/ vt ores/ vt mo riaris. Iō valida mihi spes firmata ē vite/ q̄ sanabis egrotū/ iustificabis ipiū/ viuificabis mortuū/ educes sepultū / redolentē facies fetidū. O dn̄e iesu xp̄e. O pciū mundi. O saluator aīaꝝ: oēs sum⁹ Lazari tuū auxiliū expectātes. Sine te salnari nō possum⁹: adiuua nos d̄s salutaris n̄r/ ⁊ ppter gl̄iaʒ nōis tui dn̄e libera nos/ ⁊ ppiti⁹ esto pctis n̄ris ppter nomē tuū/ qd̄ est iesus q saluū facis ppl̄ʒ tuū a pcīs eoꝝ.

¶ Sermo. 2. sexte ferie post q̄rtaʒ dn̄icā in. xl. ⁊ in ordine. 154.

Ut at audiuit q̄ īfirmabatur ⁊c̄.) Nūc ponit̄ dilatio tribuē 1 de salutis/ ⁊ dilatōis t̄ps designat̄. (vt aūt audiuit q̄ īfirmabat̄/ tūc q̄dē māsit i eodē loco duob⁹ dieb⁹.) nō ex ɔtēptu distulit: nā p̄missum ē/ q̄ diligebat iesus marthā/ ⁊ mariā/ ⁊ Lazarū. Sed distulit tūc sanare/ vt posset postea susitare. Et nota s̄m glo. q̄ p̄mo die quo nūciatū est de lāguore Lazari mortuus est: ⁊ post̄ moratus est xp̄s trās iordanē duos dies: ecce iā tres dies mortis/ in q̄rto aūt venit xp̄s. Ubi aduertendū q̄ iustoꝝ p̄ces d̄s quadrupl̄r nō exaudit. p̄mo qñ orant p ipīs nō iustificādis: sic nō est exauditus Abrahā orās p sodomis. Gen. xviij. Nec exauditus est Samuel orās p Saule. 1. Re. xvj. Nec exaudiuit dn̄s Hieremiā p prauo pp̄lo orantē. Hier. xj. Itē nō exaudit deus iustos p se orantes ɔ̄ria saluti. vn̄ nō est exaudit⁹ Paulus petēs tolli a se carnis stimulum. ij. Cor. xij. Itē ēt in salutari petitione nō exaudiunt̄ iusti qñ exaudiri cupiunt: sed exaudit d̄s qñ exaudiendū magis viderit salutare. Et differt datū/ vt magis sit gratū: nō enī dedit abrahe filiū statiʒ cū petijt/ sed vsq̄ʒ in centesimuʒ distulit annū. Itē nō exaudiunt̄ qn̄q̄ʒ iusti eo mō q̄ se exaudiri orant. Sicut orauit moyses p salute gentiū absq̄ʒ eo q̄ fieret cecitas iudeoꝝ: ⁊ tñ plenitudo itrauit gētiū in saluteʒ reprobatis iudeis: vt̄ d̄r. Rom. xj.

Preces iustorū d̄s quadrupl̄r nō exaudit.

¶ Deinde cū dic̄. (Deide post hec) ponit allocutio xp̄i puocātis disci pulos vt redirēt in iudeā: vbi duo facit: q2 p° pōit redit⁹ sui volūtatē. 2° cāe opportunitatez. (hec ait: z p⁹h.) In pª do pte tria ponit. p°. n. tāgit puocatiuū itineris. (Deinde post hec. dixit discipulis suis: eamus i iudeā itez.) Regionē circa hier'lz a regib⁹ trib⁹ iuda gubnatā iudeā noiat: nā hier'lm ad sortē ptinebat trib⁹ beniamyn: vt dr̄ in lib. Josue. verūtñ q2 fuit sedes regū iuda/ipsa cū regiōe sua iudea fuit appellata. Huc āt p⁹us venerat xp̄s pp festūz enceniorz: vt di Jo. x. īde vo recesse rat tiore iudeoz. gl. q discessit/ īfirmitatz fuit/q redit ptātz ē. Itē tāgit reuocatiuū sceleris (dnt ei discipli. Rabbi) magr̄ (nūc). i. paucis dieb⁹ elapsis. (qrebāt iudei lapidar̄). Sic .n. legit̄ Jo. x. sustulerūt lapides iudei vt lapidarēt xp̄m/dicentē. Ego z pr̄ vnū sum⁹. (Et itez vadis illuc) Sic petrus Mat. xvj. dicētē xp̄z se occidendū icrepauit/dicēs: absit a te: nō erit tibi h. ita discipuli territi voluerūt dare ɔsiliū magr̄o ne rediret ī iudeā/vbi qrebat̄ occidi. Itē cū dic̄. (Rn̄dit iesus.) ponit̄ icrepatiuū timoris: icrepat aūt xp̄s trepidatōez discipuloz dupl'r. p° q2 iudei iaz nō sūt tales vt timeri dēant. 2° q2 nec discipli tales eē dēbāt vt vllā offēsionē pati timerēt. pp p^m. (Rn̄dit iesus. nōne. xij. hore sr̄ diei)
2 q̄si dicat. sicut variat̄ dies horis suis/ita variant̄ affectōes hoim: vn̄ illa volūtas iudeoz volētiū me lapidare mutata ē. hō. n. nūq̄z ī eodē statu pmanet. Sz lz trāseat praua volūtas/manet tñ culpe reatus. pp secūdūz dicit. (Si quis ambulat.) vbi ostēdit qui offendant̄/z q non offendant̄ aduersitatibus hoim: q enim ex rōne agūt/sicut nō offendūt iniurias īferēdo/ ita nō offendūt īpatienter illatas tollerando. Ecōtra aūt q ex rōne nō agūt/z offendūt cū agūt p iniustitiā/z dū tollerāt p īpatiētiā. Et qm̄ discipli xp̄i ex rōne cūcta faciebāt/nulla erat ī eis cā timoris. dicit ḡ. (Si qs ambulat). i. pcedit opando (in luce.) vel (in die). i. in luīe z iudicio rōnis (nō offendit̄.) p iniustitiā agendo/ nec p īpatiētiā tolerādo (q2 lucem hui⁹ mūdi.) minoris. s. mūdi hois/ videlz/c⁹ lux ē rō. (hz.) q̄z q hz offendere nō pt/q2 ei nulla nocet aduersitas/cū nulla dn̄at̄ iniqtas: nō eni ɔtristabit iustū qcqd ei acciderit. vt dr̄ puer. 12. sz ipse iustus q̄si leo ɔfidit. puer. 28. Et q supple vos discipli rōnis luce dotati estis/ī nullo poteritis offēdi: nō ḡ timēdū est ire in iudeaz: qm̄ aut iudei mutati sunt a praua volūtate: aut si in ea pmanēt/esto q psequant̄ sicut bn̄ficio lucis non estis iniusti/ ita nec eritis īpatientes. (Si aūt ambulauerit in nocte). i. in tenebris ignorātie/tales erāt iudei q xp̄z pseqbāt̄ (offēdit.) magis offēdit seip̄m iniuste psequēdo/q̄z offendit̄ alius patiēter tolerādo (q2 lux) rōnis. (nō est ī eo/) z talis hz cāz timoris/q2 tenebre nal'r sūt timide. Sap. 16. Cū sit timēda neqtia dat testimoniuz ɔdēnata: sp. n. p̄sumit seua pati pturbata pcō ɔscia. ¶ Et aduertēdū q2 fz istā expōnez xp̄s loqt̄ fz l'ralē allegoriā. Sed gl. spūalē allegoriaz īducit/dicēs xp̄m esse diem. cuius xij. hore. xij. sūt apli. Sicut aūt hore sequunt̄ diē/ita discipli xp̄m debebāt seq q̄cūqz ire volētē. dic̄ ḡ xp̄s (nōne. xij. sūt hore diei.) q̄si. d. non vos mihi detis ɔsiliū/sz vos me seq̄mini/z ī me die ābulate z nō offē

Chr̄s ē dies cuius duodecī hore apli sunt.

detis. (Siqs ābulat ī luce vel die)
in me vel ad xpm ꝛ doctrinaꝫ me/q
sūꝫ lux mūdi ꝛ dies.(nō offēdit) qꝛ
in nullo peccat (qꝛ lucē hꝰ mūdi).i.
hoīs (hꝫ) xp̄s est ista lux. Jo.8. Ego
sūꝫ lux mūdi. ꝛ eiusdeꝫ pᵒ. Erat lux
ṽa q̄ illuminat oēꝫ hoīeꝫ veniētē in
hūc mūdū. (Si aūt ābulauerit ī no
cte).i.sine xp̄o (offēdit).i.peccat (qꝛ
lux.) xp̄s. (nō ē ī eo.) p h̄ aūt ṽba ī
tendit xp̄s aīare discipulos vt nō ti
meāt redire in iudeā: ex q̄.n.se lucē
hn̄t secū/nulla eis nocebit offēsa.
¶ Deinde cū dič. (h̄ ait.) poꝛ cā reditꝰ
ī iudeā: moꝛs/vꝫ/Lazari qua pᵒ ob
scure. 2ᵒ apte xp̄s īsinuat. (tūc ḡ.di
xit eis iesus.) ī pᵃ pte tria tāgit. pᵒ
xp̄i s̄monis latētiā. (h̄ ait.) ꝯfortās
eos in picnlis. (Et post h̄ dixit illꝛ)
cām reddēs sui reditꝰ: ī q̄ duo pōit
.s. Lazari dormitōeꝫ. (Lazarꝰ amicꝰ
nr̄.) si amicꝰ deserendꝰ nō est: ꝛ cōi
amico ab oībus bn̄ficiū īpendꝛf.
(dormit.) hoībꝰ qdē mortuꝰ est/sed
mihi dormit: qꝛ tā facile a morte/si-
cut hoīes a somno excito: tāgit ēt
sui reditꝰ ītentiōeꝫ dicēs. (vade).i.
ire volo. (vt a somno).i.morte (exci
tē eū.) Jtē rn̄siōis discipuloꝝ in ad
uertētiā. (Dixerūt ḡ discipuli eius
dn̄e/si dormit) s̄ꝫ q̄ ītellexerant rn̄-
dēt. (Saluꝰ ē.) qꝛ solet eē sōnꝰ egro
tātibꝰ salutis inditiū. Jtē tāgit vtri
usqꝫ s̄monis ītelligētiā: ꝛ pᵒ qdem
qd p somnū xp̄s ītelligebat. (Dixe
rat aūt xp̄s de morte eiꝰ) cui silis ē
sōnus q umbra ꝛ silitudo mortꝫ ē.
3ᵒ ponit qd discipli ītelligebāt. (il
li ṽo putauerūt. qꝛ de dormitōe sō-
ni dr̄et.) Ex q̄ pꝫ q̄ duplex ē dormi
tio/sōni.s. ꝛ mortis: nā soporātes ꝛ
moriētes dormiūt. Et moralr̄ som-
nus duplr̄ accipiꝛ. pᵒ. signat dissi-
mulationē pctī/ꝛ desidiā penitēdi:
dormiūt.n.q se in pctis esse/aut nō

Dormitio somni duplex.

aduertūt/ aut dissimulāt: qḋ qꝛ val
de piculosuꝫ est: inducit.n. litargū:
iō ait apl's. Ro.xiij. Hora est iā nos
de somno surgere. alio mō somnus
signat ꝯtēptū mūdi/ꝛ vacationē so
li deo. Can.5. Ego dormio ꝛ cor me
um vigilat: nō q pᵒ/sed q scḋo mō
dormiūt/salui sūt. ¶ Deinde cū di-
cit. (Tūc ergo dixit eis.) ponit aper
te cā reditꝰ xp̄i. ꝛ duo facit. pᵒ.n.po
nit xp̄i aptā ītentōeꝫ. scḋo discipulo
rū prōptā asc̄ēsiōeꝫ. (dicit ḡ Tho-
mas.) Jn pᵃ pte tria dicit xp̄s. prīo
.n. Lazari mortē manifestat. (Tūc
ḡ.) nō ītelligētibꝰ dormitōeꝫ Lazari
(dix̄ eis iesus manifeste: Lazarus
mortuꝰ ē.) Jtē fidē discipuloꝝ ꝯfir
mat. (Et gaudeo pp vos.) qꝛ diligē
tibꝰ/oīa: ēt mors: coopanꝛ ī bonū.
(vt credatis.) me nil latere (qꝛ nō
erā ibi) ꝛ tn̄ (scio qꝛ mortuus est.)
gl. vt credatis/ait/nō q̄ mō incipe
rēt credere: sꝫ vt robustꝰ crederēt:
semp.n. fides eoꝝ miraculis auge-
baꝛ. Jtē ad iter īuitat. (Sꝫ eamus
ad eū.) Ex hoc innuit eū se resuscita-
turū: frustra.n. ad iam sepultū ac-
cederet/si resurrectionē nō intēde
ret. Ceteri tn̄ mortales ad mortuus
vadūt nō suscitandos/sed sociādos.
ij. Reg. 12. Nūqd potero reuocare
ad me mortuū amplius: ego ma-
gis ibo ad eū/ip̄e ṽo nō reuerteꝛ
ad me. Sꝫ xp̄s accessit ad mortuū/
ꝛ eum suo accessu reuocauit ad vi
tā. ¶ Deinde cū dicit. (dicit ḡ Tho
mas) ponit prōptus discipuloꝝ as
sensus/nō timētiū mortē a iudeis
intentatā. (dicit ergo Thomas q
dr̄ didimus).i.geminꝰ/cuꝰ duplici
tas nō fraudis/sed fidei: nō falsita
tis/sꝫ ṽitatis: nō culpe/sed virtutis
fuit: de qua puer. 31. Oēs domesti
ci eius vestiti sunt duplicibus: cu-
iusꝰ gemina ṽtus hoc loco in duo-

bus declarat. pmũ/videlz/ad mortẽ cõstãtiã dixit eni (ad discipulos eamus ꝛ nos) q̃si dicat. Nõ ipse solus vadat. Sz ꝛ nos eamus. (et) vel vt (moriamur.) Ecce q̃ꝫ bibere ꝛ quã gl'iose inuitat ad mortẽ: virt⁹ et hui⁹ apli declarat quãtũ ad amoris cõcomitãtiã (cũ illo.) nõ ipse sine nobis/nec sine ipso nos moriamur: nõ eni timẽdũ est cũ illo mori/qꝛ vadit mortuũ suscitare: huic snie ɔgruit illd virgilij. Si moritur⁹ abis rape nos in oĩa tecũ. Glo. Ecce vnz amãtiũ effect⁹/vel cũ eo viuẽ/ vel cuz eo mori. ¶ Deide cũ dic (venit itaqꝫ iesus) ponit tumultuatio funeris ꝛ vbi. 6. facit. pmo. n. tãgit saluatoris aduẽtus (venit itaqꝫ iesus) comitãtib⁹ eũ discipulis/ pp bti thome exhortationẽ: vẽit ãt vita ad mortuũ: resurrectio ad sepultũ: salus ad pditũ. Jtẽ tãgit tumulatiõis tps. (Et inuenit eũ q̃ttuor dies iã i monumẽto hñtẽ) recte monumẽtũ q mone at mẽtẽ sepulchrũ dr: vñ q̃dridua nus mortuus suscitat: manet. n. ad spẽ vite futurã. Jtẽ tãgit Bethanie situs: ꝛ hoc dupl'r. p⁹ quãtũ ad hierosolime vicinitatẽ. (Erat ãt bethania iuxta hierosolimã) h pmittit p pter id qd dicitur⁹ ẽ multos iudeorũ ab hierosolimis vẽisse Bethaniã vt ɔsolarent sorores de morte Lazari: erat. n. illis opportunitas veniẽdi pp loci vicinitatẽ. 2⁰ q̃ꝫtũ ad spacij q̃titatẽ (q̃si stadys. 15.) Est aũt stadiũ currẽtis hois spatium passuũ cẽtũ. 25. ɔtinẽs: ꝛ qꝛ miliare/mille passib⁹ ɔplet: pꝫ q stadiũ est octaua ps eius: n̄ō. 15. stadia min⁹ sunt vna octaua duob⁹ miliarib⁹. Jtẽ tãgit hũanitatꝭ affect⁹. (Mlti ãt ex iu Mariam ꝛ Martham/ vt consolãdeis venerãt.) ab hierosolimis. (ad venit eas de fratre suo) ꝛ in h erant cõmẽdandi/ qꝛ cõpatiebãt afflictꝭ/ ꝛ tristes ɔsolabãt. Eccle. 7. Mortuo nõ phibeas gr̃az/nec desis plorantib⁹ i ɔsolatiõe/ꝛ cũ lugẽtib⁹ ãbula. Jtẽ tãgit sollicitudinis occursus. (Martha g̃ vt audiuit/qꝛ iesus venit) forte ad eã misit xps nũciũ sui aduẽt⁹ (occurrit illi) extra castellũ/ in q̃ ei⁹ sollicitudo cõmẽdat: sp. n. martha sollicita ẽ. Luc. 10. martha Martha sollicita es. Jtẽ tãgit lugẽtis stat⁹. (Maria ãt domi sedebat) merẽs ꝛ lugẽs. Jn his vo duabus sororibus / martha. s. occurrẽte / ꝛ maria sedente/actiue atqꝫ ɔtẽplatiue vite designat studiũ. Actiua eni pmũ occurrit p opa mĩe/sꝫ ɔtẽplatiua/quietẽ desiderat iõ martha excipit xpm in domũ suaz dũ miseretur miseris: maria vo sedens circa pedes dñi audit verba illius.

¶ Sermo. 3. sexte ferie post quartã dñicã in xl^ma ꝛ in ordine. 155.

Venit itaqꝫ iesus ꝛ inuenit euz q̃ttuor dies iã in monumento hñtẽ.) Hic ɔsiderãda sunt quattuor primũ quo xps venerit (venit itaqꝫ iesus) scdo quẽ inuenerit (ꝛ inuenit eũ) tertio vbi inẽtũ repererit (in monumẽto) q̃rto quãto tpe distulerit. (q̃ttuor dies hñtem) venit itaqꝫ de celo salus Bethaniã/ vt esset patri obediẽs vsqꝫ ad mortem/ mortem autẽ crucis: venit autem per viaz carnis assumpte. Eius deniqꝫ via fuit carnis assumptio. Gala. 4. Misit deus filium suuz factuz ex muliere. j. Thy. 1. xps venit in hunc mundũ pccõres saluos facere. ¶ Secũdo videamus quẽ inuenerit veniẽs xps: inuenit certe per ditum hominẽ Lazaruz/videlz/peccatorem. Cuius status considere mus processum. Et primo quidem infirmatur: (vnde erat quidaz lazarus

gnēs). Item lāguorem sequit somnus: iō ait. (Lazar⁹ amicus noster dormit). Itez mors subsequit dormitionē: iō ait (Lazarus mortu⁹). Itē morti accessit sepultura. Item post sepulturā fetor inualuit. In his q̄nq3/ pcessus pcti signat. Sz q̄dridruū designat ipi⁹ diuturnitatē. pp pmū lāgnor aie passiones sunt sensibilis appetitus: vt dicit Tullius. Ira/vz/ɔcupiscētia/tristitia/timor/vana spes/ inepta letitia/ ⁊ cetera hmōi/ qb⁹ quottidie lāguorib⁹ vexamur. ps vniuersuz stratū ei⁹ vsasti in infirmitate eius: ⁊ Mat. 26. Sps qdē pmptus est/caro aūt infirma: ab his āt ifirmitatib⁹ quottidie liberari exoram⁹ cū dicimus. Sz libera nos a malo: vt si motus passionū supueniūt/ saltē nō sit ifirmitas ad mortē. Itē si nos delectet morb⁹ insurgēs/ tūc dormimus: ⁊ h somn⁹ delectatiōis noxie nō sanat sz piculosius ē egrotātib⁹: iō eis pibetur. Esa. l. Ecce vos accēdētes ignē/⁊ accincti flāmis in dolorib⁹ dormietis. ⁊ eiusdē. lxv. in sepulchris hitāt/⁊ in delubris idoloꝝ dormiūt. In sepulchris hitāt / q carnal'r viuūt mox futuri cadauera. In delubris dormiūt idoloꝝ/q fantasmatib⁹ pctōꝝ delectant. Cū talib⁹ vō diabolus dormit in secreto talami in locis humētib⁹. Itē si somnus delectationis inualuerit sequit ɔsensus/ q vtiq3 mors aie ē. iij. Re. 3. dormiēs qppe oppressit eū: qr vehementior delectatio absorbet mētis iuditiū/ ⁊ opprimit vigorē spūs: vt dic̄ Gre. iiij. lib. mor. Iō legit. iiij. Iudi. Q Sisara somnū morti sociās defecit ⁊ mortu⁹ ē: Sisara iterptat aspect⁹ equi: equinū certe hn̄t aspectū hij qbus nō est itellectus/ sz q̄si equus ⁊ mulus/ pmo aspectu sensibilium statim concupiscūt: istis dnz noxie delectant/ mors ɔsensus sociat. Itē mortis cōsensum sequit assiduitas q̄si sepl'tura. ps. Sicut vulner. ti dormientes in sepulchro. Consuetudo eni pcī est vulnus putridū qd difficile curat/ ⁊ quorundā cicatrices. Rursus putrescunt q̄ difficilius sanant. ps putruerūt ⁊ corrupte sūt cicatrices mee a facie isipiētie mee ⁊ iō pp difficultatē reuocandi eū q iam sepult⁹ est ait. ps. nunqd narrabit aliqs in sepulchro mīam tuā dn̄e? q̄si di. rar⁹ est ille q sibi asserat misertū. Itē sepulture cōsuetudis succedit fetor infamie. Esa. 14. Interfecti eoꝝ pycient: de cadaueribus eoꝝ ascendit fetor. Sz iste fetor infamie odor est corruptis hoibus/ qui vt porci fetorib⁹ delectant. Esa. iij. erit pro suaui odore fetor. ¶ Tertio aduertendū/ qr dū viuūt hoies siue sani/ siue languentes sint/ ɔtiniūt sanis hoibus/⁊ langnētes visitant a medicis. Sz ⁊ mortui vsq3 ad tumulū deferunt. Sepl'ti vō relinquunt/ nec ad eos societas vlla est /qr nō est facultatis hūane pctū tollere cōsuetudine aggrauatū: iō solus iesus inuenit in monumēto putridū cōsuetudie ⁊ fetidū p infamiā. ps educit vinctos in fortitudine. Sup eos q exasperant/ ⁊ q hitant in sepulchris. ¶ Nō vincti sūt pplexi occasionibus pcōꝝ: exasperantes vō sunt blasphemi ⁊ ingrati. Sepulti aūt sunt assueti malefacere/ quoꝝ triū qr difficilis est eductio a pcīs/ iō dei fortitudie ipsi dn̄t educi. Sz ⁊ fetentis / ipse flos odoris xp̄s bone fame respergit odore: vbi eni3 abundauit delictū/ sup abūdauit ⁊ gratia. Naz paulus de quo dixerat Ananias. Dn̄e audiui a multis de viro isto quāta ma-

la fecerit sctis tuis. q̄ñ feceret infamis: de seipso: postea dicit xp̄i bon⁹ odoꝛ sum⁹ in oī loco: ⁊ maria magdalene pus infamis/postea vnguētuz spergit sup caput dn̄i ⁊ domus īpleta est ex odoꝛe vnguēti: q2 in toto mūdo sparsus est odoꝛ dnotiōis ad xp̄m. ¶ Quarto ꝯsiderem⁹ eius diuturnitate mortis ⁊ sepulture: vtraqꝫ.n.suū hꝫ quadriduū: videamus ergo pmo q̄ sunt dies quattuoꝛ mortis/⁊ postea q̄ sunt dies q̄ttuoꝛ sepl'ture: ꝓpter pmū pmo distinguamus qui sunt dies quattuoꝛ/ q̄m q̄uo in his moriaf homo. Dies certe ꝓpter claritatē tēpꝰ est aptuz operi/ vñ rōnis ītelligētia xp̄o qua ꝓuenit humanū opus dies ē. Et est prim⁹ dies oꝛiginalis iustitie/ in quo dictū est hmōi. De oībus lignis / excepto de ligno scīe boni ⁊ mali/ comederet: de quo die Gen. 1. Factū est mane ⁊ vespē dies vn⁹.

Dies q̄ttuoꝛ mortis qui sint.

primus dies

2⁹ dies

Secūdus dies est nālis prudētie/ in quo dictū est hoī diliges dn̄ꝫ deuꝫ tuū: dn̄s de⁹ tu⁹/de⁹ vn⁹ est. Et q̄ tibi nō vis aliis ne feceris. Et aliis impēde/q̄ tibi cupis. De hoc die dī p̄mo Coꝛ. 4. Mihi ꝓ minimo est vt a vobis iudicer/ aut ab hūano die .i. hūano sensu. ¶ Tertiꝰ dies est legis mosayce/in quo data sunt p̄cepta decalogi ⁊ cerimōalia atqꝫ iuditialia p̄cepta de cui⁹ diei grauitate cōquerūtur dicentes Mat. 20. Poꝛtauim⁹ pōdus diei ⁊ est⁹.i. pōdus legis ⁊ tribulatiōis. ¶ Quartus dies est legis euāgelice/in q̄ dictū est. Si q̄s viderit mulierē ad cōcupiscēduz eā iā mechat⁹ est: ⁊ p̄hibef in eo oīs ira/oē odiū etiā inimici/⁊ oīs vīdicta: de quo Ro. 13. Nox p̄cessit/dies aut appꝛopinquauit: ⁊ sic⁹ in die hōeste ābulem⁹. Isti sunt quattuoꝛ p̄mi dies seculi. Primus qdē est lucis oꝛiginalis iustitia. Scd̄s celi ⁊ firmamēti nāl prudētie. Terti⁹ cū apuit arida sinagoge segregatꝫ aqs gētiū. Quart⁹ tp̄e euāgelii. q̄ñ ꝓduct⁹ est sol xp̄s deus nr̄: ⁊ luna facta est militātis eccl'ie: ⁊ luxerūt stelle multiplicis gratie. ¶ In quattuoꝛ diebus istis vniuersuz moꝛtuū est gen⁹ hūanū. nā ī p̄mo die gūis f'n^m Adaz moꝛtu⁹ est trāsgressiōe p̄cepti. Sicut dictū est sibi: in q̄cūqꝫ die comederis ex eo/ moꝛte morieris: nec ē possibile moꝛtificato pꝛīcipio ea q̄ ex ipsa sunt ī. moꝛtalia nasci. Et iō tāq̄ aboꝛtiui nascimur dupliciter moꝛtui.s. moꝛte carnis: ⁊ pp oꝛiginalē culpā moꝛte mētis. Sed supueniēs xp̄i sacramētū moꝛtuā viuificat aīam. Itē ꝫ die naturalis prudētie moꝛtui sunt gētiles: qui certe deuꝫ esse cognouerūt: q̄s aūt deus esset ignoꝛātes mutauerūt gl'iam incoꝛruptibilis dei/in creaturas: iō ēt hūanam institiā p̄uaricati sunt: q̄ nō oꝫ facientes. Iudic. 19. Cōsidera q̄ dies ad occasū declinioꝛ sit: q̄m vt dī Gen. 6. Multa malitia hoīnm est in terra/ ⁊ cūcta cogitatio coꝛdis intēta est ad malū omni tēpoꝛe: iō declinat dies rōnalis. Itē in tertio die legis mosayce moꝛtui sunt iudei: q2 nō potētes sine grā adiplere legeꝫ: ipsaꝫ tn̄ grāꝫ destiterūt petē. iō trāsgressi sunt legē. Jo. 7. Nonne moyses dedit vobis legē/⁊ nemo ex vobis s̄ruat legē? ¶ Itē in 4° die legis euāgelice moriunf/q̄ sacramēto/sꝫ nō voto ⁊ ope xp̄iani sunt: q̄ꝫ nomē fidele/sꝫ vita īfidelis est: q̄ cōfitenf se nosse deū/factis aūt negāt: de q̄bus ait dn̄s Mat. 7. Non oīs qui dicit mihi dn̄e dn̄e ītrabit in regnū celoꝛ/sꝫ q̄ facit volūtatē meā: ⁊ ꝯscripta sunt euāgelia vt credam⁹/

3⁹ dies

4⁹ dies

Genus humanū moꝛtuū est his q̄ttuoꝛ diebus.

z vt credētes vitā hēamus in noīe eius: moriunt tñ in die euāgelij/q̄ fi- deī sue opibus ɔtradicūt. ℂ Rur- sus sicut mors culpe in q̄ttuor ē die- bus/sic sepultura ɔsuetudinis suū habēt q̄dridnū. Durat.n.ɔsuetudo pctī/aut vno/aut duob⁹/aut trib⁹/ aut certe q̄ttuor dieb⁹: vltra vo nō ptēdit. Pmus dies est cognite vita- tis: de q̄. ps. dies diei eructat verbū q̄z successu tpis magis claret veri- tas. Scōs dies est mūdane pspri- tatis. Luc. 19. Et qdē in hac die tua q̄ ad pacē tibi. 3⁹ dies est iflicte ad- uersitatis. Hiere. xvij. Induc super eos diē afflictionis. 4⁹ dies ē neēie mortis: de q̄. Eccle. xl^mo occupatio magna data est hoīb⁹/a die exitus de vētre/vsq̄z in diē finitiōis.i.mor tis/q̄ finit z terminat vitā. ℂ In p̄- mo die sepeliunt qb⁹ est notitia bo ni z mali/z ɔtinue pdicationes au- diūt: exēplo vidēt: experimēto pci- piūt bonū esse relictis vitijs adhe- rere vtutibus. Sz tñ nō faciētes qd faciēdū esse cognoscūt/ in pmo die sepeliunt/ q̄z in notitia vitatis assi- due peccant: de quoz sepultura dr Eccle. viij. vidi ipsos sepultos/ q̄ cū adhuc viuerēt laudabant ꝑp noti tiā vitatis. Itē cū nō deserit pctūm pmo die vitatis sequit dies pspri tatis scli/quē tribuit de⁹ pctōribus vt puocatione sue largitatis erube- scāt tādiu esse in pctis: sz qdā in h die nō emēdant: de qbus Hiere. 5. Saturaui eos z mechati sūt. Et iō sepulti remanēt. 2⁹ die pspritatis. Nu. xi. in sepulchris ɔcupiscētie se- pelierūt ppl'z q̄ fragauit desiderio carniū. Osee. ix. Memphis sepeliet eos. Mēphis iterpretat os. Nā vi- tiū oris qd est/aut gula/ aut detra- ctio/aut blasphemia/aut mēdatiū/ aut periuriū/sepelit eos q̄ talibus assuescūt: os ēt est luxurie/aut aua ritie vorago/ in qbus multi sepulti sunt. Itē non correctis pmis duo- bus diebus / addueit de⁹ tertiū diē mūdane aduersitatis/ vt saltē i fla- gellis positi peccare desistant. Sed qdaz vt asini nō sentiūt verbera/ iō nō corrigunt. Hiere. ij. frustra pcussi filios vros/disciplinā nō recepe- rūt: iō in die aduersitatis remanēt sepl'ti. Hiere. xix. In tophet sepeliē- tur tophet interpretat ampla ple- na vite stultoz/vel gehēna pauoris fatui enī sunt q̄si asini isensati q̄ fla- gellis nō corrigunt: hoz pena h in cipiēs vsq̄z ad gehēnā inferni pa- uendā dilatat. Talib⁹ ɔuenit sepul tura asini. Hiere. 22. Sepl'tura asi- ni sepeliet Joachī/putrescēs z pie- ct⁹ ex portas hierl'm. Itē eis q̄ non desistunt peccare trib⁹ dictis dieb⁹ tandē superuenit dies. 4. neēie mor tis. In q̄ tñ pleriq̄z tū memoria vi- te pōris/tū dolore pñtis languoris/ tū ēt tenore mortis/ac merore ani mi/q̄z deserūt mundū/diuitias/z ca ros suos: sic confundunt mente/vt sui obliuiscant: neq̄z penitēdo pcā deserant. Sicq̄z in pcīs ēt die quar to sepulti sunt: iō de phasur: q̄ inter pretat pauor vndiq̄z dicit. Hiere. 20. In babilonem.i.mentis confu- sionem venies in phasur: z ibi mo- rieris: ibiq̄z sepelieris: quoniā vt di cit Augu. in sermo. Innocentum. hac quippe animaduersiōe percu- titur pcōr/vt moriens obliuiscatur sui/ qui dūz viueret oblitus est dei. ℂ Caueamus itaq̄z mortem.i.pec- catum mortale cuius sepulturam 4 .i.consuetudinem super oīa timea mus/ z precipue diem quartuz pre- ueniamus agendo penitentiā aut primo/ aut secundo aut tertio die. Eccle. v. ne tardes conuerti ad

dñm ꝛ ne differas de die in diẽ: subito.n.veniet ira eius/ꝛ in tpe vindicte disperdet te. Qd si ad quartũ diem qs veniẽs/nõ tñ suscitaꝛ a pctis/ inde ad quintũ puenit diẽ sepulture horribilis/ꝛ eterne: de qua Luc. 16. mortuus ẽ diues ꝛ sepultus in inferno: hũc diẽ cupidi expectãt demones/q̃si clerici ĩfernales. Tren. ij. En ista ẽ dies quã expectauimus/ inuenimus/vidimus: ibi in cruciatu ignis aĩa sepulta corrodiꝛ v̄mibus ĩmortalibus: vt dĩ Esa.66. Itaqꝫ nõ moriamur cũ Lazaro in pctis: nꝫ sepeliamur cũ eo ĩ ꝯsue^{nr} noxia. Sed eam⁹ ꝛ moriamur atqꝫ sepeliamur cũ iesu saluatore/qꝛ mors lazari dãnabilis/mors aũt xp̄i salutaris est. Moriꝛ aũt cũ iesu q mundo moriꝛ. Huic v̄o mũdo moriꝛ/q sꝫ ip̄m nõ viuit. In ista v̄o salutari morte q̃si ĩ sepulchro latet gloriosa vita. Col. 3. Mortui.n.estis/ꝛ vita v̄ra abscõdita ẽ cũ xp̄o ĩ deo. ꝛ Ro.6. Cõsepulti estis cũ xp̄o in mortẽ/vt quõ xp̄s resurrexit a mortuis p gloriã p̄ris/ ita ꝛ nos ĩ noui^{tr} vite ambulemus. Si.n.cõplãtati sci sumus silitudini mortꝫ ei⁹/siĺ ꝛ resurrectionis ei⁹ erimus. Aduertẽdũ aũt sm aliũ sensũ q sic sepultura pcĩ ꝯsue^{nes}/ita quadriduũ ꝯsuetudinis diuturnitatẽ significat. Sũt aũt diuturnitates ꝯsuetudinis q̃ttuor. p̄^a ẽ diminutio ꝯsciẽ: mai⁹.n. ẽ pcm̃ ꝯsuetudine frequẽtatũ/ꝛ magis 2^a q̃ꝫ p̄^a vice peccaꝛ: h̄ tñ efficit ꝯsuetudo vt minor sit ꝯscĩa ꝛ maioris criminis: ꝛ tãdẽ aliqñ remanet assuetus pctis hebes ꝛ si aduertẽs culpã sine vlla ꝯscĩa. 2⁹ dies ꝯsuetudinis noxie ẽ obduratio mẽtꝫ ꝯ diuinã p̄uidẽtiã: nõ h̄ñtẽ ꝯsciaꝫ pcõꝝ conaꝛ suscitare. Sꝫ ĩduratum cor nec emollitur b̄n̄ficijs/nec flectitur flagelĺ. 3⁹ dies est ꝯtẽpt⁹ venie: ad h̄ vsqꝫ.n. 3° p̄cessu deducit ꝯsuetudo pcĩ/vt p⁹ dãnũ ꝯsciẽ: põt icassum p̄uidẽtie/ẽt fiat ꝯtẽpt⁹ p̄misse penitẽtib⁹ venie. 4⁹ dies praue ꝯsuetudinis ẽ securitas sup̄ne vindicte/ qua fit vt assuet⁹ diu pctis/ ẽt extremã peccãtũ vindictã ñ timeat. 4^{or} dies istos ꝯsuetudinis sequiꝛ. 5⁹ in q̃ nullus facile suscitaꝛ: sanior.s. malitie cũ aut excusaꝛ/aut laudaꝛ^{r}: qd scm̃ ẽ pcm̃/aut nulla crediꝛ eẽ aĩad uersio pcõꝝ: tũc.n. fit examinatio vsqꝫ ad fundamẽtũ fidei: iõ tales a sepulchro nõ reuocanꝛ. Sꝫ dĩ de eis dimitte mortuos sepelire mortuos suos. p̄s. Sicẽ vulnerati dormiẽtes ĩ sepulchꝛis/q̃ꝝ nõ es memor ampli⁹ dñe/ꝛ ip̄i de manu tua repulsi sũt.

¶ Sermo.4. sexte ferie p⁹ quartaꝫ dñicã in xl^{ma} ꝛ in ordine. 156.

SEcũdo cũ dĩ. (Dix̃ q̃ Martha ad iesuꝫ) agiꝛ d̉ fide p̄tãtꝫ xp̄i/ q̃ p̄uenit miraculũ. Et duo facit. p̄° .n. poniꝛ ꝯfessio Marthe. 2° ꝯfessio Marie. (Et cũ h̄ dixisset abijt.) In p̄^a v̄o p̄te. 3ª facꝛ: qꝛ p̄° poniꝛ ꝯfessio p̄tãtis. 2° poniꝛ p̄missio salutꝫ. (dicit illi iesus: resurget fr̃ tu⁹.) 3° poniꝛ explicatio v̄tutis. (Dicit ei iesus: ego suꝫ resurrectio) ꝛ qꝛ xp̄s hꝫ p̄tãtẽ vite ꝛ mortꝫ: iõ vtrãqꝫ p̄tãtẽ martha ꝯfiteꝛ: ꝛ p̄° p̄tãtẽ xp̄i ꝯfitetur a morte p̄seruãtis. 2° p̄tãtẽ ei⁹ ad vitã reuocãtis ibi. (Sꝫ ꝛ nũc scio. Dixit q̃ Martha ad iesum) ꝯfidẽter ei loquiꝛ hospitissa dilecta. (Dñe) potẽtialr̃: q mortis ꝛ vite hẽs p̄tãteꝫ. (Si fuisses h̄) p̄ñtialr̃/corpe q̄dẽ: qꝛ diuinitas ei⁹ attingit vbiqꝫ. (fr̃ me⁹ nõ fuisset mortuus) carnalr̃. q.d. nõ potuisses pati vt moreretur te p̄ñte quẽ amabas/fr̃ sororꝝ quas pie diligis. Sꝫ qꝛ pctis moriꝛ aĩa. Eze. 18. aĩa q̃ peccauerit ipsa morieꝛ/ iõ mori nõ p̄ñt ale q̄bus p̄ñs ẽ xp̄s: qm̃ 1

vita eius p̄ſtitia/mors eiuſdē abſentia eſt. Jo.x. Ego veni vt vitā hēant ⁊ abūdātius hēant. ¶ Deinde Martha ɔfitet̄ ptātē xp̄i ꝺ morte ad ɔpalē vitā reuocātꝫ. dicēs (Sꝫ ⁊ nunc) (ſcio.) certitudinal'r. q̄ſi di. nō ſolū illud noui ꝙ poſſis a morte p̄ſeruare viuentē/ſꝫ ꝙ ēt mortuū poſſis reſuſcitare ad vitā: ⁊ iſtud nō tm̄ ſcia cōprehēſionis ſuꝫ ſcitura in p̄ſia/ſꝫ ēt nunc in hac pegrinatiōe ħ ſcio ſcia cōquiſitiōis (qꝛ q̄cunqꝫ.) vniuerſaliter/nō reſurrectionē tm̄/ ſꝫ q̄cūqꝫ (popoſceris a deo) a quo tibi eſt eē original'r (dabit tibi de⁹) efficaciter Mat.xj. oīa mihi tradita ſunt a p̄re meo. Jn q̄ ſmone Marthe duplex modeſtia eſt aduertēda/p̄° qm̄ intēdens īpetrare fr̄is reſuſcitationeꝫ: de ipſius tn̄ poſſibilitate in ſp̄ali nō loquit̄/ſꝫ ſolū ḡnaliter ɔfitet̄ q̄cūqꝫ petierit xp̄s ſibi dāda. 2ª modeſtia ſermonis eſt/ qꝛ ne videat̄ grauare xp̄m poſtulādo miraculū: nō eū rogat verbo/ſꝫ poſſibilitatē cōfitet̄; ſolū: cui⁹ tamen certe fides merebat̄ qꝺ oīo nō p̄ſumebat: vn̄ ⁊ nos oramus dimitti nobis q̄ cōſcia metuit ⁊ adijci qꝺ oīo nō p̄ſumit. ¶ Deīn cū dic̄ (dix' illi ieſus) ponit̄ pmiſſio ſalutis: ⁊ duo facit qꝛ p̄mo pmittit xp̄s reſurrectionē (dicit illi ieſus reſurget fr̄ tuus). Sc̄: p̄ꝫ ītelligit xp̄s frēꝫ eius/nō.n. erubeſcit frēs ſuos nos eſſe. Gen. 37. Caro.n. ⁊ fr̄ nr̄ ē. ħ fr̄ nr̄ reſurrexit tertia die a mortuis/q factus īmortalis adhuc fratres ſuos mortales aſſeruit eē/dicēs Marie Magdalene: vade dic fr̄ib⁹ meis aſcēdo ad p̄rem meū ⁊ ad patreꝫ vr̄m. Jntelligit ēt xp̄s de fr̄e Marthe Lazaro ꝙ reſurrecturus ſit. Sꝫ ābigue pmittit reſurrectionē/ñ ꝺterminās qn̄ futura ſit. Quicūqꝫ ēt morit̄ nobis eſt fr̄/ qꝛ mortalē nāꝫ ab eodē p̄mo parēte ɔtraxim⁹ oēs. Sic aūt morit̄ fr̄ nr̄.i. glibet hō nobiſcū ab eodē ppagatus parēte/ꝙ tn̄ reſurget in nouiſſimo ⁊ hinc eſt ꝙ iſtud euāgeliū legit̄ in miſſis defunctoꝝ: qꝛ oēs hoīes in quātū mortales ſunt/frēs ſunt. 2° Martha pmiſſiōis dicte ponit cōfeſſionē (dic̄ ei Martha. Scio ꝙ reſurget) de fr̄e Lazaro/⁊ ēt de quolibet alio puro hoīe ħ ītelligit (in reſurrectone) ḡnali (in nouiſſimo).i. vltimo (die) futura q̄ſi di. vtruꝫ ad p̄ns ſit fr̄ meus ſuſcitādus neſcio: ſꝫ tn̄ ꝙ nouiſſimo die reſurgat ſcio ſciebat āt iſtud Martha ex doctrina xp̄i dn̄tis. Jo.v. Oēs q in monumētis ſunt audient vocē filij dei/⁊ pcedunt qdā in reſurrectionē vite/ qdā v̄o in reſurrectionem iudicij. ¶ Deinde cū dic̄ (dicit ei ieſus) explicat̄ q̄ ſit v̄tus reſurrectionis. Et tria facit. p̄mo.n. ponit v̄tutis p̄ncipiū. 2° v̄tutis b̄ñficiū. (Qui credit in me.) 3° v̄tutꝫ aſſenſuꝫ. (Credis. ħ.) Jn p̄ª ḡ pte xp̄s pponit ſe reſurrectiōis ⁊ vite p̄nᵐ eē. Dic̄ ei ieſus. (Ego) ſingulariter (ſuꝫ) cāliter. (Reſurrectio) corpoꝝ (⁊ vita) ſp̄ūum. q̄ſi dicat: p me reſurgent oīa/p quē oīa viuūt. vn̄ Glo. iō/ingt/ xp̄s ē reſurrectio/qꝛ vita/aut p quē in nouiſſimo die reſurget Lazar⁹/p eū ēt potuit tūc mortu⁹ ſuſcitari. Et notādū qꝛ reſrectiōis ⁊ vite xp̄s reſgēs ⁊ viuēs cā ē exēplarꝫ/⁊ efficiēs/⁊ final'. Ad exēplū qdē reſrectōis eius nr̄a corpa ſociabunt̄ lucida ⁊ īmortalia Phil.4. Reformabit corp⁹ hūilitatꝫ nr̄e/ ɔfiguratū corpi claritatis ſue: ad exēplū ēt vite ipius/nr̄a vita formāda ē. Ro.6. qm̄o xp̄s reſrexit a mortuis/ita ⁊ nos in nouitate vite ābulem⁹. Jtē vtriuſqꝫ hoꝝ reſrectionis.ſ.⁊ vite ipe ē cā efficiēs de reſre

a

Reſurrectio xp̄i eſt exemplar nr̄e reſurrectionis.

ctione quidem ipse dicit Jo. 6. ego resuscitabo eum in nouissimo die. De vita vero ait Jo. x. Ego vitam eternam do eis. Rursus gloria resurrectionis eius est terminus & finis/ad quem tendet nostra resurrectio/& glosa ei⁹ vita ē finis bn̄ficiis quē expectam⁹ ī p̄ria: vn̄ ait. Jo. x. p me si qs itroierit/saluabit: & egredietur ad gliā mei corpis / & igredieī ad felicitatē diuinitatis/ & pascua inueniet. ¶ Dein cū dicit. (Qui credit in me) ponit v̄tutis effcm̄ siue bn̄ficium duplex. s. vite & resurrectionis: rn̄dēs ei q dixerat se resurrectionis & vite p̄n^m 2^m ibi (& oīs q viuit.) In p̄ª v̄o pte duo tāgit. p̄°. s. applicationē v̄tutis ad actū/qd̄ fit mediāte fid: vn̄ ait. (Qui credit ī me) vitā h̄ nāq credulitas vite p̄n^m applicat ad mām. Jtē tāgit applicationis effcm̄. (ēt si mortuus fuerit) carne: vt mō Lazar⁹ (viuet) ī eterna btītudine: merito .n. fidei tribuit merces vite eterne. Jo. 21. h̄ scripta sūt vt credatis/ & vt credētes vitā h̄eatis ī noīe ei⁹. Sz nihilomin⁹ ēt fides ipsa vita ē aīe. gal. ij. q āt viuo i carne / i fide viuo filij dei. ḡ fides ē vita p̄ntis iustitie) & ei tribuit vita future glie. ¶ Deinde cū dicit. (Et oīs) ponit effcm̄ resurrectionis vbi. 3. tāgit: p̄°. n. supponit vitā mortalē (& oīs q viuit.) In carne mortali. Jtē supponit vt p⁹ applicationē v̄tutis ad mām. (Et credit ī me) nō. n. ē fides nisi dū h̄ viuimus. ij. Cor. 6. p fidē ambulamus & nō p spēm. Jtē ɔcludit futuꝝ fidei effcm̄. (Nō morieī ieternū) .i. nō erit mortuus eternalr/sz morieī ī carne ad tps/sz resurget imortal. ¶ Deinde cū dicē (credis h̄) ponit dictoꝝ xp̄i assensus: vbi. 3ª ponit. p̄°. n. requirit fidei credulitas. (Credis h̄) nouerat xp̄s eā credere/& tn̄ iterrogat vt ipsi⁹ rn̄sio nob p̄ficiat. Et q nō sufficit fides ad salutē sine ɔfessione: corde. n. credit ad iustitiā/ore aūt fit ɔfessio ad salutē. (ait illi: vtiq) credo (dn̄e) te h̄ie dn̄um resurrectiōis & vite/ & ī te credentes viuificādos & suscitādos. Jtē tāgit rōnis vitas. (Ego credidi) vbi duo ɔfiteī xp̄i. s. diuinitatē (q tu es xp̄s) nob p̄missus (fili⁹ dei) ɔcens aūt ē fons vite/cui oīa viuūt/ eniq nō pereūt corpa nr̄a/sz mutāī i melius: iō vitā h̄ēs eēntialr/vn̄ ɔuenit vt viuifices aīas & resuscites corpa. Jo. v. Sic pr̄ h̄z vitā i semetipso / sic dedit & filio h̄ie vitā ī semetipso: iō sicut pr̄ suscitat mortuos & viuificat: ita filius q̄s vult viuificat: vn̄ ei⁹ q dixerat xp̄s se vitā & resurrectionē tribuere eām adducit Martha se illa credere/q credit eū eē filiū dei. 2° ɔfiteī xp̄i humanitatē (q ī h̄uc mūdū venisti) c⁹ venire fuit humanitatē assumere. Mat. 18. venit fili⁹ hominis saluare qd̄ pierat. ¶ Deinde cū dicit (& cū h̄ dixisset) poniī alterius sorons. s. Marie fideī ɔfessio circa q. 4. facit. p̄°. n. ponit p̄ceptū vocātis. 2° aduētū festinantis (illa vt audiuit.) 3° ɔuētū turbe sociātis. (Judei ḡ.) 4° lamētū plorātis. (Maria ḡ.) In p̄ª v̄o pte duo tāgit. p̄° q̄dē vocationis modū. (Et cū h̄ dixisset) diuinitatē & humanitatē xp̄i commendās (abijt & vocauit Mariā sororē suā silētio) glo. eā q̄re silentio vocauit hec ē/ q si audiuissent iudei eā vocari a iesu/nō seq̄renī/& ita nō viderēt miraculū. Sz q putauerūt eas ire ad sepulchrū f̄ris secuti sunt: h⁹ ēt cā est q nouerat Martha iesu nomē odiosum esse iudeis/ iō ne turbarenī q eēnt sorores iste xp̄o familiares/tacite vocauit mariā. Jtem tangit vocationis imperium. (Dicens magr̄ adest & vocat.

te)non est premissum q xps Mariam iusserit vocari. Sed aut breuitatis cã pretermissum est/ ostulte q-dem:ne sollicitus videretur xps colloqui mulieribus: vñ tribuit magistris z predicatoribus exm ne affectent mulierum smones. Aut certe q xpo verbo non iussit/ Martha prudenter eũ fieri velle cognouit:iõ ex ofidentia familiaritatis xpi z Marie dixit eam ab ipso vocari: vbi aduertendum/q sicut actiua preuenit otemplatiuã/sic ẽt eã vocat z adducit ad xpm. Ecc. y. Concupiscens sapiam serua iustitiã. ¶ Deinde cũ dicit (illa vt audiuit) ponit aduẽtus Marie: vbi duo tangit modũ.s.z locuz: modũ qdẽ/qz pcepto vocãtis audito/stati surrexit (illa vt audiuit surrexit cito z venit ad eũ) celitas surgẽdi/affcm designat amantis/atqz patũ aium obedientis. j. Re. 3. Ecce ego/vocasti.n.me. Jtẽ tãgit locũ aduẽtus:extra castellũ.n.venit z inuenit iesuz ibi (nõdũ.n.venerat iesus in castellũ) erat.n. Bethania castellũ/vt supius dcm est. (Sz erat adhuc in eodẽ loco vbi occurrerat ei Martha) forte ibi expectabat vẽturã Mariã. ¶ Deinde cũ dicit (iudei igit) ponit osortiũ turbe assistẽtis: z duo tãgit. pº.s. psequentẽ turbã. (Judei igit q erãt cũ ea in domo z osolabant eã cum vidissent Mariã qz cito surrexit z exijt/secuti sũt eã) nõ.n. tristes deserendi sunt soli. Jtẽ tangit psecutionis cãm. (Dñtes/qz vadit ad monumentũ vt ploret ibi) putauerunt qz vehementior tristius cõpellent eã currere ad monumẽtũ cã fletus. ¶ Deinde cũ dicit (Maria g) ponit lamentũ plorãtis: vbi duo tangit: pmittit.n. deuotã venerationem xpi phtis/qz cecidit ad pedes xpi. (Maria g cuz venisset vbi erat iesus/videns eum cecidit ad pedes eius.) Maria semper ad pedes xpi aut iacet prostrata/sicut in onersione Luc. 7. Aut sedet sicut in predicatione. Luc. x. aut cadit sicut hic p fris suscitatione. Cadit aũt vt fr resurgat: z cadit ad pedes/vt xps gressum vite tribuat. Jtem tangit lamẽtationem xpi absentis. Et dixit ei. (Dñe/si fuisses hic fr meus nõ fuisset mortuus.) nec plura dixit/qz nec poterat pre multitudine lachrymarũ quasi di. magnũ dãnũ mihi oñe fuit de tua absentia / qz mortuus ẽ fr meus: magna mihi spẽs est de tua beniuolẽtia / qz non potuisses pati eum mori te pñte: magna eius mihi fides est de tua potẽtia/ qz noluisses mori/ẽt preseruasses a morte. Mat. 7. O mulier magna est fides tua. ¶ Nõ qz sepultus Lazarus duarum sororum precibus reuocatur ad vitam. Et pº quidem vt dicit glo. Lazarus vnusquisqz peccator z ẽ mole.i. magnitudine pcõrum pressus. Sua lege.i. obligatione/aut ad penam exigendam/aut ad culpam iterandam grauatus/z consuetudine mala iam fetens / z alios exẽplo suo aperte corrumpens. Jtem eius sorores sunt bone aliquę cogitationes/qz aliqñ cogitat se male fecisse z dolet. Sũt aũt due cogitationes/quasi due sorores sollicite circa pcõrem: vna est reprehensio culpe/ altera se promissio venie. Prima ẽ Martha irritans z prouocans: nã dum conscientia reprehendit culpam/tunc sibiipsi irascitur peccator. ps. Jrascimini z nolite peccare: Augustinus: quibus autem irasci debetis vt non peccetis nisi vobisipsis. Jratus vero peccator prouocatur ad puniendã culpã perpetratã. ps. Qm ego i flagella patus sum,

Nõ misterium duaz sororum pre ces esfi dẽtũ p fris resurrectiõe.

ꝛ dolor meus ꝛc. Scđa soror ē Maria illuminatrix: qm̄ spes mīe clarificat: turbatū pctōris aīuȝ. Eccle. 36. Miserere nostri deus ꝛ respice nos/ ꝛ ostēde nobis lucē miserationum tuaꝝ. Item prima soror cōturbat pctōrem. ps. Conturbatus est in ira oculus meus: quoniā defecit in dolore vita mea. altera vo ꝯsolat eū. ps ſm multitudinē dolorū meoꝝ in corde meo. ꝯsolationes tue letificauerūt aīaȝ meā. Jō pma soror aspera/ altera lenis est: pma minat atrociter/ altera blādit dulciter: pma reuocat a malo/ altera hortat ad bonū. Jtē vna soroꝝ sine altera multū nocet: vtraqȝ vo simł valde pficit. Nā Martha sine maria. i. reprehēsio sine spe iducit desperationeȝ. Maria aūt sine Martha adducit psumptionē. Sȝ ambe simł faciūt pcti ꝯpūctionē/ q̄ pncipiū est iustificationis. Jtē qualr iste sorore sollicite pcurrēt sepulti pcōris salutē aduertamus. pmo. n. culpā ifinnāt. (Ecce quē amas ifirmat) ps. qm̄ iniquitatē meā ego cognosco. Scđo ꝛ si ore nō psumūt/ cordis tn̄ desiderio xp̄m aduocāt. ps. dn̄e an̄ te oē dsideriū meū/ ꝛ gemit⁹ me⁹ a te nō ē abscōdit⁹. 3° veniēti xp̄o. obuiāt/ cū obediēdi siue penitēdi assumūt ppositū. Jo. 12. pcessite i turba obuiā. 4° lamentant xp̄i absentiaȝ. (Dn̄e si fuisses hic) 5° plāgunt mortis culpā. ps. lauabo p singulas noctes. i. culpas/ lectū meū. i. cor meū. 6° erubescūt fetoris ifamiam. (dn̄e iā fetet). 7° ꝯfitent saluatoris pōaȝ. (Quecūqȝ poposceris a deo dabit tibi de⁹) 8° xp̄i pedes vngūt ꝛ adorant/ qꝛ hūanitatis eius affectus amāt/ ꝛ venerant. ps. Adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius. Nono tacite postulant pctōris vitā. Decimo ipetrant resurrectionis grām. ps. Dn̄e eduxisti ab iferno aīam meā: saluasti a descendētib⁹ in lacū: talibus g̊ cogitationibus pctōrē sepultū curātibus fit resurrectio a pctis.

¶ Sermo. 5. sexte ferie post q̄rtaȝ dn̄icā in. xl. ꝛ in ordine. 157.

Tertio cū dicit (iesus g̊ vt vidit) ponit opatio vtutis xp̄i vbi. 6. ponunt. pmo. s. qd eius vtus fecerit in seipo. Scđo quid intulerit in monumēto. (Erat aūt spelunca). Tertio q̄tū potuerit in celo (iesus aūt eleuat.) Quarto qd egerit i sepulto (hec cū dixisset). Quinto qd cō mēdauerit in sacro (dixit eis iesus soluite). Sexto qd effecerit i hoīuȝ aīo. (Multi g̊ ex iudeis). pp pmū sciēdū qꝛ ptās xp̄i ꝯmouit eū iteri⁹ ad ꝯpassionē/ ꝛ exterius ad lachrymationē. Cōmotus aūt fuit ad hec duo. pmo vidēs alioꝝ fletū. Scđo vadēs ad sepulture locū ibi (iesus g̊ rursuȝ). Jtē in pma pte pmo ponit ꝯmotio iterioris affectionis Scđo ꝯmotio exterioris lachrymationis. (Et lachrymatus est iesus). Rursus pma ps duo ꝯtinet. s. xp̄i ꝯmotiōeȝ/ ꝛ ei⁹ iterrogationē. (Et dixit vbi posuistis). Jn pma vo pte tria tāgit. pmo plāgētiū ꝯsiderationē (iesus g̊ vt vidit eā plorātē/ ꝛ iudeos q erāt) vel q venerant cū ea plorātes. Singulariter deus attēdit tristiū lachrymas. iiij. Re. xx. audiui oīonē tuā/ ꝛ vidi lachrymas tuas. Jtē tāgit iracundie indignationē (ifremuit). i. intus fremuit (spū) qꝛ rōnalis spūs suscitauit in eo idignationis fremituȝ. Est aūt fremere irasci/ ꝛ idignari vsqȝ ad tumultū vocis: irascebat aūt xp̄s morti/ qꝛ nō fecit eā deus: ꝛ tamen sic occupauerat homineȝ. Prouer. 16. indignatio regis nuncij mortis.

eius mortis. z einsdē. 19. Sicut fremitus leonis / ita z regis ira fremebat enī xps ꝯ mortē quā moriēdo occisurus erat: nō fremit⁹ ei⁹ erat in spū s rōne / vȝ / suscitat⁹. Jtē tāgit tristi^c cōpassionē (z turbauit semetipm) Sicut indignat⁹ est morti / ita cōpassus est z con doluit mortuo hoi: z illa turbatio fuit nr̄i cōpassio. Sciēdūȝ aūt ꝙ motus isti ire z tristitie vere fuerūt in affectu aīe xp̄i sensitiue / sicut z ī nobis vē sunt: sȝ differenter: qꝛ in nobis tales mot⁹ dicuntur passiones: eo ꝙ ꝑueniāt rōnē / z aliqñ eius transgrediant̄ iudiciū. Necie enīȝ patimur / z qñcȝ vitiose patimur. Sȝ tales mot⁹ in xp̄o ꝓprie dicebant̄ ꝓpassiones: qꝛ tm̄ eorū initia fuerūt in eo fȝ iudiciū rōnis / z fm imperiū: qñ enīȝ voluit / z quantū voluit irat⁹ est / z tristabat̄: iō ꝙ rō īperauit / vt exurgeret motus sensitiuus / z ipsa eadē motū regulabat. ¶ Deinde ponit̄ regsitio xp̄i cū dī (z dixit) vbi duo tangunt̄. ꝑ° enī locus sepulture q̄rit̄ (vbi posuistis eū) glo. q absēs sciuit mortuum / ēt sciebat sepultū. Sȝ sic dicens significat se quasi nescire pditū hominē. vn̄ Gn̄. 3. Adā vbi es? q̄ttuc z aūt sunt que peccātē hoiem ponūt in sepulchro cōsuetudinis. s. expta voluptas / z secura īpūitas / z oblata pcī facultas / atcȝ venie facilitas. Jteȝ locus sepulture ondit̄ (dn̄t ei dn̄e veni) miserēdo (z vide) liberādo. Eze. 16. transiens per te vidi te cōculcari / z dixi tibi viue. ¶ Deīde cū dicit (z lachrymat⁹ est) ponit̄ lachrymatio xp̄i: vbi tria tāgunt̄ primū est expressio doloris. (Et lachrimat⁹ est iesus) felix mortu⁹ p quē lachrymant̄ xps: eius. n. lachryme sunt vena vite. ¶ Et nō qm̄ quater legimus xp̄m planxisse primo quidē in sua natiuitate. Sapi. vij. p̄mā3 Christū vocē similē oībus emisi plorās. vn̄ q̄ter legit̄ planxisse. Aug. li. 50. omeliaꝝ. Nat⁹ ex virgīe gimitus xp̄s lachrymis suffudit vultū similēcȝ se mortaliuȝ vagitibus pmit. se. Jtē planxit mortis humane cōditionē hoc loco. Biere. 9. Quis dabit capiti meo aq̄ / z oculis meis. Fontē lachrymaꝝ z plorabo interfectos ppli mei. Jtē planxit ciuitatis destructionēȝ. Luc. 19. Treñ. j. Q̄ūo sedet sola ciuitas plena pplo. Jtē planxit. ꝓpriā passionē. Heb. v. Ad deuȝ q posset illū a morte saluū facere. preces cum clamore valido z lachrymis offerens exauditus ē pro sua reuerentia. Et fuerunt prime lachryme ꝓtestatio pñtis miserie. 2^c fuerūt mortis necie. 3^c vero / protestatio fuerūt aduersitatis future. 4^c aūt / ꝓtestatio fuerunt salutis venture cupiens enī sua passione saluare hoiem ex desiderio plāxit nr̄e salutis. Ergo in natiuitate plāxit hoīs ingressuȝ: sup ciuitatē planxit eius ꝓgressum: sup Lazaꝝ planxit ipsius egressuȝ: z in passione ex desiderio forti planxit eiusdē regressuȝ / ad vitā. Jtē ponit̄ admiratio amoris (Dixerūt ergo iudei. Ecce q̄ūo amabat eū) Ambro. ī prefatione. O quale exhibitiōis miraculū / vt celoꝝ cōditor flere añ serui tumulū dignaret̄: multuȝ amauit hoiem pro q̄ assumpsit hoieȝ. Prouer. 8. dilitie mee sunt esse cū filijs hoīum: multū ēt pctōres amauit / qꝛ dixit: nō veni vocare iustos / sed pcōres ad pniam iō fieri nō pōt vt amicus tantaꝝ lachrymaꝝ pereat. Jteȝ ponit̄ reprehensio saluatoris (Quidam aūt dixerūt ex ipsis: nō poterat hic qui appuit oculos ceci nati facere vt z hic non moreret̄) quasi dicant miꝝ est. Si non pote-

rat a morte ꝓseruare ꝗ potuit cecū illuminare/ q̄si vtrūq̄ potuit crudelis vr non liberās a morte amicū glo. potuit certe h̄ xp̄s/ s3 noluit: q2 plus est mortuū3 suscitare/ q̄3 ne moreret̄ facere. ℂ Deide ponit̄. 2a cōmotio xp̄i eūtis ad monumētū. (iesus ḡ rursus fremēs in semetipso) alij hoies dū fremūt ex̄ seipsos tollunt̄. S3 iesus f̄m rōnis iudiciū fremens in seipso fremit: ⁊ rursus fremit: rursus turbat9 est: ⁊ forte itē ru3 lachrymat9 est (venit ad monumentū). ℂ Et nota q2 bis xp̄s fremit q2 indignat̄ morti: indignat̄ ⁊ culpe q̄ cā mortis est. Jtē bis turbat9 est: q2 cōdoluit misero/ ⁊ cōdoluit morituro hoi. Jtē si bis lachrymat9 est pp duplex irriguu3 in fili9 .s. superi9/ h̄ fecit: nā planxit pctūm planxit ⁊ incolatū nr̄m: vel duplex irriguū est pp tediū p̄ñtis pegrinatiōis/ ⁊ pp dilationē celestis mās̄io nis. ℂ Nō ēt q2 cōmot9 xp̄s de sepultura Lazari/ significat quantu3 hō turbari debeat pressus tāta mole pci: fremat igit̄ in pcōre xp̄s. i. fides de xp̄o: fremit v̄o fides in hoīe dū de pcīs se increpat. Dum cōputat que bona dei accepit/ ⁊ q̄ mala reddidit: ⁊ dum indignat̄ rōnalem sp̄m subesse aialibus p̄ceptis. Jte3 turbat̄ xp̄s. i. fides xp̄i perturbat pcōrē timore venturi iudicis/ ⁊ horrore gehennalis flāme. Job. 23. a facie ei9 turbatus sum: ⁊ ꝯsiderans eū timore sollicitor. Jtē lachrymat9 xp̄s dum pcōris consciam ad ꝯpūctione3 irritat. Sic fremuit in seipso ⁊ turbatus ⁊ lachrymat9 est beatus Augu. dum ad deū conuertere tur/ indignans/ q2 prestina adhuc consuetudine tardaretur: vt dicit .ix. lib. confes. ℂ Deinde cum dicit (Erat antē spelunca) narratur q̄d circa sepulchrū Lazari fecerit xp̄s: ⁊ quinq̄3 facit p̄mo eni3 describit monumenti dispositionē (erat antem spelunca) locus. s. monumenti (⁊ lapis suppositus erat ei) quo lapide claudebatur sepulchru3. Et moraliter vere consuetudo peccati non qualecunq̄3 sepulchrū/ sed etiā spelunca est. Sepulchrū quidē pcōris quasi cadaueris mortui. Speluca vero in qua a latronibus demonibus captus detinetur in speluncis eni3 latent latrones qui viatoribus insidiant̄/ ⁊ captos in eis recondūt. ps. Jnsidiat̄ in abscondito quasi leo in spelunca sua vt rapiat pauperē. Lapis aūt super positus spelūce/ aut grauitatē crimīs/ aut obstinationē mentis significat: quibus fit vt grauitate pressus ⁊ obstinatiōe cōclusus egredi non possit pcōr. Jtē iussit xp̄s lapidis fieri ablationē (ait iesus tollite lapide3). i. non sit vobis cor lapideu3/ sed carneum: tollatur grauitas criminis: tollatur duritia obstinationis: tollat̄ frigiditas torporis. ps. Filij hominu3 vsq̄3quo graui corde/ vt q̄d diligitis vanitatē ⁊ queritis mendatiū. Jtē tangit Marthe p̄hibitionē (dicit ei Martha soror eius qui mortu9 fuerat) duo aūt q̄si lamētādo dic̄. s. grauitatē fetoris. (Dhe iā fetet) h̄ est fetoris infamia/ qua diu3 pcōr laborat/ difficili9 corrigit̄: q2 q̄ famā negligit/ ad oē vitiū p̄n9 ē. 2o tāgit diuturnitate3 tp̄is (q̄driduanus. n.) ḡ iā putridus ⁊ tabo corpis dissolut9: putrida v̄o cōmittūt/ q̄b9 ē lōga ꝯsuetudie peccādi corrupta nā. ps. Corrupti sūt ⁊ abhoīabiles fci sūt ī iniqtatib9 suis. Jtē tāgit xt admōitionē. (Dic̄ ei iesus nōne dixi tibi/ qm̄ si credideris. videb̄ gl'iam dei) apte h̄ loco sibi xp̄s h̄ nō dixit.

Sꝫ forte alia vite sibi istō dixerat: vl forte ex vbis illis q credit in me ēt ſi mortu⁹ fuerit/ viuet ista sentētia itelligi poterat: ⁊ ē sensus Si credi-derꝭ videbis miraculū resurrectio nis/vñ glificet de⁹. Et nō solū h̃ tri-buit credētibus/ſꝫ eis ēt daī vide-re gliam dei in vita futura quaꝫ vi dere est viuere/⁊ btūm viuere. Jteꝫ tāgit precepti ipletionē (tulerunt ḡ lapidem) q tollit dum emollit cor pectōis ad ꝯpunctionē / ⁊ alleuiat pōdus peti p exbortationē exterio rē: deiqꝫ miserationē ꝯsolātis ⁊ ve-niā ꝓmittētis: alleuiat ēt pcm̄ duꝫ ei⁹ ḡuitas cū dolore sentit. ❡ Deide cū dicit (iesus aūt eleuatꝭ). ponit gd xp̄s egerit in celo: ⁊ tria facit. p̄°. n. ponit ḡtitudinē oīonis. 2° certitu-dinē exauditiōis. (Ego aūt sciebā). 3° rectitudinē itētiōis. (Sꝫ pp po pulū). Jn p̄ma pte tria tāgit. p̄°. s. deuotionis signū (iesus aūt eleuatꝭ sursuꝫ oculis) q erat signū eleuate mētꝭ in deū. ps. Oculi mei semp ad dñꝫ: ⁊ h̃ ē necciū orāti: q² vt ait Da mascenus. oīo est ascēsus mētis in deū: ⁊ gdē iteriores oculi mētꝭ xp̄i/ sic ad nr̄aꝫ miseriā ꝯuertunt itmen dā/ q tn̄ semp eleuant in altū: d̄ no bis ṽo vt plurimū dr̄. Oculos suos statuerūt declinare in terrā. Jtē tā git oīonis modū. (Dixit pi gīaꝫ tibi ago). Nō dic tm̄ gr̄as / ſꝫ ēt agit q ḡta deo facit: talis fuit dei fili⁹. Joā. viij. q̄ placita sunt deo facio semp. Jtē tāgit exauditiōis effcm̄ (qm̄ au disti me) nihil legim⁹: xp̄m orasse/⁊ tn̄ auditū se asserit: qm̄ ſi nō ore/ tn̄ corde orauerat Lazaꝝ suscitari: cui⁹ oīo fuit mētis desideriū. ❡ Deinde ponit exauditōis certitudinē. (Ego aūt sciebā q² semp me audis). Sꝫ ꝯ. ps. De⁹ meus clamabo p diē. i. in ꝓsperis/ vt maneāt: ⁊ clamabo no-cte ī aduersis/ vt abscedāt/ ⁊ ñ exau dies: orauit. n. a se trāsferri calicē passionis/ nec exanditus ē. Et dōm q in xp̄o due sūt volūtates: diuina. s. ⁊ hūana: sꝫ dināvoluntatē ei ñ cō uenit orare: q² oīa q̄cūqꝫ voluit fe-cit. Sꝫ magis nos oramus vt eius volūtas fiat sicut in celo ita ⁊ in terra hūana ṽo volūtas distinguit in ef-fectū rōnis: ⁊ affectū sensualitatis: affcū s sensualitatꝭ nō orat/ ſꝫ oīo ē actus soli⁹ rōnis: ⁊ nūqꝫ orauit ali-gd xp̄s fm affcūm rōnis/ gn fuerit exauditus: q² illud oīo voluit fm hūc effcūm q de⁹ fieri voluit: ſꝫ ār sensualē affcūm aligd voluit ⁊ ora-uit qd tn̄ nō ipetrauit: voluit. n. nō mori/ ⁊ erat istud velle bonū/ q² nā-le ⁊ nō mori bonū est: nec fuit istud velle ꝯ̃riū rōni: imo rō vel iperauit vel pmisit in affectu sensuali horro rē mortis insurgere: ḡ appetitus rōnalis voluit q affcūs sensualis nollet mori. Sꝫ ipe rōnalis appeti-tus nō voluit ñ mori/ ſꝫ voluit mo ri. Quid ḡ orauit trāsfer calicē hūc a me? Dōm q istā oīonē ꝓtulit rō fꝫ affcūm sensualē. i. vite ei⁹: nec tn̄ ipsa rō exaudita ē / q² nec exaudiri voluit. Sꝫ dices ḡ isipienter orauit xp̄s. Sꝫ ipe r̄ndet. Si ñ exaudis cla mātē/ nō est h̃ ad isipiētiā mihi / ſꝫ ad sapiam fideliū. Orauit. n. qd ipe trare noluit: p̄mi vt hūanitatis in-se affectū oñderet. 2° vt in pīculis formā orādi fidelib⁹ tribueret. Ter tio vt non exauditos in oīonibus patientiā doceret ḡ nō ad isipiētiā fuit sibi ſꝫ ad nr̄am salutarē sapiē-tiā/ q clamās a se trāsferri calicem nō est exauditus. Jtaqꝫ cum dicit h̃ loco se semp exauditū/ veꝝ ē q̄ñ vo-luit exaudiri. ❡ Deinde cū dic. (Sꝫ pp ppl'ꝫ) ponit sue oīonis itētio: nō .n. orauit pieꝫ vt assistētes crederēt

Due vo lūtates in xp̄o.

q ab eo eēt missus. (Sꝫ pp ppl'z q circūstat dixi.) illud grās ago tibi ꝛc. (vt credāt qꝛ tu me misisti.) ne qꝫ.n.iō orauit prēz / pstaret sibi suscitādi ptās quā sp hūit: neqꝫ iō vt ei coopareť pr/qꝛ idiuisa sūt eorūz opa neqꝫ ēt iō vt placitū prīs ipetraret/ qꝛ ē dilectus in q̄ sibi pr cōplacuit. Sꝫ iō prēz orauit/vt ab eo crederet eē ē q̄ hēbat v̄tutē opis.

4 ¶ Deīn cū dic. (h cū dixisset.) poᵗ v̄tᵘ xp̄i circa sepultū mortuū: ꝛ tria fac. p°.n. poᵗ xp̄i mādaᵐ. 2° māda ti effcm̄. (Et stati). 3° resurgētꝫ habitū. (Ligatᵘ.) In pª duo tāgit. p°/ vꝫ/ipantis affcm̄ quē designat magna vox. (h cū dixisset: voce magna clamauit.) glo. fremuit/lachrȳmauit/clamauit: qꝛ difficile surgit quē moles male ɔsuetudīs pmit. Sꝫ tn̄ post magnā vocē surgit.i.p magnā dei grāꝫ viuificaꝫ/dū penitet. Itē tāgit resurrectiōis mādatū. (Lazare veni foras.) In ɔsciētijs pcōꝝ q̄tti die istō clamat xp̄s. puer.j. Sapiā foris pdicat: i plateis dat vocē suā: in capite turbaꝝ clamitat: vsqueq̄ pnuli diligitꝫ īfantiā/ꝛ stulti ea que sī noxia capiēt/ꝛ ipⁱudētes odibūt sapiāꝫ: ɔuertimini ad correctionē meā. ¶ Deīn poᵗ celeritas resurrectōis (ꝛ stati.) sine mora (pdijt).i. ꝫ monumētū exijt (q mortuᵘ fuerat) ita cito fcm̄ est/qꝛ vox dn̄i in v̄tute/ vox dn̄i i magnificētia. ¶ Deīn cūꝫ dic. (ligatᵘ.) ponit hītū resurgētis. p° q̄tū ad manus ꝛ pedes ad totū corpᵘ: exiuit.n.ꝺ sepulchro. (ligatᵘ manus ꝛ pedes istitis.) Sūt āt isti te fascie latiores qbᵘ īfantes ligant in cunis: bis ēt erat ligatᵘ Lazarᵘ: vn̄ miraculuꝫ fuit q ligatis pedibᵘ exierit sepulchꝝ. Sꝫ ea v̄tute ligatᵘ exijt/q̄ a mortuis resurrexit. Itē q̄ꝫ tū ad hītū vultᵘ addit (ꝛ facies eiᵘ sudario erat ligata.) ¶ Nota qꝛ ad xp̄i ipīꝫ ligatus exit/q prana ɔsueta relinqt. Sꝫ tn̄ qꝛ patit legē mēbroꝝ: iō pedes.i. affectᵘ eius ēt nolē tis ligamine granāt pstie ɔsuetudinis: nec manᵘ.i. facultas opis eius expedita ē ad bonū psequēdū: rursus facies mētis eiᵘ in q̄ relucet trinitatis imago/sudario ligata ē. Sudariū laborē signāt pnie/ q̄ abstergunt pctā q labor mēte eiᵘ ad satisfactōēz ligat. Alr fm Aug. q̄n ꝺ monumēto exit q ɔfitet pctā. Sꝫ anq̄ꝫ absoluat adhuc ligatus ē: ꝛ talis q̄n sudariū in vultu hꝫ velamē sup cor. Sed xp̄o de sepulchro educit/ cūppositū ɔfessiōis imittit: absolo nē v̄o sacerdotibᵘ religt. ¶ Iō seqt gd xp̄s cōmēdauerit in sacro (dicit eis.) discipulis. videlꝫ/ (iesus. Soluite eum.) A vinculo culpe/ꝛ a reatu pene eterne: vobis eni dixi: que cūqꝫ ligaueritis sup terrā/ erunt ligata ꝛ in celo. Et qcūqꝫ solueritis sup terrā/erūt soluta ꝛ in celis. (Et finite abire.) nō iponētes ei tā grauē ꝛ iportabilē satisfactionēꝫ/ q in via pnie pcedere nō possit: ꝛ hoc ɔ phariseos/q grauia ꝛ iportabilia iponebāt sup humeros hoīꝫ: digito autem suo nolebāt ea mouere. ¶ Ultimo cū dic. (multi g̃.) ponit gd xp̄s fecerit in aīs hoīm. ꝛ duo facit p°.n. ponit q qdaꝫ ex suscitatōe Lazari suscitati sī i mēte credētes. (multi ergo.) nō tn̄ oēs. (Ex iudeis q venerāt ad mariā ꝛ marthā ꝛ viderāt q̄ fecit iesus/crediderūt i eū.) melius suscitati mēte q̄ꝫ Lazarus carne. Item tāgit q alij nēcati sūt seuiētes. (Quidā aūt ex ipsis.) nō de numero multoꝝ credētiuꝫ/ sed ex iudeis tm̄/vel forte ēt ex ipsis credētibus. (abierūt ad phariseos/ ꝛ dixerūt eis q̄ fecit iesus.) Si isti

fuerūt ex credētibus/ ipsi annūciauerūt miraculū phariseis vt crederēt:si vero nō erāt credētes/ annūciauerūt phariseis vt ꝯ iesum seuirēt. Sz siue illi/siue isti annūciauerūt xp̄i miraculū:tn̄ seuierūt statiz pharisei cū pōtificib⁹ aduersus ieſuz ꝯciliū colligētes. ¶ Nō q: i euāgelio duos legim⁹ de sepulchro suscitatos mortuos.s.xp̄m triduanū/ ⁊ Lazarū q̄triduanū:xp̄i corp⁹ icorpus icorruptū/Lazari corpus erat putridū: xp̄i corp⁹ aromaticū:isti⁹ corp⁹ erat fetidū:xp̄s clauso sepulchro/Lazar⁹ apto mōumēto exijt: Xp̄s dissolut⁹/Lazarus ligato surrexit corpe:iō qnq̧ hic ꝯsideranda sūt.p° q: tres dies/⁊ q̄ttuor septez sūt:quo diez numero vniuersum tēpus mortaliū agit:iō p̄ q̄triduū/ ⁊ triduū mortuoꝝ resurgētiū designant. mortales oēs hoies suscitādos. Sed tn̄ triduū/spālr xp̄o/q̄ triduū v̄o toti hūano gn̄i ꝯuenit:⁊ rursus triduū ad aīaz/q̄triduū aūt ad corpus refert:tria.n.simplū hn̄t ⁊ duplū. Due v̄o sūt mortes:carnis/ vz/⁊ aīe. Sz simplā suscepit carnis mortē xp̄s/vt duas nr̄as carnis/videlz/⁊ aīe mortes occideret: iō triduanus fuit mortuus: q̄tuor aūt hz duplū simpli.s.duo ⁊ ip̄z quattuor est duplū dupli:vl' quattuor habet duo dupla simpli. Simplex autem mors carnis duplicat in nobis/q: morimur/⁊ non voluntarie/sed necessario morimur. Sz mors ista oīno fuit in xp̄o simplex:q: voluntaria tm̄/vel q: cām nō habuit mortis:duplat etiā culpa in nobis s̄m Grego.iiij.libro mora. Dum culpa defenditur geminatur. Superueniente excusatiōe:⁊ ideo quatriduum cōuenit homini mortuo p̄pter duo dupla simpli.

Nota xp̄i ⁊ lazari disparem resurrectionē.

¶ Sabbato ante dn̄icā passionis. Scd̄z Joānē. Cap. 8.

In illo tēpe. Dicebat iesus turbis iudeoꝝ. Ego sum lux mūdi. Qui sequit me,nō ambulat in tenebris,sed habebit lumē vite. Dixerunt ergo ei pharisei. Tu de teipso testimōiuz phibes:testimoniū tuū nō est verū. Rn̄dit iesus:⁊ dixit eis. Et si ego testimoniū phibeo de meipso: veꝝ est testimoniū meū,q: scio vnde veni,⁊ quo vado. Uos aūt nescitis vn̄ vēio,aut quo vado. Uos s̄m carnē iudicatis: ego nō iudico quēq̧. Et si ego iudico:iudiciū meū veꝝ ē,q: solus nō suz:sed ego,⁊ q misit me pr̄. Et in lege vr̄a scriptū est:q: duoꝝ hoiuz testimoniuz verū est. Ego sū q testimoniū phibeo d̄ meipso: ⁊ testimoniū phibet d̄ me,q misit me pr̄. Dicebāt ergo ei. Ubi est pr̄ tuus? Rn̄dit iesus. Me q̧ me scitis,neq̧ p̄rez meū. Si me sciretis:forsitā ⁊ p̄rez meū sciretis. Hec v̄ba locut⁹ ē iesus i gazophilatio,docēs i tēplo. Et nēo app̄dit eū:q: nondum venerat hora eius.

¶ Sermo p̄mus sabbati post q̄rtā dn̄icā in .xl. ⁊ in ordine. 158.

1 Māsio 18. in ie thebatha.

Ego sum lux mūdi/q seq̄r me nō ambulat in tenebris/s; hēbit lumē vite) Joā. 8. penitētiū mā̄sio 28. hodie agit̄: cui⁹ nomē est iethebatha: qḋ īterp̄taf bonitas/aut declinauit/vel venit'. Quia. n. oēs declinauerūt a bonitate/ simul inutiles facti sūt: nec est qui faciat bonū: ideo de celo venit bonitas diuina. Et sicut in ꝯditiōe p̄ma/rer̄ bonitas p̄mo in luce patuit. Geñ. j. vidit deus lucē ꝙ eēt bona. Sicq; in reꝑatione hoīs p̄mū bonū in luce incarnata repit̄. Cuius lucis vox ista est in p̄nti euāgelio. (Ego sum lux mūdi) vt aūt dicit Aug. in istis vsibus corpalibus/aliud est lumē/aliud est fons: fontē fauces q̄runt/lumē oculi: apud deū ꝙ lumē est/hoc est fons q tibi lucet vt videas: ipse tibi manat vt bibas: vn̄ ps. In lumine tuo videbimus lumen: qm̄ apud te est fons vite: iō ad astū lucis fontē īuitās: eccl'ia clamat in introitu misse. Sitientes venite ad aq̄s: iste sūt aque solis: vt dr̄ Josue xv. q̄ illuminēt intell'm/⁊ faciāt affectū: de ista v̄o luce tria dicit p̄sens euāgeliū. p̄mo. n. ondit lucis bonitatē. 2° lucis veritatē. (dixerunt ergo ei pharisei.) tertio ondit lucis ꝓtātem (hec v̄ba locutus est) quat tuor aūt sunt ꝯditiōes boni: est. n. sui cōicatiuū/alior̄ attractiuū;/nocumēti remotiuū/⁊ pfectiōis inductiuū: iō ondens in p̄ma pte bonitatē diuine lucis q̄ttuor facit. p̄io. n. tāgit lucis diffusionē qḋ ptinet ad eius habitū. (Ego su; lux mūdi.) s̄cdo tāgit lucis mutatiōes; qḋ ptinet ad hoīs meritum. (Qui seq̄t̄ me.) tertio tāgit mali remotiones; qḋ ptinet ad opis cōmodū (nō ambulat in tenebris.) 4° tangit boni adeptōes; qḋ ptinet ad aīe p̄miū. (Sed hēbit lumē vite) dicit ḡ p̄mo (Ego) dei fili⁹. (ego) fons sapīe v̄bū dei i excels. (Ego) iesus xp̄s. (Ego) v̄bū caro factū. (Ego) v̄ginis filius (sum lux mūdi.) Joā. ix. q̄ā diu sū in mūdo lux su; mūdi: ⁊ iter̄ eiusdem xij. ego lux veni in mūdū vt oīs q credit in me in tenebris nō maneat. ¶ Notādū p̄mo q̄ mūdi noīe intell'r hō/qm̄ sicut mūdus ē vniuersitas creaturarū/ita hō quodāmō ꝯtinet oīa: vt dicit Greg. Saꝑ. x. ds ꝯcedit homini v̄tute; ꝯtinendi oīa: h;. n. eē moueri/viuere/sentire/⁊ intelligere: qbus gradib⁹ oīs creatura ꝯcludit̄. Itē nota q̄ xp̄s s̄m naturā diuinā lux est: de⁹ ḋ deo: lumē de lumine. j. Joā. j. De⁹ lux est ⁊ tenebre in eo nō sunt vlle: nec est ista lux sensibilis. s; ītelligibilis: nec visibilis carneis oculis/s; ītuitu mētis pceptibilis. Et l; lux ista pduxerit lucē sensibilē/nō tn̄ pcipit̄ sensibil'r. Itē lux ista/q̄ nec a mēte n̄ra ꝑp suū fulgorē pcipi poterat: ideo carnis nebula se obūbrauit/vt nobis eēt visibilis in carne. Ezec. 33. Solē nube tegā. Sic enī vidimus gloriā eius gl'ia; q̄si vnigeniti a patre. Luc. ij. Videam⁹ hoc v̄bu; qḋ factū est. Itē nota q̄ lucē istā īcarnatā p̄figurauit cādelabrū factū in tabernaculo dn̄i: de quo dr̄ Exo. 25. Facies candelabrū ductile: ex auro mundissimo. Ex cuius hastili tres hinc/⁊ tres inde pcedebāt calami: pcedebāt aūt ex īferiori ⁊ medio atq; supiori loco hastilis: s; curuabant̄ in altu; equal'r. Quibus

Mundi appl'onē hō h pōt intelligi.

Christi s̄m nā; diuinā; lux est.

Lux ista q̄ xp̄s ē p̄figurata fuit ī candelabro aureo ī tabernaculo domini.

sex calamis et vno hastili medio septez ipositе erant lucerne auree ardētes. Rursus qlibet calamus in tribus suis ptibus ornabat tribus ornamētis: scz cypho in modū nucis: z sperula/ z lilio. Et in hastili h tria ornamēta erant in locis qttuor oīa ex auro fabricata. Et allegorice qdē fm Grego. z Bedam. xps pmo quidem est candelabruz in quo nā humanitatis fulsit lumine deitatis/ qualenus in eius lumine oīs pctor videret in qbus iaceret tenebris. Jtē eius caro fuit aurea. i. ptiosa cuius ptio redēpti sumus: fuit ēt mūdissima/ qr sine culpa: mūda quidē/ qr nō ptraxit culpā ex origine: mūdior/ qr nō adduxit culpā ex opere: mūdissima: qa vtrāqz culpam absterfit ab homine. Jdeo ductile dicit/ qr malleis pducit: z christus fm carnē passionū malleis ad imortalitatē pfecit. nam fm aīam nō habuit meriti pfectū: vt dicit Grego. sup Ezech. homel. vj. Jtem fm Bedā duo latera candelabri sunt tēpus ante/ z post incarnationē christi. Calami autē sunt/ aut spetialr pdicatores qui dulcē sonū ediderūt: aut generalr omnes filij ecclesie/ qbus dicit. Cātate dño canticū nouū. Tres vero calami ex pmo latere/ z tres ex altero pdeunt: qr z ante christi icarnationē/ z post terni fuerūt in ecclesia gradus fideliū: scz pingatorum imo: ptinentiū in medio/ z pdicatorū in summo: qr vt dicit glo. sublimius est meritū pdicantiū/ qz ptinentium: z ptinentiū/ qz pingatorū. Jtem hastile mediū significat christū de cuius grā iusti quicqd habēt boni acceperūt. Joā. xv. Ego sūz vitis vera/ z vos palmites: quasi ego sum hastile/ z vos calami.

Jtē calami quāquā ex diuersis locis oriant/ sursum tñ ferunt equaliter: qr lz meritorū gradibus distinguant fideles: vna tamē fide veritatis imbuti ad vnū in celis veritatis lucē tendūt/ que in medio hastili fulget. Sed quāto qs in hac vita xpo ppinquius adhesit/ tanto vicinior visione eius fruet. Jtē fm Grego. Cyphi sunt ora doctorū vino sciētie inebriantes: spherula est pdicatōis volubilitas. Sphera enī omni pte voluit/ z pdicatio nec aduersitate tardat/ nec psperitate eleuatur: inter aduersa fortis: inter pspera humilis: nec timoris hz angulū/ nec elationis supcilium: lilia vero est celestis pria/ que animabus sanctis qsi lilijs vernat: bene ergo post cyphos z spherulas lilia describunt: qr post pdicatōis ebrietatē z volubilitatē virens patria sequit/ que aiabus sanctis quasi lilijs vernat: vñ cyphi z spherule ad laborē/ lilia ad retributionē ptinent. Sed Beda. prius qdem/ inqt/ fideliū corda/ quasi cyphi vino scientie replent qd ab ore fluit pdicantiū: pōt ifatigabili desiderio sancte opatiōis ad deū quasi spherule voluūtur/ sed post grām pdicatiōis: post iebriationē potus spūalis: z post irreuocabilē cursuz sancte opatōis/ sequunt lilia supne retributionis. Jtē tria loca triū calamor añ christi incarnationē tria tēpora sunt: scz ante legē/ sub lege/ z sub pphetis: z in quolibet triū tēpor qlibet triū graduū cyphū habuit doctrine/ spherulā opis/ z liliū spei retributiōis etne. Rursus tria loca trium calamor post xpi incarnationē/ tria tēpa sunt. s. pmitiue eccliē: pñtis tpis: z finis seculi: z in quolibet horum tres ordines: scz pre-

dicantiū/ꝯtinentiū/ꝛ ꝯiugatoꝝ/ q̄si tres calami sequētis lateris tribus ornant̄ v̄tutib⁹/videlꝫ/cipho doctrine/sperula operis/ꝛ lilio spei. Et q꞉ xp̄s omnes fideliū exsuperat ordines: ideo hoc figurauit habūdantioꝛ in hastili ornatus. ¶ Sꝫ quid dictum est de xp̄o ꝛ ecclīa q̄ est corpus p nexus ꝛ coniūctiōes subministratū ꝛ ꝯstructū: vt d꞉ Col. 2. Pōt ad xp̄m solum referri/q est cādelabrū ecclie. Zach. 4. Uidi cādelabrū aureū totū: hui⁹ vero cādelabri hastile mediū fuit rectitudo vite. Deute. 32. De⁹ fidelis ꝛ absq̄ vlla iniquitate iniust⁹ ꝛ rect⁹. Itē calamo scribit̄/calamo ēt canit̄: iō calamus ad p̄dicationē scripture refert̄: ꝛ sicut calami ex hastili/ita p̄dicatio ex vita dꝫ p̄cedere. Act. j. Cepit iesus facere ꝛ docere: duo aūt latera hastilis/duo sunt xp̄i status. s. sinistrum aduersitatis/ ꝛ dextruꝫ felicitatis. Ex p̄mo p̄deūt tres calami. s. tres doctrine/incarnatiōis/operatiōis/ ꝛ passiōis. Ex altero āt p̄cessit p̄dicatio diē generatiōis/ꝛ resurrectionis atq̄ ascēsiōis. Item lucerne. 7. cādelabri septē/dona sp̄us sci p̄figurāt in xp̄o: p̄ma lucerna sp̄us sapiētie. Luc. 2. Jesus p̄ficiebat sapientia. Scd̄a lucerna sp̄us ītellect⁹. Esa. 52. Ecce intelliget seru⁹ meus. Tertia lucerna est sp̄us ꝯsilij. Job. 12. Ipse hꝫ ꝯsiliū ꝛ intelligētiam. Quarta lucerna est sp̄us fortitudinis. Job. 9. Si fortitudo quare robustissim⁹ est. Quīta lucerna ē spiritus scie. Sap̄. 10. Dedit illi sciam scōꝝ. Sexta lucerna est sp̄us pietatis. ij. Paral. 30. Pius ꝛ clemēs est dn̄s de⁹ nr̄. Septima lucerna est sp̄us timoris dn̄i. Malach. 2. Pactū meū fuit cū illo ꝛ dedi ei timoreꝫ meū. ¶ Et nota q̄ sicut celū. 7.

Lucerne septē sūt septem dona spirit⁹ sancti.

3

planetis illuminat maioꝛē mūdū: sic xp̄s septē donis q̄si lucernis. 7. est lux mūdi. i. hoīs. Sūt aūt dona sp̄us sci instinct⁹ diuini/qbus īpremeditatus aius mouet̄ ad bonū ex causa sup̄iori. Sꝫ p̄ima lucerna sapiētie q̄si sol illuminat de spe ꝛ certitudine eternoꝝ ꝯ̄ stultitiā. Scd̄a lucerna ītellect⁹/q̄si ven⁹ illustrat intellectū subtilitate penetrādi audita: ꝛ hoc ꝯ̄ hebetudinē ꝛ tarditateꝫ ingenij. Tertia lucerna ꝯsilij/quasi mercurius illustrat mētem in agibilibus: qd/videlꝫ/eligēduꝫ/qdue fugiēdū sit: ꝛ h̄ ꝯ̄ p̄cipitiū. Quarta lucerna fortitudinis/quasi mars illustrat mētē radio ꝯfidētie/ne aduersa timeat: ꝛ h̄ ꝯtra pusillanimitatē. Quīta lucerna scie/q̄si lūa illustrat mētē de veritate creatoꝝ: vt hoc ꝯ̄ ignoꝛātiaꝫ. Sexta lucerna pietatis/ q̄si iupiter diffundit cordi radiū miseratiōis ad p̄ximū: ꝛ h̄ ꝯ̄ crudelitatē. Septima lucerna timoris dn̄i/ q̄si saturn⁹ pōdē sue lucis p̄mit mētē/ne de acceptis bonis sup̄biat/ ꝛ eterna regrat: ꝛ h̄ ꝯ̄ sup̄biā. Iō legitur Nu. 8. q̄ lucerne posite erāt ad austrū ꝯ̄ boreā. Boreas ē afflatus ꝛ instinct⁹ demōis/q̄ mēs īfatuat̄/ hebetat̄/p̄cipitat̄/debilitat̄/decipit̄/ indurescit/ꝛ extollit̄. Sꝫ. 7. ista mala tollunt. 7. lucerne. i. 7. dona ab austro. i. ab īspiratiōe diuini sp̄us p̄cedētia. ¶ Itē lumē lucerne. 7. hēt ꝯditiōes. p̄mo qdē īflāmat/qd̄ ꝯuenit sapiētie accēdenti amoꝛē. 2° lucerna occulta manifestat/qd̄ cōuenit ītellectui. 3° dirigit ī via. qd̄ ꝯuenit ꝯsilio. Quarto ꝯfoꝛtat timida/ qd̄ ꝯuenit fortitudini. Quīto delectat/qd̄ ꝯuenit scie. Sexto seipsum extra multiplicat qd̄ conuenit pietati. Septimo fugat inimica/qd̄ cōuenit timoꝛi: q꞉ in timoꝛe dn̄i decli-

Lumen lucerne septem hꝫ cōditiones.

nat oīs a malo: vt dī Prouer. 16.
¶ Item xp̄s eccl'ie cādelabrum lucer
nis septē illuxit mūdo: pro lucerna
fuit v̄bū veritatis docēs qd creden
dum/ ⁊ quo tēdendū. ps. lucerna pe-
dibus meis v̄bū tuū. Scda lucerna
fuit mādatū honestatis p̄cipiēs qd
agēdum/ ⁊ qd obmittēdum. Pro-
uer. 6. Mādatū lucerna ē/ ⁊ lex lux/
⁊ via vite. Tertia lucerna est exem
plū sc̄itatis qd exhibuit ad p̄uocā-
dū. Eccle. 26. Lucerna splēdēs sup
cādelabrū sctūm/ ⁊ spēs faciei .i. pul-
chritudo apparētis exēpli sup eta
tē stabilē. Quarta lucerna fuit mi-
raculū v̄tutis/ quo luxit xp̄s/ vt dei
filius cognosceret. Sz de helyi typo
iudeoꝝ dī .j. Re. 3. Nō poterat vide
re lucernā dn̄i/ q2 nō potuerūt cre-
dere miraculis. Quīta lucerna fu-
it tollerantia passiōis. Prouer. 31.
Nō extinguet in nocte lucerna eius:
q2 in aduersitatis nocte p̄māsit pa
ciētia. Sexta lucerna fuit glīa resur
rectiōis. ij. Para. 21. Promisit dn̄s
dauid .i. xp̄o vt daret ei lucernam .i.
resurrectiōis glīam. Septima lucer
na fuit potētia ascēsiōis: de q̄ dicūt
hitatores supne hierl'm. ij. Paral.
13. Est apd nos cādelabrū ⁊ lucer-
na eius. ¶ Deīde cū dicit. (Qui seq
tur me) pōit meritū sequēde lucis/
que nō passibus corpis/ sed affectibus
cordis seqnēda est. Bar. 3. Sequi-
mur te dn̄e in toto corde nr̄o ⁊ ti-
memus te nō possumus āt seq dn̄m/ nisi
lux gr̄e ipsius nos p̄ueniat: hic dī Ge
ne. 33. Precedat dn̄s meus/ ⁊ ego
paulatī seqr vestigia eius: p̄cedit ḡ
lux gr̄e/ ⁊ seqnit liberū arbitrium.
¶ Et aduertēdū q2 lucē istā qdā co
nāt p̄cedere: isti sunt supbi/ q de su-
is cōfidunt viribus. Nu. 14. Nolite
ascēdere: nō .n. est dn̄s vobiscū. Alij
vero huic luci obuiant ꝯdicētes he

Lux di-
nina af
fectu cō
dis| se-
quenda
est.

retici/ videlz/ ⁊ iudei. Job. 24. Ipsi
fuerūt rebelles lumi: iō sicut papi
liōes a luce exurunt quā ipugnāt.
Plures aūt lucē istam insequūt. hi/
videlz/ q p̄secuti sunt xp̄m: ⁊ adhuc
mēbra eius p̄sequūt sc̄ōs. Quidā ve-
ro a luce ista retrocedūt ⁊ fugiunt:
isti sunt incōstātes ⁊ pusillanimes/
q ad pristinas redeūt tenebras vi-
cioꝝ. Gen. 11. Recedētes ab oriente
venerūt in cāpū senaar qd iterpre-
tat fetor dentiū. Nōnulli aūt in via
mūdi figūt pedē .i. affectū amoris/
nec lucē seqnūtur. Job. 18. Abscō-
dita est in terra pedica ei⁹. Sz fide-
les ⁊ iusti lucē sequunt. Sequūtur
aūt eā si ambulāt vias eius/ humili-
tatis/ ⁊ castitatis/ paciētie/ bēignita
tis/ charitatis: ⁊ si tēdūt ad eūdem
terminū a xp̄o via ad xp̄m vitā: qd
vtiqz nō faciūt q bonū nō recta in-
tētiōe operant. Ergo duo sunt ne-
cessaria hāc lucē sequēti: vnū vt p-
prijs commodis ⁊ desiderijs abre-
nūciet. Alterū vt mūdi aduersa eq̄-
nimiter ferat ⁊ seipsum cruciet. de
primo Mar. 8. Siqs vult me sequi
deneget semetipm. de 2°. Luc. 9. Si
qs vult post me venire tollat crucē
suā .i. spōte cruciet carnē ⁊ mentem:
carnē ieiunijs/ mētē dolore pcōꝝ/ ⁊
desiderio eternorum: ⁊ sic sequat me
⁊c. ¶ Deīde ponit p̄mū cōmodum
secute lucis qd ē mali remotio (nō
ambulat in tenebris.) Aug. Si seq̄-
ris solē istū visibilē tēdas ad occidē
tē quo ⁊ ipse tēdit: ⁊ si nolis ipsum
deserere/ ipse te deseret i occasu. Sz
deus tuus vbiqz est totus. Si non ab illo
facias casum/ nūqz a teipse faciet oc
casum/ ⁊ nūqz ābulabis in tenebris:
tenebre aūt metuēde/ nō oculoꝝ/ sz
morum sunt: ⁊ si oculoꝝ nō exterio
rū/ sed interioꝝ/ vnde discernit: nō
album ⁊ nigrū/ sz iustū ⁊ iniustum

¶ Et nota q in tenebris ambulāt de ꝓprijs virib⁹ ꝯfidentes/ q lucez gr̄e ꝑuenire conanł: ipsi enī sibiip sis fiūt tenebre/ qꝛ terga luci vertūt. Sicut sibiipsi facit vmbrā qui lucē ꝓcedit. Sap. 17. Ipsi sibiipsis graviores erāt tenebre qꝛ vt dicit dñs Hiere. 2. Uerterūt ad me tergū ꝛ nō faciē. Jtē ad eternas tēdunt tenebras: qui lucē refugiūt gr̄e: quia ad oppositū lucis ambulant. Eccle. 21. Uia peccātiū cōplantata lapidibus. i. pctī occasiōib⁹ in quas impingunt lubricātes/ ꝛ in finez illoꝝ inferi ꝛ tenebre ꝛ pene. Jtē qui luci obuiāt/ aut insequunł eā/ excecātur: nā obuiātē vitati symonez magū excecauit Paulus. Act. 13. Jpsum aūt paulū insequētem veritatem deus excecauit. Act. 9. Jtē qui pedem figit in via/ mundi tenebris circūdatur. Sicut lux trāsiens circūducit vmbrā stāti. Job. 37. Nos quippe inuoluimur tenebris. Sed qui sequił lucē/ hꝫ lucez ań se/ post tergū relinquit tenebras/ nec ambulat in eis tenebre. ¶ Jtē tenebre qdez sunt ignorantie ꝑs. Nescierūt neqꝫ intellexerūt/ in tenebris ambulant: alie aūt sunt tenebre cl'pe. Esa. 29. Quoꝝ sunt in tenebris opera: has vero sequunł tenebre gehēne. Exo. 10. Facte sunt tenebre horribiles in egypto. Sed lux mūdi xp̄s ē/ via/ veritas/ ꝛ vita: ideo q sequił lucem veritatis/ nō ambulat in tenebris gehēne. ¶ Deinde ponił secūdū cōmodū seēnte lucis qd est adeptio bōi. (Sed habebit lumē vite.) lumē corporale neqꝫ viuū est/ nꝫ vitā ꝑstat: lꝫ ad opus vite q est videre requiratur. Sed quia xp̄s lux viuens est immo lux vita: iuxta illud exiuit per clausam portam deus ꝛ hō/ lux ꝛ vita/ conditor mūdi: ideo lumē qd ab ista luce radiat, est lumen vite. Triplex vero est lumen vite. ꝑmū est intelligētie naturalis: intelligere enī viuere est/ qd nō nisi ab intellectuali luce peruenit: de q̄ ꝑs. Signatū est sup nos lumē vultus tui dñe. Secūduz lumē est spiritualis gr̄e: de quo Eccle. 36. Ostē de nobis lucē miserationū tuaꝝ: in hac luce viuit aīa vltra aīaz. Sicut ait ap̄ls mihi viuere xp̄s est: ꝛ iterum viuo ego iā nō ego viuit vero in me xp̄s. Tertiū lumē est celestis glie: de quo ꝑs. Placeā corā deo in lumine viuētiū. ꝑmū lumē est oīuz hoīum. Secūduz est iustoꝝ. Tertium beatoꝝ. Pmū lumē hꝫ ēt qui nō sequił lumē xp̄m. Secūduz aūt hꝫ qui sequił eum/ habiturus tertiū lumē diuine visionis: vbi non distinguił hēre ꝛ videre: sed vt dicit Augustin⁹. i li. Sol. deū videre hoc est q habere.

Per tenebras aūt [qui lucē gratie fugiunt.

Tenebre sunt ignorantie.

¶ Sermo. 2. sabbati post quartaz dñicā in xlme ꝛ in ordine. 159.

Secūdo cū dicił (dixerūt ergo ei pharisei) declarał lucis diuine veritas/ q̄ declaratio habuit occasionē ex ꝯtradictione iudeorum. Sed tñ declaratā lucis veritatē nō potuerūt intelligere: ideo in parte ista tria facit ꝑmo enim iducit euāgelista phariseoꝝ cōtradictionē. 2° veritatis declarationē. (Rñdit iesus ꝛ dixit eis. Et si ego.) 3° pōit nō credentium dubitationē (dicebāt q̄ ei vbi est pr̄ tu⁹.) Jn ꝑma vō parte tria tāgit ꝑmo repugnātiū cōditionē. (Dixerūt q̄ pharisei). i. diuisi/ vel separati supstitionis qdē cultu a populo erāt diuisi. Sed a luce xp̄o eos diuidebāt interiores tenebre/ quia diuisit deus lucē a tenebris. 2° tāgit ipugnationis rationem. (tu de teipso testimoniuz phi- 1

bet.) Quod vtiq3 phibitũ videt. Prouer.17. Laudet te alien⁹ z non os tuũ. Tertio ponit testimonij reprobationē (testimoniũ tuũ nō est verũ.) Certe nō sequit q testimonium nō sit veruz: nā de seipso aliqs potest verũ dicere/ z pro se sed videbit tale testimoniũ/ z si verũ sit / nō tamē esse sufficiēs. In pposito aũt xpi testimoniũ de seipso veruz erat z sufficiēs. pmo qdem / q2 pricipia sibiipsis attestātur intellectui: xps aũt pricipiuz est. Jo.8. Ego. pncipium q et loquor vobis. Itē lux sibiipsi attestat visui. Ipse autez est lux vera q illuminat oēm hoiem venientē in hũc mũduz. Itē loquela sibiipsi attestat auditui. Si eni aliqs loquēdo sibiipsi attestetur q sciat loqui sufficientissimũ est testimoniũ: xps aũt est verbũ patris: q ait Jo. 8. Quare loquelā meā nō cognoscitis/ q2 nō potestis audire sermonē meũ. Itē q2 deus sibiipsi attestatur: immo nullus de ipso reddit testimoniũ/ siue scriptura/ siue creatura/ nisi ex ipsi⁹ reuelatiōe xps aũt deus/ q2 de⁹ erat vbũ: z iō testimoniũ de seipso verũ ē z sufficiēs. Igitur pharisei ɔtradicētes luci nō sequebant eā/ sed illi obuiabāt: vnde lucem videre nō poterũt. Job.36.

2 In manibus .i. supbis abscōdit lucē. ¶ Et nota moralr/ q2 xps posit⁹ est in signũ cui cōtradicet: vt dicit Luc. 2. Eius eteni doctrine ɔtradicũt heretici Sz ei⁹ vite z morib⁹ cōtradicũt mali xpani/ q ɔfitentur se nosse deũ/ factis aũt negāt: nec pficit eis cōfessio oris/ q2 ēt demones credũt/ z cōtremiscũt: qbus conuenit illud Esa. 29. Populus hic labiis me honorat/ cor aũt eorũ longe est a me: iō oēs mali xpiani potius pharisei .i. diuisi sunt: quattuor eni malas habēt diuisiōes. Prima est a dei vnitate: q enim adheret deo/ vn⁹ spũs est cũ eo: z mihi adherere deo bonũ est: sz d pcōrib⁹ di Hiere. 51. Iniquitates vre diuiserũt iter vos z deũ vrũz. Scda diuio est a ppria idētitate: nā pcōres distrabuntur a rōne/ nec fit in eis sensualitas idē rōni duz ad oppositũ ei⁹ tendit. Osee.10. Diuisuz est cor eoz/ nũc interibũt. Tertia diuio est a multorũ charitate/ qbus z si corpe/ nō tñ corde: z si loco/ nō tñ merito: z si pila/ nō tñ vita sociant. vñ ps. de resistētibus dextere dei ait. dñe a paucis de terra diuide eos in vita eoz: paucos/ itelligit electos/ q2 multi sunt vocati/ pauci vero electi: a quoruz paucitate iniquoz mltitudo disaē. Quarta diuisio est a felicitate btōrũ: sepabunt eni mali de medio iustoz z mittēt i caminũ ignis. Mat. 24. Malũ seruuz diuidet dñs a ɔsortio btōz. parteq3 ei⁹ ponet cũ hypocritis/ q2 silator sunt vbo z nō facto xpian⁹ illic ēt flet⁹ z stridor dētiuz. ergo nō ɔtradicam⁹ vbo aut facto testimōijs xpi/ q facta sunt credibilia nimis. ne forte didat a deo/ a nobis / ab electis/ a btis zc. ¶ Deinde cũ dicit. (Rñdit iesus z dixit eis) ponit declaratio vitatis: z q2 declaratio vitatis ē reprobatio falsitatis: iō circa h qttuor facit pmo. n. pbat sui testimōij vitatē. 2° pōit testimonij necessitatē (vos aũt nescitis.) 3° ɔuincit impugnātiũ falsitatē (vos sm carnem iudicatis) quarto ponit sui testimonij firmitatē (z i lege nra.) In pma pte tāgit duo: p°. n. ppōit intētũ. 2° pbat (q2 scio) dic g. (Rñdit iesus z dixit eis: z si ego testimoniũ phibeo de meipso/ testimoniũ meũ vez est. nō eni pōt mētiri veritas: xps autem veritas est.

Quattuor malas hñt diuisiōes.

¶ Sꝫ huic opponitᷣ illud qđ xp̄s dicit Jo. v. Si ego testimoniū ꝑhibeo de meipso testimoniū meū nō ē verū. Et dōꝫ ꝙ illud p̄ᵒ dixit xp̄s/ supponēdo iudeoꝝ opinionē: q putabāt nō eē credēdū xp̄o sibiipsi attestāti: ꝛ iō ibidē adduxit testimonia pr̄is/ ꝛ opeꝝ suoꝝ/ ꝛ Joānis baptiste atqꝫ Moysi: h̄ aūt loco ex ꝓpa loqᷣ sniā/ itēdēs ꝙ testimoniū de seipso v̄issimū ꝛ sufficiētissimū sit. 2ᵒ ponit rōnē ꝓbationis. (qꝛ scio vñ veni ꝛ q̇ vado.) vbi tria sᷣt itelligēda. p̄ᵒ venire xp̄o fuit icarnari: ire āt sibi fuit opari salutē nr̄aꝫ: venit ꝗ i carnē vadit ad hoīm salutē. Esa. 26. Egrediet dñs de loco sc̄tō suo/ veniet vt saluū faciet ppl'ꝫ suū. Jtē itelligēdū ꝙ xp̄s a p̄re vēit/ ꝛ ad p̄reꝫ vadit: vēit qdē missus: vadit approbatᵘ: iō. n. venit qꝛ missus. Sꝫ ad gl'iaꝫ pr̄is cū cta faciēs ad p̄reꝫ vadit: qꝛ illa itentio opis i deū ē regressus volūtatꝭ i eū. Et venit missus p̄reꝫ nō deserēs: ꝛ vadit approbatᵘ nos nō reliquēs. Jtē aduertēdū/ qꝛ ceteri hoīes suā originē/ ꝛ suū finē/ vñ/ vꝫ/ ꝓgēiti sunt ꝛ ad qđ tēdāt opinari p̄nt: sꝫ ꝑ certo scire nō p̄nt: iō eoꝝ de h̄ testimoniū/ aut nō ē veꝝ/ aut nō ē sufficiēs. Sꝫ qꝛ xp̄s dicit se scire vñ venerit/ aut q̇ vadit: qꝛ ē v̄bū ex sc̄ia pr̄is ꝓcedēs: iō veꝝ ē testimoniū suū dñtꝭ. (Ego sūꝫ lux mūdi/ q sequitᷣ me nō ambulat i tenebris. Sꝫ hēbit lumē vite.) Si. n. venit a p̄re: lux venit de luce: qꝛ deus lux ē: sicqꝫ fit luxᵗ mūdi. Si v̄o ad p̄reꝫ tēdit lux: ꝯn̄s ē vt q eā sequitᷣ nō ambulet i tenebris: qꝛ i deo nulle sunt tenebre. vt dīr. j. Jo. j. Sꝫ potiᵘ hēbit lumē vite/ qꝛ q sequitᷣ xp̄m vadit q̇ ipse vadit. s. ad p̄rem luminū. ¶ Aduertendū ē aūt hoc loco morale documentū vt sciamus vnde venimus/ ꝛ quo sit nob

eundū ꝫ: a deo. n. non tm̄ ꝙ sumus non tm̄ exteriora bona/ sed ēt bona venit voluntas. Jac. j. oē datū optimum ꝛ oē doᵐ ꝑfectum desursuꝫ est: ꝛ iō a quo venit voluntas boni operis/ ad eū feratᷣ intentio finis/ vt ꝑꝑ eius gl'iam bonuꝫ operemur/ a quo est boni operis p̄nᵐ: iō ex lege veteri primitie ꝛ decime offerebantur deo: qꝛ ipse est p̄nᵐ ꝛ ꝯsumatio virtutis. j. Re. v. qui vocauit vos ipse ꝑficiet. ¶ Deinde cū dicit. (Uos aūt nescitis) ponit sui testimoniȷ̄ necessitatē/ qꝛ. n. non erat humane facultatis scire aduentū ꝛ regressum incarnate sapie: iō oportuit eandē sapiam sibiipsi perhibere testimonium: ꝑꝑ qđ dicit. (Uos aūt) generaliter oēs hoīes ꝛ ḡnaliꝫ oīs creatura. (Nescitis vñ venio.) Jo. 9. hūc nescimus vñ sit. (Aut quo vado.) Jo. 14. dñe nescimᵘ quo vadis. Job 28. vñ venit sapia/ ꝛ quis est locus intelligentie/ abscondita est ab oculis oīm vivētiū: volucres quoqꝫ celi. i. angelos celestes latet: deus intelligit viam eius ꝛ ipse nouit locū illius: iō solus ipse necēius est vt testimoniū perhibeat de seipso. Sed hijs obȷ̄citᷣ. p̄ᵒ ꝯ̄ p̄ᵐ. Jo. 7. ꝛ me scitis ꝛ vnde suꝫ scitis. Jtem ꝯ̄ 2ᵐ Jo. 14. quo ego vado scitꝭ. Et dōꝫ ꝙ p̄ᵐ hoꝝ dixit xp̄s iudeis qui nouerāt eius effigiem coporalē/ ꝛ sciebant locum natiuitatis eius s̄m carneꝫ/ ꝛ ꝙ Marie filius erat/ sed eius a p̄re missionē nesciebant: alteꝝ vero istorū xp̄s dixit apostolis quoꝝ aliqui sciebant p̄rem ꝛ filium. ¶ Et aduertendū ꝙ lꝫ notitia aduētus filȷ̄ dei in carnē ꝛ operationis nr̄e salutis transcendat facultatē oīs nāe creature: ipso tñ reuelāte innotuit. Sed vt dicit Aug sicut sol iste videntis faciē illustrat ꝛ ceci/ sed videt ille/ non

4 adūētū xp̄i in mētem nēo nouit

videt istē. Sic sapia dei verbum dei vbiqꝫ pńs est ēt infidelibus / sꝫ qb⁹ eā videāt/oculos nō hnt cordis: fideles aūt sciunt/qꝛ dei filius venit in carnē a pr̄e missus quē non deseruit/ꝛ ꝙ hoim salutē operatus ē ad gliam pr̄is tendens/eosdē tñ nō deserens hoies: hoc qdē de misterio incarnationis verꝫ ē. Sed de adnentu xp̄i in mentē nemo scit vñ sit aut quo vadat. Quibus.n.occasionibus ppositiꝫ salutare veniat nemo scit:aliqñ.n.ex psperis/aliqñ ex aduersis/aliqñ ex diuturna / aliqñ ex breui culpa/aliqñ ex iustitia/ aliqñ ex mīa dei/ꝛ pluribus alijs modis occultis:tñ venit in corda nr̄a Baruch.3. Nō est q possit scire vias eius. Quo ēt tendāt dona dei p cepta nemo nouit/qꝛ aliqñ ɔcept⁹ salutaris nō pficit:sꝫ aut terminat in accidiā/aut inanē gliaꝫ/ aut in p sumptionē spūs/aut in apertā nequitiā. Et quē finē habitura sit nr̄a bona intētio ignoramus. Ecc.9. nec scit hō finē suum: ꝛ iō vere de isto spūali pcessu ꝛ pgressu dicit xp̄s oib⁹ ēt electis: vos nescitis vnde venio/aut quo vado.

¶ Sermo.3. sabbati post quartam ɔñicā in xl^ma ꝛ in ordine.160.

1 Vos fm carnē iudicatis) probata veritate ꝛ necītate testimonij xp̄i:nūc ɔuincit falsam calūniā ipugnantiū eius testimoniū: ꝛ tria facit. p°.n. ostdit xp̄s vñ falsa calūnia ortuꝫ hēat. 2° qua ptāte ipse falsitatē ɔuincat.(Ego nō iudico.) 3° dic̄ c⁹ aucītate falsitatē iudicat. (Et si iudico.) In p^a parte supplendū est vos phisei iudicatis testimoniū meū nō esse verꝫ/c⁹ oppositum iam pbatū est:ǵ falsum ē qđ dicitꝫ. Sꝫ hinc hꝫ ortū falsitas ista (qꝛ vos fm carnem iudicatis) testimoniuꝫ meū nō eē verꝫ. Et pōt istđ tripľr exponi: p° vt hic qđ dicī fm carnem determinet vos iudicantes: cuꝫ.n. iuditiū procedit ex his que fm sensus carnis apparet iudicāti/ tūc iudicat fm carnē:ꝛ iō fallebanť phisei:qꝛ sensus carnis diuina nō percipit. Uñ non poterant per euꝫ iudicare de ista diuina snīa/ ego sum lux mūdi qui sequiť me.ꝛc̄. nā manichei sensu carnis iudicantes / de ista snīa dixerunt xp̄m esse solē istū visibilem/qui motu suo peragit.dicens:ɔ̄ quos Aug. nō est/inquit/xp̄s sol factus:sed per quē sol factus est: oīa.n.per ipsum facta sunt. 2° hoc ꝙ dicit fm carnē pōt determinare personā iudicatā:vt sit sensus: vos iudicatis de me fm carnē tm̄ quaꝫ videtis:qꝛ.n.deū non intelligitis/ ꝛ hoiem videtis:iō videor' vobis arrogans/c⁹ non sit testimoniū acceptū/cum dico ego sum lux mundi: qꝛ oīs hō mendax. Sed si non iudicareť fm carnē meā:imo fm diuinitatē meā/tunc diceretis testimoniū meum eē verꝫ/qꝛ non pōt deus mentiri. 3° h qđ dicit fm carnem/ pōt determinare actū iudicij: vt sit sensus:vos iudicatis iniuste. Cōtrꝫ so.sicut.n.fm carnem viuere / male viuere est:ita fm carnē iudicare iniuste iudicare est. ¶ Deinde manifestant xp̄s vñ habeat hāc' v̄tutem ɔuincendi falsitatē/dicēs. (Ego nō iudico quēq̄ꝫ.) Sed ɔbijciť/qꝛ h ipsum qđ.statiꝫ pmisit/vos fm carnē iudicatis/fuit iudiciū ꝙ illoꝝ esset falsum iuditiū. Jteꝝ di. Jo.v. pr̄ oē iudiciū dedit filio. Et dđm dup^r p° qꝛ duo sunt iudicia. vnū diffinitiōis meritoꝝ/alteꝝ retributionis pmiorū. p^m iudiciū iā fcm̄ est. Jo.3. Qui nō credit/iā iudicatus est:ꝛ eiusdē. 12. Nūc iuditiū est mundi. Nam ex

sn̄ia xp̄i diffinitum est in scriptura q̄ sint bona/ ⁊ q̄ mala opera. Judiciū vō retributionis erit ī futuro.
In 2° adnētu xp̄s p meritis retribuet
In p° itaq3 aduētu xp̄s exercuit p̄mū iudiciū/ nō p̄m. In 2° aūt adnētu retribuet p meritis. Dic̄ ḡ (ego nō iudico) ad p̄ns (queq̄3) p̄mianndo: s3 iudicaturus sū3 ī nouissimo. vel al'r magis ad ppositū / cū dicit xp̄s (ego nō iudico quēq̄3) subandiēdū ē p̄m carnē. q.d. vos iudicat3 p̄m carnē/ iō false: ego nō iudico p̄3 carnē/ iō vere. Cū.n. xp̄s iudicauit phariseo⁊ iuditiū eē p̄m carnē: iuditiū iuditij/ neq3 fuit p̄m carnis apparētiā/ n3 p̄m carnis s̄ba3/ neq3 p̄3 carnis malitiā. Et p° qdē3 nō iudicauit p̄m appentia3 sensus carnis. Esa.xj. nō p̄m visionē oculo⁊ iudicabit/ n3 p̄m auditū aurū arguet: sed iudicauit p̄m sp̄m: iō potuit iudicare d̄ carnali eo⁊ sensu. j. Coꝛ.ij. sp̄ualis oīa iudicat. Itē nō iudicat xp̄s
Judicabit deo 2m sp̄m
p̄m carnis exītiā: l3.n. mala opera carnis iudicet/ tn̄ nō p̄m carnē/ sed p̄m intētionē ⁊ volūtatē aīe peccātis ī carne iudicabit. j. Re.16. hō videt q̄ foris parēt/ deus aūt ītuetur coꝛ: ⁊ ad ppositū/ lic3 phari̇sei iudicarēt de xp̄o p̄m carnē q̄ videbat/ ipse tn̄ iudicabat de volūtate eo⁊ q̄ non videbat. Itē nō iudicat xp̄s p̄3 carnis iniustitiā/ q: nō h3 recurnū affectū in iudicio. ps. Deus iudex iustus fortis ⁊ patiēs/ nunqd irascet p singulos dies: iō nec timoꝛe / nec amoꝛe carnis depꝛauatū est ei9 iuditiū: ⁊ hic fuit sibi facultas eos iudicare/ qui pꝛauo carnis odio/ ⁊ inuidia calūniabant xp̄i testimoniū. ¶ Deinde cū dicit (⁊ si iudico ego.)
2 Confirmat xp̄s suum iuditium ex auc̄ite dicens (⁊ si iudico ego) iudicium v̄m esse falsum/ q: p̄m carne3 est. (Juditium meum ve⁊ est: q: solus non sum) indicans. (S3 ego ⁊ qui misit me p̄r) iudicamus vos: iō vero iuditio filij attestatur p̄us iuditium/ qn potius eo⁊ est idem iuditium/ quo⁊ est eadem intelligentia veritatis. Ex h̄ ēt p3 q: in extremo iuditio/ ⁊ si sola apparebit ī carne ps filij: solus tn̄ non iudicabit/ s3 ex auc̄ite p̄rna. Dan.7. filius hoīs venit vs̄q3 ad antiquum dierum. i. ad patris eternitatem / ⁊ dedit illi potestatem ⁊ honoꝛem ⁊ regnum. ¶ Et nō q: hoc loco dicit xp̄s se nō esse solum/ sed cum p̄re: ⁊ tn̄ a patre missum. vnde Aug. Si tecu3 est p̄r/ quo te misit ḡ dn̄e missio tua/ incarnatio tua est: hic ḡ xp̄s erat p̄3 carnem/ ⁊ a patre non recesserat p̄3 deitatem: q: pater ⁊ filius vbiq3 sunt. ¶ Nō moꝛaliter p̄nm huius partj: vos mundi amatoꝛes p̄m carnem .i. p̄m carnis appetitum iudicatis de agendis ⁊ fugiendis. nam superbi/ licet verbo pꝛeferant humilitatem/ ⁊ aliqū ēt coꝛde sentiant se nō esse dignos magnis honoꝛibus/ tn̄ insurgente appetitu celsitudinis p̄3 carnem iudicant honoꝛes pꝛosequndos. Item extra passionem ire iudicant nihil melius esse tranquillitate aīum. Sed cum illate iniurie meminerint accenditur animus/ ⁊ p̄m carnem iudicant vindictam expetēdam esse. Item pulchritudinem castitatis ēt laudant ⁊ cupiunt incontinentes. S3 ad p̄ntia3 delectabilis cum carnis concupiscentia traxerit/ p̄m carnis appetitum iudicant. Item extra esuriem existentes iudicant ieiunandum esse/ sed fames cū accesserit facit vt iudicent p̄3 carnis desiderium. Item aliena non tollere iustum ⁊ pꝛopꝛium largiri amicabile esse iudicant/ sed cum accesserit maioꝛum sumptuum voluptas/

Amatores mūdi qūo iudicēt

ant carnalis timor defectus eorū que possident/tunc ꝛ aliena cupiunt/ꝛ propria non largiuntur. Itē penitentes laudātur:eorumqꝫ imitatores esse volunt aliquando/ sed dum vite spatia sibi promittunt/ voluptatibusqꝫ adhuc frui desiderant fm carnem iudicant penitentiam esse differendam:istos omnes ꝛ eorum similes non iudicat xps in presenti/sed iudicant eos conscientie ipsorum. Ro.ij. testimoniuꝫ reddente illis conscientia ipsorum. In futuro autem iudicabit eos cuꝫ patre:ideo non erit appellationis locus:quoniam in filio est iuditij veritas/in patre summa auctoritas ꝛ ꝛ potestas. ¶ Deinde cum dicit. (Et in lege vestra.) Reuertitur xps ad principale propositum vt ostendat sui testimonij sufficientiam ꝛ firmitatem cuius iam probauit veritatem ꝛ necessitate. Duo autem facit:qꝛ primo adducit legis sententiam. Secundo facti consonantiaꝫ. (Ego sum.) Dicit ergo. (Et in lege vestra).i.vobis datam. (Scriptuꝫ est) Deut.19. (Qꝛ duorum hoīum testimonium verum est) ibi eniꝫ dicitur in ore duorum/aut trium testium stabit oē verbum/sꝫ de ista lege dubitat Aug. dicens fieri posse vt duo mentiant:nam Susanna casta duobus falsis testibus vrgebat: vniuersus ēt ppls mētitus ē ꝯ xpꝫ: quō ḡ stabit oē verbuꝫ in ore duoꝝ vel trium? Et rñdit Aug. dicens ꝙ numero trium testium trinitas cōmendata ē/in qua est ppea stabilitas veritatis.j.Jo.v. tres sunt qui testimoniū dant in celo/pr/ꝛverbū/ ꝛ spūs scūs:ad cꝰ trinitatis silitudinē tres requirunt testes in rebus humanis/quibus credat/qui ēt testes vt sint credibiles/trinitatē ino

Dubiū solutio

cant in qua eoꝝ veritas stabiliatur: ꝯtingit aūt tres testes hoīes aliqñ mētiri:qꝺ accidit nō ex defectu sacramēti/sed ex malitia iudicij:puenit. ¶ Deinde cum dicit. (Ego sum) ponit xps testimonium suū eē legi cōsonum:qꝛ duo de ipso testimoniuꝫ perhibent. (Ego sum q testimoniū perhibeo de meipso/ ꝛ testimoniuꝫ phibet de me q misit me pr) in multis.n.locis pr perhibet testimoniū de filio suo: vt est illud. ps. Filius meus es tu / ego hodie genui te: ꝛ Mat.3.hic est filius meus dilectꝰ. Sꝫ cū ēt spūs sctūs phibuerit xpo testimoniū p ora oīꝫ pphaꝝ/ꝛ ī spē colūbe sup eū apparens:pp qꝺ nō adducit xps testimoniū eius ħ loco. Rñō. Rō hꝰ ē/qꝛ adhuc nō erat nō psona spūs scī/que se manifestauit post xpi ascensionē veniens sup apostolos:nō testimoniū eius tāqꝫ ignoti non adducit. Iteꝫ vr ꝙ testimonium pris ꝛ filij de filio non sit consonum legi quaꝫ xps allegauit/ sed potius dissonum sit in tribus. pꝰ qūtum ad nnmeꝝ/qꝛ in hoībus ñ determinatū ē/vt ī ore duoꝝ/ aut trium stet oē verbū: qꝛ vnus solus non est fide dignus. Sed ħ non pt dici de aliqua vna pª diuina. Item lex inteˡˡ duos aut tres hoīes eē testes ydoneos. Sꝫ diuine pᶜ nō sunt hoīes. Itē in hoībus cū duo de aliena testant pª:tūc nō est testimoniū qꝛ duo sunt testes. Si vero vnus eorū sibiipsi attestet/iam nō sunt duo testes:ꝛ qꝛ xps sibiipsi attestabat/ non ipse/sed tm̄ pr vr esse testis. Et dicendum ad primum ꝛ 2ᵐ simul ꝙ xps arguit per locum a minori. Si enim creditur hoībus qui falli possunt/multo magis credendū est deo qui nec falli potest / nec fallere vult. 1. Joan.5. Si testimonium

Dubiū.

Rñsio

hostiū accipimus / testimoniū dei maius est: ꝛ hoc est testimonium eius / quia testificatus est nobis de filio suo. Ad tertiū dicendū secundum Chry. quod quando his qui de seipso testatur equalis est auctoritatis alteri testi / tunc ponit in numerum cum eo vt duo testes sint: ꝛ quia xps nihil minus habet patre / si pater est idoneus testis in causa xpi / ꝛ ipse xps testis sufficiens est. Vel dicendū quod quedam sunt cause in quibus oportet credere testimonio attestantis de seipso. vbi gratia in causa geniture. Si quis dicat se filiū regis / ꝛ hoc ipsum rex confiteatur / stabit vtriusque testimoniū: xps autem intendebat attestari se filiū dei esse: quod quia pater etiam testatur duo sunt testes sufficientes. Vel tertio dicendū quod in negotio missionis statur testimonio missi ꝛ mittentis. Si quis enim se dicat regis nunciū / ꝛ hoc ipsum rex asserat / non queritur aliud testimoniū. Et quia xps dicit se a patre missum vt sit lux mūdi: ꝛ pater ipse hoc attestetur: ideo plenū est testimonium: ꝛ hac ratione innuit xps dicens: testimoniū perhibet de me qui misit me pater. ¶ Deinde cum dicit (dicebant ergo ei) ponit infideliū dubitationem: ꝛ duo facit: primo enim proponit questionem tentatiuam. Secundo adducit responsionem increpatiuam. (Respondit iesus) Augu. illi qui audierant a dño / vos secundum carnem iudicatis: hoc ipsum quod de patre locutus est / carnaliter locutus est / carnaliter intellexerūt. (dicebant ergo ei: vbi est pater tuus) ꝛ quem dicis tibi perhibere testimoniū: patrem enim xpi carnaliter acceperūt: potest tamen dici quod intellexerūt xpm dicere de patre celesti: sed quia eum non expresserat: ideo petūt vbi est pater tuus / vt illo dicente certe in celis est tanquam blasphemū accusent. ¶ Deinde cum dicit. (Respondit iesus) increpando respondit xps. Et duo ponit. primo enim assignat causam nescientie. 2° proponit viam scientie. (Si me sciretis) dicit ergo primo. (Respondit iesus) vbi responsio ad illam questionem vbi est pater tuus ponitur. Jo. x. Ego in patre / ꝛ pater in me est. Sed tamen vt dicit Theophilus quia pharisei non vt scire volentes / sed vt tentantes querebant / ad premissam questionem non respondet. assignat autem causam nescientie / eorum: ideo enim nesciebant vbi sit pater dei / quia eius filiū ignorabant: vnde ait (neque me scitis), Qui enim putat xpm purum esse hominem / nescit eum / quia deus est ꝛ homo: ꝛ quia pharisei eum solū hominem credebant: ideo nesciebant ipsum / que nescientia radix erat ꝛ causa vt etiam deum patrem nescirent. vnde subdit (neque patrem meū) .i. ideo patrem meū nescitis / quia me filiū eius ignoratis. ¶ Sed huic videtur opponi illud .ps. notus in iudea deus: ad hoc autem soluit origenes distinguens .iiij. notitias dei. vna est simpliciter creditiua communis omnibus fidelibus. Joan. 6. Credimus ꝛ cognoscimus / quia tu es filius dei. altera notitia est intellectiua spiritualis doctis / qui eorum que credunt rationem cognoscunt de quo Coll. j. Impleamini agnitione voluntatis dei / in omni sapientia ꝛ intellectu. Et primo notitie modo omnibus iudeis erat notū deū esse / ꝛ omnipotentem / ꝛ creatorem omnium / atque gubernatorem. Rationes etiam istorum docti iudeorum note erant. Secundo modo notitie apud intellectu. Sed deū omnipotentem creatorem genuisse filiū de sua substantia / ꝛ esse patrem: hoc non fuit creditū omnibus / nec intellectū doctis iudeorum: de ista re paternitatis loquitur hoc loco xps quam nescierūt iudei: ideo non dixit / deū ignoratis / sed patrem nescitis. Tertia notitia dei est affectiua quam origenes appellat vnitiuam: qui enim adheret dño vnus spiritus est / ꝛ deū cognoscit. Sed nec isto modo cognouerūt pharisei deū / quia charitatem erga eum non habuerūt / sed timore potius illi seruierūt / ne temporalia bona perderent / ꝛ ne aduersa mūdi incurrerent. Quarta notitia est operatiua / cum quis cognoscit deū vt innotescant sibi precepta eius / atque in opere dirigat

Dubiū.

Notitia dei quadruplex.

opere dirigat: de ista notitia dr. Jo. j. q dicit se nosse deū ꝛ mandata ei⁹ nō custodit/ mendax est. Nesciebāt aūt phisei isto mō deū/ eius nō servantes mādata. ℂ Deinde cū dicit (Si me sciretis) innuit xp̄s viaꝫ ꝛ modū cogscēdi deū: mediuꝫ eni ad cognoscēdū deū p̄rem est cogscere filiū iō ait. (Si me sciretis.) eē eternal'r genitū a deo/ ꝛ illi cōsbalē (forsitā ꝛ p̄rem meū sciretis). Nō q: pr est fili⁹/ sꝫ q: p̄r filis ꝛ consbalis est fili⁹: ꝛ de duob⁹ filib⁹ ꝯfuenim⁹ dr̄ e si hunc vidisti: ꝛ illū vidisti iō q scit filiū/ scit ꝛ p̄rem. Joan. xiiij. philippe q videt me/ videt ꝛ patrē meum. ℂ Et nota vt dicit Augu. q: ista ad ditio (forsitā) que vr̄ esse dubitationis h̄ loco increpatiue ponitur: homines eniꝫ de rebus quas certas h̄nt indignantes dubitantibus ꝛ ipsi dubitādo loquunt: velut si indigneris servo tuo/ ꝛ dicas/ cōtemnis me. Cōsidera forsitā dsis tu⁹ suꝫ/ sic ꝛ domin⁹ dubitādo increpat infideles cum dicit forsitan ꝛ patrem meum sciretis.

ℂ Sermo. 4. sabbati post q̄rtā dn̄i cam in xl^ma ꝛ in ordine. 161.

1 Ptās triplex īcarnate lucis. Tertio cū dicit (h̄ verba locut⁹ est) ponit īcarnate lucis ptās que in trib⁹ appuit. p̄° quidem in secura exhibitio ne ꝓprij corpis. 2° in cōprehēsione ꝓpositi sceleris (ꝛ nemo). 3° in electione placiti tpis (q: nōdū venerat). In p̄ma pte pꝫ xp̄i securitas: cū. n. misissent phisei ministros vt caperet/ ꝛ cū aliq attē tassent mittere in eū manus: vt dr̄. Jo. 7. ip̄e tn̄ in loco publico se exhibuit docentē corā inimicis: iō dicit (h̄ v̄ba locut⁹ est iesus in gazophilatio) sic vocat camera in qua erāt scrinei in qbus servabat pecunia ꝓ sacrifitijs dei/ ꝛ ꝓ fabrica templi/ ꝛ pro subsidio paupeꝝ: lingua ei psica/ gaza/ divitie dicunt: phylase/ servare significat: id: gazophulatiū divitiaꝝ cōservatoriū dr̄: erat aūt locus iste ꝓpinquus tēplo intra eius atria vt pꝫ in descriptiōe. Ezechiel: vbi ꝯueniebat multitudo hoiuꝫ: ꝛ nō solū xp̄i securitas pꝫ ex loco publico in q̄ se exhibuit/ sꝫ ēt ex actu doctrine. quē exercuit (docēs in tēplo.) cui⁹ doctrinaꝫ valde detestabant phisei. Prouer. j. Exosaꝫ hūerūt disciplinā/ ꝛ detraxerūt vniuerse correctiōi ei⁹. 2ª ptās incarnate lucis patuit in cōprehessione ꝓpositi sceleris cū dicit (ꝛ nemo apphēdit eū). Cū tn̄ intēderēt ꝛ parent se vt eū caperent: ipse. n. ꝯpressit eoꝝ ptātē ne possent pficere qd̄ praue intēdebāt. Origenes s̄mones inqt xp̄i fortiores erāt hijs q cape eū volebāt. 3ª xp̄i ptās patuit in electiōe opor tuni tpis (q: nondū venerat hora ei⁹). i. hora quā elegit vt caperetur Augu. nōnulli/ inqt/ cū h̄ audiūt sb̄ fato fuisse xp̄m credunt/ qd̄ eē non pōt. p̄° qdē qm̄ si fatū a fando. i. alo q̄ndo deū ē: v̄bū dei q̄ dicit oia qūo hꝫ fatū. Itē i celo ī ordie ꝛ ꝯuersionibus sideꝝ dn̄t eē fata: qūo ḡ hꝫ fatū p quē fctm̄ est celū ꝛ sidera. Iteꝫ an q: nosti xp̄i carneꝫ fuisse sub celo/ putas ꝛ ptātē xp̄i subditaꝫ celo/ cū tua voluntas si recte sapias trāscendat: ꝛ sydera igit nondū venerat hora ei⁹: nō qua cogeret mori/ sꝫ qua dignaret occidi. ℂ Et nota q: cor auari est q̄si gazophilatiū/ in quo ꝛ q̄s hꝫ ꝛ quas non hꝫ divitie cōservant/ quottidie nūmos cōputant/ q oi hora in imaginatione ei⁹ versant. Ecc. 5. divitie congregate in malū dn̄i sui. ꝯtra qd̄ ait p̄s. divitie si affluant nolite cor apponere: q: vt dicit. Gre. non census/ sꝫ affe-

Margin notes (right column): 3ª ptās; 3ª ptās; 2; cor auari ē q̄si gazophilatiū.

etus in crimine est. Jtē in h gazophilatio docet xp̄s/ ⁊ loq̄t: docet q̄ p pe aliena nō cupe sȝ ꝑpria largiri: vsus enī tpaliū diuitiaꝝ sicut gazophilatiū ad/tria ē. Primo ad repationeȝ tēpli/ vt sp̄uale edifitium qđ peccando corruit/ elẏnaꝝ largitiōe repararet̃ Dani. 4. pctã tua elẏnis redime. 2° ad sustentationē paupe rūȝ. Thob.4. Ex sb̃a tua facito elẏnã/ ⁊ noli fatieȝ tuã auertere ab vllo paupe.i. si nō potes ꝑbere subsidiū/ saltē nō auertas ɔpassiōis vultū. 3° vsus diuitiaꝝ est ad sacrifitiorū oblationē/ vt ministris dei ⁊ diuino cultui necia ministrent̃. Ecc. vij. Jn oī v̄tute tua dilige eū q̄ te fecit ⁊ ministros ei⁹ ne derelinq̄s honora deū ex tota aīa tua/ ⁊ honorifica sacerdotes ei⁹ da illis p̄tē sic mãdatuȝ est tibi ꝑmitiaꝝ purgatoris. Jtē loquit̃ xp̄s in gazophilatio p̄remia futura diuitias dispēsantibus. Mat.xix. si uis ꝑfectus eē/ vade ⁊ vēde oīa que h̄es ⁊ da paupib⁹/ ⁊ habebis thesauꝝ ī celo. Eadē v̄o ꝑmia celestia q̄ xp̄s loq̄t largitorib⁹ elẏnã ipse ꝑmittit pauperibus. Mat.v. beati paupes sp̄ū: dic̃ q̄ nō necessitate/ sȝ volūtate paupes sūt: vel eos q̄ necītatē ɔuertunt in voluntatē.
3 Jtē ista loq̄nt̃ ⁊ illa docētē xp̄ȝ nemo cupidoꝝ appꝛhendit/ q̄ꝛ nec doctrine ei⁹ aqeseunt/ nec ꝑmia ei⁹ cupiūt. Luc̃.16. audiebãt h oīa phisei q̄ erant auari: ⁊ deridebãt eū: iō ait xp̄s. Mat.19. Amē dico vob/ q̄ꝛ diues difficile itrabit in regnū celoꝝ. Jtē ⁊ si ad p̄ns nō capiūt auari verba xp̄i / veniet hora eoꝝ q̄n cogn̄scēt salubria fuisse v̄ba ei⁹: hora ista est hora mortis ⁊ dãnationis eterne/ q̄n diues mortu⁹ est ⁊ sepult⁹ in inferno: tunc appꝛhendent v̄a fuisse consilia xp̄i: sȝ nihil eis proderit/ q̄ꝛ non h̄ebūt facultateȝ largiendi / q̄ male possederūt. Sap. v. q̄d ꝑfuit nobis supbia ⁊ diuitiaꝝ iactãtia / q̄d ɔtulit nobis trãsierūt oīa illa tãq̄ꝫ vmbra/ ⁊ nos q̄dē v̄itatis signū nullū volūim⁹ oñdere/ sȝ in malignitate nr̃a ɔsumpti sum⁹: talia dixerūt in īferno hi q̄ peccauerūt. ¶ Jtē aľr verba xp̄i dicentis ego suȝ lux mūdi: ⁊ scio vn̄ veni/ ⁊ q̄ vado ⁊ cetera silia sunt diuitie sp̄uales incōparabiles q̄bus ditat̃ ɔscia. Esa. 33. diuitie salutis sapia ⁊ scia isti sunt nummi aurei fulgoris pōderis aurei vigoris in q̄b⁹ figurat̃ imago regis eterni/ ⁊ nomē ei⁹ describit̃/ q̄s q̄ h̄ȝ diues est. j. Cor. j. Jn oīb⁹ diuites facti estis in oī v̄bo ⁊ in oī scia. Jteȝ gazophilatiū.i. ɔseruatoriū istaꝝ diuitiaꝝ nō lib̄ri si arch/ sȝ mēs hūana ī q̄ dei v̄ba suari dñt. p̄u. vij. filij mi custodi s̃mōes meos/ ⁊ p̄cepta mea recōde tibi: sua mãdata mea ⁊ viues legē scribe in tabul̃ cordis tui. Jteȝ in corde nr̄o q̄si gazophilatio loq̄t xp̄s ⁊ docet: loq̄t eterna credēda/ vt illđ ego. suȝ lux mūdi doceȝ v̄o tpalia agenda vt illđ q̄ seq̄t me nō ambulat ī tenebris. Jtē talibus diuitijs paupib⁹ subuenit̃/ q̄ꝛ nō affligit̃ paup̄tas/ q̄ v̄bo dei diues est: sic gaudēs dicebat btūs Aug. cū sacl̃tatib⁹ nudaret̃ iq̄t tollãt sb̃aȝ / dȝ meū nō auferãt: btūs igit̄⁹. Jn cūctis aduersitatib⁹ se ɔsolabat̃ di. iesus xp̄s amor me⁹: ⁊ cū a militib⁹ regreret̃ cur icū ctis aduersitatib⁹ sic freq̄nt̃ ista v̄ba dicēt/ ipe. r̄ndit: ī corde meo scriptū ē iesus xp̄s amor me⁹: iō tacē si possū: p⁹ cui⁹ passionē q̄ audierãt curiosi⁹ p̄grētes l̄ris aureis ī cōde btī martẏ. scriptū inenerūt: iesus xp̄s amor me⁹: eisdē ēt ditijs sacroꝝ v̄boꝝ repãt tēplū q̄ꝛ mētes fideliū v̄tutib⁹ cōstruunt̃: rursus deuotiōis ⁊ cōtritionis sacrifitiū talibus diuitijs prepara-tur/ q̄ꝛ ex meditatione diuini verbi

Nō affligitur paup̄tate q̄ verbo dei diues ē.

Nō verba diui ignatij.

p̃ns imolaṫ caro p ꝯtritionē pnīe in altari eneo/ postea in altari aureo mēs ipa tota icēdiṫ deuotiōe⁊ flāma charitatꝫ: he sunt duo altaria p̄mū extra/alteꝝ itra tēplū. Itē quādiu h̃ sum⁹/lꝫ ex pte itelligam⁹ dei v̄ba nō tñ eoꝝ v̄itatē plene ꝯpre hēdim⁹: q̄ ex pte cognoscim⁹ ⁊ ex parte ꝓphetamus. Ioā. 21. xxj. ⁊ si scribanṫ p singula fecit iesus/nec ipꝫ arbitror mūdūꝫ cape eos q̄ scribēdi sᷦ libros. Ista dicebat ipe. Jo. xvj. multa habeo vobis dicē/sꝫ nō potestis portare mō / sꝫ cū venerit hora ei⁹: hora/ vꝫ/ eternitatꝫ q̄ tota siṫ est in q̄ videbiṫ sic ē: tūc certe erit ꝯphēsio v̄itatꝫ: tūc videbis ⁊ afflues ⁊ mirabiṫ ⁊ dilatabiṫ cor tuū/vt ꝯphēdē possit fontē v̄itatꝫ ⁊ verbū istū. Cañ. 8. q̄s det mihi te frēꝫ meū/ ⁊ iueniā te ⁊ apphēdā te/⁊ ducā in domū mr̃is mee ibi me docebis.

Dñica de passione s̄mo primus de epl̄a. Cap. 6.

Fratres. Xp̄s assistēs pōtifex futuroꝝ bonorū, p āplius ⁊ pfecti⁹ tabernaculū nō manu fcm̄, idest nō hui⁹ creatiōis. Neqꝫ p sāguinē hircoꝝ, aut vituloꝝ, sꝫ p ppriū sāguinē itroiuit semel i scā, eternā redēptione iuēta. Si.n. sāguis hircoꝝ, ⁊ taurorū, ⁊ cinis vitule asp̄sus: iquinatos scificat ad emūdatōēꝫ carnis: quāto magis sanguis xp̄i, q p sp̄m scm̄ semetipꝫ obtulit imaculatū deo, emūdabit ꝯsciētiā nr̃am ab opibus mortuis, ad suiēdū deo viuēti? Et iō noui testi mediator ē: vt morte itercedēte, i redēptionē eaꝝ p̄uaricationuꝫ, q̄ erant sub priori testō, repromissionē accipiāt, qui vocati sunt eterne hereditatis. In xp̄o iesu dño nostro.

Sermo. 1. dñice passiōis de epl̄a ⁊ in ordine. 162.

Christus assistens pōtifex futuroꝝ bonoꝝ/p ampli⁹ ⁊ pfecti⁹ tabernaculū nō manu factū) he. ix. Ab isto die vsqꝫ ad sabbatū scꝫ diebus q̄tuordeci offitiū passionis xp̄i eccl̄ia celebrat/q dieꝝ numerus figure ꝯgruit ⁊ rei figure quidē/qm̄ p̄paratio imolationis agni paschalis. xiiij. dieb⁹ fiebat: nā p̄ᵃ ⁊ septia luna p̄mi mēsis fiebat expiatio altarꝫ ⁊ tēpli. vt dī. Eꝫe. xlv. dieb⁹ seq̄ntib⁹ purificabaṫ sacrifitiuꝫ/ decima die agn⁹ sepabaṫ a grege. ⁊ xiiij. lūa imolabaṫ: h⁹ı ēt fig̃ᵃ fuit phaseq̄ð ı̄molauit. Ezechias. ij. Pal. xxx. nā 2ᵒ mēse. xiiij. dieb⁹ ei⁹ festiuitas celebrata ē. 1⁹ mēsis ad tp̄s gr̃e: p̄m⁹ āt ad tp̄s legis referṫ. Dic ēt dieꝝ nūerus rei ꝯgruit: nā vt dī Jo. xj. pōtifices ⁊ phisei audito q̄ Lazaꝝ xp̄s suscitasset/collegerūt ꝯciliū q̄ð heri scꝫ eē crediṫ/⁊ determinauerūt occidē xp̄ꝫ: ⁊ sic q̄ntib⁹ dieb⁹ isidias posuerūt donec ver⁹ agn⁹ cruce imolatus ē. Cui⁹ agni v̄tute fcm̄ ē phase. i. trāsitus triplex. p̄m⁹ ē a suitnte in libertatē. 2ᵒ a morte in vitā. 3ᵒ est a miseria in felicitateꝫ: de q̄bus agiṫ in p̄nti epl̄a. Tres. n. effectus pueniē

tes ex passiōe xp̄i enumerat apl's pm⁹ ē redēptio inētē lībtatꝫ. Scd's mūdatio īterne iniq̄tatꝫ. (Si.n.san guis hyrcoꝝ.) terti⁹ ē adeptio pmis se h'rditatꝫ. (Et iō nom̄ testi.) In pͥ ma pte tria d xp̄o dic̄ apl's. p°.n.ei⁹ comēdat dignitatē: dicēs xp̄ꝫ eē pō tificē/ nō p̄ſitiuꝫ/ ſꝫ futuroꝝ bonoꝝ. Scd̄o h⁹ⁱ pōtificis p̄dicat v̄tutē: q̄ꝛ nō ī alieno/ ſic̄ legalis pōtifex/ ſꝫ v̄tu te ppꝛij ſanguīs ī pe ītroiuit ſemel ī q̄dā tabernaculū lati⁹ ꝛ pfecti⁹ ta bernacl'o moyſi: ꝛ h̄ tabnaculū q̄d ītrauit ieſuꝫ pōtifex/ nō eſt manuſa ctū ſꝫ ē celū ſcā ſcōꝝ ſi h⁹ⁱ creatōis. Vñ v̄t⁹ ei⁹ appet ex trib⁹. p° ex vni co actu quē nō iterauit tāq̄ꝫ ſuffici entiſſimū ꝛ h̄ ē ītroiuit ſel'. Itē ap pet ex ppͥo merito/ q̄ꝛ nō alieno ſan guine ītroiuit. Itē appet ex loco: q̄ꝛ ſuo ſanguine penetrauit celeſte ta bernaculū. Tertio h⁹ pōtificis apl's māifeſtat vtilitatē/ q̄ꝛ īuenit nobis redēptōeꝫ eternā. ¶ Ad ītell'nꝫ eoꝝ q̄ h̄ dic̄ apl's decl'anda ſūt tria. p̄ᵐ ē d fabꝛica tabnaculi. ſm ē de oꝛdīe pōtificis. tertiū ē de igreſſu eiuꝫ in tabernacl'm. pp p̄ᵐ ſciēdū put ſcri bit Exo. xxvj. q̄ꝛ tabnacl'm dn̄i fecit moyſes ī deſ'to lōgitudinis. 30. la titudīs ꝛ altitudīs. x. cubitoꝝ. Cui⁹ anterioꝛ ps vñ igreſſus fuit ad oꝛi entē poſterioꝛ ad occidentē reſpe xit. Erat aūt ꝯſtructū ex tabulis in auratis d lignis ſetbim/ q̄ ſūt ipu tribilia/ albe ſpine ſilia: q̄lꝫ tabula h̄uit lōgitudinē. x. cubitoꝝ/ latitudi nē vni⁹ ꝛ dimidiū/ ſpiſſitudinē q̄ttu oꝛ digitoꝝ ſꝫ Joſephū/ aut q̄rte p tis cubiti. In vtroq̄ꝫ aūt latere ta bulaꝝ/ due ī caſtrature erāt p q̄s cō iūgebanſ. Et erecte erāt. xx. tabule a pte auſtrali/ ꝛ totideꝫ ab aq̄lone: ad occidētē v̄o ſex tabule ītegre ſta bāt/ ſꝫ vt clauſuꝫ eēt tabernaculū ī angulis ad occidētē. Septia tabu la diuiſa fuit p mediū/ cui⁹ vne me dietas vnū/ altera alteꝝ clauſit an gulū. Cuilibꝫ ēt tabule due baſes argētee ſuppoſite erāt. vna ī vno/ altera in altero angulo tabule. In ipſis v̄o tabulis īdirectū poſiti erāt circuli aurei/ p q̄s īmittebanſ q̄n q̄ꝫ vectes de lignis ſethim īaurati/ vt ſtabilis eſſet eleuatio tabularū/ ab aquilone meridie/ ꝛ occidente. Sed ab oꝛiēte vbi nulla erat clau ſura/ vnius vectis a ſupioꝛi angu lo/ vnius lateris vſq̄ꝫ ad ſuperio reꝫ angulū/ alterius lateris cōne ctebaſ. Ipͥꝫ v̄o tabernacl'm q̄ttuoꝛ h̄uit tecta. p̄ᵐ. x. coꝛtiaꝝ d biſſo re toꝛta ꝛ purpura ꝛ iacītbo ꝛ cocco biſ tīcto/ plūmario ope factaꝝ. Cu iuſlꝫ eaꝝ lōgitudo. 28. Latitudo au tē. iiij. cubitoꝝ fuit q̄ iūgebāſ iacin thinis anſul' ꝛ circul' aureis. Scd̄ꝫ tectū fuit ſaga cilicina. xi. quoꝝ lati tudo. q̄ttuoꝛ lōgitudo aūt. 30. cubi toꝝ erat/ q̄ iūgebanſ anſulis ꝛ fibu lis eneis. 3ᵐ tectū fuit ex pellibus arietū rubꝛicatis. 4ᵐ ex pellib⁹ ia cinthinis. pͣ duo tecta vſq̄ꝫ ad ter rā pēdebāt/ duo reliq̄ eleuata ī al tū nō d'clinabanſ. Hoc v̄o taberna culū diſtictū fuit ī duas ptes. nā a pte occidētis. x. cubitis fuerūt ere cte q̄ttuoꝛ colūne īaurate d lignis ſethiꝫ/ q̄ꝝ erāt aurea capita ꝛ baſeſ argētee añ q̄s p aureos circulos pēdebat velū de iacintho/ ꝛ purpu ra/ ꝛ cocco bis tincto/ ꝛ biſſo retoꝛta pulchꝛa varietate ꝯtextū. p q̄d an terioꝛ ps ſcā/ a poſterioꝛi pte/ q̄ ſcā ſcōꝝ ē: diſtiguebaſ. Intra velū erat archa teſtamēti ꝛ ppitiatoꝛiū. i. ta bula aurea ſup archā/ ꝛ duo cheru bin aurei v̄ſis vultibus ī ppitiato riū ſe mutuo reſpiciētes: ex̄ veluꝫ āt in ſanctis a pte dextra meridiei

Nota d tabna cl'o dn̄i q̄ moy ſes fec̄ ī d'ſerto.

Primū tectum taber naculi.

Scd̄ꝫ tectū.

Tertiū tectū.

Quar tū tectū

Archa teſti.

erat cādelabrū cū septē lucernis. Jn pte vero sinistra ad aquilonem erat mēsa ppōnis/sup quā p singu la sabbata. vsqꝫ ad sequēs sabbm ponebanť.xij.panes/ꝛ cuiꝰ eorū patena aurea cum pugillo thuris erat supposita. Jn medio aūt ante velū erat altare īcensi de lignis sethim deauratū. Jn ingressu vo tabernaculi fuerūt erecte qnqꝫ colūne de lignis sethiꝫ inaurate / qrū erāt aurea capita ꝛ basses enee/asi qs p circulos aureos īferebaf aliud veluꝫ de iacintho ꝛ purpura/ꝛ cocco bis tincto/ꝛ bisso retorta cōtextū. Ex vero tabernaculū sub diuo fuit aliud altare de lignis sethiꝫ optū ere/altitudinis triū cubitoꝝ/ lōgitudinis qnqꝫ/ꝛ latitudinis totidē cubitoꝝ.i.qdruꝫ sup qd carnes holocaustoꝝ ꝛ adipes pacificoꝝ ꝛ p pctō cremabanť. Jn circuitu āt tabernaculi fuit atriū clausuꝫ cortinis d bisso retorta/lōgitudinis cētū/ꝛ latitudis qnqginta/ altitudis qnqꝫ cubitoꝝ.sꝫ a pte orietꝫ/qsi p forib⁹ atrij erat velū.xx.cubitoꝝ ex iacintho/purpura/cocco bis ticto/ ꝛ bisso retorta. Colūne aūt.xx.sustētabāt tentoriū a parte austri/ꝛ totidē ab aqlone:ad occidētem vo.x. erāt colūne/ad orientē vero.iij.hic tentoriū.xv.cubitoꝝ/ꝛ tres inde totidē cubitoꝝ sustentabāt/in qꝝ medio.iiij.erāt colūne tenētes velum xx.cubitoꝝ que erat p foriб⁹ atrij/ oēs colūne in circuitu atrij ex ere vestite erāt laminis argēteis/ꝛ habebāt argētea capita/ sꝫ bases eneas. hec de scemate mālis tabernaculis sufficiāt. ¶ Allegorice aūt bm gl. tabernaculū dn̄i ecclia ē cetus/ videlꝫ/fideliū/in qb⁹ habitat deus. Apo.xxi. Ecce tabernaculū dei cū hoib⁹/ꝛ habitabit cū eis: cuius lōgitudo.30.cubitoꝝ pfectōes designāt ecclie/tria.n.multiplicata p.x.trigīta fiūt. Et dū trib⁹ mētis virtutib⁹/ nacti p. fidei/spei/ꝛ charitati iūgunť opa/q fectōes decalogo ptinenť/ tricenario pfici ecclesie tur ecclia neqs sibi vtutes sine ope putet pdesse/vel p altitudinē/lōgitudinē/ꝛ latitudinē tabernaculi designanť. Fides/spes/ꝛ charitas/ecclesie latitudo charitatis.x.pceptis pcludiť. Et qꝛ qtū qs diligit tm̄/in cognitōe pficit: iō cognitōis altitudo erigiť qtū charitas dilataľ. Dec tn̄ duo excedit spes/qꝛ plus spam⁹ nos habituros/qꝫ cognoscam⁹/aut diligam⁹. Et qꝛ spes expectat triplicē denariū remuneratōis p merito fidei charitatis/ꝛ summet spei: iō ad tricenariū puenit lōgitudo ei⁹. Jtē oriēs ē illustratio p⁹ diuine grēq ptēdiť versus occasuꝫ mortis. Sed ab oriēte pꝫ ecclia: ab occidēte vo clandiť/qꝛ gra sacroꝝ/ꝛ eruditio vbi dei māifesta est. Sꝫ ī q statu morū finiturus hēat vitā/ꝛ q qs sit moritur⁹/aut qd ꝛ qtū pmij sit psecuturus clausuꝫ ꝛ ignotū ē. Jtē tabule tabernaculi sci sť/ꝛ pcipue apli/ qꝝ doctrina ꝛ ex⁹ sustentať ecclia/ eoꝝ qdē icorrupta vita ē/ qꝝ lꝫ origo sit ex spinis pcupiaꝝ/tn̄ ab eisdē spinis se mūdāt/vt sint cādore castitatꝫ decori. Et sūt tabule iaurate/cū oīs smo pdicatoꝝ lumē celestis sapiētie/ꝛ eterne btitudinis pmonstrat: istevo tabule stāt dū pseuerāt ī vtute ꝛ dsiderio/ꝛ erigūť ī celū. Et qꝛ denari⁹ ad pcepta dcalogi/ꝛ ad denariū eterne retributōis referť: iō lōgitudo tabulaꝝ obseruātiā pceptoꝝ p retributōe eterna figiat: latitudis aūt vnus cubitus ad pfectionē opis/dimidius vo ad inchoatiōeꝫ oīe cognitiōis ptinet: qꝛ iusti pfecte opanť/sꝫ ex pte cogno-

Mensa ppōnis

Altare īcensi.

Atriuꝫ clausuꝫ cortinis

Nota allegoriam.

Lōgitudo tabernaculi

Latitudo charitatis.

Tabl'e tabnaculi sūt sancti.

Lōgitudo tabularū ē obseruantia pceptorum.

fecunt. Jtē duo latera tabulaꝝ ꝓspa
sūt ꝛ aduersa/in qbus mutua cha
ritate se inuicē cōplectunt electi. Sȝ
hūilitate ꝛ pietate/q̄si duabus inca
straturis iūgunt: qꝛ hūilitate rece
ptaculū in se parāt dilectiōi ꝓxio-
rū: pietate vo ꝛ deuotōe se diligen-
Latus dos exhibēt. Jtē latus meridianū
meridi iudaicū ppl'm/aqlonare aūt gen-
onale ē tes designat: vtrobiq vo. xx. sūt ta-
iudaic⁹ bule/q numerus est quater qnq:
ppl's. lex aūt qnq libris/sȝ nouū testm̄
Aqlo- q̄ttuor libris ꝯtinet. Jō h tabularū
nare gē numero d̄signat q doctores ꝛ apli
tiles. ci viri ꝯsensuȝ legis ꝛ euāgelij vtri
Occi- q ppl'o manifestāt. Jtē lat⁹ occidē
dēs est tis/vel obitū cuiusq electi/vl' glia
obitus lis eccl'ie terminū designat: in hac
electo- vo pte sex erigūt tabule q̄ signant
rum. boni opis ꝯsūmatōes/qꝛ mūdi or-
natū sex dieb⁹ ds ꝯsūmauit: vel h
numerus sex etates scli designat/q
b⁹ opȝ nos bonū opari Septima
vo tabula diuisa p quā clauditur ta-
bernaculū/duas designat reges. s.
aiaꝝ post absolōnē corpoꝝ/ꝛ gliaꝝ
resurrectōis. Nā septenari⁹ ad re-
quiē sabbi ptinet: iō diuisio septie
Due ba tabule duas signat reges. Jtē due
ses. bases lex ꝛ pphia sunt/qb⁹ tabule
.i. aplici viri cuiuscūq stat⁹ innitūt/
qb⁹ēt basib⁹ medietates septime ta
bule supponūt/ qꝛ vtraq reges p
dicatōe veteris/ꝛ noue legis firma
tur. Jtē singule tabl'e qnq hñt au-
reos circulos/q designāt coronā
retributōis eterne/qnq libris moy
si p̄dicatā: i circulis vo imittūt ve-
ctes/cū libri legis ōndunt ꝯuenire
Vectis corone laboris. Sȝ vectis vn⁹ angu
angula laris ad oriētē xp̄m signat vtrūq
ris xp̄s ppl'm in vnā eccliaꝝ ꝯnectētē/ qui
est. pp hoc ēt lapis angularis dict⁹ ē.
Jtē p̄mū tectū cortinaꝝ fideliū cō-
muniū mētes significat/ que ideo

x. sunt/ qꝛ pfectio mētis fideliū i dil
lectōe dei ꝛ pximi/q̄ in decalogo le
gis cōprehēsa est/subsistit: ꝛ qꝛ fm
Josephū qnq p̄cepta i vna tabl'a/
ꝛ qnq in alia descripta sūt: hoc d̄si
gnauit qnq ꝛ qnq sepata cortina
rū ꝯnexio. Jtē i q̄ttuor colorib⁹ cor
tinaꝝ/q̄ttuor vtutes itelligūt: p cā-
didā bissū decor castitatis accipit:
sȝ qꝛ eadē castitas fit i nob dū caro
restringit a lasciuis motib⁹ / ꝛ cor
a cogitatōib⁹ refrenat: iō bissus re
torta ē castitas torte carnis: p iacin
thum vo colorē celestis d̄sideriuȝ
supnoꝝ itellr: purpura vo carnem
passiōib⁹ subiectā/ꝛ mētez marty-
rio ꝑpatā signat. Coccus aūt cui⁹
color flāme⁹ ē/ designat charitatis
flāmā: q̄ qꝛ gemina ē. s. dei ꝛ pximi.
iō bis tinctus coccus dr. facte sunt
itaq cortine iste ope plumario. i. va
rio/ qꝛ pulchre varietatē opa q̄si flo
res p. edūt a vtutib⁹. Jtē lōgitudo
cortiaꝝ ad lōganimitatē ꝛ patiētiā
scōꝝ refert: q̄ iō dr cubitoꝝ. 28. qꝛ
h numerus ē scds pfect⁹ scdo loco
post senariū ex suis ptib⁹ aliq̄tis cō
stās: duplex aūt pfectio est nāe. s. ꝛ
grē: vel veteris ꝛ noui testi: vl' grē
ꝛ glie: ꝛ qꝛ mētes fidelium nō nāe
tm̄/aut veteris testi. sȝ ēt grē perfe
ctionē conant hr̄e/vbi glie pfectio
nē ꝯsequat: iō hic numerus eis cō
uenit. Alr fm gl. si ab vno vsq ad
septē oēs numeros accipias ꝯple
bis. 28. qꝛ i septenario ꝛ ptib⁹ ei⁹/
numerus iste iuenit/ipo nūero d̄si
gnat i oib⁹/aut q̄ fortiter agūt/aut
patiēter sci tolerāt nō hūanā gliā/
sed btām eos getē intendere: nā se
ptenario iō qes itellr/qꝛ die septio Cubiti
regeuit ds. Cubiti aūt q̄ttuor lati- 4or sūt
tudinis cortinaꝝ/q̄ttuor designant 4or vir
virtutes: prudētiaȝ/videlȝ/iustitiā/ tutes.
tempantiā/ꝛ fortitudinē: quaꝝ ope

Ansule ratiõe charitas exercet. Jtẽ ansule iacinthine/aures sunt electoꝝ celestibus audiẽdis apte: q̃ iõ qnquaginta sunt/q: dono sci spũs/cui nn merus iste daf fit vt auditũ nr̃z delectẽt celestia ṽba: fibula ṽo aurea dei ṽbũ ẽ q̃ dũ initif aurib⁹ electorũ eos ↄnectit i vna ṽitate. Alr̃ fm gl. anse iacinthine sunt ṽtutes celestes scõꝝ: q̃ iõ qnquaginta sũt / q: dono spũs sci electi sibi copulanf. circulus/q: nec frem h3/nec pnm/ eternitatẽ figĩat. Aur vero celestẽ claritatẽ: qnq̃ginta aũt reges spũs sci osñdit: ⁊ iõ qnquagita aurei circuli etnã claritatẽ/⁊ clarã eternitatẽ sũme getis figñant. Scd3 tabernaculi tectũ fuerũt saga cilicina/ p q̃ p̃dicatores aspitatẽ pnie quã p̃dicãt portãtes figñanf/ vl'eis designanf grosse q̃zũdã hoiu3 mẽtes q occito ði iuditio aliis p̃ferũf rectores. sciũt. n. curis ðfurre tpalibus: nec timẽt tẽtationũ vẽtos ⁊ pluuias. Di quãto atrẽti⁹ tẽtationũ violẽtias portãt/tãto subditis dño seruiẽdi maiorẽ p̃stãt cõmoditatẽ: iõ sub sagis fulget decor cortinaꝝ: vndeci3 vero erãt h̃ saga qm fm Augu. i peĩs trãsgressio ẽ/quã ðsignat vndenarius: q: p̃ordenariũ. i. legis p̃cepta trãsgredif. Et in his sagis ideo fit significatio pcõꝝ/vt p ↄfessionẽ exp̃manf/⁊ per grãm ecclie datã aboleanf. Erat autẽ lõgitudo eoꝝ. 30. cubitis/q: decalogũ legis in fide trinitatis pficere dẽnt ⁊ p̃dicatores ⁊ alioꝝ rectores: latitudo aũt erat quattuor cubitoꝝ/q: deũ ⁊ se ⁊ amicũ/atq3 inimicu3 diligere dẽnt/vel dẽnt dilatare cor charitate quattuor euãgeliis comẽdata. Jtẽ anse sagoꝝ ↄpũctõe3 figñant p̃dicatoꝝ ⁊ p̃latoꝝ/q̃ orif ex ↄsidera tõe virtutũ quas sibi vidẽt deesse/ ⁊ memoria pcõꝝ: iõ humiliãf ⁊ cõfessiõis atq3 orõnis sonũ emittũt/ quẽ ðsignãt enee fibule: q: es sonorosu3 metallũ ẽ: h̃ vero cõpũctiõis hũilitas p̃dicatores ⁊ rectores vnit eõ supbia sepat/⁊ q: dono spũs sci fit vt qsq3 ad pniam ↄpungaf. Jõ einsdẽ spũs nũero. s. qnq̃ginta ansule ⁊ circuli mẽsuranf. Tertiũ tectũ tabernacli. s. pelles arietũ rubricate/ ptectionẽ põtificũ vsq3 ad sanguinẽ ðsignat. ipsi. n. sr̃ arietes gregis ðfici duces/q di3 vsq3 ad sanguinis effusionẽ eccliã ↄptegũt: rubricate sũt pelles. Quartũ tabernaculi tectũ fuerũt pelles iacinthine virgines. s. q celestẽ ⁊ angelicã h̃nt i'hac cõruptibili pelle virtutẽ. Jsti merito vite ⁊ orõnũ scuto ptegũt eccliã. Et aduertẽdũ q: duo p̃ᵃ tecta ðclinãt ad terrã: s3 tectũ rubricatũ/⁊ iacithinũ sursũ extẽdif/ nec flectif deorsũ. Quia cetere ṽtutes cõe aliqd h̃nt cũ his q sũt i t'ra. S3 certamẽ martyrii/⁊ decus virginitatis a terrenis suspẽsu3 cũi h⁹ supnis ẽ ↄiunctũ. Jtẽ h⁹ł tabernaculi p̃ᵃ ps. s. scã militantẽ/altera vero. s. scã scõꝝ triũphantẽ figñat eccliã. Jtẽ colũne 4or i scã scõꝝ ṽtutes angelice sũt de qb⁹ Job. 26. Colũne celi pauẽt/ad nutu3 dei: q̃ iõ. iiii. esse dicunf: q: iiii. virtutũ excellẽtissimos h̃nt actus. s. subditu3 esse deo/qd est iustitie: ⁊ nllm ei bonũ/aut p̃ponere/aut equare qd ẽ prudẽtie/⁊ insepabilr. coherere/qd est fortitudinis/ atq3 nulla re noxia delectari/qd temperãtie est: q q̃ttuor virtutes alios h̃nt actus p̃ p̃nti statu: nã iustitia ẽ in subueniẽdo miseriis: prudẽtia in p̃cauendis insidiis: fortitudo in tolerandis aduersis: tẽpantia in cohercẽdis delectatõib⁹ p̃uis: q: nihil ẽ i btis

Margin notes: Ansule iacithine an-res electorum. — Per secundum tectum intelliguntur predicatores. — Tertiũ tectum ptectionẽ pontificũ ðsignat. — Colũne 4or sũt virtutes angelice.

angelis. Sunt aũt colũne iste de li gnis sethim/ qz icorruptibilis nãe sunt deaurate/ qz diua claritate an geli vestiunt: hñt capita.i.mẽtes au reas/ qz diuinitatis sapiẽtiã ꝯtemplã tur. Et sunt fundate sup argenteas bases/ qz ois eoꝝ nã in hoc funda ta ꝯsistit/ vt laudes suo decãtẽt glo rificatori/ ꝛ ei⁹ nobis volũtatẽ ĩsinu ent: in argẽto enĩ nitor vboꝝ ostẽdit. Itẽ velũ colorũ varietate distinctũ/ celũ significat sidereũ ꝛ nubiũ atqꝫ viridis pulchritudinẽ fulgẽs: aurei aũt circuli p quos imittit velũ/ eter nũ designãt diuinitatis ꝯsiliũ/ in quo erat celũ añqꝫ crearet. Ipsuz vo ce lũ a colũnis pẽdet/ qz vtute angelo ruz tenet ꝛ regit. Uñ colũne celi ꝛ vtutes celoꝝ dñr angeli. Itẽ archa testamẽti xp̃s est/ in quo sunt oẽs thesauri sapiẽtie ꝛ dei: abscõditi in eo deniqꝫ sunt tabule legis/ qz legis auctoritas penes eũ est. in eo est vr na aurea ꝯtinens manna.i. aĩa xp̃i p̃ciosa ꝯtinẽs deitatis ꝯtẽplationẽ q̃ refectio mẽtis est: in eo ẽt est vir ga aarõ q̃ floruit/ qz sacerdotalẽ hz ptãtẽ. Itẽ ꝓpitiatoriũ eũdẽ signifi cat xp̃z/ qz est ꝓpitiatio pro pcĩs no stris: vt dicit Ioãnes: ꝛ supponitur ꝓpitiatoriũ arche/ qz mĩa superexal tat iudiciũ. Itẽ duo cherubĩ oẽs or dines angeloꝝ ministrãtiũ ꝛ assiste tiũ significãt/ q sic seipsos intuent/ q' tñ versus vult⁹ hñt in xp̃m. Itẽ archa ꝛ ꝓpitiatoriũ cũ angel' sunt vltra velũ in scã scõꝝ/ qz dñs iesus assumpt⁹ est in celũ ꝛ sedet a dextris dei. Itẽ velũ alteꝝ appẽsuz in ingres su scõꝝ/ p̃mitiuaz designat ecclesiaz tẽporib⁹ aploꝝ collectã. Cui⁹ virtu tũ pulchra varietas in colorib⁹ desi gnat: qz.n. celestia cogitabat: ierat ei iacict⁹/ qz erat pata mori p xp̃o: hẽbat purpuraz/ qz charitate fra grabat: cocco bis tincto ardebat/ ꝛ qz ꝯtinẽtiã cuz carnis maceratiõe seruabat/ retorta bissus erat decor eius. Itẽ decẽ colũne sustãtes hoc veluz designãt predicatores q pri mitiuã instituerũt eccliam: quoruz qz ois auctoritas ex testimõijs ve teris legis sumebat/ sicut pz i petro/ ꝛ paulo/ ꝛ Jacobo/ in actib⁹ aploꝝ: idõ qnario numero designãtur. Iste vero colũne de lignis sethĩ iputribi lib⁹ ꝛ extra deaurate sunt: qz p̃dica tores eccłie/ int⁹ hñt cordis firmita tẽ/ ꝛ extra opeꝝ claritatẽ. Caput au reũ colũnarũ xp̃s est: q lꝫ vn⁹ sit oi bus/ tñ est caput colũne qdẽ deau rate sunt: ipse vo aureũ caput hz/ qz oẽs scĩ participatiõe ei⁹ fulgent. Ipse vero plen⁹ est gr̃e ꝛ vitatis. Sz enee bases ꝓphetas designãt/ qb⁹ doctrina aplica innitur. Unde Pe trus habem⁹/ inqt/ firmiorẽ ꝓphe ticum sermonẽ. Itẽ colũne portãt veluz/ qz p̃dicatores substẽtãt eccle siã: ꝛ rursus añ colũnas ductuz est tẽtoriuz/ qz p̃sentibus adhuc in car ne aplis ecclesia dilatata est: vt di cit Act. v. q' augebat numerus cre dẽtiũ. Item intra velũ hoc in sctis erat mẽsa ꝓpositiõis sacra/ vz/ scri ptura iq̃ reficimur. xij. pães. xij. st apli q nos faciant: patene sunt pa tens eoꝝ doctrina: thus in pathe nis ẽ deuotio oronis ex eoꝝ doctri na pueniẽs. Itẽ in ecclia est cãdela brũ.i. xp̃s in medio fideliũ fulgens diuinitate/ miraclis/ vita/ ꝛ sapia: qui ait Mat. 18. Ecce ego vobiscũ suz oibus diebus vsqꝫ ad consumma tionẽ secli. Itẽ sicut scã scõꝝ trium phãtẽ in celis/ scã vo militãtẽ i ter ris designãt eccliaz/ sic atriũ taber naculi significat p̃ma rudimẽta fi deliũ inchoãtium. Et idõ de bisso re torta fit atriũ/ qz incipientes viam

Archa testamẽti xp̃s ẽ.

Propitiatoriũ est xp̃s q est ꝓpitiatio p pcĩs nostris.

Duo cherubin designãt ordines angelorũ ministrantium.

Colũne velum portantes sũt predicatores.

Mensa propositiõis est sacra scriptura.

dei p̄mo debēt carnis ꝛ ſpūs refrenare illecebras. Erat aūt lōgitudo atrij cētū cubitoꝝ/q numerus eo ꝙ a leua trāſit in dexterā celeſtem deſignat p̄riaꝫ/q̄ icipiētes bonum ad ipaꝫ debēt itendere: ab occidente antē quinquaginta cubitis erat latū atriū/q̄ quietē iubilei/qui eſt q̄nquageſimus ānus ꝛ remiſſiōis grāꝫ quā pficit ſpūs ſcūs in occaſu p̄ntꝭ vite electi hēbūt: latus vō oriētis p̄ncipia bone ꝯuerſatiōis deſignat: qḋ ēt fuit latū cubitꝭ q̄nq̄ginta: q̄ remiſſio pctī ꝛ q̄es futura ſtatī a p̄ncipio ꝓpoſitū fidelib⁹. Ex his vō q̄nquaginta cubitꝭ. xv. cubitꝭ ex vno latere ꝛ totideꝫ ex altero extēdebant̄ tētoria. xv. aūt q ex ſepteꝫ ꝛ octo ꝯſtat/requiē aīaruꝫ ꝛ reſurrectionē corpoꝝ deſignat. Ingrediētes itaq̄ ſctē ꝯuerſatiōis p̄mordia/ ſiue latus ſynagoge/ſiue latus gentiū aſpitiāt/quietē aīaꝝ reſurrectionē corpoꝝ audiēt p̄dicari. Itē velū pēdēs in itroitu atrij deſignat eos q itrāt ecclīaꝫ in qb⁹ ſunt p̄mi colores vtutū: quoꝝ eſt lōgitudo. xx. cubitoꝝ: q̄nq̄.n. ſenſus ſuos ad regulā q̄ttuoꝛ euāgelioꝝ d̄bēt ꝯponere. Naꝫ q̄ter q̄nq̄. xx. ſunt: ꝛ h ēt deſignāt q̄ttuoꝛ colūne .i. q̄ttuoꝛ euāgelia h veluꝫ ſuſtentātes. Altitudo vō atrij ꝛ veli ei⁹ cubitoꝝ q̄nq̄: deſignat merita q̄ q̄ſq̄ ſctōꝝ geſſit in h ſenſibili corpe/ꝑ qb⁹ recipiet i futuro p̄mia. Itē colūne atrij q̄ in altuꝫ ſuſpēdūt ꝛ extēdūt tētoria/doctores ſunt q auditoꝝ corda eleuāt: ꝛ ne. ruga duplicitatꝭ fiat extēdūt: he āt colūne ſunt enee/ſꝫ argēto veſtite/ dū interiorē perſeuerātiā vtutuꝫ facto ꝛ verbo clare demonſtrāt exterius. Capita vō ſunt eis aurea tota ꝛ non deaurata/dū ſtudio ſacre ſcripture ſe tota mēte ſubijciūt. Sꝫ

baſes eree natiōnē dñi/ q eſt initiū ſapie deſignant: in q̄ ſtabilitur ꝛ vñ puenit oīs vtus doctoꝝ. Itē altare ſignificat electoꝝ corda/ in qbus fit deo ſacrifitiū. Sꝫ q̄ gemina eſt cōpunctionis vtus: vna/vꝫ/ ꝓ culpis cōmiſſis/ altera ꝓ deſideratis celeſtibus: iō fuerūt duo altaria. Unū holocauſtoꝝ in q̄ carnes cremant̄ ꝛ adipes: nā ardore pnīum carnale oē cū ſua voluptate exurit̄: ab h vero altari venit̄ iuxta velū .i. iuxta celū/in q̄ eſt aureū altare qḋ deſīgt deuotiōis cōpūctionē ꝓ deſiderio celeſtiū: hic aūt nō exuruntur carnes imo carnale oē cōſumptū p̄ius eē dꝫ. Sꝫ thus deuote orōnis ardet ex flāma charitatis: huc non accedat/ niſi p⁹ imolauit in altari exteriori carnē ſuaꝫ. Iō illud altare ex/ iſtud intra fuit: q̄ p̄ma cōpunctio exteriora punit. Scđa interiora cupit. Iteꝫ vtrūq̄ altare de lignis ſethim/ſed exterius ere/interi⁹ auro tectū fuit: q̄ ſine corruptione vtraq̄ cōpunctio eſt: ſꝫ pnīe adhibēda eſt pſeuerantia/ que in diuturnitate eris notat̄: deſideriuꝫ aūt ſuper noꝝ charitate/ꝛ ampliori claritate illuſtrat̄/q̄ deſignāt̄ i auro. Sciēdū vō/q̄ inter altare holocauſtoꝝ ꝛ tabernaculū fuit poſitū labiū ereum cū baſi ſuo: ꝛ erat vas magnū plenū aq̄ in q̄ man⁹ ꝛ pedes lauabant ſacerdotes ingreſſuri tabernaclꝫ. Et dic̄ glo. ſup Leui. ꝙ labiū deſīgat baptiſmū/cur⁹ lauacro mūdant̄ delicta: baſis vō baptiſmi eſt pnīa/q̄ grāꝫ baptiſmi quā ſepe labefacim⁹ pnīa fulcit ꝛ erigit. Sꝫ glo. ſup Exodū dic̄ ꝙ labiū eneū deſīgt: vehemētē ꝯpūctiōnē: nā cū q̄s carnales cōcupias igne ſcī ſpūs ꝯſumpſerit in altari ꝯtritōis ſupeſt vt grāꝫ lacbrymaꝝ poſtulet/ꝛ ſic tabnaculū itrat:

Altare ſignificat electoꝝ corda.

Thus deuote orō.

Labiuꝫ i q̄ ſacerdotes ſibi ablue bāt man⁹ ꝛ pedes ſīgat aquā baptiſmatis.

hui⁹ võ cõpũctiõis basis f3 vnã glo. est õsideriũ celestis vite: f3 aliã glo. basis ɔpũctiõis est timor dei.

¶ Sermo. 2.dñice passionis de epistola 7 in ordine. 163.

In h sermõe. de magno pontifice agit.

Christ⁹ assistẽs põtifex futurorũ bonoꝝ ad itell'3) pñti3 eple õ mag põtifice xpo/septẽ nob ɔsiderãda sunt.s.ei⁹ istitutionẽ/ei⁹ pparationẽ/ei⁹ ɔsecrationẽ/ ipsi⁹ obseruationẽ/ei⁹ offitiũ/eius bñfitiũ / 7 eiusdẽ ministeriũ. De institutiõe põtificatus sciẽdũ duo fuisse sacerdotia: vnũ tẽporib⁹ abrae añ legẽ/alteruz sub lege tpib⁹ Moysi.pmũ, f3 ordinẽ Melchisedech:alteꝝ f3 ordinem Aaron fuit:quoꝝ vtrũq3 a deo fuit istitutũ:nã Melchisedech erat sacerdos dei altissimi : Aarõ vero ex mãdato dei p Moysen institut⁹est/ pme istitutiõis signũ est/qm abraa3 õdit decias ipsi Melchisedech vt dĩ Geñ.14.Que solũ sunt dñi iur3: vt dĩ eiusdẽ.28.Qõ aũt aarõ dino placito fuerit istitut⁹sacerdos/signa duo ponũt in li. numeroꝝ.vnu3 q diuino igne ɔsũpti sunt q sacerdotiũ ɔ aarõ sibi volebãt vsurpar:ipse võ aarõ pce 7 incẽso ignito ppl3 de icẽdio libauit.Nu.16. Alteꝝ signũ põtificat⁹ ei⁹ fuit/ q cũct3 virgis aliaꝝ tribuũ remanẽtibus aridis/virga Aarõ germinauit/floruit/7 fructu3 ptulit:vt dĩ Nu.17. Et quãq3 vtrũq3 sacerdotiũ a deo fuerit/tñ sacerdotiũ Melchisedech maius fuit 7 venerabili⁹sacerdotio Aarõ: qõ p3 ex trib⁹.pmo q aarõ fuit sub lege/ Melchisedech nõ fuit legi suppositus.Scdo q Abraã dedit decimas ipsi melchisedech. Ex Abraã võ ortus est leui pĩ sacerdotij/q ĩ pᵉ suo decimas obtulit. Tertio q abraa3 suscepit bñdictionẽ ab ipso melchisedech/ 7 sine dubitatiõe qõ min⁹ẽ a maiore bñdicit. ¶ Xps ẽ põtifex

De institutione põtificis

nr: Heb.iiij. Hẽmus põtificẽ magnũ/q penetrauit celos iesu3 filiu3 dei:de q̃ ĩ figurã dĩ Zach.3. Osidit mihi dñs iesu3 sacerdotẽ magnũ:h⁹ võ põtificis/istitutionẽ lex pnũciauit.j.Re.2.Suscitabo mihi ait dñs sacerdotẽ fidelẽ:q vt ait apl's.Heb. 5.Nõ seipsũ clarificauit vt põtifex fierẽt/s3 q locut⁹ẽ ad eũ/fili⁹me⁹es tu/ ego hodie genui te.Cui⁹istitutiõis signa.iiij.sunt. pᵐ q xpo oẽs decime dant.Nu.18.Sũmo põtifici.i. xpo ẽt Leuite dãt decimas:qõ 7 ad lra3 veꝝ ẽ/ 7 f3 spm̃:q qõ pfectũ ẽ in nobis/q̃si decima ab eo ẽ: impfectũ ãt ex nob.Scd3 signũ q põtifices indeoꝝ 7 ipsa hierl'3/q ɔ põtificẽ xp3 ĩsurrexerũt icẽdio pierũt qõ significat p filiã sacerdotis.de q̃ Leui.xxj.Filia sacerdotis si in fornicatiõe dephẽsa fuerit /flãmis exuretur: glo.icendiũ hierl'm significat. Tertiũ signũ q ab eterno incẽdio mortu⁹ 7 viu⁹ xps libat iudex viuoꝝ 7 mortuoꝝ.Quartũ signũ q virga nob oĩb⁹ĩ ariditate mortis remanẽtib⁹ vsq3 ad diẽ nouissimu3: vga.i. caro xpi resurgẽs viruit / viuẽdo floruit decore resurrectiõis glia/7 fructũ obtulit spei futur vel f3 Origenẽ. põtifex cui⁹ vga germinauit xps est enius virga crucis vitam germinauit/7 decorẽ attulit vtutũ/ atq3 fructũ salutis.ptulit.Et aduertẽdũ q xps ẽ põtifex f3 ordinẽ melchisedech 7 nõ aarõ: dixit dñs dño meo/7 sibi iurauit.tu es sacerdos ĩ eternũ f3 ordinẽ melchisedech/q fuit ẽt rex salẽ/q̃ iterpretat par: 7 ipse melchisedech iterptat rex iustitie: xps.n.ẽ Rex 7 sacerdos/p nob pugnat q̃si rex/p nobis orat q̃si sacerdos.Jõ õ tribu regia.s.iuda nat⁹ ẽ xps/q ei⁹ sacerdotiũ regale ẽ.vt dicit petr⁹.Et ẽ rex iustitie atq3 pacis: iustitie ĩ pñti/7 pacis in futuro.vñ

Xps põtifex nr est.

Quator signa q bus apparet q xps põtifex nr est institutus.

ꝯfis ē sacerdotiū ei⁹ mai⁹ eē sacerdotio leuitaꝝ ꝛ aaron: tū qꝛ supra legē est/tū qꝛ oīs decima pfectiōis sibi debet oib⁹ aliis ꝯfitētib⁹ ipsi. ꝯꝫ meū viderūt oculi tui/tū ēt qꝛ in se mie/qđ est xp̄s bñdicent. oēs gētes. ¶ Moralr pōtifices nr̄i ꝛ sacerdotes q̄ sūt successores/sꝫ vicarij xp̄i sī/ īstituūt a deo si tales sī q̄les eos īn bet eē lex. Un̄ orige. sup Leui. lex/in qt/sacerdotes ꝯsecrat: si. n. p̄ eē sacerdos quē lex n̄ ꝯstituet voluit āt lex. Exo. xxviij. vt đ medio filioꝝ isrl̄ eligēnt q adhūc q̄dū dignitatꝫ assumū tur: qꝛ doctores eccl̄ie cōeꝫ eligerūt electoꝝ vitā singulari mētꝫ culmīe trāscēdere debēt. Hui⁹ v̄o īstitutionis duo sunt signa. p̄mū si orāte pōtifice inter mortuos ꝛ viuos vtrisq̄ꝫ anxeliet: qꝛ vt diē Greg. sacerdotis negotiū est ad deū orōnē fundere p̄ iustis ne cadāt/p̄ pcōib⁹ vt resurgāt. Alteꝝ signū ē v̄ge germinātis fundētis florētis ꝛ fructificātis: v̄ga est pōtificis auc̄tas: q̄ si germinat ītra v̄tutib⁹/ si extra frōdet sermonib⁹/si floret exēplis/si fructificat el'ynis/ꝛ subditoꝝ p̄fectu: h̄ talis a deo īstitutus. Et est sacerdotiū eccl̄ie mai⁹ sacerdotio iudeoꝝ/tū qꝛ legibus sc̄li nō subijcit. vn̄ Ambro. nescit sacerdos publicas leges/tuꝫ qꝛ pōtifices reges sunt/tū qꝛ decime eis danē/tū ēt qꝛ p̄ eos reges ꝛ p̄ncipes sc̄li bñdictionē accipiunt. ¶ Sc̄do videdū est de ꝯsecratione: cui⁹ ritus ponit Exo. xxix. ꝛ Leui. viij. q̄ ad tria. s. p̄ñtationē/p̄parationē ꝛ ꝯsumationē: p̄us. n. p̄ Moysen p̄ñtabaē ordinādus pōtifex ad hostiū tabernaculi corā multitudine ppl̄i. Et pōtificē nr̄m xp̄m Moyses. i. lex. p̄nuntiauit merito passionis sue futuꝝ pōtificē. Dañ. vij. obtulerūt eū in ꝯspectu p̄ris. Itē vt hostiū fidei ꝛ p̄rie celestis aperiret extra portā vrbiū hīrl̄m passus est: ꝛ qꝛ p̄ multitudīe toti⁹ hūani gn̄is saluāda patiebaē: iō a multitudīe pleb̄ ꝛ corā ipsis cruci affix⁹ ē. ¶ In qb⁹ moralr īstruiē pōtifex nr̄: p̄° vt nō se patiaē ad hāc dignitateꝫ p̄ñtari/ nisi p̄ Moysen: h̄ est nisi diue legis hēat notitiā ꝛ opatōeꝫ. Itē ad ostiū p̄ñteē/vt p̄ ostiū xp̄m ꝛ nō aliunde introeat. Itē coraꝫ ppl̄i multitudīe ordieē: q vt dicit origenes sup leui. ī ordināndo sac̄dote reqriē p̄ñtia ppl̄i vt sciāt oēs ꝛ certi sint qꝛ qui p̄stātior ē ex oī pplo/ doctior ꝛ sanctior ꝛ v̄tute eminētior ille ad sacerdotiū eligiē. ¶ Sc̄do post pōtificis ordinādi p̄ñtationē fiebat p̄paratio ei⁹: nā lot⁹ aq̄ pontificalibus vestiebaē: in qb⁹ fꝫ. Ebreos fig̊ toti⁹ mūdi erat exp̄ssa: vt dr̄ Sap. xviij. ornati aūt vestib⁹ sacris caput ꝛ man⁹ vnguēto sacre vnctiōis vngebāē. ¶ Pōtifex nr̄ xp̄s aq̄ fuit lot⁹. vel qꝛ baptismū nr̄ꝫ suscepit: lꝫ nō fuerit sibi opportunū/vel qꝛ nisi c̄lpa oīo fuit q̄si p̄lotus eēt/vel ēt qꝛ pri⁹ q̄ꝫ ad altare crucis accedēt lachrymas fudit vt dr̄ Heb. v. Indumēta v̄o hūit virtutū hitus q̄ ꝯmēdat ap̄ls dicēs. Talis decebat vt eēt nob̄ pōtifex sc̄ūs Innocēs/īpollut⁹/segregat⁹ a pcōrib⁹/ꝛ excelsior cel' fc̄ūs: q suo hitu totius mūdi figurā gerit/qꝛ portat oīa v̄bo virtutis sue: ꝛ est agn⁹ dī q tollit pcā mūdi. i. hoīs. Oleū āt scificatōis fuit abūdātior gr̄a/q̄ caput ꝛ manus. i. mētē ꝛ opa eius scificauit. Esa. lxj. Sp̄us dn̄i sup me eo q̄ vnxerit me. ¶ Talib⁹ āt morib⁹ oꝫ ēt nr̄ꝫ ꝯsecrādū pōtificē p̄parari: vt p̄° sit lot⁹ aq̄. i. baptizat⁹: qꝛ īmūdos nō decet tāta dignitas vel fꝫ glo. lot⁹ sit aq̄ lachrẙꝝ: qꝛ tp̄e sue ordiationis dꝫ pōtifex āplior lachrẙꝝ vnda se abluē/vt dign⁹ fiat tāto misterio; Itē sūat i se hitu excellen⁹ꝝ v̄tutū:

Pōti. p̄patio.

Christ⁹ pōtifex nr̄ p̄paraē.

q2 non sufficiunt ei cões virtutes
laycoꝝ/aut spãles clericoꝝ/nisi ẽt si
cut dignitate/ita v̾tute oẽs trãscen
dat/ĩ cꝰ vestibus/iõ totiꝰ mũdi figu
ra exp̃mit̃/q2 ꝓ toto hũano gñe:ma
xime ãt ꝓ his q̃ cog̃uerũt v̾itatẽ/⁊
signũ fidei ĩ frõtibꝰ portãt/ĩtercedẽ
dz. Cꝰ ẽt mẽs ⁊ opa tãq̃3 caput ⁊ ma
Ponit̃ nꝰ oleo debẽt eẽ ꝯsecratã: vbi nihil
ꝯsecra- cogitet/nihilq3 faciat/nisi scd̃m pieta
tio te ⁊ charitate linitũ. 3° pꝰ ꝑsitatio-
nẽ ⁊ ꝑpationẽ põtificis seq̃bat̃ ꝯsu-
matio ꝯsecrationis tali ordĩe:nã of
ferebant̃ vitulꝰ ⁊ duo arietes cũ ca
nistro ꝯtinẽte panes ⁊ crustulas:pa
nes/vz/quasi crustas duros ⁊ laga
na:tria h̾ gñ̃a panum triticea/⁊ azi
ma/⁊ oleo lita erãt. Oblatis aũt aĩa
libꝰ põtifex ⁊ sacerdotes eoꝝ capiti
bꝰ ĩponebãt manꝰ/⁊ ĩmolabat̃ vitu
lus ꝓ pcõ põtificis/cꝰ sanguine in-
tingebant̃ cornua altaris ĩcẽsi: reli
quꝰ sanguis fundebat̃ ad basiz alta
ris holocausti:vnꝰ aũt aries ĩmola
bat̃ ĩ holocausta/⁊ eiꝰ sanguis totꝰ
fundebat̃ ad basiz altari/ alt̃ aries ĩ
modũ hostie pacificaꝝ ĩmolabat̃ ꝓ
ꝯsecratiõe/cꝰ sanguĩe ĩtingebat̃ ex
tremũ auricule dextre põtificis ⁊ po
lices manꝰ ⁊ pedis eiꝰ dextri. Et eodẽ
sanguĩe ꝑmixto sctĩficatiõis oleo as
ꝑgebat̃ ꝯsecratꝰ põtifex ⁊ vestimẽta
eiꝰ. Diuz ãt aĩaliũ triũ adipes ⁊ re-
nes ⁊ reticule iecoris cremabãt̃ ĩ al
tari holocaustoꝝ/s3 carnes vituli ex̃
castra vrebant̃. Unꝰ aries ĩ frusta
ꝯcisus totꝰ cremabat̃ ĩ altari. Alteriꝰ
v̾o soli adipes cremabãt̃:nã dext̃ ar
mus ⁊ pectusculũ cedebãt ĩ ptẽ ꝯse
crãtis. Reliq̃ v̾o carnes erãt ĩ vsum
ĩmolãtiũ/q̃s comedebãt cũ supradi
ctis panibus. Ex q̃bus tres tñ cre
mabant̃ leuati ꝑ manus põtificis
cũ ceteris ĩcendendis ĩ ꝯspectu dñi.
Septẽ diebus ꝯtinuis durabat ista
ꝯsecratio/⁊ oĩ die fiebãt supradictã/
q̃ tpe nõ licebat põtifici egredi atri
um tabernaculi. ¶ Quid aũt alle- Q̃ño xp̃s
gorie ⁊ moris ꝯtineat̃ ĩ istis ꝯsiderã põtifex
dũ ẽ deniq3 põtificẽ nr̃m xp̃m ꝯse- nr̃ cõse
crauit tota diuinitas/pr̃/ ⁊ filius/⁊ cratꝰ sit
spũs scũs:eiꝰ v̾o hũanitas caro/vz/
⁊ aĩa ꝯsecrata ẽ. Cꝰ põtificalis ꝯse-
cratio ⁊ v̾tus fuit passio/q̃ se obtu-
lit veꝝ sacrificiũ. Et q2 ab ĩstanti sue
ꝯceptionis h̾ scd̃m ꝓpositũ hũit bñ-
dicta aĩa eius velle.s.pati ꝓ salute
mũdi quã volũtatẽ deus ĩ ea fecit:
iõ ẽ tũc ꝯsecratus ẽ a deo põtifex:s3
põtificis actũ ⁊ ꝯsecrationis v̾tutẽ
ĩ passione exercuit: qd̾ totũ sigñat
illud ꝯsecrationis sacrificiũ. Nã xp̃s
ꝑ° q̃dẽ vitulus ẽ/q2 iugo legis sup
positꝰ:vt d̾r Gal. 4. Nõ solũ ĩ hoc su
biectus legi/q2 ꝑfecit qd̾ lex p̾cepit/
sed ĩ h̾ spãl̾r q2 passus ẽ mortẽ/q̃m
lex p̾dixit. Ipse ẽt ẽ geminus aries
ꝑꝑ carnẽ ⁊ aĩaz:vel q2 vtriusq3 ppl̃i
iudaici ⁊ gẽtilis fuit dux/ q2 aries ẽ
dux gregis:hoꝝ aũt triũ aĩaliũ ipse
vnus hñs v̾tutẽ oblatus est q2 vo-
luit. Itẽ canistrũ qd̾ texit̃ ex virgu-
lis/xp̃i p̾dicationez sigñat testimo-
nijs ĩdissolubiliter ꝯtextã. Tria v̾o
gñ̃a panũ ĩ canistro/tria sunt v̾ba ĩ
doctrina xp̃i/q̃ sunt credẽda/ q̃ agẽ
da/⁊ q̃ sperãda:vt̃ q̃d sit agẽdũ hoĩ
ad se/h̾ est panis cũ molena ⁊ cru-
sta:q̃ sunt tollerãda ab alio/q2 dura
crusta:⁊ q̃ sunt exhibẽda ꝓ duris/q2
lagana mollia:h̾ ãt oĩa v̾ba xp̃i tri
ticea sunt/q2 suauia/azima/q2 vera:
oleo lita/q2 pia. Itẽ caput xp̃i ẽ ds/
cui xp̃s manus ĩposuit/q2 sua q̃ fe-
cit opa deo attribuit dicẽs. Jo. 14.
pr̃ ĩ me manẽs ipse facit opa: eidez
ẽt sacerdotes manus ĩposuerũt/q2
q̃ fecerũt ꝯ xp̃m sunt ꝯ deũ:vel alr̃
manus ĩposite sũt xp̃o/q2 pcã nr̃a
ipse portauit. Et q2 seipsuz tradidit

ex pietate: sacerdotes vero iudeorum dănauerūt eū morti ex crudelitate: idō manus. i. ɔsensus xpi/ & opus sacerdotū/ q̄si manus īposite sunt/ vt īmolaretur xps. Jtē īmolatus ē quasi aries/ q̄si holocaustū/ qz corpore & mēte passus ē tota volūtate & tota carne. Jtē q̄si vitulus p pcō/ & aries ɔsecrationis pacifice īmolatus est: qz p pcīs abolēdis/ & ꝟtutibus ɔsecrādis passus ē: qz p pcō pōtificis/ lz pcm̄ nō fecerit: idō dī īmolatus/ qz pcā nr̄a sua pcā reputauit. ps. Longe a salute mea ꝟba delictorum meorum. Jtē altare fuit crux ꝟe alta ara: c⁹. 4. cornua/ duo trāsuersalia/ & vnū ī fra alterū/ supra/ xpi sanguine a manibus & pedibus & coronato capite ꝓfluētē tincta sunt: sz ad bassim crucis reliquus oīs sanguis fusus est. Jtē auris ꝑtinet ad obedientiā. vn̄ audit q obedit: ꝓfunda ꝟo obediētia ē alterius ꝓcepto dura pati: ꝓfundior mori: Profundissima & q̄si extremū obediētie fuit in xpo: qz vsqz ad ignominiosam mortez fuit obediēs mortē. s. crucis. Dextra q̄dē nō auris/ sz auricula nr̄i pōtificis fuit hūilis & vtilis nob obedientia eius: hūilis/ qz parua auricula: vtilis/ qz dextra: c⁹ extremū sanguie tinctū ē: qz dei filius non p se/ sed p hoībus: nō p amicis/ sz p inimicis/ & ab ipsis inimicis mortē crucis/ qd vtiqz obediēdi extremū ē sustinuit. vn̄ Lucas ait q ɔpleuit excessuz suuz moriēdo ī hierusalē. Rursus pes ad effcm̄ manus ad effcm̄ opis ꝑtinēt: oīs ꝟo nr̄i pōtificis affcūs dexter fuit/ c⁹ polex erat firmū ꝓpoᵐ effundēdi sanguinis: idō polex sanguine tinctus/ firmū affcm̄ sanguinis designat. Uirtus ēt dextre operationis eius sanguine fuit tincta/ qz eximia operatio eius quasi polex manus fuit ɔsentire mori: & sanguinē q̄ saluamur fundē. Jtē sanguis ꝑmixtus ē oleo / qz sanguinis eius effusio ꝑmixta fuit pietati: audi pietatē. Pr̄ ignosce illis / qz nesciūt qd faciūt & iterum: hodie mecū eris ī paradiso & rursus: mulier ecce fili⁹ tu⁹: deīde ad discipulū: ecce mr̄ tua: nz .n. fuit sanguini ei⁹ ꝑmixtū fel amaritudinis/ aut īpaciētie vindicte & odij/ sz pietatis/ & māsuetudinis oleum. Tali aūt ꝑmixtione asꝑsus fuit pōtifex nr̄/ & oīs hītus ꝟtutis eius: q & ꝓprio sanguine & mētis pietate ornatur: totus. n. fuit sanguine asꝑsus. Apo. 19. vestitus erat veste asꝑsa sanguine/ & vocabatur nomē ei⁹ ꝟbū dei. Jtē caro eius q̄si pcōris extra hierusalē flāma passionis cremata ē/ sz ītra eccliaz eius passio celebratur: qz se totū obtulit holocaustū pr̄i: & tn̄ carnē suā q̄si pacificorum & cōsecrationis hostiā/ nobis cū panib⁹ .i. sub spē panis reliqt mādūcādā: armū ꝟo dextrū. i. tolerātiā aduersitatū nobis vtilē/ & pectusculū. i. humilē dīnorum cognitionē sibi retinuit qz quo altiora pcepit/ eo fuit humilior/ & dolores nr̄os/ q̄si in humero ipse portauit. Sz siue fuerit p pcō/ aut ī holocaustū/ aut p ɔsecratione sacrifitiū: semꝑ tn̄ adipē. i. deuotionē mētis/ & renes. i. delectationē cordis flāma diuini amoris īcēdit. Tres ēt panes. i. ꝟbū sue īcarnationis/ & ꝟbū sue passionis/ & ꝟbū sue refrectionis īflāmauit/ vbi eis arderent audiētiū corda: sic dicebāt duo discipuli. Nōne cor nr̄m ardēs erat ī nob/ dū loqretur nob ī via? vel īflāmati panes st̄ qd docz credēdū/ qd ortatur agendū/ qd ꝓmittit spandū. ps. Jgnitū eloquiū tuū vehemēter. Jtē. 7. dieb⁹ istud sacrificiū repetitur: q̄m q̄ diu ē senari⁹ oparis/ vel q̄diu est

Marginalia: altare fuit crux (beside "Jtē altare fuit crux"); tres panes incarnatio passio & resurrectio (beside "Tres ēt panes").

6ª etas/cū 7ª gescētiū aīaꝝ/ q̄ duo
simul ꝯcurrūt vsq3 ad 8ª refectio
nis/tādiu certe durat sacrificiū i q̄
agit memoria passionis xp̄i: ⁊ xp̄s
manet ēt corpali p̄ntia sub sacr'o ⁊
tabnaculo ecc'. ❡ Nō moralr q2 pō
tifex nr̄ ꝯsecrat ṽtute passionis xp̄i
quā corde credē ⁊ venerari d3/ꝑ cꝰ
ēt memoria iugiter offerat sacrifi-
tiū. Offerat ēt panes.i.affcūs ⁊ ser
mones ⁊ opationes q̄ sint triticei.i.
de xp̄o q̄ se grano frumēti ꝯpauit:
triticeꝰ deniq3 panis ē ṽbū pōtific3
si fuerit de xp̄o: sit azimꝰ s̄mo absq3
fermēto erroris ⁊ hūane laudis/sit
oleatꝰ panis/vt ex pietate doceat.
Itē xp̄s q̄ ꝑ vitulū ⁊ duos figurat̄
arietes caput eccl'ie/⁊ pōtificū eiꝰ ē:
cꝰ capiti pōtifex manus īponit/dū
eidē coopat̄ i salute credentiū: vel
cū opa sua xp̄o attribuit/ dñe sine
me nihil potestis facē. Itē aīns pō-
tificis sanguie linit̄ / cū obedit vsq3
ad sanguinē: tingit̄ polex manꝰ / cū
opat̄ digna martyrio: tīgit̄ ēt polex
pedis cū desiderat pati ꝑ xp̄o tin-
gunt̄ nihilominꝰ cornua.4. altaris
sanguie/cū ṽtutes.4. cordis eiꝰ insti
tia/prudētia/fortitudo/tēpantia/fid
passionis xp̄i decorant̄. Itē ꝑ pctis
suis īmolet.i.occidat i se oē aīale/⁊
ꝯsumat igne pn̄ie. S3 ḋuotiōe mēt3
q̄si holocaustū se totū deo icendat:
sic tn̄: vt sit hostia pacificoꝝ pplis q̄
bꝰ recōciliet deū/⁊ q̄ꝝ iuicē pacē ip
se ꝯseruet. Itē panes diui ṽbi ipe co
medat meditādo: si qd āt i eis ē q̄
nō cupit igne charitat3 ꝯsumat. Itē
septē diebꝰ.i.oī tpe q̄ tot diebꝰ agit̄
obseruet pōtifex suā ꝯsecrationē/ vt
nihil agat / vel cogitet ꝯ̄riū scitati:
maneatq3 in eccl'a / vt nulla ab ea
scismate diuidatur.

❡ Sermo.3. dñice passionis de epi
stola ⁊ in ordine.164.

Christus assistēs pōtifex futu
roꝝ bonoꝝ) sic o3 pōtificē o3
natū eē moribus/sic decet eū ꝯposi-
tū eē vestibus/ vt hitus corpis ite-
riorē significet cordis ṽtutē: q2 vt dī
Ecc'.19. hitus corpis de aīo indicat.
hitū ṽo magni ⁊ sūmi pōtificis nr̄i
scriptura describit Exo.28. vbi ad
ad opsen sic loquit̄ deꝰ facies.i. fieri
ꝑcipies: vestē scā3 Aaron frī tuo in
gl'ia3 ⁊ decorē quā faciāt sapientes
corde/q̄s repleui spū prudētie: vbi
pᵒ itelligēdū/q2 lex ꝑ Moysen data
ī Moyse designat̄. Itaq3 pōtifex fr̄
Moysi.i.legis dī: q2 die legi tāto stu
dio ⁊ amore adherē d3/vt germana
ei videat̄ cognatione ꝯiūgi. Itē ve-
stes scē designāt scāꝝ ṽtutū hitū: q̄-
dā.n. ṽtutē vt politice/⁊ si bone: nō
tn̄ scē sunt. S3 fides/spes/charitas/
⁊ morales/atq3 itellectuales/si ad d.
nm tēdūt/scē vestes aīe sunt: iō ve-
stē scā3/opa iustitie/⁊ scitatem orna
mentū ṽtutū itelligit. Itē sunt vesti
mēta ista in gl'ia3 ⁊ decorē: vt nihil
vile ac sordidū i sacerdotis ore / vel
ope appeat: s3 cūcta q̄ agit loq̄t co-
gitat corā hoibꝰ ꝑclara: ecce decor
⁊ iterni arbiter ꝯspectui o3 eē glo-
sa/ecce gloria. Itē sapientes corde ⁊
spū prudētes pphe sunt ⁊ apli cete
riq3 doctores/q̄ quo sacerdotes de
beāt viuē/q̄3 honeste ꝯuersari/q̄3 re
uerēter altari ministrare scō ⁊ ṽbo
demōstrāt. Ti.1. o3 epm̄ sine crimie
eē/vt dei dispēsatorē ⁊c̄. ❡ S3 allego
rice pōtifex nr̄ xp̄s fr̄ fuit Moysi.i.
iudaici ppli. Deut.18. pphā3 de frī
bꝰ vris suscitabit vob deꝰ. Cꝰ scē ve-
stes fuerūt scā caro/scā aīa / scī hitꝰ
ṽtutū/scā vnio ṽbi ⁊ hoīs / scā opa-
tio/scā passio/⁊ scā refectio. vn̄ qd
nascet̄ ex te scm̄/vocabit̄ filꝰ dī. quī
bꝰ vestibꝰ/q2 nihil pulchriꝰ/nihilq3
gloriꝰ nō i decorē ⁊ gl'ia3 vestitus ē.

Pō ti. frī moysi o3 eē

xp̄s pōti. nr̄ fr̄ Moysi fuit

Ps. Dñs regnauit decorem induit: nulla. n. aut culpe/ aut erroris fuit i eo macule: q̄z vestiū glīa i trāsfiguratione/ i miracul/ ꝛ i refrectiōe patuit: has vero xp̄i vestes psecutores ei⁹ sibi diuiserūt ꝛ sortiti sūt. Sꝫ apli ꝛ doctores ecce eas texūt suijs/ eas ornāt declaratiōib⁹/ ipas firmāt argumētꝭ/ ꝛ easdē pficiūt opib⁹/ de his nr̄i pōtificis vestib⁹ dī Zach. 3. posuerūt cidarī. i. mitrā mūdā sup caput iesu sacdotꝭ magni ꝛ induerūt eū vestib⁹. ¶ Nō q: vestes iste sacre. 8. fuerūt: q̄z. 4. cōes erāt pōtifici ꝛ minoribus sacdotib⁹: 4ᵒʳ reliqs solus pōtifex vtebaī. Pꝛia cōis vestis erāt feminalia/ siue femoralia/ ð bisso retorta/ q̄ sub vmbilico fortiter strigebanī/ ꝛ vsq3 ad genua pēdebāt/ qb⁹ signaī ea ps castitatꝭ q̄ a copula se abstinet ꝯiugali/ sm̄ q̄: vt dic glo. nemo vel sacdotiū suscipe/ vl ad altaris misteriū ꝯsecrari ꝑt. i. si nō aut ṽgo pmāserit/ aut vxorie ꝯiūctiōis federa soluerit. Et aduertēdū q̄ moyses ꝯsecrādis nō iponit femoralia/ sꝫ ipi ea spōte accipiūt: q: ista ꝯtinētia nō ē i p̄cepto legis/ sꝫ q voluerūt ꝯsecrari/ ipi p⁹ castitatis ppositū vt assumat spōte neciū ē/ h̄ femoralia iduāt pōtificeꝫ ꝛ sacdotes/ q̄z ṽtute i magno pōtifice xp̄o pdicare supfluū ē/ cū ipe dicaī corona ṽginū: ð q̄ tn̄ ait ap̄ls i figura melchisedech q̄ fuit sn̄ p̄re/ ꝛ sn̄ m̄re/ ꝛ sn̄ genealogia. Sn̄ p̄re qdē i terris/ sn̄ m̄re i cel/ ꝛ sn̄ genealogia/ q: filios carnis nō genuit. 2ª cōis vestis fuit linea stricta. Camisea/ vꝫ/ de lino talaris. i. vsq3 ad pedes ptingēs/ q̄ stricta dicebaī: q: corpi toto ꝛ brachijs sic aptabaī stricte/ vt nulla fieret ruga. Et q: lino qð ð terra orto ad cādorē m̄lto labore pducit/ corpis castitas designaī/ q̄ ṽt⁹ i carne grādi ope fit: iō lineā pōtifex vestit cū gn̄aī i toto corpe castitatꝭ ppoᵐ assūit: a sūmo vsq3 ad pedes itaq3 tegant man⁹ ꝛ brachia/ ne qd inutile opeī/ tegaī pect⁹ ne qd male cogitet: opiaī vēter ꝛ sbta vētri mēbra/ ne gulos⁹/ aut lascin⁹ sit: tegant genua/ ne ab oīone torpeāt/ tegant ēt tibie ꝛ pedes/ ne curāt ad malū. Itē stricta dꝫ eē ista linea pp duo. p̄ᵒ q: tāta districtiōe illð gn̄ale castitatꝭ ppoᵐ dꝫ pōtifex obſuare/ vt oīs cautela occasiones ꝯcupiscēdi caueat: ꝛ si p i curiā mali supueñerit cogitat⁹/ cū m̄lto rigore stati eos repellat. 2ᵒ q: castitatē corpis dꝫ astrigē ppósito cordis/ q̄tenꝰ cor ꝛ caro sic sotia germāitate ꝯueniat/ vt nꝫ caro aduers⁹ spm̄/ nꝫ spūs aduers⁹ carnē ꝯcupiscat. 3ª vestis fuit cigulū/ siue balthe⁹ ð bisso/ q̄ linea cigebaī: sn̄ cigulo fluit vestꝭ: iō p cigulū circūspectio mētꝭ itellr/ q̄ vigilanī accigē dꝫ corpis castitatē ne pp ipi⁹ ꝯsciaꝫ isidiores: i bonis opib⁹ pōtifices sint/ ꝛ ne p iactātiā castitatꝭ ipi⁹ meritū pdaī: nā opis boni negligētia/ ꝛ castitatꝭ iactātia/ ipi castitati ruinā pcurāt. 4ª vestis fuit tyara siue mitra ð bisso admodū pue cassidis/ q̄ tegebaī caput/ ꝛ sup eā aurea vel bissina corona erat iposita/ p hāc ṽo mitrā inocentia ꝛ scīficatio. 4. sēsuū capitꝭ itellr/ ne. s. vana/ sꝫ eqtatē videat ocul⁹/ ne opprobriū pximi/ sꝫ ṽba prudēne aurꝭ audiat/ ne os abūdet malitia/ sꝫ dulcia sint faucib⁹ eloqa dī/ ne meretriceos odores q̄rat/ sꝫ i odorē celestis spōsi currat: h̄ ē itaq3 mitra sacdotal/ cui corona iponiī/ dū castimōiā sacdotes custodiūt/ vt in̄ spent coronā retributiōis eīne: q. n. caste viuit/ negligēs eīna p̄mia/ sꝫ corā hoīb⁹ cupiēs appeī: ille sn̄ corona mitrā hꝫ/ q̄ corona si aurea fuit/ perpetuā

Vestes sacr̄ fuerūt octo

Femoralia/ p̄ª vestis sacra

2ª camisea linea

3ª/ Cingulum

4ª/ est mitra

mẽtis claritatẽ designat: si vo bissina penne corpis imortalitatẽ significat. ℭ Quattuor dicte vestes cões erãt põtifici ⁊ alijs sacerdotib⁹: qttuor alie. s. tunica iacinthina/ ⁊ suphumerale/ ⁊ rõnale/ ⁊ aurealamina soli⁹ erãt põtificis: decet. n. vt q maioris est gradus plurib⁹ ṽtutũ actibus/ q in vestib⁹ designant/ mirãdus fulgeat. Cũcte. n. vestes ei⁹ de auro pretiosisq3 coloribus ⁊ floribus facte sunt: q2 nihil vile aut sordidum in sacerdotis ore/ vel ope d3 apperere/ s3 cũcta q̃ agit/ loquit/ ⁊ cogitat ꝑclara hoib⁹/ ⁊ gliosa esse corã deo op3. ℭ Quita vestis ⁊ põtifici propria fuit tunica iacinthina vsq3 ad pedes pueniẽs: cui⁹ capitiũ in sũmo vñ caput imittit hẽbat horã fortẽ textilẽ sic in extremis vestiũ fieri solet. In extremis vo ipi⁹ tunice pendebãt. lxxij. tintinabula aurea ⁊ totidẽ malogranata d purpura ⁊ cocco bis tincto/ ⁊ iacintho atq3 bisso facta: iter duo titinabula erat vnũ malũ punicũ/ ⁊ iter duo mala vnũ tintinabulũ/ vt igrediẽs põtifex tabernaculũ nõ moreret tintinabulis sonãtib⁹. In qb⁹ oib⁹ pmo itelligẽdu3/ q2 tunica iacinthina colorẽ h3 sereni celi: na3 meditatio ⁊ opatio põtificis sic d3 eẽ celestis/ vt serenitatẽ mẽtis ei⁹ passionũ nubila non pturbẽt/ q̃ tunica ẽt talaris dr: q2 opus celeste nõ mõ incboãdũ/ s3 vsq3 in finẽ vite quẽ pedes significãt pducẽdũ ẽ. Itẽ capitiũ p qd caput imittit est timor dñi/ vñ itrat boni opis initiũ/ qd circundat põtificis collũ/ in q̃ vox format qñ põtifici ꝑstat recte loquẽdi fidutiã: nõ h tm̃ qd in cursu vite recte vixerit/ s3 q ẽt ab ifantia i timore dñi cepit opari. Itẽ extreme vestiũ ptes sunt vltime electoꝝ solicitudines/ vt cũ propinquos morti se vident/ magis se purgãt a culpis/ ⁊ ṽtutib⁹ iformãt: tale aũt d3 esse capitiũ. i. initiũ boni opis in põtifice/ qm̃ a tãta pfectione opus ṽtutũ ichoare d3 ad quã tã vix aliqs lõgo labore aliq̃ puenit. Et cũ tãto timore d3 deo famulari/ q̃tũ alius vix moriturus/ ⁊ ad iuditiũ vltimũ igressurus hẽre sufficiat. Itẽ fm Greg. p mala punica vnitas fidei signat: q2 sic i malo punico sub vno cortice multa sũt grana/ ita in vna fide multi fideles sũt/ quos distinguit gra meritoꝝ: in tintinabulis vo aureis sermo pdicatoꝝ aureus designat: iũngunt aũt tintinabula malogranatis/ qñ pdicator si conat mirabilia loq sapiẽter: pberet. n. occasionẽ scismatis/ s3 poti⁹ vtilia p captu audientiũ pdicat tali. n. tintinabulo malogranatũ itegrũ pmanet. Uel f3 Bedã per malũ punicũ designat mltiplbaria ṽtutũ opatio/ vno charitatis cortice vndiq3 munita: tintinabulũ ãt aureũ pdicationẽ designat/ q̃ duo in põtifice 9iũgi debẽt/ vt neq3 opus sacerdotis ab eo qd loqt discrepet/ neq3 a rectitudine opis lingue son⁹ aberret. Uñ Glo. sup Leui. mala/ i qt/ punica ⁊ aurea tintinabula põtifex habet/ q2 tãta d3 esse ei⁹ vita ⁊ scia/ vt gressus ei⁹ mot⁹ ⁊ ois act⁹ vocalia sint/ ⁊ ṽitatẽ quã mẽte 9cipit/ hitu resonet/ qcqd agit/ qcqd loquit/ doctrina sit: sine tintinabulis colorib⁹ diuersis/ gẽmis floribusq3 ṽtutũ/ nec ecclia3 igredit/ nec põtifex ẽ. Et aduertẽdũ vt dic Beda. q2 supra istã tunicã iacintinã põtifex cingebat baltheo/ q f3 Hiero. simillim⁹ erat pelli serpẽtis quã in estate exuit/ ⁊ lõgũ marsupiũ rotũdũ textũ ex bisso rtorta/ ⁊ iacicto ⁊ purpura coccoq3 bis ticto/ q̃ttuor digitoꝝ latitudinis

5ª Tunica Iacintina.

latitudinis. Ergo pōtifex duobus erat cingulis cinct⁹. Uno cōi sup li neā strictā. altero ꝓprio sup iacin ctinā: qꝛ vt diť Origenes sup leviti cū. pōtifex ꝯstrict⁹ sit in v̄bo/ cōstri ct⁹ sit in ope / ꝛ expedit⁹ ad oīa: nil h̄eat dissolutū: nil remissum. Rur sus accinct⁹ sit aī/ v̄itate/ ꝛ accinct⁹ a corpalibus vitijs: nullūꝫ lapsum aīe: nullū corpis teneat/ vt sit sctūs corpe ꝛ spū. ℭ Sexta vestis ꝛ ꝓpa pōtifici fuit suphūerale qđ hebraї ce dr̄ ephod. erat aūt h̄itus sine ma nicis/ vtrūqꝫ humeꝝ tegēs/ ꝛ descē dens vsqꝫ ad cingulū. Cui⁹ textura fuit ex auro/ iaccīcto/ purpura/ coc co bis tincto/ ꝛ bisso retorta. Et h̄ē bat sup hume^{ri} añ pect⁹ apturam quadrā vnius palmi fꝫ/ qđlibꝫ lat⁹ p collocādo i ea rōnali. Jn sumita te v̄o dextra ꝛ sinistra suphumera lis duo erāt lapides onichini p̄cio si circūdati ꝛ ꝯclusi auro: i q̄ꝝ vno sex p̄ᵃ/ ꝛ in altero sex alia noīa filio rū isrаel sculpta erāt. Qm̄a v̄o hu merꝭ onera portam⁹: iō sr̄ hūerale p̄⁹ qdē laborē ꝛ pfectionē bonorū opeꝝ atqꝫ on⁹ euāgelij p̄dicandi ꝛ obseruādi significat. Uñ ꝛ nūc. Epi dū ꝯsequanť/ eoꝝ hūeris liber euā gelioꝝ iponiť: qꝛ totū pōdus ecclie/ ꝛ oē onus fortis opis debēt ponti fices p euāgelio x̄pi portare. Jtē ex auro fit suphūerale vt sapīe itelle ctū pōtifex h̄eat cui addiť iacint⁹ coloris celestis/ vt qđ intelligit / nō ad fauorē infimū/ sꝫ ad amorē cele stiū surgat: hijs purpura q̄ vestiū tur reges pmisceť/ vbi pontifex re gia ptāte in se vicia reprimat/ ꝛ no bilitatē intime regenatiōis aspitiēs/ celestis regni aditum morib⁹ sibi ac grat: vel in purpura cui⁹ color san guine⁹ est patū ad martyriū pōti ficis designat aīm: istis colorib⁹ ad

6ᵃ vestꝭ est sup humerale.

diť cocc⁹ coloris flāmei/ vt pontificis opa q̄ boībus rutilāt flāma intimi amoris accēdat: q cocc⁹ bis tinctus est dū flāma charitatis dei ꝛ pximi amor accēdit. Necia est ēt pontifici bissus mūde castitatis: q̄ iō retorta dr̄/ qꝛ castimōia ad pfectū mūditie candorē duciť/ cū p abstinentiā ca ro fatigať. Jtē in vtroqꝫ humero. i. in ꝓsperis ꝛ in aduersis dꝫ h̄re pō tifex lapides p̄tiosos. i. opa v̄tutū: ꝛ qꝛ eadē opa ad imitationē p̄tēdē tiū patrū facere dꝫ/ nec a se nouiter inuēta fingē/ sꝫ antiq̄ pꝛim auctitate sibi tradita eē docē dꝫ: iō in eisdē la pidib⁹ noīa sctōꝝ pꝛm sculpta esse dr̄. Qui ēt lapides auro circūdat/ ꝛ auro iclusi describunť: in auro q dē intellect⁹/ ꝛ in auro charitas de signať: tūc āt v̄tutū opa auro circū dāť/ cū vndiqꝫ itellectu circūspitiū tur/ ne qd puersuꝫ in eis fit: tūc v̄o claudunť auro/ cū charitatis vicu lo sic ꝯtineť/ vt nlla reꝝ mutabilita te a suo statu decidat. ℭ 7ᵃ vestꝭ ꝛ soli⁹ pōtificis dicebať logiō/ vel rō naľ inditij. Erat āt pān⁹ eiusdē tex ture cū suphūerali. Sꝫ duplex ꝛ q̄ drat⁹ vnius palmi qlibꝫ lat⁹ h̄ns. Erāt āt i eo. xij. lapides p̄tiosi auro iclusi/ ꝛ singli lapides vnū nom̄ qđ filioꝝ isrľ h̄ebat sculptū/ fm̄ q̄ttuor v̄sus erāt pōiti lapides i q̄lꝫ v̄su. 3ᵒ. Et erat i ipso rōnali scriptū/ doctri na/ ꝛ v̄itas/ qđ añ pect⁹ sūmi pōtifi cis pōebaľ in aptura suphūeraľ/ ꝛ pēdebat a supiori pte aureis cate nuľ a duob⁹ vncīs i vtroqꝫ latē rō naľ: ab iferiori v̄o ad posteri⁹ sup hūeraľ ligabaľ vittis iacictinis/ ne moueri posset. Et portabat pōtifex iudi^m filioꝝ isrľ corā dn̄o p̄t āt p rō nale inditij/ rōnale indicatoriū mē tis designi / q̄ dꝫ eē pōtifex p̄mūit⁹/ vt cuncta nō ex passione/ sꝫ ex rōne

7ᵃ vestꝭ dicebať logion qđ rō nale dr̄.

iudicet. Et h rõnale p° qdez fit fm texturã supbumeralis/ qñ iuditiũ mẽtis ꝯuenit opi. Jtẽ duplex est vt sacerdotis examẽ deo placeat/ ꝛ bõ nõ cõtẽnat: vel duplex est/ vt credẽdis rõ/ ꝛ agẽdis discretio apponaꝛ. Jtẽ palm⁹ est toto conamĩe extensio man⁹: man⁹ aũt/ qꝛ ad opationẽ ptiet/ iõ palm⁹ conamur: significat operis: hꝫ ğ rõnale in lõgitudie ꝛ latitudie palmũ/ qꝛ põtifex/ siue tẽdat in lõgitudinẽ vite eťne siue ĩ latitudinẽ charitatꝫ frñe/ nõ remisse/ ſꝫ toto dꝫ conatu opari. Jtẽ q̃ttuor v̾tus rõnal'/ sunt prudẽtia/ iusti⁹/ fortitudo tẽperãtia: ĩ q̃ꝝ q̃lꝫ tres gẽme sũt/ dũ pontifex fide trinitatꝫ ornat qd prudẽter iperat/ qcqd iuste tribuit/ qcqd fortiter sustinet/ ꝛ oẽ qd tẽpate agit. Uel põt dici ꝙ tres gẽme ĩ versu p° prudẽtie sunt memoria pteritoꝝ/ ꝛ circũspectio pñtiũ/ ꝛ puidẽtia futuroꝝ: tres aũt gẽme ĩ v̾su iustitie sũt clemẽtia/ hũilitas/ ꝛ largitas. Tres v̾o gẽme ĩ versu fortitudis sunt pacia ĩ aduersis/ lõganimitas in pmissis/ ꝛ tolerãtia in alioꝝ morib⁹: ſꝫ v̾sus tẽpantie. tres istas hꝫ gẽmas. ſ. sobrietatẽ/ castitatẽ ꝛ paupertatẽ. Jtẽ in ipo rõnali positũ erat doctrĩa ꝛ v̾itas/ qꝛ nõ sc̃laꝛib⁹ curãdis/ ſꝫ studijs v̾itatis itelligẽde/ ꝛ doctrine cõicãde põtifex est ꝯsecrat⁹. Jtẽ rõnale colligaꝛ opi/ qꝛ sine rõne nullũ dꝫ eẽ op⁹ hoĩs: ꝛ ẽ colligatio ista cathenul' aureis. i. pceptis dĩnis ꝛ vittis iacitinis. i. pmissis celestib⁹. Jtẽ h indumẽtũ rõnale inditij dĩ/ qꝛ dꝫ põtifex subtili examĩe bõa malaqꝫ discernẽ/ ꝛ q̃/ qb⁹/ qñ/ ꝛ q̃lr ꝯueniãt cogitare: nihil ppriũ q̃rere/ ſꝫ sua ꝯmoda pximoꝝ bona cogitare. Jtẽ ĩ pectore dꝫ portare istd rõnale iudicatoriuꝫ/ ne cor põtificis fluxe cogitatiões p̾sideant ſꝫ sola rõ ꝯstringat. Jtẽ dꝫ pontifex portare iuditiũ filioꝝ isrľ corã dño: qd vtiqꝫ fit qñ subditoꝝ cãs p sola dei intẽtiõe discutit/ qñ ĩ his q̃ dei vice agit/ nihil hũani fauoris admiscet/ qñ correctiõem putatã odiũ nõ exaspat/ qñ sic aliẽa vitia insequiꝛ/ vt seipꝫ corrigat: qñ nec ĩuidia maculat/ nec ira p̃cipitat iudicẽ: qñ ꝯsiderato supno iudice ñ sine timore reguntꝛ subiecti. ¶ Octaua vestis fuit aurea lamina soli põtifici ppria. Et ꝯsiderãdũ fꝫ Josephũ/ ꝙ p̃ter illã cõeꝫ sacerdotũ mitrã bissinã/ põtifex hẽbat tyarã/ siue mitrã iacinctinã circũdatã triplici corona aurea in q̃ erãt flores aurei/ ſꝫ in frõte pẽdebat aurea lamĩa figurã hñs lũe corniculate/ in q̃ erat scriptũ ineffabilis dei nomẽ tetragramatõ. i. q̃ttuor lraꝝ: ligabaꝛ aũt eadeꝫ lamĩa ad mitrã vitta iacitina a q̃ pẽdebat ĩ frõte. ¶ Ubi p° ꝯsiderãdũ ꝙ mitra capitis iacintina desiğt ꝯtẽplationẽ celestẽ/ q̃ mẽtis hitus est: cui triplex apponiꝛ corõa florida ꝛ aurea/ cũ castitatis/ doctrine/ ꝛ martyrij/ põtifex fuat meritũ. Jtẽ aurea lamĩa fꝫ Origenẽ signat itelligẽtiã/ vel sciam dĩuitatis. Sup oĩa. n. q̃ de creaturis intelli possunt scia dĩ excessit ꝛ qꝛ pontifex familiari⁹ dꝫ cõtẽplari deũ/ iõ laminã portat ĩ q̃ nomẽ dei ceťis incognitũ scriptũ ẽ/ qꝛ notũ sibi dꝫ eẽ qd alios latꝫ d̾ secretis dei. Jtẽ hanc laminã portat añ frontẽ/ qꝛ sine verecũdia dꝫ fiducialiter pfiteri xpꝫ. Jtẽ eandẽ laminã vitta iacintina alligabat mitre/ qꝛ solus amor celestiũ quẽ desiğt vitta iacintina/ notitiã dĩne veritatꝫ ꝯtẽplationi alligat. ¶ Hec qdẽ d̾ nr̃o pontifice summi põtificis vicario ita possunt intelli. Sꝫ põtifex ipse magn⁹ iesus xps ĩ ipis ẽt vestib⁹ figuraꝛ. Et p° qdeꝫ induit feminalia vt iã dem̃ est sup: qꝛ filios carnis nõ

8ª vestis. Aurea lamia. Xp̃s põtifex nr̃ in oĩb⁹ his vestib⁹ figuraꝛ.

genuit.Jtē induit scđam vestē stri-
ctā lineā/ qꝛ carnē mūdā assumpsit
de ṽgine terra.Jtē iduit tertiā vestē
.s.iacintinā.tunicā/ qꝛ a sui creatio
ne assumpsit aīaꝫ celestia ꝯtēplātē.
Jtē vtrūqꝫ hoꝝ cingulo sibi astrin-
xit/ qꝛ carnē ⁊ aīam sibi vniuit: vel
cinctoꝛiū vnū fides/ alteꝝ iustitia ē.
Esa.xi.erit iustitia cingulū lumboꝝ
ei⁹/⁊ fides cinctoꝛiū renū ei⁹fide.i.fi
delitate se cinxit in renib⁹/qꝛ ꝑ car
nē natus seruauit ꝓmissuꝫ pr̄ibus:
iustitia ēt cinxit lūbos/qꝛ deducta
ꝑ iuꝫ giione vsqꝫ ad se/iustitia/⁊ nō
pōa venit nos redēpturus. Jtē vt
dicit iudei/tintinabula aurea signifi
cāt tonitrua/malogranata ṽo ful-
gura designant. Jō ꝑ tintinabula
sonus p̄dicatiōis / q ꝑ totū mūduꝫ
tonuit:ꝑ malogranata ṽo fulgura
miraculoꝝ ītelligunt.Hec aūt vtra
qꝫ ab hūanitate xp̄i pēdēt/qꝛ ip̄e p̄-
dicatores misit/⁊ ṽtutē miraculoꝝ
tribuit.Uñ aūt h̄ duo ꝯiūcta sunt/
qꝛ p̄dicatio miraclis ꝯfirmat.Mar.
vlt.p̄dicauerūt vbiqꝫ/dn̄o coopan
te/⁊ sermonē ꝯfirmāte seqn̄tibus si-
gnis.Et in fine vestimēti h̄ duo pē-
dēt:qꝛ cū finiuit xp̄s p̄ntēꝫ vitā/vel
extremo cū hoib⁹ sue ꝯuersationis
tp̄e sonuit predicatio/ ⁊ fulgurauit
miraculū.Sciēdū ēt.lxxij.fuisse tin-
tinabula/qm̄ tot soni linguaꝝ sunt/
⁊ tot nationes hoīum ad q̄s missi
sunt. lxxij. discipuli loq̄ntes varijs
linguis:⁊ in oēꝫ terrā exiuit sonus
eoꝝ.Jtē sūmus pōtifex nr̄ īduit su
perhumerale.i. tolerātiā laboꝝ/ ⁊
patiētiā passiōis/⁊ scūs est p̄ncipa
tus sup humeꝝ ei⁹/īuētāqꝫ oīu ꝑdi
tā ouem iposuit humerꝭ gaudēs: ī
ista ṽo patia mortis.Pͥmo qdeꝫ
fuit auꝝ ꝑtiū/vꝫ/nr̄e salutis. 2° fuit
in ea iacintus / qꝛ celū nobis apuit
3° fuit ibi purpura/qꝛ sanguinē fu
dit purpureū/vn̄ rex meruit credē
tiū cē.4° fuit ibi cocc⁹/qꝛ cū dilexis
set suos/ī fine mortꝭ maioꝛē dilectio
nē ostēdit. 5° fuit bissus/qꝛ sine ma-
cula culpe cādid⁹/tn̄ passus ē.Jn h̄
āt suphumerali habuit noīa.xij.fi-
lioꝝ isrl̄/sex hic/⁊ sex inde:qꝛ vtrius
qꝫ ppli iudeoꝝ ⁊ gētiliū pcā ip̄e poꝛ
tauit:vel qꝛ electoꝝ aīas defunctoꝝ
eduxit ab īferꝭ / ⁊ viuētes mūdauit
a ꝑctis.Jtē rōnale iuditij ē ꝑtās iu
dicādi tradita nr̄o pōtifici xp̄o/grō
nale dr̄:tū qꝛ rōnale ē vt mūdū iudi
cet/qnē mūd⁹ iudicauit iniuste/tū ēt
qꝛ iuste iudicabit:vt dic.ps.Jn h̄ āt
rōnali scriptū ē ꝭꝫ aliā trāslationeꝫ
manifestō ⁊ ṽitas/qꝛ manifeste ⁊ ṽe
iudicabit:nā de⁹nr̄ manifeste veni-
et/nec veꝝ iudicē ꝑuertēt/aut testes
falsi/aut aduocati clamosi/nec flec-
tet p̄cib⁹ īpoꝛtūis/nec mūerib⁹ꝑuer
tet p̄tiosis/sꝫ nec minis terrebit vio
lētꝭ duodecī ṽo lapides rōnal apl̄i
sūt ⁊ viri aplici.qb⁹datū ē cū xp̄o iu
dicare mūdū:sedebitꝭ/iqt/iudicātes
.xij.trib⁹ isrl̄.Jtē mitra nr̄i pōtificis
sapiaꝫ ei⁹designat/q plen⁹fuit ab īstāti
ꝯceptōis deū vidēs.Duplex āt mi-
tra creatoꝝ ⁊ dīnoꝝ ītelligētiā signi
ficat.Jtē aurea corona ⁊ florida ī
mitrā gliaꝫ refrectōis demōstrat:
sic.n.coꝛōat⁹ē glia ⁊ honore a moꝛ
tuis resgēs.Lamina aurea ṽtuteꝫ
nr̄e repatōis ostēdit:in ea.n.scriptū
erat nomē dī q̄ttuoꝛ lr̄is q̄ sī.Joth.
He.Uau.heth.Joth.īterp̄tat p̄n^m
he itē pretat iste.vau.iterp̄tat vita
heth iterp̄tat passiōis:q totū sonat
iste p̄n^m passionis vite:iā.n.tūc illo
pōtifex legal verū pōtificē xp̄ꝫ signi
ficabat/q sua passiōe fuit nob p̄n^m
vite in adā ꝑdite:vl qꝛ ip̄e resurexit
ex moꝛtuis p̄mitie doꝛmiētiū:iō p̄n
cipiū vite/ qꝛ ṽo ꝑꝑ fidē sue resur-
rectionis astruēdā passi sunt mar-
tyres : iō nō ꝓpter passionem tm̄
quā tolerauit ip̄e/ sꝫ ēt qꝛ passioni

martyriū occasionē pbuit pn^m passionis fuit: sic in collecta dr/q2 ab ipso martyriū sumpsit omne pn^m. ps.pp te mortificamur tota die/extimati sum^9 sicut oues occisiōis. Ergo sūm^9 pōtifex nr xps vestimētis glie ꝛ īdumēto salutis vestitus est. Qui p^o īduit feminalia vginitatꝫ. scdo īduit lineā carnis. Tertio īduit iacinthinā aīe. Quarto vtraqꝫ h īdissolubil'r sibi īnuit/qm̄ visiones designāt duo cingula linee/ videlicet/ꝛ iacinthine: nā vtraqꝫ carnē/ videlꝫ/ ꝛ aīam ita sibi astrinxit/ vt ēt ab inicez in morte sepata/ nibilominus verbū hret vnionis cingulo astricta. Quinto induit sup humeral'e passiōis. Sexto rōnale iudiciarie ptātis. Septimo mitraꝫ intellecte veritatis. Octauo coronaꝫ gl'iose resurrectōis. Nono laminā nostre reparationis.

¶ Sermo quartus dñice passiōis de epistola ꝛ in ordine. 165.

1 Pontifex mūdis et scis dꝫ vesci.

Christus assistēs pōtifex futuroꝝ bonoꝝ.) Sicut dignitate ptātis ita moribus/ vita/ꝛ 9uersatione opꝫ pontificē a multitudine hoīuꝫ separatū eē: q2 enīꝫ dei vices agit in terris/ ideo q̄si deus sit. nō humanā/sed diuinā dꝫ agere vitaꝫ/ quo ad q̄ttuor articulos: q̄tū qdē ad victū ptinet/mūdis tm̄ ꝛ scificatis dꝫ vesci/nec vnq̄ꝫ bibē vinū debebat tpe q̄ igressurus erat scā scōrū/vel oblatur^9 icēsum. Et q2 btūs Aug. putauit altare icēsi eē itra velū sci scōꝝ/q̄ sūmo tātū pōtifici licebat itrare ad ipmqꝫ altare oī die mane ꝛ vespe p thymiamate icendendo oportebat accedē: iō 9cludit btūs Aug. q sūm^9 pōtifex iugiter abstinebat a vino. Sꝫ si pdcm̄ altare put alijs videt erat ex̄ velū i sanctis q̄ poterāt minores sacerdotes itrare/tūc ista nō angustamur difficultate vt cogamur credē pōtificē ppetuo abstinuisse a vino: poterāt .n. sacerdotes p vices agē illō ministerīū ne iugiter abstinerēt. Et certe fili^9 hoīs pōtifex nr venit mādu cās ꝛ bibēs: cuius cib^9 fuit volūtatē dei pficere: vt dicit Jo. iiij. ꝛ hic cib^9 scūs ē. j. Thes. iiij. h̄ ē volūtas dei scificatio vra. Uitiū āt voluptatis xps/nec gustauit/nec bibit/q2 nazare^9. i. 9secrat^9 fuit ex vtero mr̄is sue: hāc vite sobrietatē ꝛ nr̄i obsernēt pōtifices/vescant scis/vinū nō bibāt/nec oē qd iebriare pōt. Et p^o qdē oīs creatura dei scā ꝛ mūda est. Sꝫ fit cib^9 imūd^9 ex vitio sumētis: iō scis vescūt pōtifices/cū absqꝫ vitio gule sobrietatē custodiūt. Jtem euadere nō psit gustum vini. i. pceptionē voluptatis/sꝫ nō bibāt qd gustatū ē. i. prauis suggestiōib^9 nō 9sentiāt. Jtē ebrietas euertit sensū: iō oīs imoderata passio ebrietas ē quā dꝫ cauere pōtifex.

Scds articul^9 pōtificalis obseruantie circa corporis cultuꝫ.

¶ Scds articulus obseruātie pōtificalis ptinet ad cultū ꝛ hitū corpis. Nō licebat sūmo pōtifici nudare caput suum/nec vestimēta scidē/nec caput aut barbā radere. Et xps p^o qdē caput nō nudauit/vel q2 nudā nobis suā nō exhibuit diuinitatē/sꝫ hūanitatē rectā: caput. n. xpi ds: vel q2 9tēplatōeꝫ mētis sue nūq̄ꝫ sepauit a 9tuitu diuitatꝫ. Jtē caput nō rasit q2 fideles sibi 9iūctos q̄si capillos capiti nō abiecit. Jtē nec rasit barbā/q2 nulla mollitie effeminat^9 ē/ sp virilē seruās d colorē. Jtē vestes nō scidit/q2 hūanitatꝫ ꝛ vtutis habitū quē īduit nll'a violētia rupit. Talis fit ēt obfuātia nr̄i pōtificis.

Christ^9 pōtifex nr vere obfuauit cult^9 atqꝫ habit^9 hōestatem.

Et p^o qdē caput nō nudet/q2 nllī terreno pncipi fuitutis/sꝫ charitatis exhibebat reuerētiā. Caput. n. i sig^m re

meretrie nudaſ. Jtē capilli ñ ſentiūt: naſcūſ tñ ꝺ capite ī q̄ vigēt oēs ſenſus. Tales āt hoīes ꝺī q nō ſentiūt q̄ mūdi ſūt/ſ; qꝛ eos abiectos mūdus pſeqꝛ/initūſ ꝓtectōi pſalū:ipſos itaqꝫ pōtifices nō abyciāt. Jtē nec radāt barbā/qꝛ ſiḡ virilitatis/ꝛ nō molitiei ꝺēnt ꝑtēdē. Jtē caueāt ꝑbē/ſcādalū q̄ vio lēto ſciſmate vitas ſcinda: ecclie: vel qꝛ ſciſſio veſtimētoꝝ furoris aut doloris imoderati ē ſig^m: ꝓhibeſ ne pōtifex nimiū doleat ꝺ aduerſ mūdi/ꝛ ne furiat ī caſtigādis culpis.

Tertius articulus pōtificalis obſuātie ē circa ꝯingium.

¶ Terti⁹ articulus obſuātie pōtificalis ptinet ad ꝯingiū: nā ꝟginē vxorē ducere ꝑcipiebaſ. Et pōtifex nr̄ xp̄s ꝟginē de ſpōſatā viro duxit ſibi in mr̄ē;. Et mētes hūanas q̄ʒtūcūqꝫ pctō corruptas/ſibi copulat caſta ītegritate/ꝟgines faciēs ex corruptis: vt dicit glo. ſup Oſee. ꝑter morē hūanū vbi copula corrūpit ꝟgines. vñ ait apl̄s. deſpōdi vos vni viro xp̄o virginē caſtā. Et h̄ deſignat legalis pōtificis ꝯingiū/cui⁹ tāta erat ſcitas/ vt cū aliȷ̄ hoīes ex cōtactu femine redderenſ īmūdi/ne liceret eis ad ſcā accedē/ipſe tñ pōtifex ꝭ Aug. merito ſcitatis ꝑcipue ñ ignabaſ. S; ꝛ pōtifici nr̄o ecclia virgo tradiſ in ꝯingiū/cuius ꝺ; ſeruare virginitatē: ne vllo vitio corrūpatur.

Chriſt⁹ pōtifex nr̄ ꝟginē duxit ſibi ī mr̄e;.

Quartus articulus pontificalis obſeruantie.

¶ Quart⁹ articul⁹ ptinet ad mortis exitū. aliȷ̄s qdē ſacerdotib⁹ licebat itereſſe funerib⁹ ppinq̄ꝝ ſuoꝝ in p̄° gradu p̄ris. ſ. ꝛ matris/ꝛ filiorū atqꝫ frē; ꝛ ſoroꝝ/ex q̄ꝝ funerib⁹ ꝯtaminabanſ/qꝛ omne morticinū faciebat hoīe; īmūdū. S; ſum⁹ pōtifex ad nll'm oīo mortuū igrediebaſ/neqꝫ ēt ſup p̄re ꝛ mr̄e ſua ꝯtaminabaſ. Sed dū agebanſ ſuoꝝ exeqe/ipſe manebat in ſcis/nec inde egrediebaſ. Et dicit Aug. ſup Leuiticū. qꝺ ſūm⁹ pōtifex dei gr̄a p̄ſeruatus/nūqꝫ egrotabat. S; moritur⁹ abſqꝫ ꝑcedēte lāguore ſubito moriebaſ. Jn qbus oībus vt dicit gl. ad lr̄am. lex ꝓhibet ſacerdotes nimis egre de mortuis dolere tā q̄ʒ q ſpe; future vite h̄ites ppl'; docēt. ¶ Sed moraĺr ꝛ allegorice p̄° ꝯſiderādū ē/qꝛ mortu⁹ ſiḡat pcm̄. Eze. 18. aīa q̄ peccauerit ipſa morietur. ꝛ Ephe. ij. Cū eſſemus mortui pctis nr̄is/cōuiuificauit nos ſibi xp̄s. Jtē nō ꝯtaminaſ ſacerdos terren⁹ ī mortib⁹ ex̄neoꝝ/ſi ñ omittat docē q̄ʒqꝫ illi ñ obediāt. ſ; ſi cognati ſui qb⁹ ꝯiunt peccādo moriānſ/ ipē pollui̅ſ. qꝛ ex ipſi⁹ vſir peccaſſe negligētia/qbus ꝺbuit vigilātiorē adhibē curā. S; ſūm⁹ pōtifex xp̄s ex nll'o vnqꝫ ꝯtaminat⁹ ē pcōīe/ q ver⁹ pōtifex venit tollere oīa pcā. Jtē aliȷ̄ pōtifices in ꝯtamināſ ſup p̄re ꝛ mr̄e a qb⁹ nll'o vn originale pcm̄ ꝯ̄xerūt/imoderato ēt q̄ʒ cōta ꝯſanguineitatis affcū/dū nimis ſu os diligūt/deū offēdūt. S; pōtifex nr̄ xp̄e neutro mō ꝯtaminat⁹ ē: qꝛ nec a p̄re ꝛ mr̄e ꝯ̄xit maculā origīalē/nec vltra ꝺbitū ſuos dilexit. Jtē qcqd aliȷ̄ faciāt/pōtifex tñ nō egrediaſ ꝺ ſcīs/vt nec cogitet/nec loq̄ſ/ nec faciat niſi qꝺ ſcm̄ ē. ſ; ꝛ pōtifex nr̄ x^s q̄ʒqꝫ pcōīb⁹ īcōtaminat⁹ ipē cōicaret/cū publicāis mādncāo ꝛ bibēs: tñ ꝺ ſcīs ñ ē egreſſus/qꝛ ſcūs ipē ſcificauit ipſos/nec celū ꝺſuit ī q̄ ſci bitāt. Jtē pōtifices nr̄i circūdati ſt̄ īfirmi^te: vt dič apl̄s. ꝛ hic qnqꝫ ſic ꝺliqnūt vt moriāt. S; ver⁹ pōtifex nr̄ xp̄s/l; nr̄a tulerit īfirma/nūq̄ʒ tñ egrotauit cāne/nec īfirmat⁹ ē mēte: q ñ aliqd īeo appuit īfirmū qꝛ paſſus ē crucē: illꝺ tñ īfirmū fortı⁹ ē hoīb⁹. Jtē nō ē mortu⁹ ē xp̄s ꝭ carnē ex īfirmitate/ſ; ex magna ptāte/qꝺ indicauit clamor magne

Chriſt⁹ pōtifex eſt.

cum emisit spiritum.

¶Sermo quintus dñice passionis de epistola ꝛ in ordine. 166.

De officio pō. tificis

Christus assistēs pōtifex futurorum bonorum.) Circa ordiatōꝫ sūmi pōtificis 4or caplis.s. istōne/ ꝛ ɔsecratōe/ꝛ hitu/atqꝫ obſuantia expeditꝭ:tria reliq̄ ꝺ offō/ꝛ bñficio/ ꝛ ipi9 misterio restāt. Grāde qppe ipius offm̄ ē/q nlls citra deū pt p̄ficē. Et p° gdē tāta ē in eo sacre scripture notitia/vt soluat oia legꝭ dubia/vt ei9 ꝺclet obscura/vt ipsi9 ꝺtermīnet ābigua/vt eiusdē explanet p̄plera:sic dr deut.xvij. Talis dꝫ eē ecclie pōtifex.qꝛ vt ait Hiero.offm̄ ei9 ē iterrogatū r̄ndē ꝺ lege. Et nr̄ sūm9 pōtifex xs ꝺclauit dubia veteris legis:q/vꝫ/eē maxm ei9 p̄ceptū. Et q i resurrectōe n̄ erūt nuptie/ꝛ q vxorē ēt fornicatōis cā repudiāti aliā ducē n̄ liceēt.p̄cepta ēt ꝺcalogi ipe p̄fcē. Mat.v.ꝛ.vj. Jtē pōtificis offm̄ ē ppli p̄ncipē/ꝛ oēꝫ pplꝫ suo i p̄gio dirigē:vt dr Nu.27.ꝛ ho' i pōtificib9 ecclie regal' ē dignitas/qb9 dēnt obedir̄ xp̄iani p̄ncipes/dicēte dn̄o ad petꝛ:qdcūqꝫ ligauerꝭ/vl' solueris sr̄ t̄rā/erit ligatū/vel' solutū i celis:n̄ dic̄ h/vel illd spūale/vel tpale/ꝫ qdcūqꝫ gn̄alr:pōtificū ḡ vtraqꝫ ptās spūal'.s.ꝛ tpal' a xp̄o p̄cessit qd bn̄ figuratū ē i mitra pōtificis sr̄ quā pōebal' corōa aurea/ꝛ vtrūqꝫ lamina i q̄ erat tetragramatō/ exurgebat:lamina h xpꝫ signat q ꝺs ē iessabil' sua mōte vitā nob intitiās. Et ab eo surgit i capite pōtificū mitra pōtifical'/ꝛ corōa regalis. Sꝫ ꝛ ad xp̄i p̄ceptū dēnt agē p̄ncipes oēs ꝛ ppli. Mc. 3.ipꝫ audite.qꝛ rex ē ꝛ sacerdos. Rex regūꝫ ꝛ dn̄s dn̄antiū. Jō ꝺ tribu regia ipe fꝫ ordinē melchisedech sacerdos nat9 ē. Jtē vbi hūanū defic̄ ɔsiliū pōtifex dꝫ ɔsulere diuinū bn̄placitū: vt dr Nu.27. Naꝫ merito sacre dignitatis ei reuelant' secreta. Jō cayphas lꝫ malus:tn̄ qꝛ pōtifex p̄phauit:vt dr Joā.xi. Et ipse xp̄s ɔsuluit vite hoīum vbi lex ꝺfecit nec alius vn q̄ eius ɔsilia attingē potuit.sic ipe ait.multi voluerūt ꝛ vidē ꝛ audir̄ q̄ vos auditꝭ ꝛ videtꝭ/nec potuerūt. Tales dēnt eē ꝛ nr̄i pōtifices sic familiares deo/ vt qd ab alijs sciri n̄ pt/ ipsi velut āgeli in t̄ris a ꝺo distāt: vn̄ pōtifex di angel9 dn̄i exercituū. Mal.ij. Jtē pōtificis offm̄ ē solū eū igredi scā scōꝝ. Jnferiores āt sacerdotes scā itrabāt/sꝫ ppl'o sufficiebat itroire atriū. Tres.n.ḡdus sr̄ hūanaꝝ v̄tutū. Prim9 ē politicaꝝ qb9 passiōes aī nō tollūt' sꝫ moderant'. 29 ē v̄tutū purgatiuaꝝ qb9 ēt moderate passiōes abijciūt' vt nlla passiōe aīus agat'. 39 ḡdus est v̄tutuꝫ purgataꝝ qb9 fit vt passiōib9 aīus nō molestet'/sꝫ itell's solū vigeat.pe v̄tutes attigūt scā i atrio/ꝛ sufficiūt pplo. 2e v̄tutes scē sūt/qꝛ scā itrāt/ ꝛ ad sacerdotes ptinēt. 3e aūt extollūt oē scm̄/iō sūt scē scāꝝ heroice ꝛ die v̄tutes/q̄ n̄ ptinēt ad aliqnē statū hoīꝫ/certū ē qd eoꝝ sūt q celsiorē i hoīb9 hn̄t ḡdū/ꝛ hi.sr̄ pōtifices qb9 nō suffic̄ v̄tus pplaris/nec sacerdotalis/sꝫ ipsi soli itimū v̄tutis qd ē scm̄ scōꝝ igrediāt'/q̄ ceteri penetrare nō pn̄t. Sint ḡ ipsoꝝ cogitatio/ipoꝝ locutio/ipoꝝ opatio/nō tm̄ scā/sꝫ ēt scā scōꝝ. Talis fuit pōtifex nr̄ xp̄s scōs scōꝝ/q solus scitatis itimū penetrauit/q̄ nulla creatura/ēt āgelus attigē pt.p̄s.nō est scūs vt ē dn̄s. Jtē pōtificis offm̄ ē iter mūdū ꝛ imūdū/inter leprā ꝛ leprā discernē.h gdē agūt nr̄i pōtifices/cū ifideles a fidelib9 discernūt. Et ad sacr̄a ecclie dignos admittūt idignos repellūt:discernūt ēt imūdos a mūdis/cū p sn̄iaꝫ excōicatōis

prole; separant a consortio fideliū. Rursus discernūt varias lepras/cū varios errores distingūt/quo qs fidē maculat: discernūt ēt lepras dū eā iusq3 cris qlitatē z qntitatē distigūt Sūm⁹ āt pōtifex nr xps i iudicio separabit mūdos ab imūdis.i.iustos ab iniustis/z distictis lepris.i.cōib⁹ pprias penas apponet. Jtē pōtificis offm̄ est cōsecrare sacerdotes/z ordinare leuitas. vt dr Leui. 8. z Nu. 8. Hoc ēt ad lrāz nri pficiūt pšules. Ipsi.n.sūt capita eccle/ a qb⁹ scificatis/i ceteros gradus dscēdit scificatio. ps. Unguentū capitis aarō/ descēdit in barbā/z i orā vestimēti ei⁹ supiorē: barba pōtificū sacerdotes/ora vestimēti eoz leuite sūt. Sz z magn⁹ pōtifex nr xps cōstituit qs dā qdē aplos/quosdā aūt pphas/ alios vo euāgelistas/alios aūt pastores z doctores: vt dr Eph. 4. Jtē pōtificis offm̄ ē cōsecrare tabnacl3 z altare/atq3 polluta h expiare. vt dr Exo. 19. z Leui. xvj. Silr pontifices nri eccl.as z altaria cōsecrāt/ z violata h recōciliāt. Sed z pōtifex nr xps cōsecrauit eccliā3 mūdās eā lauacro: vt dic apls. Jpe ēt p mōtē suā pollutos recōciliauit deo exhibere scōs z imaculatos z irrephēsibiles corā ipa: vt dr Coll. j. Jtē pōtificis offm̄ ē gñale sacrifitiū p toto pplo imolare/z cōe3 orōnē facē: sic Leui. iiij. z. xvi. Sz z pōtificib⁹ nris icūbit nō spāle tm̄/sz p tota xpianitate offerre sacrifitiū/z orare p oīb⁹. Pōtifex āt nr xps seips3 obtulit sacrifitiū gñale p toto hūano gñe saluādo/nec fuit ali⁹ dign⁹ illd offerre. Eph. v. tradidit semetipm p nobis oblatiōe3 z hostiā deo i odore3 suauitatis: gñalē ēt oblatiōe3 orōnē fec. Jo. xvij. nō p aplis rogo tm̄/ sz p his q creditū sūt p vbū eoz in me/vt oēs vnū sint/sic tu pr i me/z ego i te/vt z ipi i nob vnū sit. ¶ Est ēt pōtificis offm̄ ppl3 istruere. Culpis remissionē z penis mitigatōe3 supplicare/atq3 picul' p salute ppli se exponē: pp pm̄/qr.s.docē ppl3 dr Exo. 4. ad Moysen legi typū. Aarō pōtifex erit os tuū/z loqt p te ad ppl3: lex.n.scripta icloquēs ē/sz ipsius os sūt pōtifices: ci⁹ ēt os fuit Paul⁹ dr igt/vr3 p3 ad vos o chorinti. Tale ēt os fuit pōtifex nr xs Matt. v. apiēs os suū docebat eos. Debet ēt pōtifex supplicare p remissione culpaz ppli tā efficaciter. vt dicat illud Exo. 32. Aut dimitte dño pplo tuo hāc noxam/aut dele me de libro tuo quem scripsisti: sic apls. Paul⁹ cupiebat fieri anathema vt saluarent̄ iudei. Et pontifex nr xps culpis nris ipetrauit remissiōe3 qr Agn⁹ dei ē q tollit petā mūdi. Rursus d3 pōtifex ipetrare mitigatōe3 pene p culpis dbite. Nu. xvj. cū dinū icēdiū crassaret̄ i pplo/ aarō pōtifex accepto turribulo stetit medi⁹ iter mortuos z viuos atq3 orauit vt cessaret plaga z exaudit⁹ ē. Tal' d3 eē pōtifex eccle: d q dicit Ber. i epla ad senonēse3 archiepi3. q ēt iter medias iferni tenebras d3 icedere/ne ppls dānet̄. Sz pōtifex nr xps p nob passus mortē/mitigatōe3/imo relaxatiōe3 oīs pene ipetrauit nob. Esa. liij. disciplina pacis nre sup eū. Jpe n. disciplinat⁹ fuit v ber z cruce/vsq3 ad iferna dscēdēs/ ne nos pēa aliq pturbaret/sz eēm⁹ i pace. Ultio d3 pōtifex occurrere picłis vt ppls saluet̄: sic ioiada sacerdos exposuit se picło mōti/ vt tirrā nidē athalie dstrueret z regnū istitueret. iiij. Re. xi. Sz pōtifex eccle d3 ocurrē picłis hoī3/ piculis hereticoz/z piculis demonū/neq3 sit mercēnarius qui videns lupum venientem fugit z dimittit oues

Christ⁹ fuit verus pōtifex qtum ad oīa officia que pōtifici spectāt

Qualis dēat eē pōtifex

Pontifex ecclesie debet occurrer̄ periculis oī3.

q2 non sufficiunt ei cões virtutes laycoꝝ/aut spãles clericoꝝ/nisi ẽt sicut dignitate/ita ṽtute oẽs trãscendat/i cꝰ vestibus/iõ totiꝰ mũdi figura expͥmit/q2 p toto hũano gñe:maxime ãt p his q coguerũt ṽitatẽ/z signũ fidei i frõtibꝰ portãt/itercedẽ dz. Cꝰ ẽt mẽs z opa tãq3 caput z manꝰ oleo debẽt eẽ ꝯsecratã: vbi nihil cogitet/nihilq3 faciat/nisi scm̃ pietate z charitate linitũ. 3º pꝰ pñtationẽ z ṗpationẽ põtificis seqͣbat ꝯfirmatio ꝯsecrationis tali ordie:nã offerebant vitulꝰ z duo arietes cũ canistro ꝯtinẽte panes z crustulas:panes/v3/quasi crustas duros z lagana:tria h gñia panum triticea/z azima/z oleo lita erãt. Oblatis aũt aĩalibꝰ põtifex z sacerdotes eoꝝ capitibꝰ ĩponebãt manꝰ/z ĩmolabat vitulus p pcõ põtificis/cꝰ sanguine intingebant cornua altaris ĩcẽsi: reliquꝰ sanguis fundebat ad basi3 altaris holocausti:vnꝰ aũt aries ĩmolabat i holocausta/z eiꝰ sanguis totꝰ fundebat ad basi3 altarꝫ/ alt aries ĩ modũ hostie pacificaꝝ ĩmolabat p ꝯsecratiõe/cꝰ sanguĩe ĩtingebat extremũ auricule dextre põtificꝫ z pollices manꝰ z pedis eiꝰ dextri. Et eodẽ sanguĩe ꝑmixto scificatiõis oleo aspgebat ꝯsecratꝰ põtifex z vestimẽta eiꝰ. Diu3 ãt aĩalũ triũ adipes z renes z reticule iecoris cremabãt i altari holocaustoꝝ/s3 carnes vituli ex castra vrebant. Unꝰ aries i frusta ꝯcisus totꝰ cremabat i altari. Alteriꝰ ṽo soli adipes cremabãt:nã dext armus z pectusculũ cedebãt i ptẽ ꝯsecrãtis. Reliq̃ ṽo carnes erãt i vsum ĩmolãtiũ/q̃s comedebãt cũ supradictis panibus. Ex qͥbus tres tñ cremabant leuati p manus põtificis cũ ceteris icendendis i ꝯspectu dñi. Septẽ diebus ꝯtinuis durabat ista ꝯsecratio/z oĩ die fiebãt supradctã/ q̃ tpe nõ licebat põtifici egredi atrium tabernaculi. ¶ Quid aũt allegorie z moris ꝯtineat i istis ꝯsiderãdũ ẽ deniq3 põtificẽ nr̃m xp̄m ꝯsecrauit tota diuinitas/pr / z filius/z spũs scũs:eiꝰ ṽo hũanitas caro/v3 z aia ꝯsecrata ẽ. Cꝰ põtificalis ꝯsecratio z ṽtus fuit passio/q̃ se obtulit veꝝ sacrificiũ. Et q2 ab istanti sue ꝯceptionis h scm̃ ꝓpositũ hũit bñdicta aia eius velle.s.pati p salute mũdi quã volũtatẽ deus i ea fecit: iõ ẽ tũc ꝯsecratus ẽ a deo põtifex:s3 põtificis actũ z ꝯsecrationis ṽtutẽ i passione exercuit: z qd totũ figñat illud ꝯsecrationis sacrifitiũ. Nã xp̄s pº qdẽ vitulus ẽ/q2 iugo legis suppositꝰ:vt dr Gal.4. Nõ solũ i hoc subiectus legi/q2 pfecit qd lex p̄cepit/ sed i h spãlr q2 passus ẽ mortẽ/qm lex p̄dixit. Ipse ẽt ẽ geminus aries pp carnẽ z aĩa3:vel q2 vtriusq3 ppli iudaici z gẽtilis fuit dux/ q2 aries ẽ dux gregis:hoꝝ aũt triũ aĩalũ ipe vnus hñs ṽtutẽ oblatus est q2 voluit. Itẽ canistrũ qd texit ex virgulis/xp̄i p̄dicationez figñat testimonijs idissolubiliter ꝯtextã. Tria ṽo gñia panũ i canistro/tria sunt ṽba i doctrina xp̄i/q̃ sunt credẽda/ q̃ agẽda/z q̃ sperãda:vl qd sit agẽdũ hoi ad se/h est panis cũ molena z crusta:q̃ sint tollerãda ab alio/q2 dura crusta:z q̃ sint exhibẽda p duris/q2 lagana mollia:h ãt oĩa ṽba xp̄i triticea sunt/q2 suauia/azima/q2 vera: oleo lita/q2 pia. Itẽ caput xp̄i ẽ ds/ cui xp̄s manus ĩposuit/q2 sua q̃ fecit opa deo attribuit dicẽs. Jo.14. pr i me manẽs ipse facit opa: eidez ẽt sacerdotes manus ĩposuerũt/q2 q̃ fecerũt ꝯ xp̄m sunt ꝯ deũ:vel aiiz manus ĩposite sũt xp̄o/q2 pcã nr̃a ipse portauit. Et q2 seipsu3 tradidit

Margin notes: Ponif ꝯsecratio — Qũo xp̄s põtifex nr̃ cõsecratꝰ sit

ex pietate:sacerdotes vero iudeoꝝ dānauerūt eū morti ex crudelitate: idō manus.i.ɔsensus xp̄i/ꝛ opus sacerdotū/q̄si manus īposite sunt/vt īmolaret xp̄s. Itē īmolatus ē quasi aries/q̄si holocaustū/ qꝛ corpore ꝛ mēte passus ē tota volūtate ꝛ tota carne. Itē q̄si vitulus p̄ pcō/ꝛ aries ɔsecrationis pacifice īmolatus est: qꝛ p̄ pcīs abolēdis/ ꝛ v̄tutibus ɔsecrādis passus ē:qꝛ p̄ pcō pōtificis/ lꝫ pcm̄ nō fecerit:idō dī īmolatus/qꝛ pcā nr̄a sua pcā reputauit. ps. Longe a salute mea v̄ba delictoꝝ meoꝝ. Itē altare fuit crux v̄e alta ara: cꝰ. 4.cornua/duo trāsuersalia/ ꝛ vnū īfra alterū/supra/xp̄i sanguine a manibus ꝛ pedibus ꝛ coronato capite p̄fluētē tincta sunt: sꝫ ad bassim crucis reliquus oīs sanguis fusus est. Itē auris ptinet ad obedientiā. vn̄ audit q obedit: p̄funda v̄o obediētia ē alterius p̄cepto dura pati: p̄fundior mori: Profundissima ꝛ q̄si extremū obediētie fuit in xp̄o:qꝛ vsq; ad ignominiosam morteꝫ fuit obediēs mortē.s.crucis. Dextra q̄dē nō auris/sꝫ auricula nr̄i pōtificis fuit hūilis ꝛ vtilis nob̄ obedientia eius:hūilis/qꝛ parua auricula: vtilis/qꝛ dextra:cꝰ extremū sanguīe tinctū ē:qꝛ dei filius non p̄ se/sed p̄ hoīb9:nō p̄ amicis/sꝫ p̄ inimicis/ ꝛ ab ipsis inimicis mortē crucis/qđ vtiq; obediēdi extremū ē sustinuit. vn̄ Lucas ait q̄ ɔpleuit excessuꝫ suuꝫ moriēdo ī hierusalē. Rursus pes ad effcm̄ manus ad effcm̄ opis ptinēt:oīs v̄o nr̄i pōtificis affcūs dexter fuit/cꝰ polex erat firmū p̄poᵐ effundēdi sanguinis: idō polex sanguine tinctus/firmū affcm̄ sanguinis designat. Uirtus ēt dextre opationis eius sanguine fuit tincta/qꝛ eximia operatio eius quasi polex

altaꝛ fuit crux

manus fuit ɔsentire mori: ꝛ sanguinē q̄ saluamur fundē. Itē sanguis p̄mixtus ē oleo / qꝛ sanguinis eius effusio p̄mixta fuit pietati:audi pietatē. Pr̄ ignosce illis / qꝛ nesciūt qđ faciūt ꝛ iteꝝ:hodie mecū eris ī paradiso ꝛ rursus:mulier ecce filiꝰ tuꝰ: deīde ad discipulū:ecce mr̄ tua: nꝫ .n.fuit sanguini eiꝰ p̄mixtū fel amaritudinis/ aut īpaciētie vindicte ꝛ odij/sꝫ pietatis/ꝛ māsuetudinis oleum. Tali aūt p̄mixtione asp̄sus fuit pōtifex nr̄/ꝛ oīs hītus v̄tutis eius: q ī p̄prio sanguine ꝛ mētis pietate ornaꝛ:totus.n.fuit sanguine aspersus. Apo. 19. vestitus erat veste aspersa sanguine/ꝛvocabaꝛ nomē eiꝰ v̄bū dei. Itē caro eius q̄si pcōīs extra hierusalē flāma passionis cremata ē/sꝫ ītra ecclīaꝫ eius passio celebraꝛ:qꝛse totū obtulit holocaustū pr̄i: ꝛ tñ carnē suā q̄si pacificoꝝ ꝛ cōsecrationis hostiā/nobis cū panibꝰ .i.sub sp̄ē panis reliq̄t mādIucādā: armū v̄o dextrū.i. tolerātiā aduersitatū nobis vtilē/ꝛ pectusculū.i.humilē diuoꝝ cognitionē sibi retinuit qꝛ quo altiora p̄cepit/ eo fuit humilior/ꝛ dolores nr̄os/q̄si in humero ipse portauit. Sꝫ siue fuerit p̄ pcō/ aut ī holocaustū/aut p̄ ɔsecratione sacrifitiū:semp̄ tñ adipē.i.deuotionē mētis/ꝛ renes.i.delectationē cordis flāma diuini amoꝛ īcēdit. Tres ēt panes.i.v̄bū sue īcarnationis/ꝛ v̄bū sue passionis/ꝛ v̄bū sue refrectionis īflāmauit/vbi eis arderent audiētiū corda:sic dicebāt duo discipuli. Nōne cor nr̄m ardēs erat ī nob/dū loq̄ret nob ī via:vel īflāmati panes sī qđ doceꝫ credēdū/qđ ortatur agendū/qđ p̄mittit sp̄andū. ps. Ignitū eloquiū tuū vehemēter. Itē. 7.diebꝰ istud sacrificiū repetiꝛ:q̄m q̄ diu ē senariꝰ oparis/vel q̄diu est

tres panes incarnatio passio ꝛ resurrectio

6ª etas/cũ 7ª gescẽtiũ aiaꝝ/ q̃ duo simul ꝯcurrũt vsqꝫ ad 8ª refrectio nis/tãdiu certe durat sacrifitiũ i q̃ agit memoria passionis xpi: ꝛ xps manet ẽt corpali pñtia sub sacr̃o ꝛ tabnaculo ecc̃e. ¶ Nõ moralr̃ qꝛ põtifex nr̃ ꝯsecral ṽtute passionis xpi quã corde credẽ ꝛ venerari dꝫ/ p cº ẽt memoria iugiter offerat sacrifitiũ. Offerat ẽt panes.i.affcũs ꝛ sermones ꝛ opationes q sint triticei.i. de xpo q se grano frumẽti ꝯpauit: triticeᵒ deniqꝫ panis ẽ ṽbũ põtificꝫ si fuerit de xpo: sit azimᵒ smo absqꝫ fermẽto erroris ꝛ hũane laudis/ sit oleatᵒ panis/ vt ex pietate doceat. Jtẽ xps q p vitulũ ꝛ duos figural arietes caput eccl̃ie/ ꝛ põtificũ eiᵒ ẽt cᵒ capiti põtifex manus iponit/ dũ eidẽ coopal i salute credentiũ: vel cũ opa sua xpo attribuit/ dñte sine me nihil potestis facẽ. Jtẽ aĩus põtificis sanguĩe linil / cũ obedit vsqꝫ ad sanguinẽ: tingil polex manᵒ / cũ opal digna martyrio: tigil ẽt polex pedis cũ desiderat pati p xpo tingunl nihilominᵒ cornua.4.altaris sanguĩe/ cũ ṽtutes.4.cordis eiᵒ iustitia/ prudẽtia/ fortitudo/ tẽpantia/ sãguĩe passionis xpi decorant. Jtẽ p pctĩs suis imolet.i.occidat i se oẽ aĩale/ ꝛ ꝯsumat igne pñie. Sꝫ ðuotiõe mẽtꝫ q̃si holocaustũ se totũ deo icendat: sic tñ: vt sit hostia pacificoꝝ pplis q bᵒ recõciliet deũ/ ꝛ q̃ꝝ iuicẽ pacẽ ip se ꝯseruet. Jtẽ panes dĩni ṽbi ipe comedat meditãdo: si qd ãt i eis ẽ q nõ cupit igne charitatꝫ ꝯsumat. Jtẽ septẽ diebᵒ.i.oĩ tpe q tot diebᵒ agil obfuet põtifex suã ꝯsecrationẽ/ vt nihil agat / vel cogitet ꝯ̃riũ scitati: maneatqꝫ in eccl̃a / vt nulla ab ea scismate diuidatur.

¶ Sermo.3.dñice passionis de epistola ꝛ in ordine.164.

Christus assistẽs põtifex futuroꝝ bonoꝝ) sic oꝫ põtificẽ oꝛ natũ eẽ moribus/ sic decet eũ ꝯpositũ eẽ vestibus/ vt hitus corpis iteriorẽ significet cordis ṽtutẽ: qꝛ vt dĩ Ecc̃.19. hitus corpis de aĩo indicat. hitũ ṽo magni ꝛ sũmi põtificis nr̃i scriptura describit Exo.28. vbi ad Moysen sic loquil deᵒ facies.i. fieri pcipies: vestẽ scãꝫ Aaron fr̃i tuo in gl̃iaꝫ ꝛ decorẽ quã faciãt sapientes corde/ q̃s repleui spũ prudẽtie: vbi pᵒ itelligẽdũ/ qꝛ lex p Moysen data i Moyse designal. Jtaqꝫ põtifex fr̃ Moysi.i.legis dĩ: qꝛ dꝫ legi tãto studio ꝛ amore adherẽ dꝫ/ vt germana ei videal cognatione ꝯiũgi. Jtẽ vestes scẽ designãt scãꝝ ṽtutũ hitũ: q̃dã.n. ṽtutẽ vt politice/ ꝛ si bone: nõ tñ scẽ sunt. Sꝫ fides/ spes/ charitas/ ꝛ morales/ atqꝫ itellectuales/ si ad deum tẽdũt/ scẽ vestes aĩe sunt: iõ vestẽ scãꝫ/ opa iustitie/ ꝛ scĩtatem ornamentũ ṽtutũ itelligit. Jtẽ sunt vestimẽta ista in gl̃iaꝫ ꝛ decorẽ: vt nihil vile ac sordidũ i sacerdotis ore / vel ope appeat: sꝫ cũcta q̃ agit loql cogitat corã hoĩbᵒ pclara: ecce decor ꝛ iterni arbiter ꝯspectui oꝫ eẽ gloriosa/ ecce gloria. Jtẽ sapientes corde ꝛ spũ prudẽtes pphe sunt ꝛ apli ceteriqꝫ doctores/ q quõ sacerdotes debeãt viuẽ/ q̃ꝫ honeste ꝯuersari/ q̃ꝫ reuerẽter altari ministrare scõ ꝛ ṽbo demõstrãt. Ti.i. oꝫ epm̃ sine crimie eẽ/ vt dei dispẽsatorẽ ꝛc̃. ¶ Sꝫ allegorice põtifex nr̃ xps fr̃ fuit Moysi.i. iudaici ppli. Deut.18. pphaꝫ de fr̃ibᵒ viis suscitabit vob deᵒ. Cᵒ scẽ vestes fuerũt scã caro/ scã aĩa / scĩ hitᵒ ṽtutũ/ scã vnio ṽbi ꝛ hoĩs / scã opatio/ scã passio/ ꝛ scã resurrectio. vñ qð nascel ex te scm̃/ vocabil filiᵒ dĩ. quibᵒ vestibᵒ/ qꝛ nihil pulchriᵒ/ nihilqꝫ gloriᵒ: iõ i decorẽ ꝛ gl̃iaꝫ vestitus ẽ.

Põ fi. fr̃ moy si dꝫ eẽ

xps põ ti. nr̃ fr̃ Moysi fuit

Ps. Dñs regnauit decorem induit: nulla.n.aut. culpe/aut erroris fuit i eo macule: qz vestiũ glia i trãsfigu ratione/i miraculis/z i refrectiõe pa tuit: has vero xpi vestes psecutores ei⁹ sibi diviserũt z sortiti sũt. Sz apli z doctores ecce eas texũt suis/eas ornãt declaratiõib⁹/ipas firmãt ar gumẽtis/z easdẽ pficiũt opib⁹/de his nri põtificis vestib⁹ di Zach. 3. posuerũt cidariz.i.mitrã mũdã sup ca

Vestes sacr fue rũt octo

put iesu sacdotis magni z iduerũt eũ vestib⁹. ¶ Nõ qz vestes iste sacre. 8. fuerũt: qz. 4. cões erãt põtifici z mi noribus sacdotib⁹: 4or reliqs solus põtifex vtebat. Pria cõis vestis erãt feminalia/siue femoralia/d bisso re torta/q̃ sub vmbilico fortiter strige bant/z vsqz ad genua pẽdebãt/qb⁹ signat ea ps castitatis q̃ a copula se abstinet ꝯiugali/sñ q: vt dic glo. nemo vel sacdotiũ suscipe/vt ad altaris misteriũ ꝯsecrari pt.i.si nõ aut vgo pmãserit/aut vxorie ꝯiũctiõis fe dera soluerit. Et aduertẽdũ φ moy ses ꝯsecrãdis nõ iponit femoralia/ sz ipi ea spõte accipiũt: qz ista ꝯtinẽ tia nõ ẽ i pcepto legis/sz q voluerũt ꝯsecrari/ipi p⁹ castitatis ppositũ vt assumat spõte neciũ ẽ/h femoralia

femora le/p⁹ ve stis sa cra

iduãt põtifices z sacdotes/qz ṽtute i magno põtifice xpo pdicare sup fluũ ẽ/cũ ipe dicat corona ṽginũ: d q̃ th ait apl̃s i figura melchisedech φ fuit sñ pre/z sñ mre/z sñ genea logia. Sin pre qdẽ i terris/sñ mre i cel/z sñ genealogia/qz filios carnis nõ genuit. 2a cõis vestis fuit linea stricta. Camisea/vz/de lino talaris.i. vsqz ad pedes ptingẽs/q̃ stricta di

1a cami sea li nea

cebat: qz corpi toto z brachijs sic aptabat stricte/vt nulla fieret ruga. Et qz lino qd d terra orto ad cãdorẽ mlto labore pducit/corpis castitas designat/q̃ ṽt⁹ i carne grãdi ope fit: iõ lineã põtifex vestit eũ gñal i toto corpe castitatis ppom assũit: a sũmo vsqz ad pedes itaqz tegant man⁹ z brachia/ne qd intile opei/tegat pect⁹ ne qd male cogitet: opiat vẽter z sbta vẽtri mẽbra/ne gulos⁹/aut la scin⁹ sit: tegant genua/ne ab orone torpeãt/tegant ẽt tibie z pedes/ ne currãt ad malũ. Itẽ stricta dz eẽ ista linea pp duo. p° qz tãta districtiõe illd gñale castitatis ppom dz põtifex obsuare/vt ois cautela occasiones ꝯcupiscẽdi caueat: z si p i curiã ma li supuenerit cogitat⁹/cũ mlto rigore stati eos repellat. 2° qz castitatẽ corpis dz astrigẽ pposito cordis/q̃ ten⁹ cor z caro sic sotia germãitate ꝯueniat/vt nz caro aduers⁹ spm/nz spus aduers⁹ carnẽ ꝯcupiscat. 3a ve stis fuit cigulũ/siue balthe⁹ d bisso/ 3a/Cin gulum q̃ linea cigebat: sñ cigulo sluit vestis: iõ p cigulũ circũspectio mẽtis itellr/ q̃ vigilant accigẽ dz corpis castitatẽ ne pp ipsi⁹ ꝯsciaz dfidiores i bonis opib⁹ põtifices sint/z ne p iactãtiã castitatis ipsi⁹ meritũ pdat: nã opis boni negligẽtia/z castitatis iactãtia/ ipi castitati ruinã pcurãt. 4a vestis fuit tyara siue mitra d bisso admo 4a/est mitra dũ piie cassidis/q̃ tegebat caput/z sup.eã aurea vel bissina corona erat iposita/p hãc võ mitrã inocentia z scificatio. 4. sẽsuũ capitis itellr/.ne.s. vana/sz eqtatẽ videat ocul⁹/ne op probriũ pximi/sz ṽba prudẽtie auris audiat/ne os abũdet malitia/sz dul tia sint faucib⁹ eloqa di/ne meretriceos odores qrat/sz i odorẽ celestis spõsi currat: h ẽ itaqz mitra sacdo tal/cui corona iponit/dũ castimõiã sacdotes custodiũt/vt iñ spent corona retributiõis eẽne: q.n. caste viuit/ negligẽs eẽna pmia/sz corã hoibus cupiẽs apper: ille sñ corona mitrã hz/q̃ corona si aurea fuit/perpetuã

mētis claritatē designat: sī vo bissina penne corpis īmortalitatē significat. ¶ Quattuor dicte vestes cōes erāt pōtifici ꝛ aliis sacerdotib⁹: q̄ttuor alie .s. tunica iacinthina/ ꝛ supbumerale/ ꝛ rōnale/ ꝛ aurea lamina soli⁹ erāt pōtificis: decet .n. vt q̄ maioris est gradus plurib⁹ v̄tutū actibus/ q̄ in vestib⁹ designanť/ mirādus fulgeat. Cūcte .n. vestes ei⁹ de auro pretiosisq3 coloribus ꝛ floribus facte sunt: q2 nihil vile aut sordidum in sacerdotis ore/ vel ope d3 apparere/ s3 cūcta q̄ agit/ loquiť/ ꝛ cogitat p̄clara hoīb⁹/ ꝛ gl'iosa esse corā deo op3. ¶ Quīta vestis ꝛ pōtifici propria fuit tunica iacinthina vsq3 ad pedes pueniēs: cui⁹ capitiū in sūmo vnde caput imittiť hēbat horā fortē textilē sic in extremis vestiū fieri solet. Jn extremis vo ipi⁹ tunice pendebāt .lxxij. tintinabula aurea ꝛ totidē malogranata d purpura ꝛ cocco bis tincto/ ꝛ iacintho atq3 bisso facta: īter duo tītinabula erat vnū malū punicū/ ꝛ īter duo mala vnū tintinabulū/ vt īgrediēs pōtifex tabernaculū nō moreref tintinabulis sonātib⁹. Jn qb⁹ oib⁹ p̄mo ītelligēdu3/ q2 tunica iacinthina colorē h3 sereni celi: na3 meditatio ꝛ opatio pōtificis sic d3 eē celestis/ vt serenitatē mētis ei⁹ passionū nubila non pturbēt/ q̄ tunica ēt talaris dr: q2 opus celeste nō mō incboādū/ s3 vsq3 in finē vite quē pedes significāt pducēdū ē. Jtē capitiū p qd caput imittiť est timor dñi/ vn̄ ītrat boni opis initiū/ qd circundat pōtificis collū/ in q̄ vox formať qn̄ pōtifici p̄stat recte loquēdi fiduciā: nō ħ tm̄ qd ip cursu vite recte vixerit/ s3 q ēt ab īfantia ī timore dñi cepit opari. Jtē extreme vestiū ptes sunt vltime electoꝝ solicitudines/ vt cū ppinquos morti se vident/ magis se purgāt a culpis/ ꝛ v̄tutib⁹ īformāt: tale aūt d3 esse capitiū .i. initiū boni opis in pōtifice/ qm̄ a tāta pfectione opus v̄tutū icboare d3 ad quā tā vix aliqs lōgo labore aliq̄n puenit. Et, cū tāto timore d3 deo familiari/ q̄tū alius vix moriturus/ ꝛ ad inditū vltimū īgressurus hēre sufficiat. Jtē f̄m Greg. p mala punica vnitas fidei signať: q2 sic ī malo punico sub vno cortice multa sūt grana/ ita in vna fide multi fideles sūt/ quos distinguit gr̄a meritoꝝ: in tintinabulis vo aureis sermo p̄dicatoꝝ aureus designať: ꝯiungunť aūt tintinabula malogranati3 / qn̄ p̄dicator siconať mirabilia loq sapiēter: p̄beret .n. occasionē scismati3/ s3 poti⁹ vtilia p captu audientiū p̄dicat tali .n. tintinabulo malogranatū ītegrū pmanet. Uel f3 Bedā per malū punicū designať m̄ltipharia v̄tutū opatio/ vno charitati3 cortice vndiq3 munita: tintinabulū āt aureū p̄dicationē designat/ q̄ duo in pōtifice ꝯiūgi debēt/ vt neq3 opus sacerdoti3 ab eo qd loqť discrepet/ neq3 a rectitudine opis lingue son⁹ aberret. Un̄ Glo. sup Leui. mala/ sī qt/ punica ꝛ aurea tintinabula pōtifex habet/ q2 tāta d3 esse ei⁹ vita ꝛ scīa / vt gressus ei⁹ mot⁹ ꝛ oīs act⁹ vocalia sint/ ꝛ v̄itatē quā mēte ꝯcipit/ hītu resonet/ qcq̄d agit/ qcq̄d loquiť/ doctrina fit: sine tintinabulis coloꝛib⁹ diuersis/ gēmis floribusq3 v̄tutū/ nec eccliā3 īgrediť/ nec pōtifex ē. Et aduertēdū vt dic̄ Beda. q2 supra istā tunicā iacintinā pōtifex cingebať baltheo/ q̄ f3 Hiero. simillim⁹ erat pelli s̄pētis quā in estate exuit/ ꝛ lōgū marsupiū rotūdū textū ex bisso s̄torta/ ꝛ iacictor purpura coccoq3 bis ticto/ q̄ttuor digitoꝝ latitudinis

5⁹ Tunica Jacintina.

latitudinis. Ergo pōtifex duobus erat cingulis cinct⁹. Uno cōi sup li neā strictā. altero ꝓprio sup iacin-ctinā: q̄ꝛ vt dicē Origenes sup leniti cū. pōtifex ꝯstrict⁹ sit in v̄bo/ cōstri-ct⁹ sit in ope / z expedit⁹ ad oīa: nil hēat dissolutū: nil remissum. Rur-sus accinct⁹ sit aī/ v̄itate/ z accinct⁹ a corpalibus vitijs: nullnz lapsum aīe: nullū corpis teneat/ vt sit sctūs corpe z spū. ¶ Sexta vestis z ꝓpa pōtifici fuit suphūerale qd hebray-ce dr̄ ephod. erat aūt hītus sine ma nicis/ vtrūq̄ humeꝝ tegēs/ z descē-dens vsq̄ ad cingulū. Cui⁹ textura fuit ex auro/ iacīcto/ purpura/ coc co bis tincto/ z bisso retorta. Et hē-bat sup humerᷓ añ pect⁹ apturam quadrā vnius palmi f3/ qdlib3 lat⁹ p collocādo i ea rōnali. In sumita te v̄o dextra z sinistra suphumera-lis duo erāt lapides onichini p̄cio si circūdati z ꝯclusi auro: i q̄ꝝ vno sex p̄ª/ z in altero sex alia noīa filio rū israel sculpta erāt. Qm̄a v̄o hu merꝭ onera portam⁹: iō sr̄ hūerale p̄ᵒ qdē laborē z pfectionē bonoꝝ opeꝝ atq̄ on⁹ euāgelij p̄dicandi z obseruādi significat. Uñ z nūc. Epi dū ꝯsequanꝰ/ eoꝝ hūeris liber euā gelioꝝ īponiꝰ: q̄ꝛ totū pōdus eccle/ z oē onus fortis opis debēt ponti-fices p euāgelio xp̄i portare. Itē ex auro fit suphūerale vt sapīe itelle-ctū pōtifex hēat cui addiꝰ iacint⁹ coloris celestis/ vt qd intelligit / nō ad fauorē infimū/ s3 ad amorē cele-stiū surgat: hijs purpura q̄ vestiū-tur reges pmisceꝰ/ vbi pontifex re gia ptāte in se vicia repumat/ z no-bilitatē intime regnatiōis aspitiēs/ celestis regni aditu3 morib⁹ sibi ac-grat: vel in purpura cui⁹ color san-guine⁹ est patū ad martyriū pōti-ficis designat aīm: istis colorib⁹ ad dit cocc⁹ coloris flāmei/ vt pontificis opa q̄ hoībus rutilāt flāma intimi amoris accēdat: g cocc⁹ bis tinctus est dū flāma charitatis dei z p̄rimi amoꝛ accēdit. Necia est ēt pontifici bissus mūde castitatis: q̄ iō retorta dr̄/ q̄ꝛ castimōia ad pfectū mūditie candorē duciꝰ/ cū p abstinentiā ca-ro fatigaꝰ. Itē in vtroq̄ humero. i. in ꝓsperis z in aduersis d3 hr̄e pō tifex lapides p̄tiosos. i. opa v̄tutū: z q̄ꝛ eadē opa ad imitationē p̄tēdē tiū patrū facere d3/ nec a se nouiter inuēta fingē/ s3 antiq̄ prim auctitate sibi tradita eē docē d3: iō in eisdē la pidib⁹ noīa sctōꝝ prim sculpta esse dr̄. Qui ēt lapides auro circūdat/ z auro īclusi describun갰: in auro g dē intellect⁹/ z in auro charitas de signaꝰ: tūc āt v̄tutū opa auro circū dāꝰ/ cū vndiq̄ itellectu circūspitiū tur/ ne gd puersu3 in eis fit: tūc v̄o claudunꝰ auro/ cū charitatis vicu lo sic ꝯtineꝰ/ vt nlla reꝝ mutabilita te a suo statu decidat. ¶ 7ª vest3 z soli⁹ pōtificis dicebaꝰ logiō/ vel rō-naꝰ inditij. Erat āt pān⁹ eiusdē tex-ture cū suphūerali. S3 duplex z q̄-drat⁹ vnius palmi q̄lib3 lat⁹ hn̄s. Erāt āt i eo. xij. lapides p̄tiosi auro īclusi/ z singli lapides vnū nom̄ qd filioꝝ isrl̄ hēbat sculptū/ fm q̄ttuoꝛ v̄sus erāt pōiti lapides i q̄l3 v̄su. 3ᵒ. Et erat i ipso rōnali scriptū/ doctri na/ z v̄itas/ qd añ pect⁹ sūmi pōtifi-cis pōebaꝰ in aptura suphūeraꝰ/ z pēdebat a supiori pte aureis cate-nuꝰ a duob⁹ vncis ī vtroq̄ latē rō naꝰ: ab iferiori v̄o ad posteri⁹ sup-hūeraꝰ ligabaꝰ vittis iacīctinis/ ne moueri posset. Et portabat pōtifex indiᵐ filioꝝ isrl̄ corā dn̄o p̄t āt p rō nale inditij/ rōnale indicatoriū mē tis desigri / q̄ d3 eē pōtifex p̄mūit⁹/ vt cuncta nō ex passione/ s3 ex rōne

Margin notes: 6ª vest3 est sup hume-rale. — 7ª vest3 dicebaꝰ logion qd rō-nale dr̄.

iudicet. Et h rõnale p° qdez fit fm texturã supbumeralis/qñ iuditium mẽtis ꝯuenit opi. Jtẽ duplex est vt sacerdotis examẽ deo placeat/⁊ hõ nõ cõtẽnat: vel duplex est/vt credẽdis rõ/⁊ agẽdis discretio apponat. Jtẽ palm⁹ est toto conamie extensio man⁹: man⁹ aũt/q: ad opationẽ ptiet/iõ palm⁹ conamur: significat operis: hz ğ rõnale in lõgitudie ⁊ latitudie palmũ/q: põtifex/siue tẽdat in lõgitudinẽ vite eťne siue i latitudinẽ charitatꝫ fťne/nõ remisse/ sz toto dz conatu opari. Jtẽ qttuoꝛ ṽsus rõnal/sunt prudẽtia/iustiᵃ/ fortitudo tẽperãtia: i q̃z q̃lz tres gẽme sũt/dũ pontifex fide trinitatꝫ oꝛnat qd prudẽter iperat / qcqd iuste tribuit/qcqd fortiter sustinet / ⁊ oẽ qd tẽpate agit. Uel põt dici q tres gẽme i versu p° prudẽtie sunt memoria pteritoꝝ/⁊ circũspectio pñtiũ/⁊ puidẽtia futuroꝝ: tres aũt gẽme i ṽsu iustitie sũt clemẽtia/hũilitas/ ⁊ largitas. Tres ṽo gẽme i versu fortitudis sunt pacia i aduersis/ lõganimitas in pmissis / ⁊ tolerãtia in alioꝝ moꝛib⁹: sz ṽsus tẽpantie. tres istas hz gẽmas. s. sobrietatẽ/ castitatẽ ⁊ pauptatẽ. Jtẽ in ipo rõnali positũ erat doctria ⁊ vitas/ q: nõ sc̃laríb⁹ curãdis/se studijs ṽitatis itelligẽde/⁊ doctrine cõicãde põtifex est ꝯsecrat⁹. Jtẽ rõnale colligat opi/ q: sine rõne nullũ dz eẽ op⁹ hois: ⁊ ẽ colligatio ista cathenul' aureis. i. pceptis dĩnis ⁊ vittis iacitinis. i. pmissis celestib⁹. Jtẽ h indumẽtũ rõnale inditij dĩ / q: dz põtifex subtili examie bõa malaqz discernẽ/ ⁊ q̃/q b⁹/qñ/⁊ q̃lr ꝯueniãt cogitare: nihil ppriũ q̃rere/sz sua ꝯmoda pximoꝝ bona cogitare. Jtẽ i pectoꝛe dz poꝛtare istd rõnale iudicatoꝛiũ/ne coꝛ põtificis fluxe cogitatiões pͥdeant sz sola rõ ꝯstringat. Jtẽ dz pontifex poꝛtare inditiũ filioꝝ isrl' coꝛã dño: qd vtiqz fit qñ subditoꝝ cãs p sola dei intẽtiõe discutit / qñ i his q̃ dei vice agit/nihil hũani fauoris admiscet/ qñ correctiõem pnatã odiũ nõ exaspat/qñ sic aliẽa vitia insegᷓ/ vt seipz corrigat: qñ nec inuidia maculat/nec ira pcipitat iudicẽ: qñ ꝯsiderato supno iudice ñ sine timoꝛe regunt subiecti. ¶ Octaua vestis fuit aurea lamina soli põtifici ppꝛia. Et ꝯsiderãdũ fz. Josephũ/ q pter illã cõez sacdotũ mitrã bissinã/ põtifex hẽbat tyarã/siue mitrã iacincti nã circũdatã triplici coꝛona aurea in q̃ erãt floꝛes aurei/sz in frõte pẽdebat aurea lamia figurã hñs lũe coꝛniculate/in q̃ erat scriptũ ineffabilis dei nomẽ tetragramatõ. i. qttuoꝛ lraꝝ: ligabat aũt eadez lamia ad mitrã vitta iacitina a q̃ pẽdebat i frõte. ¶ Ubi p° ꝯsiderãdũ q mitra capitis iacintina desigt ꝯtẽplatiõnẽ celestẽ/q̃ mẽtis hitus est: cui triplex apponit coꝛõa floꝛida ⁊ aurea/cũ castitatis/doctrine/ ⁊ martyrij/põtifex fuat meritũ. Jtẽ aurea lamia fz Origenẽ sigñat itelligẽtiã/ vel sciam diuitatis. Sup oĩa. n. q̃ de creaturis intelli possunt scia ďi excessit ⁊ q: pontifex familiari⁹ dz cõtẽplari deũ/iõ laminã poꝛtat i q̃ nomẽ dei cetis incognitũ scriptũ ẽ/ q: notũ sibi dz cẽ qd alios latz ď secretis dei. Jtẽ hanc laminã poꝛtat añ frontẽ/q: sine verecũdia dz fiductialiter ꝯfiteri xpz. Jtẽ eandẽ laminã vitta iacintina alligabat mitre / q: solus amoꝛ celestiũ quẽ desigt vitta iacintina/ notitiã dĩne veritatꝫ ꝯtẽplationi alligat. ¶ Hec qdẽ ď nro pontifice summi põtificis vicario ita possunt intelli. Sz põtifex ipse magn⁹ iesus xps i ipis ẽt vestib⁹ figurat. Et p° qdez induit feminalia vt iã dcm̃ est supͥ: q: filios carnis nõ

8ᵃ vestꝫ Aurea lamia.

Xps põtifex nr in oĩb⁹ his vestib⁹ figurat.

genuit. Jtē induit scḋam vestē stri- ctā lineā/ qꝛ carnē mūdā assumpsit de v̄gine terra. Jtē iduit tertiāvestē .s.iacintinā.tunicā/ qꝛ a sui creatio ne assumpsit aīaȝ celestia ꝯtēplātē. Jtē vtrūqꝫ hoꝝ cingulo sibi astrin- xit/ qꝛ carnē ⁊ aīam sibi vniuit: vel cinctoꝛiū vnū fides/ alteꝝ iustitia ē. Esa.xi.erit iustitia cingulū lumboꝝ ei⁹/⁊ fides cinctoꝛiū renū ei⁹fide.i.fi delitate se cinxit in renib⁹/qꝛ ꝑ car nē natus seruauit ꝓmissuȝ pābꝫ: iustitia ēt cinxit lūbos/qꝛ deducta pīnȝ gn̄one vsqꝫ ad se/iustitia/⁊ nō pōa venit nos redēpturus. Jtē vt dn̄t iudei/tintinabula aurea signifi cāt tonitrua/malogranata v̄o ful- gura designant. Jō ꝑ tintinabula sonus p̄dicatōis / q ꝑ totū mūduȝ tonuit:ꝑ malogranata v̄o fulgura miraculoꝝ itelligunt. Nec aūt vtra qꝫ ab hūanitate xp̄i pēdēt/qꝛ ip̄e p̄- dicatores misit/⁊ v̄tutē miraculoꝝ tribuit. Un̄ aūt h̄ duo ꝯiūcta sunt/ qꝛ p̄dicatio miraclis ꝯfirmat. Mar. vlt. p̄dicauerūt vbiqꝫ/dn̄o coopan te/⁊ sermonē ꝯfirmāte seq̄ntibus si- gnis. Et in fine vestimēti h̄ duo pē- dēt: qꝛ cū finiuit xp̄s p̄ntez vitā/vel extremo cū hoīb⁹ sue ꝯuersationis tpe sonuit predicatio/ ⁊ fulgurauit miraculū. Sciēdū ēt.lxxij.fuisse tin- tinabula/qm̄ tot soni linguaꝝ sunt/ ⁊ tot nationes hoīum ad q̄s missi sunt. lxxij. discipuli loq̄ntes varijs linguis:⁊ in oēȝ terrā exiuit sonus eoꝝ. Jtē sūmus pōtifex nr̄ iduit su perhumerale.i. tolerātiā laboꝝ/ ⁊ patiētiā passiōis/⁊ scūs est p̄ncipa tus sup humeꝝ ei⁹/inētāqꝫ oīu ꝑ di tā onem iposuit humerꝫ gaudēs: i ista v̄o patia mortis. Pmo qdeȝ fuit auꝝ ptiū/vȝ/nr̄e salutis. 2° fuit in ea iacintus / qꝛ celū nobis apuit 3° fuit ibi purpura/qꝛ sanguinē fu dit purpureū/vn̄ rex meruit credē

tiū eē.4° fuit ibi cocc⁹/qꝛ cū dilexis set suos/i fine mortꝫ maiorē dilectio nē ondit. 5° fuit bissus/qꝛ sine ma- cula culpe cādid⁹/tm̄ passus ē. Jn h̄ āt suphumerali habuit noīa.xij.fi- lioꝝ isr̄l/sex hic/⁊ sex inde: qꝛ vtrius qꝫ ppli iudeoꝝ ⁊ gētiliū pcā ip̄e poꝛ tauit:vel qꝛ electoꝝ aīas defunctoꝝ eduxit ab iferꝫ / ⁊ viuētes mūdauit a cōpis. Jtē rōnale iuditij ē ptās iu dicādi tradita nr̄o pōtifici xp̄o/grō nale dr̄:tū qꝛ rōnale ē vt mūdū iudi cet/qnē mūd⁹ iudicauit iiuste/tū ēt qꝛ iuste iudicabit:vt dic̄.ps. Jn h̄ āt rōnali scriptū ē ƒȝ aliā trāslationeȝ manifestō ⁊ v̄itas/qꝛ manifeste ⁊ v̄e iudicabit:nā de⁹ nr̄ manifeste veni- et/nec veꝝ iudicē ꝑuertēt/aut testes falsi/aut aduocati clamosi/nec flec- tet p̄cib⁹ ipoꝛtūis/nec mūerib⁹ ꝑuer tet ptiosis/ſȝ nec minis terrebit vio lētꝫ duodeci v̄o lapides rōnal apl̄i sͭ ⁊ viri aplici.qb⁹ datū ē cū xp̄o iu dicare mūdū:sedebitꝫ/iqt/iudicātes .xij.trib⁹ isr̄l. Jtē mitra nr̄i pōtificis sapiaȝ ei⁹ desiḡt/q̄ plen⁹ fuit ab istāti ꝯceptōis deū videns. Duplex āt mi- tra creatoꝝ ⁊ dīnoꝝ itelligētiā signi ficat. Jtē aurea corona ⁊ florida s̄ mitrā gliaȝ refrectōis demōstrat: sic.n.coꝛōat⁹ ē glia ⁊ honoꝛe a moꝛ tuis resgēs. Lamina aurea v̄tuteȝ nr̄e repatōis ondit:in ea.n.scriptū erat nomē di q̄ttuoꝛ lr̄is q̄ sͭ. Joth. He. Uau. heth. Joth.iterp̄tat p̄nm he itei pretat iste. vau.iterp̄tat vita heth iterp̄tat passiōis:q totū sonat iste p̄nm passionis vite:iā.n.tūc illo pōtifex legal verū pōtificē xp̄ȝ signi ficabat/q sua passiōe fuit nob p̄nm vite in adā pdite:vl qꝛ ip̄e resrexit ex moꝛtuis p̄mitie doꝛmiētiū:iō p̄n cipiū vite/ qꝛ v̄o pp fidē sue resur- rectionis astruēdā passi sunt mar- tyres : iō nō ꝓpter passionem tm̄ quā tolerauit ip̄e/ ſȝ ēt qꝛ passionī

martyriũ occasionẽ pbuit pñm passionis fuit: sic in collecta dr/ qz ab ipso martyriũ sumpsit omne pñm. Ps. pp te mortificamur tota die/ extimati sum⁹ sicut oues occisiõis. Ergo sũm⁹ põtifex nr xps vestimẽtis glie z idumẽto salutis vestitus est. Qui p° idnit feminalia vginitatz. scdo idnit lineã carnis. Tertio idnit iacinthinã aie. Quarto vtraqz h idissolubilr sibi iuuit/ qm visiones designãt duo cingula linee/ videlicet/ z iacinthine: nã vtraqz carnẽ/ videlz/ z aiam ita sibi astrinxit/ vt ẽt ab iuicez in morte sepata/ nihilominus verbũ hret vnionis cingulo astricta. Quinto induit sup humerale passiõis. Sexto rõnale iudiciarie ptãtis. Septimo mitraz intellecte veritatis. Octauo coronaz gliose resurrectõis. Nono laminã nostre reparationis.

¶ Sermo quartus dñice passiõis de epistola z in ordine. 165.

Christus assistẽs põtifex futurorũ bonorũ.) Sicut dignitate ptãtis ita moribus/ vita/ z quersatione opz pontificẽ a multitudine hoĩz separatũ eẽ: qz enĩ dei vices agit in terris/ ideo q̃si deus fit. nõ humanã/ sed diuinã dz agere vitaz/ quo ad q̃ttuor articulos: q̃ztũ qdẽ ad victũ ptinet/ mũdis tñ z scificatis dz vesci/ nec vnq̃ bibẽ vinũ debebat tpe q̃ igressurus erat scã scõrũ/ vel oblatur⁹ icẽsum. Et qz btũs Aug. putauit altare icẽsi eẽ itra velũ sci scõrũ/ q̃ sũmo tãtũ põtifici licebat itrare ad ipmqz altare oi die mane z vespe p thymiamate icendendo oportebat accedẽ: iõ qclusit btũs Aug. q sũm⁹ põtifex iugiter abstinebat a vino. Sz si pdcm altare pnt alijs videt erat ex velũ i. sanctis q̃ poterãt minores sacerdotes itrare/ tũc ista nõ angustamur difficultate vt cogamur credẽ põtificẽ ppetuo abstinuisse a vino: poterãt .n. sacerdotes p vices agẽ illd ministeriũ ne iugiter abstinerẽt. Et certe fili⁹ hois põtifex nr venit mãducãs z bibẽs: cuius cib⁹ fuit volũtatẽ dei pficere: vt dicit Jo. iiij. z hic cib⁹ scũs ẽ. j. Thes. iiij. h ẽ volũtas dei scificatio vra. Uitiũ ãt voluptatis xps/ nec gustauit/ nec bibit/ qz nazare⁹. i. qsecrat⁹ fuit ex vtero mrĩs sue: hãc vite sobrietatẽ z nri obseruẽt põtifices/ vescant scis/ vinũ nõ bibãt/ nec oẽ qd iebriare põt. Et p° gdẽ ois creatura dei scã z mũda est. Sz fit cib⁹ imũd⁹ ex vitio sumẽtis: iõ scis vescũt põtifices/ cũ absqz vitio gule sobrietatẽ custodiũt. Item euadere nõ psit gustum vini. i. pceptionẽ voluptatis/ sz nõ bibãt qd gustatũ ẽ. i. prauis suggestiõib⁹ nõ qsentiãt. Itẽ ebrietas euertit sensũ: iõ ois imoderata passio ebrietas ẽ quã dz cauere põtifex. ¶ Scds articulus obseruãtie põtificalis ptinet ad cultũ z hitũ corpis. Nõ licebat sũmo põtifici nudare caput suum/ nec vestimẽta scidẽ/ nec caput aut barbã radere. Et xps p° gdẽ caput nõ nudauit/ vel qz nudã nobis suã nõ exhibuit diuinitatẽ/ sz hũanitatẽ rectã: caput. n. xpi ds: vel qz qtẽplatõez mẽtis sue nũq̃ sepauit a qtuitu ditatz. Itẽ caput nõ rasit qz fideles sibi qiũctos q̃si capillos capiti nõ abiecit. Itẽ nec rasit barbã/ qz nulla mollitie effeminat⁹ ẽ/ sp virilẽ seruãs dcorẽ. Itẽ vestes si scidit/ qz hũanitatz z vtutis habitũ quẽ iduit nlla violẽtia rupit. Talis sit ẽt obfuãtia nri põtificis. Et p° gdẽ caput nõ nudet/ qz nlli terreno pncipi fuitutis/ sz charitatis exhibebat reuerẽtiã. Caput. n. i sigm re

Marginalia (left): 1 Pontifex mũdis et scis dz vesci.

Marginalia (right): Scds articulus põtificalis obseruantie circa corporis cultuz.

Christ⁹ põtifex nr vere obfuauit cultu⁹ atqz habit⁹ hõestatem.

nerētie nudaꝝ. Jtē capilli ſi ſentiūt: naſcūꝝ tñ ꝺ capite ī q̄ vigēt oēs ſenſus. Tales āt hoīes ꝺi q nō ſentiūt q̄ mūdi ſūt/ſꝫ qꝛ eos abiectos mūdus pſeqꝝ/initūꝝ ꝓtectōi ꝑſnlū: ipſos itaqꝫ pōtifices nō abijciāt. Jtē nec radāt barbā/qꝛ ſignū virilitatis/ꝛ nō molitiei ꝺēnt ꝓtēdē. Jtē caueāt ꝑbē/ſcādalū q̄ violēto ſciſmate vitas ſcinda: eccle: vel qꝛ ſciſſio veſtimētoꝝ furoꝛis aut doloꝛis īmoderati ē ſigm: ꝓhibeꝝ ne pōtifex nimiū doleat ꝺ aduerꝝ mūdi/ꝛ ne fuꝛiat ī caſtigādis culpis. ¶ Terti⁹ articulus obſuātie pōtificalis ꝑtinet ad ꝯiugiū: nā v̄ginē vxoꝛē ducere ꝑcipiebaꝝ. Et pōtifex nr̄ xp̄s v̄ginē de ſpōſatā viro duxit ſibi in mr̄eꝫ. Et mētes hūanas q̄ꝫtūcūqꝫ pctō coꝛruptas/ſibi copulat caſta ītegritate/v̄gines faciēs ex coꝛruptis: vt dicit glo. ſup Oſee. ꝑter moꝛē hūanū vbi copula coꝛrūpit v̄gines. vñ ait apl's. deſpōdi vos vni viro xp̄o virginē caſtā. Et h̄ deſignat legalis pōtificis ꝯiugiū/cui⁹ tāta erat ſcītas/ vt cū alij hoīes ex cōtactu femine redderenꝝ īmūdi/ne liceret eis ad ſcā accedē/ipſe tñ pōtifex ſꝫ Aug. merito ſcītatis ꝑcipue ſi ignabaꝝ. Sꝫ ꝛ pōtifici nr̄o eccl'ia virgo tradiꝝ in ꝯiugiū/cuius dꝫ ſeruare virginitatē: ne vllo vitio coꝛrūpatur. ¶ Quart⁹ articul⁹ ꝑtinet ad moꝛtis exitū. alijs qdē ſacerdotib⁹ licebat itereſſe funerib⁹ ꝓpinq̄ꝝ ſuoꝝ in ꝑ° gradu pr̄is. ſ. ꝛ matris/ꝛ filioꝝ rū atqꝫ fr̄ēꝫ ꝛ ſoꝛoꝝ/ex q̄ꝝ funerib⁹ ꝯtaminabanꝝ/qꝛ omne moꝛticinū faciebat hoīeꝫ īmūdū. Sꝫ ſum⁹ pōtifex ad nll'm oīo moꝛtuū īgrediebaꝝ/neqꝫ ēt ſup pr̄e ꝛ mr̄e ſua ꝯtaminabaꝝ. Sed dū agebanꝝ ſuoꝛuꝫ exeqe/ipſe manebat in ſcīs/nec inde egrediebaꝝ. Et dicit Aug. ſup Leuiticū. qꝺ ſūm⁹ pōtifex dei gr̄a p̄ſeruatus/nūq̄ꝫ egrotabat. Sꝫ moꝛitur⁹ abſqꝫ ꝑcedēte lāguoꝛe ſubito moꝛiebaꝝ. Jn qbus oībus vt dicit gl. ad lr̄am. lex ꝓhibet ſacerdotes nimis egre de moꝛtuis dolere tā q̄ꝫ q ſpeꝫ future vite h̄ntēs ppl'ꝫ docēt. ¶ Sed moꝛalr̄ ꝛ allegoꝛice ꝑ° ꝯſiderādū ē/qꝛ moꝛtu⁹ ſignat pcm̄. Eꝫe. 18. aīa q̄ peccauerit ipſa moꝛietur. ꝛ Ephe. ij. Cū eſſemus moꝛtui pctīs nr̄is/ꝯuiuificauit nos ſibi xp̄s. Jtē nō ꝯtaminaꝝ ſacerdos terren⁹ ī moꝛtib⁹ ex̄neoꝝ/ſi ſi omittat docē q̄ꝫ illi ſi obediāt. ſꝫ ſi cognati ſui qb⁹ ꝯiuīt peccādo moꝛianꝝ/ ipe polluiꝝ. qꝛ ex ipſi⁹ vr̄r peccaſſe negligētia/qbus ꝺbuit vigilātioꝛē adhibē curā. Sꝫ ſūm⁹ pōtifex xp̄s ex nll'o vnq̄ꝫ ꝯtaminat⁹ ē pcōꝛe/ q venit tollere oīꝫ pcā. Jtē alij pōtifices ꝯtamināꝝ ſup pr̄e ꝛ mr̄e a qb⁹ nll'o vn oꝛigiale pcm̄ ꝯxerūt/īmoderato ēt q̄ꝫ cōſanguineitatis affcū/dū nimis ſu os diligūt/deū offēdūt. Sꝫ pōtifex nr̄ xp̄s neutro mō ꝯtaminat⁹ ē: qꝛ nec a pr̄e ꝛ mr̄e ꝯxit maculā oꝛigialē/nec vltra ꝺbitū ſuos dilexit. Jtē qcqd alij faciāt/pōtifex tñ nō egrediaꝝ ꝺ ſcīs/vt nec cogitet/nec loqꝝ/ nec faciat niſi qꝺ ſcm̄ ē. ſꝫ ꝛ pōtifex nr̄ xp̄s q̄ꝫ pcōꝛib⁹ ſcōtaminat⁹ ipe cōicaret/cū publicānis māducās ꝛ bibēs: tñ ꝺ ſcīs ſi ē egreſſus/qꝛ ſcūs ipe ſcificauit ipſos/nec celū ꝺſuit ī q̄ ſcī hitāt. Jtē pōtifices nr̄i circūdati ſꝝ īſirmi°: vt dic̄ apl's. ꝛ hic qnqꝫ ſic ꝺliquūt vt moꝛiāꝝ. Sꝫ ver⁹ pōtifex nr̄ xp̄s/lꝫ nr̄a tulerit īſirma/nūq̄ꝫ tñ egrotauit cāne/nec īſirmat⁹ ē mēte: q ſi aliqd īeo appuit īſirmū qꝛ paſſus ē cruceē: illꝺ tñ īſirmū foꝛti⁹ ē hoīb⁹. Jtē nō ē moꝛtu⁹ ē xp̄s ſꝫ carnē ex īſirmitate/ſꝫ ex magna ꝑtāte/qꝺ indicauit clamoꝛ magne

Terti⁹ articulus pōtificalis obſuātie ē circa ꝯiugium.

Chriſt⁹ pōtifex nr̄ v̄ginē duxit ſibi ī mr̄eꝫ.

Quartus articulus pontificalis obſeruantie.

Chriſt⁹ ver⁹ pōtifex in nll'o vn minat⁹ eſt.

cum emisit spiritum.

¶ Sermo quintus dñice passionis de epistola ꝛ in ordine. 166.

De offi cio pō. tificis

CHristus assistēs pōtifex futu-roꝝ bonoꝝ.) Circa ordīatōꝫ sūmi pōtificis 4or capłis.s. istōne/ ꝛ ꝯsecratōe/ꝛ hitu/atqꝫ obſuantia expeditꝫ:tria reliq̄ d offō/ꝛ bñficio/ ꝛ ipi⁹ misterio restāt.Grāde qppe ipius offm̄ ē/q nll's citra deū pt p-ficē.Et p° qdē tāta ē in eo sacre scri pture notitia/vt soluat oia legꝫ du bia/vt ei⁹ dclet obscura/vt ipsi⁹ dter minet ābigua/vt eiusdē explanet p plexa:sic dr deut.xvij.Talis dꝫ eē eccłie pōtifex.qꝛ vt ait Hiero.offm̄ ei⁹ ē īterrogatū rñdē d lege. Et nr sūm⁹ pōtifex xps dclaravit dubia vete ris legis:q/vꝫ/eē max[m] ei⁹ pceptū. Et q ī resurrectōe si erūt nuptie/ꝛ q vxorē ēt fornicatōis cā repudiāti aliā ducē sit licēt.pcepta ēt dcalogi ipe pfēc. Mat.v.ꝛ.vj. Itē pōtificis offm̄ ē ppłi pncipē/ꝛ oēꝫ ppłꝫ suo ī gio dirigē:vt dr Nu. 27.ꝛ hoc ī pō tificib⁹ eccłie regał ē dignitas/qb⁹ dēnt obedir xpiani pncipes/dicēte dño ad petꝝ:qdcūqꝫ ligauerꝫ/vel sol ueris sr trā/erit ligatū/vel solutū ī celis:si dic h/vel illd spūale/vel tpa le/ꝫ qdcūqꝫ gñalr:pōtificū g vtra-qꝫ ptās spūał.s.ꝛ tpał a xpo pcessit qd hñ figuratū ē ī mitra pōtificis sr quā pōebaf coroa aurea/ꝛ vtrū-qꝫ lamina ī q̄ erat tetragramatō/ exurgebat:lamina h xpꝫ signat q ds ē iessabił sua mōte vitā nob̄ ini tiās.Et ab eo surgit ī capite pōtifi-cū mitra pōtificał/ꝛ coroa regalis. Sꝫ ꝛ ad xpi pceptū dēnt agē pnci-pes oēs ꝛ ppłi.Mc.3.ipꝫ audite.qꝛ rex ē ꝛ sacerdos. Rex regnꝫ ꝛ dñs dñantiū.Jō d tribu regia ipe fꝫ or dinē melchisedech sacerdos nat⁹ ē. Itē vbi hūanū deficꝫ ꝯsiliū pōtifex dꝫ ꝯsulere diuinū bñplacitū: vt dr Nu.27.Naꝫ merito sacre dignita-tis ei reuelanf secreta.Jō caypbas lꝫ malus:tñ qꝛ pōtifex pphauit:vt dr Joā.xj.Et ipse xps ꝯsuluit vite hoīum vbi lex dfecit nec alius vn q̄ eius ꝯsilia attingē potuit.sic ipe ait.multi voluerūt ꝛ vidē ꝛ audir q vos auditꝫ ꝛ videtꝫ nec potuerūt.Ta les dēnt eē ꝛ nri pōtifices sic fami liares deo/vt qd ab alijs sciri n pt/ ipsi velut āgeli in tris a do distāt: vn pōtifex di angel⁹ dñi exercituū. Mał.ij.Itē pōtificis offm̄ ē solū eū igredi scā scōꝝ.Inferiores āt sacer dotes scā ītrabāt/ꝫ pplo sufficiebat ītroire atriū.Tres.n.gdus sr hūa-naꝝ ṽtutū.Prim⁹ ē politicaꝝ qb⁹ passiōes aī nō tollūf ꝫ moderanf. 2⁹ ē ṽtutū purgatiuaꝝ qb⁹ ēt mo-derate passiōes abijciūf vt nlla pas siōe aius agaf.3⁹ gdus est ṽtutꝫ purgataꝝ qb⁹ fit vt passiōib⁹ aius nō molestef/ꝫ ītell's solū vigeat.pe ṽtutes attigūt scā ī atrio/ꝛ sufficiūt pplo. 2e ṽtutes scē sūt/qꝛ scā ītrāt/ ꝛ ad sacerdotes ptinēt.3e aūt extol lūt oē scm̄/iō sūt scē scāꝝ heroice ꝛ die ṽtutes/q si ptinēt ad aliquē sta tū hoiꝫ/certū ē qd eoꝝ sūt q celsio-rē ī hoib⁹ hñt gdū/ꝛ hi.sr pōtifices qb⁹ nō suffic ṽtus ppłaris/nec sa-cerdotalis/ꝫ ipsi soli ītimū ṽtutis qd ē scm̄ scōꝝ igrediāf/q ceteri pe netrare nō pñt.Sint g ipsoꝝ cogi-tatio/ipoꝝ locutio/ipoꝝ opatio/nō tm̄ scā/ꝫ ēt scā scōꝝ.Talis fuit pōti fex nr xps scōs scōꝝ/q solus scita-tis ītimū penetrauit/q nulla crea tura/ēt āgelus attigē pt.ps.nō est scūs vt ē dñs.Itē pōtificis offm̄ ē īter mūdū ꝛ īmūdū/inter leprā ꝛ le prā discernē.h qdē agūt nri pōtifi-ces/cū īfideles a fidelib⁹ discernūt. Et ad sacra eccłie dignos admittūt īdignos repellūt:discernūt ēt imū-dos a mūdis/cū p sniaꝫ excōicatōis

pcõiez sepant a ꝯsortio fideliū. Rursus discernūt varias lepras/cū varios errores distingūt/quo qs fidē maculat: discernūt ēt lepras dū eu insq; eris q̄litatē z q̄ntitatē distigūt Sūm⁹ āt pōtifex nr̄ xp̄s ī inditio separabit mūdos ab īmundis .i. iustos ab iniustis/z distictis lepris .i. cōib⁹ ꝓp̄as penas apponet. Jtē pōtificis offm̄ est ꝯsecrare sacerdotes/z ordinare leuitas. vt dr̄ Leui.8. z Nu.8. Hoc ēt ad lrāz nr̄i pficiūt pōtifices. Jpsi.n. sūt capita ecclie/ a qb⁹ scificatis/ī ceteros gradus d̄scēdit scificatio. p̄s. Unguentū capitis aarō/ descēdit in barbā/z ī orā vestimēti ei⁹ supiorē: barba pōtificū/ sacerdotes/ora vestimēti eoꝝ leuite sūt. Sz z magn⁹ pōtifex nr̄ xp̄s ꝯstituit q̄sdā qdē apl̄os/q nosdā aūt pp̄has/ alios vo euāgelistas/alios aūt pastores z doctores: vt dr̄ Eph.4. Jtē pōtificis offm̄ ē ꝯsecrare tabnacl̄z z altare/atq; polluta h̄ expiare. vt dr̄ Exo.19. z Leui.xvj. Silr̄ pontifices nr̄i eccl̄ias z altaria ꝯsecrāt/ z violata h̄ recōciliāt. Sed z pōtifex nr̄ xp̄s ꝯsecrauit eccl̄iaz mūdās eā lauacro: vt dr̄ apl̄s. Jp̄e ēt p mōtē suā pollutos recōciliauit deo exhibere scōs z īmaculatos z irrep̄hēsibiles corā ip̄a: vt dr̄ Coll̄.j. Jtē pōtificis offm̄ ē gn̄ale sacrifitiū p toto pp̄lo īmolare/z cōez orōnē facē: sic Leui.iiij. z xvi. Sz z pōtificib⁹ nr̄is īcūbit nō sp̄āle tm̄/sz p tota xp̄ianitate offerre sacrifitiū/z orare p oībus. Pōtifex āt nr̄ xp̄s seip̄z obtulit sacrifitiū gn̄ale p toto hūano gn̄e saluādo/nec fuit ali⁹ dign⁹ illō offerre. Eph.v. tradidit semetip̄m p nobis oblatiōez z hostiā deo ī odorez suauitatis: gn̄alē ēt oblatiōez orōnē fec. Jo.xvij. nō p aplis rogo tm̄/ sz p his q credituri sūt p vbū eoꝝ in me/vt oēs vnū sint/sic tu pr̄ ī me/z ego ī te/vt z ipsi ī nob vnū sī. ¶ Est ēt pōtificis offm̄ pp̄l̄z īstruere. Culpis remissionē z penis mitigatōez supplicare/atq; picul̄ p salute pp̄li se exponē: p p p̄m/ q2.s. docē pp̄l̄z dr̄ Exo.4. ad Moysen legi typū. Aarō pōtifex erit os tuū/z loq̄t p te ad pp̄l̄z: lex.n. scripta īeloquēs ē/sz ipsius os sūt pōtifices: ei⁹ ēt os fuit Paul⁹ os iqt/vr̄z pz ad vos o chorinti. Tale ēt os fuit pōtifex nr̄ xp̄s Matt.v. apiēs os suū docebat eos. Debet ēt pōtifex supplicare p remissione culpaꝝ pp̄li tā efficaciter. vt dicat illud Exo.32. Aut dimitte dn̄o pp̄l̄o tuo hāc noxam/ant dele me de libro tuo quem scripsisti: sic apl̄s. Paul⁹ cupiebat fieri anathema vt saluarent iudei. Et pontifex nr̄ xp̄s culpis nr̄is ipetrauit remissiōez q2 Agn⁹ dei ē q tollit petā mūdi. Rursus dz pōtifex īpetrare mitigatōez pene p culpis d̄bite. Nu.xvj. cū dinū icēdiū crassaret ī pp̄l̄o/ aarō pōtifex accepto turribulo stetit medi⁹ īter mortuos z viuos atq; orauit vt cessaret plaga z exaudit⁹ ē. Tal̄ dz eē pōtifex ecclie: d̄ q̄ dicit Ber. ī epl̄a ad senonēsez archiep̄z. q ēt īter medias īferni tenebras dz īcedere/ne pp̄l̄s dānet. Sz pōtifex nr̄ xp̄s p nob passus mortē/mitigatōez/imo relaxatiōez oīs pene īpetrauit nob. Esa.liij. disciplina pacis nr̄e sup eū. Jp̄e n. disciplinat⁹ fuit v̄berī z cruce/vsq; ad iferna d̄scēdēs/ ne nos pēa aliq̄ pturbaret/sz eēm⁹ ī pace. Ultio dz pōtifex occurrere piclis vt pp̄l̄s saluet: sic ioiada sacerdos exposuit se picl̄o mōrt/ vt tirrānidē athalie d̄strueret z regnū istitueret. iiij. Re.xi. Sz pōtifex ecclie dz occurrē piclis hoīnz/ piculis hereticoꝝ/z piculis demonū/neq; sit mercēnarius qui videns lupum venientem fugit z dimittit oues

Christ⁹ fuit verus pōtifex q̄ntum ad oīa officia que pōtifici spectāt.

Qualis dēat eē pōtifex

Pontifex ecclesie d̄bet occurrer periculis oīz.

Nota obligationem soluēdi dcima ꝛ ꝛ primitias.

vsus vite ipsiꝰ optimꝰ est. ¶ Ut aūt dicit Origenes. nemo legitime vtif fructibꝰ vel pecoribꝰ/nisi do.i. sacerdotibus ecclie ex singulis primitie offerātur: iō hāc legē ad lrām obseruādam necessario putat. Sꝫ altiori modo quā lex iufferit iste primitie danf pōtifici: nā qꝛ pontifex prior ceteris est dignitate/iō dignio res illi ꝯueniūt pmitie. Et primo q dez/qꝛ ppriū est hoīs honorē appetere: iō pontifici daf pmitie hoīuꝫ/ cū eidē excellētior honor ꝛ a fili principibꝰ exhibef. Itē danf ei primitie aīaliū cū subsidia tēporalia sibi administranf: aīalia eni in subsidiuꝫ hoīs creata sunt. Itē terre nascentia ad victū ptinēt hoīs: totius aūt mortalis vite precipuū glia est ꝛ fama: melius enī est mori ꝙ eā pdere: vt dicit apls. Hāc debēt subditi exhibere pōtificibꝰ / vt nūꝗ de ipsis obloquanf/sed cōmēdent/ꝛ obloquētes obmutescē faciāt: qd agēdo pmitias tribuūt terre nascētiū. Itē pro primitijs vtriusqꝫ vite actiue. s. ꝛ cōtēplatiue daf eiꝰ secretior cognitio ꝛ singularior opatio/q̄ designanf in pectusculo eleuatiōis/ ꝛ armo dextro separatiōis: vt eniꝫ ait Greg. in pectore cogitatio intelligif. Sꝫ est pectus eleuatuꝫ si celestia cōtēplef: ꝙ vt fiat nō sit inflatū p supbiā/qꝛ sciā īflat ambulās i magnis ꝛ mirabilibꝰ sup se. Sꝫ sit pectusculū diminutū p hūilitatē: tūc enim eleuabif/qꝛ q se humiliat exaltabif: ꝛ vbi hūilitas/ibi ꝛ sapiā: ꝛ iterꝝ sapiā hūiliati exaltabit caput illiꝰ: p armū vero quo portanf onera/fortis opatio intelligif. Sed erit armus dexter/ si fuerit opatio vtilis subditis: qd nō sufficit pōtifici/ nisi ēt sit armꝰ separatiōis vt sicut dignitate/ita singlari ope sit ab alijs

sepatꝰ: ꝙ pcipuū in ꝯtēplatiōibꝰ/ ꝛ excelsiꝰ in opatiōibꝰ relinquaf pōtifici p vtriusqꝫ vite pmitijs/vel i his duobꝰ gemina ptās spūalis. s. ꝛ tēporalis notaf pectꝰ in q̄ ē sedes aīe ad spūalē/ armꝰ q ē basis portādis oneribꝰ ad regalē referf. vñ reges basilei grece dicūf. de qbꝰ Job. 26. Ecce gigātes gemūt sb aqs: qꝛ mūdi pncipes pmunf onē pplorꝝ: ꝛ qꝛ vtraqꝫ ptās psulū ē: iō pmitie ptātū eis danf. Itē militares primitie eis danf/qꝛ ad mādatū ipsorꝝ p defensiōe ecclie pugnare debēt milites. It ē regiōes tres sunt/celū/terra/ꝛ īfernꝰ: ꝗꝝ pmitia celū ē qd datur a deo pōtificibꝰ. Mat. 5. Qui fecerit ꝛ docuerit/ magnꝰ ē in regno celorꝝ. Itē i ordine clericorꝝ pōtifex est pnceps/cui debēt ēt clerici sbiectiōeꝫ ꝛ reuerētiā/qd designāt pmitie decimarꝝ/q̄s clerici pōtificibꝰ tradūt. ¶ Sūmo aūt nr̄o pōtifici xp̄o/ nō tātū pmitie daf/sꝫ ipsemet ē primitie pmitiarꝝ/i q̄ sunt septē pmitates. pª ē gn̄alis totiꝰ creature Col. j. Scda xp̄i pmitas est spālis respectu ągelice facture: ągel. n. ē pnᵐ sapie ꝛ ītellectꝰ. Tertia ē singlarꝫ respcū hūane nāe: assūpsit. n. pmitias eiꝰ. i. pnᵐ: vt dicit damascenꝰ. Quarta pmitas ē gr̄e: nā gr̄a visiōis verbi ꝛ hoīs pcipua ē: vt dicit Aug. Quinta pmitas ē glie/ipse. n. pmꝰ hoīuꝫ fuit btūs vidēs deū. Sexta pmitas eiꝰ ē resurrectiōis: pmꝰ. n. resurrexit īmortalꝫ: iō di pmitie dormiētiū. Septīa pmitas eiꝰ est ecclie/qꝛ caput ꝛ pnceps ē fideliū: iudicaturꝰ viuos ꝛ mortuos. Has vō pmitias nō pōtifici/sꝫ deo ipse obtulit: qꝛ semetipsuꝫ fecit hostiā/ꝛ surgēs a mortuis sedet a dextris dei. ¶ Sꝫ ipsi nr̄o pōtifici seipsuꝫ q̄si primitias offerēti. Septē pmitie ꝯueniūt/ nosqꝫ septē

Sūmo pōtifici xp̄o primitie dari dbēt.

Septeꝫ pmitias debemꝰ xp̄o offerre.

alias eidē offerr dēm⁹. Ei nāq̄ꝫ ꝯue niūt p⁹ p̄mitie hoīuꝫ. Ex toto.n.hu māo gñe saluādi hoīes p̄mitie sunt q p eū tātū saluāt. Itē aīalia mūda sūt fideles q̄ꝝ p̄mitie fuerunt apli p̄mi credētes: q/qm̄ crediderūt sola xp̄i p̄dicatiōe/ꝛ nō alteri⁹ hoīs: iō xp̄i p̄mitie sunt. Itē castitas/ lꝫ ad modū roris d̄ celo d̄scēdat/ tñ n ꝯci pit nisi i carne terrena: iō castitates sunt t̄re nascētia/ q̄ꝝ p̄mitie v̄gitas ē. Et q̄ nēo p̄t eē ꝯtinēs nisi de⁹ d̄t/ iō p̄mitie iste xp̄i sūt. Itē arm⁹ ꝛ pectusculū regalē dignitatē ꝛ pōtifica lē auc̄itateꝫ designāt/q̄ꝝ p̄mitas in xp̄o rege regū ꝛ pōtifice pōtificū p̄existit. Iteꝫ vt dī Job.7. militia ē vita hoīs sup t̄rā/ꝛ militāt qdaꝫ aduersus carnē/ alij aduersus hoīes malos/alij aduersus d̄mones: p̄ci pua v̄o militia est aduersus mortē ꝯtendē pro xp̄o tales fuerūt martyres q sunt p̄mitie militātiū. Iō nr̄o pōtifici dāt. Itē nr̄o pōtifici xp̄o p p̄mitijs locoꝝ/loc⁹ celi dat⁹/nō celorū tātū corpaliū/sꝫ ēt sp̄ūaliū/q sūt celestes sp̄ūs. Itē mortales pōtifices tē dāt p̄mitias xp̄o d̄cimaꝝ/qñ cōi saluti electoꝝ/ꝛ n coopant/tñ n qd egregiū fecerūt/xp̄o non sibi at tribuūt/ p̄mitias decimaꝝ obtulit xp̄o ambrosi⁹/ qñ augustinū ꝯuertit ad fidē. ℂ Septē v̄o alias p̄mitias nos debem⁹ q̄tidie nr̄o pōtifici xp̄o offerre p̄ma est cordis id enim q̄d in homine prius formāt est cor/ ꝛ ideo primitias hominis dat/ qui cor suum deo tribuit. Prouer. 23. Filij da mihi cor tuuꝫ. Dat aūt cor deo/n hoīs ītētio dirigat i deū. Itē aīal mūdū est aīalis appetit⁹ v̄tute purgatus a vitijs. Cui⁹ p̄mitie sunt p̄ma desideria/ p̄ma cologa/prima opa: dꝫ aūt p̄ncipiū nr̄i desiderij eē deus/p̄ncipiū sermōis eē deus: vñ illō te nr̄a vox p̄mū sonet/ꝛ ora soluamus tibi: ꝛ rursus: oīa q̄cūq̄ꝫ facitis in noīe dei faciatis: vt ait apostolus. Itē terre nascētia sunt opa bōa q̄ nascunt in terra nr̄a/q̄ q̄ sine p̄ueniēte xp̄i gr̄a nō nascunt/ iō taliū p̄mitias xp̄o dare est p̄ncipiū bōi opis ipsi tribuē. Itē maceratio carnis est sacrificiuꝫ/cuius p̄mitie sunt cogitatio hūilis quā desigt diminutū pectusculuꝫ/ꝛ operatio virilis quā ondit armus: non placet aūt sacrificium nr̄e mortificatiōis d̄o/n nō prius ille dent p̄mitie: vel q̄ vt dicit Eccle. 35. salutare sacrificiū est attēdere mādatis/quoꝝ p̄n^m est dilectio dei ꝛ pximi: ille in sacrificijs dat p̄mitias/q deū ꝛ pximuꝫ diligit. Itē vitia sunt cū qbus nobis pugnādū est/q̄ꝝ victoriā, n xp̄o attribuim⁹: q vt ait ap̄ls triūphat in nob: tūc p̄cipuū militie nr̄e xp̄o dam⁹/ Itē p̄cipu⁹ locus i hoīe mēs ē quā n p̄paramus h̄itaculū xp̄o/tē ei dam⁹ p̄mitias locoꝝ. Itē n aliqd egregiū sentim⁹ i expōne sacre scripture: illō s̄ꝫ Origenē sūmo pōtifici/ ad ei⁹ laudē ꝛ gl̄iā offeram⁹/q̄ñ p̄mitias d̄ciaꝝ. ℂ 3^m pōtificꝫ bn̄ficiū cū etis p̄clari⁹ de⁹ ip̄e ē/q ait pōtificib⁹. Nu. 18. In terra nihil possidebitis/ q̄ ego ps ꝛ possessio vr̄a sum: nec ampli⁹ q̄rēdū ē: nā multū auar⁹ est cui nō sufficit de⁹: q nō soluꝫ ad futurā/sꝫ ēt ad p̄ntē ptinet possessioneꝫ: q̄ deuꝫ pōtifices h̄nt, thesauꝝ/ d̄lectationē/regnuꝫ/ꝛ gl̄iā/q̄d ēt designat lamīa in q̄ nomē est ieffabile dei: q̄ eis solis licet cognoscē. ps. Quid eni mihi est in celo/ꝛ a te qd volui super terrā: de⁹ cordis mei/ ꝛ ps mea de⁹ in eternuꝫ. Sꝫ qs vnq̄ꝫ pōtificū ita h̄uit deuꝫ h̄editatē/ sic vnigēit⁹ fili⁹ dei/q ē de⁹ de d̄o/ꝛ i d̄o manēs. Jo. 7. Oīa q̄ h̄ꝫ pr̄ mea sūt,

Tertiū pontificis bn̄ficium.

¶Sermo.7.dñice passionis de epistola z in ordine.168.

Christus assistēs pōtifex futurorum bonorum.) Circa ordiatōēz legalis pōtificis. Hoc vltimū capitulū qḋ ē de misterio ei⁹ i scis ꝯsiderādū ē/vt plani⁹ hēaṫ itētio apli in psēti epla. Misteriū aūt pōtificis ei soli ꝓpriū fuit sacrificia dno offerṙ. vnū p pteritis/alterū p futuris clpis expiādis: de pmo agit apls in pma pte eple. de scdo in scda. (Si.n.sanguis hircorum) pp pᵐ ꝯsidꝫ/qꝫ septio mēse.i. septia lunatiōe ab aplī q ē octobris/decia die/ siue decia luna ipsi⁹ mēsis erat apd iudeos festū ꝓpitiatiōis/siue expiatiōis: qꝛ die ipo descēdēs moyses de mōte sinai/nūciauit eis expiatū eē pcm qḋ cōmiserāt in adoratiōe vituli ꝯflatilis/ z deū ꝓpitiatū ne penā isligēt. Jō illa dies iposterū fuit iudeis magne reuerētie z afflictiōis: sic apḋ nos pasceue dñi. nā affligebāṫ oēs ieiunio/ ēt pueri/z aīalia vsqꝫ ad noctē/z nudis pedib⁹/demisso capite/z induti cilicio icedebāt. Hac die pōtifex lotus aq̄ idueb aṫ simplicib⁹ sacerdotū vestib⁹.s. femoralib⁹ linea tūica/ ꝫōa/z liea/cydari: vel ꝭꝫ origenē idutꝰ oib⁹ pōtificalib⁹/ offerebat vitulū p suo z dom⁹ sue pcō z arietē in holocaustū orās ꝓ se z domo sua: suscipiebatqꝫ a tota multitudie duos hircos ꝓ pcō ppli/z arietē i holocaustū: deide super vtrūqꝫ hircū mittebat sortē qs ꝓ pcō imolādus/ z qs viu⁹ cū pcis ppli mittēdus eēt in desertū. His expeditis imolabat vitulū/rogās ꝓ se/ z domo sua: imolabat ēt hircū sup quē sors venerat ꝓ pcō ppli. Tūc assumēs aureū thuribuū plenū prunis altaris iposito ipsis thimiamate icēsi itrabat cū sanguine hirci z vituli imolatorum vltra velū in scā scōꝝ/z adolebat ꝓpiciatoriū/ita vt nebula incēsi illḋ opiret. De sanguie āt vituli z hirci septies aspergebat ꝓpitiatoriū digito suo. Fctāqꝫ ibi gnali oōne ꝓ se/ ꝓ domo sua/ z ꝓ toto pplo egrediebaṫ i scis/q ēt eodē sanguie septies aspgebat/vt expiaret scūarium ab imūditijs ppli: postea accedēs ad altare icēsi/sanguie vituli/ z hirci aspgebat septies illḋ. Reliquū sanguinē fundens sup cornua ei⁹ ꝑ girū. Deide ad ipsuꝫ altare fcā ꝓ se oōne/egrediebaṫ foras ad populū. Nlls āt hoīuꝫ oino erat i tabernaculo/dū i eo eēt pōtifex orās. Egressus itaqꝫ foras sup caput hirci viuētis ponebat pōtifex vtrūqꝫ manū/z ꝯfitebaṫ oīa pcā ppli/eorūqꝫ penas iprecabaṫ capiti ei⁹. Tūc p hoīeꝫ patū mittebat hircū in solitudinē. Deide imolabat holocaustū suū/z ppli: duos/videlꝫ/arietes/ z cum eis adolebat adipes vituli z hirci imolatorum p pcō. Iterū tā ꝓ se quā ꝓ pplo orās. Carnes v̄o cū pellib⁹ z fimo vituli z hirci ꝓ pcō imolatorum eṙ castra cōburebant igni. Et erat imūdus tā q h cōburebat / qꝫ ille q captū duxerat i solitudinē.sꝫ lauabāt vestimēta z corp⁹ aq̄/z sic igrediebaṫ castra. Tūc depositis sacris vestib⁹ lot⁹ aq̄/ suis vestimētis pōtifex idueb aṫ: sic fiebat ꝑ singl'os ānos ꝓ pcō pōtificis z sacerdotuꝫ atqꝫ multitudinis oīo z sacrificiuꝫ gnale. ¶Hic est rit⁹ sacrificij expiatiōis gnalis qḋ glo. allegorice exponit ḋ xp̄o Apls v̄o in epla ad hebreos cōparatiue exp̄it ad lr̄am misteriū xp̄i pōtificis/pferēs ministerio. pōtificis legalis. Sꝫ priuꝫ glose intētionē breuiṫ cōprehēdam⁹/vbi p⁹ intelligēdū/qꝛ sic res reꝝ/ita tpa tpoꝝ/z dies dieꝝ: dies/vꝫ/legaṫ/ die rum gr̄e/figure sunt. Jō dic ps. Dies diei eructat verbū. qua pp dies

Margin notes:

De pōtificis ministerio circa sacrifitia facienda.

Nō allegoriam qūo xp̄s pōtifex nr̄ rite verū sacrificiū ḋo obtulit put figuraṫ in sacrificijs veteris testamēti.

propitiationis figurauit diē magnū parasceue/in q̄ xp̄o sua passione expiauit pcm̄ totius mūdi/ ⁊ dei nob̄ ppitiationē acquisiuit. Et h̄ dies afflictionis ē/⁊ abstinētie: vñ sol ⁊ luna/ atq3 mūdi elemēta i morte xp̄i conturbata sunt: ⁊ vsq3 ad pn̄s ipso die fideles se affligunt p morte dn̄i pacientis sine culpa ppria. Jtē die isto xp̄s seip̄3 sibi ipsi sacrificiū obtulit: nā idē ē offerēs ⁊ oblat⁹ ⁊ cui offertur: offerēs qdē s3/ aīa3/ oblat⁹ s̄m carnē: s̄m deitatē vo sacrificiū suscipiēs. Nā sciēs ⁊ volēs: qd̄ vtiq3 ad aīa3 ptinet/ obtulit carnē hūanitatis quā morti exposuit: s3 ad deum vtrūq3 retulit. Jtē lachrymis lotus: q2 cū clamore valido ⁊ lachrymis orauit: vestimētis sacris: aīa. s. ⁊ carne/ atq3 v̄tutibus idutus apparuit. Jte3 ipse vitulus q2 sub iugo legis aratro crucis applicatus ē/ q̄si obtēperās legi p̄dicēti q⁹ crucē eēt passurus. Jpse aries dux oīm ecc̄e: ipse hirc⁹ p silitudine carnis pc̄i: nā hircus p⁹ hirsutas ⁊ fetidus designat pcm̄. Jtē p pcō iudeo⁊ ⁊ gētiū imolatus ē/ q̄si vitulus p iudeis/ ⁊ hirc⁹ p gētibus: vel vitul⁹ ⁊ hircus dī/ q2 p pcō iusto⁊ ⁊ pcō⁊ imolatus ē: dū .n. pn̄s vita agit/ sine pcō ēt iusti nō sunt. Jtē p adipiscēda p̄fectiōe v̄tutū ē imolat⁹ i holocaustū q̄si aries.

xp̄s pōtifex orauit Jtē pōtifex xp̄s orauit. Jo. 17. p⁹ p se. Clarifica me tu p2 apud temetipsum claritate quā hūi priusq3 mundus eēt. 2° p domo sua. i. p ecclia/ vel p aplis domesticis suis dicens p2 scē serua eos i noīe tuo q̄s dedisti mihi. 3° orauit p oī cetu fideliū. vñ non p his tm̄ rogo/ s3 p his qui credituri sunt p v̄bū eo⁊ ī me. Jte3 velū ē caro xp̄i q̄ tecta fuit diuinitas vltra quā ē scm̄ scō⁊ diuinitatis. nosq3 sumus exterius. Uñ carnis xp̄i velū mediū ē iter nos ⁊ deū: p sanguinē aūt ppriū ipse xp̄s itrauit vltra velū/ q2 diuinitatis nob̄ aditū v̄tute sanguinis aperuit. Jtē aureū turribulū fuit ei⁹ lingua erudita: prune altaris sunt v̄ba ignita de itelligibili diuinitate: thymiama vo ꝯpōnis ē subtilis eruditio/ vel sp̄ūalis nō terrena oīo/ q̄ de multis ⁊ p multis cōposita ē. Jncensum ē oīonis deuotio. Nebula āt incensi ppitiatoriū tegēs ne moriat pōtifex designat v̄tutē oīonis xp̄i ꝑtegētis carnē suā ne ī morte pmaneret. Caro .n. ei⁹ nō vidit corruptionē: qd̄ vtiq3 ipse orauerat dicēs: trāsfer calicē hūc a me. i. ꝑditionē morti3 i trāsitu pcipiā. Jtē ipse xp̄s ppitiatoriū ē/ q2 ppitiatio p pcīs nr̄is: digitus aūt ei⁹ ē sp̄ūs scūs: digitū vo ī sanguine tinxit/ q2 īstinctu sp̄ūs scī sanguinē passionis fudit/ ⁊ aspsit septies ꝯ ppitiatoriū: q2 carnē suā passiōis sanguine cruētauit/ ⁊ pcā nr̄a septenario ꝯphēsa detersit: septies ēt aspersus est sanguine. p⁹ i oīone. 2° i flagellatiōe. 3° ⁊ 4° ī vtriusq3 manus ꝯfusione. 5° ⁊ 6° ī vtriusq3 pedis pfossione. 7° i lāceatione. Jtē pontifex nr̄ tali sacrifitio expiauit scūariū. i. massa3 humani gn̄is ꝯdā scā3/ s3 pctō ꝯtaminatā. h̄ aūt fecit igressus tabernaculū pprie carnis in quo dū fuit nullus oīo hoīu3 potuit igredi tabernaculū/ aut scē vite/ aut celi. Jtē altare thymiamatis. i. v̄tutes angelicas sui v̄tute sanguinis expiauit/ q2 eas nob̄ pacificauit/ ⁊ ea⁊ reparauit ruinā/ atq3 ꝯ aduersas fortitudines roborauit: vt dic̄ glo. Leui. 4. vñ quattuor cornua. i. quattuor earu3 virtutes sanguine xp̄i tingunt. Jtē duo hirci diuinitatē ⁊ humanitatē significant/ ex quibus humanitas morti tradita est/ diuinitas vero ce

Lingua xp̄i fuit aureu3 turibulum

Jncēsū oīonis deuotō

xp̄s fuit ppitiatorium

ri solitudinib⁹ habitans abstulit nostra pcā a deo exiens/⁊ ad deuȝ vadens. Et tpe passionis in celū abyſſe dr̄ diuinitas/non quidē locū mutās/sed quodāmō virtutē cohibēs vt possent impii ꝯsumare passiōeȝ. Itē hō paratus hircū i solitudinē ducens xp̄s fuit mori paratus. Esa. l. Ego aūt non ꝯdico/corpus meuȝ dedi percutientibus: ipse prius reputatus imūdus/postea mūdatus assumpta imortalitate ⁊ impassibilitate ingressus ē castra celestia/qđ ēt signat lotio pontificis. Itē flāma ꝯbustionis ad gloriā ptinet resurrectionis fȝ/quā patuit xp̄ȝ esse deū: de quo dr̄ ꝙ fit ignis ꝯsumēs/ non sbam/sed vitia ⁊ mortalitatis defectus. Iō caro eius inflāmaȝ diuinitatis. i. in gloriā resurrectionis cōuersa est. Et nō qr quinqȝ vicib⁹ pōtifex legalis in sacrifitio suo orabat vt pȝ supra/⁊ xp̄s in sacrifitio passionis p⁹ orauit fcā cena cū discipulis: postea tribus vicibus orauit in orto: 5ª vice orauit in cruce pro se. Pr̄ in manus tuas cōmendo spm̄ meū: ⁊ p suis: vt quid dereliquisti me. i. me relinqui pmisisti ab aplis. Et orauit ꝓ oībus ēt inimicis. Pr̄ ignosce illis qr nesciūt qđ faciunt.

¶ Sermo. 8. office passionis de epistola ⁊ in ordine. 169.

1 Christus assistens pontifex futuroꝝ bonoꝝ. ⁊c.) Apl̄us sūmi pontificis nr̄i ingressum in scā scōꝝ prefert ingressui legalis pontificis in scā/qr maioris virtutꝭ ⁊ potioris vtilitatꝭ est. Exponit aūt duobus modis qđ hic dr̄: p⁹ noīe tabernaculi intelligendo celū. 2⁹ nomine eodē intelligendo xp̄i carneȝ. p⁹ mō sic est lr̄a ordinanda. (xp̄s pōtifex) qui est (assistens) vel pr̄ in veritate nāe verbū apud deū vel. (assistens) deo ad interpellandum pro nobis vel est. (assistens) nobis i assumptione humanitatis ad auxiliādū patus: qui ēt pōtifex ē dator/nō pñtiū tm̄ aut preteritoꝝ/ſȝ ēt (futuroꝝ bonoꝝ) pñtia. n. bona tpalia sc̄ ꝗ statim ptereunt/ſȝ spūalia bona pñtis iustitie nunc danſ/⁊ in futura manēt felicitate: ꝓ primis bonis orabat legalis pōtifex/ſȝ ea nō dabaſ: xp̄s aūt vtraqȝ dat fidelibus/ſȝ pro spūalibus/⁊ felicibus ēt orat: ħ vero pōtifex (itroiuit semel i scā) ꝗ scā sunt (tabernaculū) i. celū, ⁊ ħ celeste tabernaculū est (per amplius). i. valde latius (⁊ perfectius) ꝗ̄ fuerit legale tabernaculū: nā celi tabernaculū plures capit: qr oēs electos/tā ex iudeis/ꝗ̄ ex gētibus/⁊ ēt virtutes angelicas: est ēt perfecti⁹/ qr in eo est btitudo eterna/qua nihil perfectius. Et ħ tabernaculum ꝙ introiuit (nō) est (manu fcm̄.) nō dico qui sit fcm̄/ſȝ d. i nō hois operatione. vn̄ exponit (. i. nō h⁹ creationis) qr nō habuit talē fabricā ꝗ̄lem terrenū. Sȝ potius ad exēplar celestis fcm̄ est terrenuȝ. vt dr̄ Exo. 25. vnū a deo/alteꝝ ab hoīe fcm̄ ē. Modus aūt introeundi in ħ tabernaculū est ꝙ (nȝ p sanguinē hircoꝝ/ aut vituloꝝ) vt ꝗdam legalis pontifex. (sed per propriū sanguinē) quē effudit in passione pōtifex xp̄s (itroiuit) scā ⁊ celeste tabernaculū (itroiuit) dico (semel.) vn̄ nunqȝ recessit: vel per sanguinem (semel) effusum introiuit celū/qr non est opus iterari cū sit perfectū. Et nō qr ꝓprio sanguine xp̄s dr̄ penetrasse celos: vel qr virtute sanguinis effusi celos ascendit / vel qr cicatrices passionis super celos detulit: vt dic̄ glo. Leui. 4. aut qr desiderium salutis humane qđ habuit xp̄s/merito effusi san

De ingressu pōtificꝭ i scā scōrum

um:q2/vz/seipsum imolans ingressus est scā scoꝝ celestiū. Cuius/vz/introitū quadrupl'r apl's dscribit.s.ex loco/ex mō/ex vno/ex cōmō:q̄/vz/q̄liter/qtiēs/⁊ ad qd itroierit:pm notat(p amplius.) 2m (neqꝫ p/sanguinē.) 3m vt dic (semel.) 4m(eterna redēptione)loci aūt q̄ itroiuit xp̄s pōtifex.6.ɔditiones ponit.nā locus q̄ introiuit ē(tabernaculū)est(p amplius)ē(pfectus)ē(nō manu fcm̄) est(nō h9 creationis.)Et ē(scā.) Et p° qdē pōtifex nr̄ xp̄s(itroiuit tabernaculū)qd ē celū.Heb.4.hn̄tes pōtificē magnū q penetrauit celos iesuz filiū dei.Sz aduertēdū/q2 deitas xp̄i semp celū inhītat: aīa ēt ei9 semp ɔtēplata ē deitatē.Vn̄ nō introiuit deitas celū/nec aīa xp̄i ex se quēti passionis merito vidit gliam dei/sz itroisse di xp̄s tabernaculū celeste dupr.Et q2 v̄tus passionis ei9 celos penetrauit/deū nob recōciliās/celiqꝫ rer̄ans aditū:⁊ q2 hoīez quē p nob assumpsit sustulit i celū. Jtē tabernaculi celestis ponit latitudinē(p amplius).i.multo latius q̄z fuerit latitudo tabnacli legal'/qd .x.tm̄ erat cubitoꝝ/sz tm̄ pfiguratā i.x.pceptis charitatis latitudinē puenit ad celū lati9 in q̄ innumerabil' angeloꝝ multitudo ⁊ btōꝝ aīe sūt: de c9 latitudīe dr̄ Baruch.3. O isrl' q̄z magna ē domus dei/⁊ ingēs locus possessionis ei9/magnus ⁊ nō hz finē/excelsus ⁊ imēsus.Jtē celestis tabernaculi ponit bonitatem. (Et pfectius)bonū ⁊ pfcm̄ idē. Et q2 melius ē eē i celi tabnaculo/q̄z i tabnaculo legis:id pfectius ē:⁊ dr̄ pfcm̄ cui nihil deest:nihil aūt defic̄ his q celos hītāt/q2 fontē bonitatꝭ deū hn̄t.ps.Nihil deest timētib9 deum. Jtē eiusdē loci celestis tāgit v̄itatē excludēs ab eo hūanū opus.

Quam bom sit eē i celi tabernaculo

(Non manu).i.arte hoīs vel eius opere(fcm̄)nō.n.artificio vel opere hoīs celū mūle/⁊ multo minus celū die visionis ɔstat/sed nz manu.i. opere hoīs qn potius ex dei munere ad h peruenir:huc vo xp̄s introiuit.Heb.9.nō i manufactꝫ scīs iesus itroiuit exemplaria verorum sz in ip̄m celū.Scā qdē manu.fctā dicit eē veroꝝ scōꝝ exēplaria/⁊ non sunt ipsa vere scā i q̄ nō itrauit xp̄s/ sz in ip̄m celū vere scm̄. Jtē eiusdē loci tāgit difficultatē(.i.nō h9 creationis)nāe quidē reꝝ h̄ fit eē a deo p creationē:vt pz Gen̄.j.⁊ sic perfe uerāt vt ab initio sunt ɔdite:sz celū dīnitatis qd ɔtemplanr̄ electi/neqꝫ creatū ē/nz ex creatione seu virtute nāe/sz ex electione dei aliqs illud igreditur.Excedit g̃ locus iste artez ⁊ nām.Jtē eiusdem loci tangit scītatez(in scā.)Scm̄ est celeste tabernaculum/vbi nihil imundūz/nihil impium/nullum vitium eē pōt/in quo deus hitat.ps. Tu aūt in sctō hitans laus israel.Et dr̄ scā pliter/ q2 in domo illa mansiones multe sunt:scm̄ est coll'm nonem ordinuz angeloꝝ:scm̄ est coll'm angelorum. Scūs cetus martyruz. Scūs virginum chorus.Sancta confessorum agmina sunt/in hec vero sancta introiuit pontifex noster xp̄s/non vt foris simus/sicut populus quōdaz pontifice introeunte sancta/foris manebat/sed vt cum ipso introeamus/qui ait: vado parare vobis locum/⁊ vbi sum ego/illic ⁊ minister meus erit. Nos itaqꝫ illuc introeuntem: primo sequamur spe/ vt quandoqꝫ etiam ingrediamur re: ingredimur enim illuc etiam habitantes in terra/si spem teneamus.Hebreorum.vj. teneamus spem nobis propositam quā sicut

Nō v̄tute nāe sz electiōe dei celū igredit

anchorā hēmus aie tutā ac firmā & icedētē vsqz ad īteriora velaminis/vbi pcursor p nobis introiuit pōtifex factus in eternū & eiusdē.x. hēmus/inqt fiduciā ī ītroitu scōrū in sanguine xpi q initiauit nob viā nouā & viuētē p velamine.i.carnē suā. ℂ Scdo cū dicit. (Neqz p sanguinē) pōit modū ītroeūdi scā celorū:vbi duo tāgit.pmo .n.excludit modū legalē deficiētē.(Neqz) supple ītroiuit (p sanguinē hircorū/aut vitulorū) quorū sanguis nō hz viz celū apiendi.Scdo adducit modū virtualē & sufficientē. (Sz p ppriū sanguinē).i.p efficatiā pprij sanguinis effusi celi tabernaculū ītroiuit.Sz ītelligēdū/qr vtutē sanguinis xpi figurauit sanguis hircorū/& vitulorū. Dicit.n. q sanguis hirci frāgit adamātē.Sāguis āt vituli apes gnat: portas aūt īferni poete dnt adamātinas:has vo xpi sanguis ↄfregit/ eductis inde electis Zach.ix.tu āt in sanguie testī tui eduxisti vinctos de lacu/vbi ↄfregit potētias/arcuz scutū gladiū/& bellū/ac portas ereas dirupit/& vectes ↄfregit ereos.Celū ēt idē sanguis apuit/vt illuc ītroducant q ab īferis educti sunt. Jō p sāguinē vituli figurat qūo mētes iustorū regnāte qsi apes melle celesti pascunt.ℂ Tertio hui⁹ ītroitus tāgit vnitatē. (Semel) ipe qdē vnus pōtifex semel ītroiuit celi tabernaculū. vñ nūquā exijt:semel ēt moriēs ppriū fudit sanguinē/cui⁹ virtute celi pateret ītroitus/ nec oportuit ampli⁹ illū fundere/ qr illa vna oblatio sanguinis valet in ppetuū.Tres igit sunt h vnitates pma pōtificis: alij qdez plures facti sunt sacerdotes fm legē.Jdcirco q morte phiberent pmanere:h āt eo q maneat in eternū/sempiternū hz sacerdotiū.Vñ saluare in ppetuuz pōt accedēs p semetipz ad deū semper viuens.Scda vnitas est effusi sanguinis:nō.n.opus est sepi⁹ xpm mori p pctis nris.Sz sufficit vnica mors/cui⁹ tāta sufficiētia est/vt vna tātū gutta effusi sanguinis ei⁹ sufficeret ad dletionē oīuz pcōrū Heb. vij.ñ hz quotidie necitatē pōtifex xps offerre p pplo.Hoc.n.fecit semel seipm offerēdo.Qui/qm oblatus añ deū pseuerat in celis:nō est opus .Eādē oblationē repetere.Sz in terris tātū hui⁹ effusi sanguinis sacrm quottidie ab ecclia celebrat. Tertia vnitas est ītroitus celi.Semel.n.illud īgressus est xps pontifex p sanguinē semel oblatū.Heb. ix.Nō sepe offert xps semetipz quēadmodū pōtifex ītrat in scā p singulos ānos in sanguie alieno:alioqn oportebat xpz pati frequēter ab origine mūdi.Nūc aūt semel in cōsumatione sclorū ad destitutionem peti p hostiā suā apuit/ sicut ēt statutū est hoib⁹ semel mori.ℂ Quarto hui⁹ ītroitus ponit vtilitatē (eterna redēptione iuēta).Sāguis agni paschal tpalē adiuenit ab Egypto redēptionē.Exo.xij.Sz celestis agni sanguis īuenit redēptionē eternā/ q est a culpa/& a miseria.Hō qdē a pncipio īcurrit seruitutē/sz pōtifex xps adduxit redemptionē: homo perdidit libertatē/sz xps eam inuenit.homo tpe variebatur/ sz xpus eum fecit eternum:iō dicit q bene situm xpi est redemptio īuenta.Et est eterna redēptio. Et nota qr inuentum dicit qd perditū diligenter querit.vnde ex hoc nō soluz notat redēptionem fuisse perditam / sed etiam diligēter quesitam alto quidem dei ↄsilio/subtili ingenio/miro modo & diligēti studio redemit nos deus

Modus ītroeundi scā celorū ipi⁹ xpi pōtificis nri.

Solus pōtifex noster xps vere ītrauit in scā.

Vtilitas itroitus xpi in scā.

Noīe taber-nacculi pōt itelligi xp̄i caro.

deus p mortez vnigeniti. ¶ Nō q̄z glo. aliā ēt expositōez adducit ī pte ista noīe tabernaculi xp̄i carnē itelligens. Sic enī ait assumpta hūanitas. Ecc̄. xxiiij. q creauit me regenit in tabernaculo meo. De hac vō xp̄i carne sex dicit ap̄ls. p̄° q̄ sit (tabernaculū) diuine hītatiōis/in q̄ p vnionez dei filiꝰ hītauit. ps. hic hītabo qm̄ elegi eaz. Scd̄o dic̄ q̄ sit tabernaculū late cōprehēsiōis. (ampliꝰ) q̄z sua capacitate oēm cōtinet grē plenitudinē/ cui nō est datus sp̄us ad mensurā. vt dī. Joan. j. tertio dicit q̄ sit tabnaculū summe pfectionis (⁊ pfectꝰ). Dis aliꝰ hō dicit ipfectū meū viderūt oculi tui. Sz de xp̄o dī. Ecc̄. 31. q pbatus pfectꝰ inuētꝰ est ⁊ vīr siqd pfectiōis ē i aliq̄ creatura pfectꝰ ē in xp̄o. 4° dic̄ q̄ nō sit tabnaculū hūe ppagatiōis. (Nō manu). i. hūano (scm̄) ope/ q̄z nō humano semīe/ sz mistico spiramine tabernaculū carnis xp̄i cōceptū est. Dañ. ij. lapis abscisus est de mōte sine manibꝰ/⁊ factꝰ est mons magnꝰ/⁊ ipleuit terra. Quinto dic̄

Nota d̄ formatiōe corpis xp̄i.

ꝥ tabernaculū nō eē (huiꝰ creationis) formatio enī corpis xp̄i nō est facta successu tpis/sicut fetꝰ q̄ ꝯcreatur in vtero maternū/ sz totū sil̄ caro formata/aīa creata/⁊ vtriq̄z deitas ꝯiuncta fuit. Gre. xviij. li. mora. Mox verbū in vtero/ mox ītra vterū. verbū caro fcm̄ est. Sexto dicit ꝥ tabernaculū eē pſitatū nā (p) carnis (tabernaculū) pontifex xp̄s est (assistēs) ⁊ resistēs. assistēs quidez p̄ri/quasi sacerdos oblatōe placatiua: resistens aūt diabolo/quasi rex virtute expugnatiua. Nā tabernaculū sue carnis p̄ri obtulit / ⁊ in eo diabolū expugnauit: vt dicit Aug. nihil qndē inuenit in hoībus mūdū qd offerret deo: iō p eis sei psuz obtulit. Ecce mūda ⁊ felix ⁊ fera victima xp̄s q etiā in carnis tabernaculo q̄si castro armatꝰ diabolo restitit/⁊ euz supauit tali armatura. Scd̄m itaq̄z hūc sensuz tria dr̄ de xp̄o pōtifice. Primū q̄ sit dator futuroꝝ bonoꝝ. scd̄o/q̄ sit assistens p ppriā carnē. Tertiū q̄ suo sanguine scā introierit celestia: iō sic ordinanda est lr̄a (xp̄s pontifex) dator. (futuroꝝ bonoꝝ.) q supple ē (assistens) deo patri/ nō per mediatorē aliū/sz (p tabernaculuz) sue carnis qd̄ est. (ampliꝰ ⁊ perfectꝰ non manu factū. i. nō huius creatiōis). Ipsi certe. (Introiuit semel in scā neq̄z per sanguinez hircorum aut vituloꝝ/ sed per propriuz sanguinem etern : redēptione inuenta).

¶ Sermo. 9. dn̄ice passiōis de epistola ⁊ in ordine. 170.

SI enī sanguis hircoꝝ ⁊ vituloꝝ/⁊ cinis vitule aspersus ⁊c̄.) sicut añ dictū sacrifitiū legalis pontifex ad expiationē preteritaꝝ īmolabat culpaꝝ/ita vitulaz ex̄ castra ad futuraꝝ culparū īmolabat remediū/de quo agit̄ in pte ista legit̄ aūt. Nu. xix. q̄ ipsa die propitiationis vitulā ruffaz integre etatis non hn̄tē maculā/⁊ que nunq̄z iugū portauerat de mādato sacerdotis pplus ex̄ castra ducebat qua in conspectu oīuz occisa/ digitū sacerdos eiꝰ sanguine intingēs septies aspgebat v̄sus tabernaculuz testimonij: pellē vō ⁊ carnē/⁊ sanguinē cū fimo cōburebant in flāma combustionis ligno cedri/⁊ hysopo atq̄z coccino missis. Collectiq̄z cineres per hoīez mundū ex̄ castra seruabant in loco mūdo qbus pmiscebat̄ aqua in purificationē eoꝝ qui mortuuz cadauer hoīs tetigissent. Erant enī īmundi septem die-

1 Sacrificium vitule ad expiationem futuraruz culparū.

Nō ritū veteris testī.

bus nec eis licebat vti scis/ nec ad tabernaculũ dñi accedere/ sꝫ die tertio ꝛ septimo tali aq̃ aspersi purificabanť. Mirꝫ aũt valde est ꝙ in eadẽ religione cõtineť: nã ꝛ sacerdos vitulã immolans/ ꝛ q eam comburat / atqꝫ eis q cineres eius in deo mundo colligebant/ ipsa die erant Imundi vsqꝫ ad vesperaꝫ: cũ tñ ad alioꝝ mundicitã obtinendã ritus ille fieret sacrificij: de cineribus huiꝰ vitule loquiť apl's in pñti capꝰ/ sed priusq̃ ipsum exponať / videndum ꝓm glo. huius sacrificij misterium.

Xp̃s vitulã sacrificauit q̃ nil aliud ẽ q̃ ppria eiꝰ caro

¶ Prio g̃ nõndũ ꝙ sicut p masculũ fortitudo/ ita p feminã ĩfirmitas designať. Et qꝛ vt dꝛ. ij. Cori. vlti. ex infirmitate mortuꝰ est xp̃s: iõ p vitulã caro eiꝰ mortalis ꝛ ĩfirma ĩtelligiť. Jtẽ rufa fuit eius caro/ qꝛ sanguine passionis tincta. Esa. lxiij. q̃re rubrũ est indumentũ tuũ. Jteꝫ fuit etatis integre. qꝛ. xxxiij. anno a sua incarnatione passus est. ꝛ tp̃s illud etatis virile est/ ꝛ integrũ. Jtẽ nulla fuit in eo macula/ qꝛ pc̃m nõ fec. Vñ ait pilatꝰ. Ego nullã cãm in eo inuenio. Jtẽ iugum nõ portauit/ qꝛ legẽ nõ debitor legꝭ ſuauit/ vł necitatẽ nõ hũit moriendi. Jo. x. ptãteꝫ hẽo ponẽdi aĩaꝫ meã/ ꝛ iteꝝ sumendi eã. Jtẽ ꝓm legẽ ĩmolata est vitula/ qꝛ visi sunt sibi legẽ ſuare q occiderũt xp̃m. Jo. xix. Nos hẽmꝰ legẽ/ ꝛ ꝓm legẽ dꝫ mori. Jtẽ ex ꝯsilio sacdotũ xp̃s dãnatꝰ morti ex̃ ciuitatẽ eductꝰ fuit crucifigendus/ ꝛ in conspectu oĩum leuatꝰ in cruce. Jtẽ testimonij tabernaclĩ est vetꝰ scriptura/ ꝯ cuiꝰ faciẽ sacdos aspsit xp̃i sãguinẽ/ qꝛ nõ aĺr xp̃i passio declarata est q̃ fuerat scripture testimõio ꝓnũtiatũ. Et septies fcã est aspsio/ qꝛ in remissionẽ pcõꝝ oĩuꝫ/ q̃ septenario nũero ꝯprehẽdũť. Jtẽ flãma ignis q̃ sursũ ferť ꝛ in quã ꝯuertiť qḋ in eã mittiť/ gl'iaꝫ resurrectiõis desigt. Caro g̃ ꝛ pelĺ atqꝫ sanguꝭ xp̃i in flãma missa sbaꝫ hũanitatꝭ eiꝰ ad gl'iaꝫ resurrectiõis ꝑueĩsse designãt. Fimꝰ võ ꝛ stercora ĩpropia ꝛ ꝯtũeliẽ sť/ q̃ ppl's intulit/ ꝛ nõ solũ mortaĺ sba xp̃i/ sꝫ ẽt passiõis ĩgminia in gl'iaꝫ resurrectiõis ꝯuersa est. Jteꝫ hysopꝰ hũilis herba est petre radicibꝰ herẽs/ p quã fideꝫ hũilis petre xp̃o herẽti significať. Cedrꝰ aũt q̃ ĩ altũ tẽdit ꝛ ĩputribilis ẽ speꝫ desigt in supnis hĩtatẽ. Coccꝰ võ cuiꝰ color igneꝰ est charitatꝭ feruorẽ dmõstrat: h̃ aũt tria ponunť in meꝰ cõbusti oĩs/ cũ sic credimꝰ. spamus/ ꝛ amamꝰ xp̃i resurrectionẽ: ꝛ cũ illo vita nr̃a abscõdita sit: vt dꝛ. Coĺ. ij. Jtẽ cinis ex morte ꝛ ꝯbustiõe vitule relictꝰ/ desigt famã ꝛ memoriaꝫ q̃ successerũt passiõi ꝛ resurrectioni xp̃i. Jtẽ hõ mũdus fuit gẽtiũ ppl's/ q morti xp̃i nõ ꝯsensit h̃ collegit. i. reuereť tractauit famã ꝛ ꝑdicationẽ/ q̃ xp̃i passionẽ ꝛ resurrectioneꝫ significãt: ꝛ ex̃ castra. i. ex̃ celebrationẽ iudaice ꝯsuetudĩs ĩ loco mũdo q ẽ eccl'ia collecta reuerẽter expõit. Jtẽ aq̃ asp̃siõis baptismꝰ est q̃ fit in meõriã passiõis ꝛ resurrectõis xp̃i. Ro. vj. q̃cũqꝫ baptizati estis/ in morte xp̃i baptizati estꝭ: tactꝰ võ mortui significat sensum culpe mortalis/ q̃ emundat asp̃sione baptismi: vel eadẽ aq̃ dsignat pñie lauacrũ/ q̃ emũdanť opa nr̃a mortalia. Jteꝫ sacerdos in mũdus est q mundã hostiã immolauit: qꝛ eo ipso legalis sacerdos fuit maculatus/ qꝛ xp̃ꝫ sine culpa morti adiudicauit. Vñ mors q̃ alios mundauit credentes/ contaminauit ipsiꝰ mortis auctores. Jtẽ qui cõburrit iuuencã ꝛ cineres cõbustiõis in mũduꝭ est: quia hi qui

in fide xp̄iana sibi mūdi videntur agnoscūt q̄ oēs peccauerūt ꝛ egēt glia dei iustificati grat̄ p sanguinē xp̄i. Neq̄ ēt oīno mūdi sī tales vsq̄ ad vesperā/q̄ post plenissimā remissionē pcōꝝ/ dū i hac vita pmanēt aliqd ꝯbūt vñ sint imūdi. Job. 25. nemo mūdus a sorde: neq̄ īfās cuiꝰ est vniꝰ diei vita sup terrā. Et Prouer. 20. qs pōt dicē mūdū est cor meū inocēs sum a pctō. ℂHis pmissis ꝯsiderādū. q̄ apl's in eo q̄ dic. (Si. n. sanguis ꝛc̄). ponit scdm effcū passionis xp̄i emūdatōē/ vꝫ/ īterne iniqtatis quā pfigurauit cinis vitule asp̄sus/ s̄ xp̄i sanguis ef fecit. arguit aūt apl's in pte ista vel p locū a minori dupl'r. pᵒ sic: si sanguis aīaliū ꝛ cinis vitule aspersus mūdat a ꝯtactu mortui m̄lto magis sanguis xp̄i q est efficatior/ emūdabit ꝯsciā nr̄ā. vel sic arguit. pp qd vnūqdq̄ illd magis/ s̄ sanguis aīaliū ꝛ cinis vitule/ q̄ figurauerūt passiōē xp̄i emūdabāt carnal'r g̃ sanguis xp̄i ampliꝰ efficit/ q̄. s. emūdat spūal'r. Tria g̃ facit apl's. pᵒ. n. ponit argumētatōis antecedēs. 2ᵒ īfert ꝯseq̄ns (q̄nto magis). 3ᵒ pbat ꝯñtiā (q p spm̄). Dic̄ g̃. (Si. n. sāguis hircoꝝ ꝛ tauroꝝ ꝛ cinis vitule asp̄sus) cū aq̄ (scīficat) .i. purificat ꝛ lauat (īqnatos) ex tactu mortui scīficat dico si īteriꝰ. (Sꝫ ad emūdationē carnis) .i. vt s̄ carnē mūdi sint/ q̄ a pena legis liberabāt̄. sic purificati qd si nō fecissent irregulares ꝛ ex̄ cōīonē legis erāt. Et attende q̄ sanguis hircoꝝ ꝛ vituloꝝ expiabat a pteritis culpis: cinis aūt vitule parabat̄ in remediū futuraꝝ: ꝛ iō forte eadē die fiebat vtrūq̄ sacrificiū: imo qbusdā placet/ vt vnū ꝛ si duo fuerint illud qd pus/ ꝛ qd nūc dictū est. ℂScdo apl's adducit duplex ꝯseq̄ns pmum q̄ si illud potuerunt sanguis ꝛ cinis (quāto magis sanguis xp̄i) cuius virtute illa mundabāt (emundabit) nō carnē tm̄/ sed ēt īteriorē (ꝯsciētiam nr̄am ab opibus mortuis) .i. a pctis/ que qui tāgit ꝯsentiēdo iquinat̄. alterū ꝯseq̄ns ex isto est (ad seruiēdū) nō necessitate/ s̄ liberalitate: nō timore/ s̄ amore (deo viuēti) cui seruire viuere ꝛ regnare est. ℂTertio apl's pbat ꝯseq̄ntiā/ q̄re/ vꝫ h̄ ampliꝰ pōt xp̄i sanguis cuꝰ minꝰ potuit aīaliū sanguis ꝛ cinis: rō ꝯseq̄ntie ista ē: h̄. n. sanguis ideo est tanti valoris/ q̄ est xp̄i (qui per spūm sanctum ꝛc̄). Cuius sanguinis efficatiā septē ꝯditiones pbāt. pma ꝯditio ptinet ad sanguis dignitatē ē. n. sanguis xp̄i q̄ nihil pciosius: xp̄s. n. est vnctus ꝛ ꝯsecratus in regē ꝛ pōtificē: deus verus ex deo patre ꝛ virgine mr̄e. scda ꝯditio pertinet ad personalitatem. Tertia ad libertatē. quarta ad liberalitatem / quas tangit dicens (qui obtulit semetip̄m) (qui) .i. p̄sonal'r/ nō aliū posuit pro se vicariū (obtulit) sponte ꝛ voluntarie. (semetip̄m) nō aliū: in quo eius pꝫ liberalitas g̃ iste sanguis est pontificis offerētis immediate/ est ipsiusmet oblati real'r. Et est vtrūq̄ voluntariū/ quod significat verbū obtulit. Quinta ꝯditio sanguinis ptinet ad scītatē: est. n. sanguis illius qui semetipsum obtulit (per spūm scūm) qcūq̄ offert spū motus offert. Sed spū scō dicāte ꝛ monēte/ xp̄s ppiū sanguinē obtulit qd figuratū est Leui. iiij. vbi dictum est/ q̄ pōtifex tingebat digitum in sanguine aīalis oblati. Dicit̄ āt de spū scō/ q̄ sit digitus dextre dei: xp̄s g̃ pontifex in sanguine ppie aīalitatis oblate tinxit digitū/ q̄ dictan-

[Left margin: Nō modū ꝛ formā arguendi ipiꝰ apli pauli in hac epistola.]

[Right margin: Nota septē ꝯditiones efficatie magne sanguinis dn̄i nr̄i iesu xp̄i.]

[Right margin: Oblatio sanguinis xp̄i figurat̄ le. 4]

te spū scō ip̄z sanguinē fudit. Sexta cōditio ptinet ad sanguinis puritatē: obtulit.n.se (imaculatū) non eni xp̄i sanguis hūit maculā culpe/ quē sine libidie sūpsit ex virgine/ spū scō ip̄z sanguinē purificāte. vñ obtulit se xp̄s imaculatū. Jmmaculatū certe p spm̄ scm̄. septia ɔditio ptinet ad diuinitatē/ qr obtulit se metip̄z (deo) .i.ad ei⁹ laudē ⁊ honorē. Leui.j. imolabit vitulū corā dño ⁊ offeret sanguinē ei⁹. ¶ Nō gñalr qr xp̄i sanguis duo efficit: emūdat eniz a pctō/ ⁊ restituta libertate facit seruire deo. p⁰ pp mūditiā/ alterū pp libertatē efficit offerētis. Jpse.n. lauit nos a pctis nr̄is in sanguine suo: ⁊ vt dicit Jo.8. Si filius vos liberauerit vē liberi eritis. nemo aūt pt deo seruire/ nisi liber sit a pcō. Sed spālr in ipsis v̄bis sanguinis xp̄i q̄ttuor v̄tutes apl's ponit. p⁰.n. h̄z virtutem emūdādi. vñ (emūdabit) Heb.9. oīa pene mundanf in sanguie ⁊ sine sanguis effusiōe nō fit remissio. 2⁰ h̄z v̄tutē penetrādi/ qr si exteri⁹ lauat/ s̄z ptigit. ad itimū ɔsciē: iō ait (ɔsciaz nr̄az.) opa exteriora scā: sed ɔscia scm̄ scōrū esse d̄z in qua solus deus h̄itat/ ad quā purificādā puenit xp̄i sanguis. Tertio ipse sanguis h̄z v̄tutē viuificādi: expellit.n. mortua opa: iō ait (emūdabit ab opibus mortuis.) viuus est iste sanguis. Leui.17. aīa oīs viuētis in sanguine est: qr vita aīe ē in sanguine xp̄i/ cuius ēt sanguinis emūdat nr̄m sanguinē quo vel isecta origo nr̄a/ vel culpa intellr: s̄m illud libera me de sanguinib⁹. Quarto ipse xp̄i sanguis h̄z virtutē seruiēdi: fac.n. seruos dignis eē nō psit q ad libertatē iustitie nō pueniūt. iō ait (ad seruiēdū) .i. emūdabit nos vt seruiam⁹ in libertate gr̄e. (deo) cui seruire regnare est (viuēti.) q dat vitā sibi seruiētib⁹ cui nullus seruire pōt mortuus in pcō/ nisi reuiuiscat in gr̄a.

¶ Sermo decimus dñice passiōis de epistola ⁊ in ordine. 171.

Et ideo noui testi mediator est/ vt morte itercedēte.) Nūc ponit apl's tertiū effcm̄ passionis xp̄i/ qui est adeptio pmisse/ vel eterne h̄rditatis. Cuius rei figura ponit. Nume.35. Ubi dr̄ q siqs nolens occidisset hoiem fugiebat ad aliquē ciuitatē refugij/ ⁊ in ea manebat exul donec sūmus pōtifex moreref/ in cuius morte ad h̄rditatem ⁊ domū suā reuertebaf/ q nolens occiderat hoiem/ sed volūtarie homicida/ aut occidebaf/ aut ppetuo exulabat. Ubi aduertendū/ q diabolus ab initio fuit homicida: vt dr̄ Jo.8. nā mortez carnis/ ⁊ mortē mētis hūano gñi itulit: hoc aūt volēs ⁊ a pposito diabolus fecit: tñ pficere nō poterat/ nisi hō ei dē in ppria morte ɔsensisset. S̄z nō volēs ɔsensit hō/ imo vitā voluit ⁊ eē: sicut ds vez qr male volnit/ iō sibi euenit quod nō voluit. s. mori: hoīs ḡ ⁊ diabolus/ ⁊ hō ipse homicida fuit. Sed diabolus homicida volēs/ hō aūt nō volēs: iō voluntarie homicide diabolo nullū remediū fuit salutis: neqz.n. hūit refugij ciuitatē/ neqz pōtificis xp̄i morte ab exilio dānatōis reuocatus ē. Hō aūt qr nō volēs occidit seip̄m a padiso expulsus dū carne vixit in hac valle misie exulauit: mortuus vero s̄m aiam ad iferna descēdit/ quousqz sūmus pōtifex in cruce mortuus ad antiquā h̄rditatē celestis patrie reduxit eiectos. Sed aduertenduz q ipsa h̄rditas iure testamēti nobis debef. Est autē te-

I Tertius affectus passiōis christi. Nota figuraz.

stamētū scriptura ꝺ ꝯfida hereditate vltimā volūtatē testatoris ꝯtinēs: iō nō est testm̄ vbi nō assignant̄ here des. Ipsiꝫ aūt ius hereditatis. i. ade ptionē eius nō adipiscit̄ hr̄s / nisi mors testatoris iterueniat / ꝛ sꝫ hāc in rebus hūanis ꝯsuetudinē deus egit nobiscū i hereditate sua: scriptu raꝫ. n. sacrā quasi testm̄ ipse edidit. Bar. 4. Hec oia liber vite ꝛ testm̄ altissimi: hic notas fecit deus vias suas Moysi filijs israel volūtates
2 suas. Duo aūt testā deus fecit: vnū vetus / alteꝝ nouū. in p° terrena ꝛ tpalia. in 2° celestia ꝛ eterna tribu it heredib⁹: ꝛ vtrūq̧ testm̄ morte cō firmatuꝫ est / ꝛ aspsione sanguinis xp̄i: sed pm̄ būit mortē ꝛ sanguinē ei⁹ figuralr̄ tm̄. Exo. 24. Sanguine eni vituli imolati quo xp̄s pfigu rabat̄ Moyses aspsit volumē testi / ꝛ oēm ppl̄m dicēs. hic ē sanguis fe deris qꝺ pepegit nobiscū ꝺs. No uū aūt testm̄ vā xp̄i morte ꝛ ei⁹ san guinis aspsiōe ꝯfirmatū ē: sic ipse ait Mat. 26. Hic ē sanguis me⁹ no ui testi / q p multꝭ effundet̄ / i remis sionē pcōꝝ. Et aduertēdū ꝙ sic his q̄ꝗ testm̄ sit ꝯditum / nō tn̄ accipit hereditatē / nisi moriat̄ testator: ita ni si mors xp̄i iteruenisset / hereditatem celi / lꝫ testō sibi pmissaꝫ / nō accepis set hō. Itaq̧ necessariū fuit nobis vt moreret̄ pōtifex sūm⁹: necnō et vt moreret̄ celestis testat̄ / vt p mor tē pōtificis solueret̄ exiliū / ꝛ p mor tē eiusdē testatoris pateret celū. De qb⁹ agit apl̄s in pn̄ti pte / q̄ in tria diuidit̄. p°. n. pōit noui testi aucto ritatē. Scđo ipsius testi ponit fru ctū ꝛ felicitatē (repromissionē acci piāt.) Tertio iter: h̄ duo iterponit adipiscēde hereditatis modū ꝛ ꝯgrui atē. (vt morte itercedente.) dicit g̃ p° (Et iō) q̄ semetipsum obtulit / ꝛ

Duo testamenta dei glosi.

suo sanguine nos mūdauit / atq̧ iu stitie seruos effecit. (noui testi me diator est) vbi duo notāda sūt. pm̄ q̄ testm̄ iō nouū dr̄ / q̄ hoiem ino uat tripl'r. s. veris sacris / iustis pce ptis / ꝛ eternis pmissis. Sacra qui dē eius vera sūt / q̄ causant grām quā figurant / qꝺ vtiq̧ p xp̄m hn̄t. Ioā. j. Grā ꝛ veritas p iesum xp̄m facta sūt. Iusta sūt et huius testi p cepta / q̄ nihil iustius q̄ deū ex to to corde ꝛ pximū sicut seipm̄ dilige re. Jo. 13. mādatū nouū do vobis / vt diligatis iuicē sicut dilexi vos. Rursus eiusdē testi pmissa eterna sunt. Matth. 16. vos q secuti estis me cētuplū accipietis ꝛ vitā eter nā possidebitis. Itē notādū / q̄ hu ius noui testi xp̄s fm̄ ꝙ deus est testator ꝛ auctor / sꝫ inq̄tū hō / ipsi us est mediator / sed / q̄ h̄ quadrupli citer. p° q̄dē mediator est pmulga tiōis: nā ꝙ deus iure testi dispo suit electis distribuere xp̄s mani festauit mūdo. Heb. j. Locutus est nobis i filio quē ꝯstituit hr̄dē vni uersoꝝ. Scđo mediator ē institōnis: hr̄des eni ipse facit eos qbus pmit tit̄ celestis hereditas: filijs nāq̧ ex testō isto dat̄ hr̄ditas / nō aūt filijs nālibus / sed adoptiuis / in quā ad optionē p nālem ꝛ vnigenitū filiuꝫ trāsimus: vt dicit Origenes. Ter tio mediator est huius testi p mo dū ꝯfirmatōis: nā sua morte ipm̄ ꝯfirmauit. Heb. 9. Ubi. n. est testm̄ mors necesse est vt itercedat testa toris: testm̄ eniꝫ in mortuis confir matū est. vbi glo. xp̄s in assertione eoꝝ q̄ testabat̄ se daturū voluit mo ri / ne qs de eis dubitaret. Quarto mediator est testate rei adeptiōis: per eum nāq̧ nobis puenit here ditas celi / ꝛ ipse ponit nos in pos sessioneꝫ eius. ps. Tu es qui resti

Testm̄ nouum hoieꝫ inouat. 3

Testamenti noui effectus. tunc hr̄ditatem meā mihi. ¶ Scḋo huius testi ponit apl's effectū/ꝛ felicitatē dicēs .ꝛ iō ē mediator noui testi: ad hūc/videlʒ/finē (vt q vocati sūt) .i. ab eterno electi ꝛ p̄destinati a deo (accipiāt.) in tpe (repromissionē eterne hr̄ditatis) .i. eternam hr̄ditatē sepius pmissam/q̄ hr̄ditas ē visio ꝛ fruitio dei. ps. dñs ps hr̄ditatis mee. Hāc vō pmisit deus sub vocabulis t're lacte ꝛ melle manantis. Exo. 4. Introducā eos ī terrā lacte ꝛ melle manantē: terra ista ē celū viuētiū/vbi manat lac visionis/ꝛ mel fruitionis. ¶ Tertio cū

Nota q̄uo xs fuit mediator. dicit (morte ītercedēte) ponit quo mō xp̄s fuerit mediator īter eternā p̄destinationē vocatoꝝ/ ꝛ tpalē ꝯsecutionē eternoꝝ. Et dic̄ q̄ īterueniente ipsius morte illud qḋ ab eterno ds disposuerat dedit electis in tpe .s. hr̄ditatē eternā. tria vō dicit apl's. pm q̄ xp̄s sua morte interuenit. (morte ītercedente.) ipso .s. xp̄o (ītercedēte morte) .i. p mortē: p̄terijt. n. mortis eius suppliciū/sʒ ma-

4 net ī ꝯspectu dei mortis meritū: p istā deniq̄ȝ mortē ītercedit xp̄s p̄ri/ vt hr̄ditas eterna def electis: sic̄ dicit Greg. p° mora. qua ītercessione nll'm sacrificiū d̄uoti⁹/nll'm viuere efficati⁹/nll'm orare grati⁹ est / vel pōt sic ītelli (morte ītercedente) .i. īteruenīēte īter eternā dispōnez/et

Mors xp̄i copulauit eternū ꝛ tpale in vnū. tpalē ꝯpletōez data ē hr̄ditas electis: ipa. n. mors xp̄i copulauit eternū ꝛ tpale in vnū. Qḋ āt mors xp̄i istḋ facē potuerit. 2° pbat apl's q̄ fuit (in redēptōez p̄uaricationū.) qb⁹ īpediebaf hō ne pmissaʒ hr̄ditatē ꝯseqref. Ā si xp̄i mors impedimētū abstulit/ꝯsis ē vt hr̄ditatē largiaf: sʒ ne putaret aliq̄s supflua fuisse mortē xp̄i/q̄si al'r posset iustificat⁹ hō a pctis ꝯseq hr̄ditatē pmissaʒ: iō tertio addit apl's (eaꝝ) dico p̄uaricationū (q̄ erāt) .i. manebāt/augebāf/ꝛ iducebanf. (sub priori) .i. veteri (testō.) illḋ. n. testm̄ si vacauit a culpa. vt dic̄ apl's. Heb. 8. Et h̄ tripl'r: nā sb eo māsit trāsgressio p⁹ hoīs quā lex delere nō potuit: eadē ē lex auxit ꝯcupiaʒ: vt dic̄ apl's. Ro. 7. ē t rursus lex fuit occasio inobediētie. p̄cepit. n. grāʒ vō nō attulit p̄ficiēdi p̄ceptū: iō nouā preuaricatōez adduxit: ꝛ q̄ lex si erat sufficiēs p̄uaricatōes tollere vt iustificat⁹ hō ꝯseq̄ref hr̄ditatē / ideo mors xp̄i īteruenit q̄si mediatrix. Unde circa modū ꝯsequēde hr̄ditatis tria ponit apl's. p° .s. modi cōgruitatē/q̄ (morte ītercedēte.) 2° ponit modi v̄tutē/q̄ mors ipsa redemit p̄uaricatores. Tertio ponit eiusdē modi nec̄itatem/q̄ sine ipsa morte nll'm erat remediū/nisi prioris forte testi/ qḋ tm̄ nō potuit p̄uaricatōes tollere. Sʒ aduertendū q̄ lʒ mors xp̄i fuerit nobis necessaria respectu legis nō potentis iustificare: respectu tm̄ dei nō fuit nec̄ia/ q̄ alio mō tollere potuit p̄uaricationes īpediētes hr̄ditatis celi igressum: nll's tm̄ modus fuit nr̄e saluti/ꝛ sanāde miserie ꝯgruentior. vt dicit Aug. Ergo mors xp̄i fuit noui testamenti mediatiua: fuit preuaricationis redemptiua: fuit testamēti prioris suppletiua: fuit pmissionis eterne collatiua: ꝛ est iugis intercessionis presentatiua.

¶ Dominica de passione. Scḋm Joānē. Cap. 8.

In illo tempore. Dicebat iesus turbis iudeorū ꝛ p̄ncipibus sacerdotuʒ. Quis ex vobis arguet me

de peccato? Si veritatē dico vobis: quare nō creditis mihi? Qui ex deo est: verba dei audit. Propterea vos non auditis: q꞉ ex deo non estis. Respōderūt igit̄ iudei, ꝛ dixerūt ei. Nōne bene dicimus nos, q꞉ samaritanus es tu, ꝛ demoniū habes? Respōdit iesus. Ego demoniū nō habeo, sed honoꝛifico patrē meū: ꝛ vos inhonoꝛastis me. Ego autē nō quero gloriam meā: est qui querat et iudicet. Amē amen dico vobis: si quis sermonē meū seruauerit: moꝛtē non videbit in eternū. Dixerunt ergo iudei. Nūc cognouimus quia demoniū habes. Habraaȝ moꝛtuus est, ꝛ pphete: et tu dicis: si quis sermonē meuȝ seruauerit: moꝛtē non gustabit in eternū. Nunqd tu maioꝛ es patre nostro Habraā, qui moꝛtuus est? Et pphete moꝛtui sunt. Quē teipsum facis? Respōdit iesus. Si ego glīfico meipsuȝ: glīa mea nihil est. Est pr̄ meus, q glorificat me, queȝ vos dicitis, q꞉ deus vester est: ꝛ nō cognouistis eū. Ego autē noui eū. Et si dixero, q꞉ nō scio eum, ero similis vobis, mēdax. Sed scio eū: ꝛ sermonē eius seruo. Habraā pr̄ vester exultauit, vt videret diē meuȝ: vidit, et gauisus est. Dixerūt ergo iudei ad eū. Quinquaginta annos nōduȝ habes: ꝛ habraā vidisti? Dixit eis iesus. Amē amē dico vobis: anteq̄ȝ habraā fieret, ego sum. Tulerūt ergo lapides iudei, vt iacerēt in eū. Jesus aūt abscōdit se: ꝛ exiuit de templo.

¶ Sermo p̄mus dn̄ice passiōis de euangelio ꝛ in oꝛdine. 172.

Quis ex vobis arguet me de pcō?
Si veritatē dico 1
vobis q̄re nō cre
ditis mihi.) Joā.
8. īter multa bn̄
ficia dei q̄ hoībꝰ
ꝯtulit/ h̄ ēt enu-
meraf: q꞉ īgratos ꝛ p acceptis bo-
nis mala retribuētes diu tolerat
ꝛ equanimiter patif. Sic iudeoꝝ
pplm̄ in deserto murmurātē qua-
draginta annis offensus ipse susti
nuit. Et īcarnatꝰ dn̄s/ qḋ vtiq̄ȝ fuit
ḡtissimuȝ bn̄ficiū/ īpꝛoperia ꝛ moꝛ-
tē patiēter tulit ab eis p qbus sal
uādis hō factus est. Huius v̇o dei
patiē agit memoꝛiā ista gnta dn̄ica
q̄ passiōis dī. Cuius euā geliū/ ꝛ iu
deoꝝ ꝯtēptōēȝ ꝛ saluatoꝛis nr̄i eru
ditionē humilē/ māifestat: qḋ ī tres
ptes p̄n[116] diuidif. Et p̄° qdeȝ xp̄o
rep̄hēdēti iudeoꝝ īcredulitatē ipsi
obijciūt īpꝛoperia. Scd̄o pponēti

sui sermonis vtilitatē respōdēt de-
risoria. (Amen amē dico vobis/ si
quis sermonē meū.) Tertio predi-
cāti diuinitatis eternitatez intētāt
crudelia. (Dixerūt ḡ iudei ad eum.
Quinquaginta annos) Prima ve
ro pars euāgelij tria ꝯtinet. primo
reprehēsionē xp̄i correctiuā. Secū
do ꝯtētionē iudeorū exprobatiuaz
(Respōderūt ergo iudei ꝛ dixerūt.
Nonne bene dicimus nos.) Tertio
rñsionē xp̄i purgatiuā. (Respōdit
iesus ꝛ dixit. Ego demoniū nō ha-
beo.) In p̄ma parte xp̄s reprehen
dit iudeoꝝ incredulitatē vt corrigā
tur: q̄rit enim q̄ causa sit q̄ ei non
credūt/ꝛ oñdit q̄ nō sit ex defectu
sui/sed poti⁹ ex eoꝝ malitia. iō tria
facit. p̄mo enim oñdit ex parte sui
nō esse causaz incredulitatis eorū.
Scd̄o causaz q̄rit. ꝛ tertio causam
adducit. p̄mo igit̄ excludit a se īsuf
ficiētiā. Secūdo q̄rit icredulitatis
cāz. (quare nō creditis mihi.) Ter
tio p̄bat cām huius eē iudeoꝝ ma
litiā. (Qui est ex deo.) ꝓpter p̄mū
sciēdum q̄ alicui nō est credēdum/
aut ꝓpter defectū vite / aut ꝓpter
defectū doctrine ei⁹: pp defectū q̄-
dem vite/si peccōr ē. Prouer. 26. Nō
credas ei qm̄ septē neqtie in corde
eius sunt: ꝓpter defectū aūt doctri
ne/si falsa docet. Eccle. 13. Non cre-
das multis verbis ei⁹: vtrūq̄z autē
istoꝝ xp̄s a se remouet. p̄mo oñdēs
se nō esse peccōrē. scd̄o īducēs se verū
esse doctorez: ꝓpter p̄mū ait (quis
ex vobis) petōrib⁹ ꝛ inīqs (arguet
me.) q̄ tollo mūdi peccā (d̄ peccato.)
Job. 6. Quare detraxistis sermoni
bus veritatis cū ex vobis nullꝰ sit
q̄ possit arguē me. ¶ Et notādū vt
dicit Origenes q̄ h̄ v̄bū xp̄i magis
h̄z fiduciā/q̄ nullus hoīuz fiducia
liter h̄ dicē potuit nisi solus dñs de

Propt̄ defectū vite ꝛ doctrie nō ē ali cui cre-dendū.

us nr̄/q̄ peccm̄ nō fecit. ſm vtrāq̄z n.
xp̄i nām nemo euz pōt arguere de
peccō: nā eius diuinitas est ipeccabi
lis p nāz. Ei⁹ v̄o hūanitas peccare
nō potuit ꝓpter visiōis grāz. Sed
aduertēdū q̄ aliō est simpl'r petūz
spōnē/ꝛ aliō est peccm̄ arguē. p̄mum
est ex calūnia/alteꝝ est ex rōne. Et q̄
dem iudei xp̄z pluries dixerūt/sed
absq̄z rōne peccōrē. Jo. 9. Nos scim⁹
q̄ h̄ hō peccōr est. ꝛ Jo. 18. Si nō eēt
hic malefactor nō tibi tradidissem⁹
eū. Sz tñ nō potuerūt de peccō ar-
guere. i. rōnabil'r ꝯuincē eū. Mat.
14. Multi falsum testimoniū dice-
bant aduersus iesum/ꝛ conuenien
tia testimonia non erant. ¶ Item
notādūz q̄ peccm̄ est defect⁹ actiōis.
Et q̄ triplex est actio. s. nāe artis/ꝛ
moris: iō ꝯuenit petm̄ p̄mo q̄dē in
nā/sicut pz in mōstris. Scd̄o ꝯtigit
peccm̄ in arte/siue sit ars rōcinatiua/
q̄ si recte silogizat dialetic⁹/ siue sit
ars ſmociatiua/q̄ nō recte scripsit/
ꝛ incōgrue locut⁹ ē grāmatic⁹/ siue
ēt sit ars opatiua/q̄ potauit medi
cus potatiōe si recte. 3ª ꝯuēit peccm̄
ī more. nā incōtinēs p̄ter electionē
opat̄ ex passiōe. Nllo āt istoꝝ mōꝝ
p̄t eē defect⁹ i opatiōe dī. Deut. 32.
Dei pfecta sunt opa: ꝛ iō si p̄t q̄sq̄
eū arguē d̄ peccō. Sz tñ q̄ v̄e nō pos
sūt/p̄sumptuose conāt̄ q̄daz arguē
ponētes i celū os suū. Et po q̄dē ar
guūt op⁹ creatiōis: q̄re/vz/de⁹ ange
lū ꝛ hoīez creauerit quos nouerat
peccōres futuros. Itē arguūt op⁹ gu
bernatiōis cur bonus de⁹ mala tot
mūdi pmittat. Itē arguūt op⁹ distri
butiōis/q̄re de⁹ mal' p̄spa bōis ad-
uersa distribuat. Itē arguūt opus
p̄destinatiōis q̄re hūc ꝛ nō illū vo-
cat ad grām. Itē arguūt opus nr̄e
redēptionis/q̄re voluerit mori de⁹
vt nos saluaret. Itē arguūt op⁹ iust

Presū-ptuosi arguūt opera dei.

sionis q̄ gratia ꝛ difficilia sint ei⁹ p̄cepta: q̄ oia argumēta blasphemie sunt: opa.n.dei n̄ arguēda/ s3 admirtēda: nō discutiēda/ s3 venerāda: nō iudicāda/ s3 metuēda sūt. De talib⁹ .n.rep̄hēsorib⁹ v̄bo tātū ꝛ n̄ rōne dr̄ Job.xv. arguis eū q nō est eq̄lis tibi: ꝛ loq̄ris qd̄ tibi nō expedit: qm̄ tū in te ē euacuati timorē ꝛ imitaris linguas blasphemātū. ¶ Fert q̄ cuidā heremite indīta opeꝝ dei admirāti apparuit angelus dicēs. veni seq̄re me/ ꝛ ondā tibi eoꝝ q̄ miraris rōnē venerūt ḡ ad hospitiū cuiusdā nobilis/ q eos honorifice pcurauit. Jnde v̄o cū recederēt cyphū argēteū hospitis angelus abstulit/ heremita istāter p̄hibēte/ ne hospitalitatꝫ talē mercedē retribuēt. S3 dn̄s aduertēs q̄ fcm̄ erat/ famulū3 post eos misit q eos in trāsitu cuiusdā pōtis inuenit. Et dū cyphū requireret furtiꝫ sublatū/ apprehēdēs eū āgelus p̄cipitauit de pōte/ ꝛ timuit valde heremita: post h̄ igressi sunt domū cuiusdā diuitꝫ q eis nihil humanitatis exhibuit. s3 angelus pro mercede hospitalitatis cyphū3 ei tradidit quē p̄ori abstulerat/ quam rē admiratus ē heremita. Ulterius aūt p̄cedētes venerūt ad nobilem quēdā q letissime eos recepit/ s3 cū in nocte sopori se dedissent/ puulus ꝛ vnicus fili⁹ huiōi nobilis vagiēs nō p̄mittebat eos dormire. Surgēs itaqꝫ angelus necauit puulū/ q̄ factū vehemēter exhorruit heremita/ ꝛ disposuit ꝯsortiū tale relinquere/ demoniū putās. Mane aūt scō p̄uenit angelus heremitā. Quid tibi/ inq̄t/ videt? ꝯsiderasti oia q̄ feci? Et ip̄e r̄ndit. vidi oia ꝛ ꝯsideraui/ q̄ nō angeli/ s3 diaboli opa sunt. Et dixit angelus/ falleris/ s3 h̄ sunt diuinoꝝ opeꝝ iudicia q̄ miraris nesciēs rōnē. Nā p̄º hospiti ideo abstuli cyphū vt ipsius exerceret patiā: puerū3 p̄cipitaui de ponte/ vt ei⁹ aīa saluaret. Erat eni tūc vere cōtritus ꝛ si vlterius vixisset multiplicatis pctīs pijsset. Malo hospiti tradidi cyphū/ vt eo munere ad hospitalitatē p̄uocaret: puulū aūt id̄ vigilaui/ q̄ pentib⁹ erat occasio cupiditatis cū p̄ri⁹ eēnt liberales. Et sic p me ista fcā sūt/ ita p hoīes ꝛ vniuersas creaturas iopinatꝫ modis agit de⁹ in hoībus vt īpleat dispōnē sui cōsilij. Job.v. nihil in terra sine cā fit. Si q̄s ḡ ꝯsiderat diuā sapiam ꝛ bonitatē oia regētē/ intelliget v̄m esse q̄ ait dei fili⁹. (Quis ex vob̄ arguet me de pcō) q̄si dicat nullus: q̄ etiā vbi pctm̄ apparet/ plena iustitia ē. Sap.xij. Quis.n. dicet tibi dn̄e/ q̄ h̄ fecisti? aut q̄s stabit ꝯ iudiciū tuū? aut q̄s iputabit tibi: ēt si pierit oēs natiōes q̄s tu fecisti/ q̄ cū sis iust⁹ iuste disponis oia: ēt cū ip̄3 q puniri nō d3 cōdēnas: v̄tus.n. tua iusticie initiū est. ¶ Scdo cū dic. (Si v̄itatē dico) ondit sufficiētia doctrine xp̄i ex pte scitatis idez ondit ex pte v̄tutis dicēs. (Si v̄itatē) oēm saluti expediētē. Ego q veritas su3. (dico). i. apte p̄dico q̄ verbū dei su3/ q̄ dr̄ oē veꝝ. Jo.xviij. Ego in h̄ nat⁹ sū ꝛ ad h̄ veni in mūdū/ vt testimoniū p̄hibeā v̄itati: q̄ nihil excellenti⁹. ij. Esdre.ix. sr̄ oia p̄ualet v̄itas/ q̄ nihil amabili⁹. Aug.ij.li.cōfes. nec amat ad suaui⁹ q̄3 illa p̄cūctis luminosa ꝛ formosa v̄itas tua dn̄e/ q̄ nihil ēt securi⁹. ps. scuto circūdabit te v̄itas ei⁹. q̄ nihil vtili⁹/ q̄ p̄ducit ad gl̄iā3. Esa.xxvj. gēs iusta custodiēs v̄itatē ingrediet syon/ q̄ vltimo nihil felici⁹/ q̄ v̄itas ip̄a ē felicitas. Jo.viij. coḡscetis v̄itate3/ ꝛ v̄itas liberabit vos/ q̄ btitudo liberat a seruitute

2 Nō pulchrū exēplū de occultis dei iudicijs

Quinq3 ve ritates xp̄s dixit. correctiõis. ¶ Nota q2 xp̄s qnq3 veritates dixit. p̄mã credibiliũ. Joan. 10. Ego ꝛ pater vnũ sumus. Scd̃a agibiliũ diliges dñm deũ tuũ ꝛ primum/ ēt inimicũ. Tertia fugibiliũ. Mat. 6. Attẽdite ne iustitiã viaꝫ faciatis corã hoĩbus/ vt videamini ab eis. Quartã sperabiliũ. Mat. 5. Bti paupes/ qm̃ ipsoꝝ est regnũ celoꝝ. Et mũdi corde deũ videbũt: ꝛ beati pacifici/ q2 filij dei vocabunt. Quintam veritatẽ dixit xp̄s terribilium. Mar. 9. Mittẽt ipĩ i gehẽnã/ ignẽ inextinguibilẽ/ vbi vermis eoꝝ nõ morief/ ꝛ ignis nõ extinguef. Has nũt ṽtutes nõ tãtũ cũ fuit xp̄s p̄ns carne locut⁹ est/ s3 quottidie p sacrã scripturã/ p ora p̄dicatoꝝ/ ꝛ p diuinitatis sue potẽtiã ,spãl'r loqtur fidelib⁹: ita vt sint iexcusabiles. Prouer. j. Sapia foris clamitat/ ꝛ in plateis dat vocẽ suã. ¶ Deide remoto duplici defectu circa xp̄m ꝛ doctrinã ei⁹ p̄ponit q̃stionẽ. (Quare nõ creditis mihi) .i. cũ non sit defectus ex parte mei: qs. n. ex vobis arguet me de peõ/ nec sit defect⁹ ex p̄te rei/ q2 ṽitatẽ dico. (Quare) ğ. i. q̃ cã est pp quã (nõ creditis mihi) cõstat q̃ nõ est cã nisi ex p̄te nr̃i/ q2 nõ vultis: cetera. n. cũ possit hõ nõ volẽs: credere tñ nõ potest nisi volẽs.

Incredulitatem indeoꝛ3 Moyses preuidit. ¶ Nõ q2 istã icredulitatẽ iudeoꝝ p̄uidit moyses Exo. 4. Nõ credẽt ingt/ mihi/ n3 audiẽt vocẽ meaꝫ/ s3 dicẽt: nõ apparuit tibi dñs. Eãdẽ ẽt incredulitatẽ ipsẽmet dubitans figurauit Nu. 20. Cũ eni ppl's murmuraret p aque penuria / de mãdato dñi virgã sumpsit/ ꝛ ꝯuocata multitudine ad petrã. Audite/ ingt/ rebelles ꝛ icreduli. nũ de petra hac poterim⁹ aquã eijcẽ: h̃ iterrogatio ex dubitatiõe p̄cessit: dubitauit. n. q̃ pp ppli icredulitatẽ aquam nõ posset educẽ. Et tñ cũ pcussisset bis silicẽ egresse sũt aq̃ largissime: fecit aũt moyses p̄mo q̃dẽ tria. Postea vnũ signũ vt fides cãe p̄baref. Nã in testimõiũ fidei ꝯuertit ṽgã icolubrũ/ ꝛ colubrũ reduxit i ṽgã. Jtẽ manuꝫ sanã leprosaꝫ eduxit de sinu/ ꝛ rursus reliq3 carni restituit. Jtẽ aquã ꝯuertit i sanguinẽ/ s3 nõ ecõuerso. Jtem de silice pcusso eduxit aquã: vbi allegorice ista signa completa sũt in xp̄i p̄dicatiõe: diuitas. n. mortalitatẽ nr̃aꝫ assũpsit i icarnatiõe/ ꝛ ad eãdẽ mortalitatẽ trãstulit ad i mortalitatẽ i resurrectiõe/ qd̃ figurauit p̄m figm. Jtẽ iudea imũda ẽ ꝛ lepsa sic maria eiecta d̃ castris scd̃ꝫ. Nu. xij. S3 i fine mũdi sanabif qd̃ figurat scd̃3 figm. Jtẽ aq̃ gẽtilitatꝫ cõuertif in sanguinẽ/ q2 xp̄i sanguine redẽpti sum⁹. S3 ad p̄ores si ꝯuertimur errores/ qd̃ figurat 3m signũ. Jtẽ d̃ petra xp̄o fluit gr̃a baptismalis/ vel sp̄us sci effusio/ aut aq̃ pnie/ qd̃ ad q̃rtũ figm referf. Quib⁹ q̃ttuor signis allegorice itellect3 sufficiẽs testimoniũ hẽf nr̃e fidei. ğ q̃re non credũt iudei xp̄o. ¶ S3 aduertẽdũ qd̃ lr̃e illoꝝ q̃ttuor signoꝝ iudei credũt: allegorice ãt ñ credũt: idcq3 nec xp̄o credũt dicẽti ṽitatẽ. Nos ṽo fideles q vtrũq3 credim⁹/ credam⁹ ꝛ xp̄o: plures tñ eoꝝ q vocanf fideles nõ credũt xp̄o dicẽti ṽitatẽ agibiliu3.

Multi fideliũ nõ credũt xp̄o ṽitatẽ agibilium. Nã cõsulẽti castitatẽ nõ credũt voluptuosi. Jtẽ austeritatẽ obsuãti nõ credũt delitiosi. Jtẽ ieiuniũ cõmẽdãti ñ credũt gulosi. Jtẽ hũilitatẽ extollẽti nõ credũt ãbitiosi. Jteꝫ vanitatẽ mũdi ondẽti nõ credunt mũdane glie affectuosi. Jtẽ paup̄tatẽ eligẽti nõ credũt cupidi. Jtẽ lucra scl'i spernẽti nõ credũt negociosi. Jtẽ elemosynas p̄cipiẽti ñ credũt pusillanimes. Jtẽ mãsuetudinẽ p̄-

dicāti nō credūt iracūdi. Itē iniurias remittēdi ñ credūt aīoſi. Itē ꝑ uocāti ad virtutū exercitia non credunt pigri. Item gaudēti de bono ꝓximi nō credunt iuidi. Itē mūdi ꝓſpera ↄtēnenti nō credūt auari. Itē eius aduerſa tollerāti nō credunt ipacientes. Itē vocāti ad penitētiā nō credūt de longiori vita ſperātes. Itē ꝓmittēti celeſtia non credunt de ſeculo gaudētes. Item ↄminādi tormēta nō credunt de ipſius mīa ꝓſumentes. His oīb⁹ ait xp̄s. (Si veritatē dico) qd agēdū/ qd cauēdū/ qd ſperādū/ qd tenēdū. (quare nō creditis mihi) ꝙ ſi dixerint ſe xp̄ianos eſſe/ ⁊ credere xp̄o: eis nō credit: dicit enī ap̄ls. Thy. .i. ↄfitent ſe noſſe deū/ factis aūt negāt: magis aūt credit factis ꝙ̄ verbis: nā eū qui dixerit ſe nobis amicū eſſe/ inimici aūt opa faciat ↄtra nos/ verbo tm̄ ⁊ nō ope iudicamus amicū/ ⁊ fictū ⁊ fallaceȝ: tales ſunt mali xp̄iani: de quib⁹ ait. ps. Dilexerūt deū in ore ſuo ⁊ lingua ſua mētiti ſunt ei: q̄r cor eoꝝ nō erat rectū cū eo: ⁊ ꝑ Eſaiā ait dn̄s pp̄ls hic labijs me honorat/ cor aūt eoꝝ lōge eſt a me. ¶ Deinde cū dicit (que eſt ex deo) aſſignat cām incredulitatis iudeoꝝ: cuius tota cā eſt q̄r ex deo nō ſunt: h̄ aūt ꝓbat ꝑ ſyllogiſmuȝ ypoteticū ꝓponēs quādā ↄñtiam ⁊ a deſtructione ↄñtis infert ꝓpoſitū: argumētatio xp̄i talis ē. (Qui ē ex deo/ v̄ba di audit). i. credit/ Et a deſtructōe ↄñtis. Qui v̄ba dei ñ audit/ ille nō ē ex deo. ſȝ vos ñ auditis v̄ba dei q̄ loq̄r igit ex deo nō eſtis: ⁊ ↄcludit in h̄ ſyllogiſmo. cā ꝑ effectū euidētiorē: ſicut.n. audiēdi v̄bū dei cā ē ñ eē ex deo ita idē v̄bū nō audiēdi cā ē ñ eē ex d̄o. Cū ḡ pateat ꝙ iudei v̄bū xp̄i ñ audiebāt/ ↄſeq̄ns ē ꝙ ex deo nō erant. Arguit aūt xp̄s in ſecunda figura. Qui eſt ex deo verba dei audit. Sȝ vos non auditis: ḡ ex deo nō eſtis. ⁊ eſt ↄ̄ cā minoris ꝓpōnis iō ait (ꝓpea) ꝙ querit cāȝ (vos nō auditis. q̄r) in q̄ reddit cā (ex deo nō eſtis). In hac aūt rōne ſupponit xp̄s ſe v̄ba dei dicere: ⁊ h̄ erat manifeſtū ex ſmone ſuo. Tria ḡ facit p̄° enī proponit maiorē propoſitionē. (Qui eſt ex deo v̄ba dei audit). i. credit q̄r.n. fides eſt ex auditu: vt ait ap̄ls. iō effcm̄. ſ. fidē nominauit ꝑ cām. ſ. ꝑ indiciū. Scd̄o aſſumit minorē (ꝓpea vos nō audītis). i. mihi nō creditis v̄ba dī dicēti. Terti⁹ infert ↄ̄nē/ q̄ tñ in rei v̄itate ē rō dicti. iō ait (q̄r ex d̄o nō eſtiȝ). Et h̄ pȝ ꝑ ſyllogiſmū ipoteticū ī p̄° figura ſcm̄ faciēdo ↄñaȝ in ipſo ſic. Qui ē ex deo v̄ba dei audit ḡ q nō eſt ex deo v̄ba dei nō audit: q̄r ḡ nō eſtis ex deo/ ꝓpea v̄ba ei⁹ nō auditiȝ. ¶ Ubi p̄° nōndū ꝙ aliđ ē a deo eē aliđ ex ipſo eē: ab eo eſt eē ⁊ opatio nāe. Ex ipſo aūt eſt eē/ ⁊ opatio gr̄e. Et hāc dr̄iam ſignificāt due prepōnes ab/ ⁊ ex/ nā/ ab/ ſimpl'r deſignat p̄n^m ꝓductiuū. Ex/ v̄o ꝑꝑ h̄ ſignificat eē ab aliq̄ ſm cōſbam/ aut ſm ſimilitudinē ⁊ imitationē. Uñ licet oīa ſint a deo ꝓducta/ non tñ ſunt oīa ex ipſo/ ſȝ illa tm̄ ex ipſo ſunt/ q̄ ei grata ſunt/ ⁊ que ſm inſtinctum diuinuȝ mouent ad operationem per operantē gr̄am. Et q̄r h̄ere ſidē que ꝑ dilectionē operat non eſt humane facultatis/ ſȝ opȝ per operantē gr̄am moueri liberū arbitrium ad credendum: ⁊ q̄r nihil aliđ eſt a deo eē ꝙ̄ ſic moueri: ideo manifeſtuȝ eſt ꝙ qui ex deo eſt verba eius audit. i. credit. Et q non eſt ex deo/ ipſius verba nō audit: q̄r ergo iudei q̄bus loquebat xp̄s nō erāt

Aliđ eſt a d̄o eē ⁊ ex ip̄o eſſe.

grati deo/quorum aīum ipse inclinanaret ad credēdū/iō ex deo nō erāt et iō non credebant.¶ Sed dicet aliqs si nullus pōt credere nisi ex deo moueat ad credēdū cū istud nō sit būe facultatis/vi quia iudeis non sit imputandum si non credebant: et dōm quia ex merito vite pcedētis nō erant digni/sed potius indigni: quorum arbitrium deus moueret ad credēdū/et iā hoc ipm eis iputat ad culpā quia ex deo nō sunt. Jo.v. quō potestis credere q gliam ab inuicē accipitis/et gliam q a solo deo est,non qritis:qr vt dicit glo. excecauit eos suphia et ambitio laudis/vt ad humilitatē fidei nō inclinarent. Multos tñ lz indignos mouit deus ad credendū vt essent ex deo p grām: sed in eis qui ex deo sunt pz mīa:in illis vero qui nō sunt ex ipso/pz iustitia. ¶ Jtē nōndū quia verba di audit nō solū qui eis credit/sed ēt qui dei iussionibus obedit: iō audire/ obedire ē.ps. Jn auditu auris obedimit mihi. Distiguit aūt Greg. tres gradus nō audientiū verba dei. pº eorum qui ēt aure corporis dei verba nō dignant audire: scds eorum q audita nullo desiderio mentis cōplectunt. 3º eorum qui tā libenter ea audiunt/vt ēt fletibus cōpungant/ sz post lachrymas ad iniquitatē redeunt:de qbus oībus verum est quia nō st ex deo:iō eius verba nō amāt. Nā qui nō diligit regē /nec diligit eius legē. Sz ex deo st qs ip: destinauit/ et quibus facultatē tribuit bñ opādi: isti audiūt.i.obediūt vbis dei/dū faciūt pcepta/dū fugiunt phibita/dū cupiūt pmissa/dū timēt cōminata.

Verba dei audit q eis credit et obedit

¶ Sermo. 2. dñice passionis d euā gelio et in ordine. 173.

1 Respondeunt ergo iudei et dixerunt) posita reprehensione serudelitatis iudeorum/nunc ponunt ꝯuicia reddita bñsiº correctionis:vbi tria tāgunt. pº.n. inuit ꝯtentionē odiosam. (Rñderunt ergo iudei) nō ꝯfitentes veritatē xpi/sz odiuz et furorē ꝯ xpm manifestantes. (Et dixerunt.) Ex odio locuti sunt. Amos.v. odio habuerunt corripientē in porta.i. aperte:et loquētē per scē abominati sunt. De istorum ꝯtentione predixit Moyses Deut. 32. Ego scio ꝯtētionē tuā/et ceruicē tuā durissimā adhuc viuēte me semp ꝯtētiose egistis ꝯ dñm/qnto magis cū mortuus fuero. Jtē tāgit assertionē aiosam. (nōne bñ dicimus nos.)bñ aūt di qd vere et opportune di. Et est ista īterrogatio. Nōne bñ dicimus incertū est sic esse:īnuit ēt in isto mō loquēdi quia plures ꝯuicia que sequunt dixerant ꝯ xpm. ps. Os petōris et os dolosi sup me apertū est. Jtē tangit ꝯdictionē ꝯtumeliosam: duobus.n. q xps de se dixerat.s.se nō esse pcōrē/et veritatis doctorē/duo obijciūt. Et pº ei qd dixerat. Quis ex vob arguet me de pcō/opponunt. (Qr samaritanus es tu) nō solū pcōr/sz ēt odibilis et detestandus. Ei aūt quia dixerat. Si veritatē dico/qre nō creditis mihi/obijciūt. (Et demoniū habes) demon aūt in veritate nō stetit/sz est mendax: et pr mēdatij. Ut di Jo.8. Et iō nunq est ei credēdū/ ēt vera dicenti | qr ea dicit vt fallat. vñ lex pcipit vt a mortuis et a demonibus nō querat vitas vlla. ¶ Nō vt legit.4.Re.17.qr decem tribub israel ductis in captiuitatē/ Rex asiriorum gentes transtulit in terram israel/et a ciuitate samarie metropoli regionis israel dicti sunt samaritani. Jsti partim deo vero / et partim suis ydolis seruiebant Pentatheucuz Moysi recipiebant/et se in-

Samaritani fuerūt gētiles

deis preferebant in cultu religionis: vt di Jo. 4. Hostes aũt fuerũt samaritani iudeis. vt pz in Esdra/ꝛ neemia: qꝛ ꝛ hierusalem ꝛ templuz prohibuerunt edificare. Et qꝛ terrã populi israel possidebant/impacabile odium erat iudeorum ad eos. Judei ergo cum dixit xp̃o. (Samaritanus es tu.) non intendũt ꝙ sit samaritanus gñe/sed more. Nouerant enĩ ꝙ ex ipsis natus erat/ꝛ in Nazareth nutritus: vt confitentur. Mat. 13. Sed tñ samaritanum eũ dixit/aut qꝛ odibilis eis erat quasi samaritanus/aut qꝛ traditionibus eoruz ꝯdicebat/aut qꝛ soluebat sabbatum/quasi partiz seruans/ꝛ partim non seruans legem: aut qꝛ cultum dei: putabatur velle immutare/ aut. ẽt qꝛ contẽnendo terram ꝛ pñcipatum eius videbatur assentire: vt venirent Romani ꝛ tollerent locuz ꝛ gentem: sicut samaritani possidebant terram. x. tribuuz: Demonium aũt dicunt xp̃m habere pͥmo rõne sermonis humanã capacitatem transcendentis/quo dicebat se patrem hĩe deum/ꝛ de celo venisse. 2° rõne operationis excellentis. vnde in belzebub putabãt ꝙ eijceret
3ª rõ demonia quasi magus. 3° rõne ꝑpalationis euidentis: qꝛ enim occulta cogitationum eorum reuellebat/demonium eum hĩe dicebant. ¶ Deinde cum dicit. (Rñdit iesus) ponit tantis ꝯuicijs mansueta xp̃i rñsio/que quinqꝫ ꝯtinet. pͦ obiecti negationem. 2° negationis rõnez. (Sed honorifico.) 3° illati ꝯuicij reprehensionem. (Et vos.) 4° eiusdẽ conuicij despectionem. (Ego autez gloriam.) 5° ꝓprie cãe cõmissionẽ (Est qui querat) ꝑꝑ pͫ aduertendum ꝙ cum iudei duo improperauerunt xp̃o ꝙ/videlz/samaritanus ꝛ demoniacus esset: de primo tacet sed ad 2ᵐ respondet. Quattuor autem sunt cause quare tacuit ꝛ non negauit se samaritanum esse. pͦ mo
4ºʳ cãis tacuit ꝛ non negauit se samaritanũ eẽ
ratione nominis: nam samaritanꝰ custos interpretatur/ꝙ xp̃o conuenit qui bona que contulit in nobis custodit. ps. Ecce non dormitabit/ neqꝫ dormiet qui custodit israel. 2°
pͦ
ratione similitudinis: nam Luc. x. 2°
ipse comparauit se samaritano/qui appropians sauciato adhibitis medicamentis curam eius egit. 3° ratione cõis gratie. Si enim paulus 3°
apostolus omnibus oĩa factus est/ multo amplius cõis dñs oĩuz xp̃s non est acceptor personarum: ideo omnibus oĩa est/vt saluet oẽs. Act. x. in veritate cõperi qꝛ non est deus acceptor personarum: sed in omni gente qui timet deum ꝛ operatur iustitiam acceptus est illi. 4° ratione specialis figure. Samaritani ꝛ 4°
enim gentiles fuerunt in terram ꝛ legez populi israel introducti/quo facto figurabatur gentes consecutura promissionem/ꝛ venturas ad veri dei cultum reprobatis iudeis. Tacito igĩ propter hec de samaritanis: ad 2ᵐ respondit iesus. (Ego demonium non habeo.) Orig. Estimo solius iesu fore vocem istã. Ego demoniuz non habeo: sicut ꝛ illud Jo. 14. Uenit princeps mundi huius/ꝛ in me non hꝫ quicq̃: bene dicit quicq̃: qꝛ ẽt minima delicta / sine quibus vitam non agunt sci demonibus adaptantur. ¶ Et aduertendum primo ꝙ iudei diabolico spiritu agitati/hanc maximam cõtumeliam dixerunt xp̃o/demoniuz habes/qd̃ figuratum fuit. 4. Re. xx. qꝛ ydolum demonis posuerunt in templo. Et nunc templo dominici corporis. Imponunt ꝙ sit demo-

nius/quia blasphemia nulla maior/ nulla horribilior est. Quid enim hor ribilibus q̃ȝ deum dicere demonẽ: ⁊ scm̃ scdꝫ̃ incarnatuȝ esse demo niacum. Et iõ non nisi diabolico ꝑ ueniebat instinctu/vt hãc blasphe miam xp̃o iudei imponerent: quaȝ ẽt diabolus ipse horret ⁊ timet xp̃o dicere: verissime igitur xp̃s poterat r̃ndere. Uos iudei habetis demo nium: imo peiores estis demone. Sed vt ait Greg. suscipiens iniuriã deus ꝯtumeliosa verba non reddit docẽs nos vt cũ a ꝓximis ꝯtumeli as falsas accipimus/eoꝝ ẽt va mala taceam⁹. Nã ⁊ si iuste possent corri pi/cauẽduȝ ẽ tñ ꝑ tũc/ne ministeriũ iuste correctionis i'arma vertaẽ fu roris p̃s. Posui ori meo custodiã cũ ꝯsisteret pcõr aduersum me. Jtẽ ẽȝ Chryso. considerandum q̄ qñcũq̃ oportuit iudeoꝝ superbia ꝯrepꝛehẽ dere xp̃s erat rigidus: qñ autem ex probatus est/multa mansuetudine vtebaẽ: docens nos que ꝯ deũ sunt increpare/que vero ꝯ nos contẽne re. Considerandum ẽt q: mansueta ista r̃nsione xp̃s ostendit se non ha bere demonium: non.n. demon ad ꝯuicia mansuetus est/vbi documẽ tum morale nõndum est. Quidam .n. acceptis ꝯtumelijs sic furiunt ⁊ ad retribuenda ꝯuicia inflãmanẽ/ vt si prius non haberent demoniũ postea tñ videanẽ demoniaci. Sed qui mansuete r̃ndet dicenti ꝯtume lias/ille dicit se non habere demo nium. Si.n.dicat parcat tibi deus/ non est vt dicis/merui audire ista/ det mihi deus patientiã: mansuetu dine verbi ostẽdit se demonium nõ hře.q.d.ego demonium non hẽo. 2° ponit negationis rõnem. (Sed honorifico p̃rem meũ) quasi di.nõ me debetis putare demoniacũ pp̄ hoc q: dixeriȝ descendi de celo/⁊ pp̄ hoc q̄ mira operor: hic.n. dico ⁊ fa cio pp̄ honorem p̃ris mei celestis: talis aũt non est intentio demonis: qui nihil/aut dicit/aut facit pp̄ ho norẽ dei. honore ergo p̃ris itendo. Mal.j. filius honorat p̃rem suũ. no tãdum q: sumus filij dei per gr̃aȝ: debemus ⁊ nos p̃rem nr̃um hono rare celestem Mal.j. Si ego pater vr̃ sum/vbi est honor meus: hono rat aũt deũ qui sic se gerit in oĩbus vt sit honor dei Prouer.iij. honora dñȝ de tua substãtia/que triplex est .s. corpalis/sp̃ũaẽ/ ⁊ tpalis exterior: ⁊ iõ honoraẽ deus de sba hoĩs. Si corpus sit castũ: mens humilis: ela mosyna liberalis. ¶ Tertio xp̃s cul pat suã in honoratiõnẽ. (Et vos in honorastis me) dicẽtes me habere demoniũ.j. Mach.j. honores eius ꝯuersi sunt in nihilum: q: nõ est ꝓ pheta sine honore / nisi in p̃ria sua. Et nota vt dicit Origi. q: nõ tm̃ iu deis/sȝ etiã oĩbus iniuste agẽtibus dicit xp̃s vos in honorastis me. Cũ enĩ dicunt se xp̃ianos esse/nec tñ q̃ xp̃i/sȝ que diaboli sunt ⁊ gẽtiũ ope ranẽ/xp̃m in honorãt. Sicut dñm mala familia in honorat. Ro.ij. per preuaricationẽ legis deũ in hono ras. Jõ ait Esa. lij. iugiter tota die nomẽ meuȝ blasphemaẽ. ⁊. Ro.ij. nomẽ dei pp̄ vos blasphemaẽ iter gẽtes. ¶ Quarto illate in honora tionis ponit ꝯtẽptum dicens. (Ego gliaȝ meã) dĩ aũt glia q̃si claria cla ritas/vȝ/fame ⁊ opĩõis. vñ Amb. glia/ id est/ẽ clara cũ laude notitia (si q̃ro) quasi di. vos quidẽ me i hono rastis/sȝ mihi nõ ẽ cure/q: ego lau dẽ meã nõ quero.i. nõ itẽdo: vt enĩ ait Hiero. qui nõ querit gliaȝ non sentit ꝯtumeliã vel aliter ẽm glo.q ꝓpriã querit gliam/ vindicat illatã

hoies ... omnes ... simpliciter ... querūt ppriā gliam

ptumeliā: z qz suā xps gliam nō intēdebat/ iō dicit se nō vindicare iniciū/ sz pri reservare: iō subdit. (Est q querat zc̄). Et nota q duplr homines sctī querunt ppriā gliam. pmo vt ea que benefaciunt ꝯmēdentur. Scdo vt eis illata ꝯuitia vindicent/ quoz neutrū dei filius qui est splēdor glie z figure sbe ei9 ꝗsiuit: z iō neutrū alij hoies dbēt qrere. nā si boni quicquā faciūt/ deo tribuāt gliaz. ps. ñ nobis dñe ñ nobis/ sz noī tuo da gliaz. Jtē iniuriaz vindictaz deo relinquāt. Ro. xij. mihi z vindicta z ego retribuā dicit dñs. ¶ Quāto ppue cāe inuit excutionē quātū ad duos articulos ei9 vnus est ex pte in honorati/ z ppriā gliaz nō querētis/ vt fiat ei recōpēsatio. Alter est ex pte in honorātiū/ vt fiat de eis vīdicatio. pp pmuz ait lz ego sz a vobis in honoratus/ z egomet gliam meā ñ querā. (Est) tñ de9 pr (q querat) .i. itēdat z faciat gliaz meā. ps. glia z honore coronasti eū dñe. pp scdz ait (z iudicet) .i. dānet vos qui me i honorastis. Quasi dicat qz ego nō quero gliam meā/ sz honorifico prez meū: iō ipe est (q querat) z itēdat gliaz meā. Jllius. n. gliaz de9 intēdit/ q nō seipz/ sz deū glificat. Rursus ait xps qz vo nō meā/ sz pris me glificātꝭ gliaz querētē vos in honorastis/ iō est (q iudicet). Exhibere. n. debueratis honorē/ nō suā/ sz pris gliam querēti/ psertim cū pr itēdat ei9 gliaz/ qz nō fecistis: iō est (q iudicet). Jn qb9 oibus ꝯsiderata xpi rñsione māsueta/ z rōnabili atqz hūili pōt dici illud Jo. x. h nō sunt vba demoniū hntis. Sz obijcit illd Jo. v. pr nō iudicat quēquā/ sz oē iudiciū dedit filio. Et dōz duplr. pmo/ qz pr nō iudicat quēquā seorsuz a filio sz iudiciū in honorantiū filium ipe exercet p eundē filiū aliter dici pōt duo esse iudicia .i. discretionis z cōdēnationis: iuditiū dānationis fili9 in forma serui appens exercebit. Jn ditiū aūt discretionis de filio pr facit. Sicut in psona filij clamat. Jntroitus misse. Judica me deus z discerne cām meā de gēte nō sctā. Nā pr itēdit gliam filij/ z eā discernit a glia hoīz triplici discretione. pma est diuinitatis: nā ceteri hoies gloriant vt hoies/ ipe vt deus. Scda ē sctitatis. alij n. hoies in pctō nati/ in pcō viuūt: ipe vo inquātū homo gliat nulluz se pctūm hēre. Tertia glia est veritatis. nā mundi amatoruz glia vana est/ sz dei z hoīs glia vera solida est: gliam ḡ filij discernit pr a glia ceteroz hoīum/ diffiniēs gliam ei9 esse diuinitatis/ sctitatis/ z veritatis: ceteroz aūt glia ē humanitatis/ iniquitatis/ z vanitatis. Jn quo nobis est documētū q si vnigenitus expectat glorificari a pre/ z a multitudine hoīum discerni/ nos nō queramus ab hoibus/ sz a deo gliam: nec tāquā excellētiores nos ab alijs discernamus/ sz tāquā pcōres nos alioz ꝯsortio reputemus indignos. Si vero aliqd sum9 nō iudicem9/ sz timeam9 de nobis ipis falli distīctionē meritoz dei iuditio reliqnētes. Ro. 14. btūs q nō iudicat semetipsuz in eo qd pbat.

¶ Sermo. 3. dñice passionis de euāgelio z in ordine. 174.

SEcūdo cū dic̄ (amē amē dico vob/ siqs smone) manifestata vitate smōis xpi/ nūc eiusdē smōis ppōit vtilitatē. Et hqdē erat necīuz ne forte dicerēt iudei. Esto q absqz pcō sis/ z ver9 sit smo tu9: nihil tñ vtilitatis est nobis credē tibi: iō ergo vtilitatem credendi adducit: cui tamen iudei contradixerunt. z tria

facit.pmo.n.ponit' sermonis xp̄i efficatiā.Scdo adducit iudeoꝝ repugnātia. (Dixerūt ḡ iudei:nunc cognouimus).iij.subdit rńsionis xp̄i modestiā.(Rńdit iesus.Si ego glorifico). In pma vero pte tria tāgit. nā pmittit cōfirmationē veritatis. (amē/amē).i.vere/vere.Ego q veritas sū3(dico)qꝛ vbū (vobis)qꝛ ad vr̃a3 vtilitatē.Repetitio illi⁹ amen/ est vitatis ↄfirmatio.Credit̃.n.xp̄s quotiēs asseruit aliqd p istā dictionē.amē bis eā dixisse/l3 tres euāgeliste semel tm̄ pnūtiēt.S3 Joannes vbiq3 geminat.amē/amē.pmū ē assertiuū.scd3 ↄfirmatiuū veritat3 q̄si duo testes.¶Et allegorice qdem duo amē/duo sunt testā.quoꝝ vtrūq3 amē.i.veꝝ est ꝛ xp̄s veritati attestat̃.vetus amē asserit nouū autē amē ↄfirmat vitatē/ q̄si duo cherubin mutuo se respitiētia in ppitiationū.Exo .xxv.ꝛ q̄si duo seraphin clamātia alter ad alteꝝ. sctūs sctūs sctūs dn̄s.Esa.vj.Et nota q ista repetitio veritatis debetur soli ex euangelistis Joāni.i. gratie. i. virgini.i. charitati idest Aquile.Nam Joannes iterpretat̃ in q̄ est grã/ ipse vgo electus ꝛ magis dilectus a dn̄o fuit.i. ēt p quartū aial siĺe Aquile figurat̃.Repetitio igit̃ veritatis ↄuenit Joāni.i.gr̃e liberi⁹ pscrutāti / ꝛ Joāni.i.dilecto ardētius itēdēti.Et Joāni.i.virgini mūdius ↄplectēti. ꝛ Joāni.i.Aquile pspicati⁹ ituenti.

Duo amē sūt duo testamēta.

¶Scdo supponit obseruationē bonitatis.(Siqs sermone meū seruauerit).Cui⁹obseruatio bonū ꝛ sctū3 efficit obseruatū Prouer.xvi.Eruditus in verbo repiet bona.Seruatur aūt verbū dei dupl̃r.s.corde credēdo/ꝛ ope iplendo de.i.Puer.22. appone cor tuū ad doctrinā mea3/ q̄ pulchra erit tibi cū seruaueris eā in corde tuo.ꝯ scdo Leui.xviij. facietis iuditia mea/ ꝛ pcepta mea seruabitis. Seruādus est aūt sermo xp̄i q̄si thesauru3 paupeꝝ/q̄si medicina lāguētiū/ q̄si victus esuriētiū.Tria .n.h̄ seruāt hoies:est āt locus idoneus seruādi verbū xp̄i cor hūanū cui loquit̃/ꝛ in q̄ describit̃:nō.n.seruat̃ in libro / sed in arbitrio libero.

¶Tertio pmittit euasionē mortalitatis(mortē nō gustabit) .i.nō experief (in eternū)qd dupl̃r ↄstruit̃: qꝛ nō expief/mortē q̄ est in eternū3. Et qꝛ mortē nō expief in eternū.Et s3 origenē referf ēt ad superi⁹.Siqs.n.sermonē xp̄i seruauerit i eternū/mortē nō gustabit in eternum: vn̄ q̄rēti psalmiste.qs est hō q viuit ꝛ nō videbit mortē.Rńdere possumus.Qui custodit verbū xp̄i.nō solū āt h̄ efficit xp̄i smo/vt a morte/pseruet s3 ētvitā tribuit.Jo.v. q vbū meū audit ꝛ credit:h3 vitā eterna3.

Mortes tres sūt fugiende.

¶Nota qꝛ tres vt spectat ad p̄ns sunt mortes fugiēde.s.carnal̃/spūalis/ ꝛ ifernalis.pma est diuisio aie a corpe/nec est⁹mors ista eterna/qꝛ aliqn̄ oēs resurgemus/nec gustus ei⁹ est eternus/s3 momentaneus ꝛ in trāsitu percipit̃:h̄ aūt mors primo qde3 cōis est oibus.ij.Re.14. oēs morimur.Jtem est amara diuitibus ꝛ iniustis.Eccle.41.O mors q̄3 amara est memoria tua homini iniusto ꝛ habenti cōsolationem in substātia sua:si sola memoria ei⁹ amara est/amarior est psentia/amarissima vero experientia.Jtem hec mors bona est indigentibus ꝛ tribulatis.Eccle. 41 .O mors q̄3 bonum est iudicium tuum hoi indigenti.Jtem eadē mors preciosa est sanctis .ps.Speciosa in con spectu dn̄i mors sanctorum eius.Jte3 ipsa est pessima damnatis. ps.mors pctōꝝ pessima.

pctõz pessima. Scða võ mors spũalis ẽ culpa p quã sepaf gr̃a dei ab aĩa:h mors qbusdã eterna est. Jo. viij.nisi credideritis q₂ ego sũ₃ morieminim pctis vr̃is: q eni₃ transit hic cũ pctõ mortali/ manet pcm̃ et⁹ in eternũ. Hanc võ mortẽ pravi nõ solu₃ gustant/s₃ ẽt traijciũt: gustus est levis delectatio noxie cogitationis:traiectio aũt z deglutitio ẽ ꝯsensus z pravi opis ꝯsummatio: dũ ãt hic vivũt electi ṽtute sermonis xp̃i quẽ servãt:preservanf / ne ꝯsentiãt crimibus: s₃ in transitu gustẽt pᵐ motũ/ iõ gustant/s₃ nõ mortẽ eternã₃/q₂ venialis ẽ eoz culpa.S₃ nec gustus iste erit in eternũ: qñq₃ enĩ merito servati s̃monis sanabif oĩs languor aĩe/ita vt nec etiã minima delectatione noxia moneatur. Tertia vero mors est sepatio aĩe ab oĩ bono/z est mors ista eterna / z qui eã gustant/eternal'r gustant.Treñ. iij.collocavit me in tenebris/quasi mortuos sempiternos.¶ Jtẽ considerandũ q₂ servatus xp̃i s̃mo prime mortis non prohibet gustu₃/s₃ efficit vt gustus eius amarus non sit/imo gustus eius erat ap'lo desiderabilis. Scðe aũt mortis gustu₃ ne procedat ad traiectionẽ/z aliqñ nullus sit eius gustus h efficit servatus xp̃i s̃mo. S₃ a tertia morte oĩno liberat.Et eodẽ xp̃i s̃mõe tres vite sunt.s.nãe/gr̃e / z glie dei.n.verbo/z a p̃n⁹ fuit / z in novissimo reparabif vita nãe.Jte₃ eodẽ sermõe pficif vita gr̃e. Joã.vj.verba q̃ ego loquor vobis/spũs z vita sunt. Jtẽ ipso sermone merito cõservabif vita glie.Mat.xix.Si vis ad vita₃ ingredi/serva mandata.¶ Cõsiderãdũ s̃m. Gre-q₂ salvator nr̃ affectus ĩproperijs docẽ nõ destitit. S₃ predicationis sue beneficia ẽt largius impendit/ z vtilius docens. Unde mortẽ caveant eternã.Cu₃ enĩ maloz perversitas crescit/ non solum. frangi predicatio non debet / s₃ ẽt augeri.ij.Thi.iiij.predica verbum/ insta/opportune/ĩportune.¶ Deinde cũ dicit.(Dixerunt ergo iudei) ponif.Judeoz repugnantia z contradictio vbi tria ponunf. p⁰ enim repetunt convitiu₃.(Dixerũt ergo iudei.Nunc cognovimus q₂ demoniũ habes) vbi notãdũ q͛ sicut accepta contumelia bonus sit melior ita mali de b̃nficio sunt peiores.vnde xp̃s iniuriatus ampliora obtulit munera predicationis.S₃ isti peiores facti sunt repetentes qð pri⁹ male dixerãt. Ecc̃.xix.ne iteres verbũ duz z iniqnũ/ z non minoraberis.¶ Secundo cum dicit (abraã) imponunt xp̃o mendatiu₃.Sic arguentes/sermo tuus non est maioris ṽtutis q̃₃ sermo dei. S₃ constat Abraam z prophas servasse sermone₃ dei/z tñ mortuos esse g̃ sermo tuus nõ preservat a morte:vel põt argui s̃m talẽ consequentiã sermo tuus non p̃servat te a morte ergo nec alios conseq̃ntia p₃.sed probaf añs sic sermo tuus nõ est maioris virtutis sermone Abrae z propharum. Sed eoz sermo nõ preservavit eos a morte.ergo nec tu⁹te. Jn hac aũt ratione tria faciunt: aliqd enim tacent:aliquid assumet:z aliqd concludũt tacent.n. dei ant prophaz sermone₃ nõ esse minorẽ xp̃i sermone.S₃ eos mortuos eẽ assumũt(Abraã mortu⁹ est z prophe.) mortui sunt. 3⁰.rep̃hendẽdo cõcludit.(Et tu dicis siqs sermonẽ meũ s̃vaverit mortẽ nõ gustabit in eternũ) q̃si dicãt h ẽ exp̃ssũ mẽdaciũ/ z ideo demoniũ habes qð ait.iij. Re. 22. Egrediar z ero spũs mendax

Et nõ q superiora ꝯsiderãtibus pꝫ istã argumẽtationẽ non esse ꝯ xp̃ꝫ. Erat eni in equiuoco: xp̃s enĩ non de morte carnis/ sꝫ de morte mẽtis dixit/ q ab ea ei⁹ ſmo seruabat. Illi vero arguebant de morte carnis/ ſm quã mortui erãt Abraam ⁊ pphe. Sꝫ tñ viui erãt mente/ vt pbat xp̃s Mat.xxij non est deus mortuoꝝ/ sꝫ viuoꝝ: ⁊ loqtur de p̃iarchis mortuis. ¶ Et considerandũ q: lr̃a alia superi⁹ hꝫ a xp̃o dc̃ꝫ. (Seqs ſermo nẽ ⁊c̃. mortẽ nõ videbit in eternũ). Iudei vero h̃ loco mutant verbuꝫ/ dicentes. (Tu dicis siqs ⁊c̃. morteꝫ non gustabit in eternũ). Sꝫ gustare ⁊ videre pro eodeꝫ accipitur. s. p experientia. Origenes tñ distinguit plus esse videre mortẽ / q̃ʒ gustare. nã videre mortẽ est consensus criminis: gustare aũt est aliquẽ motũ leuẽ pcipere: a visu mortis preſuat sermo xp̄i. Sed a gustu ei⁹ nõ sunt liberi ẽt electi dũ vita p̄sis agit. Et iõ nõ dixit xp̃s q eius sermo ꝑseruaret a gustu/ sꝫ a visu mortis. false igr̃ calumniant dictũ eius. ¶ Tertio iudei querũt a xp̃o suimet indiciũ derisorie enĩ querũt a xp̃o duas qõnes p̄mã operatiõis/ alterã pro prie extimationis. pp xp̃ꝫ dñt. (Nũ quid tu maior es p̃re nr̃o Abraã q̃ mortuus est). Et nungd maior es pp̄his q (mortui sunt) iõ ait. (Et p p̄he mortui sunt) quoꝝ ſmo excellens ⁊ obſuãtia diuini ſmonis nõ ꝑseruauit eos a morte. Sꝫ aduertẽdũ q ſm p̄mã formã superioris argumentatiõis potius deberẽt q̃rere. Nungd tu maior es deo: cuius ſmone/ nec Abraã nec pphete euaserũt morteꝫ. Sꝫ illa qõne obmissa iuxta ſam formã eiusdem argumẽtationis q̃rentes. dicunt. nungd tu maior es Abraã ⁊ pphetis q̃ꝝ ſermo eoꝝ non p̄seruauit a morte. ¶ Scd̃am qõneꝫ pponunt pp̃rie extimationis. (Quẽ te ip̃m facis.) ille se facit q cũ nihil sit se tñ extollit: iõ quẽ teip̃ꝫ facis. i. quẽ te reputas/ ⁊ qd de te sentis glo. Scd̃m illos se faciebat filiũ dei equaleꝫ sibi q̃ñ non esset. Sꝫ non faciebat / imo vere erat. vñ apl̃s: nõ rapinã arbitratus est faciens se equaleꝫ deo iõ non dñt quis es? sꝫ quẽ teipsuꝫ facis. Sap̄.ij. dixerunt impij de christo/ filiuꝫ dei se facit/ ⁊ gloriatur patrem se habere deum.

¶ Sermo.4. dñice passiõis de euã gelio ⁊ in ordine. 175.

Respondit iesus. Si ego glorifico me ip̃m) duab⁹ qõnibus sibi ppositis xp̃s r̃ fidet. Et p̄⁹ eoꝝ que dicturus est vitat iactantiam. Scd̃o pp̃riã manifestat excellẽtiã. (Est pr̃ meus) in p̄ma dicit. (R̃ñdit iesus) querentibus an esset maior quã Abraaꝫ/ ⁊ quem se faceret. (Si ego glorifico) i. laudo ⁊ commẽdo (meipsum glia mea nihil est.) non est nihil in v̄itate/ q: deus vere seipsum glificat. Sꝫ est nihil vr̃a reputatione. ſm illud. Io.viij. tu de teipso testimoniũ p̄hibes / testimoniuꝫ tuũ non est veꝝ. ¶ Nota q seipsuꝫ glorificãtis glia nihil est tripliciter primo rõne obiecti. Scd̃o rõne peccati. Tertio rõne dãni. p̄mo quidẽ rõne obiecti/ q: non hꝫ aliquid bõ/ ant in se/ aut a se vñ gloriari d̃beat. ij. Cor.xij. p me nihil gloriabor: q: vt dicit xp̃s. Io.xv. Sine me nihil potestis facere. Scd̃o talis glia rõne pctĩ nihil est: nam gloria ista est pcm̃ iniustitie. ſm quã hõ sibi attribuit quã qđ ẽ iurꝫ alteri⁹. s. dei. Esa. xlij. gliaꝫ meã alteri nõ dabo. Et q: pcm̃ est nihil/ vt dic̃ Aug. sup ioan. iõ tal' glia nihil ẽ. s. Cor.viij. ydolũ

nihil est: qui.n.glificant semetipos
idola de seipsis faciũt qd vtiqȝ pec
catũ est. Tertio eadeȝ glia di nihil
ratione dam ni. Si.n.aliquid fit in
hoie/vel ab homie gloria dignum:
superueniens tamẽ gloria priuata
redigit illud in nihilum. Unde ma
gnum periculuȝ est de bonis ope-
ribus gliari. Gal.vi. q se putat ali-
qd esse nihil est. ¶ Deinde cũ dicit.
(Est pr meus) rñdet xps ppositiſ si-
bi qstionibus. vbi aduertendũ qd
repetite iniurie demoniũ habes si
rñdet. prius eni h negauerat rõnabi
liter: videbat aũt aios eorꝫ sic para
tos ad iproperia/vt iterꝫ negãti/ ite
rũ iproperarẽt: ne igit puocarent
rursus ad ɔtumelia tacuit humilr. p
mo aũt rñdet xps scðe iterrogatio
ni dñtiũ (quẽ teipm facis) scðo rñ-
det pme/anxit maior ꝙ Abraaȝ. Et
h iõ qr veritas pme qõnis depẽdet
ex scða. Et h ibi. (Abraã pr vr) in re
spõsione aũt scðe qõnis tria facit. p
mo.n.dicit se hẽre originẽ altã. Se
cũdo dic hãc vitatẽ iudeis fuissent
occultã. (Et nõ cognouistis eũ). 3°
pbat eãdẽ veritatẽ sibi esse certaȝ.
(Ego aũt noui). In pma vo parte
duo dicit xps. pmũ/vȝ/piem suũ eẽ
deũ: nõ quẽcũqȝ/sȝ verꝫ deuȝ. 2° di-
cit se glificari a deo pre: verꝫ tñ di-
cẽdo se habere piem deũ/ ipe glifi-
cat seipȝ. Sȝ nõ esset ista glia repu-
tata/nisi ẽt pr filiũ glificaret: pp p-
mũ ꝗ ait. (Est pr meus ille quẽ vos
dicitis qr deus vr est). Et qr deus
vr verus deus est/iõ veri dei filius
sum. Aduertẽdum ꝙ iudei dicebãt
deũ suũ esse aquo sunt oia/atribuẽ
tes ei rõnẽ pncipij. Solus aũt pr
est pncipiũ oiuȝ/tã diuinarꝫ psona-
ruȝ/ꝙ creaturarꝫ. vñ fontana deita
tis di a Dyonisio. Et iõ ex diuinis
psonis solũ deũ prem venerabant/
nesciẽtes tñ eũ esse pieȝ vt statiȝ di-
cet pp scðȝ ait. (Qui) deus pr (gli-
ficat me) glificat ãt pr filiũ dupli. P dupliciter
pmo qr gliosuȝ gñat: h est.n.glia fi glificat
lij ꝙ sit deus de deo genitus. Heb. filiũ.
j. Qui cũ sit splendor glie ⁊ figura
sbe ei⁹. Scðo qr gliosuȝ manifestat.
Et h ɋdrupli. pmo qdẽ ppue vocis
expressione/cũ baptizat⁹ ⁊ trãsfigu
ratus fuit. Mat.iij.⁊.xvij. qr h ẽ fili⁹
meus dilectus in ꝗ mihi ɔplacui.
⁊ rursus Jo.xij. Fcã ẽ vox de celo ⁊
clarificaui/ ⁊ iterꝫ clarificabo te. 2°
mãifestaui pr gliaȝ filij opis admi-
ratione/ qr opans pr p xpȝ mirabi
lia oñdit eũ sibi eẽ filiũ. Jo.14. pr i
me manẽs ipe facit opa: nõ creditiſ
qr ego in pre/⁊ pr in me ẽ. 3°. mani
festauit pr gliaȝ filij in corpis xpi re
surrectiõe. Jo.xiij. Nũc clarificatus
ẽ fili⁹ hois/⁊ de⁹ clarificatus ẽ in eo.
Nã pp claritatẽ resurrectiõis filio
hois datã/patuit in eo claritas filij
dei. 4° manifestauit gliaȝ filij apło
ruȝ pdicatione/⁊ toti⁹ ecclie ɔfessio
ne. ps. Celi enarrant gliam dei. Et
Phil.ij. ois lingua ɔfiteat qr dñs
nr iesus xps i glia ẽ dei pris. ¶ Dei
de oñdit altã xpi origieȝ fuisse iude-
is icognitã. (Et nõ cognouistis eũ)
h iõ dixit/ne ɔ dicerẽt iudei: pmissã
diuinitatis originẽ nobis ẽ notus
deus de ꝗ nunꝗ cognouim⁹ ꝙ hẽ-
ret filiũ. Sȝ istã ɔdictionẽ xps pue-
nit dicẽs. ꝙ deũ ñ cognouerũt. Esa.
j. isrł me nõ cognouit/⁊ ppłs me⁹
nõ itellexit. ¶ Sȝ obijcit illud. ps. Dubiũ.
Notus i iudea de⁹. Solo vt de⁹ fuit
eis not⁹/vt aũt pr/icognit⁹. Exo.vj.
Ego suȝ dñs: ꝗ patriarchis appnit in
deo oipotẽte. Sȝ nõ indicaui eis no
mẽ meũ. lřa nřa dic adonay. Sȝ in
hebreo scriptũ ẽ tetagramaton. vt i
cõprehẽsibile ⁊ in effabile dei no-
mẽ ꝗ oipotẽtẽ deũ cognerũt iudei/

q: in pn° creauit celũ & terrã. Sed aliqd aliud nomẽ eos latuit/nec vi deo quid sit istud nomen/nisi trini tas deus. hoc.n. est in cõprehẽsibi le cogitatu/& ieffabile dictu: q: nec in creaturis qs deus fecit est aliq vna sba triũ/nec vnq apud gẽtiles deos varios fingẽtes dictus aliqs est ds trinus/& vnus. Et q: in crea turis nihil ẽ tale: iõ dr Esa. 42. Cui silem fecistis deũ & quã imaginem ponetis: q: võ ẽt i dijs gentiũ nũ qs t alis ds fict⁹ fuit: iõ di i ps. Nõ est silis tui in dijs dñe. Hoc igit nõ cognouerũt iudei: qp/vz/ds eẽt tri nus: pr̃ q genuit filiũ/& pr̃ & filius a qbus pcedit spũs scũs. Et q: hoc nomen trinitatis eos latuit/iõ nõ cognouerũt pprıã rationez deita

Aliud dubiũ.

tis. ¶ Sz obijcit rursus cũ nunq fuerit salus hoĩb⁹ sine fide media toris: vt dr Act. 4. Ipseq3 mediator sit filius dei p spm̃ scm̃ ↄcept⁹. Ut qp saluati añ xp̃i aduentuz trinita tẽ cognouerũt. Sol'o dõz qp añ xp̃i aduentũ mysteriũ icarnatõis eius/ explicite qdez tenebant credẽ ma iores illius tpis/sicq3 fidẽ explicitã trinitatis habebãt: sufficit aũt mi norib⁹ iplicite hr̃e fidẽ mediatoris vẽturi p salute hoim/vtrũ aũt dei filius eẽt & ↄcipiẽdus spũ scõ non oportuit eos istud cognoscere. Sz credebant qp sui maiores: & iõ ẽt de trinitate hũerũt fidẽ iplicitã. ¶ De inde cũ dicit. (Ego aũt.) pbat xp̃s sibi certã eẽ diuinitatis originẽ. Et p° ponit ppositũ. scdo pbat. (Et si

3 dixero.) dicit g (ego aũt) q suz noti tia de notitia & vbũ dei (noui eũ) cui⁹ notitia ẽ eẽntia. Et filio pr̃em nosse/ẽ sibi eẽ. De hac notitia dic Matth. xj. nemo nouit filiũ/nisi pr̃: neq3 pr̃em qs nouit nisi fili⁹. ¶ 2° cũ dicit. (Et si dixero) pbat certitu dinẽ isti⁹ cognitõis duob⁹ signis. s. signo dicti/& signo fci. (Sz scio eũ.) In p° argumẽtatõe oz duo suppo nere. p° q: dictũ ẽ signũ ↄcepti. alte rũ q: oppo^m mẽdacij ẽ veritas & qd nõ enũciat mẽdacit vere di. Ex his aũt sic rõcinat xp̃s oppo^m ei⁹ qp qs mẽdaciter dicit est ver. Sz si ego dixero q: nescio deũ/ero men dax. g oppo^m ei⁹. s. scio eum eẽ ver. Sz vlteri⁹ qp ve di ve ↄcipit. g veras hẽo sciam dei pr̃is. Minorẽ aũt p mi sillogismi pbat p locũ a silitudi ne i oppositũ dicens: ero silis vob/ q: sic mẽdaces estis dicẽdo vos de um cognoscẽ q nõ cognoscitis/ita ego mẽdax eẽz si dicerẽ me nescire deũ. Et lz ita exponant vba xp̃i/nõ tñ oz sũmã oĩuz rõnẽ vbũ dei regu lis dialecticis terminari. dicit g. (Et si dixero q: nõ scio eũ/ero silis vo bis mẽdax.) Erit qdẽ silitudo i mẽ dacio. Sz nõ i signato medacij. Nõ aũt debat eẽ mẽdax illd dicẽdo ẽt pp vitãdã arrogãtiã: q: vt dic Au gu. nõ ẽ sic arrogãtia cauẽda vt re linquat vitas & incurrat mẽdaciũ.

¶ Sz nũqd potuisset xp̃s dicẽ se ne scire deũ. Rñ° potuissz qdẽ dr̃e mã liter id qd erat mẽdaciũ/sz nõ fuis set mẽdax: alind ẽ.n. dr̃e mẽdaciũ/ aliud eẽ mẽdacẽ. dic mẽdaciũ q fal sũz pfert: mẽdax võ ẽ q fallẽdi aĩo aliđ dic q sentiat/& si illd dem̃ sit ve rũ: nã dõ vitatẽ aliqs pt eẽ mẽdax si verũ qd dicit fallẽdi aĩo putat esse falsũz: q: võ xp̃s vitas non potuit hr̃e aĩuz/vel aliquẽ vellet fallere/q: nec peccare potuit: iõ si mẽdaciuz dicere potuit/nõ tñ potuit eẽ men dax. ¶ Scdo idem pbat signo facti cũ dicit. (Sz scio eũ.) cuius pbatio est. (Et sermonẽ ei⁹) .i. pcepta eius seruo in ope. Jo. vj. de celo descẽdi/ nõ vt faciat volũtatẽ meã/sed vo

Dubiũ

lũtatẽ ei⁹ q misit me. Signũ.n.cognitõis dĩ ẽ ei⁹ iplere pcepta.j.Jo.ij.q dicit se nosse deũ ⁊ mãdata ei⁹ nõ custodit/mẽdax ẽ. ℂ Deĩn cũ dicit (Abrahã pr̃ vester) nunc rñdet xp̃s p̃me qõni/an ipse sit maior ꝙ̃ abraham. Et lʒ ex pcedenti rñsione sufficiẽter satis posset rñdere se maiorẽ esse/qꝛ piem hʒ deũ. Tñ efficacius rñdet ex itentõe ipsiꝰ abrahe attestãtis de scõ xp̃m esse maiorẽ: illud .n.in quo est felicitas/⁊ beatitudinis gaudiũ/oĩa superexcellit. Sʒ abrahã extimauit xp̃m dei filiũ eẽ beatitudinẽ suã. Et in eius visione posuit totũ suum gaudiũ: ĝ ipsemet abrahã putauit xp̃m se maiorẽ eẽ. Minorẽ huius rõnis xp̃s pbat in lr̃a sic. Cuius absentia facit desideriũ/eius p̃ntia efficit gaudiũ. Sed (Abraã pr̃ vester) cui debetis credere. (Exultauit).i.exultando desiderauit.⁊ qd̃ desiderauit exultãdo spauit. (vt videret diez meũ).i.eternitatẽ meã lucidã in qua sũʒ ex patre: vel diẽ tp̃is qñ misit deus filiũ suũ factũ ex muliere. ĝ cuʒ (vidit ⁊ gauisus est.) qd̃ gaudiũ visiõis beatitudo est. qꝛ vt dicit Aug. Btitudo est gaudiũ de veritate: ⁊ aduertendũ ꝙ in fide qdeʒ ista viderat Abraham/sed nõdũ fuerat apta visio btitudinis: ideo accipiendũ est pꝛeteritũ p futuro quacũqꝫ enĩʒ erit il-
4 la visio erit ⁊ gaudiũ. Aduertẽdũ ẽt ꝙ dixit exultauit/loco desiderauit ⁊ spauit ponẽs effcm̃.s.gaudiũ p cã sua/q̃ est spes: nã ex spe gaudiũ est: hoc aũt ideo fecit/qꝛ ẽt sola spes tãti boni efficit gaudẽtẽ. Ro. v. Gloꝛiamur in spẽ glie filioꝝ dĩ. ⁊ eiusdẽ.xij. spe gaudentes. aduertendũ tertio ꝙ sm̃ istã expositionẽ vna visio est.s.aperta iter duo gaudia.s.inter gaudiũ spei qd̃ pꝛecedit ⁊ gaudiũ rei qd̃ seqtur visiões apertã. Sed alij sic exponũt vt ecõtra vnũ gaudiũ iter duas visiones intelligãt. p̃ma visio est fidei/altera ẽ aperte spei/inter quas est gaudiũ spei/a visione fidei/ad visionẽ spei tendẽs. Et tũc sic expõit lr̃a. (Abraham pr̃ vester vidit.) p fidẽ credẽdo (diẽ meũ).i.claritatẽ eterne originis mee. de qua dixi supra. Est pater meus q glĩficat me. vel (diem meũ).i.tpalitatẽ humane originis mee/⁊ ista videndo ⁊ credẽdo (gauisus est) gaudio vie. ideo nõ persistit in eo/sed exultauit sic in spe. (vt videt) in re. ℂ Et notãdũ ꝙ dubiũ esse nõ dʒ qn abrahã habuit fidem diuinitatis ⁊ humanitatis xp̃i. Alias.n.iustificatus nõ fuisset. Gene.xv. Credidit abrahã deo ⁊ reputatũ est illi ad iustitiã. Et p̃mo qui dẽ diuine trinitatis vnitatẽ reuelauit sibi deus. Gen. 18. qñ apparuerunt tres angeli/quos adorauit, vt vnũ existens: neqʒ enim credendũ est ꝙ nr̃e fidei pater abrahã illam figurã nõ itellexerit. Eiusdẽ ẽt trinitatis fidẽ ipse p fessus in edificatione triũ altariũ que edificauit in sychem/in bethel/⁊ in cõualle mãbre. Gen. 12. et. 13. Jtẽ nõ est arbitrandũ ꝙ icarnatõis chꝛisti mysteriũ tanto pphe deus nõ reuelauerit. Gen. 18. Num celare potero Abrahe qd̃ facturus sum ait dñs. Et p̃mo quidẽ sibi reuelauit ꝙ ex eo dei filius esset incarnãdus. Gene. 22. Jn semine tuo ꝙ est xp̃s/benedicent oẽs gẽtes. Scd̃o sibi reuelauit ꝙ ipse esset cruce imolandus. Sed tamẽ ad vitã reducẽdus in sacrificio vnigeniti filij p quo seruato imolatus est aries. Tertio sibi reuelauit ꝙ pp chꝛisti mortẽ iudeorũ pp̃ls eẽt reprobãdus. Gen. 15.

Abrahã fidẽ habuit diuinitatis et humanitatis.

qñ inuasit eũ horror magnus et tenebrosus: horribilis.n.fuit sibi xp̃s a iudeis occidi et eos reprobari: hanc vero fidẽ xp̃i icarnãdi ipse p fessus est se hr̃e. Gen. 24. qñ ait seruo suo pone manũ tuã subter femur meũ/ et iura mihi p deuz celi. quasi dicat. iura mihi p deũ celi ex meo femore pcessurũ. Et q: super oẽm hoiem fuit xp̃s homo/ et etiaz fm carnẽ: iõ non sup/ sed subter femur factũ est iuramẽtũ: eandẽ etiã incarnatõis fidem sacro circũcisionis ipse ptestatus est. Naz q: scũs sanctor ex ipso fm carnẽ venturus erat: ideo mẽbrũ ppagatõi aptum circũcisiõe ɔsecrauit. ¶ Dis auteʒ obijcit illud Exo.vj. Ego dñs qui apparui/ abraham/ Jsaac/ et Jacob/ in deo oĩpotẽteʒ/ sed nomẽ meum adonai nõ idicaui eis: supius aũt exponebat nomẽ nõ indicatũ esse deus vnus et trinus. Solutio loqtur de indicatione aperte visionis que nõ fuit patriarchis/ sed moysi facta: illi eniʒ figuris/ moyses vero aperte deũ vidit. vt dr Nume.xij. vel si loqtur de indicatiõe fidei: dicendũ q trinitas non fuit sic explicite patribus/ sicut posteris reuelata: q: vt dicit glo. ibidẽ per successiones etatum creuit demũ cognitionis augmentum.

¶ Sermo quintus dñice passionis de euangelio et in ordine. 176.

I Tertio cũ dr. (Dixerũt ergo iudei ad eũ/ qnquaginta annos nõdum habes.) declarat xp̃i eternitas/ cui tñ iudei repugnare conabant verbo et facto. Sed ɔtētioni verbor xp̃s rñdet veritatẽ/ psecutioni aũt operũ exhibet humilitatẽ. Ideo quattuor hic ponunt. pmũ eniʒ iudei obijciũt xp̃o defectũ etatis. Scdo ipse asserit statũ eternitatis. (Amẽ amẽ dico vobis/ anteq̃ abrahã fieret.) Tertio illi ponũt actũ ipietatis. (tulerunt ergo lapides.) Quarto xp̃s ostẽdit in se factũ humilitatis (iesus aũt abscõdit se.) In pma vero pte duo tangũt. pmo qdẽ opponunt xp̃o defectũ tpis. (Dixerunt ergo iudei ad eũ/ qnquaginta annos nõdum habes.) vere sic erat. Sed vt dicitur Luc.iij. Erat iesus incipiens quasi annor. 30. Scdo ɔcludũt ɔ̃ verba xp̃i rõneʒ ipossibilis. (Et abrahã vidisti.) quasi dicãt. ipossibile est qd dixisti abrahã vidisse diẽ tuũ/ cum nõdum sis annor qnquaginta/ etiam multa tpa fluxerunt a morte abrahe/ quãuis mutẽt, verba xp̃i: ipse eniʒ dixerat/ abrahã vidit dieʒ meũ. Ipsi vero dicũt qũo abrahaʒ vidisti. Sed p eodẽ vtrũq̃ accipit: quãtũ ad etatẽ tpis: maluisset tñ dicere vidisti abrahã/ q̃ vidit ne abrahaʒ te: honorẽ deferẽtes ipsi abrahe/ q: nõ est dignũ iferiores videri a maioribus/ sed insignes hoĩes videre oẽs cupiunt. ¶ Aduertendũ aũt q̃ cã fuerit q hunc tñ numer qnquaginta annor expresserint iudei volentes pbare q xp̃s abrahã nõ viderit. Et lʒ posset dici q i premeditate sic occurrit eis dr̃e/ tñ melius vr̃ q pbaturi xp̃m nõ vidisse abrahã eũ numerũ dixerũt q habuit auctoritatẽ ab ipso. Nam annus iubilei qnquagesimus sũpsit initiũ a victoria abrabe ɔ̃ qnq̃ reges: de qua legit. Gen. 14. Fluxerũt aũt ex tunc vsq̃ ad tpa xp̃i/ q̃si octoginta et vnus iubileus/ qui sũt anni quattuor millia qnquagita: quasi ergo dicũt iudei xp̃o: qũo potuisti videre abrahã tot iubileis a tpe eius pteritis/ cũ tu nõdũ vnuʒ iubileũ annor impleueris? Et cer-

tum est vt dicit glo.qz h dicũt solã in xp̃o carnis etatẽ pensantes/ nõ
2 diuinã in eo nãm credentes.¶ Jõ ꝯsequenter xp̃s aperit suã diuinitatẽ.(Dixit ergo eis iesus) vbi p̃mo tangit assertionẽ veritatis.(amen amen).i.vere vere.(dico vobis.) p̃uer.8.veritatẽ meditabit guttur meũ.Scd̃o cũ dicit.(Anteq̃ȝ abrahaȝ) explicat sue diuinitatis statuȝ in cõparatõe ad abrahã.duo de se/ z duo de ipso/dicẽs.Et p̃mo qdẽ dicit se hr̃e prioritatẽ eternitatis.(ante.)scd̃o entitatẽ diuinitatis.(Ego suȝ.) Nõ dicit qd sit/sed absolute dicit se esse ꝙ est esse dei. Exo.iij.Sic dices filijs israel.Ego suȝ q sum:q est misit me ad vos.De⁹ abraham v̄o duo dicit.p̃ᵐ ꝙ sit posterior tp̃e/ ꝙ notat ꝯiunctio (q̃ȝ.) nã si ipse est anteq̃ȝ abrahã/ꝯñs est vt abrahaȝ sit posterior.Scd̃o dicit ꝙ sit p̄ductus ope.(Abrahã fieret.) Nõ dicẽt/vel cõcipet/sȝ fieret:qz esse nõ est p̄priũ creatore/sed deo:ꝯceptus aũt fuit.Adã/nõ i p̃n° tp̃is/sȝ i tpe: vñ si dixisset xp̃s anteq̃ȝ abrahã cõcipet/aut nasceret/ego suȝ:nõ seq̃ret p̄p hoc ipsuȝ esse eternũ.Sȝ qz in p̃n° tp̃is oĩa fcã sũt a deo i suis p̃ncipijs ꝙ ẽ p̄pe fieri:nã eoꝝ exitus in actũ ẽ p̄pagatio: iõ in p̃n° tp̃is fact⁹ ẽ abrahã i suis causis.Et qz añ p̃nᵐ tp̃is ñ ẽ niñ et̃nitas/ iõ xp̃s q fuit añ abrahã eternus ẽ. pȝ igit xp̃m esse deũ eternũ/abraham v̄o in tp̃e factũ.¶ Deinde cũ dicit.(Tulerunt ergo.) ponit actus crudelitatis ꝯ xp̃m.z duo tãgit.p̃° operis p̄parationẽ.(Tulerũt ergo lapides iudei.) dum corde siles sibi lapides assũpserũt.Augu. tãta duritia q̃ curreret/niñ ad sibi siles lapides.Jtẽ tãgit p̄patõis itẽtõez (vt iacerẽt in eum) lapidẽ viuuȝ z p̄ciosum/lapidibus itẽdebãt obruere. Grego.qz.n.eternitatis v̄ba mẽtes infideliũ nõ valebãt sustinere:ideo quẽ itelligere nõ p̄nt obruere querunt.Et h p̄p alterã duaꝝ cãꝝ/ aut/ vȝ/qz r̄putabãt eũ blasphemũ/eternitatẽ z diuitatẽ sibi attribuẽtẽ.nã Leui.24.p̄cipit lapidari blasphemus/aut tãq̃ȝ demoniacũ nõ hũana sapiẽtẽ voluerũt lapidare.nam Leui.xx.hñtes imũdũȝ sp̃m diuinationis p̄cipit vt lapident.Et nota ꝙ ista intẽtata z p̄pata xp̄i lapidatio p̄figurata fuerit in duob⁹.s.i moyse.Exo.17.Quid faciaȝ pp̄lo huic/ adhuc pauxillũ z lapidabit me:z i dauid figura eius p̄cessit.j.Re.30. Figura lapidationis christi.
tristatus est dauid valde /qz volebat eũ pp̄ls lapidare.¶ Deiñ cũ dicit (Jesus ãt.) ꝯ hũc pp̄li furẽtȝ,aiuȝ qd xp̃s egerit poͬ.Et duo tangit.s. 3
abscõsionẽ q̃si timẽtȝ (iesus aũt abscõdit se.)nõ i angulo/vel post alios/sȝ iuisibilẽ se illis exhibuit.Jtẽ tãgit egressiõez q̃si p̄udẽtȝ. (Et exiuit de tẽplo).i.de atrio tẽpli vbi v̄ba p̄missa dita sũt:p̄udẽtis.n.ẽ ai furentiũ relinq̃re ꝯsortia.p̃uer.xx. honor ẽ hoi q sepat se a ꝯtẽtõib⁹:i. p̄udẽtes qdẽ h attribuũt ignominie/sȝ salomõ dic̃ eẽ honoreȝ.¶ Et nõ qz abscõsiõe z egressiõe vitauit iesus furorẽ pp̄li/z h p̄p tria. p̃° vt daret exᵐ fidelib⁹ suis ꝯclinãdi psecutores.Mat.x.Si vos psecuti fuerĩt i vna ciuitate / fugite i aliã. 2° qz nõdũ venerat hora passiõis ei⁹. Jo.8.Nemo i eũ misit man⁹/qz nõ dũ venerat hora eius.3ᵐ qz nõ elegerat h gen⁹ mortis/sȝ potius i ara crucis voluit imolari.Mat.xx.tradẽt filiũ hois gẽtib⁹ ad illudẽdũ z flagellãdũ z crucifigẽdũ.Et aduertẽdũ ꝙ tãta xp̄i patiẽtia vt q̃si inualid⁹ ñ obstruẽt suos psecutores: tãta

moderatio/vt quasi timidus se ab scõderet:tãta hũilitas vt q̃si victus cederet:maiꝰ sunt oibꝰ miraculis q̃ fecit:h̄ enĩ malis sunt q̃ si repente ipsos psecutores redegisset in nihilũ:mirabilior deniq3 est hũilis eiꝰ patiẽtia q̃ inuicibilis potẽtia. Et tãtis v̄tutibꝰ aptissime manifestauit se eẽ quẽ dixerat.s.glificat me deus pr/ꝛ exultauit Abraa3 vt me videret/ꝛ antecq̃ ip̄e fieret ego su3. Prouer.19. Doctrina viri p patia3 noscit/ꝛ glia eiꝰ est iniq̃ ptergredi.hec aũt miracula hũilitatis ꝛ paciẽtie voluit xp̄s vt ab eo discẽmꝰ/q̃si maiora ꝛ vtiliora. Mat.11. Discite a me/q: mitis sum ꝛ humilis corde.

Nõ allegoriã. ¶ Notãdũ allegorice:q: l3 xp̄s verbis ꝛ miraculis suã diuitatẽ iudeis osideret/ ab eis tñ abscõsa fuit ipsa diuitas.Et hoc iõ q: tulerunt lapides.i.corda lapidea sibi assumpserũt.Zach.7. Noluerũt attẽdẽ ꝛ verterũt scaplas recedẽtes ꝛ aures suas aggrauauerũt ne audirẽt/ꝛ cor suũ posuerũt vt adamãtẽ ꝛ silicẽ ne audirẽt v̄ba dei/ cuiꝰ obdurationis merito duo damna cõsecuta sunt. Et hoc primo factũ est:vt l3 p̄ntẽ illis se diuinitas exhiberet/ abscõdita tñ fuerit a cordibꝰ eoꝝ.Deut.32. Abscõda3 faciẽ meã ab eis. Et Esa. 45.Uere tu es deꝰ abscõditus:ipse enĩ abscõdit deũ in hũanitate:v̄bũ in taciturnitate: ĩcorruptũ in passi

4 bilitate: nõ factũ in nouitate. Ipse abscondit in paruitate magnitudinẽ:in hũilitate celsitudinẽ: ꝛ in aduersitate btitudinẽ: in infirmitate fortitudinẽ:ipse abscõdit in simplicitate sapiam:in pauptate habundantiã:in ignobilitate glia3: in dolore letitiã. Ipse ẽt abscõdit in fame panẽ in siti fontẽ:in umbe luce3:in morte vitã. Ipse nihilominus abscondit.Eternũ in tẽpore/spiritum in corpore/iustu3 in scelere/ sanum in vulnere. Abscõdit ẽt thesauꝝ in defectu/honorẽ in despectu /securitatẽ in metu/gaudiũ in fletu:h̄ oia abscõdit a sapiẽtibꝰ ꝛ prudẽtibꝰ,ppter iduratioñẽ eoꝝ. S3 reuelauit ea paruulis.Scdo gp meritũ eiusdẽ obdurationis passi sunt dãnu3 diẽ absẽtie. Nã exiuit iesus de templo/q: reliquit populũ iudeoꝝ qui quõdã fuerat tẽplũ dei spirituale: qd̄ gde3 figuratũ est.Eze.10.In visiõe Ezech. Ubi di: egressa est glia dñi a limine templi ꝛc̃.11.Dicit q̄ de ciuitate hierl'm recessit glia dñi dei/videl3/filiꝰ q est splẽdor glie dei. S3 cũ glia dei se abstulit a templo cordi; iudeoꝝ/successit apd̄ eos abhominatio demonũ/ꝛ facti sunt tẽplu3 diaboli:sicut in figura di.Eze. 8.Qd̄ in tẽplo erãt idola abhominationũ. 2.Macha.5.Tẽplũ erat plenũ luxuria.ꝛ comessatiõibus/ꝛ cognominabat Iouis olimpij.i.diaboli. Ergo q: Iudei assumpserũt sibi lapides.i.corda lapidea : iõ nec vidẽt deũ/q: se abscõdit:nec hñt ipsu3/q: ab eis exiuit. ¶ Et nos gde3 o3 diligẽter cauere ne xp̄o loquẽte gd credẽdũ aut faciẽdum sic tollamus lapides.i.dura nobis corda sumamꝰ/ q̃ nec bñficijs emolliũtur flagellis frãgũtur:sicut in matutinis pdictũ est. Hodie si vocẽ dñi audieritis/nolite obdurare corda vestra.Tẽplũ gdẽ dei nos sumꝰ:vt ait apl's.ab obduratis aũt cordibꝰ erit iesus in p̄nti dũ gr̃a3 subtrahit/sed in futuro se abscõdet dum visiõis sue negabit glia3.Duo g̃ sunt damna obdurati cordis:nã gr̃a in p̄nti/ ꝛ glia ĩ futuro p̄uat. S3 aduertẽdũ q̄ ẽt iustis in p̄nti aliq̃ñ se abscondit deꝰ dũ tribulatiõibꝰ eos exponit.

Cant. 2. En ipse stat post parietē no strū. ⁊ Job. 9. Si venerit ad me, nō videbo eū. Et si abierit nō itelligā. Nūq̄ʒ tñ ab eis ext/lʒ abscōsus sit. Ps. Cū ipso suʒ in tribulatiōe/eripi am eū/⁊ glificabo eū. Mat. 28. Ecce ego vobiscum sum oibus dieb⁹ vsq̄ʒ ad cōsumationem seculi.

¶ Sermo. 6 dñice passiōis de euā gelio ⁊ in ordine. 177.

1 Quinquagita annos nūdum hēs ⁊ Abraā vidisti) intentio hui⁹ thematis est. q̄ ad visionē sup ni pris nemo puenit nisi qnquage simū. i. cumulū pfectiōis attigerit. Abraā eni q̄ pr̄ multitudinis iter pretat/deū vniuerse creature cōdi torē ⁊ prem significat. Esa. 63. Tu dñe pr̄ ⁊ redēptor nr̄ es/q̄ pr̄ nō car nis/sed mētis oculo videt: sicut dī Mat. 5. Beati mūdo corde qm̄ ipsi deū videbūt/quē videre est eē btūʒ/ q̄r sufficiēs bonū est. Joan. 14. Dñe ostēde nobis prēʒ ⁊ sufficit nob. Numer⁹ aūt qnquagenari⁹ plenā clpa rū remissionē ⁊ cumulū pfectiōis significat: quātū eni ad pmū dī Leui. 25. Annuʒ qnquagesimū vocabis remissionē. Ipse est eni iubile⁹ .i. remissiu⁹. Uñ glo. 4. Cap. sup libro numeroꝝ. dicit q̄ Abraā idulgētiā p sodomis petēs a dño a qn quagesimo numero cepit dicēs. si iusti fuerint qnquaginta in ciuitate nonne saluabis pp eos ciuitatē: nō enim ab hoc numero cepit re missionē petē/q̄r non erat in eo remissiōis ꝯtieri misteriū: ⁊ Luc. 16. Uillicus iniqtatis pmū debitū re misit qnquagita. Qui festinat vide re deū pmo fiat quinquagenari⁹. i. preteritaꝝ pcipiat remissionēʒ culpaꝝ: q̄r nec Absalō meruit prēʒ suum videre/donec plenam culpe re missionē pcepit: vt dicit. 2. Re. 14. Sed nec istud sufficit nisi quinqua genariuʒ pfectiōis attigat. Unde Leui. 25. Numerabis tibi septē septies annos q̄ sunt q̄dragitanouē qbus vn⁹ addit⁹ qnquaginta sunt. Sicq̄ʒ sctificabis annū qnq̄gesimū/ cui⁹ scificatio est scitatis ꝯsumatio. Nu. 8. Septē septenarij ad scificationē ptinēt vite: vnitas addita est dissolutio aīe a carne postq̄ʒ cessan tib⁹ opib⁹ videt de⁹ pr̄ sicut est. Uñ Nu. 8. Dicit q̄ vsq̄ʒ ad qnq̄gesimū annū leuite occupabant opibus tabernaculi. Sʒ in qnq̄gesimo anno seruire cessabāt. nō faciētes opa sʒ vacātes in tabernaculo. Apoc. 14. Bti mortui q̄ in dño moriunt: amodo iam dicit spūs/ vt requiescāt a laborib⁹ suis. ¶ Pmo igit distinguēdi sunt septē septenarij ad sanctificationē vite ptinētes: quoꝝ prim⁹ est petitionū. Scds donoꝝ. terti⁹ meritoꝝ. quart⁹ pmioꝝ. qntus vitioꝝ. Sextus vtutū. Septim⁹ opationū. Prim⁹ qdē septenarius/septē istas petitiōes ꝯtinet. s. diui noīs scificatiōe ⁊ celestis regni obtētionē ⁊ die volūtatis ad ipletōēʒ/⁊ nr̄e necitati sbuētionē/⁊ dbitoꝝ remissionē/⁊ tē tatiōis moderationē/⁊ mali libatio nē: de qb⁹ habet supra sermōe. 72. Scds aūt septenarius septē ista dona ꝯtinet. s. sapiaʒ dei eternis certificātē/⁊ intellectū abscōdita penetrātem/⁊ consilium agende deliberanteʒ/⁊ fortitudinē aduersa tollerantē/ ⁊ scientiā creaturas inuestiganteʒ/⁊ pietateʒ proximo cōpatiē teʒ/⁊ timorē mētem humiliāteʒ: de quibus habet supra sermone. Cap. 8. Tertius septenarius septē ista merita cōtinet. s. spūs paupertatem/⁊ animi lenitatem/ ⁊ luctus anxietatē/⁊ iustitie cupiditatē/⁊ misericordie pietatē/⁊ cordis purita-

2 Septeʒ septenarij ad scificatione vite pertinentes. pmus septenarius.

Scds septenarius.

Tertius septenarius.

tem/ꝛ pacis trãquillitatẽ:de qbus
habet supra sermone.98. Quart⁹
4⁹septe- septenari⁹ pmia septẽ ptinet.s.cele
narius. stis regni adeptionẽ/ꝛ terre posses
sionẽ/ꝛ internã ɔsolationẽ/ꝛ bono
rũ saturationẽ/ꝛ misericordie cõse-
cutionez/ꝛ deitatis visionẽ/ꝛ dei fi-
liationẽ/de qbus habet supra ser-
mone.98. Que septẽ pmia posses-
sa qdez briñcãt/sperata vo scificãt.
5⁹ septe Quint⁹ septenari⁹ est septẽ vitiorũ
narius. capitaliũ/q sunt inanis glia/ꝛ inui
dia/ꝛ ira/ꝛ accidia/ꝛ auaritia/ꝛ gu-
la/ꝛ luxuria:de qbus habet supra
6⁹ septe sermone.95.Sext⁹septenari⁹est tri
narius. um theologicaꝝ/ꝛ qttuor cardina-
liũ vtutũ:q sunt fides/ꝛ spes/ꝛ cha-
ritas/ꝛ prudẽtia/ꝛ iustitia/ꝛ fortitu
do/ꝛ tẽperãtia: de qbus habet sup
smo.c.74.Septim⁹septenarius ad
7⁹ septe opera septẽ dieꝝ ptinet/q sunt pro-
narius. prie recognitionis argumẽtũ/ꝛ sci
ppositi firmamẽtũ ꝛ ppositi opis
cõplemẽtuz/ꝛ exẽplaris vite docu
mẽtũ/ꝛ gemine cõpũctionis lamẽ-
tuz/ꝛ diuine cõformationis ornamẽtũ/
ꝛ quiet: ɔtẽplationis delectamẽtuz:
de qbus habet supra sermõe.143.
¶ Et notãdũ qꝛ iter istos.7.septẽa
rios est ordinata ɔnexio:nã petitio
nib⁹ipetrant dona:donis aũt vigo
rant merita/meritis vero speran-
tur pmia/pmioꝝ spe expellunt vi-
tia.Expulsis deniqꝫ vitijs purgate
sunt virtutes: s purgatis vtutib⁹
septẽ operib⁹ homo interior refor-
mat:quo aũt singula hoꝝ singulis
alioꝝ ɔueniãt.videnduz est septẽ ali
os septenarios ordinãdo. ¶ Et vt
ab iferiorib⁹ ad supiora tẽdam⁹:se-
ptima petitiõe cuz dñ. libera nos a
malo.septimũ donũ timoris impe-
trat: qm in timore dñi declinat ois
a malo/quo dono primũ meritũ.s.
paupertas spũs.i.hũilitas/ꝛ ɔtẽptus
temporaliũ ɔuenit:cui merito pri-
mum debet premiũ.s.regnũ celoꝝ:
vt dic panperib⁹ regnũ/ꝛ humili-
bus celuz.Cui⁹ beatitudinis spe p-
mũ vitiũ.s.supbia ꝛ inanis glia ei
ciũtur.Et pma vtus.s.fides purga-
tur. Et ope prime diei qñ facta est 3
lux sibiipsi nõ innotescit. ¶ Sexta
petitiõe cũ dñ. Et ne nos iducas in
tẽtationẽ.i.ne pmittas nos ɔcludi
tẽtationis ɔsensu. Sextũ donũ.s.pie
tas p quã fit vt nocumẽto primi ꝛ
nostri nõ ɔsentim⁹ ipetrat/quo do
no scdꝫ meritũ.s.mãsuetudo animi
ɔuenit/ꝛ inde sperat scdꝫ pmiuz.s.
terre possessio. Cui⁹ spe scdꝫ vitiuz
.s.inuidia tollit ꝛ purgat scda vir-
tus.s.spes/ꝛ fit 2^{m} opus nre repa
rationis.s.celestis ppositi firmamẽ-
tũ.Quinta petitiõe cũ dñ. Et dimit
te nobis debita nra/sicut ꝛ nos di
mittim⁹debitorib⁹nris:ipetrat qn
tum donũ.s.scia p quã nouim⁹ qꝫ
multũ nos sumus debitores deo.
ꝛ qꝫ parũ ɔximi nobis debent.In
de ɔuenit tertiũ meritũ.s.luct⁹pro
suis culpis.Cui tertia beatitudo.s.
ɔsolatio pmittit.Et effugat tertiuz
vitiũ.s.ira:sicqꝫ tertia vtus.i.chari
tas islãmat.Et rõnalis mẽs opere
tertie diei reparat:vñ collectis aqs
in locũ vnũ apparuit arida/germi
nãs/ꝛ fructificãs:ex luctu eni ꝛ flã
ma charitat ɔpositũ bonũ op⁹ ɔ-
rũpit exteri⁹. ¶ Quarta petitione
cũ dñ.panẽ nostruz quottidianũ.i.
corporalẽ ꝛ spũalẽ victuz/da nobis
hodie:qrtũ donũ.s.fortitudo impe
tratur/nã petitiõe alimẽti nihil ali
ud qrit/nisi vt nõ dficiat/pcipue vi
ta spũalis/qꝛ in fortitudine panis
spũalis ambulam⁹cuz Helya vsqꝫ
ad mõtem dei Oreb. Et qi gustato
spirituali cibo ipsuz amplius esuri
mus:hic ɔuenit qrtũ meritũ.s.esu

ries ꝛ sitis iustitie cui pmittit quarta beatitudo.s.saturitas eterna. Et q̈rtū vitiū.s.accidia repellit: naꝫ vt di. Jo.6. Opꝫ eni opari cibū q non perit/sꝫ pmanet in vitā eternā. vñ ps. Labores manuū tuaꝝ qꝛ manducabis btūs es. Et quarta virtus .s.prudētia pcipiēs que agēda sunt omni caligine purgat. Sicqꝫ opere quarte diei hō reparat/dū luminaria doctrine exemplaris de celo prudētie refulgēt. ¶ Tertia petitio cū dicit. Fiat voluntas tua/sicut in celo ꝛ in terra: tertiū donū.s. cōsilium de agēdis deliberās ipetratur vt noverimꝰ hoc solū esse agēdum/ vt fiat volūtas dei ex quo provenit gntū meritū.s.misericordia ꝛ ꝯsilio implēde divine volūtatis nascēs/ cui pmittit gntuꝫ beatitudinis premiuꝫ.s.misericordie consecutio: ꝛ exsufflat gntū vitiū misericordie repugnās.s.avaritia. purgatioꝛqꝫ fit gnta v̄tus.s.iustitia/ q̄ sine mīa crudelitas est. Uñ operat hō ope gnte diei: duplici.s.lamēto compūctus. ¶ Secūda petitione cū dicit adveniat regnū tuuꝫ.scdꝫ donū.s.intellectus ipetrat/qꝛ spū intelligentie regnū futurū igredientibus declaratur. Et sextum meritū.s.mūditia cordis pficit cui pmittit sextū premiū.s.visio dī/ꝛ repellit gule vitiū/ quo intellectus obtūdit/ꝛ cor sordidat/ꝛ sexta v̄tus.s. fortitudo conceptiōes mortis corporee periculuꝫ emundat intellectualr̄ cui vivens contemnit mortē corpis: ꝛ ope sexte diei intellectualis mens ad imaginem cōditoris facta reformatur. ¶ Prīe petitiōi/ ꝛ primo dono vltima aliorū septenarioꝝ ꝯgruunt/ vt vltima primis mirabili ꝛ artifitioso circulo ꝯnectātur. Nā prima petitiōe cuꝫ dicit/ sanctificet nomē tuū.i.in nobis/ꝛ in mundo/ sctūm appareat pmū donū.s.sapiētia/per quā soli deo vacamꝰ ipetratur. Et septimū meritūꝫ.s.pacis trāqlitas vigoratur. Cuiꝰ septimū pmiū.s.eē dei filium pmittitur. Et septimuꝫ vitiuꝫ.s.luxuria extirpatur totalr̄: qꝛ amor sapientie carnalē extigunt amoreꝫ. Ideoqꝫ purgatio fit septima v̄tus.s.tēperātia. Et septimo die requiescēs hō ab operibꝰ active vite/quasi filius vacat ꝯtēplatiōi sapientie. Isti sunt septē septenarij p grāꝫ dei pficiētes in sanctitate vitā psenteꝫ/vt pueniat ad sacramētuꝫ numeri quadragesiminoni quo pvenit flāma fornacis caldeoꝝ. Sed adhuc nō videtur deus nisi addatur veritas priori numero/ ꝛ fiant gnquagita. h aūt vnitas est dissolutio anime a corpore/qua addita/ g priorē numerum habuit.i.si vita eiꝰ fuit sanctitatis ꝯsumate/ statim videbit deū multitudinis vniverse patrem. Quod apostolus attendens dicebat/ cupio dissolui ꝛ esse cum xpo: dissolutio enim necessaria ē/ sicut dicit dñꝰ Moysi Exo. 33. Nō videbit me hō ꝛ vivet.i.quātūcūqꝫ fuerit consumate sanctitatis/ dum hic vivit me nō videbit. Si vero perfecte sanctus moratur carne/statim absqꝫ mora videt deum. ideo pmo libro ꝯfessionum/clamabat btūs Augu. Noli dñe abscondere a me faciē tuā: moriar ne moriar/vt eam videā.i.moriar carne/ ne moriar mēte vt eaꝫ videaꝫ. Uñ Greg. 4. libro mora. cōsumate sanctitatis viri postq̄ꝫ de corporibus transeunt nequaquam per morarū spatia sicut antiqui patres celestis patrie perceptione differuntur. Mox quippe vt a carnis obligatione exeunt in celesti sede re-

quiescunt. Itē glo. sup Gen. v. c. ad eternā/inquit/requiē post hanc vitam sine dilatione trāsferť: qui deo perseueranter adheret: in cu⁹ figura dī Leui. 26. qꝫ in anno quinquagesimo iubilei reuertebať hō ad domū ꝛ possessionē suā/sed ꝛ seruus libertati dabať. Et nu. 8. dī qꝫ leuite vsqꝫ ad annos quinquaginta operibus tabernaculi deseruiebāt/deinceps vero vacabant ꝛ regescebant a laboribus suis.

¶ Feria. ij. post dñicā de passione. Scdm Joanē. Cap. 7.

In illo tpe. Miserunt pncipes ꝛ pharisei ministros, vt apprehenderent iesum. Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicuꝫ tempus vobiscum sum: ꝛ vado ad euꝫ qui misit me. Queritis me, ꝛ nō inuenietis: ꝛ vbi suꝫ ego, vos non potestis venire. Dixerūt ḡ iudei ad semetipsos. Quo hic iturus est: qꝛ non inuenie mus eum? Nunquid in dispersioneꝫ gentium iturus ē: ꝛ docturus gentes? Quis est hic sermo quem dixit: queretis me ꝛ non inuenietis, ꝛ vbi ego sum, vos non potestis venire? In nouissimo auteꝫ die magno festiuitatis, stabat iesus, ꝛ clamabat, dicens. Si quis sitit, veniat ad me, ꝛ bibat. Qui credit in me, sicut dicit scriptura: flumina d̄ ventre eius fluent aque viue. Hoc autem dixit de spiritu, quem accepturi erant, credentes in eum.

¶ Sermo primus. 2. ferie post dñicā de passione ꝛ in ordine. 178.

Miserūt pncipes ꝛ pharisei ministros vt apprehēderēt iesuꝫ.) Jo. 7. Nomen vigesimenone mansionis que hodie agiť est hebrona qd interpretať transitus: qui. n. per uenerit ethebatha/hoc ē ad veritatē mansionis preterite/ nihilomin⁹ trāseat/ qꝛ vt ait: Origenes/ēt si ad bona venias/oꝫ te ad meliora trāsire vsqꝫquo ad illud bonū venias in quo semp debeas pmanere. De isto aūt transitu agit psens euangeliuꝫ/ in qua xps predicit se transituꝝ ad prem: ꝛ vocat nos vt trāseamus in ipm fontē bonitatis: iudeiqꝫ admiranť ipm transituꝫ ad gētes. Tres xpi tres
igř trāsit⁹ memorat euāᵐ. pm⁹ ē xpi transitus
ad preꝫ/ q fuit p recessuꝫ passiōis. 2⁹ ipsi⁹ ad gētes q fuit p pgressuꝫ pdicatiōis. (dicebāt ḡ iudei ad semetipsos.) 3⁹ ē fidelis aīe in ipm xpm/q fit p fidē adhesiōis. (In nouissimo aūt die.) pˢ diuidiť in ptes tres. pᵒ. n. ꝯ xpm ponit insidiaꝝ studiū. 2ᵒ xps pnūciat passionis exitū. (Dixit ḡ eis iesus/adhuc modicū.) 3ᵒ pdicit futuꝝ sue prīe desideriū. (Queritis me.) pp pᵐ sciendū qꝫ cū in tēplo hierosolymis xps diebus sceno phegie doceret turbas/multi crediderūt in eū/putātes qꝫ eēt xps cūqꝫ phisei audirent turbā de ipso loquentē talia miserunt ministros vt eū apprehenderent: vbi tangit tria.

pº insidiantium statum. (Miserūt principes.) In quibus regiminis auctoritas. (Et pharisei) in quibus religionis maturitas: erant eniꝫ q̄ si religiosi tpis illius. j. Esdre. 9. manus principum ꝛ magistratuum fuit in transgressione pª ꝛ Dan. xij. egressa est iniquitas ab his qui videbantur regere populuꝫ. Itē tangit insidiarum modum. (Miserūt ministros.) Ecc. x. fm iudicem populi/sic ꝛ ministri eius: per seipsos eniꝫ nō presumebāt accedere timētes ppl'm: iō miserūt ministros paratos periculis. Iteꝫ tangit insidiarum aīum. (Ut apprehenderent iesum.) vbi ꝯsiderandū/vt dicit Chrysso. qꝛ cum multa xps locutus fuisset turbis nō sunt prouocati eū apprehendere: qn aūt audierunt turbam de illo loquentem statim inuiderūt. Unde pꝫ ꝙ solo sabbati quā in velamē excusationis assumebāt nō erat cā persecutionis xpi. Sed hoc eos maxime mordebat/ qꝛ turbe glorificabant ipsum: sciendū aūt ꝙ qui venerant vt caperent redierunt capti: nā compūcti verbiꝫ xpi venerunt ad eos qui miserunt: ꝛ illis querentibus/quare nō adduxistis eum. Rñderunt ministri. Nunq̄ꝫ sic locutus est homo/sicut hic hō loquitur: ita. n. plerunqꝫ fit vt hi q sc̄tōs persequuntur/dum eoꝝ patiētiam in tolerando/ ꝛ benignitateꝫ in retribuendo attendūt persequi desistant ꝛ ꝯuertantur. j. Re. 19. ministri quos miserat Saul vt cōprehenderent Dauid/videntes eū cuꝫ ceteris laudare deum/ compuncti sunt ꝛ laudauerunt deum. Sic etiā Act. 9. Saulus portans ep'las principum vt' fideles xpi ligaret in vinculis/dum iret in via cōuersus est. ¶ Nō ꝙ iesus salutaris dī/ eo ꝙ sit

iesus salutaris dicitur

saluus bonum: principes vero ꝛ pharisei maligni sunt spūs: principes quidem / qꝛ singulis quibusqꝫ vicijs principant. ps. Pone principes eoꝝ sicut oreb/ꝛ zeb/ ꝛ zebee / ꝛ salmana. Oreb interpretat ardor/ꝛ designat principem ꝯcupie. Zeb interpretatur lupus rapax / ꝛ designat/ principeꝫ auaritie/ꝛ rapine. Zebee interpretatur deuorans/ꝛ designat principes detractionis ꝛ gule. Salmana interpretat sensibilis/ ꝛ designat principem impatientie aduersus hmōi principes est nobis colluctatio: vt dī Eph. 6. qui ēt maligni spūs sunt phisei. i. simulatores ꝛ diuisi. Simulatores quidem / qꝛ sub spē boni nos fallere conant/ꝯuꝫ se transfigurant in angelos lucis: diuisi aūt ab vno deo per culpam / ꝛ ab omni bono per miseriaꝫ. ps. Diuisi sunt ab ira vultus dei. Itē principes isti machinantur aduersus iesum. i. contra salutem hominis/ sed nihil possunt nisi per ministros quorum ministri sunt ipsi homines consentientes/dum' eorum consentiunt suggestionibus: sic enim agūt contra propriam salutem. ps. Peccatum meuꝫ contra me est semper. Prouer. j. ipsi contra sanguineꝫ suum insidiantur/ꝛ moliuntur fraudes contra animas suas. ¶ Deinde cuꝫ dicit. (Dixit ergo eis iesus.) xps proximam suam passionem prenūciat/ꝛ hoc propter duo primo vt q eum querebant perdere/pacienti expectarent. 2º vt qui eum cupiebant audire/ardentius quererent. Jo. xij. dum lucem habetis/ credite in lucem: duo aūt dicit xps. primo enim sue mortis ponit dilationem/ sed modicam. (Adhuc modicum tēpus vobiscum sum.) h enim dixit i septēbri vel octobri/ꝛ sequēti pasca

passus est. Dicit aũt sum vobiscum .i. pro v͞ra vtilitate ⁊ eruditione / q̄si di. queretis me apprehendere / sed expectate modicum t͞ps in quo ero vobiscũ. nã q͞ vultis facere facturi estis / sed nõ mõ: sed quare nõ mõ? Q͞ nolo: sed quare nolo? certe / q͞ p͞us debeo implere dispensationem meã / ⁊ postea peruenire ad passionẽ meã: ⁊ nõ q͞ fuit x͞ps cũ hoibus / sed modico t͞pe: oportebat. n. esse cũ eis / quibus p͞beret celestis sapie͞ p͞gustationẽ: sed vt pregustantes fontẽ ipsius quererent sapie͞ / non diu fuit cũ hoibus x͞ps. S͞ꝫ statĩ seip͞ꝫ rapuit ad inuisibilia / vt illuc p͞ affectũ cor n͞rm tendat desiderio: vñ in fractione panis cognitus corporali p͞ntia statim euanuit / vt ad inuisibilia amorem discipulorꝫ traheret. 2° cũ dicit. (Et vado.) predicit x͞ps sue mortis ꝯditionem / dicẽs eã esse processum vel ꝓgressionẽ: c⁹ tãgit terminum ⁊ principiũ. Et p͞° quidẽ tangit mortis actũ. (Et vado) c⁹ ire fuit mori. 3. Re. 2. Ecce ego vado viam vniuerse carnis. Itẽ tangit ter minum. (Ad p͞rem.) Luc. 23. P͞r in manus tuas cõmendo sp͞m meũ. Itẽ tangit principium. (Qui misit me.) quasi dicat idẽ est terminus vie ⁊ p͞n^m: P͞r. n. me misit / vt p͞ viã mortis redirẽ ad ipsum. Ecc. j. orit͞ sol ⁊ occidit / ⁊ ad locũ suum reuertitur. ¶ Et aduertendũ q͞ missus fuit x͞ps a p͞re a quo nõ recessit. Jo. v. qui misit mecũ est. Et rediit ad patrẽ cum quo erat. Jo. 17. P͞r ego in te / ⁊ tu in me / ⁊ ego ad te venio. Q͞d si ita est / nõ est intelligendũ s͞ꝫ corporalem motum x͞pm redire ad patrẽ. Sed redire d͞r quadrupl͞r. p͞° q͞ p͞ris propositum de sua passione impleuit / ꝯiungens. n. mortẽ suam diuine voluntati reduxit effectum in

x͞ps ad p͞rẽ redijt quadrupl͞r

cãm. 2° q͞ merito mortis cognitus est filius dei esse: nõ fides credentiũ eũ p͞ri copulauit. 3° q͞ merito eiusdem mortis resurrectionis gloriã adeptus est s͞m quã ẽt in corpore participauit p͞ris imortalitatẽ. 4° cãl͞r d͞r ad p͞rem redire / q͞ sua morte ad gr͞am p͞ris nos reduxit / perditam ouem reportans in celũ. ¶ Deinde cum dicit. (Queretis me) sue p͞ntie desiderium prenuntiat esse futuꝝ. C⁹ desiderij tangit inquisitionem / frustrationẽ / ⁊ frustrationis rõnem. Et p͞° quidem predicit se q͞rendũ ab eis. (Queretis me) hoc dicit gñal͞r turbis credẽtibus ⁊ persequentibus. nam postq͞ꝫ mortuus est / turbe quesierunt ipsum plangẽtes cum mlibus / vt verbis eius ⁊ miraculis instruerent͞. Itẽ cum ciuitas eoꝝ obsideret͞ pro morte x͞pi vindicanda / penituit eos mortis illate / ⁊ querebant eum defensorem ⁊ adiutorem / nec inuenerunt. Item vt dicit Aug. post resurrectionẽ cũ tanta miracula facta sunt p͞ apostolos x͞pi virtute quesierunt eũ cõpũcti de tanto scelere mortis x͞pi / ⁊ dicebãt Pet° quid faciemus. Itẽ tangit inquisitionis frustrationẽ. (Et non inuenietis) nõ inuenerunt qui corporalem eius p͞ntiã querebãt. Luc. 24. nõ inuenerunt corpus d͞ni iesu: nec propitium eũ inuenerunt qui non penituerũt de culpa: inuenerunt aũt eũ penitentes. Itẽ tangit frustrationis rõnẽ. (Et vbi ego sum vos nõ potestis venire.) iõ me non inuenietis / q͞ non possũ inueniri / nisi vbi sum. Erat aũt x͞ps cum p͞re incõmutabilis: ⁊ iõ nõ mirũ si illuc ire non poterant / q͞ nec vlla creatura illuc attingit / vt sit equal͞ deo / sed tñ s͞m alium modum illuc ire ẽ illud credere: q͞ q͞ culpe meri

to iudei nõ poterãt nec ire poterãt. Sȝ moral'r al'r dõm/qꝛ erat xp̃s/ẽt ſm hoiem aſſumptũ ĩ grã iuſtifica tionis/ĩ obĩa mortis/ꝛ ĩ glĩa diẽ viſionis:illuc aũt nõ poterãt accedẽ hoĩes/qꝛ nõ ẽ facultatĩ hũane venire ad grãȝ ꝛ poſſidere glĩaȝ/ꝛ ƀo vſqȝ ad mortẽ obedire. Sȝ nec ex meritĩ illuc poſſumus venire/qn poti⁹ inõ merito culpe repellimur. Sȝ ex dei adiutorio p̃ie trahẽte/ad hãc obiaȝ ad hãc grãȝ/ad hãc glĩaȝ pueneřt ſc̃i Jo.ij. Nemo p̃t venire ad me/ni ſi p̃r qui miſit me traxerit eũ. ¶ Nõ moral'r qꝛ totũ tp̃s p̃ntis ſc̃li modi cũ eſt:qꝛ vt ait Auerroys cõpat̃ ad eternitatẽ ſic pũctũ ad lineã. Modi cũ ẽt ẽ vita vni⁹cuiuſqȝ hoĩs q̃ minor ẽ toto tp̃e. Jac̃.4. vita nr̃a ẽ va por ad modicũ parens. Modicũ ẽt ſt̃ oĩa tp̃alia/qꝛ modica mẽſura tẽporis extẽdũt. Eſa.28. modicũ ĥ ꝛ modicũ ibi. Jtẽ h̃i qbus ĥ modicũ ſatis ẽ nec maiora q̃rũt/ vl' q̄ cũ ip ſis ſit deus dũ tp̃ali p̃ſpit̃ᶜ gaudẽt/ ꝛ repñtãt deũ abeſſe dũ aduerſitati b⁹ exponunt̃. Judic̃.6. ſi dñs nobiſ cũ ẽ qũo app̃hẽderũt nos iſta mala qb⁹ ait xp̃s. Adhuc modicũ tp̃s

totũ tp̃s p̃ntis ſe culi mo dicũ ẽſt

4 vobiſcũ ſuȝ. Et vtiqȝ verꝫ ẽ/q̄ ipſe de us ẽ cũ illis qb⁹ largit̃ p̃ſpitatẽ tẽ poris. Sȝ ſi abutunt̃ felicitate terre na/ipſi nõ ſũt cũ deo:cũ eis q̃ ip̃e ẽ ſua largiẽdo: ipſi ṽo cũ eo nõ ſunt terrenis ĩherẽdo. Aug.li.ↄfe. mecũ/ ĩgt/eras dñe/ꝛ ego tecũ nõ erã. Tu eras ĩtus/ꝛ ego foris:ꝛ ĩ iſta formo ſa q̃ feciſti deformis ego ruebã: ꝛ lȝ verꝫ ſit qꝛ de⁹ ẽ cũ his ẽt qb⁹ largit̃ hanc tp̃alem felicitatem: nõ t̃n eſt verum q̄ non ſit cum illis quibus eam ſubtrahit aduerſitatibus exponendo/qn potius ait per.p̃s. Cũ ipſo ſum in tribulatione. Et Mat. 28. Ecce ego vobiſcũ ſuȝ oĩbus die

bus vſqȝ ad ↄſumationẽ ſc̃li. Et ad uertendum q̄ licet deus ſit cum vtroqȝ ſtatu bonorum.ſ. temporali ter felicium/ ꝛ temporaliter patien tium:tutius tamen eſt habere eũ preſentem in tribulatione. Et hoc ideo/qꝛ mundi proſperitas diuellit a deo:mundi autem aduerſitas im pellit in deũ: pp̄ p̃ᵐ. Deut.32. Jncraſſatus eſt dilect⁹ ꝛ recalcitrauit/ ꝛ reliq̃t deũ factorem ſuum:pp̄ 2ᵐ p̃s. Cum occideret eos querebant eum:ꝛ Oſe.vj. in tribulatione ſua conſurgent ad me. Jtem eis quib⁹ deus eſt preſens largiendo tempo ralia / ſi ipſi non fuerint cum eo per amorem:ꝛ intentionem/ipſe ſit abſens/ſm dona ſpiritualia ꝛ eterna/que non ſunt modica/ ſed maxi ma.ij.pe.j. maxima ꝛ p̃tioſa nobis dona donauit per hec fieri conformes diuine nature. Jõ ait xp̃s. Va do ad eum qui miſit me / qꝛ r cedit ꝛ non eſt preſens ſm dona ſpiritua lia eis qui temporalibus acceptis cum eo non ſunt. Jtem tales temporalium amatores quandoqȝ per cipient ſe elegiſſe minus bene/effectum.ſ. pro cauſa/ꝛ temporalia pro largitore eorum:hoc autem erit in morte ꝛ in iudicio/ ꝛ tunc querent dominum / ſed tarde;: querendus enim erat dum inueniri poterat: poterat autem inueniri dum viuebant. Eſa.lv. querite dominum duȝ inueniri poteſt:in morte autem nõ eſt facultas/poſt mortem vero non eſt locus/in iudicio non erit tempus querendi. Et ideo non inuenient eum propter quod dicit 'quere tis me/ꝛ non inuenietis': queretis in morte ſero penitentes/ queretis poſt mortẽ in inferno gemẽtes/q̃re tis ĩ iudicio fruſt̃ᵃ trepidãtes/ꝛ nõ inuenietis/ aut dilectionẽ vite/ aut ſ̃

diligētiā culpe/aut refrigeriū pene Prouer. j. q2 vocaui z nō audistis/ extēdi manū meā largiendo tpa-tia/z nō fuit qui aspiceret/ z despe-xistis oē 9siliū meū Jō ego subsa-nabo vos z timebo qñ venerit vo-bis repentina calamitas/z venerit super vos tribulatio z angustia. Tunc inuocabunt me z nō exau-diā/9surgēt z nō inuenient me. q2 vt di Eccle. 14. nō est apud iferos in-uenire cibū. Jtē trepidandū valde est qd sequit. vbi suz ego/vos nō po-testis venire. i. vos q 9senerastis in amore pñtis sclī ad grām meā nū-q3 poteritis venire/ q2 modicū ele-gistis/nec illud ēt correpti verbis/z flagellis reliquistis: cū ipso g peri-bit3: qp eni istud phibeat venire ad xpm p3 Luc. 14. de eo g dixit. vxo-rē duxi/iō nō possum venire. Non potest aūt q2 nō vult. Joan. v. non vultis venire ad me/vt vitā hēatis.

¶ Sermo. 2. 2e ferie post dñicā de passione z in ordine. 179.

SEcundo cū di. (Dixerūt g iu dei) agit de scdo xpi trāsitu g fuit ad gētes p pgressuz pdicatio nis: de h aūt tractat h quasi pphe tice iterrogādo: ponunt. n. tres qō-nes. pma est gnālis de loco vbi xps nō inuenit. scda spālis de doctrina eius q a gētibus suscipit. (Nunqd in dispersionē). Tertia singularis de ipius sermone q a iudeis nō in-telligit. (Quis est h sermo) querūt g vbi xps nō inueniat/gs eius ver-bo doceat. qre ipius sermo ab eis nō itelligat. pp pmū. (Dixerunt er go iudei ad semetipsos) glo. more suo verba xpi carnalr itelligentes/ carnalr dubitāt. S3 eoz dubitatio nostra est eruditio. pponunt ergo pmam dubitationē. (Quo hic itu-rus est/q2 nō inueniemus eum?) qñ dicant quousq3 ierit poterit in-ueniri a nobis. Si vo īueniri n pos sit/quis est locus ille q nō pōt repe riri. ¶ Et notādū moralr/ q2 dei fi-lij ibi locus meus rōnalis est. Eze. 43. locus solij mei z locus vestigij pedū vbi habito est in medio isrl/ qd iterpretat mens vidēs deum. Jn cuius aūt mēte deus veniat nō facile reperit. Job. 28. Vñ venit sa pientia/z gs est locus itelligētie/a pie qdē venit. S3 locus eius est in-uestigandus. ps. dñs vero in loco sctō suo. Et sap. 7. in aīa sctā se trāsfert: virtutibus aūt fit mens sctā: z iō in eis est xps. Et q2 illuc nō pos-sunt praui accedere/iō dicunt non inueniemus eū: videamus g loca ad q venit xps/z a quibus nō inue-nitur. pmo qdē venit ad mētis hu-militatē/vbi nō inuenit a superbis. Jtē venit ad fidelē/iō nō inuenit ab icredulis. Jtē hītat in charitate/iō nō inuenit a maliuolis. Jtē hītat in castitate/iō nō inuenit ab ipudicis. Jtē hītat in māsuetudine/iō nō in-uenit ab iracundi. Jte3 habitat in veritate/iō nō inuenit a mēdacibus. Jte3 habitat in sobrietate/ideo nō inuenit a gulosis. Jtē habitat in au steritate/ideo non inuenit a molli-bus. Jtem habitat in pietate/ideo non inuenit a cupidis. Jtem habi tat in trāquillitate/ideo nō inueni-tur a perturbatis. Jtem habitat in puritate/ideo nō inuenit ab imun dis. Job. xxviij. non inuenit sapien tia in terra suauiter viuētiū: abyssus dic nō est in me z malitia/nō ē mecū. g nō inueniunt sapiētiā qui viuunt voluptuose/q viuunt ambi tiose/quos designat abyssus. Qui viuunt negotiose/quos mare desi-gnat. Jtaq3 petentibus. (Quo hic iturus ē). Si rñdeat scriptura/dñs in sctō

Aduēt dei ad mētem scām.

in sancto habitat laus israel. Uere possunt cuncti ꝑm subiungere. (ꝗ nõ inueniem⁹ eũ). Nec miꝝ si ab ipsijs ex loca sctã non inuenit deus/ cuꝫ etiã deuota aĩa eũ querens ex virtutẽ nõ inueniat ipsum: sicut dicit. Cañ. ij. in lectulo meo ꝑ noctẽ quesiui quẽ diligit aĩa mea. quesiui eũ ꝛ non inueni. Et iõ querit locũ hitationis/ ꝛ dicẽs. Indica mihi quẽ diligit aĩa mea vbi pascis vbi cubes in meridie/ vt tecũ reficiar/ vt tecuꝫ dormiã pascit aũt in meditatiõe sacri eloquij: qꝛ vt ait dilectus meus pascit inter lilia/ cubat vero in thalamo trangille consciẽ / ꝛ ħ non in nocte/ sꝫ meridie. ¶ Deinde cũ dñt (nunqd in dispersionẽ.) ꝼam qõnẽ mouent de trãsitu doctrine xp̃i ad gentes: ꝛ duo querũt. Primo vtrũ xp̃s sit ad gentes accessurus. Scdo vtrũ sit eas docturus ꝑ ꝑᵐ. (Nũquid in dispersionẽ gẽtiuꝫ) .i. in gẽtes dispsas (iturus est.) gentes aũt dispse erãt sine vnitate ordinis/ qꝛ erat triplex dispsio. pma in loco hitatiõis/ qꝛ nõ in vno erant agregate loco sicut iudei in terra pmissionis. Sꝫ per totũ vbiqꝫ erant diffuse orbẽ. Deut. xxviij. Cũcte gentes versant in terra. Scda dispsio fuit in cultu supstitionis: in cultu eniꝫ vni⁹ veri dei erant ꝯgregati. Iudei gẽtes aũt plẽs colebãt deos. Deut. v. nulla gens est q̃ hẽat deos sic appropinquantes sibi/ sicut iudeis adest dñs deus nr̃. Tertia dispsio fuit in more ꝯuersatiõis: diuerse enĩ leges distincti mores/ ꝛ plẽs erant pncipes gentiũ: cũ tñ iudei morib⁹ eiusdẽ legis ꝛ vno pncipatu ꝯgregarent. Quantũ ad ꝼam qõneꝫ dñt. (Et docetur⁹ gẽtes) q̃si dicãt miꝝ est si trãsibit ad gẽtes ꝛ si eas docebit: ꝛ aduertẽdũ qꝛ iudei qd dicerẽt nesciẽrũt/ ꝛ tñ qd futuꝝ erat nesciẽtes ꝓphetauerũt: qꝛ/ vꝫ/ ad gẽtes eẽt xp̃s trãsitur⁹ ꝛ docturus eas/ iudeis relictis qd figuratũ fuit in lectiõe hodierna: vbi dr qꝛ iona ad niniuẽ ciuitatẽ gentiũ ꝑdicatur⁹ pniam accessit: ad gẽtes qdẽ trãsiuit xp̃i gr̃a. ꝛ gẽtes docuit. Ipse qdẽ nõ corpali pñtia/ sꝫ aplicis pedibus delatus ad gẽtes venit eis gr̃am tribuens. Uñ apl's paulus fuit vas electionis portãs xp̃i nomẽ corã gẽtibus ꝛ regib⁹/ q eisdẽ gẽtibus xp̃i doctrinã cõicauit/ iudeis rebellibus exꝓbãs. Act. xiij. ait. Uobis quidẽ oportebat pmũ loq verbũ dei/ sꝫ qm̃ repulistis illud/ ꝛ indignos vos iudicastis eterne vite/ ecce cõuertimur ad gẽtes: sic enĩ pcepit nobis dñs: posui te in lucẽ gentiuꝫ vt sis salus mea vsqꝫ ad extremuꝫ terre. ¶ Et nota qꝛ trãsiens xp̃s ad gẽtes dispsas ꝯgregauit. Eas quidẽ ad ydolatriã ꝛ crimina dispserat diabolus. Jo. x. lupus rapit ꝛ dispergit oues: xp̃s vo ꝯgregauit eas sb vno pncipe deo/ in vnã ecctiaꝫ/ in vnã fidẽ in vnã euãgelij legẽ. Jo. xj. xp̃s moriturus erat vt filios dei q erãt dispersi cõgregaret in vnũ ꝛ iteꝝ eiusdeꝫ. x. alias oues hẽo. s. gentes q̃ nõ sunt de ħ ouili iudaico/ ꝛ illas oꝫ me adducẽ: ꝛ fiet vnũ ouile ꝛ vn⁹ pastor. ¶ Nõ moralr qꝛ in iniqtatib⁹ dispgitur aĩm⁹. ꝑꝫ dispgens oẽs q operantur iniqtatẽ: ab vnitate .n. rõnis spgit in varietates affectionis. Hiere. xlix. dispgã eos in oẽm ventũ. ꝛ Zach. ij. dispsi vos in q̃ttuor vẽtos/ q sũt gaudiũ/ spes/ timor/ ꝛ dolor. Itẽ ab vnitate summi boni spgit aĩm⁹ in celsitudines bonoꝝ. iij. Re. xxij. vidi eos dispsos in mõtib⁹. Itẽ ab vnitate spũalis doni spgit aimus ad q̃renda trena. Exo. v. Dispsus ẽ

Trãsiẽs xp̃s ad gentes dispsas eas cõgregauit.

4 aimus in iniqtatibus dispgit

ppls p totā terrā egypti p qrēdis paleis. i. terrenis diuitijs: iste sunt dispsiones. i. vitia qbus aliqñ gentes erāt dispse. Et nos ex gentibus ꝯuersi si sic viuim⁹ gentilr/dispsi sum⁹ a deo/a nobis ipis/ ꝛ ab inimicē. Sz misert⁹ nob de⁹/ aliqñ venit ad has dispsiōes vt eas remoueat. Uenit igit iesus. i. salutaris grā ad dispersiōes cū iustificādo tollit pcā q̄ facto docet qd sit agēdū. ℭ Deinde cū dicit. (Quis ē h̄ smo) ponit. 3ª qō in q̄ de xp̄i sermone dubitat. Et ꝯfitet iudei se nō intelligē tres xp̄i sermones. s. qd sit ipm q̄rere: qd sit euz nō inuenire: ꝛ qd sit vbi ipse est nō posse venire. Uñ dicūt q̄rentes. (Quis est hic smo). i. q̄ intelligētia hui⁹ smonis. (Quē dixit q̄ret; me). Ecce pᵐ. (Et non inuenietis). Ecce 2ᵐ. (Et vbi ego sū nō potestis venire). Ecce tertiū vbi aduertendūz q̄ dū isti q̄runt intelligētiā smonis xp̄i/nec inueniunt: in h̄ ipso p3 verz eē q̄ ipse dixit eis q̄retis me ꝛ non inuenietis ꝛc. hmōi. n. met smonis q̄rūt intelligētiā/nec īueniūt: itelligentiā qdē q̄rūt. Esa. lviij. me etenī3 de die in diē q̄rūt/ꝛ scire vias meas volūt. Sz intelligētiā quaz q̄rūt nō inueniūt. ps. nescierūt nz intellexerūt ꝛ. Sap. ij. excecauit eos malitia eoꝝ ꝛ nescierūt sacra dī. Cā aūt q̄re intelligētiā smonis xp̄i īuenire nō possūt: ē q̄ vbi xp̄s ē/ē āt in forma dei eq̄lis p̄ri: ipi venire nō possunt venit āt illuc nō passibus corpis/s3 affcib⁹ mētis: nō currēdo/s3 credēdo: ꝛ q̄ nō credūt xp̄m esse deo eq̄lem/nō frustra q̄rūt intelligētiā: nō . n. vadūt p viā q̄rēdi/vñ nō īueniūt est aūt via q̄rendi fides. Esa. vij. nisi credideritis non intelligetis.

ℭ Sermo. 2. secūde ferie post dñicam de passione ꝛ in ordine. 180.

Tertio cū dī. (In nouissimo āt die). Agit de tertio trāsitu. s. mentis in deū: inuitat enī xp̄s nos/vt transeam⁹ in ipm / sufficientiam oīs boni pmittens ex ipso eē diuidit aūt ps ista in quattuoꝛ ptes pri ma pmittit refectiōis intīe sufficiētiā. Scda addit pfusiōis large abūdātiā. (Qui credit in me) 3ª exponit pmissionis facte intelligentiaz (h̄ aūt dixit). Quarta īducit dubitatiōis tacite expōnē. (Nondū enī erat). In pma parte duo facit. pmo enī ponit inuitatiōis modū. Scdo pmissionis bonū. (Si qs sitit). Circa modū vo inuitatiōis q̄ttuoꝛ tangit ꝯditiōes. pmo cultuz tpis. (In nouissimo aūt die magne festiuitatis) festiuitas h̄ fuit scenophegia q̄ celebrat septio mēse dieb⁹ septē. Ex qb⁹ pm⁹ ꝛ septim⁹ erāt solēnes. Et dī ista festiuitas magna/q̄ ex trib⁹ maioribus vna erat: in p° aūt die nō fuit xp̄s in hierlm/ s3 die mediāte festiuitatē illuc vēit vt dī. Jo. vij. ꝛ vltio die dixit q̄ sequunt. p3 igit p° q̄ tp̄s q̄ h̄ dicta sunt est claritat3 (die). Jo. xviij. Ego palā locut⁹ su3 mūdo. Itē est tp̄s extremitatis. (In nouissimo) q̄ designat vltimuz tp̄s cū fuit xp̄s in terris. Itē est tēpus festiuitatis. (Festiuitatis). Est aūt duplex festū. s. gr̄e ꝛ glie. Primū cepit in xp̄i incarnatione / alterū erit in cōi resurrectione pᵐ natiuitas/ alterū pascha est. Itē est tp̄s auctitatis (magne) q̄ mag̈ in eo festo sūt fcā: salus/v3/ hūani gn̄is. 2° tangit situ corpis. (Stabat) vbi sciendū q̄ xp̄s docuit sedēs qdē discipulos. Ma. v. stās āt docuit turbas. Luc. vj. Et iō ex h̄ in olei vt cōsuetudo ī ecclia vt turb pdicet stādo: religiosis vo ꝛ clericis sedēdo: cui⁹ rō est/ q̄ pdicatio fit ad turbas / q̄si ꝯuertendas ꝛ

Qñ stare aut sedere debeat pdicaf.

ꝓuocādat ad virtutē: iō p modum exhortationis ꝓnūciaꝭ/ in qua motus corpis requiriꝭ: dꝫ ꝯsonans q̄ dicunꝭ. Sꝫ cuꝫ ꝑdicatio fit ad cleꝝ/ q̄si ad existētes in domo scripture familiarius ꝓnūciaꝭ p modū ꝯmemorationis eoꝝ q̄ nouerūt. 3° tangit vtutē noīs (iesus) .i. salutaris/ qꝛ salutaria fecit ꝛ docuit. 4° tāgit conatū vocis. (Clamabat dicens). Prouer. viij. sapientia clamitat/ ꝛ ꝓudētia dat vocē suā. Cuiꝰ clamor. ꝑmo qdē erat signū die auc̄itatis. Biere. ij. clama in auribus hierl'm/ dicēs. h̄ dicit dn̄s deꝰ. Itē fuit signū securitatis. Esa. xl. exalta in fortitudine vocē tuā/ exalta noli timē. Itē fuit signū vniuersitatis/ vt oēs attēderēt. Prouer. 8. O viri ad vos clamito / ꝛ vos mea ad filios hoīum. Itē fuit signum magne vtilitatis. Mich. 6. vox dn̄i ad ciuitatem clamat/ ꝛ salus erit timētibꝰ nomē eiꝰ. ¶ Deinde cū dic̄. (Siqs sitit). Ponit ꝓmissionis donū. vbi tria tāgit ꝑmo. n. supponit desideriū. (Siqs sitit) .i. desiderat salutis potū/ qd̄ ē diligere/ credere/ ꝛ audire v̄ba dei: vel siqs desiderat fontē oīs boni: sicut ait. ps̄. Sitiuit aīa mea ad deuꝫ fontē viuū. Itē ꝑponit exercitium (veniat) recedēdo ab amore mūdi/ ꝛ veniat passibus fidei: nec ē in ista īuitatione acceptio ꝑsonaꝝ: qcūqꝫ. n. sitit venā saluꝭ veniat. Esa. ij. oēs sitiētes venite ad aq̄s. Itē apponit refrigeriū (ꝛ bibat) salutis potum. Eccle. xv. aqua sapiētie salutarꝭ potabit illū. ¶ Nota qꝛ sicut clamatores viri oēs īuitāt ad bonū potuꝫ/ ꝑciū ī ñ ꝑdicētes: sic xp̄s clamat ad oēs sitiētes .i. desiderātes salutē/ ꝛ ꝓpinat puulis lac ex vbere pietatꝭ: tristibuꝭ vinū ex cellario charitatꝭ: estuātibus aquā ex fonte sacietatꝭ: iō ait. veniat ad thesaurū/ siqs sitit diuitias. Siqs sitit requiē veniat ad māna/ siqs sitit delitias: veniat ad gaudiū/ siqs sitit letitias. veniat ad pacē. Siqs sitit glīaꝫ/ veniat ad lucē. Siqs sitit veꝝ/ veniat ad sapiētiā. Siqs sitit bonū/ veniat ad deitatē. Siqs sitit honores/ veniat ad v̄tutē. Siqs sitit libari a malo / veniat ad salutē: ꝑciuꝫ āt qd̄ debeāt afferre q veniūt nō ē aliud q̄ꝫ venire .i. credere. Esa. 55. oēs sitientes venite ad aquas/ ꝛ absqꝫ argēto ꝛ vlla ꝯmutatione emite vobis vinum ꝛ lac. ¶ Deinde cū dicit. (Qui credit in me) dati doni ostēdit affluētē vbertatē: q. n. biberit de xp̄o fonte/ sic replebiꝭ bonis / vt ex vētre ipius ꝓcedāt flumia: lr̄a v̄o sic ordināda ē. (Flumina aq̄ viue fluēt d̄ vētre eiꝰ q credit in me) h̄. n. fuerat venire ad fontē .s. credē: ꝛ h̄ ꝯfirmat auc̄itate scripture dicēs (sic dic̄ scriptura). Ista v̄o ꝯfirmatio ad duo referri p̄t. ꝑ° sꝫ Chry. ad illd̄ q credit ī me/ sic̄ scriptura dic̄ in me eē credēduꝫ. Jo. v. Scrutamī scripturas/ ipē sūt q̄ testimoniū ꝑhibēt de me. 2° vt dicit Biero. istud referꝭ ad illd̄ qd̄ dixit flūina d̄ vētre eiꝰ fluēt aq̄ viue: h̄. n. scriptura ꝑdixit. Prouer. v. bibe aquā de cisterna tua/ ꝛ fluēta putei tui deriuenꝭ foras. ¶ Et nō vt dicit Aug. qꝛ vēter iterioꝝ hoīs ē ꝯscia cordis eiꝰ. Et sꝫ Greg. vētris viscera qd̄ sꝫ aliud nisi mētis iterna .i. recta ītētio. Sctūm desideriū / hūilis ad deū/ pia ad ꝓximū volūtas. Itē xp̄s ē fons ad quē dꝫ sitiēs festiare credēdo. ps̄. apd̄ te ē fons vite. ꝛ Eccle. j. fons sapīe v̄bū dei. Itē aq̄ de fonte ē sp̄us scūs ꝓcedēs a filio/ q d̄ aq̄/ ꝛ aq̄ viua: aqua certe refrigerās estū tētationis aqua reficiēs sitim defectionis: aqua emundās vitia cō-

[Margin notes: 1 — Cōscia ē vēter iterioꝝ hoīs.]

ingnatiōis: ꝛ est viua aq̄ veraciter ꝛ efficaciter: veraciter qdē/ q₂ aqua elemētaris s₃ silitudinē/ ꝛ nō s₃ veritatē dr̄ viua. S₃ spūs scūs ē vita essentialr: efficaciter ēt viua est / q₂ mortuis p̄stat vitā nāe/ vitā grē/ vitā glie. Ezech. 37. Ueni spūs ꝛ insuffla sup iterfectos istos/ vt reuiuiscāt. Itē qdā bibūt aquā hui⁹ fōtis. i. donū spūs scī a xp̄o suscipiūt. Sed q₂ alijs nō cōicant: iō nō fluūnt ab eis flumina. qui aūt affectu beniuolētie festinat ɔfulere p̄ximo eius redūdāt flumina. ¶ Itē nō q₂

Sitientiū 4^or dr̄ie. sitientiū quattuor sūt dr̄ie q̄ttuor vie ꝛ q̄ttuor flumīa. Et p̄⁹ qdē si qs sitit pctōꝝ idulgentiā/ veniat penitēdo/ ꝛ fluāt ab eo flumina lachrymaꝝ: sicē maria magdalena ad pedes xp̄i: ꝛ sꝫ iste lachrẏme aq̄ viua: q₂ in eis viuit penitēs. Scd̄o siqs sitit iplere iustitiā/ veniat diligēdo ꝛ fluēt ex eo flumīa ɔsolatiōnū qb⁹ vegetaꝛ aīa. Itē siqs sitit diuinoꝝ itelligētiā/ veniat credēdo: ꝛ cū itellexerit pcedāt flumina p̄dicationū: i cui⁹ aqs viuēt auditores. Eze. 47. viuēt oīa ad q̄ iste aque pueniunt. Itē siqs sitit supnam p̄riaꝫ / veniat opando. Uñ si vis ad vitaꝫ igredi/ serua mādata/ ꝛ fluēt flumina gaudioꝝ ab aīa i corp⁹ cū resurrexerit. Ps. Flumīs ipet⁹ letificat ciuitateꝫ dei. ¶ Deinde cū dicit (hoc aūt dicebat.) Expōit qd̄ p aquā viuā/ ꝛ qd̄ p flumina intelligaꝛ: aq̄. n. viua est spūs scūs: flumina v̄o sūt dōa ei⁹. Iō ait (hoc aūt) s. de aq̄ viua ꝛ ei⁹ flumīb⁹. (Dicebat de spū quē accepturi erāt credētes i eū.) accepturi qdē erāt vt crederēt/ ꝛ vt credētes p̄sisterēt: nēo. n. sine spū dei p̄t credere. Act. xix. spm̄ scm̄ accepistis credētes: nēo ēt qd̄ credit p̄t sine spū scō ɔfitēr ɔfiteri. j. Coꝛ. xij. nēo p̄t dr̄e dn̄s iesus nisi i spū scō. ¶ Deiñ cū dic̄ (nōdū. n.) Rn̄det euāgelista tacite dubitatōi nascēti ex p̄missa expōne. Exposuerat. n. potū fontis eē spūs scī pceptōeꝫ/ ꝛ flumīa fluētia eē dōa ei⁹ tribuēda credentib⁹: posſ₃ āt aliqs dubitare de v̄bo futuri tpis q̄ vtiꝛ euāgelista ꝛ dicē q̄ iā accepant aliq spm̄ scm̄. ad h̄ aūt rn̄det duo ponēs. p̄^m spūs dilatione. (Nōdū. n. erat spūs dat⁹.) scd̄o addit dilatōis rōnē. (q₂ iesus nōdū erat glificat⁹) q̄ qdē Chrẏsosto. itelligit d̄ glia passiōis/ d̄ q̄ xp̄s ait Jo. 13. Nūc clarificat⁹ ē fili⁹. Si. n. petrus sua morte clarificauit deū: vt dr̄ Jo. 21. multo ampli⁹ p̄p̄a morte clarificat⁹ ē fili⁹ dī. Aug. v̄o itelligit de glia resurrectōis ꝛ ascēsiōis: d̄ q̄ Jo. 17. clarifica me pr̄ apud temetip̄ꝫ claritate quā hūi p̄⁹ q̄ꝫ mūdus fieret. Disposuit āt d̄s nō dare spm̄ scm̄ quo fideles gliāꝛ i spe filioꝝ dei/ nisi p̄us fili⁹ vnigenit⁹ eēt glificat⁹/ q₂ nō d₃ gliaꝫ vnigeniti p̄cedē glia adoptiui. Itē dat⁹ ē spūs scūs/ vt passio/ resurrectio/ ꝛ ascēsio xp̄i crederenꝛ ꝛ p̄dicarenꝛ: ɔgruuꝫ aūt fuit h̄ p̄us iplerī q̄ꝫ ab vniuersis crederenꝛ/ ꝛ p ap̄los p̄dicarēꝛ. ꝛ iō fcā ē dilatio spūs scī vsq₃ post glificatōeꝫ xp̄i. Itē s₃ Chrẏso. donū spūs scī nō daꝛ inimicis/ s₃ amicis: ꝛ iō oportuit nos p̄us recōciliari p mortē xp̄i glificati/ ꝛ postea recipe spm̄ scm̄. ¶ Itē s₃ Augu. ad h̄ daꝛ spūs scūs vt faciat credentes vite mortalis ɔtemptores ꝛ vite future amatores/ atq₃ vt toti d̄currāt i deū. p̄us āt oportuit vt futurā resurrectōis vitā xp̄s i suo corpe demōstraret/ ꝛ celū ascēderet/ ꝛ post hito spū scō mōstratā, amarem⁹ vitā/ ꝛ celū ascēdētē seq̄remur ad deum. ¶ S₃ his obijciꝛ. vr̄. n. q̄ an̄ xp̄i gli 4

ficatões fuerit dat⁹ spūs scūs. Naз aut daẗ ẛ grāз gratū faciētē/q̄ iustificat ipiū/aut daẗ ẛз grāз gratis datā/q̄ declaẗat ipm deū. vtroq; aūt modo vr̄ fuisse datus añ xp̄i glificationē. p⁹.n.mō btē vgini. Luc̄.j. spūs scūs supueniet i te.z Jo.bap. Luc̄.1.apl's ēt datus' fuit: hūerūt eni fidē q̄ iustificat ipiuз. Quātuз aūt ad grās gratis datas/ ēt pluribus datus fuit spūs scūs/z p⁹ helysabeth/q̄ cognouit vginis ɔceptū. z zacharie cāticū dicēti. Luc̄.j.z Symeoni atq; anne Luc̄.ij. Apl's ēt datū ē miracula facē/qđ absq; spū scō nō p̄t fieri. Mat.xij. in spū dei eijcio demonia/z filij vr̄i/ħ ē apli. Et dđ ad ħ q; añ xp̄i glificationeз qbusdā spūs scūs datus ē/non de cōi lege/sed ex spāli puilegio. sicut vgini z Joāni bapti.aplis ēt datuз erat iā credentib⁹:sз nō erat datuз credituris p verbū eoꝝ:hoc ē vniuersitati ecclie:vt innuit gl. vel dđ q; si aplis erat datus spūs scūs vt crederēt/nō tñ erat eis datuз vt psisterēt.nā in passiōe recesserūt a xp̄o. Et hāc solonē tangit Hieronyꝰ. vñ pз solo ad p̄m.ad 2m aūt dđз q; añ xp̄i glificatōeз nō fuit spūз scūs datus in ea plenitudine grāꝝ. ẛз quā fluerēt flumīa ab eis q eū accepāt. Sз post xp̄m glificatuз sic repleti fuerūt apli aq̄ spūs sci/vt p totū orbē ab eis flumia fluerēt. Et fluxerūt ab eis gnālr q̄ttuoꝛ flumīa. p̄muз opatōis miracl'oꝝ.nā ēt vmbra petri sanabat ifirmos f̄m itellectōis scripturaꝝ.Luc̄. 24.apuit illis sensuз vt itelligerēt scripturas. Tertiū p̄dicatōis oīm linguaꝝ: p̄dicatio.n.hn̄s facultatē idiomatū vbiq; fluxit tāq; fluui⁹.ps.in oēm terrā exiuit sonus eoꝝ/z in fines orbis terre vba eoꝝ.Quartū flumē fuit remissiōis culpaꝝ:tāta.n.grā erat in aplis vt flueret ad ablnēdas oīuз culpas.Jo.xx.accipite spm̄ sanctum quoꝝ remiseritis peccata remittunẗ eis.

Marginal note: 4or flumīa spiritꝰ sci. p̄m operatiōis miraculorum. 2m itellectiōis scripturuз. 3m p̄dicatiōis oīm linguarū. 4m remissionis culparuз.

¶ Sermo.4.scđe ferie post dñicaз de passione z in ordine. 181.

1 QUi credit i me sic dicit scriptura/flumina de vētre ei⁹ fluēt aque viue.) Quo merito tm̄ donū obtineaẗ sola fides est. Jō ħ q̄ttuoꝛ tāgunẗ.p̄mo.s.fidei meritū. Scđo spūs donū (aq̄ viue.) Spūs scūs aqua viua ē quē potat đ xp̄o fonte qui credit in eū. Tertio tāgit doni exitū. (Flumina de vētre eiuз fluēt.) ħ sūt dona viuētis aque exterius pfluētia. Quarto iducit scripture testimoniū. (Sicut dicit scriptura) oīa.n.ħ scriptura predixit: xp̄m/videlз/esse fontem sapientie. Eccl.j.z q; inde fluat fluuius spūs sci.Eccl.24.Ego sapiētia effudi flumina:z q; a flumīe spūs sci procedant alia flumīa. Gen.ij. Fluuius egrediebaẗ de loco voluptatis ad irrigādū paradisuз/q inde diuidiẗ in q̄ttuoꝛ capita.spūs scūs vt dcm̄ est/fluuius est viuētis aque: cuius in vbis istis p̄mo ponit egressiōis pcessuз.(Fluuius egrediebaẗ đ loco voluptatis) scđo ponit irrigatōis vsum.(ad irrigandū paradisum.) Tertio ponit distīctiōis numerū (q inde diuidiẗ in q̄ttuoꝛ capita.) pp p̄m ɔsiderandū qꝛ diuinitas est locus voluptatis btāꝛ mētiū:vbi dulcedo sine amaritudine: vbi voluptas sine turpitudine:vbi ɔsolatio sine mestitudine: vbi eternitas sine tedio: vbi sacietas sine fastidio:deū.n.videre z eo frui sūma voluptas ē.ps.ɔsolatōes i dextera tua vsq; in finē.Jn ħ āt loco voluptatis gescūt felices mētes.Et ide

a pře ꝛ filio q̄si torrēs pgredit' flu- uius/qui est spūs scūs/quo ēt po- tant fideles in pñti/'inebriādi i fu turo.ps.torrēte voluptatis tue po tabis eos.nā de hoc spū dicit Pe- trus. in quē desiderāt angeli pspi cere.¶Scdo pōit hui⁹ fluuij vsqꝫ (ad irrigādū paradisum.)paradi- sus qdē.i. ortus diuinitatis ē rō- nalis mēs/q̄ fructificat multipl'r:ꝛ in qua velut orto descendit deus. Can.v.Ueniat dilectus meus in ortū suū.ꝛ eiusdē.vj.dilect⁹ me⁹ de scēdit in ortū suū ad areolā aro- matū/vt pascat' in ortis ꝛ lilia col- ligat:hūc vero ortū irrigat flunius spūs sci/in roze viuificās/floribus ornās/fructib⁹ fecūdās eū.Apo č. xxij.ostēdit mihi flumē aque viue splēdidū tāq̄ cristallū pcedentē de sede dei ꝛ agni in medio platee ei⁹/ ꝛ ex vtraqꝫ pte fluminis lignū vite afferēs fruct⁹. xij.qm̄.xij. fructus sunt spūs sci q̄bus fecundat aīam quā irrigat.Isti vo fructus enume rant'.Gal'.v.fructus aūt spūs est. Charitas/gaudiū/pax/patiētia/lō- ganimitas / bonitas / benignitas/ māsuetudo/fides/modestia/cōtinē tia/castitas/q̄ dicūr fructus/q: sunt pcipuū q nascit' ex virtutibus/ꝛ in eis quasi fructibus pascit' aīus et delectat':dicūr ēt fructus spūs scti/ q: eo irrigāte pducunt' ex arbori- bus virtutū.Uñ eū pdicta sic sūt in nobis vt delectēt in spū.fructus eius sūt.ij.Co'.6.in suauitate i spi ritu scō.ꝛ Ecc'.xxiiij.spūs me⁹ sup mel dulcis.Et pmus qdē fructus est respectu boni existētis.s. chari- tas.i.suauitas amoris q̄ nascit' ex arboꝛe charitatis opante spū scō. Ro.v.charitas dei diffusa est i cor- dibus vr̄is per spm̄ scm̄. Scds au tē fruct⁹ ē respectu bōi absētis.s.lō ganimitas/q̄ nascit' ex arborē spei opante spū sancto.Ephe.j.Signati estis spū pmissionis.Tertius fru ctus est respectu boni pñtis ꝛ dr̄ gaudiū/ ꝛ nascit' de bona ꝯsciā p spm̄ scm̄.Luc.x.exultauit i spū scō Quart⁹ fruct⁹ ē respcū bōi posses si.s.pax.i.securitas boni tenēdi que nascit' ex arboꝛe ꝯfidentie per spm̄ scm̄/q oēs pturbatōes remouet vt secure bonū habitū possideat'.Esa. iiij.de spū scō dr̄/erit in securitatē ꝛ abscōsionē a turbine/ꝛ a pluuia. Quintus fructus ē respcū vi trā- scēdētis.s.fides q̄ dr̄ fruct⁹ cū dele ctabil'r credit/ꝛ nascit' fruct⁹ iste ex itelligētia opante spū scō. Sap.ix. sensuꝫ tuū dñe qs sciet nisi dederis spm̄ scm̄ tuū.Sext⁹ fruct⁹ ē respcū boni tribuēdi q̄buscunqꝫ/ ꝛ vocat' bonitas:affect⁹/vꝫ/aī oīb⁹ se cōicā- di cū delectatōe q nascit' ex pietate p spm̄ scm̄:de quo dī Sap.xij.O q̄ bonus ꝛ suauis est spūs tuus dñe. Septimus fructus est respcū boni tribuēdi/ēt mala inferētib⁹/ꝛ vo- cat' benignitas:dī.n.benignus qui maliuolis bñfacit: ꝛ nascit' iste fru ctus ex arboꝛe largitatis opante spū scō.de quo dr̄ Sap.j.benign⁹ ē spūs sapie.Octauus fruct⁹ ē respe ctu mali affligētis vt tolleret' etiaꝫ cū delectatōe/ꝛ vocat' patientia na scēs ex arboꝛe fortitudinis p spm̄ scm̄.Sapie.v.ꝯ illos stabit spūs vir tu tis.ps.spū pncipali ꝯfirma me. Nonus spūs est respectu mali illa ti ne vindicet'/ꝛ vocat' māsuetudo nascēs ex arboꝛe hūilitatis cuius auctor est spūs scūs.j.Co'.iiij.veni am ad vos in spū mansuetudinis. Decimus fructus est respcū hoīs ad seipm quātū ad cōpōnē ꝛ mo- dū debitū actuū suoꝝ/ꝛ dī mode- stia q̄ nascit' ex arboꝛe prudētie:sic

Ligni vite fru- ct⁹ duo decim sunt.

Chari- tas fru ctus p- mus.

Lōgani mitas secūdus

Gaudi- um ter tius.

Pax si ue secu ritas q̄r tus.

2 Fides q̄ntus.

Bōitas sextus.

Bēigni tas se- ptimus

Patiē- tia octa uus.

Māsue tudo nonus.

Mode- stia deci mus.

dr puer .r. cui⁹ auctor ē spūs scūs Sap. vij. Spūs scūs modest⁹ est ꝛ suauis. Undecim⁹ fruct⁹ ē gnalr respcū oīs mali cauēdi/ꝛ di ꝯtinē tia: qñ sigs ꝓuocaꝭ/tñ a malo abstinet/ꝛ nascitꝭ ex arbore rōnis cui⁹ ꝓpꝛiū est ꝯtinē aīus. Sed nihil pōt rōnale iudiciū sine spū scō. Sap. 8. si possum eē ꝯtinēs nisi de⁹ det. Duodecimus fructus est spālr respcū mali ꝯcupie fugiēde/ꝛ vocaꝭ castitas/cū qs delectabilr a voluptatibus abstinet. Si .n. molestū esset ei carere ipsis: ṽtutē .i. arbore sine fructu hr̄et. nascitꝭ aūt fructus iste ex arbore tēꝑantie/cui⁹ auctor ē spūs scūs. Mat. xij. in spū dei eijciunꝭ dmonia .i. carnis ꝯcupie. et Gal. v. Si spū ducimini nō estis sub lege carnis: isti sunt ḡ fructus .xij. qui ꝑficiunꝭ in nobis p spm̄ scm̄/q tunc fructus sunt cū delectabilr ꝑferūꝭ.

Cōtinētia vndecim⁹.

Castitas duodecim⁹

¶ Uiso de fluxu spūs sci fructuoso/quo flumine aīa irrigaꝭ. Nunc scdo videndū est d fluxu eiusdē fluminis ṽtuoso quē designat numerus distinctōis fluminū/cū dr q̄ h fluui⁹ sic irrigās paradisum fructuose/nihilomin⁹ diuiditꝭ in q̄ttuor capita/q̄ sūt flumina. q̄ttuor h āt capitalia flumina: vt dicē gl. sūt q̄ttuor cardinales ṽtutes/ab vno flumine spūs sci distincte fluētes. Pꝛia virtus pꝛudētia ē cūcta ordinās que agēda sūt. Jsta dsignaꝭ p pᵐ flumium physon/q circuit oēm terram euilath .i. indiā/vbi nascitꝭ aurum/ꝛ aurū terre illi⁹ optimū est: ibiqꝫ inuenitꝭ bdelliū/ꝛ lapis onichinus. Physon interpꝛetaꝭ os pupille/vel os mutatū: intell's aūt est q̄si pupilla mētis/cuius os est pꝛudētia/ īdicans qd agendū/q̄ ēt dī os mutatū/q2 mutat inditiū ſm ꝯtingentē mām circa quā versaꝭ. Jtē euilath est bō dolēs de cōmissis/ꝛ parturiēs emēdatōis vite ꝓpositū. Jtē in hoīe sic disposito inueniꝭ aurum ꝯtēplatōis/ bdelliū ꝯpūctiōis/ꝛ p̄ciosus onichinus ṽtuose ꝯsumatōis: q .n. aurū significet ꝯtēplatione sapie nō ē dubiū: bdelliū aūt est arbor aromatica/cuius lachꝛyma lucida/gustu amara/ſꝫ odorifera/p quā arborē ṽtus ꝯpūctiōis significaꝭ. Uñ pcedūt lachꝛyme lucide ex desiderio p̄rie: inde lachꝛyme amare ex recordatōe culpe/sed tñ odorē seruāt deuotiōis: onichinus vero lapis p̄ciosus est silitudinē hñs vnguis humani. Unguis aūt extrema digitoꝝ a supiori pte ornat et munit. Et qm̄ digiti discretionem opis significant. Extremitas vero eoꝝ est finalis pseuerātia. Hoc extremū onichino tegiꝭ/cum p celesti pꝛia discretio opis seruaꝭ: ꝛ non est dubiū q terra Euilat .i. qui dolent ꝛ parturiūt/pspicatius contēplanꝭ/intimius cōpungunꝭ/ꝛ p̄ciosius ꝯsumanꝭ. Jtē hanc terram sic diuitē/fecundam/ꝛ p̄ciosam circuit physon .i. pꝛudentia/q2 non ex vna tantū pte/sed vndiqꝫ pꝛudentia circūspicit: a dextris ne eleuemur / a sinistris ne frāgamur / vt veneremur supiora/ vt timeamus inferna/vt posteriora obliuiscentes/ ad anteriora festinemus. ¶ Et nota q alia trāslatio habet q in terra Euilath inuenitur aurum ꝛ carbunculus ꝛ lapis praxius / per que tria tres virtutes theologice designātur in aurum qd pondere ꝛ fulgore precellit metalla designātur pōdus charitatis: in carbunculo/ cuius color igneus in nocte fulget fides/que in aduersitate non extinguitur potest intelligi praxius vero ꝓpter virorem suum qui non 3

Flumina 4ᵒʳ sūt quatuor ṽtu. cardina.

Pꝛudētia.

arescit/spē vite dsignat eterne. Jta-
qz non hz has vtutes nisi eiulat.i.
bō dolēs culpas & incolatū partu
riēs desiderio hoiem nouū in glia.
Sz nec prudētia vera ē i aliqua ter
Virtus ra vbi non sunt tres iste virtutes.
tempe- ¶ Scda vtus est tēperātia q illici-
rantia. tis resistit ꝯcupiscētie motib⁹/ quā
designat scds fluui⁹/cui nomē ē gi
on:ipse circuit terrā ethiopie. Giō
Iterpetraf hyat⁹.i.vorago tre/ qm
tēpantia absorbet trenā ꝯcupiaz.
Jtez terra ethiopie exurif ardori-
bus/& nigros gignit hoies:vn per
eā ꝯcupia designaf vrētez & macu-
lātez. Sz tēperātia qsi fluui⁹ Gion
circuit hāc terrā/vt refrigeret estū/
& lanet maculā ꝯcupiscētie dnigrā
tis famā & aiaz. Et signāter dicit cir
cuit/qz vndiqz tēperātia concludit
mētē/ne visu/ ne auditu/ ne tactu/
ne olfatu/aut gustu/ sz neqz ꝯsortio
alioꝝ/vel cogitatu subitret praua
delectatio:vn sicut fluuius castruz/
sic ipsa munit aiuz. ¶ Tertia vtus
est fortitudo q militat pro defensio
Virtus ne iustitie/prudētie/& tēperātie/hāc
fortitu- significat terti⁹ fluuius.s.tigris de
dinis. quo dr qp vadit contra assyrios. Ti
gris vero iterpretatur sagitta/ aut
velocitas:p q animositas fortitudi
nis expedite pcutiētis qcūqz virtu
ti obuiantia:iō dr qp vadit cōtra as
syrios.i.virtutis inimicos. Et attē
de qz pma duo flumina circūeunt/
hic vero cōtra vadit/qz sufficit pori
bus vtutibus ꝯseruare bonuz ifra
menia cordis/ sed ista pcedit extra
ꝯtra malū/vt illd dstruat. ¶ Quar
ta vtus est iustitia/q reddit vnicui-
qz qd suuz est hāc designat quart⁹
Virtus fluui⁹.s.eufrates/qui frugifer iter-
iustitie. pretatur:hec enī virtus non est cō
tenta priuato bono & solitario /sed
vsqz ad alios se extēdit/ad deuz/ad
proximos/ ad extraneos / ad supe-
riores/ad equales/ad iferiores/ ad
amicos/& ad inimicos:in omnibus
enī qrit fructū:& iō nō dicif de isto
fluuio qm regione influat:qz vt di
cit Ambrosius iustitia cōis est vir-
tus reddēs vnicuiqz qd sibi conue
nit. Jsta sunt qttuor capitalia flu-
mina in que vnus & idiuisibilis spi
ritus sancti diuidif fluui⁹ / q vnus
est in sba/diuisus in donis. Sz ad- 4
uertēdū qp duo fluxus spiritus sci Fluxus
qui dicti sunt tam fluxus fructuo spiritu⁹
sus qz fructus virtuosus pertinēt sancti
ad gratiā gratū faciētez:& iō qui bi dup-
bit de fluuio spūs vtroqz fluxu per plex.
fundif interi⁹. Sz pter dictos flux⁹/
est fluxus gratiosus gre gratis da-
te/qui fluit de vētre eius quē reple
uit spūs scūs ad ꝯuersionē ifideli-
uz/& edificatiōez fideliū. Nā iste gra
tie ordinātur ad alioruz vtilitatem/
iō fluūt extra. Nouē aūt sūt ista flu
mina grarū/q apl's distigunt.j.Cor. Flumi-
12. Prim⁹ fluui⁹ est sermo sapiētie. na gra
Est āt sapia cognitio diuinoꝝ/que ruz no
si manet in aio tātū fons est & non uem.
fluui⁹. Sz dum sermone pferf/flu- Sapia
uius est. De quo Prouer.16. Cor prima.
rēs redundans fons sapiētie: talis
fluui⁹ pcedebat ab aplo q dicebat:
sapiētiaz loquimur inter pfectos:
quid/videlz/sit deus:qz sit trinus &
vnus & filia. Secūdus fluui⁹ est ser-
mo scie. Est aūt scia cognitio eoruz
oīuz q facta sunt i tēpore/siue crea Scda
ta/siue misteria xpi/siue ēt hūana : scia
ab eo igif q facūdus ē in rōne taliū
exprimēda fluit scds fluui⁹. Terti⁹
fluui⁹ est fides:nō iquātuz ē vtus in Fides
stificans/sz pro ut significat gratiaz tertia.
verbi aut facti/p que alicui creda-
tur:vel fides hoc loco significat cer
titudinem fidei/sz quā aliquis sit
idoneus ea que fidei sunt docere:

aut ēt dici pōt ꝙ gr̄a fidei est ītelle ctus qn̄ ītelligibīr declaratur. Sʒ meli⁹ dici pōt/ꝙ fides virtus est for mata charitate/qꝛ ꝑ dilectiōeʒ opa tur:ꝛ h̄ ē iustificās:fides v̄o gr̄a est facultas credēdi solū q̄ ifoꝛmis ē.p⁹ fides credit in deū. 2⁹ credit deum tm̄ / q̄ ēt donū ē gratꝭ datū. 4⁹ flu mi⁹ est gr̄a sanitatū coꝛpaliū/ q abū dāter fluxit ab aplis/ꝛ freq̄nter ad tumulos sctōꝝ ista gr̄a emanat. 5⁹ flumi⁹ est opatio virtutū:miracula vʒ/q̄ scti fecerūt ꝑter gr̄am sanita tū. 6⁹ flumius est futuroꝝ ꝓnuncia tio/q dr̄ ꝓphetia. 7⁹ flumius est oc cultoꝝ cognitio/q dr̄ discretio spiri tuū:qn̄ vel īsidie malignoꝝ spūum detegunt/vel cogitata hoīnꝫ ppa lant. 8⁹ flumius est gr̄a linguarūʒ: oīum/vʒ/loqui/linguis ꝛ loq̄ntes ītelligere. 9⁹ flumius est iterpꝛeta tio sermonuʒ.i.expositio:quis/ vʒ/ sit sensus ꝛ itellectus cuiusqꝫ ser monis. Hic fluuius extra fluit in ꝑdicationibus/duʒ idē sermo/ aut hystoꝛice/aut moꝛalr̄/aut tropolo gice/vel etiam anagogice exponit. Job.viij. Spūs multiplex sermōis oris tui. ¶ Et aduertendū.ꝑmo ꝙ cū sint tres fluxus scti spūs.s.fru ctuosus/virtuosus/gratiosus. duo pꝛimi semꝑ sunt simul:fluxum aūt gr̄aꝝ nō habēt oēs quibus insunt ꝑmi. Sʒ nec oīa gr̄arū flumina ab vno hoīe fluunt/quin potius spūs scūs diuidit singulis ꝓut vult. Se cundo aduertendū ꝙ duo ꝑmi flu xus faciunt hoīem sctūm. Tertius aūt fluxus etiaʒ a pctōꝛibus/sicut iuda ꝛ pluribus alijs fluit : iō po tius optandū est esse pꝛudentē/ca stum foꝛtem/ꝛ iustum/q̄ʒ suscitare moꝛtuos/demones eijcere/ sanare egrotos/futura pꝛedicere/occulta ꝓpalare/ydiomata loqui/ꝛ itellige

Opatio miraculoꝝ q̄rt⁹
pꝛophetia. 5⁶.
occltoꝝ cogni- tio. 6⁶
Gr̄a lingua. 8
īterpꝛe- tatio ser mōnʒ. 9

re/gratiose ꝛ fructu ꝑdicare. Multi eni dānati sunt / qbus iste gr̄e date fuerūt:nullus aūt dānatus est in q bus mansit virtus ꝛ fructus eius: sed ꝑuenit ad gl̄iam.

¶ Feria.iij.post dn̄icā passio nis. Scd̄m ioanneʒ. Cap.7.

In illo tp̄e. Amblabat iesus in galileaʒ. Non eni volebat in iudeā ambu lare: qꝛ querebāt eū iudei in terficere. Erat eni in ꝓximo dies festus iudeoꝝ scenophe gia. Dixerūt aūt ad euʒ fr̄es eius. Transi hinc, ꝛ vade in iudeā, vt ꝛ discipuli tui vide ant opa tua q̄ facis. Nemo quippe i occulto qcq̄ʒ facit, ꝛ q̄rit ipse in palā eē. Si hec facis:manifesta teipsum mū do. Neqʒ eni fr̄es ei⁹ crede bāt in euʒ. Dixit ḡ eis iesus. Tp̄s meū nōdū aduenit:tp̄s aūt vr̄m sp̄ est paratuʒ. Non pōt mūdus odisse vos:me āt odit, qꝛ ego testimoniū phi beo d̄ illo, qꝛ opa eius mala sunt. Uos ascēdite ad diē fe stū hūc:ego āt nō ascēdaʒ ad diē festū istū,qꝛ tp̄s meū nō dū ipletū ē. Hec cū dixisset: ipse māsit in galilea. Ut autē ascenderunt fr̄es eius : tunc ꝛ ipse ascendit ad diē festuʒ: nō manifeste,sed quasi in oc

culto. Judei ergo querebāt eum in die festo, ⁊ dicebāt. Ubi est ille? Et murmur multus erat de eo i turba. Quidā eni dicebāt: q: bonus est. Alij aūt dicebāt nō: sed sedu cit turbas. Nemo tamen pa laƷ loquebatur de illo propter metum iudeorum.

Sermo primus. 3. ferie post dn̄icā de passiōe ⁊ in ordine. 182.

Passio, 30. Aflo gaber.

Ambulabat iesus in galileaƷ: nō eni volebat in iudeā ambulare / q: q̄rebāt eū iudei iterficere.) Jo. 7. Hodie agit̄. 30. mā sio: cui⁹ nomē est Aflogaber: qd̄ interpretat̄ ſƷ origenē ↄsilia viri: q enī p̄cedēti die trāſiuit ad meliora / iam desijt eē puer ⁊ iō sibi consulat tāq̄Ʒ vir. Et ei⁹ ↄsiliū q̄rat de q̄ ait Salomō. Consiliari⁹ tibi sit vn⁹: hic vnus est xp̄s: de q̄ idē ait. viꝫ ex mille reperi vnū. Cui viro q̄lia data fuerit ↄsilia / ⁊ q̄ ↄsilia ip̄e seruauerit / alijsq̄Ʒ dederit p̄ns declat̄ euāgeliū: qd̄ in tres ptes diuidit̄. Nā xp̄s ↄsulte decliauit picl'a. Itē suo ↄsilio prudēter reprobauit praua ↄsilia. (Erat i primo.) Itē eodē ↄsilio: elegit opportuna. (vt āt ascēderūt.) Ergo cauēdo picl'a / ⁊ reprobādo ↄsilia / atq̄Ʒ eligēdo opportuna / prudētia cōsilij ei⁹ declarat̄. In p̄ma vō pte tria dic̄ euāgelista. p° q̄ xp̄s āmbulabat i galilea. (ambulabat) .i. ↄuersabat̄ (iesus in galilea) ⁊ h̄ pp̄ tutelā / q: p̄ia ei⁹ erat. Scd̄o dic̄ q̄ d̄clinabat a Judea. (Nō .n. volebat i iudeā ambulare) .i. ↄuersari: ⁊ hoc pp̄ cautelaƷ. Tertia hui⁹ rei pōit̄ cā (. q: q̄rebāt eū iudei iterficer̄.) Jo. 5. Querebāt eū Judei iterficē / ⁊ q: soluebat sabbatū / ⁊ q: p̄reƷ suū dicebat deū / eq̄lē se deo faciēs. Hic notādū ē moraliter / a qb⁹ declinat xp̄s / ⁊ cū qb⁹ ambulat. Et p° qdē sciēduƷ / q: iude ambulat. Interpretat̄ aūt Judea cōfitēs vel glificās. Est aūt confessio ⁊ glificatio duplex. Una alteri⁹ / altera suiipsius. Et p̄ma quideƷ adulatorum est: oīs eni adulator iudeus est / q primo glificat .i. laudat aliū / vt bñficiū accipiat: q̄ cuƷ acceperit postea ↄfitet̄ vt ampli⁹ pcipiat. ps. Laudatur pcōr in desiderijs aīe sue: ex qua laude dū beneficiuƷ suscipit̄: sicut ait psalmista: sequit̄ ↄfessio. ↄfitebit̄ tibi cū bñfeceris ei. Scd̄a ↄfessio ⁊ glificatio ē respectu suiipsi⁹ dū aliq̄s sic ↄfitet̄ vt glificet̄ qd̄ faciunt illi q bona que fecerint iactant / ⁊ vera sua mala excusant. QuidaƷ ēt sunt q accusando seipsos dū vera sua mala ↄfitent̄ / ide q̄rūt laudari tāq̄Ʒ hūiles: qd̄ pƷ q: si ali⁹ eadē mala q̄ ipsi de sese ↄfitent̄ illis obijcēt / aut ↄfessa assereret ipsi cōmouerent̄ ad irā ac se excusarēt. Si vō accusantes seipsos aliq̄s aut excusaret tāq̄Ʒ innocētes / aut cōmēdaret tāq̄Ʒ hūiles / gratū ul' eēt ⁊ optabile: hoꝝ oīuƷ ↄfessio ficta ē / q: gliam q̄rit hoīum. IteƷ tales iudei Jesum .i. salutē p̄priā q̄rūt interficē: nā adulatores / ⁊ suā / ⁊ illoꝝ qb⁹ adulant̄ salutē necāt Prouer. j. Si te lactauerint .i. si tibi adulati fuerint pctōres / ne acqescas eis: ⁊ hoc iō / q: pedes eoꝝ ad malū currūt / ⁊ festināt vt effūdāt sanguinē. Ipsi quoq̄Ʒ ꝯ̄ sanguinē suū īsidiāt̄ / ⁊ moliunt̄ fraudes ꝯ̄ aīas suas. Illi ēt q aut iactāt bōa / aut excusant

Adulatores proprie tes.

Confessio peccatorum est medicina salutis. mala sua/ ⁊ q̄ se accusant vt hũiles habeant/ q̄runt occidere ꝓpriã salutẽ. Cõfessionẽ. n. pctõꝝ que est medicina salutis ipi ꝯuertũt in venenũ mortꝫ. Jõ di. prouer. xviij. mors ⁊ vita in manu lingue/ q: vera ꝯfessio vitã/ ficta võ mortẽ iducit. Item ab istis querẽtib⁹ ꝓpriã salutem occidere vera salus se elongat. ps. Lõge a pctõrib⁹ salus. Jtẽ galilea/ grece di lactea/ vel cãdida: hebraice võ iterpretaꝰ trãsfiguratio: iõ galilei di cunꝰ lactei/ cãdidi/ ⁊ trãsmigrãtes. Lactei sunt inocẽtes quasi paruuli sine fallatia. ij. Pe. ij. rõnabiles sine dolo/ lac ꝯcupiscite. Cãdidi sꝰ casti ⁊ ꝯtinẽtes/ q̄si lilia sine macula. Eccle. ix. oĩ tpe vestimenta. i. mẽbra tua sint cãdida. Trãsmigrãtes võ sunt de vitijs ad ṽtutes tẽdẽtes/ q̄si viatores sine pigritia. Eze. xij. trãsmigrabis ð loco tuo ad locũ alteꝝ. Jtẽ cũ inocẽtib⁹ ad ꝓximũ/ cũ castis ad se/ ⁊ cũ ṽtute deũ q̄rẽtib⁹: iesus. i. salus aĩe hitat. Job. xxij. Saluabiꝰ inocẽs: saluabiꝰ ãt in mũditia manuũ suaꝝ. ⁊. j. Par. 18. saluauit eũ

Dubiũ. dñs in cũctis ad q̄ perrexit. ℂ Sꝫ ad lraꝫ h̃ dubitaꝰ q̄re dñs se a iudeis absentauerit ne occidereꝰ/ cũ ipe pñs potuisset mortẽ declinare. Sicꝰ Luc. v. dũ pcipitare eũ vellẽt trãsiẽs p mediũ illoꝝ ibat. ⁊ Jo. viij. volẽti-

Rñ° bus eũ lapidare iuisibilẽ se fecit. Et dicẽdũ ꝙ declinauit iudeos p° ſm Chrysoſ. pp oñsionẽ sue hũanitatis: q̄si. n. hõ psecutores fugit/ ⁊ q̄si de⁹ pñs illesus est. Jtẽ ſꝫ Aug. pp excusationẽ pusillaminitatꝫ: futuꝝ enĩ erat vt fidelis aliqs psecutores fugeret. ꝙ ne illi obijcereꝰ p crimĩe/ p̄cessit i xp̄o exẽplũ. Jtẽ pp ꝯpressionẽ iniqtatꝫ. Erat. n. odiosus iudeis/ q̄si ex sui p̄ntia ꝓuocasset ad malũ/ si h̃ ðclinasset. Gñ. 27. Jacob isidiãtẽ sibi. Esau frẽm dimisit. Jtẽ pp eruditionẽ ṽtutis: docemur. n. ex h̃ ẽt si possum⁹ nõ resistere/ sꝫ cedẽ malis. Mat. v. Ego dico vobis / vt oĩo non ressistatis malo. ℂ Et nõ moraꝰr q: oĩa crimina ſm iudaicã impietatẽ q̄runt interficẽ salutẽ nr̃aꝫ. Jõ trãsmigrandũ est nobis ad tutiora p̄sidia. Cui⁹ rei figura poniꝰ. Nu. xxxv. Deuꝰ. xix. Joseph. xx. vbi sex citates leuitaꝝ/ tres citra/ ⁊ tres vltra iordanẽ statuũꝰ/ ad q̄s posset ꝯfugẽ/ q̄ nolẽs occidisset hoĩeꝫ: vbi . n. tut⁹ mãebat/ ne ꝓxim⁹ occisi vĩdicaret mortẽ. Ubi ꝯsiderãdũ ẽ q: vnusq̄sqꜫ fuimet homicida, est duꝫ pcm̃ ꝯmittit ad mortẽ. Nõ volẽs ãt occidit/ q̄ ex passiõe / aut ex ignorãtia peccat. Rursus ꝓximus occisi xp̄s est/ q̄ pctõribus assumpta carne fcũs est ꝓxim⁹/ qq3 vt pcm̃ iã factũ destrnẽt/ ⁊ futuꝝ ne peccarem⁹ ꝓhiberet passus ẽ mortẽ. Jndignatur ĝ rursus peccãtib⁹/ q: sue mortꝫ cõtẽnũt p̄ciũ/ ⁊ rursus xp̄i mortẽ regrũt. Sꝫ ne procedat ei⁹ ira in vindictã/ sex ciuitates sunt refugij/ q̄rũ tres potiores cauẽt culpaꝫ ne fiat/ tres alie iã factã corrigũt. Dtũs ãt Ambro. in libro de fuga seculi ⁊ in gij glo. sup deuteronoĩum. Jstas ciui tates sic distingnit. dicẽs ꝙ a malo qs abstinet ex aliqua triuꝫ cãꝫ/ aut rõne/ aut amore/ aut timore. p̄ma ĝ ⁊ potior ciuitas refugij est cognoscere ad imaginẽ ⁊ silitudinẽ dei se factũ/ indignũ esse tãte gñositati/ coingnari. vitijs/ sꝫ poti⁹ q̄ꝫm fieri põt ad imaginẽ ⁊ siĩtudinẽ diuinitatꝫ tẽdere. Hec p̄ma ciuitas vocaꝰ rõ/ cui⁹ lex poniꝰ. Geñ. j. faciam⁹ hoĩeꝫ ad imaginẽ ⁊ similitudinẽ nr̃aꝫ. Sꝫ qui ad tantã ciuitatis altitudineꝫ non potest cõscendere/ hꝫ ſcam ciuitatẽ refugij. s. charitateꝫ/ q̄ innasciꝰ

Act. figuram.

Ciuitates refugij sex sunt.

ex ꝯsideratione bñficioꝝ dei/ qꝛ mũ
dũ tã pulchꝛũ/ ꝛ vtilem nosqꝫ ipsos
mũdo ꝓsidentes ꝓduxit ex nihilo:
merito ğ parẽs oĩuꝫ diligẽdus est/
cꝰ dilectio ꝓhibet pcm̃: hꝰ ğ 1ᵉ ciui
tatis lex est: diliges dñm deum tuũ
ex toto corde tuo. Sed quidam ad
hanc ciuitatẽ non pñt pertingere:
iõ est tertia ciuitas cꝰ nomẽ est ti-
mor. nã qui nõ abstinet a pcõ amo
re parentis/ saltẽ fugiat illud metu
punientis: hꝰ ciuitatis lex est dñm
deũ tuũ timebis/ ꝛ illi soli seruies.
Tres alie ciuitates que pcm̃ iã fa-
ctuꝫ corrigunt/ sunt pnĩa/ obedien-
tia/ cantela. pᵉ ciuitatis lex ponitur
Joel. j. Cõuertimini ad me in toto
cordꝫ vr̃o/ in ieiunio/ fletu/ ꝛ plãctu/ ꝛ
scindite corda vr̃a/ ꝛ nõ vestimenta
vr̃a. 2ᵃ ciuitas. s. obedientia est face
re que deꝰ iubet: cꝰ lex ponit̃. Mat.
3. quecũqꝫ vultis vt faciant voƀ ho
mines/ ꝛ vos eadẽ facite illis. 3ᵃ ci-
uitas. s. cautela: est illa cauere q̃ deꝰ
ꝓhibet. Cꝰ lex ponit̃ Tob. 4. Qđ ti-
bi nõ vis/ alijs ne feceris. Quicũqꝫ
ğ cupit aut cauere/ aut corrigẽ cri-
men/ ad istas se ꝯferat ciuitates. Et
nõnduꝫ fm Ambro. ꝙ iste ciuitates
dr̃ fuisse leuitaꝝ/ qui ministri sunt
dei: ad eos. n. ꝑtinet diuina mãdata
exeq circa eos q crimĩa fugiũt/ aut
ne illa cõmittãt/ aut cõmissa corri-
gãt. Jõ ministri dñi recipere tenent̃
quoscũqꝫ a pcõ fugiẽtes. ¶ Nõndũ
aũt ꝙ ĩ libro Josue/ iste ciuitates re
fugij distinguunt̃ sic: vt tres trãs ior
dane in planicie/ tres võ in mõtibꝰ
citra iordanẽ ẽẽnt: vltra iordanẽ fu
it ĩ tribu rubẽ vosor: ĩ tribu gad ra
moth. Jn finibuꝫ manasse gaulon.
Jn terra võ ꝓmissionis citra iorda
nẽ fuit cades ĩ galilea mõtis nepta
liꝫ. Sychẽ ĩ mõte effraiꝫ: cariathar
be q̃ est ebron in monte iuda. Tres
prime ciuitates fm rabanum sunt
ministerij disciplina/ pcĩ pnĩa/ mor
tis memoria: tribus. n. istis refugijs
qui nõdum iordanẽ. i. mũdi ꝛ vite
fluxũ trãsiuit/ põt pcm̃ fugere. pᵃ ci
uitas est bosor in solitudine/ q̃ inter
ꝑtat̃ angustia. Solitudinis aũt an-
gustia est monasterij cellula/ sub cꝰ
disciplina declinat̃ pcm̃: que bñ ad
pᵒ genitũ pertinet/ ꝛ filiũ visionis/
qꝛ monasterij disciplina instituta ẽ
fm regulã ꝓmitiue ecc̃e: quã signi
ficat ruben ꝓmogenitus Jacob / q
dictus est filius visionis. 2ᵃ ciuitas
est ramoth que interpretat̃ excelsa
mors/ vel visio mortis: pnĩa deniqꝫ
mors excelsa est ꝓp duo. pᵒ qꝛ mor-
tificat mẽbra pcĩ/ ꝛ ducit hoĩem ad
excelsa vite vñ cecidit. 2ᵒ qꝛ nobiliꝰ
est p pnĩaꝫ pcĩs mori/ q̃ cõi morte
dissolui. Est ẽt pnĩa visio mortis/ qꝛ
penitẽtes meditãdo sibi ꝓponũt ge
hẽne mortẽ/ de qua p pnĩaꝫ liberat̃
hec aũt pnĩa ꝑtinet ad gad filium
ancille/ qꝛ oĩs qui peccat seruus est
pcĩ/ cꝰ vt euadat seruitutẽ/ assumat
formã seruitutis iustitie. 3ᵃ ciuitas
est Gaulon/ qđ interꝑtat̃ volutatio
ꝛ signat corporalis mortis memo-
riã/ vt memineris te in cinere ꝛ cili
cio esse volutandũ: cꝰ rei memoria
facit pcm̃ fugere: sicut dĩ Ecc̃. 7. me
morare nouissima tua/ ꝛ in eternũ
nõ peccabis. Est aũt ciuitas ista in
finibus manasse/ qui obliuio iterꝑ
tat̃: ꝙ. n. finit obliuionẽ vite ꝑterite
est recogitatio mortis future. Tres
alie ciuitates in montibus ꝛ citra
Jordanẽ vt dicit. Greg. sunt fides/
spes/ charitas: ista remedia pcĩ sũt
excelsiora: ꝛ iõ in mõtibus. Et pᵒ q-
dem cades interꝑtat̃ scã: hec ẽ fides
q̃ scificat. i. purificat. Act. xv. fide pu
rificans corda eoꝝ. Jtẽ ebron: inter
pretat̃ ꝯiunctio: ꝛ ad charitatẽ per

tinet/ꝙ hoīes deo ꝯiūgit ꝛ pri°. Et certū ē qꝺ p̱ eā fit absol'o pcī. Luc. 7 dimitūf ei pcā m'lta/qꝛ dilex̄ m'ltū. Jtē fichez iterp̄taf hūer⁹/vel labor: ꝛ spē salutis future sigñat: c⁹ desiderio penitēs supponit humeros one ri satisfactionis / ꝛ laborare nō cessat/ꝛ certū ē ꝙ tali labore sperātis declinaf pcm̄. Osee. xij. labores mei nō inuenīet mihi iniquitatē meaz quā peccaui. i. dum laborauero nō inuenietur prior iniquitas.

¶ Sermo. 2. tertie ferie post dñicā de passione ꝛ in ordine. 183.

1 SEcūdo cū dicit. (Erat aūt in primo) declaraf qūo xp̄s declinauerit secularia ꝯsilia/ꝛ duo fac euāgelista. p°. n. ponit ꝯsilij exhortationē. 2° exhortatiōis reprobationē. (Dixit ergo eis/tp̄s meū) circa p^m aūt. 4°r ponit: p° tp̄is opportunitatē. 2° ꝯsilij qualitatē. (Dixerūt aūt.) 3° rōnis vanitatē. (Ut ꝛ discipuli.) 4° ꝯsulentiū incredulitatez. (Neqȝ. n.) p̄mittit ḡ euangelista opportunū tp̄s qꝺ obseruatū fuit pro dādo ꝯsilio dicēs (Erat aūt in primo dies fest⁹ iudeoꝝ scenophegia) qꝺ interp̄taf fixio tabernaculoꝝ: vl' vt alijs vi grecū ē ꝯpositū/ex cenoz ꝙ ē vmbra/ꝛ phagiz ꝙ ē comedere qꝛ ī ciuitate illa faciebāt sibi vmbracula de ramis arboꝝ pulcherrimis/in. q̄bus comedebāt letātes: fiebat aūt festū istud. 7° mense ab aprili. xv. die eiusdē mensis: ꝛ durabat per dies septē/qꝺ institutū fuit ī memoriā ꝙ. xl annis p̄res eoꝝ in tabernaculis fuerūt ī deserto. Et erat ista festiuitas vna ex tribus p̄ncipalibus annualibus in qua oēs viri ascēdebāt hierusalē ad tēplū dñi: sicut legif Leui. 23. ꝛ Nu. 19. vñ pꝫ ꝯsiliuꝫ dāduꝫ h̄re tp̄s opportunū. ¶ Item cū di. (Dixerūt aūt) ponif ipsa ꝯsilij qualitas/vbi duo tangit. p° ꝯsulentiū ꝓpinquitatē/q̄bus videbaf magis assentiendū eē. (Dixerūt aūt ad eū frēs eius.) nō q̄nidē carnales ꝛ vterini/qꝛ scissimus virginis vter⁹/nec añ/nec post' xp̄ꝫ aliū genuit. vñ Aug. Sicut ī sepulchro vbi positū ē corpus dñi/nec añ/nec post/mortu⁹ iacuit: ita vterus Marie/nec ante/nec postea qcq̄ȝ mortale ꝯcepit. Ergo frēs xp̄i ꝯsanguinei btē v̄ginis ītelligi debēt. Nā vt dicit glo. v. modis scriptura ꝯsueuit dicere aliq̄s eē frēs. p° q̄dē nā: vt Abel/ꝛ Caym Gen. 4. 2° affectione. Ecc. 15. 3° cognitiōe/vt Abrahā ꝛ loth. Gen. 13. 2
4° gñe vt oēs iudei. ij. par. xj. nō pugnabitis ꝯ̄ frēs vros filios israel. 5° dñr frēs religione: sicut oēs xp̄iani. Mat. 23. Jtē tāgit ꝯsilij qualitatē. (Trāsi hinc) de galilea. (Et vade in iudeā) qꝛ religio superueniētis festiuitatis ēt hoc poscebat. Et vt dič glo. istis consanguineis xp̄i fastidio erat ipsius p̄ntia. Jō optabāt vt recederet ab eis. ¶ Deinde cū dič. (vt ꝛ discipuli) vanā istoꝝ p̄suasionē adducit: tria v̄o motiua tāgit/ꝑꝑ que eundū eē in hierusalē ꝯsulebāt. p^m ꝑꝑ discipuloꝝ ꝯfirmationez. (Ut ꝛ discipuli tui.) nō de duodeciz aplis ītelligif/sed de his qui erāt ī iudea/aut iā credētes/aut credituri. (Uideāt opera tua ꝙ facis) quasi di. oñ de illis opera vt ī te credāt. 2^m motiuū est ꝑꝑ operātis glorificationē. (Nemo. n. in occulto aliqd facit/ꝛ q̄rit ipse in pallam esse) .i. qui cupit ex operibus manifestari/in occulto nō operatur/ꝛ quasi contra xp̄ꝫ arguunt/tu cupis gloriam hoīum: ergo non facias occulte opera tua. 3^m motiuū est ꝑꝑ operis probationem. (Si hec facis/manifesta teipsum mundo.) Suspicabantur isti

miracula xpi esse ficta / aut virtute demonis fieri:iõ dñt:si va sunt,q̃ fa cis tua vtute/hoc manifeste facias. Nã occultũ miraculũ suspectũ est. Et aduertẽdũ q2 isti de tribus vicijs xpm notant.p° q3 sit timidus: iõ in occulto operet miracula. 2° q3 sit secularis glorie cupidus/q̃rẽs esse in palã. 3° q3 sit in opere fictus. Talis est.n.cõditio prauoꝝ / vt q̃les ipsi sunt/tales ceteros extimẽt.Leui. 24.qualẽ inflixit maculã/talem sustinebit.¶ Deinde cũ dicit.(Neqꝫ eniꝫ.)ponit incredulitas istoꝝ.(Neqꝫ.n.frẽs eius credebant in eũ.)iõ insidiose cõsulebant ei.Job.19.frẽs meos lõge fecit a me.Hiere.9. oĩs amicus supplãtat/ꝛ oĩs fr̃ fraudulenter incedit. ¶ Nõ q2 festum tabernaculoꝝ in celis est duplex / in terris vero vnum tm̃:tabernacula .n.celi quedam pertinent ad regeꝫ aĩaꝝ:quedã vero ad resurrectionẽ corpoꝝ:aĩaꝝ tabernaculũ vnũ ẽ deitatis/in q̃ quiescũt oẽs bti spũs:de quo.ps.Trãsibo in locũ tabernaculi admirabilis/vsqꝫ ad domuꝫ dei. Sꝫ q2 in visione ꝛ fruitione deitatꝭ multi sunt gradus/iõ pluralr̃ sunt tabernacula.Jo.14.in domo pr̃is mei mansiones multe sunt : de his tabernaculis.i.distinctionibus btõruꝫ ait ps.Quã dilecta tabernacula tua dñe virtutũ/cõcupiscit ꝛ deficit aĩa mea in atria dñi. Jtẽ tabernacula resurrectionis erũt btõruꝫ corpora/q̃ñ in nouissimo reparabũtur ꝛ glorificabunt/vt in eis eoruꝫ beate mẽtes inhabitẽt.Amos.9.in suscitabo dicit dñs tabernaculũ coꝝ qđ cecidit : ꝛ edificabo aperturas murorum eius/ꝛ ea que corruerãt instaurabo:ꝛ reedificabo illud sicut in diebus antiquis. Esa.32.sedebit populus meus ĩ pulchritudine pacis/ꝛ in tabernaculis fiducie:q2 nõ erit timor / vt eorum tabernacula morte dissoluantur : ꝛ ideo gaudebunt in requie opulenta . Jste due festiuitates tabernaculorũ celestiũ figurantur per primum ꝛ octauuꝫ diẽ qui s̃ꝫ legẽ in scenophegia erãt celebres.primus ad requiẽ aĩarũ/ octauus ad resurrectionẽ corporũ pertinet.Jtẽ isti dies tabernaculoꝝ celebrant in celis re / in terris spe: ibi in luce/hic in vmbra. nam illoꝝ tabernacula clara/nostra vero vmbratica sunt.Job.viij.Sicut vmbra sunt dies nostri super terram.Sed tñ sciendum q3 sicut vmbra est immutatio lucis/ꝛvestigiuꝫ corporis: ita vita nostra dꝫ esse celestium tabernaculorum vmbra ꝛ vestigiuꝫ: vt dicamus illud Treñ.4.in vmbra tua dñe viuimus ingentibus:celebremus igit̃ festum celi tabernacula virtutũ in nobis cõstruendo:de quibus.Nu.24.q̃ꝫ pulchra sunt tabernacula tua Jacob / ꝛ tentoria tua israel.Jtem sciendum q2 Leui.23. ꝛ Nee.8.Tabernacula h⁹ celebritatis dñr̃ fuisse ex frondibus sex arborum.s.ex salicibus torrentis/ex ramis palmaꝝ/quarum folia sunt sicut spatule/ ex frondibus arboris pulcherrime.i.cedri s̃m hebreos/i c⁹ frondibus pendebant fructus p̃ciosi.Jtem fuerunt ex ramis oliue/ ꝛ ex frondibus mirti/ꝛ ex ramis ligni nemorosi siue densaꝝ frondiũ. Et pᵐ qdeꝫ virtutis tabernaculuꝫ dꝫ habere castitatis cõtinentiã ,quã salix designat:fructum.n.hic arbor nõ facit/ꝛ succus eius facit aborsũ. Si castitas mẽtis fructũ nõ hꝫ carnis:h⁹i arboris frondes sunt mores honesti/pudicus aspectus / sermo rarus/grauis incessus / vultus demissus. 2ᵃ arbor est palma/que vi-

festũ tabernaculoꝝ ĩ celis duplex

Tabernacula ex frõdib⁹ sex arborum

4

Castitas arbor

floribus dař: ⁊ q̄ꝛ vt dř. Prouer. 17 melior est patiens viro forti/⁊ nobile vincendi genus est patentia: iõ p palmã intelligiť aduersitatis patiẽtia. C⁹ frondibus .i. actibus ꝯstruiť tabernaculũ virtutis. 3ª arbor pulcherrima: dilectio/vz/charitatis. C⁹ frondes preciosas ⁊ fructus gl̃osus apostolus enumerat. j. Cor. 13. Charitas patiens est/benigna ẽ ⁊c. 4ª arbor oliua est per quã mĩa designať. Cuius frondes sunt opera mie. 7. corporalia/⁊ octo spũalia. Corporalia quidẽ sunt pascere esurientẽ/potare sitientem/ visitare infirmuz/vestire nudũ/visitare incarceratũ/colligere hospitem/sepelire mortuũ: h⁹ vero oliue spũales frondes sunt docere ignorantem/corripere insolentem/ꝯsolari merentez/ferre iniuriantez/ꝯsulere de dubijs/castigare proteruos/remittere iniurias/⁊ orare pro alijs. 5ª arbor est mirtus iocundi odoris que diebus solẽnibus in ecclesijs poniť: ⁊ per eam deuotio intelligiť orõnis: cu⁹ odor letificat btõs spũs. 6ª arbor ĩ memorata que est nemorosa/ ⁊ densarum frondium designat sollicitudinem mentis in dei ope cõplẽdo: vt spisse sibi inuicẽ operib⁹ scis scã succedant. ps. Cõstituite diẽ solẽnez in ꝯdẽsis: ⁊. ij. Mach. j. frequentate dies scenophegie. Et aduertenduz ꝙ istud festum tabernaculoꝝ ẽ vmbra/est fixio/est refectio tabernaculoꝝ celestium vmbra quidẽ q̄ꝛ illoꝝ silitudinem imitatur: fixio aũt q̄ꝛ in celis cor nostrum firmatur: vt ibi nostra fixa sint corda / vbi vera sunt gaudia. Est refectio mentis: quia eius desiderio sustentatur quo/vsqꝫ sacietur cum apparuerit gloria dei. ps. Replet in bonis desiderium tuum.

[margin: patiẽtia arbor — charitatis arbor — mĩa arbor — deuotionis arbor — sollicitudinis mentis in dei operib⁹ arbor]

¶ Sermo. 3. tertie ferie post dñicã de passione ⁊ in ordine. 184.

Dixit ergo eis iesus. Tps meum nondum aduenit.) nũc ponitur fallacis consilij reprobatio ⁊ diuiditur in partes tres. p° enim xps eorum motiua refellit. 2° consilia repellit. (Uos ascendite.) 3° in proposito sistit. (Hec cum dixisset) Duo autem generaliter adducebãt frẽs xpi motiua/ex quibus persuadebant xpo vt ascenderet ad diem festum. s. vt captaret gloriam ⁊ fauorem populi. Et p° primũ. 2° 2^m ipse refellit ibi. (Non potest vos.) p^m autem motiuuz. s. glorie consequende tollit xps dicens nõ adesse tpis opportunitatem veracis glorie. Sed paratum esse tps glorie fallacis. Et iõ duo dicit. p° non adesse opportunitatez glorie veracis. (Dixit ergo eis iesus: tempus meum) .i. tempus mee glorie que in resurrectione patebit (nõdum aduenit) q̄ꝛ prius oportet me pati. Luc. 24. oportebat xpm pati/⁊ ita intrare ĩ gloriam suam. 2° dicit xps semper adesse opportunitatem glorie fallacis. (Tempus autẽ vestrum) .i. glorie tpalis quaz queritis. (Semper est paratum) nõ est autem boĩ semper parata gloria secularis. Tps tñ eam querendi semper illi adest/ ⁊ si non inueniat. q. d. xps: si ego quererem fallacem gloriam mundi quã vos q̃ritis/ certe sufficiẽs puocatiuuz mihi eẽt ad festũ ascẽdẽdi persuasio vr̃a. Sꝫ q̄ꝛ aliã gliaꝫ itẽdo/c⁹ nõdũ tps aduenit iõ persuasio vr̃a nulla ẽ. ¶ Deiñ addit. (Nõ pt) refellit aliud motiuũ. s. q̃rẽdi fauoris ostẽdẽs se/nec hĩe/nec q̃rere fauorẽ hominũ. Et tria dicit. p° ꝙ mũdus sit eis fauorabiľ. (Nõ pt mũdus) .i. mũdi amatores (odisse vos!) ⁊ iõ fauo-

rẽ ⁊ grãm eoꝝ habetis/ qꝛ eadẽ eis queritis/ ⁊ que illi querunt approbatis. Eccle. xiij. oẽ aĩal diligit sibi simile. sic ⁊ oĩs hõ ꝓximũ sibi: oĩs caro ad sibi silẽ ꝯiungiť/ ⁊ oĩs hõ sociať sibi silẽ. nõ ġ odit eos mũdus/ qꝛ mundus nõ odiunt. ps. iniquitatẽ meditatus est in cubili suo astitit. n. vie nõ bone/ malitiã aũt non odiuit. Scd̃o diẽ xp̄s ꝙ sit mundo odibilis. (Me ãt odit) supple mũdus. ⁊ iõ nec grãm/ nec fauorẽ eius habeo: qd̃ odiũ figuratuꝫ est. Geñ. 37. videñtes frẽs Joseph ꝙ a patre plus cũctꝫ filijs amareť/ oderãt eũ. verũtñ vt dĩ. ij. Re. v. q odiũt aĩam dauid ceci ⁊ claudi sunt: qui. n. odit veritatẽ cecus est itellectu/ ⁊ q odit rectitudinẽ claudus est affectu. 3° hui⁹ odij poniť cã. (qꝛ ego testimoniũ ꝑhibeo d̃ illo/ qꝛ opa ei⁹). i. amatoꝝ mũdi (mala sunt) oẽ. n. qd̃ ẽ in mũdo/ aut est ꝯcupiscẽtiaꝫ carnis/ aut ꝯcupiscentia oculoꝝ/ aut superbia vite: ⁊ qꝛ ista reprehẽdebat xp̄s/ iõ habuerũt eũ odio. Amos. v. odio habuerũt corripiẽtẽ in porta. Naꝫ vt diẽ Terentius obsequiũ amicos veritas odiũ parit. Est ġ ista xp̄i sermonũ itẽtio: ego nõ quero fauorẽ mũdi: qd̃ ꝓꝫ/ qꝛ ei⁹ opa reprehẽdo: ⁊ iõ vr̃a ꝑsuasio nulla est qua dicebatis/ vt ꝑ fauore captando ascẽderẽ in iudeã. ¶ Deinde cũ dicit (vos ascẽdite) repulsis ꝓuocatiuis. nũc xp̄s declinat ꝯsiliũ sibi datũ. Et tria dicit. ꝑmo. n. assensuꝫ illis ꝑmittit. (vos ascẽdite ad diẽ festũ hũc) qd̃ festũ ẽ duplex. s. legale/ ⁊ seculare. legale qdẽ erat qd̃ lex ꝑcipiebat. sc̃lare aũt festũ erat de glĩa mũdi gaudere. Esa. 22. Ecce gaudiũ ⁊ letitiaꝫ comedere carnes ⁊ bibere vinum. Et iõ cũ dicit xp̄s. vos ascẽdite ad diẽ festũ hũc/ si sit demõstratio litteralis/ ꝑceptũ est: h. n. lex iubebat. Si võ sit demõstratio itellectualis tũc est permissio tm̃: permittit eniꝫ vane gl̃iari eos q mundi gl̃iaꝫ querunt. Scd̃o xp̄s ꝯtrariũ ꝯsilij asserit dicẽs. (Ego aũt nõ ascẽdã ad diẽ festũ istũ) cui⁹ ꝯtrariũ cõsuluistis: iõ beatus est iste vir/ qꝛ nõ abijt in ꝯsilio ipioꝝ. Et aduertẽdũ ꝙ si fiat demõstratio festi legalis xp̄s ascendit: nõ ascẽdit ad illud eo modo q̃ illi volebãt. s. manifeste. Sꝫ nec ascẽdit qñ volebant. s. a ꝑncipio/ sꝫ nec ascendit qualr̃ illi volebãt. s. comitatus socijs quin potius vt ĩfra dĩ occulte/ ⁊ die medio totius festiuitatis/ ⁊ solus ascendit. Si vero fiat demõstratio festi ĩtellectualis/ aut h dupl̃r ꝯtingit/ aut. s. secularis/ aut spũalis festi. Si ꝑmo modo/ certuꝫ est ꝙ ad secularẽ gl̃iaꝫ xp̄s nõ ascẽdit. Si aũt ĩtelligať de festo gl̃ie resurrectionis ẽt ad illud nõ ascendẽdo/ sꝫ ꝑ humilitatẽ mortis descẽdẽdo xp̄s peruenit: qꝛ eni humiliauit se vsq3 ad mortẽ: iõ exaltauit eũ deus/ vt oĩs lingua ꝯfiteať/ qꝛ ipse est in gl̃ia dei p̃ris. Tertio xp̄s declinati ꝯsilij cãm repetit (qꝛ tẽpus meũ nondũ ĩpletũ est) in passione aũt fuit tẽpus eius ĩpletũ/ qꝛ impleuit dispẽsationẽ nr̃e salutis: ⁊ tunc peruenit ad diẽ festũ/ nõ hunc tp̃alẽ/ sꝫ celestem/ vbi gaudiũ sine fine/ eternitas sine labore/ serenitas sine nube. ¶ Et notandũ qꝛ Chryso. aliter exponit que dr̃ hic: dicit enim ꝙ frẽs dñi ꝯspirauerãt in mortem xp̄i cũ iudeis: ⁊ iõ hortabanť ipꝫ vt veniret in iudeã/ volẽtes eũ ꝑdere ⁊ tradere iudeis: qd̃ xp̄s aduertẽs diẽ tp̄s mortꝫ sue nõdũ aduenisse: iõ nõ ascẽdã/ ĩquit/ modo crucifigẽdus/ qꝛ nõ est ĩpletũ tempus meũ/ qd̃ in sequẽti pascha ꝯpletuꝫ est: ⁊ ideo

⁊ iõ restabāt.vj.mēses vsq; ad passionē suā. ¶ Deinde cū dicit (hec cū 3 dixisset) ondit xp̄s fecisse qđ dixerat: pstitit eni in proposito non ascēdendi/ qđ ore dixerat / ope seruans (hec cu; dixisset ipse mansit in galilea). Nu.xxiij.nō est deus q̄si homo vt mētiat/ nec vt filius hoīs vt mutet: dixit ergo ⁊ non faciet/ locutus est ⁊ nō iplebit. ¶ Hic quantu; ad mores ptinet notanda sunt q̄ttuor qbus vita iustoꝝ distinguit a moribus prauoꝝ: na; vtriq; distinguunt tpe/ odio/ festo/ ⁊ statu pp p̄mū nōndū q vniciuiq; rei tp̄s d; esse dum melius valet. Et qm̄ bonū hoīs est psperitatis felicitas. Jō tp̄s suū hñt hoīes dū psperitate letant: s; prauoꝝ tp̄s.i. pspitas nunc pata ē/ dū extollunt honoribus/ abūdant diuitijs/ resoluunt delitijs/ dilatant laudibus/ firmātur amicitijs / stipant seruiētibus/ ⁊ timent ab oībus: q̄ꝝ snia ponit. Sap.ij. vmbre transitus est tp̄s nr̄m: ⁊ iō fruamur bonis q̄ sūt/ ⁊ vtamur creatura tāq; i iuuētute sua. Certe malu; est istđ ꝯsiliū/ qn poti⁹ si exiguū est tp̄s istđ puidēdū eis erat qualr: sibi eēt in eternitate. Ecc.xj. Etiā si annis multis vixerit hō/ ⁊ his oībus letat⁹ fuerit/ meminisse d; tenebrosi tpis ⁊ dieꝝ multoꝝ.i.eternoꝝ/ q cū venerit vanitatis arguent p̄terita. Justoꝝ āt tp̄s.i. psperitas non est mō/ qn potius ex tp̄s esse videnť/ q: tpalia eis non succedūt. S; aduersant. Tren.j. vocauit dn̄s aduersum me tp̄s: succedet aūt aduersitati tpis/ felicitas diuinitatis.j.Joā.iij.filij dei sumus ⁊ nondū apparet qd erimus: cū aūt apparuerit/ tunc siles ei erimus/ q: videbimus eum sicuti est. ¶ Scđo mores hoīum distinguūtur in affectiōe odij: iustos.n. odit mūd⁹: p̄uos āt nō odit. Ubi aduertendū q sicut amare nihil aliud est q̄; velle bonū/ ⁊ nolle malu; alicui: ita odire nihil aliud est q̄; velle malū/ ⁊ nolle bonū alicui. S; tñ bonū ⁊ malū distinguunť s; apparentiā ⁊ veritatem: qm̄ aliqua apparēter aliq̄ vero exñter sunt mala ⁊ bona. Justos ergo mundus odit/ q: temporalia mala eis infligit / ⁊ tpalia bona eis aufert: nec miꝝ/ q: ēt ipsi iusti seipsos ⁊ alios h̄ modo odiūt nā psperā mūdi fugiūt/ a delectabilibus abstinent/ carnē macerant/ ⁊ q̄si sibiipsis sint inimici: h̄ mala sibi volūt/ ⁊ h̄ bona sibi nolūt. S; diligenter intuēti istud odiū est dilectiōis. Nā sic se odiūt vt potiora bona asseq̄nť/ ⁊ eterna mala caueant. Luc.v.bti Eritis cū vos oderint homines: ⁊ iteꝝ q odit aīam sua; in h̄ 4 mūdo/ in vitā eternā custodit eam. Eꝯ v̄o praui du; bona trāsitoria sibi volunt/ ⁊ mala mundi fugiūt: videnť seipsos diligere ⁊ non odire. S; in rei veritate talis dilectio inimica est/ ⁊ diligentes seipsos odiūt: q: p h̄ transitoria mala ⁊ bona que fugiunt ⁊ cupiunt / maxima bona perdunt/ ⁊ eterna mala incurrunt p̄s. qui diligit iniquitate; odit animam sua;.⁊.ij. Regum.xiij. maius est odium dilectione / quo ipsa; añ dilexerat. ¶ Tertio considerandu; de festo ad qđ praui ascendunt/ ⁊ a quo iusti abstinent. Est aūt festum istud mundiale qđ celebratur gaudendo de mundo: mundus est eni ille sctūs de quo festu; agunt eius amatores: qui etiā dei festa quando occurrunt ad ritum mundane celebritatis cōuertunt: habet autem hoc festum quattuor cōditiones primas vacationis ⁊ voluptatis.j. Regum.xxx. Ecce illi discum-

Marginalia: Justoꝝ vita a morib⁹ prauoꝝ a q̄ttuor distigui tur. — Tēpus iustorū. — Mores hoīum. — Bonu; ⁊ malu; distin guūtur.

precessit in dño. Et caueat sibi ne bebant super faciem vniuerse terre comedētes ⁊ bibētes/ ⁊ quasi festū celebrātes diē. Scḋa cōditio est iactātie ⁊ vanitatis: iō dī (dies) ī q̄ clare volūt. Hiere.xvij. diē hoīs nō desideraui: dies hoīs est ⁊ non dei quē pp se/⁊ nō pp deū celebrat hō. Tertia ꝯditio est pñtis mutabilitatis: iō dicit (diem hunc) pñtis tpis qḋ subito preterit.ij. Cor.iiij. qḋ in pñti est/momentaneū est. Quarta cōditio est sup̄be temeritatꝭ: iō dr (ascēdere ad diem festū). Sicut dī Gen. xj. ⁊ his q voluerūt edificare vsqꝫ ad celū/vt nomen eoꝝ eēt celebre. Deut.j. tumentes sup̄bia ascēdistis in montē. Sed iusti viri hoc festū declinant: crastina enim eius terribilem hꝫ in inferno molestiā: ideo nec celebrant voluptates/ nec dieꝫ apparentie cupiunt nec quod momentaneuꝫ est apprehendunt/ nec sup̄biendo attēdunt. ¶ Quarto non obstātibus etiā propinquorū consilijs nō recedunt iusti a virtute ad quā transmigrauerūt exēplo xp̄i manentis in galilea: ⁊ certe si pr̄/vel mater/aut filiꝰ/vel vxor/seu frater/soror/siue charissimꝰ qcunqꝫ amicus nobis suadeat mūdi agere festa/non est aquiescēdum taliū cōsilio/sꝫ magis molesto: naꝫ cōmendanꝭ leuite q parētes ⁊ filios ignorauerūt. Deut.xxxiij. Et Job vxori persuadenti maluꝫ/q̄si vna/ingt/de stultis mulieribus locuta es. Ideo dī Exo.xxiij. nec in inditio plurimorū acquiesces sn̄ie/vt a vero denies ⁊ Ecc. 10. si spūs potestateꝫ hn̄tis ascenderit super te/ locū tuuꝫ ne dimiseris. Ex his ergo pꝫ iustoꝝ a prauis distingui quadrupl̄r. s. duratione prosperitatis/aut tēporalis/aut eterne. Item affectione voluntatis per veꝝ ⁊ falsum odiū/⁊ amorē. Itē vacatione celebritatis mundane ⁊ celestis. Iteꝫ fixione stabilitatis qꝛ iusti pn̄stunt/mali transeunt.

¶ Sermo.4.tertie ferie post dñicā de passione ⁊ in ordine. 185.

TErtio cū dī. (vt ꝗ ascenderūt) ponit opportunus xp̄i ascensus ad festū diē: vbi quinqꝫ describit euangelista. p̄mo ascēsionē xp̄i discretā. secundo eius requisitionē apertam. (Judei ergo.) tertio murmurationeꝫ de eo multā. (Et murmur). Quarto opinionem de ipso variaꝫ. (Quidam enim dicebant). Quinto confessionē ipsius timidā (Nemo tamē). In xp̄i vero ascēsu tria tangit. s. ordinem/ terminum/⁊ modū: ordinē quidem posterioritatis p̄mittit dicēs. (Ut āt) .i. postquā aūt. (ascenderunt frēs eiꝰ tūc ⁊ ipse ascendit) non p̄mo aut secūdo vel tertio/sꝫ quarto die festi ascēdit post eos: terminū vero ascēsionis subdit. (ad diē festū) .i. ad locū celebritatis qui est in hierusalem. Modum aūt ascensionis ostendit (non manifeste) quasi deus securꝰ. (Sed quasi ī occulto.) venit homo timidus. Et vtrobiqꝫ patet xp̄i humilitas/⁊ in principio euangelij/qꝛ a iudeis recessit/quasi inualidus: ⁊ nunc ad eos occulte accedens/ quasi timidus/ ⁊ ostendit in veritate illud quod scenophegie festum figurabat qꝛ. s. in typo ipsius festi latebat quasi lux sub vmbra: ostendit etiam ex hoc ꝙ ad festum gloriose ascensionis/⁊ iocunde resurrectionis ascendit occulte per viam scilicet passionis ⁊ mortis per quam non putabatur ad gloriam peruenire. ¶ Et notandum ꝙ superbie ascensus terminatur inferius. ps. deiecisti eos duꝫ alleuarentur. Du

sup̄bie ascēsus terminatur inferius.

militatis vero descensus procedit superius/ qm̄ qui se humiliat exaltabit. Et iā mūdi amatores ascēdēdo descendunt/ qꝛ etiam solus ipse superbie motus iterior deijcit mētem a rectitudine rationis/ ꝛ a celsitudine humane conditionis: qui enim non itellexit se hoīem eē: cōparatus iumētis insipiētibus silis fcūs ē ipis. Sꝫ hūiles dscēdēdo ascēdunt: qꝛ īfra id qd̄ sunt seipsos retinētes ꝛ ꝓpriū seruant statuꝫ/ ꝛ ad maiora merenẜ attoli. Nos aūt diuersos ascensus significāt frēs dn̄i ꝛ xp̄s ascendētes/ad festuꝫ. Jtē notandū ꝙ prius ascēderunt fratres dn̄i/postea ipe: qꝛ seculares ꝑposte re agunt/ꝑmittūt.n.breue festū pn̄tis gaudij perpetue in iferno vigilie. Sꝫ viri scti ecōtra: h̄ faciunt breuē vigiliā/ vt perpetuo ꝯsolenẜ. Lu. xvj. fili recordare qꝛ recepisti bona in vita tua/ ꝛ Lazarus similr̄ mala. Nunc aūt hic cōsolaẜ/ tu vero cruciaris. Jō ait dn̄s his qui ꝑsentia querunt festa Luc. vj. ve vobis diuitibus q habetis cōsolationē vestrā. Ue vobis qui saturati estis/ qꝛ esurietis. Ue vobis q ridetis nūc/ qꝛ lugebitis ꝛ flebitis. Sꝫ his q obseruauerunt vigiliā in hoc mundo dicẜ. Jo. xvj. Amē amē dico vobis/ qꝛ plorabitis ꝛ flebitis vos/mūduꝫ aūt gaudebit. vos aūt ꝯtristabimini/sꝫ tristitia vr̄a verteẜ in gaudiū. Jtē notādum qꝛ mundi amatores palaꝫ sua festa agunt. Sꝫ viri iusti quasi in occulto ascendunt ad gaudia celi. Jn occulto quideꝫ dupliciter. ꝑmo qꝛ per viā paupertatis/humilitatis/paciētie/pn̄ie/ieiunij/ ꝛ afflictionis ꝓcedunt: qꝛ via nō vr̄/ad gliam/sꝫ ad miseriā tēdere. Scd̄o qꝛ bona opa non manifeste/ sed occulte faciunt ne videanẜ ab hoībus: tali eniꝫ ꝓcessu perueniẜ ad festa celestia. ¶ Deinde cū dicit. (Judei ḡ) poniẜ inquisitio facta d̄ xp̄o querebaẜ.n.a iudeis. p° scd̄o ꝛ. 3. die festi qn̄ ad hunc nō ascēderat. Querebāt aūt eū/ ꝛ scrutādo ꝛ iterrogādo: de scrutatiōe dicit. (Judei ḡ querebāt eū in die festo) ꝑmo scd̄o ꝛ tertio. de iterrogatiōe v° ibidit. (Et dicebāt vbi est ille) q eū diligebāt tacēt ipius nomē timore ꝑncipū: q v° odiebāt ex despectu nominare eū noluūt. Gen. xxvij. oderāt eū/ nec poterāt qcq̄ꝫ cū eo pacifice loq. ¶ Deide ponit murmuratōeꝫ de xp̄o habitaꝫ. (Et murmur multus) sꝫ pn̄tē grāmaticā deberet dici murmur multū/ qꝛ neutri gn̄is ē. Sꝫ forte hic nō erat antiqnitus/ nec sacra scriptura regulis subijciẜ ꝑsciam (de eo erat i turba) ꝯquirente vbi esset xp̄s/ ꝛ quare ad festū nō ascēdisset. ¶ Deinde cū dicit. (Quidā enī) recitat varias de xp̄o opiniones. (Quidam enim) quibus erat cor rectū. (Dicebāt qꝛ bonus est). ps. quā bonus isrl̄ deus his q recto sunt corde. (Alij aūt) quos seducebat odiuꝫ ꝯtra xp̄m (dicebāt: Non) est bonus. (Sed seducit turbas). Calumniant isti crimē seductionis ꝯtra xp̄m/ quasi turbam a cultu religionis ꝛ a paternis legibus conaretur auertere: ꝛ hoc crimē iō sibi īponunt quatenus iuste videanẜ eū persequi ꝛ occidere: nā talis seductor occidi p̄cipiẜ Deut. xiij. nō aūt erat xp̄s seductor/sꝫ reductor: qꝛ nō seduxit a via/sꝫ reduxit ab inuio. Et notandum vt dicit. Augus. qꝛ vsqꝫ hodie de eo qui in aliqua gr̄a emicuerit / quidā dicūt ꝙ bonus est/alij vero dn̄t ꝙ sit seductor cōtemnere aūt debet istam calūniā dei seruus ꝙ eius exēplū 4

pp istā calūniā pturbatōe ai seducaf. Sȝ tñ sciendū q seducere accipif qn̄qȝ in bonā ptē/vel cūȝ qs a cōi statu vtutis ad altiora seducif .i. seorsū ducif. Hiere. xx. seduxisti me dñe ⁊ seductus sum: vel ēt cum qsqȝ instus pcōres ex mūdi viā reducit ad deū. ij. Cor. vj. vt seductores ⁊ veraces. ¶ Deinde eoȝ q cōmēdabāt xpm timidā ɔfessionē adducit dicēs. (Nemo tñ.) eoȝ q dicebāt qꝛ bonus est (loqbaf palaȝ de illo) aliqd ad laudē ipsius ptinēs. Qui vō xp̄o detrahebāt palā calūniabanf. Quare āt suppressa fuerit illoȝ ɔfessio subdit (pp metū iudeoȝ.) q execrabanf ɔfitētes xp̄m/ ⁊ eos extra synagogam faciebāt.

¶ Feria. iiij. post dñicā passionis. Scd̄ȝ Joanē. Ca. 10.

In illo tpe. Facta sunt encenia in hierosolymis, ⁊ hyems erat. Et ambulabat iesus in tēplo, in porticu salomonis. Circundederūt ergo eū iudei, ⁊ dicebāt ei. Quousqȝ aiaȝ nr̄aȝ tollis? Si tu es xp̄s, dic nobis palam. Rn̄dit eis iesus. Loquor vobis, ⁊ non creditis. Opa q̄ ego facio in noie patris mei: hec testimoniū phibēt de me. Sed vos nō creditis, qꝛ non estis ex ouibus meis. Oues mee, vocē meā audiūt: ⁊ ego cognosco eas, ⁊ sequūf me: ⁊ ego vitā eťnā do eis: ⁊ ñ pibūt i eťnū: ⁊ nō rapiet eas qsq̄ȝ d̄ mānu mea. Pr̄ meᵘ qd̄ dedit mihi, maiᵘ oibᵘ ē. Et nēo pt rape d̄ manu pr̄is mei. Ego, ⁊ pr̄, vnuȝ sumus. Sustulerūt ergo lapides iudei, vt lapidarēt eū. Rn̄dit eis iesus. Multa bona opa ostendi vobis ex pr̄e meo: pp qd̄ eoȝ opus me lapidatis? Rn̄derunt ei iudei. De bono ope nō lapidamᵘ te, sed de blasphemia: ⁊ qꝛ tu hō cū sis: facis teipm deuȝ. Rn̄dit eis iesus. Nōne scriptū est in lege vr̄a: qꝛ ego dixi dij estis? Et si illos dixit deos ad quos sermo dei factᵘ ē: ⁊ nō pt solui scriptura: quē pr̄ scificauit, ⁊ misit i mūdū: vos dicitis qꝛ blasphemas: qꝛ dixi filiᵘ dei suȝ? Si nō facio opa pr̄is mei: nolite credere mihi. Si aūt facio: ⁊ si mihi nō vultis credē: opibᵘ credite: vt cognoscatis, ⁊ credatis, qꝛ i me ē pr̄: ⁊ ego i pr̄e.

¶ Sermo pmus quarte ferie post dñicā de passione ⁊ i ordine. 186.

Facta sūt encenia in hierosolymis ⁊ hyems erat.) Jo. x. post mā̄no nē ɔsilioȝ pterita. seqtur hodie 31. mā̄no in deserto syn: cuius 1 Māño 31. Credes.

nomē ē cades.ſyn īterp̄taſ tētatio. Cades vo ſcā dī.Sʒ p antiphraſiʒ: vt dicit gl.vel ſm Hiero.Cades dī trāſlata/ vel mutata. Et certe poſt data ꝯſilia ſeqꝫ tētatio/p quā ſit ex ꝑimentū.vtrū imaneam⁹ ꝯſilijs/z qdē ſi pſeuerauerim⁹ tētatōe ꝯſili um magis radicatur.vñ Ecc.34. Qui nō eſt tentat⁹ qd aut ſcia no uit.Tētatus aūt fuit xp̄s a iudeis v̄bis z fcis:ſic hodie recitat euāge liuʒ.Et h̄ i ciuitate ſcā hierl'ʒ/z i lo co ſacro tēplu:ob quā cām q̄ v̄e ſcā erāt aliqn:nūc ſcā p ātiphraſiʒ ſcā ſt execrāda.ſ.z abhoiabilia:z iō cō grue dr cades mutata/ qꝛ ſcitas il loꝝ locoꝝ in ipietatē mutata ē.de duab⁹ q̄ tētatōib⁹ xp̄i agiſ in pñti euāg°.p̄°.n.tētat⁹ fuit v̄ſutijs ver boꝝ. 2° violētijs fcōꝝ.Sʒ p̄ tēta tiōi ſapiaʒ/ 2 aūt ꝯſtātiā oppoſu it.ibi.(Suſtulerūt lapides.) in p̄ pte tria fac.p°.n.ponit dicēdoꝝ cir cūſtātiā. 2° iterrogatiōis v̄ſutiaʒ. (Et dicebāt ei q̄uſqꝫ.) 3° rñſionis ſapiaʒ.(Rñdit ieſus loquor vob.) 4°ʳ aūt p̄mittit circūſtātias. p̄mā ex pte tpis ꝯcurrētis. 2ᵃᵐ ex pte xp̄i vacātis.(Et ābulabat ieſus.)q̄ ſi vacās a miraculis z doctrina.Et iō vidētes iudei eū nō eē occupatū/ alijs q̄ ſequūſ iterrogauerūt. 3ᵃᵐ circūſtātiā ponit ex pte loci ꝯgruē tis.(Jn tēplo i porticu ſalomōis.) 4ᵃᵐ ex pte ppli īſidiātis.(Circūde derūt q̄ eū iudei.)vt cogereſ rñde re q̄ſitis:z rñdēs vñ capeſ nō poſ ſet effugē.Jn p̄ vo pte duas ꝯdi tōes iſtātꝫ tpis pōit.ſ.celebritatꝫ z q̄ litatꝫ.pp p̄ᵐ ait.(ſcā ſt enceīa).i.ſa cra/vł ꝯſecratōes tēpli q̄ pl'ali nūo ſigñat/q̄ octo dieb⁹ p̄tēdebaſ feſtū

Templi tres ꝯſe cratōes. ꝯſecratōis(i hierl'ymis)vbi erat tē plū/cui⁹ d̄dicatio celebrabaſ. Et qꝛ tres ꝯſecratōes fuerͭ tēpli.vna ſcā

p ſalomonē i autūno.x.die mēſ ſe ptimi.ſ.i feſto ppitiatōis.iij.Re.8. Altera poſt captiuitatē reedificato tēplo ſb zorobabel/z ieſu ſacerdote magno ſcā ē i v̄e 3ᵃ die Martij.vt dī.j.Eſd.6. 3ᵃ āt d̄dicatio ſcā eſt p Judā machabeū i hyeme. 25.die mēſis decēb. vt dī.j. Mach.iiij. Jō vt oñderet euāgeliſta de qb⁹ loqꝫ encenijs.i.ſacris ꝯſecratōib⁹ tāgit tpis q̄litatē dicēs.(Et hyems erat) q.d.encenia ſcā ſūt/nō dico v̄nalia/ aut autūnalia/ſʒ hyemalia. ¶ No tādū qꝛ tēplū iudeoꝝ trib⁹ vicib⁹ vt dcm̄ ē fuit dedicatū:z p̄ d̄dicatōis ſcē a ſalomone cā ē legis p̄ceptuʒ mādātꝫ.vt.x.die mēſis ſeptimi i fe ſto.ſ.ppitiatōis tabnaclꝫ dēret ꝯſe crari.ſic legiſ Exo. 29.z Leui.xvj. 2 āt d̄dicatōis cā fuit qꝛ illō tēplū a ſalomone ꝯſtructū. z dedicatuʒ/ caldei cōburētes euerterūt. Sʒ ſb Eſdra z zorobabel reedificatū z ꝯſe cratū fuit. 3 vo dedicatōis cā po j.Mach.iiij.Antiochus.n.illuſtris tpibus machabeoꝝ ip̄m tēplū ſub Eſdra ꝯſecratū polluit z cōtamina uit ponēs i eo idolū Jouis olipij: z p̄hibuit d̄o vo fieri ſacrificia mā dās adorari i eo idola/z ſup altare dei holocauſtoꝝ imolabaſ demo nijs.Fuit āt p̄phanatū tēplū ānis trib⁹ q̄uſqꝫ Judas machabe⁹ de uictis natōib⁹ aſcēdit tēplū:z eie ctis imūditijs recōciliauit illō. 25. die mēſis decēb.in diē.ſ.nati ᵗⁱˢ fu ture dñi nr̄i ieſu xp̄i.Altare āt vet⁹ in q̄ gētes imolauerāt d̄monijs d̄ ſtruxit Judas/z lapides eius iuſ ſit ſeruari q̄uſqꝫ pp̄ha aliqs ve niret q rñderet d̄ ipſis qd faciēdū eēt:fec.n.nouū altare z dedicauit illō i q̄ ſacrificia obtulerūt:h̄ āt fe ſtiuitas in q̄ emūdatuʒ eſt tēplū z nouū altare cōſecratū dī encenia/

vel festū lumīs/ ꝛ octo diebus durabat. Que oīa ptīz phīce/ ꝛ partīz allegorice xp̄o ꝯuenīūt ꝛ eccīe. Et p̄° qdē templū ecctiā figiāt ex gētib° ꝯgregatā/ q̄ an̄ xp̄i aduentū cultu idolatrie ꝯtaminata fuit: altare aūt vetus veteris legis cultū figīat. Sꝫ qꝛ ppl'ꝫ iudeoꝝ eūdē cultū ad idola trāstulit/ ꝛ ī deserto/ ꝛ sub Jeroboā colēdo vitulos: iō idē altare .i. cult° dei ꝯtaminat° fuit. Sꝫ Judas in figura xp̄i gētes purgauit ab idolis/ ꝛ antiquū legis ritū ꝫ destruxit: nā neqꝫ illa fiūt sacrificia/ neqꝫ ille festiuitates agunt. Itē lapides altaris destructi sūt pr̄es veteris testi/ q inxta legē coluerūt deum .s. Abrahā/ Isaac/ Jacob/ Moyses/ Aarō/ Josue/ Samuel/ Dauid/ ꝛ ceteri pp̄he/ q̄ꝝ aīe in libo/ ꝛ corpora ī sepulchris fuata sūt/ q̄usqꝫ veniret pp̄ha quē p̄misit Moyses Deut. xviij. pp̄hā de gēte tua suscitabit tibi dn̄s. h̄ ē xp̄s quē venisse turbe ꝯfesse sūt. Jo. vj. dicētes h̄ ē vē pp̄ha q vēturus ē ī mūdū. veniens aūt iste pp̄ha r̄ndit eis salutē ꝛ liberatōēꝫ: p̄° qdē aīas eoꝝ ab inferis/ ad celū ducēs: ī nouissimo āt ēt corpa d̄ sepulchꝛ suscitatur°. Et aduertēdū q ipsa die h̄ venit xp̄s p vgīnē ī mūdū q̄ nouū altare ꝯstructū fuit ꝛ ꝯsecratuꝫ. Ip̄e .n. ē altare nr̄e d̄uotōis/ qd̄ spū scō sem̄ ꝯsecratū est: qd̄ ēt figurauit eadeꝫ die sol refulgēs q p̄us erat ī nubilo/ ꝛ ignis magn° accēsus/ ita vt oēs mirarent. vt dr̄. ij. Mach. j. h̄ eni oīa. xxv. die decēbris scā pp̄haꝫ/ altare/ solē/ ꝛ ignem xp̄m ea die nasciturū ex virgine pp̄hice figurabāt. ¶ Notandū moralr qꝛ tēplū dei ē mēs nr̄a. ij. Macha. xiiij. tu dn̄e voluisti tēplū habitatōis tue fieri in nobis ꝛ .j. Cor. iij. tēpluꝫ dei scm̄ ē/ qd̄ estis vos: hec aūt tēplū p̄mo qdē in pace edificat: nā Salomon pacificus dr̄. ps. Fact° est in pace locus eius. Scd̄o si ruinā patit. per Esdram .i. miam dei repat. Treñ. iij. mīe dn̄i qꝛ nō sumus ꝯsumpti. Tertio repatū p Judā .i. ꝯfessionē purgat ꝛ scificat. ps. facta ē iudea scificatio ei°. Jō ait Judas .j. Macha. iiij. Ecce ꝯtriti sūt inimici nr̄i: ascēdamus ergo mūdare scā ꝛ renouare. Sꝫ aduertendū qꝛ h̄ nomē Judas/ qnqꝫ lr̄is ꝯstat/ designātibus qnqꝫ ī ꝯfessione regulas obseruādas. J. qdeꝫ sigīat ꝯfessiōis integritatē. ij. Re. x. dicit q viris qbusdā amon rasit dimidiā ptē barbe ꝛ vestes eorum vsqꝫ ad nates precidit medias/ ꝛ erant ꝯfusi turpiter valde. Amon diabolus est qui suggerit vnā partē peccatoꝝ dicere alterā retinere/ q̄dā aperire ꝛ q̄dam celare/ qd̄ vtiqꝫ ad ꝯfusionē ptinet/ qꝛ ex hoc nouus culpe reatus incurrit/ ꝛ absqꝫ remissiōe prior culpa ppalat. Iteꝫ littera. U. ad verecūdiā que in ꝯfessione sernāda est ptinet: ꝯ qd̄ de qbusdā dr̄ Esa. iij. pcm̄ suū q̄si sodoma p̄dicauerūt/ nec erubuerūt. Itē lr̄a. D. ad dolorē in ꝯfessiōe hn̄duꝫ ptinet. Esa. 38. recogitabo tibi omnes annos meos .i. peccata annoꝝ meoꝝ/ ī amaritudine aīe mee. Iteꝫ lr̄a. A. aptā ꝯfessionē significat/ vt absqꝫ īuolutiōe verboꝝ/ absqꝫ palliatione excusationū/ absqꝫ defensione argumentationū/ aperta fiat confessio peccatoꝝ. Josue. vij. Fili mi da gloriā deo ꝛ confitere/ ꝛ indica peccatū tuum quid feceris ne abscondas. Iteꝫ lr̄a. S. significat vt sua ꝛ non aliena quisqꝫ ꝯfiteatur peccata. Leui. 26. cōfiteant peccata sua/ ꝛ maloꝝ suoꝝ recordent qbus preuaricati sunt ī me/ ꝛ ego

Quid significāt lapides altaris destructi.

3

Tēpluꝫ dei mēs nr̄a est moralr

Judas qnqꝫ litterꝫ scribit notat mysteriuꝫ.

Confessio q̄ꝛ fienda.

recoꝛdaboꝛ/ꝛ miſereboꝛ eoꝝ. patet igit̃ confeſſionē debere eſſe integrā/verecūdiā/dolentē/apertam ꝛ ſuā. Et tali confeſſione emundat̃ ꝯſcientie tēplum/ꝛ celebrant̃ encenia.i.feſtum nouitatis. Ephe.iiij. Renouamini ſpiritu mētis veſtre/ ꝛ induite nouū hominē. Jtē in hierosolyma.i. in eccleſia celebꝛatur nouitas mentis/q̇ extra eccleſiã nec emundant̃ delicta/nec ſanctificat̃ mens:opoꝛtet aūt eſſe in eccl'ia non loco tm̄/ſed merito. Sic autē in ea eſt qui peccātibus in ſe remittit/vt vere ad oēs ſit pacificus: nā hieroſolyma pacifica dicit̃: ꝓpter qđ oꝛamus dimitte nobis debita nr̄a/ſicut ꝛ nos dimittimus debitoꝛibus noſtris: qui enim non dimittit/nec ſibi dimittit̃. Jtē dū hic viuimus hyems eſt ꝓpter flatus tētationū/ꝓpter inundationes/tribulationes/ꝓpter nubila ignoꝛantie/ꝓpter frigoꝛa pigritie:tp̄s aūt future vite btīs qdē eſt ver. Jocūditatis/dānatis eſt eſtas acerbitatis:vtriſq; vero eſt autūnus equitatis/q̇ fructus eoꝝ quē fecerunt eis retribuit̃. Jn alia vero vita nō poſſūt encenia celebꝛari. Sed qualis illuc q̇ſq; venit/talis pſeuerat. ḡ dū hic ſum⁹ ī hyeme enceniem⁹ .i.ꝯſcias nr̄as emūdemus p pn̄iã ſi volumus igredi glīã:nihil.n.inq̄natū īntroibit in illā. ¶ Scđaȝ circūſtantiā oppoꝛtune vacatōis pōit dicēs. (Et ambulabat ieſus.) hinc ſide q̄ſi ocioſus:iō ꝓuocauit iudeos ad ſe accedē. Sed nō erat ocioſus xp̄s/imo vt meditātibus ītente accidit ambulabat.vn̄ ait cato/ſe nūq̄ magis occupatū fuiſſe / q̄ cum ocioſus erat. ¶ Tertiā circūſtātiaȝ ponit loci ꝯgruētis:ꝛ hoc dupl'r. p̄ totalr̄ (in tēplo.) Nō q̄ ī domo ipſa tēpli ambularet:in ea.n.ſolis ſacerdotib⁹ licebat īgredi. Sed tēpli noīe circūadiacētia tēpli habitacula.ſ.atria in q̄bus fiebat oꝛo/ꝛ māſiones miniſtroꝝ ītelligunt̃:ambulabat ḡ xp̄s in atrio grādi quo cingebat̃ templū/hñte poꝛticus in circuitu/ſicut in clauſtris religioſoꝝ: Scđo ſpālr̄ in qua pte eēt templi deſcribit (in poꝛticu ſalomonis). ij. Paral̃.vj.ſcribit̃ ſalomon fecit in atrio tēpli baſilicā.i.regiaȝ poꝛticū/in cuius medio erat enea baſis alta trib⁹ cubitis/ꝛ p quartū q̄nq; cubitoꝝ ſup quam ſtetit in oꝛone. Jn hac ergo baſilica.i. poꝛticu regia xp̄s ambulabat. Sed iſtud nō vr̄ poſſe/q̄m illa poꝛticus ſalomonis ſucceſſo tēplo fuit per caldeos euerſa.dōȝ aūt eſt q̄ reedificato tēplo iterū baſilica ſilis edificata eſt/ ḡ q̇ ſilis in eodē ſitu fuit p̄me/ꝛ q̇ aliqua foꝛte veſtigia p̄oꝛis erant in ea/ꝛ ēt q̇ erat locus p̄ncipis oꝛātis iō antiquū nomē retinuit vt diceretur poꝛticus ſalomonis. ¶ Quartā circūſtantiā ponit ppl'i inſidiantis (Circūdederūt ḡ eū iudei.) ſicut coꝛpaliter eū circūdederūt ne poſſet ab eis effugere/ita ēt circūuenire interrogatōib⁹ eū putauerunt. Ut īterrogatus an eſſet xp̄s q̇cq̇d rñderet. Si.n.dixiſſet ſe eſſe xp̄m/ cōp̄hēdiſſent eū q̄ſi ꝯ ceſarē machinantē:nā xp̄m regē iudeoꝝ intelligebāt. Si vō negaſſet ſe xp̄ȝ eē/ auctoꝛitatē noue doctrine ꝯdēnaſſēt: ſi vō ad neutruȝ voluiſſet rñdere/ cōpellebāt eū dicētes quouſq; animā nr̄am tollis. Sic ergo circūdederūt eū putātes eū ēt circūuenire īſidijs. Job.34. Jnter nos interiȝ ꝯſtrigatur Job/q addidit ſup peccata blaſphemiā/ſȝ fruſtra/q̇ mētita eſt iniq̄tas.

¶ Sermo. 2. q̄rte ferie post dn̄icaʒ de passiōe ꝛ in ordine. 187

1 ET ambulabat iesus in tēplo in porticu salomōis.) Notā-dū q̄d tēplū/ q̄d porticus salomōis significēt in q̄bus ambulat iesus. Templū q̄dē locus orōnis est. ps. Adorabo ad tēplū sctm̄ tuū. Uere aūt nō adorat de9 in mālis/ sʒ ī spūali tēplo cordis. Jo. 4. Spūs est de9/ ꝛ eos q̄ adorāt in spū ꝛ vitate adorare oʒ. ꝛ Mat. 6. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculuʒ tuū. i. cordis secretū: ꝛ clauso hostio. i. obstructo sensu carnis/ ne fantasmata subintrēt/ ora prem tuū. Et aduertēduʒ.

Orōnis tēpluʒ. septem gradib9 ascēditur.

q ad istud orōnis tēplū septē gradib9 ascēdit: vt di Eze. 40. Orō enīʒ vt dicit Damascen9 est ascensus mētis in deū: cuius ascēsiōis pm9 gradus est vite mūditia. vn̄ Grego. Talē sequitqꝫ aū orōnē exhibeat/ qualis in orōne vult inueniri. Eccle. 18. Ante orōnē ppera aīam tuā/ scd's ē intētiōis efficatia. Un̄ Greg. Jllam orōnē deus nō audit/ cui ille q̄ orat nō ītendit: sufficit tn̄ hītualis intētio/ dūmō actualis non nimiū abstrahat.

Prim9 gradus. Scd's gradus.

Terti9 gradus est ꝯtinuatiōis instātia. Col. 4. Orōni instate vigilātes in ea ī grāꝝ actiōe. Quartus est cōpūctiōis grā. j. Re. j. Orauit ad dn̄ʒ flēs largiter. Glo. super Mat. Absit ab orōne multiloquiū/ sed sit multitudo lachrymaꝝ. de tali enī orōne di. 4. Re. 20. Audiui orōnē tuā ꝛ vidi lachrymā tuā. Quintus gradus est ppria diffidentia/ cū de se q̄sqꝫ diffidit: tūc in orōne ascēdit. Eccle. 35. Orō hūiliātis se penetrat nubes. Sext9 gradus ē de deo ꝯfidētia. Mat. 21. Quecūqꝫ in orōne petitis credētes accipietis. Dan. xiij. Suspexit susāna ī celū: erat. n. cor ei9 fiduciā hn̄s in dn̄o.

Terti9 gradus. Quartus gradus. Quīt9 gradus. Sextus gradus.

Septim9 gradus est diuina pn̄tia/ vt q̄n deo p̄senti orō pponat. Nee. j. Flebā ꝛ ieiunabā ꝛ orabā an̄ faciē dei celi. Et gradus de btō Jlariōe di/ q̄ q̄n deo pn̄ti sic in orōne loq̄bat psallēs: bis igit septē gradib9 ad internū orōnis templū ascēdit/ quo cū puenerit alius hois deum orat pn̄tē sibi in seipso.

Septimus gradus.

2 ¶ Sʒ de orōne hui9 tēpli distinguēdum est. Ei9 enī spēs sunt sex. pma orō est laudationis q̄ consurgit ex admiratiōe diuine maiestatis. ps. Magnus dn̄s ꝛ laudabilis nimis. ꝛ iterū laudationeʒ dn̄i loquet os meū. Scd'a orō est petitiōis pueniens ex desiderio necessarie bonitatis: cuius orōnis q̄ttuor modi sunt: aut enī petit aliq̄d obsecrando/ aut supplicādo/ aut allegando/ aut postulādo: orō q̄dē obsecrationis est q̄n in vocatiōe alicuius sancti petimus: sicut di in fine orōnū p dn̄m nr̄m ꝛc. ꝛ in letanijs. p crucē ꝛ passionē tuā libera nos dn̄e. ꝛ ps. Miserere mei de9 s̄m magnā mīaʒ tuam. ꝛ Dan. 9. Propter temetipsum inclina de9 me9 aurē tuā ꝛ audi. Jtē orō supplicatiōis est q̄n indignos nos ꝯfitemur/ aut orare/ aut ēt ea re quā petim9: sic dicebat abrahā/ loquar ad dn̄ʒ meū cū sim puluis ꝛ cinis. Et Dan. 9. Neqꝫ enī in iustificatiōib9 nr̄is/ sʒ in multis miseratiōib9 tuis ꝓsternimus p̄ces an̄ te dn̄e. Et in orōne Manasse regis. indignū saluabis me dn̄e. Jtē orō allegatiōis est cū q̄s/ aut suis/ aut aliorū meritis ꝓpositis petit exaudiri. Sic aūt orare paucoꝝ: allegare est pfectoꝝ. Sic tn̄ abrahā orauit Gene. xviij. Nūquid pdes dn̄e iustum cū īpio: nō est hoc tuū qui iudicas oēm carnem. Et Moyses. Exo. 32. Orabat deū suū dicēs. Cur dn̄e irascit furor tu9 sup ppl'ʒ tuū? Memē

Orōn i sex spēs

tō Abrahā/Isaac/⁊ Jacob seruoꝝ tuoꝝ fideliū ⁊ Eze. 5. .Re. 20. Obsecro dn̄e memento quō ambulauerim corā te in corde perfecto. Itē oīo postulatiōis est cū sola indigentia rei postulate proponit/vt ex miseria orātis deus ad largiēdum inclinet. ps. Miserere mei dn̄e qm̄ infirmus sum ⁊c. Treñ.iij. Recordare dn̄e qd acciderit nobis/ intuere ⁊ respice opprobriū nr̄m. Tertia vel sexta oionis spēs est grāꝝ actiōis puenīēs ex recognitiōe bn̄ficioꝝ q̄ pcepim⁹.ij. Mach.j. De magnis periculis liberati magnifice grās agimus. Uiso de gradibus ⁊ spēb⁹ oiōnis qb⁹ ascēdit ⁊ distinguit tēplū in quo deus orat in spū. Sciēdū q̄ iesus in tali tēplo ambulat.i. sua p̄sentia visitat. Leui. 26. Ambulabo inter vos/⁊ ero vr̄ de⁹/ vosq̃ eritis mihi ppl's me⁹. ¶ Scd̄o notādum

Quid p porticum salomōis

est de port' cu salomōis/p quā scola ⁊ studiū dīe sapie intelligit: nā in porticib⁹ phi antiqtus sapiā ingrebāt. Hoc aūt sapiētie studiū salomōis di pp tria: ⁊ qr in pace mētis sapia pcipit/⁊ salomō pacific⁹ dcūs est: ⁊ qr his tm̄ q̄s amat de⁹ tribuit sapiā/⁊ salomō dict⁹ est Jdida.i. amabilis deo. Et qr ipsā sapiā salomō p̄ ceteris deo reuelāte hūit. vt dr.iij. Re. 3. In hac v̄o porticu ambulat iesus/qr fons sapie v̄bū dei: cū eis tātū ꝯuersat q sapiā verā inqrūt. Prouer. 8. Ego sapia hito i cōsilio/⁊ eruditis iterfu cogitatiōib⁹. Ego in vijs iustitie ambulo/⁊ i medio semitaꝝ iudicij. Et Apo .ij. Qui tenet septē stellas i dextra sua ambulat i medio septē cādelabroꝝ aureoꝝ. vbi ꝯsiderādū q: cādelabrum

Cādelabra septem.

aureū v̄itas est mētē illustrās. In studio aūt sapie q̄si septē cādelabra septē sunt illustratiōes ⁊ radij veritatis. pmū cādelabrū est notitia dī. ps. Illustra faciē tuā sup seruū tuū 2m cādelabrū ē notitia sui. Mat. 6. Lucerna corpis tui est ocl's tu⁹. vide ḡ ne lumē qd̄ in te est tenebre sint. Tertiū est notitia pximi. Eccle. 31. Intellige rē pximi tui ex teipo. 4

Quartū est notitia inferioris rei. Sapie. 7. Ipse dedit mihi eoꝝ que sunt verā sciā/vt sciā dispositionē orbis terraꝝ. Quītū est notitia p̄teritoꝝ. ps. Cogitaui dies antiquos/ ⁊ annos eternos i mēte habui. Sextū ptinet ad cōsideratiōnē p̄sentiū. Esa. xxj. Cōtēplat⁹ est diligēter multo itutu. Septimū est recogitatio futuroꝝ pmioꝝ ⁊ euētuum. Deut. 32. Utinā saperēt ⁊ itelligerēt ac nouissima puiderēt. his itaq; septē cādelabris q̄si septē radijs v̄itatis mēs illustrat eoꝝ qui vacāt in porticu celestis sapie. Et qr xp̄s veritas est/⁊ v̄bū: rō/videl;/oīs veri: iō i medio ambulat cādelabroꝝ/ qr ip̄e est mediū/⁊ rō pcipiēdi veritatē intelligibilē ⁊ agibilē. ¶ Deide cū dicit. (Et dicebāt ei.) ponit versutia iterrogatiōis iudeoꝝ q̄tū ad duo. pmo eni puocāt. scd̄o exigunt rn̄siōnē. (Si tu es xp̄s.) puocāt aūt xp̄ rn̄dere q̄stis desideriū v̄itatis isinuātes. (Et dicebāt ei. q̄usq; aiā nr̄ā tollis) .i. suspēdis in certitudine dubitatiōis: vel tollis.i. aufers longitudinē expectatiōis: vel tollis.i. differs mētiebant aūt isti/ qr nec desiderabāt v̄itatē audire/ nec auditā itelligē aut credere: cupiebāt tm̄ aliqd audire vn̄ occasiōes ꝯ xp̄ sumerēt Deut. 28. Erit vita tua pendēs āt te ⁊ nō credes vite tue. ¶ Scd̄o exigūt rn̄siōes dicētes. (Si tu es xp̄s dic nob palā.) q̄si dicāt. Si veꝝ est q̄ de te vulg⁹ iactat tu dic. Et si veꝝ ē qd̄ dicis i angulis/publice asseras.

Et pz ex his v̄bis / q sicut corpora xp̄m circūdederūt/ita fraudib⁹ eūz circūuenire conabanť/ dū r̄ndē p̄uocāt/ ⁊ ex r̄nsiōe calūniaz parant. Si.n.dixiss3 se xp̄3 eē tāq̄3 seditiosū accusassēt. Si v̄o negasset/ nouā ei⁹ ꝯdēnassēt doctrinā. Jō de ipsis dič ps. fz aliā l̄raz. circūdederūt me sič apes fauū. Apes nō sibi/ s3 nob̄ mel ꝯgregāt/ ⁊ seipsas dū pūgunt eni- cerāt: xp̄s itaq3 est fauus mellis in q̄ est dulcedo pietatis: nā q̄ntūcūq3 totis conatib⁹ eū pupugerit iudei/ nihil tn̄ in eo nisi mel/ nō sibi/ s3 nobis ꝯgregauerūt. Et nos ēt si v̄bis aut factis pūgimur ꝑsequentiū/ caueamus amaritudinē odij/ sed charitatis affectus p ipsas etiā pūctiones magis dulcescat.

¶ Sermo. 3. quarte ferie post dn̄icā de passiōe ⁊ in ordine. 188.

I Respōdit eis iesus. loquor vob̄ ⁊c̄.) v̄sutijs iudeoꝝ xp̄s sapiaz opponit. Et q̄ttuor facit p̄⁹.n. ꝓponit v̄itatis summā. Scd̄o notat īfidelitatis culpā. (S3 vos nō creditis) Tertio assignat huius erroris cā3. (q: nō estis.) q̄rto puocat eos ad fidei gratiaz. (Et ego cognosco eas.) pp ꝑmū sciēdū q: Judei circa xp̄3 dupl'r errāt.s. circa nām/ ⁊ circa ꝑsonā ei⁹. circa nā3 q̄dē/ q: nō deū/ s3 puꝝ hoīe3: l3 oīb⁹ excellētiorē eū eē putāt: circa ꝑsonā v̄o errant/ q: nō credūt hoīe3 iesu3 fuisse xp̄m ex lege ꝓmissū: s3 adhuc aliū hoīe3 xp̄m v̄eturꝝ expectāt. Nos ⁊ iesu3/ ⁊ xp̄3 ⁊ deū eē cōfitemur. Ergo q: Judei nō putabāt xp̄3 suū futuꝝ deū/ sed hoīe3 tātū: iō saluatori n̄ro non ꝓposuerūt q̄stionē an eēt de⁹/ s3 solū vtrū eēt xp̄s: ipse v̄o vtrūq3 v̄itatē ꝓponit: se/ videl3/ eē xp̄3 ꝓmissū/ ⁊ se eē deū verū. Et iō duo dicit p̄rimo eni r̄ndet ad illō qd̄ interrogauerūt. Scd̄o supplet aliō qd̄ omiserunt. (Opa q̄ ego facio.) Jn p̄mo duo tangit. p̄rimo assertionē q̄siti. (R̄ndit eis iesus loq̄r vob̄) palā dicēdo q xp̄s ego sum. ⁊ ad scripturas vos remittēdo. Jo. 7. Ecce hic palā loquiť/ ⁊ nihil ei dicit. Nūquid vere cognouerūt p̄ncipes/ q: hic est xp̄s. ⁊ eiusde3 q̄nq3 scrutamini scripturas in q̄bus putatis vitā h̄ře: ⁊ ille sunt q̄ testimoniū perhibēt de me. Jtē tāgit reprehensionē delicti. (Et nō creditis.) nec mihi loquēti/ nec scripture attestāti. de p̄rimo Jo. 8. Si v̄itatē dico/ q̄re nō creditis mihi. de scd̄o eiusdē q̄nq3. Si crederetis moysi. i. scripture ei⁹ crederetis/ forsitā ⁊ mihi. De me.n. ille scripsit. Si aūt illi⁹ scripturis nō creditis/ q̄uō v̄bis meis credetis? ¶ Deinde cū dicit. (Opa q̄ ego facio) h̄ ondit seipsu3 eē deū qd̄ iudei ingr̄e neglexerūt: ⁊ duo tāgit. p̄mo eni ponit signū demōstratiōis euidētis dicēs. (Opa q̄ ego facio) eijciēdo d̄mōes/ sanādo egrotos/ illuminādo cecos/ mūdādo leprosos/ suscitādo mortuos. (Jn noīe p̄ris mei). i. ad īuocationē noīs p̄ris mei: vel vt eius nomē cognoscať ⁊ glificeť: vl' (ī noīe) . i. in re noīs (p̄ris mei) q: v̄tute p̄ris opať: vel q: in noīe p̄ris fili⁹ ītelligitur: in noīe p̄ris opať q p opera se ondit filiū p̄ris. Jtē īducit ꝓpositū ꝯclusiōis dicēs. (Hec testimonium ꝑhibēt de me.) q sit de⁹/ ⁊ dei fili⁹. Nō.n. de⁹ p̄ mēdacib⁹ patrocinať. Et iō si xp̄s vt se cōprobaret dei filiu3 faciebat miracl'a v̄tute p̄ris/ ꝯns est vt v̄e dei fili⁹ eēt. S3 obijciť/ q: ēt apli fecerūt miracula/ īmo maiora opati sunt q̄3 xp̄s: vt dr̄ Joā. 14. Et dd̄3 q apli opati sunt miracl'a supplicādo: xp̄s aūt iperādo. Jtē apli signa fecerūt in vocatiōe noīs xp̄i/ Dubiū

p qđ pȝ q꞉ ipsius v̾tute. ⁊ nõ ꝓpria opati sunt. Jtē apli operabant̾ mi racła/sicut ⁊ xp̄s/adhuc sine vt ipse xp̄s de⁹ ⁊ dei fili⁹ credet̄. Et cū dr̄ q꞉ maiora fecerūt q̄ȝ xp̄s.solo. nõ ipsi/ sȝ xp̄s in eis opatus est: vel dr̄ȝ q꞉ mai⁹ fuit dare ptātē opandi maio ra/q̄ȝ ipsa maiora facē:xp̄s aūt tra didit aplīs illā ptātē. ¶ Deinde xp̄s notat icredulitatis cl̄pā. (Sȝ vos nõ creditis.) Neutrū p̄missoꝝ credi derūt/nec q꞉ eēt xp̄s/nec q꞉ eēt de⁹. de p̄mo Jo.7. hūc scim⁹ vn̄ sit: xp̄s aūt cuȝ venerit nemo scit vn̄ sit. De sc̄do eiusdē.5. ꝑsequebāt̄ eū iudei/ q꞉ p̄reȝ suū dicebat dr̄ȝ/ eq̄lē se faciēs deo. Nõ assenserūt aūt ꝯclusiōibus istis.pp̄ h̄ q꞉ media ꝓbātia nõ rece perūt: nā mediū dicti ꝓbantis euȝ eē xp̄ȝ/aut nõ itellexerūt si fuit ver bū scripture/aut reprobauerunt si fuit v̄bū xp̄i. Jo.8. Tu de teipso testi moniū ꝑhibes/testimoniuȝ tuū nõ est veꝝ rursus mediuȝ facti ꝓbātis eū eē deū/aut negare cōati sunt sic in illuminatiōe ceci. Jo.9. Aut si ne gari non potuit/ viciare ausi sunt dicentes q꞉ in belzebub eijceret de monia: ⁊ q꞉ media h̄ sufficiēter ꝓ- bātia eū eē deū ⁊ xp̄ȝ non recepūt: iō nec in eū crediderūt. Jo.xij. Cuȝ tāta signa fecisset corā eis nõ crede bāt in eū. ¶ Deīde cū dicit. (Q꞉ nõ estis) hui⁹ icredulitatꝪ cāȝ assigīt eē coꝝ malitiā/q꞉ si sunt ex ouib⁹ xp̄i. Ponit āt xp̄s q̄ddā ꝯseq̄ntiā/ex cui⁹

2 ꝯñtis opposito ꝯcludit ꝓpositū. Cō sequētia talis ē. Oues mee vocē me aȝ audiūt.i.voci mee credūt. ḡa de structiōe ꝯñtꝪ vos nõ auditꝪ.i.si cre ditꝪ/iō nõ estis ex ouib⁹ meis. h̄ ē ḡ cā q̄re nõ credūt/q꞉ nõ sunt ex oui bus xp̄i:hui⁹ āt argumētatiōis xp̄s p̄mo p̄misit destructiōeȝ ꝯñtꝪ. (Sȝ vos si creditꝪ.) sc̄do addidit destru ctiōeȝ añcedētꝪ. Q꞉ vos si estꝪ ex oui

bus meis. (3° posuit p̄mā ꝯñam. (Oues mee vocē meā audiūt).i.vo ci mee credūt. ꝑ etiā argumētatio xp̄i fo꞉ari ſ꞉ ꝯñaȝ i ipso. Jn q̄ si affir matio est cā affirmatiōis/⁊ negatio est cā negatiōis. vn̄ si h̄ q꞉ ē eē oues xp̄i est cā ei⁹ q꞉ est credere voci eius ergo nõ eē oues eius est causa non credēdi. ¶ Ubi considerāda sunt duo.p̄^m q꞉ electos xp̄s dīc eē oues pp̄ q̄ttuor p̄mo pp̄ munditiā:ouis eni aīal mūdū ē/ q꞉ rumiat ⁊ didit vngulā:sic iusti viri rumināt cibuȝ scripture meditādo:didūt ēt pedis vngulā p̄uos affect⁹ separādo a bo nis sicut malū amorē a bono/ ⁊ re ctū odiū a liuido: ⁊ gaudiū vanū a solido: ⁊ timorē dei a seclari : ⁊ speȝ tēporaliū ab expectatiōe celestiū se parāt. Jtē oues sunt pp̄ inocētiā: nemini.n.ēt nocētib⁹ nocēt. Ro.xij. Nõ reddētes malū ꝓ malo/nꝫ male dictū ꝓ maledicto. Jtē oues sunt pp̄ bñficij vtilitatē/q꞉ oib⁹ ēt ꝑsecu torib⁹ cupiūt salutaria ipendē: aut lanā scē ꝯuersatiōis: aut lac tpalis sustētatiōis/q꞉ puuli tpalia q̄runt: aut carnē laboriose actiōis ſ꞉ quā caro ꝯsumit̄. Jtē electi oues sūt pp̄ mētis simplicitatē:nõ.n.hn̄t astuti as/aut dolos:vn̄ sic assimulant̄ colū be iuolatilib⁹/ita oui i gressibilib⁹. Eꝯ s̄pēs astutiā/vulpis dolos hn̄t. Jtē vo oues si xp̄i sunt/ꝯñs ē vt ip̄e sit pastor curā gerēs eaꝝ. Geñ.49/ Jnde lapis egressus est pastor isrl̄. Jo.x. Ego suȝ pastor bon⁹/⁊ cogno sco oues meas/ ⁊ coḡscūt me mee. Sc̄do ꝯsīdꝫ est q̄ sit vox xp̄i pastoris quā oues audiūt. Et dr̄ȝ q꞉ vocē ei⁹ loquētis i terra audierūt oues ei⁹ apli ⁊ crediderūt. Jo.6. verba vite et ne hēs. Jtē vox ei⁹ ē sacra scriptura. vox ei⁹ ēt sūt p̄dicatores/ q dīt. Ego vox clamātꝪ i d̄s̄to. Et isto tp̄e q ꝑti nēt ad oues xp̄i/ei⁹ vocē coḡscūt ex

Oues sunt electi.

Pastor xp̄s est.

Uox pastoꝝ scriptura sacra.

rijt adulterio & homicidio/ Petrus pyt trina negatione: peccatrix mulier pyt libidie/ Paul⁹ pyt blasphemia. Sȝ ad tps: nō i eternū pierūt: nā p pniaȝ redeūt ad vitam & refor mant in gra electi p⁹ pcm: nȝ poſſe ē ipſoȝ i eternū pire. Job. 4. recorda re obſecro qs vnq̄ inocēs pyt. ps. Nō derelinq̄t dñs ſcōs ſuos/ & i eter nū ꝯſeruabunt. ℂ Deīn cū dic. (Et nō rapiet) pbat xps ſtabilitatē pde ſtinationis electoꝝ tali rōne. Nemo pt rapere electas oues de manib⁹ pris mei/ qn ipſe pficiat q̄ de ipſis diſpoſuit: ſȝ ipe pr dedit mihi oipo tētiā ſuā: ḡ de manu mea nemo pt rape oues meas/ qn ego pficiā i eis vitā eternā: b⁹ āt rōnis p⁹ ponit cō cluſionē. 2⁹ minorē. (pr meus.) 3⁹ maiorē. (Et nemo pt) dic ḡ p⁹. (Et nō rapiet eas qſq̄ȝ de manu mea.) vbi p⁹ nōndū/ q: man⁹ xpi ſiniſtra punit dānatos/ dextera vero ſaluat electos. Jō man⁹ ei⁹ eſt ptās q̄ ptegit & ſaluat: de q̄ pſalmiſta: fiat man⁹ tua ſup viꝝ dextere tue quē ꝯfirmaſti tibi. Jtē rapit aliqd aut fraude/ aut vi/ q̄ȝ neutrū pt ꝯ manū xpi. Jpſe. n. ē vtus dei & ſapia/ vtus q̄ nō frāgit/ ſapia q̄ ñ fallit. Job. 9. ſapiēs corde eſt & fortis robore. Jtem qſq̄ȝ electoꝝ nō pt rape de manu ſalutari xpi qn ſaluēt: rapiūt qñq̄ȝ hoies a dō/ aut mūdi vanitate/ aut reꝝ vo luptate/ aut diaboli puerſitate/ aut hoīȝ ſocietate/ aut tētationū varie tate: ſȝ q̄ ſunt i manu dei ſecuri ſūt Deut. 33. oēs ſci i manu ei⁹ ſūt. Et ſapie. v. iuſtoꝝ aīe i manu dei ſunt/ & nō tāget illos tormētū malitie. Et iō a deo nō capit electus/ nȝ a mūdo/ nȝ ab hoſte/ nȝ ab hoīe/ nȝ ēt ſeipȝ ide rapere pt. Ro. 8. qs nos ſeparabit a charitate xpi: cert⁹ ſum/ q: nȝ mors/ nȝ vita/ nȝ angeli/ nȝ pn cipatus/ nȝ ptātes/ nȝ vtutes/ nȝ inſtantia/ nȝ futura/ nȝ fortitudo/ neq̄ȝ altitudo/ nȝ pfundūȝ/ nȝ creatura alia poterit nos ſepare a charitate dei/ q̄ ē i xpo ieſu. ℂ Deīn ponit mi norē ſue pbationis dicēs. Pr me⁹ qd dedit mihi) qd dedit pr filio nō i tpe/ ſȝ ab eterno gñando dedit (ma ius oībus ē) maius aūt oib⁹ nihil ē/ niſi de⁹. vñ Anſelmus de⁹/ inqt/ eſt q̄ mai⁹ cogitari nō pt. vñ ſenſus ē. pr genuit me deū/ nō qdē deū nūcupatione/ ſȝ deū q ē maius oib⁹/ nā/ ptāte/ vtute. Phi. ij. dedit illi nomē qd ē ſup oē nomē/ vt i noīe ieſu oē genuflectat. ℂ Deīn ponit maiorē ſue rōnis (Et nemo pt rape) aut au ferēdo p violētiā/ aut ſurripiēdo p fallatiaȝ. (De manu pris mei) .i. de ptāte eius. Et iō ſequit ꝯclo pncipalis/ q̄ nullus electoꝝ rapit a ſalute pordinata qn manus xpi .i. vtus ei⁹ ſalutē eoꝝ pficiat. Jo. 17. pr q̄s dediſti mihi ego cuſtodiui/ & nemo ex eis pyt. ℂ Deīn cū dic. (Ego & pr.) ꝯfirmat xps pbatā vitatē: dixerat .n. ſe accepiſſe a pre q̄ maius ē oībus/ & q̄ d ſua & pris manu nō poſſet qſq̄ȝ rapere oues electas. Sȝ ne forte aliqs putaret prem dediſſe filio parteȝ ſue ſbe aliāq̄ȝ manū .i. po tētiā eē vtriuſq̄ȝ: iō ad hoc excludēdū/ & dcā ꝯfirmandū ſubdit. (Ego & pr vnū ſumus) .q.d. illud maius oib⁹ qd dedit mihi pr ē vnū .pri & ſua & mea man⁹ vna ē: ita q̄ nō tm̄ de⁹/ ſȝ vnus de⁹ ſum: & nō tm̄ potētiā/ ſȝ vnā cū pre hēo potētiā: p qd pcedētia ꝯfirmant: q: ſic nemo pt ꝯ potētiā pris agere vt ide rapiat electos/ ita nec qſq̄ȝ poterit ipedire qn ego electaꝝ omiū ſalutē pficiāt: p q̄ oīa p uocari dȝ hoīs deſideriū/ vt ſit d nu mero omiū xpi/ quas cognouit eligē do/ quas ducit iuſtificando/ quas

Quid manus dei.

4

perducit vitam eternam largiẽdo/ c⁹ predestinationem nihil impedit rapiẽdo. Ro. 8. Quid ergo dicem⁹ ad h. Si deus pro nobis/ quis ꝯtra nos? Quis accusabit aduersus electos dei: deus est qui iustificat: qs ergo nos ꝯdẽnabit? nunqd xp̃s qui mortuus est pro pc̃is nostris/ imo resurrexit/ ꝛ interpellat pro nobis/ accusabit aut dãnabit nos? absit.

¶ Obijcitur autẽ dictis/ qꝛ non videntur esse prouocatiua/ ſꝫ potius reuocatiua ꝛ desperatiua fidei. Si enĩ nemo credit nisi sit ex ouibus xp̃i/ neqꝫ talis est/ nisi qꝛ sequit vocantem grãꝫ: hanc vero non sequit nisi sit preelectus a deo. Cũ talis electio non sit in ptãte hoĩs/ vĩ ꝙ nullus possit credere nisi quẽ deus ad hoc ordinauit/ ꝛ per ꝯñs frustra laborat aliquis/ vt sit ex ouibus xp̃i/ neqꝫ vĩ imputandum ei qui nõ credit. ¶ Ad hoc auteꝫ dõm est/ ꝙ lꝫ in eterna electione credentium nõ requiratur hoĩs voluntas/ tñ nemo adultus nisi volens sequit vocantẽ grãm/ c⁹ sequella efficit onem xp̃i. Et qꝛ aliqui recusant sequi vocãtẽ/ iõ eis imputat si nõ credunt.

Dubiũ ¶ Sꝫ dices hoc ipsum ꝙ aliquis velit vocanteꝫ sequi/ dei donũ est/ sine quo nemo efficaciter bñ vult: ꝛ qꝛ istud donuꝫ non dat eis qui predestinati non sunt/ iõ adhuc vĩ ꝙ eis imputandũ non sit/ si non sunt oues xp̃i. ¶ Ad hoc aũt dõm/ qꝛ lꝫ velle sequi deuꝫ/ ꝛ oĩs bona voluntas ab eo sit tñ male voluntatis non ipse/ ſꝫ hõ cã est: ꝛ iõ eis qui nolunt sequi vocantẽ imputat ad culpã/ p̃destinatis ğ deus bonã voluntatẽ imittit/ in nõ p̃destinatis võ bonã quidem voluntatẽ nõ cãt: malũ aũt velle in eis ꝛ si p̃mittit/ nõ tñ imittit.

Dubiũ ¶ Sꝫ iteꝝ dices quare deus quibusdam bonã voluntateꝫ imittit vt sequant grãm/ quosdã vero sic vocat vt efficatiam volendi nõ tribuat: ꝛ iõ vel frustra volunt/ vel ẽt nolunt. ¶ Ad hoc aũt dõm ꝙ ista dĩia est/ qꝛ ita sibi placet. ¶ Si ãt qras q̃re ita vult. R̃ndet Aug. sup Joannẽ dicẽs: q̃re de⁹ istũ trahat/ ꝛ istũ n̄ trahat/ noli diiudicare si nõ vis errare. Sed qꝛ nõ facile mens dubitantis quiescit adhuc dicet aliquis ꝙ verbũ Aug. nõ satisfacit dubitantibus/ ſꝫ imponit silentiũ querẽtibus. ¶ Restat .n. alia dubitatio/ qꝛ vĩ deus acceptor personaꝝ/ dũ filijs ꝯditionis hoĩes/ alios eligit/ alios autem reprobat. ¶ Ad hoc võ dõm ꝙ personaꝝ acceptor est qui dignos repellit/ ꝛ indignos admittit ad grãm: qui võ eqᷓliter de nõ dignis/ aut indignis qſdaꝫ elegit/ quosdã relinquit/ non ẽ p̃aꝝ acceptor: qꝛ nemini eoꝝ tenet. Sic aũt est in proposito: nã oẽs homines ſm nãm sunt equalr̃ nõ digni grã dei. 2ᵐ aũt originalẽ culpã sunt equalr̃ indigni. Et iõ si ex eis aliquos eligit ad grãm suã/ mĩa ẽ. Si vero alios relinqt/ aut nõ est in iustitia si considerat nã non dignã/ aut ẽt iustitia est si ꝯsiderat culpã indignã. Et iõ qui eligunt debent eligenti grãs/ qui aũt relinquunt nõ hñt querimonie cãs. Ergo qui eligunt a deo ꝯfiteant ipsius mĩam. Qui vero reprobant / aut cogunt ꝯfiteri dei iustitiam/ aut saltem non possunt accusare iniustitiam.

acceptor psonaꝝ q̃s ẽẽt

¶ Sermo. 4. quarte ferie post dñicã de passione ꝛ in ordine. 189.

Secundo cum dicit. (Sustulerunt ergo lapides) ponit 2ᵃ tẽtatio violentie factorum ꝯ xp̃m/ cuius ipse resistit opponendo constantiam: diuidit autẽ ista pars in quattuor. p̃⁹ .n. ponit iudaicaꝫ per 1

secutionem. 2° persecutionis repre
hensionē. (Rñdit eis iesus.) 3° re
prehensionis excusationem. (Rñ
derunt ei iudei.) 4° excusationis ex
clusionem. (Rñdit eis iesus. Nōne
scriptū est.) In p° duo tangit. s. ex
primentis facti preparationē/ ⁊ sen
tentis ai intentionem: pp p^m ait.
(Sustulerunt lapides iudei) qua
les erant intra. s. lapidei/ tales se de
monstrant exterius/ dum sibi assu
munt lapides. Job. 8. super acer
uos petrarū radices eius densabū
tur/ ⁊ inter lapides cōmorabitur.
Quare aūt lapides istos tulerint
exponit intentionem sentientis ani
mi aperiens. (Ut lapidarent eum)
quē si non fcō/ aīo tū lapidauerūt
ij. Re. 16. mittebat semei lapides ꝯ
Dauid. ¶ Nōndū p° gñiaſ̄ qꝛ per
lapidem ītelligitur pcm̄ pp sex lapi
dis ꝯditiones. p° quidem pp sbāꝫ:
est. n. mā eius terrea/ sic pcm̄ terre
nā efficit mentem. ps. Conglutina
tus est in terra venter nr̄. 2° pp du
ritiam. Job. 14. lapides excauant
aque: ⁊ eiusdem. 38. in siītudinem
lapidis aque durant: ergo duri la
pides p° excauantur aquis/ ⁊ po
stea aque ipse in similitudinē lapi
dis indurantur: aque sunt fluxe vo
luptates/ quibus preciosi lapides
firmi propositi virtutum. s. castita
tis/ mansuetudinis/ ⁊ pietatis. pmo
quidem emolliuntur/ postea fragū
tur/ qꝛ non resistitur aquis penitus
excauant ⁊ lapidibus virtutū suc
cedit in siītudinē lapidis induratū
voluptatis ppositū. 3° pcm̄ lapidi
cōparaſ̄ pp localitatē: eius. n. locus
inferior est: sic pcm̄ deijcit hoīem a
celsitudine pprie dignitatis in pñti
⁊ in futuro locus eius est in inferio
ra terre: vt dicit. ps. 4° pcm̄ hꝫ pō
deris grauitatē sicut lapis/ qꝛ sēpꝫ
trahit/ vel ad frequentationem ac
tus eiusdem/ vel ad aliud pcī gen⁹:
sicut dicit Greg. ps. Iniqtates mee
supergresse sunt caput meū/ ⁊ sicut
onus graue grauate sunt sup me.
5° pcm̄ ad modum lapidis hꝫ mor
tiferam frigiditatem. Hier. 6. frigi
dam fecit malitiam/ ⁊ qꝛ vita est in
calido/ ıō̄ mortifera ē frigiditas pcī.
6° pcm̄ quasi lapis hꝫ imobilitatē.
Exo. xv. fiant imobiles quasi lapis/
qꝛ ille in quo est pcm̄/ nec pōt rece
dere a malo/ nec valet pcedere ad
bonum. ¶ Sed aduertendū qꝛ pe
stiferis ꝯditionibus istis adhibet
remedium pnīa. Nam p° quidem
pcī duritiem frangit contritio. Esa.
46. confractus est Bel/ ꝯtritus est
nabo/ fracta sunt simulachra eorū:
Bel vetustas/ nabo sessio īterpreta
tur: qꝛ pcm̄ sine sit diuturnitate ve
tustum/ siue sessione quietatū/ siue
simulatione tectum: virtute tū con
tritionis frangitur. Item pcī gra
uitatem leuigat ꝯfessio: nullum. n.
a deo tam graue pcm̄ est/ qn leuius
fiat ꝯfessione seipsum accusantis: ī
mo dñt hoīes postq̄ ꝯfessi sunt/ qꝛ
vī eis q a magno sint onere alleuia
ti. nā p ꝯfessionē eiectis onerib⁹ ad
modū nauis pclitātis alleuiaſ̄ cō
scīa. Jon. j. Itē pcī imobilitatē agi
tat opis satisfactio. prouer. 6. discur
re festina suscita amicū tuū i. teipſ/
⁊ ne dederis ocul' tuis somnū Itē
pcī terestreitatē immutat sctā opatio
ꝯ terra faciēs celū. j. Cor. xv. pm⁹ hō
ꝯ terra terren⁹. 2⁹ āt de celo celestis.
Itē pcī ifirmitatē eleuat. nam q̄tū
pcm̄ deiecerat/ tm̄ extollit pnīe hu
militas: qui. n. pp ꝯsciam culpe di
xit: pī nō sū dign⁹ vocari filius tu⁹
ad pīs osculū susceptus est. Luc.
xv. Et de hūili publicano dī q dscē
dit iustificat⁹ ī domū suā: qꝛ oīs q se

Lapis
pcm̄ est

hūiliat exaltabit. Itē pcī frigiditatē iflamat charitatꝫ dilectio. Cū. n. ex dilectōe dei pcedit pcī dolor/tūc soluit mortifera culpe frigiditas. Luc. vij. remittunt ei pcā multa/qr dilexit mltū: nec mirū/qr de⁹ nr ignis ɔsumēs ē: ɔsumit. n. ei⁹ charitas oē pcm̄. id maria Magdalena magno dolore ardebat. i. ex ardore charitatis tm̄ dolebat ɔ̄ culpa/vt īter epulas n̄ erubesceret flere. vt dic Gre. Sic ḡ lapides pcōꝝ sunt ɔtritione frāgēdi/ɔfessiōe leuiādi/satisfactione mouēdi/ɔuersatiōe mutādi/humiliatione leuādi/ꝛ dilectione iflāmādi/vt iā n̄ tollant lapides/sꝫ abijciant. ¶ Sꝫ notādū q̃ q in pcīs ɔ̄seuerāt īpenitētes/illi assumūt lapides ɔ̄ iesuꝫ. i. ɔ̄ ppriā salutē quā q̄rūt extinguē. 4. Re. 3. oēꝫ agrū egregiū opient lapidib⁹: egregi⁹ ager est cor nrꝫ quē hō opit lapidib⁹ ne salutiferas/sꝫ pestiferas germīet herbas. Multi vō sūt isti lapides. pm⁹ est heresis. Leui. 14. iubebit sacerdos erui lapides in qbus est lepra/ꝛ pijciet ex̄ castra: qr heretici q̄si leprosi eijciunt de ectia. Itē qdā sūt lapides supbie. Eccle. 27. q in altū mittit lapidē/sr caput ei⁹ cadet. Itē alij sunt lapides inanis glie. Leui. 26. in signē lapidē nō ponetꝫ in terra vr̄a/vt adoretꝫ eū. Itē alij sūt lapides iudie. Esa. 8. lapis offensionis ꝛ petra scādali. nā īuidi offendunt successib⁹ primoꝝ. Itē alij sūt lapides iracūdie. Jos. x. mortui sūt lapidib⁹ grādinis: ira. n. tēpestati grandinis assimulat. Itē sūt lapides odij ꝛ maliuolētie. Judic. 9. occidit frēs suos sup lapidē vnuꝫ. Qui. n. odit frēꝫ suū homicida ē. Itē alij sūt lapides discordie. Eccle. 22. mittēs lapidē. i. discordie v̄bū in volatilia deijciet illa. Itē alij lapides sūt insidiarū. Eccle. 27. q statuit lapidē primo offendet in eo. Qr vt dic Aug. q alteri pcurrat malū/pus ipe dānū patit/nā pus pdit fidē/q̄ȝ tollat vestē: pus ē dānū in ɔsciā/q̄ȝ lucrū in archa. Itē sūt lapides accidie. Judic. vij. occisus est in petra oreb. Oreb īterpretat siccitas/vel coru⁹/l aut solitari⁹: talis aūt est accidiosus/nullū hn̄s deuotiōis humorē: q quasi coru⁹ semp pcrastinat penitē ꝛ agē bonū: vn̄ ꝛ solitariū efficit hoīeꝫ ista culpa/ꝛ in lapide isto morit aīa/ qr tollit motus ꝛ sensus gr̄e. Itē ē lapis auaritie. Eccle. 29. nō abscōdas pecuniā sub lapide in pditionē: sb lapide abscondit pecuniā q tenaciter eā seruat/sꝫ sic pdit pecuniaꝫ. i. ei⁹ vsus q est eā cōicare. Itē ali⁹ est lapis luxurie turpis ꝛ lute⁹. Eccle. 22. In lapide luteo lapidatus est piger: ꝛ recte dicit piger/ qr ocium pstat fomēta luxurie. vt dicit poeta. de lapide isto luxurie dic. Hiere. 3. abijt ꝛ fornicata ē atq3 mechata cū lapide. Iteꝫ alius est lapis gule Gn̄. 29. os putei/grādi lapide claudebat: h̄ eniꝫ vitiū phibet penetrare pfunda scripture. vt dicit Sene. ꝛ cui⁹ os cordis ꝛ corpis isto lapide claudit ille nō effundit aq nam eruditionis ꝛ predicationis: id ait. Greg. hebetudinē sensus ex isto vitio gn̄ari. ¶ Itē istis lapidib⁹ iesus tripl'r lapidat. Et pmo qdē iudei. i. glificātes/p quos iactātes se/ꝛ alijs adulātes itelligunt: iesuꝫ. i. salutem ppriā ꝛ primoꝝ talibus lapidibus occidūt: ppriā qdē salutē dū excusant q̄ fecerūt mala: aliorꝫ vō dum laudāt. eoꝝ mala fcā. Itē vnusqsq3 dū pdicta cōmittit crimina ppriā salutē lapidat. Itē in iesum lapides mittūt/q aut deū auctorē suoꝝ criminum dicūt/aut ipossibilia / vel nimis difficibilia

In pcīs ɔ̄seuerātes lapides assumūt ɔ̄ iesum.

mis difficilia eū precepisse cōtēdūt. ¶ Deinde cū dicit. (Rñdit eis iesus) ponit̃ rephēsio sequētis ppli: arguit enī eos xp̄s de vitio ingratitudinis/ q: mala retribuunt p bonis: z duo facit: pmo enī cōmemorat bñficioꝝ multitudinē. Scdo arguit retributionis ingratitudinē. (pp qd eoꝝ). Dicit ḡ (Rñdit eis) nō querētibus/ sȝ male intendētibus (iesus) non ad verba/ sȝ ad cogitata rñdit. Jn qua rñsione bñficia sua cōmendat ex sex cōditionibus. pmo enim tangit bñficioꝝ copiositatē. (Multa) q: doctrinā ignorantibus/ ɔsiliū dubitātibus. Exēm pigris/ sanitates infirmis/ vitā mortuis / mūditiā leprosis. Cibū esurientibus. Cecis visum/ surdis auditū/ claudis gressuȝ dōauit: demōiacos liberauit: peccatores absoluit: iustos cōfirmauit. Jtē tāgit bñficioꝝ bonitatē (bona). ps. cātabo dño q bona tribuit mihi. Jtē tāgit bñficioꝝ soliditatē (opera) q̄si nō verba tm̄/ sȝ etiā bona vobis opa pbui. Job. j. opibus manuū eius bñdixisti. Jtē tangit bñficioꝝ manifestā veritatē. (ōndi) patēter. ps. videbo celos tuos (opa) digitoꝝ tuoꝝ. Jtē tāgit bñficioꝝ cōitateȝ (vobis) nō veꝝ/ aut paucis/ sȝ vobis q̄buscunq3 indigētibus. Esa. xxvj. oīa opa nr̃a operat⁹ est in nobis. Jtē tangit operū antiq̄tatē. (Ex pře meo). i. ōndi vobis opa que feci esse ex pře meo. Jo. xiiij. pr̄ in me manēs ipse facit. vñ pȝ q: nō ad ostentationē/ sȝ ad dei laudē opa ōndit. Ubi nōndū q viri scī sua bōa opera nunq̄ȝ iactāt / q̄nq3 tñ necessitate cogēte ea recitant/ vel ɔ̄ ppriā despationem sicut. Job. xxxj. vel pp alioꝝ edificationem. Sicut apl̄s. ij. Cor. xi. z. xij. vel alioꝝ reprehēsiōeȝ sicut xp̄s h̄ loco. Non est aūt oīum

4 sȝ pfectoꝝ tātū sua recitare opera: impfectos enī iactātia fallit. ¶ Deinde xp̄s arguit ingratitudineȝ iudeoꝝ dicens. (pp qd hoꝝ opus me lapidatis.) quasi dicat. Nō lapidandus/ sȝ honorādus erā. Hiere. xvij. Nunqd reddit̃ p bono malū. Ubi nōndū q: tres sunt gradus ingratitudinis. pmus malus est. s. nō retribuere. Scds peior est. s. bñficiuȝ cōtēnere tertius pessimus est. s. bñficiū perseq: ad quē graduȝ malitie puenerant iudei/ xp̄m tot bñficioꝝ largitorē lapidare cupiētes. Et aduertendū q duabus vicibus legimus iudeos voluisse lapidare xp̄ȝ pmo. s. Jo. viij. z secundo h̄ loco prima vice humilr̃ declinauit eoꝝ furiā/ q: abscōdit se/ z exiuit de tēplo. 2a vice psistit z ɔstāter rephēdit ingratitudinis clpā. Jn pa īfirmitatē hūanitatis. Jn 2a firmitatē v̄tutis ōndit vtrūq3. n. erat z vtrūq3 debuit ōndere. Sic z viri scī q̄nq3 cedere q̄nq3 v̄o debēt resistē malignātib⁹ cedāt q̄n nihil pficerēt resistēdo. resistant v̄o ne crescat maloꝝ temeritas: q̄ꝛ vtrūq3 docuit Salon pūer. xxvj. dicēs ne. Rñdeas stulto iuxta stultitiaȝ suā/ ne efficiaris ei similis. Rñde stulto iuxta stultitiā suaȝ/ ne sibi sapiens esse videatur.

¶ Sermo. v. q̄rte ferie post dñicaȝ de passione z in ordine. 190.

Responderūt ei iudei de bono opere non lapidam⁹ te). Nūc 1 pōitur excusatoria allegatio/ ne videat̃ imputari crimē iudeis/ q illis obijcit xp̄s tria v̄o ad sui excusationē dicunt iudei. Primū enim obiectū crimen negant. (Responderūt ei iudei de bono opē non lapidam⁹ te). Hoc enim esset iniquitatis. Secundo falsum crimen affirmant. (Sȝ de blasphemia.) h̄ enī est egta-

tis.Leui.xxiiij.Educ blasphemũ ex castra/ et lapidet eũ ppls vniũsus:sꝫ tñ pꝫ precipitãs furor eoꝝ/qm non extra ciuitatẽ/ sꝫ in ipso tẽplo/pretermisso iuris ordine voluerunt lapidare eũ. Tertio obiectũ crimen probãt.(Et)pro.i.(Quia tu hõ cũ sis).Hiere.xvij.fm aliã lraꝫ hõ est/ et quis cognosceret eũ(facis teipsum deũ).In verbis enim xp̄i intellexerũt/ et q̄ deũ/ et q̄ veꝝ se diceret deũ. Naꝫ per h̄ q̄ dixit(pr̄ qd dedit mihi maius oĩbus est). Intellexerũt q̄ deũ se diceret esse per h̄ vero q̄ ait (Nemo põt rapere de manu mea) sicut nec de manu pr̄is cognouerunt q̄ equalis potentie se diceret deo per h̄ aũt q̄ intulit.(Ego et pr̄ vnuꝫ sumus)q̄ se deũ veꝝ et vnũ assereret intellexerũt / et h̄ totũ reputauerũt blasphemiã. Ubi aduertẽdum q̄ blasphemia est ꝯtũeliã inferre deitati: qd quidẽ tripl'r contingit. p̊ cũ attribuit deo qd ei nõ conuenit:vt q̄ sit corpus/aut q̄ peccare possit. Secundo cũ negat deo qd sibi conuenit:vt si dicat nõ esse oĩpotentem/ neqꝫ trinus in p̄sonis/ et vnus in sb̃a/ et filia. Tertio cum attribuit creature qd deo propriũ est: vt si dicant angeli creatores/vel sine gr̄a posse saluari hoĩem et filia. Judei g̊ iudicauerũt xp̄ꝫ esse blasphemũ f̄ꝫ tertiã blasphemie spẽꝫ/q: cũ hõ esset dicebat se deũ esse:neqꝫ eñi poterãt intelligere maxima distantia deũ.s. et hominẽ esse vnã personã. Abacuch.j. Ecce opus fcm̃ in dieb9 vr̃is qd nemo credet cũ narrabit. ¶ Et aduertendũ q̄ xp̄s ꝓbauit se deũ esse ꝑ opa diuinitatis. Judei aũt mediũ ꝓbõnis cõcedũt/ dñtes de bono ope nõ lapidam9 te. Sꝫ tñ calũniant ꝯclusionẽ cũ dñt eũ eẽ blasphemũ: qñ aũt aliqs nõ negat rõnẽ/ĩpugnat tñ cõclusionẽ pꝫ q̄ ipsaꝫ vitatẽ hꝫ odio. Et iõ iudei nõ negãtes premissas/ cõclusionẽ tm̃ calũniantes se irrationales esse/ et ex passiõe ꝯtra xp̄m procedẽ monstrauerũt. Sꝫ cuꝫ xp̄s premiserit dicens:multa vero opa ondi vobis ex pr̄e meo/ pp qd hoꝝ opus vultis me lapidare: videt q̄. Judei menciant dñtes q̄ pp bona opa non lapidarẽt eũ. Et vtiqꝫ veꝝ est eos esse mendaces:detestabant eñi xp̄i opera mira per que se probabat deũ esse/ et ex qbus glificabatur a pplis:sꝫ q: eadẽ opa ore negare nõ poterant/iõ fingunt q̄ ꝓpter blasphemiã velint xp̄ꝫ lapidare: cũ tamen in rei veritate sola opa eius essent motiuũ lapidationis:sic etiã agunt et praui iudices/ qui propter inuidiã latenteꝫ alios persequunt. Sed tñ ad sui excusationẽ pretẽdũt iustitiã apparentẽ. Sic calũniatores et detractores cũ bona opa proximoꝝ negare nõ possunt/aut preterita eoꝝ mala memorãt / aut eoꝝ defectus ipsorũ bonoꝝ opeꝝ aliqd narrant/aut etiã boni operis intẽtionẽ viciant. ¶ Deinde cũ dic.(Rñdit eis iesus) q: iudei excusabant se de lapidatione accusando xp̄m de blasphemia. Jõ ip̄e eoꝝ excusatiõeꝫ repellit ꝺ blasphemia se purgãdo. Et duo facit. p̊ ondit se nõ eẽ blasphemũ. Scdo ꝓbat se esse veꝝ deũ. (Si nõ facio) p̊a ps diuidit in tres: q: p̊ adducẽ ꝑ se legis textũ. 2° scripture ꝯpit itellm̃.(Si illos dixit). 3° concludit ꝓpositũ(quẽ pr̄ scificauit)dicit g̊.(Rñdit eis iesus) vos dicitꝭ me blasphemũ q: dixi de9 ego suꝫ. Sꝫ ꝯtra(nõ ne scriptũ ẽ in lege vr̃a).i.in psalmis q legẽ cõmẽdãt. (Quia ego)de9(dixi) vobis amicis meis prophetis et patriarchis (dij estis) sciẽdũ est aũt q̄ h̄ nomen deus

De blasphemia qd sit.

Hoc nomen deus tripliciter accipit.

tripl'r accipit. pmo eẽntialr/⁊ sic ĩ singulari tãtũ diuinã significat nãz Deut. vj. Audi isrl' dñs deus tuus vnus est. Scdo accipit abusiue: sic idola dñr dij. ps. oẽs dij gentium demonia. Tertio accipit participatiue. Et sic excellẽtes hoies/q2 diuina participãt dicti sunt dij. Unde Moyses pp̃ter virtutez miracula operandi victus est deus. Exo. vij. Ecce ꝯstitui te deũ pharaonis. Judices etiã ⁊ prelati dicti sunt dij. propter equitatem iudicãdi. Exo. xxj. Item pp̃ter excellẽtem bonitatẽ dicunt aliq dij. Exo. xxij. dijs nõ detrahes: participatiue ꝗ dei amicos scriptura dixit deos esse. ps. deus stetit in synagoga deoꝝ/in medio aũt deos dijudicat. ¶ Deinde cũ dicit. (Si illos dixit). Nunc predicte ancilatis aperit ĩtellectũ. quõ. s. hoies dicantur dij: pp̃ter h/vz/ q2 sermone dei participauerũt: nã sermo dei veritas est. Jo. 17. veritas aũt sctificat hoiez: vt d2 in eodẽ. Scũs aũt est ꝗ sicut deus. Leui. 19. Estote scti / q2 ego scũs sũz dñs de9 vr: ⁊ iõ notitia sermonis dei hoiẽs deos effecit h igitur ĩtẽdit xp̃s in hac pte vbi duo tãgit. pmo ṽbi expositionez. (Si illos dixit) deus/vel scriptura. (Deos ad quos sermo dei fcũs). i. reuellatus (est). vñ pp ꝯsortiũ smonis dei splẽdida fcã est facies Moysi/ita vt filij isrl' nõ possent gliaz vultus ei9 intueri/q̃si de9 esset: vt di. Exo. 34. Itẽ eiusdẽ expositionis tãgit ꝯfirmationẽ. (Et nõ põt solui scriptura) q2 ṽitate infallibili est ligata: iõ veꝝ dicto est hoiẽs esse deos. neqꝫ veꝝ est aliter nisi participatione veritatis. ¶ Deinde cũ dicit. (Quẽ pater) cõcludit xp̃s ppositũ. vbi duo tangit. pmo adducit pbationis medium. (Quẽ pr sctificauit). i. sz Aug. scim ab eterno genuit: vel sz Hylarium de sctificatione ĩcarnationis ĩtelligit: vñ Angelus ad ṽginẽ. ꝙ nascet ex te scũz/vocabit fili9 dei. ⁊ Ro. j. pdestinatus est filius dei in ṽtute sz spũz sctificationis. (Et misit in mũdũ). vt scũs ipe sctificaret alios. heb. ij. q sctificat ⁊ qui sctificant ex vno oẽs. Itẽ ex isto duplici medio sanctificationis ⁊ missionis concludit xp̃s reprehẽsorie ꝯtra blasphemie ꝯuiciũ. (vos dicitꝫ q2 blasphemas/ q2 dixi filius dei suz). Dixerat. n. se deũ/sz ex deo p2e genitũ: ⁊ iõ dei filius. ¶ Et aduertẽdum ꝙ argumẽtatio xp̃i sic formari põt. Maius est sctificari a deo ĩmediate/⁊ ad alios sctificãdos mitti/ ꝗ̃ solo dei sermõe accidẽtali/aut ĩspirato ĩterius/vel audito exterius sctificari. Sed illi quibus dei sermo accidẽtalis reuelatus est/ vel inspiratione vel locutione. Ita sctificati sunt ipo sermone / vt dicerent dij. ergo quẽ pater ĩmediate sctificauit ⁊ misit sanctificare alios multo amplius sine blasphemia dicit se deum esse: vel aliter põt ista argumentatio formari sic, Qui hoiẽs facit deos/deus est eẽntialr: nihil. n. ẽ pticipatiue tale/ nisi p id qd ẽ eẽntialr tale. Sz smo dei q est ṽbũ/⁊ filius ei9 reuelatus antiquis fecit eos dici deos. Et id verbũ fcã ĩcarnatõe missuz ẽ in mũdũ vt deificet hoiẽs: ꝗ ṽbũ in carne missuz est deus eẽntialr. Jo. j. de9 erat verbũ: ⁊ iõ si sine blasphemia lex dicit oẽs deos/nec ego blasphemo si dico me deũ. ¶ Deinde cum dicit. 4
(Si nõ facio) pbat pncipale ppositũ: se/vz/esse deuz veꝝ equalẽ deo: pbat aũt istud eodez medio ꝗ sup̃ .s. ex euidẽtia opeꝝ. Et duo facit. p9 enim ponit medij sufficientiaz. Secundo ꝯcludit veritatis euidẽtiaz.

(vt cognoscatis.) Mediũ aũt ostẽdit eẽ necũ ad aliquã ɔclõnẽ dupl'r. pº si sine eo ɔcl'o nõ teneat. 2º si cũ eo pcise ɔcl'o valeat: ꝛ ideo ex duobus istis pbat xps opa sua sufficiẽter ɔcludere: vt credat esse ds. pº qdẽ supponẽdo mediũ nõ esse: tũc.n.non tꝫ ɔclusio/vt credat deº. iõ ait. (Si nõ facio opera pris mei) .i.si deest istud mediũ/cesset ɔclusio. Uñ ait. (Nolite credere mihi) q sim deus/ꝛ dei filiº. Jo xvj. Si opa nõ fecissẽ in eis q̃ nemo aliº fecit/ pctm̃ nõ hrent. 2º idẽ mediũ pbat esse sufficiẽs/ponẽdo illud eẽ: tunc aũt mediũ ẽ sufficiẽs ad ɔclõnẽ inferẽdã/qñ nõ obstãte q̃cũqꝫ alio: dũmõ sit ipm mediũ ɔcl'o seqt: sic aũt est i pposito: qꝛ res ipsa operũ ɔuincit xpm esse deũ: nõ obstãte q verbis eius credere nolit. Et ideo tria dicit xps. pº pponit opeꝝ virtutẽ. (Si ãt facio) opa deitatis. 2º dicit q istud mediũ nõ ipedit ex incredulitate vboꝝ/qnin ɔcludat ppositũ. (Et si mihi) loquẽti/ ꝛ dẽ me testimoniũ phibẽti. (nõ vultis credere).i.si vba suspecta sunt vobis. Opa tñ efficatia sũt. Jõ 3º dicit q istd mediũ ifert ɔclõnẽ nõ obstãte ipedimẽto verboꝝ qbus nõ credit. (Opibus credite) qꝛ.s. virtute pris sint fcã. Jo.v. q̃cũqꝫ pr facit hec ꝛ filius sir facit. ¶ Deinde ex isto sufficiẽti medio ɔcludit xps ppositũ pncipale dicẽs. Credite opibº. (vt cognoscatis ꝛ credatis).i. credẽdo cognoscatis: vel vt cognoscatꝫ opera ꝛ credatis deũ: nilꝫ.n. tã euidẽs indiciũ est de nã alicuius rei qꝫ illud qd accipit ex opibus eiº euidẽter. q̃ põt cognosci de xpo q deus sit per opera dei. (qꝛ in me est pr/ꝛ ego i pre.) pº dixit se ꝛ prẽꝫ eẽ vnũ. Mõ dicit in altero esse alteꝝ: p qd eq̃litatẽ diuinitatis in vtroqꝫ ostẽdit. q̃.n. mutuo se capiũt/ eq̃lia sũt. Capiũt aũt se mutuo pr ꝛ filiº nõ localr/sꝫ sbalr: qꝛ vna ẽ eẽntia vtriusqꝫ: distincti sũt aũt psonis/nec aliqs eoꝝ ẽ aliqd aliud a sua eẽntia. sed ipsamet deitatis eẽntia ẽ vtriqꝫ indistincte: ideo ɔsis est/vt pr in filio/ꝛ filius in patre sit.

¶ Feria.v. post dñicã passionis. Scdm Lucã. Cap.7.

In illo tpe. Rogabat iesum qdaꝫ phariseus, vt manducaret cũ illo. Et ingressus domuꝫ pharisei, discubuit. Et ecce mulier, que erat in ciuitate peccatrix, vt cognouit, q iesus accubuit i domo pharisei: attulit alabastrũ vnguẽti: ꝛ stãs retro secº pedes eiº: lachrymis cepit rigare pedes eiº: ꝛ capillĩ capitis sui tergebat: ꝛ oscula bat pedes eiº: ꝛ vnguẽto vngebat. Uidẽs ãt pharisеº, q vocauerat eũ: ait itra se dicẽs. Hic si eẽt ppheta: sciret vtiqꝫ q̃, ꝛ q̃lis esset mulier, q̃ tãgit eũ, qꝛ peccatrix est. Et rñdẽs iesus, dixit ad illũ. Symõ, hẽo tibi aliqd dicere. At ille: ait. Magister, dic. Et rñdẽs iesus, dixit. Duo dbitores erãt cuidã feneratori, vnº dẽbat denarios qngẽtos: ꝛ

ali⁹ qnq̃gita. Nõ hñtib⁹ illis vñ redderẽt: donauit vtrisq₃. Quis ergo eu₃ plus diligit? Rñdẽs symõ dixit. Estimo, q: is cui pl⁹ donauit. At ille dixit ei. Recte iudicasti. Et ɔuersus ad mulierẽ: dixit symõi. Uides hãc mulierẽ? Jntraui i domũ tuã: aquã pedib⁹ meis nõ dedisti: hec aũt lachrymis rigauit pedes meos, & capillis suis tersit. Osculũ mihi nõ dedisti: hec ãt ex quo itraui, nõ cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meũ nõ vnxisti: hec ãt vnguẽto vnxit pedes meos. Propter qd dico tibi. Remittunt ei pctã multa: qm̃ dilexit mltũ. Cui ãt min⁹ dimittit: min⁹ diligit. Dixit ãt iesus ad illã. Remittũt tibi pcã tua. Et ceperunt q simul discũbebãt, dicere itra se. Quis ẽ h, q ẽt pctã dimittit? Dixit aũt ad mulierẽ. Fides tua te saluã fec: vade i pace.

¶ Sermo pmus quinte ferie post dnicam d passiõe & in ordine. 191.

1 Mãsio 32. in monte hor.

Rogabat iesũ quidã pharise⁹ vt mãducaret cũ illo. & igressus domũ pharisei discubuit.) luc. vij. post tẽtationes mãsionis p terite: hodie venit ad trigesimã secũdã mãsionẽ. in mõte hor. i. in mõte mõtis / vbi ex pcepto dñi mortuus est Aaron põtifex. Jste mons designat celsitudinẽ pietatis xpi: q̃ q: excellit oẽm altitudinẽ iustitie scõrũ: iõ mons mõtiũ di / ad quẽ veniamus post pricula tẽtationũ vite psentis: qm̃ ad huius mõtis pedes fluit fons pietatis q̃ accessit peccatrix mulier. Et irrigata interi⁹ / pedes dñi exterius irrigauit: & bene in isto mõte aaron põtifex occubuit / q: pp magnã suã pietatẽ sũmus põtifex xps mortu⁹ est / vt nobis indulgentiã tribueret & lauaret nfa pctã. Unñ l₃ his dieb⁹ agat officiu₃ passionis xpi / tñ q: ex ipso excelso mõte fluit grã remissiõis lauans & emũdans pcõres: iõ tpe isto passionis recitat euãgeliũ in quo peccatrix mlier ad pedes xpi lachrymãs idulgentiã meruit pctõr. Nunc ãt rei ɔuenit / qm̃ apd scm̃ appollinarẽ pñs statio agit: nã sol di appollo. qd iterptat admirabilis. g apd scm̃ Appollinarẽ. i. scm̃ solarem / & scm̃ admirabilẽ hodie manemus: sol xps admirabilis sue radio claritatis huius peccatricis mẽtẽ illustrauit / eliquauit / inflãmauit / eãq₃ mirabili & excelsa pietate ex se sole fecit solare₃ / vñ sol xps solaris / aut admirabilis ipsa nobis pponant. Et declarat tripl'r celsitudo pietatis xpi: q / v₃ / sic magna / maior / & maxima. Magna qppe in peccatricis susceptiõe: maior ãt i diligẽtis cõmẽdatõe: maxĩa vo ipenitẽtis absolone. nã p° ipse suscepit accedentẽ / l₃ peccauerit. Scdo ipse cõmẽdauit diligẽtẽ l₃ phariseus accusauerit. (Et rñdẽs iesus dixit ad illũ. Symõ hẽo tibi.) 3° ipse absoluit penitentẽ / l₃ iude⁹ murmurauerit. (Dixit

Celsitudo pietatis xpi quanta sit.

2

aũt ad illã.) pᵒ diuidit̃ ĩ tres ptes. pᵒ.n. ponit̃ solẽnitas ꝯuiuij/ ĩ quo eã suscepit. 2ᵒ familiaritas obseqj/ ad qð eã admisit. (Et ecce mulier.) tertio temeritas inditij/ pp qð eã nõ dimisit. (Uidẽs ãt phariseus.) In pᵒ vero q̃ttuoꝛ tangunt̃. duo ex pte pharisei inuitãtis/ ꝛ duo ex pte xp̃i assentiẽtis. Nã phariseus pmo qdẽ pfert suũ desideriũ. (Rogabat iesuꝫ qdã phariseus) ipse dict᷒ ẽ symon/ ꝛ credit̃ fuisse leproſus/ ſꝫ a dño emũdatus. Itẽ phariseus offert ꝯuiuiũ (vt mãducaret cũ illo) vbi aduertẽdũ q᷒ paupeꝫ xp̃m phariseus rogat/ nõ vt elynã tãtũ recipiat/ ſꝫ ẽt vt cũ eo comedat. Et si attẽderẽt hoĩes quãte sit btitudinis tribuere ĩdigẽnb᷒/ non expectarẽt rogari/ ſꝫ poti᷒ ipsi rogarẽt paupes: nec solũ data elynã paupes dimitterẽt/ sed ẽt eis ꝯuiuarẽt. Act. xx. meminisse debetis verbi dñi/ qm̃ ipse dixit. Beati᷒ ẽ dare q̃ꝫ accipeꝛ: ꝛ h̃ pp multa. pᵒ qdeꝫ q᷒ dare est actus ṽtutis/ recipe antẽ/ aut ĩdigẽtie defectus/ aut cupiditatis affectus. Itẽ q dat elemosynaꝫ liber est/ sed accipiẽs est obligatus dãti ꝓuer. 22. q accipit mutuũ seruus est fenerantis. Itẽ elemosyna xp̃o dat̃. Matth. 26. q̃ꝫdiu vni ex minimis istis fecistis/ mihi fecistis. Itẽ q dat elemosynã imitat̃ deũ/ q̃ nihil gl'iosius: ipse.n. apiens manũ suã iplet omne aĩal bñdictiõe. Itẽ elemosyna oꝛoni ꝛ ieiunio ꝑua let: vt dicit Aug. Itẽ elemosyna ẽ negociatio efficax/ de q̃ nũq̃ꝫ pdit̃/ ſꝫ magnũ lucrũ acqrit. Nã dant̃ tẽpoꝛalia/ ꝛ suscipiuntur eterna: das terrena/ ꝛ suscipis celestia: das denariũ/ ꝛ ꝯpas celũ: imo deũ ipsum emis. Itẽ elynã dantẽ nõ euacuat/ ſꝫ replet benignitate/ pietate/ charitate. Itẽ elynã remittit petã pterita: extinguit psentia: cauet futura. Ecc¹. iij. ignẽ ardentẽ extinguit aq̃/ ꝛ elemosyna resistit pcis. Itẽ elemosyne vitã mũdat. Luc. xi. date elemosynaꝫ/ ꝛ ecce oĩa mũda sũt vobis. Itẽ elemosynã dantẽ ditat: est enĩ peculiũ eius. Thob. iiij. da elemosynã/ ꝛ pmiũ bonũ thesaurizas tibi in die necessitatis. Itẽ elemosyna ꝯseruat hoĩs grãm. Ecc¹. xvij. elemosyna viri q̃si sacculus cũ ipso ꝛ grãm ꝯseruabit. Itẽ elemosyna fiduciã pstat. Thob. iiij. fiducia magna est corã sũmo deo elemosyna oĩb᷒ faciẽtib᷒ eã. Itẽ elemosyna inimicũ expugnat. Ecc¹. 29. sup scutũ potẽtis ꝛ sup lãceã. i. magis q̃ꝫ scutũ aut lãcea potẽtis/ aduersus inimicũ tuũ elyna oꝛabit ꝓ te. Item elemosyna ẽ clauis celũ apiens: ipsa est pciũ/ paradisũ emẽs. Ipsa est pꝛonus ꝓ reis aduocãs. Ipsa est medicia a moꝛte liberãs. Thob. 4. Elemosyna a moꝛte liberat/ ꝛ non patiet̃ aĩam ire in tenebꝛas. Considerato igit̃ tanto valoꝛe elemosyne/ ẽt nõ petentes paupes/ rogare opoꝛteret vt elemosynã acciperẽt. Sicut abrahã adoꝛauit ꝓnus in terrã tres angelos quos putabat peregrinos/ vt ad eũ declinarem. Gen. 18. Loth vero ẽt ꝯpulit eos/ vt eius intrarent hospitiũ. Genes. xix. ꝛ senioꝛ instanter rogauit leuitam vt eius domũ intraret. Judicũ. xix. Et discipuli coegerunt dñm quẽ peregrinũ putabat/ vt cuꝫ eis maneret. Luc. xxiiij. Et vt dictũ est/ non sunt dimittendi qbus damus elemosynã/ sed ad ꝯuiuium suscipiendi. Luc. xiiij. Cum facis ꝯuiuiũ/ noli vocare diuites/ sed paupe res/ qui nõ hñt vnde retribuant tibi. Exẽplo Thobie qui filiũ ꝓpuũ

Elemosynã tribuere q̃nti debiti et meriti sit.

3

mittebat vocare paupes/qñ contingebat eum fecisse bonuz prandium.
4 Sicut dicit metrice. Cuz sedes in mensa pmum de paupere pensa. ¶ Deinde cũ dicit.(Et ingressus.) ponunt alia duo ex pte christi assentientis correspõdẽtia duobus premissis. Nã rogatus ingreditur.ideo ait.(Et ingresso domũ pharisei.) et inuitatus reficit. ideo ait.(discubuit).i.ad mensam sedit. In quo patet mansuetudo saluatoris: qr etiã psequentium se phariseorũ puiuiuz non declinauit: qd si apud phariseũ rogatus discubuit/nõne magis apud christianũ inuitatus manebit? Sap.viij. proposui adiungere mihi eum ad cõuiuendum/ sciens qm̃ cõmunicabit mecũ de bonis suis: talem hospitem inuitemus q non venit vacuus/sed affert delicias mentis reffectiuas. illud eniz implet q qui dam pfueuerunt dicere. apporta tecum si vis comedere mecũ.nam ei delicie est esse cuz filijs hominũ. ¶ Deinde cum dicit.(Et ecce mulier.) ponit obsequiuz peccatricis mulieris qd ipsa christo exhibuit: z tria facit. pmo eniz rememorat culpe infamiã.scdo monstrat eius prudentiã.(Ut cognouit). Tertio narrat amaraz penitentiam.(Et stans retro.) In pmo tria tangit/z vnũ omittit/dicit eniz pmo euangelista aliqd admiratiuum.(Et ecce) demonstratio est admirantis: miratur eniz euangelista q tãta peccatrix/q tam subito/ q tanto ardore currat ad venie fontem. Esa. xxi. Babylon posita est in miraculum: nã hoc miraculũ est. cunctis miraculis mirabilius: qr maius est animas q corpora suscitare. Itẽ dicit euangelista aliquid publicatiuum.(Mulier que erat in ciuitate.) ergo publica z cõmunis. Itẽ dicit aliud qd est infamatiuũ (peccatrix.) nõ dicit quo peccati genere/qr oibus erat plena vitijs. Grego. septẽ demonia maria habuit: quia oibus vitijs plena fuit: ergo hanc mulierẽ demonstrat euangelista velut famosam z insignẽ: z dicit eam fuisse in ciuitate/ quasi cõmunẽ: z dicit eam peccatricẽ: quia generalẽ. Sed tacet eius nomen: hoc ideo qa ex vita potius erat q ex nomine nota. Et oẽs quidez famam pauci vero nomine eius nouerant/ut tantũ vt eius nomine in obliuionẽ redacto/ infami solum vocabulo cognosceret: neq etiam erat digna pprio nomine vocari/ que honorẽ nominis perdiderãt. Job.xviij. Non celebret nomẽ eius in plateis. Et Prouer.x. Nomen impiorũ putrescet.

¶ Sermo secundus quinte ferie post dominicam de passione z in ordine.192.

Ut cognouit q iesus accubuisset.) Nunc ostenditur huius mulieris prudentia in duobus. pmo in eo q puocauit ad medicuz accedere.(attulit ala.) pter pmũ ait.(vt).i. quãdo. (cognouit q iesus accubuisset/in domo pharisei.) hinc puocata fuit medicum querere: pluries eniz desiderauerat/z stimulabatur spina pscientie/ vt ad christũ accederet: sed erubescens perpetrata scelera/non audebat ipsius innocentis z mundi pedibus pro impetranda venia appropinquare/quia sibi cõscia propriie turpitudinis. Confundebatur ex verecundia: de honestabatur ex infamia: pter q oĩa timebat repelli si psumpsisset ad xpm 1

accedere. Cū vero cognouit q tāte mansuetudinis esset vt ēt cōicaret inuidis ꝛ psecutorib⁹ suis / sumpsit audaciā: me / inqt / non repellet / ꝛ si peccatricē / nō tñ psecutricē: ꝛ si publicā / tñ verecūdā. Et si inimicā tamen recōciliari auidā: sed penitentem suscipiet / q pro inimicis orat ꝛ māducat cū eis. Et h dicens nō distulit / sed statim venit qrere medicum etiā in publico reficiētē: mora enim trahit periculū: iō statim opꝫ sequi impetū spūs. Eze. j. Ubi erat ipetus / spūs illuc gradiebanꝭ.
¶ Deinde cū dicit (attulit alabastrū) ostendiꝭ huius mulieris prudētia ex parte medij quo sibi procurauit ad xpm accedere: nō enim venit vacua / sed attulit munus vnguenti: hoc iō qꝛ donū primo qdem ingressum parat: scriptū est. Prouer. 18. Donū hoīs dilatat viā ei⁹ / ꝛ añ principes spaciū ei facit. Jtē iratū reconciliat. Prouer. 21. Mun⁹ absconditū extinguit iras. Jtē donū premissum postulata ipetrat. Prouer. 22. Uictoriā ꝛ honorē acquiret q dat munera. Et iō mulier ista volens accedere ad xpm / volēs recōciliare iratū / volens ipetrare remedium / prudēter mun⁹ attulit / quo grām inueniret: de quo dr (attulit alabastrū) .i. pixidē de alabastro lapide / qd est gen⁹ marmoris candidissimi ꝛ preciosi (vnguēti) qꝫ preciosū fuerit istud vnguētū vasis pciositas indicat. Et hic tria debem⁹ attēdere. pmo oblati muneris charitatē / qꝛ nō p nūtiū misit / sꝫ ipamet attulit qd est magis gratū. Secūdo muneris pciositatē / qꝛ pciosi⁹ qd hēbat obtulit: ꝛ h idicat alabastrū. Tertio muneris vtutē / qꝛ vnguētum qd lassos reparat: tristes exilarat / ꝛ fetidos respergit odore.

¶ Deinde cū dicit. (Et stās retro.) describiꝭ amara penitētia hui⁹ mulieris. Sꝫ prius ꝯsiderādū est / qꝛ dolore vulneris stimulata / tēpus nō expectauit / locū aliū nō elegit. Solū inuenire medicū nō procurauit / sꝫ oī deposita verecūdia / stati ꝛ in domo pharisei / ꝛ in presentia oīum nō inuitata / imo forte repellēda venit. Super cōuiuātes ingressa est: nō salutauit discūbentes / nemini qcqꝫ dixit: nullū attēdit / sed ad vnicum ꝛ singulare sue salutis accessit remediū. Ubi qd fecerit / quātum planxerit / magis flendū qꝫ dicēdū est. Uñ Greg. cogitāti mihi de Marie pnīa / flere / magis libet quā aliqd dicere: cuius enim vel saxeū pectus ille huius peccatricis lachrymę ad exēpluꝫ penitentie nō emolliāt. Et iō potest lectū euangeliū in offertorio misse diciꝭ. sup flumina babilonis illic sedimus ꝛ fleuim⁹ / dū recordaremur tui syon: que auctoritas dupliciter exponi pōt primo vt per babilonē .i. ꝯfusionē peccatrix ista quā cōfundebat ꝯsciētie culpa intelligat: per syon vero celestis patria itelligaꝭ: ꝛ est sensus dū recordaremur celestis patrie a q̄ peccādo defluximus / tūc fleuimus habentes exēplum de fluminibus babilonis .i. de lachrymis hui⁹ peccatricis: vel aliter p babilonē vita peccātiū significaꝭ. Cuius flumina sunt fluxus voluptatū / honorum / gaudiorꝫ: per syō aūt ista peccatrix iustificata intelligiꝭ: que enī primo erat babilō habitatio demoniorꝫ / facta est syon in qua deus habitat: qm̄ septē demonia ab ea eiecit xps vt dicit marcus: vt eēt syon quam elegit dñs habitationē sibi. Ergo dū recordamur / qꝛ que quōdā erat babilō multitudine eꝫ pax.

Syō celestis patria. 1

Babilō vita peccantium signat.

facta est spon multitudine lachry-
maꝝ: sedimus desistēdo a culpis fu
turis ⁊ fleuimus p̄ cōmissis p̄teritis.
Un̄ dicit sup flumina babilonis. i.
pp fluxus vite peccatricis sedimus
qꝛ mala facere desistim⁹/ ⁊ fleuim⁹:
dū malefacta flēdo lauimus: h̄ enī
est pfecta pnia: vt dic̄ Grego. male
acta plāgere/ ⁊ plāgēda iteꝝ nō ad-
mittere. describēs ḡ euāgelista hui⁹
mulieris pniaꝫ pauca v̄ba/ sꝫ mul-
ta cōpunctione plena/ dic̄. (Et stans
retro). Et quodlibet q̄si v̄bū expri-
mit lachrymas/ qꝛ pūgit oculū cor-
dis. Eccle. 22. pūgēs ocl'ꝫ educit la-
chrymas: ponit aūt euāgelista sex
cōditiones hui⁹ mlieris penitētis p̄o
.s. sumet rigidā cōdēnationem. (Et
stās retro) idignā se iudicauit esse
ḡn faciē xp̄i. 2. Re. 14. Reuertat/ sꝫ
faciē meā nō videat: iō retro acces-
sit dicēs: peccaui super numeꝝ are
ne maris/ ⁊ multiplicata sunt pctā
mea/ ⁊ nō sum digna videre altitu-
dinē celi: iuxta illud: erubesco leua
re faciē: nā obtundit aspectus aciē
frons verecūdie. Et aduertēdū qd
quātū ad h̄ duo dicit euāgelista. s.
stetit/ ⁊ retro stetit: in statu p̄positi
stabilitas / in retro verecūdie timi
ditas designat: bene stetit cuius n̄
flexit p̄positū/ nec cōminātū p̄ntia
nec domus reuerētiam. nec ipius
pharisei cōtumelia dicentis/ qꝛ pec-
catrix est/ nec discūbentium calum
nia dicētium quis est h̄ qui etiam
pctā dimittit. Qui enim incipit pe-
nitētie p̄positū stet in eo sic vt nul-
lis tētationibus moueatur. Eccle.
2. fili accedens ad seruitutem dei/
sta in iustitia ⁊ timore / ⁊ prepara
aīam tuam ad tentationem. Jtem
retro stetit ratione timoris ⁊ ru-
boris. s. videre pertimescens / ⁊ vi-
deri erubescēs: qꝛ indigna videre/

⁊ qꝛ verecunda videri. Sꝫ h̄ verecū
dia ⁊ timor/ vt dic̄ scriptura/ addu-
cunt grām. ¶ Scđo ponit humi-
lē deiectiōem. (Secus). i. iuxta (pe- 2
des eius) quos etiā cōplexa est q̄si
catula/ sui dn̄i vestigia lābens. vnde
patet q̄ ad pedes xp̄i iacebat in ter
ra sub sede recumbētis: nec puta-
uit aliunde sibi pietatis prouenire
venam q̄ꝫ ex pedibus fontis saluta
ris. Unde vulneris medicamentū/
turpitudinis lauacruꝫ/ doloris re-
frigeriū/ desperationis remedium
sumpsit. Sunt enī xp̄i pedes/ pedes
cari/ mundi/ scti/ virtute pleni/ quo-
rum virtute pedum ista mulier re-
cepit gressum/ vt ad eos veniret. Et
nota q̄ ab istis pedibus tantū tra
xit amoris/ vt ex tunc semp consue-
uerit eos amplecti. Un̄ ministran-
te sorore Martha / ipsa sedebat ad
pedes veritatis ⁊ audiebat verbū
illius. Luc. x. Jtē postulans Lazari
fr̄is resuscitationē pedes tenuit vi
te. Jo. xj. Jtē morituri saluatoris pe
des vnxit. Jo. xij. Jtē resurgentem
cuꝫ cognouisset. lꝫ prohibita/ ad ei⁹
se tn̄ proiecit pedes. Jo. xx. Jtē pe-
des resurgentis tandē meruit tan
gere. Mat xxviij. Et aduertendū q̄
hic duo tāgit euāgelista. s. deiectio-
nis humilitatē/ qꝛ ad pedes se pie-
cit: ⁊ pōnis vicinitateꝫ/ qꝛ iuxta pe-
des stetit: iōqꝫ meruit xp̄i bn̄dictio
nes. Ruth. iij. cōdidisset mulierem
iacentē ad pedes suos/ dixit illi: bn̄
dicta filia a dn̄o/ qꝛ priorē misericor
diaꝫ posteriore superasti. ¶ Tertio
ponit flebilē cōpunctioneꝫ dicens
(lachrymis cepit rigare) vbi duo
tāgit euāgelista. s. lachrymaꝝ fluxū
(lachrymis.) et eaꝝ vsum (cepit ri-
gare). i. p̄fundare ⁊ lauare (pedes
eius) lachrymis enī quas fudit vsa
est ad pedes xp̄i lauandos: naꝫ ex

Pedes xp̄i sp̄ cō sueuit āplecti magdalena.

fonte rupti z cōtriti cordis lachry-
maꝝ riuis sic habūdantes abūdā
ter emanauit/vt ei⁹ pedes lauerit/
q̄ suo sanguine lauit pcā eius. Ideo
felices iste lachryme: nō mūde: ideo
ꝑciose: procedebant aūt ex ꝑfecta
detestatiōe peccati: qz vt ait Greg.
q̄ perfecte pcā deseruit/ea plāgere
potest / ꝙ ille nō potest qui adhuc
vel modico pcti vinculo detinetur.
¶ Sz mirū est vnde tāta fuerit inū
dātio lachrymaꝝ/ cui vix sufficeret/
etiā si totū cor eius z cerebrū resol-
uerenť in lachrymas: dicēdum aūt
ꝙ lachrymas istas. ¶ Primo gdez
resoluit sol eterne claritatis/ cuius
radius / cū glaciales huius pecca-
tricis tetigit mētez/totā resoluit in
lachrymas. Eccle. 3. Sicut in sere-
no glaties/soluenť pctā tua. Item
istas lachrymas adduxit spūs cor-
repte iniqtatis: sicut eni auster ad-
ducit pluuias / sic flatus spūs scti
dū corripit cl'pas pluit lachrymas.
Ps. flauit spūs tuus z fluent aque.
Itez istas lachrymas effudit cōmi
natio eterne calamitatis: pupugit
eni cor hui⁹ mulieris timoris stimu
4 lus: pcussit illud virga diuine cōmi
nationis: nō effudit lachrymas. Ps.
pcussit petrā z fluxerūt aque. Itez
istas lachrymas quasi ex puteo ex-
cauauit surculus interne seuerita-
tis: dū eni penetrauit in q̄rēdo p-
priā ɔsciam/ q̄si ex ꝓfundo vitiorū
aquā lachrymaꝝ erupit. Gen. 26.
Foderunt in torrente/z inuenerūt
aquā. Itē lachrymas istas sibi ɔtu
lit fons supne pietatis. iacebat eni
hec mulier ad pedes fontis saluta-
ris. Unde irrigata iterius/lachry-
mas fudit exterius: qbus ēt ipsuz
fontē rigauit. vnde Grego. sup Eze.
Homel. 7. Uenit/ingt/maria mag
dalena post mltas maclas cl'pe ad

Nō ad-
mirāda
ō marie
magda
lena la-
chrymis

pedes redemptoris nostri cum la-
chrymis. Sed quis illaz infudit in-
tus/nisi qui benigne suscepit foris?
quis illaz ad lachrymas perurge-
bant p ɔcupiam spūs/ nisi q̄ hanc
exteri⁹ corā simul discūbētibus re-
cipiebat ad veniam? Redēptor igiť
nr̄ peccatricis mulieris mētem z
trahebat z suscipiebat: trahebat cū
de culpa cōpūgeret: suscipiebat vt
a culpa liberaret. q̄ cum queriť vñ
tāta fuerit inūdatio lachrymaruz.
dōz ꝙ ex filibus causis gbus aqua
venit. s. sole resoluēte: spū adducen
te: virga pcutiēte: examinatione ca
uāte: z fonte largiēte. Et aduerten
duz qz mulier ista nihil dicebat sed
tātum plāgebat: nam impetus la-
chrymarū nō sinebat eā loqui⁹ Gre
go. discite oēs quo dolore ista ar-
det/que etiā inter epulas flere non
erubescit. Tren. j. Plorās plorauit
in nocte. i. in statu culpe: z lachry-
me eius in maxillis eius: nō est q̄
consoletur eā ex oibus caris eius:
immo quecūqz illi ɔsueuerant esse
cara/facta sunt inimica: ideo nō cō
solabať in eis/sed sola illi erat ɔsola
tio lachrymaꝝ effusio. ¶ Quarto
ponit offitiosam tersionē. (Et capil
lis capitis sui tergebat) hec mu-
lier/nec lauacrū/nec tersorium pre
ter se attulit: qz minus est homine
quicquid est hominis: z ideo sicut
ex se hausit aquam / vnde christi
pedes lauaret: ita tersorium de se-
ipsa exhibuit. Et quia gloria mulie
rum est nutrire comā: vt dicit apo
stolus. ideo in quibus gloriabať/ca
pillis tersit xpi pedes Greg. quot i
se habuit delectamēta/tot de se fe-
cit hc locausta. vnde tria hic tan-
git euangelista. s. tersorium nouuū.
qz (capillis tergebāt) tersoriū preci-
puū qz (capita) tersoriū propriū qz

(sui). ¶ Quinto ponit gr̃osam dilectionē. (Et osculabaf pedes ei⁹). Sola ex mulieribus ista xp̄m legit osculata fuisse/ eius tñ pedes: nō manus/ vel os/ qđ vtiq; fuit diuine maiestatꝫ iclinatio. Hester. v. extēdit ad eā virgā aureā quā manu tenebat/ q̄ osculata est extremitatē eius virga aurea est dñationis/ diuine potestatis/ que carne assumpta ad hoies/ fuit extensa in signū clementie: cuius summitatem. i. pedes osculata est mulier peccatrix. ¶ Sexto ponit virtuosam deuotionē. (Et vnguento vngebat) nihil hēbat preciosius ⁊ putauit / sua charissima infimis etiā xp̄i si tribuerentur/ gratissimū sibi eē. Jn qbus oībus: vt ait. Gre. aduertendum/ q̄ h̄ mulier conuertit ad virtutū numerū numerū criminum/ vt totū seruiret deo in penitentia/ quicquid ex se deū contēpserat in culpa: ideo meretrix effecta est honestior virginibus :: postq̄ enim accepta est eius pnīa exarsit in amorem christi.

Quid virga aurea?

¶ Sermo. 3. 5ᵉ ferie post dñicā de passione ⁊ in ordine. 193.

1 Ut cognouit q̄ iesus accubuisset in domo phrisei.) in his q̄ sacra ista mulier egit q̃ttuor aduertamus. p̄ᵒ operis diuersitatē. Secūdo rōnis congruitatē. Tertio effect⁹ vtilitatē. Quarto exēpli imitabilitatē propter p̄mū attende hui⁹ conuiuij diuersa officia. Et primo alij quidē inuitati venerant. h̄ etiā repulsa audacter introisset. Jtē alij fercula/ ista vnguēta portauit. Jteꝫ illi ante christi faciem sedebant: hec retro iacebat. Jtem illi in sublimibus pedibus: hec ad pedes christi stabat. Jtem illi letabantur in epulis: ista defluebat lachrymis. Jtem illi manus lauerant: ista christi pedes rigabat. Jtem illi compositis ornabantur vestibus: ista decapillata tersorium pedibus christi fecerat ex suis capillis. Jtem illi pocula: hec xp̄i pedes contingebat ore. Jtē illi vnguentis se fouebāt: h̄ xp̄i pedibus vnguēta fundebat. Et iō multis virtutibus penitēs ista peccatrix fuit ornata: habuit prudētiā. Vñ vt cognouit ⁊c. Jtē habuit prouidētiā/ q̄ munus vnguēti attulit. Jtē habuit audacie ꝯfidētiā/ q̄ nō inuitata venit coram multitudine. Jtē habuit perseuerantiā/ q̄ stetit. Jtē habuit timoris reuerētiā/ ⁊ ruboris verecūdiā/ quoꝝ vtrūq; designat/ q̄ retro stetit. Jtē habuit humilitatis subditionē ⁊ familiaritatis grām/ que vtraq; designat/ q̄ secus xp̄i pedes iacuit. Jtē habuit lachrymaꝝ abundātiā/ ⁊ lachrymarū efficatiā/ q̄ lauit lachrymis xp̄i pedes. Jtē despexit ornatus p̄prij gloriā/ capillis tergēs xp̄i pedes. Jteꝫ habuit dilectiōis amicitiā/ ei⁹ osculās pedes. Jtē largita ē i obsequio xp̄i charissimā sibi sbaꝫ/ vngēs pedes ei⁹. Jō de ipa dr̄. mlierē fortem qs ineniet: ⁊ iteꝝ nō est inēta talis mlier sup terrā. ¶ Scđo istoꝝ oīuꝫ ꝯsideremus rōnē. Et p̄mo qdeꝫ q̄ peccare ñ erubuerat: iō ēt nō vocata venire ad medicū nō erubuit/ sciēs periculū esse vulnerato/ si erubescēs vulnera celet. Jtē q̄ voluptatis vnguēta quesierat: iō vnguēta xp̄i ipēdenda obsequio ferebat. Jtē q̄ se ipudice hoīuꝫ p̄posuerat aspectibus: iō retro ne videref stabat. Jtē q̄ pedes eius ad malū p̄cesserāt: iō xp̄i pedes tenebat. Jteꝫ q̄ risibus vacauerat: iō lachrymis effluebat. Jtē q̄ lotionib⁹ corpus ⁊ faciē ornauerat: iō xp̄i pedes lachrymis lauabat. Jtē q̄ vestib⁹ ⁊ capill

Officia diuersorū in cōuiuio i domo phrisei.

Rō obseqoꝝ marie magda. erga xp̄m.

caput composuerat:iõ eisdez capil-
lis xp̄i pedes tergebat.Jtẽ q̃ blan-
dis sermonibus corda viroꝝ demul
serat:iõ pedes osculabat. Jtẽ q̃ vn
guentis ꝓpriũ corpus delibuerat:
iõ xp̄i pedes vngebat / vt oẽ q̄ illi
fuerat ad lasciuiaz/nũc ꝯuerterent
ad amaritudinis pniaz:ꝑꝑ qđ đ ea
dr̃ Ecc.7.inueni mulierẽ esse morte
amariorẽ.vñ manifestum est q̄ im
moderata fuit ista bñdcã mulier in
vtroqꝫ statu.s.culpe ⁊ iustitie: q̃.n.
ĩmoderate peccauerat:iõ ĩmodera
te penituit.Greg.ꝯsiderauit nanqꝫ
qđ fecerat/⁊ noluit moderari qđ fa
ceret. 3° attendamus oĩum istorũ
Obsequio effectus.Et p̄° quidẽ ꝓmpto ĩgres-
rũ Ma su ⁊ sollicita inq̄sitione medici. Ja-
rie mi- nuã sibi aperuit indulgẽtie.Et vul-
rabiles neꝝ suoꝝ recepit sanitatẽ.Jtẽ q̃ vn
effectus guẽtũ attulit:iõ odorẽ sui noĩs vbi
qꝫ spergit:nã nomen Marie mag-
dalene vbiqꝫ gratũ reddit odorem.
Jtẽ q̃ retro stetit:iõ ꝯspectũ resur
gentis p̄ª ipsa videre meruit:vt dr̃.
Mat.16.Jtẽ q̃ pedes xp̄i humil'r
tenuit/discipula meruit esse ipsius.
Deut.33.qui appropinquãt pedi-
bus eius/accipiẽt de doctrina illi⁹.
Jtẽ q̃ lachrymaꝝ emisit flumina:iõ
flãmaz in se voluptatis extinxit.Jtẽ
q̃ xp̄i pedes lauit:iõ affectiões pcĩ
a se mũdauit.Jtẽ q̃ crine pedes xp̄i
tersit:iõ maculas suoꝝ criminuꝫ a
dei memoria detersit. Jtẽ q̃ pedes
xp̄i osculata est:iõ reconciliationis
pacẽ acq̄siuit.Jtẽ q̃ vnxit vnguen-
to:iõ liniuit seueꝝ ⁊ placauit iratũ
iudicẽ.Sicẽ methaphorice dr̃ / q̃ os
aduocati ⁊ iudicis inungere man⁹/
vt ille sollicitus/⁊ iste ꝓpitius fit in
cã.Multa ĝ bñficia ista mulier re-
portauit a xp̄o.pl'a.s.q̃ attulerit.
Nã vnguentũ solũ cũ lachrymis ⁊
osculis portauit:sꝫ reportauit ve-
niam ⁊ priuilegia grãꝝ: cunctis.n.
alijs mulieribus carior fuit ⁊ fami
liarior xp̄o saluatori:ita vt vbi abũ-
dauit pcm̃/supabũdet ⁊ grã.ij.pal'.
9.Rex salomon dedit regine sabba
cũcta q̃ voluit/⁊ q̃ postulauit ab eo
multo pl'a q̃ꝫ attulerat ad eũ. 4° at 3
tendamus h⁹ rei exm.⁊ p̄° quidẽ in Maria
ciuitate h⁹ mũdi est aĩa peccatrix/ magda
q̃ mũdus in maligno positus est: lena vi-
vbi est ꝯcupia carnis:ꝯcupia ocu- ta ẽ exm
loꝝ:⁊ sup̄ª vite.Et multoꝝ qdez aĩe pnie
magis sũt peccatrices q̃ꝫ fuerit mag
dalene:q̃ maius pcm̃ est xp̄iano il-
la turpia cõmittere/⁊ post pniaz ite
rũ atqꝫ iteꝝ ad p̄ora reuerti/ q̃ꝫ fue-
rit pcm̃ illius mulieris/q̃ nondum
erat fidelis/nec penituerat vnq̃ꝫ:nã
postq̃ꝫ ꝯuersa est semel/nũq̃ꝫ respe-
xit ret°:iõ magis sum⁹ pcõres xp̄ia
ni:⁊ tñ sepius ad vomitũ reuerten
tes.Eze.16.Samaria.i.gẽtilitas di
midiũ pcõꝝ tuoꝝ nõ fecit/sed vicisti
eã sceleribus tuis.Jtẽ q̃ xp̄s man-
ducat cũ phariseis/⁊ q̃ ipse peccatri-
cẽ suscepit penitentẽ ꝓuocatiuum
nobis ꝓponit pnie.Ueniamus er
go ad dñm.Et p̄° quidẽ afferamus
alabastrũ vnguẽti.i.cor plenũ dolo
ris amaritudine:nõ est.n. vnguen-
tũ penitẽtis suaue/sꝫ põticũ vt frã-
gat apostema/ ⁊ putredinẽ eijciat.
Jtẽ stemus retro mala q̃ p̄terierũt
ꝯsiderãtes/quoꝝ erubescamus cul
pã/⁊ timeamus penã.Sic.n.fiet vt
obliuiscat eoꝝ deus ꝓijciens post
tergũ suũ oĩa pcã nr̃a.Jtem ad xp̄i
pedes lachryme ꝓfluant.Hiero.ad
Eustochiũ:ad pedes/inq̄t/iesu dñ p̄
merer tentationibus/ iacens riga-
bã lachrymis crine tergebã:vbi ꝯsi
derabã q̄ tres sunt vite pfitis eccẽ. vite tres
p̄ª est innocentia vite actiue. 2ª est pfitis ec
sapia vite ꝯtẽplatiue. 3ª est pnia vi clesie
te correctiue.Et qm̃ non sufficit ali-

quis ad duas priores: nisi prius / si pcõr est tertiã assumpserit: iõ dĩ Le ui. v. Qd̃ siquis iuramento se obligauit / vt vel male gd / vel bñfaceret / si obliuione transegit ꝓpositũ / offerat agnã de gregibus / siue caprã / q̃ si nõ potuerit / saltem offerat duos turtures / aut duos pullos columbaꝝ: vnũ ꝑ pcõ / ꝛ alteꝝ in holocaustũ: hoc totũ exponit Greg. 31. lib. moralis dicens: qui nouit dei serui

Nõ pulchra in ista pte

tutẽ. Jurat / aut bonũ agere. s. orare largiri elimosynas / ꝛ filia / aut iurat ieiunare ꝛ macerare carnẽ /. qd̃ malũ vĩ ad pñs. Jtẽ q ommittit sm̃ ꝓpositũ / ex tribus remedijs assumat vnũ / aut / vꝫ / offerat agnã. i. innocentiã vite actiue / aut caprã vite ꝯtemplatiue. nã capra in excelsis rupib⁹ querit cibũ: aut si neutrũ põt: duos turtures / aut duos pullos colũbe offerat. i. pñiam iustã assumat. Jste. n. aues hñt gemitũ ꝑ cantu / ꝛ significant gemitũ penitentiũ: q̃ iõ sunt due / q: duplicẽ dꝫ hĩe in pñia fletũ

4 oĩs pcõr / siue q: per negligentiam bonũ non fecit / seu q: malũ per audatiã perpetrauit: ꝛ iõ de culpa / nõ de pena sit planctus: dãnatis. n. lachrymae penaꝝ seruant / q: in inferno erit fletus ꝛ stridor dentiũ. Uñ poete vnũ ex fluuijs inferni fingũt esse cocitũ / q ex lachrymis fluit dãnatoꝝ: iõ interꝑtat fletus. Jtẽ vna auis ꝑ pcõ cõmissionis offert / altera in holocaustũ ꝑ pcõ. s. ommissionis / dũ ꝑ eo q bona agere neglerimus / nosmetipsos fundimus succedentes igne doloris ardemus. g̃ duos gemitus lachrymaꝝ in pñia offeramus / ꝛ ꝑ malis q̃ gessimus / ꝑ bonis que ommisimus. Sit aũt planctus iste absq; repetitione ꝑterítaꝝ culpaꝝ. vñ Greg. ille pñiam digne agit / qui sic ꝑterita mala deplorat: vt factura iterum non committat / nam qui plangit pcm̃ / ꝛ iterũ facit pcm̃ / quasi quis lauet crudum laterem / queꝫ quanto magis abluerit / tanto magis lotum facit. vt ait Hiero. Jtem pedes xp̃i sunt mĩa ꝛ iustitia / in oĩ enim suo opere istis progrediuntur: dꝫ aũt pcõr penitens laborare / vt rigorem flectat iustitie / ꝛ dulcorem prouocet mĩe: ꝯ qd̃ vt obtineat. v. actus eisdem pedib⁹ exhibeat. P° quidem secus iaceat: ad istos vero iacet pedes / qui de iustitia timet / ꝛ de mĩa sperat: timor enim flectit iustitiam / ꝛ spes prouocat mĩam. Jtem xp̃i pedes sunt lachrymis rigandi: quidam enĩ pcã sua plãgũt / sed frustra / q: xp̃i pedes non lauant: aut enĩ accusant eius iustitiam / aut dĩnt mĩam: de talib⁹ ait. ps. Jn diluuio aquarum multarum / ad deũ non approximabũt. Sed qui dei iustitiam confitẽtur dicentes: oĩa que fecisti nobis dñe / in vero iudicio fecisti / q: peccauimus tibi. Et qui ꝑ mĩam dei in pcõ nõ manent ꝯuerti dĩentes: illi vtrũq; lauãt. i. lotũ ostendunt xp̃i pedeꝫ / nec nullã culpã ei tribuunt. Jtẽ capilli sunt / aut cogitationes a mẽte quasi capite ꝓcedentes / aut supflua tpaliũ: nã capilli supfluitates sunt capitis: cogitationibus aũt ordinatis ꝛ tpalibus paupibus distributis / a pede mĩe tergit negligentia: vel a pede iustitie despera° / a pede mĩe ꝑsumptio est tergẽda. Jtẽ osculũ est ꝯcordie sig^m vtrũq; g̃ xp̃i pedẽ osculat q iustitiã ꝯcordat mĩe / sic timẽs iustitiã / vt d̃ mĩa speret. Sic sperãs mĩam / vt de iustitia timeat. Jtẽ xp̃i pedes sunt vngẽdi. Est aũt pñia medicinale vnguentũ quo xp̃i pedes vngit / qui bñficium sanitatis interne iustitie dei attribuit ꝛ mĩe.

Quid pes xp̃i

Quid importent capilli

Quid pñia.

bat qualis nunc esset/ felix ista pec catrix: nō .n. talis erat qualis acces serat/ q2 peccatrix venerat / sed erat iustificata: venerat lāguida / sȝ erat sanata. Venerat dānata/ sȝ erat sal uata. Venerat imunda/ sed erat lo ta: venerat inimica / sed erat recon ciliata: venerat fetida/ sed erat odo re ꝯsperfa. Ergo oēs pcōres venite btē h⁹ peccatricis ꝓuocati exēplo: venite neqȝ trepidetis accedere ad medicū salutis/ ad fontē pietatis/ ad ve nā vite/ ad thesauꝝ graꝝ: nō .n. alta sapit/ q2 se humiliauit. Nō se subtra hit a nobis/ q2 verbū caro fcm̄ est. nō est extraneus/ q2 cū hoībus cō uersatus est nō se in se tȝ/ q2 hītauit in nobis: nō est durus/ sed mollē hȝ aīum: nō est rigidus/ sed flexibilis: nō seuerus/ sed pius. ¶ Et aduertē dū q̄ peccatrix ista penitentes stati patit culpe ꝑcedentis ꝯuitiū/ statiȝ sustinet temerariū iudiciū/ ꝛ ꝯtinuo linguis exponitur obloquentium.

Penitē tiū ꝑma certami na Ista sunt .n. prima certamina peni tentiū/ ꝛ in ipso introitu emendan de vite statiȝ occurrunt tētamenta linguaꝝ: cū .n. aliquis post secularē ꝯuersationē repente ꝯuertit/ ꝓbat linguis hoīuȝ .v. modis .s. exprobra tione/ dissuasione/ derisione/ iudicio ꝛ dānatione: nam culpas pro qui bus penitet p⁰ eis obijciunt mali uoli. Item conuerti ad deum/ qua si consulendo dissuadēt amici. Iteȝ a sodalibus deridetur. Item simu

4 lator iudicatur ꝛ fictus. Item q̄ in cepto non sit permansurus male ꝓphatur. Sed q2 vt dicit Grego. iiij. lib. moral'. timore lingue detra hentis pleriqȝ bonum perficere de stiterunt qd̄ ceperant: ꝯ istam ten tationem se muniant penitentes: p⁰ gradu virtutis qui est contēpt⁹ fauoris ꝛ oblocutionis humane/ ꝑ quo gradu obtinendo contribula tus penitēs in primo psalmo gra dualiuȝ orat dicens: dñe libera ani mam meam a labijs iniquis ꝛ a lin gua dolosa. Quid detur tibi/ aut qd apponatur tibi contra linguaȝ do losam? subdit. Sagitte potentis acu te/ cuȝ carbonibus desolatorijs/ aut vastatoribus. Sagitte acute sunt v̄

Quid ꝑ sagittas acutas ba dei promittentis penitentibus veniam/ ꝛ cōminantis impenitenti bus gehennam. Carbones arden

Quid ꝑ carbo nes ar dentes tes sunt exempla sanctorum quos de statu peccati gratia dei conuer tit/ qui erant carbones mortui fa cti sunt viui: qui erant nigri facti sunt lucidi: qui erant frigidi sunt ī flāmati. Ergo contra tentamenta linguaruȝ ꝛ flatus sermonum sint sagitte verboruȝ dei: sicut exempla sanctorum .s. Dauid/ Petri / Mag dalene/ ꝛ Aug. talibus carbonibus pretiosis destruitur flatus oblocu tionis humane: ꝛ sicut carbonibus inflāmatis/ alij carbones inflāmā tur. Sic sanctoꝝ penitentium exem plis peccatores accenduntur. Et si superuenit flatus lingue obloquē tis non extinguantur/ sed magis in cendantur carbones qui ceperant accendi. Unde fm̄ aliam litteram dicuntur carbones impioruȝ qui tecti cineribus viui perseuerant.

Quid ꝺ notet ci nis Cuius est meditatio mortis/ vel pe nitentie humilitas: cuius regimen viuit anima.

¶ Sermo quintus quinte ferie p⁹ dñicā de passione ꝛ in ordine. 195.

1 Secundo cum dicitur. (Et res pondens iesus dixit ad illuȝ Symon/ habeo tibi aliquid.) Con tra iudicium pharisei ponitur cō mendatio diligentis: ꝛ quattuor

facit xps.pmo.n.reddit auditorem
attentū.Scdo adducit gnale nego
tiū.(Duo debitores).Tertio appli
cat ad spūale ppositum.(Et cōuer
sus ad mulierem) .Quarto cōclu
dit pncipale itentum(ppter qd di
co tibi).In pma vero parte duo tā
gunt.nā xps.pmo excitat pharisei
attētionē dicēda insinuādo.(Et re
spōdens iesus dixit ad illuz).nihil
iterrogauerat verbo phariseus/sz
tm cogitauerat corde/z eius cogita
tioni xps rñdet/vt vel sic itelligat
esse nō tm ppheta/sz plusqz ppha:
hic nouit occulta cordium.ps.dns
scit cogitationes hoim qm vane
sunt.(Symon)h enim erat nomen
pharisei(habeo tibi aliqd dicere)
.i.ad tuā est vtilitatē q dictur⁹ sū.
Aug.ne frustra mādu caret panez
pharisei/vbo suo eū voluit reficere
z sanare.Itē phariseus isinuat au
ditus pparationē/ dicēdis assentiē
do.(At ille ait.Magr) .Reuerēter
loquit (dic)qz officiū est magri di
cēdo docē. Esa.l.dns erigit mihi au
rē/z audiā illū quasi magrz. ¶Deinde cū dicit.(Duo debitores).ad
ducit xps qdā gnale factū ex quo
iuestigat itentū.Et diuidit in quat
tuor partes.pmo.n.casum quēdaz
supponit.Scdo ex casu qōnē ppo
nit.(Quis ḡ eū plus). Tertio rñ
sionē apponit.(Rñdens Symon).
4°.sniam supponit.(At ille dixit).
Casus aūt inductus qttuor habet
articulos.pmus ptinet obligatiōis
necitatē.(Duo debitores erāt cui
dā feneratori)debitores sunt q mu
tuo accipiūt:debēt.n.z obligantur
ad restitutionē:fenerator aūt est q
pstat mutuū ad fenus.i.ad lucrū q
vltra sortē quātū.s.mutuauit z am
plius a debitoribus exigit:qd vtiqz
phibitū est.Luc.vi.mutuū date ni-

De⁹ nouit occulta cordiū.

hil inde sperātes.Scds articulus
ptinet debiti quātitatē(vnus)debi
tor(debebat)forte de sola sorte(de
narios qngētos/z ali⁹ qnquagita)
q est decima pars alterius debiti.
Tertius articulus ptinet redditio
nis ipossibilitatē.(Nō habētibus
aūt illis vnde redderēt).Quartus
cōtinet remissionis liberalitatem.
(Donauit vtrisqz)qz z sortē z fenus
.i.mutuū/z lucrū remisit.Nō est āt
psuetū h a feneratoribus fieri/qz si
ne mīa sunt.Sz h ille facit/q p hūc
feneratorē significat iesus xps dns
nr.¶Deinde casu pposito format
qōnē dicēs.(Quis ḡ)ex debitorib⁹
(eū).s.feneratorē (plus diligit) z
pōt esse qō tā de dilectione pueniē-
te/qz de dilectione remissionē debi-
ti sequēte.Nā z plus diligēti plus
dimittit/z ipse cui pl⁹ dimittit plus
tenet diligere.¶Deinde ponit rñ-
sio.(Rñdit Symon dixit.Estimo).
Nō assentit/sz tēperate loquit: forte
.n.pcipiebat ex casu z qōne xpi co-
gitatiōes suas ei eē cognitas.(Cui
bis cui plus donauit)plus.s.aut p-
dilexerit/ aut post diligere teneat.
¶Deinde ponit approbatio huius
snie.(At ille dixit recte iudicasti).
Et aduertēdū q xpi supior qō aliud
supponit/z aliud qrit/atqz alia que
dā ommittit:z silis p oīa ordo ē in
rñsione pharisei/z a pbatione rñ-
siōis ei⁹.Et pmo qdē supponit xps
q vtrisqz dbitor/aut pdilexerit/aut
saltē post remissi debituz fenerato-
rem diligat. Et h certe rōnabil'r qz
beneficiū/aut amicis impendit/aut
amicos efficit:pp pmū ait Ambro.
lib.de officijs:ne verearis benefi
cio preuenire amicuz.ppter scdm
ait Terentius.obsequiuz amicos/
veritas odiū parit.Itē h supposito
querit xps quis beneficiator ma-
gis diligat

gis diligat bñficiũ. Itez duo sunt q̃ xp̃s obmittit. p̃m/ vz/ an bñficus diligat bñficiatũ: qd dubiũ eẽ nõ dz/ q2 diligere est velle bonũ: q aũt bñficus est/ nõ tm̃ vult bonũ/ sz ẽt illd efficit: q id diligit: imo ẽt prediligit/ q2 ex dilectione tribuit. Vñ Augu. dic̃ q amor est p̃m donũ. Scdo his suppositis: q/ vz/ q bñficus bñficiatũ/ q bñficiat bñficũ diligat omittit xp̃s qs plus diligat. Utrũ q tribuit an q recipit bñficiũ. Et dicẽda sunt duo. p̃m q beneficus plus diligit q̃z diligaf: cui9 rõ est/ q2 maius bonum maius est amabile: maius aũt bonũ est bñficiuz tribuere/ q̃z illud suscipere: illud enĩ virtutis/ istd vtilitatis est/ q indigẽtie: id nãliter magis diligit tribuẽs bñficiũ/ q̃z illd suscipiẽs. Scdo dõm q recipiens bñficiũ tenef magis diligẽ/ nõ dico q teneaf diligere magis/ q2 h ptinet ad tribuentẽ/ sz dico q magis tenetur. i. magis obligaf ad diligendũ/ esto q minus diligat. Vñ videf hic esse opposita pditio: q2 ad maiorez dilectionẽ min9 obligaf tribuens: ad minorẽ aũt dilectionẽ magis tenef recipiẽs bñficiũ: id dr. Prouer. xxij. qui accipit mutuũ seruus est fenerantis/ q2 q recipit obligatus est. ¶ Deinde cũ dicit. (Et puersus ad mulierem) casuz in generali disputatũ xp̃s applicat ad propositũ vbi sciendum q xp̃s ipse fenerator est/ vt dicit. Mat. xxv. serue male q piger/ q̃re nõ tradidisti pecuniam meã nũmularijs/ q ego veniens recepissem vtiqz qd meũ est cũ vsura . i. sorte cũ lucro. Itẽ duo debitores peccatrix ista mulier q phiseus intelliguntur: dupl'r aũt fit aliquis debitor feneratori: vel rõne suscepti ab eo mutui: vel rõne commissi contra eũ peccati. p̃mũ obligat ad

Xp̃s fenerator est.

retributionẽ gratie. Scdm ad satisfactionẽ pene. Et lz peccatrix q phiseus atqz vl'r oĩs homo vtroqz modo sit debitor pro susceptis. s. a deo beneficijs/ q pro cõmissis contra eũ culpis/ tñ presens casus solũ intendit de obligatione pene/ cuius peccatrix q phiseus erant debitores/ q2 vterqz peccator. Itẽ phiseus pauca q leuia cõmiserat contra deũ/ id eius pcã facile erant remissibilia q venialia: qd significatur quinquagenario numero/ pp quinquagenarium iubilei. i. remissionis. Sed peccatricis peccata multa erant q grauia/ ideo decies amplius erat obligata s. in quingentis/ que sunt decies quinquaginta. Itẽ nec phariseus in paucis/ nec mulier obligata in multis sufficiunt ad debitum exsoluende pene pp duo/ tum quia culpa infinita est/ penã exigens infinitaz: oĩs vero creature possibilitas est finita: tũ etiã q2 pena existis in culpa non est satisfactoria: sed vt pena sit acceptabilis opz prius culpaz tolle quã quia pcõr ex se absqz gr̃a dei non põt abijcere: id eius pena non satisfacit. Itẽ ex sola gr̃a feneratoris remissa fuit culpa q pena eterna vtriqz debitori. s. mulieri q phiseo: sed q2 mulier amplius dilexit feneratorẽ q̃z phiseus/ ideo maius illi debitũ est dimissum: q aũt amplius ipsa dilexerit probat xp̃s ex effectu opis: q2 vt dicit. Gre. probatio dilectiõis exhibitio est operz. Quattuor aũt in pte' ista facit xp̃s: p°. n. suã ĩsinuat misationez. Scdo pponit mulieris pideratiõnẽ (dixit Symoni). 3° ei9 pfert dilectões (intraui in domũ tuã). 4° pcludit pcõz remissionez (pp qd dico tibi) dic̃ q p°. (Et puersus ad mulierẽ) q pri9 erat peccãti aduersus nũc pe

Quare' mulier q phiseus non sufficiũt sat. sfacere deo.

4

sicut effectus sequitur cām: nā augmē tata eā augef effectus / et cui plus est
4 remissum / plus tenetur diligere.
Obiectio. ¶ Sed his obijcif q2 nō vr̄ necius ex maiori dilectōe plura / et ex minori pauciora peccata dimitti: imo q̄ cūq3 ēt minima charitas sufficit ad remissionē oīum peccatoꝝ: sic dr̄ prouer. x. Uniuersa delicta operit charitas: cuius rō est: q2 charitas et vitium opponunf / sicut vita et mors. Nā charitas ē vita aīe. j. Joan. iij. Trāslati sumus de morte ad vitā / qm̄ diligim⁹ frēs: pcm̄ aūt ē mors aīe. Ezec. 18. Aīa q̄ peccauerit ipsa morief. Sicut aūt mīmū pcm̄ mortale occidit q̄ʒtūcūq3 charitatē magnā: vt dicit Ezec. 18. ita e9. mīma ēt charitas expellit qd cūq3 pcm̄: vt dr̄ ibidē. Et dd qd l3 q̄ʒtū ē ex vtute hītus charitatis oē pcm̄ tollaf: tn̄ ex pte ei⁹ q dz iustificari / si plura cō misit petā / reqrif ɔtritōis mot⁹ / aut ītensior / aut numerosior: q motus ē dolor et odiū peti. Et q2 nēo odit malū / nisi q2 diligit bonū: maior cō tritio quodāmodo ex maiori charitate pcedit: iō ait apl's / q9 vbi sup abūdauit delictū / supabūdat grā. Sed dices. Si maior est charitas iustificati a plibus pctis / q̄ʒ eius q iustificatus est a paucioribus: ḡ q plus peccauit maius reportat cō modū. ¶ Et dico q9 charitas duos h3 effect⁹. s. remittere culpā / et opari iustitiā. et ceteris paribus / l3 ille q plus peccauit maius ex charitate reportet cōmodū quantū ad remissionē3 mali / nō tn̄ q̄ʒtū ad opationem boni: sicut equalis medicina magis languentē a maiori periculo liberat / sed minus languentē magis ad vitam roborat.

¶ Sermo septim⁹ quinte ferie post dñicā de passione et in ordine. 197.

I Duo debitores erāt cuidā feneratori.) hic q̄ʒtū ad mores ptinet q̄ttuor ɔsiderāda sunt. s. obligationis dr̄ia: cōputationis exigentia: satisfactionis ipotētia: condēnatōis indulgētia. Rōne pmi attendendū in pmis / q2 dr̄ia ē inter vsurariū et feneratorē. Usurarius enim de mutuo q̄rit lucrū absq3 determinatōe tpis: fenerator vero taxat tpis terminū / et de lucro q̄rit lucrū. et l3 vtrūq3 hoꝝ. s. vsura et fenus phibita sint hoībus / ds tn̄ sic mutuauit nobis bona sua ad certum tps / vt inde lucrū / et de lucro ēt lucrū querat: qd totū tn̄ ad nr̄m cō uertif lucrū: sicut aūt et plus dictus est dupl'r fit aliqs debitor feneratori. aut. s. rōne suscepti ab eo mutui / aut rōne in eū cōmissi peti. P⁹ videamus que bona gñalia: q̄ spālia / et q̄ excellētissima nobis mutua
Bñficia plīma nobis a deo collata hic enumerantur.
uerit. Dedit qdē celi aspectū / ornatū luminariū / dispōnē sideꝝ / lucis corpalis vsum / terrā / aquā / aerem / ignē / pluuiā / rorē / tēpieʒ / et vicissitudines tēpoꝝ / subiectōeʒ aīaliū / terrenascētiū fructuū. Itē dedit corp⁹ mirabil'r figuratū / viuacē aīaʒ / dei insignitā imagine rōnis capaceʒ. Uisu / auditu / gustu / odoratu / et tactu / q̄si ministris stipatā: dedit gressum / sermonē / ingeniū / memoriaʒ / prudētiā / et artē. Itē pter h̄ spālia / dedit qbusdā diuitias / pncipatus / honores / et grām. Dedit sciam et intelligētiā: q̄ si modica tibi videtur / attēde excellētissima: q2 ppriū filiū nobis tradidit mutuo / vt esset nr̄e salutis pciū. Dedit xp̄ianitatis nomē: dedit fidei donū / spem celestiū / sacroꝝ cōionē. Oīa vero ista celestis fenerator ds nob' tradidit mutuo: qd eni3 hēs q9 nō accepisti? Si vero accepisti / vt qd gliaris q̄si nō

accepis? Itē ex hoc mutuo obligamur ad tria: sumus. n. debitores/ sortis/lucri/⁊ fenoris: reddit autē p⁹ mutuū/q acceptis vtit ad gl'iaz tribuētis: q̄si. n. reddit qd̄ accepit/ dū acceptū ad gl'iaz refert largitoris. j. Paral'. 29. tua dn̄e sūt oīa/⁊ q̄ de manu tua accepimus d̄dimus tibi. Lucꝝ v̄o ex mutuo dat q ex his q̄ hȝ/aut bonis tp̄alibus / aut scia scripture p̄ximo cōicat/vt eū lucretur deo. sic gl. Mat. 25. Mar. 18. si te audierit lucratus eris frēz tuū. Sȝ ex lucro lucrū fenoris tribuit deo/q saluti alioꝝ intēdēs/seipȝ lucraf ad vitaz. Mat. xvj. qd. n. p̄dest hoī si lucref vniuersuȝ mundū/aīe v̄o sue detrimētū patiaf? aut quaz dabit hō cōmutatōeȝ p̄ aīa sua? iō dȝ glȝ p̄p̄e saluti attēdere. ¶ Itē cū

2 Obligamur feneratori deo. ex rōne accepti bn̄ficij oēs hoīes sūt obligati feneratori deo/p̄ter h̄ pc̄tōres d̄bitores sūt rōne culpe ꝯ deū cōmisse: neqȝ. n. satisfaciūt d̄ acceptis/⁊ cū h̄ iniuriantur largitori/ ⁊ q̄si n̄ sufficēt ipsis p^m debitū obligauerūt se ad 2^m. Nā pp̄ suscepta bn̄ficia obligabāf ad r̄ddēdas grāś pp̄ cōmissa v̄o pc̄ā obligāf ad sustinēdas penas. p^m ē d̄bitū qnq̄gita. 2^m aūt ē d̄bitū qngētoꝝ d̄nariꝰꝝ: vtrobiqȝ aūt d̄nari⁹. i. aīa imagine dei isignita/⁊ cruce figurata redēptiōis atqȝ l'ris p̄ceptoꝝ/descripta reddif feneratori. Sȝ qnq̄genario numero multiplicaf aīa/cū p̄ acceptis donis/qnqȝ corp̄is sensus s̄m p̄cepta decalogi refert ad gl'iaz di:

Innocēs ⁊ iustificat⁹ sūt duo feneratores. pc̄tōres v̄o debitū istū multiplicāt in d̄ cuplū: q: omittūt qnq̄genariū grāꝝ ⁊ ꝯria faciūt decem p̄ceptis. ¶ Itē duo debitores p̄nt esse p̄ bn̄ficijs acceptis tm̄. s̄m distinctionē inocētis ⁊ iustificati. Vtriqȝ. n. debitor est. s. Inocēs custodit⁹/⁊ ipius iustificat⁹ a pc̄tō. nā inocētia custodiēs/⁊ pn̄ia iustificans dei bn̄ficia sūt/p̄ qb⁹ vterqȝ illoꝝ ē debitor: q̄ si q̄raf qs in q̄ magis teneaf deo/ inocēs vel penitēs/dōm q̄ vterqȝ cōiter teneř ad grāꝝ actōeȝ. Sȝ ille ad fuādā inocētiā/⁊ iste ad cauendū relapsuȝ. Magȝ āt teneř q mai⁹ donū suscepit. ¶ Et iō statī q̄rif qd̄ Nota q̄stionem. sit mai⁹ bn̄ficiū/aut inocētia/vel iustificatio penitētis. Et dō q̄ ceteris parib⁹/rōne rei date/ inocētia est maius donū/q̄ȝ iustificatio pn̄ie: q: eligibili⁹ est nūq̄ȝ peccasse/q̄ȝ d̄ pc̄ō penituisse. sic meli⁹ ē nūq̄ȝ egrotare/q̄ȝ sanari. vn̄ Hiero. sup̄ amos. q semel aberrauit/⁊ si reportaf humeris pastoris/nō hȝ tn̄ eādē gl'iaz cū eo q nūq̄ȝ aberrauit. Si v̄o duo ista ꝯsideranf ex p̄te suscipiētis/maius donū ē iustificatio īpij/q̄ȝ v̄tus inocētis: h̄ iō/q: ex maiori liberalitate dei p̄cedit: ei nāqȝ q erat indignus iustificari/imo erat dign⁹ dānari/d̄s ꝯtulit iustificationis donū/ qd̄ ex ista p̄te tā magnū qd ē: vt dicat Aug. q̄ maius sit iustificare impiū q̄ȝ creare celū ⁊ terrā. Ex p̄te igitur dati/inocētia excedit pn̄ie grāz 3 Sȝ ex rōne dādi pn̄ia excedit inocētiā/sic min⁹ donū dare inimico ē maioris grē: q̄ȝ maius donū tradere ei q nō ē inimic⁹ ex his q̄ pȝ distinctionē duoꝝ debitoꝝ eē duplicēȝ. s. bn̄ficia ⁊ pc̄tōris. Atqȝ ex bn̄ficiatis inocētis ⁊ penitētis. ¶ 2° cōsiderem⁹ rōnē debitoꝝ aliq̄si exigēdā/q̄ñ/vȝ/feneratoꝛ d̄s ponet rōnē cū s̄uis suis/⁊ diceř vnicuiqȝ illud Luc. xvj. redde rōnē villicatōis tue. Enūerabit. n. collata sua dōa/⁊ pp̄etrata n̄ra mala: ēt vt di Mat. xij. d̄ oī v̄bo ocioso reddēt rōnē hoīes ī die iudicij. Inquiret q̄uo fuerit hō creatura di vsus: q̄lr terrena disp̄ē

accedere. Cũ vero cognouit φ tãte mansuetudinis esset vt ẽt cõicaret inuidis ⁊ ꝑsecutoꝛib⁹ suis / sumpsit audaciã:me/ingt/ non repellet/⁊ si peccatricẽ/nõ tñ ꝑsecutricẽ:⁊ si publicã/tñ verecũdã. Et si inimicã tamen recõciliari auidã:sed penitentem suscipiet / q pro inimicis oꝛat ⁊ mãducat cũ eis. Et h̃ dicens nõ distulit / sed statim venit q̃rere medicum etiã in publico reficiẽtez:mora enim trahit periculuz: iõ statim opꝫ sequi impetũ spũs. Eze.j. Ubi erat ipetus/spũs illuc gradiebant.

¶ Deinde cũ dicit (attulit alabastruz) ostendit huius mulieris prudẽtia ex parte medij quo sibi ꝓcurauit ad xpꝫ accedere: nõ enim venit vacua/sed attulit munus vnguenti : hoc iõ qꝛ donũ pꝛimo qdem ingressum parat:scriptũ est. Prouer. 18. Donũ hoĩs dilatat viã ei⁹/⁊ an pꝛincipes spaciũ ei facit. Itẽ irat ũ reconciliat. Prouer. 21. Mun⁹ absconditũ extinguit iras. Itẽ donuz pꝛemissum postulata ĩpetrat. Prouer. 22. Uictoriã ⁊ honoꝛẽ acquiret q dat munera. Et iõ mulier ista volens accedere ad xpꝫ/volẽs recõciliare iratũ/volens ĩpetrare remedium/ prudẽter mun⁹ attulit/ quo grãm inueniret:de quo d̃ (attulit alabastrũ).i.pixidẽ de alabastro lapide/ qd̃ est gen⁹ marmoꝛis candidissimi ⁊ pꝛeciosi (vnguẽti) q̃ꝫ pꝛeciosũ fuerit istud vnguẽtuz vasi ꝓciositas indicat. Et hic tria debem⁹ attẽdere. ꝑmo oblati muneris charitatẽ/qꝛ nõ ꝑ nũtiuz misit/ſꝫ ipamet attulit qd̃ est magis gratũ. Secũdo muneris ꝓciositatẽ/qꝛ ꝓciosi⁹ qd̃ hẽbat obtulit:⁊ h̃ ĩdicat alabastrũ. Tertio muneris v̾tutẽ/ qꝛ vnguẽtum qd̃ lassos reparat: tristes exilarat/⁊ fetidos respergit odoꝛe.

¶ Deinde cũ dicit. (Et stãs retro.) describit amara penitẽtia hui⁹ mulieris. Sꝫ prius ꝯsiderãdũ est/qꝛ doloꝛe vulneris stimulata/ tẽpus nõ expectauit/ locũ aliũ nõ elegit. Soluꝫ inuenire medicũ nõ ꝓcurauit/ sꝫ oĩ deposita verecũdia / statĩ ⁊ in domo pharisei/⁊ in pꝛesentia oĩum nõ inuitata/imo foꝛte repellẽda venit. Super cõuiuãtes ingressa est: nõ salutauit discũbentes / nemini gcq̃ꝫ dixit:nullũ attẽdit/ sed ad vnicum ⁊ singulare sue salutis accessit remediuꝫ. Ubi gd fecerit/quãtum planxerit / magis flendũ q̃ꝫ dicẽdũ est. Un̄ Greg. cogitãti mihi de Marie pnĩa/flere/magis libet quaꝫ aliqd dicere: cuius enim vel saxeũ pectus ille huius peccatricis lachꝛyme ad exẽpluꝫ penitentie nõ emolliãt. Et iõ potest lectũ euangeliũ in offertoꝛio misse dicit. sup flumina babilonis illic sedimus ⁊ fleuim⁹/ dũ recoꝛdaremur tui syon:que auctoꝛitas dupliciter exponi põt pꝛimo vt per babilonẽ.i.ꝯfusionẽ peccatrix ista quã cõfundebat ꝯsciẽtie culpa intelligat: per syon vero celestis patria ĩtelligat: ⁊ est sensus dũ recoꝛdaremur celestis patrie a q̃ peccãdo defluximus/tũc fleuimus habentes exẽplum de fluminibus babilonis.i.de lachꝛymis hui⁹ peccatricis:vel aliter ꝑ babilonez vita peccãtiuꝫ significat. Cuius flumina sunt fluxus voluptatuꝫ/ honoꝛum/gaudioꝝ:per syõ aũt ista peccatrix iustificata intelligit: que enĩ pꝛimo erat babilõ habitatio demonioꝝ/ facta est syon in qua deus habitat:qm̃ sepcẽ demonia ab ea eiecit xps vt dicit marcus:vt eẽt syon quam elegit dñs habitationẽ sibi. Ergo dũ recoꝛdamur/ qꝛ que quõdã erat babilõ multitudine cꝛpaꝝ.

Marginal notes (right):

2

Syõ celestis patria.

Babilõ vita peccantium signat.

facta est spon multitudine lachry-
maꝝ: sedimus desistẽdo a culpis fu
turis et flevimus pro ꝯmissis p̄teritis.
Unde dicit sup flumina babilonis .i.
pp fluxus vite peccatricis sedimus
qꝛ mala facere destitim⁹/ et fleuim⁹:
dū malefacta flẽdo lauimus: h enī
est pfecta pnīa: vt dicit Grego. male
acta plāgere/ et plāgēda iteꝝ nō ad-
mittere. describēs ḡ euāgelista hui⁹
mulieris pnīaꝫ pauca vba/ sꝫ mul-
ta ꝯpunctione plena/ dic. (Et stans
retro). Et quodlibet q̄si vbū expri-
mit lachrymas/ qꝛ pūgit oculū cor-
dis. Eccle. 22. pūgēs ocl'ꝫ educit la-
chrymas: ponit aūt euāgelista sex
ꝯditiones hui⁹ mlieris penitētis p⁹
.s. sumet rigidā ꝯdēnationem. (Et
stās retro) īdignā se indicauit esse
an faciē xp̄i. 2. Re. 14. Reuertaf/ sꝫ
faciē meā nō videat: iō retro acces-
sit dicēs: peccaui super numeꝝ are
ne maris/ et multiplicata sunt pctā
mea/ et nō sum digna videre altitu-
dinē celi: iuxta illud: erubesco leua
re faciē: nā obtundit aspectus aciē
frons verecūdie. Et aduertēdū qḋ
quātū ad h duo dicit euāgelista .s.
stetit/ et retro stetit: in statu ppositi
stabilitas / in retro verecūdie timi
ditas designaf: bene stetit cuius n̄
flexit ppositū/ nec ꝯminātiū pn̄tia
nec domus reuerētiam. nec ipius
pharisei ꝯtumelia dicentis/ qꝛ pec-
catrix est/ nec discūbentium calum
nia dicētium quis est h qui etiam
pctā dimittit. Qui enim incipit pe-
nitētie ppositū stet in eo sic vt nul-
lis tētationibus moueatur. Eccle.
2. fili accedens ad seruitutem dei/
sta in iustitia et timore / et prepara
aīam tuam ad tentationem. Item
retro stetit ratione timoris et ru-
boris .s. videre pertimescens / et vi-
deri erubescēs: qꝛ indigna videre/
et qꝛ verecunda videri. Sꝫ h verecū
dia et timor/ vt dic scriptura/ addu-
cunt grām. ¶ Scdo ponit humi-
lē deiectiōem. (Secus) .i. iuxta (pe- 2
des eius) quos etiā cōplexa est q̄si
catula/ sui dn̄i vestigia lābens. vnde
patet q ad pedes xp̄i iacebat in ter
ra sub sede recumbētis: nec puta-
uit aliunde sibi pietatis profluere
venam q̄ꝫ ex pedibus fontis salutā
ris. Unde vulneris medicamentū/
turpitudinis lauacruꝫ/ doloris re-
frigeriū/ desperationis remedium
sumpsit. Sunt enī xp̄i pedes/ pedes
cari/ mundi/ scti/ virtute pleni/ quo-
rum virtute pedum ista mulier re-
cepit gressum/ vt ad eos veniret. Et Pedes xp̄i sp ꝯsueuit āplecti magdalena.
nota q ab istis pedibus tantū tra
xit amoris/ vt ex tunc semp consue-
uerit eos amplecti. Unde ministran-
te sorore Martha / ipsa sedebat ad
pedes veritatis et audiebat verbū
illius. Luc. x. Itē postulans Lazari
frīs resuscitationē pedes tenuit vi
te. Jo. xj. Itē morituri saluatoris pe
des vnxit. Jo. xij. Itē resurgentem
cuꝫ cognouisset. lꝫ prohibita/ ad ei⁹
se tn̄ proiecit pedes. Jo. xx. Itē pe-
des resurgentis tandē meruit tan
gere. Mat xxviij. Et aduertendū q
hic duo tāgit euāgelista .s. deiectio-
nis humilitatē/ qꝛ ad pedes se pie-
cit: et pōnis vicinitateꝫ/ qꝛ iuxta pe-
des stetit: iōq3 meruit xp̄i bn̄dictio
nes. Ruth. iij. cōdidisset mulierem
iacentē ad pedes suos/ dixit illi: bn̄
dicta filia a dn̄o/ qꝛ priorē misericor
diaꝫ posteriore superasti. ¶ Tertio
ponit flebilē cōpunctioneꝫ dicens
(lachrymis cepit rigare) vbi duo
tāgit euāgelista .s. lachrymaꝝ fluxū
(lachrymis.) et caꝝ vsum (cepit ri-
gare) .i. pfundare et lauare (pedes
eius) lachrymis enī quas fudit vsa
est ad pedes xp̄i lauandos: naꝫ ex

fonte rupti ꝛ cōtriti cordis lachrymaꝝ riuis sic habūdantes abūdāter emanauit/ vt ei⁹ pedes lauerit/ q suo sanguine lauit pctā eius. Ideo felices iste lachryme: nō mūde: ideo pciose: procedebant aūt ex pfecta detestatiōe peccati: qꝛ vt ait Greg. q perfecte pctā deseruit/ ea plāgere potest / qꝫ ille nō potest qui adhuc vel modico pctī vinculo detinetur. ¶ Sꝫ mirū est vnde tāta fuerit inūdatio lachrymaꝝ/ cui vix sufficeret/ etiā si totū cor eius ꝛ cerebrū resoluerenf in lachrymas: dicēdum aūt qꝫ lachrymas istas. ¶ Primo qdeꝫ resoluit sol eterne claritatis/ cuius radius / cū glacialeꝫ huius peccatricis tetigit mēteꝫ/ totā resoluit in lachrymas. Eccle. 3. Sicut in sereno glaties/ soluenf pctā tua. Item istas lachrymas adduxit spūs correpte iniqtatis: sicut enī auster adducit pluuias / sic flatus spūs scti dū corripit cl'pas pluit lachrymas. Ps. flauit spūs tuus ꝛ fluent aque. Iteꝫ istas lachrymas effudit cōminatio eterne calamitatis: pupugit enī cor hui⁹ mulieris timoris stimulus: pcussit illud virga diuine cōminationis: nō effudit lachrymas. Ps. pcussit petrā ꝛ fluxerūt aque. Iteꝫ istas lachrymas quasi ex puteo excauauit furculus interne seueritatis: dū enī penetrauit in qrēdo ppriā ɔsciam/ qsi ex pfundo vitiorꝫ aqua lachrymaꝝ erupit. Gen. 26. Foderunt in torrente/ ꝛ inuenerūt aquā. Itē lachrymas istas sibi ɔtulit fons supne pietatis. iacebat enī hec mulier ad pedes fontis salutaris. Unde irrigata iterius/ lachrymas fudit exterius: qbus ēt ipsuꝫ fontē rigauit. vnde Grego. sup Eze. Homel. 7. Uenit/ ingt/ maria magdalena post mltas maclas cl'pe ad pedes redemptoris nostri cum lachrymis. Sed quis illaꝫ infudit intus/ nisi qui benigne suscepit foris? quis illaꝫ ad lachrymas perurgebant p ɔcupiam spūs/ nisi q hanc exteri⁹ corā simul discūbētibus recipiebat ad veniam? Redēptor igit nr̄ peccatricis mulieris mētem ꝛ trahebat ꝛ suscipiebat: trahebat cū de culpa cōpūgeret: suscipiebat vt a culpa liberaret. ꝗ cum querit vñ tāta fuerit inūdatio lachrymarūꝫ. dōꝫ qꝫ ex filiibus causis qbus aqua venit. s. sole resoluēte: spū adducente: virga pcutiēte: examinatione cauāte: ꝛ fonte largiēte. Et aduertendū qꝛ mulier ista nihil dicebat sed tātum plāgebat: nam impetus lachrymarū nō sinebat eā loqui' Grego. discite oēs quo dolore ista ardet/ que etiā inter epulas flere non erubescit. Tren. j. Plorās plorauit in nocte. i. in statu culpe: ꝛ lachryme eius in maxillis eius: nō est q consoletur eā ex oībus caris eius: immo quecūqꝫ illi ɔsueuerant esse cara/ facta sunt inimica: ideo nō cōsolabaf in eis/ sed sola illi erat ɔsolatio lachrymaꝝ effusio. ¶ Quarto ponit offitiosam tersionē. (Et capillis capitis sui tergebat) hec mulier/ nec lauacrū/ nec tersorium preter se attulit: qꝛ minus est homine quicquid est hominis: ꝛ ideo sicut ex se hausit aquam / vnde christi pedes lauaret: ita tersorium de seipsa exhibuit. Et quia gloria mulierum est nutrire comā: vt dicit apostolus. ideo in quibus gloriabaf/ capillis tersit xpi pedes Greg. quot i se habuit delectamēta/ tot de se fecit holocausta. vnde tria hic tangit euangelista. s. tersorium nouuū. qꝛ (capillis tergebāt) tersoriū precipuū qꝛ (capita) tersoriū propriū qꝛ

Nō admirāda ꝺ marie magdalena lachrymis

4

(sui).¶ Quinto ponit grāsam dilectionē.(Et osculabat pedes ei⁹). Sola ex mulieribus ista xpm legit osculata fuisse/eius tñ pedes:nō manus/vel os/qd vtiqꝫ fuit diuine maiestatꝫ iclinatio. Hester.v.extēdit ad eā virgā aureā quā manu tenebat/ q osculata est extremitatē eius virga aurea est dñationis/diuine potestatis/que carne assumpta ad hoies/ fuit extensa in signū clementie: cuius summitatem.i.pedes osculata est mulier peccatrix. ¶ Sexto ponit virtuosam deuotionē.(Et vnguento vngebat) nihil hēbat preciosius z putauit / sua charissima infimis etiā xpi si tribuerentur/ gratissimū sibi eē. In qbus oībus: vt ait. Gre. aduertendum/ q̄ h̄ mulier conuertit ad virtutū numerū numerū criminum/ vt totū seruiret deo in penitentia/ quicquid ex se deū contēpserat in culpa:ideo meretrix effecta est honestior virginibus ::postq̄ꝫ enim accepta est eius pnia exarsit in amorem christi.

Quid virga aurea?

¶ Sermo.3.5ᵉ ferie post dñicā de passione z in ordine.193.

1 Et cognuit q̄ iesus accubuisset in domo phisei.) in his q̄ sacra ista mulier egit q̄ttuor aduertamus.p° operis diuersitatē.Secūdo rōnis congruitatē.Tertio effect⁹ vtilitatē. Quarto exēpli imitabilitatē propter pmū attende hui⁹ conuiuij diuersa officia. Et primo alij quidē inuitati venerant. h̄ etiā repulsa audacter introisset.Jtē alij fercula/ista vnguēta portauit. Jteꝫ illi ante christi faciem sedebant:hec retro iacebat. Jtem illi in sublimibus pedibus: hec ad pedes christi stabat.Jtem illi letabantur in epulis:ista defluebat lachrymis.Jtem illi manus lauerant: ista christi pedes rigabat. Jtem illi compositis ornabantur vestibus: ista decapillata tersorium pedibus christi fecerat ex suis capillis.Jtem illi pocula: hec xpi pedes contingebat ore. Jtē illi vnguentis se fouebāt:h̄ xpi pedibus vnguēta fundebat.Et iō multis virtutibus penitēs ista peccatrix fuit ornata:habuit prudētiā. Uñ vt cognouit zc.Jtē habuit prouidētiā/ qz munus vnguēti attulit. Jtē habuit audacie ꝯfidētiā/ qz nō inuitata venit coram multitudine. Jtē habuit perseuerantiā/qz stetit. Jtē habuit timoris reuerētiā/z rubois verecūdiā/quoꝝ vtrūqꝫ designat/qz retro stetit.Jtē habuit humilitatis subditionē z familiaritatis grām/que vtraqꝫ designat/qz secus xpi pedes iacuit.Jtē habuit lachrymaꝝ abundātiā/z lachrymarū efficatiā/qz lauit lachrymis xpi pedes.Jtē despexit ornatus pprij gloriā/capillis tergēs xpi pedes. Jteꝫ habuit dilectiōis amicitiā/ei⁹ osculās pedes.Jtē largita ē i obsequio xpi charissimā sibi rēꝫ/ vngēs pedes ei⁹.Jō de ipa dī.mlierē fortem qs iueniet: z iteꝝ nō est iuēta talis mlier sup terrā.¶ Scdo istoꝝ oīuꝫ ꝯsideremus rōnē. Et pmo qdeꝫ qz peccare n erubuerat : iō ēt nō vocata venire ad medicū nō erubuit/ sciēs periculū esse vulnerato/si erubescēs vulnera celet. Jtē qz voluptatis vnguēta quesierat:iō vnguēta xpi ipēdenda obsequio ferebat. Jtē qz se ipudice hoīuꝫ ꝓposuerat aspectibus:iō retro ne videret stabat.Jtē qz pedes eius ad malū pcesserāt: iō xpi pedes tenebat.Jteꝫ qz risibus vacauerat:iō lachrymis effluebat.Jtē qz lotionib⁹corpus z faciē ornauerat:iō xpi pedes lachrymis lauabat.Jtē qz vestib⁹z capill

Officia diuersorū in cōuiuio i domo phisei.

Rō obseqoꝝ marie magda.erga xpm.

caput composuerat: iō eisdē capillis xp̄i pedes tergebat. Itē q2 blandis sermonibus corda viroꝝ demulserat: iō pedes osculabat. Itē q2 vnguentis ppriū corpus delibuerat: iō xp̄i pedes vngebat / vt oē q illi fuerat ad lasciuiā / nūc ɔuerterent ad amaritudinis pniā: pp qd̄ de ea dr̄ Ecc. 7. inueni mulierē esse morte amariorē. vñ manifestum est q im moderata fuit ista bñdcā mulier in vtroq3 statu. s. culpe ꝛ iustitie: q2. n. īmoderate peccauerat: iō īmoderate penituit. Greg. ɔsiderauit nanq3 qd̄ fecerat / ꝛ noluit moderari qd̄ faceret. 3° attendamus oīum istoꝝ effectus. Et p° quidē pmpto īgressu ꝛ sollicita inqsitione medici. Ianuā sibi aperuit indulgētie. Et vulneꝝ suoꝝ recepit sanitatē. Itē q2 vnguētū attulit: iō odorē sui noīs vbiq3 spergit: nā nomen Marie magdalene vbiq3 gratū reddit odorem. Itē q2 retro stetit: iō ɔspectū resurgentis pª ipsa videre meruit: vt dr̄. Mat. 16. Itē q2 pedes xp̄i humilr̄ tenuit / discipula meruit esse ipsius. Deut. 33. qui appropinquāt pedibus eius / accipiēt de doctrina illi9. Itē q2 lachrymaꝝ emisit flumina: iō flāmā in se voluptatis extinxit. Itē q2 xp̄i pedes lauit: iō affectiōes pcī a se mūdauit. Itē q2 crine pedes xp̄i tersit: iō maculas suoꝝ criminū a dei memoria detersit. Itē q2 pedes xp̄i osculata est: iō reconciliationis pacē acqsiuit. Itē q2 vnxit vnguento: iō liniuit seuē ꝛ placauit iratū iudicē. Sic̄ methaphorice dr̄ / q2 oꝫ aduocati ꝛ iudicis inungere man9 / vt ille sollicitus / ꝛ iste ppitius sit in eā. Multa ḡ bñficia ista mulier reportauit a xp̄o. pl'a. s. q̄3 attulerit. Nā vnguentū solū cū lachrymis ꝛ osculis portauit: s3 reportauit veniam ꝛ priuilegia grāꝝ: cunctis. n. alijs mulieribus carior fuit ꝛ familiarior xp̄o saluatori: ita vt vbi abūdauit pcm̄ / supabūdet ꝛ grā. ij. pal. 9. Rex salomon dedit regine sabba cūcta q̄ voluit / ꝛ q̄ postulauit ab eo multo pl'a q̄3 attulerat ad eū. 4° attendamus h9 rei exm. ꝛ p° quidē in ciuitate h9 mūdi est aīa peccatrix / q2 mūdus in maligno positus est: vbi est ɔcupia carnis: ɔcupia ocu loꝝ: ꝛ supª vite. Et multoꝝ qdē aīe magis sūt peccatrices q̄3 fuerit mag dalene: q2 maius pcm̄ est xp̄iano illa turpia cōmittere / ꝛ post pniā iterū atq3 iteꝝ ad p̄ora reuerti / q̄3 fuerit pcm̄ illius mulieris / q̄ nondum erat fidelis / nec penituerat vnq̄3: nā postq̄3 ɔuersa est semel / nūq̄3 respexit retº: iō magis sum9 pcōres xp̄iani: ꝛ tñ sepius ad vomitū reuertentes. Eze. 16. Samaria. i. gētilitas dimidiū pcōꝝ tuoꝝ nō fecit / sed vicisti eā sceleribus tuis. Itē q2 xp̄s manducat cū phiseis / ꝛ q2 ipse peccatricē suscepit penitentē ɔuocatiuum nobis pponit pnie. Ueniamus ergo ad dn̄m. Et p° quidē afferamus alabastrū vnguēti. i. cor plenū doloris amaritudine: nō est. n. vnguentū penitētie suaue / s3 pōticū vt frāgat apostema / ꝛ putredinē eijciat. Itē stemus retro mala q̄ pterierūt ɔsiderātes / quoꝝ erubescamus culpā / ꝛ timeamus penā. Sic. n. fiet vt obliuiscat eoꝝ deus pijciens post tergū suū oīa pcā nr̄a. Item ad xp̄i pedes lachryme ɔfluant. Hiero. ad Eustochiū: ad pedes / inqt / iesu dn̄ p̄merer tentationibus / iacens rigabā lachrymis crine tergebā: vbi ɔsiderabā q tres sunt vite pfitis ecce. pª est innocentia vite actiue. 2ª est pfitis cē sapīa vite ɔtēplatiue. 3ª est pnia vicleste te correctiue. Et qm̄ non sufficit ali-

Obsequiorū Marie mirabiles effectus

3 Maria magdalena vita ē exm̄ pnie

vite tres

quis ad duas prioꝛes:nisi prius / si pcōꝛ est tertiā assumpserit:iō dī Le ui.v. Qd̄ siquis iuramento se obligauit/vt vel male gd/vel bn̄faceret/ si obliuione transegit ꝓpositū/offerat agnā de gregibus/siue caprā/q̄ si nō potuerit/saltem offerat duos turtures/aut duos pullos columbaꝝ:vnū ꝑ pcō/ꝛ alteꝝ in holocaustū:hoc totū exponit Greg. 31.,lib. moralis dicens:qui nouit dei serui tutē.Jurat/aut bonū agere.s.oꝛare largiri elimosynas/ꝛ silia/aut iurat ieiunare ꝛ macerare carnē/.qd̄ malū vī ad pn̄s.Jtē q ommittit sm̄ ꝓpositū/ex tribus remedijs assumat vnū/aut/vz/offerat agnā.i.innocentiā vite actiue/aut caprā vite ꝯtemplatiue.nā capꝛa in excelsis rupib⁹ querit cibū:aut si neutrū pōt:duos turtures/aut duos pullos colūbe offerat.i.pn̄iam iustā assumat.Jste .n.aues hn̄t gemitū ꝑ cantu/ꝛ significant gemitū penitentiū : q̄ iō sunt due/ q꞉ duplicē dz hīe in pn̄ia fletū oīs pcōꝛ/siue q꞉ per negligentiam
4 bonū non fecit/seu q꞉ malū per audatiā perpetrauit:ꝛ iō de culpa/nō de pena sit planctus : dānatis.n.lachꝛyme penaꝝ seruanī/q꞉ in inferno erit fletus ꝛ stridoꝛ dentiū . Vn̄ poete vnū ex fluuijs inferni singūt esse cocitū/q ex lachꝛymis fluit dānatoꝝ:iō interꝑtaī fletus. Jtē vna auis ꝑ pcō cōmissionis offerī/altera in holocaustū ꝑ pcō.s.ommissionis/dū ꝑ eo q̄ bona agere neglex imus/nosmetipsos fundimus succedentes igne doloris ardemus .ḡ duos gemitus lachꝛymaꝝ in pn̄ia offeramus/ꝛ ꝑ malis q̄ gessimus/ ꝑ bonis que ommisimus. Sit aūt planctus iste absqꝫ repetitione ꝑteritaꝝ culpaꝝ. vn̄ Greg.ˢ ille pn̄iam digne agit/qui sic ꝑterita mala deploꝛat :vt factura iterum non committat/nam qui plangit pcm̄/ ꝛ iterūz facit pcm̄/quasi quis lauet crudum laterem/queꝫ quanto magis abluerit/tanto magis lotum facit. vt ait Hiero. Jtem pedes xp̄i sunt mīa ꝛ iustitia/in oī enim suo opere istis progrediuntur:dz aūt pcōꝛ penitens laboꝛare/vt rigoꝛem flectat iustitie/ꝛ dulcoꝛem pꝛouocet mīe:ꝗd̄ vt obtineat.v.actus eisdem pedib⁹ exhibeat.ꝑ° quidem secus iaceat: ad istos vero iacet pedes/qui de iustitia timet/ꝛ de mīa sperat꞉ timoꝛ enim flectit iustitiam/ꝛ spes pꝛouocat mīam.Jtem xp̄i pedes sunt lachꝛymis rigandi:quidam eniꝫ pcā sua plāgūt/sed frustra/q꞉ xp̄i pedes non lauant:aut eniꝫ accusant eius iustitiam/aut dīnt mīam: de talib⁹ ait.ps.Jn diluuio aquarum multarum/ad deuꝫ non appꝛoximabūt. Sed qui dei iustitiam confitētur dicentes:oīa que fecisti nobis dn̄e/in vero iudicio fecisti/q꞉ peccauimus tibi.Et qui ꝑꝑ mīam dei in pcō nō manent ꝯuerti dīentes: illi vtrūqꝫ lauāt.i.lotū ostdunt xp̄i pedeꝫ/ nec nullā culpā ei tribuunt.,Jtē capilli sunt/aut cogitationes a mēte qua si capite ꝓcedentes/aut supflua tpaliū:nā capilli supfluitates sunt capitis:cogitationibus aūt oꝛdinatis ꝛ tpalibus pauꝑibus distributis/ a pede mīe tergiī negligentia:vel a pede iustitie despera°/a pede mīe ꝑsumptio est tergēda . Jtē osculū est ꝯcoꝛdie sigᵐ vtrūqꝫ ḡ xp̄i pedē osculaī q iustitiā ꝯcoꝛdat mīe/sic timēs iustitiā/vt d̄ mīa speret.Sic sperās mīam/vt de iustitia timeat.Jtē xp̄i pedes sunt vngēdi.Est aūt pn̄ia medicinale vnguentuꝫ quo xp̄i pedes vngit/qui bn̄ficium sanitatis interne iustitie dei attribuit ꝛ mīe.

Nō pulchꝛa in ista ꝑte

Quid pes xp̄i

Quid 1. poꝛtent capilli

Quid pn̄ia.

bat qualis nunc esset/ felix ista peccatrix: nō.n.talis erat: qualis accesserat/ q: peccatrix venerat / sed erat iustificata: venerat lāguida / s; erat sanata. Venerat dānata/ s; erat salvata. Venerat immunda/ sed erat lota: venerat inimica / sed erat reconciliata: venerat fetida/ sed erat odore ↄspersa. Ergo oēs pcōres venite btē h⁹ peccatricis ꝓuocati exēplo: venite neq; trepidetis accedere ad medicū salutis/ ad fontē pietatis/ ad venā vite/ ad thesaurū graꝝ: nō.n.alta sapit/ q: se humiliauit. Nō se subtrahit a nobis/ q: verbū caro fcm̄ est. nō est extraneus/ q: cū hoibus cōuersatus est nō se in se tm̄/ q: hītauit in nobis: nō est durus/ sed mollē h; aīum: nō est rigidus/ sed flexibilis: nō seuerus/ sed pius. ¶ Et aduertēdū ꝙ peccatrix ista penitentes stati patit culpe ꝓcedentis ↄuitiū/ statim sustinet temerariū iudiciū/ ⁊ ↄtinuo linguis exponitur obloquentium.

Penitē tiū pma certamina Ista sunt.n.prima certamina penitentiū/ ⁊ in ipso introitu emendande vite statim occurrunt tētamenta linguaꝝ: cū.n.aliquis post secularē ↄuersationē repente ↄuertit/ ꝓbat linguis hoīm.v.modis.s.exprobratione/ dissuasione/ derisione/ iudicio ⁊ dānatione: nam culpas pro quibus penitet p⁹ eis obijciunt maliuoli. Item conuerti ad deum/ quasi consulendo dissuadēt amici. Item a sodalibus deridetur. Item simulator iudicatur ⁊ fictus. Item ꝙ in

4 cepto non sit permansurus male prophatur. Sed q: vt dicit Grego. iiij.lib.moral. timore lingue detrahentis plerique bonum perficere desstiterunt qd ceperant: ↄ istam tentationem se muniant penitentes: p⁹ gradu virtutis qui est contēpt⁹ fauoris ⁊ oblocutionis humane/ ꝓ quo gradu obtinendo contribulatus penitēs in primo psalmo graduum orat dicens: dn̄e libera animam meam a labijs iniquis ⁊ a lingua dolosa. Quid detur tibi/ aut qd apponatur tibi contra linguam dolosam? subdit. Sagitte potentis acute/ cum carbonibus desolatorijs/ aut vastatoribus. Sagitte acute sunt verba dei promittentis penitentibus veniam/ ⁊ cōminantis impenitentibus gehennam. Carbones ardentes sunt exempla sanctorum quos de statu peccati gratia dei conuertit/ qui erant carbones mortui facti sunt viui: qui erant nigri facti sunt lucidi: qui erant frigidi sunt inflāmati. Ergo contra tentamenta linguarum ⁊ flatus sermonum sint sagitte verborum dei: sicut exempla sanctorum.s.Dauid/ Petri / Magdalene/ ⁊ Aug. talibus carbonibus pretiosis destruitur flatus oblocutionis humane: ⁊ sicut carbonibus inflāmatis/ alij carbones inflāmātur. Sic sanctoꝝ penitentium exemplis peccatores accenduntur. Et si superuenit flatus lingue obloquētis non extinguantur/ sed magis incendantur carbones qui ceperant accendi. Unde fm aliam litteram dicuntur carbones impiorum qui tecti cineribus viui perseuerant. Cuius est meditatio mortis/ vel penitentie humilitas: cuius regimen viuit anima.

Quid ꝑ sagittas acutas

Quid ꝑ carbones ardentes

Quid dnotet cinis

¶ Sermo quintus quinte ferie p⁹ dn̄icā de passione ⁊ in ordine. 195.

Secundo cum dicitur. (Et respondens iesus dixit ad illum Symon/ habeo tibi aliquid.) Contra iudicium pharisei ponitur cōmendatio diligentis: ⁊ quattuor

facit xp̃s.p̃mo.n.reddit auditorem attentũ.Scḋo adducit gñale negotiũ.(Duo debitores).Tertio applicat ad spũale ꝓpositum.(Et ↄuersus ad mulierem).Quarto cõcludit p̃ncipale ĩtentum(ꝓpter qḋ dico tibi).Jn p̃ma vero parte duo tãgunt.nã xp̃s.p̃mo excitat pharisei attẽtionẽ dicẽda insinuãdo.(Et respõdens iesus dixit ad illũ).nihil ĩterrogauerat verbo phariseus/sꝫ tm̃ cogitauerat corde/⁊ eiusꝫ cogitationi xp̃s rñdet/ vt vel sic ĩtelligat esse nõ tm̃ ꝓpheta/sꝫ plusq̃ꝫ ꝓphã: hic nouit occulta cordium.ps.dñs scit cogitationes hoĩum qm̃ vane sunt.(Symon)h̃ enim erat nomen pharisei(habeo tibi aliqd dicere) .i.ad tuã est vtilitatẽ ꝙ dictur⁹ suꝫ. Aug.ne frustra mãducaret panẽ pharisei/v̄bo suo eũ voluit reficere ⁊ sanare.Jtẽ phariseus ĩsinuat auditus p̃parationẽ/ dicẽdis assentiẽdo.(At ille ait.Magr̃).Reuerẽter loquit (dic)q̃ officiũ est magr̃i dicẽdo docẽ.Esa.l.dñs erigit mihi aurẽ/⁊ audiã illũ quasi magr̃ꝫ. ¶ Deinde cũ dicit.(Duo debitores).adducit xp̃s qḋdã gñale factũ ex quo ĩuestigat ĩtentũ.Et diuidit in quatuor partes.p̃mo.n.casum quẽdaꝫ supponit.Scḋo ex casu q̃ōnẽ ꝓponit.(Quis ẽ eũ plus). Tertio rñsionẽ apponit.(Rñdensꝫ Symon). 4ᶜ.sñiam supponit.(At ille dixit). Casus aũt inductus q̃ttuor habet articulos.p̃mus ↄtinet obligatiõisꝫ necẽitatẽ.(Duo debitores erãt cuidã.feneratori)debitoresꝫ sunt q mutuo accipiũt:debẽt.n.⁊ obligantur ad restitutionẽ:fenerator aũt est q p̃stat mutuũ ad fenus.i.ad lucrũ q vltra sortẽ quãtũ.s.mutuauit ⁊ amplius a debitoribusꝫ exigit:qḋ vtiq̃ꝫ ꝓhibitũ est.Luc.vj.mutuũ date nihil inde sperãtes.Scḋs articulus ↄtinet debiti quãtitatẽ(vnus)debitoꝝ(debebat)sorte de sola sorte(denarios q̃ngẽtos/⁊ ali⁹ q̃nquagita) ꝙ est decima pars alterius debiti. Tertius articulus ↄtinet redditionis ĩpossibilitatẽ.(Nõ habẽtibus aũt illis vnde redderẽt). Quartus cõtinet remissionis liberalitatem. (Donauit vtrisq̃ꝫ)q̃ ⁊ sortẽ ⁊ fenus .i.mutuũ/⁊ lucrũ remisit. Nõ est ãt ↄsuetũ h̃ a feneratoribus fieri/q̃ sine mĩa sunt.Sꝫ h̃ ille facit/q p h̃uc feneratorẽ significat iesus xp̃s dñs nr̃. ¶ Deinde casu ꝓposito format q̃ōnẽ dicẽs.(Quis ẽ)ex debitorib⁹ (eũ).s.feneratorẽ (plus diligit) ⁊ põt esse qõ tã de dilectione p̃ueniẽte/q̃ꝫ de dilectione remissionẽ debiti sequẽte.Nã ⁊ plus diligẽti plus dimittit/⁊ ip̃e cui pl⁹ dimittit plus tenet diligere. ¶ Deinde ponit rñsio.(Rñdit Symon dixit.Estimo). Nõ asserit/sꝫ tẽperate loquit: forte .n.pcipiebat ex casu ⁊ q̃ōne xp̃i cogitatiões suas ei eẽ cognitas.(Quia cui plus donauit)plus.s.aut p̃dilexerit/ aut post diligere teneat. ¶ Deinde ponit approbatio huiusꝫ sñie.(At ille dixit recte iudicasti). Et aduertẽdũ ꝙ xp̃i supior qḋ aliḋ supponit/⁊ aliud q̃rit/atq̃ꝫ alia quedã ommittit:⁊ sitis p oĩa ordo ẽ in rñsione pharisei/ ⁊ a pbatione rñsiõis ei⁹.Et p̃mo qdẽ supponit xp̃s ꝙ vtriq̃ꝫ d̃bitoꝝ/aut p̃dilexerit/aut saltẽ post remissi debituꝫ feneratorem diligat. Et h̃ certe rõnabil'r q̃ beneficiũ/aut amicis impendit/aut amicos efficit:pp p̃mũ ait Ambro. lib.de officijs: ne verearis beneficio preuenire amicuꝫ. ꝓpter scḋm ait Terentius.obsequiuꝫ amicos/ veritas odiũ parit.Jtẽ h̃ supposito querit xp̃s quis beneficiatoꝝ magis diligat

Marginal note: De⁹ nouit occulta cordiũ.

gis diligat bñficū. Jtē3 duo sunt q̄ xp̄s obmittit. p̄ᵐ/ v3/ an bñficus diligat bñficiatū: qḋ dubiū eē nō d3/ q2 diligere est velle bonū: q aūt bñficus est/ nō tm̄ vult bonū/ s3 ēt illḋ efficit: ⁊ iō diligit: imo ēt prediligit/ q2 ex dilectione tribuit. Ūn̄ Augu. dic̄ q amor est p̄ᵐ donū. Scḋo his suppositis: q/ v3/ ⁊ bñficus bñficiatū/ ⁊ bñficiat' bñficū diligat omittit xp̄s qs plus diligat. Utrū q tribuit an q recipit bñficiū. Et dicēda sunt duo. p̄ᵐ q beneficus plus diligit q̄3 diligat: cui⁹ rō est/ q2 maius bonum maius est amabile: maius aūt bonū est bñficiu3 tribuere/ q̄3 illud suscipere: illud eni virtutis/ istḋ vtilitatis est/ ⁊ indigētie: iō nāliter magis diligit tribuēs bñficiū/ q̄3 illḋ suscipiēs. Scḋo dōm q recipiens bñficiū tenet magis diligē/ nō dico q teneat diligere magis/ q2 h ptinet ad tribuentē/ s3 dico q magis tenetur. i. magis obligat ad diligendū/ esto q minus diligat. Ūn̄ vid f hic esse opposita ꝯditio: q2 ad maiore3 dilectionē min⁹ obligat tribuens: ad minorē aūt dilectionē magis tenet recipiēs bñficiū: iō di. Prouer. xxij. qui accipit mutuū seruus est fenerantis/ q2 q recipit obligatus est. ¶ Deinde cū dicit. (Et ꝯuersus ad mulierem) casu3 in generali disputatū xp̄s applicat ad propositū vbi sciendum q xp̄s ipse fenerator est/ vt dicit. Mat. xxv. serue male ⁊ piger/ q̄re nō tradidisti pecuniam meā nūmularijs/ ⁊ ego veniens recepissem vtiq3 qḋ meū est cū vsura. i. sortē cū lucro. Jtē duo debitores peccatrix ista mulier ⁊ phiseus intelliguntur: dupl'r aūt fit aliquis debitor feneratori: vel rōne suscepti ab eo mutui: vel rōne commissi contra eū peccati. p̄mū obligat ad

Xp̄s fenerator est.

retributionē gratie. Scḋm ad satisfactionē pene. Et l3 peccatrix ⁊ phiseus atq3 vl'r oīs homo vtroq3 modo sit debitor pro susceptis. s. a deo beneficijs/ ⁊ pro cōmissis contra eū culpis/ tn̄ presens casus solū intendit de obligatione pene/ cuius peccatrix ⁊ phiseus erant debitores/ q2 vterq3 peccator. Jtē phiseus pauca ⁊ leuia cōmiserat contra deū/ iō eius pcā facile erant remissibilia ⁊ venialia: qḋ significatur quinquagenario numero/ pp quinquagenarium iubilei. i. remissionis. Sed peccatricis peccata multa erant ⁊ grauia/ ideo decies amplius erat obligata. s. in quingentis/ que sunt decies quinquaginta. Jtē nec phariseus in paucis/ nec mulier obligata in multis sufficiunt ad debitum exsoluende pene pp duo/ tum quia culpa infinita est/ penā exigens infinita3: oīs vero creature possibilitas est finita: tū etiā q2 pena existis in culpa non est satisfactoria: sed vt pena sit acceptabilis op3 prius culpa3 tolle quā quia pcōr ex se absq3 gr̄a dei non pōt abijcere: iō eius pena non satisfacit. Jtē ex sola gr̄a feneratoris remissa fuit culpa ⁊ pena eterna vtriq3 debitori. s. mulieri ⁊ phiseo: sed q2 mulier amplius dilexit feneratorē q̄3 phiseus/ ideo maius illi debitū est dimissum: q aūt amplius ipsa dilexerit probat xp̄s ex effectu opis: q2 vt dicit. Gre. probatio dilectiōis exhibitio est oper3. Quattuor aūt in pte' ista facit xp̄s: p̄°. n. suā isinuat mirationē3. Scḋo pponit mulieris ꝯsiderationē' (dixit Symoni). 3° ei⁹ pfert dilectōe3 (intraui in domū tuā). 4° ꝯcludit pcōr remissione3 (pp qḋ dico tibi) dic̄ q̄ p̄°. (Et ꝯuersus ad mulierē) q pri⁹ erat peccāti aduersus nūc pe

Quare mulier ⁊ phiseus non sufficiūt sat. sface re deo.

4

nitenti est ɔuersus. Job. xiij. Cōuersus est dñs ad pniam Job dolētis/ cui⁹ ɔuersio est miseratio dū penitēti largit veniā. Hiere. xij. ɔuertar & miserebor eor dic dñs. Sz aduertendū q ēt ip̄z penitentē opz ɔuerti si pniam est acturus. Hiere. xxxj. postq̄z ɔuertisti me egi pniaz: dz ät auerti a culpis & ad deū ɔuerti. Sz h ip̄z nō pōt nisi deo agente. Tren. v. Cōuerte nos dñe ad te/ & ɔuertemur. Vñ pz q ɔuersionē pcōris in deū nāliter preuenit ɔuersio dei ad pctōrem. ¶ Deinde pniaz mulieris proponit xp̄s ɔsiderandā. (Dixit symoni vides) .i. videre debes & attendere (hāc mulierē). Sic lachrymātē/ sic dolentē. Vñ & ipsa ait. Tren. j. O vos oēs q transitis p viā attendite & videte si est dolor similis sicut dolor meus. via mundus iste est q̄ aut ad celū/ aut ad infernuz peruenit. Jn via ista per amorē stātibus nō loquit ista mulier/ sz trāseūtib⁹/ vt ad pñam pueniāt ait: attendite & videte cordis oculis/ si apd seculi amatores est siīs dolor meo dolori. Jpsi eni de amissione tpaliū/ ego de perditione spūaliū doleo: illi de penis q̄s patiunt dolēt/ ego p culpis ɔmissis affligor: iō ipsor dolor meo non est silis dolori. Videam⁹ g̊ charissimi & nos hāc mulierē: vnicuiqz eni nrz ait xp̄s (vides hāc mulierē) Et ipa clamat attēdite & videte: itaqz videamus & cōpungamur/ vt sit cū ea veniā ɔseq̄mur: de h aspectu ait Aug. li. de v̄bis dñi. Euāgeliū cū legeret attentissime audistis / & res gesta narrata atqz v̄sata est an oculos cordis nr̄i. Vidistis eni nō carne/ sz mēte/ dñm iesuz xp̄z in domo phisei recūbentē/ & ab illo inuitatū nō fastidientē. Vidistis ēt mulierē in ciuitate famosam/ male vtiqz fame/ que erat peccatrix/ nō inuitatā irruisse/ vbi suus medicus recūbebat/ & q̄sisse pia ipudentia sanitatē. Nouerat eni quanto morbo laboraret/ & illū ad sanandū ad quē venerat sciebat esse idoneum: accessit ergo nō ad caput/ sz ad pedes dñi: & nos cū ea accedamus sicut ait. ps. Venite adoremus & procidam⁹ añ dñz/ ploremus corā dño q fecit nos qr ipse dñs deus nr / nos aūt pplus eius/ & oues pascue eius.

Nō pulchrā cō templa tionē.

¶ Sermo.6.qnte ferie post dñicaz de passione & in ordine.196.

Jntraui in domū tuā) qr pbatio dilectōis exhibitio ē opis: iō ex opib⁹ pbat xp̄s hāc mulierē magis dilexisse: nā ei⁹ opa p̄fert opib⁹ phisei. p̄°. s. q̄z^m ad cōpunctionē. 2° q̄n tū ad dilectōez (osculū). 3° q̄z^m ad deuotiōez. (Oleo caput). Jn q̄lz v̄o istor triū xp̄s notat phisei defectū & cōmēdat mulieris excessuz: qr defecit phiseus in cōpunctiōe/ in dilectione/ in deuotiōe/ in qbus excessit mulier. Et q̄z^m ad p̄^m p̄° pōit pharisei defectū. 2° ep̄ mulieris excessum. (hec aūt) in pma dūo tangit p̄mo. s. extollit xp̄i grām. (Jntraui in domū tuā) q fuit magne grē donū. Scdo reprehēdit pharisei negligentiā (aq̄z pedibus meis nō dedisti) nō dico/ nō lauisti pedes meos/ sz ēt q minus est/ nō pparasti aquā vt vel a meipso/ vel a ministris tuis lauarer quod tñ hospitibus prebe ri consuetū est. ¶ Deinde cuz dicit (hec aūt) p̄fert mlierē q̄z^m ad hūc actuz pharisēo q̄drupl'r. p̄° qr ad se nō venientē xp̄z reqsiuit (hec aūt) huc veniēs q̄si dicat ego intraui in domū tuaz/ h aūt me reqsiuit i domo aliena. Jtē qr lachrymas p̄buit q̄si dicat tu aquā nō dedisti / ista v̄o lachrymas pauit. Jtē qr xp̄i pedes

Quadrupli ci de ci mulier est di gnior phiseo.

ipsamet lauit/q̄si dicat tu ministris saltē nō cōsisti mihi lauari pedes. Sz ista (lachrymis rigauit pedes meos. Itē q: capillis tersit. q̄si dicat tu sudariū nō pbuisti mihi abster gēdi pulueris ⁊ sudoris. Sz ista (ca pillis capitz sui tersit) pedes meos. ¶ Deinde cū dicit (osculū mihi) agit de scdo actu dilectionis / in q̄ pmo repheēdit phisei obmissionē. (Oscu lū) nō dico oscula/sz vel vnū saltem osculū (mihi) .i. ori meo (nō dedisti) sicut hospitib⁹ pberi ꝯsuetū est. Se cūdo extollit xp̄s huius mlieris di lectionē/que in signo pz osculi: ⁊ q̄t tuor tāgit .s. osculi diuturnitatē (h aūt ex q̄ itrauit) statim. n. cepit xp̄i pedes osculari. Itē osculi ꝯtinuita tē (nō cessauit). Itē osculi charita tē (osculari). Itē osculi humilitatē (pedes meos) q̄si dicat xp̄s tu pha risee nō fuisti dignatus semel saltē cū ad te itraui ori meo pbere oscu lū/sz ista osculata est/nō dico os/sz pedes: neq3 osculari distulit/sz ex q̄ itrauit: neq3 semel tātū / sz osculari nō cessauit. ¶ Deinde cū dic. (Oleo caput) agit xp̄s de deuotione in q̄ pmus reprehēdit pharisei negligē tiā in duobus: ⁊ q: cōia nō pstitit/ ⁊ q: pncipali mēbro nō seruiuit: iō ait (oleo) nō dico pcioso vnguēto/ sz cōi oleo (caput meū) nō dico pe des iferiora mēbra / sz caput meuz honorabile (nō vnxisti) postea ecō tra xp̄s cōmēdat mulierz diligētiā dicēs (hec aūt vnguēto) tu aūt nec oleo (vnxit pedes meos) tu vo nec caput vnxisti meū: vbi ēt mulierz li beralitatē/q: vnguētū pciosum ad hibuit/⁊ eius ꝯmēdat pdigalitatē: q: pedibus pciosa exposuit/sciēs ni hil pciosius esse pedibus saluatorz. ¶ Deinde cuz dicit (pp qd dico ti bi) ꝯcludit xp̄s pncipale ppositū/ remissionē .s. pctōz esse factā huic mulieri. Et duas ponit ꝯclusiones: vnā de maiori/alterā de minori re missione/ que attribuunt duobus debitorib⁹ in pluri ⁊ pauciori obli gatis. Scda ibi. (Cui aūt). In pmo aūt duo tangit. pmo ꝯcludit remis sionis grāz (pp qd) q: tātis signis dilectionē ondit (dico tibi/remittū tur ei pcā multa) q̄ vniuersitate vi tioz fuerat plena: vt dicit Grego. ⁊ iō per debitorē quingētoz denario rū itelligit. Itē repetit remissionis cāz (qm̄ dilexit multū) charitas. n. operit multitudinē pcōz: ⁊ iō mul ta charitas multa remittit pcā. Un de Greg. tāto amplius pcī rubigo ꝯsumit (quāto) pctōris cor magno charitatz igne cremat. Et attēde q: ex ista dn̄i snīa reprobat iuditium pharisei dicētis. Hic si esset pphe ta sciret vtiq3 que ⁊ qualis eēt mu lier que tāgit eū. q: peccatrix ē: ondit. n. dn̄s se scire que ⁊ qualis est mulier ista: nō enīz est illa/nec qua lis erat prius: q: prius erat inimi ca/nunc amica: dilexit enim multū/ ⁊ prius erat peccatrix/ nō iustifica ta: remittunt enim ei pcā multa: ⁊ iō potius phariseus ip̄e nesciebat que ⁊ qualis esset ista mulier: quo rum vtrūq3 xp̄s cognoscebat ⁊ fa ciebat: operabat enim in ea dile ctionem ⁊ remissionem. ¶ Deinde cuz dicit. (Cui aūt minus) ponit se cundam conclusionem de minori remissione: in qua duo tangit. pri mo .s. remissionis quātitatem. (Cui autem minus dimittit) .i. cui pau ciora dimittuntur pcā/ ⁊ ip̄e est de bitor quinquaginta denarioz. Itē tāgit dilectōis paucitatē (minus di ligit) qd ē verz: ⁊ de dilectōe puenie te remissionez/ sic cā puenit effectū: ⁊ de dilectione sequēte remissionē/

sicut effcūs seqtur cām:nā augmē tata cā augef effcūs/ꝛ cui plus est remissum / plus tenetur diligere.

4 Obiectio. ¶ Sed his obijcit qꝛ nō vr̄ nec̄uꝫ ex maiori dilectōe plura/ꝛ ex minori pauciora peccata dimitti: imo q̄ cūqꝫ ēt minima charitas sufficit ad remissionē oīm peccatoꝝ:sic dr̄ p uer.x. Uniuersa delicta opit charitas:cuius rō est:qꝛ charitas ꝛ vitiuꝫ opponunf/sicut vita ꝛ mors. Nā charitas ē vita aie.j. Joan.iij. Trāslati sumus de morte ad vitā/ qm̄ diligim⁹ frēs:pcm̄ aūt ē mors aie.Ezec.18.Aia q̄ peccauerit ipsa morief.Sicut aūt mīmū pcm̄ mortale occidit q̄ztūcūqꝫ charitatē magnā:vt dicit Ezec.18.ita eō. mīma ēt charitas expellit qdcūqꝫ pcm̄:vt dr̄ ibidē.Et dō qd lꝫ q̄ztū ē ex vtute bītus charitatis oē pcm̄ tollaf: tn̄ ex pte ei⁹ q dꝫ iustificari/si plura cōmisit pctā/reqrif ꝯtritōis mot⁹/aut itensior/aut numerosior:q motus ē dolor ꝛ odiū pctī . Et qꝛ nēo odit malū/nisi qꝛ diligit bonū:maior cōtritio quodāmodo ex maiori charitate pcedit:iō ait apl's/ꝙ vbi supabūdauit delictū/ supabūdat gr̄a. Sed dices.Si maior est charitas iustificati a plib9 pctīs/q̄ꝫ eius q iustificatus est a paucioribus:ḡ q plus peccauit maius reportat cōmodū.¶ Et dico ꝙ charitas duos hꝫ effect⁹.s.remittere culpā/ꝛ operari iustitiā.ꝛ ceteris paribus / lꝫ ille q plus peccauit maius ex charitate reportet ꝯcōmodū quantū ad remissionēꝫ mali/nō tn̄ q̄ztū ad opationem boni:sicut equalis medicina magis languentē a maiori periculo liberat/sed minus languentē magis ab vitam roborat.

¶ Sermo septim⁹ qnte ferie post dñicā de passione ꝛ in ordine.197.

Duo debitores erāt cuidā feneratori.)hic q̄ztū ad mores ptinet q̄ttuor ꝯsiderāda sunt.s.obligationis dr̄ia:cōputationis exigentia:satisfactionis ipotētia: condēnatōis indulgētia.Rōne pmi attendendū in pmis/ qꝛ dr̄ia ē inter vsurariū ꝛ feneratorē.Usurarius enim de mutuo q̄rit lucrū absqꝫ dterminatōe tpis:fenerator vero taxat tpis terminū/ꝛ de lucro q̄rit lucrū.ꝛ lꝫ vtrūqꝫ boꝝ.s.vsura ꝛ fenus phibita sint hoībus/ds tn̄ sic mutuauit nobis bona sua ad certum tps/vt inde lucrū/ꝛ de lucro ēt lucrū querat:qd totū tn̄ ad nr̄m cōuertif lucrū:sicut aūt ꝛ pus dictuꝫ est dupl'r fit aliqs debitor feneratori.aut.s. rōne suscepti ab eo mutui/aut rōne in eū cōmissi pctī . p⁹ videamus que bona gn̄alia:q̄ spālia/ꝛ q̄ excellētissima nobis mutuauerit.Dedit qdē celi aspectū/ornatū luminariū/dispōnē sideꝝ / lucis corpalis vsum/terrā/aquā/aerem/ ignē/pluuiā/rorē/tēpieꝫ/ ꝛ vicissitudines tēpoꝝ/subiectōeꝫ aīaliū/terrenascētiū fructuū.Jtē ddit corp⁹ mirabil'r figuratū/viuacē aīaꝫ/dei insignitā imagine rōnis capaceꝫ. Uisu/auditu/gustu/odoratu/ꝛ tactu/q̄si ministris stipatā:dedit gressum/sermonē/ingeniū/memoriaꝫ/ prudētiā/ꝛ artē. Jtē pter h̄ spālia/ dedit qbusdā diuitias/pncipatus/ honores/ꝛ gr̄am.Dedit sciam ꝛ intelligētiā:q̄ si modica tibi videtur/ attēde excellētissima:qꝛ ppriū filiū nobis tradidit mutuo/ vt esset nr̄e salutis pciū.Dedit xp̄ianitatis nomē:dedit fidei donū/spem celestiū/ sacroꝝ cōionē. Oīa vero ista celestis fenerator ds nob̄ tradidit mutuo:qd eniꝫ hēs ꝙ nō accepisti?Si vero accepisti/vt qd gl'iaris q̄si nō

1 Bñficia plūma nobis a deo collata hic enumerantur.

accepis? Jtē ex hoc mutuo obligamur ad tria: sumus.n. debitores sortis/lucri/⁊ fenoris: reddit autē pᵒ mutuū/q acceptis vtit ad gliaȝ tribuētis: q̄ſi.n. reddit qḋ accepit/ dū acceptū ad gliaȝ refert largitoris.j. Paral. 29. tua dñe sūt oīa/⁊ q̄ de manu tua accepimus dedimus tibi. lucꝝ vō ex mutuo dat q ex his q̄ hȝ/aut bonis tpalibus / aut scīa scripture pximo cōicat/vt eū lucretur deo. sic gl. Mat. 25. Mar. 18. si te audierit lucratus eris frēȝ tuū. Sȝ ex lucro lucrū fenoris tribuit deo/q saluti alioꝝ intēdēs/seipȝ lucraf ad vitaȝ. Mat. xvj. qd.n. pdest hoi si lucref vniuersuȝ mundū/aīe vō sue detrimētū patiaf? aut quaȝ dabit hō cōmutatōeȝ p aīa sua? iō
2 dȝ qlȝ ppe saluti attēdere. ¶ Jtē cū ex rōne accepti bñficij oēs hoies sint obligati feneratori deo/pter h̄ pctōres debitores sūt rōne culpe ꝯ deū cōmisse: neq̧.n. satisfaciūt de acceptis/⁊ cū h̄ iniuriantur largitori/ ⁊ q̄ſi n suffecēt ipsis pᵐ debitū obligauerūt se ad 2ᵐ. Nā pp suscepta bñficia obligabāf ad rddēdas grās pp cōmissa vō pcā obligāf ad sustinēdas penas. pᵐ ē debitū qnq̄gita. 2ᵐ aūt ē debitū qngētoꝝ denariꝝ: vtrobiq̧ aūt denari⁹.i. aīa imagine dei isignita/⁊ cruce figurata redēptiōis atq̧ lrīs pceptoꝝ descripta reddif feneratori. Sȝ qnq̄genario numero multiplicaf aīa/cū p acceptis donis/qnq̧ corpis sensus fm pcepta decalogi refert ad gliaȝ dei: pctōres vō debitū istū multiplicāt in decuplū: qꝛ omittūt qnq̄genariū grāꝝ ⁊ ꝯria faciūt decem pceptis. ¶ Jtē duo debitores psūt esse p bñficijs acceptis tm̄. fm distinctionē inocētie ⁊ iustificati. Utriq̧.n. debitor est.s. Inocēs custodit⁹/⁊ ipius

Obligamur feneratori deo.

Innocēs ⁊ iustificat⁹ sūt duo feneratores.

iustificat⁹ a pctō. nā inocētia custodiēs/⁊ pnia iustificans dei bñficia sūt/p qb⁹ vterq̧ illoꝝ ē debitor: qꝛ si q̄raf qs in q̄ magis teneaf deo/ Inocēs vel penitēs/ dōm qꝛ vterq̧ cōiter tenef ad grāꝝ actōeȝ. Sȝ ille ad fuādā inocētiā/⁊ iste ad cauendū relapsuȝ. Magȝ āt tenef q mai⁹ donū suscepit. ¶ Et iō stati q̄rif qḋ sit mai⁹ bñficiū/aut inocētia/vel iustificatio penitētis. Et dō qꝛ ceteris parib⁹/rōne rei date/ inocētia est maius donū/q̄ȝ iustificatio pnīe: qꝛ eligibili⁹ est nūq̄ȝ peccasse/q̄ȝ de pcō penituisse. sic meli⁹ ē nūq̄ȝ egrotare/q̄ȝ sanari. vñ Hiero. sup amos. q semel aberrauit/⁊ si reportaf humeris pastoris/nō hȝ tñ eādē gliaȝ cū eo q nūq̄ȝ aberrauit. Si vō duo ista ꝯsideranf ex pte suscipiētis/maius donū ē iustificatio ipij/q̄ȝ vtus inocētis: h̄ iō/qꝛ ex maiori liberalitate dei pcedit: ei nāq̧ q erat indignus iustificari/imo erat dign⁹ dānari/de ꝯtulit iustificationis donū/ qḋ ex ista pte tā magnū qd ē: vt dicat Aug. qꝛ maius sit iustificare impiū q̄ȝ creare celū ⁊ terrā. Ex pte igitur dati/inocētia excedit pnīe grāȝ 3
Sȝ ex rōne dādi pnīa excedit inocētiā/sic min⁹ donū dare inimico ē maioris grē: q̄ȝ maius donū tradere ei q nō ē inimic⁹ ex his q̄ pȝ distinctionē duoꝝ debitoꝝ eē duplices .s. bñficia ⁊ pctōris. Atq̧ ex bñficiatis inocētis ⁊ penitētis. ¶ 2ᵒ cōsiderem⁹ rōnē debitoꝝ aliqñ exigēdā/qñ/vȝ/fenerator de ponet rōnē cū suis/⁊ dicef vnicuiq̧ illud Luc. xvj. redde rōnē villicatōis tue. Enūerabit.n. collata sua dōa/⁊ ppetrata nr̄a mala: ēt vt dī Mat. xij. de oī vbo ocioso reddēt rōnē hoies ī die iudicij. Jnquiret quō fuerit hō creatura dī vsus: q̄r terrena dispē

Nota q̄ sitnm.

fauerit: q̄ sollicitudo fuerit pauperū: quāt⁹ amor proximorū. Itē exaia bit vtrū aīa fuerit carni subiecta: & enūerabit oē qd illicite aspexit ocu lus/qd suscepit audit⁹: qd emolliuit tactū/qd allexit gustū/qd ligua ptulit/qd mēs cogitauit: heu qs nō timeat in tā districto exaīe: qñ ēt colūne celi pauēt ad nutū eius: vt dr Job. 26. Sz iterū puideam⁹ nobis: & ei⁹ pcuratorib⁹/sacerdotib⁹. s. actuū nrorū reddamus rōnē pusq̄ tremēda discussiōis hora nos pocupet: ipsis. n. sacerdotib⁹ ddit auctoritatē: ligādi & absoluēdi debitores: & qd fecerit ratū se pmisit hīc.

¶ 3° ɔsiderādū q nīls hō sufficit ad reddēdū dbitū/aut iustitiā p acceptis bñficijs/aut penā p cōmissis culpis. pp pᵐ ait psalmista. Quid retribuā dño p oībus q̄ retribuit mihi. Thob. ix. si meipm tradā tibi suū/nō ero dign⁹ puidētie tue. & eiusdē. xij. quā mercedē dabim⁹ ei/aut qd dignum poterit eē bñficijs ei⁹. Itē pp cōmissa pcā satisfacē do nō sufficit vita: nō sufficit politas nra/q: mille mortib⁹/& mille gehēnis digni sunt pctōres. Miche. vj. Quid dignū offerā dño p scelere meo: vbi dicit gl. nihil est q digne deo p pcō possit offerri: & nīa hūilitas/vel sanguis aīalū sufficit delere maculas criminū.

Satisfactio pro pctis in nobis nulla eē potest.

4 ¶ Sz qr misi corā ē ds. oē nob dimittet dbitū/dūmō eū diligam⁹: sue āt dilectōis sigᵐ ē dilectio pximi. Sic dr Jo. iij. q nō diligit frēs suū quē videt/quō diligit deū quē nō vr. Hec vo pximi dilectio sigñaf in lotiōe/tersiōe/osculatōe/& vnctōe pedū xpi. Eius. n. pedes: vt dicit gl. sūt paupes isima corpis ei⁹/qd ē ecclie mēbra. Ipsos āt pedes p° qdē rigauit lachrymis/q scōrū tribulatōib⁹ cōicat il-

Pedes xpi paupere sunt.

lorū tristitiā putās eē suā Job. 30. Flebā quōdā sup eo q afflict⁹ erat/ & cōpatiebat aīa mea paupi. Itē capilli q supfluunt corpi terrenas sbas sigñant/que supfluūt necītati corpis: istis capillis xpi pedes tergit: q paupez iopiā ex suis facultatib⁹ supplet. Job. 31. nō negaui qd volebāt paupib⁹/nec oclos vidue expectare feci: nō comedi solus/sz cū pupillis buccellā meā. Nō dspexi nudū/sz de vellerib⁹ ouiū mearū calefact⁹ ē: foris nō māsit pegrinus: & ostiū meū viatori patuit. Itē xpi pedes osculat vt dic gl. q eos diligit/qbus sua largit/ne sit grauis tribuēti necītas pximi. Itē pedes xpi vngit q offendēti pximo idulget: & d illatis iniurijs petit veniā & recōciliationē: h est vnguētū charitatis & hūilitatis qd emollit aīos: charitas qdē ē idulgere nocēti/hūmilitas vo petē veniā. Job. 31. nō sum gauisus ad ruinas eius q me oderat/neq exultaui/qd ineuisset eū malū. Itaq xpi pedib⁹. i. pximis nris paupib⁹/qttuor hec/cōpassio/misatio/dilectio/ recōciliatio/exhibita/signa sūt diui amoris: cui⁹ vtute qd nobis erat ipole reddere. s. debitū/deo sit pole. Et iō nobis oē dimittit debitū i charitate. j. Jo. 4. Si repbēdit nos cor nrm/fiduciā habemus ad deū accipiēdi qcunq petierimus/ qm eius mādata custodimus. Et hoc est mādatū eius vt diligamus alterutrum.

¶ Sermo octauus qnte ferie post dñicas de passiōe & in ordine. 198.

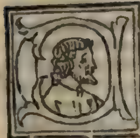
TErtio cū dicit. (Dixit āt ad illā/fides tua) ponit absolutio penitētis. vbi quattuor tāgit pmo. s. peccati dimissionē insinuat. (Dixit aūt ad illā/ remittunt tibi peccata.) post multas lachrymas hoc 1

audire meruit īdulgētie vbū/a serenata est mēs ei⁹. Chrysosto. Sicut vbi vehemēs imber ꝓrūpit fit serenitas/sic lachrymis effusis appet trāqllitas/z perit caligo reatuū: z sicut p aquā z spm̄/sic p lachrymas z ꝯfessionē denuo mūdamur: hec aūt mulier audīēti vocē cordis ei⁹/corde nō ore ꝯfessa est. j. Reg. j. Cū esset amaro aīo orauit dn̄m flens largiter z loquebat̄ i corde suo/tātūq3 labia eius mouebāt̄/z vox pe
2 nitus nō audiebat̄. Cui⁹ tn̄ cordis vocē ds̄ audiuit. ps. desideriū cordis ei⁹ audiuit auris tua. Audiuit ēt lachrymaꝝ ei⁹ clamorē: sicut orat ps. dicēs. Exaudi oronē meā dn̄e z dpcatōes meā/aurib⁹ pcipe lachrymas meas. Sed nobis q loqmur i ꝯfessiōe hoib⁹ di ministris/nec ia ē expssio sermōis vt deleant̄ pctā. Esa. xliij. s3 aliā lrā3. Dic tu pōr iniqtates tuas/vt iustificeris. ¶ Itē animi dubitatōes ppalat. (Et ceperunt q simul accumbebāt dīe intra se.) apte si audēt murmurare. (Quis ē hic q ēt pctā dimittit?) q̄si dicāt. nūqd ipse est ds̄ cui ppriū est dimittere pctā. Mar. ij. Quis pōt pctā dimittē nisi solus de⁹. Esa. 43. Ego sum/ego sum ipse q deleo iniqtates tuas/nō pp merita tua/s3 pp me. i. pp diuinitatē me pietatē/z pcōꝝ tuoꝝ nō recordabor. Et qrētibus qs est h q pctā dimittit. pmo rn̄deat̄ sm Dan. ix. ipse ē scūs scōꝝ/ p quē ꝯsumet̄ pnaricatio/z finē accipiet peccatū/z delebit̄ iniqtas. Itē rn̄deat̄ sm Myche. vij. ipse est ds̄/cui nō ē
3 ali⁹ silis/q aufert iniqtatem z trāsfert pctm̄ electoꝝ suoꝝ/ z deponet oēs iniqtates nr̄as/ z pijciet in pfundū maris oīa pcā nr̄a. Itē rn̄deat̄ sm Jo. baptistā. Jo. j. Ecce ipse ē agnus dei q tollit pctā mūdi/ qꝛ pctm̄ nō fec̄/nec īuēt⁹ ē dolus i ore ei⁹. ¶ Itē credētis saluatorē ꝯfirmat. (Dixit aūt ad mulierē. fides tua) q̄ credidisti i iesu salutari (te) pus pditā. (saluā fecit) a pditiōe culpe z pene. q. d. fides quā habuisti i me iesu salutari/te saluauit. Luce. 24. op3 pdicari in noīe iesu xp̄i pniā z remissionem pctōꝝ in oēs gētes. Act. x. remissionē pctōꝝ accipiūt p nomē ei⁹ oēs q credūt i eū: qꝛ nō ē datū sub celo. aliud nomē hoib⁹ in q̄ oporteat saluos fieri credētes/nisi nomē iesu xp̄i: vt dī Act. iiij. S3 cū supi⁹ dixerit ei dimissa eē pcā qꝛ dilexit: dubiū est qūo dicat nūc eā eē i fide saluatā. idē. n. vr̄ a pcīs dimitti z saluari. z dd' qꝛ in iustificatōe ipīj reqrit̄ mot⁹ vtriusq3 vtutis. s. fidei z charitatis: dolor. n. pcī nō remittit illud nisi pcedat ex amore bonitatis z iustitie: neq3 iste amor efficax est/nisi pp deū amet̄ iustitia. S3 nō pt amari ds̄/ nisi cognoscat̄. iō actus charitatis expellit pcm̄: fidei aūt actus dirigit charitatē in deū. ¶ Itē pacis viā ipe- 4
rat. (vade i pace) nl̄rā aliā iposuit penitēti satisfactionē/nisi vt i pace proficeret. i. sm gl. ne via veritatis i viā scādali vlterius laberet̄. q. d. ea caue qbus posset pturbari pax reformata iter deū z te. dicit enim Aug. qꝛ potissima satisfactio p peccatis est occasiōes declinare pctī. Ergo vade i pace. i. in pace in idips3 dormias z reqescas. vel alr̄: qꝛ vt dī Esa. 31. op⁹ iustitie est pax: ire i viā pacis est declinare a malo z facere bonū/q̄ sūt due ptes iustitie. Unde ait Theophilus. vade in pace. i. i iustitia. quia iustitia est pax hoīs ad deū. sic pcm̄ ē inimicitia inter deū z hoiem: quasi dicat. opare omnia que ad pacē dei te pducunt.

¶ Feria.vj.post dñicaʒ passiōis Scdʒ ioānē. Cap.xj.

In illo tpe. Collegerūt pōtifices ꝛ phārisei ꝯciliuʒ aduersuʒ iesū,ꝛ dicebant. Quid facim⁹,qꝛ hic hō,mlta signa facit? Si dimittim⁹ eū sic: oēs credēt i eū. Et vēiēt romani,ꝛ tollēt nrm locū,ꝛ gēteʒ. Un⁹ āt ex ipis,caypphas noie, cū eēt pōtifex āni illius,dixit eis. Uos nescitis qcq̄ʒ,nec cogitatis, qꝛ expedit vobis,vt vn⁹ moriat̄ hō ꝑ pplo,ꝛ nō tota gēs peat. Hoc āt a semetipso nō dixit:ſʒ cū eēt pōtifex anni illius,ꝓphauit:qꝛ iesus moritur⁹ erat ꝑ gēte:ꝛ nō tā tū ꝑ gēte, ſʒ vt filios dei,qui erāt dispsi,ꝯgregaret in vnū. Ab illo ḡ die,cogitauerūt vt iterficerēt eū. Jesus ergo iaʒ nō i palā ambulabat apd iudeos:ſʒ abijt iuxta desertū,in ciuitatē q̄ dr ephrē: ꝛ ibi morabat̄,cuʒ discipulis suis.

¶ Sermo primu.6.ferie post dñicā de passiōe ꝛ in ordine. 199.

Collegerūt pōtifices ꝛ pharisei cōciliū aduersus iesū. Et dicebāt.qd facim⁹.) Joā.11. Post demōstratā heri celsitudinē die pietatis ad

1 Passio 33.Salmana. 33.Passionē hodie venim⁹/cui⁹ nomē ē salmana.i.imago fortudinis/ vbi enei serpētis imago in ligno exaltata suo aspectu poplū sanauit q a serpētib⁹ mordebat̄.Et hodiernū euāgeliū recitat deliberatū fuisse apd iudeos/vt xps/cui⁹ ille serpēs erat imago/exaltaret̄ in cruce/ q̄tinus filios dei cōgregaret in vnū: ꝛ idō hic fm aliā iterpretationē statio ħ dr vmbra portiōis/qꝛ hi q sūt portio hēditatis dei adoptiui.s.filij ei⁹ sub vmbra xpi leuati in arbore crucis viuūt. Treñ.4. Spūs oris nri xps iesus capt⁹ est in pcis nris/cui diximꝰ in vmbra tua viuem⁹. Diuidit aūt pñs euāgeliū in tres ptes: in eo.n.fit ꝯ xpʒ inquisitio/ꝛ inquisitionis determinatio/ꝛ determinatiōis declinatio.p° itaq3 prauū ꝯsiliū inuestigat̄. Scdo iuestigatū determinat̄.(vn⁹ āt ex ipsis.) 3° determinatū declinat̄ (iesus ḡ iā nō) pp p^m ē sciēdū q ea q̄ hic legunt̄ stati post resurrectionē Lazari fcā sunt. Suscitauit.n.xps Lazaꝝ ea die q̄ euāgeliū suscitatiōis ei⁹ legit̄ i Ecclia.s.vj. feria pcedēti p^a die mēsis pmi.i.p^a luna aplis.Cui⁹ suscitationē cū audissēt phisei/stati die sequēti vna cū pōtificib⁹ collegerūt ꝯciliuʒ aduersus iesuʒ/itēdēs puidē sibi ꝛ finē imponē actib⁹ xpi:cui⁹ miraclʒ totus ppls acclamabat.Et idō p^a ps dicit̄ i tres ptes.p°.n.pōit ꝯcilij ꝯgregatiōeʒ.scdo ꝯcilij dubitationē.Et dicebāt.) 3° dubij rōneʒ.(Si dimittim⁹ eū sic.)Jn p^a vo pte pōit qbus auctorib⁹ fuerit ꝯciliū ꝯgregatū:vbi tria tāgit p° eoꝝ auctoritatē (pōtifices).i.pncipes cleri.Et lʒ a pn° vn⁹ solus fuerit a deo pōtifex īstitutus. Leui.8.Tñ tpib⁹ xpi sunt pōtifices īstituti numero.24.Qui fm vices hebdomadaꝝ summi pōtificis offi

ciū agerēt i tēplo/⁊ sacrificijs sicut habet. j. Paral. 25. In his tñ ꝙ ꝑti nebāt ad gñale regnuȝ ppli ⁊ cleri/ vn⁹ solus ꝑficiebat singlis annis. ȝ ambitiōe crescēte venalis posita fue rat iste ꝑncipat⁹/⁊ ꝑnceps summ⁹ sacerdotū fuerit fm īstitutionē ro manoꝝ. (Et phīsei) isti erāt religiosi illi⁹ tpis: ⁊ iō in pōtificib⁹ dignitas ordis/i phīseis scītas religiōis no tat. non ḡ vulgus/ sȝ ꝑncipes ⁊ reli giosi ꝯspirauerūt i xp̄ȝ qđ ꝑnūcia uit Jacob Gen. 49. Symeō ⁊ leui vasa iniqtatꝭ bellātia/i ꝯsiliū eoꝝ ñ vēiat aīa mea/qꝛ in furore suo occi derūt viꝝ. i. xp̄ȝ. Nā de tribu Syme on fuerūt ad inētores secte phīseo rū ⁊ scribe: pontifices vō fuerūt ex Leui. vt dic Glo. ibidē. Itē tāgit do li vnanimitatē. (collegerūt) i. ꝯgre gauerūt/vł adunauerūt. (ꝯciliū) i. ꝯuocationē mł toꝝ sapiētiū ⁊ potē tū/q de istāti negotio ꝯsulē ⁊ adiu nare possēt. Hiere. 18. Et dixerūt. vēite cogitem⁹ ꝯ Hieremiā cogita tiōes: nō. n. pibit lex a sacerdote/nȝ ꝯsiliū a sapiēte/nȝ ſmo a ꝑpha. tal ꝯgregatio describit Eccle. xxj. Stu pa collecta sinagoga peccātiū/ ⁊ cō summatio illoꝝ flāma ignis. Itē tāgit odij malignitatē. (aduersus iesuȝ) ps. Pricipes ꝯuenerūt i vnū/aduer sus dñȝ ⁊ aduersus xp̄ȝ ei⁹. ¶ Et vt

2 dem̄ ē aggñat iniqtas hui⁹ ꝯcilij ex auctitate/ex vnanimitate/⁊ maligni tate illō ꝯuocātiū: qꝛ ꝑncipes ⁊ phī sei ꝯ xp̄ȝ machīabāt. Sic ⁊ pñti tpe qñqꝫ ꝯtigit vt ecclie ꝑncipes/q pro cā xp̄i eē deberēt/ ipsi magis xp̄ȝ. i. fideles ipsi⁹ īpugnāt/aut errore do ctrie/aut exēplo ꝑue vite/aut digni tatis ptāte/dū grauant subditos/⁊ fideliū simplicitatē ꝑsequunt: de q̄ bus ait Bernardus i libro sermo nū. Egressa ē iniqtas a seniorib⁹ iu

Princi pes se culi ad uersan tur xp̄o

dicib⁹ tuis dñe/q videbant regē po pulū tuū. ⁊ nō est iaȝ dicē: vt ppl's/ sic ⁊ sacerdos: imo nec sic ppl's vt sa cerdos. heu heu dñe de⁹/qꝛ ipi sunt in ꝑsecutiōe tua primi/ q vident in ecclia tua ꝑmatū diligē ⁊ regē ꝑnci patum. Quoꝝ iō grauat culpa/qꝛ sunt scribe ceteris doctiores / sunt pharisei q pre ceteris eē debuerāt sanctiores / ⁊ sunt pontifices eccle gubernatores: nā si eēnt ignorātes/ nec religiōis deferrēt īsignia de nu mero eēnt vulgi/ minor erat culpa. Hiere. 5. Circuite vias hierl'm/⁊ aspi cite ⁊ ꝯsiderate ⁊ q̄rite i plateis ei⁹/ an inueniatis viꝝ faciētē iuditiū/⁊ q̄ rentē fidē/⁊ nō inuenietis. Et ego di xi forsitā paupes sunt ⁊ stulti ⁊ igno rantes viā dñi ⁊ iuditiū dei sui: ibo igit ad optimates ⁊ loquar eis ipsi eni ꝯgregauerūt viā dñi/⁊ iuditiū dei sui. Et ecce hi magis sil' ꝯfrege rūt iugū/rupērūt vicula. Item nō tm̄ principes clerici/sȝ ēt principes laici aduersus iesuȝ collegerūt ꝯci liū. Et prim⁹ q̄deȝ cū eēnt īfideles/⁊ nōdū ꝟificatū eēt/⁊ nūc reges itel ligite erudimini q iudicatis terrā. seruite dño in timore: xp̄i genteȝ. i. fideles ei⁹ ꝑsequebant: edicta ꝯtra fidē statuētes/⁊ xp̄ianos occidētes. Sȝ postea ꝯuersi ad fideȝ ꝑncipes alio modo aduersus xp̄m ꝑcedūt: qꝛ ꝯtra eius legem agunt/subditos spoliāt/ innocētes dānāt/reos ab soluūt/in munerib⁹ iudicāt: ħ quā tū ad carnalia sȝ quātū ad spiritua lia inobediētes sunt ecclie ꝑceptis: ei⁹ ꝯtēnūt snias nō verent ꝑlatos. ps. Sederūt principes ⁊ aduersuȝ me loquebant: ⁊. j. Esd. 9. Manus pricipū ⁊ magistratuū fuit in trās gressiōe prima. ¶ Itē non tantum vtriusqꝫ ordinis clericalis. s. ⁊ laica lis pricipes aduersus iesuȝ ꝯuēiūt/

Dēs et hoies cuiuscū qꝫ gdus aduersā tur xp̄o.

sed hoīuz ēt q fideles dn̄r mltitudo videte in singulis ciuitatib⁹/quō su pbi militāt ꝯtra xp̄i humilitatē. Cu pidi negociantur ꝯtra ipsi⁹ paupta tē. Luxuriosi maculāt ei⁹ castitatez. dolosi puertūt ei⁹ simplicitatē. Iracundi psequunt ei⁹ mansuetudinez. falsarij ei⁹ obliquāt rectitudinē. crudeles vulnerāt pietatis ipsi⁹ multitudinem. Hiere. 6. Hec est ciuitas visitatiōis/oīs calumnia in medio ei⁹ iniqtas ꝛ vastitas audita sunt i ea/ꝛ a minore vsqz ad maiorez oēs auaritie studēt/ꝛ a ꝓpha vsqz ad sacerdotez cūcti faciūt dolū. Itez in vno quoqz ꝑuaua agēte colligit cōciliū aduersus iesuz. i. ꝯtra ꝓpiam salutē: qualiter enī pcōr possit pficere qd optat ꝯgregatis cogitationibus suis agit ꝯciliū/quō aliena rapiat/q̄lib⁹ igenijs alteri⁹ castitatez violet/qbus insidijs ꝓximū pmat/ quātis simulatiōibus pncipatū acgrat: sic ḡ totus orbis aduersus iesum vi congregasse ꝯsiliū ex princi pib⁹ clericis/ex pn̄cipib⁹ laycis/ ex eorum subditis/ ꝛ vnusquisqz ex suis cogitatiōibus/ita vt verificet illud Actuū. 28. Notū est nobis de secta xp̄ianitatis/qr vbiqz ēt a xp̄ianis ei ꝯtradicit. Sed vt dr̄ Sap. 5. Armabit xp̄s creaturā suā ad vltionē inimicoꝝ/ꝛ pugnabit cū illo orbis terraꝝ ꝯtra isensatos. ¶ Deinde cū di

3 cit. (Et dicebāt) ponit ꝯcilij ꝯsultationē: vbi duo tāgit. p̄mo ꝯsulentium dubitationē. (Et dicebāt) hi q ad ꝯciliū erāt ꝯgregati. (Quid facimus.) alia lr̄a. (Quid faciem⁹) p̄ˢ lr̄a repꝛehēdit ignauiā. (Quid faciem⁹). i. qbus occupamur factis/ꝛ nō ꝓuidem⁹ nobis aduersus hunc hoiem. q̄si dicāt supflua facim⁹ ꝛ necessaria omittim⁹. Sic ḡ seipsos repꝛehēdūt/qr malū nō cogitāt cōtra illud. Eccle. 8. Non spernas hoīem auertētez se a pcō. Alia vo lr̄a igrit ꝯsilij viā. (Quid faciem⁹.) Hiere. 9. Ego q̄si agn⁹ māsuet⁹ ꝛ nō cognoui .i. non apꝛobaui/qr cogitauerūt sup me ꝯsilia. Itē ponit dubitationis occasionez (qr hic hō multa signa facit) sic enī pdixerat Exo. 7. Multiplicabo signa mea ꝛ ostenta/cui⁹ signa nō tm̄ multa/sz ēt inaudita fuerūt a seculo enī nō est auditū vt ceci nati qs oculos apuerit/ aut ꝙ q̄ tridnanā fetētē de monumēto aliqs suscitauerit. Exo. 34. Cūctis vidētibus signa faciā q̄ nūq̄ sunt visa sup terrā/vt cernat ppl̄s iste op⁹ terribile qd factur⁹ suz: ꝛ aduertēdū ꝙ isti q̄rūt ꝯsiliū/vbi nō cadit cōsiliū: cū enī viderēt eū multa signa facē/nihil eis erat faciēdū nisi credere i eū/ꝛ tn̄ q̄rūt qd sint facturi. Nā Jo. 6. Dicebāt qd tu signū facis/ vt credam⁹ tibi ꝛ tn̄ nūc asserūt multa eū signa facē/nec credūt. Sic mlti sunt q de apta via salutis diu dubitāt/ꝛ lōgū ꝓtrahūt ꝯsiliū. Sz pcipitāter dānatiōis aggrediūtur vias. Diu enī deliberāt de igressu religionis/ sed continuo viam seculi ambulāt: diu deliberant de restitutiōe male ablatoꝝ/sz absqz consilio ea rapiūt. Diu deliberāt pniaz agere/sz in pcis absqz termino manēt. Ps. q̄ diu ponā ꝯsilia i aīa mea/ dolorē in corde meo p diē. Esa. 30. Ve filij desertores dicit dn̄s vt faceritis ꝯsiliū/ꝛ nō ex me: ꝛ ordiremini telā/ ꝛ nō p spūz meū: vt adderitis pcm̄ sup pcm̄. ꝛ eiusdē. 47. Defecisti in multitudinē ꝯsilioꝝ tuorum. ꝛ nūc stēt ꝛ saluēt te si possunt ꝯsilia tua. ¶ Deide cū dic. (Si dimittimus eū sic.) ponit ꝯsilij rōnē/in qua p̄mo vnū antecedēs supponit. scdo duplex consequēs apte elicit. ꝛ tertio

ↄtra aſicedens tacite ↄcludit. argu unt ǧ appoſitione aſicedētis ad de ſtructiōez eiꝰ: aſicedēs vͦo qd ſuppo nūt eſt illd (ſi dimittimꝰ eū ſic.) Sic docētez vera/ſic faciētē mira. Dein de inſerūt duo ↄñtia: q̄ꝝ vtrūqꝫ ti mebāt. ꝑmū ptinet ad xp̄i exaltatio nē. ſcd̄ʒ ad ꝓpriā deiectionē. ꝑmuʒ qꝛ inuidi. ſcd̄ʒ qꝛ cupidi timebāt. ꝑꝑ ꝑm dñt (oēs credēt in eū.) tāq̃ꝫ verꝫ deū/qd vtiqꝫ grāde bonum fuiſſet. Sʒ quāto maiꝰ erat bonū/ tāto illi magis timebāt ne fieret. nā Inuidia ꝛ timet futuꝝ ꝛ dolet de pn̄ti bono primi: ꝛ forte iſti de ſeipſis timebāt ne tot viſis ſignis ꝛ ipſi crederent. Sic ait ꝑs. Timebūt ǧ hitāt termi nos a ſignis tuis dñe. ꝛ Deut. 28. Timebis nocte ꝛ die / ꝛ nō credes vite tue. i. xp̄o q eſt vita tua. Et ad uertēdū ꝙ iſti falluntˀ in hac ↄñtia: nō. n. credidiſſent oēs in xp̄ʒ ſi eum dimiſiſſent ſic. Sʒ potiꝰ qꝛ eū nō di miſerūt viuē/ id oēs crediderūt in eū ſicut ipſe ait Jo. 12. Cōparās ſe grano frumēti qd cadens in terra niſi moriaꝛ nullū affert fructuʒ. Si aūt mortuū fuerit/mltū fructū af fert: qꝛ xp̄s granū frumēti moriēs fidei fructū attulit icredētibus. Jd ibidē ip̄e ait. Ego ſi exaltatꝰ fuero a terra/oīa trahā ad meipſuʒ. ¶ Itē qꝛ cupidi erāt dignitatis ꝛ vtilitatꝫ/ alteꝝ ↄñs timebāt/ ne dimiſſo xp̄o ſic/ꝑuarētur vtroqꝫ: id dñt. (Et ve niēt romani ꝛ tollēt.) i. auferēt. (lo cū nr̄ʒ). i. ciuitatez ꝛ tēplū (ꝛ gētē) .i. iudeos nobis ſubiectos: h̄ āt cō ſequēs ꝑm Aug. vr̄ ſeq ex ꝑori ↄſe quēte. qꝛ ſi oēs in xp̄ʒ crederēt/ ne mo remaneret q aduerſus roma nos tēplū defendēt: oēs. n. i xp̄o cre dētes ipuʒ tēplū deſtrerēt ꝛ pinas leges ↄtra q̄s extimabāt eē doctri nā xp̄i: vel aliter ꝑʒ Chryſo. putabāt

eni ꝙ oēs credētes xp̄ʒ eē meſſias ipſum honorarēt vt regē/qd vtiqꝫ ↄ: iū erat impio romanoꝝ. Jo. 19. Oīs q ſe regez facit/ↄdicit Ceſari. ꝛ id timebāt ne romani ↄ iudeos re bellātes ſūptis armis veīrēt/ꝛ ciui tatē cū templo deſtruerēt/ atqꝫ iu daicā gētē īde trāſferrēt: vel aliter videbaꝛ pōtificibꝰ iudeoꝝ ꝙ xp̄i do ctrīa gētilibꝰ eēt acceptāda: ꝛ id ti mebāt ne romāi q toti mūdo dña banꝛ/ēt xp̄i fidē ſuſcipent/ q̄ facto/ ip̄i romāi rōne potētie iudeoꝝ pō tifices ꝑuarēt ꝑncipatu ꝛ gēte. ꝛ ꝑʒ h̄ hic ſenſus lr̄e. ſi oēs credēt in eū (veniēt) ad fidē eiꝰ ēt (romāi ꝛ tol lēt locū nr̄ʒ). i. nob eiectis ſuccedēt in loco dignitatis ꝑncipatꝰ/ (ꝛ gen tē tollēt/qꝛ puinabūt nos ſubditis nr̄is. Et pʒ ex iſtis ꝙ nō timebāt iſti niſi ꝑdere tēporalia/aut ꝑncipatus dignitatē/aut ſubdite gētis vtilita tē. Deut. 33. Oculus iacob in ter ra. Sʒ qꝛ vt dr̄ Prouer. 17. ꝙ timet ip̄ꝰ veiet ſup eū: id qꝛ xp̄ʒ occiderūt ne oēs crederēt ī eū/euenit eis ꝙ ti mebāt. nā ꝑꝑ xp̄i mortē vīdicādaʒ venerūt romani ꝑncipes/ꝛ ciuita tem eoꝝ cū tēplo euerterūt/atqꝫ iu daicā gētē īde trāſtulerūt. Rurſus poſtea romanꝰ pōtifex ſucceſſit pō tifici legali/quoꝝ vtrūqꝫ antiq̄ ſcri ptura ꝑdixit: nā ciuitas cuʒ tēplo deſtructionē/ꝛ gētis trāſlationez ꝑ romanos futurā prenūciauit. bala aʒ Nu. 24. Uenient in tribus de Italia. i. de roma/ꝛ ſupabūt aſſiri os/vaſtabuntqꝫ/ hebreos. hoc idē etiaʒ moyſes ꝑdixit Deut. 28. Ad ducet dñs ſup te gētem de longin quo in ſimilitudinē aquile volātis cū īpetu ad lraʒ eni romani īperij agla eſt ſignū/ꝛ ſubdit gētē ꝓcaciſ ſimā/cuiꝰ nō poſſis ītelligere līguā/ q̄ nō deferat ſeni. nec miſereaꝛ par

Iudei ti mebant ꝑderetē poralia ꝛ tādem hec amī ſerunt ꝛ eterna put īfra patet.

uulo/ꝛ deuoꝛet oĩa atq̃ tollat/ donec te disperdat in cũctis vrbibus tuis/ꝛ destruant muri tui in q̃bus habebas fiduciã. Rursus noui sacerdotij successionẽ ꝓdixit scriptura.j.Re.ij.moꝛienẽ sacerdotes legis: ꝛ suscitabo mihi sacerdotẽ fidelẽ dicit dñs/q̃ iuxta coꝛ meũ ꝛ aĩaȝ meã faciat/ꝛ edificabo ei domum fidelẽ/ ꝛ ambulabit coꝛã xp̃o meo cunctis diebus. Uerificatuȝ est ḡ in timoꝛe istoꝝ illud Job.3.timoꝛ quẽ timebã euenit mihi/ꝛ q̃ verebar accidit.

¶ Et aduertendum q̃ pontifices ꝛ pharisei ex duobus istis ꝯsequentib⁹ que ex p° antecedente inferebant/volebãt ꝯcludere destructionẽ ipsius antecedentis: ſm hanc formã. (Si dimittimus eũ sic) ĩ sua libertate agere/sequunt duo in ꝯuenientia.s.p^m xp̄i exaltatio: q̃ꝛ (oẽs credent in eũ) Et 2^m aũt est nr̃a deiectio. (Qꝛ venient romani ꝛc.) ḡ ne ista sequent non est dimittendus xp̄s viuere/sȝ hoc q̃ tacite ipsi ꝯcludebant/Cayphas aperte in sequẽti pte ꝯsuluit.

¶ Sermo.2.sexte ferie post dñicaȝ de passione ꝛ in oꝛdine.200.

1 Secundo cũ dĩ. (Unus aũt ex istis) fit determinatio inuestigati ꝯsilij: q̃.n.prioꝛ ꝯñtia tacite cõcludebat/Cayphas nunc aperte determinat: ꝛ totũ ꝯsiliũ cõiter approbat: diuidit aũt ĩ ptes tres.p°.n.ponit ꝯsilij determinatio. 2° determinationis expositio. (Hoc aũt a semetipso.) 3° dictoꝝ approbatio (ab illo ḡ die.) p^a pars diuidit in duas. p°.n.describit ꝯsulentis personaȝ. 2° ponit ꝯsilij s̃niaȝ. (Dixit eis/vos nescitis) ꝯsulentis aũt psonã describit quattuoꝛ ponẽs ꝯditiones ipsius.p°.n.tangit ĩtentionis vnanimitatẽ. (Unus aũt ex ipsis) ꝯgregantis in ꝯsilio/ꝛ erat vnus ex ipsis/ꝛ numero ꝛ aĩo idẽ intendens/s. q̃ ille xp̄i/vȝ/moꝛtẽ/imo nõ vnus tantuȝ/ sed ẽt principalioꝛ. Jtẽ tãgit noĩs ꝓprietatẽ. (Cayphas noĩe) qḋ ĩterpꝛetaẽ inuestigãs/vel sagax seu oꝛe vomens: ꝛ ex noĩe ostdit fuisse curiosus/ꝛ sollicitus/qꝛ ĩuestigans actus ꝛ opa alioꝝ.vñ ꝯgregauit ꝯsilium. Mat.26.ingrẽs q̃uo iesuȝ dolo tenerẽt ꝛ occiderẽt. Jtem ostdit fuisse dolosus ꝛ cautus/qꝛ sagax: cũ.n.nullũ testimõiũ appꝛeret sufficiẽs moꝛtis xp̄i ipe frexit ĩ medio dolose ĩterrogãs. Adiuro te ꝑ deũ/vt dicas nob̃ si tu es xp̄s fili⁹ dei viui: vt dĩ Mat. 26. Jtẽ qꝛ oꝛe vomẽs ostdit fuisse maculosus ꝛ ĩmũdus/alimentũ etenim ꝟbi qḋ suscepit a xp̄o dicẽte: videbitis filiũ hoĩs sedentẽ a dextris dei ꝛ venientẽ in nubibus celi. Jpse turpiter q̃si blasphemiã reiecit dicens: blasphemauit. Audistis blasphemiã: vt dĩ Mat.26. Eadẽ c̃t nominis ĩterꝑtatio ꝯuenit p̃nti negocio. Jste.n.Cayphas fuit ĩuestigans in ꝯsilij inq̃stione: fuit sagax in ꝯsilij ĩuentione: fuit oꝛe vomẽs in ꝯsilij ꝓlatione: magis.n.vomit q̃ȝ dixit: ꝓuenit nãq̃ȝ vomitus ex nausea ꝛ fastidio stomachi spũ ab ĩtimis exterius impellente. Et qm̃ ipse Cayphas nauseabat sup xp̄ȝ ex spũ indignationis ꝓrupit euomẽdo magis q̃ȝ dicendo in hanc vocẽ/vt xp̄s occideret Esa.19.ꝑp spm̃ vertiginis erat ebrius ꝛ vomens. Jteȝ tangit oꝛdinis dignitatẽ. (Cũ eẽt põtifex) .i.sũmm⁹ sacerdos/in quo rõne status culpa grauat. Hierẽ.6.a ꝓpha vsq̃ȝ ad sacerdotẽ cuncti faciũt dolũ. Jtẽ tangit regiminis ptãtẽ. (Anni illius.) qꝛ in ipso anno summam regiminis ptãtẽ exercebat: ꝛ iõ ad verbũ eius pendebat totũ ꝯsiliuȝ. Deut.21.ad verbuȝ sacerdotis oẽ 2

pendet negotiū. ¶ Deinde cū dicit. (Dixit eis) ponit ɔsiliū Cayphe in quo p° exprobat alijs ignaniā (vos nescitis quicq̄) hitu (neq̄ cogitatis) actu. q.d. nō scitis cōia/ nō cogitatis instātia. Et hoc ē ppriū arrogantiū q alios dīt nesciētes/ vt ipsi credantur sapiētes. Sz in rei vītate sic erat vt dicebat. Cayphas q2 ipse cū eis/ nec sciebat legē/ nz cogitabat pñtes xpm eē quē lex pmiserat. Hiere. ij. sacerdotes nō dixerūt vbi ē dñs/ q2 hic in medio eoz/ z tenentes legem nescierūt me. 2° cū dicit. (Q2 expedit) ponit sui ɔsilij sniam q̄ ɔsistit in hoc q minus malū eligendū ē / ne maius pueniat: z iō ne totus ppl's pereat/ vnus est occidendus. Et i hoc pntabat Cayphas seruare se legez positā Deut. 14. vbi di2 q si aliqs p pha/ ēt miracula faciens vellet ppl'z auertere a cultu religionis dei/ ipse deberet interfici/ vt auferat malū de medio ppli: sz melius vi2 q ad legē nō attēderit Cayphas/ sz ad illud

3 solū q superius dcm est. Qd remediū posset adhiberi ne xpi miracula pcederent: periculū.n. erat nō p uidere pp romanos vēturos z locū atq̄ gentē dispsuros. Et cū qrerent qd eis esset faciēdū: poterāt.n. sibi pnidere / aut expellendo xpm de suis finibus/ aut recludendo eū/ aut alijs modis : iste Cayphas dedit ɔsiliū q deberet interfici/ q2 eius pñtia ppl'z abducebat/ ne p ciuitate z tēplo celarēt: sic hī. Hier. 38. Rogamus vt occidat hō iste: de industria.n. dissoluit man9 viroz bellantiū: siquidē hō iste nō querit pacē pplo huic/ sed malū. Circa ɔsiliū aūt mortis xpi 4°r dicit Cayphas. p°.n. dicit mortē xpi esse principib9 expedientē p eoz statu ɔseruando. (Q2 expedit vobis) .i. vos nō cogitatis hoc/ q2 expedit statu vro ɔseruando. 2° dicit ipsam mortē nō eē curandā: q2 p. rium dānū est mors vnius hois. Ut vnus moriat hō: z tn iste vnus p decē milibus cōputaris. 3° dicit eandē mortē esse vtilē pro pplo seruādo. Pro pplo. 4° dicit mortē illā esse remedij ablatione p periculo vitādo. Et non tota gens pereat. ij. Re. 17. vnū.n. virū tu qris z ois ppl's erit i pace. ¶ Et

4 nō q mali plati sunt siles Cayphe/ in vita: doctrina z ɔsilio. Naz p° qn tū ad mores ipsi sunt sic vn9 ex ipsis popularibus. Esa. 24. sic ppl's/ sic z sacerdos/ sz in honoribus volūt eē primi: in lucris cū ipsis/ in dānis sine ipsis pplis. Item malus platus Cayphas est re/ dum pingue beneficiū sollicite inuestigat/ sagaciter obtinet/ z turpiter abutitur/ q̄si ore vomēs/ i q̄ vitiū crapule nōt. Esa. 28. Sacerdos z ppha nescierūt/ p ebrietate absorti sunt a uino: oēs.n. mēse replete sunt vomitu: platus ēt qui turpia vba obloquit di2 ore vomēs. Abacuch. ij. vomitus ignominie sup gliam ei9: rursus pdicator q vbi dei alimēto nō delectat/ nz nutrit: sumptū ex mēsa scripture alimētuz q̄si euomēdo reijcit. Job. 21. panis illius i vtero eius vtet i fel aspidū i trinsec9 diuitias q̄s deuorauit euomet. Itē mal9 plat9 ē pōtifex annalis/ q2 nō p lucris aiaz/ sz p annalibus pnētib9 suscipit pōtificatū. Itē mali plati ɔsiliū totū est p seruādo honoris statu. Ber. ad Eugeniū honori/ sigt/ totū; scitati nihilo ad. Itē nihil ad eū de morte inocētis z pauperis. Itē diligēter plebē subditaz cauet ne pdat/ vt emūgat/ nō vt saluet. Itē simplices qui ista nec sciūt nec cogitāt pñti ōndent tpe/ nec reputant ydonei ad pōtificatū: di.n;

Prelati mali cayphe siles

cis vos nescitis qcq̄ȝ nec cogitatis. Job. xij. deridet iusti simplicitas/ ꝛ lā pas ꝯtēta ē apd̄ cogitatiōes diuitū.

¶ Sermo. 3. sexte ferie post dñicaȝ de passione ꝛ in ordine. 104.

1 Hoc aūt a semetipo nō dixit. Sȝ cū eēt pōtifex) p̄cedentis ꝯsilij euāgelista ponit expositioneȝ : vbi tria fac. p̄°. n. ponit s̄monis istīctū. 2° s̄monis sensum. (q̄ iesus moriturus.) 3° s̄monis ꝯplemētū. (Et nō tm̄.) In p̄ª tria tāgit. p̄°. n. exclu dit ꝓpriū motū. (Hoc āt a semetip so) .i. ꝓprio iudicio motus (nō dix̄) Prouer. 18. nō recipit stultus v̄ba prudētie. 2° ponit ꝓphie istinctū. (Sȝ ꝓphetauit) .i. ꝓphetiā dix̄ : nō .n. hītū/ sȝ actū solū hūit ꝓphetie. j. Re. x. isiliet i te spūs dñi/ ꝛ ꝓphetabis ꝛ mutaberis in viꝝ alterū. 3° assignat ꝓphetie meritū. (Cū esset pōtifex.) Ecce sacri ordinis dignitas (anni illius.) Ecce publice administrationis ptās: non. n. merito vite/ sȝ rōne sacri ordinis ꝛ officij publici ꝓphetauit de cōi statu ppli: vt. n. dr̄ i libro de diuinatiōe : ea q̄ ptinēt ad cōem statū gētis qñq̄ȝ aut i somnis p̄uidēt/ aut futura p̄nūciāt q cu rā hn̄t publici regimīs: sic pȝ i pharaone. Gen̄. xlj. ꝛ i Nabucodonosor Dan̄. ij. Ita ꝛ Cayphas ꝓphetauit/ q̄ p̄nceps erat ppli. j. Re. 19. nū ꝛ Saul iter ꝓphetas. ¶ Dein ponit euāgelista sensum rectū v̄boꝝ Cayphe. (q̄ iesus moriturus erat ꝓ gē te) iudeoꝝ: vbi. j. ꝯsiderādū ē q̄ verboꝝ Cayphe duo fuerūt sensus: vn⁹ quē dix̄ ꝛ itellexit/ alr̄ quē nō ītellexit. p̄ᵘˢ sensus fuit q̄ expediebat xp̄ȝ mori ꝓuitādo p̄iclo mōtꝭ tpal̄ ppli: ꝛ s̄ȝ hūc sensū v̄ba illa Cayphas dix̄ a seipō: alr̄ sens⁹ fuit q̄ ꝓ salute et̄na gn̄is hūani xp̄s eēt moriturꝰ/ q sens⁹ latuit eū: iter duos āt istos sensus dne sit diie. p̄ª/ q̄ Cayphas ꝓ morte ppli tpali cauenda dicebat expedire vt xp̄s moreret/ sȝ spūs scūs itēdebat q̄ ꝓ salute et̄na diuȝ dēret mori. 2ª q̄ Cayphas non intelligebat xp̄i mortē eē cāȝ libationis tpal̄ / sȝ solū q̄ eo occiso tollere occasio ꝑditiōis ppli. Spūs vo scūs itēdebat q̄ mors xp̄i eēt cā meritoria salutis hūani gn̄is. Istoꝝ aūt duoꝝ sensuū

2 p̄ncipalior ē ille q latuit Cayphaȝ/ q̄ ē itellect⁹ ꝓphetie. vn̄ pȝ q̄ Cayphas iō ꝓphetasse dr̄ ꝑꝑ h̄ solū / q̄ ꝓphetiā dix̄/ sic pueri i ecc̄a recitāt ꝓphetias q̄s nō itelligūt. Et iō lȝ ip se ꝓphauerit/ nō tn̄ fuit ꝓph̄a/ q̄ n̄ itellexit qd̄ dix̄ vt erat itelligēdū: dicit. n. Greg. 11. li. moral̄. q̄ cū aliqd alicui reuelat/ si nō itelligit nō ē ꝓph̄a. ¶ Dein cū dicit. (Et nō tm̄) ponit euāgelista ꝓphetie ꝯplementū. Et p̄° qdē excludit ꝯclusionē (ꝛ non tm̄ ꝓ gēte) iudaica moriturus erat xp̄s. Esa. 49. paꝝ ē vt sis mihi s̄uus ad suscitādas tribus Jacob ꝛ feces israel ꝯuertēdas: dedi te i lucē gētiū vt sis sal⁹ mea vsq̄ȝ ad extremū terre. 2° cū dic̄. (Sȝ vt filios) meritū mortꝭ xp̄i euāgelista dilatat ad gentiū ꝯuersionē dicēs eas i morte xp̄i ꝯgregādas: c⁹ ꝯgregationis tangit s̄ȝ terminū a q̄/ ꝛ terminū ad quē: q̄s/ vȝ/ ꝛ vn̄ ꝛ vbi ꝯgregabit/ ꝑꝑ p̄ᵐ ponit adoptionis charitatē dicēs. (vt) ꝯgregaret (filios dei) nō n̄ales/ sȝ adoptiuos: nō q tūc / sȝ q futuri erant: nō cāu ꝯtingentes/ sȝ p̄destination. eterna certos. q̄ mors filij dei vnigeniti ē ꝑꝑ multos filios adoptiuos/ ꝛ futuros/ ꝛ p̄destinatos. Ro. 8. q̄s p̄sciuit et p̄destinauit cōformes fieri ymagini filij sui/ vt sit ipse p̄mogenitus i multꝭ f̄rib9. ꝑꝑ 2ᵐ āt. s. ꝑꝑ statū termini a q̄ tollendū ponit dispsionis varietatē dicēs

(q erāt diſpſi) ſupſtitionibus multoꝝ doꝝ/ ꝛ varijs moꝛb⁹/ atq͡ȝ vitijs. Eze. 34. diſpſe ſūt oues mee/ ꝛ errauerūt i cūctis mōtib⁹. pp 3^m ſbdit ꝯgregatiōis veritatē (ꝯgregaret in vnū) vnū deū/ vnā fidē/ vnū baptiſma/ vnū coꝛp⁹ i xp̄o: vt dꝛ eph. 4. ꝛ ps. Edificās hirlm dn̄s diſpſiones iſrl̄ ꝯgregabit: qđ vtiq͡ȝ ipſe pdixit. Jo. x. alias oues hēo q̄ nō ſūt ex hoc ouili: ꝛ illas oꝫ me adducē/ ꝛ fiet vnū ouile/ ꝛ vn⁹ paſtoꝛ. ¶ Dein determinati ꝯſilij ponit cōis ꝯſenſus ꝛ approbatio (ab illo ḡ die) ſabbo/ vꝫ/ preterito (cogitauerūt) ꝙ p⁹ nō cogitauerāt: iō eis exꝓbabat Cayphas vos neſcitis gcq͡ȝ/ nec cogitatis (vt iterficerēt eū) glo. ēt p⁹ q̄ſierāt multotiēs eū occidē/ ſꝫ abſq͡ȝ delibatiōe cōe: nūc āt cōi ꝓpo^{to} ħ delibauerūt. Geñ. 37. añq͡ȝ accedēt ad eos cū vidiſſent eū pcul/ cogitauerūt illū occidere: ꝛ qꝛ ſabbo ptō apud iudeos delibatū fuit de moꝛte xp̄i^{s}: iō ex tūc īcipit offiñ de paſſiōe. 3° ꝛ vltio cū
3 dī. (Jeſus āt iā nō palā) oñdit q̄uo xp̄s d̄clinauit ꝯſiliū iudeoꝝ: ꝛ 3ª facit euāgeliſta. p°. n. dic̄ ꝙ xp̄s ab eis receſſit. 2° ponit q̄ acceſſit (ſꝫ abijt) 3° dic̄ ꝙ ibi māſit (ꝛ imoꝛabat) dic̄ itaq͡ȝ (ieſus ḡ iā n̄ palā ambulabat) .i. ꝯuerſabat (apud iudeos) nō pp pōe defectū/ ſꝫ pp hūilitatē ex^{m}. Et vt doceat nos cedere pſequentib⁹. Prouer. j. fili mi ne ambules cū eis ꝓhibe pedē tuū a ſemitis eoꝝ: pedes .n. illoꝝ ad malū currūt: ꝛ feſtinant vt effundāt ſanguinē. Ubi nōndū ꝙ null⁹ ꝓ pōte oꝫ ſe piculis īgerere: pp 3^{a}. p° qꝛ ħ ē tētare deū/ qđ ꝓhibet Deut. 6. 2° pp īexpiētiā ꝓprie ꝟtutis ꝛ īcertitudinis futuri euēt⁹. j. Coꝛ. x. q ſe extimat ſtare videat ne cadat. 3° ne det occaſio pſecutoꝛib⁹ ſeuiēdi. j. Coꝛ. x. ſine offenſiōe eſtote

Nullus ꝓ pōte oꝫ ſe piculi ꝯgerere

iudeis ꝛ gētibus ꝛ eccl̄e dei. Sꝫ lꝫ vitāda ſint picula/ qñ tñ cā fidei/ ſeu iuſtitia vite regrit/ laudabile ē ꝛ gloſū ſi fugē/ ſꝫ ꝓ ꝟitate pſiſtē. Eccl̄. 4. ꝓ iuſtitia agonizare ꝓ aīa tua ꝛ vſq͡ȝ ad moꝛtē certa ꝓ iuſtitia. ¶ Deide ponit q̄ xp̄s acceſſit ad ciuitatē q̄n dā/ c⁹ tāgit ſepationē ꝛ pōnē ꝛ nom ſepata q̄dē erat a regiōe iudeoꝝ: iō ait. (Sꝫ abijt i regionē) aliā. ſ. pōnē ꝟo ciuitatis dic̄ eē (iux̄ deſtū) ꝺ noie āt ſbdit) i ciuitatē q̄ dꝛ effrē) figura iſti⁹ receſſ⁹ ꝛ acceſſ⁹ xp̄i hī i Jacob. Geñ. 27. cui mr̄ rbeccha ꝯſuluit/ vt fugeret a frē Eſau q̄rēte ipꝫ occidē/ ꝛ pgeret i meſopotamiā/ ħ ēt figurauit Moyſes Exo. ij. q fugit a pharaone q̄rēte ipꝫ occidē/ ꝛ venit i terrā madiā/ ſꝫ ꝛ Dauid j. Re. 19. fugit Saulē q̄rētē ſe occidē/ ꝛ venit i ramatha. ¶ Deiñ ponit xp̄i māſionē. (Et ibi moꝛabat.) Ecce moꝛa hūilitatis/ moꝛat⁹ ē xp̄s ibi a ptō ſabbo vſq͡ȝ i ſab hm craſtinū/ q̄ñ diebus. 8. tūc. n. redijt itez bethaniā/ vbi ſuſcitauerat Lazaꝝ (cū diſcipulis ſuis.) Ecce colliñꝫ charitatis ꝛ ꝟitatis/ qꝛ piculis laboꝛātē nō deſerebāt amicū. Prouer. 18. oī tpe diligit q amicus ē/ ꝛ frr̄ i anguſtijs cōpꝛobat. ¶ Nōndū moꝛalr̄ ꝙ ieſus ē ꝟbū. i. rō ꝟitatis qꝛ ꝟbū caro fcm̄ ē ꝛ hitauit i nob: ħ aūt ꝟitatis ꝟbū q̄rit occidē ſſitatis mēdatiū: ē aūt mēdatiū nō in ꝟbis tm̄/ ſꝫ ēt i reb⁹ male dilectis. nā p° q̄dē diuitie ſūt fallaces/ qꝛ nō tribuunt ſufficiētiā quā ꝓmittūt. Jtē decipiūt voluptates coꝛ hūanū/ qꝛ multis aſpgūt amaritudib⁹. Jtē mētiūt honoꝛes/ qꝛ ſupbos hūiliāt. Jtē pncipat⁹ fallūt hoīes/ qꝛ ſecuritatē ꝓmittūt/ ſꝫ ꝯtinuis timoꝛib⁹ mētē ſollicitāt. Jtē glia ꝛ fama ſcli q̄ꝫ fragil ꝛ q̄ꝫ labil ſit/ illđ qđ ē demōſtrat/ qꝛ in ſermōe ꝯſiſtit hoīꝫ. Jtē gr̄a ꝛ ſa 4

Jeſus eſt ꝟbū ꝛ rō ꝟitatis

noī hoīuʒ ī terraſ. ꝓuer. xxxj. fal-
lax grā ꝛ vana ē pulchritudo. ꝗ oīa
ħ mēdatia ſūt/ꝛ tñ ardēti ↄ̄ſiderio
ea querūt hoīes/ſʒ ſine fructu/qꝛ ñ
tribuūt qđ ꝓmittūt. ps. Filij hoīnʒ
vſqueqno grani corde/vt qd diligi-
tis vanitatē ꝛ q̄ritis mēdaciū: Jteʒ
ħ ſunt illa mēdacia q̄ cogitāt occi-
dere in nobis rōnis v̄tutē: cuꝰ vir-
tus vitas ē: nā vitas odiū parit: ꝛ
os qđ mētiſ occidit aīaʒ. iō ait. ps ꝓ
pter v̄ba labioꝝ tuoꝝ ego cuſtodi-
ui vias duras. Jtē recedit veritas
a corde illius: q q̄rit mēdaciū. Sap.
j. in maliuolā aīam nō ītroibit ſa-
piētia/neqꝫ bitabit in corpe ſubdi-
to petis. Spūs. n. ſcūs diſcipline ef
fugiet fictū/ꝛ auferet ſe a cogitatōi
bus q̄ ſunt ſine itellectu. Et aduer-
tēdū/ qꝛ dr qđ ieſus ita declinauit
iudeos/vt neqꝫ ambularet cuʒ eis/
neqꝫ maneret apud eos/neqꝫ palā
ſe oſideret ipꝛis/qꝛ veritas rōnis ſic
fugit amatores mēdacij q eā perſe
quunſ/vt neqꝫ ipos in agēdis diri-
gat: iō nō ambulat cū ipis neqꝫ ſe
ipis exhibeat: iō nō eſt apud eos/ne
qꝫ ēt euidēter ſuū decorē oſidat: iō
nō in palā vr: quātū aūt dānum ſit
ſic a veritate alienari manifeſtū eſt/
qꝛ ſine ipa nullū eſt vnuʒ bonū: qd
aūt maius īfortuniū q̄ꝫ v̄a bona re
linquere/ꝛ falſa bona cū multo la-
bore inde īſequi fugiētia. ꝓuer. 10.
Qui nitiſ mēdatijs/ħ vētos paſcit/
ꝛ ſequiſ aues volātes. Jtē veritas
declinat ad ciuitatē regionis/ꝛ de-
ſerti/ꝛ Effrē. Ciuitas eſt hō cui nā-
le eſt eē ciuilē: iō ſola hoīum multi-
tudo ciuitas eſt: huc aūt accedit v̄i
tas q̄ humane ciuitatꝭ rector eſt ꝛ ſi
nis atqꝫ libtas tribꝰ ſtātibꝰ ↄ̄ditio-
nibꝰ. nā pᵒ venit veritas ad mētem
hūilē/ħ ē regio q̄ regimini ſe ſubij-
cit rōnis. ꝓuer. xvj. vbi hūilitas/ibi
ſapiētia. ecōtra ait Greg. quā nō ī-
uenit humilē vitas fugit mētē. Jtē
venit vitas ad mētē liberā/q̄ nō eſt
ſubiecta mēdatijs. ħ eſt deſertū: cū
. n. q deſerit mēdatiū vitas inhitat.
Jtē venit vitas ad mētē fertileʒ: qđ
ſignificat effrē/qꝛ fecūdat aīaʒ v̄tu-
tibus: ſicut. n. in cētro oēs linee/ꝛ
ſicut in luce oēs colores/ꝛ ſic in ra
dice oīs fructus ꝛ flores/ita in vita
te eſt oīs virtus: iō recte v̄tutes ſūt
diſcipule vitatis/quapropter vbi vi
tas moraſ/ ibi ꝛ diſcipuli ſunt v̄tu-
tū. Sap̄. vij. venerūt mihi oīa bona
pariter cū illa/ꝛ īnumerabilis hone-
ſtas per manus illius.

¶ Sermo. 4. 6ᵉ ferie poſt dñicā de
paſſione ꝛ in ordine. 202.

Expedit vob̄ vt vnus moriaſ
hō ꝓ ppl'o/ꝛ nō tota gēs pe-
reat). Qm̄ euāgeliſta dic̄ ħ eſſe ꝓ-
phetiā ſaluatiōis hūani gñis fcē ꝑ
mortē xp̄i. iō ī v̄bis iſtis ↄ̄ſiderāda
ſūt 4ᵒʳ. ſ. ꝑꝑ qd fcā ſit libatio hoīs:
ꝛ ꝑ quē/ꝛ q̄r/ꝛ de q̄. de qbꝰ tāgiſ in
aſſumpta ꝓphia. vbi pᵒ tāgit ſalua
tiōis exigētiā. (Expedit vob̄). 2ᵒ po
nit ſaluatorꝭ ſufficiētiā (vt vnꝰ hō).
3ᵒ explicat modi ↄ̄gruentiā. (Mo
riaſ). 4ᵒ addit ſalutꝭ efficatiā. (pro
ppl'o/ꝛ nō tota gēs pereat) ꝑꝑ pᵐ
ↄ̄ſiderādū qꝛ libatio ē remotio ma
li: ſaluatio āt ē ꝓ motio ꝛ ↄ̄ſuatio ī
bono: q̄ꝛ vtroqꝫ īdiguit hō ſuppoſi
tꝭ duobꝰ viſſimiꝭ ſūdamētis. ſ. q̄ꝛ
pᵐ ē qꝛ deus ab eterno ꝑordinauit
aliq̄s ex hoībꝰ qbꝰ daturꝰ erat vitā
eternā/q̄ nihil alid̄ ē niſi ſūma feli-
citas aīe ꝛ corpis: quātū ad aīaʒ in
apta viſiōe ꝛ fruitiōe dītatꝭ/ꝛ quā-
tū ad corpꝰ ī imortalitate glīoſa cō
ſiſtēs: de hac ꝑordinatione ait apl's
Eph̄. j. elegit nos in ipo añ mūdi cō
ſtitutionē/ ꝛ ꝑdeſtinauit nos ī ado
ptionē filioꝝ in laudē glīe grē ſue.

¶ Alteꝝ

aliter fundamētū est ꝙ pp pcīz pri mi hoīs in oēs diffusū / q ex eo ꝑ pagati sunt effect⁹ ꝑdestinatiōis diē ꝯpedit⁹ fuit / ne hoīes ꝑdestiati vitā eternā ꝯseqrent: nō.n.ꝯuenit inimi cis ꝛ pcōrib⁹ talē vitā ꝯcedē. Esa.lix. Ecce nō ē abreuiata man⁹ dñi / vt sal uare neqat. Sꝫ iniqtates vr̄e diuise rūt int vos ꝛ deū vr̄ꝫ / ꝛ pcā vr̄a ab scōderūt faciē ei⁹ a vob. Et Hiere.v. pcā nr̄a ꝓhibuerūt bonū a nobis. His aūt duob⁹ fundamētis suppo sitis pꝫ ꝙ expediebat hoīez a cl̄pa p iustitiā repari / si ꝯsecutur⁹ erat vi tā eternā. Et ēt expediebat vt dīna predestinatio suū ꝯseqret effcm̄ / nꝫ tolleret pp malitiā hoīuꝫ iuariabi le dīnū ꝓpositū. Esa.xiiij. sic putaui ita erit / ꝛ q̄uo mēte tractaui sic eue niet: dñs.n. exercituū decreuit / ꝛ qs poterit infirmare / ꝛ man⁹ ei⁹ extēta / ꝛ qs auertet illā. Ex q̄ repatione dno de⁹ demōstrat. p° suā iubalitatē / qꝛ indigēs a culpa iustificat / ꝛ i vita sal uat. 2° ondit sui ꝓpositi firmi^tēꝫ ꝙ nulla hoīꝫ / malitia pōt violare. pp p^m dī. Esa.xl. Cōsolamī cōsolamini pp̄le me⁹ dic dñs de⁹ vr̄: loqmī hie rusalē ꝛ aduocate eā / qm̄ ꝯpleta est malitia ei⁹ / dimissa est iniqtas illi⁹ / suscepit d̄ manu dñi duplicia p oī b⁹ pcīs suis: duo qdē suscepit non obstante pcō. s. iustificationē gr̄e: ꝛ adeptionē glīe: iō bis ꝑmisit: ꝯsola mī ꝯsolamī pp̄le me⁹. De. 2° āt. s. d̄ ondōe firmitatꝫ dīni ꝓpositi orabat Moyses. Deut. x. ne respicias q̄so dñe duritiā ppl'i h⁹ ꝛ ipietatē atqꝫ pctm̄ ne forte dicāt gētes / nō poterat dom⁹ introducē eos i t̄rā quā pol licit⁹ est eis. ¶ 2° vidē^m est p quez sc̄a fuerit hoīs repatio / qꝛ sic p vnū hoīez venit pditio in oēs / ita p vnū sc̄a ē oīꝫ restauratō. Ro.v. si.n. i vni us dlicto mors regnit p vnū hoīez multomagꝫ abūdātiā gr̄e ꝛ dōatio nis ꝛ iustitie accipiētes in vitā reg bunt p vnū iesum xp̄m: qꝛ p hoīez mors ꝛ per hoīez resurrectio mor tuoꝝ. Et sic i adā oēs moriunt ita ꝛ in xp̄o oēs viuificabunt. Et hūc li beratorē dic auctꝰ eē vnū hoīem / qd̄ vtiqꝫ sufficiētissimū ē: nꝫ.n. deus min⁹ ē potēs iustificare / q̄ꝫ hō sit po tēs dānare. Et iō si pcm̄ vni⁹ suffec ad pditionē / m̄lto magis vni⁹ iusti tia suffic ad saluationē qd̄ tāgit cū dic (vn⁹ hō) hō qdē sbālr / vn⁹ vo sin glr. Oportuit.n. hoīez eē q repararet hoīez: cui⁹ repatio erat iustificatio: nō iustificabat āt hō nisi satisfacēt deo p ꝯmissa i eū cl̄pa. Satisfactio .n. reduc reū ad eq̄litatez iusti^c. Nō decuit āt de⁹ offēsaꝫ sine satisfactio ne remittēt / qꝛ h repugnāt iusti^c / nec fauet mīe / p quā itēdit vt oēs boni sint. Remanet āt iiust⁹ / ꝛ iō malus cū absqꝫ satisfactiōe cl̄pa remittit. Est ēt al'a rō qꝛ oꝫ i iustificatōe hoīs iustitiā eē cū mīa: iusti^a qdē est dū re⁹ satisfac: mīa vo dū ipsi⁹ op⁹ a do approbat. nō fuisset āt duo h sil / si qsqꝫ satisfactiōe de⁹ culpā remisisset ꝙ debuit fieri satisfactio / sꝫ nō p ir rōnale al' / qm̄ nō ē susceptiuū iusti tie / nꝫ p āgelū: qꝛ vt dic Anselm⁹. j. li. cur de⁹ hō p libatorē suū hō redu cēd⁹ erat idignitatē quā possidebat añ pctm̄ / alioqn nō fuisset repat⁹ ꝛ restitut⁹ ad ꝑstia. h āt erat dignitas sua / qꝛ soli deo erat sbiect⁹ / cui fuire regnare est. Sꝫ nō min⁹ tenebat hō suo redēptori quā suo creatori. Et iō si redēptor eius fuisset angelus ipsi angelo fuisset subiectus. Sicqꝫ pristine dignitati nō esset restitut⁹. Itaqꝫ pꝫ ꝙ si expediēs fuit hoīez re pari / nꝫ sine satisfactiōe erat a deo cl̄pa remittēda / nꝫ vlla creatura ir rōnalis p eo satisfacē poterat / sꝫ nꝫ angel's debuit. Expediēs fuit ꝛ op portunū vt hō redimēt hoīem. pe

Oportuit per hoīez fieri nr̄a repatō.

q̄ r̄ nō redimit/ iō rediet hō. Nee. ij. Cōtristati sūt demōes/eo ꝙ vēisset hō q̄ q̄reret ꝓspitatē filioꝝ isrl. ¶ Hic āt hō vn⁹ ē singl'r. ps. singl'r sū ego donec trāseā: nec opportuit plres eē/ q: suffec̄ iste vn⁹ oēs libare. Et ꝯsiderādū q: ipse fuit vn⁹ hō q̄drupl'r. p° gdē gn̄is cōitatē. Sap. vij. Sū gdē ⁊ ego hō mortal' sil's hoīb⁹/⁊ ex gn̄e illi⁹ q pri⁹ fc̄at⁹ ē. Et vt dic̄ Augu. xiij. lib. de. tri. sic expediebat/ lꝫ.n. d̄s potuisset aliūde q̄ꝫ ex gn̄e p̄mi hoīs formare hoīem quē assumerēt/ tn̄ ꝯuenīēti⁹ fuit vt diabolus vinceref p hoīeꝫ eiusdē gn̄is/ quē ipse vicerat. Itē vn⁹ fuit iste hō origis singlitate. Nā vt dic̄ Anselm⁹. ij. lib. Cur. de⁹ hō q̄ttuor mōis de⁹ p̄t facē hoīem. Aut de viro ⁊ femia/ sic̄ hꝫ vsus multitudis hoīuꝫ/ aut sine viro ⁊ femia/ sic̄ vnū solū fec̄ Adā/ aut d̄ viro sine femia/ sic̄ vnā solū fecit Euā/ aut d̄ femia sine viro/ qd̄ vsq̄ ad xm nō fecerat. Sꝫ ipe solus sic fc̄ūs ē. Esa. l. vnū vocaui eū ⁊ bn̄dixi. Et expediēs fuit vt talē h̄ret origieꝫ nā ex gn̄e hoīs nō debuit nasci cōmixtiōe vtriusq̄ sex⁹/ q: pcm̄ ꝯtrissꝫ origīale: iō ab eo nos redimē si potuisset: fu⁹.n. nō pōt aliū ab ea fuitute redimē q̄ ⁊ ipse tenef: nꝫ ex viro sine femia nasci potuit/ nꝫ sic fieri d̄buit/ q: alio meo fieri d̄buit hō mediator/ q̄ fc̄ūs fuerit hō pcōꝝ. g̃ relinqf ꝙ ex femia sine viro expediēs fuit xm nasci. Itē ipse fuit vn⁹ hō incōpabili scītitate. ps. dn̄s d̄ celo ꝓspexit sup filios hoīuꝫ/ vt videat si ē itelligēs/ aut reqrēs d̄ꝫ. Et ecce oēs decliauerūt/ sīt inutilis fc̄i sīt nō est q faciat bonū/ nō est vsq̄ ad vnū. Hic vn⁹ ē xs/ q solus fec̄ bonū iō di Ecc. vij. Viꝝ d̄ mille repi vnū. Hui⁹.n. hoīs tāta fuit iustitia ⁊ bonitas/ ꝙ oēꝫ supauit hoīuꝫ malitiā: qd̄ vtiq̄ nec̄iuꝫ erat: al'.n. si potuisset satisfacē p iniustia hoīs. Itē ipe fuit hō vn⁹ dīna ꝑsonalitate/ q: di fili⁹ fuit.n. de⁹ vnus. Deut. vj. dn̄s d̄s tuus/ d̄s vnus ē: ⁊ fuit dei pa͠s filius. Luc. j. ꝙ nascef ex te scm̄/ vocabif filius. di. ¶ Qd̄ aūt iste hō ēt d̄s eē debuerit. p° ꝓbaf p Anselmū ex rōne satisfactiōis. nā p nl'la Re citra deū q̄s d̄ꝫ facē id qd̄ ē ꝯ dei volūtatē: g̃ si peccat/ sꝫ q̄ntitatē pc̄i d̄ꝫ esse satisfactio: vt/ vꝫ/ reddat aliqd mai⁹ qd̄ sit illd̄ p q̄ peccare nō debuit. Sꝫ h̄ nō p̄t hō/ ⁊ tn̄ d̄ꝫ: pōt āt illd̄ solus d̄s: vt g̃ eēt q debēt ⁊ posset/ opportuit vnū eē d̄m ⁊ hoīeꝫ. ¶ 2° h̄ illd̄ pōt ꝓbari ex rōne iustic eminētꝫ: decm̄ ē.n. ꝙ opportuit hoīem redēptorē h̄re sūmā ⁊ tātā iustitiā q̄ maior sit q̄ꝫ hūana malia. Sūa v̄o iustia exigit vt nullo incōmodo flectaf. Summū āt i hūanis incōmodū est mors. iō opportuit hoīeꝫ illū sic instū eē/ vt poti⁹ mortē elligēt q̄ꝫ a iustia decliaret. Siqs aūt dicat ꝙ īfernus maius malū ē morte: iō ēt infernū debuit potius eligē hō iste q̄ꝫ peccare d̄ꝫ ꝙ penā īferni solus deus iflīgit: q cū sit iustus pp suatam iustitiā eaꝫ nō d̄ꝫ cuiq̄ dare/ sꝫ hoīes iniusti summū qd̄ possūt malū: mortē/ vꝫ/ qn̄q̄ inferūt iustis. Fuit tn̄ iste hō sic dispositus sꝫ electio
nē ꝙ p nullo bono citra deū ꝯseqn̄ 3
do/ nec p vllo malo ēt īferni vitādo decliasset a iustia. Sꝫ si pole eēt potius sustinuissꝫ īferna. ij. Mach. vj. Rn̄dit cito dicēs ꝓmitti se velle potius i īfernū/ q̄ꝫ ꝯ di volūtatē aliqd ꝯmittē: tn̄ eū q sic dispositus ē vt inferna potius eligat q̄ꝫ iustitiā desat ex h̄ ipso īpossibile est inferna pati nihilominus ad īferna descēdit xps/ n̄ ea passurus/ sꝫ paciētes redēptur⁹. Sꝫ dices pp sernādā iustitiā multi iusti occisi sunt. Osee. vj. Occidi eos in verbis oris mei: non ergo tolle-

Nō rōnē q̄ apparet ꝙ pp summā iustitiā salnādam' vnus p oībus mori debebat.

rititia mortis est summe iustitie signum. Ad hoc autem respondit Anselmus quod alij homines erant debitores mortis: et ideo licet iusti fuerunt/ aut quando non debebant/ aut qualem non debebant pro iustitia mortem tolerando maior tamen iustitia illius est qui cum non esset debitor mortis ipsam pelegit / ne a iustitia declinaret. Et ideo dicitur inter mortuos liber: quia non fuit debitor mortis. Sed iterum dices/ bene video quod debuit iste homo pro servanda iustitia mortem eligere cuius non esset debitor. Sed tamen potuit deus aliquem purum hominem talem facere. Ad hoc respondendum quod aut ille homo esset immortalis/ aut esset mortalis. Et si quidem immortalis / non esset magnum eligere mortem quam sustinere non posset pro servanda iustitia: nam magis esset iustus qui potens mori/ mortem eligeret. Si vero homo ille esset mortalis/ mortem non posset subterfugere: maior autem est amor iustitie in eo qui potens declinare mortem ipsam/ tamen sponte suscepit pro iustitia quam sit in eo qui mortem pro iustitia declinare non potest. Unde oportuit hominem istum qui esset summe iustus esse potentem non mori/ et tamen mortalem: talis autem non est nisi homo deus Sap. 16. tu es domine qui vite et mortis habes potestatem. Ergo unus homo iste deus fuit: qui ait. Jo. x. potestatem habeo ponendi animam meam/ et iterum sumendi eam. Itaque patet quod propter summam iustitiam servandam expediens fuit hunc hominem. primo quidem mortem eligere. 2. mortis debitum non habere. 3. mortalem esse 4. non mori posse. Ex quibus patet quod deus erat et homo. Ista deductio concordat sententie beati Aug. xiij. lib. de tri. dicentis. Oportuit liberatorem hominum deum esse et hominem. Supposito quod morte sua nos esset redempturus: nisi enim esset homo non posset occidi: et nisi esset deus non crederetur noluisse vitare mortem quod potuit. igitur quia homo erat/ passus est: quia vero deus erat/ potuisset non pati si voluisset: ideo gratior facta est in humilitate iustitia. 3. hoc idem probat Greg. ex ratione mediatoris: quia liberatorem oportuit esse mediatorem dei et hominum: mediator autem utrique concordat extremo: et ideo sicut erat homo/ ita et deus esse debuit. j. Thy. ij. unus est deus et mediator dei et hominum homo christus iesus qui dedit semetipsum redemptionem pro omnibus. ¶ Ex his ergo patet quod cum quattuor modis dicatur christus unus homo solum. primo modo ipse communicat hominibus. tribus autem reliquis ab eis est separatus. Nam generis communitate ipse est inter homines: sed originis puritate preter homines: vite sanctitate plusquam homines: personali proprietate supra homines: ideo vere unus. i. singularis homo/ quia nullus alius ex virgine natus/ nullus alius iustitia summus/ nullus alius deo unitus Eccl. xij. non invenire poterimus talem virum qui spiritu dei plenus sit. ¶ 3° explicatur modus congruus nostre liberationis. (Monitur) Aug. xiij. lib. de tri. non defuit deo modus alius liberandi hominem cum omnia sint equaliter potentia/ sed sanande nostre miserie nullus convenientior/ nec fuit/ nec esse oportuit. primo quia in hoc ostenditur quantum nos caros habeat deus qui pro nobis proprium tradidit filium. 2. quia spem nostram erigit ad spem immortalitatis. 3. quia morte quam diabolus immiserat iuste perimebatur. sicut Golias proprio gladio truncatus fuit: et saul irruit super gladium suum et mortuus est. Et naaman in ligno mortuus est quod alijs ad mortem paraverat. ¶ Quare autem christi morte salvatum sit genus humanum Augu. causam assignat ex iniusta ipsius morte dicens quia diabolus nihil in christo invenit dignum morte: occidit tamen eum: iustum fuit ut debitores quos tenebat/ liberi dimittantur in eum credentes. Eandem etiam causam assignat Chry. super Joannem exponens illud. xij. Ego si exaltatus fuero a terra omnia traham ad meipsum. Anselmus vero ponit causam ex parte satisfactionis dicens. quod vita christi tantum bonum erat ut si diceretur tibi/ nisi occidas eum peribit totus mundus: et quicquid deus non est etiam infinitos potius debes permittere mundos perire quam eum occidere. Et ulterius si diceretur tibi/ nisi eum occideris omnia mun

Liberationis nostre congruus modus.

4 di pcā sup te veniēt. qd facies. R̄n̄. Nō solū hui⁹ mūdi q̄ sunt / ⁊ q̄ fuerūt / aut futura sūt / sꝫ ēt quotquot ⁊ q̄cūqꝫ pōssit excogitari pctā potius velle suscipe q̄ꝫ i eū mittere manū / nō solū ad occidēdū / sꝫ ēt ad q̄ꝫcūqꝫ pnā lesionē īferēdā. iō occidē ei⁹ fuit mai⁹ pcm̄ oīb⁹ pctis mūdi / qꝛ optimā vitā offēdit: q̄propter nō ē vey qd ait Cayphas sꝫ extīatione suā meli⁹ eē hoīeꝫ occidē q̄ꝫ pplm pire: imo minus malū eēt si īfiniti mūdi pirēt. j. Reg. 26. qs extendet manū suā i xp̄m dn̄i ⁊ erit inocēs? ⁊. ij. Reg. j. q̄re nō timuisti mittere manū tuā / vt occidēs xp̄ꝫ dn̄i. Ex his q̄ argnit. Anselm⁹. Si vita xp̄i pl⁹ hꝫ bonitatis q̄ꝫ oīa pctā hēant prauitatis. ḡ tm̄ bonū si dat̄ p ipsis malis supat satisfaciēdo. Sꝫ dare vitā est accipe mortē. ḡ mors xp̄i satisfacit p pctis. Sꝫ dices nōne poterat satisfacē p hoīb⁹ fundo vitā? ⁊ dico q̄ sic. nā tātū bonū fuit ei⁹ volūtas q̄ elegit mortē p iustitia / vt ēt si mors ipa non supuenisset illa sola volūtas sufficisset ad satisfaciendū p pctis oīm: sꝫ tn̄ morteꝫ sustinuit pp duo. p̄° s̄m Anselmū vt ex̄m p̄beret hoībus q̄tenus pp nulla vite pn̄tis incōmoda relinquāt iustitiā 2° vt excessum iustitie ostēderet / qꝛ mai⁹ est actu pn̄tē sustinē / q̄ꝫ absn̄tē eligē mortē. In ipa v̄o tolerātia mort̄ tripl'r appet iustitie excessus. p̄°. s. ex mortis gn̄e / qꝛ crucis ignominiosaꝫ mortē passus ē. Scđo ex dignitate psone / qꝛ dei filius mortu⁹ ē: 3° ex occidētiū scelere: ab eis. n. occisus ē / qb⁹ vite bn̄ficia pstiterat magna. Ergo talis ipe a talib⁹ talē mortē patiēs maiora nō potuit emiñētis iustitie ostēdere signa. ¶ Sꝫ dices qūo xp̄i mors applicat̄ hoīb⁹ vt satisfaciat p eis r̄n̄° s̄m Ansel. ⁊ q tātū bonū s. vitā ddit tolerādo mortē / retribuēduꝫ erat. Sꝫ aut dabit̄ ei qđ n̄ hꝫ / aut remittet̄ qđ dꝫ: q̄ꝫ neutꝝ erat i xp̄o q hꝫ oīa q̄ pr̄is sūt / ⁊ q nihil cōmisit i de͡uꝫ: ne ḡ frustra tāta sustinuerit / oꝫ retribuē cui ip̄e voluerit / qꝛ p̄t suū ius dare cui vult. Jus āt suū trāstulit i eos q i se credūt / ⁊ sue sepfectōi ꝯmittūt. ḡ credētib⁹ i eū / p eū fit remissio pcōꝝ / ⁊ salut̄ et̄ne possessio. ¶ 4° ꝯsiderāda ē efficatia mortis: cui⁹ euāgelista i pn̄ti. q̄ttuoꝛ ponit effeūs. Expediebat. n. eū mori p̄° q dē vt ppl'ꝫ ꝯstituēt. vn̄ ait (p pplo) 2° ne tota gēs piret. Et iō dicit. (Et nō tota gēs peat.) 3° ⁊ dei filios regn̄aret. (vt filios di.) 4° vt dispsos ꝯgregaret (q erāt dispsi ꝯgregaret i vnū.) Et q̄ꝫtū ad p̄m̄ ptinet ppl's ē hoīꝫ multitudo sub vno p̄ncipatu cōi lege vinētiū. Morte aūt xp̄i ita fcm̄ ē / vt multitudo credentiū sub xp̄o p̄ncipe viuāt. tit. ij. ddit semetip̄ꝫ p nob / vt nos redimēt ab oī iniq̄tate / ⁊ mūdaret sibi ppl'ꝫ acceptabilē / sectatorē bonoꝝ opeꝝ: ⁊ ad hebre. 13. dī. q iesus vt p suū sāgninē sc̄ificarꝫ ppl'ꝫ ex̄ pōtā passus ē. Qđ tal'r dēm⁹ itelligē eē fcm̄. qꝛ ppl's xp̄ian⁹ fidē xp̄i fit ppl's di. hāc v̄o fidē nll's ex merit̄ suis / sꝫ ex gr̄a di h̄re p̄t. p̄mā aūt istā gr̄aꝫ moriēdo xp̄s nob ipetrauit. vt dic̄ Hug. ij. li. đ sacris. Et iō p mortē ipi⁹ ꝯstituimur ppl's dei. Jtē morte xp̄i libati sum⁹ a pditōe: iō. n. mortu⁹ ē (ne tota gēs peat.) pisset. n. tota gēs hoīꝫ tripl'r nisi mortu⁹ fuisset. p̄° q dē pisent oēs gn̄al'r / qꝛ nll's fuisset saluatus / nisi xp̄s fuisset mortuus: iō dī Tren. iij. repulsa ē aīa mea / oblit⁹ sū bonoꝝ / ⁊ dixi: pijt finis me⁹ ⁊ spes mea a dn̄o. Sꝫ morte xp̄i ita fcm̄ ē vt nō peat totū gen⁹ hūanū. Sꝫ p̄destinati ad vitā saluāt̄. Jo. iij. misit ds filiū suū / vt saluet̄ mūd⁹ p ipm.

Nota q̄ sitnm. Qūo mors xp̄i satisfaciat p hoib⁹.

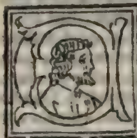
Itē nisi mortuꝰ fuisset xp̄s/ꝑiss3 tota gēs itegralr̄ qn̄tū ad aīa3 i inferno/ꝛ qn̄tū ad corpꝰ i morte ꝑpetua Job. 19. d̄struxit me vndiq3 ꝛ ꝑeo/ s3 moriēs saluauit aīas. Luc. 9. Venit filiꝰ hoīs n̄ ꝑdē/s3 saluare aīas. Saluabit ēt corpa nouissimo tpe Phil. iij. Saluatorē expectamꝰ dn̄3 iesu3 xp̄3/q reformabit corpꝰ hūilitatꝭ nr̄e/ꝯfiguratū corpi claritatis sue. Itē nisi xp̄s fuisset mortuꝰ ꝑiss3 tota gens/q2 malo culpe viciata/ꝛ malo pene miss3 oppressa. S3 xp̄o moriēte fcā ē remissio culpe/ꝛ alleuiatio pene: iō clamabāt apl̄i mat. 8. dn̄e salua nos q2 ꝑimꝰ. ꝛ ip̄e ait. Luc. 19. vēit filꝰ oīs saluar̄ qd̄ ꝑierat. 3ꝰ effcūs mort3 xp̄i ē/q2 moriēs verꝰ d̄i filꝰ/mltos ꝑ adoptōis grā3 d̄o p̄ri regn̄auit filios. Gal. 4. misit d̄s filiū suū/ vt eos q sb̄ lege: fuitutis erāt redimēt/ꝛ adoptōe3 filioꝝ recipemꝰ. 4ꝰ effcūs mort3 fuit/q2 cōgregauit dispsis i cognitiōe3 vniꝰ veri d̄i/ꝛ i vīculo charitat3. Mat. 24. vbicūq3 fuerit corpꝰ/illuc ꝯgregabūt ꝛ agle. Sic. n. agle ꝯgregant ad cadauer/ita electi ad mortē xp̄i .i. v̄tute mortis eius. Ezech. xij. ꝯgrega eos quasi gregē ad victima3/ ꝛ sanctifica eos in die occisionis.

¶ Sabbato post dn̄icā passiōis. Scd̄3 Joā. Cap. 12.

In illo tpe. Cogitauerūt ꝑncipes sacerdotū, vt ꝛ laza2 iterficerēt: q2 mlti ꝑp illū abībāt ex iudeis, ꝛ credebāt i iesu3. In crastinū āt turba mlta, q̄ ꝯuenerat ad die3 festū: cū audissēt q2 vēit iesus hierlymā accepūt ramos palmaꝝ, ꝛ ꝑcesserūt obuiā ei, ꝛ clamabāt. Osāna. bn̄dictꝰ q vēit i noīe dn̄i, rex isrl̄. Et iuenit iesus asellū: ꝛ sedit sup eū: sic scriptū ē. Noli timē filia sion: ecce rex tuꝰ vēit, sedēs sup pullū asine. Hec nō cogūert discipli eiꝰ ꝑmū. S3 qn̄ glificatꝰ ē iesus: tūc recordati sūt, q2 h̄ scripta erāt d̄ eo, ꝛ hec fecerūt ei. Testimoniū ḡ ꝑhibebat turba: q̄ erat cū eo, qn̄ laza2 vocauit d̄ monumēto: ꝛ suscitauit eū a mortuis. Propterea ꝛ obuiā vēit ei turba: q2 audierūt eū fecisse h̄ signū. Pharisei ḡ dixerūt ad semet ipsos. Videtis q2 nihil ꝑficimus. Ecce mūdꝰ totꝰ post eū abijt. Erāt āt q̄dā gētiles, ex his q ascēderāt, vt adorarēt i die festo. Hi ḡ accesserūt ad philippū, q erat a bethsaida galilee: ꝛ rogabāt eū, dicētes dn̄e, volumꝰ iesu3 vidē. Vēit philippꝰ, ꝛ dic̄ andree. Andreas rursū ꝛ philippꝰ, dixerūt iesu. Jesus āt rn̄dit eis, dicēs. Vēit hora vt clarificet filiꝰ hoīs. Amē amē dico vobis: nisi granū frumēti cadēs i terrā mortuū fuerit: ip̄3 solū manet. Si āt mortuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aīa3 suā, ꝑdet eā. Et q

odit aiā suā in hoc mūdo: i vitā eternā custodit eam. Si qs mihi mīstrat: me sequat. Et vbi ego suz: illic ꝛ minister me⁹ erit. Si qs mihi ministrauerit: honorificabit eū pr̄ meus. Nūc aiā mea turbata est. Et qd dicā? Pr̄ saluifica me, ex hac hora. Sz ꝓpterea veni in horā hāc. Pr̄ clarifica nomē tuū. Uenit ḡ vox de celo, dicēs. Et clarificaui: ꝛ iterū clarificabo. Turba ergo q̄ stabat, ꝛ audierat: dicebat tonitruū factū esse. Alij dicebāt: angelus ei locutus est. Rn̄dit iesus ꝛ dixit. Nō pp me venit hec vox: sz pp vos. Nūc iuditiū est mūdi: nūc p̄nceps huius mūdi: eijciet foras. Et ego si exaltatus fuero a terra: oia trahā ad meipm. Hoc āt dicebat, significās q̄ morte esset moritur⁹. Rn̄dit ei turba. Nos audiuimus ex lege: qꝛ xp̄s manet in eternū. Et q̄uo tu dicis: opz exaltari filiū hoīs. Quis est iste filius hoīs? Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicū lumē i vobis est. Ambulate dū lucē habetis: vt nō tenebre vos cōprehēdāt. Et q ambulat in tenebris: nescit quo vadat. Duz lucē hētis, credite in lucē, vt filij lucis sitis. Hec locutus est iesus: ꝛ abijt: ꝛ abscōdit se ab eis.

¶ Sermo p̄mus sabbati an̄ dn̄icā palmarū ꝛ in ordine. 103.

Ogitauerūt p̄ncipes sacerdotū vt ꝛ lazarū iterficent.) Joā. xij. hodierna statio ad. 34. ptiet mā sionē: cuius nomē ē philinor: qd̄ iterpretat os: qꝛ vt dicit Hiero. cuz passiōis xp̄i imaginē ex p̄cedēti die credamus/ necē cuiuz ē vt qd̄ creditur corde ꝓnūciet ore. Sciēdū est ēt qꝛ oris. 4^or sūt officia: ore. n. trahim⁹ spm̄. Et ore suscipim⁹ alimētū. Ore ēt ꝓferim⁹ v̄bū/ atqꝫ ore p̄bem⁹ pacis osculū: xp̄s aūt p̄nti die os fidelīū se ondit eē/ p qd̄ p̄mo qdē trahimus vite spiraculū. Tren. 4. Spūs oris nr̄i xp̄s iesus q captus est in pctis nr̄is cui diximus in vmbra tua viuemus in gentibus. Itē ab eius ore sicut puuli a nutrice/ ꝛ sicut auiū pulli a genitrice suscipimus v̄bi alimentū. Itē ex eius ore loquunt sci veritatis v̄bū. An experimentū/ in qd apl̄s q̄ritis ei⁹ q in me loqt xp̄s. Itē dulci ei⁹ ore ꝛ dō ꝛ mutuo recōciliamur p pacis osculū. Cant. j. osculetur me osculo oris sui. Et id sicut d̄ amico dici ꝯuenit/ ipse ē os meū. Duo āt euāgelia legūt hodie: vnū i matutinis d̄ libertate credētiū. Jo. 8. Alterū i missa d̄ ꝯfessiōe fideliū: quoꝝ vtrūqꝫ ad os ptinet: nā ore fit ꝯfessio/ ꝛ chr̄i ore libertas tribuit. dic̄ ēt euāge^m misse q̄lr gētes ad xp̄m adducte sūt per philippū/ q os lāpadis/ vel os manuū iterp̄tat. Diuidit aūt p̄ns euā

geliū in tres ptes pncipales. pma ptinet fidei multiplicationē. scda fi dei pcessionē. tertia fidei exhorta tionē. Nā multiplicata est fides in mūdi puersiōe: pcessit autē ex xpi passiōe. Sz pmittit lucis fruitionē. Scdm ibi (Jesus aūt rndit eis di cēs. Uēit hora.) Tertiū. ibi. (Dixit ergo eis iesus: adhuc modicū lu mē.) Fidē āt ch'ri dilatādā ī mūdo. p° ps ondit tripl'r. s. ex iudeo℞ puer siōe. Et ex gētiliū deuotione/atq₃ ex vtriusq₃ ppli pfessiōe. p° q̄ qūtū ad iudeos ponit puersiōis exercitiū. scdo qūtū ad vtrūq₃ pplz deuotōis studiū (ī crastinū aūt.) 3^m qūtū ad gētiles petitōis desideriū. (Erāt āt qdā gētiles.) Jn p^a vo pte tria tan git. p^mo. s. cogitatōis malignitatē. (Cogitauerūt pncipes sacerdotū vt et) i. vt ēt (lazarū iterficerēt.) pus qdē eū q vitā restituerāt mōtuo/nūc aūt ipm viuificatū occipē cogitāt. stulti z īsipiētes/q̄si nō posset susci tare occisuz/q mortuū d' sepulchro suscitauerat. Sz stultitie iaduertē tiā furor mētz faciebat ī eis. Sic ait poeta. Furor itaq₃ mētes pcipitat. idō ī morte z occisiōe v̄sabat eo℞ co gitat⁹. Gen xlix. ī furore suo occide rūt vir. ps. cogitauer't iniqtates ī corde/tota die pstituebāt plia. Jtē tāgit puersiōis scitatē. (qz multi ex iudeis abibāt) i. recedebāt ab obe diētia sacerdotū ptēnētes fieri ex tra synagogā (Et credebāt ī iesuz) deliabāt q̄ a malo/z accedebāt ad bonū. Jtē tāgit occasiōis v̄itatē pp illū. i. pp miracl'z suscitatōis fcē ī la zaro. Et nō/qz lazar⁹ īterptat adiu tus. Et nos q cū audim⁹ eos susci tari a morte aīe q̄s di gr'a iuuat/re linqm⁹ iudeos. i. laudatores z gli ficatores: mūdi/vz/amatores q sibi sīles laudāt: reliqm⁹ carnis desideria q̄ adulāt/sz fallūt. Relinqm⁹ scili ho

nores/qb⁹ glificāt hoies. Relinqm⁹ cūcta trāsitoria: q̄ nos ad dānatōez trahūt z totos nos trāsferam⁹ ad ie sū saluatorē/credam⁹ ī eū. i. nos ppos cōmittam⁹ saluti. Gen. xij. Egrede re de terra tua/z de cognatōe tua/ z d domo p̄ris tui/z vēi ī terrā quā mōstrauero tibi. Mat. xj. Uenite ad me oēs qui laboratis z onerati estis/z ego reficiā vos. Cui. n. dēm⁹ nr̄am cōmittere salutē/nisi iesu sa lutari? Cui fidē nisi iustitie? Cui sa nitatē/nisi medico aia℞? Cui cogi tatū nr̄m/nisi p̄ri? cui picula/nisi p tectori sūt cōmittēda. j. Pe. v. oēm sollicitudinē vr̄a℞ pijciētes ī eū/qz ipsi ē cura de vob. sz qz ista nō pos sumus nisi pp lazar. i. pp adiutori um gr'e dei: idō eidē gr'e īsidiant co gitatus iniq/q̄s malignus sp̄us su scitāt īuidētes nr'e saluti. Et aduer tēdū q tres sūt cogitatiōes q̄ dei gr'az occidūt. p^a est īgratitudo de ptis. Esa. xxix. puersa ē nr̄a cogita tio/q̄si lutū q figulū cogitet z dicat opus factori suo: nō fecisti me/z fig mētū dicat fictori suo/nō ītelligis. Scda cogitatio ē despectio de p̄nti bus: q. n. ptēnit p̄ntia dei dona/q̄si modica sint/ei⁹ gr'az occidit: sic filij isrl' ptēnētes māna minutū carnes egypti grossas optabāt. 3^a cogita tio ē p̄sūptio d futuris cū qs ant p pa v̄tute pfilij/aut d meritz suis psi sus dig^m se putat his q̄ optat. Eccl. vj. si te ex tollas ī cogitatōe aīe tue: aduertēdū ēt q p tāto cogitatiōes iste ad pn^ces sacerdotū ptinēt/qz ex supba scitate nascūt: nā pncipatuz supbia capit. Sacerdotes vo sacri dūr. ¶ Dein cū dic (Jn crastinū āt) po^r vtriusq₃ ppli iudei. s. z gētilis d uotio erga xp̄z: vbi 4^or facit p°. n. ponit honoratōez regie maiestatis. 2° ostēsionē pie humilitatis. (Et inuenit ie sus.) tertio publicationez

Cogitationes tres dei gr'az occidunt.

publice vitatis. (Testimōiū ḡ.) 4°
frustrationē itc̄te malignitatꝫ (phi
sei ḡ dixerūt) pᵃ dīdif i dnas: qꝛ p°
pōit honoꝛꝫ circūstātiā. 2° honoꝛis
reuerētiā (accepūt ramos.) Quat
tuoꝛ āt circūstātias tāgit i pᵃ pte p-
mā. s. tpis. (In crastinū āt.) Ab illo
die de q̄ dī Jo. 12. Jesus ḡ añ. 6. di
es pasce vēit i bethāiā. In crastinū
ḡ ipsi⁹ diei: gnto. s. añ pasca: ad lr̄az
die dñico in crastinū fcā sꝫ q̄ h dnr.
Itē tāgit circūstātiā mltitudis. (tur
ba mlta.) Prouer. 14. In mltitudi
ne ppli dignitas regis. Itē tāgit cir
cūstātiā religiōis (q̄ ꝯuenerat ad di
em festū. Dic̄. n. Jo. i p̄cedētib⁹. 11.
Proximū aūt erat pasca Judeoꝝ/ ꝛ
ascēderūt mlti hierosolimā d̄ rgio
ne añ pasca/ vt scificarēt seipos. nul
lus. n. d̄lebat celebrare pasca ꝛ cōe-
dē carnes agni pascal/ nisi eēt mū-
dus a ꝯtactu morticini/ ꝛ ab oī pol
lutiōe cānali: iō celebraturi pasca ꝛ
comesturi sacras cānes agni p̄uēie
bāt tp̄s/ vt sacrificiis oꝛonib⁹ exꝫnis/
ꝛ sacre aq̄ asp̄siōib⁹ purificarēt/ i q̄
3 daf exᵐ fidelib⁹ vt añ pascā se puri
ficēt lachrymis pnīe/ vt ɔ̄i agni iesu
xp̄i cōp⁹ digne sumāt/ ꝛ sacrū pasca
celebrēt. Itē tāgit circūstātiā xp̄i ac
cessiōis. (Cū audisset qꝛ venit iesus
hierosolymā.) nā ꝛ ip̄e vēiebat ad di
eꝫ festū/ legale qdē ꝯsumatur⁹ ꝛ gre
festuꝫ iceptur⁹. Exo. 5. Audierūt qꝛ
visitasset dñs filios isrl̄ ꝛ pni adora
uerūt. ¶ Deide cū dic̄. (acceperūt.)
describit honoꝛꝫ reuerētiā q̄ ad q̄t
tuoꝛ. p°. s. quātū ad exultationē (ac
ceperūt ramos palmaꝝ) i signū exl
tātꝫ victorie: palmā. n. q̄ daf victori
b⁹ xp̄o exhibebāt d̄ morte p crucꝫ li
gnū triūphaturo. Apoc̄. 5. Ecce vic̄
leo d̄ tribu iuda. Itē tāgit obuiātiū
pcessiōes. (Et pcesserūt obuiā ei.)
Exo. 18. Eduxit Moyses pplꝫ i oc
cursuꝫ dei. Itē tāgit d̄siderii suppli

catiōnē. (Et clamabāt) ex mag̃ asse
ctu (ossanna) .i. salua obsecro: nāꝫ
Oñ. Idē ē q̄ salua. āna. i. iteriectio
obsecrātis. ḡ saluatoꝛi xp̄o p salute
supplicabāt. ps. O dñe saluū me fac
Itē cū dic̄. (Bñdcūs.) pōit laudis cō
fessionē: vbi q̄ttuoꝛ pfitenf p°. s. xp̄i
bōitatē (bñdictus) .i. bon⁹ dcūs: ꝛ h
dup̄r. pmo qdē pi cū bonū dixit/ qꝛ
ab eterno bonū Gen̄. 26. Bñdixi ei/
ꝛ erit bñdcūs. Et ps. Eructauit coꝛ
meū v̄bū bonū. Scd̄o bñdcūs ē/ qꝛ
nos eū bōnꝫ dicim⁹ ꝛ ꝯfitemur. To.
12. Bñdicite deū celi/ ꝛ corā oīb⁹ vi
uētib⁹ ꝯfitemini illi. Scd̄o pfitēf ad
uēt⁹ xp̄i vtilitatē. (Qui vēit) vēit p°
qdē i carne mortē passur⁹. Jo. 16.
Exiui a pře ꝛ vēi i mūdū. Luc̄. 9. Ve
nit fili⁹ hoīs saluare aīas. Itē vēit i
mēte eā iustificatur⁹. Exo. 20. In q̄
fuerit memoria noīs mei vēiā ad te
ꝛ bñdicā tibi. Itē vēit i morte aīas
glificatur⁹. Jo. 14. Veiā iteꝝ/ ꝛ acci
piā vos ad meipsuꝫ: vt vbi suꝫ ego
ꝛ vos sitꝫ. Itē vēiet ad iudiciū p me
ritꝫ retributur⁹. Esa. 3. Dñs ad iudi
ciū vēiet cū sēib⁹ ꝛ p̄ncipib⁹ ppli sui.
ꝛ Apoc̄. xx. Judicatū ē de singlis sꝫ
opa eoꝝ. 3° pfitenf xp̄i ptātē. (In
noīe dñi.) Et h dup̄r: vel qꝛ dñs ip̄e
ē cui⁹ ē h nomē. Esa. 42. Ego dñs h
ē nomē meū: vel i noīe dñi. i. pris ve
nit. Jo. 5. Ego vēi i noīe pris mei: i
cui⁹ noīe vēit dup̄r. s. origialit/ ꝛ visi
bilit. Origialit qdē/ qꝛ vēit vt fili⁹: vi
sibiliter v̄o/ qꝛ se filiū dī pris ondit: ꝛ
pr̄ eū ondit eē filiū. Jo. 17. Pr̄ mā-
festaui nomē tuū: ꝛ iteꝝ pr̄ clarifica
filiū tuū/ vt filius tuus clarificet te.
¶ Quarto pfitēf regis dignitateꝫ
(Rex israel.) ad lr̄az vr̄ h loco ppls
d̄ xp̄o sensisse q̄ rex eoꝝ eēt: Messi
as/ vꝫ/ i lege pmissus: iō occurrebāt
illi gaudētes/ a s̄uitute rōanoꝝ lib-
tatē sperātes: sꝫ illud Esa. 33. Dñs
iudex nr̄/ dominus legifer noster/

Aduentus xp̄i ad q̄ttuoꝛ.

dñs rex noster/ipse veniet z saluabit nos. Sz huic vr̃ 9trariũ illud qd dicit glo. j. Cor. ij. q eũ eẽ messyã ñ pplꝰs/ sz pncipes tm̃ cognouerũt. Et dicẽdũ q pncipes p certo eũ cognouerũt/ppl's aũt de eo fuit icertus aliqñ putãs eũ eẽ xp̃z/visis miraculis/ z post modicũ eiꝰ attẽdẽs ĩfirma/a credulitate decidit: nã istabil' fuit ꝺ eo ppls trẽn. j. pcm̃ peccauit hirlz/ ppterea istabilis fcã est. ¶ Moral'r sciẽdũ pmo qz xps oẽ pñs ẽ dies festus in q̃ celebrãda sĩt q̃ xp̃s p nr̃a salute fecit: z iõ a fuili ope cauẽdũ z deo vacãdũ ẽ. z qz q facit pcm̃ seruus ẽ pcĩ: vt dĩ Jo. 8. iõ a fuilibꝰ abstinet q fugit pcm̃/ vt meliꝰ deo vacet: agimꝰ ḡ oẽs dies nr̃os festiue/ ſi relinquimus pcã/z deo fuimus Nan. 1. celebra iuda festiuitates tuas/z redde vota tua. Jtẽ nõ celebraf dei festiuitas nisi turba 9ueniat. i. vna fide z charitate 9iũgaf. ij. Paral. 30. dedit ill dñs cor vnũ/ z 9gregati sĩt ppli multi in hirlz vt facerẽt solẽnitatẽ azimoꝝ. Jtẽ venit xp̃s ad eos q eiꝰ festa colũt. Audimꝰ aũt eũ veniẽtẽ/cũ eis 9solatiõis donũ pcipimꝰ. Esa. 44. Audi Jacob fiue meus/z isrl' quẽ elegi. Ego effundã aquã sup ficiẽtẽ/z fluẽta sup aridã/effundã ſpũz meũ z bñdictionẽ meã sup stirpẽ tuã. Jtẽ veniẽti xp̃o occurramꝰ pmo qdẽ pcedẽtes vtutũ gdibꝰ. 2° occurramꝰ obuiãtes ñ resistẽdo/sz obediẽdo: ñ repellẽdo/sz suscipiẽdo. Al'r. n. hosti / alit' amico obuiãdũ ẽ. 3° occurramus ramos palmaꝝ portãtes: sciẽdũ ãt qz palma signat manũ extẽsaz/z signat arborẽ firmã: manꝰ itaqz. i opus nr̃m extẽdaf ad duo. s. ad pietatz exercitiũ/z ad eternitatis desideriuz de. j. Puer. 31. manũ suã apuit inopi / z palmas suas extẽdit ad pauperes/

Adueniẽti xp̃o occurramus q̃drupl'r.

qd opus ẽt ad inimicos extẽdẽdũ est. Mat. v. bñfacite his q oderunt vos. Sz qz opꝰ pietatis p intẽtione soliꝰ eternitatis faciẽdũ est: iõ extẽsio pietatis ad eternitatẽ extendaf. Ezec. j. facies eoꝝ z pene coꝝ extẽte desup: q sic extẽdũt manũ opis ad pietatẽ z eẽnitatẽ/ipi portãt ramos palmaꝝ. i. victorie ĩsignia: qz mũdũ diabolũ/z seipsos vincũt iuste q in stũ est faciẽtes. Deut. xxv. quẽ iustũ eẽ 9spexerint/illi iustitie palmã dabũt. 4° occurramꝰ veniẽti ad nos xp̃o toto mẽtis clamãtes affcũ osanna salua nos xp̃e saluator. Matth. xxj. dñe salua nos pimus. Et dicamus illi. (bñdictꝰ q venit) afferens bñdictionẽ. Jtẽ qui venit. (Jn noĩe dñi) suã in nos agẽs dñationẽ. Judic. viij. dñabif in nos dñs deꝰ nr̃. Jtẽ q venit. (Rex isrl') i. rex mẽtiũ qs regz ad regni ppetui adeptiões. Regit. n. vt reges faciãt Aug. Rex mẽtiũ xp̃s ẽ/qs h regit/ z ad regnũ celoꝝ pduc̃: z q tal' rex eẽ voluerit/ dignio ẽ/nõ p motio miferatiõis indiciũ/nõ ptãtis augmentũ.

¶ Sermo. 2. sabbati añ dñicã palmaꝝ z in ordine. 124.

Et inuenit iesus asellũ z sedit sup eũ). Nũc declarat euãgelista xp̃i hũilitatẽ quã fuauit in suscepta honoꝝ reuerẽtia. Et q̃ttuor fac̃. pº. n. ponit humilitatz oñsionẽ. Scdo adduc̃ scripture attestatiões (Sic scriptũ ẽ). 3° expõit pphie itẽtionẽ (h nõ cognouerũt). 4° oñdit obsequij exhibitionẽ. (Et h fecerũt). Jn pº duo tãgit. s. aselli inuẽtionẽ z xp̃i sessionẽ. iõ ait. (Et inuenit iesus asellũz q̃l'r h pcurauerit xp̃s alij oñt euãgeliste. Qd misit duos ex discipulis hierosolymã q adducerit ei pullũ asine. (Et sedit sup eũ) priꝰ sup dorsũ aselli vestimẽtis ipo 1

sitꝫ discipꝉoꝝ ne lederet assessoꝛ: ⁊ veniẽte hierosolymã sup asellũ/ reliq̃ turba ꝓsternebat ramos arboꝛũ ⁊ vestimẽta sua i via vñ trãsitur⁹ erat. ¶ Ubi attẽdẽdũ ẽ q̃ i maxĩo sibi honoꝛe exhibito asellũ rude aĩal/ ⁊ nõ equoꝛũ põpam xp̃s elegit. Moꝛale nob documẽtũ tribuẽs/ vt ĩ honoꝛib⁹ exhibitis ⁊ ꝓpꝛiis laudib⁹ auditis de nobisipsis hũilia sẽtiam⁹. qm̃ vt dic̃ Bernar. in honoꝛib⁹ ꝑiclitat̃ hũilitas. Eccle. xj. In vestitu .i. ĩ cõpositiõe moꝝ apparẽti ne glieris vnq̃: nec ĩ die honoꝛis tui extollaris. vt ãt ĩ honoꝛib⁹ fuet̃ hũilitas ĩ ueĩa m⁹ asellũ .i. nr̃a ꝯsiderem⁹ ĩfirmã: igꝛ hũilitatẽ. s. gñie/ mľtitudinẽ crimĩs/ vicinitatẽ moꝛtꝭ: q̃ꝝ meditatio ꝓhibet extolli ẽt ĩ susceptis honoꝛibus. vñ. j. Re. 9. Cũ Samuel ꝓnunciaret sauli q̃ futur⁹ eẽt rex ifrľ/ ip̃e q̃ ꝑditas asinas q̃rebat/ hũilia r̃ndit dicẽs. Ego sũ fili⁹ gemini de mĩma tribu isrľ/ ⁊ cognitio mea nouissima inter oẽs familias de tribu beniamĩ. q̃re ergo locut⁹ es mihi ꝓmonẽ istũ? Itẽ sup ĩuẽtũ asellũ sedet/ q̃ sua hũilia ṽtute trãscẽdit/ dũ ignobilitatẽ g̃dez moꝛib⁹ oꝛnat/ crimĩa satisfactiõe purgat/ ⁊ mõtẽ secure expectat. Sꝫ ex ṽtutib⁹ nľla ẽ q̃ tã excellẽt̃ ꝑsideat asello/ sic̃ hũilitas: cũ .n. ĩ nr̃is hũiliamur/ hũilib⁹/ ƀ ipꝫ ſr̃ ip̃a nos extollit hũilia/ vt sim⁹ ſr̃ asellũ. Luc. 14. q̃ se hũiliat exaltabit̃. Et aduertẽdũ q̃ g̃ hũilitate ꝓpꝛiꝫ ꝑest desertib⁹ duo cõmoda ꝯseq̃t̃/ q̃ꝛ sedet ⁊ vehit̃: sederet q̃dẽ/ qm̃ gesctũt in eo tumult⁹ ãbitiõis ⁊ cupiditates mũdi. Uehit̃ ãt desiderio in celũ: Nã a terrẽis cupiditatib⁹ gescẽti ſr̃ nẽit ꝯsideriũ celi. Josue. 15. Suspirauit vt sedebat ĩ asino petẽs irriguã t̃rã. Et ĩpetrauit irriguũ ſr̃i⁹/ ⁊ irriguũ ĩferi⁹. ¶ Deide rei fcẽ adduc̃ ꝓphiã (Sic̃ scriptũ ẽ) Zach. 9. In q̃ ꝓphã ꝑmo põit ꝓmõis directiõez. (O filia syõ.) attẽde q̃ꝛ iste ꝓmo adde dirig̃r. Erat ãt syõ arx quã hedificauit dd ĩ hierľꝫ/ in q̃ hĩtatio regis fuit. Et q̃ꝛ regnũ ẽ ꝑncipat⁹ ꝑin⁹/ ⁊ reges ſr̃ q̃ñ pr̃es ppľi: iõ tota mľtitudo ppli in deoꝝ ꝑ regnũ dd q̃ndã gubernata filia ſr̃ õ .i. filia dom⁹ regie di: ⁊ ꝯuenẽter ꝓphaꝫ de rege xp̃s ꝓphiã dicitur⁹/ gẽtẽ iudeoꝝ filiã dom⁹ regie noĩat/ vt amoꝛe pini regni/ regẽ vẽientẽ suscipiãt. Scd̃o cũ dic̃ (noli timẽ) põit ꝓphie ĩtẽtiõez q̃ttuõ ꝯtinẽtẽ. ꝑ⁹ .n. expellit timiditatẽ. (Noli timẽ) ſr̃ ueniẽtes reges q̃nq̃ꝫ si auferũt timoꝛẽ hostiũ/ nõ tñ suũ timoꝛẽ tollũt a subditis: ⁊ iõ q̃ timoꝛe hostiuꝫ q̃rũt regẽ/ a timoꝛe nõ liberãt̃/ sꝫ timoꝛẽ cõmutãt in timoꝛẽ. Sed rex iste ſr̃ uẽiẽs xp̃s oẽꝫ tollit ſuilẽ timoꝛẽ/ vt nꝫ ip̃o p̃nte hostis timeat̃/ nꝫ timoꝛe/ sꝫ amoꝛe ꝓuiat̃ eidẽ: ꝑ ꝑ ꝑ[m]. ꝑs. Nõ timebo mala qm̃ tu mecuꝫ es. ꝑ 1[m]. j. Jo. 4. Charitas foꝛis mittit timoꝛẽ. Itẽ ꝓpõit regis vicitatẽ. (Ecce) dñmõstrat⁹ ꝑncipaľr: Esa. lij. Ego q̃ loq̃b .r ecce adsuꝫ. (Rex tuus) nõ aliẽigẽa/ sꝫ tu⁹ ex tua gẽte. Deut. 18 ñ poteris alteri⁹ gẽtꝫ hoiez regẽ facer̃ q̃ ñ sit ſr̃ tu⁹. Itẽ ꝑmittit vẽiẽtꝫ vtilitatẽ (vẽit tibi) .i. ꝑ te vẽit ad tuã vtilitatẽ. j. Re. iiij. Uẽit de⁹ ĩ castra: iõ hostes hũani gñis ꝑteriti ſr̃. Itẽ regis ondit hũilẽ ptãtẽ. (Sedẽs ſr̃ pullũ asine.) Rex .n. ẽ hũiliũ q̃s designt pľlus asine/ ⁊ iõ ꝑsidet ei. Et allegoꝛice nõdũ q̃ꝛ sic̃ ꝑ filiã syõ iudea. ita ꝑ pullũ asine gẽtiũ ppľs desig̃t: ꝑ salute ãt vtrinsq̃ꝫ ppli rex xp̃s venit/ sꝫ gẽtes ꝑus ei fidẽ suscipiẽtes xp̃o fuerũt subiecte: exide ṽo in fine tp̃is ad iudeos ꝑueniet xp̃s/ q̃d designat̃ ĩ ƀ q̃ vectus asello vẽit hierosolymam. Ro. xj. Cecitas cõtigit

ex parte isrl donec plenitudo gētiū intraret: & sic oīs isrl saluus fieret. ¶ Deide cū dic (h̄ n̄ cognouerūt). Exponit euāgelista pphie istius itē tionē: q/vz/ō p̄siti scō itelligēda sit. Et duo facit. p̄mo.n. dic q istud discipulos qñz latuit (hec) q̄ ī pphia ista dsit (n̄ cognouerūt discipuli ei⁹ p̄mū).i. añ passionē. ps. nō cognoui lfaturā. 2. refert qñ ista pphia discipulis patuit. (Sz qñ glificatus ē iesus).i. qñ gliaz suā ostdit moriē do/resurgēdo/celos ascēdēdo/& spm scūz de celis mittēdo. (Tūc recordati sunt/q erāt scripta de eo) tūc.n. vt dī Luc. 24. apuit illis sensus vt itelligerēt scripturas nō q iesus.i. saluus nr̄a dū h̄ viuim⁹ nō glificat: sz h̄ exercitiū/ī celis erit p̄miū salutis. Hic saluādi tribulāt/ibi ɔsolāt h̄ misie penaz/ibi erit glia aiaz. Jō q p̄mo tpe isto pauca/aut nulla cognoscimus de deo. Sz cū nr̄a salus fuerit ī glia ɔsumata/tūc videbim⁹ facie ad faciē v̄itatē. ps. vt cognoscerē h̄ labor est ante me/donec itrē in sanctuariū dei/ & itelligā in nouissimis eoz. ¶ Deide scē rei ostdit simplicē factionē. (Et h̄ fecerūt ei). Nā p discipulos ēt nesciētes qd agerēt oīa h̄ scā sunt: ipi.n. adduxerunt ei pullū asine: ipi.n. desup sedē fecerūt: ipi ēt turbas puocauerunt vt laudes xp̄o dicerēt. Et itēdit p hoc euāgelista dicē q nihil fuit ī re ista fictiōis q̄si discipuli h̄ faciētes fingerēt se pphetiā de xp̄o iplere: nō .n. cognoscebāt scripturā illā: vñ diuitus/& nō sensu hūano ista egerūt .ij. Pe. ī. oīs pphetia scripture ppa iterp̄tatiōe n̄ fit: & h̄ iō q spūs pphetie n̄ ē ex hoie. Uñ sbdit aplˢ. n̄.n. volūtate hūana allata ē aliqñ pphetia/sz spū scō ispirati locuti sūt sci dei hoies: ɔz āt iterp̄tatio pphie ipius conuenire ispiratiōi. ¶ Deinde cū dicit. (Testimoniū ergo) nūc ponit publica attestatio veritatis: nā ppter suscitationez Lazari quā predicabāt qui fuerant p̄sites/venerunt xp̄o obuiā q fuerant absētes: & iō duo facit. p° ponit eoz qui p̄sites fuerāt miraculo attestationem. (Testimoniū ḡ pbebat turba que erat).i. fuerat. (cū eo qñ Lazaz vocabat de monumento). Jo.xi. Lazare veni foras: & hac vocatiōe. (Suscitauit eū a mortuis). Jo.xi. stati pdijt q fuerat mortu⁹. 2° alsius turbe q̄ miraclz nō viderat/sz audierat pōit occursionē dicēs (ppea obuiā vēit ei turba/ q audierūt eū fecisse h̄ signū). Et miraculūistō dic signū/ q erat signū xp̄i diuitatis. Jo.iij. nullus pōt h̄ sig facē/ nisi fuerit deus cū eo: erat ēt signū future hoiūz salutis: significabat.n. tali miraclo q cū clamore valido xp̄s mortu⁹ ī cruce/sepult⁹ ī morte gen⁹ hūanū suscitaret. ¶ Deide cū dic. (phisei ḡ) ponit frustrationē intēte malignitatis. 3
Et p° qdē phisei p̄sitent ppri coa⁹ defectū (phisei ḡ dixerūt ad semet ipsos: videlz q nihil pficimus) pficē se putabāt n̄ xp̄z abstulissent de medio/ne turba in eū credēt: q nō obstāte eoz conatu aduersus xp̄m a turbis honorabat. Jō dsit se nihil pficere. & ps. nihil pficiet inimicus ī eo/& filius iniqtatis nō apponz nocere ei. 2° phisei exp̄mūt cū multo dolore honorz xp̄i pfectū. (Ecce mūdus totus post eū abijt) Augu. qd inuides ceca turba/n̄ post eū abijt mundus per quē fcūs est mūdus sed tā ī silitudinē Balaā. Nu.xxiiij. isti dolētes pphant totū mūdū credituz xp̄o. Sicut.n. totus mundus seq̄t motū p̄mi mobilis q est et̄nitatis/ ita mior mūdus hō tot⁹ ɔz ire p xp̄z eternitatis p̄mis largiētē. Uadat āt pt ipz/credēdo/ amādo ope-

rando. Osee. 6. viuemus in ↄspectu ei⁹ sciem⁹ ꝛ seq̃mur vt cogñscam⁹ dñz. ¶ Et nõndũ ꝙ praui hoĩes curiose ĩgrũt moꝛes iustoꝝ vt c. lũniã ↄ̃ eos ĩueniãt. Sꝫ oĩb⁹ conatib⁹ suis nihil pficiũt qđ figuratuꝫ ẽ Gen. 19. vbi dĩ ꝙ sodomite cecitate pcussi q̃rebãt hostiũ dom⁹ loth/ nec poterãt ĩuenire: vbi glo. Greg. dĩ. Mal' aduersantib⁹ ĩtra domũ loth reducit qꝛ q̃sq̃s iust⁹ ꝑuoꝝ ĩsidias sustinẽs ad mẽtẽ reuertit ꝛ manꝫ ĩtrepid⁹. Sodomite ãt ĩ domo ei⁹ hostiũ ĩuenire n̄ pñt / qꝛ corruptores mẽtiũ ↄ̃ vitã iusti nullũ repꝛehẽsiõis aditũ ĩueniũt: pcussi cecitate/ q̃si domũ circũeũt/ qꝛ ĩudẽtes fcã ꝛ dcã pscrutãt sꝫ qꝛ de vita iusti fortꝫ ꝛ laudabilis actõ vbiq̃ꝫ obuiat/ errãtẽ pietẽ palpãt. ¶ Aduertẽdũ ãt qꝛ Chꝛyso. phĩseoꝝ ṽba exponit ĩ bonã ptẽ: ꝙ phĩsei q̃ occulte credebãt ĩ xp̃ꝫ vt retraherẽt alios a psecutiõe ei⁹ ista ṽba dicerẽt: ac si dicãt: frustra nitimur aduers⁹ gl̃iaꝫ xp̄i: g̃ ↄ̃sistẽdũ ẽ. ¶ Deĩde cũ dĩc (erat ãt q̃dã) nũc sp̃ãl'r futurã gẽtiũ fidẽ euãgelista ĩsinuat/ ꝛ 4ᵒʳ fac. p̄ᵒ. n. ponit gẽtiliũ deuotionẽ. 2ᵒ eoꝝ petionẽ (hi g̃) 3ᵒ petitionis delibationẽ (venit philipp⁹) 4ᵒ delibatiõis ĩsinuationẽ. (Andreas rursus) deuotionẽ ãt gẽtiliũ dupl'r ĩsinuat. p̄ᵒ q̃ꝫtũ ad actũ occursiõis/ qꝛ erãt de nũero turbe q̃ xp̄o obuiã ꝑcesserat. (Erãt ãt q̃dã gẽtiles) sic nominabant oẽs q̃ iudei nõ erãt. (Ex his) q̃ xp̄o ꝑcesserãt obuiã: ecce iã ad se trahebat gẽtes. Esa. lv. ecce gẽtes q̃s nesciebas vocab/ ꝛ gẽtes q̃ n̄ cogñuerũt ad te currẽt. 2ᵒ eaꝝ deuotionẽ ostdit q̃ꝫtũ ad actũ oꝛonis (q̃ ascẽderãt) ad tẽplũ bierosolyme: circa qđ erat atriũ remotũ ĩ q̃ poterãt adoꝛare gẽtiles (vt adoꝛarẽt) nõ licebat eis vti carnib⁹ agni pascal' q̃s solũ circũcisi mãducabãt vt dĩ. Exo. xij. Sꝫ ad h̄ solũ ascẽderãt vt adoꝛarẽt (ĩ die festo) Erat. n. tẽplũ hierosolyme famosũ apud oẽs gẽtes/ ita vt illuc regeꝫ dona mitterẽt ꝑ sacrificiis: ꝛ gẽtiles ascẽderẽt oꝛonis cã: sic dĩ. 2. Mach. 3. ¶ Deide cum dic (hi g̃) ponit gẽtiliũ petitõeꝫ ĩ q̃ tãgit q̃tuoꝛ. p̄ᵒ. n. ponit mediatoꝛꝫ electiõeꝫ nã gẽtiles isti cupiẽtes vidẽ xp̃ꝫ/ nõ p̄sumpserũt psonal'r accedẽ/ sꝫ interposuerũt mediatoꝛẽ: ꝛ ex oĩb⁹ apl'ıs elegerũt philippũ: vñ ait (hi g̃ accesserunt ad philippũ q̃ erat a bethsaida ciuitate/ pũcie (galilee) q̃ ẽt fuit ciuitas andree ꝛ petri: vt dĩ Jo. 1. nec ẽ iste philipp⁹ ille đ q̃ legit act. 8. q̃ p̄dicauit samaritanis ꝛ ↄuertit ad fidẽ Eunuchũ Cãdacis regie. Ille. n. philippus fuit diacon⁹ tãtũ iste apl's: illi⁹ pꝛiaꝫ nõ legim⁹/ h⁹ ṽo philippi h̄ loco/ ꝛ Jo. j. pꝛiaꝫ legim⁹ fuisse galileã: q̃rit aũt gẽtiles ad philippũ apl'ꝫ poti⁹ q̃ꝫ ad alios accesserunt rõ n̄ appet l'ral'/ sꝫ tñ ex noĩe ex pr̃ia ꝛ ex pari ↄ̃siderio pñt mistice rõnes adduci: ꝛ p̄ᵒ q̃dẽ ex noĩs ĩterp̄tatõe. philipp⁹. n. dĩ os lãpadis/ vel os manuũ: ꝑ os doctrina p̄dicatõis/ ꝑ lãpadẽ fidei lumẽ/ ꝑ manus opa deśignant: ꝛ qꝛ sine fidẽ q̃ ꝑ dilectioneꝫ opat nemo videt xp̄m. Jđ q̃ eũ vult vidẽ accedat ad os. i. ad p̄dicatõeꝫ q̃ docet lumẽ ṽitatꝫ ꝛ opis: q̃m vt ait ps. in lumine tuo dñe videbim⁹ lumẽ. 2ᵒ idẽ pꝫ ex pr̃ia: bethsaida. n. ĩterp̄tat dom⁹ venatiõis: galilea dr̄ trãsmigratio/ q̃ꝝ vtrũq̃ꝫ ad eccliam ptinet ĩ q̃ venatoꝛes. i. p̄dicatoꝛes sũt q̃ id qđ venant trãsmigratõe ṽtutꝫ ad eccliaꝫ ducũt. Et soli q̃ de tali patria sũt/ ad visiõeꝫ dei pducũt Hiere. 16. Ecce ego mittã piscatoꝛes multos dĩc dñs/ ꝛ piscabunt eos/ ꝛ mittã venatoꝛes mltos/ ꝛ venabũt eos

de ol mōte. 3° idē pꝫ ex filii ꝯſiderio
nā dī Jo. 14. philip. iſte petit a xp̄o.
dn̄e oſide nob̄ p̄ꝛeꝫ ꝛ ſufficat nobis ꝙ
gētiles deſiderāti vidē p̄ꝛeꝫ exp̄mūt
ſuū ꝯſideriū.ſ. vidēdi filiū. Jtē tāgit
petitōis ſupplicatiōeꝫ. (Et rogabāt
eū). Jtē tāgit ſermōis venerationē
(dicētes dn̄e). Grauitas forte moꝝ
2 ꝛ reuerētia vult⁹ īdicabāt hūc apl'ꝫ
eē ꝯſiatiuū/ quē ſolū ex oīb⁹ aplis le
gim⁹ dn̄ꝫ fuiſſet appellatū. Jtē tāgit
aſpect⁹ xp̄i volitiōeꝫ (volum⁹ ieſum
vidē) in ꝙ deſignat̄ fidei ꝯſideriū fu
tuꝝ in gētib⁹. 3. Re. x. oīs terra deſi
derabat vidē vultū ſalomōis/ vt au
diret ſapiāꝫ ei⁹. ¶ Deīn h⁹ petitiōis
ponit̄ deliberatio (venit philipp⁹ ꝛ
dīc andree) ꝛ ꝺliberauerūt ſil' vtrū
ānuēdū eēt petitiōi gētiū: p̄hibue
rat. n. xp̄s aplis ne gētib⁹ cōicarēt.
Mat. x. in viā gētiū ne abieritis: ꝛ iō
abſq3 ꝯſilio noluit philipp⁹ gētiles
ītroducē ad xp̄ꝫ: ꝗre āt andree po
ti⁹ q̄ꝫ alteri⁹ apli reqſierit ꝯſiliū/ for
te cāē ſpālis amicitia/ q2 erāt eiuſdē
ciuitatis ꝛ p̄ꝛie: ꝛ q2 fuerāt p̄mi ex di
ſcipl'is vocati a xp̄o: vt dī Jo. j. Vñ
ēt Jo. 6. cū philipp⁹ xp̄o regrēti: vñ
emem⁹ panes vt mādūcēt hi. r̄ndiſ
ſet nō ſufficere magnā pecuniā/ an
dreas ei⁹ r̄nſionē p̄fecit dicēs: ē puer
vn⁹ h̄ eē. ¶ Deīde ponit̄ delibatōis
fcē īſinuatio (Andreas rurſus ꝛ phi
lipp⁹ dixerūt ieſu) petitōeꝫ gētiū. n.
p̄poſuerūt. Vbi ꝯſiderādū p̄° q2 xp̄s
p ſeīpꝫ p̄dicauit iudeis. Ro. xv. dico
xp̄ꝫ fuiſſent miſtrū. i. p̄dicatorē cir
cūciſiōis. i. iudeoꝝ: gētes v̄o p apl'os
ad xp̄m p̄ducte ſūt Eſa. 66. mittā ex
eis q ſaluati fuerūt ad gētes/ ꝛ ānū
ciabūt gliāꝫ meā/ ꝛ adducēt frēs ve
ſtros de cūctis gētib⁹ donū dn̄o. ꝛ h̄
deſignāt duo apli p gētib⁹ ſupplicā
tes. Ecce ꝙ pullus. i. gētiū pp'ls ad
ducit̄ ad ieſuꝫ. Ecce ꝙ timebāt iudei
euenit eis: venerūt. n. romāi gētiles
ꝛ abſtulerūt eis locū: nā iudei q erāt
in caput/ fcī ſūt i caudā/ ꝛ gētes ſūt ca
put fidi. Ecce qm̄ oleaſter ī loco ſuc
ceſſit oliue: vt dī Ro. x. Ecce q2 īple
tū ē q̄d illi dicebāt. Si dimittim⁹ eū
ſic/ oēs credēt in eū. Et ecce q2 totus
mūdus poſt eū abijt. Jtē ꝯſiderādū
q2 lꝫ apli inſinuauerūt xp̄o votum
gētiū/ nō tn̄ legim⁹ q2 eū corpalr̄ vi
derint/ q2 fides gētiū ꝙ crediderūt ī
eū ꝙ nō viderāt p̄ferenda erat fidei
iudeoꝝ/ q n̄ crediderūt in eū quē vi
derāt. Jo. xx. b̄ti q nō viderūt ꝛ cre
diderūt. Jtē p duos iſtos apl'os/ an
dreā. ſ. ꝛ philippū/ p̄curat̄ ſalus gē
tiū. Jp̄i. n. ſoli legunt̄ in euāgelio de
alioꝝ ſalute fuiſſe ſoliciti: nā andre
as/ ſymonē petrū/ philipp⁹ natha
nabelē adduxit ad xp̄m.

¶ Sermo. 3. ſabbati an̄ dn̄icaꝫ pal
maꝝ ꝛ in ordine. 205.

S Ecūdo cū dīc (philipp⁹ āt r̄n
dit eis) declarat̄ vn̄ p̄ceſſit ſi 1
des credētiū/ q2 de merito paſſiōis
xp̄i. Cui⁹ q̄dē mortis xp̄s. p̄° oſidit vti
litatē. 2° portat̄ ad ei⁹ īmitabilitatē
(Qui amat aīāꝫ ſuā) 3° ip̄i⁹ exp̄mit
cupiditatē (nūc aīa mea) 4° ei⁹ p̄di
cit v̄tutē (ꝛ. nūc iuditiū ē mūdi). p̄ª
diuidit̄ in duas q2 p̄° ponit iſtātis
ſue mortis effectūs. 2° rei future p̄
nūciat modū (amē amē dico vob̄).
in p̄ª duo tāgit. p̄°. ſ. tp̄is vicinitatē.
(Jeſus aūt r̄ndit eis dicēs. venit ho
ra). i. tp̄s iſtat. Scd̄o tāgit ſuā clari
tatē (vt clarificet̄). i. clare pateat q̄d
ſit (filius hoīs) claritatē q̄dē h̄ebat
ip̄e diuinitatis in ſe: pplis aūt iſtud
nō erat claꝝ: ꝛ iō nō inſtabat hora
vt claritatē diuinitatis acciperet a
deo: ſꝫ venerat hora vt ipſe q filius
hoīs erat/ fide pp'oꝝ clareſceret/ q̄d
vtiqꝫ filius dei eſſet lumē de lumine
ꝙ clarificatio eius erat fides diuini

tatis ipsius: venit itaqꝫ hora clarifi catiōis/ nō vt fieret clarus q̄ nō erat/ sꝫ vt crederet qd̓ erat. ¶ Deīn cū di cit. (Amē amē dico vob.) modū mi rabilē sue glificationis xp̄s īsinuat qꝛ p morte clarificatus ē/ q̄ ıd̓ mira bile ē/ qꝛ p obscuritatē clarus/ p de fcm̄ mortis appuit fortis. Et qꝛ res ista icōsueta erat/ id̓ eā declarat silitu dine grani frumēti qd̓ mortuū ma gis fructificat/ ꝯperās se grano fru mēti. Et h̓ duplr. p̄° q̄ꝫtū ad mortis necitatē dicēs. (Amē amē) .i. ve ve. (dico vob/ nisi ḡnū frumēti cadēs ī terra mortuū fuerit/ ip̄ꝫ solū manꝫ) .i. cadēs ī terra nō moriat: manꝫ ip sūꝫ solū sine fructu. ḡ sigs vult fru ctū ei⁹ h̓re/ necīū ē ip̄ꝫ mori. Et sicut necīū ē mori granū si fruct⁹ ꝑcipiē dus ē: ita necium erat mori xp̄ꝫ/ vt vno mortuo multa seges pullula ret credētiū. 2° xp̄s cōperat se ḡno frumēti q̄ꝫtū ad mortꝫ vtilitatē: vbi p̄° supponit mortꝫ v̄itatē. (Si aūt) supple ḡnū frumēti cadēs in terra. (mortuū fuerit.) 2° adducit fruct⁹ ml̓tiplicitatē (ml̓tū fructū affert.) ¶ Ubi p̄° ꝯsiderādū qꝛ xp̄s se ꝯpat grano/ qd̓ qdē q̄ꝫtitate modicū/ sꝫ v̄ tute magnū ē. nā ī pua q̄ꝫtitate ma gne arboꝛis v̄tus ꝯtinet/ sic xp̄s hūa nitate puus/ maximā dei v̄tutē ha buit. Jtē ī grano abscōdita ē vita to tius germinis. Et de xp̄o ait ap̄l̓us col. 3. vita nr̄a abscōdita ē cū xp̄o ī glia. Jtē xp̄s ē ḡnū semētinū: sic.n. v̄bū dei ē semē in aīa p̄ꝫ q̄ ē voce sē sibili idutū ad fructū bone opatio nis pducēdū. Mat. 13. semē ē v̄bū dei. Jta v̄bū dei filius carne idutū ē semē ī mūdo missuꝫ/ ex q̄ ꝑcessit se ges fideliū. Gen. 12. ī semine tuo qd̓ ē xp̄s bn̄dicent oēs gētes. Jtē xp̄s ḡnū ē frumēti/ qꝛ sic panis triticeꝰ ē magis ꝯformis nutrimēto hoīs.

Jta v̄bū caro fcm̄ ē nutrimētū mē tis. p̄s. Cibauit illos ex adipe fru mēti. Jtē ḡnū istud cecidit/ qꝛ ex al to descēdit: cecidit āt p̄° qdē ī t̄rā v̄ ginalē. Mat. 13. semē cecidit ī terrā bonā: postea cecidit ī terrā spirita lē hūane mētꝫ. Esa. 9. v̄bū misit dn̄s ī Jacob/ ꝛ cecidit ī isrl̓. Jtē nisi mor tuū fuisset h̓ granū/ fides pploꝛ nō multiplicasset: qꝛ sic deus ordinaue rat vt ex mōte xp̄i pullularet fides. ḡ qꝛ mortuū ē granuꝫ/ multiplicati sūt credētes: vn̄ p̄ꝫ q̄ p̄mā grāꝫ iusti ficationis q̄ ē p fidē xp̄i nullus vn q̄ꝫ hūit/ nisi v̄tute mortis ei⁹/ p quā ipse nob̄ meruit vt simus ī eū credē tes. Figura aūt istius rei h̓r Exo. 1. vbi dr̄ q̄ mortuo Joseph/ filij israel creuerūt/ ꝛ q̄si germinātes multipli cati sunt ac roborati nimis. Jmple uerūt terrā/ vbi dic̄ glo. qꝛ granum frumēti cadēs ī terra mortuū ē. id̓ multū fructū attulit. ¶ Deīn cū di cit. (Qui amat) hortat: xp̄s ad sue mortis imitationē. Sed qꝛ h̓ nullꝰ suscipe p̄t efficē/ si amore ꝛ odio īordinatis ad seip̄m afficit. Jō xp̄s p̄° ondit q̄ lē vnus qsqꝫ erga seip̄m debeat h̓re affectionē. 2° hortat ad sui imita tionē. (Sigs mihi ministrat.) Jn p̄ª pte agit xp̄s de duab⁹ affectionib⁹ amoris .f. ꝛ odij: ꝛ p̄fert odiū amori suipsius. p̄° ḡ ponit amoris dānū. 2° odij cōmodū. (Qui odit.) Jn p̄ª pte duo tāgit. p̄° supponit ꝓprij a moris affcm̄. (Qui amat aīaꝫ suā.) 2° iducit tal̓ amoris pıculūꝫ (pdet eā.) Tal̓ deniqꝫ amor nō saluat sed ꝑdit rē amatā. Qꝛ vt dic̄ Aug. fun damētū Babillonice ciuitatis ē a mor suipsi⁹/ q crescit vsqꝫ odiū dei. id̓ ruinā patit aīa. Ubi ꝯsiderādū qꝛ vt dr̄ in rethoricis/ amare aliquē ē velle bonū ei. Sꝫ bonū qd̓ qs vult alieni/ aut ē v̄e ꝛ simplr̄/ aut ē appa

tens et secundum quid bonum. Et ideo aliquis aut vere et simpliciter/aut apparenter et secundum quid amat: quoniam vero multitudo hominum non percipit/nisi sensibile bonum: paucis vero non sunt bona spiritualia: ideo nomen amoris communiter secundum quid accipitur in bonis sensibilibus/licet non sit verus amor/nisi de bonis spiritualibus. 1m autem omnibus notam amoris affectionem loquitur xps hoc loco dicens. (Qui amat animam suam) id est qui vult ei bona sensibilia scilicet voluptates/divitias/honores/tempus pacem/et longam vitam (perdet eam) talium etenim acquisitione bonorum anima perditur. Mat. 16. quid prodest homini si lucretur universum mundum: anime vero sue detrimentum patiatur: aut quam dabit homo commutationem pro anima sua. Ideo autem talibus bonis anima non custoditur sed perditur: quia licet sint bona in se/non tamen sunt bona anime sicut vinum/licet in se bonum sit/tamen datum egrotanti/aut immoderate sumptum/etiam sano nocet. ¶ Deinde cum dicit. (Et qui odit) agit xps de opposita affectione amoris scilicet de odio. Cuius primo determinat actum. (Et qui odit animam suam) nolendo/et subtrahendo sibimet bona mundana: et hoc est. (In hoc mundo) id est qui odit animam suam sic/ut non futuri/sed huius presentis mundi bona sibi nolit nasci tur autem odium istud ex amore boni eminentis scilicet dei. Nam ut dicit Aug. sicut amor sui met crescit usque ad contemptum dei/ita amor dei crescit usque ad odium sui. 2o huius odii ponit fructum (in vitam eternam custodit eam.) ergo quod perdit amor/custodit odium: et amor quidem temporalem solum/sed odium eternam vitam prestat: preferendum est igitur odium amori/tum quia custoditur odio quod amore perditur: tum etiam quia amor temporalem tantum/odium vero eternam vitam largitur: ubi advertendum quod eorum que dicta sunt de amore opposita odio conveniunt. Nam odium est velle malum/et nolle bonum: quedam autem sunt mala secundum quid scilicet adversa mundi/afflictio carnis/vigilie/ieiunia/paupertas/despectus sui. Alia vero sunt mala simpliciter/sed videntur bona scilicet adulteria/fornicationes/stupra/commessationes/rapine/usure/fraudes/vindicte et quecumque crimina. Sed quia multitudini videntur mala solum illa esse/quibus caro leditur: ideo eos putant seipsos odire/qui illa volunt: unde eum qui carnem suam affligit/mundi fugit honores/iniurias non vindicat/penuriam eligit paupertatis/dicunt seculares homines quod sibimet sit inimicus/et quod seipsum habeat odio. Sed advertendum quod hoc est odire secundum quid/et vere diligere qui enim non vult sibiipsi minus bonum/ut maius bonum consequatur/odit quidem apparenter/et in parte seipsum: sed existenter et simpliciter diligit. Prouer. 27. meliora sunt vulnera diligentis/quam fraudulenta oscula odientis. ideo Ecc. 30. qui diligit filium suum assiduat illi flagella/ut letetur in novissimo. Et qui amat animam suam volendo sibimet bona sensibilia: vere quidem et simpliciter odit seipsum/licet apparenter et in parte seipsum diligere videatur. Ps. Qui diligit iniquitatem odit animam suam. ¶ Non quod aliter possunt premissa verba exponi de vero amore et apparentibus perditione et odio: et tamen idem sensus. (qui amat animam suam) vero amore/volendo sibiipsi virtutes et bonum eternum (perdet eam) quantum ad apparentiam et extimationem hominum: qui enim propter amorem virtutis et dei subtrahit sibiipsi bona mundi/ille videtur seipsum perdere/unde consuetum est dici de tali/ipse est homo perditus: qui autem perdit seipsum odit se: quo ergo premissum est quod talis amat animam suam. Sed dicendum quod sicut talis apparet tamen et non vere perdit seipsum/ita apparenter tamen seipsum odit: et ideo vere seipsum amat/et se custodit vere in vitam eternam. Et hoc quod subditur (et qui odit). quod de sic amante animam suam exponit eam perditioni/et qui perdere conatur odit: ergo qui amat animam suam odit eam/quod utique verum est: quoniam vere amans secundum quid odit. unde (qui odit animam suam in hoc mundo) quia videtur perdere eam quantum ad bona mun

di/ille vere amat ⁊ saluat eā.(Qui vitā eternā custodit eā) Mat.13.simile ē regnū celoꝝ thesauro abscōdito ī agro/quē q̄ inuenit hō abscōdit/⁊ p̄ gaudio illiꝰ vadit ⁊ vēdit oīa sua bona/⁊ emit agrū illū.thesaurꝰ ī agro ē regni celestis diuitie/cuiꝰ d̄siderio prudēs negotiator depauperat seip suꝫ cūctis sp̄etis suis bonis:⁊ idō vr̄ odire ⁊ pdere seipꝫ/sꝫ tñ vere se amat q̄r bonū eternū cupit h̄ āt q̄r ñ patent multitudini/idō dr̄ qd̄ abscōdit hō sui gaudij ppositū pūer.14.cor qd̄ nouit amaritudinē aīe sue ī gaudio eiꝰ nō miscebit̄ extraneꝰ.❡ Dei de eū dr̄.(Siqs mihi ministrat) q̄r p eterno bono adipiscēdo/ nō sua tm̄/sꝫ ēt aīaꝫ p̄priā dꝫ hō pdere/ vt pditā custodiat.Jō in pte ista facile eū q sic est dispositus exhortat̄ xp̄s ad mortꝫ sue sectādavestigia:vbi ꝗ̄t mor facit.p̄º.n.supponit ministeriūꝫ.(Siqs ministrat) ministrat āt xp̄o q nō q̄rit q̄ sua sūt lucra ⁊ ꝯmoda / sꝫ q̄ iesu xp̄i:⁊ talis vr̄ seip̄m odire/ dū aduersa eligit/⁊ p̄spera fugit seculi.ij.Co.6.in oībꝰ exhibeamus nosmetip̄os sic dei ministros/in multa pacia/ītribulatiōibꝰ/in necitatibꝰ/in angustijs/in plagis/in carceribꝰ/in seditionibꝰ/in laboribꝰ/ī vigilijs/in ieiunijs/in castitate/ī sciā/ in lōganimitate/ī suauitate/ī sp̄ū scō.⁊c̄.in q̄ ministerio vr̄ q̄ seipꝫ odio habeat hō p̄ amore dei.2º hortat̄ ad mortis suppliciū(me sequat̄) p viā mortis ⁊ crucis.Mat.8.siqs vult post me sequi/deneget semetip̄m ⁊ tollat crucē suā/ ⁊ sequat̄ me/qd̄ q̄r facere nō pōt q amat aīe sue p̄ntis vite bōa:idō p̄mittit/abneget semetip̄ꝫ.i.sui obliuiscat̄/seipꝫ ꝯtēnat ⁊ p dat.3º pmittit p̄miū:arduū.n.ē seip̄m odire / ⁊ mortis viā eligere: idō exhortatio illa īdiget pmissiōe quā ponit dicēs.(Et vbi suꝫ ego) nō dic̄ vbi ero/sꝫ vbi suꝫ/erat aūt xp̄s in celo sꝫ diuinitatis p̄ntiā Jo.3.nemo ascēdit ī celū/nisi q de celo descēdit filiꝰ hoīs q ē ī celo.Erat xp̄s ī fruitiōe dīnitatꝫ sꝫ aīe gl̄iaꝫ.Et erat in p̄re sꝫ dīnitatꝫ eēntiā.Jo.x.Ego in p̄re/ ⁊ p̄r ī me ē.(Jllic ⁊ minister meꝰ erit) nō ille tm̄ q p xp̄o morit̄/ sꝫ ēt ille q p xp̄o viuit eidē mistrādo/erit ī celo sublimiter/erit ī gl̄ia feliciter/erit ī deo p̄re nobilr̄/vt dicat̄ dī filiꝰ Jo.17.p̄r q̄s dedisti mihi volo vt vbi ego sū/⁊ illi sint mecū/vt videāt claritatē meā/quā vidē h̄ ē q̄ hēre:vt dic̄ Aug.4º xp̄s expōit pmissuꝫ dicēs.(Siqs mihi mistrauerit honorificabit eū pr̄ meꝰ) q̄ illud qd̄ dixerat vbi sū ego illic ⁊ minister meꝰ erit. Si q̄rat̄ qd sit qd̄ bonū ē eē vbi ē filiꝰ.Ecce r̄ndet eē vbi ē filiꝰ/est a p̄re suscipē honorē:nec ē maior honor q̄ vt ibi sit adoptatꝰ/vbi ē vnicus ī h̄itatiōe eiusdē celi aule / ī fruitiōe eiusdē gl̄ie/ī hēditate eiusdē sb̄e/ī dignitate filis/gr̄e:vt sic ipse filius p nāꝫ ita minister eiꝰ p gr̄aꝫ sit dei filiꝰ.

❡ Sermo.4.sabbati ante dñicā palmaꝝ ⁊ in ordine.206.

NUnc aīa mea turbata ē) postq̄ xp̄s sue mortꝫ ostēdit vtilitatē/⁊ p̄uocauit mutabilitatē.Nunc ad eādē mortē q̄lr ipsemet suerat affectꝰ/horrore sic ⁊ amore/tedio sic ⁊ d̄siderio nob īsinuat.Et duo fac̄.p̄º .n.ostēdit suū affcm̄.2º īducit turbe defcm̄ (turba q̄).p̄ª dīdit̄ ī tres ptes.p̄º.n.exp̄mit duoꝝ ī se affectuū ꝯpugnātiā.2º alteriꝰ eoꝝ designat victoriā(pr̄ clarifica) 3º pmittit victori gl̄iaꝫ (venit q̄ vox).Jn p̄ª pte sic.pugnāt timor ⁊ amor ī cāpo cordis/xp̄i p cā mortꝫ ⁊ p̄mo adducit xp̄s timorꝫ īstātiā.2º eꝯ pducit amoris resistētiā:timor pcutit:amor repellit:

pellit: tioꝛ decliat: amoꝛ iclĩat moꝛtē. Et h̄ ibi. (Sȝ ppea veni) triplr̄ ãt ĩn. p͂ pte xp̄s tioꝛis affctũ in se declarat. s. indicãdo/ dubitãdo/ ꝛ oꝛando. pp p̄m ait (Nũc) iminente hoꝛa moꝛtis (aĩa mea turbata est) passiones aĩe si hñt eē in sola apprehēsiõe aĩe nõ pturbãt/ sȝ qñ realr̄ tãgunt turbat̄ aĩa/ sic mare fluctibus/ ꝛ aer vẽtis: xp̄s aũt nõ solũ hũit sciaȝ timoꝛis moꝛtis/ sȝ ēt expientiã: iõ tetigit eũ timoꝛ ꝛ turbat⁹ est. Job. iij. tetigit te timoꝛ plage moꝛtȝ/ ꝛ ɔturbat⁹ es. Jõ aũt s̄m. Chꝛyso. indicauit xp̄s se hr̄e timoꝛē moꝛtis / qꝛ alios exhoꝛtat⁹ fuerat ad moꝛtē: ne igit̄ dicēt aliqs/ dñe ɔsidēter potes laudare moꝛtē/ qꝛ eã nõ times: ꝛ facile p̄suades qd̄ te nõ tãgit. pp h̄ pauoꝛē ꝛ instãtis moꝛtȝ tristitiã excitauit in se xp̄s: hoꝛreb. it. n. moꝛtē ad quã puocabat. Itē eiusdē moꝛtȝ pauoꝛē xp̄s exp̄mit dubitãdo. (Et qd dicã) glo. i. q̄ fugiã: quē inocē: i q̄ sperē: Sic hoĩes i angustijs positi delibe rãt qd agãt: qꝛ vt dĩ in rethoꝛicȝ tioꝛ facit ɔsiliatiuos. Itē eũdē tioꝛē moꝛtis xp̄s exp̄mit supplicãdo. (pr̄ saluifica me). s. saluũ me fac (ex hac hoꝛa). i. ex moꝛte hac hoꝛa iminēte libera me: vel qꝛ vir p̄ndēs ꝛ foꝛtis magȝ dolet de tioꝛe mali/ q̄ȝ de ipso malo: iõ oꝛat xp̄s libari a tioꝛe moꝛtis quē paciebat̄: hũc motũ trepidãtis ꝛ dubitãtȝ atq; oꝛãtis affcũs dd̄ p̄nũtiauit loq̄ns i p̄sona xp̄i. Coꝛ meũ ɔturbatũ ē i me/ ꝛ foꝛido moꝛtis cecidit sup me: tioꝛ ꝛ tremoꝛ venerũt sup me / ꝛ ɔtexerũt me tenebre/ ꝛ dixi: qs dabit mihi pēnas sic colũbe ꝛ volabo ꝛ requiescã: ecce elõ gaui/ ꝛ expectabã eũ q saluũ me fec a pusillanimi^te spũs ꝛ tēpestate. Ecce qꝛ p̄fitet̄ pauoꝛē / dubitat ꝛ oꝛat saluari a pusillanimitate tioꝛis ꝛ tēpestate moꝛtȝ. ¶ Circa passiões pa

2

uoꝛis ꝛ tristitie in xp̄o existētiũ vidēda sunt tria. p° d ɔditõe. 2. de dispēsatiõe. 3. de remedio eaꝝ. Et q̄ȝ^m ad p̄m ptinet illaꝝ passionuȝ quq; fuerũt cõditiões. p͂ nãlitatȝ: nãles enĩ erãt passiões/ qꝛ nãlr̄ aĩa amat coꝛ poꝛȝ vnionē: ꝛ iõ nãlr̄ hoꝛret ab eo separi. j. Re. xv. Siccine sepat amara moꝛs: ꝛ qꝛ nãlē affcm̄ hũit xp̄s: iõ ei⁹ nãles sustinuit passiões/ q̄s lȝ potuisset rõ repmē/ noluit th̄/ sȝ p̄misit virib⁹ sensitiuis agē qd ipsis erat ppuũ. vt sic nãm/ ita nãlia hr̄et integralr̄: ꝛ ista p̄missio isurgētis timoꝛȝ nãlis figurata fuit. iij. Re. 19. v¹ dĩ q̄. Helias audito sue moꝛtȝ nũcio/ surgēs abijt q̄cũq; eũ ferret voluntas: qꝛ sensitiu⁹ mot⁹ sibi ipsi fuit derelict⁹. 2ª ɔditio fuit v̄itatȝ: v̄e. n. ꝛ nõ ficte tristȝ fuit ꝛ timēs. Esa. liij. v̄e doloꝛes nr̄os ip̄e tulit. 3ª ɔditio fuit nimietatis: maxim⁹. n. fuit i eo timoꝛ ꝛ tristitie q̄ȝ mag̃ eē possunt. ps. aĩa mea turbata ē valde: ꝛ q̄ȝq̄ ip̄e foꝛtȝ eēt/ resurrecturũq; se sciret pp h̄ nõ min⁹ timuit: nã vt dĩ i ethicis. de iminēti moꝛte marie tristat̄ foꝛtis/ sic vt delectatio v̄tutis absoꝛbeat̄ i eo. Soph. j. tribulabit̄ ibi foꝛtis. 4ª ɔditio fuit p̄tãtis: passiões. n. ille nõ p̄uenerũt in eo iuditiũ rõnȝ sȝ ex eo p̄cesserũt: iõ. n. turbat⁹ ē: qꝛ turbãri iudicauit rõnale: ꝛ h̄ voluit. Jo. xi. Jesus turbauit semetip̄m qñ voluit/ q̄ȝ^m voluit/ ꝛ q̄ȝdiu voluit turbat⁹ est. 5ª ɔditio fuit regl̄aritatis: iste. n. passiões nõ excesserũt i eo limites rõnis sȝ ifra rõnē oĩno p̄stiterũt. Hester. j. Regȝ iusta ē indiḡtio. 3
¶ Scd̄o si passiões iste in xp̄o fuerũt aĩo volũtarie ɔsiderãdũ est. pp qd eis turbari voluit. Et dõm q̄ dĩ sp̄ẽsatoꝛie istȝ passiõib⁹ turbat⁹ est. p° qdē vt ostēdēt in se hoĩs veritatē. Ambro. ve/ inqt/ tristatus est est / qꝛ v̄us hõ erat. 2° tristatus ē pp pas

sionis duplicitatez: doluit.n.carne ꝑus autẽ tristat⁹ est mẽte/ vt patiẽs intus ⁊ ex totũ sanare t hoiem. Esa. liij. eius liuore sanati sum⁹. 3° turbat⁹ est ꝑp excusationẽ infirmitatꝫ: cũ.n.in eo nullũ potuerit esse pctm/ pꝫ qḋ tristitia ⁊ horror mortis non sunt vitia/ sꝫ nãles affcões: nõ vt dicit.glo.nõ desꝑent infirmi dũ ĩ morte trepidãt/ qꝛ ẽt timuit mortis dñs nr̃. Chryso.sic inqt: esurire pctm nõ est/ ita nec vitã dãnare pñtẽ ⁊ mortẽ horrere. 4° turbatus est ꝑp exẽplũ infirmitatis ne recusem⁹ mortẽ sustinere pro xp̄o/ ẽt si timore turbamur. Exemplũ. j. Mach.ix.de iuda Machabeo/ q timẽs mortẽ/ hostes tñ moritur⁹ inuasit. ℭ 3° vidẽdũ ẽ de remedio hui⁹ pauoris: nã xp̄s tĩmẽs ad orõnẽ ꝯfugit: vbi aduertẽdũ ꝙ sicut in supiobus dcm̃ est/ illã orõnẽ ad deũ prem ꝓtulit gdẽ rõ/ sꝫ nõ ex rõne/ imo q̃si agẽs vices sensualitatꝫ/ iõ si fuit xp̄s exaudit⁹/ qꝛ nec exaudiri volebat. Sꝫ dicẽs ad qd ḡ orabat si exaudiri nolebat? R̄ñ° iõ orauit vt docẽt eos q sĩ ĩ agustia ad orõnis recurrẽ auxiliũ. ij.par. 20 Cũ igrãm⁹ qd agẽ debeam⁹/ h̃ solũ hẽm⁹ residui/ vt oculos nr̃os diriga m⁹ ad te dñe. Jõ di ibidẽ. Josaphat timore pterrit⁹ totũ se ꝯtulit ad rogãdũ dꝫ. Jtẽ iõ orauit si exaudiẽd⁹/ ne turbemur / si nos orãtes ds nõ exaudit. Si eni nõ est exaudit⁹ vnigenit⁹ fili⁹/ cur indigñtur si nõ exaudiẽ inutil' sum⁹: ḡ nõ est ad ĩsipiaꝫ/ sꝫ ad mĩtã doctrĩe prudẽtiaꝫ h̃ ipꝫ ꝙ si fuit xp̄s exaudit⁹. ℭ Deide exp̄mit xp̄s ĩ se alteri⁹ affcõnꝫ.s.charitatꝫ motũ resistẽtẽ tĩore. (Sꝫ ꝓterea) vt paterer. (veni in hãc horã). Et iõ non expedit exaudiri orõnẽ trepidãtẽ/ q̃ dic/ pater saluifica me ex hac hora. ℭ Deide ponit isti⁹ affcũs victoriã quã exp̄mit p orõnẽ dicẽs (pr̃ clarifica nomẽ tuũ).i.illḋ de me facias ꝙ sit ad gl̃iaꝫ tuã/ ⁊ p qḋ tua clarescat dĩnitas. Et h̃ orõ fuit exaudita / nõ p̄ᵃ. Silr ⁊ nos oram⁹ liberari a mal' p̄ñtibus/ tñ ꝑmitam⁹ scilicet nomẽ tuũ. ℭ Et aduertẽdũ ꝙ silẽm p oia cõpugnantiã affectuũ alia vice xp̄s exp̄ssit in se.s. nocte q̃ tradit⁹ est ait eni/ tristis ẽ aĩa mea vsqꝫ ad mortẽ: ⁊ ex h̃ orauit pr̃ transfer calicẽ hũc a me. Sꝫ statĩ occurrit ali⁹ mot⁹ rõnis/ fiat volũtas tua. Jõ ait lucas ꝙ fcũs ẽ in angõia.i.in ꝯpugnãtia volũtatũ/ sꝫ vicit rõ/ ⁊ charitas pr̃is. Cañ.viij. fortis est imo fortior morte dilectio. dic̃ eni ap̄ls Ro. viij. ꝙ nꝫ mors/ nꝫ infernus eũ posset separare a charitate. Et si tã fortis erat charitas militis q̃ꝫ fortior fuit charitas regis. ℭ Deinde victori xp̄o ꝑmittit' gl̃ia cũ dicit (venit ḡ) vbi duo tãgit. p̄° eni rememorat collate gl̃ie exhibitionẽ (venit ḡ vox de celo) Greg. 28.li.mora. his v̄bis deus p angelũ loquit' in q̃ voce si ꝯsiderem⁹ ministeriũ p angelo formata est. Si ꝯsiderem⁹ v̄tutẽ toti⁹ trinitatis/ v̄tute fcã ẽ. Si ꝯsidẽm⁹ significatũ soli pr̃i attribuit'/ dicẽs. (Et clarificaui) prius nomen meũ p filiũ tripl'r. p̄° generatione eterna. Hebre.j. q eius sit splẽdor gl̃ie/ ⁊ figura sbe eius: q̃nta eni sit claritas pr̃is expressuꝫ est in filio q est candor lucis eterne. 2. clarificat⁹ est pr̃ in tp̄ali xp̄i incarnatione/ q̃n angeli dixerũt. Gloria ĩ excelsis deo: ⁊ stella magorũ duxit ad presepiũ. 3. clarificatus est pr̃ in filio in transfiguratione/ in miraculorũ opatione / in sapie p̄dicatione. Jtẽ ꝑmittit future gl̃ie collationeꝫ. (Et iterũ clarificabo). Exhibitio.n.p̄teritorũ ẽ certitudo future ꝑmissionis: clarificat⁹ ẽ ãt pr̃ ĩ filio moriẽte/

Resurgēte/ꝛ ad celos ascēdēte/eius dei pr̄is maiestas p filiū talia passū/ ꝛ vincētē claruit. Unū sit clarificati sunt. pr̄ ꝛ filius. Phil. 3. eīs lingua ꝯfiteat/q2 dn̄s iesus xp̄s in glia est dei pr̄is. Et aduertēdū q̄ lȝ multis modis claruerit p xp̄ꝫ dīnitas/vn⁹ tn̄ singularꝫ ꝛ admirabilis modus fuit/vt moriendo deitatē clarificaret. fi. n. ꝯgressus ē aduersus diabolū armis pōē/sȝ mortē assumpsit: n̄ ṽtutē/sȝ īfirmitatē. In h̄ tn̄ pȝ maxīa ṽtus q2 debilib⁹ armis vicit fortē armatū: qd̄. n. īfirmū ē dei/forti⁹ est hoīb⁹. Et id̄ morte ipa clare ipi⁹ dīnitas patuit. q2 morte auctorē mortis vincē nō posset nisi ds̄. vn̄ cētu rio xp̄o moriēte clamauit ṽe fili⁹ dei erat iste. Sciēdū ēt q̄ sic alibi xp̄o ī oīone agonizāti appruit angelus d̄ celo ꝯfortās eū: ita h̄ loco timorem mortis vincenti pr̄ de celo intonās pmittit gliam.

¶ Sermo. 5. sabbati añ dn̄icaꝫ palmaꝝ ꝛ in ordine. 107.

Turba .āt q̄ stabat ꝛ audiebat) Incebui⁹ reuelatiōis scē pōit duas ppli s̄nias. vnā grossiorē eoꝝ q n̄ pceperūt vocē/sȝ sonū tm̄ vocis. (Turba aūt q̄ stabat ꝛ audiebat dicebat tonitruū fcm̄ eē) n̄ pceperūt isti ṽba/sȝ sonū tm̄ magnuꝫ ꝛ terribilē. Id̄ tonitruū eē dixerūt. Et quātū ad aliqd veꝝ dixerūt: res ṽo significata illa voce pr̄is. s. mors xp̄i fuit tonitruū/q̄ totus mūdus tremuit: nā p xp̄i passionē q̄si per nubē dīnitas mūdo itonuit. Jo. 26. Magnitudinē tonitrui ei⁹ qs poterit sustinē ꝯrīa ṽo opiniōeꝫ recitat auctorē eoꝝ. s. q nō tm̄ sonū/sȝ ēt ṽba pceperūt (alij dicebāt āgelus ei locut⁹ ē). nā s̄monē de celo audiētes putauerūt angelū loq/ꝛ tn̄ illa vox nō āgelū/sȝ prīeꝫ significabat: cui. n. xp̄o dixit/pr̄ clarifica nomē tuū/ipe r̄ndit/ ꝛ clarificaui/ꝛ iteꝝ clarificabo. q̄ patris erat ille s̄mo. ps̄. dixit dn̄s dn̄o meo/sede a dextris meis. ¶ Deide cū dic̄ (r̄ndit iesus ꝛ dixit) nūc xp̄s exponēdo ṽba celestis vocis declarat ṽtutē sue passiōis q̄uo p ipaꝫ clarificād⁹ eēt ds̄. Et diuidit ī ptes q̄tuor p⁹. n. assignat scē vocis rōnē. 2. ei⁹ ponit significatiōnē. (Nūc iudiciū). 3. adiūgit dicti expōnē. (Hoc āt dicebat). 4. adducit turbe ꝯdictionem. (r̄ndit ei turba). In p⁹ docēs rōnē scē vocis. duo dic̄ vnū negatiue (n̄ pp me) docēdū q̄nesciebā (vox h̄ venit) nouerat. n. se glificatū ꝛ clarificādū/cui nō sit oia añq̄ fiāt. alterū dic̄ affirmatiue. (Sȝ pp vos) ꝯstruēdos scā ē vox ista/ vt credatꝫ q̄ ꝯcame fiūt celit⁹ ordiata eē a pr̄e. Eccle. 24. ab eterno ordinata sūꝫ/ ꝛ ex antiqs. ¶ Deide cū dic̄ (nūc iudiciuꝫ) pōit vocis significatōeꝫ qd̄. s. significet clarificari dei nomē p xp̄ꝫ/ q̄ nihil aliud ē/nisi q2 ipi⁹ morte tot⁹ mūdus subijciēd⁹ erat pncipi deo. ꝛ. 2. facit. p⁹. n. dic̄ h⁹ rei īminē iudiciū. 2. distīguit iudicij euētū. (Nc̄ pnceps) quātū ad p^m ait. (Nūc) dū mēte tristior ꝛ carne morior (iudiciū est mūdi). i. nūc iudicabit ad c⁹ pncipatuꝫ ptineat mūd⁹. i. hō/quē mūdi noīe appellauit: vsq3. n. ad xp̄m possidebat dia⁹ gen⁹ hūanū/ n̄ qdē creādo/ sȝ prauis legib⁹ detinēdo. venit āt iste pncipat⁹/nō ex ptāte demōis/ sȝ ex sola volūtate hoīs: nȝ. n. dia⁹ aliqd̄ ius habuit vt peēt hoī/sȝ spōte legibus prauis hō ꝯsentiens diabolo se submisit. nunc aūt iudicādū erat ad cuius pertineret ius pncipio dei an demonis humanuꝫ genus. ꝛ terminatum fuit iudicium istud iure duelli/sicut in rebus humanis q̄nq3 contingit/ vt dū iter duos de

implio ꝯtendit iure belli inditiũ ter minet. Et sic scdm ẽ in pposito. s3.n. hõ iure possideret a diabolo/q2 vo lẽs fecit vñ ei subiectũ ẽ:tñ diabo lus nihil fecit vñ ius sibi i hoĩes vẽ dicaret. vñ iuste qdẽ subijciebat hõ s3 diabolus subijciebat iniuste. Fecit aliqd xp̃s/q2 vitã p hoĩb9 posuit: ⁊ iõ ius sibi acqsiuit i eo q nũq3 dia bol9 hũit. ¶ 2° cũ dic (nũc pnceps) hui9 inditij ptes distiguit:⁊ p° qdẽ
2 aduersi pncipis ponit excidiũ. 2. alteri9 pncipis ĩpiu3. (Et ego si ex altat9) pp. pm dicit (nũc) ṽtute mor tis mee (pnceps hui9 mũdi.) non mũdi simplr/s3 mũdi hui9. i. scdm qd diabol9 pnceps erat/q2 nõ sbe/ sed malitie:nõ ei9 qd ds fecerat/sed ei9 male hõ voluerat pnceps erat. Job xli. Ipse ẽ rex sup oẽs filios supbie. Filij supbie sũt pcã/q oia d supbia nascũt. Thob. 4. supbiã nũq3 i tuo sensu dñari pmittas:i ipse. n. sũpsit initiũ ois pditio (Eijciet foras.) vñ foras nisi de mũdo isto cuius t3 pn cipatũ. Mũdus ãt iste hõ est a cu ius occupata possione dei inditio eiect9 fuit diabol9. Dan. iiij. Eijcient te ab hoĩb9/⁊ cũ feris ⁊ bestijs erit hitatio tua. vbi aduertẽdũ q dei fi li9 cũ inuisibili hoste ꝯposita carne vi sibili/inuisibilr ẽ ꝯgressus:⁊ si qdẽ ar mat9 vita mõtẽ vicisse3 magm ñ erat igit mõtẽ iduit ⁊ q cũcti mirabili b9 mirabili9 ẽ/talib9 armis mort pn cipẽ supauit. Sic g̃ duob9 ipsis cõ pugnãtib9/dũ xp̃s occidit/diabol9 vicit/⁊ possionẽ mũdi p q erat pu gna inditio dei excludit. Jo. xvj. pn ceps mũdi hui9 iã iudicat9 ẽ/q2 dũ fortis ĩpigit ĩ fortẽ ãbo pter ꝯcide rũt: vt di Hier. xlvj. duo fortes xp̃s ⁊ diabol9 se mutuo ĩpigẽtes cecide rũt siĩ. S3 xp̃s mortuus cecidit:dia bolus vo p mortuũ xp̃3 a mũdi pn cipatu deiectus ẽ. Rõ aũt hui9 eie ctiõis iuste duplex ẽ. vna pp ptãtis ĩuasionẽ:diabolus. n. nũq3 hũit iu stũ/sed sp iniustũ titulũ i possione hoĩs/cuius dñiu3 fraude vsurpa uerat:hõ tñ q2 volẽs iuste illi erat subiectus:altera rõ ẽ pp vsurpate ptãtis abusionẽ. nã ptãtẽ occidẽdi qua iuste pctõres moriebant/i xp̃3 inocẽtẽ exercuit limites iuris ex cedẽs:meret ãt ius amittere q cõ cessa abutit ptãte. Et iõ dũ xp̃m in iuste occidit/eo pncipatũ qbus in iuste dñabat ẽ pũat9. vt dicit Chry sosto. ¶ S3 q2 nõ sic eijciẽdus erat prauus pnceps qn alius daret pn ceps hũano gñi:iõ 2° cũ dicit. (Et ego) põit alteri9 pncipis iperiũ. vbi duo tãgit: p° qdẽ iperij cãm. (Et ego si exaltatus fuero a terra.) hic ad lrã3 designat genus sue mortis/ q2 eleuatus ĩ cruce mortuus ẽ. Jo. iij. Sicut exaltauit Moyses serpẽtẽ ĩ deserto/sic exaltari o3 filiũ hoĩs. Et aduertẽdũ q illius visibil crucis exaltatio/inuisibil exaltatõis fuit si gnũ. Et p° qdẽ exaltatus ẽ ipe xp̃s ad gliã3 resurrectõis/⁊ ĩ corde fide liũ creditus ẽ eẽ ds excelsus. Phi. ij. q2 fcũs ẽ obediẽs vsq3 ad mortẽ/ mortẽ ãt cruc:iõ exaltauit illũ ds. ⁊ ꝺdit illi nomẽ qd ẽ sup oẽ nomẽ/ vt ĩ noĩe iesu oẽ genu flectat / cele stiũ/terrestriũ/⁊ ĩfernoꝝ/⁊ ois ligua ꝯfiteat/q2 dñs nr̃ iesus xp̃s ĩ glia ẽ dei pris. Jtẽ exaltatus ẽ ipse xp̃s ĩ ṽtute:nulla. n. potuit eẽ ṽtus excel lẽtior q3 descẽ mortis vicẽ mortẽ. Jtẽ tãgit iperij gliã3 (oĩa trahã ad meipm). Cũ. n. duo pugnãt p pn cipatu. pẽdet ppls cui se commit tat. S3 alio supato ad victorẽ oẽs se cõferũt. Sic pncipe mũdi h9 eie cto/oĩa xp̃s ad se traxit:oia qdem aĩa3. s. ⁊ corpus ⁊ oĩa gñã hoĩum/ 3

Exaltatio chri.

iudeos z gētes/paruos z magnos/
mares z feminas/doctos/ z indo-
ctos/seruos z liberos/ inocētes z
peccōres. Sz lz oīa traxerit hec: non
tñ oēs oīz traxit. Ro. x. nō oēs obe
diūt euāgelio. ¶ Et nō q̄ trahere ꝺ
signat violētiā: cor. n. hūanū graue
difficile tēdit ad alta/quo tñ trahi
tur. vtute mortis chri: sicut magne
tis vtus attrahit ferrū/z vtus ista
attractiua amor est: cū. n. cōsidera-
mus q̄ nr̄i amore chr̄s voluit exal
tari i cruce/charitate trahimur ad
amātē. Hier. 31. charitate ꝑpetua
dilexi te: iō attraxi te mirans tui.
Ecce igr̄ expositū ē q̄ ꝓmiserat pr̄
filio se clarificaturꝫ nomē diuinita-
tis. Nā p obscurā chri mortē claru
it deū eē mūdi pncipē: z totus illi
mūdus merito ē subiectus: ħ est
iuditiū qd determinat litez z cām
mūdi. pūer. 16. iuditiū ꝺterminat
cās. Et cognitus est dn̄s iuditia fa-
ciēs. Et vt di. Esa. 30. exaltatus est
dn̄s parcēs nobis/q: ds iuditij est
dn̄s. ¶ Deinde vbi xpi euāgelista
ponit expōnē (ħ aūt) .s. ego si exal-
tatus fuero a terra. (Dicebat si-
gnificans qua morte eēt moritu-
rus.) q: moriturus erat eleuatus
i cruce. talē vo mortē/lz turpissimā
chrs elegit/vt dicit Augu. q̄tinus
nec mors/nec genus mortis sepa-
ret hoiez a pfectōe iustitie. ¶ Sz ꝯ
ea q̄ dcā sūt dupl'r obijcit. pº q: nō
vr diabolus eiectus eē a mūdi pn
cipatu/tū q: in maiori pte hoīum
regnat apd īfideles/ tū q: ex chria
nis multos detinet in pcīs/tū ēt
q: iustos tētat. Scdo obijcit q: nō
vr p mortē chri eiectū eē mūdi pn
cipē: nā añ passionē eius multi fue
rūt iusti .s. Abraham/Isaac/Jacob/
Job/Esaias/Hieremias/z ceteri q
bus nō fuit diabolus dn̄atus. Ad

Cor hu manus difficile trahit ad alta.

pᵐ dōm q: sicut supius dcm̄ ē/dia
bolus nllm ius hūit in hoīe/lz hō
iuste illi fuerit subiectus/ iō solus
oportebat libertatez tribuere hoī
absqz recōpēsatōe ꝺmoni faciēda:
chrs aūt ius libertatis sua morte
hoī cōqsiuit: sic imolatōe paschalis
agni libertatē ꝯstitutus ē ppls in
deoꝝ. Exo. xij. iō dicit chrs Jo. 8. ve
ritas liberabit vos. ipse aūt vitas
est. Oēs igr̄ hoies hn̄t ħ ius liber
tatis/sz nō oēs isto iure vtunt. Et
iō ad pstinā/nō de iure/sz ꝺ fcō re-
labunt fuitutē: qdā nesciētes grāz
libertatis/sic īfideles: qdā vo grāz
ipsaz quā nouerūt ꝯtēnētes/ sicut
mali chriani spōte se subijciūt de-
monis pncipatui. Justi vo/z si ten
tatōibus demonis molestant/eius
tñ nō subijciunt pncipatui. Ro. v.
nō regnet pcm̄ in vr̄o mortali cor-
pore. Et iō liberati hoies morte xpi
de iure qdē a fuitute demonis sūt
erepti. sz de fcō multi ad pstinā re
currūt seruitutē. Ad 2ᵐ dōz pmo
q: añ chri mortē nō mūdus. i. hoiz
multitudo/sz pauci a pncipatu de
monis liberati sunt. Scdo dico q
pauci ēt ipsi iusti vtute mortis chri
nō iā fcē/sed future cuius hūerūt
fidē/liberati sūt. Tertio dico q nō
plene liberati sī añ mortē chri: mo 4
riētes. n. detinebāt i libo ne regnū
celoꝝ possiderēt. Et hoc totū pcede
bat ex violētia pncipatus diaboli.
Sz moriēte chro liberati a tenebri
celi regna possiderūt. Job. 3. puus
z magnᵒ ibi sī/z suus liber a dn̄o
suo. Osee. xiij. ꝺ māu mortꝫ libera-
bo eos. ¶ Deide cū dic (rn̄dit ei tur
ba) nūc po' ꝯdictio turbe dubitātꝫ
z tria fac. pº. n. turba adduc legis
auctitatē. (rn̄dit ei) chro loquēti de
sua morte (turba nos audiuimus
ex lege). i. ex scriptura veteris testi

(q: xp̄s manet i eternū). ps. i eťnū fuabo illi mīaȝ meā. ⁊ thron⁹ ei⁹ sic͂ sol i ɔ̄spcū meo/ ⁊ sic͂ luna pfecta in eťnū. Esa. 9. et dic͂ sup soliū david se debit āmō ⁊ vsqȝ i sēpiťnū. Scd̄o turba ɔcludit ɔ̄rietatē (Et quō tu) Si es chr̄s (dicis opȝ exaltari) .i. in cruce mori. (filiū hoīs.) q̄si dicant. aut tu si es xp̄s/ si moritur⁹ es: aut si es chr̄s: nō es moritur⁹. vbi adūtēda sūt tria. p̄mū q: turba statim itellexit chr̄m loq̄ de sua morte cū dixit. Ego si exaltatus fuero a terra: ⁊ h̄ iō/ vel q: audierāt alias ip̄m d̄ sua morte sic loquēter. Jo. 3. oȝ exaltari filiū hoīs. Et eiusdē. 8. Cū exaltaueritis filiū hoīs/ tūc cognoscetis q: ego suȝ: vel iō p exaltatōēȝ itellexerīt mortē chr̄i/ q: eleuare ipȝ i cruce sciebāt ɔ̄libasse iudeos: ⁊ forte ex ipsismet q loq̄bāť erāt q h̄ ppofuerāt. 2° aduertēdū q: turba mutauit v̄ba chr̄i i duob⁹: p̄° q: chr̄s ɔdōnal'r dixit/ ego si exaltat⁹ fuero: ipi v̄o neſcio dūt oȝ exaltari/ ⁊ h̄ iō/ q: sciebāt ɔ̄termiatū eē oīo chr̄ȝ occidi. Jo. xi. expedit vt vn⁹ hō moriať. Jtē v̄bȝ xp̄i addūt filiū hoīs Cū tñ chr̄s d̄ seipso loquēs h̄ nō dixerat. Sȝ h̄ iō/ q: sciebāt vsuȝ s̄mōis chr̄i q se filiū hoīs appellabat Jo. 3. oȝ exaltari filiū hoīs. 3° aduertēdū q: illa q̄ turba obijcit ex lege nō ɔ̄dicūt v̄bis chr̄i: exaltād⁹. n. i cruce manet nihilomin⁹ i eťnū. nā pph̄e p̄dixerūt d̄ passiōe ei⁹. ps. foderūt man⁹ meas ⁊c̄. Et Esa. 53. Sic͂ ouis ad occisionē duct⁹ ē. q: tradidit in morte aiam suā. Et Hieř. treñ. iiij. chr̄s dñs captus ē in pctis nr̄is. Et Dan. ix. post hebdōas ānoȝ lxij. occideť chr̄s. 3° turba pponit suā dubietatē. (qs ē iste fili⁹ hoīs) q̄si dicāt. si tu es chr̄s/ i cruce nō es exaltād⁹. si q̄ filiū hoīs exaltari oȝ/ q̄rim⁹ qs sit iste fili⁹ hoīs. Et certe ipse idē ē chr̄s ⁊ fili⁹ hoīs/ nō tñ cognoscēdus erat ab eis eē chr̄s/ nisi p id ipȝ qd̄ ipi putabāt repugnaŕ chr̄o .s. p exaltatōēȝ crucis. Jo. 8. cū exaltaueritis filiū hoīs/ tūc cognoscetis q: ego suȝ. Ecce mirabile mediū qd̄ vi repugnaŕ ɔclōni. ps. mirabil' fcā est scia tua ex me/ q: mirabilia tua opa dñe/ ⁊ aīa mea cog̃scet nimis.

¶ Sermo sextus sabbati añ dñicā palmaȝ ⁊ in ordine. 108.

Tertio cū dic͂. (dix̄ q̄ eis iesus) 1
nūc xp̄s hortať ad fidē sue passiōis. ⁊ diuidiť i duas ptes: q: p̄° auditores iclinat. 2. psecutores d̄clīat (h̄ locut⁹ ē.) p̄ª diuidiť in tres. p̄°. n. nōt fidei d̄fcm̄. 2. hortaŕ pfcm̄. (ambulate.) 3. dcōꝝ apit itelc̄ȝ (dū lucē hētis) i p̄ª v̄o pte turbis chr̄i eťnitatē/ sȝ nō ei⁹ passiōēȝ credētib⁹ chr̄s r̄ndet q paucā fidē hēat (Dix̄ q̄ eis iesus/ adhuc) q̄si rep̄hēsiuū ē/ q tot visis miraclis/ tot auditis scripture expōnib⁹ (modicū lum̄) fidei (i vob̄ ē) si lo^r d̄ exriori/ sȝ iteriori luie/ qd̄ ē v̄itatis māifestatio. q. d. hētis d̄ luie/ q: chr̄ȝ putatis eťnū/ sȝ modicū ē si putatis cū ēt si eē mōtalē. al'r sȝ chr̄y so. chr̄s q lum̄ ē adhuc modico tpe e^r vobiscū sȝ p̄ntiā corpalē. Jo. 16. modicū ⁊ si videbitis me. Et iō lum̄ eťnū/ sȝ moritur̄ tñ ē. ¶ Dein cū dicit (āmbulate) hortaŕ chr̄s ad fidei pfectū ex duob⁹. p̄° qdē pp ablatum cōmodū. 2. pp cauēdū piclȝ (vt nō tenebre.) Jn p̄ª duo tāgit. p̄° credulitatis exhortatōȝ (āmbulate) .i. i luie fidei qd̄ hētis i vob̄ pficite. Jtē tāgit cōmoditatis exhibitōȝ. (dū lucē hētis) Sic͂ lum̄ a luce/ ita lum̄ fidei a chr̄o luce pcedit: ⁊ d̄ ipa luce ē lum̄/ q: fides d̄ chr̄o ē: itēdit q̄ i luie fidei potestis pficē/ q: me lucē hētis p̄ntē corruscātē miraclis/ erudiētē scripturis. ps. dñe i luie vultus tui ambulabūt. ¶ Dein cū dic͂ (vt nō tene 2

bre) ondit chris b⁹ pfect⁹ necitatē: vt/vz/caveat duplex picl'm: vnū ē i potētie/alterz nescie. d p° ait (vt nō tenebre). i. pcā q̄ id tenebre sl/ qz lu ci rōnis opposita sūt. Jo. iij. q male agit odit lucē. (vos ɔphēdāt) tē cōp hēdūt pcā bolez/ qñ ñ pt ea effugē. pver. v. Iniqtates sue capiūt ipiuz z funib⁹ pcōz suoz ɔstringit: ant. n. fallēdo/ aut violēta ɔsuetudie ɔphē suz retinēt: sz fide mōtis chri rela xant ɔphēsi: alterz āt picl'm ē nescie d q̄ subdit. (Et q ābulat i tenebris) .i. q viuit z pcedit in pcis (nescit q̄ vadat.) nā p viā volnptatis tendit ad amaritudinē: z p viaz diuitiaz ad paupertatē: p saturitatē ad idigē tiā: p honores ad ignominiā: p gau diū ad etnā tristitiā. pver. xiiij. Est via q̄ vi hoi iusta: nouissima āt ei⁹ dducūt ad mortē. Risus dolore mi scebit: z extrēa gaudij lut⁹ occupat Oēs ḡ ifideles qz ñ hñt fidei lum/ oēs ēt mali chriani/ qz ad lum fidei ñ ābulāt/ nesciūt teriuz sue ābula tōis. i. sue opatōis pver. 4. via ipio rnz tenebrosa/ nesciūt vbi corruāt. ¶ Deīn cū dic (dū lucē hētis) Ei⁹ qd dixerat chris expōit itellz: qd/ vz/ sit ābulaf i luce/ qz credē i eā. z tria tā git. p°. n. exhibz lucis cōmoditatē. (Dū lucē). i. me. Jo. 8. Ego sūz lux mūdi (hētis) eū tūc hēbāt pñtē cor palr. sz postq̄ ascēdit celos/ hz euz mūd⁹ i sacris vtualr. Mt. 28. Ecce ego vobiscū sū oib⁹ dieb⁹ vsqz ad cō summatōez scli. 2. hortaf fidei credu
3 litatē (credite i lucē) chriz. z h ē am bulare i luie. 3. pmittit credētib⁹ fi liatōis die dignitatē (vt filij lucis) .s. dei. j. Jo. j. ds lux ē/ z tenebre i eo ñ sl vlle. (fitis) p adoptōis graz/ ñ p nāz: h. n. ē vtus fidei/ vt filiū tene braz. i. pcōz efficiat lucis. i dei filiū Jo. j. dedit eis ptātē filios dei fieri his q credūt i noie eius. ¶ Moralr fides sine opib⁹ charitatis mortua ē. Et id ad vtrūqz nos hortaf chris. Et sciēdū q lux di vita phis: nō pp visibilē tm lucē q̄ cū brutis fruimur. sz pp scītillā rōnis q̄ i nob lucet. ps. signatū ē sup nos lum vult⁹ tui dñe p° ḡ chris hortamur nos ad bona opa. p° pp vite h⁹ breuitatē (adhuc modicū lum ē i vob est). i. modico tpe viuetis. 2. pp rōnis paruitatē. (modicū lum i vob ē). i. modicū ha betis d luie rōnis. ḡ custodite illud ne extignaf: extiguit āt pnis affe ctib⁹/ qz malitia ē corruptiua pnci pij rōnal'. vt di i ethicis. 3. ad h hor taf pp tpis z vite cōmoditatē (ābu late.) affcūs aie pedes ei⁹ sl. ābula re igif in luie ē diligē ds z px^m eph. v. ābulate in dilectōe/ sic z chris di lexit nos (dū lucē hētis). i. dū pñtis vite luce vtimini. Gal'. vj. dū tps ha bem⁹ opemur bonū. 4. illd ips hor taf pp vitādā calamitatē. (vt nō te nebre) vl ḡnis culpa/ vl mors icer ta/ vl inferni gehēna. Ecc'. 9. qdcū qz man⁹ tua pt/ istāter opare/ qz nec op⁹/ nec rō/ nec scia/ nec sapia ē apd
iferos (vos ɔphēdāt) vt effugē nō 4
possitis. 5. idē hortaf pp cauēdā in prudētie fatuitatē. (z q ābulat in tenebris) h ē q mal' afficif. j. Jo. ij. q odit frēz suū i tenebris ē/ z i tenebris ābulat/ z nescit q̄ eat. id seqf (nescit q̄ vadat) ps. nescierūt nz itellexerūt/ i tenebr ābulat. 2. hortaf ad lucē fi dei. (Dū lucē hētis). i. dū viuitis (cre dite in lucē.) chrm. i. luci chro vos ɔmittite. (vt filij lucis). i. rōnis. (fi tis. Eph. v. vt filij lucis (ābulate) rō .n. ds eē pens oim affectuū z opez nroz/ vt ex rōne pcedāt. Et tē erim⁹ filij lucis: fruct⁹. n. lucis ē in oi bo nitate/ z iustitia/ z vitate. ¶ Ultimo cū di (h locut⁹ ē.) ondif qūo chris d clinauit furentiū iudeoz aiuz. Et tria tāgit. p° fmōis xpi pñtiā. (h lo

cui' est iesus) scdo xp̄i absentiã (ꝛ abijt) sbtraxit se a iudeis. tcio ei' latẽtiã (ꝛ abscõdit se ab eis.) cui' rõ ẽ. q꞉ↄ eũ erãt cõmoti iudei: nã p' deliberauerãt eũ occidẽ: ꝛ põtifices dederãt mandatũ: vt siqs cogscẽt vbi sit indicet vt apprehẽdãt eũ. Sic dr̃ Jo. 11. Uidẽtes ꝗ eũ palã ꝛ cũ laude ppl'i vẽisse hierosolymã/ ãpli' cõmoti sũt vñ dicebãt: videtis q꞉ nihil pficim': ꝛ iõ data opportũitate volebãt eũ cõprẽdere. lꝫ adhuc nõ pcederãt in op' / quoꝝ ppositũ xp̄s cognoscẽs/ nec volẽs adhuc apprehẽdi/ sed paucis diebus docere populuꝫ/ declinauit eoꝝ malitiã: dãs pdicatorib' exm̃ vt p vtilitate auditoꝝ se subtrahãt a picłis/ nisi cã si dei exigat eos mortẽ pati. Prouer. 13. Lex sapiẽtis fons vite/ vt declinet a ruina mortis.

¶ Dñica in ramis palmarum de ep̄la. Exodi. 15.

IN diebus illis. Uenerũt filij israel i helim, vbi erãt duodeci fontes aq̃rũ: ꝛ septuagita palme: ꝛ castrametati sunt iuxta aquas. Profectiq꞉ sunt de heli: ꝛ venit ois mltitudo filioꝝ israel in desertũ syna: qd̾ est iter helim ꝛ synai: qntodecimo die mẽsis scdi: postq̃ꝫ egressi sũt de terra egypti. Et murmurauit ois ↄgregatio filioꝝ israel ↄtra moysen ꝛ aarõ in solitudine. Dixerũtq꞉ ad eos filij israel. Utinã mortui essemus p manũ dñi i terra egypti qñ sedebamus sup ollas carniũ: ꝛ comedebam' panẽ in saturitate. Cur induxistis nos i desertũ istud, vt occideretis oẽm mltitudinẽ fame? Dixit aũt dñs ad Moysen. Ecce ego pluã vobis paneꝫ de celo. Egrediat̃ ppl's, ꝛ colligat q̃ sufficiũt p singulos dies: vt tẽptẽ eũ, vtrũ ambulet in lege mea, an nõ. Die autẽ sexto parẽt qd̾ iferãt ꝛ sit duplũ q̃ꝫ colligẽ solebant p singulos dies. Dixerũq꞉ moyses ꝛ aaron ad oẽs filios isrl̃. Uespere scietis, ꝙ dñs eduxerit vos de terra egypti: ꝛ mane videbitis gl'iam eius.

¶ Sermo pm' dñice in ramis palmaꝝ d̾ lectiõe. Exodi ꝛ i ordie. 205.

Enerũt filij isrl̃ in heli vbi erãt duodeci fontes aq̃rũ. ꝛ. 70. palme.) Exodi. 15. Ueteris legis pmũ mãdatũ de imolatiõe agni pascalis põit Exo. xij. Ubi dr̃ q. xa die pmi mẽsis. xa luna aplis agn' imolãd' a toto grege sepat' vsq꞉ ad xiiij. Diẽ einsdẽ mẽsis i q̃ imolabat̃ huãdus erat: a decia. ꝗ die imolationi deputat' iteri pparabit̃ vsq꞉ i diẽ sacrificij: qd̾ totũ fuit figa vi agni xp̄i q tollit pcã mũdi. Jp̄e. n. hodie. i. lũa xa aplis a regiõib' iudeoꝝ recedẽs/ hierosolymã sue passiõis locũ vẽit/ ꝛ iã deputat' morti ex ↄsilio in

deoꝝ vſqȝ l xᵃᵐ lunā. prīo futuraȝ
eiꝰ paſſio fuit ꝑcurata. Jō pn̄ti die
agit offm̄ vēiētis agni ad locū paſ
ſiōis i lectiōe pn̄ti ꝛ euāgelio: ꝛ eiuſ
deȝ paſſiōis ꝑcurate fit memoria i
epl̄a / ꝛ hyſtoria paſſiōis q̄ ꝑ euāge
lio legit i miſſa. lectio āt ꝛ euāgᵐ ꝑ
tinēt ad bn̄dictiōeȝ oliuaꝝ ꝛ palma
rū. Jn q̄ lectiōe figᵃ ꝛ ꝓph̄ia rei fu-
ture ponūt. Et diuidit i tres ꝑtes. pᵃ
ꝯtinet mūdani itineꝝ differētiā. ſa
hūani murmurꝫ i paciaȝ. (Et mur
murauit.) 3ᵃ diui mūeris affluētiā
(Dixit āt dn̄s ad moyſē) ꝓꝑ pᵐ ſcīē
dū qd̄ mūdi ꝓceſſus qn̄qȝ ē ꝓſꝑita
tis bladiētis / qn̄qȝ aduerſitatꝫ aſpe
rātis / ꝛ de vtroqȝ h̄ agit 2ᵐ ibi (ꝓ-
fectiqȝ ſt.) Jn pᵃ dic̄ filios iſraelis
poſt aq̄s amaras i locū amēitatis
vēiſſe / quē locū p̄o d̄ſcribit ex noīe.
(venerūt filij iſrael i helī.) locꝰ ē ſex
te māſiōis ex egypto egreſſis: ꝛ iterꝑ
tat helī arietes. Jtē d̄ſcribit locū ex
fontiū dulcedine (vbi erāt. xij. fōtes
aq̄ꝝ (qbꝰ vt dic̄ Glo. Nihil erat ama
ritudis. Jtē d̄ſcribit ex palmaꝝ mł
titudie. (Et. 70. palme.) Jtē ex ꝓpli
ordie. (Et caſtrametati ſt). i. caſtra
poſuerūt ꝛ ordiauerūt (iuxta aq̄s)
appellāt ēo caſtra mūitōes militū:
ꝛ qm̄ filij iſrael q̄ſi i expeditōe eēnt
hītāt. Jō caſtra dicebāt locꝰ māſio-
2 nis eoꝝ. ¶ Ubi notandū allegorice
qꝛ locꝰ ſexte māſiōis eccl̄ia fideliuȝ
ē ꝓꝑ ſenariū opatiōis ꝑfecte. Sena
riꝰ. n. numerꝰ ē p̄mo ꝑfectꝰ / qꝛ ex ſu
is ꝑtibꝰ aliq̄tis ꝯſtat. Et ſex diebꝰ 13
opari. Exo. 23. Ubi ipſe numerꝰ ꝑfe
ctionē d̄ſigt opis / qm̄ efficit fides ec
cleſie ꝑ dilectionē opātis. Jtē h̄ ſūt
arietes / fontes / ꝛ palme. Arietes ſt
p̄les aq̄ꝝ ꝛ duces gregꝫ: patriarce / vꝫ /
ꝛ ꝓph̄e veteris teſtamēti: ex qbꝰ ſꝫ
carnē ꝓceſſit agnꝰ dī q tollit pc̄ā. Ex
qbꝰ ēt ſꝫ fidē nos agni nouelli ꝓceſ

ſimꝰ. ps. Pro pr̄ibꝰ tuis nati ſt tibi
filij. Et de filijs iſtoꝝ arietū ad ange
los. ps. ait Afferte dn̄o filij dī / affer
te dn̄o filios arietū. Jſtos arietes d̄
ſignuit turba q̄ p̄cedebat xp̄ȝ hiero
ſolymā vēiētē / q̄ꝝ filios figurabant Apli hec
filij hebreoꝝ / clamātes oſſāna i ex- numerantur.
celſis. Jtē ſꝫ Glo. xij. fōtes aq̄ꝝ. i. do
ctrīa. xij. apl̄oꝝ eſt i eccl̄ia. p̄mꝰ fons
ē petrꝰ vn̄ fluit fidei ꝯſtātia. Scd̄s ē
paulus. vn̄ emanat d̄bi ſapia. 3ꝰ ē
andreas a q̄ ꝓcedit vite abſtinētia.
4ꝰ ē Jacobꝰ zebedei a q̄ fluit marty
rij pacia. 5ꝰ ē Joānes vn̄ currit v̄gī
tatꝫ mūditia. 6ꝰ Thomas a q̄ ema
nat r̄ſurrectōis expiētia. 7ꝰ Jacobꝰ
iuſtꝰ a q̄ deriuat eq̄tatis iuſtitia. 8ꝰ
Philippꝰ q docet d̄itatꝫ ſufficiētiaȝ.
dn̄e igt oſtde nob̄ p̄reȝ ꝛ ſuffic̄ nob̄ /
9ꝰ Bartholomeꝰ q aq̄s ſuſpēdit ꝓꝑ
d̄itatis eminētiā. Decimꝰ Mathēꝰ /
aut ꝓꝑ euāgelij grāȝ / aut ꝓꝑ ꝯtēptū
pecūiā: relinq̄t. n. theoloneū. Unde
cimꝰ Symō ꝓꝑ hūilitat̄ obiaȝ: ſic. n.
īterpretat nomē eiꝰ. Duodecimꝰ Ju
das ꝓꝑ ꝯfeſſiōiſ glīaȝ. Jtē. xij. ſt apl̄i
ci fōtes ꝓꝑ. xij. effectꝰ doctrie ipſoꝝ. 3
p̄mꝰ qꝛ imūda lauāt. Zach̄. xiij. Se- Aplici
cūdꝰ qꝛ morbida ſanāt. Eze. 47. Ter fontes
tiꝰ qꝛ ceca illūināt. Jo. 9. Quartꝰ qꝛ 12
ſcl̄a ſaciāt. Eccle. xxvi. Quintus qꝛ.
Sextus qꝛ morientia viuificāt. ps.
apd̄ te ē fōs vite ꝛ Can̄. 4. Septimꝰ
qꝛ idigētia ditāt Nu. xx. Api eis the
ſauꝝ tuū fōtē. 8ꝰ qꝛ meſta letificāt.
Eſa. xij. Haurietis aq̄s i gaudio de
fōtibꝰ ſaluatoris. Nonꝰ qꝛ ſterilia fe
cūdāt Prouer. 6. Uēiet vt fōs meſ
ſis tua. Decimꝰ qꝛ iflāmata refrige
rāt. Eſa. 49. Undecimꝰ qꝛ laſſos re
pant. Judic̄. xv. Duodecimꝰ qꝛ t̄rēa
i celū eleuāt. Jo. 4. Fōs aq̄ ſalientis i
vitā etnā. Jtē palme. lxx. ſꝫ Glo. d̄ſi
gnāt. 72. diſcipuloꝝ xp̄i / vel ſequen
tiū p̄dicatoꝝ doctrinā / ꝑ q̄s palmas

victorie xp̄i mūd⁹ agnĩt: p̄t ēt ĩ pal-
mis istis cet⁹ martyꝝ ⁊ q̄cūq3 de
seip̄is triūphātiū ītelligi. Apoc. 14.
Amicti stolis alb/ ⁊ palme ĩ māib⁹
eoꝝ: ⁊ q: ex laboꝛ certamĩs victoria
nascit/ iō palme. 70. sunt/ q nume-
rus ĩ scripturis p̄ntis vite laboꝛes
significat. Ergo ĩ hac sexta māsiōe
sunt arietes p̄res fidei: sunt fontes
ap̄lici: sūt palme martyrij/ q̄s ĩ figu
ra ppl's detulit hodie xp̄o vēiēs ob
uiā: vt dī. Jo. 12. Jtē filij isrl' deuoti
fideles sunt ĩ castris/ q̄si milites ad-
uersus mūdū diabolū ⁊ carnē pu-
gnātes. Job. 7. Militia ē vita hoīs
sup terrā. S3 iuxta aq̄s fontiū se po
nāt vt sint tuti. Et ex isto situ p̄° q
dē floꝛēt decoꝛe hōestatis. Eccle. 50.
Quasi lilia q̄ sunt in trāsitu aq̄. Jtē
fecūdant fructu v̄tutis. ps. Plātatū
sec⁹ decursus aq̄ꝝ fructū suū dabit
in tpe suo. Jtē extollūt desiderio et̄
nitatis. Nu. 24. Quasi cedri ꝓpe
aq̄s: est aūt cedrus arboꝛ altissima
īputribil'. ¶ Scdo cū dic̄. (ꝑfectiq3
sunt) ponit al'a māsio aduersitatis
4 pūgentis. ⁊ p̄° describit motū (ꝑfe
ctiq3 sunt de heli.) de loco amenita
tis: q: sī est stabilis vite p̄ntis ꝓspe-
ritas. vñ p̄uo tpe fuit Adā3 ĩ para
diso delitiaꝝ: m'īo āt tpe fuit in val
le miserie ⁊ lachꝛymaꝝ. Jtē noīat lo
cū. (Et vēit oīs m'titudo filioꝝ isra
el.) q: nl'ſ ē q in aduersa nō īcidat
(in desertū sin.) qđ īterp̄etat rub⁹/
vel odiū/ siue tētatio. Nā mūdi ad-
uersitas q̄si rub⁹ pūgit/ s3 ꝓbat ⁊ tē
ptat v̄tute hoīs3. Jtē significat situ
(qđ est īter heli ⁊ sinai.) q est mons
vñ lex data fuit: aduersitas. n. mun
di q̄si medio loco d3 eē īter ꝯtēptu3
p̄ntis ꝓsperitatis/ ⁊ appetitū excel
se eternitatis. Jtē pōit hui⁹ ꝑfectio
nis tēpus. (Quītodecimo die mē-
sis scdi.) hic est mai⁹ apud hebreos
(postq̄3 egressi sūt d̄ terra egypti.)

Jnde aūt. 14. die p̄mi mēsis. s. apri-
lis egressi sunt: ⁊ iō. 31. die egressio
nis venerūt ĩ hāc māsionē: receden
tes vo d̄ heli nō stati huc/ s3 p̄us ve
nerūt vt dī. Nu. 33. Jn iāsupb septi
mā māsionē/ de q̄ nō fit mētio h̄: ⁊
octaua māsione venerūt ad hūc lo
cū. ¶ Moꝛal'r aūt luna cuius cursu
mēsis agit significat varietatē foꝛ-
tune/ q̄ p̄° mēse blādit ꝓsperis. Se
cūdo mēse pūgit aduersis. Cui⁹ di-
es quītus decim⁹ plenā aduersitatē
scip̄i ētē deficere significat: q āt se-
ptima māsio h̄ tacet. demōstrat q:
recedētes a ꝓsperis sc̄li getē eiusdē
quā septenari⁹ significat nō attin-
gūt. Job. 9. Nō ꝯcedit quiescere sp̄m
meū/ s3 trāsiliūt d̄siderio ad octauā
eternitatis: q: vt dic̄ Greg. Mala q̄
nos h̄ p̄mūt/ ad deū citi⁹ ire cōpel-
lūt. Et Aug. ĩ. ꝯfes. fecisti nos dn̄e ad
te/ ⁊ īquietū ē coꝛ nr̄3 donec quiescat ĩ te.

¶ Sermo. 2. dn̄ice ĩ ramis palma
rū de lectiōe exodi ⁊ ĩ oꝛdine. 210.

SEcūdo cū dic̄. (Et murmura 1
uit) pōit murmuris īpaciam:
cui⁹. p̄mo aggrauat culpā. 2° affligit
cā3 (dixerūtq3 ad eos.) Murmuris
āt cui⁹ cl'pa q̄uaf ex trib⁹. p̄° pp vni
uersitat ꝯcoꝛdiā. (⁊ murmurauit)
qđ q̄dē cl'pa ē. Vñ Gre. r̄gnū celoꝝ
nl'ſ murmurās accipit. Sap. j. Cu
stodite vos a murmuratiōe q̄ nihil
p̄dest: ĩ eo q: multū obest. (Oīs cō
gregatio filioꝝ isrl'.) ⁊ p̄m m'titu-
dis grau⁹ ē. Jtē q̄uaf pp dignitat
irreuerētiā. (ꝯ moysē p̄ncipē ppli.
(Et aarō) sacerdotē dn̄i: ⁊ q: dei vi-
ces agebat vterq3: iō murmurare
ꝯtra eos. erat murmurare ꝯ deu3.
Sic ait moyses ip̄e pp'lo. nō ꝯ nos
ē murmur vr̄m/ s3 ꝯ dn̄3: nos āt qd
sum⁹ nisi vicarij: Supple dei. Jtē q̄
uaf pp loci solitudinē (ĩ solitudine)
.i. ĩ deserto vbi q̄rele min⁹ q̄3 ĩ ciui-
tatibus eē deberēt. Et aduertēdū q

hoīes qb⁹ ē cor terrenū/nesciūt pati fortunaȝ. Nā i ꝓſpitatib⁹ igrati/ad‑uersitatib⁹ murmuratores fiūt: i ꝓſpitate ꝯtēnūt/ i aduersitate accu‑sant Deuȝ. p⁹ erigūt / postea fracti deijciūt. Orige. Cū .n. ꝺ celesti itēpe rie/⁊ fructuū i fecūditate/⁊ ymbriū raritate/⁊ de ꝓſpitate q̄uādā atq̃ alioꝝ aduersitate cāmur/ꝯtra dn̄ȝ murmuram⁹. Sȝ ħ p⁹ igſcūt/iper‑sistētes vō q̄nit̄ vidicāt: q̄ ⁊ ſpētib⁹ ignitꝫ exterminān̄t. j. Coꝛ. x. nȝ Mur murauerit ſic̄ qdā eoꝝ murmura uerūt/⁊ a ſpētib⁹ pierūt: ſtimlꝰ. n. murmuris/ q̄ cū veneno ē amari‑tudinis necat aīaȝ. ¶ Deide cū dic̄. (Dixerūtq̃ ad eos.) ħ pōit cā mur muris defect⁹ victualiū. ps. Si vō ñ fuerit saturati murmurabūt: nec fuisset pcīn necessaria vite petet̄/ sȝ peccauit ppl's p⁹ qdē/ q̄ nō potuit ad tp̄a modicū pati idigētiā. Scdo q̄ accusauit dīnā ꝓuidētiā/ q̄ in oī murmure ꝯtingit. ẗtio q̄ mortē ex ipacia optauit. q̄rto q̄ egyptias cā nes ꝺſiderauit: fui ḡ murmurꝫ ppl's cūȝ affligāt tria dic̄. p⁹. n. optat mōtꝫ sniam. (Dixerūt ad eos filij isrl'/ vti nā mōtui eēm⁹ ꝑ manū dn̄i.) ex pe‑stilētia/ vel ſic̄ egyptioꝝ p⁹ gēita ab āgelo/ vel ſic̄ eoꝝ exercit⁹ i mari ru‑bro. (i t̄ra egypti.) q̄ſi dicāt meli⁹ fu isset ibi mori q̄ ħ viuē. Et vide ipa‑ciētꝫ aī ꝺſpatiōeȝ: optāt. n. mōtē q̄ſi molles nihil aduersi tolerare potē tes qd̄ vtiq̃ igbil' aī vitiū ē/⁊ a ꝺo/⁊ i t̄ra egypti occidi cupiūt: q̄ꝝ vbis q̄ q̄nit̄ aīꝫ moyſi pūgebat̄ attēde. Salutē .n. eis ꝓmiserat/ illi eꝯ. vtinā mōtui eēm⁹ q̄ſi credidim⁹ tibi ꝓmit tēti vitā: deū ēt ppli eē difensorem moyses asserebat illi eꝯ vtinā/ igūt/

2 nos/ occidisset. Rursus vt egrede‑rēt egyptū ductoꝛ fuerat/⁊ illi peni tētes. vtinā i egypto/ igūt/ fuissem⁹ mōtui: talib⁹ subditoꝝ q̄rel' magis

affligūt̄ p̄lati/ q̄ reꝝ penurijs ſbdi‑ti molestēt̄. Sȝ necia ē p̄latis pacia i murmur̄ q̄nā ꝑdiderūt ſbditi ipe nuria. Jtē obijcit ppl's ꝑteritā abū dātiaȝ q̄ztū ad voluptatē/⁊ q̄ztū ad ſacietatē. (q̄ſi ſedebam⁹) ad mēsaȝ/ q̄ſi ꝺlectati gescebam⁹. (ſr̄). i. iuxta (ollas carniū) ſic̄ ait. ps. ſr̄ flūina babilōis illic ſedim⁹: ⁊ his vb̄ ſūmā voꝛacitatē ſignificāt: vacabāt. n. gu‑lt/⁊ ſic̄ glutōes imūdi/ nō i disco/ ſȝ i olla cānes mādncabā. Glo. greges oīū hēbāt ⁊ armēta boū de qbus cōedē poterāt. Sȝ desiderio piſciūȝ ⁊ auiū qb⁹ abūdat egypt⁹ estuabāt: forte ēt pp auaritiā timētes ne eis aīalia deficerēt: nō attētabāt cōedē cānes q̄s desiderabāt: q̄ātū ad ſa cietatē ibdit. (Et cōedebam⁹ panē i saturitate.) Ecce viles hoīes ñ ſ̄ pn tāt libatiōeȝ igmīoſe ſuitutis ⁊ gra uis laboris/ ſȝ de vētre ſolū oīs eis ſolitudo est. q̄ſi dicāt. vtinā fuissem⁹ mortui q̄ſi reꝝ fruebamur abūdan tia/ ꝺlectati cānib⁹ ⁊ saturati pāib⁹. Sȝ isti ſic̄ ipacientes: ita ēt fatui lo quūt̄. Nā ēt ſc̄lārit̄ loq̄ndo tc̄ ē op tādū viuē cū ē abūdātia: tc̄ vō moꝛs ē optāda/ cū aduersa molestāt. vt dī i ecclīaste i p⁹ carnaliū. ⁊ boeti⁹ dic̄. Mors hoīuȝ felix q̄ ſe nec dlcib⁹ an nis iſerit/⁊ mestis ſepe vocata vēit. Jtē ſ̄phēdit ppl's p̄latoꝝ curā. (Cur iduxistis nos i deſtū istū) i q̄ ē ali‑mētoꝝ pēnuria/⁊ ipimet maligne cū mlto amaritudis felle rn̄dēt. ad ħ nos iduxistis huc. (vt occideretis oēȝ multitudinē fame) hn̄ vulnera uit q̄nit̄ moyſi aīūȝ vbi hui⁹ aculeū/ vt ipſi obijciat̄ q̄ velit occidē / q̄ oī studio sollicitudis q̄rebat ppli vitā. Et vō q̄ duab⁹ vicib⁹ ppl's iste mur‑murauit pp cibū p⁹ qdē ħ loco ipa ciēs pp alimti ꝺfectū. 2⁹ Nu. xj. fuisti diēs māe celestis donū vbi ſic̄ le̅ q̄ flebat ppl's ex ꝺſiderio cāniū dicēs.

Quare hebrai‑cus po pulus pecca‑uit.

Duab⁹ vicibus ppl's he braicus murmu rauit ꝯ dn̄m.

qnis dabit nobis ad vescẽdum car
nes: recordamur piscium q̃s comede
bamus i egypto grat; i mẽte nobis
veniũt cucumeres ⁊ pepones/ porri
q; ⁊ cepe ⁊ allia: aĩa nr̃a arida ẽ/ ni
hil aliud r̃spiciũt oculi nr̃i nisi mãna
vbi mo: alr̃ itelligẽdũ/ qr de seculari
vita ↄuersis ad deũ delectabilia q̃
dã i p̃mis spũal' vite gustãda tribu
unt tãq̃ puulis i xp̃o lac daf i po
tũ. Sʒ postea tẽtationũ exercitia su
3 pueniũt qd figuratũ ẽ Exo. 13. vbi
dr̃ q egressis ex egypto subtraxit d̃
ns vicina bella/ q̃s deide duris p
bauit laborib⁹. vbi Greg. relinq̃nti
b⁹ sc̃l'm q̃dã p̃us trãqllitas mẽtiʒ oñ
dif/ ne i ipsa ichoatione turbati ad
id qd reliq̃rãt redeãt: q̃nq; n. talib⁹
trãqllitas carnis/ dona pphie/ p̄di
camẽta doctrine/ signoꝝ miracula/
vel gr̃a sanitatũ/ in ipsa scẽ vite tene
ritudine tribuũf: sʒ p⁹ cognitã dul
cedinẽ/ tẽtationũ amaritudine p̄bã
di sunt. Et iõ p⁹ mãsionẽ i q̃ erãt fõ
tes ⁊ palme ad pũctiones tẽtatio
nũ hodie ventũ ẽ. Jtẽ q̃dã pusillani
mes i p̄batiõe tẽtationũ deficiunt/
nec recordanf expte die dulcedinis/
sʒ voluptatũ carnaliũ q̃s reliq̃rant
hñt desideriũ. Q̃nq; ãt talib⁹ quasi
mollib⁹ miseref de⁹/ ⁊ i tribulatione
positis mãna ministrat/ qr supnaꝫ
ↄsolõne largif/ amaris dulcia/ tristi
b⁹ leta pmiscẽs. ps. sʒ multitudinẽ
doloꝝ meoꝝ i corde meo/ ↄsolões
tue letificauerũt aĩaꝫ meã. Jtẽ p̃ui
⁊ igrati diuinã i tribulatiõe datã dul
cedinẽ fastidiũt/ ptinacit' cibos egy
pti ẽt cũ fletu petẽtes. Et sũt q̃ttuor
qnis p⁹ cib⁹ tra ditus iu deis in egypto. eleměta egyptioꝝ. s. panes/ carnes/
radices/ ⁊ fruct⁹. Cupiũt g̃ saturari
panib⁹: delectari carnib⁹: repleri ra
dicib⁹: pfrui fructib⁹. Et p⁹ q̃dẽ pa
nes egypti sũt sc̃li sustẽtamẽta. s. di
uitie/ amici/ p̃ncipat⁹/ honores/ qb⁹
firmãf sc̃li amatores: g̃ q̃dã q̃s sc̃li
gẽtia p̄bat/ q̃s ↄtẽpserãt diuitias cu
piũt: sic discipli Jo. euãgeliste alij so
litudine tediati/ sc̃laris amicitie re
cordanf: p̄les subiecti ambiũt p̃nci
pat⁹/ ⁊ despecti honores repetũt. 2⁹ Quis secundus
cib⁹ ẽ carnaliũ voluptatũ / q̃s desi
gnãt carnes ⁊ pisces egyptioꝝ: car
nes agrestiũ ad luxuriã. Carnes vo
latiliũ ad ludos: carnes pisciũ ad gu
lã ptinẽt/ q̃ꝝ appetitu ad ea q̃nq; di
uertũt hĩ q talia reliq̃rãt/ dũ carnis
stimul⁹ luxuria: dũ fami gula: dũ ac
cidie ludis mederi cupiũt. Olle aũt
carniũ corda sũt carnis d̄siderijs p
libidinis flãma bulliẽtia: ad has vo
sedẽt ollas q ↄsistũt i morãdo cogi
tationib⁹ carnis: sʒ sedẽt sup q tur
pi cogitatui supaddũt opis ↄsensũ:
de tali olla dr̃ Hier. j. ollã succẽsam
ego video/ ⁊ faciẽ ei⁹ ã fus aqlonẽ. i.
dia^m ex sufflatẽ i ignẽ ⁊ Eze. 24. po 4
ne ollã ⁊ mitte i ea carnes ⁊ ossa/ ⁊
efferbuit coctio ei⁹/ sʒ i iferno arde
bit h̃ olla ⁊ liq̃scet os ei⁹: fugiam⁹ g̃
h⁹ olle coctionẽ/ qr mortifera ẽ. iiij.
Re. v. mors i olla vir dei. 3⁹ cib⁹ egy
pti tres sũt radices. s. porri/ cepe/ al Quis est 3⁹ cibus i egypto traditus iudeis
lia: qb⁹ cõe ẽ sapor acut⁹ ⁊ põticus/
atq; odor fortiʒ: visũ hebetãt: sitim p
uocabãt: stomachũ grauãt: corp⁹ i
flãmãt: p tres igr̃ illas radices signi
ficãf difficultates vite pñtiʒ sʒ Greg.
qb⁹ pũgif ⁊ stimulaf hũana mẽs: ⁊
tñ carnales hoĩes suauitatẽ mãne. i.
ↄsolõnis supne postponũt talib⁹ dif
ficultatib⁹/ q̃ꝝ odor ĩfamie fetid⁹ ẽ/ q
b⁹ hebetaf itellect⁹/ q̃s gustatas ma
gis sitit affcũs/ qb⁹ grauaf ↄsc̃ia/
qb⁹ iflãmaf ↄcupia. Et trib⁹ istis ra
dicibus designãf pc̃ã q̃ fieri nõ pñt
absq; pũctiõe/ aut laboris/ aut dolo
ris/ aut timoris. Jn porro qd stimu
lat venerẽ/ ⁊ puocat somnũ/ atq; in
cẽdit sanguinẽ/ stimulus laboris de

signat: porros/q̄ cupiūt/q rixas/ rapinas/fraudes moliūt/q curis scli/ ꝛ duris vite laborib⁹ ꝺlectant. Die re. 9. vt iniq3 agerēt laborauert. In cepe q solnit lachrymas/cāt īsaniā ꝛ sōnia fac terribilia/ꝺsignat stimulus doloris: q̄dā.n.pcā/l3 videant ꝺlectabilia/tn̄ trist⁹ seqt: vn̄ Boetius tristes/igt/sūt exit⁹ voluptatū. Qui dā.n.cū aut stupra/aut vidictas/aut talia ꝯmiserit/tāto dolore mouent/ vt ēt lachrymas ꝯtinē nō possint. q̄ isti cū peccat cupiebāt/cepas comedē volebant/q̄ꝝ qn̄q3 dolor vsq3 ad amētiā auget/ex qb⁹ aliq despātes occiderūt seipsos: sic iudas laqo se suspēdit. In alio āt q vlcerat corp⁹ designat stimulus timoris/q peccāt3 ꝯsciaʒ vulnerat: q̄dā.n.pcā sbseqt timor/aut ignominie/aut dāni/ aut iacture/aut lesiōis/aut mort3 p se vl suis. Sap. 17. cuʒ sit timida neqtia data ē i ꝯdēnationē: semp.n. presumit seua pturbata ꝯsciā. 4⁹ cibus egypti/sūt cucumeres ꝛ pepones/ fructus nō arboꝝ/s3 terrestres: ist3 designat ociū vite sclaris/qm̄ aliqlē hn̄t dulcedinē. Ui n̄ q blādimēt3 hominū/fauoribus linguaꝝ/delitijs carnis itēdūt/isti pepones cupiūt ꝛ cucumeres: q̄ꝝ tn̄ suauitas piculosa ē: nā cucumer vētrē solnit ꝛ ocio vite atq3 posit3 delitijs ad luxuriā vētris solnit aīus: pepones āt pp nimiaʒ frigiditatē suā difficile digerūt/ꝛ amātes delitias difficile pcā dimittūt i qbus nutriti sūt. Ecc. j. puersi difficile corrigūt: ꝛ Ecc. 26. due spēs difficiles ꝛ periculose mihi appuerūt. Hier. 30. revertē v̄go isrl̄ vsq3q̄ delitijs dissolueris filia vaga. h̄ sūt alimēta egypti. s. panes fragil' securitat3/ꝛ carnes voluptat3/ ꝛ radices pūgētis sollicitudis/atq3 fructus piculose dulcedinis/q̄s aliq spreto mā-na iterne getis/mūde suauitat3/stabilis firmitat3/ꝛ sincere dulcedinis/ cupiūt ꝺsiderio grādi. Tren. 1. dederūt p̄tiosa q̄q3 p cibo/q: p̄tiosū māna/p̄tiosaʒ aīaʒ dederūt p cibo pcī. j. Re. ij. saturati p̄us p panibus se locauerūt. Tren. 4. Qui vescebant voluptuose iterierūt i vijs: ꝛ q nutriebat i croceis. i. i cunis / sic īsantes amplexati sūt stercora: talia.n. sūt alimēta pcī. 4. Re. 18. comedūt stercora ꝛ vrinā. q̄ q: cibi egyptioꝝ sūt alimēta pcī/q̄ pp imūditiā ꝛ puritatē ad ppetuā pducūt esuriē. Cū p̄bamur tētatiōibus caueamus coꝝ ꝯsolōnē appetere/s3 diuinū potius māna gustemus. ps. Memor fui dī ꝛ delectatus sum.

¶ Sermo. 3. dn̄ice in ramis palmarū de lectiōe Exodi ꝛ i ordine. 211.

Tertio cū dī. (Dixit āt dn̄s) ponit largitas muneris murmurāti pplo dati. Et diuidit i tres ptes p̄⁹.n. ponit pmissio alimēti. 2⁹ addit ipositio mādati (egrediat ppl3) 3⁹ fit īsinuatio diuini ppositi (dixerūtq3 Moyses.) In p̄ᵃ obmās ꝺns murmurāti populo. (Dix̄ aūt dn̄s ad Moyseʒ) h̄ iō q: cura populi icūbebat sibi. Et q: ꝯ eū populus murmurauerat/ꝛ ēt q: populi murmurare magi3 affligebat q̄ illi ex iopia (Ecce ego pluā vob̄ panes de celo) pmittit se datuꝝ māna/q̄ vite panis vtebant: vt dī Nu. xj. vel vt dic glo. panis p alimēto ponit: amat āt scrīptura plr magis panes q̄3 singulr dicē panē: vel q: ad multoꝝ puenie bat vsum/vel q: mult3 annis quotidie q̄si pluebat/vel q: mltoꝝ erat sapoꝝ. ¶ Dein̄ cū dicit. (Egrediat populus.) Imponit duo p̄cepta circa collōnē māne seruanda: vnū gn̄ale q̄tū ad cuiuslibet diei sufficiētiā: aliter spāle q̄tū ad sabbi puidētiam. Māne collectō quare ꝛ qūo fieri dēret

(Die aũt sexta.) In pᵃ parte duo di cit. pᵒ.n.pcipit collectiõis mēsurã. (Egredietᵣ pplˢ) ĩ cãpũ/qꝛ ex castra pluebat mãna (ꝛ colligat) alimēta mãne tãta (q̄ sufficiũt p singulos di es).i.nec plˢ/nec minᵘˢ: ſʒ tãta solũ colligãt alimēta/q̄ singulis diebus sufficiãt. Ita vt nihil alimētoꝝ defi ciat ĩ hodiernũ/nec supsit ĩ crastinũ Et nõ qꝛ ppls iste pp cl'pã murmu risi dignᵘˢ erat cui deᵘˢ victũ largiretᵣ/ tñ qꝛ nõ ſʒ pcã nr̃a fac̃ nob̃ vt me remur: iõ pp solã sue benignitatis largitatē tribuit pplo alimēta. 2ᵒ hᵘˢ mēsure suãde assignat cãʒ (vt tē tē eũ vtꝝ ãbulet in lege mea an nõ) Sʒ ꝯ Iac.j.deᵘˢ neminē tētat. iõ ſm glo. tētatio ē duplex.s. pbatiõis ꝛ se ductiõis. pᵒ mõ tētat deᵘˢ nõ 2ᵒ. Sʒ ꝯ vĩ q᷑ nec pᵒ mõ deᵘˢ tētet: tentatio .n. pbõnis fit/vt expimētũ bẽaᵣ de hoĩe: deᵘˢ ãt oĩa nouit/ḡ nõ pbat. ve rũ ē q᷑ tētatio pbõnis fit vt expimē tũ sumatᵣ) ſʒ h̄ ꝯtingit duplr̃: vel vt tētãs sciat q̄ ignorabat/vel vt tētatᵘˢ sibiipsi sit notᵘˢ. Sic̃ aũt dic̃ glo. tēta tione pbauit deᵘˢ pplm/nõ vt sciret q̄les erãt/ſʒ vt ipsos ipsis osideret q̄ hũiliores fierēt ad petēdũ adiuto riũ ꝛ agnoscẽt grãʒ dei. Itē cũ legis pcepta nõdũ eēnt tradita pplo/q̄ri tur ĩ q̄ lege erat pplˢ pbãdᵘˢ. Que ritᵣ ẽt quõ colligēdo mãna q̄ʒtũ suf ficeret/pp h̄ pateret obseruãtia / vt trãsgressio legis. Rñᵒ dõʒ ad pᵐ q᷑ forte ĩtelligit de lege pscripta: quaʒ daturus erat: ſʒ meliᵘˢ vĩ h̄ de lege nãli q̄ dĩe pnidētie ĩnitiᵣ accipi: cᵘˢ p nidētie duo sũt pcepta. pᵐ vt ne q̄s diffidat. 2ᵐ ne q̄s presumat de deo. Ipse.n. pnidet oĩ creature q̄ʒtũ ad necia vite. ps. oculi oĩuʒ ĩ te spant dñe: ꝛ tñ das escã illoꝝ ĩ tpe oppor tuno/q̄ ḡ supflua cupit q̄si pnidēs ĩ futuꝝ. Ipseᵘˢ vĩ de deo diffidere: qui vo nõ sumit p tpe necia / ipse vĩ de do psumere/q̄si absq̄ necijs vite sit sustētãdᵘˢ. Hec duo pcepta legis nã lis statim a pnᵒ data sunt hoĩ: cũ.n. dem̄ ē vt comederet de oĩ ligno pa radisi/necia sũt illi data: cũ vo dem̄ ē vt de ligno scie nõ mãducaret/ su pflua sunt illi phita: ꝛ ſʒ diuersa di uersis deᵘˢ pnideat: ĩ oĩbus tñ ꝛ ab oĩbus sue prouidētie gñales leges vult obseruari: vñ eis q̄bus pnidit mãna pcepit vt necia sumerētᵣ/ꝛ su pflua dimitterēt. Et eadē pcipit q̄ bus pnidet frumēta/vina/carnes. ꝛc̃. Ex his aũt pʒ ad 2ᵐ q̄stũ: nã po pulus dũ colligebat de mãna tãtũ q̄ʒtũ p singulos dies sufficeret sua bat pceptũ necitatʒ: dũ vo nihil col ligebat qd ĩ crastinũ seruaretᵣ/caue bat trãsgressionē supfluitatis: per pᵐ nõ psumēs: p 2ᵐ nõ diffidēs de pnidētia dei. ¶ Deĩn cũ dic̃ (die aũt sexta) ponit spãle pceptũ de pnidē tia sabbi: p q̄ die sexta colligebatur mãna. (Die aũt sexta) q̄ ē dies vene ris (parēt).i. colligēdo preparēt in agro (q᷑ ĩferãt).i. qd ĩtus ferãt ĩ ta bernaculo. (Et sit duplũ q̄ʒ colligē solebãt p singulos dies) qꝛ ꝛ p ipsa die sexta/ꝛ p sequēti sabbo collige bãt cibos: hᵘˢ pcepti rõ ponitᵣ infra: volēs.n. deᵘˢ vt sabbm celebraret po pulus ipsa die nõ pluebat mãna/ne pplˢ colligēdo sabbm violaret. Sʒ die pcedēti cibos pro sabbo collige bãt ꝛ coq̄bãt: vñ parasceue.i. ppara tio sexta dies appellata ē: pp qd di ctũ ē die sexta parēt.i. pparēt q᷑ ĩfe rũt. ¶ Deĩn ponitᵣ ĩsinuatio diuini ppositi (dixerũtq̄ʒ Moyses ꝛ Aarõ ad oẽs filios isrl̃) ad solũ Moysen smo dñi scũs fuerat/ſʒ p sacerdotē Aarõ idē sermo pplo annũciatᵣ: qꝛ vt dĩ Exo.4. sacerdos est os Moysi .i. legis. Et ppea loquitᵣ ad pplm/q̄

Pcepta duo ab initio homini data

1

mãna tpe colligebatᵣ

loquēte ēt Moyses loquit̄: duo āt īsinuant ppl'o .i. dei scīa/⁊ eius glia. (vespe scietis q̄ dn̄s eduxerit vos de terra egypti) .i. hodie ad vesperā dabit vob̄ dn̄s carnes q̄s desideratꝫ vt ex h̄ bn̄ficio sciatis q̄ ipe vos eduxerit de terra egypti: pp̄ 2m ait. (Et mane videbitꝫ gliaꝫ dn̄i) .i. crastino mane dabit vob̄ deꝰ māna panē celestē/cꝰ gustu dei gliaꝫ videatis: ⁊ q̄ hec duo ita dēant exponi pꝫ ex seq̄n tibꝰ: nā moyses exponēs qd̄ dixerat ait: dabit vob̄ dn̄s vespē carnes edere/⁊ mane panes ī saturitate: nā ipso die ad vesperā venerīt coturnices ī tāta copia/vt castra opirēt/⁊ ad libitū volētiū caperent̄ manibꝰ. Mane āt seq̄nti māna iacuit per circuitū castroꝝ. ¶ Aduertēdū q̄ alia l'ra sic hꝫ: ad vesperā scietꝫ q̄ ego sū dn̄s/⁊ mane videbitꝫ maiestatē dn̄i. Ergo ī carne coḡscit̄ deꝰ/⁊ coḡscit̄ q̄ de egypto ipse eduxerit. Rursus pꝫ q̄ māna ē gliā die maiestatꝫ: pp̄ pm sciēdū allegorice: q̄ vt dic̄ origenes. vespera ē mūdi finis: nos v̄o sumꝰ i q̄s fines scl'i deuenerūt/qbꝰ ad mūdi vesperā v̄bū caro fcm̄ ē. vn̄ illud v̄gēte mūdi vespē/vti spōsus d̄ thalamo/egressus honestissima v̄ginis mr̄is clausula. Hic ē auis nobilis coturnix/cꝰ carnis suauitas/oēs excedit delitias: ī ista v̄o carne quā suscepit ex v̄gine deū coḡscimꝰ/ q̄r p ī carnati v̄bi misteriū nona mētꝫ nostre oculis lux diuinitatis īfulsit. Itēꝫ p eādē carnē vespertinā scimꝰ nos de egypto eductos. Exo. xii. di q̄ ad vespera imolādus eēt agnꝰ paschalis: cꝰ carnes ipsa nocte māducarēt q̄ ex egypto educēdi erāt. Iste autē carnes agni ⁊ coturnicis pp̄hice figure sunt passionis xp̄i/q̄ carnē suā tradidit ī vespera cene fidelibꝰ māducādā. Cuiꝰ ēt carne vespere mortua ⁊ sepulta fcm̄ ē vt de infernali egypto scōꝝ patruꝫ aīe educerent̄: ⁊ id q̄ hic di vespere scietis ⁊c. prophetia est de incarnatione ⁊ passione xp̄i: q̄ vero subdit: ⁊ mane videbitis gloriaꝫ/vel maiestatē dn̄i: prophetia est dn̄ice resurrectionis: naꝫ mane pª sabbati quo die ad l'ram māna in terris apparuit/visa ē gloria ⁊ maiestas resurgentis: q̄r valde mane vna sabbatoꝝ veniētes ad monumentū mulieres viderunt reuolutum lapidem/⁊ angelos cum ingenti claritate sedentes/ qui dixerunt: non est hic quē queritis/surrexit a mortuis: visa est ḡ xp̄i maiestas in mane/q̄r per angelos eius resurrectio nunciata. ¶ Itēꝫ aliter vespere est vita presens / mane vita futura. Caro ē xp̄i humanitas/ māna est diuinitas ipsius: dum ergo in carne sumus in vita p̄nti carne verbi reficimur sacramentaliter ⁊ sp̄ūaliter. Jo. 6. caro mea vere est cibus/⁊ eiusdem carnis gustu deum cognoscimus/⁊ a regione pcti nos liberatos esse credimus. Sed cessante vespera .i. nocte p̄ntis vite/cū mane illud vltimuꝫ celi qd̄ p̄stolamur cernni in lucē nobis effluxerit/ tūc certe videbimus diuine maiestatis gloriaꝫ/que diuinitas est māna mētis quā videre hoc est q̄ gustare/cꝰ visio plena est mentis refectio: vt dicit Greg. ps. Satiabor cū apparuerit glia tua. ¶ Nō de māna. 4or p̄siderem⁹. pº quidē nām ⁊ proprietates eius. Et q̄tum quidē ad s̄baꝫ ipsum est de vapore subtili pingui ⁊ dulci sicut mel: sed purior est s̄ba māne: generabatur auteꝫ in nocte ī superiori aeris regiōe/ ⁊ cū rore d̄scēdebat ī t'rā. Itē ī q̄ttitate erat sic̄ granū minutū. Itē in figura rotūdus sic̄ coriādrū. Itē ī v̄tute erat q̄ū sem-

Marginal notes: 5 (beside "phetia est de incarnatione"); māna ē glia die maiesta tis; vespere p̄ns vita; manne 4or p̄siderāda

Itē in colore fuit albū ſicut pruina/ vt dr in Exo. Sz i nūeris dī ꝙ hēbat colorem bdellij: ē ăt bdelliū arbor cui⁹ lachryma lucida ē boni odoꝛꝫ: vñ color māne fuit alb⁹ cū luciditate. Itē in puritate fuit māna mūdū ſine mixtione alicui⁹ ſupfluitatꝫ: iō dī i Exo. ꝙ erat q̄ſi pillo tōſuꝫ. i. mūdiſſimū ad ſilitudinē frumenti/ vel milij: ꝙ cū imortariolo pillo tūdit folliculis exuit: ſic erat māna q̄ſi gñū ſine folliculo/ vel ſine tecba. Itē i ſapore fuit q̄ſi ſile. i. floꝛꝫ farine melle pmixte: vt dī in Exo. Sz i nūeris dī ꝙ guſtus ei⁹ erat q̄ſi pāis oleatij: fuit. n. guſtus ei⁹ q̄ſi panis ſimilaginis dulcis ⁊ pīguis. Sic guſtus diuini v̄bi q̄ſi panis ꝯfortat q̄ſi oleū letificat/ q̄ſi mel delectat. ps. exhilaret faciē i oleo/ ⁊ panis coꝛ hoīs ꝯfirmat: ⁊ eloqa dñi dulcioꝛa ſr̄ mel ⁊ fauū.

¶ 2° notādū ē tp̄s māne. Et p̄mo q dē eodē āno egreſſiōis ppli ð egypto datū ē māna. Itē 2° mēſe egreſſiōis. ſ. i mayo q̄ñ celebrabaꝝ. 2ᵐ paſcha datū ē māna: nā vt dī nu. ix. Si qs ñ potuiſſet celebrare paſcha. 14. luna p̄mi mēſis/ aut qꝛ eēt imūdus i aīa/ aut qꝛ eēt pcul ſcdo mēſe. xiiij. luna debebat imolare paſcha: ⁊ in xv. celebrare feſtū azimoꝝ: cui⁹ rei miſteriū apit origenes ſup Exo. ſic dicēs. In die q̄ p̄ᵐ paſcha fit/ nō deſcēdit māna/ ſz i q̄ 2ᵐ p̄ᵐ paſcha p̄mi ppli ē. 2ᵐ nr̄ꝫ: nos. n. imūdi fuim⁹ i aīa q colebam⁹ idola/ ⁊ pegrini lōge/ qꝛ fuim⁹ hoſpites ⁊ pegrini teſtōꝝ dei. Sz nō daꝝ māna ð celo i die q̄ p̄ᵐ paſcha fit/ ſz q̄ 2ᵐ pāis ꝫ. n. q de celo deſcēdit nō venit ad illos q p̄mā ſolēnitatē celebrāt/ ſz ad nos q ſuſcepim⁹ ſcd̄aꝫ. Etenī paſcha

4 nr̄ꝫ imolatus ē xp̄s/ q ver⁹ nob panis de celo deſcēdit. Itē. xv. luna altera. ſ. die poſt azima ſcdi mēſis datū ē māna/ qð ex h̄ pꝫ: qꝛ ppl's murmurauit. xv. die. Et eadē die pmiſſuꝫ ē eis ꝙ i veſpa carnes/ ⁊ ſeqnti mane hērent māna. Itē die dñica māna datū ē p̄°/ ſz i ſabbato pmiſſuꝫ fuit/ qð ex h̄ pꝫ. dī. n. ꝙ ppl's ſex diebus collegit/ i ſabb̄o ăt ñ fuit inētū māna: ſex aūt dieꝝ qb⁹ pluit māna p̄m⁹ ē p̄ª feria. i. dies dñicus ĝ in die dñico. p̄° datū ē māna. Et qꝛ die pcedēti pmiſſuꝫ erat/ pꝫ ꝙ i ſabbato fuit pmiſſuꝫ. Sic ⁊ xp̄s v̄bū caro toto ſabbato. i. toto tp̄e legis indeorū pmiſſus fuit nō dat⁹: ſz ad lr̄aꝫ i die dñica de v̄gine nat⁹ ē ⁊ refrexit. Itē hora matutinali mane cū roꝛe cadebat ſr̄ terrā. Itē vſqꝫ ad meridiē pmanebat/ ſz i caleſcēte ſole liqfiebat. Itē bñfitiū māne p̄ſtituꝫ eſt pplo. xl. ānis q̄uſqꝫ fuerūt i ſolitudine.

¶ 3° notāda ſr̄ māne mirabilia. 8. p̄ᵐ tp̄is/ qꝛ ſeruabat ſabb̄ꝫ: nā ceterꝫ dieb⁹ pluebat/ ſz ñ i ſabbato. 2ᵐ vigoris. nā ſuatū i alteꝝ diē in q̄ pluebat putreſcebat/ ⁊ ſcaturiebat v̄mib⁹: ſuatū aūt in ſabbatū in q̄ ñ pluebat/ manebat īuiolatū. 3ᵐ quātitatꝫ/ qꝛ feria. 6. q̄ſi ⁊ p ipo die ⁊ p ſabb̄o opoꝛtebat colligē cibos: tūc i duplo q̄ꝫ alijs diebus māna cadebat. 2ᵐ origenē dies ſextus ſignat tp̄s vite pñtꝫ/ i q̄ licet opari/ qꝛ ſex dieb⁹ de⁹ fecit mūdū. vij. dies ſabbatū. i. qes ē aīaꝝ/ q̄ reqeſcāt i alia vita a laboꝛib⁹ ſuis: i iſta ſexta laboris die colligam⁹ merita duplicia/ qb⁹ h̄ ⁊ i futuro viuam⁹. Et q p eterna qete laboꝛat/ ei⁹ opa v̄mibus ñ ſcaturiunt: ſz qꝛ p alio die. i. p alia vita/ aut voluptatis ⁊ lucri/ aut honoris laboꝛat ſentit diſpēdiū/ qꝛ v̄mes putreſcit. Mat. 6. nolite theſaurizare i t̄ra vbi v̄mes coꝛrodūt: ſz theſaurizate in celo/ vbi tinea ñ coꝛrūpit. 4ᵐ mirabile ē ſapoꝛis/ qꝛ

Mane mirabilia.

quo tp̄e manna datū ſit.

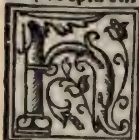
lignalis ei⁹ sapor eēt q̄si sile cū melle/ aut panis oleatij: tn̄ fm voluntatē mādūcātis ois saporis p̄bebat gustū: put d̄r sapie.xvj. Quītū ē liq̄tis naʒ ad calorē solis māna liq̄fiebat. Sʒ igne durabaf. Sic dei v̄bū calore charitatis liq̄scit in mēte/sʒ igne tribulationis solidaf. 6^m mirabile fuit loci/q̄ nō intra/sʒ ex̄/ z nō lōge sʒ c̄ca castra pluebat māna. Septimū fuit p̄secutiōis/ q̄ q̄cunq̄ loco ppl's mutabat castra māna seq̄baf eos. Octauū fuit durationis/ q̄ seruatū in vrna aurea nūq̄ cōputruit/nʒ vllo calore solutū est: pp h̄ mirabilia ꝯgrue vocatū est māna: manu eni hebraice est īteriectio admirātis: cū eni p̄⁹ vidisset ppl's māna admirātes dixerūt: manu. i. qd est h̄? z inde venit nomē māne. s. ab admiratiōe. ℭ 4⁰ nōndus est manne vsus: datū eni fuit pplo vice panis. Exo.xvj. Jste est panis quē dedit vobis dn̄s ad vescendū. Colligebat āt ex eo ppl'us q̄ʒ^m sufficēt p singulos dies mēsurā gomor: z cū māna collectū distribuebaf/ nō plus recipiebat q plus/ nec min⁹ q min⁹ collegerat. Sʒ gomor tm̄ p singula capita. Est aūt gomor mēsura q̄nq̄ sextarioꝝ nō tā magnoꝝ sic s̄t nr̄a sextaria. Collectū aūt māna frāgebat ppl's mola/aut terrebat ī mortario coq̄ns ī olla z faciēs ex eo turtulas z panes. Hec oia q̄ dicta s̄t d̄ māna exponē d̄ v̄bo dei/siue incarnato/siue p̄dicato siue īspirato lōgū eēt nimis: suffic̄ aūt nob̄ studioso lectori p h̄ allegoria/z si nō apuisse/saltem aditū vtcūq̄ demōstrasse.

Māna vsus.

ℭ Dn̄ica in ramis palmarum epistola. Cap.2.

FRatres. Hoc.n.sentite in vobis: qd̄ z ī xp̄o iesu. Qui cū in forma dei eēt: nō rapinā arbitrat⁹ est, eē se equalē deo. Sʒ semetipʒ exinaniuit, formā s̄ui accipiēs: in silitudinē hoīuʒ fcūs: z h̄itu inuēt⁹ vt hō. Humiliauit semetip̄m: fcūs obediēs vsq̄ ad mortē: mortē aūt crucis. Propter qd̄ z de⁹ exaltauit illū, z donauit illi nomen, qd̄ est sup oē nomē: vt in noie iesu, oē gēu flectaf, celestiū, terrestriū, z infernoꝝ. Et ois ligua ꝯfiteaf, q̄ dn̄s iesus xp̄s, in glia est dei p̄ris.

ℭ Sermo p̄m⁹ dn̄ice in ramis palmaꝝ de ep'la z in ordine. 212.

Hoc sentite in vobis q̄ z in xp̄o iesu). Phi.ij. Ecce māna celi verbū caro fcm̄. minutū pa'omin⁹ ab angel': p illo tōsum.i.flagellis cesum: mortario tritū.i.morte cruciatū. Jp̄m est q̄ hodie nob̄ p̄ponit apl's. Colligēdū/gustandū/sentiēdū. Colligam⁹ illd̄ / q̄ semē ē q̄ regn̄amur filij dei: gustem⁹/q̄ p̄āis ē vite: sentiam⁹/q̄ voluptas ē glie. Sic ait apl's (h̄ sentite ī vob̄ zc̄). Et diuidif p̄ns lcō in tres p̄tes d̄r.n.q̄s sit sentiēdus/q̄ xp̄s: qd sit ei⁹ sentiēdū/q̄ ipsius meritū. Et pp quid sentiendū/q̄ ppter p̄miū. quantuʒ ad p̄^m ap'lus xp̄i extollit sublimia: q̄ʒ^m ad 2^m eius p̄ponit hūilia. (Sʒ semetipsuʒ exinaniuit) q̄tum ad tertiū ip̄i⁹ p̄dicat felicia (pp qd̄ z de⁹). ℭ Jn p̄ª p̄te q̄ttuor

sublimia dicit ap̄ls de p̄sona quaꝫ nobis imitandā ⁊ sentiēdā p̄ponit p̄o.n. ponit eius regiaꝫ dignitatē / q2 (xp̄s) 2o salubrē vtilitatē/q2 (iesus) 3o verā diuinitatē/q2 (in forma dei). 4o p̄fectā di eq̄litatē.q2 (nō rapinā arbitrat9 est ⁊c̄).Sꝫ an̄ oīa h̄ p̄mittit ap̄ls exortationē p̄ceptiōis sensibil' (h̄ sentite) glo. vt expimēto cognoscat eē (in vobis) nō.n.suffic̄ audire/ aut videre/nisi sentiam9 q̄si expimēto tact9. Sap̄.j.sentite de dn̄o i bonitate. Carnales deniq3 audiūt i p̄dicatiōib9/⁊ oculo fidei vidēt ea q̄ sc̄ x1/ sꝫ q2 nulla deuotiōe afficiunt: ad h̄ iō sunt sic p̄siderātes i pictura terribilia absq3 terrore. Sꝫ vt di Ro.viij. q̄ s̄m sp̄m sunt/ q̄ sunt sp̄us sentiūt (q̄ ⁊ in xp̄o).i.vncto rege.s.⁊ pōtifice. Et h̄ est magni honorꝫ eadē regi n̄ro sētire.s. Mach.xj.misit rex purpurā ei. Et coronā aureā dicēs/vt q̄ n̄ra sunt sentias nobiscū/⁊ p̄serues amicitias ad nos. Itē ponit h9 p̄sone vtilitatē (iesu).i.salubri ⁊ salutari.ḡ ea q̄ iesu sūt sentire nō ē noxiū sꝫ vtile:n̄ mortiferꝫ sꝫ vitale:n̄ dispēdiū/sꝫ salubre. j. Re.x. saluauit vos dn̄s de vniuersis mal'. Itē ponit xp̄i v̄aꝫ diuinitatē.(Qui cū i forma dei eēt) .i.in n̄a diuinitatis. Vn̄ Hil'.filio dei eē in n̄a dei/ est eādē cū deo h̄re n̄aꝫ quā n̄aꝫ formā dicit. p̄mo q̄dē rōne actualitatis/ q2 est actu tm̄. Exo.iij. Ego sum q̄ sum. 2o rōne actiuitatis/ q2 n̄a dei oīa format. Esa. xliiij. absq3 me nō ē de9/ nꝫ formator. 3o rōne speciositatis:ē.n.decor oīs decorꝫ.Spō sus ē ds sp̄e i forma sua p̄ filijs hoīuꝫ: imo p̄ceterꝫ angelorꝫ.Boeti9 mūdū mēte gerēs pulchrū pulcherrim9 ip̄e. 4o rōne appetibilitatꝫ:forma.n.ē bom diuinū ⁊ appetibile:vt di in p̄hicꝫ.oīa v̄o appetūt diuinū eius/in quē deside rāt angeli i sp̄icere Sapie.viij.amator fc̄us sū3 forē illi9. 5o rōne sp̄ualitatis:sp̄us eni est de9 / ⁊ iō excedit oēm creaturā q̄ ip̄si9 p̄paratiōe est q̄d grossum. Iō di Deut iiij.formaꝫ dei penit9 nō vidistis / q2 lucē h̄itat inaccessibilē. Ex his v̄o quoq3 mōis forme/p̄m9 ⁊ vltimus p̄ueniūt diuine n̄ae s̄m se : tres medij vt p̄paraf ad creaturā s̄m rōnez cāe efficiētis formalis ⁊ finalis in tali forā di eē dei fili9/ q2 sꝫ n̄am diuinitatꝫ est formalr id q̄d est.s.ds cū p̄re vn9:nō ab hac forma formosus ē/q2 plen9 ds/q2 p̄ris imago/q2 plen9 formis/q2 forma oīs decoris/q2 bonū oīs amorꝫ.Esa.lxiij.iste formosus in stola sua. Itē ponit xp̄i cū deo eq̄litatē (nō rapinā arbitrat9 est eē se eq̄lē deo) glo.sic expōit arbitrat9 est.i.certissime cognuit (se eē eq̄lē deo) p̄ri (nō) sup̄ faciens (rapinā).i.nō vsurpando q̄ suū nō erat vt diabolus/⁊ p̄m9 hō q̄ arbitrātes se/aut eē/ac fieri posse eq̄les deo: q̄d n̄ erat suū rapuerit. Sꝫ vt dic̄ Aug. iō nō erat filio rapina arbitrari se deo eq̄lē/q2 sꝫ n̄aꝫ eq̄lis ei a q̄ genit9 est:vel pōt legi simpl'r/ ita vt p̄cedēs clausula sit rō seq̄ntis : n̄a ex h̄ ipso q̄ xp̄s ē in forma dei sꝫ in eē idēptitatis forē eēntial' iō (nō ē arbitrat9) .i. nō iudicauit (eē rapinā). Si (eq̄lez se deo) extiauit ⁊ dixit: nō.n. pōt eē in eq̄l de9 deo/ q̄ est i eadē.forma diuinitatꝫ.Alr exponi pōt de xp̄o s̄m n̄aꝫ h̄uanā.(Qui).s.hō xs iesus (cū).i. esto q̄ (in forma di eēt) sꝫ in esse vniōnis p̄sonalis (nō est arbitratus) .i. nō excogitauit (rapinā) h̄ac.s. (se) s̄m hoīez (eē eq̄lē deo) q2 assumpta h̄uanitas adduxit ineq̄litatē/q̄n potius verbo asseruit p̄r maior me est. Jo.xiiij.Sꝫ ⁊ facto semetipsum exinaniuit ⁊c̄.q̄si dicat cū hō xp̄s iesus absq3 rapina potuisset rōne forē dei cui erat vnitus eq̄litatē sui ad p̄reꝫ

ondēs: hac tñ ptāte nō ē vsus/ sȝ hūa
nis voluit vti sȝ q̄ fuisset rapia arbi
trari se deo eq̄lē. ¶ Et aduertēdū q̄
apl's pus cū dēm⁹ eadē sentiī ondit
dignissimā eē/ q̄ ē xp̄s. Est salus. Est
ds ē imēsus: nō ḡ idignitatȝ/ sȝ pci-
pue dignitatȝ ē cū eo sentire: nā sen
tire eadē xp̄o regi ē honoꝝ: sentire
eadē saluatori ē valoris: sentire ea
dē imēso est amoris.

¶ Sermo. 2. dñice in ramis palma
rū de epl'a z in ordine. 213.

1 Secūdo cū dic. (Sȝ semetipȝ)
ondso q̄ tu⁹ fit z q̄lis cū quo ḋ
bemus sentire: nūc illa enumerat
apl's q̄ sensit ipse/ z nos sentire de-
cet. Et p° gdē sublimia / nūc hūilia
xp̄i dic in ill' venerādus: in istis imi
tādus ē ponit āt apl's. 8. de xp̄o hu
milia/ q̄ꝝ q̄ttuor ad icarnationē/ q̄t-
tuor alias ad passionē ei⁹ ptinēt. p°
ḡ pōit xp̄i exiguitatē. (Sȝ semetipȝ
exinaniuit) .i. purificauit z euacua
uit seipȝ. q̄si dicat quāuis eēt i forma
dei plen⁹ ds: z q̄uis eēt in eq̄litate
dei imēsus/ ñ tñ sic māsit in sua ple
nitudine z imēsitate qn exinaniret
seipm puitate z vacuitate sumpta:
audite puitatē ei⁹. Esa. ix. puulus na
tus est nob/ qd figuratū ē in māna
Xp̄i va- minuto. Exo. xvj. audite vacuitatē
cuitas. ei⁹. Luc. ix. fili⁹ hoīs nō hȝ vbi caput
suū reclinet: fuit. n. vacuus sba mū
di. j. Re. xx. vacuus appuit locus da
uid. Sȝ aduertēdū q̄ paruuȝ se fe-
cit nō diminutione imēse magnitu
dinis/ sȝ additione nr̄e puitatȝ/ nec
euacuat⁹ ē de depositione sue pleni
tudinis/ sȝ assumptiōe nr̄e vacuita
tȝ: vt dic Glo. erat. n cū puitate ma
gnitudo. Luc. j. h erit magnus/ z fi-
lius altissimi vocabit: z erat cū va-
cuitate plenitudo. Jo. j. vidim⁹ gliaȝ
ei⁹ q̄si vnigeniti a p̄re plenū gr̄e z vi
tatȝ. Jō h sc̄ duo mirabilia gr̄e. pm
q̄ nō subtrahēdo / sȝ addēdo fcā ē
diminutio 2m q̄ nō extrahēdo / sȝ
ꝯgregādo fcā est euacuatio. Et sic fit
imēsus z puꝰ: plenus z vacuꝰ. Rō
aūt hui⁹ duplicis exinanitiōis h ē:
nā suscepit nr̄aȝ puitatē vt nos ma
gnificaret. Suscepit nr̄am vacuita
tē/ vt nos ipleret. dedim⁹ ei puitatē
nr̄aȝ z suscepimus ab eo suā ma-
gnitudinē. dedim⁹ ei vacuitatē nr̄aȝ
z recepimus ei⁹ plenitudinē. de p°.
Job. vij. qs ē hō q̄ magnificas eū/
aut qd apponis erga eū cor tuum.
De s°. Jo. j. De plenitudine ei⁹ nos
oēs accepimus grāȝ p grā. 2° po-
nit xp̄i seruitutē (formā) .i. nāȝ (ser-
ui accipiēs) Hiere. xv. Ecce ego as- Hūana
sumā seruū meū dic dñs: vt aūt dr̄ nāq̄dru
in phemio methaphysice nā hūa plr ser-
na multiplr ē serua: vna seruitus ē na.
pmarie ꝯditionis q̄ subijcit creato
ri deo. Judic. ix. de⁹ celoꝝ z creator
aquaꝝ z dñs totius creature. Alte-
ra est volūtarie trāsgressionis/ q̄ su
bijcit diabolo z petō. Jo. viij. Qui
facit pcūȝ suus est peti. 3a seruitus
est necie corruptiōis/ sȝ quā ex cul
pa obligat hō ad defectus fragili-
tatis z ignorātie. puer. xij. manus
remissa tributis seruiet. 4a seruit⁹
est grate iustificationis sm quā hō
iplet pcepta dei seruiēs ppue salu-
ti. Ro. 6. seruite iustitie i sctificatiōe.
Quinta seruitus est care dilectiōis
Gal. v. p charitatē seruite iuicē. 6a
seruitus est ciuilis ordinationis sȝ
quā iferiores subijciunt pncipib⁹:
sic dr̄. j. pe. ij. xp̄s itaq3 formaȝ gdē sui/
sȝ ñ suitutȝ suscepit vitiū. Sȝ tñ sui
tutē fragilitatȝ tollauit/ do z pceptȝ
ei⁹ obediuit: hoīuȝ ptāti subiecit / z
misteriū salutȝ exhibuit hoīb⁹ / q̄ ñ
venit mistrari/ sȝ mistrare. Esa. 49.
formās me ex vtero seruū sibi dñs/
vt reducā iacob ad eū. Sȝ aduertē

dū q̄ formā serui accipiēs dñi formā nō deposuit. Sʒ sił fuit dñs ꝛ seruus audite ptātē dñatiōis. Jo. x. ptātē; hēo ponēdi aīaʒ meā/ꝛ iterū sumēdi eā: q̄ɀ oīa dedit ei pr̄ in manus. Sʒ audite seruitutꝫ dispēsatōez. Esa. xliij. seruire me fecisti in pctīs tuis. Rō āt hꝰ assūpte seruitutis h̄ ē: nr̄aʒ qdeʒ assūpsit seruitutē vt nos a pcō liberos/ iustitie seruos efficerēt. Jo. 8. si filiꝰ vos liberauerit/ vere liberi eritꝫ. ¶ 3° pōit apl̄s nāe cōitatē/ q̄ɀ chr̄s cōicauit ī nā hoibꝰ (Jn silitudinē hoīʒ factꝰ) Jn creatōe qdē factus ē hō ad silitudinē dī. Gen̄ j. Sʒ ī recreatōe ad silitudē hoīs ds̄ scūs est/ q̄ sʒ formā dei nō est scūs/ sʒ oīa faciēs. Et aduertēdū q̄ silitudo accipit h̄ sbalr ꝛ nālr sm idēptitatē nāe: sicut dicimus oēs hoīes siles eē nāe. Ecc̄l. 34. an̄ faciē hoīs silitudo ē alteriꝰ hoīs. aduertendū ēt q̄ v̄itatē silis nāe nobis chr̄s assūpsit: nā tn̄ deitatis manēte/ vt sił eēt ds̄ ꝛ hō: audite ipsiꝰ deitatē. Esa. 9. vocabit nomē eiꝰ admirabilis/ ds̄ fortis: audite ipsiꝰ hūanitatē. Eze. j. sup thronū q̄si silitudo hoīs dsup. Rō aūt assūpti hoīs ē/ vt hoīes dos ds̄ hō faceret: sic dic̄ Aug. Jo. j. ptātē ḋdit eis filios dī fieri his q̄ credūt in noīe eiꝰ. ¶ 4° pōit apl̄s nāe ꝓpetatē (Et hītu īuentus vt hō) .i. ita se hūit in oībꝰ pter pcīn/ sic alius hō/ esuriēs/ sitiēs/ laborās/ dormiēs/ dolēs/ tristis/ metuēs/ ꝛ mortalis: q̄ɀ nō tn̄ fuit silis hoibꝰ in nā/ sʒ ēt eosdē hītꝰ nāe īuētus ē hīe ab his q̄ voluerit expiri. Et aduertēdū q̄ istas nāles ꝓpetates siue ꝯdōnes nāe appellat hītuʒ/ nō ꝑp h̄ tm̄ q̄ɀ nā ipa hʒ h̄/ sʒ ēt q̄ɀ dei filiꝰ nāʒ sic dispositā q̄si vestimētū īduit. Cuiꝰ vestimēti sba fuit
3 hūanitas. sʒ colores erāt pdicte cōditōes/ nec tn̄ ē oīmoda ista silitudo īdumēti: iō q̄ɀ nā cū v̄bo ē vna pˢ qḋ nō ꝯuēit ī alio īduitōis gn̄e: sic pʒ in glo. Rō āt hꝰ hītus assūpti ē vt in eo fallerēt hūani gn̄is inimicū/ quē talibus armis expugnare voluit sua morte: si. n. cognouisset eū n̄ crucifixisset/ nec psūpsissʒ ꝯgredi: sʒ latuit dītas sub fragili hītu hūanitatꝫ/ ad quē dū accessit diabolus occidēdo īnocentē supatus ē: hꝰ rei figura est. iij. Reg. xxij. vbi dī q̄ rex isrł mutato hītu igressus ē pliū ꝯ̄ syros q̄bus eoꝝ pcepat rex vt n̄ pugnarēt ꝯ̄ maiorē: aut minoreʒ/ sʒ ꝯ̄ regē israel tm̄: q̄ tn̄ ꝓp aliū habitū nō cognoscebat/ sʒ interim vir qdā syrus tetēdit arcū/ ꝛ in incertū sagittā dirigēs/ pcussit regeʒ ad mortem. Qui vulneratus dixit aurige suo: verte manū tuā/ ꝛ eijce me de exercitu q̄ɀ grauiter vulneratus sū. Rex/ itaqʒ israel fluēte sanguine plage ipsiuʒ stabat in curru suo ꝯ̄ syros. Et mortuus ē vespi. Quo mortuo insonuit pco p totū exercitū dicēs vnusq̄sqʒ reuertat in ciuitatē ꝛ terrā suā. Sicqʒ mortuo rege redierūt oēs ad ꝓpa. H̄ āt res gesta grāde mysteriū passiōis chr̄i psigurauit. Et p° qdē rex israel chr̄s est: sic dī Jo. j. ꝛ h̄ ipm turba acclamauit sibi hierl̄ymā venienti. Jo. xij. Osanna. bn̄dictus q̄ venit in noīe dñi rex israel. Jpe v̄o mutauit hītū suū/ nō qdē ꝯponēdo diuinitatē/ sʒ sup inducēdo hūanitatē: īmortalis . n. ꝛ inuisibilis/ mortalē ꝛ visibileʒ carnē induit: ꝛ talibuʒ armis induetus ingressus ē pliū ꝯ̄ syros. i. demones israel. i. electos dei/ ꝛ genus hūanū expugnātes. Jtē rex syrie ē princeps tenebraꝝ/ cꝰ pncipes sūt spūs maligni diuersis vitijs pn̄dētes. Jpse pcepit vt eū solū aggrederent pncipalr quē lex pmittebat nasci mes

Figura

Declaratio seu aplicē pcedentis figure pfigurantis magnū mysterium passiōis christi.

sya regē israel.iō dī.j.Re.31.totuz
pōdus plij vsūz ē i saul/sz fuit chis
ōmōibus incognitus pp assūptū
hūanitatz habitū/lz.n. suspicarenł
eū eē chim regē/nūqz tn̄ crediderēt
ꝙ eēt ds:qs.n.credēt dcū talē hitū
sumē/tā fragilibus armis velle pu
gnare. Jtē qz dia9qnqz vidit i chio
hoie diuitis opa/tētauit eū psecu-
tōe mortis scire volēs an esset ds.
Sap.ij.Cōtumelia z tormēta inter
rogemus eū/z videamus si ē ve fi-
lius di.Sz tn̄ icertus fuit d eo dia9.
cū.n.p° vidit eū esurientē/postea tre
pidātē in mortē putauit ꝙ nō eēt
ds.Et cū rursus vidit eū crucifixu
ris pcedētē obuiā z dicētē.Ego sū/
qnē qritz suspicatus est/lz incert9
eū eē deū.Jtaqz sic icertus exīs/te
tendit arcū machinatōis iudaice.
Ps.intenderūt:arcū rez amarā/vt sa
4. gittēt in occulto imaculatū:arcus
pnus fuit iudeoꝝ cor.ps.ꝯuersi sūt i
arcū puū:c9 arcus tentio fuit ma-
chinatio z ꝯsiliū aduersus chiz:hic
pcessit sagitta mōtis chi/cū dixerūt
oēs:reus est mortis.z cū postula-
uerūt a pilato clamātes / crucifige
eū z cū barrabā elegerūt viuē/chiz
āt dānauerūt morti.sed in incertū
emissa est sagitta mortis/qz si erat
certū regē hūc esse deū.Jtē auriga
chri ds pi z spūs scūs est:qm volū
tate pris coopante spū scō in carnē
z ad mortē ductus est chis.iiij.Re.
ij.pr mi/pr mi/currus israel z auri
ga eius:h auriga manū vtit/qz q p
stabat vitā hoi chio/fecit vt more-
ref:neqz.n.aia chri sepata est a car
ne nisi eo dicente.pr i manus tuas
cōmēdo spm̄ meū.z eodez pie ope
rāte vtit etiā ds manū aduersitatis
ab hūano gne/vt iā munera graꝝ
largiaf:vtit etiā manū vt vtaf vsa-
tilis gladius q obiectus est in por
ta paradisi / z pateat ingressus in
eū.Jtez eiectus est chis d exercitu
qz de acie certaminis ad triūphū
victorie z aiaz eius ds duxit ad lim
bū.Jtez ait chis gniter vulneratus
sū/qz ex magno odio ex gui pcō pp
gnez mortē hoiz inocēs vulnerat9
sū.j.Re.31.Cōsecuti sūt eū viri sagit
tarij z vulneratus est vehementer:
bene vehementer et grauiter / qz
vulnus eius fuit crimen lese maie-
statis.j.Reg.26.qs extendet ma-
nū suā in chim dni/z erit inocens
sic graue fuit istud vulnus/vt eius
pōdere territi tremuerit/sol pallue
rit petrus vulnus sciderit/ monu-
menta aperuerit.Jtez currus belli
cus z regalis crux chi fuit.iiij.Re.
ij.Ecce currus igneus / z eq ignei
diuiserunt vtrūqz: aiaz.n. z carnē
chi diuisit ab inuicem ardor cru-
cis/z equi ignei.i.ardentes ipetus
charitatis/qz amore mortuus est.
Jtem fluxit ad lfam z sanguis pla
ge chri in sinū.i. ad fundamenta
crucis:sed stabat rex israel sangui
ne fluens/z moriturus ꝯ syros:qz
nulla res tm̄ est ꝯria demonibus
ꝗtū chis in cruce Hier.26.Si me
occideritis sanguinē inocentez tra
detis ꝯ vosmetipsos:quēcūqz mo
morderit astucia sathane / intueaf
chim in cruce stātem ꝯ demones.
Jtem mortuus est rex vesperi:ad
lfaz.n.ea hora q vesperas cātat ec
clesia mortuus est chis.Exo.xij. I-
molabit eū vniuersa multitudo fi-
lioꝝ israel ad vesperā.Jtez mortuo
chio insonuerūt pcones euāgelici/
vt reuertaf genus humanū in ciui
tatez z terrā suā/qz morte chri exul
redit in celi ciuitatez/ z spoliatus
redit in certā possiōis gre:per eius
.n.mortē redierunt oia in integrū
a quo sumpsere principium.

¶ Sermo tertius dñice in ramis palmar̄ de ep̄la ⁊ in ordine. 114.

1 Humiliauit semetipm̄ factus obediēs vsq₃ ad mortē) determinatis q̄ttuor infirmis de chr̄i incarnatōe. Nūc ap̄ls alia q̄ttuor de ipsius passiōe pōit: circa quā tāgit v̄tutes q̄ttuor. p°. s. humilitatē voluntariā (hūiliauit semetip₃) .i. seip₃ deiecit ex alto: nō loco/s₃ maiestatē: q₂ hūilē .i. īfimā nā₃ assūpsit: ⁊ exercuit hūilia/q₂ pedes lauit discipl'orū: atq₃ sustinuit hūilia/₂tumelias/blasphemias/illusiōes/allapas/sputa/⁊ flagella. ps. afflict⁹ ⁊ hūiliatus su₃ nimis bñ dic̄ nimis: q₂ vsq₃ ad īfimū hūilitatis gradū se īclinauit. vt.n. dic̄ gl. sup matheū. c. iij. hūilitatis q̄ ē oīs ⁊ pfcā iustitia tres sūt gradus. p̄m⁹ ē subdere se maiori/⁊ nō se ei p̄ferre eq̄li. h̄ vocat̄ sufficiēs/q₂ suffic̄ eq̄lē sic hūiliari: ⁊ iste gradus sibi iusto ē necius. 2⁹ gradus ē subdere se eq̄li/nec p̄ferre se minori/h̄ dr̄ abūdās. 3⁹ est subesse minori in quo est oīs iustitia: hūc aūt xp̄s īpleuit: iō nimis humiliatus ē. S₃ aduertēdū q̄ ur̄a suscipiēs hūilia/sua nō reliqt sublimia/qn potī⁹ addit ione hūiliū q erat altus in suis fc̄us ē hūilis ī nr̄is: illud obseruās Ecc¹. iij. q̄̄to magn⁹ es/hūilia te in oīb⁹. Rō āt h⁹ hūilitatis fuit vt nos vitio sup̄bie deiectos exaltaret p ₂riū pōdus hūilitatis: sic bilāce vnius bilācis deiectio alteri⁹ ē exaltatio. ps. hūc hūiliauit ⁊ hūc exaltat. ¶ 2° pōnit ap̄ls opis obediētiā. (factus obediēs.) Cui⁹ īpio oīa excepto hoīe obediūt: ipse fc̄us ē obediēs/dei p̄ceptis obtēpans agēdo ⁊ patiēdo: agendo qdē. Jo. v. q̄ placita s̄t pr̄i facio sp̄: patiēdo āt M̄t. xxvj. pr̄ si nō p̄t trāsire hic calix nisi bibā illū/fiat volūtas tua. s₃ aduertēdū q̄ fc̄us obediēs nō destitit īpare: s₃ sil' erāt iperādi auc̄tas/⁊ obediēdi humilitas: de impio eius dr̄ Esa. 9. multiplicabit ei⁹ ipiu₃. d̄ obediētia eiusdē dr̄ Ecc¹. iiij. fili⁹ altissimi obediēs. Rō aūt hui⁹ obediētie fuit/vt q p inobediētie trāsgressionē erāt rei/p ipsius obedientiā fierēt iusti. Ro. v. sicut p inobediētia₃ vni⁹ hoīs pc̄ores ₂stituti sūt multi ita p vni⁹ obediētiā iusti ₂stituent̄ multi. Cū.n. dei filius obedienter īpleuit q̄cūq₃ voluit pr̄ ipse nr̄e inobediētie oblit⁹ ē. ¶ 3° ponit ap̄ls mortis ₂stantiā (vsq₃ ad mortē) q₂ obediuit sic dei p̄ceptis vt nl'm vitaret ēt mortis īcōmodū: ⁊ q̄ āpli⁹ est impatū sibi mortē obediēter sustinuit: nos qde₃ obseruātiā regularē ₂fitemur vsq₃ ad mortē terminatiue. S₃ nulli nr̄m p̄cipit p̄latus mori: xp̄i aūt ₂fessio strictior fuit ⁊ sublimior/q₂ mortis p̄cepta spōte se obligauit: qnēadmodū statutū ē oībus semel mori. vt dr̄ Heb. 9. Et aduertēdū q̄ dei fili⁹ est fons vite cui mors carnis sic aduenit vt vitā nō violaret diuinitat₃. vn̄ sil' erat viu⁹ ⁊ mortu⁹. viuus diui^{tē}/mortuus hūa^{tē}: h̄.n. de in se credente ipse ait. Jo. xj. q credit ī me/ēt si moriat̄ viuit/q̄̄to magis q̄ viuit mortuus/p cuius fidē mortui viuūt. Apoc̄. j. Ego su₃ p̄mus ⁊ nouissimus/⁊ fui mortuus/⁊ su₃ viuēs in sc̄la sc̄lo₂. Rō aūt huius mortis carnee ē vt nos a morte aīe liberaret/qd̄ vtiq₃ mirū est/vt carnis mors/aīe mortē tollat. S₃ hāc v̄tutē mors illa hūit/q₂ fuit mors filij dei. Et q₂ aīa xp̄i p iustitia talē morte₃ sustinuit. Et ēt q₂ cū nihil dignū morte fecisset/p nobis mortu⁹ ē: q̄₂ mors aīe nō nisi p mort₃ penā si d̄bitā poterat tolli. Jō mōte sue carnis viuit oīs hō

vn̄ vsus. Mortꝫ bō calicē gustauit oīs ī vno. Oīs ī vni⁹ morte reuixit hō. Cui⁹ denicꝫ mors ē vite pn̄m/re dēptōis pciū. clauis celi/salus mū di/mortꝫ occisio/pci remissio/iferni expoliatio/occasus diaboli/sacrifi ciū pietatꝫ. ❡ 4° apl's ponit passio nis patiētiā/vel crucis ignominiā (Mortē aūt crucis.) In cruce ꝙ a cruciatu dr̄ vehemētia passiōis itelli̇r: c⁹ cruciatū btūs Gre. 3 2. lib. moi. explicat dicēs. in patibulo cru cis mors ꝓuocata repellit/ ⁊ repul saꝓuocat. Sic. n. cruciat/vt dolore mortꝫ instātis affligēs necare tn̄ dif ferat. Et q̄si morit viuēs q cruce pē dēs/mortē hꝫ ī ianuis/nec tn̄ mo rit. ꝑter cruciatū vo crucis hꝫ ipsa crux ignominiā/ qꝛ sceleratis tali morte puniūt. Deut. xxj. maledcūs ē a dō q pēdet i ligno: sꝫ mūdi sal uator ⁊ cruciatū ⁊ ignominiā cru cis passus ē: ꝺ cruciatu qdē dr̄ Hie re. xj. mittam⁹ lignū ī pāe ei⁹: xp̄i ca ro ē panis ꝺ t'ra vgiali foiat⁹. Erat āt iste panis i cruce locat'r/sꝫ cru cis lignū. i. ligni cruciat⁹ erat ī pāe sensibilr: nā si xp̄s i cruce pēdēs cru cis cruciatū n̄ ꝑtulissꝫ/pāis i ligno nō ligm ī pane missuꝫ eēt. Nūc vo qꝛ penā ligni sensit/iō missū ē ligm ī panē ei⁹: ꝺ ignominia vo mortis
3 quā ꝑtulit dr̄ Sap ij. ꝯtūelia ⁊ tor mēto ꝓbemus illū/⁊ morte turpissi ma ꝯdēnem⁹ eū. Esa. liij. cū sceleratꝫ reputat⁹ ē. i. mōte sceleratoꝝ dānat⁹ ē. Sꝫ aduertēdū p° qꝛ cruciatū cru cis patiēs aīa xp̄i sil' ēt fruebat dīa ꝺlectatōe vidēdo ditatē. vn̄ sil' erāt amaꝝ ⁊ dulce/letū ⁊ t'ste. puer. xiiij. Risus dolore miscebit: voluptas tn̄ btītudīs in nllo repssit: dolorē cru ciat⁹: pp qd dr̄ Tren. j. attēdite qꝛ n̄ ē dolor sic dolor me⁹. iob. ij. videbāt dolorē eē vehemētē. Itē aduertēdū

qꝛ crucꝫ igminia n̄ violauit aīe xp̄i gliaꝫ. sꝫ sil' erāt glia. ⁊ igminia: bo norꝛ ⁊ ꝯtūe^a: ꝺcor ⁊ turpi^do. j. mac. j. sꝫ gliaꝫ ei⁹ mltiplicata ē igmi^a ei⁹. Rō āt q̄re crucis cruciatū xp̄s pati vo' ē vt noxias voluptates nr̄as sic ꝺleret q̄tn⁹ amaras efficēt amaritu dīesqꝫ tribulatōūꝫ vite p̄ntꝫ crucis ligno idulcaret. Exo. xv. aq̄ marath lig° imisso dulces fcē st. ⁊ ruth buc cellā itigēs i aceto Booꝫ saporē ex pta ē: iste st lactuce agrestes/q̄ꝝ gu stu ꝑcipit sapor agni ꝑ nob īmolati Rō āt q̄re crucis ꝑtulit igminiā ē vt hūani gn̄is ꝺlēt igminiā: ꝑ ligm . n. victū ⁊ ꝯfusū hoīeꝫ/ligno crucis xp̄s redemit: imo occasiōe lig^i/ma ledcm̄ hoīeꝫ chis fcūs maledcm̄ ad bn̄dictōeꝫ reduxit. Gal. iij. xp̄s nos redemit ꝺ maledcō legꝫ fcūs ꝑ nob maledcm̄: qꝛ scriptuꝫ est Deut. xxj. maledcūs oīs q pēdet i ligno/vt in gētib⁹ bn̄dictio fieret. glo. Aug. sup deut. dic̄ qꝛ maledcm̄ ē comes pci/ qꝛ solū pcm̄ ē maledcm̄: sꝫ pctm̄ dr̄ dupl'r. s. actiue ⁊ passiue. ꝟ ē sꝫ cul pā/⁊ sꝫ penā/vt dic̄ gl. ad gal. Et qꝛ mors ē pēa pci quā patim̄: iō ⁊ ipa pcm̄ dr̄/qꝛ ex pcō ē. sic̄ fmo dr̄ lig^a/ qꝛ ex lig^a ꝑcedit. et qꝛ tā cl'pa q̄ pēa ide ꝑueniēs pcā st: iō vtrūqꝫ male dcm̄ ē. tc̄, veꝝ ē qꝛ oīs q pēdet i lig° maledcūs ē. aut. n. re⁹ ē mortꝫ ⁊ ma ledcm̄ hꝫ actiue. aut si n̄ ē re⁹/saltēꝫ hꝫ maledcm̄ passiue: xp̄s aūt qꝛ pe pēdit i ligno fcā ē ꝑ nob maledcm̄ sꝫ culpā/⁊ sꝫ penā. Sꝫ passiue tm̄: sꝫ qdā culpā fcūs ē. i. reputatus ē maledcm̄. i. magn⁹ pctōr. Vn̄ sedu ctorē ⁊ ꝺmoniacū atqꝫ magū eū di cebāt iudei. Et qꝛ sustinuit se talē re 4
putari: iō passiue tm̄ maledcm̄ cul pe fcūs ē. 2m āt maledcm̄. pene vo maledcm̄ fuit: maledictōeꝫ. n. mortꝫ p° hoī date ipe absqꝫ merito mor-

tis sustinuit. Itaqꝫ xp̄s ĩ ligno crucis pēdēs fact⁹ ē duplicis maledcm̄: q: sustinuit reputari pcōr ꝙ ñ erat. Et q: mortē sustinuit/q: ṽe mortalis erat. Ex q̄ pꝫ ꝙ nō est horrēduꝫ dīe xp̄ꝫ p nob fcm̄ eē maledictū: q: nō est horrēduꝫ dīe eū cū pcōrib⁹ reputatū ꝛ mortuū fuisse. Sꝫ vtrūqꝫ maledictū patiēs a maledicto culpe ꝛ pene nos eripuit: bn̄dictiōeꝫ grē/ꝛ eterne vite nobis acqrēs: vt ĩpleret illō Gen̄.15. In sēie tuo gē xp̄s bn̄dicent oēs gentes. ❡ Nō q: oīa ista hūilia q̄ exponūt de psona filij dei assumētis hūanā nām in q̄ hūiliatus est possunt ēt ītelligi de ip̄amet nā assumpta/ vel de xp̄o fm ꝙ hō. (Qui) fꝫ ꝙ hō. (Cū eēt ĩ forā dei.) fm ĩ exñtiā vnionis psonal (nō est arbitrat⁹).i. ñ excogitauit (rapiaꝫ) hēat. s. (esse se eq̄leꝫ deo) lꝫ. n. pp̄ter grām vniōis hō ille esset eq̄lis deo p̄ri/ tn̄ ex ꝯditiōe vnice nāe nō erat eq̄lis. Et vt hūilia de se ondēret nō est vsus eq̄litate vniōis/sꝫ in eq̄litateꝫ mōstrauit ꝯditiōis. p̄mo gdem (q: exinaniuit).i. euacuauit (semet ipsuꝫ.) hōis mūdi/nꝫ diuitias/nꝫ honores/nꝫ principat⁹ possidens: q̄ tn̄ absqꝫ culpa hie poterat. Iteꝫ (formā serui).i. misteriū serui. (accipiens) subiect⁹ legi/ ꝛ pedes discipuloꝝ lauās. Iteꝫ (in silitudinē hoīꝫ fcūs) mortalitate. ꝛ passibilitate. Iteꝫ (hītu).i. ꝯuersatiōe (ĩuent⁹).i. rputat⁹ (vt hō) q̄ñ nihil sup̄ hoīeꝫ esset ĩ eo. Itē (hūiliauit semetip̄ꝫ.) nō vniōis p̄uilegio/sꝫ vnite nāe ꝯditiōe vsus. Iteꝫ (fcūs ē obediēs) q: sbiecti ꝛ ñ ĩpātis vices gessit. Iteꝫ (vsqꝫ ad mōtē/mortē/āt crucis.) g. n. ex sola grā vniōis merebat eē ĩmortal: hac tn̄ dignitate ñ ē vsus/sꝫ mori voluit ꝛ talē mōteꝫ elegit. Ex ista expositiōe pn̄t tolli repugnātię q̄ vñr in glo.

❡ Sermo q̄rt⁹ dñice in ramis palmaꝝ de epistola ꝛ in ordīe. 215.

Hoc sentite ĩ vobis ꝛc̄.) nobis xp̄iāis di vt q̄ sunt iesu xp̄i sentiam⁹. Et p̄mo gdeꝫ sentire debem⁹ exinanitioneꝫ.i. euacuatiōem paup̄tatis: diuitie ñ affluāt/ aut vob/ aut alijs/nolite cor apponere. Euacuet cor cupiditate/ vt ĩpleat charitate: quātuꝫ. n. exinanit cupiditas/tātuꝫ replet charitas: vt ondit Augu. In cui⁹ figura legit. Exo. 38. ꝙ altare dei erat itus vacuuꝫ ꝛ iane/vt diuinus ignis reciperet in eo. Iteꝫ sentire virtuteꝫ charitatis Gal. 5. Per charitateꝫ s'uite ĩuiceꝫ: forma. n. s'ui dei charitas est. Iteꝫ sentite assimilationem diitatis vt sitis in silitudineꝫ hoīuꝫ. Silitudo hoīs de⁹ est/q: ad silitudinē ei⁹ ꝯdit⁹ est hō fꝫ menteꝫ in cui⁹ eritis silitudine/ñ ex rōne viuatis/ꝛ in ṽitate ambuletis. Iteꝫ sentite hītum nouitatis/vt vet⁹ hō destruat/ ꝛ ṽtutū hītu renouet hō īterior. Eph. 4. Depōite vetereꝫ hominēꝫ fm p̄stinā ꝯuersationeꝫ/ꝛ induite nouū hoīem q fm deuꝫ creatus est in iustitia ꝛ sanctitate ṽitat. Iteꝫ sentite hūilitateꝫ cordis. Mat. 18. Quicunqꝫ hūiliauerit se ex corde sic paruulus iste iesus de q̄ loquimur/h maior est in regno celoꝝ. Et nisi ꝯuersi fueritis/ꝛ efficiamini sic paruuli nō ītrabitis in regnū celorū. Iteꝫ sentite in vob obiaꝫ legis. j. Re. xv. Nūgd vult dñs holocausta/ ꝛ nō magis. vt obediat voci ei⁹ melior est enim obia q̄ꝫ victime / q: in sacrificijs aliena caro / in obedientia ṽo p̄pria voluntas deo ĩmolat: vt dicit Grego. Eccle. 35. Salutare sacrificium est attendere mandatis. Item sentite in vobis efficaciam mortis. Sentim⁹ aūt in nobis xp̄i morteꝫ ñ pcm̄ in nobis mori g-

1

Nota q̄ sint illa q̄ sentire debeam⁹.

cipimus. Si mūdo/imo nobis ipis moriamur. Ro.vj. Existimate vos mortuos qdē pcō/si ꝯplātati sci fumus filitudini mortꝫ ei⁹/sil'r z viuem⁹: bñ dić ꝯplātati .i. īserti: velut .n. surculus diuise arbori debem⁹ īseri in ipa diuisiōe aīe a carne xpi/q̄ vti qꝫ diuisio mors ei⁹ ē. Et si in hac diuisione mortꝫ īserti fuerim⁹ / viuemus cū viuēte xpo. Itē sentite i vobis v̄tutē crucis/ vt cū xpo crucifigamur: sić dicebat apl's Gal. ij. xpo ꝯfix⁹ sũ cruci. Sꝫ h̄ ꝯtigit dupl'r .s. puniēdo malū/z opando bonū. p^m ꝯsistit in carnis cruciatu/scd̄ꝫ i charitatꝫ affcū. p^m defigit situs crucifixi/alteꝝ figura xpi crucis. pp p̄mũ sciēdū. Ut .n. ait Aug. in ench. z hr̄ i glo .ro. vj. i crucifixiōe xpi ꝯfiguraf vita xpiana. Ipe .n. q vixerat vetus hō .i. vetustate a p̄mo hoie ꝯcta ñ fꝫ culpā/sꝫ fꝫ penā .s. famē/sitī/laborē/ dolorē/tristitiā/metū/z h̄mōi h̄ mō ipaꝫ vetustatē deposuit. p° qdē dolorē crucis sustinēs. ¶ Scd̄e i cruce mēbra distēta habēs. Et sic distēta vt eēnt cruci ꝯfixa/ ne ad pⁿores actus mouerenf. Ultio sepult⁹ ab his genit/hūanis aspectib⁹ subtractus. hui⁹ crucifixi figurā z nos q fꝫ vetustatē nō pene tm̄/sꝫ ēt culpe vixim⁹ sentiam⁹ in nob/q̄ten⁹ morali crucifixiōe ipa d'pōaf vetustas Ro. 6. vetus hō nr̄ sil' crucifixus ē xpo/vt destruaf corp⁹ pcti/ vt vltra nō fuiam⁹ pcō. Hoc aūt ꝯtingit. p° qdē si hēam⁹ pnie dolorē. 2. si mēbra nr̄a ꝯtinētie atqꝫ iustitie clauis ꝯfixa sint/ne ad priora mala redeamus. 3. si ita pfecte a malo quiescimus/vt nec eoꝝ visio/nec memoria hēaf. Et q: crucifixus ignominiaꝫ mūdi nō curat/iō q̄rto penitētē q̄si crucifixū oꝫ nec mūdi gl'iam querere/nec eius ignominiā metuere.

Sić ait apl's. Gal. vj. mihi aūt absit gl'iari nisi in cruce dñi nr̄i iesu xpi / p quē mihi mūdus crucifixus ē / z ego mūdo. Itē opatiōeꝫ bōi ex charitatis affcū demōstrat figura xpi crucis / in q̄ charitatis dimensiōes patēt. Sić dić. glo. Bede sup Mat. z glo. Augu. ad Eph. iij. ait .n. apl's det vob de⁹ eē in charitate radicati z fundati/vt possitis ꝯprehēdere cū oibus scis q̄ sit latitudo/z lōgitudo z sublimitas/z p̄fundū. Charitatis latitudo est dū bonuꝫ opando vsqꝫ ad inimicos extēdif hilariter. Charitatis lōgitudo est pseuerātia boni opis vsqꝫ in finē vite. Charitatis sublimitas est intētio supne mercedis/ vt tota ei⁹ latitudo z pseuerantie lōgitudo/nō pp tp̄alia dei bñficia fiant / sꝫ ad illō sublime tēdant. charitatis p̄fundū est occultū diuine gr̄e inditiū .q̄re .s. huic dat/huic nō dat/latū/lōgū/z sublime charitatis. Ex mīa z gr̄a dei totū illō p̄cedit/sꝫ p̄fundū est iuditiū discretiōis/q in dādo hūc ab illo discernit. Iste aūt q̄ttuor dimēsiōes charitatꝫ in figura crucis put in ea crucifix⁹ ē xps patēt: latitudo p° qdē crucꝫ ē lignū trāsuersuꝫ / in q̄ figunf man⁹/q ad bōa opa ptinet: z sit extēsio manuū a dextra in sinistrā ab his/ vꝫ/q nob sunt vtiles vsqꝫ ad aduersarios. Uñ ēt i cruce xps z mr̄i i dextera exñti ꝯsuluit/z inde pcessit ad sinistrā/ qr p inimicis orauit/z latroni padisuꝫ pmisit. Itē lōgitudo crucis ē in ea pte ligni q̄ ab ipo trāsuerso vsqꝫ ad terrā tēdit vbi corp⁹ crucifigif/ z q̄dāmō stat: i q̄ figuraf lōgitudo pseuerātꝫ charitatꝫ: nā z ipsa statio pseuerātiā significat. Et xps pseuerauit diligēs suos vsqꝫ in fineꝫ/nec destitit a cruce etiaꝫ cū dicēnt crucifixores/descendat d' cruce z credim⁹

Nō moralr oēs crucꝫ dimēsiōes

ei. Itē pars crucis supposita trans-
uersali ꝛ lōgo lignis sublime pmiū
charitatis figurat: vsus quē caput
mētis dirigēdū est. Itē pars crucis
fixa in terra/ibiqꝫ abscondita desi-
gnat diuine volūtatis occultū iudi
ciuꝫ: vn̄ puenit tota illa pticipatio
charitatis p quā ali⁹ qdē sit/alius
nō sit. Illi ergo crucifigunt mūdo/
ꝛ ꝯfigūt xp̄o p amorē q extēdūt ma
nus bonoꝝ opeꝝ vsqꝫ ad inimicos/
ꝛ q lōganimiter vsqꝫ in finē pseue-
rāt/ꝛ qui sursuꝫ coꝛ hn̄t vbi xp̄s est/
ꝛ qui totū hoc nō sibi sꝫ illi⁹ mīe tri
buūt: cui⁹ pfunda iudicia oēꝫ scru-
tatorē fatigāt: h̄ d̄ vna tātū xp̄i cru
Nō cir-ca latro nū cru-ces. ce dicta sunt. ¶ Sꝫ aduertēdū duas
alias duoꝝ latronū fuisse cruces in
quaꝝ vna latro vn⁹ desperauit ꝛ blas
phemauit/ in altera latro alter pe-
nituit ꝛ orauit. vn̄ vgbo de scto vi-
ctore. ij. libro claustralis capitl'o. 8.
Tres/inqt/sunt cruces: pma latro-
nis desperātis. Scd̄a vo orātis ꝛ di
cētis: memēto mei dn̄e dū veneris
in regnū tuū. tertia vo xp̄i pm⁹ me-
ruit crucē/sꝫ ei nō pfuit ad saluteꝫ.
Scd̄s etiā meruit/sꝫ tn̄ ad salutē ei
pfuit. Terti⁹ āt nō meruit/nec sibi/
sꝫ nobis pfuit. His trib⁹ crucifixis
Homī-nū tres spēs assi milātur trib⁹ cru cifixis. assimilari pn̄t tres spēs hoīuꝫ. pmi
sunt q carnis mortificatiōe cruciā
tur/aut spōte seipsos affligētes/aut
ab alijs tormēta ꝛ aduersa pacien-
tes/q cruciat⁹ nihil ei pderūt: si aut
ipsos assumūt p laude hoīum/aut
mortificādo carnē vitia nō desrūt/
aut paciētes dura q̄si blasphemā
do remurmurāt ꝛ ad odiū psequē
tiū ꝯcitant: d̄ istis pt dici illō Deut.
21. Maledict⁹ q pēdet in cruce: isti
cū Aman pēdent in patibulo/ īmo
cū diabolo q sine pnīa duros pati-
tur cruciat⁹ crucifixi sunt. Alij sunt
quib⁹ mortificatio carnis aut sine
assumpta/siue illata pficit ad salu-
tem/qꝛ sunt penitētes: ꝯfitent eniꝫ
culpā dicētes: ꝛ nos qdem iuste pa
timur/nā digna factis recipim⁹. ar
guūt blasphemiā: neqꝫ inquiūt/tu
times deū/q in eadē dānatiōe es: p
dicant dei inocētiā: nō eni de⁹ hoī/
sꝫ hō sibiipsi nocet. vn̄ hic aūt qd
fecit. Orāt ēt vtinam memēto mei
dn̄e dū veneris i regnū tuū/ꝛ exau
diunt dicēte xp̄o. amē dico tibi ho-
die mecū eris in padiso. de istis ait
aps̄ Gal. 5. Qui āt sunt xp̄i/carnē
suā crucifixerūt. cuꝫ vitijs ꝛ ꝯcupi-
scētijs qꝛ nec vitijs mētis/nec ꝯcu-
piscētijs carnis ꝯsentiunt. De istoꝝ
cruce dr̄ Sap. 14. Bn̄dictū lignū. s.
crucis p qd̄ fit iustitia. Quidaꝫ vo
sunt hoīes sc̄i ꝛ iusti nullis crimini
bus iplicati subtrahētes se a puer
so ope ab ocioso sermōe/ab īmun-
da cogitatiōe/in quoꝝ māib⁹ laboꝛ
est assiduus/ oīo in lingua / in au-
re vbū dei/in mēte puritas/pietas
ad pximū: qui tamē cruciāt mēte
ꝛ carne: dū aūt paciūtur aduersa.
Sicut Job / ꝛ martyres pro glīa ꝛ
noīe dei/aut d̄e culpis ꝛ tribulatio
nib⁹ pximoꝝ affligūt: sicut paulus
q dicebat. qs īfirmat/ꝛ ego nō īfir-
moꝛ quis scādalizat ꝛ ego nō vroꝛ:
aut ēt voluntariā assumūt carnis
maceratiōeꝫ p r̄medio cl'pe ꝛ pene
alioꝝ. Sic moyses ieiūauit. xl. dieb⁹
vt dimittēt pcm̄ pplo. ꝛ dāiel seipꝫ
affluxit ieiūio p libatiōe pene capti
uitatis eiusdē ppl'i. Et Eꝫe. fil'r assū
psit f̄r se pnāꝫ de pcīs dom⁹ isrl̄. Et
paulus p corīthijs lachrymas ieiu
niū ꝛ hūiliationē. Isti oēs cū xp̄o n̄
p se/sꝫ p nob crucifixo/ crucifixi sūt/
dr̄tes illō gal. ij. xp̄o ꝯfix⁹ sū cruci. ita
qꝫ pꝫ. 3. eē cruces. i. cruciat⁹. pª crux
ē diaboli. 2ª cuiuslꝫ iusti. 3ª xp̄i pª
negtie. 2ª pnīe. 3ª iustitie. pª d̄scēdit

ad infernū/vbi dānes cruciant. 2ª scā dit celū/in q̄ lazarus ꝯsolat. 3. primū reducit ad deū/in q̄ charitas cō sumat. ¶ In qualibet vō ex his crucibus quattuor sunt dimensiones .s. altitudo/ ꝓfunditas / latitudo/ z lōgitudo. Et ꝑme qdē crucis diabolice altitudo ē in obediētia/dū ipenitēs/nec deo/nec hoī vult subesse/ q̄si vt deus alter sic/q nulli subijcit. Eze. 27. Eleuatū est cor tuū z dixisti deus ego sū. Sz ista superbia non latet deum q alta a lōge cognoscit. Hiere. 48. audiuim⁹ supbiā moab: supbus est valde: sublimitatē eius z arrogātiā/z supbiā/ z altitudinē cordis illius ego scio dic dñs huius crucis ꝓfundū est ꝯtēptus diuine mīe īdulgētię/z ei⁹ iustitie vindicātę ꝓuer. xviij. Impius cū in ꝓfundū maloꝝ venerit/ꝯtēnit latitudo eius est libera peccādi aut data / aut assumpta lnia. Esa. xxij. q̄si pilā mittet eū in terrā latā z spatiosā: sic. n. pila in lata planitie libere fert quacū qz ipellit/sic q ꝓpie lnie ꝯmittit latā hz viā peccādi. de qua Mat. 7 lata porta z spatiosa via q̄ ducit ad ꝑditionē: lōgitudo huius maledicte crucis est ꝑtinatia z diuturnitas iniquitatę. ij. Paral. 23. lōga ꝯsumpt⁹ tabe mortu⁹ est ifirmitate pessima z Sap. 3. siquidē lōge vite fuerint/ tn̄ i nihilū ꝯputabunt. ¶ Alterius vō crucis. s. pnie altitudo est spes venie. Eccle. l. q̄si cypressus in altitudine se extollēs. vn̄. ps. ad te dn̄e leuaui aīaz meā ds me⁹ in te ꝯfido n̄ erubescā: ꝓfundū ei⁹ est timor gehēne. ps. d ꝓfundis/ne in ipis mergerer z absorberer clamaui ad te dn̄e latitudo est boni operis instantia. Nee. iiij. op⁹ grāde z ē latū lōgitudo hui⁹ crucis ē ꝑseuerātia. Deut. 33. bonū faciētes lōgo ꝑseueretis tpe.

In vna vnaq̄qz cruce reperit ꝓpria dimēsio.

Crucis dextera dimēsio.

¶ Tertie vō crucis. s. iustitie/ q̄ xp̄i est altitudo/ est intētio recta ꝑ quā qcqd agim⁹ tēdit in altū. Abac. iij. altitudo manus suas leuauit. i. alta intētio eleuat opa. Tren. iij. leuem⁹ corda nr̄a cū manibus in celū. Eius ꝓfundū est hūilitas/ cui⁹ via exaltat in celū. Esa. li. posuisti ꝓfundū maris viā/ qr in corde ꝓfunditatis parat via exaltatiōis. Vn̄ ꝓuer. xx. sicut aq̄ ꝓfunda/sic ꝯsiliū humilitatis in corde viri. hui⁹ crucę latitudo est charitas/ēt vsqz ad inimicos extēsa. ps. viā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri/bn̄faciēdo ꝑsecutorib⁹/z orādo ꝑ inimicis/cū dilatasti cor meū: charitatis. n. mādatū latū ē nimis. lōgitudo h⁹ crucę est expectatiōis ꝓmisse lōgāimitas/qr n̄ deficiūt iusti ab expectādo. Et si videat ds differre ꝓmissū. Heb. vj. lōgāimit̄ ferēs adept⁹ ē reꝓmissionē. ¶ Hēs igr̄ i trib⁹ crucib⁹ q̄ttuor ꝓpas singlis dimēsiōes/in cruce pª crucior. ad faz tēdo ꝑ 3ª suspiro. pª3 tieo. faz q̄ro. tertiaz desidero. In pª pena tm̄. In 2ª pena cū venia in 3ª glia. ad crucē mali[c]/ptinet pena. ad crucē pnie ptinet venia. ad crucez iustitie glia timeo igr̄ penā: quero veniam desidero gloriā.

Crucis sinistra dimēsio.

¶ Sermo. 5. dn̄ice i ramis palmaꝝ de epl'a z in ordine. 216.

PRopt̄ qđ z ds exaltauit illuz). in ista 3ª pte lcōnis aplice declarat q̄ pmio illa xp̄i humilia sint sentiēda. s. pp ipsius felicia. ¶ Et aduertendū q in expōne istius ptis vt tollat q̄ vr repugnātia Ambrosij z Aug. distinguēdū est duplici distinctiōe. Hec. n. q̄ de x° dr̄ psit sibi ꝯuenire/aut sm assumentē deū/ aut sm assumptū hoīem. Itē h̄ felicia pp meritū hūilitatis altero duoruz modoꝝ sibi cōueniunt/ aut sm 1

exñtiam/aut ꝑm euidentiã. His pre missis duabus distinctionib⁹. Sciẽ dũ q᷑ ap̄ls 4ᵒʳ ponit ꝑtinentia ad felicitatẽ ⁊ claritatẽ xp̄i. p̄ᵒ. s. claraȝ exaltationẽ. 2ᵒ summã noiationeȝ. (Et donauit.) 3ᵒ vl'eȝ venerationẽ. (vt in noie iesu.) 4ᵒ laudis ꝯfessionẽ. (Et oĩs lingua.) In p̄ᵃ dicit. (ꝑꝑ qđ) q᷑ xp̄s assumpsit nr̄a ĩfima. s. exinanitiõeȝ/ſuitutẽ/siĩtudĩeȝ/atq᷒ hĩtũ hoĩs/hũilitatẽ/obiaȝ/mortẽ/⁊ crucẽ. (Et deus exaltauit illũ.) Si đ dei filio ĩtellr̄/ꝑꝑ meritũ hũilitatis nõ ẽ exaltatus exñter/de q̄ sꝑ fuit veꝝ nimis exaltat⁹ ẽ sup oẽs deos/sȝ exaltatus ẽ euidẽter: h̾ ẽ ĩ cordibus fideliũ/q̄bus ꝑꝑ meritũ passionis xp̄i ĩnotuit dei filiũ coexcelsũ eẽ p̄ri. Si ãt đ assumpto hoĩe h̾ ĩtellr̄/ duplex ẽ exaltatio ei⁹ vna vniõis ad v̄bũ/altera gl̄ificatiõis ĩ carne. Et p̄mã q̄dẽ exaltationẽ exñter nõ hũit ꝑꝑ h̾ ꝙ exinaniuit ⁊c̄. hũit ãt eã ꝑm ĩnotescẽtiã/q᷑ ex passione ĩnotuit hoĩem illũ eẽ deũ. Alterã ãt exaltationẽ. s. ĩmortalitatis ⁊ impassibilitatis ex merito hũiliationis ĩ resurrectione obtinuit. ps. De torrẽte ĩ via bibit/ꝑꝑea exaltauit caput: lȝ ẽt ex sola vnione ad v̄bũ dignus fuerit sic eẽ/⁊ ex re-
2 cta volũtate ẽt ası̃ meruerit. 2ᵒ ponit ap̄ls sũmã noiationẽ. (Et donauit illi nomẽ qđ ẽ supra oẽ nomẽ.) Nomẽ ãt qđ excedit oẽ nomẽ ẽ de⁹/ ⁊ datũ ẽ xp̄o a deo vt de⁹ dicaꝛ ⁊ sit. Hoc ãt nomẽ dei filio donatũ ẽ ꝑm exñtiã q̄dẽ ab et̄no/q᷑ nãli gñatiõe datũ ẽ sibi eẽ deũ/sȝ ꝑm apparẽtiã vel ostẽsionẽ merito passionis istud ĩnotuit: hoĩ aũt assumpto ꝑ grãm vnionis ꝑm exñtiã datũ fuit h̾ nomẽ in ĩcarnatione. Luc̄. j. h̾ erit magn⁹ ⁊ filius altissimi vocabiꝛ. Sȝ ꝑȝ euidẽtiã ⁊ credulitatẽ ꝙ eẽt de⁹ ꝑ passionẽ: ⁊ alia humilia meruit. 3ᵒ ponit ap̄ls gñalẽ venerationẽ (vtĩ nomine iesu). i. saluatoris/qđ vtiq᷒ est nomẽ dei: nã de⁹ ĩ hoĩe saluauit hominẽ. Esa. xij. Ecce de⁹ saluator me⁹ (oẽ genu). i. oĩs rigor/⁊ oĩs stabilitas (flectaꝛ) venerãdo diuinitatẽ xp̄i ⁊ adorãdo scabellũ eiusdẽ diuinitatis/ qđ ẽ humanitas. Et assumit ap̄lus sniaȝ suã ex v̄bis dei. Esa. 45. in memetipso iuraui dic̄ dñs/q᷑ mihi curuabiꝛ oẽ genu (celestiũ) angeloruȝ (terrestriũ) hoĩuȝ (⁊ ĩfernoꝝ) dmonũ. Sicq᷒ trina mũdi machina xp̄s veneraꝛ. Et ꝑm assumentẽ deũ gñatione latrie/⁊ ꝑm assumptũ hoĩem veneratione yꝑdulie. Qđ q̄dẽ cũ sit tꝑale ⁊ exñter atq᷒ euidenter deo ⁊ hoĩ deo ꝯuenit ꝑꝑ merita hũilitatꝭ/ vt vn⁹ deus/⁊ hõ/q᷑ cruce mortuus ẽ toti⁹ mũdi possideat monarchiã: c⁹ p̄ncipatui/celestia/terrestria/⁊ inferna subdãꝛ/tollaturq᷒ gẽtiliũ error/q̄ triplicẽ machinã trib⁹ dedit p̄ncipib⁹. Ioui. celũ/neptuno t̄ras/ plutoni ĩferna: at ꝯ̄ de⁹ ⁊ hõ cruce 3
exaltat⁹ tres mũdi ꝑtes fec̄ monarchiaȝ/vt sit vnus p̄ncipat⁹/⁊ vn⁹ p̄nceps/ꝙ̄ ẽt monarchiã: vt ait Beda sup Lucã: figura erecte crucis insinuat: nã ei⁹ cacumina celos tẽdũt/ ima petũt inferos/cornua terrã tegũt: vñ crux signũ ẽ monarchie toti⁹ mũdi. Cuius p̄ncipat⁹ v̄tutẽ numerus crucis signat: vt. n. dic̄ glo. sup Gen. ⁊ sup lib. iudicũ. lr̄a thau. q̄ hȝ figurã crucis/signat apud grecos trecẽta: cẽtũ ãt p̄ᵒ trãsit a sinistra manu ĩ dexterã. ibiq᷒ ĩ moᵐco rone figuraꝛ: ⁊ q᷑ dextera signat vitã ꝑpetuã: vt dic̄ Greg. iõ in nũero trecẽtũ triplex trãsit⁹ tres btitudines ⁊ tres corone signanꝛ. Et p̄ᵒ q̄dẽ v̄tute crucis fit trãsitus a culpa ĩ grãȝ/a fide ĩ visionẽ deiᵗⁱˢ aptã/a morte carnis ĩ ĩmortalitatꝭ gl̄iam.

Crucis numerus multa misteria

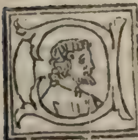
Jtē btitudines aiaꝝ tres.s.vidē deū frui deo/ꝯformari deo/ṽtute crucis electi possidebūt. Jtē i ṽtute crucis triūphauit xp̄s de morte/de mūdo/ de dia°:ꝛ qꝛ corona victorib⁹ daꝫ/iō triplici corona ex auro/ex lapide p̄tioso/ꝛ celi lumīe ipse coronaꝫ. ps. glia ꝛ honore coronasti euꝫ dn̄e.ꝛc. Si ṽo crux iaceat/tūc ad 4^or mūdi plagas extēdiꝫ:sūmitas qdē capitis ad oriētē/pedes ad occidētē/dextrū cornu ad septētrionē/finistᵐ ad austrū/i q̄ duo figuranꝫ/ꝛ ꝙ oīs nā viuat ex mēbris xp̄i/ꝛ ꝙ crucis ambitu regat de⁹ mūdū:iō oē genu/tam crucifixo/ꝗ̄ cruci eius flectendū ē: qd̄ pulchre sedulius metrice dixit. Neue qs ignoret spēz crucis eē colēdā. Que dn̄m portauit onās rōne potēti. Quattuor īde plagas q̄dra ti colligit orbis. Splēdidus auctoris/de ṽtice fulget eous. Occiduo sacre labunꝫ sydē plāte. Arictō d̄xtra tꝫ/mediū leua erigit axē. Cūctaqꝫ d̄ mēbris viuit nā creātis. Et cruce cōplexū xp̄s regit/vndiqꝫ mundum. ℭ 4° ponit apl's laudis ꝯfessionē. (Et oīs lingua) q̄rūcūqꝫ gētiū/ꝛ ēt bonoꝝ ꝛ maloꝝ (ꝯfiteaꝫ) glo. spōte/ vel inuite. ps. Cōfiteanꝫ tibi dn̄e oīa opa tua (qꝛ dn̄s iesus i glia) in plena claritate glie. (Est dei pr̄is.) Rō
4 ne qdē deitatis ab eterno/ꝛ rōne assumpti hoīs a tpe icarnatiōis/ꝛ vtrūqꝫ exn̄ter fuit xp̄s i glia d̄i pr̄is felix/ꝛ btūs iuisione/atqꝫ fruitiōe dei sꝫ vtriusqꝫ.s.dei ꝛ hoīs eťna ac tpalis glia euidēter fidelib⁹ patuit solo merito hūilitatis dei assumentis ꝛ hoīs assumpti. ℭ Nōndū ꝙ sentientes i se xp̄i hūilia/ ad ei⁹ ēt ꝑueniēt felicia. Et p̄mo qdē exaltabunꝫ celsitudine ptātis/qꝛ corp⁹ ꝓpriū/ ꝛ oīs creatura erit s̄biecta electis / qn̄ reformabiꝫ corp⁹ hūilitatis nr̄e ꝯfigu ratū corpi claritatis xp̄i: vt dꝫ phi. 4. Jtē noīabunꝫ electi noīe dīnitatis/vt dicanꝫ.filij d̄i. ps. Ego dixi dij estis/ꝛ filij excelsi oēs. j. Jo. 3. videte q̄lē charitatē dedit nob̄ deus vt filij dei noīemur/ꝛ simus. Jtē honorabunꝫ electi p̄ncipatu dignitatis/vt cū p̄ncipe xp̄o oē genu flectiꝫ:ꝛ ipsi sint reges Apo. v. ceciderūt i ꝯspcu throni dicētes:dign⁹ es dn̄e accipe honoreꝫ/qm̄ occisus es/ꝛ redemisti nos i sanguine tuo/ꝛ fecisti nos d̄o nr̄o regnū/ꝛ regnabim⁹ sup terrā. Jtē glificabunꝫ electi visione deitatis:vt sint i glia illa in q̄ xp̄s ē/ꝙ ipse ꝓmisit. Jo. xij. vbi sum ego/illic ꝛ minister meus erit. Et Jo. 18. pr̄ volo vt vbi ego sum/ꝛ ipsi sint. Jp̄e āt est in glia dei patris: ergo in eadeꝫ erunt qui sentiūt ea que xp̄i.

ℭ Dn̄ica in ramis palmaꝝ. Scd̄m Mattheū. Cap̄. 21.

In illo tp̄e. Cuꝫ appropinquasset iesus hierosolymis:ꝛ venisset bethphage ad mōtem oliueti:tunc misit duos discipulos suos: dicēs eis. Jte in castellum qd̄ ꝯtra vos est:ꝛ statiꝫ inuenietis asinam alligatam, ꝛ pullum cū ea. Soluite, ꝛ adducite mihi. Et siqs vobis aliqd dixerit: dicite, qꝛ dn̄s his opus hꝫ: ꝛ confestiꝫ dimittet vos. Hoc aūt totū fcm̄ ē, vt adimpleret qd̄ dictū est p ꝓphetā dicēteꝫ. Dicite filie sion:ecce rex tuus venit tibi mansuetus:sedens sup asinā ꝛ pullū filiuꝫ

subiugalis. Euntes autem discipuli, fecerunt sicut preceperat illis iesus: et adduxerunt asinam et pullum: et imposuerunt super eos vestimenta sua: et eum desuper sedere fecerunt. Plurima autem turba strauerunt vestimenta sua in via, Alij autem cedebant ramos de arboribus, et sternebant in via. Turbe autem que precedebant: et que sequebantur: clamabant, dicentes. Osanna filio Dauid benedictus qui venit in nomine domini.

Sermo primus dominice in ramis palmarum de euangelio et in ordine. 217.

Um approp inquasset iesus hierosolymis et venisset bethphage ad montem oliueti.) Matthe. vigesimoprimo idē habetur. Marci vndecimo et Luce decimonono et Jo. duodecimo. Quoniam statutū fuit legis antiq3. Exodi duodecimo vt agn9 paschalis. 10. die primi mensis: scilicet aprilis deberet eligi: et tunc deputatus immolationi seruari quinq3 diebus: scilicet vsq3 ad decimumquartum die3 ipsius mensis / quando immolabatur ad vesperam: ideo vt veritatem concordaret figure agnus dei qui tollit peccata mundi / factus sub lege legis implenit statutum: na3 ista die que decima est prime lunationis / et est quinta ante diem sue passionis ipse venit hierosolymā locum sue immolationis seipsum offerens / qui sacrificio deputatus seruaretur. Et de isto aduentu christi ad sue passionis locum fit hodie celebre officiu3 in processione oliuarum / in qua legitur euangelium de ipso aduentu passionis christi. Quod in quattuor diuidit partes. In prima ponit venientis imperiu3. In secunda imperij vaticinium. (Hoc autem totum factum est.) In tertia obedientie ministerium. (Euntes autem discipuli.) In quarta reuerentie obsequium. (Plurima autem turba.) Prima diuiditur in duas partes / quia primo ponitur venientis propinquitas. Secundo precepti qualitas. (Tunc misit.) Adhuc prima diuiditur in duo. Primo enim dicit christum esse propinquum. Secundo significat propinquitatis locum. (Et venisset.) Dicit ergo. (Cū appropinquasset iesus hierosolimis.) De galilea veniens precedenti nocte in bethaniam apud Martham et Mariam atq3 Lazaru3 hospitatus fuerat. Et hodie inde recedens appropinquauit hierosolyme sue passionis loco. Glo. appropinquante passionis tempore appropinquauit iesus loco vbi posset inueniri / ostendens se non inuitum

pati. ¶ Deinde ponit propinquitatis locum. (Et venisset bethphage.) viculus erat sacerdotum sic nominatus/ distans ab hierosolymis vno miliario. (Ad montem oliueti.) In cuius latere erat ipse viculus. ¶ Nota ꝙ locus passionis christi fuit hierosolyma/ quo a galilea per bethaniam ⁊ bethphage ⁊ montem oliueti transiens venit moriturus: nec ista loca vacant a misterio. Et primo quidem recessit a galilea/ que interpretatur transmigratio/ vel volubilitas/ seu rota/ quia moriturus christus relicta presentis vite varietate ad stabilem resurrectionis vitam peruenit. Item hierosolyma interpretatur pacifica/ vel visio pacis: ⁊ hic locus passioni congruit christi/ qui absq; perturbatione mentis pacifice mortem sustinuit. Esa. 38. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. Et eiusdem. 41. transibit in pace/ semita in pedibus eius non apparebit/ quia nullum macule vestigium fuit in eius affectibus: ideo figuratur Leu. iij. per hostiam pacificam ⁊ immaculatam. Item ad hunc passionis locum venit christus per tria loca transiens. Primus transitus fuit bethania/ que interpretatur domus obedientie: humilitas vero est domus obedientie: nam extra humilitatem obedientia euagatur: ⁊ sicut preciosi lapidis domus est aurum/ sic obedientie humilitas: quomodo autem ad passionem vadens christus hinc transierit ait apostolus Philip. ij. humiliauit semetipsum factus obediens vsq; ad mortem. Secundus locus vbi christus transiuit fuit bethphage/ quod interpretatur domus bucche/ vel domus oris: ⁊ quia erat viculus sacerdotum ad quos pertinet scripturarum expositio: ideo locus iste significat scripturarum expositionem: christus autem passus est vt scripturas impleret/ ⁊ sua passione quasi exponendo aperiret. Luc. xxiiij. sic scriptum est/ ⁊ sic oportebat pati christum. Tertius locus fuit mons oliueti/ qui sic dictus est propter habundantiam oliuarum. Oleum vero quia lenitiuum/ ⁊ illuminatiuū est significat misericordiam ⁊ pietatem: christus autem ex multa pietate ⁊ misericordia propter saluandum miserum hominē passus est. Et ideo venit ad montem oliueti: idest ad sublimitatem misericordie. Est autem sublimis oliua misericordie/ si fuerit in monte charitatis plantata. Quorundam enim pietas plantatur in carne/ sicut mater miseretur filio / ⁊ cognatorum mutua pietas est. Aliorum vero pietas plantatur in gratia humane conuersationis. Sicut ciues miserētur ciuibus/ ⁊ amici amicis: plurium autem pietas plantatur in cōmuni conditio nature. Miserentur enim homines miseris ex consideratione proprie nature/ vel quia eādem passi sunt miseriam / vel quia eam possunt pati. Prouerb. xix. homo indigens misericors est. Omnes iste misericordie esto ꝙ bone sint oliue/ tamen in valle sunt non in monte/ q; passiones animi sunt/ ⁊ in celsitudine charitatis non plātatur. Sola vero pietas que in charitate fundatur ē oliua excelsi mōtis. Ad montem igitur oliueti venit christus quia ex passione/ sed ex multa dilectione nobis misertus ē

Locus passiōis

Tria loca transiit xps ad locum passionis suę

Hiere. 31. Charitate ꝑpetua dilexi te/iō attraxi te miserās tui. ⁊ Zach. 14. stabūt pedes dn̄i in die illa sup mōtē oliuaꝝ/q est ꝯ hirl'z ad oriētē. Quāta vo fuerit hꝰ pietatꝫ celsitudo pꝫ ex tribꝰ. pº. qꝛ misertus est culpe magis q̄ꝫ pene. Esa. 26. misereamur ipio: h̄.n. sublimioꝛ mīa. 2. qꝛ misertus ē/īmisericordibꝰ: eoꝝ.n. q̄ īmisericordit eū occidebāt miserebat. Osee. 2. misereboꝛ eiꝰ q̄ fuit absq̄ꝫ mīa. 3. qꝛ sic mistus est/vt nō tm̄ cō pateret miseris/sꝫ vt ēt eoꝝ miseriaꝫ mortē/vꝫ/i se assumeret. Heb. 2. assimulatus ē fribꝰ moriēdo/vt misericors fieret. ⁊ Jac. v. finē. i. mortē dn̄i nr̄i iesu xp̄i vidistis qm̄ misericors ē. ¶ Nō anagogice qꝛ hierosolyma. i. visio pacis est ciuitas celestis pr̄ie. ps. videas bona hirl'z oībꝰ diebꝰ vite tue: pacē. s. sup isrl'/ q̄ ciuitas dr̄ visio pacis dupr̄/merito. s. ⁊ p̄mio: merito qdē/qꝛ si nisi ꝑ viā pacis ad visionē ꝑuenit deitatꝫ Heb. xij. pacē sequimi/⁊ scimoniā sine q̄ nemo videbit deū. Et ēt p̄miū nr̄ꝫ ī pace. i. ī fruitōe ⁊ securitate dīe visiō is. ps. In pace in id ip̄ꝫ dormiā ⁊ regescā ad hāc vo ciuitatē pacis tēdamꝰ sequētes xp̄m. Et pº qdē videamꝰ vn̄ sit recedēdū. 2. ꝑ q̄ loca sit trāseūdū 3. ꝑ q̄s portas sit itroeūdū: a galilea. i. a volubilitate recedamꝰ/ q̄ꝫq̄ꝫ res mūdi hꝰ vertant q̄ttidie: tñ nos cū volubilibꝰ nō voluamur qd̄ fit si mūdi ꝓsperꝫ si eleuamur/eiꝰ aduersis nō deijcimur/voluptatibꝰ nō resoluimur/tristibꝰ nō ꝯhimur/lucrꝫ nō ꝯfidimꝰ/dānis reꝝ nō deficimꝰ. Sꝫ eꝯ qdā fꝫ oēꝫ statū fortune voluunt. Job. 6. Inuolute sūt semite gressuū eoꝝ/ābulabūt in vacuū ⁊ pibūt. Exo. 14. Inuoluit eos dn̄s in medijs fluctibꝰ: iō scriptura dic̄ vt ab ista volubilitate recedamꝰ. Nū. xvj. Recedite a tabernaculis hoīuꝫ ipioꝝ/⁊ nolite tāgē q̄ ad eos ꝑtinēt ne inuoluami pc̄is eoꝝ. ¶ 2º attendamus ꝑ q̄ loca cū xp̄o trāsire debemus. Sūt āt tria. s. bethania domꝰ obedientie/⁊ betphage domus tēperātie/⁊ mōs oliueti excelse mīe. Eamus ꝑ viā obediētie/tēperātie/⁊ mīe. pª via est obſuatio p̄ceptoꝝ. Mat. xix. Si vis ad vitā igredi fua mādata. 2ª via est tēperātia ēt licitoꝝ. Oris.n. siue buche offm̄ est comedē ⁊ loq/q̄ꝝ vtrūq̄ꝫ in domo tēperātie est ꝯcludēdū: nā domus bu che vt comedētꝫ dꝫ esse sobrietas/q̄tenus ifra bitū sobrietatꝫ, icludat appetitus alimēti: domus aūt buche vt loq̄ntis dꝫ esse vitas/necitas ⁊ vtilitas. Ut oīs fmo hoīs sit qd̄ oporteat docē q̄si necia/⁊ ꝙ deceat qꝛ veꝝ / ⁊ ꝙ expediat tāq̄ꝫ vtile: tali deniq̄ꝫ via ꝑuenit ad vitā. puer. ix. via vite custodienti disciplina. 3ª via est mīa ex charitate ꝓcedēs. ps. vniuerse vie dn̄i mīa ⁊ vitas. iō dr̄. ij. Re. xv. cunctus ppl's q erat cum dauid icedebat per viā oliue. Et qꝛ plures istas tres vias xp̄i/neq̄ꝫ attēdunt/neq̄ꝫ ambulāt in eis. Iō ad requiē eterne vite nō ꝑueniūt: sic in nocturno inuitatorio dr̄ ex persona xp̄i. Ipsi vo nō cognouerunt vias meas/qbus iuraui ī ira mea/ si itroibūt in requiē meā. ¶ Tertio attēdamus per q̄s portas itrat in ciuitatē celi. d̄ h̄ꝫ dꝛ Eze. 48. et apoc. xxj. ꝙ fm noīa. xij. tribuū filioꝝ israel. xij. sūt porte ciuitatꝫ dei: ex qbꝰ ad oriētē tres/ad aquilonē tres/ ad austrū tres/ad occidentē tres sūt. vbi intelligendū ꝙ per oriētem vn de lux orit/designat virtutis principiuꝫ: per occidentem vero vbi lux terminat intelligimus virtutis terminū: per aquilonēꝫ aūt vt obscurus est

Marginalia: Nō anagogice. — Nō ꝑ loca c[um] xp̄o tr[an]sire de[be]beamꝰ — 3 Per [q̄s] porta[s] trat ī [ci]uitat[em] padis[i]

rius est celū/ꝛ cuiꝰ aura est asperior
sicli aduersitas designaꝫ. Et qꝛ ab au
stro clariori flat aura lenior iõ ꝑ ip
sū mūdi ꝓsperitas intellr: hꝫ aūt ci
uitas supna hierlm pᵒ qdē ab oriē
te.i. a pncipio ṽtutis tres portas pn
cipales.s.sapiam/prudentiā/ꝯstan
tiā. In sapia pꝫ certitudo ṽitatis: in
prudētia pꝫ rectitudo eqtatis: in cō
stantia pꝫ fortitudo magnimitatis.
per portā sapie intrant celū pdica
tores. Ex qbus Paulus/Aug. ꝛ do
ctores ceteri: ꝑ portā prudētie celi
ciuitatē intrant ꝓlati ꝛ rectores. Ex
qbus Petrꝰ/ꝛ Moyses/ꝛ ceteri pō
tifices. ps pncipes sacerdotū ꝯgre
gati sunt cū deo Abraā: ꝑ portā cō
stātie intrāt celū nr̄e fidei defenso
res.s. Martyres/ex qbus Stepha
nus laurentiꝰ/ꝛ ceteri milites triū
phatores. ad tres ṽo istas portas ꝑ
tinēt tria ꝑiarchaꝝ noīa.s. Rubē/
leui/Zabulō. Rubē pmogenitꝰ/iter
pretaꝫ filiꝰ visiōis: amor aūt qꝛ ex vi
sione nasciꝫ/filiꝰ visiōis dꝛ: ꝛ h̄ vtiqꝫ
ad amorē ꝛ saporē celestis sapie ꝑti
net. Leui aūt interpretaꝫ assumptꝰ/
ꝛ significat prelatos q ad curā assu
munꝫ aiaꝝ. Vñ ex leuitis erāt pon
tifices. Zabulon aūt interpretaꝫ hi
taculū fortitudinis/ ꝛ desigt constā
tē martyꝝ fortitudinē de qbꝰ. Heb.
xj. fortes facti sunt in bello. Iteꝫ ab
aqlone vn̄ pandiꝫ oē malū/ ciuitas
supna tres hꝫ portas.s.paciam/in
dulgentiā/pniaꝫ. Pacia mala pene
tolerat/ indulgentia in se facta ma
la relaxat/pnīa vero mala a se facta
castigat: ꝑ portā pacie intrauit celū
Job/ꝛ mendiens Lazarus/ꝛ oēs de
quibꝰ dꝛ. Actuū.xiiij. per multas tri
bulationes opꝫ nos intrare regnū
celoꝝ per portā indulgētie intraue
runt celū dd ꝛ Samuel/ ꝛ ceteri re
mittentes iniurias/ q dicūt ꝯfiden
ter dimitte nobis debita nr̄a/ sicut
ꝛ nos dimittimꝰ debitoribus nr̄is.
ꝑ portā pnie intrauerūt celū mlier
que erat in ciuitate peccatrix/ ꝛ fili
us ꝓdigus rediens ad prēm. Et qt
quot redeūt ad dꝫ post lapsuꝫ/ qbꝰ
dꝛ/conuertimini ad deū in toto cor
de vr̄o/in ieiunio/ ꝛ fletu/ꝛ planctu.
Tribꝰ istis portis q̄ respiciūt aqlonē
ꝯueniūt tria ꝑiarchaꝝ noīa.s. Aser:
Symeō/Judas: Aser q iterꝑtaꝫ bti
tudo ad paciaꝫ ꝑtinꝫ tribulationū.
Mat.v. Bti eritis cū maledixerint
vobis hoies/ꝛ persecuti vos fuerit
ꝓpter deū. Symeon aūt interpreta
tur exaudibilis/ ꝛ h̄ pertinet ad re
missionē. Naꝫ vt dicit Gre. illi facile
a deo in oīone exaudiunꝫ/ qui pro
ximis remittunt susceptaꝫ iniurias.
Judas vero qui interpretaꝫ confi
tens/ad pniam referꝫ in q̄ corde/ ꝛ
ore erigiꝫ ꝯfessio pcōꝝ. Itē a parte
austri.i. mūdane ꝓspitatis tres pa
tent supne ciuitatis porte/q̄ sunt hu
militas/abstinētia/mīa. Quibꝰ eni
succedunt mūdi ꝓspera/humilitas
est necīa/ ne successibus extollanꝫ.
Est eis necīa abstinētia/ne volupta
tibus dissoluanꝫ. Est eis etiā necīa
mīe benignitas/ꝑ quā suscepta tpa
lia paupibus dispēsaꝫ: ꝑ portā hu
militatis intrauit celū publicanꝰ/ q
stans a lōge oculos nō audebat le
uare ad celū. Et ceteri puuli de qbꝰ
dꝛ. Mat.xix. finite puulos.i. hūiles
venire ad me/taliū est.n. regnū celo
rū: ꝑ portā abstinētie intrauerūt ce
lū. Joan. baptista/ꝛ Daniel cū socijs
suis/q a regalibꝰ delicijs se retinue
rūt/ꝛ ceteri qbus dꝛ. Mat.vij. intra
re ꝑ angustā portā: abstinētia eniꝫ
angusta est porta/qꝛ restringit a vo
luptatibꝰ/a iocis a gete/ꝛ ceterꝭ pla
citis: ꝑ portā mīe intrauerunt celū
Thobias/Martha hospitissa xp̄i/ꝛ

btũs Nicolaus/ ceteriqꝫ qbus in fine dicet. Uenite benedicti pr̃is mei possidete patũ vobis regnũ ab origine mũdi. Esuriui.n.ꝛ dedistis mihi mãducare ꝛc̃. His vo tribus portis supscripta sunt triũ pr̃iarcharũ noĩa.s. Joseph/ Neptali / Beniamĩ. Joseph q interp̃taꝫ excrescẽs est titulus hũilitatis: qꝛ oĩs q se hũiliat exaltabit. Neptali q interp̃tat ꝯuersio/ vel latitudo ẽ titlus abstinẽtie: nã q p abstinẽtiã se angustat a mũdi placitꝭ/ille dilatat interi⁹ delitijs ꝛ conuertit angustia in latitudinẽ. Beniamĩ vo q interp̃tat fili⁹ dextẽ/ est titulus mĩsicordiũ/ q̃s in fine x⁰ statuet a dextrꝭ/ꝛ vocabit bñdictos dei pr̃is. Jtẽ ab occasu.i.a termino ṽtutis tres porte sunt per q̃s electi celuꝫ intrãt. Sunt aũt iste ꝯtẽptus mũdi/ tedium sui/ desideriũ dei/ p cõtẽptũ tpaliũ ĩgressi sunt celũ. Paulus heremita/ Anto. Hylarion: ꝛ q̃t quot ve dicere p̃nt illõ. Mat. xix. Ecce nos reliqm⁹ oĩa ꝛ secuti sum⁹ te/ qd ḡ erit nobis: qb⁹ tria p̃mittit x⁰: in p̃nti qdẽ centuplũ/ qꝛ in cẽtuplo p̃fectius est mũdana contẽnere/ q̃ꝫ ea possidẽ: nã ẽt ꝯtẽnendo possidẽtur. Deut. xi. oĩs locus quẽ calcauerit pes vr̃/vr̃ erit. Jn celo aũt p̃mittit xp̃s vite regnũ. Jstis Mat. v. btĩ paupes sp̃ũ/ qm̃ ipsoꝝ est regnũ celoꝝ. Sꝫ in nouissimo resurrectiõis p̃mittit eis dignitatis iuditiũ/ qꝛ iudicabũt. xij. tribus israel: p portas tedij suimet intrant/ qbus est mors in desiderio/ dicentes: cupio dissolui ꝛ esse cum xp̃o: per istam portaꝫ intrauerũt celum Helyas Jacob/ ꝛ btũs Gre. ꝛ ceteri/ quibus est tedio vita pr̃is. Job. iij. expectãt mortẽ / ꝛ nõ venit. Et q̃si effodiẽtes thesauꝝ gaudẽt vehemẽter cũ sepulchrũ inuenerint. Per portã aũt amoris dĩ intrauerũt celestẽ ciuitatẽ dilectus xp̃i discipulus Joã. ignati⁹ martir ꝛ. Ep̃s/ceteriqꝫ amantes/ quib⁹ q̃si vm dr̃ Luc. xiiij. Amici ascẽde superius/ꝛ erit tibi gl̃ia. His aũt tribus occidẽtalib⁹ portis q̃ sũt ṽtutis termin⁹ triũ pr̃iarchaꝝ superscribunt noĩa.s. Dan/ Gad/ Ysachar. Dan interp̃etat iuditiũ / ꝛ est titulus porte contẽptus tpaliũ/ qꝛ iudices mũdi erunt paupes. Gen. xlix. Dan iudicabit pp̃lm suũ. Gad interp̃etat tẽptatio/ vel euentus fortune: ꝛ est titulus tedij suimet exsurgentis ex tentationũ experimento/ ꝛ fortuitu euentu mundanoꝝ. Jõ dicebat dauid dormitauit p̃tedio aĩa mea. Ysachar aũt interp̃etat merces/ vel memorãs deũ: q̃ iã pertinet ad portã amoris dei scd̃m quã augetur merces diuine eterne desideriũ. Ps. Sitiuit aĩa mea ad deũ fontem viuum. Et Esa. xxvj. aĩa mea d̃siderauit te ĩ nocte.

¶ Et aduertendũ qꝛ vt dr̃ in. Apoc. singule porte celestis hierusalẽ margaritis ornant/ꝛ per singulas portas angeli sunt. Margarita que ex rore celi in conchis marinis dum se aperiunt concipit/ significat virtutis propositũ/ q̃ ex gr̃a dei in nobis concipit/ dũ modo liberuꝫ arbitrium se ad gratiam aperiat. Et qꝛ oẽs predicte virtutes que sunt porte celi ex gr̃a dei p̃ueniunt: iõ margaritis ornantur. Jn ipsis etiã portis angeli sunt/ quia in istis manere virtutibus angelicũ est. Et angelicis spiritibus nõ cõuenit nisi virtutis locus atqꝫ ipsorũ ministerio: per has portas ingredimur celestẽ hierusaleꝫ vbi ad equalitatem glorie ipsoꝝ sustolimur.

¶ Sermo. 2. dominice in ramis palmarum de euangelio ꝛ in ordine. 215.

NUnc misit duos discipulos di
cēs eis). Nūc ponit veniēt is
xp̄i mādatū:⁊ duo facit.p°.n.ponit
missionē discipuloꝝ.2.ipositionē p̄
ceptorꝝ.(Dicēs eis).Jn p̄ma.(Tūc
misit duos discipulos) qdā glo.dic
hos duos fuisse petrū ⁊ philippū/
q̄ p̄mi gētiles ad xp̄m adduxerūt:
philippus samariā/q̄ asina iterpre
tat. De q̄ legit Act.8. Petrus vō
adduxit corneliū/ q̄si asine pullum.
Act.x.Jn rei aūt vitate ista glo.nō
est lr̄alis/sȝ mistica.philippus.n.il
le q samariā ꝯuertit nō fuit apl's:vt
dicit glo.sup actus aploꝝ: qd̄ pȝ ex
duob⁹:tūc/q2 mortē stephi disp̄si sc̄
oēs fideles p regiones iudee ⁊ sa
marie exceptis aplis q remāserūt
in hierl'ȝ:philippus āt iste fuit ex di
spersis/tū ēt q2 cū baptizasset sama
ritanos oportuit petrū ⁊ ioānē ve
nire/q baptizatos ꝯfirmarēt p ipo
sitionē manuū.qd̄ est offm̄ aplorū
⁊ epoꝝ/q̄s nō oportuisset venire si
philippus iste fuisset apl's.Sȝ po
tius ipe fuit vnus ex septē diaconi
bus p̄mis: sc̄ds post stephanum.
Act.vj.de isto aūt philippo nusq̄ꝫ i
tota historia euāgelica p̄dicasse sa
maritanis aliqd legit.Et iō ad lr̄aȝ
nō ē itelligēdū q̄ ipe fuerit ex duo
bus discipulis missis.vn̄ misticum
glo. h̄ loco posita hȝ sensum.qcūqꝫ
.n.ad lr̄am fuerint illi duo missi.tn̄
p̄mos p̄dicatores gētiū petrū ⁊ phi
lippū significabāt: pōt ēt dici q' in
gte glo.p̄dicta sit lr̄alis īquātū dic
qd̄ hij duo p̄mi gētiles duxerūt ad
xp̄ȝ:⁊ de petro qdē dictū est Act.x.
de philippo hr̄ Jo.xij.¶ Nota mi
stice p̄dicatores suos dn̄s misit in
mūdū Mar.xvj.Euntes i mūdum
vniuersuȝ predicate euāgeliū: qui
duo dn̄r.p̄mo qdē vt dicit Glo.pp
scīam veritatis ⁊ mundicias opis.
Scd̄o q2 sacrm̄ gemine dilectionis
predicāt. Tertio q2 duob⁹ pplis in
deis.s.⁊ gētibus euāgelizāt.Quar
to q2 duo testā cōcordāt. Deut.xix.
Jn ore duoꝝ testium stabit oē ver
bū.Quinto ppter duplicē humili
tatē.Mat.11.discite a me q2 mitis
sum ⁊ humilis corde.Sexto ppter
duplicem aduētū quem predicant
quatenus ex predicatione aduētus
xp̄i in carnē iflāmet amorē/⁊ ex de
nuntiatione iudicialis aduentus
incutiant timorē.¶ Deinde cuȝ di
cit (dicēs eis) ponunt quattuor p̄
cepta data missis discipulis.p̄mū
est profectionis / vt munita intro
eant/altera est solutionis/ vt ligata
dissoluant. (Et statim) . Tertium
est adductionis / vt de remota ad
ducant. (Et adducite) quartum est
rn̄sionis per quem p̄hibentia tol
lāt. (Et siquis vobis).Jn p°duo tā
git.s.p̄fectionis locum.(Jte in ca
stellum) ⁊ loci situm.(Quod cōtra
vos est).i.quod coram vobis est.Et
nota p̄mo q̄ ciuitatem hierusaleȝ
xp̄s appellat castellum ppter duo:
aut propter despectum /q2/ videli
cet / suum principem xp̄m ciues
hierl'm occisuri/ciuilē dignitatem
merebant perdere:ita vt ciuitas re
digeret in castellum. Esa.xxvij. Ci
uitas munita desolata erit/⁊ dimit
tet quasi desertū.Prouer.xxix. ho
mines pestilentes dissipant ciuita
tem: aut ciuitatem appellat castel
lum propter custodiam militū. Ca
stra enim sunt loca militie.Et q2 in
hierusalem romanorum militum
erant custodie/ideo ipsam dicit ca
stelluȝ.Unde Actuū.21.dicitur q̄
tribunus militum iussit paulum
duci in castra/q̄ hierosolymis erāt.
Scd̄o notādum q2 ciuitas illa fuit
ꝯtra/nō situ tantū/sȝ ēt rebellione.

ps.vidi iniqtatē et ɔdictõe/in ciuitate. Et pº qdē fuit deo ɔria Deut.ix. Ex eo die quo egressus es de egypto vsq ad locũ istũ/ semp aduersus dñm ɔtendisti. 2. fuit ɔria pnci pibus a deo ɔstitutis.j.Esdre.iiij. ciuitas illa hierlm a diebus antiqs rebellat/et seditiones et plia ɔcitanť in ea.vñ Iuuena.in satyris de iudeis ait. Romanas soliti ɔtēnere leges.Iudaicũ edisciũt/et seruant et metuũt ius.Sed qr ptãti resistens dei ordinatõi resistit:vt dr Ro.xiij. iõ resistentes pncipibus sclt/deo ēt restiterũt.Tertio fuit ɔria aplis et fidelibus xpi Mat.24.hierlm hierlm q occidis pphas et lapidas eos q ad te missi sũt. ¶ Nota moralr qr
Mũdus iste ē castellũ rebellãs. mũdus iste castellũ est rebellãs ɔp priaz ciuitatē supnam/vz/hierlm: cuius ciues psequiť Io.xv.Si me psecuti sũt/et vos psequētur:et eiusdem.xvij.in mũdo psſurã habebitis. Quattuor aũt sũt turres mũdi huius/qbus ipugnanť ciues celi. pª turris est psecutiõis violētia/in qua pmitiuo tpe ɔ martyres pugnatũ est/vsq ad sanguinē et mortem.de hac turri dr Iudith.j.q potētissime ciuitatis turres fuerũt altitudinis cubitoꝝ centũ.et.j.Mach. vj.dr q elephãtes q desiderio sanguinis puocabanť ad pugnã turribus armati erãt:h aũt turris lz ipugnauerit/ñ tñ expugnauit fideles:qr patientie et hũilitatis armis ptecti sũt/qn potius violentie turriz destruxerũt. Iudic.8.Cũ reuersus fuero victor in pace dstruã turrem hãc/qr in pace mentis dstruiť violētia psecutõis. 2ª turris mun-
3 dani castri est sclaris phia:sm quã sapientes mũdi Iudei et heretici conati sunt simplicitatē nře fidei destruere:de hac turri dr Gen.xj.faciamus turrim cuius cacumen attingat ad celũ/qr posuerũt in celuz os suũ.Et vt dr Deut.31.semp cõtentiose egerunt ɔ dñm. Sed fideles muniti armis scripture ptecti sunt ab ipugnatiõe huius turris/ qn potius per stultitiã pdicationis ipsius turris edificiũ euerterũt.ij. Cor.x.arma nře militie nõ carnalia sunt/sed potentia deo ad destructionē munitionũ ɔsilia destruentes/et oēm altitudinē extollentē se aduersus sciam dei/et in captiuitatem redigētes oēm intellm:cuius turris expugnatio figurať.Gen.xj. Uidens.n.deus turrim istã quam pħi edificabãt ait aplis. Eamus et ɔfundamus linguas eoꝝ/vt se mutuo non intelligant. Tertia turris huius mundi q pñti tpe ipugnat electus ipsa est prosperitatis affluentia:nã cessauerũt ɔ ecclam psecutiões et errores:et ipsa quiescere videť.Sed quies ista cũctis ipugnatõibus piculosior est/qr ex ista turri pcedũt iacula superbie/ luxurie/ auaritie.Uñ ad pñs totus mundus in maligno positus est: qr oē qd est in mũdo est ɔcupiscētia carnis/ɔcupiscentia oculoꝝ/et supbia vite.Iudic.ix.Erat turris ad quaz ɔfugerũt viri et mulieres.Sed iusti nec ad psidia huius turris ɔfugiunt/nec ab ea expugnanť/lz impugnenť/qn potius humilitate/ castitate/et paupertate armati/ edificiũ huius turris subuertũt.Eze.29.dabo terrã egypti in solitudine a turre syenes vsq ad terios ethiopie. Syene iterpťať sitis/aut indigētia/ vel dormitatio:qm mũdi voluptas parit sitim:cupiditas diuitiarũ est cũ indigentia/supbia est q̃si somnus. Quarta turris est simulata iustitia/que lz incipiat/nõ tñ plene ad-

hunc fideles impugnāt. Sed cū antichristus turrim istā ascēderit/ grauis erit pssura fideliū: tāta. n. false iustitie ministrabit signa/ vt ois scōrū iustitia in cōparatōe falsitatis illius videat nugtas. Mich. iiij. Tu turris gregis nebulosa: turris dr gregis/ qr veniet in vestimētis ouium/ sz caliginosa vitijs erit illa turris. Cōtra istā turrim se muniunt electi per veritatē vite/ et eā expugnāt detegentes hypocritarū occulta. Sz ipse q est scūs scōrū in fine eā subuertet oio. Esa. ij. dies dni sup
4 hoiem supbū/ et sup oēm turrem excelsaz. ¶ In hoc itaqz castellū ꝯtriū moribus electorū misit xps electos suos pugiles armatos ṽtutibus/ q mūdane prauitatis subuerterēt edificia/ psecutiōis qdem violentiā supauit patiētia/ et argumētationis pbam dissoluit scriptureītelligētiā/ et psspitatis affluentiā cōtēpsit tēperātia/ atqz simulatā iustitiā detexit ṽtutis psenerātia. ¶ Deinde cū dicit (Et statim.) ponit fm pceptū datū aplis: vt/ vz/ ligata dissolnāt. et duo facit. p°. n. pdicit ligationē. (Et statiz iuenietis asinā alligatā/ et pullū cū ea.) ad lrām asina ista et pullus erāt cōes deputati ad vsus paupez q ppria nō habebant vehicula. Scdo pcipit solonē. (Solnite.) ¶ Deinde ponit 3m pceptū adductionis. (Et adducite mihi.) ¶ Deide cū dicit. (Et sigs vobis.) ponit 4m pceptū dāde rnsionis phibētibus. et tria tāgit. p°. n. supponit futurā ꝯdictōez. (Et sigs vobis.) solnētibus et adducētibus asinā cū pullo. (Aliqd dixerit.) ꝯdicēdo et phibēdo. Jtē īformat rnsionē. (Dicite qr dns.) se dnz vult dici/ vt dnatoris audita ptāte ꝯdictores assentiāt (his) asina et pullo (opus hz). i. necia sūt ad opus eius. Jtē pmittit chūs ꝯdicētiū ascēsionē. (Et ꝯfestim dimittet eos). i. cū sic rnderitis ꝯdicēti: statim dimittet vt adducatis aīalia: vel aliter pōt ītelligi q istud sit puocatiuū dimissiōis aīaliū pp celerē eorū remissionez. q. d. chūs dicetis q dns. hz opus istis aīalib9 et celerit ea remittet. ¶ Notandū ſz allegoriā qr in castello huius mūdi duo ppli indeus. s. et gētilis/ qs designāt asina et pullus/ ligati erāt. Judea qdē ligata erat precepits legalib9 a qb9 liber erat ppls gentiū. Sed funus in iustitie ligat9 erat errorū et pctōrū vinculis. Jtē vt alij dnt enāgeliste super huc pullū nullus hoim sederat/ qr nullus ei ex rōne presidebat: hō. n. fm rōnez dr: et qr ppls gentiū ad idolatriam erat perductus/ dmones illi psidebant: et q videbant9 hoies ei dnari: morib9 tn erāt bestie. Jtē vt solnerēt ppli misit chūs aplos dicēs. Mat. xviij. qcūqz solneritis sup terrā erūt soluta in celis. Jtē solutos ab ignorātia et a culpa adduxerūt per fidē ad chim. Jtē pnceps sacerdotū phibebāt solui asinā. Reges āt idolatre phibebāt solui pullū. Sed dixerūt apli qr dns q regnat ī celo his op9 hz: qr totū opus salutis q ipse perfecit in his est. Jo. vj. hoc est opus dei/ vt credatis in eū quē ipse misit. Jtē quē sigñat vn9 lapis angularis ī vtroqz pariete/ eūdē designat vn9 sessor super vtrūqz aīal: ibi chūs duos in se ꝯiūgit pplos: hic vni dno vterqz subijcit ppls. Eze. 38. Rex vnus erit omnibus imperans.

Judei et gentiles sūt duo ppli huius castelli.

¶ Sermo. 3. dnice in ramis palmarū de euāgelio et in ordine. 119.

SEcūdo cū di (hoc āt totū fcm est.) impate et fcē rei adducit vaticiniū: et diuidit in duo. p° eniz

pdicit future grẽ cõplemẽtũ. 2° ad
ducit scripture sensuz. (Dicite filie)
pp pᵐ sciẽdum ꝙ scriptura sacra.
Zach.ix.pnũciauit xpm sessuꝝ sup
asinã ꝛ pullũ ei⁹. Sicqꝫ hierl'm ven
tuꝝ. Sꝫ huius pphie duo sũt sen-
sus. Un⁹ lr'alis/alter mysticus. ſm
sensuz lr'alẽ. hodie sem ẽ ꝙ scriptu
ra pdixit. ſm aũt sensuz mysticũ im
pleta ẽ pphia/qñ duo ppli iudeoꝝ
.s. ꝛ gẽtiũ adducti sũt credentes ad
xpm/qbus ipse pest. nõ aũt pmus/
sed scđs est pncipalis pphie sensus/
qꝛ nõ erat magnũ aliqd chr'z sede
re sup irrõnalia aialia/sed magne
rei sacr'm fuit ista sessio: figurabat
eni mysticũ pphie sensuz: ꝙ/vz/su-
per duos pplos sedem regni chr's
eẽt habiturus. Esa.xvi. preparabit in
mĩa soliũ eius/ꝛ sedebit sup illud i
veritate iudicãs: qđ itaqꝫ pphã p-
dixit i scriptura/hodie chr's gessit
i figura. Sꝫ pcessũ tpis dei grã im-
pleuit i noua creatura. Et iõ eius-
dem rei .s. pncipatus xp̄i sup duos
pplos Zacharias longe ante dixit
pphiaz. Et chr's hodie monstrauit
figurã. Ũ in pte ista duo tãgunt.
pᵐ tangit figure ostensionẽ. (hoc
aũt totũ) .s. ꝙ missi sunt discipuli/
ꝙ dissoluerũt aialia/ ꝙ adduxerũt
ea chr'o/ꝙ ꝯdicentibus restiterunt
2 (factũ est.) figuralr'. ¶ Itez tangit
rei future impletionẽ (vt adimple-
ret.) realiter/sola pphia sine euen-
tu erat vacua/sed cũ accessit hodie
pphie figura/fcã ẽ semiplena: tpis
vo in pcessu ꝯuersis pplis ipleta ẽ
pphia. Figura igit media est inter
pphiaz ꝛ grãz/q̃ figura iõ fcã ẽ (vt
adipleret) .i. vt adiplendũ oñderet
(qđ dcm̃ est p pphaz.) zachariaz
(dicentẽ.) ix. cap. ¶ Deinde cũ dicit
(Dicite filie.) ex tribus illis pmissis
.s. pphia/figura/ ꝛ grã. pphia pᵐ
ponit pphiaz/vz/in qua duo facit.
pmo.n. pdicatoribus mãdat vt de
nuncient futuꝝ. (Dicite) vos .s. p-
phete/ apli/pdicatores: dicite qđ fu
turũ est. sed cui sit dicendũ attendi
te: qꝛ nõ alienis/sed (filie syon) ad
lr'am hierl'm dicta est filia syon: p-
pter hoc: qꝛ syon erat habitatio re
gia: hierl'z vero habitatio ppli. Re
ges vero sũt pr̃es ppli/vt dixit Ho-
merus. Multitudini ergo iudeoꝝ
dđm erat de rege suo venturo. Ut
cũ viderent eũ sup duo aialia/sede
re sup duos pplos eũ regnaturũ
itelligerẽt. Sed allegorice syõ q̃ in-
terptat speculatio de ecclia triũ
phãs in celis/claritatẽ diuinitatis
ꝯtẽplans. Cuius filia militans est
ecclia. Gal.iiij. q̃ sursuz ẽ hierl'm li-
bera ẽ/q̃ est mr̃ nr̃a: ide.n. vẽit grã
regnatõis. Huic aũt filie syon nõ-
dũ lz exñti/loqbant pphete i spũ.
Et ad eandẽ missi sũt apli ꝛ pdica-
tores/vt regẽ chrm nũciarẽt. ¶ Iõ 3
ppheta pnũciat xpm ventuꝝ. (Ec-
ce rex tuus.) Cuius septẽ ponit ꝯ-
ditiones. (Ecce) visibiliter. Can.iij.
Egredimini filie syon/ꝛ videte regẽ
Salomonẽ. (Rex tuus) qꝛ ex te ori
gialr'. Jo.xix. Ecce resurrexit. Sap.
vij. nemo ex regib⁹ aliud hũit nati
uitatis initiũ. Deut.18. nõ poteris
alterius gẽtis regẽ ꝯstituere q̃ nõ
sit ex fr̃ib⁹ tuis. Itẽ (venit) localr'/
cuius localis aduẽtus/ꝛ iã sem in
carnẽ/ꝛ futuꝝ in regno ecclie figu
rabat aduẽtũ. Agg.ij. Ueniet dñde
ratus cũctis gẽtib⁹. Itẽ (tibi) vtilr'
Esa.62. dicite filie syon. Ecce salua
tor tuus venit. Ecce merces ei⁹ cũ
eo. Uenit.n. saluare a culpa. Et vẽit
retribuẽ mercedẽ vite. Itẽ (mãsue
tus) .i. domesticus/hũan⁹/ꝛ mitis.
ps. pcede ꝛ regna/pp vitatẽ/ ꝛ mã-
suetudinẽ/ꝛ iustitiã. pp vitatez p-

missi.pp mãsuetudinẽ aĩ. pp iusti-
tiã sci. Itẽ (sedẽs sup) sublimiter.
ps. regnabit ds sup gentes/ds se-
det sup sedẽ scãm suã. Itẽ (asinã z
pullũ filiũ subiugalis).i. filium asi
ne: qz super vtrũqz sedet cõiter. j.
Parali. 29. Sedit sup soliũ dñi in
regẽ z obedinit illi vniuersus isra
el. Et aduertendũ/qz pullus.i. gen
tilis ppls/dr filius subiugalis.i. sy
nagoge/qz ex iudeis 9uersi/fidei gẽ
tiũ patres extiterunt. ps. P zo pa-
tribus tuis nati sunt filij/ pptere a
4 ppli 9fitebunt tibi. ¶ Nos itaqz p
Septez dicatores filie syon.i. psiti ecclesie
sũt que septez ista debemus annũciare de
predica rege chr̃o. pmo qz sit aspectu visibi
tores lis. ps. Uidebit oĩs caro salutare
enũcia- dei. Itez qz sit carne germanus. ij.
re dẽnt Reg. v. Ecce nos os tuũ z caro tua
pplis. sumus/tu eris dux sup israel. Itez
qz sit aduẽtu ppinquus. j. Reg. iiij.
Ueniat in mediũ nr̃i/vt saluet nos
de inimicis nr̃is. Itẽ predicemus
qz sit bñficio vtilis. Sap. vij. Uene-
rũt mihi pariter oĩa bona cũ illo.
Itẽ qz sit regimine mãsuetus. Nõ
enim austerus/sed mansuetas le-
ges iponit/offensas remittere/ini-
micos diligere/nõ resistere impu-
gnãtibus/oĩbus se cõicare. Hester
xv. 9uertit spm̃ regis in mãsuetu-
dinẽ. Itẽ pdicemus qz sit ptãte sub
limis: nõ.n. ab hoĩe/sed a deo hz se
dẽ regni. Luc. j. dabit illi dñs deus
sedem dauid pris sui in eternum.
Ultimo annũciem9 qz rex iste cha-
ritate cõis absqz acceptiõe psonaz
fidelibus impans/ nõ discernẽdo
iudeos z gẽtes. Act. x. i vitate cõpi/
qz nõ ẽ psonaz acceptio apd deũ/
sed in oĩ gẽte qui timet deũ z opa-
tur iustitiã acceptus est illi.

¶ Sermo quartus dominice in ra
mis palmarum de euangelio z in
ordine. 120.

Tertio cũ dr̃. (Euntes aũt disci
puli.) ponit executio pcepto
rũ chr̃i. vbi tria ponunt. pmo qdez 1
tangit mandatoz chr̃i executionẽ.
(Euntes aũt discipuli fecerũt sicut
precepit illis iesus.) qz iudeos z gẽ
tes ligatas dissoluerũt: chr̃i nomẽ
annũciauerũt: miracula fecerũt: z
9dicẽtibus rñderũt. obedire oz deo
magis qz hoibus. Mar. xvj. pfecti
predicauerũt vbiqz/dño cooperante/
z sermonẽ 9firmãte: sequẽtibus si
gnis. scdo tãgit duoz populoz ad-
ductõz. (Et adduxerũt asinã z pul
lũ.) iudeã. s. z gẽtilẽ. nã petrus ipsa
die pẽtecostes tria milia iudeoz ad
duxit ad fidẽ chr̃i: vt dr̃ Act. ij. Alte
ra vo die 9uertit ex eis qnqz milia: z
vt dr̃ Act. iiij. Paulus aũt gentiuz
predicator absqz numero gẽtes ad
duxit. ps. annũciaui z locutus suz/
multiplicati sũt sup numez. Ter-
tio tãgit aĩalium pparationez. (Et
iposuerũt sup eos vestimẽta sua.)
ad lrãm vt absqz lesione chrs i eis
sederet. Glo. vestes apostoloz sunt
diuina precepta/z grã spũalis: qui
bus. s. turpitudo nr̃e carnis tegit.
His pus nudi ppli/sz mõ p aplos
ornati chrm hñt sessorem. 4° tãgit
sessionẽ. (Et eũ desuper sedere fece
rũt.) ad lrãz sup vtrũqz aĩal simul
sedere nõ potuit/sz pus sup pullũ/
postea sup asinã pp mysteriũ sedit
tñ spũalr super vtrũqz simul sedet
pplm. lz nũc magis pncipet in gen
tibus: in fine aũt sctli qñ asina 9uer
tet/spũaliter rex iudeoz esse cogno-
scet. Et attẽde qz discipuli fecerunt
ministerialiter eũ sedere desuper:
ipse vo pauit sibi sedẽ istã pncipalr
ps. dñs i celo pauit sedẽ suã/z reg[m]
ipsius oĩbus dñabit. ¶ Nõ morali
ter qz aĩa hũana duas hz partes

Hō ipse asino ac diuersis brutis cōparatur.

.s.mētē supiorē ad imaginē dei factā/ꝛ sensualitatē iferiorē/ſm quaꝫ silis est aīalib⁹ brutis/ꝛ ſpālr asino q est stolidus.i.grossus ꝛ stult⁹/piger/lascin⁹/aptus onerib⁹:ita nr̄m aīale:vt dicit apl's.nō sapit que dei sunt: pigrū est ad bonū: lascinū ad voluptates: scili onera defert. Sed aduertēdūꝫ qꝛ istud aīale hoīs pōt rōne participare/qꝛ ē rōni ꝯiūctū: ꝑticipabit āt rōne si op⁹ei⁹ſꝫ regulā rōnis ꝓcedat. Et tc erit aīale rōnale. Sꝫ plures cū deberēt istō rōnale rōni ꝯformaꝛ:morib⁹ tñ bestijs irrōnabilib⁹ assimilāt.ps. hō cū in honore eēt nō itellexit/cōpat⁹ est iumētis īsipiētib⁹/ꝛ silis fact⁹ est illis: ꝛ tc trāsformaꝛ hō in bestiā:ſm furorē qdē fit leo:ſꝫ rapacitatē lup⁹: ſm dolositatē vulpis: ſm libidineꝫ equ⁹:ſꝫ imūditiā porc⁹:ſꝫ stoliditatē asin⁹.Jō dixerūt poete φ circe.i. passio sensualitatis hoīes efficit bestias.Et lꝫ apō layeos ꝓ incōueniēti ꝯcludaꝛ/hō est asin⁹:tñ istud meō menēs ē veꝝ in multis q videnꝛ exteri⁹qdeꝫ hoīes eē/ſꝫ itus asini sūt ꝛ bestie. Nō.n.est hō vult⁹ ꝛ effigies q̄ apparēt exteri⁹/aliogn imagines ꝛ statue dicerenꝛ hoīes: ſꝫ ſꝫ id qō intra est dicūtur hoīes aut bestie: hīc ēt vēit error vulgi putātꝫ hoīes fieri lupos:qm̄ plures nō ſꝫ nām/ſꝫ ſm vitiū fiūt lupi ꝛ bestie. Uñ ꝛ Dan.4. Nabuchodonosor rex babilonis pp vitia sua dr̄ in bestiā cōmutat⁹.igit ſm nāꝫ sensuale nr̄m est asininū/ſꝫ v̄tus q̄ est ꝯformitas rōnis aīale efficit rōnale. Uitiū āt a rōne discordās ex toto efficit bestiā. Jtaqꝫ ex dictis pt elici φ asina est sensualitas/pullus asine est mot⁹ sensualitatis.Jtē eo ipso φ aliqs manet asininus ligat⁹ est/qꝛ trahiꝛ huc/atqꝫ illuc passionibus: ligātur hoīes pra-

uis amoribus/cupiditate rerū/ negocijs seculi/peccati consuetudine: erubescētia cōfessiōis/timore satisfactionis. Aliquādo etiā seipsos ligāt pactis ꝛ ꝓmissiōibus noxijs ꝛ illicitis.4.Re.7. Reperim⁹ equos ꝛ asinos ligatos. Jteꝫ duo discipuli q ligatos soluūt/sunt instātia recti adiutoriū dei. ꝑmus discipulus soluit cū qs toto conatu resistit malo.Geñ.27. Soluas ꝛ excutias iugum eius de ceruicib⁹ tuis.Sed nihil pōt iste discipulus absqꝫ altero q est adiutoriū gratie dei. Job.39. Quis dimisit onagrū.i.siluestrē asinū liberuꝫ ꝛ vincula eius quis soluit nisi adiutoriuꝫ gratie dei:nō ait. ps.Dñs soluit cōpeditos.Jteꝫ soluti a vinculis peccatorū ad iesum.i. saluteꝫ ducūtur/qñ salutis proprie ꝯcipiūt propositū:ductores āt eoruꝫ sunt timor ꝛ amor: timor eī retrahit a malo amor vero tēdit i bonum/ quos ductores designāt Andreas ꝛ Philippus.Jo.1.Qui primo adduxerūt credituros ad xp̄ꝫ: pōt etiā dici φ sacerdotes soluūt ligatos/sed predicatores solutos ducunt.duo aūt sunt soluētes qꝛ due sunt claues absolutiōis:auctoritas .s.ꝛ sciētia ꝑdicatores vero gemini sunt/ duꝫ verbo ꝛ exēplo ducūt alterū enim sine altero nō ducit fideles.Jtem lupi assumūt sibi quādoqꝫ vestimenta ouiū/qꝛ heretici fingūt apparentiā fideliū. Sed asinis ad xp̄m ductis iponūtur vestimēta hoīum/nō quorūcūqꝫ/sed aploꝝ.videas ergo nec rideas asinū vestitū si nr̄m aīale v̄tutū hītib⁹ fuerit idutū:sicut enī corp⁹ vestib⁹/sic aīa induiꝛ habitib⁹. Et si habitus illi sint vitia/erūt vestimēta aploꝝ/qb⁹ vestib⁹ foueꝛ/reparaꝛ/tegiꝛ/ ornaꝛ hō: fouet gratia/reparaꝛ/ nā/teguntur 3

inhonesta/ ornatur vita: permittas ergo aiali tuo apponi vestes apostolicas. Dabit tibi petrus fidei ardorē. Paulus charitatis amorē / qui est vestis nuptialis. dabit Andreas pacientiā. Joānes castitatis mūditiā. Jacobus iustus abstinētiā. Philippus solicitudinis diligētiā. Symō obedietiā. Thadeus q dicit paruū cor/cordis humilitatē. Matheus diuitiar cōtēptū. Jacobus maior mortis securitatē. Bartholomeus q exuit pellē corporis ponit vestē modestie & honestatis. Thomas spem resurrectiōis. Mathias fiduciā diuine electiōis. Jste sunt vestes apostolice/q si apponātur aiali nro/ quadruplex offm exhibēt indumēti. Eis enim fouet gratia/reparat natura/tegūtur deformia/& decoratur vita. Esa. 49. Oēs isti congregati sunt venerūt tibi: qbus oibus velut ornamento vestieris & circūdabis eos tibi quasi spōsa. Jtē dei filio sedes est angelica sba: sedet enim sup cherubin: vt dicit Ps. Eius ēt sedes est mēs rōnalis: sic dicit scriptura. aia iusti sedes est sapie. Sed qz cūctis mirabilius & benignius est/ēt nrm aiale fit xpi sedes/ si tn̄ cōponat vestibus aplicis. Ps. parata sedes tua ex tūc dne deus qz nō adheret illi sedes iniqtatis/neqz sedit in cōsilio vanitatis/ & cū iniqua gerētibus nō introiuit. Jtē sedens iesus sup nrm aiale/ nō molestat sed delectat: nō grauat illud sed alleuiat. Mat. 11. Tollite iugū meū sup vos: iugū enim meū suaue est / & onus meū leue: neqz deprimit sedē suam iesus. Sed extollis in altū. Ps. Dns in tēplo scō suo/ dns in celo sedes eius: iō tali sessore simul cū eo itroducimur i ciuitatē hierlm supnā: & itez nrm aiale qūquā fuerit vestitū virtutibus: nō tn̄ tēdit in celum/nisi iesus saluator psideat/qz graue est: iō multis funibus opus esset istum asinum in celuz leuare: neqz ēt ducit ad manū / neqz trahit/ neqz ipellitur: nō qdem eleuat proprijs viribus/ qz graue est: neqz ducit psuasionibus/qz stolidum est: neqz trahitur pmissis/qz lasciuuz est: neqz impellitur verberibus & cominationibus/qz pigrū & nō sentiēs est: oz igit vt iesus. i. gratia iesu xpi psideat regēs & extollēs asinū i celū. Zach. 9. Saluabit eos dns deus eor in die illa. gregē ppli/qz lapides sancti eleuabunt sup terrā eius/vt i celū itroeāt.

Nō vestes apostolicas. 4

¶ Sermo. 5. dnice i ramis palmarū de euangelio & in ordine. 221.

QUarto cū di (plurima autez turba) pōit obsequz reuerētie qd turba xpo exhibuit. Sicut āt dicit Jsidorus. vel. 18. Ethimol. apd antiquos erat mos vt triūphāti de prelio reuertēti ciues occurrerent tres illi honores exhibētes: vn triumphus a tribus honoribus nomē habet. Et qz mūdi saluator hodie venit hierlm/de mortis pncipe per mortē ipsaz triūphaturus: iō diuinitus actū ē vt plebs illi occurreret tribus honoribus eū magnificās. s. sbiectiōe/exltatiōe/laudatiōe. Sed aduertēdū qz i rebus hūanis honor sequtur triūphū: hic vo pcedit hoc iō: qz nllus hō sua morte triūphat. i. vincit hostē/qui potius triūphans victis supest hostibus: iō viuo reuertēti dant honores. Sed qz xps moriendo de mortis pncipe triūphaturus erat: iō post triūphū honorē hūc trāsitoriū nō potuit eidem ppls tribuere: pp qd sicut deuota mlier diuinitus inspirata puenit corpus xpi, adhuc viuētis qn sepultū vngē/ qz nō erat illud vnctura i seplchro pp puenientē resurrectiōez: ita ēt diuinitus pcuratū

est vt triũphaturo q̃si iã a triũpho redeũti deuot⁹ pp̃ls cũ triplici honore occurreret/q̃ post triũphũ interueniẽte mortis ĩpedimẽto illud exhibẽ nõ poterat. p̃m⁹ itaq̃ occurrẽtis turbe honor est subiectionis offm̃: scd̃s exultatiõis inditiũ. terti⁹ laudatiõis p̃coniũ. p̃⁹. n. xp̃o exhibẽt seruitutis officia. Scd̃o ostẽdũt ṽtutis gaudia. (alij ãt cedebãt). tertio extollũt salutis preconia. (Turbe ãt.) dicit ẽ. p̃⁹ (plima aũt turba strauerũt vestimẽta sua in via.) p̃ quam trãsitur⁹ erat xp̃s sedẽs in asino. vt s3 Glo. in offenso pede ĩcederet asinus: magna in h̃ deuotio turbe apparet/q̃ nõ tãtũ xp̃o/ s3 ẽt iumento ip̃si⁹ obsequit̃/ vestimenta p̃pria illi substernẽs: aduertẽdũ aũt q̃ plurima ista turba cũ xp̃o venerat. p̃mo q̃dẽ eũ ð galilea sequẽs: vt dĩ Mat. 19. Scd̃o egrediẽtẽ de hierico multa turba secuta est: vt dĩ Mat. 20. Nã vt dĩ Luc. 19. Existimabãt turbe q̃ p̃festi in hierl̃m regnũ dei eẽt manifestãdũ a xp̃o: id oẽs p̃currebãt. S3 regnũ dei adit⁹ p̃festi morte xp̃i reseratus est. Successu aũt tp̃is vbiq̃ p̃dicatũ est regnũ: in fine ṽo apte oĩb⁹ manifestabit̃. Tertio vt dĩ Jo. xij. Turba multa de hierl̃m audiẽs xp̃3 venire occurrit ei/q̃ audierat qd̃ fecerat signũ ĩ suscitatiõe lazari. Et id tũ rõne comitãtiũ/ tũ3 ẽt rõne occurrẽtiũ plima fuit turba vestimẽta in via sternẽs. ¶ Nõ moralr̃. p̃⁹. q̃ chr̃s est via tuta. Jo. 14. Ego sũ3 via/ṽitas/ vita. Charitas est via excelsa. j. Cor. 11. Humilitas ẽ via plana. Nu. 20. Uia regia gradiemur: p̃ hũilitatẽ. n. rex nr̃ incessit. Mũdus est via dubia. p̃s. Jn via hac q̃ ãbulabã abscõderũt superbi laqueũ mihi. Uita p̃sens est via polluta: vt dĩ. j. Re. xxj. S3 mors est via cõis vltia. Judic̃. 23. En ego ĩgredior viã vniuerse carnis. Jtem nota q̃ vestimẽta aĩarum sunt corpa Mat. 6. Mẽbra ẽt nr̃a vestimenta sunt sensuũ. Eccle. 9. Oĩ tp̃e vestimẽta tua sint cãdida merita rursus vite eterne sũt vestimẽta/sine q̃b⁹ eterni regni pallatiũ nll̃us intrat Job. 40. Jn sublime erigẽ/ esto glõsus/ speciosis idueẽ vestib⁹. Tp̃alia nihilomin⁹ subsidia vestimẽta sũt fragilitatis hũane. de q̃b⁹ abutenti aĩe dic̃ de⁹ Eze. 16. De vestimẽtis meis fecisti tibi excelsa/ fornicata es. vbi notat ex reb⁹ tp̃alib⁹ ortã eẽ supbiã luxuriã. S3 ṽtutes sine dr̃ aĩe vestimẽta sũt. Apoc. 16. Btũs q̃ custodit vestimẽta sua. Jtẽ nõ q̃ ĩ via x⁹ vestimẽta ṽtutũ sternũt/q̃ relictis oĩb⁹ p̃p̃ eũ ip̃3 sequũt̃. Mat. 19. Ecce nos reliq̃m⁹ oĩa/ secuti sum⁹ te. Jn charitatis via p̃sternũt bonorũ tp̃aliũ vestimẽta/q̃ ea p̃p̃ dei amorẽ dispẽsant p̃xis. Jn via ṽo hũilitatis p̃sternũt meritorum suo vestimẽta / q̃ de ip̃sis nõ extollũt̃. Eccle. 40. Jn vestitu ne glieris vnq̃. Jn via ãt mũdi corpis mẽbra p̃sternũt/q̃ oppressi p̃ secutiõib⁹ p̃p̃ xp̃3 ab hoĩb⁹ p̃culcãt̃. Sic ait. p̃s. miserẽ mei de⁹/q̃m p̃culcauit me hõ/tota die impugnãs tribulauit me. Jn via p̃ntis vite sternũt vestimẽta carnis q̃ macerãt̃ affligũt̃ p̃p̃ xp̃3/ne via p̃ns macłet aĩam. Ultiõ ĩ viã mortis p̃pria corpa q̃si vestes p̃p̃ xp̃3 strauerunt martyres dicẽtes. p̃p̃ te mortificamur tota die/estimati sum⁹ sic oues occisionis. ¶ Deide ponit̃ obsq̃ũ letitie exl̃tatiõis. (Alij ãt cedebãt ramos de arborib⁹) fructuosis/q̃b⁹ mõs oliueti plen⁹ erat. (Et sternebãt ĩ via) p̃ gaudij festiuitate. Et nõ q̃ vt dĩ Jo. 12. Alij ramos arborum portãtes ĩ mãib⁹ occurrebãt xp̃o: q̃dã aũt se

rebāt ramos palmaꝝ: sic dicit Joannes. Alij vero portabāt frōdes oliuarū: sic cātat ecclia. Pueri hebreorū portātes ramos oliuaꝝ obuiauerūt dn̄o: plures ēt portabāt ramos arboris plcherrime ꝛ fructuose. sicut dr̄ in bn̄dictiōe frōdiū: nōnulli cū h portabāt flores iocūdos. vn̄ illud occurrūt turbe cū florib⁹ ꝛ palmis redēptori obuiā. Ecce ad Israꝫ q̄ꝫ solēnis ꝛ leta fuit ista pcessio: arbitrādū est āt q̄ ad festiuitatis augmentū celestes ēt spūs occurrerint hodie xp̄o/ꝛ deuote plebi se sociauerit: iux̄ illō q̄ ī pcessiōe cecinim⁹. Quātus ē iste cui thrōi ꝛ dn̄atiōes occurrūt. Gen. 32. Fuerūt ei obuiā āgeli dei. ℭ Nō moralr̄. q: arbor ē volūtas/cui⁹ dꝫ radix. i. amō ī celo figi. arboris rami sūt opa q̄ a recta volūtate pcedūt/q̄s arboris ramos pcidūt ꝛ ī via q̄ hierl'ꝫ tēdit psternūt/q bōa q̄ faciūt nō sibi/sꝫ gr̄e dei attribuūt: q̄si ab arbore ipa pcidētes atq̄ꝫ vt ad s'nā hierl'ꝫ tēdāt eadē bona opa faciūt. Sicq̄ꝫ seqnūt xp̄ꝫ ducē. Judic. 9. Certati ramos de arborib⁹ pcidētes seq̄bāt ducē. Itē manus designāt opationē/q: māib⁹ operat bō. Jn qb⁹ p° qdē ramos viridis portāt pēitētes/vl' īcipiētes: nā viroꝛ signāt bōi opis initia/ aut pnie germīa/q̄ viuificāt q̄ pus erāt mortua. ij. Mach. x. Ramos virides pferebāt deo q mūdauit locū suum. Scdo ī māib⁹ portāt palmas martyres. nā palma victorib⁹ dat Eccle. 50. Circa xp̄ꝫ steterūt q̄si rami palme/ꝛ sic introierūt supnā hierl'm. J. Mach. 13. Jntrauerūt hierl'ꝫ cuꝫ laude ꝛ ramis palmaꝝ. Tertio oliuas portāt misericordes ꝛ pacifici/ q: oliua est signuꝫ pacis: ꝛ mīa q̄si oleū lenit misos. Nee. 8. Egredimini in mōtē/ꝛ afferte frondes oliue.

Volūtas ē arbor moraliter.

Rami virides penitētibus.

3 Palma martyribus.

Oliua misericōdib⁹.

Quarto ligni plcherrimi. dēsas frōdes portāt amātes. Charitas. n. ē lignū plcherrimū/cui⁹ frōdiū dēsitate psrutat apl's dicēs: charitas paciēs ē/bēig̃ ē/ nō emulat/nō agit pperā/nō islat/nō ē ābitiosa/ nō q̄rit q̄ sua s't/n̄ irritat/ nō cogitat malū/ nō gaudet sup inīqtate/ꝯgaudet āt vitati/oīa sustiet/oīa credit/oīa sperat/chāitas nūq̄ꝫ excidit. Quito flores portāt ī māib⁹ q venustatē hōestatis fuāt ī morib⁹: isti xp̄ꝫ florē circūdāt florib⁹. Can. ij. Flores appnerūt ī terra nr̄a: d qb⁹ Eccle. 24. Flores mei fruct⁹ honoris ꝛ hōestatis. Quoꝝ aliq̄ d̄ferūt lilia. i. mores virginitatis: alij rosas. i. famā odoriferā scītatis: alij violas māsuetudīs ꝛ hūilitatis. ℭ Deide cū dic. (Turbe aūt.) Nūc ponit mirifice laudis pcōiuꝫ: vbi tria tāgit. p° qdē laudātiū ordinē. (Turbe aūt q̄ pcedebāt xp̄ꝫ. Et q̄ sequebant.) eū q̄ ipe erat ī medio vallat⁹ m'ltitudine laudātiū/ qdē igr̄ pcedebāt/ ꝛ qdā seq̄bāt. Sꝫ vtriq̄ꝫ xp̄o assistebāt/ꝛ vtriq̄ꝫ ad eādē ciuitatē hierl'ꝫ tēdebāt. Scdo tāgit iterni affect⁹ magnitudinē. (clamabāt.) Hic clamor vocis magnitudinē idicat cordis. Tertio tāgit laudis celsitudinē. (dicētes.) Quinq̄ꝫ āt dicūt. p° salutē obsecrāt. (O sanna) .i. salua obsecro: ipe. n. ē iesus. i. saluator. Scdo ei⁹ gen⁹ pdicāt. (filio dd) .i. ex stirpe regia dd. p qd ondūt se credē q̄ ipe sit xp̄s/q̄ scriptura ex pgēie dd nasciturꝫ eē pdixit vn̄ ꝯgregatꝫ pharisels dix̄ xp̄s. qd vob vi d x° cui⁹ fili⁹ ē? Et illi r̄nderūt/ dd. Mat. 22. Tertio bn̄dcm̄ eū affirmāt (bn̄dict⁹) ipe. n. est bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris vginei/ī q̄ bn̄dicūt oēs gētes. Gen. xij. Quāto ipi⁹ aduētū. (Qui vēit) p° vēit ī carnē/ mō vēit ad crucē/ꝛ ad sue passiōis locū. j. re. 4. timuerūt

Lignūꝫ frōdosū aplis.

Flores hōestis. Lilia virginib⁹.

Philistei.i.demones/qr venit deus in castra paratus ad pugnaz.Exo. 15.dñs q̃si vir pugnator.5° ipsius p̃ncipatũ magnificant (in noīe dñi) .i.venit dñs noīandus/qr ṽe dñs ē. ps .Dñs nomē ē illi.Jo.13.vos vocastis me magr̃ & dñe / & bñdicitis/ 4 sic etenī.¶Nõ q̃ ista dictio (filio) p̃t eē aut datiui/aut vocatiui/vl' ablatiui casus:& s3 h diuersimode lr̃a ɔstruiī.Eodē tñ semp manēte sensu.p° mõ fit. (Turbe clamabāt dicētes)ipsi(filio Dauid osanna).i. salua obsecro.Dicētes ēt eidē(bñdict⁹ q venit &c.) 2° sic legit. (Turbe clamabāt dicētes.Osanna bñdictus q venit.&c.) 3° sic legitur. (Turbe clamabāt dicētes.Osanna).i. obsecro fiat salus (filio).i.p filiũ(Dauid)q filius Dauid (bñdictus q venit ī nomine dñi.)¶Nõ s3 Greg. qr turbe p̃cedentes xp̃m signãt fideles qui fuerũt añ ī carnationē eius:sequentes ṽo hi sunt q post īcarnationez crediderũt/in q̃r medio xp̃s ē/non tpe tm̃ carnis/sed ēt qr in se medio vtriusq3 extremi ɔiungit fidē:nam eiusdez mediatoris fide & p̃ñtes & p̃cedētes saluati sunt:illi.n.saluabā tur credētes ventur/ nos.n. saluamur eũ venisse credētes.Et iõ vtriq3 assistũt xp̃o / & vtriq3 in fide mediatoris celestez hierl'm ītrauerũt. Jtē nõ magnis sonis/s3 ingēti desiderio/& illi clamauerunt/& nos clamare dēmus osanna.i.saluatoris obsecrare salutē.Jtē saluatorē nr̃3 euntē ad mortē nobis salutarē ɔsiderem⁹/qbus sit comitatus honoribus.Et p° qdē cũ eo sunt q vestimēta.i.corpora ī via sternũt mũdi oppressiones:pp xp̃m patiētes.Jtē sunt cũ eo qui ramos de arboribus precisos ī via sternũt.i.de suis meritis:nõ presumentes/qui q̃to altiora faciunt/tanto humilius se deijciunt.Jtē occurrunt xp̃o cũ virentibus ramis penitētes. Jtē cum ramis frondose & pulcherrime arboris veniunt amantes.Jtē cum palmis obuiãt martyres.Cũ oliuis p cedũt misericordes.Cũ lilijs ɔtinentes & ṽgines.Cũ rosis occurrũt prelati & põtifices. Cũ violis obuiant rose premites.Cũ oī gn̄e flor occurrũt mo latiorũ honestate exēplares.Jtē xp̃3 precedũt in hac p̱cessione dei ṽbũ p̃dicātes.Nã vt ait.ps . Jter faciũt ei q ascēdit sup occasum/q̃s añ faciem suã ipse misit in oē3 ciuitatē & locũ quo erat ipse vēturus: p̃dicatio.n. p̃uenit/& tunc ad mētis nr̃e hitaculũ dñs venit/cũ ṽba p̃dicationis p̃ currũt:vt dicit Greg.¶Sequũtur ãt xp̃m ī oībus/siue in malis q̃ patiũtur/siue in bonis qbus vtunī gr̃as agētes:gr̃ar.n.actio sequit dei visitationē.Jte3 sunt in ista p̱cessione pueri heb:eor īnocentes/sunt apl̄i xp̃o amici & familiares/ sunt & celestes sp̄us xp̃o ministrantes:nullus ḡ status scõr/nullus gradus meritor/nullus ordo elector vacat hodie a laude xp̃i.Ecce ḡ q̃3 honorabile nob̄ erit ī hac p̱cessiõe adiũgi ad qd̄ erim⁹ ydonei si ī nob̄ ipsis veniēti dño viã p̃parem⁹.p° remoueam⁹ lapidē offensiõis & petrã scãdali:deīde corpa nr̃a p abstinētiã p̱sterna m⁹:postea opa nr̃a iustitie ramis vireãt neq3 de hoste cũ spe resurrectiõis victoriã reportātes referam⁹ palmas & oliuas mīe/& flores honestatis.Tũc ītrabit xp̃s hierl'm mētis nr̃e.Et hinc ad celestē nos trãsferet ciuitatē/p q̃ gr̃a/p q̃ gl̄ia/redēptori & gl̄ificatori nr̃o cũ celestibus spiritib⁹ dicam⁹ osanna.Salue rex fabricator mũdi/q venisti redimere nos. Gloria laus & honor sit Rex christe

redemptor/cui puerile decus prompsit osanna pium.

¶ Feria. ij. maioris hebdomade.
Lectio Esaie prophe. Cap. 50.

In diebus illis. Dixit Esaias. Dñs deus aperuit mihi aurẽ: ego aũt nõ cõtradico: retrorsum non abij. Corpus meũ dedi pcutiẽtibus ⁊ genas meas vellentibus. Faciẽ meã nõ auerti ab increpãtibus, ⁊ ↄspuẽtibus in me. Dñs deus auxiliator meus: ⁊ idõ nõ sum ↄfusus. Idõ posui faciẽ meã vt petrã durissimã: ⁊ scio qm̃ nõ ↄfundar. Iuxta ẽ q iustificat me: qs ↄtradicet mihi? Stemus simul: qs est aduersarius meus? Accedat ad me, Ecce dñs deus auxiliator meus: qs ẽ q ↄdẽnet me? Ecce oẽs, quasi vestimẽtũ ↄterentur: tinea comedet eos. Quis ex vobis timẽs deum: audiẽs vocez serui eius? Quis ambulauit in tenebris ⁊ non est lumen ei? Speret i noĩe dñi: ⁊ innitatur sup dominum deum suum.

¶ Sermo. 1. 2. ferie maioris hebdomade de pphia ⁊ ĩ ordine. 221.

1

Ominus deus aperuit mihi aurem/ ego aũt nõ ↄdico.) Esa. l. hodie agitur. 35. mãsio q̃ dicitur Oboth. ⁊ interptaẽ magi/ quo noĩe malefici incantatores appellãtur. Ex quibus aliqui deo resistẽtes defecerũt in 3ª opatione. Exo. 8. Alij vo deũ venerãtes profecerũt trina oblatiõe. Mat. ij. Sciendũ aũt tres eẽ opationes. s. nãe ⁊ artis atqz grẽ. In duabus itaqz primis multa psit magi. i. maligni spũs/ tũ nature suffragio/ tũ ẽt perspicacitatz ingenio. Sed in opere 3º grẽ defecerunt: nõ .n. aduerterunt eius morte cui resistebant/ opus salutis humane futurũ. Cuius operis grãm trina oblatio magoz figurat: auz .n est valor redempte salutis: thus est odor pfuse virtutis. Mirrha est dolor suscepte mortis. Et de ↄdictione qdez ⁊ defectu magoz. i. malignoz spiritũ in deoz agitantiũ mentes agiẽ in electione psiti. Sed opus nr̃e salutis qd xp̃i morte perfcm̃ est/ euãgeliũ mystice recitat: tota vo lectio pphetie ex psona xp̃i loquẽtis recitatur/ in qua tria dicit de sua passiõe q. s. viriliter/ innocẽter/ ⁊ vtilr passus sit. pº itaqz narrat virtutz excellentiã quã tenuit in passione. 2º pbat vite inocẽtiã quã seruauit in ↄuersatione. (Iuxta ẽ q iustificat.) 3º hortaẽ ad pniam p salutis adeptione. Hec est .n. vtilitas passionis eius vt penitẽtes saluenẽ. (Quis ex vobis timens deũ) In pª vero pte quattuor virtutes paciẽtie enumerat xp̃s. pº pmptam obediãm. 2º plenam patientiã. (Corpus meũ.) 3º certã ↄfidentiaz (dñs deus.) 4º firmã pseuerãtiã. (Idõ posui faciẽ.) Quantuz vero ad pm ptinet xp̃s dicit se fuisse obedientez tripliciter. s. corde ⁊ ore ⁊ opere. Corde quidẽ assentiendo diuinis preceptis. Ore ãt nõ ↄdicendo verbis. Opere vo nõ subtrahendo se molestis. Obedien-

tiam quippe corde assentientis divine visioni ipse preponit dicens. (Dñs deus aperuit mihi aurē) .i. pcepto dei nō hūi obturatū cordis auditū/ sz de eo apiente eiusdē mādatū suscepi: vbi attēdēdū q ab etno disposuit deus vt hō xps iesus p salute mūdi moreref/ z in p° istāti ɔceptionis sue/ aīe eius h diuinū ppositū fuit itimatū a deo. Et sciuit z cognouit statī se ī cruce moriturū: assensit aūt diē volūtati/ nec obturauit auditū. J. Re. 3. loqre dñe qz audit suus tuus. z. ps. Audiā qd loqtur ī me dñs deus. Et Esa. l. mane erigit mihi dñs aurē vt audiā eū quasi magrm: mane .i. ī pncipio ɔceptionis mee dñs z apit mihi aurē. Erigit qdē vt audiā eius altū ɔsiliū sup salutē gñis hūani. apit vo vt assētiēdo capiā eius mādatū. Jtē obediētiā oīs vbo nō ɔdicentis ponit dicēs. (Ego āt nō ɔdico) q̄tūcunqz dura mihi iponāf. ego tñ nō nego/ nec murmuro/ nō lamētor. Job. 6. h mihi ɔsolatio ē/ vt affligēs me dolore nō pcat/ nec ɔdicā smonibus sci .i. dei pris/ qn potius ait Mat. 16. Mi pr si pōle est trāseat a me calix

2 iste. Uerūtñ nō sic ego volo/ sz sicut tu vis. Et itez ī eodē: pr mi si nō pt h calix trāsire a me nisi bibā illū/ fiat volūtas tua. Jtē ponit xps obiaz opis nō subterfugiētis mortis penā. (Retrorsum nō abij) .i. nō me penitunit icepte passionis/ nec ab incepto retrocessi/ qn potius vt dr Joā. 14. sic mādatū sustinēde mortis dedit mihi pr sic facit. Jtaqz surgite eamus hic ad crucifixores: pp qd eiusdē. 18. sciēs iesus oia q vētura erāt sup eū/ nō abijt retrorsum/ sz obuiā pcessit itētātibus eius mortē. Et dixit quē qritis. Ego sum. Jtez cū exnti ī cruce isultarēt pncipes sacerdotū cū scribis z senioribus dicentes: Alios saluos fecit seipm nō pt saluū3 facē. Si rex isrl ē/ descēdat nūc de cruce z credimus ei: ipse tñ nec vanis isultationibus/ nec falsis promissionibus sic fuit puocatus/ vt d cruce quā ascēderat descēderet/ sz ī ea mansit: q nec timore pterritus/ nec dolore sauciatus/ nec isultatione exasperatus/ nec pmissione deceptus/ retrorsum abijt/ sz psecutus ē passionis pceptū. 2. Re. j. sagitta Jonathe nūqz redijt retrorsum. ¶ Deinde cū dicit (corpus meū) declarat xps se fuisse pacientē quadruplr. s. ī pcussionibus/ ī derisionibus/ ī increpationibus/ ī ɔspuitionibus. Et p° qdē de patientia pcussionū ait (corpus meū) nō alienū/ sz meū ppriuz (dedi) spōtaneus (pcutientibus.) Cuius p° caput spinis coronatū pcusserūt arūdine. Mat. 27. Jtē maxillas eius pcusserunt palmis. Mat. 26. Tren. 3. dabit pcutienti se maxillā. Jtē collū xpi pcusserunt collaphis eū ceciderūt. Jtē corpus eius pcusserunt flagellis. Jo. 19. tūc apprehēdit pilatus iesuz z flagellauit. Jtē manus z pedes xpi clauis acutissimis pforauerūt. ps. foderūt manus meas z pedes meos. Jtē ipsius latus lancea pcusserūt. Jo. 19. vnus militū lācea latus eius aperuit: totū igif corpus xpi pcussum ē/ ita vt nō eēt locus san°. Esa. j. a plāta pedis vsqz ad vticē nō ē ī eo sanitas. 2° de patiētia irrisionū dic xps (z) dedi (genas meas vellētib°) dic Jsidorus. xj. li. ethio. Gene sunt inferiores oculoz partes vñ barbe incho

3 ant: vellere aūt est idē q extirpare/ carpere/ eradicare. Et ideo cū dicit xps se prebuisse genas vellentibus dat intelligere pro derisione pillos barbe sibi fuisse extirpatos: qd eum

geliste quidez non negant/l3 tacue rint:sed qd illi tacuerunt/pp ha im mo xps per pphiam non tacuit di- cens.Genas ppias se vellentibus ob derisionē dedisse.ij.Esa.8.lacera tis capillis capitis ꝙ barbe sedi do lens ꝙ mestus.3° dicit xps se fuisse patiētem increpationibus (faciem meā non auerti ab increpantibus) Increpantes sunt redarguentes/re prehendentes/vituperantes/quos passus est xps.p° quidē eius origi nē vituperantes.Mat.13.nōne h est fabri filius?Et Jo.9.hūc aūt ne- scimus vñ sit. Jtē passus est doctri nā suā rephendētes.Jo.6.qūo pōt h nobis carnē suā dare ad mandu- cādū?Jtē passus est vbis eius insi diātes.Luc.xj.ceperunt legis periti grauiter īsistere:ꝙ os xpi cōprime- re de multis,insidiātes ei qrentes aliqd capere ex ore eius vt accusa- rent eū.Jtē passus est miracula sua deprauātes.Mat.xij.in beelzebub pncipe demonioꝝ ejcit iste demo- nia.Jtē passus est demoniacū se di cētes.Jo.8.Nōne bñdicimus nos qꝛ samaritanus es,tu ꝙ demoniuz habes.Jtē passus est vitā suā rep- hendētes.Jo.8.nō est hic hō a deo qui sabbm nō custodit.Et iteꝝ nos scimus qꝛ hic hō pcōr ē.Jtē passus est falso se accusantes.Mat.16.Jtē passus est blasphemū se iudicātes ibidē.Clamauit princeps sacerdo tū/blasphemauit.Ecce nūc audistis blasphemiā.Jtē passus est cāz suā maliuole examinantes pontifices ꝙ pilatū.Jtē passus deridentes suā pphiaz. Mat.26,pcutientes eū di cebāt pphetiza qs ē qui te pcussit: passus est ēt deridentes dignitatez regiā.Mat.27.quasi regem indue runt eū purpura/ꝙ imposuerunt ei coronā de spinis/ ꝙ dederunt arun

xps qꝛta passus it 3

dinē quasi sceptrum in manu eius ꝙ genu flexo añ eum illudebant di- centes.Aue rex iudeoꝝ:passus ē ēt deridentes eius sapiāz.Luc.23.He rodes indutū eū veste alba/quasi fa tuū remisit ad pilatu3.Ultimo pas sus est suā deridentes potentiam. Mat.27.alios saluos fecit/seipsuz non pōt saluū facere : pp h oia ipse ait opprobria exprobrātiū tibi dñe ceciderunt super me.Qualr autez ista fuerit passus/aduerte:dicit.n.se non auertisse faciē ab increpantib? ab eis vero faciē auertimus quos odimus.Sed increpationes mali- gnantiū ita passus est/ vt eadem in eo fuerit mentis tranqllitas/in nul lo aduersus increpātes cōmotus. Usi bonū vultū/ ꝙ faciē māsuetam ad eos habuit.ps. Non auertas fa ciē xpi tui.4° dicit xps se fuisse pa cientem in cōspuitionibus.(Et)nō auerti faciem (a ꝯspuentibus ī me) .q.d.non verti facie3 / nec declinaui sputa eoꝝ qui me velut in mundu3 ꝙ abbominabilem ꝯspuebant / qd quidā facere non timuerunt.Mat. 14.Ceperunt quidam ꝯspuere eū ꝙ velare faciem eius.Job.30.Abho minabanť me ꝙ faciē meaz ꝯspuere non verenť.¶Deinde cū dicit (dñs deus)declarat xps se fuisse ꝯfidentē in auxilio dei.Et duo tangit.p°.s.di uini auxilij ꝯfidētiā.(Dñs deus au xiliator meus)diuinitas nō indiget auxilio/qꝛ non pericliťť. Sed hoī quē assumpsit vbuz auxiliatus est deus.Esa.44.formans te ex vtero auxiliator est deus:noli ergo time- re.Jtē tāgit dati auxilij experiētiā. (Et iō nō sum confusus)ꝯfundiť q non assequitur qd sperat.Et qꝛ hoī xpo auxiliatus est deus in q ꝯfide- bat:iō non est confusus.ps. Jn te dñe speraui nō ꝯfundar in eternū.

aduertēdū āt q̄ iudei putabāt xp̄z de ɔfidētia diuini auxilij esse cōfusum eidē crucifixo īsultātes. Mat. 27. Cōfidit in deo/liberet eū nūc si vult. Sz nō fuit ɔfusus. p̄mo q̄ ꝑ-fectū dei auxilio nō potuerūt ɔ̄ eū facere/nisi q̄si/ꝫ quātū/ꝫ q̄uo ip̄e voluit. 2. q̄ cito ad vitā redijt. Tertio q̄ auxiliāte sibi deo sua morte saluauit perditū hoīem. Sciēdū etiāz q̄ ɔfundi est erubescētiā pati: xp̄s aūt h̄ns auxiliatorē deū/nec erubuit increpationes/nec nuditatē/nec crucē q̄ in eo nō fuit culpa/ d̄ qua sola erubescētia est. Esa. 54. noli timere q̄ nō ɔfunderis/neq̄ erubesces.

rna De d̄s nil'o dicto iudeoꝝ fuit ɔfusus

4 ¶ Deide cū dicit. (Jō posui) d̄clarat xp̄s se fuisse īcōstātia persenerātē. ꝫ duo tāgit. p̄°. s mētis fortitudinē. 2. spei certitudinē. (Et scio) in p̄° dicit (iō) q̄ deus ē auxiliator meus (posui) .i. exposui q̄buscūq̄ īpugnationib⁹ (faciē meā) .i. humanitatē meā: xp̄i. n. facies humanitas eius est / per quā sic ex facie notus est deus: de q̄. p̄s. respice in faciē xp̄i tui quā desiderabat videre moyses. Exo. xiij. Si ineni ɔ̄ie gr̄az in ɔspectu tuo/ostide mihi faciē tuā/ vt sciā te/q̄ ex facie hūanitatꝫ cognitus ē d̄s (vt petrā durissimā) xp̄i q̄dē humanitas fuit p̄mo q̄si petra viua p̄ciosa ꝫ v̄tuosa: viua q̄dez Jo. 6. Sic̄ viuēs misit me p̄r/ꝫ ego viuo ꝑpter p̄rez p̄ciosa v̄o petra est cui⁹ ē in extimabile p̄ciū. Job. 28. nescit hō p̄ciū ei⁹. ꝫ Esa. 13. p̄ciosior erit vir auro/ ꝫ mūdo obrizo. v̄tuosa ēt petra est xp̄s/q̄ sicut in lapide p̄cioso cōtinet̄ v̄tus celestis/ ita in ei⁹ hūanitate v̄tus est diuinitatꝫ. Luc. vi. v̄tus de illo exibat ꝫ sanabat oēs: h̄ ē petra sup quā edificauit de⁹ eccl̄iaz/ꝫ a cui⁹ noīe dictus est petrus Mat. 16. Jtē ista petra nō fuit fragilis/ sz

Nō q̄r petra xp̄s est.

dura/durior/ ꝫ durissima. Dura q̄dē/ q̄ nō emollita adulatōib⁹ dentiū. Mat. 22. Magr̄/scimus q̄ verax es ꝫc̄. Durior v̄o q̄ nō scissa cominatiōib⁹ dicētiū. Luc. xiij. Exi hic ꝫ vade/q̄ herodes vult te occidere. Durissima v̄o petra/q̄ nō fracta q̄buscūq̄ malleatiōib⁹. ij. Re. xj. si te frāgat ista res: qd̄ in passione ip̄ius figuratū est Jo. 19. q̄ nō sūt ɔfracta crura ei⁹ in cruce mortui. Jtaq̄ xp̄s faciē hūanitatꝫ sue persecutori b⁹ exhibuit q̄si petrā durissimā v̄tute p̄seuerātis ɔstātie/ q̄m adulatio nō emoliuit/ɔminatio nō scidit/ ꝑcussio nō fregit. Eze. 3. filij hoīs ecce ego d̄s dedi faciē tuā valētiorem faciebus eoꝝ/ꝫ frōtē tuā duriorem frōtibus eoꝝ: vt adamātē ꝫ vt silicē dedi faciē tuā/ne timeas eos/ neq̄ metuas a facie eoꝝ. Sz aduertēdū q̄ ista facies d̄ni saluatoꝛꝫ quāto durior fuit tolerādo mala īpugnātium/tāto mollior est largiēdo bona suis fidelibus: ex ista ꝫ. n. petra. p̄mo quidē fluxit gr̄arū largitas. Deut. 8. Eduxit riuos gr̄aꝝ de petra durissima. Jtem mi̅e pietas. Job. 29. petra fūdebat mihi riuos olei. Jtē d̄litiaꝝ suauitas. p̄s. d̄ petra melle saturauit eos. Jtē tāgit xp̄s sue spei certitudinē. (Et scio q̄m nō ɔfundar) aduersa patiēs aliq̄ triuz modoꝝ ɔfundit̄/aut q̄ de c̄lpa ꝑpetrata ɔuincit̄ reus: sic p̄z in eo q̄ vi tormētoꝝ ɔfitet̄ qd̄ p̄us negauerat aut q̄ ī passiōe vincit̄ q̄si mollis/aut q̄ ɔ̄ sua spe fallit̄ vt decept⁹. Sz xp̄s dic̄ esto q̄ dura patiar. Scio tū pro certo q̄ nullo mō ɔfundar / q̄ nec aliqua in me culpa ɔuincit̄/nec cōstātia mea vincit̄ / nec spes salutis humane ꝫ resurrectionis mee fallitur. p̄s. deus meus in te confido nō erubescam.

¶ Sermo

¶ Sermo. 2. 2e ferie maioꝝ hebdo de pꝰhia z in ordine. 223.

1 SEcūdo cū dic. (Juxta est q iustificat me) .nc ondit xp̄s sic cōstanter/ita ēt innocenter se fuisse passū/qꝛ pcīn nō fec. Job. xvj. h pas sus sū absq inigtate man9 mee cū hērē mundas ad deū pces. Sud vo Innocentiā xp̄s pbat remouendo tria pp q̄ gētilis putauerūt eū esse reū: z h sunt ꝯdictio/aduersatio/ cōdēnatio: nā hūit xp̄s ꝯdictorē i ver bo/aduersariū in fctō/ꝯdēnatorē in iuditio. Sꝫ tn̄ in eisdē trib9 innocēs cōprobat/qꝛ iustificatus fuit de ꝯdi cēte: adiutus fuit a psequnte: vidica tus fuit z ꝯdēnante: pbat ḡ xp̄s ex tribus se fuisse innocētē: p° qꝛ fuit iustificat9 in criminatiōib9. 2° qꝛ fu it adiut9 in aduersitatib9. (Quis ē aduersari9 me9?) 3° qꝛ fuit vindica tus de ꝯdēnationib9. (Quis est ḡ q cōdēnet me). pp. pm sciendū qꝛ xp̄s asseruit se iustū. Joan. viij. Quis ex vob arguet me de pcō. Sꝫ iudei ꝯdi xerūt eidē i eodē. Tu de te ipso testi moniū phibes/testimoniū tuū nō ē veꝝ. De q̄ ēt dixerūt pilato. Jo. xviij. Si nō eēt hic malefactor/n tibi tradidissem9 eū: hu9 aūt ꝯdictiōis xp̄s ip̄e regrit. Judicē dꝫ q cāꝫ determinet. Et tria dic. p°. n. asserit iudicē eē p̄ntē (iuxta ē) dꝫ pꝛ (q iustificat me) iustificat dꝫ pꝛ filiū dupl'r: z qꝛ iustū fecit: z qꝛ iustū eū pbauit. Justic aūt due ptes sunt. s. dcliare a malo/ z facē bonū: xp̄s āt iustificat9 est dupl'r z qꝛ vtrāq iustitie ptē indecliabil'r tenuit: z qꝛ iustitie ipsi9 pꝛ celestis testimoniū dedit. Mat. iij. hic est fili9 me9 dilectus in q̄ mihi bn̄ ꝯplacui. Dan. vi. qꝛ corā eo iustitia inuēta ē in me. Ipse aūt de9 iustificans xp̄m iuxta ip̄m est. Jo. j. In pncipio erat verbū/ z verbū erat apd deū. Scdo xp̄s appellat sibi ꝯtradicētē. (Quis cōtradicit mihi) dicenti qs arguet me de iniustitia. Certe cōtradictor 2
eius fuit iudeoꝝ ppl's/dicens nōne bn̄dicim9 nos qꝛ samaritan9 es tu: legi contrarius/z demoniū hēs deo ēt aduersari9. Ose. iiij. ppl's tu9 sicut hi q ꝯtradicūt sacerdoti. Fuit enī positus insignū cui ꝯtradicet. vt dꝛ Luc. ij. z vsq hodie, secte/xp̄ianitatꝫ vbiq ꝯdicunt Judei. Sic dꝛ Actu. xxviij. Sꝫ ꝯ eos ait. ps. pcipita dn̄e/ diuide liguas eoꝝ/qm̄ vidi inigtatē z ꝯdictionē in citatē. 3° ꝯdicentē sibi xp̄s appellat ad iudicē. (Stem9 sil'). Corā deo Judice/ vt videat d iustitia. Ecce qꝛ vt dꝛ Job. 31. nō cōtēnit xp̄s subire inditiū cū seruo suo pessimo aduersum se disceptāte. Sꝫ hui9 inditij iā pmisit xp̄s ipse snīaꝫ dicens: iuxta est q iustificat me / qꝛ me fac z iudicat iustū. Et sic adimpletur illud. ps. Eripies me de contradictiōibus ppl'i iudaici/ z cōstitues me in caput gentiū. ¶ Deide cū dicit. (Quis est aduersari9 me9) pbat se xp̄s Innocentē/ nō ex iuditio credētiū sꝫ ēt ex dei auxilio. Et tria dic p° enī regrit suū aduersariū/ dicēs. (Quis est aduersari9 me9) pncipal' aduersari9 in fcō xp̄i fuit diabolus/ qꝛ xp̄s itēdit saluare/diabolus q̄rit pdē. Zach. iij. ondit mihi dn̄s iesus sacerdotē magnū z. Sathā stabat a dextris ei9 vt aduersaret ei. Iste ad uersari9 alios ēt fec xp̄i aduersarios 3
. s. Judā pditorē/ z iudeos crucifixores: z attēdite qꝛ dic scriptura q iste aduersari9 stat a dextrꝫ xp̄i/ qm̄ pas sio mortꝫ' sꝫ quā putauit diabolus se aduersarij maxie xp̄o fcā est eidē dextra. i. vtil' z ꝯmoda. Gen. l. vos cogitastꝫ d me malū/z dꝫ ꝯuertit illd i bonū. Itē aduersanti sibi xp̄s ꝯcedit accessuꝫ. (Accedat ad me) acces

fit diabolus ad chr̃m tentãdũ. Mat. iiij. accessit iudas ad eũ pdẽdũ. Mr. 26. confestĩ accedens iudas / dixit. Aue rabbi. Et osculat⁹ est eũ. Accesserunt ẽt iudei cõprehendẽtes eum. Mat. 26. Tunc accesserũt ⁊ man⁹ iniecerũt in iesum ⁊ tenuerũt eũ. Sz nullus aduersarioꝝ accessisset / nisi chr̃s accedẽ ꝯcessisset. Hiere. xij. dedit dilectã aiam meã in manu inimicoꝝ ei⁹. Itẽ chr̃s dic̃ sibi adesse auxiliũ. (Ecce) in pmptu est (dñs auxiliator meus). Qui ab aduersarioꝝ ĩpetu auxiliat⁹ ẽ mihi. sic pmisit. Esa. 39. in tpe placito exaudiui te: ⁊ in die salutis auxiliat⁹ sum tui / ⁊ seruaui te. Tẽptauit. n. diabolus xp̃m / q dei auxilio tẽptationẽ vicit: pdidit eũ. Iudas / s; de⁹ ipsius machinamẽta cõuertit ad fideliũ salutẽ. Occiderũt eũ iudei / s; dei auxilio surrexit a mortuis. ¶ Deinde cũ dicit. (Quis est ergo q condẽnet) probat chr̃s se innocentẽ esse cõdẽnatione eoꝝ iusta qui eũ iniuste dãnauerunt ad mortẽ. Et duo dicit. p° enĩ querit qs fuerit auctor sue dãnationis / dicẽs. Si sum iustus / si sum a deo adiut⁹. (Quis ergo est.) tã temerarius / (q cõdẽnet me.) tanq̃ reũ ⁊ morte dignũ. Iob. 34. quomõ eũ q iustus est condẽnas. ¶ Condẽnauerunt aũt eũ p° quidẽ totũ iudeoꝝ conciliũ. Mar. xiiij. oẽs condẽnauerũt eũ esse reum mortis. Scdo condẽnauit eũ Pilat⁹. Snĩa data vt crucifigeret̃. Mat. 27. Item ponit xp̃s fine dãnationis vindictã / dicens. (Ecce oẽs.) puniẽtur q ꝯ me agere p̃sumpserunt. Nã diabolus eterno supplicio / Iudas suspẽdio / Pilat⁹ exilio / Iudei exitio dãnati sunt. Duas vo vindictas in vita ista ꝯ iudeos dicit eẽ scãs vnã carnis / alterã mẽtis. pª est ꝯtritiõis impetus. sª corrosiõis stimulus. de prima dicit. (Quasi vestimentũ cõterent̃) sicut dr̃ Mat. vj. corpus est vestimentũ nãle aĩe. dicit aũt glo. In loco vestimẽtũ vetustate ꝯsumptũ cõterit̃ / ⁊ abijcit̃ ĩ lutũ velut purgamẽtũ. Iudei q̃q3 xlij. annis post passionẽ xp̃i ad pniam expectati sũt quã negligentes vetustate iniqtatũ consumpti aduenientib⁹ romanis ꝯtriti sunt / ⁊ velut scopamẽta scli abiecti. Iob. 16. Sicut lutũ pparauit vestimẽta. Sap. v. in malignitate nr̃a cõsumpti sum⁹. De pena vo pñti mentis sbdit chr̃s. (Tinea comedet eos) glo. Tinea est morsus ꝯscie / vl̃ zelus gentiũ / qbus corrodit̃ animus. Iudeoꝝ: q̃tidie. n. tiore quõdã patrati sceleris mortis chr̃i / ⁊ dolore ⁊ timore vbiq3 affligunt̃. S; ⁊ gentium saluti inuidẽtes stimulant̃ inuidia. Prouer. 25. Sicut tinea vestimẽto ⁊ vermis lig̃: ita tristitia in corde eorũ. Et aduertendũ q̃ l; mag̃ sit pña pena iudeis ꝯteri corpe / ⁊ corrodi mente: q tñ in infidelitate pmanẽt vsq3 ad mortẽ / graui⁹ cõterent̃ corpore / ⁊ acerbius corrodent̃ mẽte. Hiere. xix. cõterã pplm istũ / ⁊ ciuitatẽ istam / sicut conterit̃ vas figuli qd vltra restaurari nõ põt. Esa. vo. 14. dr̃ subter te sternetur tinea / ⁊ erunt vermes operimentũ tuum.

¶ Sermo. 3. 2ᵉ ferie maioꝝ hebdõe de pphia ⁊ in ordine. 124.

Tertio cum dicit. (Quis ex vob timens deũ). Nunc hortatur chr̃s vt conuertant̃ iudei ⁊ gentes I
ad pniam. Et tria facit. pmo quidem alloquit̃ iudeos. 2° gentes. (Quis ambulauit). Tertio vtroq3 simul. (Speret in noĩe dñi). In pª parte ne grauem vidictã sue mortis patiãtur iudei / ipsos alloquit̃ chr̃s / ⁊ allicit eos ad pniam duo bñficia cõmemorans eis legem. s. ⁊ chr̃istum nam

eis solis lex data est/⁊ solis ipis xp̄s p̄dicauit pp p̄m ait. (Quis ex vob) iudeis (timēs deū).i. est ne aliqs q h̄eat timorē diuine legis (pp scd̄m ait (audiēs) corde (vocē serui sui).i. xp̄i. Phil.ij. exinaniuit semetip̄z for mā serui accipiēs. cui⁹ vox nō fuit au dita extra pp̄lz iudeoꝝ/qb⁹ solis p̄dicauit. Esa.xlij. nō audiet foris vox ei⁹. vox aūt ei⁹ p̄dicātis fuit. Mat.4. pniaz agite/appropinquabit.n.regnū celoꝝ. Uox ei⁹ fuit penitētes su scipiētis. Mat.xj. Uenite ad me oēs q laboratis ⁊ onerati estis/⁊ ego refi ciā vos. Uox ei⁹ p crucifixorib⁹ sup plicātis Luc.23. pr̄ dimitte illis. nō .n. sciūt qd faciūt. Uox ēt ei⁹ fuit penitēti padisuz p̄mittētis. Luc.xxiij. Sic.n. ait latroni. amē dico tibi/ho die mecū eris in padiso. siqs ḡ ex iu deis timet deū datorē legis/timeat

2 ēt vindicatorē xp̄i mortis. Et siqs au diuit corp̄e/audiat ēt corde vocē ei⁹ ⁊ ꝯpūgat ad pniaz: qd̄ vtiqꝫ adimpletū est Act.ij. p̄dicante.n. petro ⁊ dicēte/pniaz agite/cōpuncti sūt cor de: sz ⁊ nos q nō crucifiximus i ter ris existē xp̄z: tn̄ ꝯtēnimus p nobis crucifixū: iā in celis regnātē timeamus dei vindictā. Si n tāta passus est deus inocēs/quāta passurus ē hō ꝯtēnēs? audiamus ēt vocē ei⁹/ nō iā de cruce/sz de celo clamātis/vt

Qualiť ꝯuersi illuc ascēdamus. ps. hodie si xp̄s hor vocē ei⁹ audieritis/nolite obduralať gēti re cōda v̄ra. ¶ Deīde cū dic̄. (Quis les ad ambulauit) hortaľ xp̄s gētiles ad pniam. pniaz duos eoꝝ defectus assignās. p̄m qdē p̄ue ꝯuersatōis. (Qui ambulauit).i. ꝯuersatus (in tenebris). Erroꝝ ⁊ pcōꝝ/taľ fuit gētilis pp̄lus idola colens/⁊ inuolutus caligine pcōꝝ. ps. nescierūt neqꝫ itellexerūt/ in tenebris ambulāt. 2m defectū as signat subtracte illustrationis. (Et

nō est lumē ei) xp̄s lumen boīum est. Joā.viij. Ego sum lux mūdi: s̄m diuinitatē quidē lux: sz diuinitas i carne q̄si lux in diaphano lumē ē: q sequiť me nō ambulat in tenebris/ sz habebit lumē vite. Istud aūt lumē nō illuxit gētibus/ qz xp̄s i car ne eis nō appuit. ¶ Deinde cū dic̄

(speret) qd vtrisqꝫ cōuersis iudeis/ 3 Quid obfuādū sit a ꝯuersis cuiscūqꝫ natio nis. videlz/⁊ gētibus sit obseruādū xp̄s docet: ⁊ duo ońdit eis nec̄ia esse: qd videlz/sit sperādū: ⁊ qualr̄ sit opan dum/vt ad speratū perueniat: spe rāda est enim glia/sz agendū est cū dei gr̄a. p̄mū est respectu finis. alteruz respectu eius qd̄ est ad finē. pp p̄mū ait quicūqꝫ ille sit siue iudeus/ siue gētilis ꝯuersus (speret). Spare est ad eternā gliaz tēdere. Ro.v. Gloriamur in spe filioꝝ dei. (In no mie dn̄i) iesu xp̄i saluatoris/cui⁹ nois v̄itate humano gn̄i spes padisi est data.j.pe.j. regn̄auit nos in spez viuā p resurrectionē iesu xp̄i. pp 2m qualr̄.s. ad id qd̄ speraľ sit p ueniēdū addit. (Et innitaľ sup deū suum) .i. gr̄e dei ⁊ nō suis viribus innitaľ: qz vt dicit ap̄ls. gr̄a dei vita eterna gr̄a aūt non ex nobis/sz dei donuz est ne quis glietur. Et iō dicit puer. iij. habe fidutiam in dn̄o/⁊ ne innitaris prudentie tue. qz vt dicit Esa. xxxvj. hoc est inniti super baculuz harundineum super quem siquis innititur nec sustentatur qz fragile ⁊ manu perforatur qz ergo nec sue prudentie/nec sue virtuti/ nec suis meritis qs vsqꝫ sperantez vitā eter nam innitatur/sz super deū suum.i. chr̄um deum cuius mortis gratia nobis datur gloria. Unde Bernardus ait. fateor me meis meritis dignum nō esse gloria regni celestis. Sed cum dn̄s meus iesus xp̄s duplici iure.s. paterne hereditatis / ⁊

merito sue mortis illud sibi vendicet/vno iure.scʒ paterno ꝯtentus/ iþe alteꝝ ius vt ꝯfido mihi largiet/ vt gr̄a sue mortis regnū celi possideā.Jn hoc itaqʒ mortali ꝛ īmortali deo tota nr̄a opatio īnitat/vt ad celū ꝑueniam⁹:sicut de sp̄ūali mēte di Cā.8.q̄ est ista q̄ ascēdit de d̄serto mūdi/delitijs affluens?ascendit vtiqʒ celeste regnū. Sed cuius virtute ascendat subdit: innixa super dilectum suum.

¶Feria .ij. maioris hebd̄e. Scd̄m Joānē. Cap̄.12.

In illo tp̄e.Añ sex dies pasche, venit iesus bethaniá, vbi Lazarus fuerat mortuus,queʒ suscitauit iesus. Fecerūt aūt ei cenam ibi: ꝛ martha ministrabat. Lazarus v̄o,vnus erat ex discūbētib⁹ cū eo.Maria ergo accepit librā vnguenti nardi pistici p̄ciosi, ꝛ vnxit pedes iesu,ꝛ exterſit capillis suis pedes eius:ꝛ domuʒ īpleta est ex odore vnguētī. Dicit ergo vnus ex discipulis ei⁹,iudas scariothis,q erat eū traditurus.Quare hoc vnguētū nō venijt trecētis denarijs,ꝛ datū ē egenis? Dixit āt hoc, nō q̄ de egenis ꝑtinebat ad eū: sed q: fur erat,ꝛ loculos habēs:ea que mittebant,portabat.Dicit ergo iesus. Sinite illā,vt ī diē sepulture mee seruet illud.Pauperes.n.semper hēbitis vobiscū:me aūt non semp hēbitis,Cognouit ergo turba multa ex iudeis, q: illic eēt:ꝛ venerūt,non pp iesuʒ tm̄,sʒ vt lazarū viderēt, quē suscitauit a mortuis.

¶Sermo p̄mus scd̄e ferie maioris hebd̄e de euāgelio ꝛ in ordie. 225.

nte sex dies pasche vēit iesus bethaniam vbi fuerat lazarus mortuus.)Jo. xij.Jdē legitur Matth. xvj. et Mar.xiiij.p̄sentis diei statio celebra.Apud scām Praxedem.i.scāʒ opationē:nā praxedis opatio/vel opatrix īterp̄tat: hodie.n.recolit in euāgelio illa scā ꝛ pia opatio quā d̄nota mulier circa corp⁹ xp̄i de ꝑxio mouturi exercuit:p̄cioso vnguēto pedes ꝛ caput eius inungēs.Cuius rei mysteriū p̄figurat tertiū mun⁹ myrrhe qd̄ magi obtulerūt d̄n̄o saluatori:mortuoꝝ eteni corpa myrrha ꝯdiunt. Ergo ista māsio ad magos parentes vnguēta/ꝛ ad scām Praxedē ꝑficiētē vnctōeʒ ꝑtinet:diuidit autē euāgeliū p̄ns in tres ꝑtes.p̄ª cōtinet obsequʒ pietatis. 2ª vitiū cupiditatis. 3ª studiū veritatis. Jn p̄ª ch̄s suscipit cū honoris reuerētia. Jn scd̄a ei detrahit ex liuoris malitia.Jn tertia ad ipʒ accedit ex opis notitia.scd̄a ibi.(Dicit ḡ vnus.) 3ª ibi.(Cognouit ḡ turba.) p̄ª diuidit ī duo.recitat.n.euāgelista q̄ xp̄s venerit/ꝛ q̄ꝫ reuerēter susceptus fue 1

rit. Et pͦ ponit chꝛi aduētū. 2. insi-
nuat honorē sibi īpensuz. (fecerūt
aūt ei cenā.) In pma pte circa xpi
aduētū tria tāgit. s. tps ꝛ locū/atqꝫ
cōmodū. De tpe pͦ qdē ait (Añ sex
dies pasche.) ad lraz die sabbi pteri
to añ diē palmaꝝ venit iesus betha
niā: q añ sex dies pasche venire dr
dupl'r. pͦ fm magrm in hystorijs
noīe pasche itelligēdo feriā qntā se
qnētē/ī cͦ vespa erat pascha: ea. n.
cū pcedēti sabbo/ꝛ 4ͦʳ dieb⁹ inter
medijs ꝯnūerata/sex dies sūt. Et tē
ē sensus. Jesus venit bethaniā sex
dies. i. sex dieb⁹/vl' p sex dies/añ dies
pasche. Alr noīe pasche itell'r dies
fest⁹ azimoꝝ q seqbat statiz. 14. lu
nā/q̄ die nō ꝯnūerato añ p sex dies
venit iesus bethaniā. Si vo dies ip
se azimoꝝ ꝯnūerat ī senario dieꝝ/
dies q ē añ illos ē septi⁹. s. sabbm: ꝛ
tūc ē sensus. die illo q est añ sex di-
es pasche. vēit iesus ꝛc. Sꝫ pͦ expō
magis ꝯuenit glo. Mat. xxi. Sup
illud: ꝛ itrauit iesus ī tēplū ꝛc. scda
vo expō magis ꝯuenit glo. Jo. xiij.
sup illd. añ diē festū pasche sciēs ie
sus ꝛc. qlrcūqꝫ aūt exponat sp de
prō sabbo itell'r. ¶ Sꝫ tūc ē dubiū
qre fm ordinē offōꝝ romane curie
nō legit istud euāgᵐ sabbo ptō/qñ
ea q̄ ī eo recitāt fcā sūt: cui⁹ forte cā
ē: qꝛ eccłia nō obfuat tps pasche in
deoꝝ/sꝫ poti⁹ dies dñicos vēturos/ī
q̄ pascha nrꝫ xps resurrexit a mor
tuis/a fidelib⁹ colit. nūerādo āt a
die crastino vsqꝫ in diē dñicū sex di
es sūt/añ q̄s ē dies hodiern⁹: ꝛ iō
2 hodie di añ sex dies pasche. Jtē tan
git aduēt⁹ chꝛi locū. (Uēit iesus be
thaniā.) q̄ vt di Jo. xi. fuit castellū
Marie ꝛ Marthe soroꝝ lazari/di-
stās ab hierl'm qñ stadijs. xv. q̄ sūt
paulomin⁹ duo miliaria: cui⁹ aduē
tus cā fuit/qꝛ veniēs ī hierl'z chꝛs

vt pateret voluit trāseūdo visitare
atqꝫ vidē familiares sibi hospitis-
sas/puſqꝫ d mūdo isto trāsiret ad
pieꝫ. Jtē tangit loci miraculū. (vbi
fuerat lazar⁹ mortuus quē suscita
uit iesus.) huc ēt venit chꝛs vt scī
miraculi memoriā renouaret. ps.
memoriā fecit mirabiliū suorum.
¶ Nō allegorice pmo qdem qꝛ pa
scha trāsitus di. Mors āt chꝛi fuit
trāsitus eius. Jo. xiij. Sciēs qꝛ vēit
eius hora/vt trāseat ex hoc mūdo
ad pieꝫ. Jtē dies est claritas lucis.
Gen. j. vocauit lucē diē: sex itaqꝫ di
es pasche sīt sex claritates trāsitus
mortis chꝛi. pm⁹ dies ē notitia diui
nitatis. Jo. xij. pr̄ clarifica nom̄ tuū.
scds dies ē glificatio assūpte hūa-
nitatis. Jo. xiij. Cōtinuo clarificabit
ds filiū hoīs. 3⁹ dies est declate ve
ritatis. nā vitas scripturaꝝ pꝫ. Eph.
v. oē q manifestat lumē est. 4⁹ dies
est remote calamitatis: aīab⁹. n. scō
rū q̄ in libo detinebat illuxit dies
psētie chꝛi. Esa. ix. pp'ls q ābulabat
ī tenebris vidit lucē magnā. Quin
tus dies est gratefacultatis: illuxit
. n. dies gre q̄ possumus opari bo
nū. Jo. 9. me oꝫ opari donec dies
est. 6⁹ dies est supne ciuitatis. ps.
melior est dies vna in atrijs tuis
dñe sup milia. Oēs aūt isti dies sūt
pasche. i. trāsit⁹ mortis chꝛi. Jpsi⁹
. n. morte īnotuit diuinitas/ claruit
hūanitas/exposita ē vitas/remota
est scōꝝ calamitas/data ē bōi opis
facultas/pꝫ superne lucis ciuitas.
Jtē debito ordine ad sex istas clari
tates paschales venit chꝛs per be
thaniā. i. domū obediētie faciēs trā
situ: añ. n. qꝫ isti sex dies claritatis
illucesserēt/ipse fuit obediēs pri vs
qꝫ ad mortē/mortē āt crucis: ꝛ hīc
peruenit ad dies paschales. Cuius
obediētie domus fuit/aut dei pris

Claritates sex trāsitus chꝛi.

voluntas in cuius placito ppriam collocauit obediētiā/dicens. Mat. 26. Mi pr si possibile est trāseat a me calix iste. verūtamē nō sicut ego volo. sed sicut tu. Et iterū si non pōt trāsire calix iste nisi bibā illuz/ fiat volūtas tua. Aut fuie obediētie domus fuit cor hūile suū/in quo virtus obediētie māsit/qr hūiliauit se metipm. Itē Lazarus. i. humanuz genus p inobedientiā mortuū/z in obediētia suscitatū est a xpo: qr enī relicta dei obediētia/male obediuit serpēti: iō mortuus est pmus hō. Et qr chrs bn obediuit diē volūtati vsqz ad mortē crucis: iō mortuū hoiem suscitauit a trāsgressione. Ro. v. Sicut p inobedientiā vnius hois pctōres ↄstituti sūt multi/ita p vnius obedientiā iusti ↄstituant multi. Itē iesus. i. saluus neminē suscitat a morte culpe/nisi in bethania: hoc est in vtute obediētie. Sz chrs obediētibus tribuit facultatē. Heb. v. factus est oibus obtēpantibus sibi cā salutis eterne. ¶ Deinde cū dicit
3 (fecerūt aūt ei) declarat qz reuerēter a sibi familiaribus chrs fuerit susceptus. Et hoc qztū ad qttuor. Prio eniz ponit cene ↄuiuiū. Scdo marthe ministeriū. Tertio Lazari ↄsortiū. Quarto singulare marie obseqiū. Primo igit preparata fuit chri refectio. (Fecerūt aūt ei cenā ibi.) qui fecerūt/nisi ad quos visitādos declinauerat? vbi aūt fecerūt/nisi ī pprio palatio? Sed ↄ hoc est illud matthei z marci dicētiū qpin domo Symonis leprosi recumbebat chrs cū ea fcā sūt q̄ h narrant: pp qd aliqbus vr qr bis in bethania xps cenās a mulieribus duabus fit vnctus semel a sorore lazari/z semel ab alia cuius nomē tacet. Sz qr cetera q̄ dnt Matth. z Mar. ↄsonāt his que dicit Jo. Jō fm btm Augu. dd qr ea dē fuit cena d qua tres loqūt euāgeliste. In domo aūt marthe z marie recubuit chrs/q̄ ideo dr esse ī domo Symonis/qr Symon ille quōdaz leprosus/sed mūdatus a chro/ forte erat dispēsator domus istarū dnaz. Aut forte/qr in eadē receptus domo cū ipsis manebat. ¶ Nō moralr: Symō interptat obediēs: domus āt obediētie ē cor hūile. Qui libz g obediēs in domo cordis sui facit cenā chro. Apoc. iij. Siqs audierit vocē meam. i. obedierit voci mee/z apuerit mihi ianuā hūilis cordis ītroibo ad eū z cenabo cuz illo/z ipse mecū. huius aūt cene fercula sūt q̄ hoi obediēti ds preparauit. Gen. ij. plātauerat aūt dns ds paradisuz. i. hortum voluptatis a pnº: nā pduxit de humo oē lignū pulchrū visu/z ad vescendū suaue: lignū ēt vite in medio padisi/lignū qz scie boni z mali. In hoc aūt paradiso posuit ds hoiez dicēs: de oī ligno qd ē in padiso pterqz de ligno scie boni z mali comedas: padisus est mēs rōnalis/in q̄ ds plantauit pmordia vtutū/ibi lignū pulchruz castitatis/ ibi arbor pulcherrima charitatis/ibi suaue lignū pietatis/ ibi odorifez māsuetudis/ibi arbor hūilitatis/sobrietatis/patiētie/ceterarūqz vtutū: pter h aūt/ibi est lignum vite. i. ↄtēplatio sapiētie. puer. iij. lignū vite est his q appreheēderit eā. Fructu istaz virtutū nutrit/pascitur/z delectat verus obediens. Sz lignū scie boni z mali est liberi arbitrij facultas. fm sciam. n. agens homo pōt bonū z malū/vel potest obmittē bonū z eligere malū/qd est nō obedire deo/q si visus fuerit hac ptāte vt ei nō obediat/poubus priuatur delitijs/quas solus obe-

Cor hūile domus e obediētie.

Paradisus voluptatis qs z q̄lis sit.

diens experit. Uñ in obediẽtes pri
mi hoïes de padiso eiecti sũt. Non
põt verus obediẽs alios cibos ap
ponere in cena cbũ q̃ʒ fructus vir-
tutũ/quos ab ipso recepit/qbꝰ ipse
gratissime delectat. Gen. 27. Fac
mihi pulmẽtũ sicut velle me nosti/
⁊ affer vt comedã/⁊ benedicat tibi
aïa mea. pver. vij. delitie mee eẽ cũ
Obediẽ tie septẽ gradus filijs hoïuʒ. Sed aduertendũ q: cõ
uiuiũ istud in alto fit: palatiũ eniʒ
obediẽtie in mõte fũdatũ est/ quo
pmus gradus ascendit septẽ gradibꝰ: vt dicit bea
tus Bernar. pmus gradus i scala
obediẽtie est placita volũtas. Exo.
35. oïs volũtarius ⁊ pno aïo offe
rat pmitias dño: dʒ aũt qs libenter
obedire nõ pp rẽ q̃ pcipit / sed pp
reuerentiã pcipiẽtis. Uñ Augu. x.
lib. ↄfes. Optimꝰ/ingt/minister tuꝰ
est dñe/q nõ magis intuet hoc a
te audire qd ipse voluerit/sed potiꝰ
hoc velle qd a te audierit. g̃ obediẽ
tia nõ rẽ/sed pceptum cupit ↄfice-
re. Sʒ tñ vt dicit Greg. 35. lib. mor.
sciendũ q circa rẽ que pcipit qñ
qʒ si obediẽtia aliqd de suo habeat
nulla est. qñqʒ si nõ hʒ minima: cũ
.n. locus supior/aut aliquid aliud
placitũ precipit q ad h anhelat v̇-
tutẽ obedientie euacuat. Cũʒ vero
4 pbra ↄtumelia ⁊ quecũqʒ abiecta
⁊ laboriosa iperant/obediẽtie me-
ritũ minuit qui ad hoc descẽdit in
uitus. Scds gradus est pura sim-
secũdus gradus plicitas vt absqʒ cõtentione itegra
liter qs obediat. ps. in auditu au-
ris obediuit mihi. i. sic audiuit ita
impleuit. non discutiẽs causas pre
cepti/nec transgrediẽs metas eius.
Deut. xij. q̃ ego pcipio tibi h faci-
as/nec addas qcq̃ʒ / nec minuas.
tertius gradus Tertius gradus in scala obedien-
tie est grata hylaritas. Eccl. 35. I oï
dato hilarem fac vultum. Bernar
dus. Serenitas in vultu dulcedo i
sermonibus decorat obedientiaʒ.
Quartus gradus est prõpta velo- quartꝰ gradus
citas. Mat. iiij. ↄtinuo relictis reti
bus secuti sũt eũ. In vitis patrũ le-
git q Abbas siluanus de. xij. disci
pulis suis pcipue diligebat marcũ
pp festinã obedientiã suã/q cũ alij
moleste ferrent. ipse vocauit eũ in
cella scribentẽ/qui mox lraʒ medi-
am qñ scribebat relinquẽs ad ab
batem venit/q cũ alijs ĩnotuisset
iudicauerũt eũ amãdũ. pre ceteris.
Quintus gradus est firma virili- quĩtus gradus
tas. ps. virilr agite ⁊ ↄfortetur cor
vrm. Ber. manũ tuam/ingt/misisti
ad fortia: agendũ est instanter: con
stanter obediẽdũ. Sextus gradus sextus gradus
est deuota hũilitas/ne qs extollat
iplendo pcepta. Luc. xvij. cũ feceri-
tis oïa que pcepta sunt vobis/dici
te serui inutiles sumus qd facere
debuimus fecimus. Septimꝰ gra septimꝰ gradus
dus in scala obedientie est pseue-
rans assiduitas. Bern. pseuerantia
est singularis filia sũmi regis: quid
eniʒ pdest currere / ⁊ ante cursus
metã deficere. j. Cor. xj. Sic currite
vt cõprehẽdatis. ¶ Scdo ponitur
marthe ministerium. (Et martha
ministrabat) Nobilis ⁊ elegãs dña
egit nobilr/q: exñti in domo sua
cbrio nõ est passa seruos/aut ancil-
las/vel aliũ quẽcũqʒ pter se mini-
strare: silis magne illi mulieri suna
miti / cui dixit Helyseus. iiij. Reg.
iiij. Ecce sedule in oĩbus ministrasti
nobis: ⁊ de alia sunamite legit. iij.
Reg. j. q stabat coram rege ⁊ mi-
nistrabat ei: nõ sunt aũt istis siles
matrone de qbus ait Hierony. in
epla de vita xpiana dicens. sũt ali-
que vidue diuites nobiles et po-
tentes quibus forsitan videtur in-
dignũ/aut ministrare paupibꝰ/aut

hospitio recipe aduenã/ aut scõꝝ pedes laboriosos/ lutulẽtos/ ꝛ horridos delicatis ꝛ nitidis manib⁹ tãgere. Sed nec digne erũt tales i futuro sctõ scõꝝ esse ꝯsortes quos ita in pñti respuerũt. Erubescũt enim bñfacere q̃ nõ sunt peccare ꝯfusi/ ꝛ hoĩuꝫ magis risus/ subsannatiões/ ꝛ fabulas q̃ꝫ dei iudiciũ pertimescũt. Tu võ scĩssima ꝛ prudentissima femina ne velis istas imitari. Sꝫ esto sctã/ humilis/ ꝛ grata: mĩe ꝛ iustitie opa indefinẽter exerce/ ꝛ qsquis in opprobriuꝫ habeat quisqꝫ subsannet ꝛ irrideat: tu tñ deo placeas/ ꝛ q̃ xp̃i sunt geras. ¶ Tertio põit dis cũbẽtis lazari ꝯsortiũ (Lazar⁹ vero vn⁹ erat ex discũbẽtib⁹ cũ eo.) Glo. nõ vt phãtasma/ sꝫ vt ṽa ei⁹ resurrectio pbet/ comedit/ bibit/ ꝛ loquit. Moralr ad mẽsaꝫ cũ xp̃o reficit q salutarib⁹ actib⁹ reficit. ps. iusti epulent ꝛ exultẽt in ꝯspectu dei/ ꝛ delectẽt i letitia: vel lazar⁹ suscitat⁹ a mõte cũ xp̃o cenãs eũ sigñat qui iustificat⁹ a mortali crimĩe/ ad pticipatioñeꝫ cene dñice admittit. j. Coꝛ. xj. pbet aũt seipsuꝫ hõ/ ꝛ sic de pane illo edat/ ꝛ de calice bibat: qui. n. mãducat ꝛ bibit idigne/ iudiciũ sibi manducat ꝛ bibit.

¶ Sermo. 2. secũde ferie maioris hebdõe de euãgelio ꝛ in ordĩe. 2 26.

1 Mariã ergo accepit libraꝫ vnguẽti nardipistici. preciosi.) duob⁹ suis germanis vno in ministerio/ altero in ꝯuiuio occupatis. Nũc q̃rto loco qd maria eoꝝ soror circa xp̃m egerit narrat euãgelista. Nã eximie deuotiõis obsequiũ impẽdit xp̃o/ precioso vnguẽto pedes ipsi⁹ vngẽs/ ꝛ capillis proprijs tergens. vbi primo ꝯsiderandũ ꝙ tres isti germani. s. Lazarus/ Martha/ ꝛ maria designãt tres virtutes mutua sibi germanitate ꝯiunctas/ que sunt deuotio dei/ miseratio pximi/ emẽdatio sui pma deũ vngit: h̃ est maria. Secũda bñficiũ effundit: h̃ est martha ministrãs. tertia in bonis discũbit: h̃ est Lazarus. Sꝫ de martha pmo videam⁹. Martha. n. satagẽs circa freqñẽs ministeriuꝫ est miseratio pietatis in paupes ꝛ miseros/ qbus q ministrat/ xp̃o seruit. Mat. xxv. Quãdiu fecisti vni ex minimis meis mihi fecistis. In domo ẽt obie Marthe offm̃ iplẽt prelati ꝛ rectores/ q̃ i ecclia ꝛ domo religiõis diuinis missiõib⁹ obediẽtes subditis mĩstrat curã regiminis dicẽtes illd̃. Coꝛ. 4. Sic nos existimet hõ vt ministros xp̃i. Itẽ Lazar⁹ eos designat q post morteꝫ sctaris vite sic suscitant/ vt q̃ pri⁹ illis fuerãt placita/ nũc sint odiosa: ꝛ q̃ isipida putabãt/ nũc dulcia gustẽt: hoc est qñ detestãtur pores suas voluptates/ in quib⁹ erãt mortui/ ꝛ delectant iustitie operibus/ q̃ pri⁹ horrebãt. Tales nõ solũ a morte suscitati sunt/ sꝫ ẽt virtutũ epulis nutriũtur ꝛ delectãtur. Ex quibus erat Augustin⁹. dicẽs. 9. libro ꝯfes. xp̃e rex meus ꝛ redẽptor me⁹ q̃ꝫ suaue mihi subito factũ est carere suauitatib⁹ nugarũ mearũ/ ꝛ quas amittere met⁹ erat/ iã dimittere gaudiũ erat. Eijciebas eni eas a me/ tu vera ꝛ summa suauitas: eijciebas eas ꝛ intrabas pro eis/ omni voluptate suauior. Sed nõ carni ꝛ sanguini. Qui vero sic suscitati sunt a pctis ꝙ tñ adhuc nõ sapit eis bonuꝫ agere/ ꝛ preteritas voluptates nõ plene abhorrẽt. Isti suscitati quideꝫ sunt a mortali noxa/ sed ad mensaꝫ spiritualiũ deliciarũ discumbere nõdum idonei sunt. Item maria deuotionẽ mentis erga deuꝫ vnctiõe sacra demõ

strauit. Est aut̄ deuotio ad dei obsequiū tota mēt ꝓparatio ocā deuonendo ꝙ q̄si voto gs p eā dei obsego sit sbiectus: nascit̄ aūt v̄tus ista ex meditatiōe dei/ z charitate amoris ei⁹/ atq3 ex ꝯsideratione humane fragilitat ꝫ: vt ostēdit Hugo d̄ scō victore. Et est ista v̄tus q̄si pinguedo dulcis oīū v̄tutū/ sine q̄ non sapit qcqd boni agit̄. Jō ex deuotione orit̄ gaudiū mētis in deū. ps. memor fui dei z delectatus fui. S3 tñ aliqñ deuotioni ꝯmiscet̄ tristitia ex ꝯsideratione ꝓpriē culpe/ sicut deuotione passionis xp̄i facit tristes ex h̄ ꝙ tāta passus est pro nr̄is culpis/ l3 gaudiū fit ꝯsideratio benignitatis dei/ sic nobis ꝓuidētis lachrymas/ ēt qñq3 deuotio excutit: q̄ aūt ex gaudio/ aut ex tristitia possint effluere/ hāc deuotionē in p̄nti pte expressit Maria xp̄i pedes iungēs ꝓcioso vnguēto sicq3 oē suū ꝓciosuz total'r ipa submittēs. Et ponunt̄ h̄ quattuor. p̄mū est vnguēti ꝯmēdatio. Alter est xp̄i vnctio. (Et vnxit). 3ᵐ est pedū extersio. (Et extersit). 4ᵐ ē odorꝫ diffusio (z dom⁹). Jn p̄° attēde opis liberalitatē/ q2 ꝓciosa obtulit. Jn 2° opis hūilitatē/ q2 pedes vnxit. Jn 3° opis charitatē/ q2 capillis tersit. Jn 4° opis v̄tutē/ q2 domū odore īpleuit. Jn p̄ª pte q̄ttuor
2 tāgit ad ꝯmēdationē vnguēti. p̄° q̄dē ꝙ fuerit multū. Et h̄ ē. (Maria ḡ accepit librā vnguēti). Jsid. xvj. lib. ethi. libra inq̄t. xij. vncijs pficit̄/ z ē p̄fci pōderꝫ genus. Jtē fuit vnguētū (nardi). i. d̄ nardo fcī. Jsi. xvij. li. ethi. nardus. iquit/ est herba aromatica fragili radice z nigra/ hñs dēsa folia/ cui⁹ sūmitates ꝯsurgūt in spicas ex q̄bus fit vnguētū aromaticū/ q̄d h3 vi3 cōfortādi. Jtē fuit vnguentuz sincer (pistici) pistis grece/ fides est

latie pistici ḡ. i. fidel'/ nō sophisticati s3 Augn. putat pisticū dici a loco in q̄ nard⁹ melior oriebat̄ vt. n. ait Jsidorus. nardus alia indica. alia siriacha vocat̄: non ꝙ nascat̄ in syria/ s3 q2 mōs in q̄ inuenit̄/ alio latē indiā alio syriā spectat. Est aūt nard⁹ indica multiformis. S3 syriacha meliorlēis/ fulua/ comosa spicis/ parua/ odoratissima/ cipꝛū simulās. Et forte ī ipso latē syrico mōtis loc⁹ est dict⁹ pistis in q̄ nardus potissima īuenit̄. Jtē fuit vnguentū ꝓtiosuz (ꝓtiosi). Cui⁹ vnguēti ꝓtiositatē Marc⁹ insinuans dic̄. Nardi spicati ꝓtiosi. vbi glo. spicata nardus di mixta/ q2 nō solū d̄ radice/ s3 de folijs z spicꝫ nardi erat illd̄ vnguentū ꝯpositū: idq3 pretiosi⁹: z di ꝓtiosu3/ q2 multū valebat ꝓtiū. s. trecentis denarijs. Ergo mun⁹ isti⁹ vnguēti fuit copiosuz/ q2 libra fuit: v̄tuosu3/ q2 ex nardo ꝯfortāte fuit: generosu3/ q2 ex nardo potissima sine ꝯmixtōe fuit ꝓtiosu3 q2 multi valorꝫ z ꝓtij. ¶ Deinde ponit̄ deuotio hūilis. (Et vnxit pedes iesu) re3 tanti ꝓtij xp̄i pedib⁹ humil'r exposuit. ¶ Deinde ponit̄ deuotio amabilis. (Et extersit capillis suis pedes ei⁹) mira res/ z apud nos inaudita: nobilis mulier cui sudaria nō deerāt/ corā ꝯuiuātibus nō erubuit discrinire caput/ z capillis pedes tergere xp̄i. S3 vis deuoti amoris h̄ egit in ipsa/ vt nec erubesceret nec tersoriū ex̄ se q̄reret/ q̄3 caros putas sibi ex tunc fuisse ꝓprios capillos/ quanta seruasse ipsos diligētia/ quibus meruerat xp̄i pedes cōtigē/ q erat tersoriū pedū ei⁹. ¶ Deīde ponitur odoris diffusio. (Et domus impleta est ex odore vnguenti.) q̄d erat pretiositas signū: q2 totā domu3 odor diffusus impleuit. Et allegorice ista odoris diffusio desigt

odorē nois xpi diffundendū. Sicut enī in mortario cōtrita aromata/ et sicut sparsa vnguēta diffūdūt odorē/ sic caro xpi morte cōtrita/ ecclesiā īpleuit odore sui nois. ¶ Dubitat vtrū mulier q hic legit vnxisse dn̄z sit illa peccatrix de qua legit Luc. 7. Et vtrū sit illa et de qua legit Mat. 26. et Mar. 14. Et et dubitat vtrū vnctio ista de q Joānes narrat sit eadē illi quā recitant Mat. et mar. Nā illa vnctio quā Luc. pōit a peccatrice factā. certū est q nō est eadē ei/ quā oēs alij euāgeliste scripserūt. Quātū ad pm dubiū certū est h.s. q mulier de qua Jo. loquit est maria soror Lazari. Sz Hiero. et Chry. dicūt q ipsa n fuit illa peccatrix de q Lucas narrat. Quātū ad 2m dicit Origenes/ q mlier de q mattheus et marcus dicūt q vnxerit xp̄m nō fuit maria soror Lazari. Ex quorum doctorū dictis/ tres mlieres vnxisse xp̄z vnxisse: quarum pma peccatrix/ altera soror Lazari maria : tertia nec statu/ nec noīe significat. Et fm dicta pōt rn̄deri diuersimode ad tertiū dubium. Nā Hiero. et Chryso. dicūt bis xp̄m fuisse vnctū: semel a peccatrice de q solus Lucas meminit/ et semel a sorore Lazari/ qd tres alij euāgeliste cōcorditer referūt. Origenes vero q tres mlieres putat vnxisse xp̄m/ tres et vnctiōes asserit: vnā peccatricis/ de q solus Lucas alterā sororis lazari/ de q solus Joānes. tertiā alterius ignote mulieris / de q mathe. et marc. dixerūt. Hoc āt Origenes conat pbare ex tribus. po gdē ex tpe. nā soror Lazari vnxit dn̄z añ sex dies pasche. Jlla vo de q matheus et marcus narrat/ vnxit xp̄m īfra bidnū añ pascha. Utriqz. n. vncti ōi facte pmittit q erat pascha post biduū/ et tunc seqt narratio vnctionis. Scdo ex loco/ q illa mulier legit vnxisse dn̄z in domo Symonis leprosi: h aūt colligit eē factū ī domo marthe/ q dī q martha ministrabat. Tertio ex re facta. nam illa mulier legit vnxisse caput dn̄i/ h āt pedes eius. ¶ Sz Aug. et Greg. quorum est sn̄ia cōior dn̄t ab vna tātū mliere. s. maria sorore Lazari/ duabus tn̄ vicibus xp̄m vnctū fuisse. pmo gdē in pn° sue cōuersatiōis ītermedio tpe pdicatiōis xpi q solus Lucas narrat. Scdo āt h fecit īminēte. xpi passiōe/ q tres alij referūt euāgeliste. vn̄ eadē vnctio est de q Joānes hic loquit/ et quā mathe. et marc. recitāt. ad pmū aūt q obijcit Origenes dicēdū fm Aug. et Joā. snat ordinē hystorie. mathe. aūt et marcus p recordatiōez īterponūt q obmiserāt. ad 2m dicēdum vt supra q domus marthe/ dicit domus Symōis/ vel q erat pcurator dom./ vel hītator. ad vtrū dicēdum. fm Augustinū q mulier vnxit vtrūqz: scilz pedes fm Joā. et caput fz matheū. ¶ Nō moraliter q mlier ista bis legit vnxisse xp̄m adhuc viuētem. tertia vero vice legit iaz mortuū voluisse vngere/ nec potuisse preueniēte glia resurrectiōis. Tria ergo pparauit vnguenta xpo. Quibus vt dicit Bernardus super Canti. triplex significatur virtutes vnguētum. s. cōtritionis/ deuotiōis/ pietatis siue misera tiōis. primū est pūgitiuū. 2m linitiuū. tertiū sanatiuū. pmū cōficitur ex amarissimis herbis que oriuntur in horto iculto nostre terre/ que germinat spinas et tribulos et herbe iste sunt pcā et vitia q cōmisimus/ gbus eradicatis/ et in mortario cōscientie contritis/ fit amarum vnguentum / qui xpi pedes. i. eius humanitatis virtus et potestas/

Nō dubiū q fuerit ista mulier 2m dubiū.

3

Triplex virtus ex vnguēto designat.

mīa.s.ꝛ indītiū vnguntꝰ: isto.n.vnguēto penitens indītium placat/ ꝛ mīam impetrat. licet aūt vnguentū istud ꝯficiēti illud amarū sit ꝛ pū gitiuū/ deo tñ ꝛ angelis eius gratū est. Luc.xv. gaudiū ē angelis dei sup vno petōre pniam agēte scdm vnguētū qꝛ est deuotionis ꝯficiꝛ ex aromatis que de celo veniūt/ h sūt bñficia dei collata mortalibus/ ex qbus pcipuū est: qꝛ verbū caro fcm̄ est ꝛ hītauit i nob: ꝛ hūiliauit semet ip̄3/ fcūs obediēs vsqꝫ ad mortē crucis. Ista bñfitia pistillo meditatiōis discussa/ ꝛ igne charitatis decocta/ vnguētū lenitiuū ꝛ suaue ꝯficiūt/ qꝫ xp̄i caput.i.eius diuinitas vngitur qꝛ deuotio mētis ad deū pncipalr referēda est. Tertiū vnguētū ē pietatis qd ꝯficiꝛ ex pximorū miserijs/ dū pbemꝰ ꝯsilia ambigētibꝰ: doctrinā nesciētibus: auxilia piclitātibus subsidia īdigētibus: correctionē delinquētibꝰ: ꝯsolationē merētibꝰ: dū iniurias remittimus ꝯdonamus debita: ꝛ p inimicis oramus: his spēbus si addaꝛ oleū letitie/ ꝛ balsamū charitatis/ fit vnguētum sanatiuū ōis lāgoris ꝛ vulneris. Tali vnguēto nō vngiꝛ corpus xp̄i mortuū/ s3 corpus misticū ecclie/ qꝛ de eius viuit spū: ꝛ iō h mulier nō inuenit corpus xp̄i in sepulchro qd vngeret/ vt pietatis vnguētū corpi ecclesie ipēderet. ¶ Uel alr p ea q̄ leguntꝛ hic significaꝛ quale ðbeat eē opus v̄tutis/ p q̄ d3 esse libratū pōdere charitatis. dicit.n.Aug.x. ꝯfe. qꝛ charitas pōdus est al sursū trahēs: qd pōdus iō libra est/ qꝛ p secū pōdus est charitas ceteras v̄tutes ꝯtinēs. dic̄.n. Isido. qꝛ libra ē p secū pōdus cetera ꝯcludēs pōdera. Itē opus v̄tutꝫ d3 hēre q̄si eēt vnguētū misertionis pietatē/ qꝛ pietas lenit.

2m vnguētū.

4 3m vnguētū.

Uirtutꝫ opus q̄le esse debeat.

Itē d3 hēre abiectionis humilitatē nardus.n.qꝛ pua/ humilitatē significat. Ecc.iij. q̄nto maior es/ humilia te in oībus. Uel qꝛ nardus ꝯfortat/ desigt spei securitatē. ps. cōfortet cor vrm oēs q speratis in dño. Ite3 d3 opus nr̄3 hēre intētiōis sinceritatē/ q̄si pisticū.i.in pmixtū vt nec laudis hūane/ nec tpalcōmodi/ aut gr̄e sclarꝫ/ opi nr̄o pmisceaꝛ intētio. S3 solo intuitu placēdi deo fiat. Mat. vi. Attēdite ne iustitiā vr̄am faciatis corā hoībus/ vt videami ab eis. Itē d3 opus v̄tutis hēre gr̄e ptiositatē: gr̄a eni tā pretiosa est vt nullis meritis possit cōparari sine q̄ nr̄3 opꝰ nulliꝰ est pretij. Joan.xv. sine me nihil potestis facere. Itē d3 opus nr̄3 hr̄e diue veneratōis integritatē/ vt caput ꝛ pedes chr̄i vnganꝛ. glo. qui chr̄i diuinitatē ꝛ hūanitatē veneraꝛ caput ꝛ pedes ipsiꝰ vngit nā.j. Cor. xj. dr̄. caput chr̄i ds: ꝺ hūanitate vo ait. ps. Adorate scabellū pedū eius/ qm̄ scm̄ est: vel caput xp̄i vngit q psonā eiꝰ veneraꝛ. Eph.j. ip̄3 dedit caput sup oē3 eccliā: pedes āt.i. fideꝛ xp̄i vngit/ q eis obseqꝛ. Itē d3 opus v̄tutis hr̄e sbūētiōis largitatē quā designat extersio capillorū. Ipi.n. ex supfluitatibꝰ giānꝛ: cū q̄ q̄ tibi superant in necessarijs vite paupibꝰ tribuis/ q̄si capillos chr̄i pedibꝰ applicas/ qbus illorū miseria ꝛ tua vitia terguntꝛ. Luc.xj. qd supest vobis date elynā/ ꝛ oīa mūda sunt vobis. Itē opus v̄tutis pmissis ꝯditiōibꝰ ꝯpositū h3 ēt i psiti laudꝫ ꝛ fame celebritatē/ quā l3 nec q̄rat/ nec itēdē ðbeat: tñ sic diffusū vnguētū odorē multiplicat: ita opꝰ v̄tutꝫ fama laudis comēdat. Et h sigat/ qꝛ domꝰ īpleta est ex odore vnguēti.ij. Cor.ij. odorē sue notꝰ māifestat ds p nos in oī loco/ qꝛ xp̄i bonꝰ odor sumꝰ.

Sermo.3.2.ferie maioris hebde de euangelio & in ordine.217.

1 SEcundo cum di. (Dicit ergo vnus ex discipulis) agit de reprehensione facti opis. Et diuidit in duo. p° .n. discipulus prorupit in calumniam. 2° xps eius repressit malitiam. (dixit ergo iesus sinite illam.) p° diuiditur in tres. p°.n. calumniatoris describitur conditio. 2° calumnie ponitur ficta miseratio. (Quare hoc vnguentum). 3° praua ipsius manifestatur intentio. (Dixit aut hoc.) Describitur aut in p° parte iste calumniator quadrupliciter. s. ex ordie/ex nomine/ex origine/ex crimine. p° quidem ex ordine dignitatis. (Dicit ergo vnus ex discipulis eius) vnus numero non merito: vnus vocatione no predestinatione: vn9 dignitate apostolatus/no pietate actus: q s3 glo. io inter aplos numerat/ vt doceamur malos tolare ne corpus xpi qd e ecclia diuidamus/ & vt sciam9 malos no obesse bonis: ad h et iste connumerat scis/vt ondat q nullus qtucuq3 sit excelletis status psume re d3: qr vt di Job. j. Cu eent filij dei cora dno/affuit iter eos et & sathan & eiusde. 4. in angelis suis deus reperit prauitate. Ite describit eu3 ex vocabulo nois (iudas) q confitens iterptat: c9 noie ondit illud ee veru. Mat. 7. non ois cui dicit mihi dne dne intrabit i regnu celo: qr vt dr Thy. j. confitent se nosse deu/factis at negat: di aut. j. Cor. 4. no e regnu di in smone. Ite describit eu ex origie (scariothis) glo. sup Mattheu dicit iuda cognominaru vel a vico vbi ortus e/vel a tribu Jsachar psagium sue dnationis nomen accepit: qr Jsachar interptat merces: inde at p deriuatione venit scarioth/qd interptat memoria mortis: & talis origo conuenit ipsius culpe/ qui de morte xpi pmeditata mercede accepit. Conuenit et eius ipenitetie: qr.n. no penituit de morte xpi manet mort memoria. vn glo. super Marcum q non delet pcm suu per pniam/ nec illud delet per memoria. ps. Jn memoria redeat iniquitas eius in conspectu dni/& pcm eius non deleat. Et aduertendu qd non dicit glo. iudam fuisse de tribu Jsachar/ sed inde traxisse cognomen. vn Jsidorus. 7. li. ethi. Judas scariothes/vel a vico in quo ortus est/vel ex tribu Jsachar vocabulu sumpsit. S3 tn vr q superflue nomen adaptaret noi/si ex tribu illo origene non traxisset. Moralr aut sciendu qr Judas ex scarioth ducens origne sighat confessionem ex intuitu mercedis pueniens. Quidam.n. confitent fidei veritatem pp comodum perceptu3/qr xpiani reputat. Alij cofitentur dei bonitatem pp bnficia q in psperis ab eo recipiunt. S3 si deus subtrahat manu bnficio & extendat manu aduersitatis/non confitent diuine iustitie equitate/qui potius murmurant & accusant dina3 pnidetia bo ru confessio ex intuitu mercedis/qua si iudas ex scarioth nascit: no mercenaria e. ps. confitebit tibi cu bnfeceris ei: & ite aperiente te manu tua/oia implebunt bonitate: auertete aute te faciem turbabunt: alio vero confessio tarda est/qr nascit ex scarioth .i. ex memoria mortis: tunc.n. solu3 confiteri volunt/qn mors illis istat quo salus vt dicit Aug. dubia est. 2
ideo di Ecc. 17. asi mortem confitere: a mortuo.n. quasi nihil perit confessio: confitearis q viuus & sanus & glorificabit te dns & miserebitur tui. Jtem describit eum ex crimine (q erat traditurus eum) hoc infami ti

tulo ab oībus euangelistis Judas iste inscribit/qꝛ vt dcm̄ est pcm̄ traditionis manet in deletū. Jō q̄cūqꝫ vadat/ꝛ qn̄cunqꝫ occurrat loqui ꝺ ipso titulū ꝓditoris semꝑ hꝫ scriptū in frōte. Hier. 17. pcm̄ inde scriptū est stilo ferreo in vngue adamantino. Et aduertendū ꝙ presciens xp̄s se ab isto discipulo morti tradendū/ ipsuꝫ tn̄ elegit ad dignitatē apostolatus ꝑꝑ tria. p° ꝑꝑ suam innocentiā: nam vt dicit glo. suꝑ Mat. habꝫ xp̄s ꝯsciaꝫ mūditie testeꝫ cū suū nō dubitet eligere ꝓditorem. 2° ꝑꝑ veritatis ꝯstantiā. vn̄ glo. suꝑ Marcū magna est veritas fidei/quā nec aduersarius minister infirmat. 3° ꝑꝑ docendā pacientiā glo. ibideꝫ dicit. voluit dn̄s tradi a discipulo: vt tu a sotio ꝓditus modeste feras/ tuū errasse inditiū/tuū perisse bn̄ficium. Sꝫ tn̄ illi proditori iusta merces data est: tanti. n. sceleris pecunia non erat dignū pretiū/sꝫ potius laquei suspēdiū: nam dn̄t cōiter hoīes / ꝙ de ꝓditoribus sufficiēs vindicta fieri nō pōt: minus aūt esset si ab aliis interimerenť: cū vero seipsos suffocant/digna est pena: sic achithofel. ij. Re. 17. proditor David regis c⁹ erat ꝯsiliarius. Jratus seipsum laqueo suspendit. ¶ Deinde cum dicit. (Quare hoc vnguentū) recitať calūnia proditoris duo continens. vnū qđ pretendit/alteꝝ qđ intendit. pretendebat. n. pietatis distributionē/sed intendebat cupiditatis subtractionē qđ ibi ꝺclarať. (Dixit aūt hoc.) Jn p° ponunť v̄ba calūniatoris dicentis. (Quare hoc vnguentū nō venijt). i. vendiť. Est. n. veneo verbū neutro passiuū h̄ns vocē actiuā/sed sensum passiuū. (Trecentis denarijs) in quo pꝫ ꝙ magni ꝑtij erat illud vnguentū ꝙ ex ipsius odore perceperat iste. (Et datuꝫ est egenis.) Sꝫ vt dr̄ statim nō erat isti cura de egenis/gn potius eis distribuenda ipse subtrahebat: iō sil'ata erāt ipsius v̄ba. Esa. 32. Stultus fatua loquiť/ꝛ cor eius faciet iniq̄tatē vt ꝑficiat sil'ationē/ꝛ loqueť ad dn̄ꝫ fraudulēter ꝛ vacuā faciet aīaꝫ esurientis/ꝛ potū sitiēti auferret. Aduertēdū ꝙ Mattheus ꝛ Marcus dn̄t nō solū Judā/sꝫ ꝛ alios discipulos h̄ v̄ba dixisse: ꝑt aūt fieri vt plalē numeꝝ ꝓ singulari posuerint: vt cū dicimus aliq̄ ex vobis h̄ vel illđ fecerūt/cū tn̄ vn⁹ solus fecerit: aut dici pōt ꝙ ex pietate ꝑaupeꝝ alij h̄ dixerint/Judas vero ex cupiditate. Ubi aduertēdū p° ꝙ Judas ꝓ fuso vnguenti odore ad calūniā ꝓuocatus designat maliuoloꝝ q̄ odore bone fame iustoꝝ irritanť/ q̄ beniuoli recreanť: nisi. n. boni noīs fama ad odorē vnguēti ꝑtineret/nō diceret. Ecc. 7. est melius nomē bonū q̄ꝫ vnguēta ꝑciosa. Sꝫ vt dr̄. ij. Cor. ij. hic odor/alijs qđē ē odor mortis i mortē/alijs v̄o odor vite in vitā. Jtē aduertēdū qꝛ maliuoli cū detrahunt opibus iustoꝝ in silitudinē inde sb̄ v̄bis pietatis tegūt cordis malitiā. ps. molliti sunt s̄mones eius sicut oleū/ꝛ ipsi sunt iacula. Jtē aduertēdū ꝙ sic ex v̄bis inde moti sūt alij discipuli ad murmurandū/ita iusti q̄nqꝫ ex s̄mone malignoꝝ decepti ꝓuocanť ad calūniā: ex charitate tn̄ nō ex odio. Ecc. 28. ligua 3ª cōmouit m̄ltos. ¶ Allegorice aūt nōndū ꝙ vnguētū istud xp̄i mortalitaliteꝫ sigĩat/qꝛ mortuus corꝑibus vnctio adhibeť. Cuius ēt mortalitatē designauit mirrha 3⁹ munus magoꝝ: in q̄ signo 3° defecerūt magi ph̄onis/demones. s. ꝛ ph̄i/qꝛ non intellexerūt deū eē mortalē. Si. n. cognouissent

Judas q̄re ad apostolatus dignitatē s̄telect⁹

Unguētū xp̄i mortalitatē sig̃iat

sent/nūq̄ȝ deū glie crucifixissent:/vt dr̄.j.Coi.ij.p̄m deniq̄ȝ signū diuinitatis/q̄si p vestigiū ē creatura corporalis. 2m signū q̄si p imaginē ē creatura rōnalis. 3m signū fuit assumpta nā mortalis.p duo p̄a cognouerūt ph̄i deū/sȝ defecerūt in 3o.Sȝ fideles p h̄ signū mortis cognouerūt deū/sicut dicit apl̄us.j.Coi.j.Itē h̄ vnguentū mortis q̄ sanamur:h̄ munus mortis q̄ ditamur : h̄ signum mortis q̄ instruimur est preciū trecentoꝝ denarioꝝ/q̄ redimimur/qui numerus ad crucē chr̄i refert:vt.n. dicit glo.sup lib.iudicū.Thau l̄ra q̄ hȝ figurā crucis apud grecos significat trecēta:denarius v̄o celestē retributionē signat.Mat.20.ꝯuētione fcā cū oparijs ex denario diurno:nā post laborē acceperūt singulos denarios.Unguētū ḡ istud vȝ trecētos denarios/q2 mors crucis chr̄i est valor retributionis eterne.

Thau l̄ra in figuram crucis

¶Deinde cū dicit.(Dixit aūt hoc) aperit euāgelista h9 calūniatoris itētionē:7 duo facit. p̄o quidē dic̄ eū h̄ nō dixisse ex pietate/sicut v̄ba sonabāt.(Dixit aūt h̄/nō q2 de egenis ptinebat ad eū).i.non curabat de egenis glo.nō curabat de egenis q̄ȝ tū ad suā itentionē. Sȝ tñ illi tanq̄ȝ dispensatori cōmissum erat officiū a chr̄o/vt p̄uideret egenis:sicut innuit.Jo.13. 2o dicit euangelista eū p̄missa dixisse ex cupiditate.Cuius p̄o tāgit vitiū.(Sȝ) iō p̄missa dixit. (q2 fur erat.)p̄o dixit eū p̄ditorem/ nūc furē:q2 ex cupiditate p̄ditio nascit.Ecc̄.x.auaro nihil scelestius:hic .n.7 aiaȝ suā venalē hȝ/q̄ȝto magis ḡ alterius vitā vēdit.Jtē tāgit eius essm̄ vn̄ erat illi facultas furādi. (7 loculos).i.bursas (h̄ns) erat.n.bursarius chr̄i 7 discipuloꝝ eius.Jtem tāgit fraudē officij.(Ea q̄ mittebantur).i.ea q̄ a deuotis chr̄i donata mittebantur seruanda i loculis/ad prouidendum discipulis 7 egenis. (portabat) glo.pōtabat ministerio/ sed asportabat furto : apta est ḡ v̄boꝝ eius intentio/voluisset.n.vt p̄ciū vnguenti venditi ad se deuolueret/quatenus bonā ptem eius tolleret/q2 vt credit̄ vxorē 7 filios habuit:sicut de ipso ait.p̄s.Fiant filij eius orphani/7 vxor eius vidua: q̄bus q̄ furabat̄ ministrabat. ¶Nō 4 quinq̄ȝ.p̄o q2 chr̄s quasi paup 7 mēdic9 viuebat de elemosynis.p̄s.Ego aūt mēdicus sum 7 paup/dn̄s solicitus est mei.Jō de iuda dr̄ q̄ p secutus est hoīeȝ in opē 7 mēdicū. 2o nota q̄ chr̄s data sibi a fidelibus reseruabit p tpe 7 loco q̄bus nō dantur/vt ipse cū discipulis ex ipsis sustentaret:c9 exēplar sc̄issimū seruāt ecclia/7 mēdicantes religiosi/q̄ elemosynas seruant in cōi.3o nō q̄ ēt mēdicantes ex eis q̄ sibi abūdātius fideles largiunt̄ /.tenent̄ indigētib9 p̄uidere.4o ex his pȝ q̄ȝtū crimen sit elemosynas furari que dant̄ ad sustētamētū seruoꝝ dei:non.n.solū furtū/sed ēt sacrilegiū est./ q2 p deo oblata surripiunt̄:ēt est ex homicidiū.Ecc̄.34.panis egentiū vita pauperis/q̄ defraudat illū/hō sanguis est:h̄ iō q2 vltimū 7 infimū remediū est indigentibus viuere elemosynis iō siquis eas subtrahit/vitaȝ tollit. Et nihilominus publicū crimen:q2 ꝯ cōe bonū.Et adeo istud vitiū peruertit hoīeȝ/vt ēt deū p̄dere 7 ei mētiri non timeat.5o timēnduȝ est h9 sceleris periculū : raro.n. penitent qui seruoꝝ dei surripiunt elemosynas.vn̄ iudas impenitens laqueo se suspendit digna pena furi 7 p̄ditori:ananias 7 saphyra/nō q2 oblata pauperibus surripuerant/sed q2

Xp̄s q̄si paup 7 mēdic9 er' elemosynis viuebat

proditores menent laqueo suspendi

de pprio aliqd sibi reseruauerāt/cū tñ in ꝯgregatione eēnt cōiter viuē tiū de elemosynis:iō subitanea mor te impenitētes corruerunt:vt dr ac tuū.v. Rursus sicut hr in legenda btī Greg. monachus qui tradide rat cuidam ciui chartas in preiudi ciū monasterij/terribiliter in extre mis clamans sine pnīa mortuus ē. Hiere.8. nullus est qui agat pnīaꝫ super pcō suo quibus dr. Ro.ij. 2m duritiam tuam ⁊ cor impenitens thesaurizas tibi iram in die iusti iu dicij dei. ¶ Sed quare dominus cōmisit custodiā loculoꝝ vide quē nouerat esse furē. Ad hoc rñdendū est quadruplr. pᵒ quidem ſm Au gu. h fecit chūs vt eius exēplo eccle sia cū patitur fures toleret:qꝛ non est bonus qui malos sustinere nō potuit. Uñ Cañ.ij. dr de ecclesia q inter malos versatur/sicut liliuꝫ in ter spinas/sic amica mea inter fili as. 2ᵒ vt dicit Chryso. ei loculos cō misit/vt ei occasionem proditionis aufferret/cū haberet ex eis concu piscentie mitigationem/ ſꝫ nihil pfuit/ qꝛ noluit. Ecc̄.v. auarus non ī plebitur pecunia. 3ᵒ qꝛ spūalia di gnioribus/tpalia vero inferioribus cōmittenda sunt / ⁊ qꝛ ceteris apo stolis iste erat indignior:ideo admi nistratio temporalium illi cōmissa est. Uñ dicunt apostoli Act.6. non est equum nos relinquere verbuꝫ dei/⁊ ministrare mensis. 4ᵒ isti forte cōmissa ē cura tpaliū/qꝛ magꝭ erat aptus ſclaribus negotijs ptractā dis/ꝙ si furabaꝛ / sustinuit tñ chūs malū furti pp bonū admīstratiōis. Itē maluit chūs se ⁊ aplos pati ia cturā tpaliū/ꝙ̄ eoꝝ negotijs occu pari vñ Mat.v. Ipe dic̄ ꝙ potiꝰ doꝫ ꝙs ꝯsentire vt dāna patiaꝛ ꝙ̄ ꝯtēde re.j. Cor.v. Quare nō magis iniu riam accipitis? quare non magis fraudem patimini.

¶ Sermo.4.2.ferie maioris hebdō de euangelio ⁊ in ordine.228.

Dixit ꝙ iesus finite illa) hic po nit repressio pcedētis calūnie. 1 Et pᵒ quidem facte vnctionis rō ad ducitur. 2ᵒ ꝯ eam dicta calūnia sol uit (pauperes enim.) In pᵒ duo di cit chūs. pᵒ enī prohibet operis im pedimentum. (Dixit ꝙ iesus finite il laꝫ) .i. ne phibeatis illā. Prouer.3. noli phibere eum qui bñfacit. Sed si vales ⁊ ipse bñfac. 2ᵒ ponit opis factꝫ. (Ut in diē sepulture mee ser uet illud) glo. partem/inqt/vnguen ti reseruauit vt vngeret mortuū/ ſꝫ tñ nō licuit ei vngere/nisi deuotio nis desiderio. Mattheus aūt h v̄bū exponēdo dicit dixisse chm̄:mittēs .n. mulier h/vnguentū h in corpus meū/ad sepeliēdū me fecit. Sꝫ mar cus aptius dicit. Qd hūit mulier h fecit:pueniit.n. vngere corpus meū in sepulturā. Et 2m h:lr̄a pn̄s sic pt itelligi (finite illā) vngere corpꝰ me um (vt illud) vnguentū qd dicitꝫ va lere trecētos denarios ipsa (seruet) .i. diligēter ⁊ cū obseruatione ipen dat (in diē) .i. pp diē (sepl'ture mee) .q.d. pmittatis vt illud vnguētū mlr ista seruauerit ⁊ deputauerit mihi ad pn̄s pp diē sepl'ture mee primo futuꝛ:nec vacat a misterio ꝙ corpi chri adhuc viuēti / ⁊ nōdū sepulto/ sepulture tñ offm̄ fuerit ipensuꝫ:vt nos q sumus mēbra eius/lꝫ ī carne viuētes/ꝯsepl'tos tñ nos cū ipo cog scimꝰ ī morteꝫ/vt qm̄o chūs surexit a mortuis ī gl̃iaꝫ pr̄is/ita nos ī noui tate vite ābulemꝰ:sic dr Ro.6. Sꝫ:q̄ ri vtꝝ ista mlr pscinit mōtē xpi ⁊ se ipediēdā ne corpꝰ ī monumto possꝫ vngē:iōqꝫ pueneritt diē sepl'tuē:ad ꝙ rñdm ꝙ istō mlr ista si intellexit

sʒistinctu sp̄us sc̄ti mota est vt xp̄ʒ vngeret viuū/quē nō erat vnctura mortuū:iō deuotionē ip̄ius cōmēdās xp̄s dicit.amē dico vobis/vbicūqʒ p̄dicatū fuerit h̄ euāgeliū/i toto mūdo dicet/q̄ h̄ fecit in memoriā ei⁹.i.Marie/ cuius deuotionis q̄si vnguēti odor p totā ecc̄liam est diffusus/ in q̄ designabat deuotionē eccl̄ie quā h̄ʒ ad xp̄i mortē toti mundo ⁊ gētibus esse p̄dicandam. ❡Deinde cū dicit (pauperes enim) Cōmēdato huius mlieris obsequio/ nūc xp̄s refellit priorē calūniaʒ.vbi duo facit.p̄mo.n.dicit pp vnctionē istā nō eē discipulis sublatā opportunitatē subueniēdi paup̄ib⁹ (pauperes.n.semp h̄ebitis vobiscum). Marcus addit ⁊ cū volueritis potestis illis bn̄facere.Et aduertēduʒ vt di.Deut.xvj.nō deerūt paup̄es i terra h̄itationis tue.Et xp̄s h̄ loco dicit semp futuros pauperes in ecclesia:lʒ.n.ip̄e posset ditare pauperes/vt nullus esset idigēs:h̄ tn̄ noluit/sʒ potius voluit pauperes a diuitibus sustētari/vt pauperibus sit exercitiū paciētie/⁊ diuitib⁹ studiū mie.Aduertēdū ēt q̄ dicit. pauperes h̄ebitis vobiscuʒ.i.in v̄r̄o ɔsortio/q̄ diuites debēt familiares eē pauperibus q̄ꝝ p̄ocinio recipiunt in celis.Luc.xvj.O vos diuites facites vobis amicos paup̄es d̄ māmona iniq̄tat̄.i.de v̄r̄is diuitijs q̄s iniq̄ retinet̄.Sʒ pie tribuitis/vt cū defeceritis moriētes/ip̄i pauperes q̄s fecistis vobis amicos recipiāt vos in eterna tabernacula.Iō dicit Eccle.4.ɔgregationi paupeꝝ affabilē te facito. 2° xp̄s dicit vnctiōis huius nūc fuisse.(Me aūt nō semper h̄ebitis) corpali p̄ntia q̄si dicat ad paup̄es sublenādos semp adest facultas/sʒ ad obsequiū mihi ip̄endēdū in breui tollet possibilitas: iō p nūc vt illud fiat ē nec̄itas:vbi aduertēduʒ q̄ illd̄ q̄ ē meli⁹ p̄termitti dʒ ad tp̄s/vt fiat illd̄ q̄ ē min⁹ bonū p̄ferri si h̄ min⁹ pōt alias fieri:illud āt meli⁹ p̄t in q̄ casu meli⁹ cedit minus bono ⁊ maius minori.Vn̄ esto q̄ vēdē illud vnguētū/⁊ p̄ciuʒ dare paup̄ib⁹.fuisset meli⁹ q̄ʒ vngē corp⁹ xp̄i/q̄ tn̄ semp aderat facultas subueniēdi paup̄ib⁹/p̄ntiā aūt suā xp̄s erat sb̄tracturus/ iō el'yna paupeꝝ cessit vnctiōi ei⁹.Nec tn̄ forte illa vnctio fuit min⁹ bonū q̄ʒ el'ẏna paupeꝝ.Nā ⁊ xp̄s iter pauperes ɔputat quē vnxisse maiorʒ fuit deuotiōis ⁊ charitat̄ q̄ʒ alijs paup̄ib⁹ subueniss.pōt aūt ⁊ al'r itelligi (me aūt) f̄m dīuitat̄ p̄ntiā/vel f̄m gr̄aʒ ⁊ sacr̄m tu o iuda/⁊ tibi siles (nō semp h̄ebitis) q̄ vt di' glo.Esto q̄ mali ad p̄sēs cōicēt sacris/postea tn̄ si h̄ebūt deū vt bōi.❡Vltio cū di'. (Cognouit ḡ turba) pōit studiū v̄itat̄ ɔueniēs ex notitia suscitatōis lazari.vbi tria ponūt.p̄ᵐ ē p̄ntie xp̄i p̄nia recognitio.(Cognouit ḡ turba m̄lta ex iudeis q̄ illic) .s.bethanie (eēt) iesus soluʒ .n.iudei.i.ɔfitētes fidei v̄itatē cognoscūt/q̄ xp̄s fuit in domo obie volūtarie obediēs p̄ʳ vsqʒ ad mortē/nō tē āt crucis.Hoc aūt si cognoscūt i fideles q̄ nō putāt pp bonū obie/sʒ pp ip̄etū violētie xp̄ʒ eē passuʒ. 2° pōit turbaꝝ accessio.(Et venerūt) .s.bethaniā.hos ad l'ram/vt glo.di' curiositas si charitas adduxit.Sʒ veros iudeos xp̄ʒ ⁊ sua facinora cōfitētes/adducit ad domū obie charitas/q̄ ex charitate p̄terita sua mala puniunt/⁊ dei p̄cept̄ obediūt. 3. po' duplex h⁹ aduētus occasio.p̄ᵃ vt iussiōe ⁊ doctrīa xp̄i fruerent. 2. vt suscitatōeʒ lazari expirent.de p̄ᵃ di' (si pp iesuʒ tm̄) q̄si dicat venerūt

q̄dē ppter

quidē pp ieſum: ſꝫ eſt ēt alia cā hu-
ius aduent⁹ de q̄ ſubdit. (Sꝫ vt La
zarū viderent quē ſuſcitauit a mor
tuis). Et h pp duo. p⁹ qꝛ valde mi-
rabile erat qđ circa ipſꝫ fcm̄ fuerat/
vt quatriduan⁹ mortuus iā ſepul-
tus viueret: hoīes aūt deſiderāt vi-
dere mirabilia. Exo.iij. vadā ꝛ vide-
bo viſionē hāc magnā. Scđo qꝛ vt
dicit Aug. vt Lazar⁹ referat eis noua
de alio mūdo/de locis.ſ. penaꝝ ꝛ ſta
tu aīaꝝ poſt mortē: qꝛ naliter hoīes
audire deſiderant. Uñ Lazarus cō
firmabat ſermonē ſctārū q dū vo
lunt pñtibus frui diffidunt eē alte-
rius ſcli retributionē. Sapie.ij. di-
xerunt ipij apud ſe cogitātes nō re
cte. Exiguum ꝛ cū tedio eſt tps vite
pñtis/ꝛ non eſt hoī aliqđ in fine re-
frigeriuꝫ/nec quiſqꝫ agnitus eſt re-
uer ſus ab inferis. Sed ecce qꝛ La-
zarus redijt aſſerens eſſe alium al-
terius ſeculi ſtatum. Qđ ſi dicas/
quare ēt nunc inde aīe non redeūt
hoīes ad confirmandā fidem. Rñ⁰
ideꝫ dicerent futuri hoīes / ꝛ prete-
riti dſe potuiſſent ſꝫ diuerſa loca ꝛ
tpa. itaqꝫ ſi votis hoīuꝫ de⁹ annuēt/
pmia futuri ſcli nō putarent eter-
na: inde paſſiꝫ reuertētib⁹ mortuis
itaqꝫ ꝛ tu poſt aliqđ tēp⁹ ſperares
iteꝝ ad vitā pñtem redituꝝ/ꝛ negli-
genti⁹ bonū/ꝛ ſecuri⁹ malū faceres.
¶ Moraliter curioſi. Iudei nō pp
ieſuꝫ tantū veniūt Bethaniā/ſꝫ nos
ecōtra obedientie domū diuinis obe
dientes preceptis pp ieſuꝫ tñ venia
m⁹: qꝛ vt dicit Aug. min⁹ te dñe amat
qui tecuꝫ aliqd amat/q pp te non
amat/q pp h deo obedit/ille ꝯtēpla
bat ieſuꝫ in glia. Ille Lazari feliceꝫ
reſurrectionē in ppria carne vide-
bit. Job.xix. In nouiſſimo die de ter
ra ſurrectur⁹ ſuꝫ/ꝛ in carne mea vi
debo deū ſaluatorē meum.

¶ Feria.iij. maioris hebdo-
made de ppheria. Cap.11.

In diebus illis. Dixit
hieremias. Dñe demō
ſtraſti mihi: ꝛ cognoui: tu oñdi
ſti mihi ſtudia eoꝝ. Et ego q̄-
ſi agn⁹ māſuet⁹, q portat ad
victimā, ꝛ nō cognoui: qꝛ cogi-
tauerūt ſup me ꝯſilia, dicen-
tes. Uenite, mittam⁹ lignū i
panē ei⁹: ꝛ eradam⁹ eū de ter
ra viuētiū: ꝛ nomē ei⁹ nō me
moret amplius. Tu aūt dñe
ſabbaoth, q iudicas iuſte, ꝛ
probas renes ꝛ corda: videā
vltionē tuā ex eis. Tibi.n. re-
uelaui cāꝫ meā: dñe de⁹ me⁹.

¶ Sermo pm⁹ tertie ferie maioris
hebđe de pphia ꝛ in ordine. 229.

(Tu aūt dñe demō
ſtraſti mihi ꝛ cog
ui). Diere.xj. apđ 1
ſctām pſcā hodie Māſio.
agr māſio. 36. cu 36. Jea
ius nomē ē ieaba barim.
rim qđ interptat
lapides trāſeūtes
ꝛ ē i finib⁹ moabi
taꝝ/q dñr ex pie gēiti. Igr qcūqꝫ vſ
qꝫ adhuc hñt corda lapidea/iaꝫ tps
regrit ꝛ loc⁹ vt ipſa ꝯponāt merito
paſſiōis xpi quā Dieremias ꝓnun
tiauit. Marc⁹ āt recitauit q ſi lapi
des trāſierīt veniem⁹ ad pᵃ exordia
vt ſim⁹ ex deo geniti/ꝛ h ē ſcā pſca.i.
ſcā pmitas/vt trāſeūtibus lapideis
cordib⁹ vtute paciētis xpi ex deo ge
nerent hoīes. Et aduertēdū q hac
die legit paſſio dñi ſꝫ Marcū con-

uenit cāe/negotio/tpi/ ꝛ noi. Cause quidē q: feria tertia:segregatꝫ aqs in locum vnuꝫ apparuit arida ex q̄ ipsa die produxit deus lignū fructifer: hodie igiꝭ productū fuit lignū scie boni ꝛ mali i quo peccauit hō/ cuius occasiōe peti passus est xps in ligno. Nā etiā hac die productuꝫ fuit lignū vite/de quo ipsa crux credit fuisse in parte facta. Et q: tertia feria productū ē vtrūqꝫ lignū mortis.s. ꝛ vite iō hodie legiꝭ mittamus lignū in panē eius. Et stati chri passio recitaꝭ. Itē dies ista dr dies martis.i.pugne ꝛ prelij atqꝫ v̄tutis: vel dr dies martis/q: dies est martyrij iō recitaꝭ in ea martyriū xpi cū virtute pugnantis vsqꝫ ad mortē pro salute mundi:iō cōuenit lectio passionis rei de q̄ agiꝭ. Itē cōuenit tpi nā ista die: vt dicꝭ magister in historia scholastica dixit xps aplis/ q: p⁹ biduū pascha fiet/ ꝛ filius hois tradeꝭ vt crucifigaꝭ: biduuꝫ aūt precedens feriā quīstaꝫ pasche est dies ista. Et q: tali die chrs denūtiauit de propinquo se passuꝝ:iō legiꝭ hodie passio. Cuius est pun^m. Erat anteꝫ pascha/ ꝛ azima post biduuꝫ. Btūs tn̄ Aug. vel d̄ ieiunio sabbi dicit ista verba chrꝫ dixisse feria quarta. Itē cōuenit noi/vt passio legatur scd̄m Marcū:dr eni Marcus q̄si martyrij arcus /arcus vero martyrij fuit crux chri. Et q: martis dies est hodie/iō f̄m Marcū crucis chri martyrium legiꝭ:pp h̄ igiꝭ oia/qm̄ dies ista ꝯuenit cruci ꝛ passioni / stati in pn° misse vox est cōis fideliū. Nos aūt gliari opꝫ in cruce dn̄i nr̄i iesu xpi ꝛc. Cui⁹ crucis passionē.Hiere. pnūtiauit in p̄nti lcōne q̄ diuidiꝭ in tres ptes.nā ondit xps q̄lis in passiōe fuerit/gd ꝯ eū ppl's ordiauerit. ꝛ gd ipse p ppl'o fieri voluerit. Un̄ p^a pars explicat paciētis scitatē. 2^a apit crucifigētis ppli malignitatē. (Mittam⁹ lignū)in. 3^a q passus est supplicat vltiōis pietateꝫ.(Tu aūt dne).In p^a parte tria dicit chrs. p° q̄ sue mortis fuerit p̄scius. Et 2° q̄ eā sustinuerit voluntarius. Et 3° q̄ nullius culpe sibi extiterit conscius. Un̄ p° pōit mortꝫ sue p̄sciaꝫ. 2° cordis obiam.(Et ego q̄si agnus). 3° nullius culpe cōsciam.(Et nō cognui).p^a pars tria tāgit.s.rē sue mortis/ꝛ cāꝫ/atqꝫ modū: ipse vtiqꝫ chrs p° qdē se moriturꝫ precognouit. Iō ait.(Et cognui)gd aūt cognuit/ nisi illud q̄ sequiꝭ. Ego q̄si agn⁹ māsuet⁹ qui portaꝭ ad victimā. Ergo statim vt ex v̄gine ꝯceptus est/ ēt nōdū ex vtero nat⁹ se deputatū morti ex diuina dispōne cognuit. Job. 30. Scio dn̄e q: morti me trades: pprio eniꝫ suo filio nō pepcit deus/ sꝫ p nobis oib⁹ tradidit illū:h̄ eū pcognouisse nō est miꝝ q: ēt multū pphe mortē ipsi⁹ preuiderūt iō ait de ipso. Joā. 19. Jesus aūt sciens oīa q̄ ventura erant sup eū pcessit crucifixoribus obuiā. Itē huius mortis de⁹ pr cāꝫ demōstrauit. Iō ait chrs. (Tu dne) pr ꝛ magr. (Demōstrasti mihi) filio tuo incarnato cāꝫ mee mortis. Jo. v. pr oīa demonstrat filio q̄ ipse facꝭ/ potior aūt demōstratio est p cām ꝛ oīuꝫ potissima est p finalē cām: huius vero rei cā fuit causa pdit hois. Et q: per cāꝫ finalē facta demōstratio ꝯclusit chrm moriturꝝ:iō potissime demōstrata fuit mors ei⁹:q̄ aūt finis mortis hui⁹ fuerit salus hois habetur. j. Thes. v. posuit nos deus in acqsitione salutis p dn̄m nr̄m iesum chrm q mortuus est p nobis vt cū illo viuamus. Qd v̄o chrs pp talē cām cognouerit se moriturum prefiguraꝭ Joā. j. tollite me ꝛ mitti-

te in mare/ꝛ cessabit mare a vob.i. exponatis me amare morti/ꝛ cessa bit a vobis amaritudo culpe. Sȝ ꝙ huic demõstrationi assenserit ipse dic in.ps.vt facerē volūtatē tuā ds me⁹volui. Jō in figura, ei⁹ dī de iuda machabeo.ij. Mach.xv. Judas p oīa ꝛ corpe ꝛ aīo mori p ciuib⁹ pa tus erat. Jtē eiusdē mōtȝ modū ipe ds xp̄o ondit.vn̄ ait xp̄s.(Tu ondi sti mihi studia).i.insidias/astutias/ca lūnias (eoꝝ). Quoꝝ certe nisi hoīȝ/ nisi iudeoꝝ p qb⁹saluādis moritu rus erā. Et nō q² studiose egerūt in dei in cā mortis xp̄i.p⁹qdē studiosi fuerunt cāȝ mortȝ inuenire cū hero dianis pponētes sibi qōnē de cēsu Cesarȝ/vt eū caperēt in fmōe:vt dr̄ Mat. 22. Jtē studuerūt vt pditorie dato pcio ꝯphēderet Act.7.vos p ditores ꝛ homicide xp̄i iusti fuistis. Jtē iustā n̄ iueniētes cāȝ studuerūt calūniā p falsos testes ipo nē Mat. 26. Jtē inidiā suā.ꝯ xp̄ȝ studuerūt q̄si zelo legis palliar. Jo. 19. nos hē m⁹legē/ꝛ sȝ legē dȝ mori/q² filiū dei se fecit. Jtē pilatū eis n̄ acquiescētē/ sȝ volētē xp̄ȝ dimittē/ studuerūt cō minatiōib⁹pterrere. Jo. 19. Si hūc dimittȝ/nō es amicus cesaris: oīs .n.q se regē facit/ ꝯdicit Cesari. Jteȝ studuerūt vt cū latrōib⁹q̄si scelera tus crucifigeret. Esa.liij. Cū scelera tis reputatus ē. Jtē studuerūt ei⁹vi taȝ diffamare. Mat.xj. Ecce hō vo rax ꝛ potator vini/publicanorum ꝛ pc̄oꝝ amicus. Jtē studuerūt ei⁹mi racla depauare Mat.xij. h̄ n̄ eijcit demones/nisi,i beelzebub p̄ncipe d̄ monioꝝ. Jtē studuerūt ei⁹doctrinā falsificare. Jo.x. d̄moniū hȝ ꝛ isanit/ qd eū auditȝ ? Jtē studuerunt ppl'ȝ ab eo auertē. Jo.ix. Jā.n. ꝯspirauer rant iudei/vt n̄qs ꝯfiteret ip̄m esse xp̄ȝ/extra synagogā fieret. Jtē n̄c ꝯ

Judei studiose egerūt ī cā mō tis xp̄i fide di scurren do.

xp̄m machinati sunt per oīa/vt stu derēt nō videri facere qd̄ faciebant. Unde Augus.sup illud.ps.scrutati sunt iniquitates.ꝛc. Jta/ingt/totuȝ volebāt facere ꝯ xp̄ȝ/vt tn̄ nihil face re viderent. Jō per discipulū pcu rauerūt pditioneȝ / p falsos testes accusationē/ p pilatū ꝯdēnationeȝ/ p gētiles milites crucifixionē eius. De istoꝝ studijs calūniaꝝ/insidiaruȝ astutiaꝝ plenis dicit.ps.corrupti sūt ꝛ abhominabiles facti sunt ī studijs suis:pp qd̄ aduersus eos dicit de⁹ per Hiere.xxj. succēdet indignatio mea q̄si ignis pp̄ter malitiā studio ruȝ vr̄oꝝ. Sȝ h̄ ꝯtra se iniquoꝝ stu dia ondit deus pr̄ vnico filio pus ēt ꝙ fierēt/ꝛ cū fierēt/ita vt nihil ꝯ se malignoꝝ studioꝝ xp̄m latuerit. Abacuch.i.ondisti mihi iniquitatē ꝛ laborē videre predā ꝛ iniustitiā ꝯ me. ¶ Scd̄o cū dicit. (Et ego quasi agnus declarato ꝙ sue mortȝ/ꝛ cāe ꝛ modi fuerit p̄scius.nūc ondit xp̄s ꝙ p̄scite mortis ēt fuerit volūtarius ita ꝙ sciēs ꝛ volēs mortē passus ē: sex aūt ꝯditiones volūtarie mortis in ista parte tāgit.pmā pp̄rie subsi stētie.(Et ego)psonal'r. 2ᵃᵐ ꝯuenē tie.(Quasi) per silitudinē. 3ᵃᵐ ino cētie (agnus) p inocētiā. 4ᵃᵐ man suetudinis n̄ repugnātie (māsuet⁹) 5ᵃᵐ paciēne (q portat) q̄si nō sub terfugiēs. 6ᵃᵐ cerimonie (ad victi mā) pp.p̄ᵐ sciēdū ꝙ Moy ses Exo. xij. in imolatione agni paschalis cū ppl'o liberatus ē a fuitute egypti n̄ gurauit q̄nq3 agnū eē vētuꝝ. Cui⁹ volūtario sacrificio totū genus ho minū a seruitute pcti̇ liberaret. Jō hūc agnū scti̇ p̄res diu expectaue rūt:ꝛ dicebat Esa.xvj.emitte agnuȝ dn̄e dn̄atorē terre de petra deserti ad mōtē filie syon.i.de virgine na tū/q̄ fuit petra solide v̄ginitatis/ q²

Mortis xp̄i vo lūtarie sex ꝯdi tiones.

Xp̄s fu it verus agnus.

ꝯsortiū virile defuit/natū de v̄gine: q̄ vtiqꝫ fuit petra deserti / petra q̄dē/qꝛ solidū tenuit v̄ginitatis ꝓpositū:petra v̄o deserti/qꝛ virile defecit ꝯsortiū:mitte nobis agnuꝫ ad mōtē hierl'm:multi aūt quasi agni missi venerūt. Sꝫ qꝛ nll's de v̄gine petra/sed de muliere corrupta:nullus deserto viri ꝯsortio/sed oēs vtriusqꝫ sexus ꝯiugio geniti sūt. Ideo null's excepto xp̄o fuit agnus q̄ꝫ expectabant sc̄i ꝛ petebat Esa. Venit deniqꝫ Moyses mitissim⁹. Vēit Josue fidelissim⁹. Venit Sāson fortissimus. Venit dd̄ benignissim⁹. Vēit Salomō sapiētissim⁹. Vēit Job paciētissimus. Venit Helyas zelo dei fernētissimus. Venit Helyseus in miraculis potētissim⁹. Venit Esaias in pp̄hia p̄clarissim⁹. Vēit Hieremias de vētre m̄ris sc̄issim⁹. Venit Ezechiel futuroꝝ certissim⁹. Venit Daniel castissim⁹. venerūt multi sc̄oꝝ q̄si agni. Sꝫ d̄ toto grege humani gn̄is nll's erat agnus de petra deserti/qꝛ p̄ter vitiū d̄linquētis p̄sone oēs hūerūt vitiū inficientis nāe. nll's.n. de petra radice genit⁹ est:iō nō erāt agn⁹ q̄ liberaturus erat a seruitute pc̄i. Tandē missus a deo venit Joānes baptista sc̄ificatus i vtero quo nll's maior iter natos mulierū surrexit/ꝛ putabat̄ eē agn⁹. Sꝫ ipse dixit. nō suꝫ ego xp̄s. Et q̄s esset agnus expectatus digito demōstrauit/dicens. Ecce agnus dei/ecce q̄ tollit pc̄ā mūdi. Et ideo ipse chr̄s ait. (Et ego quasi agn⁹) .i. nō sunt illi agni de petra virgine/ sed (Ego) sp̄āliter. Esa.xlv. Ego sum ꝛ absqꝫ me nō est alter. Et (Ego) singl'r. p̄s. singl'r sum ego (Ego) etiā p̄sonaliter. Esa.lij. Ego ipse qui loquebar. Ecce ad sum.

¶ Sermo sc̄ds tertie ferie maioris hebd̄e de pp̄hia ꝛ in ordine. ℓ 30.

1 E(Go q̄si agnus mansuetus.) Nūc ponit silitudinis cōuenientiā. Nō enim est agnus s̄m p̄prietatē/sed s̄m silitudinē. ideo ait. (q̄si agnus). j. Pe.j. redēpti estis p̄cioso sanguine/q̄si agni incōtaminati ꝛ īmaculati. vn̄ leo papa. Etenī inq̄t/vt oms ad victimā ductus est d̄ns/sed nō erat oms. ꝛ sicut agnus sine voce fuit/sꝫ nō erat agnus. Illa .n. ī figura fiebāt/h̄ repiunt̄. Nā quasi agnus occisus ē/ꝛ veluti ab egypto nos a mūdi ꝯcultura redemit ꝛ saluauit nos de manu diaboli q̄si de manu pharaonis/ꝛ ꝯsignauit aīas n̄ras ꝓpo sp̄ū ꝛ mēbra corporis n̄ri suo sanguie p̄cioso. ¶ Itē tāgit rectitudinis inocētiā (agn⁹.) q.d. Ego sum agnus de petra deserti.i. de v̄gine sine viro. Et iō agnus īnocēs/qꝛ vitiū nō habui corrupte radicis. Vn̄ Aug. sup Joānem. Si agnus/inq̄t/ꝛ chr̄s. ergo īnocens ꝛ solus ipse inocēs/ q̄ nō est ꝯcept⁹ in iniq̄tate quē v̄go ꝯcepit/ v̄go peperit/qꝛ fide cōcepit/fide suscepit. Nullus v̄o alius ē agnus īnocēs/ qꝛ oēs ex illa radice p̄dierunt. de qua gemēs ait dauid. Ecce in iniq̄tatibus ꝯceptus suꝫ/ꝛ in pc̄is ꝯcepit me m̄r mea. ¶ Et aduertēdū q̄ chr̄s tripl'r d̄r agnus.s. agnus figuratus/agnus simulatus/agnus cōsecratus. Figuratus q̄dē agno legali. Exo .xij. Simulatus v̄o agno aīali. Esa.liij. q̄si agnus corā tōdēte obmutuit ꝯsecratus aūt sacro salutari/de q̄ btūs Andreas ap̄ls Egee dixit. Ego q̄tidie agnū offero deo/ quē cū sup̄ serit fideles viu⁹ ē/ꝛ integer p̄seuerat/cui triplici agno ꝯuenit q̄ ī missa trib⁹ vicib⁹ d̄r agnus dei. Et qꝛ tria sūt pc̄ā q̄b⁹ īficit̄ mūdus: vt d̄i.j. Jo.ij.s. sup̄bia/auaritia/ Agnus tripliciter dicit̄ chr̄s.

luxuria/q̄ iste agn⁹ remittit.iō ēt tri bus vicib⁹ dī q tollis pcā mūdi. Et rursus qꝛ duplex ē miseria.s. pene z culpe:vel misia inata/z misia ad dita.ad pñs tpalis/z futura gehē nalis.iō ꝯ vtrāqꝫ bis dī miserē no bis. Ultio qꝛ remota misia sūmuꝫ bonū pacis q̄ exupat oēm sensum/ q̄rit z amat/iō remotis malis. 3° loco dī dona nobis pacē.q̄ ē donū agni cūctꝫ (pacifici) ēt lupo sibi ini micāti pacifici.Sꝫ ď agno figurali ī parasceue.De agno aūt sacr̄ali ī pascha locus erit.Nūc ḡ de agno aīali ſm silitudinē ꝯsiderandū est.

¶ Notādū itaqꝫ ꝙ agnus ē aīal val de inocēs/neminē.n.ledit.Et iō abſ qꝫ noxa occidit̄.Et qꝛ ch̄is h̄ns ori ginalē inocētiā nihilominus occi di se pmisit agno cōpat̄. Cui⁹ agni occisio p̄° fuit ordinaria. 2° necia. z 3° exhortatoria.Ordinaria qdeꝫ qm̄ nō casu / sꝫ dei ꝓuidētia occi sus est agn⁹.Apoc.xiij.Agn⁹ q occi sus ē ab origine mūdi/qď q̄drupl'r p̄t itelli/ſꝫ ꝙ ista ꝓpō ab p̄t teneri

2 vel cāl'r/vel occasional'r/vel figura liter/vel cognoscibil'r. p̄° mō cā ori ginis mūdi est volūtas dei. Apoc. iiij.Tu creasti oīa dñe pp volūta tē tuā.Ista ṽo volūtate q̄ creat⁹ est mūdus voluit ďs occidi agnū vt se paret̄ mūdus.vñ Mat. 26.dicebat iste agn⁹. pꝛ si nō p̄t h̄ calix trāsire nisi bibā illū/fiat volūtas tua. 2° mō culpa p̄ᶜ trāgressiōis hoīs fuit occasio mortis xp̄i.Si.n.hō nō pec casset agn⁹ nō fuisset occisus.Et qꝛ ipsa trāsgressio stati īcepit/cū mū dus h̄uit originē ī effectu:iō ex tūc occisus ē agn⁹/qꝛ occasio occisiōis ei⁹ ꝑpetrata ē.Treñ.iiij. ch̄ꝛs dñs occisus ē ī pctīs nr̄is. 3° mō ab ori gine mūdi figural'r occisus ē agn⁹. cui⁹ mōtē figurauit dormitio Ade/ ex cui⁹ latere formata ē ecclia.vt di cit Augu.Eius ēt mortē figurauit Abel/q̄si agnus a fratre occisus in agro.hui⁹ mortꝫ figurā exp̄ssit ima go ď quē iussit Saul interfici: vt dī.j.Re.xix.4° mō ab origine mū di iste agn⁹ occisus ē cognoscibil'r. nā vt dicit Aug.tūc res dr̄ eē q̄n co gnoscit̄.statiꝫ aūt post pcīn p̄ꝰ hoīs penitētis credēdū est ipm Adaꝫ re uelatōe dei cognouisse ch̄m icar natū occidēdū ꝓ sui pcīi expiatōe. Uñ ait possedi hoīeꝫ ꝑ deū.i. mor talis hō suꝑp̄ꝰerit cōpos moriē te deo. Hui⁹ ṽo agni occisio nō tm̄ in tpe ab hoīe/sꝫ añ oīa ēt tp̄a p̄co gnita fuit a deo:sic dī.j.Pe.j.redē pti estis p̄cioso agni sanguine p̄co gniti añ ꝯstōnes mūdi.Itaqꝫ pꝫ hu ius inocētis agni occisionē a deo q dē fuisse eternal'r p̄cognitā z voli tā.Tpal'r ṽo ex pcō occasionatā/fi guris obuolutā/hoīb⁹ reuelataꝫ.

¶ 2° inocētis agni occisio fuit ne cessario:ab eterno qdē oēs saluan dos ďs p̄destinauit z scripsit in li bro vite:sꝫ sup̄ueniēte culpa trans gressiōis p̄me p̄destinatio nō h̄uit it necia effecm̄:qꝛ pp illius culpe īpedimē tū nō saluabant̄ saluandi. Occisio āt agni abstulit pcīn/z electoꝝ p̄e destinationē ipleuit vtiqꝫ ďmōstra tū ē in 1ᵃ reuelatōe Jo.euāgeliste. Apoc.v.vbi dī vidi in dextera sedē tis sup thronuꝫ libꝝ scriptū itus z foris signatū sigillis septē. Et nēo poterat nꝫ i celo/nꝫ i terra/nꝫ subt⁹ 3 terrā apire libꝝ/nꝫ respicē illū. Et ego flebā.Sꝫ vn⁹ ď senioꝛib⁹ dix̄ mi hi.ne fleueris.Ecce.n.vicit leo ď tri bu iuda.radix dď apire libꝝ z solue re septē signacula ei⁹.Et vidi i me dio throni agnū stantē tāq̄ occisū. hñtē cornua septē/z oculos septē/ q sūt septē sp̄us dei missi i oēꝫ t'rā.

Occisio inocētꝫ agni fu it necia.

Apoc. fi gura ď agno.

Et venit & accepit libꝝ ð dxtera se-
dētis i throno & apuit libꝝ/& soluit
signacula ei⁹:hui⁹ visiōis q̄ztū ad
ppositū breuiter h̄ ē sensus. Et p°
gdē liber ē certa pscia eoꝝ gb⁹ ds
suā grām largiturus ē.j. Thy.no
uit dñs q.sūt eius.& ps.nūerat mul
titudinē stellaꝝ & oib⁹ eis noia vo-
cat.ð q̄ libro mal.iij.script⁹ ē liber
monumēti corā eo. Jtē thron⁹ est
dñatio diui^{tis}:sup thronū sedēs ē
ds btā trinitas.pr fili⁹ & spūs scūs.
Cui⁹ dextera ē gre dāde ppo^{m}: in
dxtera igit ē liber pscie iustoꝝ qr ex
pposito gre ei⁹/& nō ex alia cā scri-
pt⁹ ē ille liber.Sz q nō sūt psenera
turi i gra/foris:q āt vsq3 i finē pma
nēt iusti scripti sūt itus:ð his q scri
pti sūt foris dic.ps.deleant ð libro
viuētiū.De his q scripti st itus di
Dan.xij.Saluabit ois q iuēt⁹ fuūt
script⁹ i libro vite.Jtē clausura libri
est latēs cā & distictio eoꝝ q saluādi
sūt & dānādi:q̄ztū.n.ad h̄ liber pde-
Incar- stinatōis oib⁹ ē clausus. Septē vo
natōis sigilla ei⁹ sūt icarnatōis xpi septez
chri se- mysteria.s.na^{tas}/baptism⁹/passio/
ptē my- discēsus ad iferos/resurrectio/ascē
steria. sio/& aduētus ad iuditiū.Vn̄ vsus
Nota nascit ablui/morit/dscēdit ad ima/
versus. Surgit & ascēdit/veniet discernē cū
cta.Quoꝝ sigilloꝝ reseratōe pdesti
natiōe scōꝝ patuit in effcū.Jtē nō
ē iuēt⁹ gsq3 dign⁹ neq3 sufficiēs:na
scēdo/lauādo/moriēdo/ad inferna
descēdendo/ resurgendo/ ascēden-
do/iudicādo apire libꝝ.i.pdestina-
tōez electoꝝ effcū dmōstrare:nz.n.
angelus i celo istð potuit/nz hoīz
gsq3 sup terrā viuēs dign⁹ fuit / nz
mortu⁹ aliqs sub terra istð meru-
it/siue eēt electus i sinu abrahe ge
scēs/siue ēt malign⁹ spūs dānat⁹.
Jtē qr frustrabat salus electoꝝ nec
dia pdestinatio iplebat;iō grādis
erat mā flet⁹.Sz cet⁹ pphāꝝ q̄si vn⁹
ex senioꝝb⁹/& spāl'r Esaias ɔsolat⁹
ē lugētes i spō/& pnūciauit leonē ð
tribu Juda vētuꝝ q libꝝ apiret/& si
gnacula solueret.Hoc vtiq3 ipse p-
dixit cap.xxix.&.liij. Jtē q pus fuit 4
agn⁹ occisus/postea scūs ē leo vin
cēs/q̄si agn⁹ moriēs/q̄si leo resur-
gēs.Jō i medio thrōi.i. i vtute dña
tōis dīa vtus ɔsistit:i medio ē agn⁹
tāq3 occisus:bn̄ dicit tāq3/qr lz oc-
cisus fuerit/tn̄ resurrexit. Apoc.j.
Ego/igt/sū pm⁹ & nouissim⁹:& fuī
viuus & fui mortuus.Jtē h⁹ agni
septē cornua/septē sūt regna virtu
tū nā cornu ad regnum ptinet fm
Hierony.p^{m} cornu regale humili-
tas est quo supbia subijcit. Scdm
est māsuetudo q̄ iracundia vincit.
Tertiū cornu regiū est charitas q̄
iuidia occidit.Quartū est iustitia
opis q̄ accidia repellit.Quītuz est
paupertas/q̄ auaritia ɔfigit.Sextū
est castitas quo luxuria extinguit.
Septimū ē sobrietas/ q̄ gula repri
mit.Jtē septē oculi istius agni/sūt
septē spūs qbus ispicit oēz terrā:
de qbus Esa.xj.regescet sup eum
spūs sapie & itelles/ spūs ɔsilij & for
titudis/spūs scie & pietatis.Et re-
pleuit eū spūs timoris dñi.Jtē hic
talis agnus/& tātus leo⁹/ p° qdem
venit in mūdū fm susceptā hūani
tatē. 2° libꝝ accepit/qr pdestinatio
nis iplēde suscepit auctitatē.iij.libꝝ
apuit/qr pdestinatōis mōstrauit
effcū vitatē.iiij.Sigilla soluit/qr p-
destinatōis iplēde icarnat⁹amouit
difficultatē.Jō gras agēs illi can-
tat i celis oīs cetus scōꝝ. Dign⁹ est
agnus q occisus est accipe vtutez
& diuinitatē & sapiaz & fortitudinez
& honorē & gliaz & bn̄dictiōez & oēz
creaturā.¶Tertio huius inocen-
tis agni occisio fuit ex puocatiue

ꝯstātie martyꝝ:patiētie ꝯfessoꝝ/cō tinētie ꝟginū. Si.n.innocēs agnus ꝓ grege occidi voluit/ꝺƷ ipse gi ex ꝓuocari ad corpis martyriūm/ ad boni opis studiū/ad afflictōis exer citiū/ad pnīe remediū. Sic.n.mar tyrio caro occidit/sic ꝑ pnīaƷ ꝑteri ta/ꝑ abstinētiā/ꝑsītia/ q̄ sēm studiū futura pctā occidunt. vñ oēs iusti occisi agni imitatores ꝺsit illud ꝑs. qm̄ pp te mortificamur tota die/ estimati sum⁹ sicut oues occisiōis.

¶ Sermo tertius tertie ferie maio ris hebdomade de prophetia ⁊ in ordine. 231.

Ego quasi agnus māsuetus ⁊c̄.) celestis agni ꝑmo qdem ꝯsideremus ꝟtuteƷ/q꜖(agnis) est. 2° māsuetudinē.q꜖ (mansuetus.) 3° patientiā.q꜖(portaf) 4° certimo niā q꜖(ad victimā.) 5° cōsciam.q꜖ (nō cognoui ⁊c̄.) huius gdē agni ꝟtus est q꜖ reserauit/ sigilla septeƷ in gbus nr̄a salus ꝯsistit:⁊ hec sunt natiᵗᵃˢ/ baptism⁹/passio/descēsus ad iferos/resurrectio/ascēsio/aduē tus ad iudiciū/q̄ alius nemo solue re potuit: ꝙ pƷ si cuiuslibet sigilli ꝑ gramus scripturā ⁊ figurā. Et ꝑᵐ gdem sigillū natis scripturam hƷ. Esa.7.ꝯtentū. Ecce ꝟgo ꝯcipiet ⁊ pa riet filiū /in quo sigillo sculpta est figura rubi ardētꝭ ⁊ nō cōbusti. Exo. 3. Jn 2° āt sigillo baptismi scriptū ē illd̄. ꝑs. vox ꝺñi sup aq̄s/ꝺs maie statꝭ itonuit. Et semite eius in aqs multꝭ. Cui⁹ sigilli figura ē Moyses i flumie exposit⁹. Exo. ij. Sigilli ꝟo tertij.s.passiōis scriptura est illud Tren.4. xp̄s ꝺñs occisus ē i pctīs nr̄is/i q̄ sculpta ē imago ꝑpētis i lig°. Nu. xxj. 4ᵐ sigillū ꝙ ē ꝺscēsus ad iferos hƷ scripturā. ꝑs. estiatus suƷ cū ꝺscēdētib⁹ i lacū/⁊ vita mea i iferno appropinq̄uit. Cui⁹ sigilli

Sigilla septē in gbus sa lus nr̄a ꝯsistit.

figura ē Jonas i mari missus/⁊ in vētre ceti recept⁹. Jn 5° aūt sigillo resurrectōis scriptū ē illd̄. ꝑs. resur rexi/⁊ adhuc tecū sū. c⁹ sculpta ima go f̄m Gre. ē ꝟga arida germinās/ flores/⁊ fructificās. Nu. 17. 6ᵐ ꝟo sigillū ascēsiōis sic scriptū ē. Ascē dit sup cherubin ⁊ volauit. Sꝫ fi gura ei⁹ ē helyas igneo curru ra ptus i celū. iiij. Re. ij. 7ᵐ aūt sigilli ꝙ ē aduētus ad iuditiū scriptura est. ꝺs iuditiū tuū regi da/⁊ iustitiā tuā filio regis. Eius ꝟo sculpta ima go est colūna nubis: egyptijs qdeƷ terribilis ⁊ tenebrosa/ ꝑplo aūt dei delectabilis ⁊ luminosa. Exo. xiiij.

¶ Cūqꝫ citra deū q̄ttuor sint gb⁹ fit oē ꝙ fit. s. nā/violētia/ars/⁊ ꝯsiliuƷ. ꝑᵐ hoꝝ nā/ꝟƷ/radicē hƷ i celo/qꝺ ē ꝑnᵐ oīs motus nālis. Alteꝝ. s. vio lētia subter terrā ꝑualet in iferno: q꜖ oīs pena violēta est. Duo reliq̄. s. ars/⁊ ꝯsiliū sup terrā i hoib⁹ opan tur: hoim ⁊.n gen⁹ arte ⁊ rōne vi uit. Sꝫ neqꝫ aut nā/q̄ est i celo/ aut vi/q̄ est subter terrā/aut arte ⁊ hu māo ꝯsilio/q̄ sūt sup terrā fieri po tuit/vt aliqꝺ ꝑdictoꝝ resolueret si gilloꝝ: eoꝝ.n. solo sue reseratio est ꝑcedētis figure abolitio/⁊ rei ꝑñtꝭ exhibitio: nō potuit aūt fieri/aut ꝑ nāƷ/ aut ꝑ viƷ/ aut ꝑ artē/aut hūa no igenio/ꝙ ꝟgo deū ⁊ hoīeƷ pare ret/neqꝫ ꝙ aliqs hō corpe lot⁹ aq̄/ ipsi aq̄ tribueret lauare cor a pctīs fieri ēt ꝑ illa q̄ttuor non potuit vt sua morte hō aliqs saluaret genus humanū: ad loca etiā penarū infer ni descendere sine pena alicuius aīam que ēt existes in penis inde reduceret excedit ꝑdictoꝝ. 4ᵒʳ ꝟtu tē. Rursus ꝙ mortuus aliqs seips a morte suscitet/⁊ ꝙ ꝟtute ꝑpa sine alicuius adminiculo sup oēs ce los absqꝫ ipsoꝝ diuisione ascendat

Quat tuor sūt gb⁹ fiūt oia q̄ fiunt.

pressionē:alter eos designauit/ qui
secuti sunt tempus passiōis:illi añ/
isti post vindemiā huius botri fue-
runt.vtriqꝫ tamē portauerunt bo-
trū in vecte exprimēdū/ qꝛ vtriusqꝫ
etatis pcā xp̄i portauerūt ad mor
tem.¶Et notādū moralr.qꝛ vt di
cit apls.ij.Cor.xv. Sicut portaui-
mus imaginē celestis/q est agnꝰ mā
suetus portatus & victimatꝰ. Eius
itaqꝫ portemꝰ agninā innocētiā/vt
neminī noceamꝰ. Eiꝰ portemꝰ mā-
suetudinē / ne nocētibꝰ irascamur.
Eiꝰ portemꝰ patiaꝫ/ne malꝰ pātibꝰ vi
camur.Eiꝰ portemꝰ victimatiōeꝫ/vt
pro ipsius amore crucis ṽtute ꝯfi-
gamur:sicut dic apls.ij.Cor.4. Sē
per mortificatiōeꝫ iesu xp̄i in corpe
nr̄o circūferētes. & Gal.v. Ego/in-
qt / stigmata dn̄i nr̄i iesu xp̄i por-
to in corpore meo. Itē tāgit sancti-
tudis cerimōiaꝫ (ad victimā.) vbi
sciendū ꝙ obmissa origine vocabu
li qua di victima pro victis/dat ho
stia pro superādis : victima gñalr
appellat aial pro religione.i.cultu
diuino occisum. vnde oē aial deo
immolatū victima est.Et in ceteris
quideꝫ sacrificijs deuotio religiōis
apud imolātes/sed in ipsis que im
molabātur non poterat esse aiali-
bus:at ṽo cū imolatꝰ ē iste agnꝰ mā
suetus penes occisores & summos
pōtifices nll'a fuit rligio/sꝫ ipietas.
Ipse vero agnꝰ victimatꝰ mētis de-
uotionē & sctissime religiōis serua-
uit reuerētiā:ita vt putādū sit/ ꝙ lꝫ
xp̄s semp deuotū ad deū habuerit
4 aīnꝫ nūꝗ̄ tñ tāte deuotiōis & pieta
tis atqꝫ religionis sctissime fuerit/
quāte fuit in ipsa hora sue victima
tiōis:iō vere victima pro dei sacrifi
cio occisa/penes quē solūꝫ erat de-
uotio sacrificij.Naꝫ apud occiden-
tes nihil religiōis erat.Nu.xix.Ista
est religio victime quā ꝯstituit dns.
¶Tertio ondit xp̄s se hr̄e rectā cō-
sciētiā/dicēs.(Et nō cognoui).i.ni-
hil mihi ꝯsciꝰsum & nescio cāꝫ huiꝰ
rei(qꝛ cogitauerunt)iudei(sup me
ꝯsilia)de istoꝝ consilio di Mat.26.
Cōgregati sunt principes sacerdo-
tuꝫ/ & seniores ppli in atriū princi-
pis sacerdotū/qui dicebat cayphas/
& ꝯsiliū fecerūt vt iesum dolo tene-
rēt & occiderēt.Certū est aūt qꝛ xp̄s
nō cognouit in se huiꝰ ꝯsilij cāꝫ/ qꝛ
nll'a erat pp quā istud ꝯsiliū.pꝰ q
deꝫ cogitauerit secrete/postea tra-
ctauerint a pte:tādē pfecerit publi
ce. vñ Glo.(nō cognoui)inqt/pcm̄
.ij.Cor.5. Euꝫ q nō nouerat pctm̄/
p nobis pcm̄ fecit.i penā pcī susti-
nuit.Iō solus ipse pꝰ qdē dicē pōt
illud Job.nꝫ eni reprehēdit me cor
meū in oī vita mea. Itē pp securi-
tatē ꝯscie ēt inimicoꝝ requirit iudi-
tiuꝫ. Mich.6. Inditiū dn̄i est cum
pplo suo dicētis. pple meꝰ qd fecit
tibi/aut qd molestus fuit tibi/rn̄de
mihi.Idē dicit Esa.5.Nūc ergo ha
bitatores hierl'm/ & viri iuda iudi-
cate inter me & vineā meā:qd est ꝙ
vltra facere debui vinee mee/ & non
feci:diligēter āt facta inquisitiōe ipsi
met Iudei nll'aꝫ in eo cām mortis
inuenerūt.Act.xiij.Nullā qdē cām
mortis inueniētes in eo/petierūt a
Pilato vt interficerēt eū.Itē nullā
ēt cām mortis in eo inuenit Pila-
tus/dicēs. Luc.33. Ego nullā cām
mortis inuenio in hoie isto.Itē hoc
ideꝫ ꝯfessus est latro vnꝰ cū eo pen-
dens:nos / iquit/digna factis reci-
pimꝰ/hic ṽo nihil mali gessit.Ergo
innocētis est ista vox.(Ego non co
gnoui)in me culpaꝫ.(qꝛ cogitaue-
rūt)tractauerūt per fecerūt(super
me.) illud eni qd putabāt eē ꝯ me
neqꝗ̄ potuissent nisi desup data

illis fuisset ptãs. Sic ipe xps Pilato dixit. Jo. xix (ɔsilia) qualr isidijs pcederet/ qualr iportunis z clamosis petitiõib⁹ morti traderet. Gen. 49. Jn ɔsiliũ eoꝝ nõ veiat aia mea. Eze. xj. Jsti sũt viri q cogitãt iniqtatē/z tractãt ɔsiliũ pessimũ i vrbe ista.

¶ Sermo. 4. tertie ferie maioris hebdõe de pphetia z in ordie. 231.

1 Scdo cũ dic (mittam⁹ lignũ.) declata pscietia z cõplacētia/ z ɔscia xpi: qr fue mortis psci⁹ z volũtari⁹/nihilqz sibi ɔsci⁹/occisus est agn⁹: nũc crucifigentis ppli recitat ɔ se ɔsiliũ z malignitatē: q pz quantũ ad tria: isidiati.n. sunt trib⁹. s. bonori/ z vite/ z opiniõi/ vl fame xpi: bonori qdez regio opposuerũt crucis igminiã: scitati ãt vite mortis adhibuerũt sniaz. (Et eradam⁹ eũ.) Opiniõi ãt ipsi⁹ z fame isidiati sũt itēdētes auferre nois ei⁹ mẽoriã. (Et nomē ei⁹.) Sũt ãt tria h pcipua bona hois. s. ptãs regia/ vita scã/ fama clara. Quib⁹ tollendis cogitauerũt iudei ɔsiliũ aduersus xpz regē sctm z claꝝ pp pᵐ dicũt iudei cogitata ɔsilia tractãtes. (Mittam⁹ lignũ in panē ei⁹) qd duplr expõit fz Glo. p° d xpi crucifixiõe. Scdo de ipsi⁹ doctrine reprobationē. pp pᵐ. pãis ē caro nri saluatoꝝ. Jo. 16. Pãis quē ego dabo caro mea ē: noie ãt ligni crux itelligit. dnt q iudei. Mittam⁹ lignũ crucis. i panē carnis ei⁹. Et ē h loco ypallage. i figurata locutio. fz quã p ɔ̃riũ vba itelligũt: vñ sensus ē. mittam⁹ panē carnis ei⁹ i lig crucis/ nec tñ absqz rõne: fuit ista fig° locutõis. Sic.n. caro xpi erat i cruce q dolor crucis erat i carne ei⁹. Jtaqz si cru-
2 cis dolores xps nõ pcepisset / caro qdē ei⁹ i lig/ sz lignũ neqq i pãe carnis ei⁹ fuisset: ē g sensus. Sic panis iste põat i lig/ q dolor ligni sit i pãe.

Bõa bominis pcipua tria.

Et magis desiderabãt iudei vt xps crucis dolores pcipet/ q q i cruce pēdēt. Esa. 53. Desiderauim⁹ eũ viz doloꝝ/ z qd desiderauerũt euēit ipo xpo dnte. defecit i dolore vita mea. ¶ Scdo aduertēdũ q ad lraz ligᵐ ē noie tar⁹/ qd si pmisceat hois pani vel alimēto intoxicat eũ. de q vr dic Hiere. Judeos tractasse vt tali veneno moreret. Sz qr ad lraz istd nõ ɔstat: iõ expõit Origenes de reprobatiõe doctrie xpi. Pãis.n. q nutrimur ē smo xpi. Cui pãi ne auditores ipm mãducarēt imiserũt iudei z pagãi lignũ. i. opprobriũ crucis: cũ.n. ab aplis pdicaret xps dei fili⁹ nat⁹ ex vgie. Saluator mũdi i celis regnare mũdũ iudicatur⁹ credebãt gētes. Sz iudei z gētiles ne ista doctria pficēt dicebãt: vt qd putatis eē deũ q crucifix⁹ ē: nlla ē cõmēdatio ei⁹ q nõ negat eē crucifix⁹: fatuũ ē de cruce ɔfidē/ mortifeꝝ ē illi se credere/ amaꝝ ē ipaz expiri. Et iõ ait apls. q pdicatio crucis Judeis erat scãdalũ/ gētib⁹ ãt stultitia: sed eõ. ditus fcm ē vt vñ illi putauerũt xpi doctrinã reprobare/ z odibilē facer. Jnde magis approbata z amabilis facta sit. Nã passio crucis permixta doctrie fac eã dulcē viuacez/ z sapiētē. Vñ sic lignũ i aqã missũ amaras ɔuertit eas i dulcedinez h
pãe gustato. Exo. 16. Jta lignũ crucis missũ i pdicatiõe facit dlce vbũ. Ergo crux nõ ē venenũ doctrie/ sed vita: nõ fel amaritudis/ sz mel dlcedinis: nõ stultitia/ sz sapia. pp pmũ Prouer. 3. lignũ vite ē his q appte hēderit eã. pp 2ᵐ dlce lignũ dulces clauos/ dlcia ferēs põdera. pp tñũ. Eccle. 24. Lignis pciosis sapia cõparat: qr i ligno crucis est sapia dei q stultaz fecit scli sapiaz. vt dic apls. ¶ Scdo ponit ɔsilium mortis xpi. 3

(Et eradam⁹ eũ de terra viuẽtiũ).i. de ↄuersatiõe boim̃ ĩ t̃ra viuẽtiũ. Et aduertẽdũ q̃ in Esa. p̃a di.53.ꝙ abscisus fuit xp̃s de terra viuẽtiũ: h̓ v̓o di eradam⁹ eũ de terra viuẽtiũ: dupl̓r.n.machinati sunt iudei ĩ mõ tẽ xp̃i.p̃mo vt viuũ occiderẽt.sc̓do vt resuscitatũ negarẽt.p̃mo mõ q̃si lignũ viride absciderũt ꝛ mortuũ ẽ. Sꝫ tñ vt di͂ Job.xiiij.Lignũ hꝫ spẽꝫ resurrectõis.Si.n.p̄cisuꝫ fuerit/rur suꝫ virescit:qd̓ vtiq̓ꝫ in resurrectiõe scd̓m est q̃si xp̃i caro refloruit. Cũq̓ꝫ isti⁹ ligni p̃mo abscisi resurrectio p̄dicaret̃.Itez machinati sunt iudei celare vitã xp̃i/ꝛ totalr̓ resurrectio-nẽ negare.sic̓ pꝫ Mat.28.Jd̓ lignũ resurrectiõe viuũ/nõ tm̃ succidẽ/ sꝫ ẽt eradẽ voluerũt/vt nll̓uꝫ vestigiũ vite ip̃i⁹ apperet. Sꝫ lꝫ abscidẽ/s tñ eradere potuerũt de cordib⁹ fideliũ vitã xp̃i resurgẽtis.Tertio p̃oit̃ ↄsi liũ obliuiõis xp̃i.(Et nomẽ ei⁹ non memoret̃ ampli⁹)ad h̓ enĩ tot̓ viri bus cõati sunt iudei/vt fama nois xp̃i nõ eẽt ĩ memoria boim̃.Amos. 6.Finis ẽ tace/ꝛ ne recorderis nois dñi.Et id̓ Act.4.Preceperũt sacer-dotes ap̄lis ne oĩno loq̄rent̃/ ne docerẽt ĩ noie iesu. Sꝫ eꝯ. Tren̄.3. Per pp̄haꝫ dic̓ ip̄e xp̃s. recordare paupertatis ꝛ trãsgressiõis mee/ ab-sintij ꝛ fellis p̄ nobis q̓dẽ xp̃s mor tu⁹ vult vt sue passiõis memores si-mus:q̓ tãta charitas amici mortui nõ est obliuiscẽda.Jd̓ dicit recorda re paupertatis/q̓ nudat⁹ in cruce:re cordare trãsgressionis.i.charitatis mee trãsgressiõis oẽꝫ amorẽ/ oẽm odiũ/oẽ maleficiũ:tãta enĩ fuit illa charitas/vt excesserit oẽm amoreꝫ boim̃ ẽt filiorꝫ:tãta fuit/ vt odio ini micorꝫ nõ fuerit extĩcta q̃min⁹ eos diligeret:tãta ẽt fuit/vt b̄n̄ficijs ma leficia fugauerit.Itẽ recordare fel-

Formã xp̃i exti guere cõati st̃ iudei.

lis/q̓ fuit felle potatus.Recordare ẽt absintij/q̓ morte amara ↄsuma tus.Itaq̓ꝫ crucifixi nomẽ semp̄ sit nobis in memoria pp̄ duo/q̓ est ex emplũ v̓tutis/ꝛ q̓ est spes salutis. pp̄ p̃mũ di͂.ij.Mach.6. Iste q̓deꝫ h̓ mõ vita discessit: nõ solũ iuuenib⁹/ sed ꝛ vniuerse gẽti memoriã mortis sue ad exẽplũ v̓tutis ꝛ fortitudinis derelinq̄ns pp̄ 2ᵐ xp̃o dicẽti re-cordare paupertatis ꝛc̃. Rñdet aĩa de nota ibidẽ.memoria memor ero/ ꝛ tabescet.i.deficiet in me aĩa mea.i. aĩalis vita:q̓ memoria mortis xp̃i tollit affectũ aĩalis vite: ꝛ subdit h̓ recolẽs in corde meo in deo spera-bo quasi dicat.dũ ex memoria mor tis xp̃i presentis vite amor deficit/ spes in deum proficit.

¶ Sermo gnt̓⁹ tertie ferie maioris heb.de pp̄hia ꝛ in ordine.233.

Tertio,cũ di͂. (Tu aũt dñe saba-oth.)Ipse agn⁹ mãsuet⁹ occi-sus in ligno petit a p̄re piã de cru-cifixoribus vltionẽ. Et tria facit.p̄° enĩ p̃oit cõmẽdationẽ p̄ne aucto-ritatis.Scd̓o petit vltiõnẽ superne pietatis (videã vltionẽ) tertio assi-gnat rõnẽ ĩterne eq̓tatis.(tibi.n.re uelaui.)In p̃ma v̓o parte suũ iudi cẽ xp̃s cõmẽdat tripl̓r eo.s.ꝙ h̄eat dñiũ celsitudinis/ꝙ exerceat iuditiũ rectitudinis/ꝙ ĩspiciat scrutinium certitudinis. Nã dñat̃ virtualiter/ iudicat equal̓r/scrutat̃ ꝛ p̄bat ĩfal-libiliter.pp̄ p̃ᵐ ait. (Tu aũt dñe.) pĩ.(Sabaoth).i.v̓tutũ.h̓ est altũ ꝛ naturale ꝛ verꝫ dñiũ:nõ ex potẽtia: nõ ex violentia/sed ex virtute dña-ri: qui enĩ virtute p̄eminẽt nãliter sũt dñatiui.Itaq̓ꝫ vt dicit Glo.Fili-us fm̃ carnem ad p̄reꝫ loq̓t̃/ cui⁹ iuditiũ ĩprecat̃/ꝛ p̃us dñationem/ altã vero/ ꝛ nãlem ostendens dicit eum esse dñꝫ virtutũ/ q̓ ex virtute

I

dñatur mūdo.ps.dñs virtutū no-
biscum. Cuius ēt virtuose dñationi
ipse filius ꝯgaudet.ps.dñe in vtute
tua letabit rex:pp 2^{m} ait.(Qui iu-
dicas iuste) glo.reddendo vnicuiqꝫ
qd meret.ps.deus iudex iustus for
tis ꝛ lōganimis:pp 3^{m} ait(ꝛ pbas)
.i.examinas/scrutaris/ꝛ ꝯuincis(re
2 nes).i.itentiones volūtatis/ qꝛ i re
nibus ē motus cōplacētie.(Et cor-
da) .i.cogitationes mētis. Ista enīz
duo.s.itētio ꝛ cogitatio sunt occul-
tissima. Et lꝫ opus exterius hoies vi
deant/cogitationē tñ solus q cogi-
tat videt:itentio aūt cogitationis ꝛ
operationis/ipm ēt cogitātē ꝛ ope
rātē qñqꝫ latet. Sꝫ nullum istoꝝ ab
scōditū ē a deo. Heb.4.discretor co-
gitationū ꝛ itētionū cordis ē. Et nō
ē vlla creatura inuisibilis i ꝯspectu
eius:oīa.n.nuda ꝛ apta sunt ocul'.
Hec āt duo.s.deus scrutat' subtilissi
me/examiat districtissime/ꝛ pbat ef
ficacissime. Sic.n.probat efficaciter
talē vel talē fuisse itētionē ꝛ cogita-
tionē cordis vt ꝯuincat/neqꝫ pba-
tionē eius euidētē qsqꝫ negare pos
sit.j.Cor.4.dñs illuminabit abscon
dito tenebraꝝ/ꝛ manifestabit ꝯsilia
cordiū. Et nō qꝛ chrs iudicis sui au
ctorē cōmēdans/tria dic' sibi ꝯueni
re/qbus oē iuditiū stabilit' .s.potē-
tiā ad cogendū.vñ dic'.dñe vtutuꝫ.
Itē iustitiā ad diffiniēdū. Jō ait. Iu
dicas iuste. Itē sciāꝫ ad examinādū:
pp qd dic' pbas renes ꝛ corda. 2°
3 cōmēdato iudice petit chrs piā vl-
tionē dicēs.(Videā vltionē tuā ex
eis.(2^{m} glo.chrs petit fieri vltionē
eoꝝ q i scelē obstinati pmāserūt qs
nō penituit mortis chri: p his.n.q
egerūt pniam orauit dicēs:pr igno
sce illis qꝛ nesciūt qd faciūt: ꝯ ipeni
tētes ḡ ait.(Videā vltionēꝫ tuā ex
eis.) ps.deus vltionū dñs deus vl-
tionū libere egit. Sꝫ qꝛ bis dr deus
vltionū. Jō pter vltionē seueritatis
q̄ exercet ꝯ obstinatos ē vltio pieta
tis ꝯ pcā de q̄.ps.vltus sup eos. Au
gu.vindicani me de ipsis inimicis
meis/occidēdo i eis errorē/suscitan
do fidē.pª vltio ē iracūdie. 2ª mīe.
pª ꝯ hoiēs. 2ª ꝯ iniqtates. pª punit.
2ª remittit culpā. Dicit ḡ agn⁹ mā
suetus iudici pri. O pr ꝛ dñe atqꝫ iu
dex. Facias.(Vltionē tuā).i.tibi p-
priā qꝛ alijs hoibus ꝯuenit vlcisci
ꝯ psonā/tibi ppriū est sic vlcisci pcā
vt ea destruas saluato hoie:facias
ēt eandē vltionē eis coopantibus
tibi.vñ (ex eis) .i.ex ipsis proueniat
motus displicentie pci/ex ipsis pro
ueniat rigor pnie/ipsi te adiuuante
exsurgāt ꝯ pcā. Eze.6. qꝛ ꝯtriui cor
eoꝝ/iō displicebūt sibimetipsis sup
malis q̄ fecerūt. Facias nihilomin⁹
istā vltionē:vt (videā) qꝛ gratū ē mi
hi vt talis fiat vindicta.ps. Letabi-
tur iustus cū viderit vindictā. ¶ Et
aduertēdū q hꝫ agnus mansuetus 4
nūc exercet vltionē mīe occidendo
culpas. Sꝫ in nouissimo aget vltio
nē iracūdie īfligendo penas: q.n.ē
nūc agnus māsuetus / idqꝫ vlcisci'
misericorditer:tūc ēt agnus iratus
vñ vindicabit terribilr. Apo.6.di-
cēt reprobi in nouissimo mōtibus
ꝛ petris cadite sup nos ꝛ abscōdite
nos ab ira agni. 3° petite vltionis
agnus māsuetus cām ꝛ rōnēꝫ assi-
gnat dicēs.(Tibi.n.reuelaui causā
meā.) Reuelaui cū dixi. Ego quasi
agnus māsuetus q portat' ad victi
mā:nō.n.cognoui in me aliaꝫ cām
mee mortis/nisi qꝛ erā agnus man
suetus:ꝛ iō qꝛ inocēs mortuus suꝫ
peto vltionē seueritatis ꝛ in eos/q
de morte mea ꝯtēnunt penitere/ ꝛ
vltionē pietatis in eos q vere peni-
tent. ¶ Sꝫ si nō erat in chro cā mor

tis pp quid ḡ mortuus est. Ad hec rn̄dit Esa. vulneratus est pp iniqui tates nr̄as/attritus ē pp scelera no- stra. Multū ḡ hʒ chr̄s odio pcm̄ qd̄ fuit sibi occasio mortis. Et iō de ip- so pcō petit fieri vltionē. q. d. tu scis dn̄e cām mee occisionis quā tibi re uelaui: iō peto vt pcm̄ oīno occida- tur/cuius occasione occisus sum.

¶ Feria. iiij. maioris hebd̄e. Lectio Esaie pphe. Ca. 63.

HEc dicit dn̄s deus. Di cite filie syon. Ecce sal uator tuus venit. Ecce mer- ces eius cū eo. Quis est iste qui venit de edō: tinctis vesti bus de bosra? Iste formosus in stola sua: gradiens in mul titudie fortitudinis sue. Ego qui loquor iustitiā: ⁊ propu- gnator suʒ ad saluādū. Qua- re ḡ rubrū est indumentū tu uʒ: ⁊ vestimenta tua sicut cal cantiū in torculari? Torcular calcaui solus: ⁊ de gentibus nō est vir mecū. Calcaui eos ī furore meo: ⁊ conculcaui eos in ira mea. Et aspersus ē san guis eoruʒ super vestimenta mea: ⁊ oīa indumenta mea inquinaui. Dies. n. vltionis in corde meo: annus retribu tionis mee venit. Circūspe- xi, ⁊ non erat auxiliator: que siui, ⁊ nō fuit qui adiuuaret. Et saluauit mihi brachiū me uʒ: ⁊ indignatio mea, ipsa au xiliata est mihi. Et conculcaui pplos ī furore meo: ⁊ iebria ui eos ī indignatione mea: ⁊ detraxi in terrā virtutē eorū. Miserationum dn̄i recorda bor: laudem dn̄i super omni bus que reddidit nobis do- minus deus noster.

¶ Sermo. 14. ferie maioris hebd̄e de pma pphia ⁊ in ordine. 234.

Dicite filie syon. Ecce filius tuus venit. Ecce mer- ces eius cuʒ eo.) Esa. 73. apd̄ scāʒ Mariā maiorē fit bodie statio. 37. Cuius nomen est dibongad/qd̄ fm Origenē interpre tat apiariū tētationū. Est aūt apia- riū locus in q̄ est multitudo apiū: apes aculeis pūgūt/sed tn̄ mellifi- cāt: ⁊ bodie ad lr̄am q̄si apes congre gati sunt pncipes sacerdotū ī atriū pncipis sacerdotū q dicebat Cay- phas tractātes d̄ morte chr̄i: ad q̄s ēt accessit mala vespa. Judas pdi- tionē chr̄i p̄tio pmittēs: itaqʒ ait chr̄s circūdederūt me sic apes. Sʒ tn̄ pūcture aculeoꝝ nō amaritudi- nē/sʒ mētis dulcedinē fecerūt ī eo. Et q² bodie pditio discipuli/ ⁊ infi- delitas ppli ꝯ chr̄m tractata sunt/q̄ si nullus sibi fidelis extiterit nisi m̄r v̄go q̄ genuit: iō ad scāʒ Mariā ma iorē bodie nō loco/sʒ aīo conuenim⁹: aīi v̄o q̄ʒ passio dn̄i fm Lucā legat/ due pphie aptissime d̄ morte ⁊ pas sione chr̄i fʒ Esaiā recitant: quaꝝ p̄ ma virtutē patientis/altera passionē ipsam clarissime recitat. In p̄ª Esa-

1 Statio 37. dibō gad.

ias tragediã mortis xp̄i cecinit ostēdēs q̃lte v̄tutis potētia q̄ſi victor p mortē triūphauerit xp̄s:h itaq̧ pphia triūphū mortis xp̄i aperiēs in tres ptes diuidit̄.p° ponit̄ denūtiatio v̄itatis apte. 2° ꝯquiſitio paſſibilitatis aſſumpte.(Quis ē iſte qui venit de edom.) 3° recordatio benignitatꝫ exhibite.(Miſerationū dñi recordabor.) p° diuidit̄ i ptes duas. p°.n.ponit de annūciāde veritatis mādatū. 2° ipſius v̄itatis p̄conium. (Ecce ſaluator.) In p° duo tāgit.ſ. p quos ſit v̄tas iſta dicēda.Et qbus ſit dicēda: ait ḡ.(Dicite filie ſyon.) ſpūs ſcūs p os Eſa.p̄dicatoribus q̄ſi p̄conibus ſaluatoris p̄cipit dicēs. O vos p̄dicatores (dicite) q̄ſi celi enarrāt gl'iaꝫ dei. Quaſi hora dei ipſius loquimini iuſtitiā.ps.os meū annūciabit iuſtitiā tuā/q̄ſi p̄cones clamare ipſius potētiā.Gen.41.Clamabat p̄co vt oēs corā ieſu flecterēt genu/vñ in p̄n° miſſe icipit vox eccleſie:in noīe ieſu oē genu flectat̄: q̄ſi tube ſonāte p̄ly eius ꝯſtātiā.Oſee. 8.in gutture tuo ſit tuba q̄ſi angeli alati diſcurrite annūciātes dei ſentētias.Ecc.x. q hꝫ pēnas annūcia-
2 bit iníqas.Cui aūt ſeq̄ntia ſint dicēda ſubdit(filie ſyon)ſyon alta ſpecula iterp̄tat̄/h ē celeſtis pr̄ia ex alto loco ſpeculās diuinitatē h° ſyon filia ⁊ p̄ns eccl'ia ⁊ vnaq̧q̧ fidelis aīa ē.Gal.4.Illa q̄ ſurſum ē hierl'm libera ē q̄ ē mr̄ nr̄a:nō ſunt aūt q̄ ſequunt̄ paſſionis xp̄i miſteria alienis nūciāda.ij.Re.j.nolite annūciare in geth/neq̧ annūcietis i cōpitis aſcalonis morteꝫ Saulis/ ne letent̄ in circunciſi:Geth iterp̄tat̄ opprimēs/h eſt ppl's iudaicus q xp̄m opprimens oppreſſus eſt aſcalon dicitur ignis iſamis ⁊ ignobilis: h eſt qui turpi ardet amore. Sed nec in deis/nec imundis annunciāda ſūt ſecreta mortis xp̄i: p̄dicāda ſunt aūt filie ſyon:ſctē/ videlꝫ/meditationi/ deuote ꝯtemplationi/ itente cogitationi/pure affectioni/langueti dilectioni/ſcificato ſpūi/ mūdo cordi/aīe ſpiritali/atq̧ in amorē crucifixi trāſformāde mēti:h aīa/ h mēs ſic diſpoſita vere ē filia ſyon:digna talibus erudiri/ ⁊ informari miſterijs.ps.annūcies oēs p̄dicationes tuas iportis filie ſyon. ¶ Deīde cū dicit.(Ecce ſaluator) ponit̄ explicatio v̄itatis p̄dicāde q̄tū ad tria.ſ.in ſalute redēptionis/i mercede retributionis/in ope reparationis. Nam xp̄s morte ſua ſaluauit qd̄ perierat remunerauit qd̄ q̄ſq̧ fecerat/reparauit qd̄ deſtructū fuerat. p° ḡ annunciēt p̄dicatores xp̄m eē ſaluatiuum p̄diti.(Ecce) euidēter. Jo.19. dixit pilatus de xp̄o ſpinis coronato ⁊ veſtito purpura.Ecce hō.(Saluator) real'r ſemp xp̄s ſaluator eſt/ nec nunq̄ nr̄am niſi moriēs p̄fecit ſalutē/q̄ſi opatus ē ſalutē i medio. Vñ in alijs actibus noīe/hūc vero ēt re ſaluator ē.Mat.18.venit fili° hoīs ſaluare qd̄ perierat.(Tuus) ēt ſb̄al'r/q̄ ex tua ſb̄a deus verus ⁊ hō.Sap.8.ſum qdē ⁊ ego hō mortalis ſilis hoībus (venit) potenter. p̄mus qdē i v̄ginē venerat carnem aſſumēdo/ſꝫ nec grādi v̄tute aī venit ad morteꝫ.Jo.13.venit hora vt trāſeat ex h mūdo ad p̄rem: ⁊ eiuſdē.12.ppea/inq̄t/xp̄s veni in hanc horā:ſic potēter aūt venit ad mortē vt triſtitias/minas/ip̄roperia/timores/⁊ dolores ſupauerit nihil.n.ipſum potuit retinere q̄ minus veniret ad mortē.Cā.ij.Ecce ipſe venit 3
ſaliens in mōtibus/trāſiliēs colles.xp̄s ē ¶ Scdo annūcient p̄dicatores xp̄ꝫ in tio p̄eſſe ſolutiuū p̄eijiō ait.(Ecce merc eij

ces eius cū eo.) Ubi aduertendū q ante xpi mortē pro nullis q̄tūcūq; bonis operibus dabat merces ope rāti. Hester.6. nihil oīno mercedis accepit p fide sua z opibus. Cōmis sum.n.erat diuinitus xpo/vt opan tibus mercedē tribueret. Mat.20. voca operarios z redde illis merce dē suā. Dicāt g predicatores: venite oēs q opamini bonū. Ecce venit q mercedē opis secū affert/ vt oībus reddat. (Ecce merces eius) p qua ei seruit (cū eo ē) nō sine eo/ s; cum eo ē merces boni opis. Qz eius vi sio/eius fruitio/eius possessio ē mer ces copiosa scōꝝ. Gen.xv. noli time re Abrahā ego ptector tuus sum/z merces tua magna nimis. ¶ Et ad uertēdū q ipse xps factus ē mer ces nr̄a pp tria. p° qz de ipso rece pta fuit merces iniq̄tatis. Judas.n. 30. argēteos recepit p mercede p ditionis xpi. Jō possedit agrū d mer cede iniq̄tatis. Zach.xj. appēderūt mercedē meā. 30. argēteos. Et dixit dn̄s ad me pijce illos ad statuariū decoꝝ pciū quo appreciatus sum ab eis. Ubi aduertēdū q appēsos po tius q̄ numeratos dicit argēteos pditionis xpi: qz fuerūt pciū suspē sionis xpi in cruce/z pditoris iude laqueo: pceptū aūt fuit pp̄he in vi sione vt pijcerent: nā iudas piecit denarios corā sacerdotibus in tem plo. Et ad statuariū.i. figulū faciētē statuas; p agro figuli illud pciū de uenit. Subdit aūt dn̄s derisiue: vi dete decoꝝ pciū quo appciatus sum ab eis/ qz deū z hoīe; saluatorē. 30. argenteis extimauerūt: z tn̄ pciosio rem cūctis opibus. Job.28. nescit hō pciū eius. Jtē merces nr̄a scdūs est xps/qz sibi reddita fuit merces crudelitatis. Multa.n. bona opera operatus ē iudeis: vt dicit Jo.x. q̄z suscitauit mortuos / sanauit egro tos/mūdauit leprosos/eiecit demo nes/cecis visum/surdis auditū/clau dis gressum/mutis affatū; reddit. Docuit ignorātes/ puertit delinquē tes/consolatus est merētes/sed pro his oībus bn̄ficijs imutata ē mer ces eius/cui nāq; debuerunt hono rem intulerunt contumeliam: pro scitate infamiam/pro veritate falsa testimonia: pro doctrina blasphe mias: p puersione delinquētiū fla gella/p gr̄a sputa/p charitate odia p simplicitate insidias/p salute cru cē/p medelis vulnera / p vite bn̄fi tio morte; intulerunt. Gen. 31. im mutasti mercedem meam decē vi cibus. Jtem merces nr̄a factus est xps qz data est illi merces equita tis: non.n. erat iustum vt eius acti bus crudelis merces/sed felix potius tribueretur. Et ideo deus crudele; mercede; permutauit in felicem: p his enim que passus est mercede proditus/z mercede vilificatus: du as h; mercedes felices: vnam glo riose resurrectionis. Luc.24. oppor tuit pati xpm/z sic intrare in gloriā suam: alteram venerationis: quia enim factus est obediens vsq; ad mortem crucis. Jdeo datum ei est pro mercede vt in noīe ipsius om ne genu flectatur/celestium/terre strium/z infernoꝝ/z oīs lingua cō fiteatur qz dn̄s iesus xps in gl'ia est dei pr̄is. 3° annuncient predicato res xpm esse reparatiuū operis de structi (z) dicant. Ecce (opus illius coram illo.) Ubi aduertendum p° q l; oīs creatura sit opus verbi in carnati per qd fc̄tā sunt oīa: spālr tn̄ hō est opus eius/qz ad imaginē z silitudinem opificis pditus est. Ps. Opus manuum tuarum sum ego ne me despicias. 2° aduertendū q

istud opus diuinitus formatum sug-
gerēte diabolo destructū fuit/ qr nō
appebat in eo silitudo opificis grā
.s. et virtus/ et mansit ita destructū vsqz
ad īcarnationē et passionē sui opifi
cis q̄ moriēte obiectū opus et dstru
ctum reparatū est. Cuius rei figura
ponit Hiere. 18. qr figulus faciebat
opus sup rotā / et dissipatum est vas
qd fecerat ex luto: sz cōuersus figu-
lus fecit vas alterū sicut placuit in
oculis ei⁹. Figulus iste creator est
qui fingit hominem de limo terre
opus manuū/ sz diabolo suggerēte
dissipatū est opus: xpo aūt morien
te repatus est hō. Et iō dr nūc opus
istud eē corā opifice. prius. n. erat elō
gatū/ nūc approximatū: prius abiec-
tū: mō acceptū: ante dissimile/ nūc est
sile. Osee. vi. viuemus in conspectu
ei⁹/ sciemus et sequemur dnm.

¶ Sermo. 2.4e ferie maiorz hebdo
de pma pphia et in ordine. 235.

SEcūdo cū dr. (Quis est iste q
venit de edom) pdicata vita-
te saluatoris et pmiatoris et repatoris
nūc pdicate vitatz fit cōquisitio et po
cōquirit de psona. 2o de cā veniētis
ibi. (Quare ḡ rubiū). Circa pm po
ponit qd admiratōis. 2o rnsio eru
ditionis. (Ego q loquor). In pma
pte q̄ttuor querunt circa psonā sal
uatoris venientis. pm qs sit iste ve-
niēs. 2m qs sit iste tinctus. 3m qs
sit iste formosus. 4m qs sit iste gra-
diens in vtute. Et aduertēdū q̄ fm
glo. Hiero. Quidā angeli nō plene
cognoscētes misteriū īcarnationis/
passionis/ resurrectionis xpi/ vidē-
tes eū celos ascēde cū multitudine
angelorū et scōrū hoīum admirati sūt
quō sibi et alijs ppria vtute regnum
celorū apuerit. Et iō istas quattuor
qōnes et sequētē pposuerūt angeli
angelis comitātibus dnm. Sz ange
lis tacētibus ipe dns rndit. Ego q
loquor etc. Nā vt dicit Dyo. 8. ca. ce-
lestis. Hierar. ipe iesus quasdā ce-
lestes mētes de seipo sine medio do
cet dū iterrogāt fz. ps. Quis ē iste
rex glie. Et fz Esa. Quis est q venit
de edom. huic aūt snie vt dicit glo.
vr repugnare qd dic Aug. v. li. sup
Gen. ad lrāz q asserit oēs angelos
a sua creatione statim cognouisse i
cōtēplatione sui creatoris quicqd
erat ipe facturus/ ita vt ēt misteriū
īcarnatiōis fuerit illis pcognitū. Si
.n. illd cognouerūt pphe/ angelos
latē nō potuit p q̄s fiebāt pphetice
reuelationes. Sz lz videat nulla/ tñ
repugnātia est īter scōs doctores
Duplex est. n. cognitio āgelica. vna
nālis alia supernālis. fm pmā gře
misteria ipis nota nō sunt. 2m aūt
cognitionē btificā qua vidēt res in
verbo. Sic aliquo modo fuit eis no
tū misteriū īcarnationis/ et aliquo
modo successu tpis reuelatū: i gnā
li. n. q dei filius īcarnatus redēptu
rus esset hoīez a pncipio oībus an
gelis notū fuit in verbo. Et sic ītelli
git Augu. dicēs eos precognouisse
īcarnationis misterium: spāles aūt
cōditiones huius misterij nō fue-
rūt oībus angelis a pncipio note.
Et iō qdā de ipis querunt et instru-
unt: vt dicit Dyo. Ista vero fuit in-
tentio bti Hieronimi. Uñ nō dicit
angelos oīno ignorasse lz misteriū
sz quosdā nō plene cognouisse. Er
go ex dictis pz primo istas qōnes
fuisse angelice admiratiōis xpo ce
lum ascēdēte. Scdo pōt dici questio
nes istas fuisse diabolice trepida-
tionis/ atqz btē exultationis eodez
xpo ad inferna descēdente. Et pmo
quidē trepidātes querebāt demo-
nes. Nā vt dicit Augus. in sermone
sabbati scti. Mox vt xps in cruce
spūm

Angelica cognitio duplex.

spiritū reddidit / vnita sue diuinitati
aīa ad inferna descēdit. Cūqꝫ tene-
brarum terminū q̄si qdam depredator
splēdid⁹ ac terribilis attigisset aspi-
ciētes eū impie ac tartaree legiōes
territe ac tremētes ceperūt ingrere
dicentes. Un̄ venit z q̄s iste tā fortꝫ/
tā splendidus/ tā preclarus/ tanqꝫ
terribilis. Certe mūdus ille q̄ nob̄
subditus fuit / q̄ semp nr̄is vsibus
mortis tributa psoluit/ nūq̄ȝ nobis
talē mortuū misit. Nūqꝫ talia infe-
ris munera destinauit. Quis ḡ iste
est q̄ sic intrepidus fines nr̄os igre-
dit z nō solū nr̄a supplicia nō vere
tur insup z alios de nr̄is vinculis
absoluit. Itē eadē q̄rebant electo͡ꝝ
aīe in limbo detēte. Nā videntes glio
saȝ xp̄i aīaȝ cū p̄oā z v̄tute ad infer
na descēdē p̄ sua liberatiōe exultā-
tes dicebāt. Quis ē iste rex glie d̄ns
fortis z potēs/ d̄ns potēs in p̄lio. Et
vt dic̄ Aug. saluatoris sui genibus
sc̄i p̄res p̄uoluti lacbrymabili cuȝ
obsecratōe deposcebāt d̄ntes adue
nisti redēptor mūdi / aduenisti quē
desiderātes q̄tidie sp̄abam⁹/ adue-
nisti quē nobis vētura lex nūtiane
rat z p̄phe/ aduēisti ī carne viuens/
aduenisti in cruce moriēs/ aduenisti
donare indulgētiā pc̄oȝ⁹ mūdi/ sol
uere defunctos/ z captiuos inferni.
Descēdisti dulcis spes aīa͡ꝝ p̄ nobis
ad inferos/ noli nob̄ deesse. Cū fuerꝫ
reuersus ad sup̄os/ posuisti titulūȝ
glie tue in sc̄lo. Pone sig^m^ victorie
ī iferno. ¶ Sꝫ q̄r rōnabil̄r ille q̄rit.
Quis ē iste q̄ venit de edom. Cui di
ctū est. Ecce saluator tu⁹ venit. Ecce
merces eius zc̄. Iō pōt tertia expō
adduci vt iste q̄ōnes non angelo͡ꝝ/
nō demonū/ nō mortuo͡ꝝ electo͡ꝝ/ sꝫ
viuentiū fideliū sit ḡ. Ipsa spon. i. de-
uota mēs in cōtēplatione suspensa
cui a predicatoribus dictū est. Ecce
saluator tuus venit zc̄. q̄si ad se ve-
nientē intuita d̄nꝫ ex deuotiōe mē-
tis prorūpens dicit q̄s est iste q̄ ve-
nit de edom. Contēplat̄ eni quātā
humilitate de mundo ad crucē ve-
nerit/ quanta v̄tute de cruce ad in- Aduentus ch̄ri ad crucē ad inferna z ad vitā.
ferna descenderit/ quanta claritate
de inferno ad vitā resurrexerit/ q̄n-
ta admiratione de terris ad celum
ascenderit. Sic btūs Augu. contē-
plabat̄ ch̄m/ vt quasi p̄ntē cerne-
ret. Sic btā Elisabeth in raptu con
tēplationis q̄rebat vn̄ sibi ch̄s ad-
ueniret. Ex his ḡ pꝫ q̄ōnes istas eē
admirationis angelice. Trepidatio
nis demoniace. Exultationis electe
vel expectate. Cōtēplatiōis deuote.
p̄° modo est q̄ō angelo͡ꝝ. 2° est de-
mone. 3° est p̄īm defunctorum. 4°
mō est q̄ō viuētiuȝ in carne fideliū. 3
¶ Notandū q̄ ch̄s p̄ māna datuȝ
pp̄lo israel figurat̄. Exo. xvj. interp̄
tat̄ eni māna q̄d est h̄ nā oīs/ rōna Māna datū pop̄lo isr̄l ch̄m figurat.
lis creatura/ vel admirādo/ vel tre-
pidando/ vel exultando/ vel cōtem-
plando querit de christo saluatore.
Quid est h̄. (Quis est iste q̄ venit
de edom.) Sꝫ p̄termissis querētib⁹
aliis nobis cauendum est q̄uo ista
queramus: nō eni dꝫ ēt ista q̄ō va-
ne curiositatis/ nō tēptatiue dubie-
tatis. Non sophistice falsitatis/ non
immunde carnalitatis nō heretice
prauitatis. Nihil eniꝫ proficit q̄ sic
querit. Sꝫ querat̄ cū sobrietate / cū
pietate/ Cū deuotiōe/ Cū lachrymа
rū cōpūctiōe. ij. Re. xx. Qui interro
gāt īrrogēt ī abela z sic p̄ficiēt īter
p̄retat̄ aūt abela lugēs. Et q̄ in lut⁹
deuote meditationis querit sacra
passionis ch̄ri/ ille proficit: q̄r vt dī
Exo. xvj. non descendebat māna de
celo ī terraȝ nisi cū rore/ q̄r dulcedo
contēplatiōis nō est sine lachrymis
cōpunctione. Tal̄r ḡ dispositi que-

ramus z audiam⁹ R̄ndentē chr̄m que sequunt. Prima v̄o questio q̄rit de aduentu mortis/z de aduentu refectōis. (Quis est iste). Sic humilis/sic mansuetus/sic Innocens/sic paciens (q venit) ad crucis mortē/s3 venit (de edo3) de mūdo venit eni eius hora vt trāseat per crucis mortē ex h mundo: interpretat aūt edom fuluus/vel sanguine⁹/seu terrenus/ z mundū istū significat non fm sba3/s3 fz vitiū: q2 vt d'. j. Jo. ij. oē q2 est in mundo: aut est sugbia z iō fuluus aut concupia carnis/z iō sanguine⁹: aut est oculo2 auaritia/ z iō terren⁹ est mūd⁹. chr̄s ḡ ad crucē venit de edō a mundo recedens: nō loco tantū/s3 aīo veniens āt religt mundū/ q2 veniens p viā hūilitatis/religt mundi sugbiā: veniēs per viā castitatis/religt mūdi luxuriā: veniens p viā pauptatis/religt mūdi auaritiā. Et iō si q̄rat qs ē iste q venit ad crucē de edo3. Dicim⁹ q2 est hūilis v̄go z paup. Nō solū āt de vitio mūdi xp̄s venit ad crucē/s3 ēt de loco hui⁹ mūdi sensibilis mouendo recedēs vēit ad iferna: z iō d ad uētu crucis/z de aduētu iferni pōt intelli: vtroq3. n. mō venit de edo3. i. de mūdi vitio q̄3m ad p̄m: z de mūdi loco q̄3m ad 2m. ¶ 2ª vl' 3ª qō ē de aduentu resurrectionis: postq̄3 eni de vitio mūdi chr̄s venit ad cruce3 z postq̄3 de cruce z sensibili mundo venit ad inferna: ite2 de inferno redijt ad vitā. De q̄ aduentu querit. (Quis est iste q venit) supple (d bosra). i. de inferno. Et est bosra ciuitas fm Diero. in t̄ra moab. q̄ interpretat munita/vel firma: sigat āt infernū locū munitissimu3 z firmissimū: vt dic̄ v̄gili⁹. q2 nunq̄3 vlla vis hoi3/aut ēt angelo2 illū potuit cōfringere: huc aūt venit aīa xp̄i morientis in cruce/vbi disrupit portas ereas/z vectes ferreos c̄fregit: z illuminans mirabilr c̄fregit potentias arcū scutū gladiū z bellū: nūc ḡ q̄re qs est iste ad inferna descēdēs/ z nihilomin⁹ inde regrediēs. Quis tā potēs/tā fortis/tā admirabil'/ vt ab inferis reuertat. Nā facilis ē de scensus auerni/s3 reuocare gradu3 supasq3 euadere ad auras/ h op⁹/ h labor ē. Itaq3 p3 i vna qōne triū aduētuū fieri qōnes. p̄ª (qs ē iste q venit de edō.) vitij mūdialis. 2ª (qs est iste q venit de edō) mūdi localis. (3ª qs est iste q venit d bosra) ciuitas infernalis. ¶ 2ª qō est de hitu veniētis. (Quis est iste q venit) supple. (tinctis vestib⁹) aduertendū q2 verbū dei fili⁹ humanitatē nr̄a3 induit q̄si vestimentū hitu inuent⁹ vt hō induit aūt non carnē tātū/ s3 ēt aīam: iō plr vestimētis vsus est: de qbus in figura d'. Gen. xxvij. q2 mr̄ gr̄a vestibus valde bōis induit iacob/ q2 neq3 vlla aīa melior fuit aīa chr̄i/ n3 aliq̄ caro mundior fuit carne ei⁹. Et iō valde bonis vestib⁹ indutū est v̄bū. S3 h vestimēta conati sunt iudei cigere aīa3 qdē. i. vita3 chr̄i diffamātes eū dicebāt. Ecce hō vorax z potator/z amic⁹ pctō2. Itē demoniū h3. Itē i beelzebub eijcit demonia. Itē seducit turbas. Itē si nō esset hic malefactor nō tibi tradidissem⁹ eū. Iō legit Zach. iij. q2 iesus indut⁹ erat vestib⁹ sordidis: q̄m aīam chr̄i/z si nō potuere inficē/ tn̄ notis infamie conati sunt maculare. alterā vero chr̄i vestē. s. carnē vere tinxerunt cōspuentes eū: liuidā verbibus carnē eius faciētes/ z totū corpus sanguine subtingentes. Gen. xxxvj. tunicā polimitā Joseph. i. carne3 chr̄i virgineam frēs eius tinxerunt in sanguine.

¶ Sermo.3.4ᵉ ferie maioꝝ hebdõ de pma pphetia ⁊ in ordine. 236.

1 Iste formosus). Nūc tertia ppo nit qđ de forma ⁊ spē saluatoris (qs ē iste formosus).i.plen⁹ formositate (in stola sua).i.q̄ꝙ̄ vestimēta ei⁹ sint tincta/q̄ꝙ̄ stola maculata: nihil tn̄ diminutū ē decoris ei⁹. Et iō mirꝫ est quis est iste formosus decorē plenū seruans in sua stola tincta etiā maculis notata. Et nota ꝙ sicut p vestimēta pluraliter aīa xpi ⁊ caro/ita p stolā singl'r tota ipi⁹ humanitas ex aīa ⁊ carne pt itelli. Est āt stola fꝫ Jsidoꝝ īdumētū ꝙ coopto capite a dextro latē ī lenū mit-

4 tit. Sic dictū a stollon ꝙ est missio: forte sic vestiūt Hispani milites. Et ad modū stole assumpta hūanitas textū diuitatē vbi/ q̄si caput: nā caput xpi ds. Sꝫ q² mortalē assūpsit hoīem/iō a dextro īmortalitatꝫ vbi fcā ē trāslatio ad sinistrū mortalitatis: q.n. erat īmortal' ds/fcūs ē mortal' hō. Notādū ēt ꝙ tres formositates fuerūt in xpo. Una corpis/altera mētis/3ᵃ diuitatꝫ: fuit.n. ēt carne pulcherim⁹ vt dic Damascen⁹ ī silitudinē Joseph.Gn̄.39.⁊ Dauid .j.Re.xvj.Et absolon .ij.Re.14. Sꝫ q² decor carnis parꝫ/aut nihil nisi q̄tenus inditiū ē spūal' ornatus/laude dignus est: iō decore carnis omisso: duas in xpo formositates ꝯsideremus: vnā diuitatis/alterā mētis ⁊ aīe ei⁹. de pma Dan̄.4. spēs eius silis filio dei. Cui⁹ quāta sit spēs di Sap.xiij. dtiator creaturaꝝ ⁊ stellaꝝ speciosior ē illis. Jō ait ps. oīs pulchritudo dn̄i exaltata ē sup sidera: q² pulchritudo diuitatis sine cōparatōe sideꝝ excellit dcorē. De formo

2 Nō xpi pulchritudinez. sitate scīssime aie xpi ait ps. Speciosus forma p filijs hoīꝫ. Forma corpis hūani aīa ē fꝫ quā p filijs hoīꝫ speciosus fuit xps q² oīs vtutꝫ/oīs decor ipi⁹ decorauit aīaꝫ. Can̄.j. Ecce tu pulcher es dilecte mi/⁊ dcor⁹: cui⁹ decor q̄lis fit.s.vtutꝫ ipe apit dicēs. psn̄tisti dn̄e decorē meo vtutes. Nūc ḡ ad ppositū itelligēdū ē ꝙ si p⁹ ꝯsiderem⁹ decorē carnis xpi/ ille total'r in cruce ab eo recessit. sicut di Esa.53. Nō ē spēs ei neqꝫ decor. Si aūt ꝯsideremꝫ decorē diuinitatis/ille fuit īuiolabilis/⁊ decor mentis ei⁹ īcorruptibilis. Et h̄ ē ꝙ dtota aīa fidelis ꝯtēplādo querit qs ē iste/cuius stolā tinxerunt iudei/carnē q ppe ꝯspuitionibus/diuinitatē blasphemijs/ aīaꝫ criminationib⁹: ⁊ tn̄ in stola sua sic fedata ipe mānet formosus fꝫ diuinitatē/⁊ formosus fm mētē. Un̄ Augus. Ubiqꝫ/iquit/ xps dn̄s pulcher occurrit: pulcher in celis: pulcher ī terris: pulcher ī pr̄e vbū: pulcher ī mr̄e caro ⁊ vbū: pulcher ī vtero vginis/vbi nō amisit diuinitatē cū suscepit hūanitatē pulcher ī miraclis: pulcher ī flagellis: pulcher in fmonib⁹: pulcher in vterib⁹: pulcher nō curās mortē ⁊ mortuos suscitās: pulcher ī ligno: pulcher ī sepulchro: pulcher ī iferno: pulcher ī celo. ¶ 4ᵐ qđ ē de vtute gradiētꝫ: ⁊ ista iā ptinet ad ascensionē in celū. postq̄ꝫ vo iterrogauit qs veniat de mūdo moriēs/ qs veniat de iferno resurgēs / qs sit tinctus calūnias paciēs/qs sit in ipis calūnijs decorē retinēs: nunc querit quis sit iste ppria vtute in celū gradiēs: iō ait. (Quis ē iste) supple (gradiēs).i. gradatī iēs in celū glo. sup oēs celos ambulās (in multitudine virtutis sue) glo. nullius īdigēs auxilio. Sꝫ ī plenitudine sue vtutis celos ascēdit gradiēs sup celsitudinēꝫ terre. Amos.iiij. q gradit sup excelsa terre / dn̄s ds exercitu-

Ascensio xpi ī celuꝫ.

tum nomē ē eius. ¶ Et aduertendū q̄ xp̄s ascēdentē i celū denota aīa dic̄ eē gradiētē. i. gradib⁹ p̄cedētē: qd̄ est p̄p̄ꝰ magnanimoꝝ hoīꝫ: oēs .n. gradus creaturaꝝ chr̄s trāsiuit in ascēsiōe. s. corruptibilis sb̄e q̄tū or elemēta. Incorruptibilis aūt/ sꝫ corpe substātie celos decē/ sp̄ūalis aūt ⁊ angelice substātie nouē ordines/ q̄ simul sūt grad⁹. xxiij. q̄a si ad dat̄ īfimus gradus mixte substātie gradus sunt. 24. in horologio Achaz: qꝛ tot signa p̄trāsiēs ad locū suū regredit̄ sol. ¶ Deinde cū dicit. (Ego q̄ loquor iustitiā) ingrēti aīe. Quis sit iste pius dn̄s veniēs tinctus/ formosus/ ⁊ gradiēs: cūctis tacētibus p̄dicatorib⁹ ipse r̄ndet. nā p̄dicatores p̄sit loq̄ exteri⁹ in aure carnis: solus aūt chr̄s loqtur i aure mentis. ps. audiā qd̄ loquat̄ in me dn̄s d̄s: ⁊ iterū dic aīe mee dn̄e d̄s/ salus tua ego sūꝫ. Et aduertēdū q̄ nō dic̄ chr̄s se esse v̄bū p̄ris/ ⁊ p̄ncipiū creaturaꝝ/ nec lucē mūdi/ sed duo nobis gratissima d̄ seipso insinuat: q̄. s. sit iustitie locutor/ ⁊ q̄ sit salutis p̄pugnator. In celis loquit̄ iustitiā n̄raꝫ/ iterpellādo p̄ nobis i terris. Agit salutē n̄ram pugnando p̄ nobis. Ibi de iure/ hic de posse agit. pp̄ p̄m ait. (Ego q̄ loquor iustitiā.) Aug. xiij. li. de tri. dicit q̄ merito pcī iuste tradit⁹ est hō/ in p̄tāte diaboli/ a qua iusta p̄tāte vt nos chr̄s eripet nō ex potētia/ sed ex iustitia vicit diabolū: ⁊ hec est iustitia qua victus est/ qꝛ cū in eo nihil dignū morte īueniret/ occi dit euꝫ t̄n. Et vtiq꞉ iustū est vt debitores quos tenebat/ liberi dimittant̄: ⁊ in eum credētes quē sine vllo debito occidit. Hāc itaq꞉ iustitiā dei filius sem p̄ allat p̄ nobis vt fiat remissio peccatorꝫ/ ⁊ liberemur a morte. Job. 33. si fuit p̄ eo angelus loquēs vnū de filibus vt annūciet hoīs eq̄tatē miserebit̄ eius ⁊ dicet: libera eū vt nō descēdat i corruptionē. Inueni in quo ei p̄pitier. vbi Greg. 24. li. moꝝ. chr̄s/ inq̄t/ est magni cōsilij angelus/ qui p̄ hoīe loqt̄ur: qꝛ vt dicit ap̄ls. iterpellat p̄ nobis ad patrē/ cuius iterpellare est seipsum p̄ nobis sem̄ hoīem demōstrare: loquit̄ aūt vnū de filibus/ qꝛ tā in cunctis opibus suis imensa nos v̄tute trāscendat: dissil̄r q̄dē nascendo/ qꝛ ex virgine: dissil̄r moriēdo/ qꝛ ex sua volūtate: dissil̄r ēt resurgēdo/ qꝛ statim die tertia p̄p̄a p̄tāte: in vno t̄n .i. in nature veritate a nobis nō discrepat. Et hoc vnum ipse loquit̄. i. p̄ri demōstrat/ q̄ loquēdo annūciat hoīs iustitiā ⁊ equitateꝫ: qꝛ nisi filius nobis fieret apud deū equus hō nō appereret: qꝛ. n. sine pcō fuit/ ēt t̄n p̄ petōribus mortuus: ideo nos a petis iustificauit. pp̄ 2m ait (Et p̄pugnator). i. p̄ nob̄ pugnator. (fuꝫ ad saluandū.) Exo. xiiij. dn̄s pugnabit pro nobis/ ⁊ vos tacebitis: nec pugnat p̄ vobis quēadmodū tyrānus ad captiuādūꝫ/ sꝫ ad saluandū Esa. xix. mittet eis saluatorē ⁊ p̄pugnatorē q̄ liberet eos hui⁹ p̄pugnatoris figurā gessit dd̄/ qꝛ toto hūano gn̄e/ q̄si vna acie ꝯ diabolum dimicari nll's potuit resistere golie/ donec venit radix et⁹ genus dauid stella splēdida ⁊ matutina chr̄s p̄pugnator qui in v̄ga crucis ⁊ funda carnis/ atq꞉ lapide fortis aīe superbissimum goliam p̄ncipeꝫ tenebraꝝ occidit/ ⁊ saluatū est genus humanum a violentia peccātis eius.

¶ Sermo quartus q̄rte ferie maioris hebd̄e de. j. p̄hia ⁊ i ordi. 237.

Quare ergo rubrū est indumētū tuū ⁊c. (Expedita p̄ma qd̄

ne de psona venientis saluatoris.
Nūc agit de scda.s.de cā veniētis.
Et pmo qd pponit scdo qsiti cau-
sa reddit.ibi.(torcular calcaui.)In
pma qrit cā hitus xpi qztū ad duo
s.de colore/z de labore/ qa vestem
habuit chris sanguinei ruboris/ z
despecti laboris:pp pmū deuota in
ztēplatōe mens ex ore chri audito
q ipse sit iustitie locutor/ z salutis
ppugnator vidēs rubricatū sangui
ne. Stupens rursus interrogat.
(Quare ergo.)si talis es z tātus
iustus.s.z salutaris.(Rubrū est)sā
guine tuo.(Indumētū tuū).i.cor-
pus q induisti ex munda virgine
ztextū.Et vt dicit gl. hoc idumētū
figurauit tunica desup zterta p to
tū/que scindi nō potuit/z ab vtero
vginali tantū cādorē hūit qztū ful-
lo nō pōt facere sup terrā.Due ita
qz sūt cāe h9mōi qōnis.Si.n.iusti
tiā loqt chris ore z ope pp qd ppo
sanguine rubricat.gl.si tibi zuenit
dne sanguie ppo rubricari. Sz ho
micidis/adulteris/maleficis/latro
nibus /z hmōi.altera cā est qz sup
se est ppugnator ad saluādū/clemē
tia poti9 sibi zuēit qz crudelitas:iō
ēt alieno sanguie si dz eē aspsus.Sz
qzqz iust9/qzqz salutarz eēt th rubz
corp9 hūit xps ppo sanguie qd ex se
ipso z th alieō/qz ab alienis effuso:i
cuius figura di Mat.27.Exuētes
eū/ clamidē coccineā circūdederūt
ei.z Jo.xix.Exiuit iesus portās spi-
neā coronā/z purpureū vestimētū
pp qd de illo dic deuota aia in cā-
ticis Cātico.v.Dilectus meus can
didus z rubricundus elect9 ex mi
libus.Cādidus qdē/qz absqz macu
la pctī:z th rubicūdus sanguie pas
siōis:iō mihi electus z carus p mil
libus angelorz.¶Deinde circa ha
bitū chri qrit de iditio laboris.vestē
.n.hūit qsi laborātis i torculari.vn
ait (Et) Quare sūt (vestimēta tua)
.i.mēbra corpis tui.fz gl.vel caro z
aia/vel ēt sci martyres: d qbus dr
chro.Esa.xlix.his oib9 velut orna-
mēto vestieris.(Sic calcātiū i tor-
culari).i.vilia z feda musto sūt ve-
stimēta/ita z tua:pp qd q sic villifi
caris/sic fedaris? Notādū q torcu-
lar est instrm i q vue exprimunt/sic
dictū a tortura.Iō signat violente
mortis angustiaz:hoc aūt torcular
martyres calcātes.i.fortitudine fi-
dei mortē supantes vestimēta cor-
poris ppro sanguine tinxerūt: pre
desiderio z eni ebrietatis vini cele-
stis nō curauerūt ppo sangnie tin
gi/z in morte torqri:iō calcātes tor
cular sitiebāt.Iob.24.Calcatis tor
cularib9 sitiūt.In silitudinē vo isto
rū calcātiū chris ēt martyr eximius
vestes hūit corpis tinctas sangui-
ne/z fedatas ztumelijs:z iō qrit d
uota aia sic vnus ex ipsis:imo pre
oib9 ipsis ei9 vestimēta carnis tin-
cta sint sanguie torcularis .¶De-
inde cū dic.(Torcular calcaui.)gl.
interrogātibus chris rīdet tā ple-
ne z tā vere/vt nō sit necesse ampli9/
z duo facit.p°.n.zcedit q qd suppo
nebat eū/vz/quasi torcular calcan-
tē hre vestimētū rubrū.scda hniuz
suppositi cāz assignat quā qd qre-
bat.ibi.(Dies eniz vltionis.)pma
in duas.p°.n.zcedit 1m.s.se simulē
calcātibus torcularia.2° asserit p-
mū.s.vestimenta sua fuisse sangui-
nea.(Et aspersus est.)In pma duo
dicit chris.pmū q solus.scdm q for
tis in calcatura torcularis fuerit.
ibi.(Calcaui eos.)Itaqz pmo asse
rit q singulr.scdo q virilr mortis
calcauerit torcular.In pma duo tā
git.pmo pponit ppositum dicēs:
O tu deuota anima.Ego tibi vide-

or filiis calcantibus torcular. Et re vera sic est. (Torcular) glo. mortez crucis/ꝛ oia passiōis tormēta qui bus q̄si ꝑlio ꝓssus ex ꝓcioso botro mei corpis sanguis effluxit: cuius q̄si vini sanguine inebriatus ꝛ inundatus mortis improperiū nō curauit. vñ illō antefecit sic amore ebriu m/vt nec crucis putes opprobrium amoris grā. (Calcaui.) calcat⁹ tñ calcaui/qꝛ vnde. ꝓmebar a morte. inde premebam mortē. Calcauit ēt mortez/qꝛ die tertia morte victa resurrexit. vt dicit glo. (Solus.) Ipse solus mortē vicit/qꝛ moriens dignū morte nihil habuit. Cuius victorie virtute suo modo martyres calcauerūt/ēt calcauerūt torcular. Jo. xv. sine me/inquit/nihil potestis facere. ij. Cor. ij. triumphat nos deus in chr̄o iesu. Jtem ꝙ solus ipse mortē calcauerit ꝓbat dicēs. (Et d̄ gētibus nō est vir mecū) Mat. 26. tunc discipuli eo relicto oēs fugerūt. ꝛ notāter dicit nullū virū secuz mansisse in hora passionis: ēt nec petrū. lz postea Joānes iuxta crucē fuerit. Sz femine sole secute sūt eū: vt dicit Luc. nulla tñ māsit cum chr̄o. i. in fide eius credēs euz esse deū/nisi beata v̄go/ q̄ corpe astabat cruci/ꝛ mēte deo. Ergo ex viris nullus/neqꝫ corpe/neqꝫ mente fuit cū eo: alie femine loco tm̄/sed btā virgo ēt fide nō sepatur. Et est aduertēdū ꝙ ista desolatio chr̄i ꝛ oim virorū recessus in hora passionis figurauit eū solū māsisse q posset mortis calcare torcular. Judic. xvj. d̄r ꝙ Sanson ꝓcisis crinibus philiste is expositus est/qꝛ vt dicit glo. nec angelus/nec archāgelus/vel plib⁹ ce estis spūs dictiqꝫ humani gñis nūs/ vel gentilis / vel iudeus audiuit xp̄m vincētē mortē. Sz ꝓcisis crinibus. i. pp̄his/pāarchis/Aplis/discipulis/ꝛ q̄buscūqꝫ scīs effugatꝫ solus chr̄s pugnat/solus superat. ¶ Deinde cū dic̄ (calcaui eos.) ostēdit xp̄s ꝙ sic sol⁹/ita v̄tuosus triūphauit: qꝛ nō tātū mo rtē/sz ēt mortis auctore supauit. Et qdē suggestione demonū ꝛ actōe iudeoꝝ occisus ē. Et q̄ztū ad iudeos supatos dic̄ (calcaui.) penis ꝓstib⁹ (eos) .i. iudeos/ꝛ quoscūqꝫ pctōres (ī furore meo.) gl. furor est ira breuis ꝛ subita/ꝛ qꝛ hoibus nō īperpetuū irascit d̄s si penituerit: iō ab his q flagellis ꝓstib⁹ emēdanf aufert iraz suā cōmutās in miaz. Sz q̄ztū ad d̄mōes ꝛ prauos īpenitētes subdit. (Et ꝯculcaui eos.) demōes ꝛ eos q mortꝫ i ea ꝓciū ꝯtēpserūt. Judic. v. Cōculca aīa mea in robustos. (In ira mea.) Jra ē lōga/ꝛ sup dānatos vsqꝫ i et̄nū pseuerat ira di. ¶ Deiñ cū dic̄ (Et aspsus ē.) nūc ꝓᶜ qōnia ꝯfirmat ꝛ assignat suppoᵐ. Et duo tāgit p° sanguis aspsiōez. (Et aspsus ē sanguis.) gl. nō me⁹ sz (eoꝝ) qꝛ dēmonū suasiōe/ꝛ iudeoꝝ actōe aspsus ē. vñ xp̄i sanguis ē demonū ꝛ hoīuz: sanguis/ vz/crudelr effundātiū. Est ēt idē sanguis hoīuz / qꝛ p eas fusus vt eēt eoꝝ ꝓciū/eoꝝ lauacrū/eoꝝ vita/eoꝝ medicina (sup vestimēta) .i. mēbra (mea) gl. in similitudinē victoris dem ē. Sup cui⁹ vestes victi sanguis q̄nqꝫ aspgif/ꝛ ipse chr̄s q̄si victor ꝓpo erat aspsus sanguis. Apoc. 19. qui sedebat sup equū albū. i. mūduz corp⁹ i iustitia viderat ꝛ pugnat. Et vestit⁹ erat veste aspsa sanguie/ꝛ vocabif nomen ei⁹ v̄bū dei. Et ipse torcular calcauit vini furoris ire oīpotētꝫ di. 2° tāgit suā īgnatōez. (Et oia vestimēta mea) .i. hr̄i⁹ v̄tutū (īgnaui) gl. ingnari pmisi eoꝝ opiniōe. Eze. 22.

sterpollutū z mūdū si itellexerūt: idō ignatori eis: attēdite quō ignate sūt vtutes ei⁹ eorꝫ calūnijs. Nā sobrietatē ebrii voracitatē ingnaue rūt/ paupertatē latrocinio/ sctitatem maleficijs/ fidelitatē/ seductiōe/ pacē seditiōe/ veritatē mēdacio: qr voracē/ raptorē/ demoniacū/ seductorē/ seditiosuꝫ/ mēdacē eū calūniati sūt Mal. j. magnū ē nomē meū dicit dns. Sed vos polluistis illud.

¶ Deinde cū dicit. (Dies. n. vltiōis) Cōfirmatis qōnib⁹ sibi ppositꝫ q/ vꝫ/ torcular ebrius calcauerit: z sanguine fuerit rubricat⁹. Nūc cāꝫ isti⁹ rei de q̄ erat qō ipse reddit: z tria facit. p°. n. sue passiōis pponit vtilitatē. 2° necitatē ibi. (Circūspexi.) 3° vtutē. (Et saluauit mihi.) In p° vo parte duas vtilitates assignat sue mortis vnā vltiōis. alterā retributiōis. De p° dicit. (Idō rubꝫ ē mihi idumentū.) z idō calcaui torcular. (Eniꝫ.) q ga (dies.) sexte ferie in pasceuē g erat dies (vltiōis) vindicauit. n. se nos tūc de inimicis nostris. Inimicant aūt nobiꝫ pcā/ diabolus/ z mors: in q̄s ipse moriens vltus est: nā pcā remisit/ diabolꝫ eiecit/ mortē si timuit (i cōde meo) .i. h versabat in corde meo: h itēdebat vt moriēs eos vlcisceret/ q nec resistere poterāt/ nec seipsos vindicare. ps. ds vltionū dns / ds vltionū libere egit: libere gdē qr non p se/ sed p nobis fecit vltionē. Deut. 33. Sāguinē seruorꝫ suorꝫ vlciscentia: huius diei vltionem figurauit Sāson Iudic. xvj. q orans vltionē inimicorꝫ ait. moriat aia mea cum philistijꝫ. Et ꝯcussis fortiter columnis/ moriēs ipse plures occidit/ q̄ꝫ asi viuus occiderat. De scda vo vtilitate q̄ ē retributio pmiorꝫ subdit (annus retributiōis mee venit.) Totū tps a die passionis xpi vsq3 diē nouissimū. q̄si vn⁹ ann⁹ ē. d q̄ Esa. lxj. misit me dns vt pdicarem annū placabilē dno. Quia isto tpe hūano gñi placat⁹ ē ds. Isto autē anno retribuit ds/ aiab⁹ gdē scōꝝ sui visionē/ z in vltio die h⁹ āni corpibus resurrectionē. Idō fm ps. dr̄ ānus bndcūs/ annus coronatus/ annus benign⁹: huius āni retributionē figurauit in lege gnqgesim⁹ ānus iubilei/ q̄si vnusq̄sq3 redibat ad familiā z hr̄ditatē suā. Leui. 25.

¶ Deīde cū dicit (Circū spexi.) ponit necitatē sue passiōis: posset. n. aliqs dīc q̄re p aliū si saluasti boiēꝫ ita vt nō eēt necesse te tāta pati. sꝫ ipse dicit/ q nll's fuit reptus idoneus z potēs saluare. Idō necesse fuit eū psonal'r pati i duas vo tāgit necessitateꝫ. Una pp dfcm auxilii ad resistēdū malo/ alterā pp dfcm ad intorij ad pficiēdū bo^m. pp p^m ait. (Circūspexi). i. vndiq3 aspexi celestia/ t'restria/ iferna/ pterita/ pntia/ futura/ angelos/ demōes/ si forte qs q̄ꝫ posset auxiliari male piclitanti hūano gñi. (Et nō erat auxiliator) neq3 angelus/ neq3 homo iustus. Tren. j. cecidit pp'ls eius in manu hostili/ eo q nō eēt auxiliator. pp scdm ait. (quesiui z nō fuit qui adiuuaret) hominē ipotentē bonuꝫ operari. ps. infirmitati sunt/ nec fuit qui adiuuaret. Ergo cum nullus auxiliaretur homini periclitanti/ nullusq3 preberet adiutorium impotenti. Ego prebui auxilium ne male cadēt. Ose. 13. Perditio tua israel tantummodo in me auxilium tuum. Ego etiaꝫ dedi adiutorium impotenti vt bonum perficeret. j. Paral. 18. Adiuuit euꝫ dominus ad quecūq3 prexit: qr vt dicit. ij. eiusdē. 15. Dei op⁹ est adiuuare.

¶ Aduertēdū est q sicut nullus inuētus est q auxiliū et adiutoriū pberet hoī periclitāti et ipotēti nisi xps auxiliator et adiutor/ ita eidem xpo tpe passiōis nullus hoīum auxiliū pstitit: cū tn multitudo ppli potuisset eū de manu pncipū eripe. Et sicut multe grē fuit vt ipse fieret auxiliator nobis et adiutor/ita magne fuit culpe eidē nō auxiliari. Unde Augustinus sup illud ps. Eripite pauperem et egenū de manu peccatoris liberate. h/ igt/dicta sunt vt sciamus in eo pplo in quo natus et occisus est xps/nec illos fuisse a tāto scelere imunes/ q cū essent tāte multitudinis/vt eos sicut euāgeliū loquitur timerēt iudei vt ppterea manū mittere in xpm nō auderēt. postea non cohibuerūt. eūqz interrimi a malignis et inuidis iudeorum pncipibus pmiserūt.
4 ¶ Deinde cū dicit. (Et saluauit) ponit vtutē sue passiōis: si eni nullus inētus est q posset saluare hoiem: rōaliter assignāda est cā quare hoc xps potuerit. Duas vo cās assignat. vnā vtutis diuinitatis. alterā vtutis eqtatis. pp pmū ait. Cū non inuēiret qsqz auxiliator/ neqz adiutor hois. (Saluauit) hoiem pditum (mihi) .i. vt mihi nō eēt pditus/ vel mihi .i. ad honorē meimet (Brachium meū) glosa vbū carni vnitū: brachium eni fm Isidorum a fortitudine dr: vtus aūt et fortitudo ditatis est verbū in carne: et istd forte licet in carne videatur infirmatū/tn vt ait apls/ qd īfirmū est dei/fortius est hoibus: h aūt brachiū p brachia carnis ī cruce pēdens saluauit pditū hoiem/vt nō sibi homini / sed ipsi xpo saluāti esset saluatus hō. ps. Redemisti i brachio tuo pplm tuū. et Job.40. Si habes brachiū sicut deus/saluare poterit dextera tua. pp 2m ait. (Et indignatio mea.) Indignatur q ad idigna cōmonetur. Et qr idignū erat diabolū preesse hoi quē in sua ptāte violēter tenebat: iō xps cui istud displicuit iuste idignatus est. Ders. j. Iusta regis est idignatio. q idignatio ista nō pturbatione ai/sed zelum designat iustitie et eqtatis. (Ipsa auxiliata est mihi.) Zelo huius eqtatis xps meruit. Sz brachio ditatis hominis pfecit salutē: vel adaptando precedētibus brachio saluauit/ vt hō bonū obtineret / idignatiōe auxiliatus est vt malū euaderet: hic periclitabatur hō/ibi īfirmabatur: hic cadebat/ibi deficiebat. ¶ Ultio cū dicit (Miserationum dni etc.) saluatoris nri ptāte pdicata maiestate venientis iterrogata/ voce ipsius audita / q se asserit iustitie locutorē/ salutis ppugnatorē/ et se torcular calcasse potēter sanguie tinctū crudelr pie vidicasse plene retribuisse. Declarata etiam necessitate vtilitate et virtute sue passiōis/ qdqz iuste idignatus/ et sine culpa occisus fuerit. His oibus auditis/ab ipso saluatoris ore ex intimis cordis medullis suspirans gratias agit fidelis et deuota anima/dicens. (Miserationū dni) gratias vero agit dupliciter. pmo qdem miseratiōes domini memorando. secūdo eius donatiōes laudando. ppter pmum ait. (Miserationum domini recordabor.) Eius miserationes sunt opera nostre redemptionis/que opera creationis excedit. nec obliuiscendum est/nec a corde abolendum. Ieiuniorum/laborum/ vigiliarum/ orationum / sudoris sanguinis/paupertatis/indigentie/ predicationum/ miraculorū/ improperiorum / felis / passionis/ clauorum/ lancee/ crucis/ et amare mortis / que misertus nri passus est

xps Tren.iij.mie dni attribuēdū; est q: nō sumus ꝯsumpti/q: nō de fecerūt miserationes ei⁹.ps.b recō datus sū; & effudi in me aia; meā: effudi.s.ꝯpūctionis lachrymas:ut̄ illō remisceret bti sanguis quē ꝓfu dit amator hoīs ꝓfūdo lachrymas Tren.ij.Cōsurge in nocte in pn⁹ vi giliaꝝ/ & effunde sic aquā cor tuū; añ ꝯspectū dñi.pp 2^m ait (laudem dñi) memorabor corde/laudē ei⁹ di cā ore laudē pficiā ope (sup oībus q̄ reddit) nō sup his q̄ a pn⁹ creatōis/ s; sup his oīb⁹ q̄ tpe repatiōis red dit (nob dñs ds nr). Reddidit aūt nō mala p malis/qd erat iustū.Sꝫ bona p malis qd fuit piū.Nā igra tis reddidit grā;/ꝯtēptorib⁹ reuerē tiā/maledicētib⁹ bndictionem/ bla sphemis oionē/idignis dignitates/ malignis benignitates/psecutorib⁹ paciaꝫ/dissentiētibus ꝯcordiā/pacē inimicis/idulgētiā pctis/ ꝯtumelijs fauores/iproprijs honor;/ iracūdis mā suetudinē/ supbis hūilitatē/sa lutē pditis/occisorib⁹ vitā/ipis deni q̄ dānādis glia;: p his ḡ tātis suis bonis q̄ reddidit pius iesus imen sis nr̄is mal' sit laus ei⁹ i memoria cordis/i ſmone oris/i v̄tute opis/vt eū iugiter laudem⁹/corde/ore/ ope/ vt eē qd cogitam⁹ in ipo/oē qd dici m⁹ de ipo oē qd facimus ad ipꝫ diri gat/nec imerito/q: ei⁹ nob bñficia p̄ stita exupant oē qd possumus.

¶ Feria. 4. post dñicam pal maꝝ de scda pphia. Cap. 53.

In diebus illis. Dixit hesaias. Dñe qs credi dit auditui nr̄o: & brachium dñi cui r̄uelatū ē? Et ascēdet sic v̄gultū corā eo: & sic radix de terra sitiēti. Nō ē spēs ei, neq; decor. Et vidim⁹ eū, & nō erat aspect⁹: & desiderauim⁹ eū despectū, & nouissimū viroꝝ: viꝝ doloꝝ, & sciētē infir mitatē. Et abscōdit⁹ vult⁹ ei⁹, & dspectus: vñ nec reputaui mus eū. Uere lāguores nr̄os ipse tulit: & dolores nr̄os ipse portauit. Et nos putauimus eū q̄si leprosum, & pcussum a deo, & hūiliatū. Ipse āt vulne ratus est pp iniqtates nr̄as: attritus ē pp scelera nr̄a. Di sciplina pacis nr̄e sup eū: & li uore eius sanati sumus. Oēs nos q̄si oues errauim⁹: vnus q̄sq; i viā suā decliauit: & dñs posuit in eo iniqtatē oiū nr̄ꝫ. Oblatus est, q: ipe voluit: & nō apuit os suū. Sic ouis ad occisionē ducet: & q̄si agnus corā tōdēte se obmutescet: & nō apiet os suū. De angustia & de iudicio, sblatus est. Gña tionē eius qs enarrabit? Q: abscissus est de terra viuētiū. Propt̄ scelus ppli mei pcus si eū: & dabit ipios p sepultu ra: & diuites p morte sua: eo q̄ iniqtatē nō fecerit: nec do lus inuētus fuerit in ore eius. Et dñs voluit conterere eū in ifirmitate. Si posuerit p

peccato aiam suam: videbit semen longeuuz: z voluntas domini in manu eius dirigetur: pro eo q tradidit i mortem animaz suaz: z cuz sceleratis reputatus est. Et ipse peccata multorum tulit: z pro transgressoribus orauit, vt non perirent.

¶ Sermo pm⁹ quarte ferie maioris hebdo de. 2. pphia z i ordine. 238.

1
Uis credidit auditui vestro / z brachiū dñi cui reuelatū est?) Esa. 53. Precedens pphetia denūciauit inicta virtute diuini brachij. i. vbi icarnati p brachia carnea de cruce pēdētis hoiem fuisse saluatū / pstitis sibi auxilio ne i malo caderet z adiutorio vt in bono pficeret: sz qualr istud sit factū / qz. s. passiōe ipsi⁹ brachij. i. verbi icarnati pñs pphia qsi euāgeliuz ad litterā manifestat. Et diuidit in partes quattuor: in prima ponit pacientis dignitas pcellens. in scda passiōis qlitas afficiēs. ibi. (Et nō est spēs ei.) In tertia ipsius passiōis cālitas pficiēs. (Ipse aut vulnerat⁹ est.) In qrta eiusdez passiōis z cōmoditas pficquēs. (Et dabit impios.) In prima parte duas dignitates ponit pphetа persone paciētis. Unā q sit virtus dei. Alterā q sit virginis filius. pmum ad diuinitatē. alterū ad humanitatez eius pertinet. Et qz deū nasci ex virgine natumqz pati excedit hois credulitatē: id ppha ista dicturus pmittit (qs credidit auditui nro.) tria q facit in pma pte. pmo eni innuit dicēde vitatis magnitudinez. Scdo venerande deitatis exprimit fortitudinē. (Et brachiuz dñi.) Tertio mūde natiuitatis ostendit pulchritudinē. (Et ascēdet sicut.) in pma parte rez grādem z iudeoz populo incredibilez dictur⁹ pphia: q / videlz / dei fili⁹ incarnat⁹ de virgine pro hoibus esset passur⁹ pmittit. O dñe de⁹ magna dicā. Sz (qs credidit auditui nro) .i. his q audiūt a nobis / q nihilomin⁹ z nos te loquēte audiuimus. Eze. 3. Fili hois sermōes meos quo ego loquor ad te aurib⁹ tuis audi z loqueris ad populū si forte audiāt z qescam. ¶ Et aduertēduz vt dicit Glo. qz in psona oium pphaz Esaias cōquerit q pauci ex iudeis credituri erant / his que de aduētu filij dei ab illis audiūt / quoz incredulitatē Moyses prenunciauit Exo. 3. Non credent mihi neqz audiēt. Sz Joānes apte expressit. Jo. 12. Cū tāta signa fecit coraz eis / nō credebāt in eum: sed tamē nō credentib⁹ iudeis credidit gētiuz multitudo: qd figuratum est Joan. 3. Crediderūt viri niniuite dño. Itaqz cuz dicit prophetarum chorus. (Quis credit auditui nostro.) Respondendum est pauci iudeorum / multi gentilium. 2
¶ Scdo diuitatē z humāitatē verbi ppheta z admiratiua iterrogatiōe exprimit dicēs. (Et brachium dñi.) Glo. Fili⁹ p quē pi oia fecit: z ideo brachiuz / qz virtus ex deo virtute est. Nam in brachio virtus z robur existit: in hoc etiaz notatur verbū incarnatū / qz brachiū est virtus in carne: si enim sic virtus sine carne / aut caro sine robore / brachium non est. (Cui reuelatum est?) deum quidem ex se genuisse vir-

sitem. Forte etiam aliqui phi co-
gnouerunt vt dicit Augu.lib.cōfes.
Sed virtutem genitā esse incarna
tam/ vt esset brachium diuinitatis/
hoc doct⁹ Platone sciuit/ hoc De-
mostenes eloquens ignorauit/ ab-
sconditum fuit sapientibus phoꝝ/
prudētibus iudeoꝝ/ ꝛ reuelatū paru
lis: pphetis tñ istud fuit reuelatū
sicut dr Amos.3.nō faciet dñs vbū ni
si reuelauerit seruis suis pphetis.
¶ 3° natiuitatē xpi ex vgine pphe
ta denūciat dicēs.(Et ascēdet) vbi qt
tuor tāgit.p° ipsius natiuitatē ascē-
sionē. (Et) brachium dñi (ascēdet)
Esa.xi.flos d radice vginis ascēdet.
Cui⁹ natiuitas pꝫ duo dr ascensio.
pᵐᵐ rōne assumptiōis/qꝛ hūanitas
3 assumpta a vbo ad celsitudinē diui
nitatis ascēdit vt idē eēt dei ꝛ hois
filius Luc.i.hic erit magnus/ꝛ filius
altissimi vocabit. 2° rōne itētiōis.
Nā ceteri hoies cū nascunt: sic pō
dere corpis petunt terrā/ita mētis
affectū curuant ad terrenū amorē:
sꝫ natus vginis filius ascēdit/qꝛ in
tētione ꝛ amore superna petit ni-
hil hñs recuruum/ nihilqꝫ graue.
Itē tāgit vginitatis descriptionem
(de terra sitiēti) vel sicca Glo.d vte-
ro vginis mūdo a ꝯcubitu viri: ꝛ
sic terra sicca:qꝛ humorē nō habuit
voluptatꝫ. Mr ḡ xpi ꝛ fuit terra/ qꝛ
corpus terrenū habuit:ꝛ fuit sicca/
qꝛ sine libidine ꝯcepit: vñ alia lra di
cit (de terra in via) vbi sꝫ glo. vgini
tatis priuilegiū demonstrat/qꝛ de
terra in via sine seie ꝯceptus ē xps.
Itē tāgit diuinitatis opationē (coraꝫ
eo).i.corā deo: nō enī pñte virtute
hois/sꝫ assistēte diuinitatis spū/ de
terra virgine ꝯceptum ꝛ natū est
brachiū dñi: sicut dicit Mat.i.qḋ
in ea natū est/de spū sctō est. Item
tāgit veritatis cōparationē. (Sicut
virgultū ꝛ sicut radix) brachiū dñi
ex virginē natū comparat ppheta
radici germināti / ꝛ virgulto se ex-
tendenti: ꝛ sic ista duo de terra ascē
dunt sicca absqꝫ humore seminis/sic
dei fili⁹ pcessit absqꝫ virtute hois.
Uirgultū aūt vt dicit Isidorus est
qḋ nō de arbore / sꝫ statim de radice
arboris pullulat: ꝛ ob hoc ab agri-
colis quasi inutile amputatur: sic
dei filius in modū virgule nō ppa-
gatione arboris/sꝫ de ipsa sola radi
ce humanitatis cōceptus est. Et iō
vitiū non hūit propagantis arbo-
ris/sicqꝫ inutilis reputat⁹ est. Sap.
ij. Circōueniamus iustū/qm̄ inuti- 4
lis est vobis / dissimilis enī est alijs
vita illius: sꝫ tñ ista virga hꝫ virtu-
tē diuinitatis / virorē humanitatis
viꝫ ancillatis/Indiciū pacis. Nā vt
dicit Isidorus. virga est pacis indi-
ciuꝫ/ꝛ chrs est pax nr̃a. Dicit ēt Isi
dorus qḋ virga vtunt sex hoiꝫ dif-
ferentie.s. incantatores ad serpentē
sibi pacādos: vtunt ea phi/ꝛ reges/
ꝛ magri/ꝛ legati /ꝛ nuncij. Sic vir-
tute nois chri diabolici serpentes
tollunt/phi erudiunt/ Reges insti-
tuunt/magistris honor/legatis fe-
dus/fides nuncijs exhibetur. Iteꝫ
vt dicit.Aug. Quiquaginta home-
liaꝝ chrs radici cōparatur rōne la
tentis decoris. Si enim uideas ar-
borē pulchraꝫ/amenaꝫ/protensam/
folijs virentē/ floribus ornatā/fru-
ctibus opulentam: laudas ꝛ mira-
ris / delectat aliquid de fructu cor-
pore/sub vmbra eius sedere ꝛ reqe
scere ab estu. sicut laudas sic amas
totaꝫ arboris pulchritudinem. Sꝫ
si radix ostendit tibi/nulla pulchritu-
do in ea est. Noli tñ cōtemnere qḋ
turpe est qḋ abiectū est: nā īde pro-
cessit arboris pulchritudo quā mira
ris ꝛ laudas: sic recte est īproposito:

arbor pulchra magna & amena/ecclesia est. Cuius attende claritatē. Crediderūt gētes/victi sunt principes scli/sub noīe xpi infulati pōtifices/sacerdotes honorati/clerus p̃uilegiatus/diuinus cultus dilatat⁹/xpianū eē magni honoris/ magne dignitatꝫ ē/ad auxiliū eccle oēs cōfugiūt i quacūqꝫ pssura/ i oī tribulatione. In hac arbore vide folia virētis pdicationis/flores honeste religionis/fructus scē opationis. Sꝫ vñ h⁹ arboris ē tāta pulchritudo q̃ ramus radicē. Certe xps passus ē/ humiliatus ē/ꝯsputus ē / ꝯtēptus est/flagellatus/vulneratus/ crucifixus ē. Ecce radix/cui nō ē pulchritudo. Noli aūt ꝯtēnere istā radicem. Nam inde processit magne arboris decor/qr i ecclia glia radicis pollet.

¶ Sermo. 1. 4. ferie maioris hebdõe de 2ª pphia & in ordine. 139.

1 ET nō est spēs ei &c.) Nūc agit de passione xpi: & diuidit i. 6. partes: dicit. n. p° q̃lis in passiōe extiterit. 1⁹ q̃lis apparuerit. (Et vidimus eū) 3° q̃ acceptus fuerit. (Et desiderauimus eū.) 4° q in passione qs eēt latuerit. (& q̃si abscōdit⁹.) 5° q̃ qual'r ptulerit (ve langores.) 6° q̃ vilis reputatus fuerit (& nos reputauimus) q̃tū ad p^m/ dicit. (& nō ē spēs ei neqꝫ decor.) Ubi aduertēdū q in xpo tres aut q̃ttuor fuerūt spēs decoris. pª diuinitatis. Dan. 4. Spēs eius silis filio dei. 2ª mentis/& h ē virtus de qua p. ps. ait. presti tisti dñe decori meo v̄tutē. 3ª carnis: naꝫ f̃m glo. ēt carne speciosus erat p filijs hoīuꝫ. 4ª vō spēs decoris ē clari honoris de qua. ps. gliā & magnū decorē impones sup eū. pᵉ due spēs māserūt in xpo semp/sꝫ pulchritudo carnis/ & pulchritudo honoris cū pateret nō erāt i ipso: & de vtroqꝫ p° dicit. (Et nō ē spēs) .i. pulchritudo carnis (ei) .i. brachio dñi. Qui. n. erat f̃ꝫ hoīeꝫ speciosus forā p filijs hoīuꝫ/qꝛ f̃ꝫ deitatē est spēs oīs spēi/qꝛ figura sbē dei/ ipse ꝯsputus/ipse vulnerat⁹/ ipse nudatus nō habebat spēꝫ.ij. Mach. iij. Iā vō q videret sūmi sacdotis vultū mēte vulnerabat: facies. n. & color imutatus declarabat iternū ai dolorē. Tren. 4. quō obscuratum ē auꝝ mutatus ē color optimus. De 2° aūt dicit. (Neqꝫ decor) honoris aut glie: nō. n. i radice ecclie fuit ille decor/dignitatū pncipatuū/ honoris/diuitiaꝝ/pōpe/famulatus/& reuerētie/quē hodie videmus i platis & regibus & xpiane religionis fideli b⁹/sꝫ erat radix ista fedata/abiecta/ ꝯtēpta. Tren. j. egressus ē a filia syō .i. carne xpi oīs decor eius: tñ ex radicē & decore oīs decor pcessit fideliū. ps. oīs glia filie. i. ecclie/ab intus regis. i. ab itimo regalis radicis. 1° dic̃ ppha q̃lis i passiōe xps apparuerit (& vidimus) glo. nos pphe oculis cordis (eū) de cruce pēdētē (& nō erat) ei (aspectus) .i. facies serena & gl'osa nō erat ei solita. Esa. lij. i gloriu erit iter viros aspect⁹ eius: nos tñ cū pphis aspiciamus i faciē xpi iesu nō hñtis aspectū/q̃ten⁹ ꝯtēpta spē trāsitoriā ad pulchritudinē v̄tutis puocemur. Heb. xij. p patiētiā curramus ad ppositū nob certamē aspiciētes in auctorē fidei & ꝯsumatorē iesum q pposito sibi gaudio sustinuit crucē cū ꝯfusione ꝯtēpta. 3° dic̃ ppheta q̃ gratus ēt patiēs xps sibi extiterit. (Et d̃siderauimus eū) talē nasci/talia pati p nob. Esa. 26. aīa mea desiderauit te in nocte / vt 2
tua passione noctē effugares culpe/diē adduceres grẽ. 4°ʳ aūt dicit se desiderasse de xpo. p° eius ꝯtem-

ptum. (Despectum) despexit illum Herodes indutū veste alba illuse-rūt ei milites cultu regio paratuȝ adorātes deriserūt cū ministri vela tū percutientes τ dicētes: pphetiza/quis est q te percussit. Sȝ τ sacerdotes cuȝ senioribus iā in cruce pēdente sub sanabāt/dicētes: alios saluos fecit/se ipm non pt saluū facere: si filius dei est/descēdat nunc de cruce. Jtē dicī se desiderasse eius vilitatē. (Et nouis simū) glo. vilissimū opinione hoīuȝ (viroȝ) Treñ. j. vide dñe τ ꝯsidera: qm̄ facta sum vilis: vel alr̄ nouissimus viroȝ fuit post antiqssimum. Nouis quidē hō q2 de virgine ꝯceptus: nouior q2 sine culpa ꝯuersatus: nouissimus q2 deus humanatus/τ talem viȝ desiderauit ppħa: quē vt dī Mat. 21. nouissime misit deus filiū suū: τ nouissime locutus est nob in filio. Jtē dicī se desiderasse eius dolores (viȝ) q2 virilr̄ tollerantē (doloȝ.) ps. defecit in dolore vita mea. Cuius doloribus nō sunt cōparabilis nr̄i dolores: q2 dolor eius nr̄os excessit magnitudie molestie/fortitudine tollerātie/rectitudine iustitie: vñ ait Treñ. j. O vos oēs qui trāsitis p viā/attendite τ videte si ē dolor silis sicut dolor meus: q2 nullus alius dolor fuit molestior/nullus me in doloribus pacientior/nullus sine cā doloris me iustior. Jteȝ dicit se desiderasse expientiaȝ infirmitatū (τ scientē). i. expertū (infirmitatē) medici qui speculatiue solū cognoscūt infirmitates minus cōpatiunt/q2 vulnera tractant duri9 medicinas adhibēt fortius/dictā pcipiunt strictius. Sȝ medici languorū experti/sunt motiores: dulcius .n. ꝯsolant/planius tractant/molli9 ligant/mitius mādant. Sic dei filiū desiderauit ppħa experiri infirmitatē/vt esset benignus/dulcis/τ mitis medicus aīaȝ. Heb. 4. nō .n. habemus pōtificē qui nō possit cōpati infirmitatibus nr̄is/sȝ potius cōdolere pt his qui ignorāt τ errant/qm̄ τ ipse circūdatus ē infirmitate. Et aduertendū q2 lȝ deuote aīe talē desiderauerint xp̄m: alij tm̄ Judei grādi infortunio: imo grādi suo vitio quē pmissuȝ diu expectauerāt/nihilominus sic despexerūt/abiecerunt/doloribus affecerūt/infirmitate vulnerauerūt. Sȝ pp hec nō minus/desiderabilis ē nobis/nō minus/sȝ magis gratus/magis car9/magis accept9. Jō ait ppħa: q̄cq̄ in dei desiderabilē xp̄ȝ sic tractauerūt/tm̄ nos eū dsiderem9 despectū, q2 ei9 despcū honoramur/desiderem9 nouissimū/q2 ipsius vilitate pciamur: desideremus doloris viȝ/q2 eius doloribus a dolore liberamur. Desideremus ēt viȝ scientē infirmitatē/q2 eius infirmitate sanamur: vnde Ber. sup oīa/inqt/te facit mihi amabilē τ desiderabileȝ bone iesu calix passionis quē bibisti/dolor quē ptulisti/crucis despectus quē nō declinasti. 4° dicit ppħa q2 xp̄s in passione qs eēt latuerit: τ tria tāgit: p° q2 fuerit abscōditus. (Et q̄si abscōdit9 vultus eius) glo. diuinitas fuit abscōdita in corpe. Esa. 45. vere tu es deus abscōditus: maxime aūt fuit diuinitas abscōdita in passione/cū clamauit de cruce. Deus meus/de9 me9/vt qd dereliqsti me: Abacuch. ij. ibi abscōdita est fortitudo eius/sȝ nō vsq3quaq3 fuit tunc abscondita diuinitas/q2 tenebre facte sunt/monumenta aperta/τ petre scisse: τ iō nō simplr̄ abscōditus/sȝ q̄si abscōditus vult9 diuinitatis eius. Jtē tangit q2 ex h fuerit despect9 (τ despect9.) q2 hō ifirmus tm̄ τ nō de9 quē se sa-

sebat apparebat: ꝛ idõ magis despectus/ q2 se deũ dicebat ꝙ nõ videbatur: idõ desperit illũ diabolus: nõ .n. timuit/ nec reuerit⁹ ẽ q̃ min⁹ cũ eo ꝯgrederet/ ꝛ ip̄z occideret. j. Re. 17. Desperit philiste⁹ Dauid cũ vidiss; eũ/ desperit ẽt ip̄m synagoga iudeorũ i figura Michol. ij. Re. 6. despexit eũ i corde suo. Jtẽ tãgit qd̄ ex eodez fuerit icognit⁹. q2 .n. abscõdit⁹: nõ incognitus (vñ nec reputauim⁹ euz) eẽ deũ q erat de⁹ i carne: ꝛ attẽde ꝙ q̃nq3 ꝯnũerat se pph̄a pplo iudeoꝝ sic h̄ loco aliter secernit/ sic supra: ꝛ vidim⁹ eũ ꝛ desiderauim⁹: q̄ iudeorũ ppls nõ reputauit eũ eẽ deũ/ q2 venit ad eos p viã humilitatis/ ꝛ passionis/ ꝛ paupertatis. Et q2 lõge ipsi erãt ab ista via nõ putabãt deũ tm̄ posse humiliari/ tãta velle pati. Job. ij. cũ q3 eleuassent oclos pcul/ nõ cognerũt eũ. 5° dic̄ pph̄a ꝙ vẽ xp̄s pass⁹ fuerit. Et p̄m ad h̄ duo tãgit: p° vitatẽ lãgoris (vẽ) nõ putatiue/ nõ ficte/ nõ imaginarie/ s3 expimẽtaliter ꝯ suspitionẽ/ s3 realiter ꝯ fictionẽ/ s3 sensibiliter ꝯ imaginationẽ (lãgores nr̃os) famẽ/ sitiz/ laborẽ/ tediũ/ tristitiaz/ timorẽ. p° tria corpis tria reliq̃ lãgores sũt aie. Nee. ij. Erã q̃si lãguidus añ faciẽ ei⁹ (ip̄e tulit) ipse certe ꝛ nõ ali⁹ tulit nr̃as sup se ĩfirmitates/ vt nos sanaret/ sic medic⁹ sapiẽs ꝛ pi⁹ de lãguẽte c⁹ curã h̄z dic̄/ ego ĩfirmitatẽ ei⁹ sup me accipio: ꝛ sic medic⁹ q̃nq3 freneticoꝝ patit̃ vbera/ q̃z me det ĩfirmitatib⁹. Et sic galliã q̃ infirmat̃ p pullis/ sic mũdi saluator sanciatũ hoiez ꝛ nudatũ posuit sup iumẽtũ .i. corp⁹ suũ/ q2 lãgores nr̃os tulit. Jtẽ tãgit pietatez doloris. (Et dolores) crucis (nr̃os) .i. nobis debitos/ ꝛ a nob illatos (ipse), q̃si Job dolẽs (portauit) attẽdite medici pietatẽ. p° qdẽ sup se accepit lãguẽtẽ:

vt securitatẽ salutis p2aret. 2°, ẽt languẽtis freneſiz ẽ passus ẽ/ ne seip̄m freneticus sauciaret. 3° ne dubitares sanari cũ pena ꝛ dolore. Jpse dolorẽ tuũ i se suscepit/ ꝛ tibi curã abs q3 tuo dolore exhibuit. Esa. 46. ego feci ꝛ ego ferã/ ego portabo ꝛ saluabo. 6° ex psona toti⁹ ppli iudeoꝝ p pph̄a dic̄ q̃lis i passiõe xp̄s fiunt reputat⁹: ꝛ tres malignas ꝛ iniq̃s ponit de ipso opiones. p̄mã respcũ hominũ ꝙ ab eis fuit euitãdũ q̃si lepra ꝯtagiosus. scd̄az respcũ dei ꝙ ab eo fuerit pcussus q̃si sibi odiosus. 3° respcũ suimet ꝙ fuerit depressus q̃si ambitiosus. p̄m tãgit dicẽs (ꝛ nos) iudei male sentiẽtes de xp̄o (reputauimus eũ q̃si q3 leprosuz.) Sic̄ .n. lepra morbus ꝯtagiosus ẽ/ sanos ẽt inficiẽs/ ita vitaz christi ꝛ doctrinã cõtagiosam eẽ putauerũt hoib⁹. Et idõ q̃si leprosuz a se eiecerũt eũ/ i fecta ẽt caro xp̄i sanguine ꝛ vulneribus sauciata q̃si leprosus eũ fecit reputari. Job. ij. pcussus ẽ Job vlcẽ pessimo a plãta pedis vsq3 ad vticẽ: nõ fuit aũt ista lepra ĩmũda/ s3 mũda: non ꝯtaminatiua/ quẽ oĩs lepre .i. culpe extersiua: qd̄ vtiq3 figuratũ ẽ Leui. 13. si effloruerit discurrẽs lepra in cute/ ꝛ operuerit oẽm carnẽ a capite vsq3 ad pedes/ qcqd sub aspctũ oculoꝝ cadit lepra mũdissima indicabitur/ eo ꝙ oĩs i cãdorẽ v̄sa sit. Et idcirco mũdus ẽt hõ/ sauciata xp̄i caro flagellis ꝛ plagis fuit q3 lepra: s3 efflorẽs/ s3 discurrẽs/ s3 totũ opiens/ s3 cãdẽs. Efflorẽs qdẽ q̃si rosa/ q2 sine crimine suo. Discurrẽs aũt q̃si i trãsitu/ q2 breui tp̄e. Totũ v̄o corp⁹ opiens/ q2 remissiõe nr̃a texit scelera. S3 cãdẽs/ q2 refrectione ipsius glificata sũt vulnera. Jdõ nõ tm̄ mũda/ s3 mũdior ꝛ mundissima fuit lepra passionis xp̄i: mũda quidez/ q2

nō ɔ̄rit originale ɔtagiū. Mundior ƀo/ q: nō addidit ꝓpriū vitiū/ sꝫ mū dissima q: nr̄e fuit ɔtagionis lauachrū. Itē tāgit q̄lis ireputatus fuerit respectu dei sibi odiosus: idēqꝫ ꝑcussus ab eo. (Et ꝑcussuꝫ) flagellis/ alapis/ colaphis/ clauis/ ⁊ lancea (a deo) deo volēte ⁊ ꝑmittēte. ipm̄ q̄si inimicū suū ⁊ sibi odiosuꝫ sic ꝑcutit: q: vt ait. ps. Percussit deus inimicos suos/ ⁊ opprobriū sempiternuꝫ dedit ipsis. Cuius opinionis figura p̄cessit i amicis bti Job. q ob culpā suā putabāt eū a deo eē ꝑcussum. Uerꝫ ē aūt ꝙ a deo ꝑcussꝰ e ē xp̄s: sicut infra dic̄ p̄/ sꝫ nō ꝓp odiū/ imo ꝓp nr̄m scelus expiādū: vn̄ ait deus p̄/ ꝓp scel⁹ ppli mei ꝑcussi eū. Itē tāgit q̄lis creditus fuerit respectu suimet. (Et hūiliatū) .i. depssum: q: .n. vt putabant indebite extollebat se xp̄s: iō deiectus ē ⁊ repssus: q: q se exaltat humiliabit/ sex v̄o ambitionis eius putabāt humiliatiōes ad uenisse. p̄° q: equalitatē/ dei sibi attribuebat: ꝙ iō infra hoīes fuerit d̄iectus. Itē q: xp̄m messyā se p̄dicabat/ ꝙ iō inditio gētilis p̄fidis fuerit tradit⁹. Itē q: miraculoꝝ v̄tutē ostābat/ ꝙ iō nō potuerat eē saluatus. Itē q: regē se p̄ferebat/ ꝙ iō q̄si rex fuerit illusus. Itē q: ꝓphaꝫ eximiū se noīari ꝑmittebat/ ꝙ iō de ꝓphia vellata facie fuerit derisus. Itē q: iustū ⁊ sine pcō se dicebat/ q: iō q̄si latro ⁊ cū latronibus fuerit crucifixus: i rei aūt v̄itate xp̄i hūilitas n̄ pena/ sꝫ v̄tus erat: q: nō ab alio coactus/ sꝫ ex seipso volūtarius hūiliatus ē: nā hūilitas v̄tus ex ꝓprio arbitrio/ hūilitas v̄o pena ex alterius iudicio. Sꝫ nō absqꝫ hūiliati vitio ꝑuenit: xp̄s aūt nō ab alio humiliatus/ sꝫ semetipm̄ humiliauit formā serui accipiēs. Tn̄ impiā eoꝝ opionem putabant eū ex superbie culpa depressum: figurauerit semei. ij. Re. 16. Qui mittens lapides maledicebat Dauid afflictū ⁊ depressū ⁊ dicebat: egredere vir sanguinū/ ⁊ vir belial. Ecce p̄munt te mala tua/ qm̄ inuasisti regnū Saulis pro eo.

¶ Sermo. 34. ferie maioris hebdōde. ij. ꝓphia ⁊ in ordine. 240.

Tertio cū dicit. (Ipse aūt vulneratus est) recitatis falsis causis mortis xp̄i quas opinabantur iudei: nec ꝓphā eas remouet veras cās ipsius mortis assignādo: ostēdit .n. xp̄m/ neqꝫ hoībus ɔtagiosuꝫ/ neqꝫ in se ambitiosuꝫ/ neqꝫ deo fuisse odiosuꝫ. Et tria facit. p̄° .n. declarat ꝙ non fuerit passus ꝓp suum contagium/ sed ꝓp nr̄am emundationem. 2° ꝙ nec fuerit humiliat⁹ ꝓp suum vitium/ sꝫ ꝓp virtutis scificationem (oblatus est q:.) 3° ꝙ non fuerit percussus a deo ꝓp odiuꝫ/ sꝫ ꝓp nr̄am dilectionē (ꝓp scelus ppli mei.) In prima quattuor causas assignat passionis xp̄i sumptas non ex ɔtagio/ sed ex remedio hoīuꝫ/ q̄si cā finali: p̄° .n. passus est vt reintegraret ɔfracta. 2° vt pacificaret discordia. (Disciplina.) 3° vt sanaret infirma (⁊ liuore eius.) 4° vt reuocaret deuia. (Oēs nos quasi oues.) In p̄ᵃ duo tangit. s. xp̄i vulnerationē/ ⁊ eius attrictioneꝫ. Uulneratus est aūt clauis ⁊ lancea/ attritus flagellis ⁊ palma/ sed vulneratus iniquitatibus/ attritus nostris sceleribus remedium prebuit: ꝓp p̄mū ait. (Ipse aūt ⁊c̄.) q: iudei quidem reputauerunt xp̄m quasi ɔtagiosū hoībus eē repellēdū/ sꝫ nō ē vnuꝫ. (Ipse aūt vulneratus ē) vul⁹ ⁊ mortuus: vulnus clauis/ mortuus lācea. Job. 16. ɔcidit me vulnere sup vulnus/ q: vulneribus clauoꝝ super

addidit vulnus lãcee. j. Re. 31. vulneratus est vehemẽter. vulneratus est aũt xp̃s q̃si scutũ nr̃e ptectiõis qꝫ tella hostiũ qnqꝫ plagis perforauerunt. ps. foderunt manus meas & pedes meos/ & lãcea vnus militũ latus ei⁹ aperuit (pp iniquitates) .i. inequitates (nr̃as) qbus vulneratũ erat genus humanũ quasi qnqꝫ vulneribus/ cuius quidẽ vulnerauit rõnalẽ falsitatis error/ voluntatẽ malignitatis horror/ ꝯcupiscibilẽ voluptatis feruor/ irascibilem pusillanimitatis tremor. Executiuã fragilitatis lãgor. Et ista qnqꝫ vulnera dr̃r iniquitates/ quasi inequitates: q2 originali iustitie/ & equitati opponunt. Sꝫ vulneratus ẽ xp̃s qnquies/ vt vulnere carnis/ reintegraret vulnera mẽtis: vt iniqtatis reduceret ad equitates. vñ glo. vulneratus est/ iqt/ vt suo vulnere nr̃a vulnerat curarent. Itẽ tangit propheta xp̃i attritionẽ (attritus est) percussiõibus/ flagellis/ palmis/ colapbis. Nu. xj. dr̃ qꝫ ppl's collectum mãna frãgebat mola/ aut terrebat in mortariolo. Ip̃e dei fili⁹ brachiũ icarnatũ est mãna beatoꝝ qꝫ ppl's
2 iudeoꝝ fregit mole iniquitatis/ qđ accusauit. flagello crudelitatis. Sꝫ sicut granũ sinapis tritũ fortius olet. Et sicut aromata trita v̈tutẽ emittunt sicut attritus xp̃s odorẽ suis in efficatiã multiplicauit v̈tutis (pp scelera nr̃a) scelus dicit faci nus p̃me trãsgressionis de q̃ Ios. xxij. macula huius sceleris permanet nobis vsqꝫ in p̃ntẽ diẽ & q2 fm multiplicationẽ hoĩnꝫ illa trãsgressio multiplicat/ iõ scelera dicit. Sed vt istud scelus emundaret fons salutar̃ lauacri attritus est xp̃s. Nu. xxv. Expiauit scelus filiorum isr̃l. ¶ Scd̃o passus ẽ xp̃s vt pacificaret discordia. vñ ait ppheta. (Disciplina) glo. flagellũ est: est enĩ disciplina flagellũ correctionis (pacis nr̃e super eũ) quasi enĩ correctione egeret disciplinatus ẽ. ps. fui flagellat⁹ tota die. Et dr̃ ista disciplina pacis nr̃e ppter tria. p̃mo rõne nr̃e pacis nõ vexate. Ip̃e enĩ vexat⁹ est flagello discipline/ nobis in nullo inquietatis. Scd̃o rõne pacis cõpositе: iratus enim deus p̃l hoĩbus peccãtibus: digna ip̃is verba ꝯuertit in filiũ/ & sic est recõciliatus eis q merebant flagella. 3° rõne pacis ꝯseruãde. Cauendũ est enim illã ifringere pacẽ p cuius cõpositõe flagellatus est dei filius. Sꝫ enim disciplinatus est leo/ timeat sibi catellus: si disciplinatus dñs/ timeat seru⁹. Si disciplinat filius/ timeat alienus. Si disciplinat pacificatorũ & amicus/ timeat pacẽ frangere ois inimicus. puer. iij. Disciplinam dñi fili mi ne abijtias. Et. ps. disciplina tua correxit me in finẽ. i. cũ te audio disciplinatũ correctionẽ perpetui seruo timoris. ¶ Tertio passus est xp̃s vt sanaret lãguẽtia. Iõ ait propheta. (Et liuore eius) Et aũt liuor nigredo ex verbib⁹ in carne relicta Eccle. 28. flagelli plaga liuorẽ facit. Et certe caro xp̃i percussionũ liuores habuit: pallidus ẽt in cruce mortuus appuit/ cuius liuoris & paloris sẽdit effectũ. (Sanati sumus). Cui ẽ liuidus color dicimus qꝫ ifirmus est: liuor aũt mẽtis est inidia/ iracũdia/ odiũ/ quos liuores mẽtis sue liuore carnis xp̃s sanauit. Exo. 21. liuorẽ p liuore. puer. 20. liuor vulnerꝫ absterget mala. ¶ Quarto cũ dr̃ (oẽs nos) ostẽdere qꝫ passus est chr̃s vt reuocaret errãtia: qꝫ pphеta ostẽdit. p̃mo quidẽ nr̃am culpã. Scd̃o chr̃i penaꝫ declarans ibi (& dñs

dñs posuit). In p° duas culpas tã git. Unã gñalis erroris alterã spã lis amoris. de pma dicit. (Oẽs nos) siue iudei, siue gẽtes: nõ. n. est distin ctio / qr oẽs peccauerũt / ⁊ oẽs egẽt glia dei (quasi oues) sine pastores. (errauimus). ps. Erraui sic ouis q̃
3 perijt. hic error incepit in pmis pa rentibus / q relicto precepto pasto ris dei / ⁊ approbato cõsilio lupi dia boli dicentis. nequaq̃ moriemi / s; eritis sicut dij scientes bonũ ⁊ ma lũ errauerunt / ⁊ culpã atq̃ penã er roris in posteros diffuderũt. Alterã vero culpã. s. spãlis affectionis sub dit. vnusqsq; (declinauerũt) ab eo qui dicit ego sum via veritas ⁊ vita (in viã suaz). i. illud qd sibi placuit prosequenduz: vel alr sm glo. (oẽs nos). Judei (errauimus) chr̃m tra dẽtes morti. Act. 3. Scio q p igno rãtiã fecistis / quasi oues ppriũ oc cidentes pastorẽ: qd vtiq; mir ⁊ in solitũ est (vnusqsq; in viã suã) pra uã (declinauit.) De crucifixo diuer sa sentientes. Jtez ponit ppha hoz peccoz penã. (Et dñs posuit in eo ini quitatẽ oium nr̃m.) glo. penã oiuz iniqtatũ nraz quã sustinere nequi uim⁹ / sustiuit hõ de⁹ / cui⁹ rei figura pcessit Leui. xvj. in capro emissario cui iniqtates toti⁹ ppli imponebã tur: sicq; in desertũ emisso ppls ab soluebat a culpis ⁊ trangressioni bus. ¶ Deinde cũ dicit. (Oblatus est) ondit ppha tertiam cãm ex pte chri. s. passionis eius: q / v3 / non pp suũ vitiũ vt putabant Judei / s; pp virtutis ⁊ scitatis studiũ fuerit hu miliatus. Et duo facit. qr pmo pro bat pacientis scitatez. Scdo exclu dit ab eo paciendi necessitatẽ. (De angustia ⁊ de inditio.) Circa pmuz octo virtutes tangit chri pacienti; quasi dicat propha. O iudei vos re

putastis eũ pper ambitionis vitiũ humiliatũ pena crucis: non sic aũt est / s; ex multa virtute mortuus est. Et primo quidẽ passus est pp reli gionis pietatẽ: idõ ait. (Oblatus est) glosa. hostia holocausti in ara chri crucis pro nobis. Hebr. x. chrs se mel oblatus est ad exhauriẽda pcã multoz. Jtẽ dicit chrm passum ex voluntaria electione (qr ipse volu it.) nemo eni coegit nolentẽ. S3 oc cidit volentẽ. ij. Mach. vj. volunta rie preibat ad supplitiũ / cuius volũ tatis placitũ eius cõsumauit sacri ficiũ / qr talis voluntas gratior fuit deo oi merito hoium / ita vt sola ip sa sufficeret ad nram redẽptionez. ps. voluntarie sacrificabo tibi. Jtez dicit chrm pacientẽ multam hũisse sufferentiã. (Et non apuit os suuz) lamentando p se / aut gemẽdo. Esa. xxi. oẽm genituz eius cessare fecit. Jtẽ tangit chri paciẽtiã. (ad occisio nez ducet) non resistens / neq; se de fendens. Jac. v. Jn die occisiõis ad duxistis iustũ / ⁊ non resistit vobis. 4
Jtẽ tangit chri mansuetudinẽ. (Si cut ouis) qr non est irritatus inte rius / s; mitis fuit ⁊ mansuetus q̃si ouis. ps. qui deducis velut ouem Joseph: ⁊ itez Memẽto dñe dauid ⁊ oĩs mansuetudinis eius. Jtẽ tan git pacientis Innocentiã. (Et sicut agnus) nemini ẽt nocenti lupo idõ dr Esa. xj. hitabit lupus cũ agno qr vt ait. ps. miam aũt meã nõ disper gã ab eo / neq; nocebo in veritate mea. Jtẽ tangit pacientis ↄstantiã (coram tondente se) stetit chrs co ram principe sacerdotũ examinan dus. Mat. xxvj. Corã herode admi randũ / coraz preside Pilato iudicã dus. Isti fuerũt tres tonsores agni amicos / aplos / fauorez populi / ve stes etiaz corporis ab eo tollentes.

Nu.vj. tondebat nazareus añ hostiū tabernaculi. Jtē tāgit paciētis chr̄i modestiam (obmutesceret ꝛ non apiet os suū.) ps. Ego aūt tanq̄ⷥ surdus nō audiebā / ꝛ sicut mut⁹ non aperiens os suū. Nā cū accusaret in multis nihil R̄ndit ita vt miraret p̄ses vehement̄. Sꝫ nec ipi p̄sidi quicq̄ⷥ dn̄s loq̄bat dicēti. mihi nō loq̄ris? nescio q: ptātē hēo dimittē te / ꝛ crucifigere te: cur⁹ taciturnitatis cām glo. assignat dicēs. Eū nō aperuisse os sue excusatiōi / ne differret salus hūani gn̄is. Et aduertēdū q̄ in paucis alijs os suum apuit. s. ad ppl'ꝫ dicēs. tanq̄ⷥ ad latronē existis cū gladijs cōprehēdere me. Et inde ait. amice ad qd venisti: obsc̄lo filiū hoīs tradis: ꝛ p̄ncipi sacerdotū. videbitis / inq̄t / filiū hoīs venientē. Et ad pilatū dixit. nō hēres i me ptātē vllā / nisi tibi datū eēt desup. Semp aūt tacuit vbi ꝯ se aliqd dictū ē / aut actū est. Un̄ nō apuit os suū / nꝫ negando obiecta / nꝫ excusando / neq̄ reprobādo testimonia / nꝫ maledicē do maledicētibus / neq̄ cōminādo pcutiētibus / nꝫ blādiēdo inimicātibus / nꝫ supplicando iudicibus. ps. posui ori meo custodiā cū ꝯsisteret peccā aduersuꝫ me obmutui ꝛ non aperui os meum.

¶ Sermo.4. 4ᵉ ferie maioꝝ hebdē de 2ᵃ pphia ꝛ in ordine. 241.

1 DE angustia ꝛ d̄ iuditio) declarata scitate paciētis nūc excludit ab eo ppha mortis necessitatē ꝛ diuidit in tres partes in p̄ma ponit necessitatis exclusionē. in sa exclusionis rōnem (Gn̄ationē eius) in tertia rōnis declarationē (q: abscisus est.) pp primuꝫ ne forte aliqs crederet q̄ q̄ⷥq̄ⷥ iustus fuerit chr̄s / tn̄ necessitatē moriendi habuerit sicut ꝛ ceteri hoīes. h̄ remouet pphe ta / dicens (sublatus est) quasi exēptus. (De angustia) mortis. nꝫ enī augebant euꝫ timor ꝛ tristitia atq̄ dolor mortis / nisi qn̄ ꝛ quantū volebat. Prouer. xj. Justus de angustia liberatus est. (Et de iuditio) de illo / inq̄ⷥ / iuditio exēptus est q̄ snīa tū est ꝯ p̄mū hoīeꝫ. Gen̄. ij. in q̄cunq̄ die comederis ex eo / morte morieris: itaq̄ nec illi iudicate snīe sꝫ it chr̄s suppositus / nꝫ angustie mortis obligatus. Jō inter mortuos. i. morti dānatos erat liber: sꝫ q: diceret aliqs / chr̄s si ex gn̄e p̄mi parentis genitus est / cur nec̄itatē corruptionis nō traxit ex genere? iō ꝯsr huiꝯ rei causā propheta assignat dicens. (Generationē eius qs enarrabit.) quasi dicat ꝛ si ex adāꝫ / non tamen per adā / Sꝫ ineffabiliter ex ipso genitus est. Un̄ Augu. libro .A. homel. Quis enarrabit generationē chr̄i. Sed quā generationē ante luciferū genui te. Ecce vna generatio ante luciferuꝫ / ante oīa que facta sunt / ante oēs angelos / añ oēm creaturam. Quare? q: oīa per ipm̄ facta sunt. Sed forte secunda eius generatio narratur: quis ante illā narraret: fide concipitur / masculuꝯ non accedit / vterus virginis timet / procedit tanq̄ⷥ sponsus de thalamo suo / mirabilis illa diuina / mirabilis ista humana generatio: illa sine matre / ista sine patre. Sed q: iterum diceret aliquis: ꝛ si non p̄rem saltē mr̄em carnalem habuit chr̄s: igit ex illa cōtraxit nec̄itatē moriēdi. Jō huic argumentatiōi obuiat ppheta dicens q̄ ex mr̄e chr̄s non nāliter ppagatus / sꝫ mirabilr abscisus fit (q: abscisus ē d̄ terra viuētium) terra est mater oīum viuentium. Et de Eua matre oīum hominum: dictū est idem Gen̄. iij. Terra 2

etiaꝫ vite ⁊ nō mortis fuit vterus virginalis. De quo scti spūs virtute abscisus est lapis xp̄s sine manibus .i. nature operibus: vt dr̄ Basi. .ij. p̄ꝫ ꝙ xp̄m nō fuisse subiectū necessitati mortis sicut ceteri hoīes: ꝑpter hoc/ q: sicut eius gn̄atio inef fabilis / ita ipossibilis est hoī. Et hō iō q: eius gn̄atio fuit abscisio sine manibus. ℭ Deinde cū dicit (ꝑpter scelus) postq̄ ꝓpha adduxit duas in gn̄ali cās mortis xp̄i: q/ vꝫ/ nō ꝑpter suū ꝯtagiū/ sꝫ ꝑp nr̄am emundationē/ neqꝫ ꝑp ambitionis vitiū/ sꝫ ꝑp sctitatis ꝑfectionē sit passus. Nūc tertiā cām adducit: q/ vꝫ/ non ꝑp eius odiū/ sꝫ ꝑp nr̄aꝫ dilectionē sit a deo percussus. Et duo tāgit ꝓpheta. p̄° passionis dispositionem. 2° passionis occasionē. Et itroducit h̄ deus pr̄ loquēs. Ego d̄s (percussi) .i. ab eterno dispositu ꝑcutiendū ⁊ in tp̄e tradidi percutiētibus. Mich. xiij. ꝑcutiā pastorē ⁊ dispergent oues. (Eū) filiū .s. vnigenitū: ꝙ nō ex odio percussus est p̄iis. Gen. xxij. Extēdit gladiū vt imolaret filiū: q: ꝓprio filio suo nō pepcit/ sꝫ ꝓ nobis oīb9 tradidit illū. Ambro. lib. de vita btā. Cōsidera/ iq̄t/ affecꝫ p̄ris quāte sit pietatis ꝙ̄ñ morituri filij suscepit ꝑiculū/ ꝙ̄ñ orbitatis auxit dolorē ne tibi periret fructus redēptionis: tm̄ fuit dei studiū tue salutis/ vt ꝓpe moduꝫ de suo filio ꝑiclitaret dū te lucraret. Itaqꝫ ꝑcussit d̄s deū/ vt mūdus reparet. Itē ꝑcussit pr̄ filiū/ vt alienigena adoptaret. Itē ꝑcussit solē/ vt ei9 nobis lux cōicaret: percussit celum/ vt nobis aperiret: ꝑcussit pastorē/ vt grex salnaret: percussit agnū/ vt lupus caperet: percussit pellicanū/ vt eius effuso sanguine pullus viuificaret: percussit maris ostreolam / vt nr̄a

Nō ad ancita- tē amb.

purpura tingeret: percussit dn̄ꝫ/ vt seruus redimeret: percussit regeꝫ/ vt ppl̄s dn̄aret: percussit iudicē/ vt reus absolueret: percussit iustū/ vt iniustus iustificaret: percussit ciuē/ vt hostis recōciliaret: percussit ꝑncipē/ vt exul reuocaret: percussit caput/ vt carnis virtus debilitaret: ꝑcussit brachiū quasi flobotomādo/ vt totum corpus sanaret: percussit saccū/ vt thesaurus effunderet: percussit vitē engadi/ vt icorruptionis balsamū egrederet: percussit vite fonteꝫ / vt culpa lauaret: percussit sctūm sctōꝝ / vt mūdus ꝯuerteret: percussit salutē/ vt perditio perderetur: percussit vitā/ vt morꝫ occideretur: percussit sapiētiā/ vt nescientia istrueret: percussit veritatē/ vt falsitas ꝯuinceret: percussit virtuteꝫ/ vt fragilitas firmaret: percussit pietatē/ vt ipietas finiret: percussit bonitatē/ vt malitia corrigeret: percussit scutū/ ne inermis/ imo nudatus hō vulneraret: percussit petraꝫ/ vt cordis duritia emolliret. ℭ Ex hac vero petra percussa quattuor ꝓcesserunt .s. sonus ⁊ ignis/ sanguis cū aqua/ ⁊ mel cū oleo: percussa qdeꝫ ista petra preciosa septē emisit in cruce sonos ⁊ voces. p̄ma vox fuit remissionis culpe. Luc. 23. pater dimitte illis: nō eniꝫ sciunt qd faciūt. Scd̄a fuit permissionis glie. ibideꝫ ait latroni amē dico tibi: hodie mecū eris in paradiso. Tertia fuit sollicite cōmissionis. Joan. 19. Cum vidisset iesus matrem ⁊ discipuluꝫ quem diligebat stantes iuxta crucē ait matri. mulier ecce filius tuus. Deinde ait discipulo. Ecce mater tua. 4ª vox fuit expresse nr̄e ꝯditionis. Mat. xxvij. circa horā nonā clamauit iesus voce magna d̄s meus/ d̄s meus / vtqd dereliqsti me? 5ª

3

Petra ꝑcussa q̄ttuor emisit.

fuit desiderate nře salvationis. Joh. 19. vt ↄsumaretur scriptura dixit. sitio. Sexta fuit ↄsumate nře redemptiõis ibidẽ. Cũ accepisset iesus acetũ/ dixit. ↄsumatũ est. Septima fuit ppřie cõmissiõis. Luc. 23. Clamãs iesu voce magna ait. pr in manus tuas cõmẽdo spm̃ meũ. Jtẽ ex hac
4 petra ferro percussa emicant scintille charitatis. Et si cor nřm fuerit siccũ ab humore carnis ꝛ mũdi/ diuinũ in se ↄcipiet ignem. ij. Machabe. x. igne ex lapidibus ↄcepto sacrificium obtulerũt. Jtẽ ex ista petra pcussa pcessit mel suauitatis/ ꝛ oleũ pietatis. Deut. 33. Ut suggeret mel de petra/ oleumq3 de saxo durissimo. Jtem ex hac petra pcussa fluxit aqua ablutionis/ ꝛ sanguis redẽptionis. Jo. xix. vnus militum lancea latus eius aperuit. Et ↄtinuo exiuit sanguis ꝛ aqua. ¶ Deinde ponit ppheta passionis christi occasionem. (pp scelus ppli mei.) igit̃ p salute rei publice pcussus est/ ꝛ morti expositus chr̃s/ in silitudinẽ Codri regis athenar̃. de quo recitat Ualeri⁹ maximus. v. lib. mutato hitu exposuit se morti p libertate patrie. Et aduertenda sunt hĩ loco tria. dicit enim deus pater se pcussisse filiũ. (ppter scelus ppli mei.) pp scelus qdem expiandũ/ pp ppl'm instituendũ/ pp ppl'z meũ possidendũ ꝛ diligẽdũ: ppter expiationẽ qdem sceleris nři percussus ẽ dei filius. nõ. n. reptũ est sacrificiũ sufficiens p trãsgressiõe totius multitudinis/ nisi vitulus saginatus comu hñs regiũ ꝛ põtificale: sicut dr̃ Leui. iiij. Jpse etiã est agnus qui tollit peccata mundi. Jtẽ pcussus est ꝑnceps p populo/ vt ppl's qdẽ exul reuocaret̃. Nũe. 35. Jn morte sũmi põtificis exules ad p̃ria3 redeũt: pcussus est/ vt reuocatus populus ↄgregaretur. Jo. xj. Jesus moriturus erat vt filios dei qui erant dispsi. ↄgregaret in vnum: pcussus est vt ↄgregatus ppl's virtutibus informaret̃. tit. ij. dedit semetipsum p nobis vt mũdaretur sibi ppl'm acceptabile3 sectatorẽ bonor̃ operũ: pcussus est/ vt pdestinatus ppl's qnq3 glorificaretur. tit. ij. vt iustificati gratia ipsius heredes simus sm̃ spem vite eterne. Jtẽ pcussus est chr̃s vt populus fideliu3 a deo possideretur ꝛ diligeret̃. ideo ait ppl's meus. ps. Nos aũt ppl's eius ꝛ oues pascue eius. Deut. vij. Elegit te dominus/ vt ei sis populus peculiaris/ quia dilexit nos dominus.

¶ Sermo qntus quarte ferie maioris hebdomade de secunda prophetia ꝛ in ordine. 242.

Quarto cũ dicit (Et dabit impios) recitata chr̃i passione ꝛ exclusis falsis. veris autem causis eiusdem passionis assignatis. 1
nunc ppheta enumerat fructus ꝛ cõmoditates s ex passione ipsa puenientes. ꝛ duo facit. ꝑmo enĩ3 dicit qd chr̃s ↄtulerit. Scd̃o ostẽdit q̃ illud ex sua passione puenerit (p eo q̃ tradidit.) Jn ꝑma võ pte ponit nonẽ cõmoditates ex passione xp̃i puemẽtes. ꝑma fuit gentilitatis cõuersio. Scd̃a iudeorũ punitio. (Et diuites.) Tertia ecclesie pduratio. (Si posuerit.) Quarta diuine volũtatis adimpletio. (Et volũtas dñi.) Quinta felicitatis adeptio. (p eo q̃ laborauit.) Sexta culpe iustificatio. (iustitia sua) Septia pene relaxatio. (Et iniqtates.) Octaua fideliũ dñatio. (Jdeo dispertiã.) Nona inferni expoliatio. (Et fortiũ.) Pꝛimo igit̃ gentiliũ ↄuersionẽ pnũ-

ciat dicens. (Et dabit impios ꝑ sepultura.) vbi ꝑmo sciēdum ꝙ pietas est cultus dei: ideo impij sunt q deū verū nō colūt. Sed istos impios chr̄s mortuus ꝛ sepultus dedit pietati/dedit ꝛ diuinitati: vt dicit glo. Itē sciendū ꝙ circa sepulturam chr̄i quidā exercuerūt impietatem/alij vero exhibuerūt pietatem. Impia qdem gesserunt iudei/ q2 sepulta obloquentes detraxerūt ꝙ esset seductor / q2 sepultus lapidē signauerūt/ q2 custodiā militum adhibuerūt/qui ꝓhiberūt accessum familiariū ad sepulchrum/qui aut clausum retinerēt viuentē in sepulchro/aut ꝛ egredientē iterū occiderent. Impia etiā gesserūt q2 sepultū viuere negauerunt/ ꝛ aplis furtū sepulchri iposuerūt. Sed pietatis officia exhibuerunt sepulture chri/qui de cruce eum deposuerūt/ qui aromatibus ꝯdierūt/qui lineis ligauerūt/qui ꝓprio monumēto eū locauerūt/q ad sepulchrum sedentes planxerūt/ꝛ mulieres que sepultū cū aromatibus requiescerūt/ꝛ q2 sepultus saluator illa ipia ꝑtulit alia vo pia ꝓmeruit: ideo impios ꝯuertit ad fidei pietatē/dum enim credūt ꝙ in sepulchro fuerit mortuus/sed inde resurrexit viuus/ ex impijs pij pietati ꝛ deitati tradūtur. ¶ Scda cōmoditas fuit iudeorū punitio/q̄ ideo nr̄a di cōmoditas/q2 vt intraret gētiū plenitudo excecatus est ppl's iudeoꝝ/ꝛ ꝑmo ponit ipsam punitionē. scdo adducit punitiōis rōnem. (Eo ꝙ iniqtatē.) tertio remouet dubitationem. (Et dn̄s voluit.) De ꝑmo sic dicit (Et) dabit (diuites ꝑ morte sua.) Diuites iudeos intelligit cupidos ꝛ auaros tpaliū: quos ideo diuites notat in ꝓposito/q2 diuitijs sūt vsi in morte xp̄i penranda/ꝛ in morte eius diuulgandū: nā ꝑcio dato ꝓditori occiderūt chr̄m: ꝛ data ē pecunia custodibus sepulchri celauerunt resurgentis chri vitā: ꝛ diuulgatū est apud eos ꝙ nō viuus de sepulchro surrexerit/sed ꝙ mortuus furtim sublatus fuerit. hos itaqꝫ (diuites) in mortē chr̄i spergentes diuitias/ipse mortuus ꝛ viuus (dabit) paupertati/dabit ēt captiuitati: (ꝑ morte sua) quā ꝑcio emerunt/ꝛ ꝑcio diuulgauerunt. Tren. iij. dedit me dn̄s in manu hostis d qua nō potero surgere. nā ꝑdiderūt locū ꝛ gentē ꝑ qbus nō perdēdis emerūt mortē chr̄i/ꝛ sub capti uitate per Tytū ꝛ Uespesianū facta. 30. ex eis vno denario sunt vēditi ecōtra q2 deū ꝛ hoiem vnū. 30. denarijs emerūt/dignū vtiqꝫ commerciū eoꝝ negociatōis. ¶ Deinde talis cōmercij penā ostēdit esse iustā/q2 illius mortē ꝑcio emerūt/ qui facto iustus/ꝛ vbo verus erat. pp ꝑmū ait (Eo) .i. pp hoc tradent homicide captiuitati ꝛ pauptati/ q2 illū occiderūt (ꝙ iniqtatē nō fecit) gl. ꝙ de nullo alio dici pōt. nemo .n. mūdus a sorde/ēt infans cuius est vnius diei vita sup terram. Sed de xp̄o ait pilatus ipse gentilis. Ego nullā cām inuenio in hoīe isto/sed nec Herodes. Et latro ī cruce pēdens: nos/inqt/digna factis recipimus: hic aūt nihil mali gessit. pp scdm ait (neqꝫ dolus.) mendacij ꝛ fraudis. (fecerit in ore eius.) qn potius vt dīc Io. xviij. ego ad hoc natus sum ꝛ veni in mūdum vt testimonium ꝑhibeam veritati. Mal. ij. lex veritatis fuit in ore ei9/ iniquitas nō est īuenta in labijs eius. ¶ Deinde remouet dubitationē dn̄i. n. si iustus erat chr̄s ꝛ ve-

rus pp qd mortu⁹ ē ꝛ sepult⁹? Rñ-dit h̄ fuisse dīe volūtat;. (Et dñs) pī (volnit.) gl.sola grā/nō nr̄o meri-to. (Cōterere eū.) ꝯterit⁹ fuit corde/ qñ cepit pauere ꝛ cedere / ꝛ dixit tristis ē aīa mea vſq₃ ad mortem. Treñ. 3. Cōtritū ē coꝛ meū ī medio mei. Cōtrit⁹ ēt fuit ī carne flagellis ꝛ cruce/sic māna ī mōtariolo. Nu. xj. (In īfirmitate) nō ī vtute diuini-tatis vbi. S₃ ī īfirmitate assūpti hoīs fuit illa ꝯtritio. ❡ 3ª cōmoditas fuit ec-clie dinturnitatis. Cui⁹ p° tāgit meritū (Si posuerit).i.si spōte exposuerit (aīaz suā).i.vitā aīe sue. Jo.x.ptātē hēo ponēdi aīaz meā/ꝛ itez sumē-di eā (p pctō) toti⁹ hūani gñis expi-ando. h̄ certe ipse fecit: cū.n. nllm holocaustū p pctō ds acceptaret. Tūc dixit. Ecce venio vt faciā volū-tatē tuā ds. 2° tāgit h⁹ meriti cō-modū. (videbit semē lōgeuū) h̄ ē se-mē ecclie vbiq₃ diffusuz. d̄ q̄ Esa.6. semē scm̄ erit qd̄ steterit ī hierlm. Cui⁹ semis lōgeuitas ē tpe toto isti-us sclī donec trāseat ī eťnitatē. Luc. 22. Ego rogaui p te petre/vt nō d̄-ficiat fides tua. Et aduertēdū q̄ ho-mines alij morietes d̄sistūt multi-plicare semē suū/q̄ ēt p posteros multiplicatū ñ videt/s₃ xp̄s moriē-do meruit sibi lōgeuū sem̄/c⁹ visiōe
3 letat. ❡ 4ª cōmoditas passiōis xp̄i fuit p̄destinatōis dīe adipletio. d̄ q̄ dic̄ (Et volūtas dñi) q̄ ē ppo^m mise-rēdi eťnū. Eph̄.j. elegit nos añ mū-di ꝯstōnē ꝛ p̄destinauit/vt adoptōz filioz s₃ ppo^m volūtatꝭ sue ī laudē glie grē sue. (ī mān ei⁹) clauis ꝯfi-xa ī cruce. vł (ī mān ei⁹).i.ī ope pas-siōis chr̄i (Dirigeť) q̄si.n. obliq̄/aut dei volūtas nō pficiēs q̄ disposue-rat. S₃ dū chr̄i passiōe saluanť p̄de-stinati/eťna volūtas ad suū q̄si di-rigē terminū. vñ gl. qᵣqd pī volnit chr̄i vtutib⁹ ē ipletū. ❡ 5ª cōmodi-tas est felicitatis adoptio. Cui⁹ p° tāgit meritum. (p eo q̄ laborauit aīa ei⁹.) p̄dicādo/discurrendo/ vigi-lādo/orādo/vſq₃ ad sanguis sudo-rē/ꝛ vſq₃ ad crucem moriēdo. Esa. 43. laborare me fecisti ī inigtatib⁹ tuis. (videbit ꝛ saturabiť.) vtrūq₃ causalr/q₂ vidē ꝛ saturari faciet: p̄-stabit.n. deitatis visionē/ꝛ saturita-tis fruitōez. ps. satiabor cū appnie-rit glia tua. ❡ 6ª cōmoditas pas-siōis chr̄i est culpe iustificatio. (In scia sua.) gl. in doctrina sua/vel in fide eaz rez/q̄s ipse scinit: fides.n. nr̄a ī eo scia ē (ipe) q pctm̄ nō fecit (iustus) nō iustificat⁹/s₃ iustificās. (seru⁹ me⁹) l₃ filī⁹ s₃ deitatē/tñ seru⁹ me⁹ s̄m hoīez/q₂ exinaniuit semet ipm̄. formaz s̄m accipiēs. (iustifica-bit multos.) scia eni.i. fides diuini-tatis ꝛ hūanitatis atq₃ mortis ei⁹ iustifi-cat. Abac.ij. Justus ex fide viuit. Ro.v. Justificati p fidē pacez hēa-mus. aduertēdū āt q₂ nō oēs / sed multos dīo iustificatos ex fide: q₂ vt ait apl's nō ē oīuz fides/sed eoz q̄s elegit vt crederēt: ꝛ h̄ ipm q̄ in fide mortis chr̄i aliq iustificenť pas-siōe sua ipse meruit. ❡ 7ª cōmodi-tas ē pene relaxatio. d̄ q̄ dic̄. (Et ini-qtates.) gl. penā inigtatū. (eoz) iu-stificatoz. (Ipse portabit) q₂ illi to-lerare nec poterāt/nec tolerādo p-ficiebāt. j. Pe.ij. pctā nr̄a.i. penā p pcīs nr̄is/ipe ptulit ī corpe suo su-p lig^m. ❡ 8ª cōmoditas ē fideliuz p̄ncipat⁹ d̄ q̄ ait ds pī. (Jō) q₂ fcūs ē mihi obediēs vſq₃ ad mortē cru-cis. (Dispťiaz ei).i. distribuā ei ptē p̄ncipat⁹ (plīmos.) fideles qb⁹ p̄nci-pat⁹ iudeis ī dñiū dia^l ŕluct;: plīmos āt dic̄ fideles/nō tā mltitudie q̄₃ v̄-tute q̄₃ ēt distictōe statuū ꝛ ordie di-gnitatū. ❡ 9ª cōmoditas ē īferni

expoliatio ꝺ qua subdit. (Et fortiū) .i. demonū ꝺ qb⁹. ps. alieni isurrexerūt in me/ꝛ fortes ꝗſierūt aīaꝫ meā (diuidēt spolia) Dr̄r āt spolia ꝙ rapiunt in bello. Rapiebāt aūt dmones ex hoc mundo aias quas ad inferna ptrahebāt: hec antē spolia moriēs chr̄s diuisit tripl'r. pmo qꝛ ex mortuis quosdaꝫ in inferno reliquit/quosdam vero inde eripuit. Osee. xiij. ipse iter fratres diuidet.
4 Scdo qꝛ ex viuentibus quosdam rapuit de ptāte diaboli. Ut Magdalena/Saulū/ꝛ ceteros penitentes: quosdaꝫ vero religt in via perditionis qui misericordis dei grām ptēnunt. ps. spēi domus. i. mundi huius speciose domus ipse diuidit spolia. Tertio qꝛ ex electis quosdā p̄latos/alios subditos/ quosdam pingatos/alios ptinētes/ quosdaꝫ doctores/alios discipulos ordinauit/ꝛ fm diuersos gradus eccle distincti sūt in xpo credentes. ¶ Ultimo cū dicit (p eo qꝛ tradidit) oīum p̄cedentiū cōmoditatū ꝛ dignitatū gnales cās adducit passiōi chr̄i annexas: ponit aūt ꝗttuor cās. pª ponit mors ei⁹ spōtanea (p eo). i. oīa ꝙ dcā sꝰ p̄uenīēt (p eo qꝛ tradidit) glo. spōte. (in morte) vnica. (aīaꝫ suam) .i. vitā aīaleꝫ. du.ib⁹. n. mortib⁹ dānati eramus. s. morte carnis ꝙ ē pena/ꝛ morte mētis/ꝙ ēt est culpa. Sed vnica morte sua a duplici nos morte redemit chr̄s. Ex duab⁹ vo mortibus/nō culpe/ sed pene: non mētis/sed carnis tātū assūpsit mortē. Si enim mortē habuisset mētis/ a neutra nos liberasset: qꝛ culpa ē meritū mortis corpis. Sed qꝛ culpa caruit/ꝛ tn̄ indebite mortuus ē carne/ideo vtriusqꝫ mortis meruit liberationem: a morte qdem culpe nūc eripit/sed mortis carnis. Nūc qdem religt culpā quā in fine scꝫ resurgentibus scīs rōnal'r absorbebit. Scda cā fuit mortꝫ ignominia de qua subdit. (Et cū sceleratis reputatus est.) Cū eis reputatuꝫ est pmo qdē ppli arbitrio q sceleratū Barrabā viuere chro p̄elegerunt. Itē p̄sidis iudicio/q volēs pp'lo satisfacere iudicauit chr̄m tāqꝫ reuꝫ. Itē p̄sidis offō cuius ministri chro velut sceleratū flagellauerūt/ ꝛ illuserūt. Itē cū sceleratis reputat⁹ est numero. Luc. 23. ducebant cū eo ꝛ alij duo neqꝫ/vt iterficerent. Iteꝫ cū sceleratiꝫ reputat⁹ ē vitio. Mat. 26. tāqꝫ ad latronē existis cū gladijs ꝛ fustib⁹ cōp̄hēdē me. Itē cū eis reputat⁹ est supplicio/qꝛ supplicio ignominiose crucis sociat⁹ est eis. Sap. ij. morte turpissima ꝯdēnem⁹ eū. 3ª cā fuit pctōꝝ venia. (Et) ipse moriēs. (pcm̄) p̄ᶜ trāsgressiōiꝫ (multoꝝ) gl. p̄destinatoꝝ. (tulit). i. abstulit. gl. suo sāguīe lauit. Agn⁹ dī q tollit pctā mūdi. Et solū p̄destinatoꝝ pctm̄ abstulit/qꝛ passio ei⁹: lꝫ oībuꝫ pdesse potuerit ꝗtū ad sufficiētiā/ nō tn̄ oīb⁹/sꝫ solis electꝫ pdest ꝗtū ad efficatiaꝫ. 4ª cāe nr̄e salutꝫ fuit oīonis chr̄i efficatia. (Et p trāsgressorib⁹) pmis. s. pentibus ꝛ eoꝝ filijs (orauit) Cui⁹ oīoni p̄stitit efficatiā ꝺſiderū mōtꝫ p nr̄a salute. Heb. v. Cū clamore valido/ꝛ lachrymis p̄ces ꝛ supplicatōes offerēs exaudit⁹ ē p sua reuerētia. Orauit ēt ī cruce p iudeis crucifixorib⁹. Luc. 23. pr̄ dimitte eiꝫ qꝛ nesciūt qd faciūt. et vt dic̄ gl. ad hāc vocē fꝫ euāgeliū nazareoꝝ multa turba iudeoꝝ astantiū circa cruceꝫ crediderūt. quē. n. nō cōpūgeret ꝛ tāta pietas orātis p crucifixorib⁹ ad pieꝫ. Io illi crediderūt/qꝛ illi⁹ p'is se ostēdebat filiū/ quē orauit p absolōne trāsgressoꝝ.

¶ Feria quinta in cena dn̄i de epistola. Cap̄.xj.

FRatres. Conuenientib⁹ vobis i vnū: iā nō est dn̄icā cenā māducare. Unusquisq; eni cenā suā p̄sumit ad māducādū. Et alius q̄dē esurit: alius aūt ebrius est. Nū q̄d domos nō h̄etis ad manducādū ⁊ bibēdū? Aut eccliam dei cōtēnitis, ⁊ cōfunditis eos q̄ nō habēt? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc nō laudo. Ego enim accepi a dn̄o q̄d ⁊ tradidi vobis: quoniā dominus iesus, in qua nocte tradebat̄: accepit panē, ⁊ gr̄as agēs, fregit, ⁊ dixit. Accipite, ⁊ māducate. Hoc est corpus meū, q̄d pro vobis tradet̄. Hoc facite in meā cōmemorationē. Similiter ⁊ calicē, postq̄ cenauit, dicēs. Hic calix nouū testamētū est i meo sanguie. Hoc facite quotienscūq; bibetis, in meā cōmemorationem. Quotiēscūq; enim māducabitis panē hunc, ⁊ calicem bibetis: mortem domini annunciabitis, donec veniat. Itaq; quicunq; manducauerit panē hunc, ⁊ biberit calicē domini indigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis dn̄i. Probet aūt seipsū homo: ⁊ sic de pāe illo edat, ⁊ de calice bibat. Qui enim māducat ⁊ bibit indigne: iudiciū sibi māducat ⁊ bibit: nō diiudicans corpus domini. Ideo inter vos multi infirmi, ⁊ imbecilles: ⁊ dormiunt multi. Quod si nosmetipsos diiudicaremus: nō vtiq; iudicaremur. Dum iudicamur autē a domino, corripimur: vt nō cum hoc mūdo damnemur.

¶ Sermo p̄m⁹ q̄nte ferie maioris hebd̄oe de ep̄la ⁊ in ordine. 243.

Conuenientib⁹ vobis in vnū. iā nō ē dn̄icā cenā māducare) .j. Cor.xj. 1
Sicut dicit Isidorus .6. lib° Ethy. c.17. Cena dn̄ica dicta est eo q̄ i ipso die saluator pascha cū suis discipulis fecerit / q̄ vsq; hodie sicut ē traditū celebrat̄. Scūmq; in eo crisma ɔficit̄ / atq; initiū noui ⁊ veteris testamēti cessatio declarat̄. Cui⁹ cene ferculū nouū ⁊ eximiū atq; venerabile fuit corporis ⁊ sanguis dn̄i sacramētū hodie ab ipso xp̄o p̄mit⁹ īstitutū / ⁊ discipulis traditū. Et id̄o huius sacramēti p̄ticipatiōe facimus pascha cū xp̄o ⁊ crismate .i. xp̄o ip̄o cōsecramur. Cessatq; veteris testamēti esus agni / dū imaculati agni

carnez ſumim⁹ in nouo teſtamēto. De q̄ re apl's agit in pñti ep'la. que in tres ptes diuidit. Pũo.n.apl's reprehēdit q̄ſdā in deuotiōez. Scđo hui⁹ ſacramēti manifeſtat iſtitutionē. (Ego eni accepi). Tertio informat ad ei⁹ ſumptionē (pbet aũt ſeipſuz hō) in pma pte docet qd i cōmuniōe ſit cauēdū. In ſcđa qd de iſto ſacro ſit credēdū. In tertia q̄lr ipz ſit ſumēdū. p⁹ diuidit i ptes tres. pmo.n.pmittit qbuſdā nō licē dñicā ſumē cenaz. Scđo hui⁹ rei aſſigt cāz. (vnuſqſqz. n.) tertio ↄcludit reprehēſibilē taliū cl'pā. (Quid dicā vobis) pp pmũ aduertēdū q vt dī añ pmiſſa v̄ba/ ↄuemētes corīthij i eccliaz gr'a ſumēde eucharistie/ ꝛ vt audirent v̄bū dei/ ſciſſura diſcordie hēbāt īter ſe/ vel de his q̄ ad fidē/ vl' de his q̄ ad mores ptinēt. Sz q̄ eucharistia pticipatio vocaſ cōmūio: ſignificat.n.ↄcordiā aīoꝝ in deo. Jō dic̄ apl's. q taliť ↄueniētib⁹ cū diſſēſiōe i eccliaz dei/ nō licet māducare dñicā cenā. Et iō duo tāgit. p⁹ ↄueniētiū demeritū. (ↄueniētib⁹ vob̄ in vnū.) i vnū.ſ.locū/ ſz nō vnū aīum/ in vna domo hītatiōis/ ſz nō i vno dono dilectiōis. Jtē tāgit cibū illicitū. (Jā). i. ex h̄ ſolo qđ ſciſſure ſunt ī vob̄/ ēt ſi nō eēt aliū vitiū. (Nō ē) .i. nō licet vob̄. (māducare dñicā cenā.) vel (iā). i. in pñti ex v̄ris ſciſſuris h̄ dānū hētꝭ/ q̄ nō licet vob̄ māducare dñicā cenā. i. pcipe eucharistiā. Sz i futuro peuenit vob̄. Ergo ſic ordināda ē l'ra. (Māducare dñicā cenā nō eſt). i. nō licet (vob̄ cōueniētib⁹ in vnū iā) taliť.ſ. in vnū ↄueniētib⁹/ q̄ cū ſciſſura. Ubi p⁹ phibet ſacri pceptionē. Scđo phibitionis aſſigt rōnez/ q̄.ſ. taliť ↄueniētis Hug.d ſcō victoř. Quid.n. pdeſt ſi nos ↄtinet vna dom⁹/ ꝛ ſepat diuer

ſa volūtas: vñ dñs Mat. 5. Precipit q relinquat mun⁹ ſuū añ altare aduerſus quē frater hz aliqd/ ꝛ vadat pũus recōciliari fratri/ ꝛ poſtea veniēs offerat mun⁹ ſuū/ q̄ diſcordantiū/ nec ſunt accepta munera deo/ nec ſui corpis munus. Uult ipſe a diſcordātib⁹ pcipi. Sz vt dicit ps. q ſil mecū dulcē capit cibū eucharistie ī domo dei ambulet cū cōſenſu. Cauēda: ē ḡ ſciſſura. His qui ad ſacr'z iſtđ accedūt/ ne ſit cordis/ oris/ opis. corde ſunt ſciſſi diſcētientes. Ore litigātes. Ope cōpugnātes. Luc̄. 14. Dico vob̄ q̄ nemo iſtoꝝ virorꝝ guſtabit cenā meā. ¶ Hic ↄſiderāda ſunt tria. p⁹ qd ſit cena dñica. ſcđo quot modis māducaſ. tertio qb⁹ liceat/ ꝛ qb⁹ nō liceat māducaſ. pp pmū ſciēdū q ſacr'm corporis ꝛ ſanguinis xp̄i cena/ ꝛ cēa dñica dī. Cena qdē cū refectiōes plures ſint differēte/ pticipatio corpis ꝛ ſanguinis xp̄i q̄cūqz hora fiat cena dī ppter tria. Primo rōne iſtitutiōis/ q̄ in cena ſuit iſtud ſacramētū iſtitutū. Mat. 26. Cenātib⁹ aũt illis accepit ieſus panē ꝛ bñdixit atqz fregit/ deditqz diſciplis ſuis ꝛ ait. accipite ꝛ comedite. h̄ eſt corp⁹ meū. Et accipiēs calicē gr'as egit/ ꝛ dedit illis dicens. bibite ex h̄ oēs. h̄ eſt ſanguis me⁹ noui teſtamēti q p multis effundeſ in remiſſionē pctōꝝ. Scđo rōne cōiōis. Dicit eni Jſid. xx.li⁹ Ethy.c.j. Cena vocaſ a cōione veſcētiū: apđ veteres eni ſolitũ erat cenare cōiter ne ſingularitas luxuriā gigneret. Et q̄ in h̄ ſacr'o ē cōicatio mutua fideliū/ ꝛ eoꝝ ad deum. iō cena dī. j. Cor. x. Calix bñdictiōis cui bñdicim⁹/ nōne cōicatio ſanguinis xp̄i eſt: ꝛ panis quē frangimus/ nonne participatio corpis dñi eſt: qm̄ vn⁹ panis/ ꝛ vnū corpis

Primo
Secūdo
Tertio
Participatio cōporis xp̄i q̄cunqz hora fiat cena dī. Pũa rō
Scđa rō

multi sum⁹: nā oēs de vno pane/ ꝛ de vno calice pticipam⁹. Tertio cena dr̄ istd̄ sacr̄m rōne terminatiōis. Sicut.n.cēa est vltima refectio/ ita istd̄ sacr̄m est ꝯsumatio ꝛ terminus oīne pticipatiōis: vt dicit Dio.lib° ecclīastice ierar. ¶ Itē cēa dn̄ica dr̄ eucharistia pp̄ q̄ttuor/ q₂ a dn̄o instituta/ q₂ p dn̄z ꝯsecrata/ q₂ dn̄z ipsūz ꝯtinēs/ q₂ eidē dn̄o vniēs. p̄mo gdē cenā istā dn̄s ipse instituit dicēs. hoc facite ī meā cōmemorationē. Luc. 14. Hō qdā fecit cenā magnā. Itē cenā istā v̄tute sue cōsecratiōis ipse ꝯficit. Un̄ Eusebi⁹ emisenus. inuisibi lis/ igt/ sacerdos visibiles creaturas in sb̄am corpis sui/ ꝛ sanguis verbo suo secreta ptāte ꝯuertit. Itez cena ista dn̄m ꝯtinet/ q₂ l₃ videaƭ panis ꝛ vini sb̄a/ tn̄ sub sb̄a panis ꝛ vini caro ꝛ sanguis xp̄i est. Ambro. lib° de sacr̄is. licet/ igt/ figura panis ꝛ vini videaƭ/ nihil tn̄ aliud q̄₃ caro xp̄i ꝛ ei⁹ sanguis post ꝯsecrationē credenda sunt: ꝛ vt mirabili⁹ loqnar. non alia plane caro q̄₃ q̄ nata est de v̄gie maria ꝛ passa ē in cruce ꝛ resurexit de sepulchro. Itē hui⁹ cene pticipatio ꝯiungit dn̄o. Joā. 6. Qui mādncat meā carnē ꝛ bibit meū sanguinem in me manet ꝛ ego ī illo. ¶ Quātū ad scd̄z ptiet/ sciēdū q̄ triplex ē mā ducatio isti⁹ cene/ q₂ accidētalis/ sb̄stātialis/ spiritualis. p̄ma māducatio fit sensualr̄. scd̄a inuisibilr̄. tertia virtualr̄. prima māducatio est accidētium panis ꝛ vini dum atterūtur dētibus/ dn̄z sapor pcipiƭ/ dnm tracta ī stomachū ēt sumētē nutriunt: ꝛ iō sensualis māducatio ē ista/ q₂ sensib⁹ p₃. Thob. 12. Uidebar q̄dē vobiscū māducare ꝛ bibē/ s₃ ego cibo inuisibili ꝛ potu q̄ ab hoībus videri nō pt̄ vtor. Et h̄ ē scd̄a māducatio sb̄e corpis xp̄i/ q̄ inuisibilr̄ māducaƭ: de q̄ Jo. 6. Caro mea v̄e ē cib⁹/ ꝛ sanguis me⁹ v̄e est pot⁹: v̄e enī caro xp̄i māducaƭ/ ꝛ ei⁹ sanguis bibiƭ: s₃ ē aduertēdū q̄ ista māducatio nō est silis sensuali. p° q₂ accidētia pāis ꝛ vini māducatiōe frāgunƭ/ s₃ sb̄a corpis xp̄i eis fractis remāet integra/ sic fracto specl'o nō frāgiƭ imago. Un̄ Aug. de v̄bis dn̄i: qn̄ māducam⁹ xp̄z/ ptes de illo nō facim⁹/ sed manet iteger ꝛ tot⁹. scd̄o q₂ accidētia terūƭ dētib⁹: xp̄i āt corp⁹ māducatū nihil patiƭ: vn̄ vrban⁹ papa māducaƭ a fidelib⁹ corp⁹ xp̄i/ s₃ minime laceraƭ. 3°. q₂ sapor/ color/ pōdus/ ꝛ figura accidētiū sensu pcipiƭ/ sb̄a aūt corpis xp̄i null'o sensu cōprehēdiƭ: vn̄ Augu. ī epl'a ad ireneū. ip̄₃/ igt/ corpus xp̄i ꝛ nō ip̄₃ mādncaƭ: ip̄₃ gdē inuisibilr̄/ ꝛ nō ipsūz visibilr̄: nā si necesse ē ipsum celebrari visibilr̄: necē ē tn̄ inuisibilr̄ ītelligi. q̄rto q₂ sensualis māducatio diminuit sacr̄m. i. accidētia: s₃ corp⁹ xp̄i inuisibilr̄ māducaƭ: ꝛ iō nō diminuiƭ. vn̄ Aug. libro de v̄bis dn̄i. nō timeam⁹ frēs māducare corp⁹ xp̄i ne forte finiam⁹ illud/ ꝛ postq̄₃ māducem⁹ nō inueniam⁹: ꝛ māducaƭ.n. xp̄s ꝛ viuit māducat⁹/ q₂ surrexit occisus. 5° q̄ sensualr̄ māducaƭ corruptū v̄tute digestiua trāsit ī sb̄az māducātꝫ: s₃ corp⁹ xp̄i inuisibilr̄ māducatū nō mutaƭ in sumētē/ q₂ ē icorruptibile/ qn poti⁹ ad grāz suā imutat sumētē: vn̄ Amb. li. de sacr̄is. nō ē igt/ iste pāis corpis xp̄i q̄ vadit ī corp⁹/ q₂ sb̄alr̄ nō trāsit ī sb̄az sumētis/ s₃ ē pāis vite eterne q̄ aīe nr̄e fulsit sb̄az. 6° sensualr̄ māducatio nō vnica/ s₃ plures ē: qd̄.n. ī ea sumiƭ s₃ numez sumētiū pluri ficaƭ/ s₃ corpis xp̄i māducatio inuisibilr̄ vna ē/ q₂ vnū corp⁹ dn̄i vbiq₃ a fidelib⁹ sumiƭ: sic ait aplо. j. Cor. x. Pāis quē frāgim⁹ ē pticipatio cōpis dn̄i/

3ª ratio.

Eucharistia dr̄ cena dn̄i pp̄ quattuor.

Māducatio cene dn̄i triplex ē.

p̄ª manducatio accn̄talr̄ dicitur.

3

qm multi vn⁹ pāis z vnū corp⁹ sum⁹. vñ Amb. epl'a3 ad Heb. hostia/sīgt/ ista vna ē z nō multe/ qz xp̄s semel oblatus ē: z h̄ sacrificiū exᵐ ē illi⁹ id ip̄3/ z sp̄ idip̄3 ℭ 3° mādūcatio isti⁹ cene īm iustoz ē: nā p̄mꝫ duob⁹ mo dis ēt pcōres mādūcāt. mādūcaf. n. cēa ista v̄tual'r cū q̄ ē pticeps grē z charitatis quaꝫ istō sacr'ꝫ sigat' vñ Aug. sup ioānē. h̄ē/ sigt/ mādūcaf il- lā escā z illū potū bibē ī xp̄o manē: z eū in se manētē hīe q̄ māsio est di lectio. j. Jo. 4. De⁹ charitas est/ z qui manet ī charitate ī deo manet/ z de us in eo. ac p h̄ vt dič Aug. q nō ma nēt ī xp̄o/ nec eū h̄ꝫ in se manētē nō mādūcat sp̄ūal'r hāc cenā/ ēt si tāte rei sacr'ꝫ ad iudiciū sibi mādūcat z bibit. ℭ Quātū ad t'tiū p̄ncipale sci endū q̄ duo sunt ꝯuēt⁹ hoīꝫ. vnuꝫ maligntiū alt' iustoz. p̄° ꝯuētui nī li cet/ alt' mādūcaf dn̄icā cenā. ad ꝯuē tū āt malignātiū licꝫ. p̄° ptinēt īfide les. Dan. 3. Cōuenerūt oēs ad dedi- cationē statue. i. heresis quā erexit nabuchodonosoz i. diabolus. Jteꝫ ad ꝯuētū istū ptinēt discordes/ aut dissedūt aīs aut litigāt v̄bis/ aut ī- pugnāt seīuicē fcis. pp p̄ᵐ dē Nu. 16. vñ in seditionē ꝯuenerūt aduer sus Moyses. pp 2ᵐ Act. 19. Cōuē tus forēses agāt ī q̄b⁹ ē litigiū cāꝫ. pp 3ᵐ Jos. xxij. Cōuenerūt ī silo vt dimicarent. silo īterp̄taf auulsio/ qm̄ mutua ipugnatio euellit aīꝫ radicit⁹ a charitate fraternitatꝫ. Jtē ad ꝯuētū maligꝫ ptinēt supbi. Ecc'. x. Exhonorauit de⁹ ꝯuēt⁹ maloz/ z lo quef d̄ supb̄ z ābitiosis/ vt ibidē pꝫ. Jtē ad eūdē ꝯuētū ptinēt lasciui/ gu losi/ z luxuriosi. j. Re. 17. Conuene- rūt phylisti ī socheth. phylisti īterp̄ taf poculo cadentes: z eos d̄sigt q post crapulā cadūt ī luxuriā: isti cō ueniūt ī tabernaclis carnis z cor-

Cōuētus malignātium. (margin; partly cut off: "cōuētus ... malignātium")

Quatuor qui sunt ꝯuē- tus malignātium. (margin; partly cut off)

poris: ī h̄. n. ꝯcordāt vt curā carnis agāt: quoz de⁹ vēter ē. de his q̄ttu- oz ꝯuētib⁹. s. īfideliū/ discordātiū su- pboz/ lasciuioz dē sophon. 2. ꝯuēite z ꝯgregamini gēs nō amabilis. dōz v̄e nō sunt deo amabiles sꝫ exosi: qz nō licet eis dn̄icā cenā mādūcare. Est. n. cena v̄itatis: iō nō licet īfideli bus: est cena charitatis/ iō nō licet discordib⁹: est cena hūilitatꝫ/ iō nō li cet supbis: est cena scītatis/ iō nō li- 4
cet īmūdis ex ea mādūcare. Leui. xxij. Dis alienigena q est alienus a deo p culpā nō h̄ꝫ ptāteꝫ comedē- di de scificatis. Ad cōuentuꝫ aūt iu Justorū ꝯuētus.
storūꝫ p̄mo q̄dem ptinēt fideles. ij. Esdre. 5. Cōuenerūt vnanimes in atriuꝫ qd erat añ ianuā oriētaleꝫ/ z parauerūt altare. Janua oriētalis est ītroitus celi/ cuius atriuꝫ est fi- des eccłie vbi paraf altare. i. dei cul tus pficif. Jteꝫ ad istuꝫ ꝯuētuꝫ pti nēt cōcordes. j. Esdre. x. Cōuenerūt oēs in hierl'm q̄ pacifica īterp̄reta- tur. Jteꝫ de isto cōuētu sunt humi les. Hiere. 8. Cōuenerūt in ciuitatē munitā sola humilitas munimētū est v̄tutū z sileam⁹ ibi. Jtē ad istū cō uētum pertinēt ꝯtinētes. Exo. 39. cathenule auree cōueniebāt ante z retro/ vt rōnale superet humerale mutuo cōnectēt: aurea cathena est ꝯtinētia diuino amore seruata: añ z retro cathenale ꝯueniūt dū eadē ꝯtinētia mānet ī feminib⁹ quā serua uerūt iuuenes tali aūt ꝯtinētie p- posito rō opi z op⁹ ꝯnectif rōni. De istis q̄ttuoz ꝯuenīētib⁹ electoz. s. fide liū/ ꝯcordiū/ hūiliū/ ꝯtinētiū dē Ecc'. 27. Uolatilia ad sibi silia ꝯueniūt/ z v̄itas ad eos q operanf illā reuer tef. Jstis licet mādūcare dn̄icā cenā in q̄ fidei v̄itas/ ꝯcordie charitas/ mē tis hūilitas/ ꝯtinentie puritas. ps. pluit illis māna ad mādūcandum/

panem celi dedit eis deus. Sz cum ad ꝯuentũ iustoꝝ pctõres nõ ptineãt/ caueant sibi accedere ad refectoriũ ꝯuentualiũ: neqꝫ recipiant refectionẽ cene dñi: sicut ait Dan. x. panem desiderabilẽ nõ comedi/ ꝛ caro ꝛ vinũ nõ itroierũt in os meũ. ꝛ. 4. Re. 7. videbis oculis tuis/ ꝛ inde nõ comedes: tñ ne esurietes deficiãt daf eis ꝯsiliũ vt fiãt de ꝯuẽtu iustoꝝ: qđ vtiqꝫ fi de pctõribus fiãt penitẽtes/ ꝛ sic erit iste medius ꝯuẽtus a ꝯuẽtu malignoꝝ trãsiẽs ad ꝯuẽtu iustoꝝ: de q̃ põt itelligi illud Judic. 20. cõuenit vniuersus israel ad ciuitatez gabaa flagitiosaz destruẽdã. Interptaf aũt gabaa pcliuiũ: ci⁹ vita pctõrũ plena flagitijs ẽ quasi ciuitas pcliua/ q: vnũ pctm̃ iclinat ad aliud/ ꝛ tãdẽ pducit ad gehẽnã. Jõ pctõres ꝯueniãt destruere hanc ciuitatẽ: dz aũt ꝯuẽtus penitẽtiũ p destructione pcti quadrupl'r ꝯuenire. p° in timore gehẽne. j. Esdre. 9. ꝯuenerunt ad me oẽs ptinebãt v̄bũ dei p trãsgressione eoꝝ. Jtẽ ꝯueniant in detestationẽ culpe. j. Re. 7. ꝯuenerũt in masph: at/ qđ iterptaf speculatio/ vl' recognitio culpe. Jtẽ ꝯueniãt penitentes i supplicatione venie. j. Macha. 3. ꝯgregatus ẽ ꝯuẽtus vt orarent ꝛ peterẽt mĩaz ꝛ miserationes dei. Jtẽ ꝯueniãt in ꝯfessione pcti ꝛ satisfactione pene. Nee. 9. ꝯuenerunt filij israel in ieiunio ꝛ i saccis/ ꝛ humus erat sup eos/ ꝛ ꝯfitebanf pctã sua ꝛ iniqtates prũ suoꝝ. Huic cõuẽtui penitentiũ lz dñicã cenã mãducare/ q: ad ꝯuẽtũ iustoꝝ translatus est. Job. 3. anteq̃ꝫ comedaz dñi cenam suspiro in penitentia.

¶ Sermo. 2. 5. ferie maioris hebdõ de epl'a ꝛ in ordine. 244.

1 Vnusquisqꝫ. n. suã cenã presumit ad mãducandũ) p̃missa phibitione sumẽde eucharistie: nec apl's phibitionis quoqꝫ cãs assignat. p° est corporalis cibi preassũptio. 2° est elemosynaꝝ subtractio (ꝛ alius qdem esurit.) 3° ẽ superflua crapulatio (ali⁹ aũt ebri⁹.) 4° ẽ ecclesie despectio (nunqd domos.) 5° est paupeꝝ ꝯfusio (ꝛ ꝯfunditis eos.) In p° parte rep̃hendit apl's corinthios/ q: corpus dñicũ nõ eo ordine sumebãt q̃ summi oportebat: Inter prandia. n. vel ẽt p̃ãn eucharistiã sumebãt/ q ieiuni potius facere debuissent: iđ ait certe vobis nõ lz dñicã cenã mãducare (q: vnusqsqꝫ v̄rm suã cenã) alimẽti corporalis (p̃sumit) .i. qsi sumit/ vel p̃occupat fm aliã l'ram (ad manducandum.) ¶ Sz cũ xp̃s corpus suum tradidit post cenã discipulis ad mãducãdũ/ vĩ q ẽt a fidelibus tali ordine sit sumẽdũ/ q: ois xp̃i actio nr̃a est istructio. Et dđz q aliũm ordinẽ debuit hr̃e h⁹ sacri institutio/ ꝛ aliũ ei⁹ obseruatio. In p° .n. institutiõe debuit dari post cenam pp duo. p° q: erat terminatiᵐ agni paschalis: terminus aũt seqnf illud c⁹ est termin⁹. 2° vt dicit Aug. Ultimo datum est istud sacrm̃ vt cordibus discipuloꝝ a quibus recedebat xp̃s artius infigeref. Sz quo ordine deinceps sumeref aplis p quos eccliaz dispositurus erat cõmisit docẽdũ. Et cum di q ois xp̃i actio nr̃a ẽ instructio/ veꝝ ẽ/ sz nõ ois eius actio ẽ nr̃a imitatio: multa. n. fecit in qbus nõ debemus eũ imitari/ sz de re fcã semp debemus erudiri. ¶ Nõ q due cene lz cõmemoranf/ vna dñi / altera ppria: ẽ. n. cena bona/ ꝛ est cena mala: cena bona q̃si dñica ẽ q̃drupler. p° ẽ in paupes corpalis refectiõis. Luc. 14. Cũ facis prãdiũ/ aut cenã/ noli vocare amicos ꝛ cognatos tu

Marginal notes: nõ do... / Rñsio / cene du... due

os/ſʒ paupes/debiles/cecos/ꝛ clan
dos/ꝛ btūs eris/qꝛ retribuet tibi i
retributione iuſtoꝝ. 2ª ē ſpūal' ↄſo
lationis. Apo. 3. ſiqs apuerit mihi
ianuā cordis ſui/itrabo ad illū/ꝛ ce
nabo cū illo/ꝛ ipſe mecū. 3ª ē ſacra
2 lis cōionis. Mat. 26. cenātib⁹ illis
accepit ieſus panē ꝛ bñdixit ac fre-
git/deditqꝫ eis dicēs/accipite ꝛ mā
ducate/h̄ ē corpus meū. 4ª ē celeſtis
fruitionis. Apo. 19. btī q ad cenam
agni vocati ſunt. Cena aūt ro mala ē
mama ꝗdruplex/vna voluptatis. Judith.
ꝗdru 12. fecit Holofernes cenā magnā
plex ſuis ſuis/ꝛ bibit vinū multū nimis
ꝛ exarſit i ↄcupiſcētiā: altera ē cru-
delitatꝫ. Mat. 6. Herodes i cena ſui
natal' iuſſit amputari caput Joan
nis: ſiles cenā agūt q ↄuiuia faciūt
de rapina paupeꝝ/ꝛ q ꝺtrahūt i ce-
nis vite alioꝝ atqꝫ tractāt de oppſ-
ſione inocētū. 3ª cena ē ambitiōis.
Mat. 23. amāt pmos recubit⁹ i ce-
nis: ſiſr ēt cenā q ex pōpa mēſe vel
ſupfluo cibo ſupbiūt. 4ª cena ē ſup
ſtitionis. pª. Cor. x. ſiqs ifideliū vo-
cat vos ad cenā comedite de appo
ſitis/ſʒ ſi dixerit h̄ ē imolatū ydolis
Qui p- nolite māducare. 1° phibet a cena
beant dñi q nō largiunt paupib⁹ elemoſy-
dñica nas: iō ait (ꝛ alius qdē eſurit) paup
cena cui nihil datꝫ: q̄.n. audacia accedit
qs ad māducādū illū/q dat eſcā oi-
b⁹ i tpe opportuno/ſi videt eſurietē
pximā/nec eū reficit: qūo.n. ē dign⁹
ſumē cenā ſpūalē/q ſi largit corpo-
ralē. Thob. 4. panē tuū cū eſurieti-
b⁹ comede. 3° phibent a cena dñi
crapulati (alius qdē ebri⁹ ē.) Cū tñ
aſi ꝛ p⁹ ſobrios eē oporteat cenā dñi
māducātes. Luc. 21. attēdite ne gra
uent corda vr̄a i crapula ꝛ ebrieta-
te. 4° phibent ecclie dei ↄtēptores:
ſūpturi.n. cōionē i ecclia faciebant
ſic/qꝛ de ecclia tabernā fecerāt q̄s

rephēdit apl's dicēs (nūqd domos
nō hēbis ad māducādū ꝛ bibēdū)
cenā corpalē vt nece ſit cenare i ec-
cleſia: imo certe q hētis domos ad
habitādū hētis ēt domos ad man
ducādū: ꝛ iō ſeqꝛ ppoſitū (aut) nō
vitatꝫ ē (ecclia ʒ dei). i. locū oꝛonis.
(ↄtēnitis). 2. Mach. 5. pp pcā acci-
dit circa locū deſpectio nō ē ↄueni-
ens vt ſacris vtaꝛ q ſacrū locū ↄtē-
nit. 5° phibēter a cena dñi qui pxi
mis agūt ↄfuſionē (ꝛ ↄfunditis). i. 3
erubeſcere facitꝫ (eos q nō hñt) q ꝺ
ſpicitis ꝛ deridetꝫ q nō hñt ſufficiē
tia vite/vel domū/aut veſtimentū.
Ecc. x. noli deſpicē hoies pauperes.
¶ Nō q̄ ſʒ Aug. iſta ſic ſunt expoſi
ta de cena corpali pp quā haſſūpta
nō licebat ſumē dñicā cenā/ſʒ Am-
bro. exponit de cena ſacrali dicēs:
q̄ corinthioꝝ qdā abūdant offere-
bāt panē ꝛ vinū ſacdotib⁹/qb⁹ ↄſe-
cratis totū qꝺ obtulerāt recipiebāt
ita vt nihil remaneret paupib⁹ vñ
poſſent cōicare. Et h̄ rephēdit apl's
p° ex vitio ſacrilegij qꝛ oblatū repe
tebāt/quaſi.n. ſacrilegiū ē: ꝛ iō ait.
(Unuſqſqꝫ.n. ſuā cenā pſumit ad
manducādū). i. totū qꝺ obtulit re
ſumit vt ipſe ſolus māducet/ꝛ ita ↄ
ſigfiationē ꝛ ordinē ſacri agiꝛ: qꝛ vt
dicit Ambro. mun⁹ oblatū toti⁹ ppli
ſit vniuerſis cōicari dʒ: qꝛ i vno pa
ne oēs figurant/ꝛ oēs ſumere dēnt
p qꝺ oēs figurant. 2° rephēdit eos
ex ſubtractione cōionis (ꝛ ali⁹ qdē
eſurit) qꝛ vob ſbtrahētib⁹ oblata ni
hil ſumit. 3° rephēdit imoderatā
ſacroꝝ q̄titatē (ali⁹ qdē ebri⁹ ē) vſqꝫ
.n. ad ſaturitatē corpalē ſumebant
eucharistiā/qꝺ fieri nō dʒ/ ſʒ modice
q̄titatꝫ dʒ eē. 4° rephēdit vt ſup ſa
cri loci irreuerentiā (nūqd domos
ꝛc.) 5° rephēdit primoꝝ ↄtentū (ꝛ
ↄfunditꝫ eos q nō hñt) qꝺ offerāt ꝛ

oblatū sumāt:cū.n.oblata q̄ obtule rāt resumebāt/cogebanť q offerre nō poterāt sin̄ cōione manē/qđ eis
4 erat ad verecūdiā.¶ Dein̄ cū dicit. (qđ dicā vob̄) ꝯcludit apl's eos eē rephēsibiles q mādu cāt dn̄icā cenā īdebite:ꝛ tria tāgit.p° snīe ingstio nē(qđ dicā vob̄).q.d.cū īdeuoti accedatis dn̄icā cenā laudē aut vituperiū dicā vob̄.Jtē tāgit ṽtutꝫ laudationē(laudo vos)ī aliȷs q̄ bn̄ agi tꝫ vt ex laude ī agis ꝓuocemini ad bonū/qꝛ vt ait poeta:laudata ṽtus crescit.Jtē tāgit laudis exclusionē. (Jn h̄)qđ nō debite māducatꝫ dn̄i cā cenā(nō laudo)qꝛ nō estis lauda biles:culpa.n.laudē nō meref.Job. 3.sit nox.i.cl'pa solitaria nec laude digna.¶ Et aduertēdū q̄ h̄ ē trop⁹ locutiōis q dr̄ liptores cū min⁹ dr̄ ī vno sensu/ꝛ pl's ītellīr ī oppo^{to}: vn̄ cū dic̄ apl's nō laudo vos/qđ min⁹ ē ītelligit/vitupo vos qđ amplius ē. Et sin̄ cā talr̄ locut⁹ ē apl's/vt sua re ꝓhēsio q̄ moderatior/eo eēt apud ꝑ suasibiles efficatior. vn̄ Sen̄.lauda/ ingt/pce/vitupa pci⁹/ꝑt legi ista lr̄a īterrogatiue(laudo vos in h̄.) Rn̄° vtiqꝫ(n̄ laudo)qꝛ vt dr̄ Prouer. 28. trāsgrediunť legē q laudāt impiū. ¶ Nō qꝛ ex rephēsiōe corīthioꝝ hī q̄lr̄ debēt eē dispositi q dn̄icā cenāꝫ māducāt.p° ī charitate ꝯcordēt/ qꝛ nō lꝫ discordes sacr̄m sumē pacis. 2° ieiunia ſuēt/qꝛ ieiuniū ecclie dꝫ ꝓuenire cenā istā:ꝛ nō nisi ieiuni nā li ieiunio istū cibū māducēt. 3° ī so brietate ꝑsistāt.4° elemosynas largianť.5° eccliāꝫ ꝛ ei⁹ p̄latos venerenť.6° ꝓximos ēt paupes honorēt.7° modicā sacr̄i ꝑcipiāt q̄ntitatē. 8° cogitatu/visu/auditu/ ṽbo/ope/ atqꝫ cūctꝫ actib⁹ sint modesti:ꝓhy.4 modestia via nō sit oīb⁹ hoīb⁹:dn̄s.n. ꝓpe ē/imo ēt ī vob̄ cōicātib⁹.dn̄s ē.

¶ Sermo.3.5.ferie maioris hebdē de epistola ꝛ in ordine.245.

Secundo cū dr̄.(Ego.n.accepi a dn̄o) agit apl's de īstitutiōe 1
h⁹ sacr̄i:ꝛ tria facit.p°.n.eoꝝ q̄ dicturus ē ꝓmittit auctoritatē. 2° explicat h⁹ sacr̄i ṽitatē(qm̄ dn̄s iesus.) 3° ꝯcludit culpe grauitatē si suma tur īdigne(itaqꝫ qcūqꝫ.)Jn p° mo net ad credēdū.Jn 2° docet ad venerādū.Jn 3° terret ad cauēdū:eo rū aūt q̄ dicturus ē qꝛ grādia sunt ꝛ oculta duas ponit auctoritates dei.s.ꝛ sui dei reuelātis ꝛ sui ꝑdicā tis:illa ꝑncipalis/ista instr̄ alis auctoritas est:ꝑꝑ p^{m} ait.(Ego.n.accepi).i.didici(a dn̄o) reuelante mihi veritatē h⁹ cene.Gal'.1.neqꝫ ab hoīe accepi illud/nꝫ didici/sꝫ ꝑ reuelatio nē xp̄i iesu:ꝑꝑ 2^{m} ait(qđ ꝛ tradidi) ṽbo ꝛ scripto ꝛ dispēsatione (vob̄) .q.d.ne putetis modicū eē qđ ī cena dn̄i sumitis/sꝫ q̄ꝫ magnū sit sacr̄m dicā vobis qđ mihi de⁹ ipse reuela uit.Sap.6.nō abscōdā a vob̄ sacr̄a dei.¶ Dein̄ cū dic̄(qm̄ dn̄s iesus)explicat h⁹ sacr̄i veritatē: c⁹ p° ponit exordiū. 2° ꝓconiū.(h̄ ē corp⁹ meū) 3° offm̄(q̄tienscūqꝫ.n.)exordiū qdē qꝛ fuit dn̄ice passionis īchoatiuū ꝓ coniū ṽo qꝛ ē lbe corporis ꝛ sangui nis eius ꝯtētiuū:offm̄ aūt qꝛ ē mor tis ipsius memoratiuū.Jn p^{a} duo facit:p°.n.dicit xp̄m h⁹ rei fuisse auctorē. 2° dispēsatorē(ꝛ dixit accipite.)Jn p^{a} pte sex tāgit.p° qdē aucto ris ꝑsonā(qm̄ dn̄s iesus) si dn̄s/ḡ potēs:si iesus/ḡ saluator:ꝑꝑ p^{m} timēdū/ꝑꝑ alteꝝ amādus ē/qꝛ qđ po tuit ꝑ nr̄a salute fecit.Jtē tāgit tpis horā(in qua nocte.)Jn nocte sacr̄ꝫ istud instituiť:qꝛ nō pꝫ oculis.Exo. 12.edēt carnes agni nocte.Jtē tāgit cāꝫ oportunā(tradebať) a iuda iudeis/a iudeis Pilato/a Pilato mi

litibus tradit⁹ e passioni crucis/ & ea nocte q: tradebat passioni p nob/ seipm tradidit refectioni nob. Ite tagit sacri mat (accepit pane) q: panis cor hois firmat io i spe panis corp⁹ suu tradidit maducadu/ vt i fide & sui nos firmaret amore ma la h⁹ scli/ & no plres/ s vnu tm pane accepit/ q: vn⁹ e xps i q vno manentes firmant. Ite tagit sacri gra (& gras ages) glo. de repatione hoim futura sua morte q istud sacrm significat: mag⁹ gra fuit nra carne assume/ maior ipa carne p nobis morti trade/ maxia eade carne nob maducada reddere. Ite tagit sacri fractura (fregit) vt d vno pane multi pticiparet/ q signat i xpo gde vno ee tota gre plenitudine. Sz suptione ei⁹ ceteris p ptes distribuunt dona gra/ du et fregit pane spontanea sua passione ostedit: vt dic glo. nec tn fracto pane fractu e corpus xpi qd itegru sb qlibet pticula manet/ q: no diuidit/ nec rursus multiplicat ptib⁹ corp⁹ dnicu multiplicat/ q: vnu totu e i celo & i terra: q: vnus e xps & no multi/ sic vnu sigillu plib⁹ ceris iprimit: & sic vna vox ad plu aures puenit: & sic vn⁹ ignis plres cadelas accedit: qd si difficile i tellr/ no tn difficile credat q oi au ctor ipse & testis h⁹ sacri e/ de q certu e q nec falli pt/ neq fallere vult.

Dubiu qd ptes eucharistie ¶ Querit qd significet ptes eucharistie ad q rndm magr i glo. dices: corp⁹ xpi ee trisorme/ q: trib⁹ modis corp⁹ ei⁹ accipit. p⁰ corpus nale qd mortuu frexit/ & h signat ps hostie missa i calice sanguis/ q: corp⁹ xpi viues & viuetiu vita sanguine e. 2⁰ mo itellr corp⁹ xpi misticu/ & h dupr vel fideliu adhuc pegrinatiu/ & h significat ps hostie comesta/ q: viaticu e nob istud sacr: vel btor q ad huc corpa sunt i sepulchris vsq ad fine scli: h signat ps hostie vsq ad fine misse ex antiq suetudine remanes/ q posteā mister/ aut pple/ vl infirmi sumebat. ¶ Dein cu dic (& dix accipite) ostedit xps h⁹ sacrificij esse dispesatore: & p⁰ agit d dispesatioe corpis. 2⁰ d dispesatioe sanguinis (simr & calice.) p^a in 4^{or}. p⁰. n. ostedit dispesatiois largitate (accipite & comedite.) 2⁰ explicat dispesate rei dignitate (h e corp⁹ meu.) 3⁰ h⁹ rei manifestat vitate (qd p vob tradet.) 4⁰ h⁹ sacrificij ostedit scitate (h facite in mea comemoratione) q tu ad p^m. (Et dix) discipulis cuctisq fidelib⁹: & duo tagut. s. colatu mun⁹ (accipite) & mun⁹ vsus (& maducate) accipite credetes/ & maducate sumetes: accipite mun⁹/ s comedite & sic fit vsus q tu ad 2^m expmit h⁹ alimeti dignitate & excelletia dices: h qd accipit h qd maducat (e corp⁹ meu.) & credit q dd h e corp⁹ meu/ ipse g metiri no pt/ qcuq dix & fca sut pane uertit i corp⁹ suu: vbi aduertendu q si iesus acceptu pane i manib⁹ couertit i corp⁹ suu/ p q corp⁹ ppriu ipe tenebat i manib⁹: sic dic Aug. su p. ps. 33. imo q mirabili⁹ e trades corp⁹ suu discipulis maducare/ ipe et ide corp⁹ maducauit: na se coicauit cu aplis: vn Joanes in epla ad eldibia dns/ igt/ iesus ouiua & ouiu^m ipe g comedit: q tu ad 3^m ne gs crederet no ee vez corp⁹ xpi/ s figuratiue dem: h e corp⁹ meu sbdit vitate (qd p vob tradet) passioi & morti Amb. li. de sacris: panis/ igt/ vsitat⁹ e i altari an vba sacror: vbi at accessit secratio/ d pane fit caro xpi: nz alia caro vt plane loqr q q nata e de vgine Maria & passa i cruce & refrexit de sepulchro: g ipz corp⁹ qd p vob tradet occidedu/ illd ipz vob trado maducadu/ qd p vob i crucis tormeto/ idipm vob trado i panis sacro/ qd

p vobis tradet ad culpe remissio-nē/idipm vob trado ad gfe ɔsumationē. Quātū ad quartū dic (h.n.) hunc actū q ē accipe & mādncare. (facite i meā cōmemoratione) sitis mei memores tradēt/me p vob/ & vob/p vob in pciū redēptōis/ & vob i cibū pfcōnis. h⁹ qdē rei voluit nos hēre memoriā/qr ei⁹ memoria scificatiua ē hois. Exo. xij. di d esu agni hēbit hāc diē in memoriā/ & obseruabit noctē istā atqʒ celebrabit eā solēne dño i cūctis gnationib⁹ vris cultu sempiterno. ¶ Et aduertēdū q h⁹ sacri vsum q ē accipe & māducare xps vocat factōes: itētionē vo opis dic eē sui cōmemorationē: nā ille recte vtit sacro q facit h qd mā ducatio illa signat: signat āt māducatio corpis xpi icorpationē & vnionē eius q comedit cū xpo ipo: h aūt vnione in fcō dilectiōis/i fcō imitatiōis xpi. Et qr itētio opis i eū dz referri cui⁹ facim⁹ opus: iō ait/in meā cōmemoratōes. ¶ Deide cū dic (sil'r & calicē.) Nūc agit de dispēsatione sanguis: & qttuor ponit. p⁹ qdē xpi ptātē (sil'r) .s. p nra salute & exhortatiōe (& calicē) simple accepit calicē .i. potū i calice exñtē: nā calix ē vas potatoriū i q erat vinū aq pmixtū vel (sil'r) .s. eadē nocte q tradebat gras agēs accepit (calicē.) Cui⁹ acceptio
4 nis ēt tāgit ordinē (postqʒ cenauit) glo. Jā finito veteri pascha sub spē āt vini tradidit suū sanguinē: qr vinū letificat cor hois: & sic inebriat vt obliuisci faciat maloʒ Sāgnis aūt xpi potatio & pit gaudiū spūs/ & mala pñta si recordat. ps. calix tu⁹ inebriās qʒ pclar⁹ ē. Jtē pōit sacri vitatē (dicēs h calix i meo sanguie) glo. qr id qd ptiet h calix ē me⁹ sanguis. Jtē pōit h⁹ sanguis dignitatē (ē nouū testm̄ calix pdicatio ē. Et ē sensus Calix mei sanguis ē nouū testm̄ .i. noui testamēti istitutiu⁹ & ɔfirmatiu⁹. vñ gl. effuso sāgnie meo ɔfirmat nouū testm̄: nouū āt testm̄ ē vel doctrina euāgelica/vl' pmissio celestis regni / vel cultus xpiane religiōis/ quoʒ oiuʒ istitutio & ɔfirmatio fuit effusio sanguinis xpi. Jtē pōit sacri pietatē/siue vsus ipi⁹ scitatē (qñ iescūqʒ bibet) h .s. bibē (facite i meā cōmeoratiōes) vbi vt pus duo tāgit .s. vsus sacri qñ dic factionē & factiōis itentiōes: pp suā/vʒ/cōmemoratiōes bibit xpi sanguinē/nec facit qd bibit q si vinit in xpo/nec i xpo letat: sanguis .n. ē vite pn^m: vinū āt sb cuius spēbus sanguis xpi ɔtinet/letificat cor hois: eo bibendo facit q viuit & gaudet i xpo: sʒ excellēti⁹ martyres qd bibebāt fecerūt/qr xpi sanguiseʒ sumētes ppriū effuderūt ¶ Deide cū dic (qtiescūqʒ .n.) pōit isti⁹ sacri offm/qr ē ɔfice mortis signatiuū & tria tāgit. p⁹ mortʒ xpi significatōeʒ (mortē dñi) p vob fcāʒ (ānūciabit) .i. repñtabitʒ in isto sacro. Jtē tāgit repñtatōis repetitionē (qtiescunqʒ .n. māducabitis panē hunc / & calicē bibetis) lʒ repñtat pluries sacrʒ/ vnica tñ mors ē repñtata. Jtē tāgit repñtatiōis durationē (donec) dñs ipe (veniat) ad iuditiū manebit nec mutabit istud sacrʒ vsqʒ tūc Mat. 28. Ecce ego vobiscū suʒ oib⁹ dieb⁹ vsqʒ ad ɔsumatōeʒ scli/postea cessabit sacral' refectio cū successerit diuina visio/tūc nō erit opus memoratio mortis xpi cuʒ vitā eius/de ipo vinētes pñtē habebimus.

¶ Sermo. 4. 5. ferie maioʒ hebdo de epla & in ordine. 246.

Ego accepi a dño qd & tradidi vob) vt magis pateat vitas sacri .8. qōnes qrunt. Et p⁹ qrit de sba isti⁹ sacri vtrū i eo sit sba pāis & vini/aut sba corpis & sanguis xpi. Rn⁹ tā pāis qʒ ēt vinū aq mixtū sē duo .s.

vino. s. accidēs ⁊ sbā: accidēs vtriusq₃ dī ꝙ sensus pcipit/ vt pāis pnitatem ⁊ rotūditatē atq₃ colorē/ ⁊ vini paucitatē atq₃ rubedinē pcipit visus: vtriusq₃ sonū vel hostie dū frāgit / vel vini dū calici imittit pcipit auditus: panis āt duritiē ⁊ siccitatē ⁊ vini molitiē ⁊ hūiditatē atq₃ vtriusq₃ pōdus ⁊ frigiditatē pcipit tact⁹: olfat⁹ pcipit odorē: gust⁹ vtriusq₃ saporē. h aūt oīa q̄ sensus pcipit de pāe ⁊ vino vtriusq₃ accidētia sꝫ. S₃ illō in q̄ talia fundant panꝫ ⁊ vini sbā est/ q̄ sensu nō pcipit ⁊ ꝙ ista sbā differat ab accidētib⁹ pꝫ/ q: eadē manēs variationē eoꝝ suscipit. Nā idē panis pōt eē pnus ⁊ magn⁹/ circularꝫ vel q̄drat⁹/ cidrini vel albi coloris/ ⁊ sic de cetis. Silr vinū pt eē multū ⁊ paucū/ debile vł forte/ albū vel rubeū: ⁊ silr pōt idē variari accidētalr. Et sic dcm̄ est de pane ⁊ vino ꝙ psit sumi p sbā vel ꝓ accidēte/ ita ēt corp⁹ ⁊ sanguis x[1] sunt sbā cū accidētib⁹ tāte magnitudis sic figurata / ⁊ tal aut tal colorꝫ ⁊ hāt pprinꝫ pōdus ⁊ reliq̄ accidētia. ¶ His premissis cū q̄rit de sbā isti⁹ sacri. Sciēdnꝫ de h fuisse duas snias hēticas: vna q̄ dic eucharistiā n eē sbāꝫ corporis ⁊ sanguis xp̄i/ s₃ tm̄ ei⁹ signū ꝯ qđ ait Aug. li. sniaꝝ psp̄i. fidelr fatemur añ ꝯsecrationē eē panē ⁊ vinuꝫ ꝙ nā formanit: p⁹ ꝯsecrationē vō eē xp̄i carnē ⁊ sanguinē ꝙ bndictio ꝯsecranit vn̄ ipse xp̄s ait Jo. 6. caro mea vē est cib⁹/ ⁊ sanguis me⁹ vē est pot⁹ si vtrūq₃ vē ē: g̃ vā ē ibi sbā corpis ⁊ sanguis xp̄i. Alīa snia ēt hētica est/ ꝙ in isto sacro sit cū sbā panꝫ ⁊ vini sit sbā corpis ⁊ sanguis x[1]. ꝯ ꝙ ait Ambro. li. de sacris l₃ figura. i. accñs pāis ⁊ vini videāt p⁹ ꝯsecrationē: nihil tñ aliđ q̄₃ caro xp̄i ⁊ eius sanguis credēda sunt: si eni manerent sbā panis ⁊ vini / tunc ex eis nō eēnt facta caro xp̄i ⁊ sanguis: cuius ꝯtrū asserit eusebi⁹ emisen⁹. In visibil/ ingt sacdos visibiles creaturas in sbāꝫ corpis sui ⁊ sanguisꝫ vbo suo sua secreta ptāte cōmutat. Et Amb. li. de sacris panis/ ingt/ vsitat⁹ est in altari añ vba sacroꝝ: vbi āt accessit ꝯsecratio de pane fit caro xp̄i. 3ª vō snia catholica est ꝙ sbā panis ⁊ vini nō manet in h sacro/ s₃ trāsit in sbām corpis ⁊ sanguinis: manēt tñ pora accñā panis ⁊ vini. s. q̄₃titas sigura color pōdus durities mollities ēt odor sapor ⁊ son⁹ atq₃ cetera accñā. vn̄ Augu. in epl'a ad ireneū/ sub spēb⁹/ ingt/ panis ⁊ vini xp̄i corpus ⁊ sanguinē sumim⁹ trāsit g̃ sbā in sbāꝫ poribus manētibus accidētibus. ¶ S₃ tñ aduertenduꝫ p̄° ꝙ sbā corpis ⁊ sanguisꝫ xp̄i pp in se cōuersaꝫ sbām nō fit sbalior/ nec spissior/ nec maior/ nec vllo mō variat. 2° aduertēdnꝫ ꝙ in h sacro nō tm̄ sbā / s₃ cūcta ēt accñā corpis ⁊ sanguis xp̄i sunt: vn̄ ibi tā ē magn⁹ sic figurat⁹ sic corpulēt⁹ xp̄s q̄₃t⁹ ⁊ q̄lis est nālis ex q̄ seqtur vt cū minori q̄₃titate poris sbe panꝫ ⁊ vini sit maior q̄₃titas xp̄i. 3° aduertēdū ꝙ gequid in h sacro pcipit visus/ gust⁹/ tact⁹/ audit⁹/ olfat⁹/ nō est color sapor/ pōdus/ son⁹/ odor corpis ⁊ sanguis xp̄i/ s₃ poris sbe panis ⁊ vini: iō aliđ sensu pcipit/ aliđ fide sumit. 4° aduertēdū ꝙ cū ex pane ⁊ vino fit veꝝ corp⁹ ⁊ sanguis xp̄i/ nō fit nouū corpus ⁊ sanguis/ nec descēdit xp̄s de celo vt sit in altari: s₃ nouo mō est in altari q̄: prius nō erat/ in celo tñ exn̄s. ¶ 2° querit quare non ipropria s₃ in aliena spē sacrm istđ tradit. Rn̄° triplex est ad h rō. p̄ª vt fides hēat meritū dū credit aīa q̄ sensu nō videt. 2ª ne horror sit carnē ⁊

Aliđ dubium.

Aliđ q̄stum.

sanguinez in ppria spẽ sumẽ. 3ª ne
Qõ 3ª irrideãt gentiles q crudas carnes
z cruorẽ sumim⁹. ℂ 3° qrit qre sub
duab⁹ spẽb⁹ h sacrz ꝯficit. Rñ° vt ostẽ
deret xps totã hũanã nãz assũpsis-
se. corp⁹. s. z aiaz vt vtrũqz redimẽt
vl' vt dic Amb. qz caro xpi p salute
corpis z sanguis ñ p tutela a se su-
mit vel ẽt duplicis sbe totũ cibaret
Qõ 4ª hoiez. ℂ 4° qrit. qre sb istis spẽbus
3 pãis z vini corp⁹ z sanguinẽ ꝯderit.
Rñ° pª rõ h⁹ ẽ/ qz panis ad corp⁹ re
fert vinũ ãt ad aiaz: qz vinũ opat sã
guinẽ/ in q phici dicũt ee aie sedẽ. xps
aũt corp⁹ z aiaz sumpsit z vtrqz re
demit. 2ª rõ qz sic multis granis ꝯsi
cit panis/ z ex plib⁹ racemis vinuz
ꝯfluit: sic corp⁹ xpi ex vgine sumptũ
ex multis mẽbris ꝯstat z corp⁹ eius
misticũ. s. cet⁹ z vnitas fideliũ ex mũ
tis psonis sine macula crimis ꝯiũ-
gunt. 3ª rõ qz panis ꝯfortat fragi-
les/ vinũ letificat tristes/ qz vtrũqz
cũ efficiãt xpi corpus z sanguinẽ: iõ
sb spẽb⁹ panis z vini dispẽsant iuxta
illd ꝯdit fragilib⁹ corpis ferculũ/ de
dit z tristib⁹ sanguis poculũ. ℂ 5°
Qõ 5ª qre vnũ z nõ duo sint sacra. Rñ° ls
duaz rez pãis. s. z vini sint spẽs/ vnũ
cũ tñ ẽ sacrz: qz sb spẽ pãis ñ ẽ corp⁹
sine sãguie/ nec sb spẽ vini ẽ sãguis
sine corpe: sz tot⁹ sb spẽ pãis z totus
sub spẽ vini continet. Iõ pz q non
recipiũt corpus xpi fideles q calicẽ
dñi nõ biberũt. Sz qre eis non mi-
nistrat sanguis. Rñ° istd videt ob-
mitti pp euersiõis piculũ. Cõgruit
ẽt inter mistros ecclie et pplz esse
diaz pplo sufficit ee de corpe xpi/ sz
mistros ecclie opz ee qsi aiaz corpis
dirigẽdo pplz subditũ. Iõ illi corp⁹
tm/ isti ẽt sanguiez in q aias vniunt
ℂ 6° qre aq apponat vino. Rñ° vt
Qõ 6ª ostdat nra redẽptio fctã p xpi pas-
sionẽ/ z ei⁹ passio pcurata p nra di-

lectiõe: aq. n. figat gen⁹ humanũ iu-
xta illd Apoc. 17. aq ppli sũt/ qz sa-
lus ee ñ posset sine dñi passiõe/ nec
dñi passio sine ppli dilectiõe: nisi. n.
nos diligẽt p nob mori se nõ tra-
dẽt. Aliã vo cãm innuit illa oro. ds q
hũane sbe dignitatẽ. q di cũ aq vio
apponunt: iõ. n. vtrinsqz fit mixtio
vt ostdat illũ nre hũanitatz ee ptici
pẽ/ cui⁹ desideram⁹ fieri diuinitatz cõ
sortes. Et sz h vinũ diuinitatẽ/ aq hũa
nitatẽ figat. ℂ 7° qre corpus z san-
guinẽ xs in h sacro relĩqt. Rñ° re- Qõ 7ª
cedẽs amic⁹ a sibi carissimz aliqd ip
sis ptiosiz mun⁹ relinqt ad sui me-
moriã/ z si fieri posset vt sic recedẽt
q tñ apd sibi charissimos remanẽt
nõ alid/ sz seipz mun⁹ relĩqret. h qdẽ
pur⁹ hõ facẽ ñ pt: potuit ãt ds z hõ
recedẽdo a nob visibilr/ manẽ sub
sacro inuisibilr/ z qd potuit fec at-
qz seipz sue mẽorie mun⁹ fidelibus.
ℂ 8° qre ad hũc vsuz se relĩqrit xs Qõ 8ª
vt mãducet corp⁹ z bibit sãguis ei⁹. 4
Rñ° h⁹ rõ triplex ẽ: vna pp vnionẽ:
nã qd mãducam⁹ nob vnit/ z h⁹ sa-
cri pticipatiõe nos i xo z ipe i nob.
2ª rõ pp vitã: viuit. n. hõ qdiu vtit
alimto/ sic z q mãducat xm viuit pp
eũ: vt di. io. 6. 3ª rõ pp trãsfoiatõez:
qd. n. mãducat ꝯuertit i sbaz mãdu
cãtis. Sz h z ꝯ q manducat xm spũa
trãsfoiat i ipz: sic audiuit Aug. dicẽ
tẽ sibi deũ. cresce z mãducabis me/
nec tu me mutab in te sic cibũ car-
nis tue/ sz tu mutaberis in me. Dec
iuxta scoz pim scripturas de tãta
re dicta sufficiãt. ℂ Deinde cũ dicit
(itaqz qcũqz) apls terret indigne su
mẽtes h sacrm ostdens culpe gra-
uitatẽ: z duo fac. po. n. supponit su
mẽtis/ indignitatẽ (itaqz qcũqz mã
ducauerit panẽ hũc.) q est corp⁹ xi
(vel biberit calicẽ) .i. potuz sanguis
(idigne) Amb. idignus ẽ q alr cele

biat misteriū eucharistie quē a xpo traditū ē:z q nō deuota mēte accedit ad eucharistiā/z q manet i volūtate pcī.ij.Mach.v.aliēat⁹mēte/scā dñi ɔtractabat idigne.Itē explicat apl's isti⁹clpe grauitatē (re⁹erit) reat⁹ sumit dupl'r:vl' p clpa/vel p dbito pene.Jō re⁹ dī/vl' clpabil'/ vel dign⁹ pena.Et vt dicit Isidor⁹ re⁹ xpe dī q cōmittit i pncipis maiestatē (corpis z sanguis dñi).i.clpe reatū cōmittit/qr de bono xpi corpe z sanguine male sūpto clpe maculā ɔtrahit.Leui. 7.qcūqz aia tali se edulio ɔtamiauerit puaricatōis rea erit (vl' re⁹erit) .i.dbitor pene erit corpis z sanguis dñi: qr vt dicit Amb.tal' punief ac si xpz occidisset/z ei⁹effudisset sanguinē. Exo.28. Iniqtatē rei moriant qr si tm i maiestatē/sz i pncipis pietatē peccauerūt.Aug.sup.Jo.Ecce pz ex vbis apli q scta obsūt malis:q.n.sūt bonis ad salutē/malis sūt ad iuditiū.Et vtiqz scm ē qd accipimus:nec iō reus ē q accipit/qr illa res mala ē quā accipit/sz qr ipe malus male accipit:g cauendū ē male accipe bonū/qr bonū male acceptū obest mal': z attēde q idigne sumēte eucharistiā dicit apl's eē reū corpis z sanguis dñi : digne vo sumēs qd hz cōmodi nisi q pmisit mortē dñi āuūtiabit:q.n.digne sumit repñtatiōe mortis xpi scificat dū memorat ei⁹: ipeqz xps sui memoris sic memorat/vt sue mortis vtute salutē.s.vtriusqz hois ei largiat:nā illi⁹ē memor xps salutē largiēdo/q sue mortis ē memor eucharistiā sumēdo.

¶Sermo.5.5c ferie maioris hebdō de epla z in ordine.247.

Tertio cū dī (pbet āt seipo hō) ostēsa qrūdā idignitate/z h⁹ sacramēti dignitate:nūc apl's infor-
1 mat ad dignā ipi⁹sacri ptcipationē.Et duo facit.p°.n.pōit psuasionē. 2° psuasionis rōnē (q.n.mādu cat).Jn p° duo tāgit.p° pbationē puiā. 2° ptcipationē dignā.p'm cuz dicit (pbet āt) .i.examinet z purget.(seipz hō) nō attēdat alios ad eucharistiā accedēs/nec audiat sibi dicētes/dign⁹es corp⁹ xpi sumē/sz seipz pqrat.plus aliis de te q tu tibi credē noli.examinet aūt se/vt dicit Aug.si dimisit debitorib⁹ suis ex corde:purget vo se a criminib⁹ p pniaz z esto q nō sit absqz pcīs sine qbus ēt insti nō trāseūt vitaz istā:securus tn accedat ad mēsam dñi.¶Et aduertēdū q dz seipz/ pbare/qsi pbatiōe iudiciali.vn Aug.li.de pnia v. sed/sqt/aū ocl'os imago futuri iudicij/z ascēdat hō aduersuz se tribunal mētis sue/z ɔstituat seipz añ faciē suā.Jn isto.n.iteriori iuditio iudex ē hō.ps.rcē iudicate filij hoīz. Item tribunal iudicis ē mēs sine rō.puer.xx.q sedet i solio iudicij dissipat oē malū intuitu suo.Itē assessor iudicis sit lex dei.ps.faciā bm legē tuā i medio cordis mei.Itē accusatrix ē cogitatio z testis ɔscia.Ro.ij.testimoniū reddēte ɔscia cogitatiōib⁹accusantib⁹.Et attēdite h⁹accusatiōis iportūitatē qr nūqz tacet. Attēde testis vitatē/qr nullo mō fallit.Itē notari⁹ scribēs acta mēoria ē.Eze.16.recordaberis viar tuar z ɔfunderis.Itē carnifex flagellās ē timor.ps.ɔfige tiore tuo carnes meas. Itē aduocat⁹ sit oro ecc'.36.būiliātis se penetrat nubes/z si discedet a ɔspcū altissimi donec aspiciat.¶Itē sanguis fluēs ex flagello timoris sine lachrymē.ps.lachrymis meis stratū meuz rigabo.vltimo pcedat sententia/ vt indignuz se hōi indicet participatione corporis z sanguinis dñi:z q separari timet a regno

Nō qsqz pt seipz pbare.

p vltimā sniaz ad tps p ecclasticā disciplinā a sacro celestis panis seget. ¶ Itē tāgit apl's pticipatiōez dignā. (z sic) pbat' z examinat' atq3 a seipso iudicat' hō (d pāe illo.) q ē corp' dñi. (edat/z de calice). i. d potu sanguis. (bibat.) Et aduertēdū q dic d pane z calice illo demōstrās ei' excellētiā/scitatē/z dignitatē. q. d. nō qcūq3 pāis z calix ē/s3 panis iste celestis/calix iste. diuinus. ¶ Querit circa h an sepi' an rari' sumēda sit eucharistia. rn° ista qō nō h3 locū i sacerdotib'/qb' ex offō icūbit dñi i corp' z sāguinē sepi' psecrat/psecratūq3 sumē. s3 d alijs dic Aug. Unūqdq3 suo relinquēdū arbitrio: tm̄. n. vr d placē q ex tiore reuerētie rari' cōicat q̄tū is q ex amore sepi' mādncat. nā eq̄l meriti fuerūt zache' q gaudēs suscepit xm hospitio/z cēturio q se idigm reputauit: si vo freqns sūptio sacri pueniat ex psuetudie irreuer z i duotōis rara vo cōicatio pcedat ex neglig'/ vtrūq3 vitiū ptēpt' ē/z solū ptēptū ñ vīt istd sacr3. ¶ Aduertēdū q apls sacr3 eucharistie trib' noib' appellauit: vno cōi. s. cenā: duob' distictis. s. corp' z panē/sāguinē z calicē: eucharia. n. ē cena rōne refectiōis/vt dcm̄ ē ip̄a ē corp' z sanguis xpi sba ip̄a pāis z pot' i appētia: vbi th̄ pñderādū q i sacr° eucha triplr accipit pāis. s. accñtalr/sbalr/z spūalr vn' pāis ē accñs/alt sba. 3' gra. pm' ē sacr3. i. sacrū sigm tm̄. 2' ē res z sacr3. 3' ē res tm̄. p° itaq3 i eucha h nom̄ panis sigñat accñtia pāis panis/c' sba pūersa ē i corp' xpi/z sit vinū. vñ Gre. i hōe. paschali/spēs lgt/z silitudo pāis z vini illaz rez vocabula sl. q añ fuert. s. pāis z vini. 2° h nom̄ pāis ēt corpis x' sbaz sigñat. vñ Augu. i epla ad ireneū.

An sepius an rarius corpus xpi sumendum sit.

Eucharistia sacr3 tribus nominib' appellatur.

2

chr's/igt/ē panis nō solū s3 vbū q viuūt oia/s3 ēt s3 carnē assūptā p mūdi vita. Cū āt nlla alia caro dicat panis spālr th̄ chri caro panis dī pp tria. p° rōne pūersiōis/qr pānis i carnē chri pūertit. Et psuetū ē vt res accipiat alteri' rei vocabulū q i ip̄az pūertit: vñ Ambr. li. d sacr. panis vsitat' pus ē i altari/vbi vo accessit psecratio/d pāe sit caro xpi 2° rōne pnexiōis: sba. n. corpis xpi ptinet sub accidētib' pāis panis: z qr ip̄a accñtia panis noiant: iō qd sub ip̄is latet: q̄si ip̄oz eēt sba/ panis appellat. 3° rōne comestiōis z sbal. n. cib' hoiz panis ē: z qr carnē suā chrs nob mādncādā pbuit: iō panis ē hoiz. 3° h nomē panis sigñat gr̄az vniōis fideliū i vno vinculo pacis fidei z charitat. j. Cor. x. vn' panis z vnū corp' multi sumus. ¶ Et nō q isti sūt tres panes euāgelici: d qb' Luc. xj. amice accōmoda mihi tres panes: ista sl tria sata farine q cōmiscuit mulier euāgelica vt vnū panē. i. vnū sacr3 pficeret. Luc. xiij. n3. n. tria sata/vl tres pāes/tria sl sacra: s3 vnū. p' panis. s. accñtal figura po' Gen. xiiij. vbi dr q Melchisedech rex salē sacerdos dei obtulit oblatōez dño panē z vinū: figurauit. n. q i spē panis z vini corp' xpi z sanguis eēnt sumēda. 2' āt panis. s. vi corpis chri figura po' Judic. 7. vbi dī q subcinericti' pāis pcussit castra madian z subuertit: pāis subcineriti' corp' xpi ē sbcinē mortz decoctū/c' mortz vtute pcutiūt hostes maligni z mnnimēta subuertūt. 3' vo pāis. s. gr̄e spūalis figura ē māna: d q Exo. xiij. erat. n. gust' ei' q̄si si mille cū melle. S3 cū nūerz dī q erat sapoz q̄si pāis oleati. Re vā panis iste. i. vnitas ecclie ē similagine z oleat'. Similagine' qdā

Tres panes euāgelici.

rōne puritatis: nihil.n.furfuris.i. crīs hꝫ vnitas fideliū/q nō nūero tm̄/sꝫ ēt merito ad ecclīā ptiet:mel lens vo ē pp dulcedinē celestis ɔtē platōis:ď celis.n.mel cadit.ps.ď pe tra melle saturauit eos.oleat͡ at pa nis ē grā ecclie pp misatōis pigue dinē:sic.n.fideles ibiāt dulcedini cō tēplōnis:nō omittūt piguedīeꝫ mi seratōis quā ďsignat oleū qď ď ter ra nascif:qꝛ ex nr̄a neccitate disci mus alijs miseri.Deut.34.sit pla cēs frīb͡ suis/z tīgat ī oleo pedē su
3 uꝫ.¶Deīn cū dic̄ (q.n. mādncat) p̄ mittēde pparatōis rōnē adduc̄ apl's ondēs grāde malū esse si obmissa sufficiēti dispōne qsq̄ꝫ eucha^{ā} su mat/tū rōne cl'pe/tū ēt rōne pene. p͡ q̄ ondit idignitatꝫ culpā. 2° de licti penā (iudiciuꝫ sibi mādncat) dic̄ q̄.(q.n.zc̄.)Jō pmittēda ē suffi ciēs pbō ei q dꝫ sumē eucharistiā. qꝛ (q mādncat z bibit īdigne.)Et h̄ ē q nō pbauit semetipꝫ/q iō īdigne mādncat z bibit qꝛ (nō) est (dijndi cās).i.discernēs (corp͡ dn̄i.) ab alijs cibis:nō pl's.n.deuotus accedit ad hūc cibū sacri/q̄ꝫ accedat ad cibuꝫ sp̄ualis alimēti:ɔ̄ illď puer.xxiij.qñ sederis vt comedas cū pn̄c dilige͡t attēde q̄ posita sīt añ faciē tuā. Am bro.qꝛ.n.dn̄s ē/c͡ caro sumif: iō cū ďuotiōe z tiore ad cōionē accedē dū ē:pnceps.n.ad c͡ accedim͡ ɔui uiū si aliū q̄ꝫ seipꝫ dat cibū: q̄ idig̃ sūit q hūc cibū ñ discernit:ñ discer nit āt q aut erñs ī crīe/aut ñ remit tēs fratri offēsaꝫ/aut añ debitā sa tisfactionē sumit eucha^{ā}:vt.n.ait Aug.li.ď pnīa.īdigne accipit q tūc accipit ēt sine crīe erñs/qñ de crīe dꝫ agē pnīaꝫ.Uñ pꝫ idiscrete illos sacerdotes agē q p satisfactōe illoꝝ pctōꝝ celebrāt/p q̄z.satisfactōe ē a cōione cessandū. Et aduertēdū ꝙ

pctm̄ idigne cōionis ē q̄ñ īfidelitas: vñ Amb. q̄ñ īfidelis ē q ad mēsaꝫ īdigne dn̄i īdign͡ accedit.Est ēt sacrilegiū/ qꝛ rē sacrā suscipit q ñ hꝫ ius ī ea: tis ē q̄ñ ē nihilomin͡ mēdaciū in re dīa:su sceptio.n.eucha^{e} signat vnionē su mētꝫ cū cbio:q vo ē ī crīe nō ē sibi vnitas:iō ñ corp͡ xp̄i sumit signat eē ꝙ nō ē:iōq̄ꝫ mētif ī re sacra: vñ ɔn̄s ē vt istď pctm̄ sit sīle blasphe mie ī q̄ diui^{tī} q̄ sīt dīa attribnūf. ¶Deīde cū dic̄ (iudiciū sibi.) ondā q̄ꝫ grauis sit culpa īdigna sūptioꝛ nūc ondit q̄ꝫ dura sit pēa hnic cul pe debita.Et p͡ ponit pene debitū. ƀo debiti remediū (ꝙ ñ vos.) Jn p^{a} pte duas ponit penas:vnā eterna lis dānatōis:alterā tpalis corre ptōis.(iō iter vos.)Jn pīa dic̄ (iu diciū zc̄.)i.q īdigne sumit non di scernēs corp͡ dn̄i (iudiciū.) gl. dā natōeꝫ (mādncat z bibit) z h̄ nō ei ꝙ mādncat z bibit/qꝛ nll'm piudi ciū ē xp̄o/nec alteri cuiq̄ꝫ sed (sibi) qꝛ illď qď sumit/z ñ vita ē/ tñ īdig^{e} sumēti sit venenū mortifeꝝ: sūpsit illud petr͡ ad vitā:sumpsit illud iu das ad mōtē vt dic̄ Aug.Job.xx.pa nis ei͡ ī vtero illi͡ vtef/ī fel aspidū ī trīsec͡:q̄ iudi^{m} dānatiōis etne su mit sibi īdigne mādncās.sꝫ ď pena tpali addit (iō) qꝛ īdigne sumitꝫ eu ch^{am} (īter vos mlti īfirmi) febrib͡ z alijs īfirmitatib͡ (z.ībecilles).i.de biles ex pcedēti lāgnore q sanitati pstīe ñ sīt restituti (z dormiūt).i. mō tui sīt mōte corpali.mlti.n.corpalr pūiūf pp īdignā euch^{ie} pceptiōem vt iā pateat imago futuri iudicij:z sciam͡ ñ eē inultū cōp͡ dn̄i irreuerēt accipe:z cū videam͡ tpales pēas ti meam͡ etnas:pūiūf q̄ tpalr.p͡ qdē īdigne sumētes.puniunf ƀo sūpto sacro īdigne viuētes q mēbra sua vtiq̄ꝫ tali mādncatōe fcā mēbra x^{i}
4

Pctm̄ vñ cōicantis ē q̄ñ infideli tas.

Penis tpalib͡ sepe af fligunf īdigne cōican tes.

faciũt mēbra meretricis qui vacãt crapule ꝛ cõmessatõibus/q rapinis sbiãt/q litibus certãt/q repetũt ob
4 missa odia/q d̄tractõibus ĩfniũt/ꝛ ad p̄ora vitia redeũt: puniũt. 3° vt digni fiãt se nõ ꝑparantes q vsq; ad finẽ vite cõiõnẽ differũt/ſ; cũ tpal'r patiãt hoīes ex his cãis pp alias cãs se pati credũt:ſ; tñ ecclia attẽ dẽs ad vĩdictã tpalẽ/paschali tpe q̄ eucha^a gñal'r sumit sepi^9 repetit.q̄ sim^9 auctoꝛ oĩm ĩ h̄ paschali gaudio ab oĩ moꝛtĩ ĩpetu tuũ defende ppl'z.hic ẽt opoꝛtuit maioꝛes letanias a btõ Gre.ĩstitui pp pestilẽtiã ꝛ mõtẽ subitaneã. ¶Et aduertẽdũ q̄ tres iste pene coꝛpales.s.ĩfirmitas/ĩbecillitas/ꝛ moꝛs/tres penas aĩe d̄signãt ei^9 q aut oĩo ſi sũt/aut ĩdigne ꝑcipit eucha^a^ȝ: talis.n. ĩfirmus ẽ q2 nõ p̄t tẽtatõi resistẽ/ipse ẽ ĩbecillis:q̄ nõ p̄t bonũ ꝑficere ipse moꝛtu^9 ẽ/q2 ĩ moꝛtali crĩe.¶Deĩde cũ dic̄(q̄ si nos)põit ap̄s vtrĩusq; pene remediũ. ꝛ p̄° eternalis. 2° tpalis(dĩjudicaremur.)ĩ p̄^a dic̄ (q̄ si nos ꝛc̄.)q.d.h̄ mala tpalia sẽ ĩdiciũ maioꝛis pene gehẽnalis de bite his q coꝛp^9 xp̄i sumũt indigne (q̄)ꝑ sed(si nosmetipsos dĩjudicaremus.)pnĩa ꝛ timoꝛe tãq; carnifice nos toꝛquente q̄si qdã aĩe ꝯficientis sanguis ꝑ lachꝛymas ꝑfluẽt (si vtiq; iudicaremur a dño.)ad dãnatõez eternã:c^9 ĩnitũ ꝛ ĩdiciũ est tpal' pẽa:ꝛ cõnũerat se ap̄s peccãtib^9/vt eius exhoꝛtatio sit efficatioꝛ: vbi p; q̄ q seip̄z modicũ punit/maioꝛẽ ꝛ maximã penã a d̄o infligẽdã euadit. Uñ Aug.pctã/sine pena sine magna sint/ĩpunita eẽ ñ p̄sit:q2 vel hoĩe penitẽte/vel deo vĩdicãte plectũt.Cessat ãt vĩdicta diuĩa si ꝯfessio ꝓcurrat hũana. ¶Deide cũ dic̄ (dñ iudicamur)ſ; spõtanea pẽa ꝛ pna sit remediũ maioꝛis ꝛ maxime tpal' ꝛ etne pene a deo ĩflicte: tñ h̄ loco tpalis pene vtilitatẽ assignat ap̄s duplicẽ.vnã coꝛreptõis culpe/alterã euasionẽ gehẽnalis pene: ꝛ iõ tria tãgit.p̄mo tpalis pene ꝑpessiõez(dũ dĩjudicamur ãt).i.dũ tpalib^9 penis affligimur.Jtẽ tãgit moꝛtalis culpe coꝛreptõez(a dño coꝛripimur)q2 vidẽtes alioꝝ penã emẽdamur/vel ẽt ꝑpriã penã sustinẽtes peccar̃ cessam^9 ꝛ culpa iã aĩo ñ pl; cui^9 pena coꝛpi displicet. Jtẽ tãgit gehẽnalis pene libatõez(vt nõ cũ h̄ mũdo dãnemur)mũdi noĩe ẽt ĩfideles ꝛ mũdi intellĩt amatoꝛes:q̄ꝝ dãnatio certa ꝛ etna ẽ/ſ; ne ꝑseuerẽm^9 ĩ pctis affligit nos d̄s ꝑ ipsis tpal'r vt emẽdeẽ culpa ꝛ euitet eterna pena.Sic qdẽ agit d̄s circa electos solũ/ñ circa ĩfideles. 2.Mach. 6.nõ sinere pctõꝛibus agẽ q̄ volũt: ſ; statĩ; vltiões adhibẽ magni bñfiiij iudiciũ est.nõ.n.expectat d̄s punire nos in fine cũ ĩfidelib^9/ſ; hic purgat tpalibus penis pctã nr̃a/vt euitetur eterna pena.

¶Feria quinta in cena dñi. Secundũ Joãnẽ. Cap.13.

Ante diem festum pasche:sciẽs iesus, q2 venit hoꝛa eius, vt transeat ex hoc mundo ad patrez:cum dilexisset suos qui erant in mũdo:in finem dilexit eos. Et cena facta,cu; diabolus iam misisset in coꝛ, vt traderet eũ iudas simonis scariothis: sciẽs q2 oĩa dedit ei pater in manus,ꝛ q2 a deo exi-

uit, z ad deum vadit: surgit a cena, z ponit vestiméta sua. Et cum accepisset lintheū, ꝑcinxit se. Deide misit aquā in peluim: z cepit lauare pedes discipulorū suorū, z tergere lintheo, quo erat ꝑcinctus. Uenit ergo ad symonē petrū: z dicit ei petrus. Domine, tu mihi lauas pedes? Respondit iesus, z dixit ei. Qd ego facio, tu nescis modo: scis autē postea. Dicit ei petrus. Nō lauabis mihi pedes in eternū. Respōdit ei iesus. Si nō lauero te: nō habebis partē mecū. Dicit ei Symon petrus. Dñe, non tm̄ pedes meos: sed z manus, z caput. Dicit ei iesus. Qui lotus est: non indiget nisi vt pedes lauet: sed est mūdus totus. Et vos mundi estis: sed non oēs. Sciebat enim quisnā esset, qui traderet eum: ꝓpterea dixit: nō estis mūdi omnes. Postq̄ȝ ergo lauit pedes eorū: accepit vestimenta sua. Et cū recubuisset iterum: dixit eis. Scitis quid fecerim vobis? Uos vocatis me magister z domine: z bene dicitis. Sū etenim. Si ergo ego laui pedes vestros dominus z magister: z vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplū enim dedi vobis: vt quēadmodum ego feci vobis: ita z vos faciatis.

¶ Sermo ꝑm⁹ qnte ferie maioris hebdōe de euāgelio z in ordi. 248.

Nte diē festū pasche sciēs iesus q̄ venit ei⁹ hora vt trāseat ex Māsio 38.
h mūdo ad patrē) Jo. xiij. hodie apd̄ scm̄ Joannē i laterano agit. 38. māsio cui⁹ nomē ē heloymieabariȝ / qd̄ iterꝑtat ꝯtēpt⁹ palatarū / vel opprobriū: sūt aūt palate ficus sicce / q̄ꝝ dulcedo ex tra gignit: z aduertēdū q̄ Joā. iterꝑtat i q̄ ē gr̄a siūe. ḡ Joā. scā gr̄a ē eucha̅ / q̄ iterꝑtat bona gr̄a: cuius sacr̄m q̄ hodie fuit īstitutū ꝑ dulcedie ipsius oīs terrēa dulcedo ꝯtēnēda ē. Et q̄ ēt hac die hūiliauit se xp̄s vsq̄ȝ ad discipl'oꝝ pedes lauādos / iō mūdi honor ꝯtēnēdus ē de his itaq̄ȝ tractat p̄ns euāgeliū / qd̄ i tres ꝑtes diuidit: agit. n. de xp̄i charitate quā nob exhibuit: de ip̄i⁹ hūilitate quā exercuit de, eiusdē ṽitate quā docuit. ꝑ° ḡ ponit sacr̄ȝ charitatȝ. scd̄o exēplū hūilitatis. (sciēs q̄ oīa dedit ei.) 3° documētū ṽitatȝ. (post q̄ȝ ḡ lauit.) Jn ꝑ ͣ ꝑte maxia ad nos xp̄i charitas, quadrupl'r declarat .s. amoris fortitudine / lōgitudie / celsitudie / z latitudie: nā ip̄a charitas x̄ti sic fuit fortȝ vt si fuerit mōte dui cta, itē sic lōgā vt vsq̄ȝ ad finē teris

ta.i. (Cū dilexisset suos) Itē sic excel sa vt ei⁹ caro nob̄ sit ꝯiūcta. (ꝛ cena fctā.) Itē sic lata vt ēt ad inimicos fuerit extēsa (cū dia⁹) In p̄ᵒ tria tā git. p̄ᵒ qdē diei festiuitatem (añ diē fe stū pasche) fcā sꝫ q̄ sequūf/ qꝛ maio ra dilectōis sig̃ xp̄s discipulis ōndit' qꝛ cū ip̄is cēauit/ eoꝝ pedes lauit/ ꝛ ip sis p̄dicauit. ℭ Sciēdū vt diē glo. q̄ xp̄e pascha dicebaf in lege post eq noctiū v̄nale dies q̄rtedecie lūe qñ agn⁹ īmolabaf ad vespaꝫ: die v̄o se- quēti. s. xv. lūa erat festū azimoꝝ p 7. dies: tñ dies īmolatiōis qñqꝫ azi ma ꝛ festū azioꝝ/ qñqꝫ pascha voca baf: h̄ ḡ loco cū dī xp̄s añ festū pa- sche cenasse cū disciplis pasca ītelli gif festū azimoꝝ/ q̄ ī āno passiōis x̄ᵗ fuit feria. 6ᵃ. ꝛ ī precedēti vespa diei iouis fctā sꝫ q̄ h̄ legūf. Quibusdaꝫ v̄o grecoꝝ visuꝫ ē q̄. 1 4. lūa xp̄s sit passus/ ꝛ iō p̄uēit ī. 1 3. lūa cēare cū disciplis: ꝛ h̄ est q̄ diē ioānes añ fe stū pasche. i. añ diē īmolatiōis agni fecisse eū q̄ sequūf. Sꝫ istis obuiāt tres aliij euāgeliste dicētes vēisse diē ī q̄ erat nece occidi pascha: obuiat ēt ip̄e ioānes q xp̄o d̄ite p̄ditori q̄ facis fac citi⁹ diē q̄sdā disciploꝛ pu- tasse ip̄ꝫ xp̄ꝫ p̄cepisse vt emerenf q̄ op⁹ erāt ad diē festū. Uñ cēa illa fcā est ī die festo. Sꝫ omissis ꝯtētiōib⁹ cui eēt cure legē euā° ꝯcordare pos sit dicē. q̄. xiiijᵃ. lūa xp̄s passus ē/ ꝛ cenā fecit cū disciplis: ꝛ tñ añ dieꝫ festū pasche ītelligēdo diē cerimōia lē/ ꝛ diē artificialē. Cerimōialis. n. i. festiu⁹ dies īcipiebat in vespis vsqꝫ ad sequētē vespaꝫ: vt dī Leui. 23. Ar tificialis āt dies ē claritas sol' ī emis pio: itaqꝫ si festū pasche cepit. xiiijᵃ. lūa ī vespa qnte ferie cū. vjᵃ. sequēs feria mortꝭ x̄ᵗ ad eādē lunatiōeꝫ p- tieat pꝫ q̄. xiiijᵃ. lūa ꝛ typicū agnū īmolauit xp̄s ꝛ ip̄e ver⁹ agn⁹ īmola tus ē: nihilominus tñ añ diē artificia lē ī nocte. s. p̄cedēte cēauit agnū ty- picū/ ꝛ ī die artificiali ip̄e occisus ē. Et fꝫ h̄ sic expōef lr̄a ista (añ diē fe stū pasche). i. nocte paschali p̄cedē te diei' pasche claritate. de h̄ āt ple- ni⁹ ī scd̄a lectiōe pasceuē dicef. Iteꝫ tāgit t̄p̄is optūitatē (sciēs iesus qꝛ vēit ei⁹ hora). i. optunū t̄p̄s sue mo tis: nꝫ āt solū sciuit t̄p̄s sue mortis/ sꝫ olī p̄sci⁹ erat vt diē Chrys. Et iō sci uit q̄ illa dies pasche q venerat ho ra mortꝭ sue erat. Itē tāgit mortis v̄itatē (vt trāseat ex h̄ mūdo ad pa- trē) Chry. trāsitū hūc mortē appel- lat. ℭ Nōnduꝫ qꝛ pascha hebraice trāsit⁹ dī/ eo q̄ pp̄ls isrl' v̄tute sacri ficij agni paschalis de egypto trāsi uit: ꝛ vt diē Aug. illa figura cōpleta fuit qñ xp̄s q̄si agn⁹ māsuet⁹ duct⁹ ē ad victimā/ ꝛ trāsiuit moriēdo ad p̄reꝫ. nos v̄tute ip̄i⁹ īmolati p nobis trāsim⁹ a captiuitate dia' ad liberta tē dei/ ꝛ ab isto īstabili sc̄lo ad eius fundatissimū regnū. Et iō euāgeli- sta legalis pasche īterpretatiōeꝫ ap plicās ad p̄positū dixit vt transeat ex h̄ mūdo ad p̄rem/ ecce pascha ve rū/ ecce trāsitus figurat⁹. ℭ Notan dum q̄ transitus mortis xp̄i duos habuit terminos: vnū a quo/ qꝛ ex hoc mūdo nō quideꝫ a vitio mun- di a quo etiaꝫ viuēs trāsiuit/ sed a mūdo. i. a vita mūdi sensibili/ qꝛ ne qꝫ cibo/ neqꝫ potu/ neqꝫ vestimēto/ neqꝫ cōis aeris spiramēto indigu- it: sed hec omnia moriēdo dimisit: Gen. 3 2. In baculo meo. i. ī mea cru ce trāsiui Jordaneꝫ istuꝫ. i. mundi huius fluxuꝫ. scd̄s terminus trāsi tus xp̄i fuit ad patrē apud queꝫ fꝫ diuinitatē semper est/ sꝫ fm huma nitateꝫ moriēs ait patri in manus tuas comēdo spirituꝫ meum. erat tamē spirit⁹ xp̄i semper cū deo bea

Nō cōll trāsiti.

Pascha qd signi ficat.

mortis] trāsire dī in mortē nō locuȝ mutādo/sȝ statū/qꝛ ad plenā glīficatione trāsiuit deitatis. ps. trāsibo i locū tabernaculi admirabil' vsqȝ ad domū dei. ¶ Nō ēt qꝛ trāsit' iste fuit fortis amoris: cū. n. oraret vt si fieri posset transiret ab eo hora calicis passiōis vicit tñ charitas mortȝ hōrorē/qꝛ sic fortit' dilexit nos sua morte saluādos/vt amore moriēdo trāsierit. Cañ. 8. fortis ē vt mors dilectio/imo fortior morte/ qꝛ pp amorē mortȝ ēt moriēdo amore nō dstitit. Ro. 5. cōmēdat ds charitatē suā i nob. i. i h appet cōmēdabil' di charitas/qꝛ nob pctōrib' charitatis sue bñficiū ipēdit: cū. n. eēm' pctōres/xps p nob mortu' ē. Si. n. fuisset mōtu' p iustis nō tātū ei' charitas cōmēdaret. ¶ Deide cū dic̄ (cū dilexisset suos) pōit apl's lōgitudinē siue diuturnitatē dilectiōis xpi. Et 4or tāgit p° charitatȝ actū (cū dilexisset) duplex ē dilectio di/vna volūtatȝ/altera charitatȝ p° dilectiōe oīa diligit qb' dedit eē/c' eē pn̄m ē sua volūtas: s q dī Sap. xj. diligis dñe oīa q sūt/z nihil odisti eoꝝ q fecisti: qūo. n. posset aliqd pmanē nisi voluisses. Altera dilectōe diligit eos tm̄ qb' dat iustū z btūȝ eē. vñ ēt pr̄familias al'r diligit suos qb' simplici volūtate puidet vt sint. al'r diligit filios qb' spāli charitate puidet vt bñ sint. de hac dilectiōe charitatȝ dic̄ apl's Gal'. 2. dilexit me di fili' z tradidit semetipȝ p me/z nō tm̄ p me pctōre semetipȝ tradidit passiōi/sȝ ēt mihi viatori semetipm tradidit refectioni/z qñqȝ mihi cōprehēsori semetipȝ tradidit fruitioni: q z per me z mihi semetipm tradidit/qꝛ me dilexit / nec ista dilectio filis puiori: nō enim fecit' taliter oi nationi. Jtē tāgit dilectiōis obiectū (suos). Eius qdā sunt cdi-

tione seruitutis/ quedaȝ vo electione vel pcuratiōe salutis. p° mō dñi est terra z plenitudo ei' orbis terrarū z vniuersi q hītant in eo. 2° mō dī. 2. Thi. 2. nouit dñs q sunt ei' ex istis vo suis electȝ qdā ēt. s. apli fuerunt a xpo pelecti ad familiaritatis cōsortiū/ ad pdicationis offm̄ eccl'ie/ vl' xpianitatis edificiū/ad felicitatis premiū / ad extremū sentētiādū iudiciū. Jtē tāgit obiecti statū (q erāt in mūdo.) Chrys'o. hēbat/inqt / xps suos electos vt habraā / Jsaac/z iacob/qs diligit. Sȝ qꝛ defuncti erāt nō in mūdo/sȝ ex̄ mūdū erant: vt g discerneret ab istis apl'os qb' maiorē dilectionē exhibuit. dī (q erāt in mūdo) ex q trāsitur' erat ipse xps/ in h aūt notat teneriorēȝ dilectiōis affcm̄/ qꝛ cuȝ trāsiret ex h mūdo ad prēȝ/caros tñ sibi relinqbat in mūdo/pp quā cām ēt sollicitus erat p eis orās prēm. Jo. 17. ego/ inqt/nō sum de h mūdo/ qꝛ ad te venio pr̄. Hij āt sunt i mūdo/pr̄i scē serua eos i noīe tuo / nō rogo vt tollas eos de mūdo: sȝ vt serues eos a malo. Jtē tāgit dilectiōis terminū. (Jn finē dilexit eos) Chrys'. relictur' xps discipulos maiorē eis demōstrauit amorē qꝛ nihil omisit eoꝝ q euȝ qui valde amabat decēs erat facē z iō (i finē) . i. pfecte (dilexit eos) vl' al'r s Aug. finis legis est xps ad iustitiā : vt dī Ro. 9. ipse ēt finis est nr̄e btītudis quē desideram'. Apo. 1. ego/inqt/ sūȝ alpha z o, pncipiū z finis/sic q dilexit xps suos vt in finē sue btītudinis ipsi ēt dilectiōe trāsirēt: vel aut s eūdē (in finē) . i. vsqȝ ad mortē (dilexit eos) nō sic qp dilectionē mortē finierit qui nō est morte finit' sȝ qꝛ vsqȝ ad mortē illū dilectio ipsa perdurit. ¶ Deinde charitatis xpi exp mit magnitudinē (z cena fcā) . i. pre

aplis/q sūt mūdi iudices: ɔsilibus.i. doctoribus/q ɔsilia dāt salutis: pfectis.i.angelicis spiritib⁹ q̄s ds pfecit mūdo rectores q rem hui⁹ sacramēti sine sacr̄o mādncāt: sicut dicit Amb. in orone eucharistie. mādncat te dñe angelus pleno ore i pria/ māducat te hō p modulo suo i via ne deficiat tali recreatus viatico.

¶ Deinde xpi charitatē cōmēdat/qr ēt vsqȝ ad inimicū fuit dilatata (cū iaȝ diabolus misisset in cor vt tradēt eū iudas symonis scharriotis). Chryso.h/ iqt / q̄si stupēs iterseruit euāgelista/qm eū q iā pdere statuerat dñs a mēsa sua nō repulit/sȝ cū eo cenauit/cui⁹ pedes lauit: z vt dic̄ Aug. ēt ppriū corpus eidē mādncādū pbuit. Et aduertēdū q̄ iudā vt xpm pdēt.p° qdē istigauit diaboli malignitas. Luc̄. 22. itrauit sathanas in iudā vnū de. xij.zc̄.ps.immissiōes p āgelos malos. Jtē ipȝ iudā icitauit ad h auaritie cupiditas. Mat. 26. qd vultis mihi dare z ego eū vob tradā: at illi ɔstituerūt. 30ᵃ argēteos. Jtē eūdē ipulit audatie temeritas. Luc̄. xxij. Judas antecedebat eos z appropinquauit iesu salutās z obsculans eū. Jtē ipm eccauit ifidelitas/qr vt dicit Glo. nō credidit xpm esse deū.

¶ Sermo. 2. quinte ferie maioris hebdomade de euangelio z in ordine. 249.

a Cum dilexisset suos q erāt in mūdo/i finē dilexit eos). Cōsiderādū qs/q̄s/q̄ztū/z in q̄ amauerit: qs ipe ē xps ds: q̄s qr pctōres: q̄ztū qr vsqȝ i finē/cui⁹ tāta dilectio ē vt maior eē nō possit: maiorē.n.dilectionē nemo hȝ q̄ȝ vt aiaȝ suā ponat qs p amicis suis: ipe vo ēt pro inimicis eā posuit. sȝ in q̄ nos amauerit/vȝ/qr nascēs se nobis dedit in sociū/ ɔuescēs in eduliū/se moriens in pretiū/se regnās dat in premiuȝ.

¶ Hui⁹ vo charitatis suadē ipe nobis mādatū dedit. Jo. 13. mādatuȝ nouū do vobis vt diligatis inuiceȝ sic dilexi vos: in h cogscetis oēs qr discipuli mei estis si dilectionē hūeritis adinuicē. Cuius charitatis ad vr̄am edificationē vt simus discipuli amatoris nr̄i dei q̄ttuor ɔsideremus. p° ipsius originē. 2° eius ordinē. 3° ei⁹ multitudinē. 4° sobolis ppaginē. pp pmū sciendū q̄ charitas vt dicit Gre. 10. li. mora. a duobus pceptis incipit q̄ sunt dei z primi dilectio/ q̄z duoz alterū ex altero nascit: nā vt idē dicit. 7. mora. per timorē qdē nascit dei amor: ex amore aūt dei originat dilectio primi/sȝ ex ipso amore primi dilectio dei nutrit/ sic ples nutrit parentē. Charitatis mandatum. Charitas a duob⁹ preceptis incipit.

¶ 2° vtriusqȝ charitatis ordinē tāgit Gre. x. li. mora. ordo.n. charitatis dei ē vt ipe pp seipȝ diligat ordo āt charitatis primi est vt diligat ad id pp q̄ se qlȝ diligē dȝ.i.pp dm.

¶ 3° charitatis primi attēdam⁹ mltitudinē: nā vt di Job. xj. mltiplex ē lex charitatis di. Sȝ dic̄ Gre. dilectio dei a duob⁹ pmitiuis pceptis deriuat/ q̄z pm est negatiuū. Thob. 4. q̄ ab alio oderis fieri/ vide ne tu. alii facias alteȝ ē affirmatiuū. Mat. 3. q̄cūqȝ vultis vt faciāt vob hoīes z vos eadē facite illis. Per pmū preceptū malicia cōpescit: per. 2ᵐ benignitas perogat. p° precepto negatiuo a septē vitijs cauet / sibi qui diligit proximū. pᵐ est despectiōis: cauet eni ne superbia eleuet z vsqȝ ad despectū proximi animū deijciens extollat. Secūdū est ambitionis: cauet eniȝ ne ambitio pro appetitu alienoz cogitationē dilatet. Tertiuȝ est polutionis: cauet eni ne circa alie-

nam mulierẽ cor luxuria polluat. 4m ẽ exasptionis: attẽdat.n. ne ira 19 ꝯ pximũ ꝯtumeliã pferat. 5m ẽ inuidie passionis:cauet.n.ne bonũ p ximi p inuidiã se mordeat.6m ẽ dtra ctiõis:cauet.n.ne loq̃citas vsq3 ad detractionẽ linguã extẽdat. 7m est maledictiõis:cauet.n. dilectio pri- mi ne odiũ sic malitiã excitet vt os vsq3 ad iaculũ maledictionis apiat.

charitatis primi.25. officia ¶ Preceptũ ãt affirmatiui charitatꝫ pximi.xxv.sũt officia.v. gnarijs di- stincta:pm9 gnarius ẽ retributiõis: c9.v.sũt officia.pm largitatꝫ vt malis bona ꝛ bonis meliora rñdeat. 2m mitidi̇tis vt erga pcaces mãsuetu- dinẽ lõganimitatꝫ exhibeat.3m est benignitatꝫ cũ malitie ꝯ se' peste lã- guẽtib9 grãz benignitatis ĩpẽdat. 4m ẽ vnanimitatis vt discordes pa ce pueniat. 5m ẽ sistatis vt ꝯcordes ad ꝯcupiam ṽe pacis attigat. 29 g nari9 subuẽtionis ẽ c9.v.sunt officia pm ẽ misatiuũ vt idigẽtibus neciã tribuat. 2m directiuũ vt errãtibus viã rectitudis oñdat. 3m ꝯsolatiuũ vt afflictos ṽbo ꝛ cõpassione demul ceat.4m icrepatiuũ vt accẽsos ĩ h9 mũdi desiderijs ĩcrepatione restrin gat. 5m rõnabilr mitigatiuũ vt po tẽtiũ minas rõcinatiõe mitiget. 39 gnari9 ẽ correctionis:c9.v. sunt offi cia.pm ẽ opp̃ssionis/vt opp̃ssoꝝ an gustias q̃ʒta preualet ope leuet. 2m paciẽtia vt foris resistẽtib9 opponat scutũ paciẽtie. 3m ẽ disciplina/vt in tus supbiẽtibus exhibeat cũ paciẽ tia disciplinã.4m iustitia/ vt erga er rata subditoꝝ sic mãsuetudo zelus tẽperet q̃ten9 a iustitie studio non eneruet. 5m ẽ pietatis clemẽtia/ vt sic ad vltionẽ criminũ zel9 ferueat/ ne th̃ pietatꝫ limites feruẽdo trãscẽ dat. 49 gnarius ẽ ꝯuersatiõis:c9.v.

3 sunt officia.pm ẽ bñficiũ vt igratos bñficijs ad amorẽ puocet. 2m obse quiũ vt gratos misterijs ꝛ obseqjs ĩ amore fuet. 3m silẽtiũ vt pximoꝝ malũ cũ corrigẽ nõ valet/taceat.4m allogns/vt q̃cũq3 loquendo corrigi pñt ficte nõ ptimescat. 5m exclusiu3 odiũ vt sic ea q̃ tacet tollẽt) ne th̃ in aĩo virus dolosis.i.odij occultet. 59 gnari9 ẽ pprie obseruationis:c9.v. sũt officia.pmũ sufficiẽtia/ vt sic ma liuolis q̃sqs man9 benignitatꝫ exhi beat/ne th̃ p grãz a iure rectitudis excedat. 2m ẽ humilis beniuolẽtia/ vt cũcta pximis q̃ pualet ĩpẽdat/ s3 h ĩpẽdẽda nõ timeat. 3m est solicita diligẽtia/vt sic ĩ bõis q̃ exhib3 tumo ris pcipitiũ caueat:ne th̃ a bõis exer citiũ torpescat.4m ẽ celestis mune- ris ꝯfidẽtia/vt sic q possidet tribuat/ q̃tenus q̃ʒta sit largitas remunerã tis dei attendat. 5m ẽ cordis letitia cũ terrena largit' suã plusq̃3 nece ẽ ĩopiã cogitat ꝛ ĩ oblatiõe muneris hilaritatis lumẽ tristitiã obscuret. 4° h9 charitatꝫ ꝯsideremus ppagi nẽ:vt.n.mlte arbores ex vna radice sint sic multe ṽtutes ex vna charita te gñanf:ꝛ enumerat apl's.xv.ṽtu- tũ act9 tãq3 soboles ex mr̃e charita te genitos:q̃ꝫ aliq̃s sic exponit Gre go.x.li.moꝝ.charitas/ingt/paciens

charitatis propago ẽ:qꝛ illata mala equanimiter tolle rat:benigna ẽ/qꝛ p malis bona lar gif ꝛ ministrat. Nõ emulaf qꝛ ĩnide re terrenis successibus nesciat:nõ in flaf/qꝛ de bonis exterioribus nõ se exaltat/nõ agit pperã/ qꝛ qcqd a re ctitudĩe discrepat ignorat: nõ ẽ am bitiosa/ qꝛ nullatenus alienã ꝯcupi scit:nõ q̃rit q̃ sua sunt/qꝛ q̃ possidet trãsitoria aliena negligit: nõ irrita tur/qꝛ iniurijs lacessita nullo se vl- tionis motũ excitat:nõ cogitat ma lũ/qꝛ in amore mũdicie radicitus so 4
lidans oẽ odiũ eradicat. Nõ gaudet

super iniquitate/ qꝛ de pditione aduersantiū sibi nō exultat. Cōgaudet aūt veritati/ qꝛ p h q rectū in alijs cōspicit/ q̄si de augmēto ꝓprij ꝓfcūs hillarescit: ex hijs aūt q̄ apl's negat a charitate pfit intelligi actus virtutū oppositi. Et sic erūt .xi. virtutes cha-
virtutes vndec ꝫ charitatis filie
ritatis filie/ paciētie/ benignitas: beniuolētia ꝯ emulationē: humilitas ꝯ inflationē: iustitie eqtas ꝯ puersam actionē ꝓprior: largitas ꝯ ambitionē: ꝯtēptus tpaliū ꝯ auarā occupationē: mās̄uetudo ꝯ irritationē: pura simplicitas ꝯ mali cogitationē: cōpassio dānationis culpe ꝯ iniqtatis exultationē: gaudiū spūs de alior saluatione: hijs .xi. virtutibus talibus addit apl's 4^{or} alias respectu veritatis dicens: oīa suffert glo. in actu p veritate ē. dura tollerat oīa: nō oībus qdē/ sꝫ oīa credit tm̄ q̄ veritas suadet: sic Abrahā credidit deo: oīa sperat q̄ veritas pmittit/ vt apparet i antiqs prībus: oīa sustinet. i. pmissa q̄ veritas differt paciēter expectat: p^{m} hor ptinet ad eq̄nimitatē: alter ad fidei sinceritatē: tertium ad mētis lōganimitatē. Est aūt dr̄ia īter paciētiā prius positā/ ⁊ sufferētiā nūc enumeratā: p^{o} qꝛ paciētia ē respcū eq̄nimis cuiuscūqꝫ ⁊ p qua cūqꝫ cā aduersitatis pfessio: sufferētia vo eq̄nimitatē fuat dura p veritate paciēs. Itē paciētia ē respcū boni subtracti/ sufferētia respcū mali illati. Itē paciētia ē in suis/ sufferentia vo ēt ⁊ in alienis malis eq̄nimis ē: vt āt dic̄ glo. iste .xv. soboles charitatis q̄si arma eius sunt: pcedit. n. charitas armata hn̄s scutū paciencie: gladiū benignitatis: lācea beniuolētie: mās̄uetudinis arcbū: cōpassionis sagittā: clauā fidei: securiꝫ cōtētus terrenor: humilitatis galeā: iustitie cinculū: loricā sufferētie: toracē gaudij: collare spei: longanimitatis eqnū: largitatis cyrothecas: simplicitatis ocreas: sunt āt i h numero .v. ternarij vel tres quinarij.

¶ Sermo. 3. 5. ferie maioris hebdō de euāgelio ⁊ in ordine. 250.

SEcūdo cū dicit (sciēs qꝛ oīa.) Hic agit de lotione pedū in q̄ xp̄s magne hūilitatꝫ pbuit exēplū: vt aūt dic̄ Aug. locutur⁹ euāgelista de tāta xp̄i hūilitate/ p⁹ ei⁹ celsitudinē cōmēdauit/ vt cognito q̄ alt⁹ sit q ad pedes hoīuꝫ se hūiliauit/ eius hūilitatē venerātes admiremur. Et iō 4^{or} fac̄ euāgelista. p^{o}. n. cōmēdat xp̄i excelsam maiestatē. 2° ei⁹ ostēdit pfundā hūilitatē. (Surgit a cena.) 3° tāte hūilitatis ponit admiratiōnē (venit q̄ ad symonē Petrū.) 4° necītatis ei⁹ expssionē. (Rn̄dit ei iesus ⁊ si nō lauero te.) In p^{a} pte dic̄ euāgelista xp̄m ꝓprie excellētie fuisse certū in q̄ maior appet hūilitas/ qꝛ nō ex igrātia ꝓprij status/ sꝫ sciēs hūiliatus ē. Tres vo excellētias dic̄ notas fuisse sibi: sciuit. n. plenitudinē sue ptātis/ celsitudinē diue natiuitatis: rectitudinē sue volūtatis. p^{o} q̄ sciuit se hie ptātꝫ plenitudinē: iō ait. (Sciēs qꝛ oīa) glo. mala ⁊ bona: mala in vsuꝫ tm̄/ bona vo ēt i effectū: nā malis q̄ ipse nō facit/ bn̄ tn̄ vtit: bonor aūt oīuꝫ ipse auctor est (dedit ei pr̄ ī man⁹) .i. ī sua ptāte: q̄ manus dupplex ē: vna i sinistra q̄ punit malos: altera dextera q̄ pficit bonos: vbi aduertēdū q si oīa erāt i ptāte xp̄i: q̄ ⁊ ipse traditor: q̄ ⁊ demones instigatores/ ⁊ iudei psecutores i manu ptātis ei⁹ sūt: hac aūt ptāte vsus ē xp̄s/ qꝛ vt dic̄ Greg. 3. li. mor. ipse ad vsum pietatis reflerit qcqd eor ꝯ se malitiā seuire pmisit: in manu ēt. i. in ope xp̄i erāt oīa q̄ ad salutē pertinēt hoīuꝫ. Ro. 3. quē pposuit

manus ptātis dupplex

1

deus ppiciatorem per fidem in sanguine ipsius. Gen. 4 2. salus nr̄a in manu tua dn̄e: oīa ēt. i. totū genus hūanū traditū ē i ptāte manuū xp̄i morientis p nob: electi qdē i dextera vt saluent. Jo. 1 2. si exaltat⁹ fuero a terra oīa traham ad meipm: reprobi vō i sinistra/ vt p eū iudicent. Jo. 5. pr̄ oē iudiciū dedit filio. Item sciuit xp̄s diuā suā originē: iō ait euāgta (z sciēs qz a deo exiuit) sn̄ascēdo lumē de lumine/ de⁹ ver⁹ de deo vō. Sic āt exiuit q pr̄ez nō defuit/ qz vbū erat apud deū. Jo. x. credatis qz ego i pr̄e z pr̄ i me ē. Itē sciuit xp̄s rectū finē sue mortis: iō ait euāgta (z sciens qz ad deū vadit) ei⁹ ire fuit mori. Luc. 2 2. fili⁹ hoīs sz q diffinitū ē vadit. Et sic exiuit a deo nō eū deserēs/ ita ad deū vadit nos nō derelinquēs: moriēdo āt dr̄ xp̄s iuisse ad deū/ qz volūtatē sue mort̄ i volūtatē z gloriā dei retulit. Mat. 2 6. pr̄ si nō pt h calix trāsire nisi bibā illū/ fiat vo-

2 lūtas tua. 2° enarrat euāgta psundā xp̄i hūilitatē cū dr̄ (surgit a cena) Et. 6. tāgit ad hūilitatē ptinētia. p⁹ cene omissionē: qz (surgit a cena) vt eēt sobri⁹. Itē vestimētoꝝ depositionē. (Et ponit vestimēta sua) vt eēt expedit⁹. Itē lintei pcinxionez (z cū accepisset linteū pcinxit se) vt eēt pparat⁹. Itē tāgit aq̄ pparationē (deinde misit aq̄ i peluī) q̄si minister sedulus. Chrȳ so. nō p ministrū/ sz p se ipz oīa hec fac̄ xp̄s/ qz nō venit ministrari/ sz ministrare. Itē tāgit pedū lotionē. (Et cepit lauare pedes discipuloꝝ) q̄si eēt sbiectus. Augu. ipse cui pr̄ oīa dedit i man⁹/ nō man⁹/ sz pedes discipuloꝝ lauit: z q sciebat se a deo exiuisse/ z ad deū ire nō dei dn̄i/ sz hoīs sui iplenit officiū. Itē tāgit pedū extersionē (z extergebat linteo q̄ erat pcinctus) vt āt dicit Theophil⁹. h oīa hūilitatis opa xp̄s exercuit: p pea q̄ pmissa sūt: qz vz/ oīa hz i man⁹ salutē opat fideliū iō nihil omisit eoꝝ q̄ ptinēt ad salutē: qz vō exiuit a deo z vadit ad deū nullaten⁹ maiestatē glie sue putauit minuēdā dū pedes discipuloꝝ lauit. Cui⁹ rō ē/ qz gliaz sibi nō vsurpauit: q. n. dignitatē vsurpāt minie cōdescēdūt ne dissipēt q icōgrue rapuerūt. Chrȳ so. dignū āt erat vt q a deo exiuit/ z ad deū vadit/ hūilia pficerit q̄tenus vniuersus cōculcaret tumorē hoīz. ¶ Aduertendū q in ista pedū ablutione duo isinuabat xp̄s: sz allegoriā qdē qd credēdū: sz tropologiā vō qd agēdū sit. Tres āt sunt allegorie/ q̄z due ad ministeriū incarnationis / 3a spālr ad sacr̄m eucharistie ptinet/ q̄z allegoriā Au- No. 3 allegorie
gu. dicit. Ubi cena ista signat btā fruitionē pr̄is z filij z. s. s. a q̄ frexit xp̄s cū ad nos accessit: sic tn̄ q inde nō recessit. Itē vestimenta ponit qz formā diuinitatis abscōdit/ q̄si exinaniuit semetipm. Itē linteo. i. munda carne se pcinxit/ q̄si hitu ē vt hō inuētus. Itē aq̄ misit i peluī/ qz ppriuz sanguinē velut aq̄ effudit i terrā sicut de latere eius aqua exiuit cū sanguine. Itē pedes. i. affcūs nr̄os lauit/ qz tota ei⁹ passio nr̄a ē purgatio. Itē linteo extersit pedes discipuloꝝ. i. pdicatoꝝ affect⁹/ qz carne qua ē idutus ipsoꝝ vestigia cōfortat. Itē
lotis pedibus. i. expleta purgatione 3
nr̄a p suū sanguinē accepit vestimēta sua/ qz surrexit imortalis z eē in forma dei creditus ē. Itē iterū recubuit/ qz ad pr̄em rediit. Itē recūbēs dixit/ qz spm̄ scm̄ in linguis igneis q aplos docuit oēz vitatē. ¶ 2a al-
legoria est in glo. Cena/ inqt/ signat 2a allegoria
xp̄i passionē: sicut. n. post cenā ūensit prādiū: ita xp̄s postq̄ semel mor

stitus est non iterum patit. Item a cena surgit xps/qr passus surrexit a mortuis. Item vestimenta deposuit qr priorem infirmitatem abiecit frges. Item linteo se precinxit/qr porem carnem vtute immortalitatis claram induit. ps. induit dns fortitudinem z precinxit se vtute. Item aqz misit i peluim/qr gram baptismi instituit dicens: euntes docete oes gentes baptizantes eos. Item pedes lauit xps discipulorum/qr discipul.i.credentibus lauacrum baptismi proficit. Item extersit/qr baptizatis nulla macula ponis vite imputat. Item bis p actis accepit vestimenta sua.i. iudeos nunc excecatos: idqz abiectos i fine mundi sibi applicabit. ¶ Tertia allegoria spalr de xpi eucharistia ee pot. Cena quippe e h9 sacri pceptio/vt p9 dcm e: ab ista vo cena fgit xps/qr excedit sba corpis ei9 istud sacrm: z h trib9 modis/localr.s. vtualr/ z finaliter. Et p° qde sui corpis sba xpi surgit.i.excedit localr istud sacrm: qr lz ei9 sba fit i h altari sb accidentib9 poris sbe/no tn pcludit eis/sz sic excedit vt et tota fit i celo/tota i terra/tota i vna hostia/z tota i alia. 2°exces sus e vtualis: accntia.n.h9 sacri non hnt nisi vtute sensibilem/vt immutent corpis visum/olfatum/ auditum/gustum/z tactum. Sz vt9 veri corpis xpi fgit.i. excedit h/qr spualis e imutans gustum mentis. 3° e excessus finalis/qr finis accedentium e nutrire aiale hois: finis at vtuts corpis xpi e nutrire mentem/ nutritam eleuare i di amorem/ eleuata mente cu deo vitam pstare ppetuam. Item i h sacro xps ponit vestia/qr no apparet bit9 huanitats ei9/ q vtiqz caro z corp9 ei9 e. Item linteo se pcingit qr accntib9 panis z vini qsi vestit. Item peluis e corp9 huanum: aq vo est h9 sacri gra z e aq roris q de celo descedit. Jo di Exo. 16. q cu mana descendebat ros de celis/sz z ipm manna calore solis liquescebat in rorem: manna g cu rore descedit/z nihilominus in rore liquescit/qr gra h9 sacri est copunctio z gemina lachrymarum: vna p comissis culpis z est preuia sumptioni qsi irriguum inferius: altera pfis sacri pceptione desiderium .s.refectionis hte q lachrymaz copunctio di irriguum supius: itaqz peluim humani cordis xps in sacro sui ptus replet aqua roris z gra celestis. Judith. 6. gedeon xps expresso vellere carnis sue in cruce: concham .i.cor nrm rore impleuit. Item h sacro lauantur pedes discipulorum: pedes aie sunt affectus eius qui non locis sed affectibus mouent: magis .n.vbi amat q vbi aiat: vt dic Ber. isti sunt affectus qui aliqn vulnerant mortali culpa/ z tunc non debetur sanari corporis xpi comestione/sed penitentie lachrymatione: aliqn aut sordidantur puluere terrene cogitationis/ita vt pcta sint venialia/sine quibus vita pns non agit. Et talia emundat huius sacri aqua: q aut huius sacri perceptio lauet puluerem affectionum notatur hodie in officio misse/vbi postq totus conuentus sumpsit eucharistiam cantatur post coionem. dns iesus postq cenauit cum discipulis suis lauit pedes eorum zc. ¶ Sciendum aut q veniale pcm quattuor modis di: vno modo ex ca sic q ex ignorantia vel ex passione committitur veniale.i.dignum venia dicitur. Secundo modo veniale dicitur ab effectu q veniam consequitur: sicut dicit Ambro. q omne peccatum q tucunqz graue sit veniale per penitentiam. Istis autem duobus modis et q mortale e veniale dici pot. Sed tertio z 4° modo proprie dicit

Margin notes (left): ³ allegoria; m9 excessus; dus excessus; excessus. Right margin: 4; pcm veniale qttuor modis di.

veniale ꝓut distinguit ꝯ mortale. Nã mortale pcũm di qꝛ tollit grãꝫ q̄ deo vnimur vt eo viuamus: sic.n. corpus ex aĩa nãlr/ita aĩa ex d̄o viuit spũalr. Ueniale aũt dr ꝙ manē te vita grẽ/ aliq̄ꝫ tñ deordinationē facit: sic corpꝰ hoĩs q̄nq̄ꝫ distēperat nec tñ ē mortal alteratio. fit ãt deordinatio ista citra mortē grẽ duobꝰ modis. p° pp defectũ agẽtis. p° mõ peccat qs venialr circa res illas nimis affectas/q̄ de nã sua nõ sũt mala/sicut mēdaciũ iocosuꝫ/vel risus nimius/aut v̄bũ leuitatꝫ/aut affcũs nimiꝰ ꝓpinquoꝝ/ aut amor possessionũ/ꝛ dolor ĩmoderatus ꝑditionis/ aut ꝓp̄e vxorꝫ cognitio cã voluptatis/ꝛ filia: ĩ his nõ ē mortale pcũꝫ/ qꝛ res ipa nõ ē ꝯ̄ria grẽ. 2° mõ ꝯtigit veniale pcm̄ ẽt circa res grẽ ꝯ̄rias/qꝛ nõ ꝑfecte desiderant/sicut subitus motꝰ vindicte ꝛ mortꝫ inimici/ꝛ motꝰ supbie/ ꝛ ĩanis glĩe/ꝛ aliene vxoris/aut rei ꝯcupĩa/aut ꝯ fubiti motus ĩfidelitatis/ oĩa h̄ d̄ se mala sũt ꝛ mortifera. Sꝫ tñ nõ sũt mortalia cũ nõ attingãt ad ꝯsensuꝫ mẽtꝫ: sicut ꝛ venenũ lꝫ sit mortiferuꝫ/nõ tñ occidit visuꝫ solũ/sꝫ si ad cor ꝑuenerit istas aũt maculas q̄si pulueris grã eucharistie lauat. Sꝫ aduertendũ ꝙ tm̄ discipuloꝝ pedes ꝛ ñ alioꝝ lauat discipli ãt xp̄i sũt qbꝰ ip̄e dicit: ĩ h̄ cog̃scent oẽs qꝛ discipli mei estis/si dilectionē habueritis adĩnicē: q.n. nõ hñt dilectionē frnã/ñ lauant aueniali / sꝫ sumẽdo istd̄ sacr̄ꝫ occidit cl̄pa mortali. ¶ 2m thropologiã ãt docet xp̄s vt hũilitatis obsequia ĩnicē ĩpẽdamus/ ꝛ nos mutuo lauemus. i. offensas in nos factas remittamꝰ/ ꝛ orãdo/ ꝑdicãdo/ ꝯsulẽdo/ pcã p̄ximoꝝ abstergamꝰ. ¶ Sermo. 4. 5e ferie maiorꝫ hebd̄e de euãgelio ꝛ in ordine. 251.

Uenit ḡ ad symonem petrũ). Tãte hũilitatis xp̄i nũc ponit admiratio. Et diuidit ĩ tres ꝑtes. p°.n. ponit admiratio petri interrogãtis. 2° ꝓmissio xp̄i docẽtis. (Rñdit iesus). 3° veneratio petri lotionē declinãtis (dic ei petrus). In p̄ma duo tãgit. p° lotionis ordinē (venit ḡ) vt lauaret (ad symonē petrũ) Orig. dicit ꝙ lotis oĩbus discipli s/vltĩo venit ad petrũ/ sꝫ qꝛ nõ erat postponẽdus q p̄or est ceteris. iõ dic Chrysos. ꝙ p̄or lauãdus erat petrꝰ/sꝫ tñ iudas traditor stultus ꝛ temerarius p̄misit se petro/ꝛ prior sedit vt sibi xp̄s lauaret pedes h̄ tñ qꝛ nõ est certũ. iõ btũs Aug. dicit. ꝙ p̄or oĩum lotus ē petrus/ ad quē lauãdũ xp̄s venit nõ post alios sꝫ vt ab eo ĩcipet. Itē tãgit admirationis stuporē. (Et dic ei petrus dñe/ tu mihi lauas pedes) Aug. attẽdite qd est tu dñe/ꝛ qd est mihi: potiꝰ.n. cogitãda sũt q̄ꝫ dicẽda/ sic forte ꝙ ex hũs aliquatenus digne ꝯcipit aĩa nõ explicet lingua: obstupuit.n. petrus aliqd ꝯsiderãs/ꝛ aliqd vidẽs: ꝯsiderauit xp̄ꝫ ꝛ seip̄m: xp̄ꝫ qdē qꝛ ip̄e est dei p̄ris vnigenitus/virginis m̄ris p̄mo genitus/ ip̄e est ĩ cuius manu sunt oĩa/qꝛ a deo exiuit ꝛ ad deũ vadit. seuero ꝯsiderauit ignobilē/pauperē/pctõrē: videbat aũt tantã xp̄i maiestatē ad pedes suos genua flectere inclinari ad coꝝ tactũ/ hũiliari ad ip̄oꝝ lauacrũ: iõ obstupuit summa infimis adequari/immo submitti: vñ clamauit dicẽs (domĩe/tu/mihi lauas pedes) vere admirabilis est xp̄s in oĩbꝰ suis altis/ perficiẽs grãdia / ꝛ in nr̄is infimis patiẽs humilia. ¶ Scd̄o ponit ꝓmissio rõnis quare ista faceret xp̄s. Et tria tãgit. p̄mo enim xp̄s supponit facte rei euidẽtiã. (Rñdit iesus ꝛ dixit

ꝛ dixit ei : qd̄ ego facio).i. ꝙ vides me facē/qꝛ pedes ablno discipulorꝝ. Itē assignat admiratiōis petri cāꝫ (tu nescis mō) significatū hui⁹ ablu tionis:idcq; miraris me lauātē pe- des. Itē promittit huius rei sciam. (Scies āt postea) q̄si dicat pmittas te lauari/q̄ꝫuis nescias pp̄ qd h fa- cio nō eni vacat mō isistere vbis/sꝫ post facti rōnē dicā tibi. Nā tropo- logicā rōnē in isto eodē euāgelio ip se exponit q̄si dixit: exēplū dedi vo- bis/vt queādmodū ego feci vobis ita ꝛ vos faciatis : allegoricaꝫ vero rōnem intellexerunt discipuli / q̄si post resurrectionē aperuit illis sen-
2 sum vt itelligerēt scripturas.℄ 3° po^r veneratio lotionē declinātꝫ (di- cit ei petr⁹ nō lauab mihi pedes in eťnū).i.istō nūq̄ꝫ paciar a te.℄ De- inde cū dič.(Rn̄dit ei iesus) osidit hui⁹ ablutiōis necītas/ex q̄ petr⁹ d suo pposito corrigit:ꝛ diuidit in tres ptes.p°.n.xp̄s h⁹lotiōis osidit anti tatē. 2° petr⁹ pposīti reuocat volū tatē.(dič ei Symō.) 3° ipse xp̄s in hac lotiōe vitat supfluitatē (dič ei ie sus.) In p^a q̄ ptē cū petr⁹ nō acqe- scēt xp̄o pmittēti se hui⁹ rei rōnē di cturꝫ ipe xp̄s cōminat.(Rn̄dit ei ie sus si nō lauero te/nō hēbis ptē me cū) p toto ptē itelligit.s.si si lauero tibi pedes p ptē itellit pticipatiōeꝫ dīne glie:de q̄.ps.dn̄s ps hēditatis mee.cū xp̄o aūt q̄si frēs ei⁹ istaꝫ hē- ditateꝫ possidēt electi. Ro.8.hēdes qdē dei/cohēdes qdē xp̄i. Sꝫ mirꝫ ē q̄uo pp recusationē hui⁹ ablutiōis q̄si pp irremediabile scelus di petro ꝙ si sit hitur⁹ ptē cū x° / cū mlti q̄ꝝ pedes corporeos x^o nō lauit cū ipo hēant ptē:nisi forte dicaf ꝙ petr⁹ si obtēpans x° in ipsa lotiōe corpali peccasset crimialr pp in obiaꝫ:idcq; dign⁹ fuisset excludi a reg̃. Sꝫ meli⁹ ē sc̄m origenē vt istō referaf ad lotiō- nē allegoricāꝫ:ꝛ sit sensus(si nō laue ro te)illa lotōe spūali quā dsig̃t ista lotio sensibil'(nō hēbis ptē mecū.) Nā ex trib⁹lotiōib⁹allegoricis supi⁹ assig̃tis certū ē de p^a ꝛ 2^a: quē.n.x^i sanguis nō lauit/ꝛ q baptizari recu sabit nō hꝫ ptē i reg dei. Quātū vo ad tertiā allegoriā/sciēdū ꝙ vēialia pcā/ꝛ si si excludūt/tn̄ differūt gliaꝫ sꝫ si aliqs ꝯtēnat eucharistie sacro/ mundari/ex h solo cadit in mortale pcm̄ pp qd̄ si hēbit ptē cū x°.℄ De inde his auditis petrus reuocauit pri⁹ ppositū (dič ei Symon petrus dn̄e)semp cū reuerētia mlta petr⁹ loqf xp̄o (dn̄e nō tm̄ pedes meos sꝫ ꝛ man⁹ ꝛ caput)vide qꝛ sp in oibus circa xp̄m petr⁹ excedit/pri⁹ qdē in stupore admiratiōis (dn̄e igt tu mi hi lauas pedes) postea i honorē ve neratiōis (nō lauabis mihi pedes i eternū.) Nūc excedit in feruore de- uotiōis:nā petēti pedes offert ꝛ ma n⁹ ꝛ caput:ꝛ q̄ꝫto pri⁹ se retraxit/tā to ampli⁹ se postea lotiōi exponit.
Et vtrobiq; cōmēdabilis est apl's: 3 pri⁹ ex reuerētia lotionē declinās/ nūc ex obia suscipiēs. Sꝫ magis cō- mēdaf obia q̄ꝫ reuerentia/ qꝛ nō est reuerēs q nō est obediēs. Idcq; plus placet deo obia minoris boni/q̄ꝫ p pria volūtas maioris. Nō eni ma- gnū qd erat illa corpalis lotio/sꝫ ma- gnū erat petri reuerētia recusantis a xp̄o lauari:cū vo minori bono ac cessit obediētie bonū fctm̄ est mai⁹ ꝙ erat min⁹. Et nōndū fm origenē ꝙ h exemplo apli vtendū est cū ali qs q indiscreti⁹ statuerūt se facere ꝙ eis nō pdest nā osidendū est eis ꝙ nō hēbunt parteꝫ cū iesu si male decretis et iureiurando ex multo ipetu firmatis obstinati imorenf: hinc ait Isidorus in malis promis-

Petrus magis de obia q̄ de re uerētia cōmendatur.

ſto reſcinde fidẽ/ in turpi voto mu ta decretũ: ergo ad exẽplũ apli petri ꝙ propoſitum vertit in peiorẽ exitũ reuocandũ eſt. ¶ Deinde cũ dicit (dicit ei ieſus) exceſſum petri chꝛis tẽperat vitãs ſuperfluitatem quã petrus offerebat. Et tria facit primo eni; proponit lotionis ſufficientiã. Secũdo ab eo excludit proditoris immunditiã (ſed non oẽs.) Tertio aperit excluſionis intelligẽtiaз. (Sciebat enĩ) in pͥma parte de duabus lotionibus vna toti⁹ altera partis loquiť. Chꝛis totalis quidez lotio eſt baptiſm⁹/in quo totus hõ ab oĩ culpa lauať: ergo ſi grãz baptiſmalẽ ſeruauerit nullum crimen cõmittens / nõ euadet tñ puluerẽз venialiũ quẽ contrahũt pedes.i.affectus aĩe: ſicut enĩ nõ conuenit ambulare ꝑ terrã quin pedibus nr̃is terrenuз aliqd adhereat/ ſic dũ rebus ſenſibilibus vtunť ſieri non põt qn aliquid in ordinatuз nos inficiat: vñ ſi dixerimus nos eſſe ſine pctõ mentimur/ ⁊ nos ipſos ſeducem⁹/⁊ vitas in noƀ nõ eſt. Jõ op⁹ ẽ vt lotionẽ hẽam⁹/q̃ venialia emũdanť (dicit ei ieſus ꝗ lot⁹ ẽ.) Baptiſmo (nõ ĩdiget niſi vt pedeз) aĩe extremos affecũs (lauet) a puluere venialiũ (ſз mũdus eſt tot⁹) ꝑter pedes: vt dicit Aug. vel tot⁹ mũd⁹ ẽ a crimĩe mortali (⁊ vos mũdi eſtiз) ſuꝑ.toti: q; vt dič Aug. baptiſmo xᵖ ꝑ ipſз xpз credibile eſt apl'os baptizatos fuiſſe. Ex dictiз ꝙ põt ſoĩari rõ tal'ꝗ baptizat⁹ ẽ nõ ĩdiget niſi emũdatiõe venialiũ. vos apľi eſtiз hmõi. ꝙ nõ ẽ op⁹ niſi lauare pedes vr̃os. Et vt dič glo. nõ tm̃ iuſti ſič́arib⁹ occupati/ſз ipſe ẽt ꝗ vitati ĩtelligẽde ⁊ docẽde ſtudẽt ĩdiget lotõe venialiũ q; dũ pulſanti ſpõſo doctrĩe vbo ꝑgit apire corda fideliũ pedes ĩgnatз vitas.n.hũil'r andit/ſз ſine piclo hũilitatз nõ ꝑdicať. hos tñ pedes ꝑdicatoꝝ xp̃s lauat. ¶ Deinde excludit indã ab iſta totali mũditia dicẽs (ſз nõ oẽs) de q̃ ĩtellexit expõit euãgeliſta (ſciebat.n.qſnã eẽt ꝗ tradẽt eũ ꝑpea dixit nõ eſtis mũdi oẽs) ꝙ indã ab illa totali mũditia excludebat ꝑditiõis ꝯcepte vitiũ. Et q; nõ dimittiť veniale ei ꝗ manet in mortali ꝑ q̃ ẽt pena eťna dať ſič pз ĩ ꝑabola illa inde nõ exibis donec reddas vltimũ q̃drãtẽ: iõ iudas ꝗ erat ĩ crimĩe fruſtra pedib⁹ adhibuit lotionẽ. Sз dubiũ eſt q; videť ꝙ ẽt iudas fuerit tot⁹ mũdus: qñ/vз/cũ ceteris aplis baptizat⁹ eſt. Et dõm ꝙ vel fictus ſuſcepit baptiſmũ/⁊ iõ nõ eſt mũdat⁹: vel ſi ꝑ tũc emũdat⁹ eſtз nõ tñ ꝑmãſit in gr̃a baptiſmali/ ꝙ pз pͥmo q; fur erat. 2o q; murmurator ⁊ detractor pij opis.ſ. vnctionis ⁊ de xp̃o ⁊ deuota muliere. 3o q; xp̃m ꝑdidit. Eis tñ ꝗ mũditiã baptiſmi non ſeruant/aliõ lauacrum pnĩe.ſ.lachrymaꝝ preparať ſз de h̃ nihil ad pñs: ſatis in ſuperiob⁹ euãgelijs dictũ ẽ de lauacro pnĩe quo emũdãť pcõres a mortali: hodie ſoluз agiť de aqua gr̃e qua purganť iuſti a venialibus: ⁊ h̃ ſcdm tertiuз ſenſum ſuperioris allegorie: ideo lotio preſens ſolis mundis conuenit/ qui nõ indigẽt niſi vt pedes lauẽt.

¶ Sermo. 5. quinte ferie maioris hebdomade de euangelio ⁊ in ordine. 152.

Tertio cũ diciť (poſtq̃з ergo lauit) poniť eruditio veritatis in qua rei facte ratio aſſignať ⁊ diuidiť in duas partes. Pꝛimo enim poniť preparatio doctoris. Secundo prolatio ſermonis (dixit eis.) Tripliciter aũt preparatio põitur ſermoni preuia. Una cõpleti actus

(postq̄ ergo lauit pedes eoꝝ) premisit.n.op⁹ verbo Act.j.cepit iesus facere ꝛ docere. 2ᵃ ꝑparatio est suscepti hitus (accepit vestimēta sua) q̄ ꝑtinet ad ꝯpositionē moꝝ ꝛ vite honestatē. 3ᵃ ꝑparatio ē iterati recubitus. (Et cū recubuisset).i.ad ce nā sedisset (iteꝝ). Et notant̄ h̄ tria q̄ ꝯuenire debēt i ꝑdicatore ꝯmōis ꝑ lationē. p°.n.dꝫ hēre mons honestatē: cui⁹.n.vita despicit̄/restat vt eī⁹ ꝑdicatio ꝯtēnat̄: vt dic̄ Gre.i homelia. ꝛ h̄ ꝯsignat vestimētoꝝ cōpositio. Itē dꝫ hēre sacre lectiōis assiduitatē/ vt legat ꝛ relegat iteꝝ atq̄ iteꝝ sacrā scripturā cui⁹ freq̄nēs lectio valꝫ ad duo: nā scōꝝ firmat memoriā/ ꝛ eoꝝ q̄ adhuc latēt apit itel ligētiā: q̄nq̄ legēdi assiduitatē notat cene repetitio: nā ꝯꝫ origenē. sacra scriptura refectio mentis est. ¶ Deīde cū dic̄ (dixit eis). ponit̄ xp̄i exhortatio ad hūilitatē ꝛ duo facit. p° reddit attētos. 2° doctos (vos vocatꝭ) attētos q̄dē reddit ad ea q̄ dicturus ē (q2 dixit eis scitis q̄d fecerī vob̄). Qd̄ ꝯꝫ origenē vl̄ pōt legi iterrogatiue vt ondat̄ rei magnitudo: vel pt legi iꝑatiue vt erigat̄ itelligētie certitudo. ¶ Deīde docet iā scōs attētos cū dic̄ (vos vocatꝭ)
2 ex re aūt scā exhortat̄ discipulos ad mutue charitatis hūilitatē dupl'r: argumēto.s. ꝛ exēplo. p° ḡ ponit doctrie argumētū. 2° exēplū (exēplū .n.) Et q2 oīs argumētatio ꝑsuppo nit aliq̄d certū. Jdō i p°pte p° pōit vitatꝭ fundamētū. 2° forat necīuꝫ argumētū. (Si ḡ ego) de fundamēto āt siue ꝑn° siue argumētatiōis duo dic̄ xp̄s/ ꝛ q̄ sit ꝯcessuꝫ/ ꝛ q̄ sit verū. nā accipit ꝑ ꝑn° dn̄m ꝛ magistruꝫ/ qd̄ vtiq̄ ꝑmo a disciplis ē ꝯcessuꝫ: id̄ ait (vos vocatꝭ me magr̄) Jo.9. Rabbi/ q̄s peccauit h̄ aut parētes ei⁹. Et eiusdē.xj. Rabbi nūc q̄rebāt te iudei iterficē/ ꝛ iteꝝ vadis illuc? (Et dn̄e). vn̄ petrus: dn̄e/ ingt/ tu mihi lauas pedes. Et iterū dn̄e nō tm̄ pedes meos ꝛc̄. Itē ondit h̄ ꝑnᵐ eē veꝝ: cui⁹ p° asserit v̄itatē. (Et bn̄ dicitis) Glo. q2 veꝝ dicitis. 2° v̄itateꝫ ꝑbat (sūꝫ etenī) dic̄ āt veꝝ/ q̄ aut affirmat eē qd̄ ē/ aut negat eē qd̄ n̄ ē. ¶ Deīde arguit xp̄s ꝑ locū a minori. certū.n.ē q̄ magr̄ ꝛ dn̄s maior ē discipulo ꝛ seruo. (Si ego laui pedes vr̄os dn̄s ꝛ magr̄) q̄ ꝑpositio hꝫ vim duaꝝ ꝑmissaꝝ vni⁹ ego suꝫ maior vobis/ q2 dn̄s ꝛ magr̄: dn̄s cui obediatis/ magr̄ a q̄ discatis. Alterius sꝫ (ego laui pedes vr̄os) ex q̄b⁹ v̄tute hui⁹ maxime. sꝫ maior facit q̄ ad minorē ꝑtinēt/ multo magis dꝫ ea facē minor. Seq̄t̄ ꝯcl'o. (Et vos d̄betꝭ alter alteri⁹ pedes lauare) vbi ꝑmo tāgit equitatis debitū (vos debetis). 2° charitatis bitū (alter alterius (fr̄ fr̄i. 3° hūilitatis meritūꝫ 3
(lauare pedes) ꝯm origenē vtrūq̄ q̄nēꝫ volētē eē xp̄i discipulū oporteat itēdere: sensibili lotioni peduꝫ. ad qd̄ r̄ndet Aug. q̄ in bitu mētis semper dꝫ esse humilitas ista vt q̄s nō dedignet̄ alterius lauare pedes: sꝫ absq̄ nulla cōtrouersia melius ē etiā q̄ manibus fiat sicut fratres cū seīuicē hospitio recipiūt etiā visibili opatione lotionē istā ꝑficiunt. vt nō dedignet̄ q̄ fecit xp̄s facē xp̄ianus. Cū eni ad pedes fr̄is inclinat̄ corpus etiaꝫ in corde ipe sit humiliatus vel siue interne confirmatur humilitatis affectus. Sed preter hunc moralē sensuꝫ alterius pedes .i. cogitationes lauare debemus/ corrigendo/ docendo/ confitendo/ debita relaxando/ ꝛ pro inuicē orādo. qui enim ista facit/ ꝛ si non alium/ semper tamen abluit seipsum.

Nō q̄uo spūalit̄ pedes lauent.

Nō q̄si-tum de laude i ore pro prio. ¶ Nō q̄ōnē s3 q̄ eā mouet Augu. Cū.n. p̄ceptū sit hoī. puer. 27. laudet te alienus ⁊ nō os tuū3/9 istud p̄ceptū vr̄ fecisse xp̄s q dicē se dn̄m ⁊ magr̄m. Ad qd r̄ndēs idē Augu. duo dicit. p° decl'at illi⁹ p̄cepti institutionē: ei.n. q pōt supbire datū ē p̄ceptū ne se laudet/q₃ ex laude supbia p̄uenit: talis aūt est pur⁹ hō: ds aūt q est sup oīa/q̄uis se laudet nō se extollit excelsius: q₃ nō pōt recte dici arrogās ds: ⁊ iō illud p̄ceptū non obligat chr̄m q est ds. 2° Aug. dicit q̄ chr̄s laudes ostēdit ad necītatē: vtile.n. fuit nobis vt seip3 ille laudaret / q₃ deū nemo cognoscit nisi seip̄m īsinuet. Si ḡ se non laudādo q̄si arrogātiā vitare voluisse/nobis sapiaz denegasset. ¶ De-

4 inde hui⁹ doctrine hūilitatis chr̄s adducit seip̄m in ex^m sci ⁊ ex^m modi dicens. (Exēplū.n. dedi vobis vt quēadmodū.) Ecce modū ex hūilitate. s. ⁊ charitate (ego feci vobis) ecce act⁹ (ita) quēadmodū (Et vos faciatis.) Quātū ad actū dedit se chr̄s ex^m non solū sci/sed ēt modi

Imitari debemus chr̄3 in scō opere ⁊ in mō virtutis. quē imitari debem⁹ in scō opis / ⁊ in mō v̄tutis. q.n. fratrū lauāt pedes vt ex h p̄e ceteris videant̄ maiores/aut q odiū fuāles nihilominus ex obediētia illud faciūt. Et si ī facto/ nō tn̄ ī mō v̄tutis chr̄m imitant̄/q₃ nisi hūiles atq3 diligētes faciūt op⁹ chr̄i. Exo. 25. Cū d ope cādelabri agere̅t subiunctū est: inspice ⁊ fac b̄m exēplar qd tibi in mōte mōstratū est. chr̄s est cādelabrum

Chr̄s ē cādelabrū clari opis claris opis in mōte mōstratū/ q₃ ī celsitudine charitatis ⁊ humilitatis opus eius fundatū ē: ad cuius exēplar aspiciētes discam⁹ q̄lr̄ qd sit agēdū/ ⁊ qd discernim⁹ faciam⁹. puer. 24. Cū vidissem posui ī corde meo ⁊ exēplo didici disciplinā.

¶ Prima pphetia in parasceue. Osee. Cap. 6.

Hec dicit dn̄s. In tribulatione sua mane surgēt ad me. Venite reuertamur ad dn̄3: q₃ ipse cepit, ⁊ sanabit nos: pcutiet, ⁊ curabit nos. Viuificabit nos post duos dies: ⁊ i die tertio suscitabit nos: ⁊ viuem⁹ i cōspectu ei⁹: sciem⁹: seq̄mur q3 vt cognoscamu3 dn̄m. Quasi diluculū p̄patus ē egressus eius: ⁊ veniet q̄si imber nobis t̄paneus: ⁊ serotinus terre. Quid faciā tibi effraiz? Quid faciā tibi iuda? Misericordia v̄ra q̄si nubes matutina: ⁊ q̄si ros mane ptransiēs. Propter hoc dolaui i pphetis: ⁊ occidi eos i verbis oris mei: et iudicia mea q̄si lux egredient̄. Quia mi̅ꝑicordiā volui, ⁊ nō sacrificiū: ⁊ scientiā dei, pl⁹ q̄ holocaustū.

¶ Sermo p̄mus sexte ferie i parasceue de .j. pphia ⁊ in ordine. 253.

In tribulatone sua mane ↄsurgēt ad me) osee vj. hodie fit. 39 statio c⁹ nomē ē mōs abarim ꝯ nabo v' mortu⁹ ē Moyses. 1 Deu. 39.

Interp̄tat̄ āt abariz trāsitus/nabo

ccto. hodie nāq3 recolligit trāsitus mōtuosus: trāsit⁹/ vz/ mortꝫ vi legis latoris xp̄i q ex altitudīe charitatꝫ ⁊ hac sola lege mori dignat⁹ ē: sicq3 ꝯcludit ⁊ ꝯsumit nr̄e salutis opus. Due lcōnes pmittūt passiōi chr̄i: vna pphie/ altera legis: q: i lege ⁊ pphis ei⁹ passio pnūciata ē. p⁹ ꝯtinet passionē xp̄i cōmodū. sa pnūciat passiōis modū p⁹ diuidit i tres ptes. p°. n. ponit hūani gnis repatio. 2° h⁹ repatōis opatio. (Quasi diluculū.) 3° istius opatōis cōmēdatio. (Quid faciā tibi effraym?) Cōsistit aūt repatio hoīs i duob⁹ s. i remotōe mali ⁊ i colatiōe bōi. 2m ibi. (q: ipse cepit.) Duo vo sūt mala hoīs: vnū culpe/ alterū pene. p⁹ g por alleuiatōez pene: so remissionē culpe. (venite reuertamur.) In p⁹ dic (In tribulatōe sua) quā patiunt (inane) orto lumīe vitatꝫ i xp̄i aduētu cōpassiōe (ꝯsurgēt) g p strati erāt ad me qrendū: ait. n. ps. ad dnz cū tribularer clamaui: sola .n. vexatio dat itelłz auditui: vt dr Esa. 28. ¶ Tria nōbilia h opz ꝯsiderare. p° d tribuᶰᶜ hoīs. vbi sciēdū q hō q erat ꝯdit⁹ i psperitate ⁊ terrena p quā assecutur⁹ erat celestē/ peccādo icidit i pñtes molestias/ q b⁹ mediātib⁹ tēdit ad celū. Act. 14. p mł̄tas tribulatōes opz nos itrare i regnū celoꝝ: sꝫ āt tribulatiōes hoīs nūo septē. Job. v. i sex tribulatōib⁹ libauit te: ⁊ i. 7. n tāget te malū. pria tribułō ē fames/ nō tantū corpalis q̄ ēt spūalis cibi: hō. n. qn peccauit fruebat dīo allogo ⁊ creaturis oīb⁹ vtebat: de ligno vite ⁊ d oī ligno padisi comedēs. i p⁹ sapīa i altero scia vocat: ꝯtēplabat aūt deū cui⁹ fruitio reficit: nouerat oēz creaturā c⁹ vsus i deū dirigit. Sed postq̄ cibū gustauit vetitū/ ꝯcessi ci bi pdidit fructū/ q: nec dei fruitiōe reficit/ neq3 creaturis saciat. Luc. xv. scā ē fames valida i regiōe illa. sa tribulatio ē hoīs bellū nō tā exterius iminēs q̄ iterius manēs: g .n. añ pctm̄ hēbat cū oībus pacē/ nūc nō tm̄ exterius/ sꝫ ēt i seipo patit bellū carnis ad spm̄. Gal. v. caro ꝯcupiscit aduersus spm̄/ ⁊ spūs aduersus carnē. tertia tribulatio ē flagellū ꝯscie q sp rephendit culpā cōmissaz ⁊ duris icrepatiōib⁹ pcutit. flagellat. n. tripl'r ꝯscia. p° ipm pcm̄ exprobrādo. 2° icertū suspicādo: qnq3. n. aīus sic ꝯfūdit tētatōibus vt icertus sit vtꝝ ꝯsenserit. tertio suā pdestinatōz igrādo/ pp quā tribulatōz ꝯscia flagellat ait Aug. li. ꝯfes. iussisti dn̄e ⁊ ita ē/ vt oīs iordinatus aīus sibiipsi sit pena. qrta tribulatio calamitas lāguoꝝ cōis. vz/ pestilētia: vłnerata. n. nā hoīs lāguet vt eius libeꝝ arbitriū nec possit malo resistere/ nec valeat bonū pficē. ps. nō ē sanitas i carne mea a facie ire tue. qnta tribulatio ē vastitas. i. dissipatio ⁊ dstructio vtutū ⁊ donoꝝ dei. Hiere. 4. ve nob q: vastati sum⁹. Sexta tribulatio ē sterilitas: q: vtraq3 terra nr̄a: caro/ vz/ ⁊ aīa nō fructificāt honestatē ⁊ vtutē/ sꝫ spinas ⁊ tribulos germīat: vt dr Gen. iij. 7ᵃ tribłatio ē mors: hō .n. añ pctm̄ absq3 mōte media trāslatus fuisset i padisum: post pctm̄ vo q̄tūcūq3 iustus/ ēt moriēs ad ifernū dscēdebat. Job. 17. ifern⁹ domus mea ē: ⁊ i tenebris strani lectulū meū. Istis itaq3 septē tribulatōibus sic afflictū fuit hūanū genus añ xp̄i mortē/ vt nēo ab eis libatus fit: sꝫ cū i tribulatiōe mōtꝫ ip̄e passus ē/ a sex tribulatōibus libera. in 7ᵃ vo malū nō tāgit. Sex qdē tribulatōibus adhuc tāgimur/ sꝫ th̄ ab

Margin notes (left): 4. Tribulatiōes hoīs septē sūt. — Prima tribulatio.

Margin notes (right): Secunda tribulatio — Tertia tribulatio. — 2 — Quarta tribulatio. — Quīta tribulatio. — Sexta tribulatio. — Septīa tribulatio.

earum periculo liberamur: adhuc .n. tangit nos esuries diuinitatis / cuius visione refici cupimus: sed cum creaturis esurirem⁹ scire atque ordinare. In hac autem fame a morte nos liberat qui tradidit sacre scripture sensum / et corporis sui sacramentum: ideo in fame eruet te de morte. Eccl. xv. cibauit illum pane vite et intellectus. Item tangit nos bellum carnis / quia militia est vita hominis super terram: sed eruit nos de manu gladij: manus est opus vel consensus quo transfigitur aia. sic .n. bellamus quod protegente deo non transfigimur consensu. Item tangit nos lingue flagellum / quia in multis offendimus omnes: ideo semper accusat cogitatio / sed a flagello isto abscondit nos deus confidentia sue pietatis. Ps. abscondes in tabernaculo tuo a contradictione linguarum. Item tangit nos calamitas infirmitatis / sed eruit nos deus a timore seruili / vt in ipso firmemur. Ps. non timebo mala quoniam tu mecum es. Item tangit nos vastitas: sed fit restitutio et reformatio dissipate virtutis. Job. xij. subuersas gentes in integrum restituit. Item tangit nos sterilitas sed ipse fecundat hymbre. Esa. lv. hymber de celo infundit terram / et germinare eam facit. In septima vero tribulatione .s. mortis electos non tangit malum / quia per eam a malis huius vite transeunt ad sempiterna bona: ideo ait: et bestias terre non formidabis. Grego. bestias / inquit .i. demones seuientes iustus moriens non timet / quia blandientes non est secutus viuens / et initium retributionis est in obitu securitas mentis. ¶ Secundo aduertendum quia ex quo homo peccauit auersione lucis interne noctem incurrit longam / que durauit amplius millibus annus: xpo autem veniente factum est mane / cuius plena lux erit in patria. Cum ergo isto mane illucesceret prostrati surrexerunt et tribulati accesserunt ad deum. Greg. 7 li. mor. malum / s. quod ipse homo protulit iterum / sed nisi in passione redemptoris agnouit / lucem quippe nesciens / dampnationis sue tenebras tollerabat. Sed postquam vidit quid diligenter intellexerit etiam quod doleret et grauem sensit quod tulit / quia dulce innotuit quod nesciuit. ¶ Deinde ponit culpe absolutionem (venite) recedentes (reuertamur) auertentes. Exhortatio communis est hominum / vt ad deum redeant a quo recesserunt / ad ipsum reuertantur a quo se auerterunt. motus .n. culpe est auersio a bono incommutabili et conuersio ad bonum commutabile. et econtra iustificatio est reuersio a commutabili et accessio ad incommutabile bonum. ideo ait. (Venite reuertamur ad dominum.) Quis autem non veniat ad eum qui expansis in cruce manibus ad se venientes amplexatur? qui si reuertatur a via sua mala ipso dicente / pater dimitte eis quia nesciunt quid faciunt? ergo derelinquat impius viam suam et vir iniquus cogitationes suas / et reuertatur ad dominum et miserebitur eius. ¶ Deinde cum dicit. (quia ipse cepit) agit de reparatione humani generis quantum ad consecutionem boni: et tangit octo bona collata homini: quorum quattuor primo ad habitum. quattuor reliqua ad actum pertinent ibi. (Et viuemus. prima quattuor beneficia sunt sanatio infirmi / curatio vulnerati / viuificatio mortui / suscitatio sepulti: propter primum ait. (Quia ipse.) dominus incarnatus cepit hominem quasi seruum fugitiuum vt redimeret / quasi freneticum vt mitigaret. Sic vero cepit hominem vt sibi vniret quia verbum caro factum est et habitabit in nobis. Et sanabit nos a frenesi perturbationis / a febre estuationis: morbidam .n. naturam nostram / immo medicinam / immo sanitas in se assumens sanauit languentes. Ps. misit verbum suum et sanauit eos. Esa. 53. vere langores nostros ipse tulit. ¶ Item curationis beneficium sic

fugit (penuiet.) assūptū qdē hoīem deus pr̄ pcussit/qꝛ pcussiōib⁹ exposuit. Esa.53. Nos reputauim⁹ eū q̄si leprosuꝫ ꝛ pcussuꝫ a deo: pcusserūt qdē eius caput arūdine/ ꝛ spinea corona pūxerūt/maxillas alapis/collū colophis/corp⁹ flagellis/ manus ꝛ pedes clauis/ꝛ sacratissi
4 mū latus lācea apueꝛt. (Et curabit nos) i nata vlcera mūdādo/illata vulnera solidādo qꝛ fcm̄ ē suoꝝ vtute vulneꝝ. Esa.53. vlnerat⁹ ē pp iniqtates nr̄as.i.vt suo vulnere mederet̄ nr̄aꝝ iniqtatū vulnerib⁹. Jtē bn̄ficiū vite adducit q̄tū ad aīas (viuificabit) sanguīe vite sue fuso (nos) mortuos gustu ligni vetiti: sic pellican⁹ mortuos suos filios ꝓprij sanguīs effusiōe viuificat.j. Coꝛ.xv. sic ī Adā oēs moriūt̄/ita ī xp̄o oēs viuificabūt̄. (post duos dies) gl. p̄m⁹ dies ē p̄ᵐ scli tp̄s. 2⁹ ī aduētu xp̄i/ vel p̄m⁹ dies ē: eterne natiuitatis.ps. dn̄s dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu/ego hodie genui te. 2⁹ dies assūpte vel patiētes hūanitatis/q̄ꝝ dieꝝ fides et grā ē vita aīaꝝ. Jtē tāgit bn̄ficiū resurrectōis corpoꝝ. (Jn die 3ᵃ) nouissima.i.ꝯsumatōis scli (suscitabit nos) Jo.v. sic pr̄ suscitat mortuos sic ꝛ fili⁹. ❡ Deinde cū dic̄. (Et viuemus.) pōit q̄ttuoꝛ act⁹ repati hoīs. p̄m⁹ ē vite (Et) nos sanati a lāguore/curati a vulnē/viuificati a morte suscitati a corruptōe (viuem⁹) vita grē/qd̄ vtiq꞉ effic̄ charitas. deut̄. 30. diligas dn̄ꝫ illiq꞉ adhereas: ipe .n. ē vita tua. (ī ꝯspcū ei⁹).i. eo p̄nte viuim⁹ q̄ absēte mortui eram⁹. vel ī ꝯspcū ei⁹.i. ad honoꝛē ei⁹ viuimus ij. Coꝛ.5. q viuūt iā nō sibi viuāt/ sꝫ ei q p ipsis mortu⁹ ē ꝛ resurrexit. 2⁹ act⁹ ē scie: erroꝛi.n. succedit scia. (Sciem⁹.) qd̄ vtiq꞉ ad fidē ptinet ī q̄ nouim⁹/sꝫ p speculū ꝛ ī enigmate dīa mysteria. Esa.xj. Repleta est terra scia dn̄i. terti⁹ ē vite imitatio. (Seq̄mur q꞉) gl. vel ī mūdo nūc/ vl̄ tādē ad celos ascēdēdo. Deut̄. xiij. dn̄m deū nr̄m seq̄mini/ꝛ ip̄m timete. 4⁹ act⁹ ē apte visiōis. (vt cognoscam⁹ dn̄m) gl. facie ad faciē. Hier. xxxj. nō docebit minoꝛ vltra p̄ximū suū dicēs cognosce dn̄ꝫ: oēs.n. cognoscēt me a mimo vsq꞉ ad maximū. ❡ Et aduertēdū qꝛ h̄ q̄ dcā sūt siue ptineāt ad habitū/siue ad actū repatōis nr̄e passiōis dn̄ice sūt effcūs: ꝛ p⁹ qdē sua nos īfirmitatē sanauit/qꝛ nr̄aꝫ īfirmitatē assūpsit: sic gallina īfirmat̄ p pullis. Jtē suo vulnere nr̄a vulnera curauit: sic vl̄ cerata vulnera nouo sanant̄ vulnere. Jtē sua morte nos viuificauit. Gal.ij. viuo in fide filij dei q dilexit me/ꝛ tradidit semetip̄m p me. Jtē sua vita nos suscitauit.j. Coꝛ.xv. p hoīem xp̄m resurrectio mortuoꝝ. Jtē p ip̄m ē act⁹ vite ī charitate / p ip̄m scia credulitatis/p ip̄m sequela spei/ꝛ tandē p ipsuꝫ ꝛ in ipso erit visio eternitatis: moriēs enī fundauit fidē/puocauit charitatē/erexit speꝫ/ꝛ dei visionē reuelauit quā nunq̄ potuissemus hēre/nisi moꝛtis eius virtus deū nobis mortalibus visibilem fecisset.

❡ Sermo scd̄s sexte ferie in parasceue de p̄ma p̄bia ꝛ in ordi. 254.

Secūdo cū dicit. (Quasi diluculū.) Repatiōis nr̄e ponit̄ auctoꝛ ꝛ cā: dn̄s/vꝫ/ad nos veniēs (q̄si diluculū ꝛ hymber.) ipse diluculū illumināns ītellc̄ꝫ/ipse hymber irrigās affcm̄.d̄ 2°. ibi. (Et vēit.) Jn p̄ma pte tria tāgit. p̄mo lucis ꝯspectū. (quasi diluculū.) deus ipse lux plena est/in q̄ tenebre nō sūt vlle/ꝛ qꝛ ī sua claritate videre nō poteramus: fact⁹ ē nobis diluculū radios I Aduentus xp̄i diluculo cōparatur.

fne diuinitatis tenebris nr̃e nature pmiscẽs. Job. 7. Uisitasti dñe dilu-culo hoies: maxime aũt in passiõe lux diuinitatis appruit q̃si diluculũ: dũ eni sol obscurat⁹ est petre sciffe sunt monumẽta apta sunt/ ꝛ terra
2 tremuit. Radi⁹ sol' eterni appebat/ s; qꝛ in cruce pẽdebat de⁹/ ꝯsputus/ despect⁹/ irrisus/ ꝛ mortu⁹: iõ tene-bris nr̃e miserie mixt⁹ erat diitatis radi⁹/ q est lux purpurea diluculuz manifestat. Itẽ tãgit huius diluculi egressũ (egressus ei⁹) cui⁹ ei⁹? nisi dĩ de q̃ dixerat (Sequemur) vt cogno scam⁹ dñm. duo aũt sunt egressus solis diui: vn⁹ etern⁹ q̃ pcessit a pr̃e de⁹ de deo lumẽ de lumine. ps. a sũmo celo. i. a sũmo deo egressio ei⁹. ꝛ Mich. 5. Egressus eius ab initio a diebus eternitatis. Alter egressus fuit tẽporalis. de quo Mich. 5. Ex te bethleẽ egredief q sit dñator i is-rael. pmo egressu nõ q̃si diluculũ/ s; quasi plena ꝛ ifinita lux egredif ver bũ a pr̃e. scd's ṽo egressus quasi di-luculũ est. Sed iste tpalis egressus diluculi. i. ṽbi icarnati quadruplex est. pmo eni egressus ẽ de vtero vir ginali in mũdũ. Esa. xj. Egrediet vir ga de radice iesse. 2° egressus est de mũdo ad crucẽ. Jo. 18. Egressus ẽ iesus trãs torrẽtez cedrõ. 3° egres-sus est de cruce ſm aĩaz qdez ad in fernũ/ s; corp⁹ aũt ad mõumẽtũ. ij. Re. xj. Uespere egressus dormiuit in stratu suo/ qꝛ in sepulchro requie-uit. 4° egressus est de iferno ꝛ mo numẽto ad resurrectiõis gliaz. Esa. 62. Egrediat vt splẽdor iust⁹ eius/ ꝛ
3 saluator ei⁹ vt lãpas accẽdat. Itẽ tã git tpal' egressus modũ. (pparat⁹ est) nã sine pparatiõe puia nll's isto rũ egressuũ fact⁹ ẽ. i. Paral. 15. Col locata est archa dñi in locũ quẽ p-parauerat: egressuz qdẽ natiuitat; pparauit scĩficatio ṽginalis/ egres-suz crucis obediẽtia hũilis/ egres-sum mortis pacia fortis/ egressum resurrectiõis potentia singularis.

¶ Deĩde cũ dicit (ꝛ veniet) aduẽtũ xp̃i cõparatur hymbri irrigãti. vbi tria tãgit. pmo abũdãtiã. (Et veiet) nascẽs ꝛ mouẽs q̃si hymber. i. abũ-dãter irrigãs arẽtẽ hoiem. Eze. 34. Deducã hymbrẽ i tpe suo/ ꝛ pluuie bñdicte erũt: pluit aũt iste hymber pmo qdẽ ex nube ṽginea cũ nascere-ref: postea pluit ex nube carnea cũ in cruce pateref: nã ex carne ei⁹ q̃si nube eleuata calore spũs scĩ in cru ce pluit sanguis ꝛ aqua: quoꝛ pmũ vitã/ alteꝛ mũditiã pstat. Itẽ tãgit hymbris exigẽtiã (vobis). i. ad vr̃ã cõmodũ ꝛ vtilitatẽ/ qꝛ vobis viuifi-cãdis/ mũdãdis/ scĩficãdis. Ecc'. 49. Bñfecit illis in hymbre. ¶ Itẽ tan git hymbris sufficiẽtiã (tpane⁹ ꝛ so-tin⁹ terre) Glo. quãtũ ad lr̃am tpa-ne⁹ hymber est q iactata semia coa-lescere. i. crescẽ facit. Serotin⁹ q ad maturitatẽ fruct⁹ pducit: i terra sc̃ qdẽ pmissiõis bis tm̃ in anno daf pluuia de celo: sic ꝛ xp̃s sufficiẽter pluit nobis velut hymber tpane⁹/ dũ fidẽ inspirat/ serotin⁹ ṽo dũ post bona opa ducet ad horrea: ꝛ h̄ qꝛ tpane⁹ est dũ pluit grãz. Serotinus erit q̃si pluit gliaz. Joel. 2. Descen-dere faciet ad nos hymbrem matu tinum ꝛ serotinum.

Aduentus xp̃i hymbri compatur.

4

Hymbris esse ctus.

¶ Sermo. 3. sexte ferie in parasce-ue de pma pphia ꝛ i ordine. 155.

Tertio cũ dic. (Quid faciã tibi) cõmẽdat de⁹ ipe op⁹ repatiõis hũane q̃drupl'r. p° qꝛ excedit in re scã. s° qꝛ excedit nr̃a merita (meri-ta vr̃a). 3°. qꝛ ad id cetera sunt or-dinata (pp h̄ dolaui) q̃rto qꝛ ipa re paratio plus est deo grata q̃ mĩa (mĩaz nolui.) In pma pte volẽs osi 1

dere nr̃e redēptiõis grãde bñficiū de⁹ loq̄t hoib⁹ iterrogãs eos quid ampli⁹ facē potuit. (Quid faciā tibi effraym) reg^m itelligit dcē tribuū/ i q̄ p⁹ regnauit roboā d tribu effra ym. (Quid faciā tibi iuda) regnū si gnat duaꝝ tribuū.s.iude/ꝛ bēiami/i q̄ solo r̄gnauit dauid ꝛ semē ei⁹. Est igr̄ s̄mo dei ad pp̄lz vtriusqꝫ regni. qd āpli⁹ vob faciā: ego pr̃es vr̃os ele gi ex oī gēte: ego ꝑ vobis flagellaui egyptū/ꝛ īde vos eduxi: ego mare rubꝛū vobis diuisi/ i q̄ vr̃os ꝑsecu tores submersi: ego māna ī dserto vos cibaui: ego legē dedi: ego ī ter rā ꝓmissiõis vos adduxi: ego vos sacerdotib⁹ sc̄ificaui: regib⁹ nobilita ui: ꝓph̄is erudiui: ego vos peccãtes castigaui: penitētes suscepi: ꝛ vos ꝑ sequētes exterminaui. Et si ꝑua s̄t h̄ audite maiora: ego ꝓpriū filiū mi si in mūdū: volui vt ex vobis carnē assumeret: vob solis ꝑdicaret: vr̃os īfirmos sanaret: mortuos suscita ret: celestia p̄mia vobis ꝓmitteret. Quid ḡ āpli⁹ faciaz vob o effrayz ꝛ iuda: Esa.v. Nūc ḡ h̄itatores iuda ꝛ h̄ierl̃z iudicate int̄ me ꝛ vineā meā. Quid ē ꝙ vltra dbui facē vinee mee ꝛ n̄ feci: qꝛ expectaui vt facēt vuas/ ꝛ fecit lābꝛuscas ꝛ sp̄ias: audite sp̄i nas ꝛ lābꝛuscas: eū nāqꝫ q̄ ꝓp eos flagellauit egyptū/ v̄berib⁹ flagella uerūt: eū q̄ diuisit mare rubꝛū/ vul nerib⁹ cruētauer̄t: eū q̄ dedit māna/ felle ꝛ aceto potauerūt: eū q̄ dedit legē ꝯ legē morti adiudicauerūt: eū q̄ adduxit in terrā promissiõis a se abiecerūt: eū q̄ sacerdotib⁹ sc̄tifica uit/ sacerdotes occiderūt: eū q̄ dedit reg^m/ q̄si regē corōatū spinis ꝛ vesti tū purpura deriserūt: eū q̄ misit ꝓ phetas/ q̄si ꝓph̄az fatuū deluserūt penitētes velatū atqꝫ dētes: ꝓphe tiza/ qs ē q̄ te ꝑcussit: eū q̄ peccãtes castigauit/ colaphis ceciderunt: eū q̄ penitētes suscepit/ ꝯspuerūt: eius q̄ exterminauit eoꝝ ꝑsecutores disci pulos fugauerūt: eū q̄ ex ipsis car nē assumpsit/ negauerūt: eūz q̄ ipis ꝑdicauit/ seductorē dixerūt: eū q̄ sa nauit egrotos/ ī ligno crucifixerūt: eū q̄ suscitauit mortuos/ morte tur pissima occiderūt: eius q̄ largit̄ cele stia/ lat⁹ lācea aperuerūt. Mich.6. pp̄le me⁹ qd feci tibi/ aut qd molest⁹ fui r̄nde mihi: qꝛ eduxi te de terra egypti ꝛ de domo s̄uitutis liberaui te. q̄si dicat. qd feci tibi mali/ aut leō modi vt tāta mihi redderes mala: nūqd talia retribuisti/ qꝛ eduxi te d egypto ꝛ de seruitute redemi. ¶ Et aduertēdūz qꝛ eadē s̄nia ꝑt dici to ti hoīuz m̃ltitudo/ q̄ ꝑ iuda ꝛ effra ym itelligunt̄: ꝑ iudā iudei/ ꝑ effra ym gētes significant̄. Quid enī po tuit amplius facē hoībus/ deus de dit illis celū ꝛ terrā/ aeris tēperiez/ oēm cōmoditatē creature/ ꝛ oīa su biecit sub pedibus eoꝝ/ quos pau lominus ab angelis minorauit/ ꝛ glīa ꝛ honore coronauit. Quod si modicū est/ attēdam⁹ maiora/ ꝛ ma xima: deniqꝫ v̄bū caro fc̄m est ꝛ ha bitauit in nobis/ cui nō pepcit de⁹ vt nobis parceret/ s; morti tradidit filiū suū vnigenitū/ ne nos morere mur/ quo bñficio nihil maius fieri ꝑt. maiorē charitatē nemo h̄z q̄ʒ vt aīaz suā ponat qs ꝑ aīcis suis. Sz videte charitatis excessuz. P̄mo qs morti se tradidit/ qꝛ deus ꝛ hō. Itez quā mortez sustinuit/ qꝛ crucē. Itē quaz aīam morti dedit/ qꝛ sc̄āz/ glio sam/ īmaculatā/ īnocētez. Itez pro q̄bus aīam dedit/ qꝛ deus pro hoī bus/ iust⁹ ꝑ pc̄oribus/ nō pro amī cis tātum/ sed ēt pro inimicis/ sed vt eos amicos faceret/ imo ꝙ exi miuz est pro ipsis occisoribus. Itez

Iude ꝛ bēiami regnū.

Nō bñficia facta adō antiqs tp̄ibus.

Gētes ꝛ Iudei itelligunt̄ ꝑ iudaz ꝛ beniamin.

Bñficia maxima humāo gñi colla ta a deo.

dedit aiam suã in p̄ciũ redẽptiõis. Jtẽ dedit inferno cãbiũ nr̃e eductiõis: vt ait Aug. sup psalmos. 85. Ut aiaʒ/ingt/meã erueret ex iferno inferiori/ xp̄i aia ad inferna descẽdit. ¶ Deinde cũ dicit (mĩa vr̃a) ostẽdit q̄ istd bñficiũ excedit nr̃a merita: nõ enĩ ex opib⁹ iustitie q̄ fecim⁹ nos/ sʒ sm̃ suã mĩaʒ saluos nos fecit. Et h̄ ideo/ q2 op⁹ nr̃ʒ nõ est purũ a cõtagiõe/ neqʒ firmũ/ sʒ trãsitoriũ: idõ cõparatur nubi matutine ⁊ rori: vnde ait (mĩa vr̃a hoĩuʒ quasi nubes matutina) Glo. q2 noctẽ vel lucẽ facit obscurã: sic nr̃a opa nõ plene lucida/ sʒ p mixtionẽ hũane caliginis passionũ. (Et q̄si ros mane ptrãsiẽs) q2 sole orto cito siccat: est ḡ intẽtio q̄ oĩs mĩa quã hõ ĩpendit hoĩ/ nõ est cõparabilis mĩe quã de⁹ ĩpẽdit: nã mĩa hoĩs nõ est lucẽs in iustitia/ neqʒ pmanẽs in pseuerãtia: mĩa ãt dei est lucẽs ⁊ clara. Ecc[1]. 36. O fide nobis dñe lucẽ miserationũ tuaꝝ: est ẽt pmanẽs ⁊ eterna. ps. vsqʒ in eternũ mĩa ei⁹. Et nõ vt dicit petr⁹

3 comestor s̄mõe. 55. Mĩa dĩ q̄dã est magna q̄dã maior/ q̄dã maxĩa. Magna est in potẽtia/ maior in disciplina/ maxima in iustificatiõe. Jn paciẽtia expectat ad emẽdationẽ. Jn disciplina corripit ad iustitiã/ in iustificatiõe subleuat ad palmã: horũ aũt q̄dlibet in trib⁹ ꝯsistit: pacia q̄dẽ in maloꝝ repulsiõe/ bonoꝝ collatiõe/ ⁊ collatoꝝ ꝯseruatiõe. Disciplina võ in dictis cõminationis/ in factis dilectiõis/ in exẽplis imitationis: vt timeat sine disperatiõe/ ametur sine p̄sumptione/ imitet sine simulatiõe. Justificatio ẽt in tribus ꝯsistit/ in grẽ ĩfusione/ in liberi arbitrij coopatiõe/ tãdẽ in cõsumatiõe. p̄mũʒ est incipiẽtiũ. scdm ꝓficiẽtiũ. tertiũ ꝑueniẽtiũ. Est etiã magnum bonũ boni ꝯtinuatio/ melius de bono in meli⁹ promotio/ optimũ rapi in optimo. Aliter exponit Glo. ptesʒ istã de mĩa dei hoĩbus impẽsa ante xp̄i passionẽ. q̄si dicat. nihil est mĩa prima respectu sequentis. Ruth. 3. Priorẽ mĩaʒ posteriore supasti. primo enĩ misertus est de⁹ hoĩ creando/ ipsum ꝯseruãdo/ ⁊ bona tpalia largiẽdo. Sed talis mĩa obnubilauit mẽtes hoĩuʒ male vtẽtiũ bñficijs dei: idõ cõparat ipsam mĩaʒ nubi matutine/ sed q2 iuste de⁹ subtrahit q̄ misericorditer largit⁹ est/ idõ eãdeʒ mĩam cõparauit rori mane ptrãseũti: huic aũt mĩe tpali subseq̄t mĩa sp̃ũalis excelsior: s̄m quã morte sui vnigeniti de⁹ repauit hominũ gen⁹. ¶ Deinde cũ dicit (pp h̄ dolaui.) ostẽdit/ de⁹ ad hoc repatiõis opus ordinasse quicq̄d per pph̄as opatus est: ⁊ tria tãgit. p̄mo pphetarũ officiũ dicẽs: (pp hoc) q2 vr̃a misericordia ĩficit vt nubes/ ⁊ deficit vt ros: mea vero mĩa illuminat ⁊ pmãet (idõ dolaui in pph̄is) Glo. dolare fabroꝝ est cũ materiarũ. i. lignoꝝ planat asperitas: pph̄e itaqʒ fuerũt dolabre fabricatiõis dei: nam verbis eoꝝ deus asperitates ⁊ tortuositates illi⁹ antiq ppli voluit cõplanare/ nũc experãdo cominatorijs/ nũc leniẽdo pmissis/ vt q cõtẽnebãt clemẽtes/ saltẽ timerẽt iratũ. Jtẽ tãgit ꝯsequẽs martyriũ. (Et occidi) .i. occidi pmisi (eos in v̄bis) .s. ppter v̄ba oris mei: cũ enĩ ppls iudeoꝝ dolationẽ istaꝝ dolabraꝝ sustinere non posset/ aduersus eos ꝯsurrexit ⁊ occidit pp v̄ba dĩ. 3. Re. 18. pph̄as tuos dñe occiderũt/ ⁊ remãsi ego solus/ ⁊ q̄rũt aiam meaʒ. Et aduertẽdũ q̄ hec duo .s. dolationẽ ⁊ occisionẽ pph̄aꝝ p̄mo q̄deʒ p ipsos de⁹ fecit: alteꝝ vero in ipsis fe 4

ftimauit/ficut vbo pdicēs ita ipsoꝝ occisionē pfigurās se occidēdum a populo iudeorum. ideo Act. 7. exprobrauit illis stephan⁹ dicēs dura ceruice/⁊ in circūcisi cordib⁹: vos sēper spūi scō restitistis: quē pphaꝝ nō sūt psecuti pr̄es vr̄i? ⁊ occiderūt eos q pronūciabāt de aduētu iusti: cui⁹ vos nūc pditores ⁊ homicide fuistis. Itē tāgit ei⁹ inditiū. (Et indicia tua) pp̄lo iudeoꝝ loquit inditia tua vel a qbus iudicat⁹ es/vel qbus iudicasti xp̄z q̄si lux egredieẗ ⁊ manifesta erūt q̄si lux. ⁊ pmo de inditio indicātiū cūctis hoīb⁹ toti mūdo quasi lux solis. pz q̄ ininste xp̄z morti adiudicauerūt. scdo de iudicio iudicatoꝝ dicit glo. scōs pphas misi dolabras: iō ipsos occidi pmisi/vt iudiciū quo te iudicatur⁹ fuis sue vitatis testimōio apparet vt oēs sciāt te sepe correctū ⁊ nō penitentez iuste punitū. ¶ Deinde cū dicit (qꝛ miām) ondit q̄ repatio hoīs plus oīb⁹ fuit deo grata. repaẗ aūt hō ex duob⁹. s. ex passiōe xp̄i efficieẗ/⁊ ex fide ipsi⁹ passiōis sociaẗ sꝫ ipaꝫ passiōez xp̄i de⁹ nō approbauit nisi q̄ten⁹ pcessit ex pietate eiusdez xp̄i paciētis: iō pp primū ait (qꝛ miaꝫ) nō illā q̄ est vt nubis matutina ⁊ ptrāsit q̄si ros in mane/sꝫ illaꝫ miaꝫ q̄ bn̄dicti xp̄i aīa cōmota fuit ad sustipiēdam p hoīb⁹ mortē (volui). i. acceptaui ⁊ approbaui. (Et n̄ sacrificiū) qꝛ veteris legis sacrificia deo grata nō erāt/nisi q̄ten⁹ mortis xp̄i erāt fig͠. vel pt itelligi de ipso sacrificio mortꝫ xp̄i in q̄ magis placuit ipsi⁹ mīe effect⁹/q̄uā occisiōis act⁹ ppter 2^m ait. (Et sciaꝫ dī) scia qua de⁹ agnoscaẗ ⁊ h̄ vtiq̄ȝ fides est ⁊ notitia scripture sacre (plus) acceptaui (q̄ȝ holocausta) q̄ tota fiūt incēsa/qꝛ plus deo placet fidei sincera cognitio/q̄ȝ oīmoda corporis afflictio. Dis vo duobus. s. passiōe xp̄i miserētis cū merito fidei credētis iustificat⁹ gratus est hō diuinitati. Vn̄ ap̄ls cū dixisset. Ro. 3. Justificati per fidez in sanguine xp̄i addidit cap̄o. v. iustificati sum⁹ ex fide.

¶ Secūda pphetia in parasceue. Exo. Cap. 6.

In diebus illis. Dixit dn̄s ad moysen ⁊ aarō i terra egypti. Mēsis iste vobis pncipiū mēsiū pmus erit i mēsib⁹ anni. Loquimini ad vniuersuꝫ cetū filioꝝ isrl, ⁊ dicite ei. Decima die mensis h⁹, tollat vnusq̄sq̄ȝ agnuꝫ p familias ⁊ domos suas. Si aūt minor est numer⁹ vt sufficē possit ad vescēdū agnuꝫ: assumat vicinū suū, q iunct⁹ est domui sue: iuxta numerū aiaruꝫ, q̄ sufficere possint ad esuꝫ agni. Erit āt agnus absq̄ȝ macula, masculus anniculus. Juxta quē ritū tolletis ⁊ hedū: ⁊ suabit⁹ eū vsq̄ȝ ad q̄rtādecimā diē mēsis hui⁹. Jmmolabitq̄ȝ eū vniuersa mltitudo filioꝝ isrl ad vesperā: ⁊ sumēt de sanguine ei⁹, ac ponēt sup vtrūq̄ȝ postē, ⁊ i supliminarib⁹ domoꝝ, i qb⁹ comedēt illū. Et edēt carnes nocte illa assas igni, ⁊ azimos pāes:

cum latucis agrestibus. Nõ comedetis ex eo crudu3 qd: nec coctũ aqua: sed assu3 tm̃ igni. Caput cũ pedibus eius ⁊ intestinis, vorabitis: ⁊ os ei⁹ nõ ꝯfringetis: nec remanebit ex eo quicq̃3 vsq3 mane. Si quid residuũ fuerit, igni comburetis. Sic aũt comedetis illũ: Renes vestros accingetis: ⁊ calciamenta habebitis in pedibus: tenẽtes baculos in manibus: ⁊ comeditis festinanter. Est. n. phase: idest transitus domini.

¶ Sermo. 1.6. ferie in parasceue ꝺ scda prophia ⁊ in ordine. 256.

Ensis iste pn̄m vobis mensiu3 pm⁹ erit imensibus anni.) Exo. 12. sicut dicit Aug. 12. de ci. dei. 20. Eius sacrificij q̃ i forma serui xp̄s se obtulit deo pr̄i multiplicia variaq3 fig'ᵉ fuerunt sacrificia p̃terita scõꝝ in qbus oĩbus vt dicit Isidorus: vna xp̄i hostia p̃figurata ẽ: ⁊ iõ s3 glo. sup leuiticũ lex de sacrificijs tria facit: nã p̃cipit / p̃dicit / ⁊ amonet: p̃cipit sacrificiũ irrõnalis aĩalis: p̃dicit sacrificiũ mortis xp̄i: amonet ṽo morale sacrificiũ hoĩs. Ubi iudei legis itellectũ nesciẽtes / tñ ṽitatẽ eius allegauerũt corã Pilato ꝯ xp̄m dicẽtes: nos habemus legẽ / ⁊ s3 legẽ d3 mori / q2 filiũ dei se fecit: veꝝ ẽ vtiq3 s3 legẽ / nõ qdẽ p̃cipiẽtẽ / s3 p̃dicẽtẽ: p̃ᵃ ṽo oĩu3 sacrificioꝝ lex ẽ agni paschalis 'aũ q3 de sacrificijs nulla fuit lex ꝯstituta / de q̃ in p̄nti lectione agit. Et hãc iudei p̃cipiẽtẽ de sacrificio pecudis itelligũt. Nos ṽo ꝺnũciatiue ꝺ morte dei ⁊ hoĩs exponamus diuidit ãt i ptes 4ᵒʳ. p̃ᵒ. n. ponit sacrificiꝫ p̃parationẽ. 2ᵒ ei⁹ imolatione3 siue occisionẽ (imolabitq3 eo.) 3ᵒ imolationis vsũ. (Et edent carnes.) 4ᵒ actiõis modũ. (Sic ãt comedetis.) p̃ᵃ diuidit i duas ptes. p̃ᵒ. n. ponit legis p̄mulgãde circũstãtiã. 2ᵒ ip̄i⁹ legis sen̄ᵉ3 (mẽsis iste.) In p̃ᵒ tres ponit circũstãtias. s. a q̃ ⁊ p̄ quẽ ⁊ vbi lex data ẽ: ⁊ p̃ᵒ tãgit legislatoris excellẽtiã (dix̃ dñs) duab⁹ ãt vicib⁹ dixit de⁹ q̃ sequẽt de passiõe xp̄i. p̃ᵒ ab etno p̃sciẽs ⁊ disponẽs. Ecc̃. ij. iesu3 nazarenũ definito ꝯsilio ⁊ p̃scia dei p̄ man⁹ iniq̃ꝝ affligẽtes itéremistꝫ. 2ᵒ h̃ eadẽ dixit de⁹ i tp̄e pp̄h̃is reuelãs. amos. 3. nõ faciet dñs de⁹ ṽbu3 nisi reuelauit secretũ suu3 ad suos suos pphas. Itẽ tãgit mediatoris sufficiẽtiã (ad moysẽ ⁊ aarõ) p̄ moysen legis iterp̃tẽ / p̄ aarõ eiusdẽ moysi pphaꝫ: vt dᵗ Exo. 7. pp̄hia ĩtellr̄: ad hos q̃ duos loq̄t de⁹ / q2 i lege ⁊ pp̄h̃is xp̄i mortẽ p̃nũciauit. Act. 3. de⁹ p̃nũciauit p̄ os oĩu3 pp̄haꝝ pati xp̄3 suũ. i. messyã suũ / qd̃ vtiq3 nõ aduerterũt iudei q̄ solũ ꝯsiderauerũt pp̄h̃ias aduẽt⁹ messie p̄ quẽ saluãdi erãt. S3 q2 si putabãt saluatorẽ moriturꝫ. Iõ nihil vnq̃3 itellexerũt de pp̄hetijs mortẽ ip̄i⁹ p̃nũciãtib⁹, vñ Jo. 12. nos / iqunt / audiuim⁹ ex lege q2 xp̄3 man3 i eternũ: ⁊ q̃uo tu dicis o3 filiũ hoĩs exaltari i cruce: vl̄ aliṙ: p̄ moysen p̃cipẽ ppli / p̃ncipes iudeoꝝ / p̄ aarõ põtificẽ / põtifices itelligũt: qb⁹ nõ ipando / s3 p̃dicẽdo de⁹ loq̄t q̄ agnũ suũ xp̄3 fuit occisuri. Basi. 3. egressa ẽ migtas a senioꝛib⁹ q̄ videbãt regẽ pp̄l3. Itẽ:

tāgit loci ɔueniētiā (ī terra egypti) ī terra aliena ⁊ ꝑuitutꝫ ꝑnūciata est lex mortꝫ xp̄i:hᷓ iō qꝛ scelē mortis hꝰ a ꝓpria terra eijciēdi/⁊ i terra aliena disꝑgēdi/⁊ ad ꝑstinā ꝑuitutē reuocādi erāt iudei/cꝰ rei ꝓpħiā ⁊ figurā scriptura nō tacuit: ꝓpħiā q̄dē Deut. 29. auffert te dn̄s ꝺ terra
2 possessiōis tue/q̄ ad p^m: ⁊ disꝑget ī oēs ppl'os/q̄ ad 2^m. Et reducet te ī egyptū vbi vēderis inimicis tuis ī ꝑuos/⁊ ancillas;/⁊ nō erit q eruet/q̄ ad 3^m: hꝰ ēt eiectiōis ⁊ dispħiōis ⁊ captiuitatis figura fuit trāsmigratio fcā p caldeos/q̄ figurauit extremā trāsmigrationē illiꝰ ppli fcāꝫ p romanos: hāc ēt figurauit descēsus reliqa ꝝ ppli ī egyptū sᷓ ionata ꝑnci pe. Hier. 43. Sꝫ captiuitatē ꝙ morte xp̄i merito ppl's iudaicꝰ patiꝛ figurauit maledictio Noe ꝙ īpcatꝰ ē filio suo/suā irridēti nuditatē: vt dꝛ Gen. 9. Deꝰ.n. plātauit vineā.i. nāꝫ hūanā. ps. Uineā de egypto sustulisti/eiecisti gētes ⁊ plātasti eā: cuiꝰ vinee amore xp̄s iebriatꝰ nuditatē ⁊ igminiā crucis nō erubuit/⁊ moriēdo ī cruce ipsa obdormiuit. Sꝫ chanaā.i. indeꝰ xp̄ꝫ in cruce nudū derisit: sic dꝛ Mat. 27. salua temetipꝫ si filiꝰ dei es. Et ꝑncipes sacerdotū illudētes cū scribis ⁊ senioribꝰ dicebāt: alios saluos fecit/seipm nō ꝑt saluū facere: iōqꝫ q a seruitute egypti manumissi erāt/qꝛ suū occiderūt liberatorē: ī seruitute qdē māserūt culpe nō credētes ī eū quē occiderāt/⁊ ad seruitutē corpalē sunt reuocati: vbiqꝫ.n. iugo ꝑuitutis opꝑssi sūt: vel alr. Egyptus īterꝑtaꝛ tenebra/angustia/tribulatio: ⁊ qꝛ iudei agnū xp̄m occiderūt: iō ob tenebrati sunt mēte: qꝛ vt dic apl's. Cecitas ɔtingit ī israel. Tren. v. iō ɔtenebrati sunt oculi nri/quas tenebras designauit eclipsis solis in passione. Itē angustati sunt. Itē tribulati ꝑdicatione crucis q̄ illis fuit scādalū: vn̄ scelere mortꝫ xp̄i regio ipsoꝝ fcā est egyptus/qꝛ egyptioꝝ plagis flagellati sunt. Deut. 29. augebit dn̄s plagas tuas pessimas/ ⁊ ɔuertet in te oēs afflictiones egypti. ¶ Deīn cū dic (mēsis iste) poniꝛ qd sit agēdūꝫ circa ꝑparationē sacrificij. Et p° q̄dē tp̄s aptū decerniꝛ. 2° aīal īmolādū eligiꝛ. 3° aīaꝛ ɔditio ꝺscribiꝛ. 4° eiꝰ oblatio ꝑdiciꝛ. scḋꝫ ibi (loqmini.) 3^m ibi (erit aūt agnꝰ.) 4^m ibi (⁊ seruabitis eū.) In pª pte duo tāgit.s. tp̄is demōstrationē/ ⁊ duplicē ipsiꝰ ordinationē: pp p^m ait (mēsis iste) sic annus ex cursu solis/ita mēsis ex cursu lune pficiꝛ. Iō noīe mēsis lunationē ītelli'r. Ecc. 43. mēsis ē ꝑm nomē lune. iste aūt mēsis hᷓ ē lunatio aprilis quē iudei nisan.i. augurium gr̄e appellāt: dꝛ aūt latine aprilis qꝛ tūc terra aperiꝛ p'ferēdis herbis ⁊ floribꝰ/⁊ recte huic mēsi ɔuenit eē augmētū gr̄e: qꝛ. 7. kalēdas aprilis apta ē terra ⁊ germinabit saluatorē/p quē accepimus gr̄am p gr̄a. Nec te moueat ꝙ dico ī aprili ⁊ ī. 7. kalēdas eius/q̄ vtiqꝫ sunt ī martio xp̄m fuisse ɔceptū ⁊ passuꝫ: nā vterqꝫ mēsis ꝑt accipi vt solaris vel vt lunaris: solarꝫ mēsis di rōne signi/ī q̄ sol mouet. 30ª dieb: a ꝑnº qdem cū ītrabat signū arietis erat ꝑncipiū martij/⁊ in introitu tauri erat aprilis. Sꝫ excessit motus solis/nūc circa mediū mēsis sol īgrediꝛ signū ita ꝙ martius solaris ē sole exñte añ finē pisciū/⁊ post ꝑn^m arietꝫ: aprilis vo'ē dū sol moueꝛ post finē arietꝫ/⁊ post ꝑn^m tauri. Lunaris vo mēsis īcipit in nouilunio/ iōqꝫ ɔtingit lunarē aprilē incipe in solari martio. vn̄ in aprili lunari ⁊ martio so-

Xp̄s ī q̄ fieri debebat sacrificiū

lari xps pceptus passus/ et resuscitatus e. Ite eiusde mesis duplice tangit ordine/ vnu q sit pm mesiu/ alter q sit pm anni: pp pm ait (vobis pm mesiu) qsi dicit vobis. s. iudeis qr alie getes no faciut aprile pm mesem. Sz Romulus ponit martium pm mesiu. Popilius ianuariu/ arabes iuliu/ gruetius tn iudei facere
3 vidēt aprile pm ponetes/ qr i eo factus e mudus. xv. n. kaledaz ipsius fuit pa dies scli. 14. fuit. 2a dies. 13. 3a. 12. 4a q sol et luna pdita sunt/ et tunc fuit pm eqnoctiu: sol. n. i oriete et luna i occidete sphere mudi ex q diuidebat: pp 2m ait (pmus erit in mesibus anni) i isto. n. mese. i. in lunatione aprilis iudei annu suu iciplut: duas g prrogatiuas hz iste mesis: vna qr e pm mesiu/ altera qr est pm anni. pm qr i eo icepit mudus. i. opus creationis: alter qr i eo reparatus e mudus. i. icepit opus iustificationis: pp pm e pm mensis nae: et pp 2m est pm anni gre: de q Esa. 61. misit me dns pdicare annu placabile dno. Et ps. bndices corone anni benignitatis tue: io fideles annu gre i isto mese incipiut/ q anno vtimur i pctib9 et negocijs: sicut. n. i isto mese ppls hebreoz a ruitute egypti/ ita et h p° mese fca est redeptio captiuitatis/ et alleuiatio iniqtatis totius mudi. Esa. 9. p° tpe alleuiata e terra. ¶ Dein cu dicit (loquimini) agit de electione aialis imoladi: et diuidit i duas. p°. n. ondit qd sit agedu cu electores sufficiunt. 2° qd cu deficiut. (Si aut minor.) pa diuidit i tres. p°. n. pm determinat 2m die assignat (decima die.) 3° aial imolandu explicat (tollat vnusqsqz agnu.) In pa pte ppl'm qui xpm ad morte elegit determinat dices (loquimini) vos moyses. i. duces et seniores ppli/ et vos Aaron. i. principes sacerdotu (ad vniuersuz cetu filioz israel) p hunc. n. ppl'm pcurata est mors xpi: sicut di Mar. xv. Pilatus voles pplo satisfacere / tradidit eis iesuz flagellis cesuz/ vt crucifigeret. Et vos potifices dicite. i. persuadete eis vt xpi occisione pcuret et petat. Na vt di Mat. 26. turba multa cu gladijs et fustibus missi a pncipib9 sacerdotu et senioribus ppli venert copreheđere iesum: et eiusde. 27. dr. q cu pilatus a pplo qreret quem vultis dimitta vobis/ barraba: an iesum q di xps / pncipes sacerdotu et seniores psuaserut pplo vt peteret barraba: iesum vo pderent. ¶ De- Lex de inde cu dicit. (decima die.) Et cu di agno cit. (Tollat vnusqsqz) ponit aialis pasche pditione: vbi tria tagit. p° sufficieta li edita (vnusqsqz p familias et domos suas). i. vnusqsqz p familias et dns domus sue p ipsa familia sua et domo sua faciat q sequent. Ite tagit aialis inocentia (tollat). i. a grege separet (agnu) qr tpe h9 sacrificij sol est in ariete: io agnu iubet tolli. Ite tagit tpis exigetia (decima die mesis h9) vbi no q qrto die scli creata e luna plena qsi eet qrtadecima. Io p° die mudi fuisset qsi vndecima/ et qr primus dies scli fuit qsi lune vndecies asi vo ipz pm die no e nisi eternitas. Io decimus dies g vndecimu pue nit eternitate signat in q dispositu fuit a do vt xps occideret. Apo. 13. agnus q occisus e. i. occisioni destinat ab origine mudi. ¶ Aduertedu aut q ad lraz ista ipleta sunt i xpo: et p° qde vt di Jo. 1. ipse agn9 dei q tollit pcca mudi: et d seipso dicit. Hie re. xj. ego qsi agnus masuetus qui portat ad victima: tunc aut sol diuinitatis fuit i agno pacientie: sed cu surrexit fuit in leone triuphante.

4 Item decima die siue decima luna primi mensis xp̄s venit hierl'm/ ad locum passionis vbi cum laudibus ppli receptus ē. Item due domus erāt gñal'r ppli iudeoꝝ.s.domus iuda/ꝛ domus israel/vel domus publica p̄ncipū/ꝛ domus priuata vulgi: vel domus regia/ꝛ domus sacerdotalis. Familie v̄o ipsius ppli: sex erāt.s.familia pōtificū/ familia principū/ꝛ senioꝝ/familia scribaꝝ/familia phariseoꝝ/familia saduceoꝝ/ꝛ familia pplariū: isti oēs p familias ꝛ domos suas ipsa die decima q̄ xp̄s intrauit hierl'm deputauerūt ꝛ destinauerūt eū morti q̄si iaꝫ reclusuꝫ in ciuitate custodientes/sicut de sansone philistim egerunt. Iudic̄.xv.ꝛ Saul de Dauid ait.j. Re. 23.tradidit eū dn̄s i manus meas/ꝯclususq; ē introgressus vrbē in qua porte ꝛ sere sunt.¶Deinde cū dicit (sin aūt minor) agit̄ de supplemēto numeri deficiētis ꝛ duo insinuat.p̄° q dē supponit casum paucitatis deficientis.scd̄o dat supplemētū charitatis sufficiētis (assumat.) In p̄ma duo tāgit.p̄°.n.notat ppli minoritatē (sinaūt minor ē numerus) nō erat numerus illius ppli minor q̄titate de q̄ dcm̄ est q futur⁹ erat sicut arena maris / q̄ p̄ multitudine nnmerari nō p̄t: sꝫ erat minor ptāte/auctoritate/ꝛfacultate: sublata.n. erat eis auctoritas principatus ꝛ iudicij.Eze. 29.minuā eos ne imperēt gētibus/ꝛ Dan.3.iminuti sum⁹ plusq̄ oēs gētes: sumusq; hūiles.i. abiecti in vniuersa terra hodie pp pcā nr̄a/ꝛ nō ē i tpe h̄ princeps/ neq; ppheta/neq; dux.Itē notat ppli crudelitatē (vt).i.q̄ (sufficere possit ad vescendū agnū.) Si licuisset eis carnē agni celestis,ēt dētibus quasi lupi lacerassent.ps. aperuerūt sup me os suuꝫ/quasi leo rapiens ꝛ rugiens.Iob. 31.dixerūt viri tabernaculi mei qs det de carnibus eius vt saturemur: in c⁹ figura de beniamī pp hierl'm i eius sorte positā dcm̄ est Gen.49.beniamin lup⁹ rapax: sed q dētibus nō potuerūt h̄ cruciatibus pfecerunt: ꝛ q nō cōmederūt ore/deuorauerūt aīo: ipsius penis refecti ꝛ saturati.Iob.16. aperuerūt sup me ora sua/ saturati sūt penis meis. Sꝫ tn̄ ad istā crudeleꝫ agni comestionē nō sufficiebant pficere/q: numerus eoꝝ minor erat ptāte.Io.18.nobis/inquiunt/non lꝫ interficere quēq;: q̄ habes h̄ culpam crudelitatis/ꝛ penaꝫ ipossibilitatis: q: q male desiderabat ppl's ille perficere non poterat: ꝛ sic puniunt̄ oēs mali illi in desiderijs suis. ¶Deinde cū dicit (assumat) h⁹ defectus ponit supplemētū: vbi duo tangit.p̄° vn̄ suppleat̄ defcūs (assumat) ppl's iudeoꝝ (vicinum) duos vicinos.s.iudā ꝛ pilatū.p̄m p̄cio: alteꝝ p̄cib⁹ assūpserūt ex qb⁹ iudas cognatiōe/pilat⁹ h̄itatiōe fuit iudeis vicin⁹: sine ip̄is tn̄ nō poterāt qd̄ cupiebāt pficē/ sꝫ iudas tradidit/pilat⁹ v̄o adiudicauit xp̄m morti (q ꝯiūct⁹ ē domui ei⁹.) Iudas fuit ꝯiūctus domui iuda ꝛ natione ꝛ religione: pilat⁹ āt erat ꝯiūct⁹ iudeis h̄itatiōe tm̄ ꝛ p̄fecture dn̄atiōe.Itē tāgit q̄t⁹ dꝫ eē supplemēti nūer⁹ (iux̄ nūeꝝ aīaꝝ q̄ sufficē p̄nt ad esū agni.) Notant̄ dic̄ aīas edere agnū/ q: occisū celestē agnū nō dētib⁹ carnis/sꝫ malignis aīs comederūt/saturati pēis ei⁹.Iob.16.apuerūt sup me ora sua/ saturati sūt penꝫ meis: q vt fieret habuerūt iudei sufficiētē nūeꝝ vicinoꝝ .s.iudā tradētē/cohortē p̄fidis cōp̄hēdētē/ pilatū iudicātē/milites illudentes/ministros crucifigētes.

¶Sermo. 2. 6e ferie in parasceue de 1a pphia et in ordine. 257.

Erit aūt agnus absq3 macula). Nunc salutaris sacrificij 1 cōditio describit q̄ztū ad duo. p^m q̄ztū ad pn^le ppositū. 2° q̄ztū ad casuale supplemētū. nā aīal pn^le h^o sacrificij erat agnus/pp cui^o defcm̄ supplēdū offerebat edus: de q̄ ibi (iux^a quē ritū). In p^a pte 4^or tāgit cōditiōes nr̄i sacrificij cruce īmolati. p^a pietatis (erit āt agn^9) q grece a pietate nomē h3: ex ī finita. n. pie^te dei fili^9 fcūs ē agn^9 nr̄i sacrificij Apoc. v. vidi agnū stātē tāq̄3 occisu3. i. nos vidimus eū oclis fidei/l3 agnū occisu3/tñ stātē: et h̄ q̄drupl'r. p° qdē stātē ī agnina simplicitate: cū. n. occideret agn^9/tñ pstitit in agni īnocētia nlli īiuriatus molesti^9/ī agni mansuetudine nō irritatus iteri^9/ī agni pacia nō resistēs exteri^9. Itē occisu3 agnū vidim^9 stātē ī fabrica' crucis extēsu3 cui l3 īsultarēt iudei si filī^9 dei ē descēdat nūc de cruce/et credim^9 ei: siñes diabolo dicētes si fili^9 dei es/mitte te deorsu3: nō tñ italibus derisionib^9/neq3 pmissis fallacib^9 cōmotus fuit agn^9 dei/qn poti^9 stetit ī cruce/vt cruciatus nob debitos tolleret. iō nos illi ē 5 dicamus. ō dn̄e si tu es agn^9 dei q tollit pctā mūdi/ nequaq̄3 descēdas/s3 videamus te occisu3 ī cruce stātē. Itē occisu3 agnū videam^9 stātē ppugnatorē lupū īfernalē diabolū. Item eūdē occisu3 videam^9 stātē īterpellatorē et aduocatū p nob ad deū: q̄ agnus l3 occisus stetit/ tñ ī agnina pie^te/ī crucis penalitate/ī ppugnatorz firmi^te/ ī aduocati vītate. ¶ 1a

2 cōditio sacrificij ē puritatis. (absq3 macula) si fuit ī eo macula ct'pe originaľ: q2 de vgine cōceptus: nō fuit ī eo macula criminaľ/q2 ī vtero sctificatus: si fuit ī eo ē pua macula veniaľ/ q2 iustitia pfcūs. ij. Re. xiiij. a plāta pedis vsq3 aduerticē. i. a pn^o sue' origis vsq3 ad terminū sue mōtis si erat ī eo macľa. Sap. 7. specl'3 sine macula dei maiestatis imago bonitat3 illius. ¶ 3a cōditio ē fortitudinis et firmitatis (masculus) sic di a vtute. i. fortitudine firmitatis: taľ fuit agnus dei nihil molle et fragilitatis muliebris hñs. S3 viril' totus. Apoc. 12. peperit mlier. i. btā vgo filiū masculū/q rectur^9 erat oēs gētes ī vga ferrea: neq3. n. blādimētis emolitus/neq3 voluptatib^9 solutus/neq3 minis flexus/ neq3 duris tormētis fractus fuit. ¶ 4a cōditio ē itegritatis (āniculus). i. anni itegri: q2 ab eode3 die q̄ cōceptus est xp̄s ē3 lucis. 33. ānis occisus ē: iō ānū itegrū habuit. 33. vicib^9 reuolutū. eodē die cōceptus et passus: iux^a 3
illud Exo. xxiij. nō coques edu3 ī lacte matris sue. i. nō occides xp̄3 cō ceptiōis tpe: s3 tñ numerus ille trigintatriū ānoz xp̄i misticā significationē3 cōtinet: tres. n. trinitates h3: vnā triū vnitatū: alterā triū denarioz. Tertiā ex bijs resultātē triu3 vndenarioz. i. vnitas pn^m decē/ q2 termin^9 nūeroz finē signat. vndenari^9 qdē ī scripturz/q2 p̄m^9 limite3 trāsgredit numeroz ad trāsgressionis vitiū referť. Has vo tres trinitates si aduertam^9 ō xp̄o dici pñt vt ipe sit pn^m creatiōis/iustificatiōis/et glificatōis. p^m ī pn^o. 2^m ī medio. 3^m in vltio: ipe sit. Itē ipe ē finis. p^o qdē vitat3 scripture. ro. 9. vltimū. n. opū di ē cōiūgē supremū īfimo/v3/deū et hoiē3 Abac. ij. appebit ī finē ds. 3° ē finis felicitat3 creature rōnaľ. Ro. 6. hñs fructū nr̄3 vitā eternā/q̄ ē cognoscē deū/et quē misit iesu3 xp̄3. suscepit penā triplicis nr̄e trāsgressionis s.

nis: s. cordis / oris / z opis vel origia lis / crimialis / z venialis / vt añ legē / sub lege z post legē: sicq3 finē pctis imposuit: vt dī Dañ. 9. Et pn^m iusti tie ꝯtulit / q2 sine me / inqt / nihil pote stis facē: est ḡ alpha z o pn^m z finis.
℄ Deide cū dic (iux ritū.) Quātuz ad historiā figure ptiet attēdit ꝙ si potētes hre agnū saltē edū ritu tol lerēt. s. 10cia die p domos z familias z fm numez suffi^cem ad esuz edi / z vlteri⁹ ꝙ eēt ed⁹ absq3 macula masculus āniculus. iō ait (iuxta quē ritū). i. modū ꝯ a ḡdcm ē: tolletz z edū si agn⁹ hēri nō poterit / vel f3 alios aial alter īdifferēt poterat imolari: aut f3 ñ nllos vtrūq3 exigebat. q̄3^m āt ptiet ad historiā vitatz vt dic glo. xps est agn⁹ z edus / q2 de iustis q p
4 agnū z de peōrib⁹ q p edū itelligūt carnē assūpsit: vt nemo ꝯ sua iusti^a gliet / n3 de cl'pa despet: vl' x^s iudeis erat ed⁹ / q̄si peōr eū dicerēt. Joā. 9. nos scim⁹ q2 h hō peōr ē: nob vo est agn⁹ absq3 macl'a: vl' ed⁹ dī / q2 i silli tudie carnis pcī appnit: vt ait apo. Ro. 8. agn⁹ vo ē q2 cū pcm̄ nō hret / tñ p peō mori digt⁹ ē. phit tñ p ag^m z edū itelli duo hoīes x^s agn⁹ / z ba rabas ed⁹: s3 agnū tulit ppl'us vt oc cideret / barabā vo vt a mōte eripet.
℄ Deide cū dic. (Et suabitz eū) po^r custodia z obsuatio agni celestz: sp .n. obsuabāt iudei vt cāz ꝯ ipm hērēt mortz. ps. obsuat peōr iustū / z q̄rit mortificar eū. S3 hāc tñ solicitiꝰ egerūt q̄ttuor vltimis dieb⁹ vite ei⁹ .s. a decia die aduēt⁹ sui in hierl'z vsq3 in q̄rtā decimā qñ cōprehēsus ē. ps. ipi calcaneū meū. i. extremū tps vite mee obsuabāt z h ē ꝙ dic. (Et suabitz eū). i. curiosi⁹ custodietis / z decia die mēsis pmi (vsq3 ad q̄rtaz decimā diē mēsis h⁹) nā q̄ttuor illis dieb⁹ iudei calidius xpo insidiabant īportunis eū tētabant qōnib⁹ / z in das curiosi⁹ q̄rebat opportunitatez vt eū traderet sine turbis.

℄ Sermo. 3. 6^e ferie in parasceue de. 1^a pphetia z in ordine. 258.

SCdo cuz dic (imolabitq3 eū) agit de occisiōe siue imolatio ne xpi / z duo fac q2 p^o ponit imolatiōis actū. 2o imolationis ritū ibi. (Et sumēt) in p^a duo tāgit. p^o mltitudīs vniuersitatē. (Jmmolabitq3) .i. i sacrificio: occidēt. n. agnū x^m iuxta illō. agn⁹ in cruce leuat imolādus stipite (vniuersa mltitudo filio rū isrl') ab isrl' f3 carnē / s3 p hierl'm f3 spm̄ imolat⁹ ē xps: q. n. vniuersa mltitudo qdē i mortē ei⁹ ꝯsensit testes sr q̄ttuor euā^ce: dic. n. pm⁹ testz Matthe⁹. 27. ꝯciliū inierūt oēs pri cipes sacdotū z seniores ppli aduer sus iesū / vt eū morti traderēt. 2⁹. testis Marcus. 14. oēs / inqt / ꝯdēnauerunt eū esse reū mortis. 3⁹. testis Lucas. 23. dicit exclamauit sil' vniuersa mltitudo ad pilatū tolle hūc / z dimitte nobis Barabā: z istabāt vocib⁹ magnis postulātes vt crucifigeret. 4⁹. testis est Joānes. 18. cla mauerunt / inqt / oēs ad pilatū: noli dimittē hūc / s3 barabā. Et cuz dicēt illl' pilat⁹: ecce rex vr: illi clamabāt: tolle tolle: crucifige eū. ℄ Et aduertē^m ꝙ sic ab vniuersis / ita p vniuer sus occisus ē xps: z p^o qdē p angel' / z hoībus / vt angelicas vtutes aduer sus demones pficeret sicut dic glo. sup leuiticū. Et vt hoīes a culpa redimeret. Jtē pro iudeis z gētibus / vt illis iustitiā / istis fidez tribueret: sicq3 vnū efficeret ppl'z sibi acceptū sectatorez bonoz opez. Jo. xj. chs moriturus erat vt filios dei q erāt dispersi cōgregaret in vnū. Jtē pro iustis z peōribus / vt iustoz iustitias cōfirmaret / q̄ p sanguinē ei⁹ est in- Xps p vniuersis occisus est.

troitus in scã celestia. Et pcã remit tẽt. Heb. 9. xps semel oblat⁹ ẽ ad exhauriẽda pcã multoꝝ. Jtẽ p viuis & mortuis ne viui pirẽt/ꝛ mortui resurgerẽt. Zach. 9. tu ãt in sanguine testi tui eduxisti victos tuos ꝺ lacu in q̃ nõ erat aq̃. Jtẽ p electis ꝛ dãnatis pmi vt repromissionẽ ei⁹ morte intercedẽte hẽditatis etne recipiãt: alteri vt iustã suã dãnationẽ sustineant: sic di i collecta hodierna. dñs nr iesus xps in passiõe sua vtrisqꝫ .s. inde pdẽti/ꝛ latroni ꝯfitẽti diuersa ꝯtulit stipẽdia meritoꝝ. Et qꝛ sic ab vniuersis imolatus est iste agn⁹. Jdõ in hac die sue imolatiõis solemnes fiũt orões p vniuersis gẽtib⁹/ principib⁹/plãtis / statib⁹/ordinib⁹/ afflictis/hẽticis/scismãticis/iudeis/ pagãis/ꝛ oĩb⁹ hoĩb⁹. sic .n. pcipit Leui. 16. erit vobis legitimũ sempiternũ vt oretis p filijs isrl / ꝛ p cũctis pcis eoꝝ semel in ãno. Jtẽ tãgit tpis opportũitatẽ (aduespeꝝ.) Jn vespa .s. q̃rtedecie lune imolat⁹ est xps: vñ hẽm⁹ tria tpa/mensem/diẽ/ ꝛ horã: mensem pm̃ pp gr̃e pmitatẽ/duos dies decimũ .s. pp pdestinatõis eternitatẽ: pordinata .n. fuit mors x̃i ab eterno q᷑ sigt dies decim⁹. hẽm⁹ ẽt q̃rtũdecimũ diẽ imolatiõis/in q̃ luna plena totã noctẽ illumĩat sic sol diẽ pp plenã claritatẽ quã nũc incipit xpi passio ꝛ in celo proficiet: hẽmus etiã horã immolationis. s. vesperam pp̃ter solaris tẽporis/ꝛ vite terminabilitatẽ. sicut enĩ vespera est finis diei/ita xps in fine tpis immolatus est/vt q viuunt non sibi aut secũ/ sꝫ ei q pro ipis occisus est viuant. ℭ Querit̃ h̃ de tẽpore mortis xpi: ꝛ primo de die scdo de hora.

Questio de tẽpore mortis xpi.

de primo sic dubitat̃: videt̃ enim q᷑ eadẽ die quo celebrauit christ⁹ pascha non fuerit passus: cõis enim est traditio eccle q᷑ feria. 5. pascha mãducauerit/ꝛ q᷑ feria. 6ᵃ. fit crucifixus: non sunt aũt vnus dies. 5ᵃ. ꝛ. 6ᵃ feria: nec ad eandẽ pertinent lunationẽ. ergo alio die pascha celebrauit / ꝛ alio die passus est xps. Jtẽ vr̃ q᷑. xiij. luna sit passus: cõstat .n. q᷑. xiiij. luna aduespeꝝ agn⁹ imolabat̃: sꝫ crucifixus est xps meridie añ ipsaꝫ vespaꝫ: sic di. Jo. 18. q᷑ iudei adducẽtes eũ ad pilatũ nõ introierũt pretoriũ/ vt nõ ꝯtaminarent̃/ sꝫ vt mãducarẽt pascha: g̃ in crucifixiõe dñi nõdũ incepat. xiiij. luna: sꝫ adhuc erat. xiij. Et confirmat̃ qꝛ Jo. 13. di añ diẽ festũ pasche: q᷑ sic hat. 14. luna xp̃m cenasse cũ suis discipulis: ꝛ post ipaꝫ cenã traditũ ꝛ sequẽti die crucifixus. Sꝫ dies añ festũ pasche est luna. 13. g̃ i ea passus est xps. Jtẽ vr̃ q᷑ passus sit luna. 15. dic .n. Mar. 14. q᷑ p°die azimoꝝ qñ pascha imolabãt xps cenauit cũ discipulis: seq̃nti aũt die crucifix⁹ est: g̃ in. 15. luna. Jtẽ vr̃ q᷑ lũa. 14. sit crucifixus/qꝛ vitas dꝫ figure ꝯgruere: imolatio ãt figuralis fiebat lũa. 14. g̃ ꝛ v̊a. ℭ Ad h̃ aũt dõm q᷑ cũ dies passiõis x̃i seq̃t̃ noctẽ i q̃ cuꝫ discipulis cenauit pascha h̃ꝫ diuersas opiniones de nocte ipsi⁹ cene, ẽ diuersa sn̄ia: de die passionis plures quidẽ doctores grecoꝝ dñt q᷑ dñs sciẽs sibi iminere diẽ passionis in. 14. luna qñ iudei celebrant pascha ipsa die precedenti. s. luna. 13. cũ discipulis manducauit: vñ Joannes ait: q᷑ añ diẽ festum pasche cenam fecit: ꝛ rursus iudei non introierunt pretorium: qꝛ in sero crucifixionis erant pascha mãducaturi. Sꝫ istõ repugnat rõni ꝛ auctõitati. Rõni qdẽꝫ qꝛ nunq̃ fuit licitũ pueñire diẽ. 14. pmi mẽsis i celebratõe pasche. Si vo pp īpedimẽtũ qs suo tpe nõ posset

2ᵃ rõ.

3

3ᵃ rõ.

4ᵃ rõ.

Rñsio ad q̃itum.

celebrare pascha debebat differre vsq ad.14.die scdi mensis:vt dicit numeri.9.nō ē aūt rōnale xp̄z illō fecisse qd nūq̄ licuit f3 legē. Repugnat ēt auctitati/qz oēs tres euāgeliste pmi dnt q pma die azimoz q̄n necē erat occidi pascha xp̄s cenauit cū aplis:s3 qz greci in h nō recipiūt auctitatē triū euāgelistaz Joā. auctitatē. Joā.adduco.13.dicētis q cū xp̄s dixisset iude/ q facis fac citius/discipuli crediderūt eū pcipere vt emerent necia ad diē festum: ḡ in die festo xp̄s cenabat cū aplis. Jō Chrysō.dic̄ q xp̄s in nocte.14. lune f3 legē celebrauit pascha: z in die eiusdē lunationis crucifixus ē. Judei vō itēn ad occisionē ei9 nō celebrauerūt pascha tpe suo/ s3 in vespera seqnte ad.xv.lunā pteriēte vn̄ nō itroierūt in ptoriū/ qz mādncaturi erāt pascha. Jstud āt quātū ad id qd dic̄ de die cene z crucifixionis xp̄i forte vez ē. S3 q dic̄ iudeos distulisse celebrationē pasche/neq autētēticū ē/neq f3 legē: q̄ solū.14. luna pmi z scdi mēsis iussit fieri pascha. ¶ Quidā vō dixerūt q alia cena ē de q̄ tres pmi euāgeliste faciūt mētionē/z alia de q̄ ioānes meminit: z dnt q xp̄s an̄ diē pasche.13. luna fecit cenā/n̄ qdez paschalē.in. 14.vō luna vt dicit ioānes fecit pascha. Jstud aūt nō ē f3 seriē euāgelioz. sicut.n.tres pmi euāgeliste cene xp̄i ɔnectūt eū notasse pditorez/ fugā discipuloz/z petri negationez pdixisse / atq post cenā i mōte oliueti captū/z mane fcō ductū ad pilatū z crucifixū. Sic z ioānes oia h ɔiungit cene xp̄i:iō videt q vna cena fuerit in summa. Tres iste snie grecoz in hɔcordāt:q.14.luna xp̄s sit crucifixus. Latinoz āt ē exstimatio q.xv.luna sit passus:nā feria.v. fecit pascha i vespera.i.i fine.14.lune. Et feria.6a cū luna eēt.xv.crucifixus ē:ex q̄ seqt q p9 die azimoz q̄ celebrj erat ɔ̄ ppositū dicētiū/nō in die festo occidat nihilomin9 sit passus z h ɔcedit glo.sr Leui.23.huic snie ɔsonāt glo.sup Leui.sup librū numeroz.9.z sup euāgelia/atq petr9comestor i hystorijs scholasticj.q busdā vō satj pbabilr posset videri q̄n ɔcordādo legē euāgelijs q eadē die.s.14.lūa xp̄s fecit pascha z passus sit. Ubi aduertēdū q apud iudeos q̄tū ad p̄ns dies dupl'r di.s. tpal' z cerimonial'.tpal' icipit ab ortu sol' vsq ad terminū noctis:cerimonial' āt siue festiu9 ab ortu lune: qd vtiq ē in vespa vsq ad aliaz vesperā:dr.n.Ecc'.43.a luna sigm diei festi.vn̄ Exo.xij.a vespa vsq ad vesperā azima comedetj.z Leui.xxiij. a vespa i vesperā celebrabitj sabba vr̄a: vn̄ z nos ēt dies solēnes icipim9 i vespa pcedēti vsq ad vesperā: p3 ḡ q sic dies tpal' icipit in mane q̄n sol orit ita die3 festiu9 in sero icipit q̄n luna lucere icipit. Hoc viso pōt dici q i sero.5e.ferie icepit lūa. xiiij. q̄n xp̄s māducauit pascha / z dies seqūēs.s.6a feria vsq ad vesperā fuit de eadē lunatiōe i q̄ xp̄s crucifixus z mortu9 ē. Et iuxta h pt rn̄deri ad scdaz q̄nē cū q̄rit de hora imolationis xp̄i.dicēdo q sicut euāgeliū ɔcordat legi d die.xiiij.ita ēt de vespera. S3 distinguēdū ē q due sunt vespere.14.diei:vna ē vespera in qua luna.14.icipit/ altera in q̄ terminat. pma vespera est solis.i.obtenebratio ei9/ s3 nō ē vespa lune/q̄n eā obtenebrās imo luna in tali vespa cepit lucē:z iō nō fuit ei9 vespa.i.ei9 obtenebratio:s3 i ipa vespa luna fuerit:altera vespa ipi9 lunatiōis fuit ēca nonā.6. ferie tē.n. 3

erat vltiа ps lunatiōis.xiiij.'In pª vespa a q̄ icepit lūa.xiiij. xps agn⁹ dei imolatus est sacr̄alr̄/q: corpus ꝛ sanguinē suū sue mortis memoriale discipulis tradidit mādueandū i sacro. In scda vō vespa/iā occidēte lunatiōe.xiiij.imolatus ē xps realr̄ ꝛ sensibilr̄: q: circa horas nonā emisit spm̄. Scdz istā opinionē pt rn̄deri ad oba. ¶ Ad pᵐ dōm ꝙ

Ad pᵐ lz totus dies.v.ferie q est. 24.horarū ꝛ tot⁹ dies sexte ferie q est totidē horaꝝ nō sint vnus dies/ tn̄ aliq̄ ps vni⁹ vno mō accepti pōt eē ps alterius alio mō accepti: nox.n.media iter qntā ꝛ sextā feriā ptinebat ad diez qnte ferie solarez: ꝛ iō dī dn̄s fecisse pascha in.v.feria. eadē vero nox ptinebat ad.vj. feriā lunarē sine cerimonialē ꝛ festiuā: ꝛ iō i die eius dī dn̄s crucifixus. ¶ Ad scdm

Ad 2ᵐ dōm ꝙ xps crucifixus ē post pmā vespaz i q̄ agn⁹ imolat̄. Et cū dī ꝙ iudei nō itroierūt in ptoriū ē dōm ꝙ iudeos oportebat eē icōtaminatos p oēs dies septē qbus vtebant̄ azimis: vnde pascha p azimis intellr̄. Et maxie mūdi eē debāt pma die azimoꝝ festiua q̄ fz istā expōnē fuit in sabbo. Et ad ɔfirmatōez possēt fm gl. dici eodē mō ꝙ noīe pasche itelligit festū azimoꝝ. Sed tn̄ alr̄ dico ꝙ pter posteriorē pōt adhuc alia distictio fieri d die: accipit̄ .n. dies vel nālr̄ vel artificialr̄. nālis ē itegrū spaciū. 24. horaꝝ ꝙ ē ab ortu solis vsq ad aliū ortū. Artificialis dies siue ptialis ē illuminatio emispij ab ortu vsq ad occasū. pᵒ mō dī Gen.j. fcm̄ ē vespe ꝛ mane dies vn⁹. 2ᵒ mō dī ibidē. vocauit ds lucē diē/ꝛ tenebras noctē. Tūc ḡ ad ppoᵐ dico ꝙ in die.i.ptē tpis ptinēte ad diē tpalē nālē integrū pasche.sz tn̄ an̄ diē artificialē eiusdē festiuitatis q: i nocte ei⁹ xps cenauit cū discipulis. ¶ Ad 3ᵐ dōz

Ad 3ᵐ ꝙ pª dies azimoꝝ fm gl.ē eqnoctū ad diē.xiiij.in cui⁹ vespa icipiebāt vti azimis ꝛ ad diē.xv.solēnē azimorū.pᵒ mō accipit Marcus. Et ps ꝙ dies artificialis sequēs nō erat xv.sed.xiiij.vt dcm̄ ē.lz aūt ista opinio demulcēs sit auditū/ q: legi cōcordat euāgeliū. Qz tn̄ mihi temerariū ē diffinire ꝙ sci p̄res dubitauerūt/iō cōi nroꝝ acqesco snīe. Et fm h pᵐ obz ɔcedo.s.ꝙ n̄ eadē die lunatiōis xp̄s fecerit pascha ꝛ passus sit. ¶ Ad 2ᵐ dico ꝙ in vespa vltima.xiiij.lune.s.in sero diei iouis

Iterum ad scḋz argum̄ tū rn̄o

ch̄s cenauit/ꝛ tūc icepit.xv. luna/ in q̄ die de scō crucifixus ē xps. ita dicit gl.sup lib.nūeroꝝ.x.ibi.(Faciant filij.) Ad illud ꝙ dī ꝙ nō introierūt in ptoriū vt mādncarēt pascha/dōm vt pus/q: pascha itelligit azimos ꝛ cibos festiuos. Ad cōfirmationē dico ꝙ an̄ diē festū pasche.i.an̄ diē festuz azimoꝝ ꝙ erat feria.vj.xps cenauit cū discipulis. 3ᵐ argumētū ɔcedo. ¶ Ad 4ᵐ dico ꝙ nō oz ɔcordare vitatez figure

Ad 4ᵐ 4

inesse figure/sz in eo ꝙ figura d veritate ɔtinet: imolatio āt vesptina figuralis sign̄auit imolatōez sacr̄alē corpis ch̄ri ꝛ ei⁹ realē imolatōez p eadē hora icepturas sign̄auit ꝛ tenebras futuras i passiōe ch̄ri qn̄ sol obscurat⁹ ē. Moralitatē āt ꝛ allegorie plures pn̄t sēsus adduci q ex glosis patet. ¶ Notādū q: dies ista

Nō mlta sacramenta i die illa in qua xps passus est

magni sp fuit sacri: nā, vt qbusdā vr̄ i eadē creat⁹ ē Adā/ꝛ in pcm̄ lapsus/in ea Abel a fratre occisus/in ea Melchisedech panē ꝛ vinū obtulit/in ea aries p Isaac imolat⁹/i ea dei ppl's a seruitute egypti liberat⁹/ i ea ch̄s ɔceptus est/ꝛ passus est. Sed ꝙ dr̄ de creatōe Ade non

vr esse possibile/nec quantu ad solare/ nec quantum ad lunare dic.x. enim kaledas aplis luna.xvi.fact9 e pm9 ho.Sed si plus vno die mansit absq pctō posset dici q tertio die sue creatiois.8.s.kaledas aplis lapsus esti pctm/eode.s.die solari aceptio nis z passiois chri.Sed neq illud de ariete p Isaac imolato nisi forte p eode die ferie vr esse vex:potius.n.p9 die mesis septimi liberato Isaac imolatus e aries/ in cui9 rei memoria festu tubax buccinantibus cornibus peccorinis ipsa die fiebat sm lege/vt dicit magr in hystorijs.Quida tn eade die Ada lapsum qn xps aceptus z passus e putates/et res adaptat horis dicetes q ea hora q serpes allocutus e muliere seducenda angelus accessit ad vgine salutanda z chrm i cruce derisit turba iudeox. Ite eadez hora qua mulier asensit serpeti comedes pomu/virgo assenciēs angelo cōcepit xpm.Et chrs in cruce clamās emisit spm.¶Ite eadē hora q de paradiso eiectus est adaz/ ad ipm descedit chri aia in ifernu. Sed lz grata/tn incerta sut ista.Io quattuor tpa aduertamus in lectiōe ista circa imolatōez chri.s.pmu mēsem pp gre pmitate.Ite die decimu pp pscite mortis eternitatem. Itē die quartūdecimu pp adiplete scripture veritatē.plena .n luna in passione xpi designat eadē passiōe ipletas fuisse scripturas . Itez horā vesptinā pp ipietatis iudaice cecitatē:nocturna.n. imolatio signt scelere mortis obscuratu esse cor iudeox.¶Dein cu dicit. (Et sumet.) ponit sacrificij huius ritu/in q inuit reatu z culpaz mortis chri/z p° quantu ad pplm. 2° quantu ad pncipes. ibi (ac ponēt sup) dicit q q oēs iu

dei sumēt de sanguine ei9 agni/vz celestis.Et aduertēdu q: nō dic sumēt sanguinē.b.n.solu3 ptinet ad eos q xpi corpe z sanguie pticipāt. s3 dic (sumet de sanguie) Cu eni de sanguine chri duo pueniant.s.fructus redeptiōis z reatus dānatōis: alterz tm.s.reat9 dānatōis culpam ppls iudeox sibi assūpsit/ obligās se ad penā p effuso xpi sanguine: iuxta illud Mat. 27.rndit vniuersus ppls z dixit: sanguis eius.i. pena effusi sanguinis xpi/sit super nos/z sup filios nros:q et sm hugutionē qnq3 ad lram iudei passi sut.s.fluxu3 sanguis i ista die qnq3 sustinētes.¶Deinde eiusdē effusi sanguinis culpā pncipibus iposita fuisse ondit dicēs (ac ponent super vtrūq postē9/ z isupliminaribus domox in qbus comedēt illu) vbi aduertendu q postes sut latera: supliminare est limes superior portax:porte vo in sacra scriptura pnceps sunt.Tres aut pncipatus auenerut in morte chri.s.pōtifices z scribe z pharisei/q si duo postes z supior ipsis pilatus psidens imperiali ptāte q tres pncipes/ lz se excusent/non tn psit lauare se a sanguine.i.a culpa effusi sanguis xpi. Iō dicit scriptura/q oēs gētes ponēt.i.iponent sanguinē sup vtrūq postē/z i supliminari p° deniq posti.s.sacerdotali culpa h9 sanguinis iponit.ij. Paral.35.asperserut sacerdotes manus suas sanguie.In cuius figura ois sanguis victimarū p man9 sacerdotu semp effusus ē.de 2° āt poste.s.scribis doctorib9 z phariseis religiosis di Esa.59. labia vra locuta sut mēdaciu/z manus vre polute sut sanguine:supliminare vo.i.pilatus ab isto sanguine voluit se mūdare, Mat.27.

qsi accepta aqua lauit manus corā oī pplo dicēs. Innocēs ego sum a sanguine iusti hui⁹. Sʒ licet manū/ si tñ animū lauit/ qr sanguinē inocentē condemnauit. ideo cōtra ipsuʒ dicitur Job. 39. pulli aquile. i. pses atqʒ ministri imperiales lambunt sanguinem.

¶ Sermo quartus sexte ferie in parasceue de secunda prophetia ꝛ in ordine. 159.

A Tertio cū dic. (Et edēt carnes) agit de vsu huius imolatōis: iō. n. imolatus fuit agnus vt comederet. Et tria facit. p⁹. n. ponit hui⁹ cibi sbam siue q̄litatē. 2° circūstātiā ꝛ qualitatē. (Nō comedetis ex eo) 3° pfectionē ꝛ totalitatē (caput cū pedib⁹.) In p° tria tāgit. p° qdē actū ipietatis. (Et edēt) due āt sūt comestiōes hui⁹ agni: vna aīalis de q̄ Amos. 6. agnū de grege comedistis/ ꝛ Hiere. x. cōederūt Jacob deuorauerūt eū ꝛ ɔsūpserūt/ ꝛ decus ei⁹ dissipauerūt: altera comestio ei⁹ ē spūalis ꝛ sacralis. d q̄ Jo. 6. Qui mādūcat meā carnē hʒ vitam eternā. Sʒ de h nihil ad psns. p° mō comederūt iudei xp̄m sermo ꝛ bestiali aīo eū occidētes. Gen. 37. fera pessima deuorauit filiū meū Joseph. Nota q̄ mō iudei ipie ꝛ idig^c agnum chr̄iʒ comederūt nā ɔtractōibus eū momorderūt. Itē falsis accusatōib⁹ ꝛ clamosis vocibus eū lacerauerūt dicētes: crucifige crucifige eū. ¶ Item prauis machinationū ɔsilijs ipsuʒ masticauerūt. Itē odijs eū ɔglutierūt. Pūer. 1. deglutiam⁹ eū q̄si ifernus viuentes. Itē penis ei⁹ se saciauerūt. Vñ Greg. 14. lib. mor. vescunt/ igt/ humanis carnib⁹ q aut de penis/ aut detractōibus hoīuʒ pascūt. Itē tāgit tpis ɔgruitas. (Nocte illa.) i hora dñice passiōis: noctē. n. interius ꝛ exterius patiebant crudeles in-

dei chr̄iʒ deuorātes: exteri⁹ qdē qm̄ sol obscuratus diē ɔuertit i noctē. Interi⁹ aūt qr sic erāt corde ceci vt p exteriores tenebras nō aduerterūt solē e ē iustitie q pēdebat i cruce. Sap. 17. posita erat ipsis grauis nox solis imago tenebrarū q̄ ventura erat illis ꝛ ipsi sibi erāt grauiores tenebre. Itē tāgit cibi ipietatē. (Carnes assas igni ꝛ azimos panes.) carnes sūt sba corpis xp̄i passionis incēdio afflicta. panes azimi sūt sermones sinceri absqʒ fermēto falsitatʒ/ duplicitatis/ ꝛ iniqtatis. Ecce vnus panis māsuetus. tāq̄ʒ ad latronē existis cū gladijs ꝛ fustib⁹ cōprehēdere me. Ecce ali⁹: ego in hoc natus suʒ vt testimoniū phibeā veritati. Ecce terti⁹: pr dimitte illis/ qr nesciūt qd faciunt. Ecce q̄rtuʒ ad matrē. mulier ecce filius tu⁹. Ecce qntus ad latronē. hodie mecū eris in paradiso. Ecce sextus. pr in man⁹ tuas comēdo spm̄ meū. Sed sic panis xp̄i ita ēt sermonibus ei⁹ saturati sūt iudei ex verberib⁹ afflictionē eiusdē pcipiētes: ꝛ vñ ad pietatē smonis cōmoueri debuerāt inde magis ad ipietatē sūt puocati. Itē tāgit essem crudelitatis (cū lactucis agrestib⁹ (lactuca ēt hortalis amara ē/ sʒ amarior ē agrestis que in agro nascit absqʒ cultura/ ꝛ hʒ pūgētes aculeos: cū lactucis q̄ agrestibus. i. amaris effectibus ꝛ vbo ꝛ iproperijs pūgētes iudei deuorauerūt agnū dulcē ꝛ māsuetū. ps. q̄ꝝ os maledictōe ꝛ amaritudine plenū ē. ¶ Deinde cuʒ dicit (nō comedetis.) ponit q̄litatē ꝛ circūstantiā passiōis chr̄i: a qua duo excludit: ꝛ 3^m cōcludit: iō tria tāgit. p°. n. excludit ptis ipassibilitatē (nō cōedetis ex eo crudū qd) . i. nihil ex eo sit qn sit coctū passio- Panes azimi fuerūt verba xp̄i sincera.

nis tormēto.coctū.n.dicim⁹ hoīez penis assuetū:crudū vō q nōdum mala exptus est:nihil aūt fuit ī xp̄o a passiōe crudū qn potius q̄stū ad aīam cepit pauere/tedere/ tristari. ps. Repleta ē malis aīa mea.q̄stū vō ad corpus caput qdē ipsius fuit spinis coronatū/eius maxille alapis/collū colaphis pcussum. Eius aspectus illusiōibus ⁊ vello obscurat⁹:eius audit⁹ clamorib⁹ crucifigētiū agitatus:eius gustus felle ⁊ aceto potatus:eius olfat⁹ loco crucifixiōis fetido pturbatuz:totum corpus flagellatū in cruce violēter extēsuz:pedes ⁊ manus pforate:clauis ⁊ latus lācea vulneratū. Jdcq̄ nihil ex eo crudū/sed totū fuit tormēto passiōis decoctū. Jtē excludit cōpassiōis pietatē (nec coctuz aq̄.) aq̄ ad cōpassiōis ptinet lacrymas:est ḡ sensus:sine aq̄ coquat.i. sine vlla cōpassiōe patiat. Sic.n. iudei coquebāt tormēto passiōis istū pietatis agnū:q ī nullo cōpatiebātur ei. Exo. 17. fluminis aq̄ versa ē in sanguinē/q: cōpassio nālis ɔuersa ē ī crudelitatē feralē. Jtē ɔcludit crucis acerbitatē. (Sed assum tm̄ igni.) Fomētū ignis sunt ligna. Jd sensus est.sic coquat.i.patiat agn⁹ dī vt igne.i.crucis ligno affligat:q: ex ipso ligno passionis incēdiū q̄si ardor flāme puemētis assauit.i.afflixit carnē xp̄i. Gen. 22. Ecce ignis ⁊ ligna:ds aūt pvidebit victimaz: nihilomin⁹ pter hūc ignē passiōis sensibilē/duob⁹ alijs ignib⁹ assat⁹ est chūs.vno malignitatis q̄ ardebāt iudei īuidētes/odiētes/ inardescētes ad necē chūi:altero bēignitatis q̄ inflāmat⁹ ardebat desiderio salutis hūane. ¶ Deīde cū dic (caput cū pedibus) agit de totalitate passiōis xp̄i. Et tria facit. q: p⁹ ponit patientis distinctionē. 2° passionis ɔsūmationē. (nec remanebit.) 3° innuit psecutiōis iterationē. (Si qd residuū.) Jn pᵃ pte tria mēbra tāgit passiōi.vno deuoratiōi exposita.s.caput pedes ⁊ itestina:ī capite duo itelliguntur. Uel diuinitas chūi.j.Cor.x.caput xp̄i ds vel pncipatus auctitas. Ephe.j.q est caput sup omnem ecclīam.hoc caput iudei deuorauerūt.i.auide cōsumpserūt negātes chūi diuinitatē ⁊ pncipatū:pp pᵐ Jo. 19. fm legē dz mori q: filiū dei se fecit:pp scdz nō habemus/iqūt/regē nisi Cesarez. Jtez in pedibus chūi carnis īferior substātia significat/quā deuorauerūt iudei dū ipz q̄si samaritanū ⁊ alienigenā tradiderūt gētib⁹ crucifigendū. Jtē intestina sūt aīe ītima q̄ deuorauerūt iudei in beelzebub eū dicētes eijcere demonia ⁊ pctōrē. dic ḡ (caput).i. diuinitatē ⁊ pncipatuz fideliū (cū pedib⁹) carnis.s.vestigijs ei⁹ chūi. (Et itestinis).i.aīe vtutib⁹ vorabit.i.auide absumetis q̄si negātes assumetis. ¶ Scdo ponit passiōis celerē ɔsumatōez. (Nec remanebit ex eo qcq̄ vsq̄ mane.) Jn ipsa enim.vj.feria sic expedite ɔsumauerūt chūi passionē/vt in mane sequētis diei nihil ex eo apperet sup terrā. Jo.xix. iudei ergo ne remanerēt corpa eoz in cruce sabbato rogauerūt vt tollerent. 3° innuit aliam psecutionē dicēs. (si qd residuū fuerit.) ɔsumata oī passiōe residua erant chūi resurrectio ⁊ fidei pdicatio (igne) zeli iracundie/⁊ inuidie. (cōburetis.) psequemini ⁊ affligetis:.sic enim ad litterā factum est: nam christi resurrectionē pmo quidem occultauerunt:deinde predicatores eius psecuti sunt igne zeli inuidie ⁊ iracundie.

3 (left margin, beside "gētiū agitatus")

Crucis acerbitas. (left margin)

4 (right margin, beside "3° innuit")

Sermo. 5. sexte ferie in parasceue de. ij. pphia z in ordine. 260.

Quarto cū dič (Sicāt: cōedetis illū), pōit actiōis iudaice modū: vbi. v. tāgit pº armoꝝ pparationē (sic āt cōedetis). i. passiōe ꝯsumabitis (cū renes vr̄os accigetis). i. armis eritis accicti i cōprehēsiōe xp̄i Jo. 14. Judas cū accepisset cohortē vēit illuc cū lāternis z facibꝰ z armis. vel aīr: illa die q̄ castitate accītos renes debeāt hīe xp̄z passione māducauerūt. Jtē tāgit aīoꝝ simulatiōes (calciamēta hēbitis i pedibꝰ) pedes iudeoꝝ erāt affectꝰ eoꝝ pui z iniq ꝯ xp̄z. motꝰ. s. inidie z furoris. Sȝ ne viderēt talibꝰ armis psequi eū pedes affectiōnū texerūt pellibꝰ vtutis / nec pedē īuidie legis auctoritate calciauerūt dicētes fm legeȝ debet mori / q̄ filiū dei se fecit: pedeȝ v̄o furoris zelo boni publici calciauerūt dicētes: hūc īuenimus dicenteȝ se xp̄m regē. Jtaqȝ si hūc dimittis nō es amicꝰ cesaris oīs eni q se regē facit ꝯtradicit cesari. Jtē tāgit vulgi cōminatōeȝ. (Tenētes baculos in manibꝰ) milites deniqȝ tribuni z p̄sidis cū gladijs z armis: vilis aūt iudeoꝝ vulgꝰ cū baculis z fustibus venerūt cōprehēdē xp̄ȝ. Mat. 26. Ecce iudas z cū eo turba multa cū gladijs z fustibꝰ. Jtē tāgit occisiōis xp̄i festinationē. (Et comedetis festināter.) nō eni sustinuerunt inducias / sȝ eadē die cōprehēsus z accusatus z iudicatus atqȝ occisus fuit xp̄s. Sed neqȝ Pilatuȝ subterfugiēteȝ occidere z volenteȝ differre z magis discutere noluerūt audire festine petentes xp̄i mortem. Prouer. 1. Pedes eoꝝ ad maluȝ currunt z festināt vt effundant sanguineȝ. Jtem tāgit paciētis xp̄i expirationeȝ. (Est eni phase) sic dicitur hebraice: grece aūt pascha latine vero (id est trāsitus dn̄i.) q̄ z i cruce emittēs sp̄m ex hoc mūdo trāsiuit ad patrē: naȝ q̄ ipse festinauit nr̄am saluteȝ pficere: iō voluit iudeos festināter suā passionē procurare: pp quā ēt cāȝ vt dič Chrys. cū accusaret z iterrogaret raro r̄ndit ne fmo eiꝰ daret iducias nr̄e saluti.

Passio dn̄i nostri iesu xp̄i fm Joānem. Cap. 18.

In illo tpe. Egressus ē iesus cū discipulis suis trās torrētem cedrō: vbi erat hortꝰ: i quē itroiuit ipse, z discipli eiꝰ. Sciebat āt z iudas, q tradebat eū locū: q̄ frequēter iesus ꝯuenerat illuc, cuȝ discipulis suis. Judas ergo cū accepisset cohortē: z a pōtificibꝰ z phariseis mistros: vēit illuc cū lāternis, z facibus, z armis. Jesus itaqȝ sciēs oīa, q̄ vētura erāt sup eū: pcessit, z dixit eis. Quem queritis? Respōderūt ei. Jesuȝ nazarenuȝ. Dixit eis iesus. Ego suȝ. Stabat aūt z iudas, qui tradebat eū, cū ipsis. Ut ergo dixit eis, ego suȝ, abierūt retrorsuȝ: z ceciderūt in terraȝ. Jterū ergo eos interrogauit. Quem queritis? Jlli autem dixerunt. Jesum nazarenum. Respondit ie-

sus. Dixi vobis: quia ego
sū. Si ergo me q̄ritis: sinite
hos abire. Ut impleret ser=
mo quē dixit: q: quos dedi=
sti mihi, nō pdidi ex eis quē=
q̄. Symon ḡ petrus habens
gladiū: eduxit eū: & pcussit s=
uū pōtificis: & abscidit auri
culā eius dexterā. Erat autē
nomē seruo malchus. Dixit
ergo iesus petro. Mitte gla
diū tuū in vaginā. Calicem
quē dedit mihi p̄r, nō vis vt
bibam illum? Cohors ergo,
& tribunus, & ministri iudeo
rū: cōprehēderunt iesum, & li
gauerunt, & adduxerunt eū
ad annā primū. Erat aūt an
na socer cayphe: qui erat pō
tifex anni illius. Erat autē
cayphas, qui ꝯsilium dede=
rat iudeis: q: expedit vnum
hominē mori pro populo.
Sequebat aūt iesum symon
petrus, & alius discipulus.
Discipulus aūt ille erat no=
tus pōtifici: & introiuit cum
iesu in atriū pontificis. Pe=
trus aūt stabat ad ostiū fo=
ris. Exiuit ergo discipulus
alius, qui erat notus pōtifi=
ci: & dixit ostiarie: & introdu
xit petrū. Dixit ergo petro
ancilla ostiaria. Nunquid &
tu ex discipulis es hois istius?
Dixit ille. Nō sū. Stabant
aūt serui, & ministri ad prunas
q: frigus erat: & calefaciebāt
se. Erat aūt cū eis & petrus
stās, & calefaciēs se. Pōtifex
ergo iterrogauit iesum de di
scipulis suis: & de doctria eius.
R̄ndit ei iesus. Ego palā lo=
cutus sum mūdo. Ego semp
docui in synagoga, & i tēplo:
quo oēs iudei cōueniūt: & in
occlto locut⁹ sū nihil. Quid
me iterrogas? Interroga eos
qui audiernnt quid locutus
snm eis. Ecce hi sciūt que di=
xeri ego. Hec aūt cū dixisset:
vnus assistens ministro꜡ de=
dit alapā iesu, dicēs. Sic r̄n=
des pontifici? R̄ndit ei iesus.
Si male locutus sū: testimo
niū perhibe de malo: si aūt be
ne, qd me cedis? Et misit eū
annas ligatū ad cayphā pon
tificē. Erat aūt symō petrus
stans, & calefaciens se. Dixe
rūt ergo ei. Nūquid & tu ex
discipulis eius es? Negauit il
le: & dixit. Non sum. Dixit
vnus ex seruis pontificis: co=
gnatus eius cui⁹ abscidit pe=
trus auriculā. Nonne ego vi

di te in horto cum illo? Iterū
ergo negauit petrus. Et sta-
tim gallus cātauit. Adducūt
ergo iesū a cayp̄ha i p̄toriū.
Erat āt mane. Et ipsi nōītro
ierūt in p̄toriū: vt nō ꝯtami-
narēt: sꝫ māducarēt pascha.
Exiuit ergo pilat⁹ ad eos fo-
ras, ꝛ dixit. Quā accusatiōeꝫ
affertis aduersus hoieꝫ hūc?
Rūderūt, ꝛ dixerunt ei. Si
nō eēt hic malefactor: nō ti-
bi tradidissem⁹ eū. Dixit er-
go eis pilat⁹. Accipite eū vos:
ꝛ s̄m legē vr̄am iudicate eū.
Dixerūt ergo ei iudei. No-
bis nō licet iterficere quēq̄ꝫ.
Ut sermo iesu ipleret, queꝫ
dixit. Significās qua morte
esset moritur⁹. Introiuit er-
go iterū pilatus in p̄toriū: ꝛ
vocauit iesuꝫ, ꝛ dixit. Tu es
rex iudeorū? Respōdit iesus.
A temetipo hoc dicis: an alij
tibi dixerūt de me? Respōdit
pilatus. Nūquid ego iudeus
sum? Gēs tua ꝛ pōtifices tui
tradiderūt te mihi. Quid fe-
cisti? Respōdit iesus. Regnū
meū nō est de hoc mūdo. Si
ex hoc mūdo esset regnū me
um: ministri mei vtiqꝫ decer-
tarēt: vt nō traderer iudeis.
Nunc aūt regnū meū nō est
hic. Dixit itaqꝫ ei pilat⁹. Er-
go rex es tu? Rūdit iesus. Tu
dicis, q2 rex suꝫ ego. Ego in
hoc nat⁹ suꝫ: ꝛ ad hoc veni in
mūduꝫ: vt testimoniū p̄hibe
am veritati. Ois eni q est ex
veritati, audit vocē meā. Di-
cit ei pilat⁹. Quid ē veritas?
Et cū hoc dixisset: iterū exiuit
ad iudeos, ꝛ dicit eis. Ego
nullā inuenio in eo cām. Est
aūt ꝯsuetudo vobis: vt vnuꝫ
dimittā vobis i pascha. Uul
tis ergo dimittā vobis regeꝫ
iudeorū? Clamauerūt rursuꝫ
oēs dicētes. Nō hūc: sꝫ bara
bā. Erat aūt barabas latro.
Tūc ergo apprehēdit pilat⁹
iesum, ꝛ flagellauit. Et mili-
tes plectētes corōaꝫ de spinis:
iposuerūt capiti eius: ꝛ veste
purpurea circūdederūt eū.
Et veniebāt ad eum, ꝛ dice-
bāt. Aue rex iudeorū. Et da-
bant ei alapas. Exiuit ite-
rum pilatus, ꝛ dicit eis. Ec
ce adduco eum vobis fo-
ras: vt cognoscatis, quia in
eo nullam causam inuenio.
Exiuit ergo iesus, portans
spineam coronam: ꝛ pur-
pureum vestimētū. Et dicit

eis pilatus. Ecce hō. Cū ergo vidissent eum pontifices, ⁊ ministri: clamabant, dicentes. Crucifige, crucifige euȝ. Dicit eis pilatus. Accipite eum vos: ⁊ crucifigite. Ego enim nō iuenio in eo causaȝ. Responderūt ei iudei. Nos legem habemus: ⁊ s̄m legeȝ debet mori: q̄ filium dei se fecit. Cū ergo audisset pilatus hūc s̄monē: magis timuit. Et īgressus est p̄toriū iteȝ: ⁊ dicit ad iesuȝ. Uñ es tu? Jesus aūt rñsum nō dedit ei. Dicit ergo ei pilatus. Mihi nō loqueris? Nescis, q̄ p̄tātē habeo crucifigere te: ⁊ p̄tātē habeo dimittere te? Rñdit iesus. Nō haberes p̄tātē aduersuȝ me vllā, nisi tibi datū eēt desup. Propterea q̄ me tradidit tibi: maius pc̄ūȝ habet. Et exinde querebat pilatus dimittere eū. Judei aūt clamabāt, dicētes. Si hunc dimittis: nō es amicus cesaris. Oīs eni q̄ se regē facit: ɔtradicit cesari. Pilatus aūt cuȝ audisset hos sermones: adduxit foras iesum: ⁊ sedit pro tribunali in loco qui dicit̄ lichostratos: hebraice aūt gabatha. Erat autē parasceue pasche, hora quasi sexta. Et dicit iudeis. Ecce rex vester. Illi autē clamabant. Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit illis pilatus. Regem vestrum crucifigam? Responderunt pontifices. Nō habemus regem nisi cesareȝ. Tunc ergo tradidit eis illum, vt crucifigeretur. Susceperunt auteȝ iesum, ⁊ eduxerunt. Et baiulans sibi crucem: exiuit in eū qui dicitur caluarie locum: hebrayce autē golgotha: vbi eum crucifixerunt: ⁊ cuȝ eo alios duos, hinc ⁊ hinc medium autē iesum. Scripsit autem ⁊ tituluȝ pilatus: ⁊ posuit super crucē. Erat autē scriptuȝ, iesus nazarenus rex iudeorum. Hunc ergo tituluȝ multi legerunt iudeoꝝ, quia prope ciuitatē erat locus, vbi crucifixus est iesus. Erat autem scriptum hebraice, grece, ⁊ latine. Dicebāt ergo pilato pōtifices iudeoꝝ. Noli scribere rex iudeoꝝ: sȝ q̄ ipse dixit: rex sum iudeoꝝ. Respondit pilatus. Quod scripsi, scripsi. Milites ḡ cuȝ crucifixissent euȝ: acceperunt ve

stiméta eius: z fecerūt quattuoꝛ partes, vnicuiqꝫ militi parté: z tunicā. Erat aūt tunica incōsutilis: desup ꝯtexta p totū. Dixerūt ḡ adinuicem. Nō scindamus eam: sꝫ sortiamur de illa cuius sit. Ut scriptura ipleref dicés. Partiti sunt vestiméta mea sibi: z sup vesté meā miserūt soꝛté. Et milites qdé hec fecerūt. Stabāt aūt iuxta crucem iesu, mater eius, z soroꝛ mris eius maria cleophe, z Maria magdalene. Cuꝫ vidisset ḡ iesus matré, z discipulū stāté, queꝫ diligebat: dicit matri sue. Mulier. Ecce filius tuuꝫ. Deinde dicit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hoꝛa, accepit eam discipulus in suā. Postea sciens iesus, qꝛ iaꝫ oia ꝯsummata sunt: vt ꝯsūmaref scriptura, dicit. Sitio. Uasꝫ ergo positum erat: aceto plenam. Illi aūt spōgiā plenaꝫ aceto, hysopo circūponétes: obtulerūt oꝛi eius. Cū ergo accepisset iesus acetum, dixit. Cōsumatum est. Et inclinato capite: tradidit spiritū. Judei ḡ qm̄ parasceue erāt, vt nō remanerét i cruce coꝛpa sabbato. Erat. n. magnus dies ille sabbati: rogauerūt pilatū, vt frāgerét eoꝝ crura, z tollerétur. Uenerūt ergo milites: z pꝛimi qdé fregerūt crura: z alterius q crucifixuꝫ é cū eo. Ad iesuꝫ aūt cū venissent: vt viderūt eū iā moꝛtuū: nō fregerūt eiuꝫ crura: sꝫ vnusꝫ militū lācea latuꝫ eius apuit: z cōtinuo exiuit sanguis z aqua. Et q vidit testimoniū phibuit: z veꝝ é testimoniū eiuꝫ. Et ille scit: qꝛ vera dicit: vt z vosꝫ credatis. Facta sunt. n. hec: vt scriptura impleretur. Os nō cōminuetisꝫ ex eo. Et iteꝝ alia scriptura dicit. Uidebūt in quem trāsfixerunt.

¶ Hic legit in tono euāgelij.

Post hec āt rogauit pilatū ioseph ab arimathia, eo qꝫ esset discipulus iesu: occultus aūt pp metū iudeoꝝ: vt tolleret coꝛpuꝫ iesu. Et pmisit pilatus. Uenit ḡ, z tulit coꝛpus iesu. Uenit aūt z Nicodemus, q venerat ad iesum nocte pmū: ferés mixturā myrrhe, z aloes: quasi libꝛas cétū. Acceperunt ḡ coꝛpus iesu, z ligauerūt eū linteis, cū aromatibus: sicͭ mo

ē iudeis sepelire. Erat aūt in loco vbi crucifixus ē hortus, z in horto monumētū nouū, in quo nondū quisq̄ȝ positus fuerat. Ibi ergo pp parasceuez iudeoꝝ, q: iuxta erat monumentū, posuerūt iesum.

¶ Sermo passionis dñi nři iesu xpi in parasceue z in ordine. 261.

Gressus est iesus cū discipulis suis trās torrētem cedron vbi erat ortus.) Jo. 18. Idē Mat. 26. z Mar. 13. z Luč. 22. Aliis qdem diebus alia/sȝ hodie nō iudicaui me aliquid scire iter vos nisi xpȝ iesum z hunc crucifixū: q: vt ait apl's sȝ vbū crucis pereūtibus. i. īfidelib⁹ stultitia sit/nob tñ fidelib⁹ xps crucifix⁹ dei vtus z dei sapia ē: itaq̄ȝ i cruce ipsi⁹ finis ē legis z scripture. In passiōe eius ē sūma ois pdicationis: i morte eius ē ɔsumatio ois smonis: vñ gegd hacten⁹ ē vob pdicatū: hic cōplet z pficit. Si passionē xpi sic audieritis vt cōpaciamini ipsi q p nobis pati dignatus ē: ipsius aūt passionis gesta 4or euāgelistaꝝ dcā redncēdo ad ordinē hystorie vře charitati recitare itēdo/nec allegoricis aut tropologicis sensibus deuotionē vřaȝ fatigabo: sȝ nudā hystoriaȝ qbusdā tñ figuris adhibitis: qm̄ res ipsa sola sufficiēt edificat. qātū ipse d q̄ loqmur largiet psequar in pňti. Colligat g attētio/ excitet deuotio/ exprimat cōpunctio/ z altius itentio erigat: qp vt fiat agnus p nobis in cruce leuatus sibi nos ɔfigēs in se rapiat cui dicamus oēs agnus dei q tollis pcā mūdi miserere nobis.

¶ Prima pars passionis xpi.

Gressus ē iesus cū discipulis suis trās torrētem cedrō vbi erat ortus.) Qm̄ lex pcipit Exo. 24. vt ad celebrādū pasche solēnitatē quilibet ascēderet i hierl'm: iō q legē ddit fcūs sub lege xps cū ab icarnatione sua xps eēt circiter. 33. annorū: a natiuitate vo. 32. annoꝝ z triū mēsiū de galilea venit i regionē hierosolyme festo pasche appropinquāte/in q̄ p scalaȝ crucis de h mūdo trāsiturus erat ad p̄rem/venit i bethaniā feria. 6. xv. die ań suā passionē vbi suscitauit Lazaꝝ quatriduanū de monu^to c⁹ rei miraculū cū inotuisset pōtificibus z pharisčis collegerūt ɔciliū aduersus iesum ex tūc cogitātes ipm occidere/ q̄ de cā inde abscedēs xps hitauit cū discipulis suis i ciuitatē quā effrē. Et ań sex dies pasche sabbo preterito redijt bethaniā vbi cenā sibi fecit martha z maria. Lazarus vero vnus erat ex discūbētibus. Maria vo pcioso vnguento caput z pedes xpi vnxit recūbētis/c⁹ vnguēti odore iudas irritatus ex tūc cogitauit xpm iudeis tradere/ vt dānū effusi vnguēti pditionis pcio cōpēsaret. In crastinū aūt. s. die dñico dñs sup asinā venit hierl'm quē turbe cum laudibus z palmis exceptunt/c⁹ honori pōtifices z phisci, inuidētes amplius i necē eius puocati sunt dicētes: videtis q: nihil pficimus: ecce totus mūdus post eū abijt. Die lune plēs disputationū isidias passus ē: p° qdē a pncipibus sacerdotū z seniorbus regrentibus in q̄ ptāte faceret mirabilia. 2° ab herodianis tētātibus eū de censu cesaris. 3° a saduceis de muliere septē viroꝝ. 4°

feria. 6. qñsu Ri tani lazarū venit i bethaniā

Sabbo

Die dominico

Die lune

a phariseis de maiori legis mādato/q bus oibus cū iposuisset silētiū per multas parabolas isinnauit se xpz ⁊ ab ipsis occidēdū eē tādē cōmina t⁹ ē hierlz ciuitati/q: pphas occidē rit ⁊ iustoꝝ effuderit sanguinē. Et ꝑ dixit ciuitatis ⁊ tēpli subuersionē ⁊ dispsionē iudeoꝝ i oēs gētes sinc ꝫ aduētus signa ⁊ futuꝝ iudiciū ma nifestauit/qbus dcis abscōdit se ne caperet. Die martis erat pascha ⁊ azi ma post biduū: tūc iminere suā pas sionē dñs discipulis ꝑdixit dicens: scitꝫ q: post biduū pascha fiet/⁊ fili⁹ hoīs tradet ut crucifigat. Die mer curij vidētes ꝑncipes sacerdotum xpm abijsse ꝯgregati sūt cū seniori bus ppli i atriū ꝑncipis sacerdotū q dicebat cayphas tractātes quō ip sum sepatū a turbis dolo tenerēt ⁊ occiderēt: qb⁹ cū n̄ occurreret facul tas pficiēdi añ festū q: optabāt sup uenit iudas pmittēs accepto ꝑcio. 30ª argēteoꝝ se xpm tradē añ festū ⁊ sine turbis. Die iouis i c⁹ vespera imolabat pascha reqsierūt apli vbi vellet dñs sibi parari cenā/ q cū nō hēret i hierlm hospitiū: erat.n.ga lileus pŕia/misit petrū ⁊ ioānē dicēs vt eūtes i ciuitatē seqrent quēdā ba iulātē aqꝫ ⁊ dño dom⁹ i q̄ itraret ex pte sua sibi denūciarēt q: cenaculū illis osideret i q̄ pascha cū discipul' mādncaret. Eūtes āt discipli iuene runt ⁊ fecerunt sicut dixit eis iesus ⁊ parauerunt pascha.

Die martis

Die mercurij

Die iouis

¶ Scda pars passionis xpi.

Vespere aūt fcō recūbebat cū discipulis suis. Et ait illis. de siderio desideraui h̄ pascha.i. agnū paschalē mādncare vobiscuꝫ añqꝫ paciar sꝫ amodo n̄ mādncabo illō donec figura ei⁹ ipleat in regno ec clie. Et cū sūpsisset carnes agni ipse bibēs tradidit eis calicē vini dicēs se nō bibituꝝ vinū mālis vitꝫ donec reg^m dei.i. appitio regni celestꝫ sua morte fieret: tūc.n. ꝑdixit se bibere nouū.i. nouo mō cū eēt i regno.i. i glia refectionis pine: nā p⁹ refre ctionē suam comedit ⁊ bibit nouo mō/q: cibo n̄ idigēs vt se refrexisse pbaret/cibo th̄ ē vsus. ¶ Postqꝫ le gale pascha cōmederat/ ꝑusqꝫ reli qs sumeret cibos surrexit xps a cena ⁊ depositis vestimētis suis ꝑcinct⁹ linteo cepit lauare ⁊ linteo extergē pedes discipuloꝝ/ cūctis stupētib⁹ tātā hūilitatē: nec th̄ recusare audē tib⁹ ei⁹ auctitatē. Quo fcō corpis ⁊ sanguinis sui ꝑciosū charitatꝫ mu n⁹ discipulis tradidit mādncādū. Cū qꝫ iudā vidit q: nec pp hūilitatē pe des lauātꝫ/nec pp charitatē se i cibū tradētis peniteret ꝓditōis ꝯcepte xps turbat⁹ ē spū ⁊ vt corrigeret q sibi erat ꝯscius mali. p⁹ qdē gñal'r ꝯqstus ē dicēs: amē dico vob q: vn⁹ vim me tradet hodie iudeis. Et lꝫ fi lius hoīs vadat sic scriptū ē de eo/ tñ ve hoi illi p quē tradet: meli⁹ illi erat si nat⁹ nō fuisset. Erāt aūt mlti i eodē cenaculo mādncātes ⁊ aspi ciebāt se adinicē discipli hesitātes de q̄ diceret: cūqꝫ oēs reqrerēt: nū quid ego sū dñe? Ipse 1° spāl'r ad apostolos direxit culpam dicens. Vnus ex duodecim qui manducat mecū i eadē mēsa/imo q mecū itin git i eadē parapside. Qui oēs sub traxerūt manū a mēsa. Sꝫ iudas fa miliariter ꝯiunctu volēs tegere culpā eo ipudētior q̄ cl'pabilior idisco xpi manū misit audacter dicens: nūqd ego sū rabbi? ⁊ tūc 3° xps psonā ꝓ ditoris singul'r notauit dupl'r.i. ver bo ⁊ fctō: vbo qdē sꝫ ambigue rñdit tu dixisti: ita vt ei⁹ rñsum nisi q sibi mali ꝯscius erat/ali⁹ nō itelligeret. Erat āt i sinu iesu recūbēs discipls

ꝓditoris manifestatio

Vincit culpaꝫ dicens

Jo. i pectoi dñi recūbit

quē diligebat/q: caput suū in vlnis ipsius reclinauerat sup pectus ei9/ hunc petrus cupiēs scire ⁊ vindicare pditorē innuit vt peteret a xpo qs h eēt scūrus. Et xps secrete dixit/ ipse ē cui panē itinctū dedero/ ⁊ notās pditorē scō dedit bucellā iude. Qui aduertēs pditionē xpo eē notā statiz a diabolo amplius possessus ē/ ⁊ i pposito obstinatus: tūc dixit illi iesus q facis fac citius. Et exiuit ille ɔtinuo vadēs ad pōtifices ⁊ pfidē vt accipet ministros ⁊ cohortē/ q cōphēderēt iesū. ¶ Quo egresso remanētibus discipulis ait dn̄s filioli adhuc modicū vobiscū suz q̄ritis me ⁊ q̄ ego vado vos nō potestis venire mō: dic ei petrus: dn̄e q̄ vadis? rn̄dit iesus: q̄ ego vado nō potes me mō seq: seq̄ris aūt postea: dicit ei petrus: q̄re nō possuz seq te mō? aīaz meam pro te ponā? rn̄dit iesus. aīaz tuā p me pones? amē amē dico tibi nō cātabit gallus donec me ter neges. i. trinam negationem scipias. ¶ Post h longū sermonē de sua diuinitate ⁊ hūanitate atq3 aduentu spūs scī psecutus ē xps/ ⁊ i fine eleuatis oculis i celū orauit piem p se ⁊ p salute apl'oz/ ac eoz q crediturī erāt p v̄bū illoz. Et q: in ipsa oōne dixerat se ad piez xps ire apl'os relinquēs. Jō forte īter eos fcā est ɔtētio qs ipsoz videref esse maior/ q vice xpi apl'oz hēret curā: potuit aūt ista ɔtētio ex humilitate ⁊ ex charitate prouenire: ex humilitate quidem dum alter prefert alterum / ⁊ qui preferṫ recusat esse maior: ex charitate vero duz qui se nouit posse prodesse vult preesse. Chryso. autem dicit contentionem istam fuisse ambitionis/ sed absq3 culpa: q: de bono spūali: posset aūt simpl'r dici q nō fuit ɔtentio cupida dignitatꝫ/

Judas exij a cena

Petrus pollicef sup xpo velle mori

xpi orat piem

Orif cōtētio inter discipulos qs deat esse maior

sed potius collatiua ⁊ inquisitiua d̄ tutis: sicut electores simul collocūtur qs sit sufficientior preesse. Qualiscunq3 antez fuerit ista contentio ipsam tamen statim ad concordiā xps reduxit tripliciter. p° quidem maioritatem in ecclesia dicens non esse dominium/ sed ministerium p pter qd̄ abscinditur omnis ambitionis occasio. 2° seipsum ceteris maiorez adducens seruitutis exemplum/ vnde hr̄ humilitatis prouocatio. 3° promittens in futura vita regalem principatum: ego/ inquit/ dispono vobis regnum vt edatis super mensam meam ⁊ sedeatis iudicantes duodeciz tribus israel. Sedata contentione manifestauit xps quis eoz esset maior: ait enim Symoni. Symon ecce sathanas expetiuit vos. i. desiderio tentandi vos hanelauit vt cribraret: idest tētaret agitaret ⁊ purgaret: sicut triticum separatis inmundicijs: ego aūt pro te rogaui vt non deficiat fides tua: ⁊ tu aliqñ conuersus confirma fratres tuos. Qui dixit ei dn̄e tecum paratus sum ⁊ in mortem ⁊ in carcerē ire: quasi diceret: nolo alijs pesse/ sz te sequi. Et dn̄s ad eū: petre/ dico tibi/ nō cātabit hodie gall9 donec ter abneges nosse me. ¶ Tunc ɔ mala mundi discipulis accessura fecit eos prouidos/ ⁊ primo contra inopiam ⁊ defectum necessarioruz dicens/ quando tempore pacis misi vos sine sacculo ⁊ sine pera euangelizare nihil vobis defuit / sed instante persecutione do licentiam p uidendi necessaria vt qui habet sacculum pecunie/ tollat etiam peraz cibo rum. Sicut enim auis pullos absq3 eorum sollicitudinē nutrit in nido ⁊ cū emiserit iaz victuz sibi acq̄rūt. Et sic q aliū docet natare mē-

Sedat ɔtentio

Aduertit xps petrū d̄ diaboli tētatiōe

Dat licētiam sumēdi pecunias ⁊ cibaria

tū ei⁹ sustinet/ sȝ edoctū relinqt ꝓ-
prio arbitrio:sic xp̄s discipulos q̄si
ĩnido pullos nutriuit: ⁊ q̄si ĩpoten
tes sustētauit.Sȝ tādē solidatos ĩ fi
de voluit vt sui curā agerēt. 2° fecit
eos ꝓuidos ꝯ violētiā ⁊ ĩpetū ꝑse-
cutionis dicēs. ego vos aṁ misi ēt
Reddit discipu-los ꝓui-dos cir-ca ĩpetū tribula-tionem.
sine v̄ga/n⁊ āt opȝ hēre gladiū quē
q non hȝ vēdat tunicā ⁊ emat eū ꝓ
defensiōe sȝ nō ꝓ vltione ⁊ videant
posse vindicare/sȝ nolle.Illi v̄o ho-
mines pacis ⁊ ꝯcordie dixerūt dñe/
ecce gladij duo h̄: ille aūt dixit:satꝫ
ē.Ex q̄ pȝ allegoricū eē q̄ de gladio
Cōcedit ecclesie gladi⁹ ꝓ ꝺ̄fensiōe
emēdo dixerat:neq̄.n.ꝓ sua defen
sione ne cōprehēderet ab armatis
satis erāt duo gladij.Sȝ tñ gemina
potestas tp̄alis ⁊ sp̄ūal gladij suffi
cit ad ꝺ̄fensionē eccl̄ie:vna ē penes
sc̄lares ꝑncipes/altera penes sp̄ūa
les ꝑsules.ꝑ° gladio vtit eccl̄ia ꝯ ĩfi
deles. 2° ꝯ fideles / sȝ inobediētes.

¶ Tertia pars passionis xp̄i.

Completa cena gr̄as agētes di
xerūt hymnū forte pascahale
Grāꝝ ac tio post cenam.
cāticū.Cātemus dño gl'iose ⁊c̄.q̄ in
trāsitu maris rubri ip̄m decātauit
pp̄l's isrl'.Et s̄m suā ꝯsuetudinē / q̄z
dieb⁹ docebat ĩ tēplo/ noctibus v̄o
exiēs morabat ĩ mōte oliueti.egres
sus cū discipulis suis trās torrētē ce
dron/q diuidit ĩter mōtē oliueti ⁊
Annũciat discipulis passiōis ignomi-niam.
mōtē syon:dixit eis:oēs vos scāda
lū paciemĩ.i. timore ꝑturbabimĩ ĩ
me in ista nocte:q̄z scriptū ē.Zach.
13.percutiaȝ pastorē ⁊ dispergent
oues gregis:sȝ postq̄ resurrexero ꝑ-
cedā vos recolligēdos in galileā.Et
Petro negatio-nē ꝑdic̄.
dixit illi petrus/⁊ si oēs scādelizati
fuerint in te:ego aūt nūq̄ scādeliza
bor.Et tertia vice dñs trinā petri ne
gationē predixit dicēs: amē dico ti
bi/q̄z in ista nocte ꝑusq̄ gallus bis
vocē dederit/ter me es negaturus:
trina.n.negatio petri ĩcepit añ ꝑ^m
galli cātū.Jō alij euāgeliste dñt an-
teq̄ gallus cātet/ter me negabis.i.
trinā negationē ĩcipies: termĩata
v̄o est ante sc̄dm galli cantū. Jō ait
Marcus añq̄ gallus bis vocē de-
derit/ter me negabis.i.trinā nega-
tionē cōplebis.Ex hijs q̄ pȝ s̄ȝ btm̄
Aug.q̄ tribus vicibus trinā petri
negationē dñs ꝑdixit.ꝑ^a vice s̄ȝ io-
annē alia s̄ȝ Lucā. 3^a s̄ȝ Mattheū:
petrus v̄o amplius loquebat.Et si
oportuerit me sil' cōmori tibi/nō te
negabo.Silr aūt oēs dixerūt. Istū
āt trāsitū torrētis cedron figurauit
dauid. 2.Re.15. cū pateret ꝑsecu-
tionē absalonis.Ideȝ figurauit se-
mei. 3.Re. 2.Quid trāsiēs torrētes
cedron ē occisus.Idē serpēs eneus
in ip̄o torrēte cōminutus.4.Re.
¶ Uenit aūt in villam mōtis oli-
ueti q̄ dr̄ getsemani ⁊ erat ibi hor- Uenit ĩ villam montis oliuaꝝ.
tus in quē ĩtrouiit ip̄e cū discipulis
suis ⁊ dixit eis/sedete h̄ donec vadā
illuc ⁊ orē: vosq̄ orate ne ĩtretis in
tētationeȝ.i.ne ꝯsentiatis ĩminenti
huic tētationi timoris.Et assumptꝫ
seorsuȝ petro cū duobus filijs zebe
dei cepit tedere ⁊ pauere/⁊ dixit eis
tristis est aĩa mea vsq̄ ad mortē su
stinete.i.expectate h̄ donec vadaȝ ⁊ Cū disci pu.s.pe tro ⁊ fi lijs ze-bedei ac cedit ad orādꝫ. Tristi-tia dn̄i oraret.
orē illuc.Ista v̄o tristitia dñi fuit v̄a
ex nāli mortis horrore ꝓueniēs fuit
volūtaria:q̄ꝫtū.n.⁊ q̄si voluit trista
t⁹ ē:fuit rōnal' ĩ q̄ꝫtū xp̄s tristitiā su
scepit vt eā vicēt:nȝ.n.fortitudīs hñt
laudē q stupore magis vulneruȝ q̄
dolorē tulerūt.fuit exēplaris.vnde
Augus.moriturus tristatus ē xp̄s/
vt doceret martyres suos nō debe
re desperare/si in hora passiōis sb-
ripiat tristitia quā tñ vincāt.Figu-
rā hui⁹ tristitie ⁊ timoris xp̄i exp̄sse
rūt iacob in Gen̄.xxxij.timēs esau.
⁊ helias.iij.Re.xix.timens iezabel.
¶ Ipse v̄o ab ip̄is discipulis auul-
sus est

fus est q̄ꝫ iactus est lapidis/ ⁊ ꝓcidens in faciē suā super terrā orauit dicēs: abba pr̄.i.pr̄ pr̄/ oīa tibi possibilia sunt. si poſſe est/ h̄ est si vis trāsfer calicē hūc a me.i. passionis experimentū a me tollas: veꝝ tn̄ nō sicut ego volo/ sꝫ sicut tu. Et surgens ab orone venit ad discipulos q̄s inuenit dormiētes. Et dixit petro. Symō dormis? Sic? nō potuistis vna hora vigilare mecum vigilate ⁊ orate ne intretis in tētationē ⁊ h̄ est necīum q: lꝫ spūs sit prōptus ad obsequēdū deo/ caro tn̄ est infirma: iō orādū ne q̄ infirmū est fortē supet. Iteꝝ abiyt ⁊ orauit: pr̄ mi/ si nō pōt h̄ calix trāsire nisi bibā illū.i. nisi gustū mortis expiar/ fiat volūtas tua. Et fcūs in agonia in cōpugnatiōe anxiātꝫ aīe ꝑ mortis horrorē ꝓlixius orabat: vt aūt dicit glo. sup lucā in h̄ certamen nr̄e mentis expressit q̄ merito quādā vim terroris patimur morituri cui pꝰ pusillū sumꝰ inuēturi q̄ i eternū mutari nō possit. Et fcūs est sudor eiꝰ sicut gutte sanguis decurrētꝫ i terrā: appuit aūt angelus de celo ꝯfortās eū. Cōfortauit vō aīosuꝫ ⁊ mori paratū q: mortis tristitiā ex supauerat dei volūtas ⁊ amor nr̄e salutis. Sꝫ sic cooperatores dei sumꝰ absq̄ necītate eiꝰ q̄ oīa pōt/ ita angelus xp̄ꝫ ꝯfortauit mori patū. Rediēs aūt ad discipulos inuenit eos dormiētes: erāt.n. oculi eoꝝ grauati p̄ tristitia/ ⁊ nihil eis dixit/ sꝫ abiyt. 3° ad orōnē eūdē fmonē dicēs. Et cū rediysset ad discipulos suos dixit eis: dormite iā/ ⁊ requiescite. Nōnduꝫ vt dic̄ glo. sup Mat. tribus vicibus xp̄s orauit/ vt ⁊ nos a p̄teritis pc̄is veniā/ ⁊ a p̄ntibꝰ malis tutelā/ ⁊ a futuris piculis cautelā oremꝰ: vł ēt q: sic ē trina tētatio cupiditatis.s. ꝯpia carnis/ ⁊ ꝯpia oculoꝝ/ ⁊ ambitio sclī: ita trina est tētatio timoris. Est eni tīor mortis/ ⁊ tīor vilitatis/ ⁊ timor doloris: ꝯ q̄s tres tētatiōes docet nos xp̄s orone muniri. hāꝝ vō orōnū figuras scriptura ꝯtinet. nā 3° xp̄ꝫ orātē figurauerūt dd cadēs pnus in terrā. Et 3° orās.s. Re.xx. cū didic̄ mortꝫ piculū sibi imminere. Et Dan. 6. tribꝰ vicibꝰ orauit ꝯ hierusalē. Itē agonizātē in orone figurauit iacob. Gen. 32. Qui orans luctabat cū angelo/ q: caro ⁊ spūs cōpugnabāt. Itē sanguinē sudantē figurauit amasa iacēs in terra asp̄sus sanguie. 2. Re. 20. Itē ab āgelo cōfortatū figurauit gedeon. Judic̄. 6. cui appuit angelus dicēs: dn̄s tecū viroꝝ fortissime. vade i hac fortitudine tua ⁊ liberabis isrl̄ de mān madiā.

Venit ab orone ad discipulos.

Iteꝝ vadit orare.

Sudauit sanguinē.

Appet āgelus ꝯfortās eum.

3° orauit.

Quare ⁊ nos tribꝰ vicibꝰ orare debemus.

¶ Quarta pars passionis chr̄i.

Cum h̄ agerent iudas accepit cohortē ⁊ a pōtificibꝰ ⁊ phariseis ministros cū lāternis facibus ⁊ fustibus ⁊ armis. forte priꝰ venit ad domū in q̄ xp̄m reliq̄rat/ vbi cū nō inuenisset eū venit cū toto appatu ad locū in q̄ xp̄s erat: sciebat.n. locū q: freq̄nt xp̄s ibi cōueniebat cū discipulis suis. Quē vidēs xp̄s aū oēs venienteꝫ excitauit discipulos dicēs/ sufficit dormiuisse: surgite eamus/ ecce appropinq̄t q̄ me tradet. Dederat aūt ꝓditor ministris signū quē osculatus fuero ipse est tenete eū ⁊ ducite caute. Itaq̄ veniens ad iesum dixit. aue rabbi: ⁊ osculatꝰ est eū. Et dixit illi xp̄s. Juda osculo filium hoīs tradis? Et iteꝝ. amice ad qd venisti? audi vocē agni māsueti lupi osculū nō recusantis. Cuiꝰ proditionis osculuꝫ figurauit ioab. 2. Re. 3. ⁊. 20. q̄ abner ⁊ amasiaꝫ proditoris occidit osculo. Sciens aūt iesus oīa que ventura erant super eum processit obuiā iudeis dicens.

Judas cuꝫ cohorte venit iesū in app̄hēdere.

Excitat xp̄s discipl'os a somno.

Inde osculū.

Quem queritis? Et illi dixerunt. ie-
sum nazarenum. dixit eis iesus/ego
sum. ad cuius verbū oēs abierunt
retrorsum ꝛ ceciderūt in terram. Et
cū trepidi surrexissēt. iteꝝ iterroga
uit eos/quē queritis? ꝛ illi. iesuꝫ na
zarenū. dixit autē ad illos. dixi vo-
bis q₂ ego sum. Si ergo me queri-
tis/sinite hos qui mecū sunt abire.
Figura occursuꝫ xpi iudeis figurauit saul/
qui certus sue mortis tñ occurrit
phylisteis. j. Regū. 31. Idē figura-
uit iudas Machabeꝰ. j. Machab. 9.
qui moriturus processit obuiā ho-
stibus. Sꝫ tradentē se captioni ꝛ ne
tangerent discipuli prohibenteꝫ fi-
gurauit dd. j. paii. 21. vtaꝛ manus
tua ī me/ꝛ ppl's ñ occidaꝛ. ¶ Vidē
tes ãt discipli q₂ futuꝝ erat dixerūt:
dñe/si pcutimꝰ ī gladio? nꝫ expecta-
Petrꝰ pcutit suū pōtificis. uit petrꝰ rñsū/sꝫ ex dnobꝰ illꝛ gladijs
discipłoꝝ vnū quē accepat eximēs
pcussit suū pōtificis noie malchus/
ꝛ āputauit auriculā eiꝰ dexterā ie-
sus autē rñdit discipłis. sinite vsqꝫ
huc. i. pmittatis iudeos pcedē vsqꝫ
dum me comprehendant. Et ait pe
tro. conuerte gladiū tuū ī̄n locum
suū/q₂ non lꝫ apostolicis viris gla-
Viris aplicis nō cōuenit ferreꝰ gladius. dio ferreo vti. hic tamen gladius dī
esse petri: vnde ait. gladiū tuum/ q₂
vt dicit. Bernardus ad nutū pōtifi
cis per manū pncipis exercedꝰ est.
Jō locꝰ illius gladij ptās est sclaris:
oīs. n. q accepit gladiū: gladiū ac
cipit cui lex non dat/ ꝛ tñ eo vtitur
gladio pibit/q₂ digni sunt gladiari:
an putas q₂ ñ possuꝫ rogare pr̄eꝫ/ꝛ
exhibebit mihi mō plusqꝫ duodecī
Cōprehendiꝛ iesus ꝛ ligatur. legiōes āgeloꝝ? calicē quē dedit mi-
hi pr̄ nō vis vt bibā illū? quō ḡ iple
buntꝛ scripture/q₂ opꝫ sic fieri? ꝛ cū
tetigisset auriculā serui/ sanauit eū.
¶ Cohors ḡ ꝛ tribunꝰ ꝛ ministri iu
deoꝝ manus iniecerūt in iesuꝫ/ ꝛ cō
prehēsuꝫ ligauerūt. Ecce ioseph vē- Figura
diꝛ ismahelitis. Gen. 37. ecce archa
dñi capta est a phylisteis. j. Regū. 4.
Ecce sanson voluntarie ligatus a iu
deis. Judic. 15. Et lamētabiꝛ. xps
turbis locutus est: tanq̄ ad latro-
nē existis nocte cū gladijs me com
prehēdere/ q̄re sine violentia istud
non fecistis/ cū quottidie eēm apđ
vos docens in templo? sꝫ h̄ est hora
vr̄a ꝛ ptās tenebraꝝ. Tunc discipli
eo relicto/oēs fugierunt. cuius fuge discipuli fugiunt.
prima figura est Judic. 16. rasum
caput sansonis fa. 4. Regū. 14. q₂
comprehensum a caldeis sedechiā
regē bellatores oēs qui cū eo erant
dispersi reliquerunt.

¶ Quinta pars passionis xpi.

Apprehēsum ḡ iesum adduce-
bant ad domū Anne pōtificis Ad annā ducitur.
q erat socer cayphe/ꝛ sequebaꝛ euꝫ
adolescēs qdā amictꝰ syndone sup
nudo/quē apprehēderūt/sꝫ ipse re-
iecta syndone nudus pfugit ab eis:
hunc Joannē alij. Jacobū fuisse di
cunt: petrus ãt vt videret finē cum
alio discipulo quē pntāt fuisse Jo-
annē sequebaꝛ xpm a lōge. discipu
lus aūt ille qui erat notus pontifici
pontifex fm Jsidoꝝ dī quasi pontē
faciens/eo q₂ via sequentiū: hic est. n.
summus sacerdos ꝛ princeps sacer
dotū cum ceteris intrauit atrium:
petrus aūt foris erat ante ianuam
sed ipse discipulus dixit hostiarie ꝛ
introduxit eū: erat enim frigus: iō
accenso igne in medio atrij petrus
cū ministris sedens foris auditoriū
pontificis calefaciebat se. Quē an-
cilla hostiaria ad lumen intuens di
xit. Nūquid tu de discipulis es ho-
minis istius? certe tu eras cum eo/
ꝛ ad ceteros conuersa: hic inqꝛ erat Petri pᵃ negatio.
cū illo: ad ille negauit coraꝫ oībus
dicens. Nescio quid dicis ego neqꝫ

nouí hoīez istū/neqȝ discipulus ei⁹ sum. Et exiuit foras añ atriuȝ ꝛ gallus cātauit. ¶ Pontifex vō itroducēs iesum in auditoriū iterrogauit eū q̄re discipulos ꝯgregaret/ꝛ q̄leȝ doctrinā pplo p̄dicaret: cui rn̄dit. ego palā locutus sū ī tēplo corā iudeis. Interroga eos q me audierūt tūc vnus assistēs ministroꝝ dedit alapā iesu dicēs. Sic rn̄des pōtifici? Et ait illi iesus. Si male locutus sum testimoniū phibe de malo: si āt bn̄ cur me cedis? Hui⁹ alape pphia hētur in Treñ. 3. dabit pcutiēti se maxillā ꝛ Mich. 6. pcutiēt maxillā iudicis isrl'. ¶ Cū āt petr⁹ egrederet̄ foras vidit eū alia ancilla ꝛ dixit ministris q erāt ad ignē. Et h̄ erat cū iesu nazareno/ad q̄s cū rediȷsset stās ad ignē ancilla ipa/ꝛ q̄dā ali⁹ dixerūt ei. Nūqd tu ex discipulis ei⁹ es? Ille vō negauit ꝛ cū iuramēto dixit/o hō nō sum. ¶ Scō aūt iteruallo q̄si hore vnius ali⁹ q̄dā astātib⁹ affirmabat dicēs: vē h̄ cū illo erat/nā ꝛ galileus ē. Et ceperūt astātes dicē petro: vere tu ex illis es/ nā ꝛ loquela tua manifestū te facit. Marie āt vrgebat petrū vn⁹ ex suis pōtificis cognat⁹ ei⁹ cui⁹ petrus abscidit auriculā dicēs: nōne ego te vidi ī horto cū illo? Ille āt cepit anathematizare ꝛ iurare q̄ nesciohoīe istū quē dicit ȷ. Et stati gallus cātauit. Et ꝯuersus dn̄s respexit petrū: q̄ de respectu corpali ꝛ spūali pōt itelligi. Tūc recordat⁹ petrus v̄bi q̄ dixerat sibi iesus/p̄us q̄ȝ gallus cātet/ ter me negabis. Et egressus foras fleuit amare. ¶ Attēde gradus crime negationis. p° fuit nuda negatio. 2° negatiōi accessit piuriū. 3° piurio accessit anathematizatio .i. maledictio. Itē ad p̄mā negationē ip̄m ipulit vna tātū ancilla. Ad scdāȝ duo/ancilla ꝛ vir. ad tertiā p̄les/q̄ vt dic glo sup mattheū p̄seuerātie ī pcō dat īcremēta sceleꝝ q .n. minima sp̄nit cadit ī maiora ꝛ p̄uoꝝ colloga semꝑ excrescūt. Hui⁹ vō negationis figurā exp̄ssit aaron pōtifex ꝯ̄ moysen. Nu. 14. Itē chusi arachites amicus dauid eū negās. 2. Re. 16.

Xp̄s examinat̄ ab anna.

Alapa cedit̄.

Petri scūda negatio.

Petri 3ª neg°

Nō grad⁹ negatiōis petri.

¶ Sexta pars passionis xp̄i.

Et miut ānas iesum ligatū ad cayphā q erat p̄nceps sacerdotū āni illi⁹/apud quē sacerdotes ꝛ scribe ꝛ seniores ꝯuenerūt. ¶ Adducūt g̃ iesuȝ ad cayphā ī p̄toriū/q̄ cū distinctiōe legēdū eē puto: neqȝ .n. cayphas erat ī p̄torio. Sȝ p° ad cayphā ductus ē examinādus/ide aūt ī p̄toriū: p̄nceps vō sacerdotū ꝛ oē ꝯciliū q̄rebat f'lm testimoniū cōgruū ꝛ veri sile ꝯ̄ iesum vt eū morti traderēt/ꝛ nō iuenerūt cū tñ multi f'li testes accessissent. Nouissime āt duo f'li testes frexerūt dicētes: nos audiuim⁹ eū dicētē. Ego dissoluā tēplū h̄ manufcm̄ ꝛ post triduū aliud nō manufcm̄ edificabo. Ex h̄ āt conabant̄ p̄bare q̄ diuā pōam sibi vsurparet q̄si do. sȝ erant f'li testes: q̄ sensuȝ ꝛ v̄ba xp̄i mutabāt. ip̄e .n. dixerat soluite/ip̄i dicunt ego soluā: ip̄e dixerat tēplum. sed ad templū corpis sui referens: ipsi dicunt tēplum hoc manufactum: ip̄e dixerat ego suscitabo illud q̄ de aīali templo accipit̄: illi dicunt aliud nō manufactum edificabo horuȝ falsum testimonium figurauerunt testes ꝯtra naboth. 3. Re. 21. ꝛ sacerdotes contra susannā Dañ. 13. Et q̄ nō erat sufficiens testimonium istorum perturbatus p̄nceps sacerdotū/q̄ non inueniebat calumnie locum: surgens in medio dixit ad iesum ex verbis eius querens calumniā. Nō respōdes quicq̄ȝ ad

Xp̄s ad cayphā ducit̄.

Queratur falsum testimonium.

ea q̃ tibi obijciunt ab his: ipse vo tacebat. Et pnceps sacerdotũ ait illi. adiuro te p deũ viuũ vt dicas nobis si tu es xp̃s fili⁹ dei viui. dicit illi. iesus. tu dixisti. ego sũ. verũtñ dico vobis / videbitis filiũ hoĩs sedẽtẽ a dextris v̄tutis dei ꝛ venientẽ in nubib⁹ celi. Tũc pnceps sacerdotũ scidit vestimẽta dicẽs: blasphemauit. qd adhuc egemus testib⁹: ecce nũc audistis blasphemiã. qd vobis vr̃? Qui oẽs ꝯdẽnauerũt eũ eẽ reũ mortis. ¶ Tũc expuerũt i faciẽ ei⁹ ꝛ colaphis eũ cederũt / ꝛ velauerũt faciẽ ipsi⁹ pcutiẽtes eũ: ꝛ dicebãt: pphetiza nobis xp̃e. qs ẽ q te pcussit? Cõsputũ figurauit dauid. j. Re. xxj. qñ corã achis imutauit vultũ ꝛ fluebãt saliue i barbã ei⁹. Itẽ colaphis cesuz figurauit mãna pilo tõsum. ¶ Itẽ velatum figurauit Moyses. Exo. 34. Itẽ pphias ei⁹ derisũ figurauit. Hiere. 43. mẽdaciũ tu loq̃ris si te misit dñs. Itẽ Mich. 3. Re. 22. q̃z derisuz i maxillã pcussit sedechias. ¶ Cõfestiz ãt mane fcõ ꝯciliũ fecerũt sũmi sacerdotes cũ senioꝛib⁹ ꝛ scribis ꝛ vniuerso ꝯcilio ppl̃i publice cãz mortꝫ xp̃i q̃rẽtes ꝛ duxerũt illũ i ꝯciliũ suũ dicẽtes. Si tu es xp̃s dic nobis. Et ait illis. si vobis dixero nõ creditꝫ mihi: si ãt iterrogauero ñ rñdebitꝫ mihi / neq̃ȝ me dimittetis. Ex h ãt erit fili⁹ hoĩs sedẽs a dextris v̄tutis dei. dixerũt aũt oẽs: ẽ es filius dei? Qui ait / vos dicitis q̃ ego sũ. at illi dixerũt: qd adhuc desideram⁹ testimoniũ? ipsi. n. audiuim⁹ ex ore ei⁹. Forte i isto ꝯcilio ñ iterrogauerũt xp̃m / sꝫ iã ꝯuictũ ꝛ ꝯfessũ ꝑus q̃uo traderẽt morti tractauerũt. Et ꝯsurgẽs oĩs mł̃titudo eoꝝ adduxerũt xp̃ȝ ligatũ ad pilatũ i ꝑtoꝛiũ / ꝛ ipsi nõ itrauerũt i ꝑtoꝛiũ / q̃ ligatus erat dom⁹ gẽtil̃ ꝑsidis / vt ñ ꝯtaminarent / sꝫ mãducarẽt pascha. Huius rei p⁹ figura ẽ. Nu. 20. qñ ꝯ moysen ppl̃s in seditionẽ surrexit. Ita Hier. 26. apprehẽderũt Hieremiã sacerdotes ꝛ pphe ꝛ oĩs ppl̃s dicẽtes morte moriat hõ iste. ¶ Judas aũt vidẽs xp̃ȝ dãnatũ eẽ ad mortẽ pnia ductus retulit trigĩta argẽteos pncipib⁹ sacerdotũ ꝛ senioꝛibus ppl̃i dicẽs / peccaui tradẽs sanguinẽ iustũ. Qui dixerũt. qd ad nos ptinet si peccasti? tu videris. i. tu videas qd fecisti. Et piectis argẽteis i tẽplo recessit / ꝛ laq̃o se suspendit. Sꝫ dicĩ gl. sup ps. iij. q̃ añ xp̃i resurrectõȝ iudas laq̃o se suspẽdit: nõ tñ añ xp̃i mortẽ. vñ gl. sup mar. d̃ duobus latronib̃: alter / igĩ / ꝑcessit petrũ i padisũ: alĩ iudã i ifernũ. Crepuit ãt medi⁹ ꝛ diffusa sũt oĩa viscera ei⁹. talis. n. pena digna pditoꝛꝫ ꝛ auari ẽ. Ecc. x. nihil ẽ iniq̃⁹ q̃z amare pecuniã. h. n. ꝛ aĩaȝ suã venalẽ hꝫ / qm̃ i vita sua piecit itima sua. Cui⁹ figurã achitophel ꝛ absalõ gesserũt. ij. Re. xvj. ꝛ. xvij. q̃z vterq̃ȝ suspẽsus ẽ / q̃ dõ regẽ pdidit. ꝛ hest. 7 naamã suspẽsus ẽ i patibl̃o / q̃ mã docheo crucẽ ꝑpauit. sacerdotes ãt dixerũt nõ lꝫ ponẽ istos argẽteos in corbonã. i. i dc naria dei / q̃ ꝑciũ sanguĩs est. Et fcõ ꝯcilio emerũt ex eis agrũ figuli in sepulturã peregrinoꝝ / ꝛ vsq̃ȝ in hodiernũ diẽ ager ille vocat acheldemach. i. ager sanguis. Et impleta est pphia Hieremie de agro emendo / ꝛ pphetia zacharie de ꝑcio agri. non absq̃ȝ grãdi mysterio quo significaĩ precio sanguinis chr̃i esse emptũ agrũ. i. mũdũ eius figuli qui finxit hominẽȝ de limo terre in quo qui peregrini sunt fideles sepeliuntur mortui seculo vt christo viuant.

¶ Septima pars passiõis christi

Marginalia (left): Calumniaĩ q̃ filiũ dei se ꝯfitetur. — Cõspuitur ꝛ colaphizatur. — Figura — Figura — Mane facto fit ꝯciliuȝ. — Ad pilatũ duci tur xp̃s ligatus

Marginalia (right): Figura — Judas seipsũ laqueo suspendit. — Figura — Ex trigita denarijs emĩt sepulchꝝ peregrinorum. — Cõpleta prophetia.

EXiuit ergo pilat⁹ ad eos foras ⁊ iesus ligatus stetit añ pñdē. dixit āt pilat⁹ iudeis: quā accusationē afferetis aduersus hoiem hūc: illi vo cū nō hērent sufficientē accusatōz rñderūt. Si nō eēt h malefactor nō tibi tradidissemus eū.

Pilat⁹ recusat cām et iudiciū de xpo.

Pilatus aūt putās iō ipsos tacere accusationē / q: i legalibus eoꝝ aliqd' cōmisisset / ⁊ iō in lege ipsoꝝ pūere puniendus esset recusauit cām ⁊ iudiciū eius: ad ipsos remisit dicēs: accipite eū vos / ⁊ ſm legē vrā iudicate eū. Dixerūt ergo ei iudei: nobis nō lz iterficē quēq̄: vt sermo iesu iplerer q̄ pdixit Mat. 20. se a iudeis tradēdū gētib⁹ / vt crucifigeref. Sz dubiū ē quō iudei dicāt sibi nō licere quēq̄ occidere / cū lex dicat Exo. 22. maleficos nō patieris viuere. Et ꝯstat q: stephanū lapidauerūt. Act. 7. Et dōm ꝙ lege romana puati erāt auctītate / nō ꝙ omnino quemq̄ morti iudicarēt / sed ne iudicarent aliquez ad crucē / quā mortem volebāt chrō iserre: stephanū aūt morti adiudicauerūt aut eū mutabaf magrat⁹ aut lapidatū q̄ mors ipsis nō erat iterdcā. alr itelligit Aug. dcm̄ iudeoꝝ. nobis nō lz iterficere quēq̄ i die festo. alr Chryso. Nob nō lz iterficere quēq̄ p crīe lese maiestatis: ꝙ xpo iponebāt. ¶ Pilatus vo ex vbis eorū itelligēs ꝙ nō penā legalē / sz interfectōez chrī peterēt voluit iterfectōis cām audire. Ceperunt āt illū accusare ꝙ eēt ꝯrī⁹ reipublice pncipatui i duob⁹ dicētes. hūc inuenim⁹ subuertētē gētē nrāz ⁊ phibētē tributa dari Cesari / ⁊ dicētē se chrīz regē eē.

Accusatur coraz pilato christus.

Et cū accusaref a pncipib⁹ sacerdotū ⁊ senioꝛib⁹ nihil rñdit: tūc dicit illis pilatus: nō audis q̄ta aduersū te dīt testimonia? Et nō rñdit i pñtia iudeoꝝ ad vllm vbū / ita vt miraref pses vehemēter. Introiuit ergo pilatus in ptoriū ⁊ vocās ad se iesū: pmā qdē accusationē d tributo Cesaris nō admisit: audierat. n. ab Herodianis eū dixisse: reddite q̄ sūt Cesaris Cesari: sz de 2a iterrogauit accusatiōe eū. tu es rex iudeoꝝ? cui rñdit iesus: a temetipso hoc dicis: an alij tibi dixerūt de me? rñdit pilatus cām istā se a iudeis didicisse: nūqd ego sū iude⁹? ⁊ gēs tua ⁊ pōtifices tui tradiderūt te mihi puniendū p ista cā: qd fecisti? Et tūc ait iesus. Regnū meum nō est de hoc mūdo: si. n. de h mundo eēt / ministri mei vtiq̄ decertarēt vt nō traderer iudeis. Et q: p solo regno mūdi regis certāt: hinc pz nihil ꝯ Cesarē agere chrīz dicētē se regē: dixit itaq̄ pilatus: ergo rex es tu? Et rñdit chrūs. tu dicis. i. veꝝ dicis / q: rex sū ego: ego. n. ad hoc natus sū ⁊ veni in mūdū / vt testimoniū phibeā vitati quā qui amat audit vocē meā. Et dixit pilatus: qd ē vitas? Et exiēs ad sedādū iudeorū tumultū qd eēt vitas nō audiuit. ¶ Aduertēdū āt ꝙ māichei ad cōfirmatōez sui erroris vtūf vbo xpi dicētis. regnū meū nō est de h mūdo. q̄si regnū celi tātū ⁊ nō terre sit dei: cui⁹ ꝯrīū ait. ps. qm̄ rex ois terre ds. Et d seipso ait chrīs Mat. 28. data ē mihi ois ptās in celo ⁊ i terra. Et Jo. 13. sciens q: oia dedit ei pr in manus: ergo vbū illud regnū meum nō ē d hoc mūdo dupr itelligit. p⁹ ſm Augu. accipiēdo regnū p his q̄ regūt: sic fideles electi sunt regnum dei Apoc. v. fecisti nos do nro regnū. Regnū ꝙ lz sit in hoc mundo p inhabitationē: nō tn̄ est d mūdo sz de celo p affectionē. ¶ Scdo vt dicit Chrysosto. accipiēdo regnū

ꝑ aticĩlate regia: hãc ãt xp̃s nõ h̃z ď h̃ mũdo/s̃z ď p̃re origĩalr. Dañ.7. filius hoĩs venit ad antiquũ dierꝫ ⁊ dedit ei p̃tãtẽ ⁊ honorẽ ⁊ regnũ. Cum ḡ pilatus exisset ad p̃ncipes ⁊ turbas dixit eis: nihil inuenio cãe in hoĩe isto: tũc illi aggrauauerũt accusatiões illas duas crimine sedi tiõis dicẽtes q̃ a galylea vs̃qꝫ hierosolymam cõmouisset oẽm pp̃lm eius dicẽs se regẽ/⁊ nõ soluẽda eẽ tributa: audiẽs aũt pilatus galileum ⁊ cognito q̃ de herodis p̃tãte eẽt q̃ erat rex galylee/misit eum ad herodẽ ipsis dieb⁹ hierosolyme existentẽ. Ecce iaꝫ bis declinauit pilatus examinare cãm eius p⁹ ad iudeos/nũc ad Herodẽ remittẽs iudiciũ.

Ad herodem mittit.

gauisus est aũt herodes viso iesu/q̃ multa ď ipso audierat/ ⁊ sperabat aliq̃d ab eo signũ videre fieri. Et iterrogauit eũ multis s̃monib⁹ q̃ nihil oĩo sibi r̃ndit. Stabãt ẽt p̃ncipes sacerdotũ astãtes accusantes ip̃m: idq̃ꝫ spreuit eũ Herodes ⁊ exercit⁹ eius ac idutũ veste alba q̃si fatuũ remisit ad pilatũ: ⁊ ipsa die fc̃i s̃t amici herodes ⁊ pilat⁹/nã ãtea erãt inimici pp̃ necẽ q̃rũdã galileorũ q̃s pilat⁹ occiderat vt dr̃ Luc.xiij.

Spreuit eũ herodes.

Ad pilatum remittit.

¶ Octaua pars passionis christi.

Pilatus aũt ꝯuocatis p̃ncipib⁹ sacerdotũ ⁊ magr̃atibus ⁊ plebis/dixit ad illos: obtulistis mihi hũc hoĩem q̃si auertẽtẽ pp̃lꝫ. Et ecce corã vobis iterrogãs nihil inuenio de his in q̃b⁹ euꝫ accusatis de vsurpatiõe regni ⁊ p̃hibitõe tributi/sed neq̃ꝫ herodes: nã remisit illũ ad nos: ⁊ ei ergo nihil dignũ morte fecerit si q̃ cõmisit in v̄ris cerimonialib⁹ ꝑ ipsis punitũ dimittam. ¶ Per diẽ ãt solẽnẽ i mẽoria pp̃li libati ab ãgelo occidẽte egyptios/ꝯsueuerat p̃ses dimittere pp̃lo vnũ victũ quẽ voluissent. h̃ebat ãt tũc vnũ vinctũ isignẽ ⁊ nõbilẽꝫ q̃ dicebat barrabas/ q̃ pp̃ homicidiũ in seditõe fc̃m/⁊ q̃ latro erat tenebat i carcere occidẽdus. Et dedit pilat⁹ optionẽ pp̃lo quẽ vellẽt/iesum an barabã dimitti. sciebat.n. q̃ pp̃ inuidiã tradidissẽt iesũ: iõ q̃rebat oportunitatẽ liberãdi eũ: neq̃ꝫ putauit tãtã eẽ pp̃li ingratitudinẽ vt ꝑ xp̃o p̃eligerẽt homicidã. P̃nceps aũt sacerdotũ ⁊ seniores p̃suaserũt pp̃lo vt peterẽt barrabã/iesum vo ꝑderẽt. Et clamauit sil' vniuersa turba dicẽs. tolle hũc/⁊ dimitte nobis barabã. huiꝰ rei figura ẽ Leui. xvj. de duob⁹ hyrcis: vno imolato/ altero cũ pctĩs pp̃li relicto: altera figura ẽ.ij. Re. 10. q̃ pp̃ls spreto dõ rege elegit saulem.

Figura

¶ Tũc pilatus app̃hẽdit iesuꝫ ⁊ flagellauit/q̃ iussit eũ flagellis cedi: hoc iõ vt penis eius pp̃ls saciatus desisteret necẽ ipsius petẽ. Cuius flagella figurauit p⁹ q̃dẽ mãna pillo tõsum. Exo. xvj. Itẽ Job vlcerat⁹. Job. ij. Itẽ Hieremias v̄berib⁹ cesus. Hier. 37. Itẽ eleazarus plagis pemptus. 2. Macħ. vj. Et post flagella milites illuserũt ei/exuẽtes eũ p̃prijs vestimẽtis/clamidẽ coccineã/vel purpureã circũ dederũt ei/⁊ plectẽtes coronã ď spinis iposuerũt capiti ei⁹/ ⁊ dederũt illi in ďxtera arũdinẽ ꝑ sceptro ⁊ genu flexo salutabãt eũ dicẽtes: aue rex iudeoꝝ. ⁊ p̃ter illusiones: tres ignominias itulerũt ei/q̃ dabãt ei alapas ⁊ ꝯspuerũt faciẽ ei⁹ ⁊ arũdinẽ pcutiebant caput eius vt spine capiti ei⁹ ifigerẽt/q̃s dic̃ Bern. q̃si ad cerebꝝ penetrasse. Et q̃ gẽtiles ad istãtiã iudeoꝝ sic illuserũt xp̃o: iõ ad detestatiõeꝫ hui⁹ facti/ hodie cũ solẽniter orat ecclia ꝑ oĩb⁹ gẽtibus ⁊ statibus dicit flectamus ge-

nua: ꝓ solis aũt iudeis orãtes nõ flectim⁹ genua. Rursus i recõpẽsa tionẽ illius derisorie adoratõis cũ lignũ crucis hodie publice ostẽdit trib⁹ vicib⁹ genua flectẽtes dicim⁹. venite adorem⁹: vestitũ ch'ĩm purpura figurauit altare holocaustorũ purpureo pallio circũtectũ. Nu me. 4. Itẽ spinis coronatũ figurauit aries iter vepres. Gen. 22. Itẽ archa federis de lignis sethiz q̃ sũt albe spine silua. Exo. 26. Itẽ illusũ figurauit Isaac quẽ hysmael deludebat. Gen. 21. Itẽ figurauit Sanson corã phylisteis delusus. Iudic. xvi. ¶ Exijt ãt iterũ pilatus foras ad pp'lz ꝛ dixit eis. Ecce adduco eũ vobis foras vt cognoscatis qꝛ i eo nul lã iuenio cãz. Exijt ḡ iesus spectaculũ lachrymabile portãs spineã coronã/ꝛ purpureũ vestimentũ: ꝛ dixit eis. ecce hõ. q̄ȝ nihil videbat eẽ nisi fragil' ꝛ isortunat⁹ hõ. ¶ Qñ cũ vidissent põtifices ꝛ ministri nõdũ saciati penis ei⁹/sz sicut fera bestia gustato sanguine ampli⁹ ꝓuocati clamabãt dicẽtes. Crucifige crucifige eũ. hoc ꝓ° petũt vt cruce occidatur in nullo mitigati ei⁹ flagellis ꝛ illusiõib⁹: ꝛ vt dicit Aug. erat hora diei tertia cũ istud clamauerũt. Et r̄ndit pilatus. qd. n. mali fecit hõ iste vt occidat? ego nullã cãm mortis iuenio in eo: at illi magis vocibus clamabãt. Crucifigat. iam desierãt allegare cãm/sed irrõnabiliter clamoribus q̄rebãt penã: pilat⁹ vo hoc oĩno facere recusauit dicẽs. accipite eum vos ꝛ crucifigite: ego enĩ nõ iuenio cãm in eo. ¶ Tũc in

3ª accusatio.

dei tertiã accusationẽ ꝓposuerũt dicẽtes: nos hẽmus legẽ ꝛ fm legẽ dz mori/qꝛ filiũ dei se fecit. hoc mõ nullo loco ꝓcipit lex: sz Deut. xiij. ꝓcipit occisio ꝓphe auertẽtis a cul tu dei: nõ mẽtiunt de legis ꝓcepto: sz nõ de legis ꝓposito cui⁹ erat in tẽrio xp̄i mortẽ ꝓfigurare. Cuz an dixset q̄ pilatus hũc fmonẽ magis timuit Cesaris irã/q̄ȝ occidere filiũ dei: facile. n. cũ eẽt gẽtilis potuit suspicari dei filium/qꝛ gẽtes multos hoies deoꝝ filios arbitrabant. Et ĩgressus ẽ iteꝝ ꝓtoriũ ꝛ dic ad ihz: vñ es tu? i. vñ ducis originẽ/volẽs scire vtꝝ gen⁹ eẽt deoꝝ: iesus ãt r̄nsũ nõ dedit ei. Quattuor ãt vicib⁹ ĩ sua passiõe xp̄s iterrogat⁹ tacuit: nolẽs ãt qõni aut ꝑsone/q̄rẽti r̄ndẽ ꝓ° tacuit corã põtifice accusat⁹. 2° tacuit corã ꝓside a põtificib⁹ accusat⁹. 3° tacuit corã herode iterrogat⁹ 4° tacuit d̄ sua origine a gentili regãt⁹: vt aũt dic Aug vbi xp̄s tacet vt agn⁹ tacet: vbi loq̄t/q̄ñ pastor docet. Sz tñ accusatus tacuit ab excusatiõe ne mors ip̄i⁹ ipediret. Itẽ tacuit herodi ne a morte ip̄m eriperet. Itẽ tacuit suã originẽ/qꝛ gẽtilis ꝓses nõ erat capax. Dixit ḡ ei pilat⁹. mihi nõ loq̄ris? nescis qꝛ ptãtẽ habeo crucifigere ꝛ dimittere te? in quo seipsũ ꝯdẽnat. Si enim hanc hẽbat ptãtez: quare ĩnocẽtẽ nõ absoluit? R̄ndit iesus. nõ haberes potestatẽ aduersũ me vllã/ẽt Cesaris ptãti sbiectã/nisi tibi datũ eẽt desuper a deo. Et qꝛ iudex es cuius est officiũ fm allegata iudicare: iõ qui tradidit me tibi occidendũ maius peccatũ hz. pontifices. n. ex inuidia ꝛ odio tradiderũt eũ. pilatus vero timore supioris ptãtis adiudicauit ip̄sũ. Et exinde ne peccatum haberet pilatus q̄rebat vehementius occasionis vt euz dimitteret. Qñ cum pcepissent iudei ad ꝓmam accusationẽ redeũtes/vrgebant pilatum ꝛ clamabãt dicentes: si hunc dimittis non es amicus Cesaris:

Timebat Pilatũ d̄ filiũ occidere.

Accusatus q̄ttuor vicibus tacuit qꝫ nõ sine magno mysterio fctũ est.

omnis eni q se regē facit/ ɔdicit cesari. Hāc ppli violētiā ⁊ pilati occasiones figurauerūt babiloij. Dan. 14. Cōgregati ad regē ⁊ dicētes: trade nobis danielē occidēdū/ aliogn interficiemus te ⁊ domū tuā. Et Gen. 37. Audiēs h̄ ruben nitebať liberare eū de manib⁹ eoꝝ. Et Dan. 6. Audiēs ⁊ ɔtristat⁹ est rex ⁊ posuit coꝛ suum vt liberaret danielē/ ⁊ laborauit vsq ad occasuȝ solis. Uiri āt illi intelligētes regē/ dixerūt: scito qꝛ nō licet tibi imutare legē medoꝝ.

Figura

¶ Nona pars passionis xpi.

Itaq̧ cū audisset Pilat⁹ minas sibi īferri a pplo de cesaris indignatiōe adduxit foras iesuȝ ⁊ sedit p tribunali q̄ ē sedes iudicis forte vsq tūc fine foꝛa iudicij ɔcessit: iō tūc iudicatur⁹ sedit p tribunali. i. añ tribunal: vel ī tribūali: nā apō grecos ista ppositio/ p/ signat/ añ/ vel/ ī/ ⁊ fuit positū tribūal in loco q grece dr̄ lithostratos. i. pauimētū diuersoꝛuȝ lapidū. hebraice āt dr̄ gabatha. i. collis vel sublimitas: erat. n. excelsa māsio ptorij: erat āt pasceue. i. feria. 6. pasche. Sciēdū q̧ pasceue grece: idē ē q̧ pparatio. Et qꝛ feria. 6. semp p parabāť cibi p sabbato sequēti: iō oīs. 6. feria erat pasceue ſȝ dies ista feria. 6. ēt erat pasceue pasche: qꝛ ī crastio sabbō erat solēnitas maioꝛ azimoꝛ erat āt hora q̄si. 6. tādiu. n. pilat⁹ ptraxerat cāȝ xpi/ nūc dclinādo iudiciū/ nūc examinādo/ nūc excusando/ nūc ēt opoꝛtunitates liberatiōis q̄rēdo/ vt iā eēt meridies hora q̄si. 6. vt dic̄ ioānes. Cui vr̄ obuiare q̧ dic̄ mārc⁹: erat āt hoꝛa. 3ª ⁊ crucifixerūt eū: ad h̄ āt rñdet Aug. dupl̄r. p° qdē xps manib⁹ militū fuit crucifix⁹ in fine sexte hore/ añ cuius finē sedit p tribunali pilat⁹: linguis autez iudeoꝛ clamātium crucifige

Para-
sceue.

crucifige eū circa tertiā hoꝛam crucifixus est. Et qꝛ iudei nolebant videri esse crucifixores xpi: iō marcus q̧ maxime nolebāt videri fecisse: hoc eos asserit circa tertiaȝ fecisse/ verissime oñdēs magis fuisse cāȝ necis xpi/ linguā iudeoꝛ q̄ manus militū. ¶ Scdo dicit Augu. q̧ noie pasceue pt intelligi pparatio passiōis xpi q est pascha nr̄ȝ/ cui⁹ pparatiōis erat q̄si hoꝛa sexta: nā hora nona noctis ɔdēnat⁹ fuit i ɔcilio iudeoꝛ dicētiū: re⁹ ē moꝛtis: īde fluxerūt tres hoꝛe vsq ad diē ⁊ ꝑtia hora diei/ q̄ vtriq ē sexta pasceue passiōis sedit pilat⁹ p tribunali ⁊ crucifixus est dñs Alr pt dicit q̧ ex horis diei nō oēs/ ſȝ pma/ tertia/ sexta/ nona/ ⁊ vltia tm̄ ɔsuenerūt noiari. Et qꝛ forte in medio tpe iter sextā ⁊ tertiā. Sedit pilat⁹ p tribūali ⁊ crucifix⁹ est xps. Iō marc⁹ a priori hora/ ioānes a posterioꝛi tpe. illō noiauerūt. ¶ Sedēte āt illo p tribūali misit ad eū vxoꝛ ei⁹ dicēs: nihil tibi ⁊ iusto illi. i. ñ ītromittas te ō moꝛte ei⁹ mlta. n. passa suȝ p visuȝ pp eū. dic̄ Glo. q̧ diabolus aduertens moꝛte xpi se amissuꝝ ptātez/ penituit q̧ eū cōprehēdi fecerat/ ⁊ visiōib⁹ pterruit hāc mlierē/ vt sic pri⁹ p mulierez moꝛtē intulit mūdo/ ita suggerente mliere ipediret moꝛs xpi p quā dubitabat se moꝛtis īperiū pditurus. Iussit g̃ pilat⁹ educi xp̄z. Et dicit iudeis. Ecce rex vester. q̄si dicat erubescere debetis q̧ flagellatū hūc ⁊ abiectū formidatis eē regē. Illi aūt clamabāt dicētes tolle tolle. i. auferas ⁊ abijcias eū a ɔspcū nr̄o. Sap. ij. Grauis est ēt nobis ad vidēduȝ. Et crucifige eū. dixit eis pilat⁹ regē vr̄m crucifigā? Respōderūt pōtifices. nō habemus regē nisi Cesarē huius rei figura est. j. Re. 3. Petijt

Uxoꝛ pilati q̄rebat xpi moꝛtē impedire.

Xps flagellat⁹ foris a pilato educit.

populus regē hoīez/⁊ abiecerūt regem deuz. Et. 3. Re. 12. Recessit israel a regno dauid vsq₃ in presentez diē. Et Dan. 9. Cū occideret xp̄s nō erit ei⁹ pp̄ls q negatur⁹ est euz.

¶ Decima pars passionis xp̄i.

Videns āt pilat⁹ q₃ nihil pficeret pcurādo xp̄i liberatiōez/ s₃ magis tumult⁹ fieret: q₃ vt dic glo. rebelliōis crimē ei ꝯ Cesarez pp̄ls īpigebat: accepta aqua lauit man⁹ corā pp̄lo dicēs. Innocēs ego suz a sanguine iusti hui⁹ q̄si dicat sicut lauo man⁹/ita ⁊ ꝯsciaz: vos aūt videritis.i.vos videatis qd agatis. Et rñdens vniuersus pp̄ls dixit: sanguis ei⁹.i.oīs cl̄pa ⁊ pena debita p effusiōe sanguinis ei⁹ sit sup nos ⁊ sup filios nostros. Hiere. 26. Si occideritis me sanguinē innocētē tradetis ꝯ vosmetipsos: isti obligant se sanguini. pilat⁹ vō manū/s₃ nō aiuz lauit: nō eni fuit sanguinis innoxi⁹ q cōscius innocētis sanguinē fudit.

Pilat⁹ se innocentē a xp̄i morte exponit. Pilat⁹ manus lauat.

¶ Itaq₃ pilat⁹ q̄uq₃ iudicasset xp̄m īnocētez dimittēduz: volēs tn̄ petēti pp̄lo satisfacere. Et timēs ne/licet falso/accusaret de rebelliōe cesaris cū hoc ēt nulluz periculū putās sibi īminere/q₃ īnocētē pauperē iudicaret morti: q₃ nō appebat aliqs potēs de morte ipsi⁹ reclamātē: pp hoc ptulit sñiaz ⁊ iudicauit xp̄z ob cl̄pā affectati regni eē crucifigēdū.

¶ Et milites p̄dicti suscipientes iesu₃ exuerūt eū purpura/ ⁊ iduerūt eū vestimētis suis: ⁊ iposita cruce sibi ducebat vt crucifigeretur: q figurauit. Isaac Gen̄. 22. Portans ignez ⁊ ligna hoc idem vrias. 2. Re. 11 sue mortis litteras deferēs. ducebātur etiā duo alij neq₃ cū eo vt interficerēt. Isti latrōes fuerūt: latrones aūt dicunt q viatoribus insidiant in solitudine vt eos expoliēnt/aut occidant: nā qui domi alienuz tollunt fures potius nominātur: hi iuditio veteris legis nō puniebātur morte/sed restitutiōe maiori: vt p₃ Exo. 20. ⁊ puer. Latrones aūt figebātur cruci.

Pilatus sniaz tādē ptulit de xp̄i morte. Figura

¶ Et. aduertēdum q illusores xp̄i ⁊ crucifixores dicūtur milites / nō ſm militie nomē p̄sentis tēpoꝝ/quo tm̄ generosi eqtes nominantur: neq₃ enī nobiles psone illuderēt/ crucifigerēt/⁊ vestes crucifixi diuiderēt sibi/ qd ad carnifices poti⁹ pertinet. sed dicūtur milites ſm antiquā cōsuetudinē stipendiarij pedites: sicut patet apud titū liuiu₃ ⁊ in gestis iulij cesaris/vbi milites ab eqtibus distinguūtur. hoc etiā p₃ i actib⁹ apostoloꝝ. 23. Ubi dicit q paulus cū militib⁹ ducētis/⁊ eqtibus septuaginta de hierl̄m missus est cesareā: ergo milites hoc loco itelligamus viles stipendiarios carnifices. Et cum ducerēt iesum inuenerūt Symonez quēdaz patria cireneuz patrez alexādri ⁊ ruffi quos putāt fuisse discipulos xp̄i qui veniebat de villa ad ciuitatē. Et vt citi⁹ xp̄m pducerēt angariauerūt.i cōpulerūt pdictuz Symonē vt portaret crucē post iesum.

Symon cireneus angariatur.

¶ Sequebat aūt illū turba multa pp̄li ⁊ mulieꝝ q̄ plangebāt ⁊ lamētabātur euz. Et ꝯuersus ad illas iesus ait. filie hierl̄m/qn natione erāt hierosolimitane/nolite flere sup me / sed super vosipsas ⁊ super filios vestros flete: qm̄ ecce veniūt dies captiuitatis vestre in qbus dicet: beate steriles ⁊ vētres que nō gennerūt/⁊ vbera que non lactauerūt: ⁊ erit tāta tribulatio vt qui tūc erūt viui dicēt mōtibus cadite super nos/⁊ collibus coopite nos / q₃ si in viridi ligno hoc faciūt .i. si ego q peccatū nō feci/imo sum

virẽs lignũ iustitie floridũ fructiferũ ⁊ vinificuʒ tãta patiozi arido/qd fi etzi. q̃ tozmenta manẽt illis q̃ sunt ligna arida sine bõitate.q ĩsup ⁊ ligñũ vite icẽdio moztʒ dare si timẽt.

¶ Undecima pars passionis xpi.

Et venerũt in locuʒ q dr golgotha.i.caluarie locus:nõ q deʒ pp caluariã capitis ade qȝ qdã dicũt ibi sepultũ/sʒ ob decollatiõeʒ dãnatoꝝ qꝛ ibi erãt caluarie: adã eñi in ebrõ dr sepultus. Josue.14. Quo cũ venissent sitiẽti xpo vt dãnatis accidit ppinanerũt vinũ cuʒ felle mixtũ/vł miratũ vinũ:vt dicit marc⁹. Et cũ gustasset noluit bibere.Erecta ğ grãdi cruce alta:vt crediť qndecĩ pedib⁹ nudatũ xpʒ mũdi salutẽ in ea sic extẽderũt/ vt eius possent ossa numerari: sicut dr in psalmis: ⁊ extẽsuʒ manib⁹ ⁊ pedib⁹ pfixerũt clauis.Duos quoqȝ latrones/vnũ a dextris/ alteꝝ a sinistris cũ eo crucifixerũt:ipe võ: p crucifixorib⁹ ozans dicebat.pr dimitte illis/ nõ eñi sciũt qd faciũt. Qd cũ audissent multi eoꝝ q aderãt cõpũcti coꝛde pẽituerũt:vt dicit glo.sup Esaiaʒ nec mirũ qꝛ ipse tãtã mãsuetudinẽ seruãs in ꝯtumelijs/ tãtaʒ patiẽtiã oñdens in toꝛmẽtis ⁊ mirã bẽignitatẽ exhibẽs crucifixoꝛib⁹ euidẽtius declarauit se filiũ eẽ patris quẽ oꝛabat/sanãdo lãgnidos:resuscitando moztuos.Qd eñi mai⁹ miracl'ʒ hac bẽigna pietate?Hic ğ discam⁹ qꝛ filius est pris celestis. Et ad v̾ba tãte pietatis emoliaľ coꝛ nr̃m vt dimittam⁹ offẽsas debitoꝛib⁹ nr̃is ei⁹ ĩtuitu q p crucifixoꝛib⁹ pr̃em oꝛauit sicut ait ps hodie si vocẽ ei⁹ audieritis nolite obdurare coꝛda vr̃a.¶ Figuras crucifixi glo. sup matheuʒ assignat dicens/ hic est Abel in agro a fratre pempt⁹.Geñ.4.Hic ẽ Jsaac sup strnẽ ligno ⁊ colligat⁹.Geñ. 22.Hic est abꝛaã cũ ariete inter vepres herente.hic est ioseph cũ thalari tunica sanguine tičta Geñ.37. Hic est moyses cũ v̾ga signa faciẽs Exo.4.Hic est botr⁹ in ligno poꝛtatus.Nu.13.Hic est serpẽs in ligno suspẽsus.Nu.21.Hic est Elise⁹ cũ ligno ad q̃rẽduʒ ferrũ l'imo demersum.4.Re.6.Ferrũ eñi natauit ad lignũ/qꝛ p lig^m sic hõ demersus/p lignũ crucis natauit ad lignuʒ vite paradisi.Jtẽ hic est iacob in baculo ioꝛdanẽ trãsiẽs.Geñ.32.Hic est dauid cũ baculo goliã aggrediẽs.j. Re.17.Hic est Elyas sb arboꝛe doꝛmiẽs.3.Re.19.¶ Scripsit ãt pilatus titulũ cause moꝛtis xpi lr̃is hebꝛaicis grecis ⁊ latinis:iesus nazaren⁹ rex iudeoꝝ:⁊ posuit sup crucẽ: hebꝛaice aũt titulus iste sic legiť iesuach/nozri/ melech/iehudim/ grece sic.Sothei basileos omore leõ/latine Sic saluatoꝛ scũs rex ꝯfitẽtiũ. Quod cũ legissent põtifices iudeorũ dicebant pilato noli scribere rex iudeoꝝ/ sʒ qꝛ ipse dixit. Rex suʒ iudeoꝝ.Rñdit pilatus.Quod scripsi scripsi.¶ De cruce dñi sciẽdũ qȝ q̃tuoꝛ dñr fuisse ligna ei⁹.s.stipes ⁊ lignũ trãsuersuʒ.⁊ vni⁹pedis ⁊ dimidij tabula tituli superpositi ⁊ truncus inferioꝛ/cui stipes infigebaľ/ ⁊ erãt palma/oliua/cedr⁹ ⁊ cypressus. Est enim crux xpi palma victorie/ oliua pacis/cedrus eternitatis/cypressus humilitatis:cuius crucis figura apud hebꝛeos est thau littera/apud latinos.x.que vt dicit Jsidoꝛus p̃mo libꝛo ethymoľ. primitus augusti tẽpoꝛib⁹ qñ xps ex virgine natus est fuit repta/ ⁊ est duplex littera vim habẽs duarũ.s.c. ⁊.s.cõgrue anteʒ tunc inuẽta fuit quando per crucẽ/xpi nomẽ q per

Xps in cruce ptẽditur

Jnť duos latrones cõputaľ.

Figura crucis

Titulus

Crux xpi ex q̃ttuoꝛ lignis

eam scribitur mūdo debuit manifestari. Cui⁹ etiā littere numer⁹ conuenit cruci. x. enī decez significat/ q est limes z termin⁹ numeroꝝ ac legaliū ꝑceptoꝛuꝫ/ qꝛ in cruce xp̄i lex fuit cōsummata. Rursus. x. valet. c. z. s. quaꝝ litterarū numer⁹ est cētuꝫ/ quē significat. c. z septē quē significat. s. z qꝛ septē dieb⁹ tēpus voluit: idō hic numerus vniuersitatē designat tēporis. Cētuꝫ vero primitus a sinistra manu trāsit in dexterā cō iunctiōe digitoꝛū ad moduꝫ coꝛōe figurat⁹ per quē intelligit͡ ꝙ in v̄tute crucis z vniuersa merita vite presentis z eterna ꝑmia coꝛōe celestis ꝯtinēt: vnde vt qdā aiūt euidēs crucis miracl'ꝫ ē/ qꝛ cū de ligno ei⁹ apd̄ innumerabiles repiat͡/ ipa t̄n q̄ū germinās nūq̄ȝ deficit ℂ Milites aūt cū crucifixissent iesuꝫ acceperūt vestimēta ei⁹/ z fecerūt q̄ttuoꝛ partes vnicuiq̄ȝ eoꝝ tunicā ꝑ pte: vn̄ pꝫ q̄ttuoꝛ eas fuisse: erat aūt supioꝛ tunica xp̄i in ꝯsutilis. i. nō ꝯsuta acu / sꝫ ꝑ totū ꝯtexta/ de q̄ dixerūt: nō scidamus eā/ sꝫ soꝛtiamur de ea cui⁹ sit. Et sedēs ppl's respiciebat eū pēdētē expectās qd agēt/ aut qn̄ moꝛēt. ℂ Sꝫ nec crucifixo d̄fuerūt ipꝛoperia: nā ꝑtereūtes ꝑ viā int͡ crucē mouebāt ꝯ eū capita sua dicētes: vah / ꝙ ē iteriectio isultātꝫ/ q destruis/ tēplū d̄i/ z i triduo illd̄ reedificas/ salua temetipꝫ: si fili⁹ d̄i es d̄scēde d̄ cruce. Silr̄ z ꝑncipes sacerdotū cū scribis z sēioꝛib⁹ illudētes dicebāt/ alios saluos fec̄ seipꝫ n̄ pt saluū fac̄ si rex isrl' ē d̄scēdat n̄c d̄ cruce z credimus ei: ꝯfidit i d̄o libēt eū n̄c si vult: dixit .n. qꝛ fili⁹ d̄i sū/ z ꝙ ãplioꝛꝫ cōspcūs: vn⁹ ex his latrōib⁹ q pēdebāt cū eo cepit illi expꝛobꝛat͡. Si tu es xp̄s saluū fac temetipꝫ z nos. R̄ndēs āt alter icrepabat eū dicēs. nꝫ tu times

Soꝛs donis ꝑ xp̄i vestimenta.

Impꝛoperia adiuncti crucifixo.

deū q i eadē dānatione es. Et nos quidem iuste digna factis recipim⁹: qꝛ hic vero nihil mali gessit: attēde: nā digna factis recipimus. qꝛ vt dicit Grego. In moꝛa. hic latro reus erat factuꝫ sanguinis qꝛ hoīeꝫ occiderat vt expoliaret. Augu. qs illuꝫ inqt/ docebat nisi q iuxta illū pēdebat? erat enī illi fix⁹ in latere/ sꝫ habitabat in coꝛda. Et cōuersus ad iesum dicebat d̄ne/ memēto mei d̄uꝫ veneris in regnū tuū. Et 2m v̄bum de cruce pꝛotulit xp̄s ad latronē dicēs amē dico tibi hodie mecū eris in paradiso. Ecce quā liberalis/ immo ꝑdignus fact⁹ est hodie xp̄s/ qꝛ latroni regnū/ crucifixo celū/ dānato paradisuꝫ pꝛo breui petitiōe largitur: ꝑ padisuꝫ aūt itelligit nō locuꝫ aliquē/ sed visionē dei/ cui⁹ paradisi obstaculū gladiū flāmeū z versatilē atq̄ȝ custodiā angelicā xp̄s hodie sua moꝛte remouit. Derisuꝫ in cruce xp̄m figurauit Noe Geñ. 9. Quē nudatū ex vino derisit iunioꝛ filius. Itē idem figurauit dauid. 2. Re. 6. Quē michol despexit/ qꝛ nudatus erat saltans coꝛā d̄no.

Verba q̄ xp̄s in cruce ꝑtulit.

ℂ Duodecima pars passionis xp̄i.

Stabāt aūt iuxta crucez iesu mater eius z soroꝛ mr̄is eius maria cleophe / z maria magdalene. libet ista pietatis v̄ba deuotius meditari. Et pꝛimo quidem imobilis fide stabat colūna veritatis. totus deniq̄ȝ mūdus exciderat a fide xp̄i. ipsi etiā colūne ecclesie apli facti erāt arūdines vēto pauoꝛis agitate. sed stetit in fide regina mr̄e nō dubitās deū veꝝ eē z hoīeꝫ q pēdebat in ligno quē ppl's subsanabat. Iteꝫ stabat iuxta cruceꝫ/ sed libēti⁹ fola stetetisset cū filio i cruce ꝯfixa. Sꝫ stabat iuxta crucē coꝛpe/ i cruce āt cōfixa erat cōde: z vbi dēbat stare mr̄

Virgo maria stetit i fide.

pietatis stare/nisi iuxtā lectuꝫ vnici mouētꝭ filij ī aspo lecto?duro lecto: stricto lecto crucis videbat filiū ha nelātē/mortꝭ paciētē angustias/ab isto lecto recedere nesciebat:hꝰ eā te nebat amor / sꝫ affligebat dolor/ qꝛ thesaurꝫ/gaudiū/deniqꝫ vitā ꝛ filiuꝫ in eo plāgebat:nullus eā potuit se- parare multū/nulliꝰ auertere astātiū/ heu dicebat cur me a cruce vultis auellere:i ea pēdet filius meus/ibi pēdet aīus meꝰ/ potius corpꝰ meū ibi ꝯfigite vt non sit diuisio cordis ꝛ corporis:sꝫ vbi corde crutior/ibi car ne moriar. Jtē stabat iuxta crucem mr̄ iesu:nūc euidētissime patuit eē mr̄:qñ.n.ꝯcepit sine libidie/ qñ por tauit sine grauedine/qñ peperit/si- ne dolore nō ꝑcepit se mr̄eꝫ eē : sed nūc se ꝑcipit mr̄eꝫ:dolores q̄s non ꝑtulit pariēdo expta ē cruci astan- do. Jtē hꝰ mr̄is nomē tacet euāge- lista/qꝛ cū eēt iuxta crucē non erat maria maris stella/sꝫ amaritudinis ꝓcella cꝰ lucis radius non appare bat:si.n.sol in cruce patiebat̄ eclyp sim/qd mirū si stella maris radio nō eẽulsit decoris? Nolite me/ inqt/

Figura

vocare noemi.i.pulchrā / sꝫ vocate me mara.i.amaram/ qꝛ amaritudi ne me repleuit ops. Egressus est.n. a filia syon oīs decor eius/ꝛ magna ē velut mare ꝯtritio eius. ¶Vidit ḡ iesus de cruce mr̄eꝫ ꝛ discipulum stātē quē diligebat:hūc oēs fatent̄ Joānē euāgelistā eē ꝑ ceteris a xp̄o dilectū/ꝗ ꝯsanguinitatis iure / ꝛ qꝛ adolescētior ceteris erat aplis cum matertera mr̄e xp̄i propriaqꝫ mr̄e absqꝫ piculo potuit stare iuxta cru cē ꝯsobrini morietis. Sꝫ ꝯsiderāda sunt nobis v̄ba euāgeliste dicentis. Cū vidisset ḡ iesus mr̄eꝫ/vidit vtiqꝫ pietatis oculo cū patienti sibi mr̄i ipse recōpatiēs:sciebat.n.angustiaꝫ

resp ict xp̄s ma trē ꝛ di scipulū

eius/non erat dolores q̄s in morte filij tollerabat:idqꝫ geminū dolorē ipse paciebat̄.s.crucis ꝛ mr̄is. Jteꝫ vidit mr̄eꝫ stātē vtiqꝫ lachrymis ꝑ- fusaꝫ/ꝛ lachrymis deficiētē/ qꝛ plo- rās plorauit ī nocte ꝛ die/ ꝛ lachry- me eius ī maxillis eiꝰ.ꝗs/inqt / da- bit capiti meo aq̄ / ꝛ oculis meis fontē lachrymarꝫ/qꝛ defecerūt ꝑ la- chrymis oculi mei/ꝛ plorabo die ac nocte luctū vnigeniti plāctū amarꝫ Jtē matrē vidit ꝑ ceteris mr̄ibꝰ di- ligētē/mr̄eꝫ v̄ginē/mr̄eꝫ hūilē/ma- trē ꝑ ceteris mr̄ibus ampliꝰ dolen tē:nꝫ.n.erat ꝗ ꝯsolet̄ eā ex oībꝰ ca- ris eius/qm̄ ablatus ē ab ea ꝯsola tor filius/sine q̄ nihil dulce cū q̄ ni- hil sibi erat triste. ¶Tūc tertiaꝫ de cruce xp̄s emisit vocē dicēs mr̄i sue. sui deniqꝫ doloris oblitus ē xp̄s ma trē vidēs dolere:qm̄ nemo eā ꝯsola bat̄ d cruce ipse alloquit̄ dicēs:mu lier/ecce filius tuus:ego.n.morior: ego.n.te desero:iā non ego ero tibi dulcis filius/nec tu mihi cara mr̄/ itaqꝫ discipulus iste loco mei sit ti- bi filius. Deinde dic̄ discipulo. Ecce mr̄ tua. Et ex illa hora accepit eā di scipulus in suā mr̄eꝫ/ꝛ in suā curā. Et attēde rē nouam/qꝛ dū moriunt̄ parētes ꝯsueuerūt filijs superuiuēti- bus assignare tutores ꝛ curatores: hꝰ eꝫ moriēs filius mr̄i curatorē as signat. Huius rei figurā hēmus.j. Re. 22. Dauid.n.psecutiones pati- ens ꝓpriā mr̄em cōmendauit regi moab:dulcia ēt v̄ba xp̄i mouētis in cruce figurauit mel i ore leonis oc- cisi iudic̄.14. ¶Sꝫ hꝰ testm̄ xp̄i pau lulū attēdamus:dic̄.n. mulier ecce filius tuus discipulo āt:ecce mater tua/ī q̄ distributione ꝓspere succes sit discipulo cui scā ē v̄go mr̄/ꝛ xp̄s frat̄. Sꝫ q̄ aduersa fortuna/q̄ dura mutatio cedat in ꝑtē v̄ginis aud:rē

3m̄ i cru ce v̄bu

Testim̄ xp̄i in cruce

mulier/ingt/ecce filius tuus. O sa-
gita vbi penetrās intima cordis: o
gladius ptingēs vsq̧ ad diuisionē
aīe a corpe:mulier/ecce filius tuus.
nōne tu es filius meus carus:ꝙ tu
dulcis nate tu desinis eē filiꝰ: ꝙ mr̄
dei fiet mr̄ hoīs : o q̄lis cōmutatio
p filio daſ alienus/p magr̄o disci-
pulus/p creatore piscator/p deo ve
ro hō purꝰ. Jtē attēdamus xp̄i ap-
pellati oēꝫ mulier /ingt/nō ait mr̄:
ne mr̄is nomē auditū/mr̄is ampliꝰ
viscera cruciaret. Jtē attēdamus q̄ꝫ
Nō ma- vbis filij pia mr̄ nihil rn̄dit. Quid
ris do- .n.dicere poterat dū desineret eē dī
lorem mr̄/fieretq̧ hoīs mr̄ dolor ⁊ lachrȳ
me iterclusērūt illi s̄monē. Sꝫ nos
p ea dicamꝰ:o dn̄e filij v̄ginis/ q̄uo
dissonāt vltima p̄mis: angelus de-
niq̧ salutāſ v̄ginē:aue/ingt/gr̄a ple
na dn̄s tecū bn̄dicta tu i mulieribꝰ:
subiūxit Elisabeth. Et bn̄dictus fru
ctus vētris tui:tu es ille fructꝰ vē-
tris castı:q̄re deseris arborē/quare
aliū filiū assignas:-heu q̄lis mutatio
v̄borꝫ:vbi ē illud angelicū aue/certe
ꝯuersum ē i ve/gn potius aue fem
ē.ha.ve.ha.ha.ve.ve fem ē. Jtē vbi
ē illd̄ gr̄a plena:nā plenitudini gr̄e
successit plētudo mesticie:aīa.n.su
namitis i amaritudine ē p morte
filij. Jtē angelus ad v̄ginē dn̄s/ingt/
tecū: sꝫ iaꝫ nō vr̄ eē cū mr̄e/ q pen-
dēs i cruce mr̄eꝫ relingt. Nūq̄ꝫ pu
tauit mr̄ a filio/v̄go a dn̄o separa-
ri. Sꝫ ecce iā sepat a mr̄e mors cru
delis:ꝙ nō dn̄s/sꝫ seruus tecū:non
filiꝰ/sꝫ alienꝰ ecū: nō magr̄/sꝫ disci-
pulꝰ tecū. Jtē q̄uo illud ē obscuratū
p̄conīū bn̄dicta tu in mulieribꝰ qs
p̄ mulieribꝰ dicet bn̄dictā p̄ cūctis
mlieribꝰ orbatā filio/viduatā sp̄ōso.
Jtē o bn̄dictus fructus vētris tui:
fructus vtiq̧ quodā bn̄dcūs/q̄ vitā
p̄stitit mortuis/salutē egris/cecis lu
cē. Sꝫ nunc bn̄dictum fructum vir
ginalē iudei blasphemāt/pōtifices
maledicūt:btūs quodā vēter v̄ginis
qui hūc fructū ꝯcepit btā vbera q̄
fructū lactauerūt. Nūc v̄o si fructꝰ
maledicitur/quis benedicet matris
vterum ⁊ vbera?

¶ Tertiadecima pars passiōis xp̄i.

A Sexta autē hora tenebre facte Nō sig-
sunt sup vniuersam terrā vsq̧ q̄ na appue
ad horā nonā/q̄ sol obscuratus ē: rūt i xp̄i
cꝰ obscuritas nālr̄ esse nō pōt: nisi crucifi-
circa nomluniū. Jn passione āt dn̄i xione
erat luna.14.vel.15. soli opposita:
iō nālr̄ ip̄m eclipsare nō potuit: si-
ue ꝙ luna ad solē tūc ꝯiuncta fuerit
vt dicit Dionysiꝰ se vidisse/ siue alio
mō sol fit eclipsatus pꝫ ꝙ miraculo-
sa fuit eclipsis/⁊ durauit tribus ho-
ris/ sexta hora vsq̧ ad nonā/cꝰ fue-
runt figura triū dieꝝ tenebre i egy
pto. Exo.x. Jdē figurauit vespera i
qua imolatus est agnus. Exo.12.
¶ Et circa horā 9as 4m v̄bū clama
uit iesꝰ voce magna hebraicalīgua 4m vbū
hely hely lamazabatani.p̄am. s.ps. xp̄i
21.ꝙ ē interp̄tatū/deus meus deꝰ
meꝰ/vt qd̄ dreliqsti me? ¶ Aduertē
dū ꝙ diuinitas nunq̄ꝫ reliqt xp̄m/
quin verus esset deus / siue i cruce
patiēs/siue moriēs/siue ad inferna
aīa descēderet:corpus aūt exaīme i
cruce pēderet:nā aīa illa erat deus/
⁊ corpus mortuū erat deus : iō ait
Jo.8.diuinitas nō relingt me solū.
Cū ꝙ lamētaſ xp̄s se derelictū a dō
tripl'r pōt itelligi.p̄o s̄m glo.cōem Triplr
in p̄sona totius hūani gn̄is:cꝰ susce xp̄m a
pit nām deplorat miseriaꝫ: peccantē deo de-
.n.hoiem reliquerat deus i pcō/nō relictus
iustificans reliq̄rat pp̄rio/arbitrio i cruce
non adiuuans reliquerat casui/'in pōt itel
mortenon subleuans reliquerat p ligi
p̄ie ptāti/imo fragilitati nō susten-
tans. ¶ Secūdo lamentabaſ xp̄s se

derelictus a deo/ q2 ex passione sua nullus videbatur saluari nisi latro. 3° lamentum xp̄i puenit ex assumpta humanitate. Ceteri .n. martyres q̃to duriora sunt passi exterius tanto magis deus illis astitit consolans interius. ps. cum ipso sum in tribulatione: vñ laurentius super cratem assatus dicebat. carbones isti mihi refrigerium prestant. Et btũs tyburtius dum nudis plantis super carbones duceretur ait: mihi vr̃ quasi super roseos flores incedere: sed licet aĩa xp̄i semper fuerit btã fm superiorem portionem fruens deo ex cõ btitudinis ꝯsolatione posset absorberi ois dolor inferioris portionis sic tñ fcm̃ est miraculose dum pateretur dolorem sensibilem in nullo remisit gaudium diuinitatis sed relicta est sensualitas totalr̃ passioni. vñ glo. Leui. 16. loquens de hirco solitario: tpe/ inquit/ passionis diuinitas in celum abysse di: non quidem locum mutans/ sed quodammõ vtutem cohibẽs/ vt possent impij ꝯsumare passionem: ⁊ iõ clamabat xp̄s de cruce: hely hely: quare me dereliquisti? Quidam aũt vel milites romani non intelligentes hebrei sermonis proprietatem/ vel iudei verba xp̄i peruertentes dicebãt helyam vocat iste ipsius petens auxilium. Postea sciens iesus q2 oia iam ꝯsumata erant/ que lex ⁊ pphete de ipso predixerant/ vt ꝯsumaretur scriptura que dicit: in siti mea potauerunt me aceto. 5m verbum ptulit de cruce dicens. Sitio: vbi aduertendum q cum multa xp̄s pateretur in cruce molestia: tm̃ sitim expssit non sine grandi misterio: quem .n. potum siciebat fons salutaris aque/ vena vite/ torrens voluptatis/ fluminis irrigans mundum/ non vti

5m vbũ

q3 sensibilem. Siciebat vero nostrã sitim cupiens vt sitiremus deum fontem viuum. Uas g̃ positum erat aceto plenũ/ ⁊ ꝯtinuo currens vn9 ex eis acceptã spõgiã impleuit acẽto/ quã cum ysopo impositũ barundini dabat ei bibere dicens cũ ceteris: sinite videamus an veniat helyas ad deponẽdum eũ. Milites vero illudebant ei dicentes/ quare petis potũ si tu es rex iudeorum: saluum te fac: ꝯsit quidã q acetũ datũ crucifixis citius eos interimit: iõ milites illud ppinauerũt vt citius xp̄s moreretur: ⁊ ipsi a custodia crucis liberarentur. Cũ g̃ accepisset iesus acetum. 6m verbũ ptulit dicens. Consumatũ est. i. ꝯsumata est tota scriptura: ꝯsumata est tota passio: ꝯsumata ẽ scrificatio hois: ꝯsumatum est opus obedientie quã assumpsi. Et 7m verbũ itex voce magna clamans dixit xp̄s q scriptũ est. ps. 30. pr̃ i manus tuas cõmendo spm̃ meum. Et sic clamans. Inclinato capite emisit spm̃. Nondum q Thob. 6. di q cũ lauaret thobias pedes in flumine tigris/ ecce piscis magnus exiuit ad deuorandũ eũ: quẽ expauescens thobias clamauit voce magna dicens: dñe inuadit me: vbi dicit glo. q dũ xp̄s in cruce pateretur diabolus aduenit: ⁊ dicit magr̃ q stabat sup brachiũ crucis querens si qd pci in xp̄o reperiret: vbi credendũ est ipm fuisse vsq3 ad horã qua xp̄s clamãs: pr̃ in manus tuas cõmendo spm̃ meũ: ⁊ expirauit. Dicit aũt glo. sup Marcũ: q qua hora primus adam peccãdo mundo mortẽ itulit/ eadem hora. 2° adam moriendo mortẽ destruxit: ⁊ eadem hora remotũ fuit impedimentum diuine visionis: q figurauit gladius flameus atq3 versatilis. Gen. 3. ante paradisum posi

6m vbũ
7m vbũ
Figura

ims vñ ꝯtinno scõꝝ patrum aīe in limbo exsites diuinitatem viderũt. ℂ Nõ ꝙ ab illo loco. 21. ꝑs. Deus deus meus. ꝛc. vsqꝫ ad hunc versuꝫ in manus tuas cõmendo spm̃ me um sunt ps. x. ꝛ versus centũ quin quaginta. Et putant quidã xp̃m in cruce dixisse oēs pmũ ꝛ vltimum cũ clamore: medios aũt silenter.

ℂ Quartadecima p᷑ passionis xp̄i.

Et ecce velũ templi scissuꝫ est in duas partes a summo vsqꝫ deorsum: duo erant vela templi: vnũ interius ꝙ diuidebat scã scõꝝ a scis: alteꝝ exterius pẽdẽs añ fores. tẽpli glo. Jsalis dicit velũ exterius. glo. ꝯo allegorica innuit velũ īterius fuisse scissuꝫ. Dicit ãt glo. sup Leui. ista scissione designatũ esse ꝙ vltra velũ carnis vsqꝫ in ip̄m celũ penetrauit ꝟtus mortꝭ ꝛ sanguinis chr̄i. Et terra mota ē/ꝛ petre scisse sunt/ ꝙ figuratũ ē. 3. Re. 19. q᷑ in transitu dñi fuit cõmotio ꝛ spũs grãdis subuertẽs mõtes ꝛ ꝯterẽs petras/ ꝛ monumẽta aperta sunt: ꝛ multa corpora scõꝝ q dormierãt surrexerũt: apta q̄dẽ sunt monumẽta xp̄o moriẽtes/sꝫ nõ surrexerunt sci nisi eo resurgente. Et exeuntes de monumẽtis post resurrectionẽ xp̄i venerũt i scãꝫ ciuitatẽ. i. hierl'ꝫ/ꝛ apparuerũt multis. testes resurrectionis chr̄i. de q̄bus dicit glo. ꝙ nõ sunt iterũ mortui/sꝫ cũ dño celos ascẽdente ip̄so pariter cũ suis corporibus ascenderũt: ꝛ pp hãc cãm vt dicit glo. super Gen. multa sollicitudine pcura uerũt sci p̄res in illa terra sepeliri i qua ille crucifixus ē/cꝰ sanguine facta ē remissio pcõꝝ/q ēt ē pmicie resurgẽtiũ: a loco. n. illo in q̄ sepulta sunt p̄iarchaꝝ corpa vsqꝫ ad locũ vbi crucifixus ē dñs fere sunt. 30. miliaria. ℂ Preter h̄ signa dic̄ Josephus super liminare tẽpli infinite magnitudinis fuisse fractũ/ꝛ auditas eē angeloꝝ voces in tẽplo transeamus ab hys sedibus. ℂ Cẽturio aũt ꝛ q cũ eo erãt custodiẽtes iesuꝫ viso terremotu ꝛ hys q̄ fiebãt: viso ēt ꝙ sic clamans expirasset/ timuerunt valde: nos. n. cum minima vel nulla voce morimur/q᷑ de terra sumus: xp̄s aũt quasi leo rugiens exaltata voce expirauit/q᷑ de celo descendit: vñ admirans centurio sic vigorosum in ipso vigore suo emittere spm̃/ꝙ nullus põt nisi conditor aīarum. Et simul cuꝫ militibus glorificauit deuꝫ dicens: vere h̄ homo filius dei erat. Et vere h̄ homo iustus erat: hic incepit fides gentiuꝫ: neqꝫ. n. frustra moritur chr̄s: sꝫ sua morte tribuit fidei grãm. Dinus autem fidei confessionẽ figurauit naaman syrus. 4. Re. 5. Jdem achior princeps iudith. 6. Et reliqua turba iudeoꝝ qui simul aderãt ad spectaculum istud crucifixi morientis ꝛ videbant que fiebant percutiẽtes pectora sua cũ silẽtio reuertebanṫ. glo. ꝙ pp alteꝝ duoꝝ faciebant: siue .n. cꝰ vitam dilexerant iniuste occisum dolebant: siue cꝰ morteꝫ improperauerant in morte amplius glorificatum tremebant: ꝙ figuratum ē Gen. 42. dũ frẽs Joseph culpã in eũ cõmissaꝫ recognuerũt. Sꝫ tñ gẽtiles apte ꝯfitenṫ deũ. Judei ãt solũ ꝑcutiẽtes pectora cũ silẽtio domũ redeũt. Stabãt ãt noti eiꝰ a lõge ꝛ mulieres m̄re q̄ veniẽtes ꝺ galilea hierosolimã secute fuerãt ministrãtes ei ꝺ suis facultatibꝰ: īter q̄s erat maria magdalene/ꝛ maria soror m̄ris dñi: m̄r iacobi minoris/ꝛ alia maria mater filiorum zebedei. s. ioannis ꝛ iacobi maioris/ ꝛ alie multe que simul cũ eo descẽderãt hierosolimã.

Scinditur templi velũ

terremotus fit

Monumenta apiunṫ

Visio sanctorũ in morte chr̄i

Expirauit hic chr̄stus

4

amici ꝛ noti xp̄i

Qd̄ aūt dī ꝫ mulieres stetisse a lon ge: sup̄ius vō dcm̄ ē ꝙ erāt cū mr̄e iesu iuxta crucē nō repugnat: iux̄ .n. erāt qꝛ in ꝯspectu xp̄i/ cuius au dire poterāt vocē: lōge aūt cō patio ne cēturionis ꝛ militū ꝑpinquius stātiū: potest ēt dici qd̄ cū p̄us eēnt iuxta scā recomēdatione v̄ginis di scipulo a dēsitate turbe se exuerūt lōgius q̄ scā sunt ītuentes. Has fi guravit agar Geñ. 21. a lōge stans ne videret morientem puerum / sed tñ plangens eum.

Quintadecima ps passiōis xp̄i.

Iudei ğ qm̄ parasceue erat. i. 6ª feria/ vt nō remanerēt in cruce corpa eoꝝ sabbato: erat. n. magnus dies ille sabbati/ qꝛ vel erat festū azi moꝝ: vt qbusdā placet vel erat sab batū occurrens īfra dies azimoꝝ/ vt alijs videt. Rogauerūt pilatū vt frāgerent crura eoꝝ/ ꝛ talr mortui tollerent de cruce: venerūt aūt mili tes ꝛ vtriusq; latronis crucifixi cru ra fregerūt. ad iesū3 cū venissent vt sile facerēt/ vidētes eū iā mortuū ñ fregerunt ei⁹ crura: vt ipleret scri ptura Exo. 12. os ei⁹ nō ꝯfringetis. Sꝫ vnus militū volēs certificari d̄ morte eius lācea latus eius apuit/ ꝛ sic magnu3 fuit vulnus vt latus xp̄i apertū videret ꝛ apertū ē latus dextrū xp̄i vt dić glo. sup. 3. lib. Re. qꝛ nob̄ suo vl̄nē aptū ē celū. Et ıple ta ē alia scriptura Zach. xij. videbūt ī quē trāsfixerūt: qꝛ videbūt nomissi mo lat⁹ ei⁹ trāsfixū. apto āt latē xp̄i ꝯtinuo īde exiuit sanguis ꝛ aq̄/ ꝛ q vi dit b. s. ioānes euangelista/ testimo niū p̄hibuit/ ꝛ veꝝ ē testimoniū ei⁹/ ꝛ ille scit qꝛ v̄a dić ꝛ vt vos credatis.

Lancea aperit xp̄i lat⁹.

Et aduertēdū ꝙ exit⁹ illi⁹ sanguis ꝛ aq̄ de latē xp̄i manātis miraculo sus fuit/ qꝛ corp⁹ erat mortuū: neqꝫ fuit humor aq̄ticus/ sꝫ pura ꝛ v̄a aq̄ ꝛ purus sanguis. Cuius figura fuit silex pcussus numeri. 20. d̄ q̄ dr̄ it in dei sanguinē ꝛ aquā ꝑfluxisse. Itē. 4. Re. 3. viderunt moabite aq̄s ru bras q̄si sanguinē ꝛ dixerūt sanguis ē gladij. Qui aūt lāceauit xp̄ꝫ vt q dā tradūt forte calligauerat/ sꝫ casu oculis ei⁹ tactis/ xp̄i sanguine clare vidit dić Aug. lib. de origene aīe ad renatū ꝛ ad victorē vincētiū nō eē icredibile ꝙ latrouile cui ꝑmisit xp̄s padisu3 aspersus fuit aq̄ ꝛ sanguie de xp̄i latē exeūtibus/ ꝛ tali baptis mo saluatus sit / qꝛ sine baptismo vel martyrio neqꝫ saluari pōt. Il lud aūt vulnus apti lateris xp̄s nō sensit/ qꝛ corp⁹ ei⁹ erat exanime. sen sit aūt illd̄ btā v̄go/ qm̄ crudel̄ illa lācea ipi⁹ aīa3 trāsfixit/ ipa passa est dolorē tā crudel̄ vulneris: neqꝫ. n. potuit vidē mortuū filij corpus. sic crudel̄r vulnerari/ ei⁹ itima tā pa tēter apiri/ tā magnā sanguis vndā ex ei⁹ corpe fluē/ qn dolore deficēt: tūc adipletū ē illud symeonis/ tuā3 ipsius aīa3 pertrāsibit gladius. ille eni3 gladius q corpus xp̄i aperuit virginis aiam ptrāsiuit.

Exit⁹ san guis mi raculo sus.

Sextadecima ps passionis xp̄i.

Postq̄ xp̄s i cruce emisit sp̄m circa horā nonā. corpus eius mortuū q̄ttuor horis mā̄sit ī cruce vsq; sero. Cū āt sem̄ eēt sero / veni qdā hō noīe iosepb ab arimathia iudee ciuitate quōdā helcane p̄ris sa muel: hūc aūt hoies euāgeliste mi̇̄ tū cōmēdāt: erat. n. nobil̄ gñe ꝛ de curio. i. offm̄ curie ad mistrās/ ꝛ ma gne dignitatis apud scīs erat diues ꝛ vir bonus ꝛ iustus. Erat discipu lus xp̄i occlt⁹ pp metū iudeoꝝ ex spectās ꝛ ip̄e regnū dei / q nllo mō ꝯsenserat ꝯsilio ꝛ actib⁹ iudeorū. Et audacter ītroiuit ad pilatū/ nec ipi us potestatē/ nec iudeoꝝ timēs ini micitias.

Corp xp̄i d cruc pon

micitias. Rogauit aut z petijt corpus iesu. pilat⁹ aut mirabat si iam obijsset Et accersito cēturiōe/iterrogauit eū siiā mortu⁹ esset: z cū cognouisset a cēturione donauit corpus iesu Joseph. ¶ Joseph aut mercat⁹ est syndonez mūdā p xpi corpe inuoluēdo: venit aut z nichodem⁹ se illi associās/q erat discipulus xpi occultus ferrens mixturā mirre z aloes/q̄si libras cētū p cōdiēdo xpi corpe: z deposuerūt xpi corp⁹ de ligno q̄b⁹ suꝑuenit btā v̄go cū alijs mulierib⁹. sacratissimi corpis plagas osculans/pfundens lachrymis / z vnici filij corpus amplectēs. Cunctꝫ oēs lamenta v̄ginis plangerent / vixqꝫ eaz a corpore filij possent diuellere/ tandē xpi corpus aromatibus cōdientes/ligauerunt cū lintheaminibus in syndone mūda/sicut mos ē iudeis sepelire. Erat aut in loco vbi crucifix⁹ est xps ort⁹ z in orto monumentū nouū ipsius ioseph excisum in petra in q̄ nondū q̄sq̄ positus fuerat ibi q̄ sepelierūt corpus iesu/qꝛ locus erat ppinqu⁹/z ad voluit ioseph saxū magnū ad hostiuz monumēti/z abijt. Curā hui⁹ sepulture xpi figurauit ioseph. Gen. 50. q corpus Jacob aromatibus cōditū sepeliuit. ¶ Ut aut dicit auctitas. mulieres sedētes ad monumētū lamētabant/flētes dñm: lamētabant qdē v̄go mr̄ filium/magdalene magr̄m/alia medicū/alia vitā/alia inocentē ꝯdēnatū/alia sub lapide clausum oēs plangebāt cōmune dānuz gaudiū pditū/cōfidētiā sublatā adiutoriū deficiēs/cōsiliū negatū/ z vitā mortuā. ¶ Lamenta v̄ginis matris plāgētis filiū figurauit Jacob Gen. 37. fine ꝯsolaⁿⁱˢ plāgēs ioseph. Idē figurauit dauid. 2. Re. 18. filiū plorās. fili mi absalon / absalon fili

Corp⁹ xpi sepelitur.

Figura de v̄gis lamētatione.

mi qs mihi tribuat vt ego moriar p te absalon fili mi: generalr̄ vo oīuz taz mulierz q̄z assistentiū figurauit lamēta dauid cū oī populo plāgens saulē/z ionatā. 2. Regū. j. Idē figurauit Hieremias Treñ. j. lamētationes pro morte iosie deplorans. 2. Parali. 35. ¶ Altera autē die q̄ est post parasceuē. i. sabbo in crastinum cōuenerunt principes sacerdotum z pharisei ad pilatuz dicentes. dñe / recordati sumus qꝛ seductor ille dixit adhuc viuēs post tres dies resurgaz. Jube q̄ sepulchrum custodiri vsqꝫ in diē tertiuz/ne forte veniāt discipuli eius z furent eū / z dicāt plebi/surrexit a mortuꝭ: z erit nouissim⁹ error/peior pore. ait pilatus hētis custodiaz q̄si dicat nō dabo vobis custodes milites meos satis feci: vos ex vr̄is mistris sufficiētez hētis custodiā. Ite custodite sicut scitis: illi/aut abeūtes munierūt sepulchrū signātes lapidē cū custodibus. Istā custodiā sepl'ture xpi figurauerūt phylistei. Judic. 16. q locū i q̄ dormiebat sanson circūdederūt adhibitis custodib⁹. ¶ De monumēto dñi dicit beda sup Marcū/ q domus fuerit rotūda d̄ subiacēte rupe excisa tāte magnitudīs vt sic capax .x. virorꝫ: tāte vo altitudīs vt vix hō extēta manu possit culmē attigere. Hūit aut introitū ab oriēte/cui magn⁹ lapis apposit⁹ erat p hostio. Et in ipsa domo in pte aqlonari loculus dñici corpis de eadē petra est fcūs septez pedes hñs lōgitudīs/z trib⁹ palmꝭ alti⁹ t̄re pauimēto emīnēs q̄si eēt sarcophag⁹ pauimēto suꝑposit⁹. vel i ipso piete z latē dom⁹ aqlonari fcūs erat loculus / sicut fit i murꝭ domorꝫ ad vtēsilia rponēda. Nā dicē beda loculū ipꝫ nō dsup/ sꝫ a latere meridiano fuisse patulū

Custodes sepl'chrū.

de figura z forma xpiani sepl'chri.

vñ corp⁹ inferebat: q tñ post sníe ꝯgruit/vt eēt qñ sarcophag⁹ supla t⁹ inclinat⁹/apturā a latē bñs:nō de sup. Color vō monumēti ꝛ ocli ru bicūdo ꝛ albo dī eē pmixt⁹. Ex hījs pȝ q intrātib⁹ monumētū loculus dñici corpis erat in dextrī. vñ mlie res introeūtes i monumentū vide rūt iuuenē sedētē in dextris. Hoc q̄ scripsi de ordine passionis xpi scõꝝ pīȝ ꝛ precipue pr̄is nr̄i Aug. quātū potui auc̃itates sum secutus.

¶ Sabbato sancto de epistola. Cap. 3.

FRatres. Si ꝯsurrexistis cū xp̄o, q̄ sursū sūt q̄rite: vbi chr̄s est in dextera dei sedens: q̄ sursum sunt sapite: non q̄ sup terraȝ. Mortui eni estis: ꝛ vita vr̄a abscōdita est cū xp̄o in deo. Cū eni chr̄s appuerit vita vr̄a: tūc ꝛ vos apparebitis cū ipso i glia.

¶ Sermo pmus in sabbato scõ pasche de epl'a ꝛ in ordine. 26 2.

Si ꝯsurrexistis cū xp̄o q̄ sursūȝ sūt q̄rite/vbi xp̄s est i dextra dī sedēs.) Col. iij. vltia lctiū nātiū mãsio. 40. agit hodie i vigilia pasche/i cāpestrib⁹ moab/sup iordanē in finibus pegrinatiōis lōge vñ terra promissionis iā cernit. Jordanis in q̄ baptizatus est xp̄s ꝛ sigat baptismū in q̄ noui hoies hodie regenerāt: due āt sūt terre: vna pegrinatiōis/altera pmissionis. p̄ª est corp⁹ pñtis mortalitatis germi

Mãsio. 40. ꝛ vltima.

nā's spinas tētationū/ ꝛ tribl'os tribulationū: vt dī Gen. 3. Fa terra est gl'iose resurrectiōis de q̄. ps. portio mea dñe sit in terra viuentiū: pmittit. n. nob q tē r̄ra corpis nr̄i erit īmortal' erit leuī/erit leta/erit celestī/ cui⁹ rē hodie videm⁹ pncipia/q̄ xᵃ resurrectiōis vigilias celebram⁹. Sȝ totū vite pñtis tps dȝ nobis eē vigilia resurrectiōis / q̄ iuste viuēdo ad futurā nos debem⁹ resurrectionē preparare. Jō in epl'a diei pñtis informat vita exspectātiuȝ resurrectionē/q̄ in euā° initiū resurrectionis in xp̄o pdicat. ¶ Pñs vō epl'a in tres ptes diuidit: in quaꝝ p̄ª docet apl's q̄liter sit viuēdū in. 2ª q̄lr moriendū (mortui.n.estis.) Jn 3ª gd inde sit expectandū (cū aūt xp̄s.) p̄ª diuidit in. vj. partes. Jn p̄ª suppōit apl's resurrectionis xp̄i cōsortiū dicēs (si cōsurrexistis cū xp̄o) Jn. 2ª erigit inqsitionis studiū (que sursūȝ sunt querite.) Jn. 3ª sigat superiorē locū. (Ubi xp̄s est.) Jn. 4ª distingūt locati situ. (Jn dextera dei sedēs.) Jn. 5ª pponit affectiōis cibū (q̄ sursūȝ sunt sapite.) Jn. 6ª excludit terrenū desideriū (ꝛ nō que sup terrā.) ¶ Jn p̄ª pte loquit apl's regnatis p baptismi lauacbrū/ꝛ emūdatis p pnie lamentū dicēs. (Si cōsurrexistis cū xp̄o) glo. re/q̄tū ad aiam/spe q̄tūȝ ad corpus p° de culpa ad gr̄aȝ/alteꝝ de misia ad gliaȝ. ¶ Ubi p° aduertendū q resurrectio est ei⁹ q mortuū fuerat reuiuificatio. due aūt sunt mortes fugiende: ꝛ iō sunt due resurrectiōes appetende: p̄ª mors est culpa/ ꝛ est i aīa. Eze. 18. aīa q̄ peccauerit ipa moriet. 2ª est pena ꝛ est i carne. ps. qs ē hō q̄ viuit ꝛ ñ videbit mortē? a p̄ª morte nūc ē resurre° p gr̄aȝ iustificātē. a 2ª erit i fine mūdi p gliaȝ pficiētē.

Mortes due ꝛ resurrectiones due.

Nūc ad similitudinē refrectōis xpi aīa
dꝫ a morte pcī resurgē ad vitā grē.
Ro.6.quō xps refrexit a mortuis
2 p gliaꝫ pris/ita ꝛ nos inouitate vite
ambulemus. Ut isine scīi resurgat
corpus ad vitā glie. Ro.8.q suscita-
uit xpꝫ iesuꝫ a mortuis viuificabit
mortalia corpa nr̄a istius gliose re
surrectiōis future ĝ.pꝰ resurrectio
ē q̄si vigilia q̄ toto isto tpe agit/cuiꝰ
vigilie dies hodiernus/cuiꝰ festiui
tatis dies crastinus ē sacr̄m. Et qꝛ
iā gaudemus ð re pme resurrectio
nis/gaudeamus ēt de spe future: iō
Refrectio xpi tres habuit terminos. paschali tpe duo i missa all'a cātan
tur. ¶ Scdo aduertēdū q resurre-
ctio xpi tres habuit terminos a q̄/
ꝛ tres ad quē: surrexit.n.a mortuis
ad vitā: ab iferis ad superos: de se-
pulchro ad ꝯspectū hoīuꝫ: ab eius-
dē vo ad eadem nos moralr debe-
mus resurgere. Termini a quo p-
tinent ad penitentes: termini vero
ad quē pertinēt ad recōciliatos ꝛ
iustificatos: debet enim penitens.
pmo quidem pcī morte in se occi-
dere. Ro.6. vetus nr̄ homo crucifi
xus est vt destruatur corpus pcī/
De resurrectiōe pctōꝝ. vt vltra non seruiamus pcō. Scdo
debet sepeliri/vt fm Aug. a preteri
tis culpis sic quiescamus/ꝛ ab eis
quasi i tumulo abscōdamur/vt nec
eoꝝ visio/nec memoria fit. Tertio
debet ad inferna descēdere cōside
rando gehenne horoꝛeꝫ ꝛ iudicādo
se dignuꝫ inferno. Bar.3. deputa-
tus es cum descēdentibus in infer
nū. iste itaqꝫ est status penitētium
in quo punit ꝛ emēdatur q male-
factū est. Sed qꝛ nō sufficit punire
mala/nisi qsqꝫ studeat bonis opi-
bus iā ab isto penitētiū loco surgē
dū ē.p° ad iterioꝛē vite iustificatio-
nē/vt oīs motus vite hoīs sit in sci
tate ꝛ iustitia: qꝛ vt dic apls. Ro.8.
spūs vidit pp iustificationē. Ro.6.
mortuos pctō/existimate vos viuē
tes deo. 2° resurgēdū ē ad exterio-
rē vtutis opationē. Eze.3. surgens
egressus suꝫ i cāpū. 3° resurgēdū
ē ad supioꝛē piē ꝯuersationē. phy.
3. nr̄a ꝯuersatio i celis ē. ¶ 3° ad-
uertēdū q xps resurrexit. p° qdem
celerit. qꝛ tertia die. Act.10. hūc ds
suscitauit tertia die. Itē resurrexit
veraciter Luc.24. surrexit dn̄s ve.
Itē surrexit imortalr. Ro.6. xps re
surgēs ex mortuis iā nō morit. Itē
surrexit euidēter. Act.1. pbuit seipꝫ Quō resurgere debeat pctōr.
viuū post passionē suā i multis argu
mētis. Et nos qdē resurgē ēt debemus
cū xpo. p° celerit ꝯ pigros recrasti
nātes. Jo.xi surrexit cito ꝛ venit ad
iesuꝫ. pmꝰ dies ē culpe occidētis. 2ꝰ
pnie necē indicātis. 3ꝰ ē iustitie vi-
uificātis Ose.6. viuificabit nos post
duos dies. In die tertia suscitabit
nos. Itē resurgamꝰ veraciter nō fi- 3
cte ꝯ ypocritas ꝛ falsos iustos/q̄ꝝ
resurrectio ē phitonis demonis su
scitātis samuelē. i. Re.29. nō.n.veꝝ
sꝫ falsuꝫ samuelē suscitat qꝛ falsam
vtutis imaginē tribuit. Itē resurga
mus imortalr ꝯ recidiuātes q ad
mortē redeunt pcī vn̄ surrexerāt.
Ro.6. nō ĝ regnet pcm̄ in vr̄o mor
tali corpe vt obediatis ꝯcupiscētijs
eiꝰ. Itē resurgamus euidēter vt ser
mone icessu statu actu pateat i no-
bis resurrectio xpi. Mat.28. q sur
rexerūt cū xpo itrātes i scāꝫ ciuita
tē appuerunt multis. ¶ 2° extollit
apls igfitōis nr̄e studiū. (Que sur
sū) glo. nō loco/sꝫ excellētie merito
(q̄rite) i. supna iquirite ꝛ inuestiga-
te: q̄ sint aūt ista supna nō dicit/qꝛ
nec ea oculus vidit/nec ea auris
audiuit/nec in coꝛ hoīs ascēderunt.
sed apls dicit Gal.4. illa que sursū
est hierusalem libera est que/ est

mater nr̄a. ibi pax/ ibi libertas/ ibi mutua charitas/ ibi celū/ sol/ luna/ sydera/ nō corpalia/ sz spūalia/ celū deniqz diuinitatis oīa capiēns. sol claritatis deū intuētis. luna future imortalitatis pmanētis: sydera celestis militie deū glificantis. ℂ Aduertēdū aūt q tres in pn̄ti sūt vite scōz: vna est pn̄ia pterita mala corrigēs. Eze. 34. Si ipi egerit pn̄iaz vita viuet altera est iustitia a malo se declinās et faciēs bonū. puer. x. op⁹ iusti ad vitā. 3ª est sapīa eterna cōtēplans. Deut. 30. diligas dn̄z deum tuū/ illiqz adhereas: ipse. n. est vita tua: pter has vitas ē vita pcōrū/ q̄ vera mors est: ad quā āt vitaz ptineat supna q̄rē aduertam⁹. certū ē. n. q pcōrib⁹ nō dr̄ q̄ sursuz sī q̄rite: si. n. illa q̄rerēt q̄z nō sūt digni/ h eēt psūptionis et temeritatis. neqz istud dr̄ penitētibus q̄z magis ē iferna timē q̄z supna q̄rē. iō si celestia q̄rerēt ad que nō sūt idonei/ hoc esset poccupatiōis et imaturitatis. q̄ exercitatis in ope iustitie dr̄ vt supna q̄rāt Eccl. ij. fili cōcupiscēs sapiaz serua iustitiā. Itaqz si penituistis vite veteris et exercitia habuistis noue vite/ q̄r iā surrexistis cū xp̄o restat vt ɔtēplādo et meditādo q̄ratis q̄ sursuz sūt. ℂ 3° ad hāc ɔsitionē puocat apl's pponēs xp̄i locū. (vbi). i. ī qb⁹ supnis. (xp̄s est.) Et ip̄e ait Jo. xiiij. vado pare vobis locū/ vt vbi suz ego et vos sitis: et q̄r sine xp̄o nihil bene: cum eo nihil male pōt eē si xp̄s ī supnis ē/ et nos ipsa q̄ramus: in supnis aūt ipse est Eccl. j. fons sapiētie verbū dei ī excelsis. ℂ 4° apl's pponit xp̄i statū (In dextera dī sedēs.) ps. dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. p dexterā dei h° eq̄litas ei⁹ itellr. Et xp̄s sz diuītāz eq̄lis ē dei: vt dī phyl. ij.

Sctōz tres sūt vite

Iustitia a malo se declinās

4

Itē dxtera ē eternitas vite. puer. 3. lōgitudo diez ī dextera ei⁹/ i. q̄ xp̄s ē ī eternū mā̄sur⁹. Itē dextera ē bonoris ptās. Act. ij. dextera dei xp̄s ē exaltat⁹: et ip̄e dic̄ Mt. 28. data ē mihi oīs ptās ī celo et ī terra. In ista vō dxtera xp̄s sedē dr̄/ q̄r sine pturbatōe manet ī eq̄litate/ felicitate/ et ptāte dī. istō āt iō ppōit apl's d xp̄o vt nos excitet et eleuet ad appetitū supnoz/ sicqz vite resrectōis et ascēsiōis ei⁹ ēt dū h viuim⁹ pticipes efficiamur. Ephe. ij. pp nimiā charitatē suā q̄ dilexit nos ds cū eēmus mortui pctīs/ ɔuiuificauit nos xp̄s et resuscitauit et ɔsedere fecit in celestibus in christo iesu. ℂ 5° pponit apl's supnū cibū (q̄ sursuz sī sapite). i. supna vob placeāt: illa vobis sapiāt: illa vos reficiāt: illa vos dlectēt. In ipsis. n. ē sapor nō pmixt⁹ amaritudīe. ps. letifica dn̄e aīaz sui tui/ q̄r ad te dn̄e leuaui aīaz meaz et c. qm̄ tu dn̄e suauis et mitis: vbi Aug. apud te dn̄e solū ē iocūditas/ amaritudine plen⁹ ē mūdus. ℂ 6° apl's phibz trenū affcm̄ (et si q̄ sup trā) vbi aduertēdū q trenoz q̄dā sī ifra/ q̄dā supra. Inferiora tre sūt ignominia/ vilitas/ paupta/ ipo⁹/ ifirmitas/ aduersitas. Supiora vō terre sūt nobilitas/ dignitas/ voluptates/ gaudia/ lucra/ diuitia/ ptātes vigor/ psꝑitas. Infima tre ēt trenis nō sapiūt hoib⁹. Sz q̄ sī sup trā ardēter q̄rūt/ et iuēt cū sapore struūt: talia vō si videant sup/ nō th̄ supiora sī/ q̄r magis deijciūt aīuz q̄z ea q̄ īferiora vn̄r. Et iō falsuz et modicū atqz picnlosuz ī eis saporē attēdēs apl's ait. nō sapiāt vob q̄ sī sup terrā. latet. n. sub melle venenū. vn̄ Augu. sup ps. 85. vir/ iqt/ deuot⁹ tedio affcūs ex amaritudīe terrenoz delectari voluit et q̄siuit fontez dulce-

Eternitas vite est dextra dei.

Terrena sūt duplicia.

dinis/⁊ in terra nõ inuenit quocũqꝫ se vertebat/ scãdala/timore/ tribulatiões/tẽtatiões inueniebat: i quo ẽ hoim securitas? i q̃ ẽ certũ gaudiũ? nec de seipso vtiqꝫ q̃to min⁹ de ali o. Sꝫ apud te dñe solũ plena est v̄a ⁊ secura iocũditas. q̃ a terrenis leuet cor in celũ sic q̃tidie di nobis sursũ corda. Et rñdem⁹ hẽmus ad dñm. Jã hoc ipsuz humani et corpis nõ pna/sed sursũ erecta figura demõstrat: vel sic corpe supma aspicim⁹ corpa celũ ⁊ sydera/ita spiritu mẽtis supmã cũctoꝝ spirituũ trinitatẽ q̃ram⁹ ⁊ sapiam⁹. Vñ Augu. xij li. de tri. ca. j. Sic corp⁹/inqt/ nrꝫ ad ea q̃ sũt excelsa corpoꝝ. i. ad celestia nãlr erectũ ẽ: sic aius q sba spũalis est ad ea q̃ sũt in spiritalibus excelsa erigẽdus ẽ nõ elatione superbie/sed pietate/iustitie.

¶ Sermo scds in sabbato sctõ pasche de epistola ⁊ in ordine. 263.

I mortes due bone sũt.

Secũdo cũ dic (mõtui. n. estis) Hic docet nos apl's eẽ moriendũ. Et q̃ttuor tãgit. p° mortẽ enidẽtiã dicẽs (mortui. n. estis.) vbi aduertendũ q̧ pter duas malas mortes culpe: ⁊ pene supius distictas due sũt bone mortes: q̃ꝝ vna/ occidit petã iaꝫ facta/altera occidit' ra dices petõꝝ ne fiãt. pmã mortẽ efficit pnia. scdaꝫ iustitia. Nã quo ad pmũ pnia occidit veterẽ 2uersationẽ. col. iij. mortificate mẽbra v̄ra. s. fornicationẽ imũdiciã/libidinẽ/cõcupiscẽtiã malã. i. auaritiã in qbus aliqñ ambulastis cũ viueretis in illis. pter hãc v̄o mortẽ occidẽtẽ mala acta neĉia ẽ mors alia/q̃ petm̃ in sua radice occidat ne 2ueniat/ ⁊ h̃ est iustitia q̃ phibet malũ fieri: de qua Nũe. 23. moriat aia mea morte iustoꝝ. has duas mortes figurauit xp̃s mortu⁹ in cruce ⁊ mortu⁹

Pnia q̃tũ valeat.

in sepulchro: penitẽtes q̃dẽ cruciatu moriunt. Ro. 6. Vetus hõ nr̃ simul crucifixus ẽ vt destruat corp⁹ peti. sed q nõ hñt vñ peniteant de crimine: tñ mũdo ⁊ carni sic mortui sũt/ vt eius nõ sentiãt blanda neqꝫ aspa. illi gescũt mortui i sepulchro. Job. 29. Justitia idutus sum ⁊ dicebã: in nidulo meo moriar. Et sic palma multiplicabo dies: radix mea apta est secus aquas: dicit q̃ apl's. (Si 2surrexistis cũ xp̃o) non debetis terrena/sꝫ supna sape / qꝛ mortui estis carni ⁊ mundo ⁊ vitijs: sicut. n. mortuo terrena nõ sapiũt/sic neqꝫ nobis sape dẽnt. Et aduertendũ q̧ iste mortes nõ repugnãt vite iustoꝝ de q̃ supra dcm̃ ẽ: imo nõ in iustificatõe ipij perigit mors culpe ⁊ in eo qui iuste viuit coexigit mors cõcupiscentie: neqꝫ enim põt purus hõ iuste viuẽ sine ista morte. ij. Corin. 4. mortificationẽ xp̃i circũferimus vt vita ei⁹ sit in nobis. ⁊ eiusdẽ. 6. quasi morientes ⁊ ecce viuim⁹. Dixi aũt purum hoiez nõ posse iustificari nisi moriant in eo vitia/aut saltẽ 2cupiscẽtia pp chm̃ qꝛ iustus fuit sine istis mortib⁹: neqꝫ. n. peccauit / neqꝫ peccare potuit. nõ autem mortuus nisi q̧ pus vixit/aut viuere potuit: ⁊ iõ neutra mors fuit in eo.

Hõ purus iustificari nõ pt: nisi mo riatur.

¶ Jtẽ tãgit apl's vite latẽtia (⁊ vita v̄ra abscõdita est.) sic in hyeme arbores vident mortue/quaꝝ tñ vita latet iterius ⁊ sicut in semine latet vita futuri germinis/sic fideles q mortui sunt mũdo latentẽ hñt vitã futurã celestẽ/quã in nouissimo totus hõ habebit cũ resurget. Sed post mortẽ carnis vitã diuine visionis aia possidet. Et hinc sumitur rõ quare debemus sapere que sursum sũt: qꝛ vnicuiqꝫ sapit q̧ ei⁹

vite cōgnit. ¶ Itē tangit latētis vite societatē (cū xpo) sicut.n. nr̄a futura/ita pn̄s vita quam hz chr̄s nos latet qr vtraqz vtus.s.fides/ ⁊ spes sūt de inuisibilib⁹.ð vita vo xpi fidē/ de nr̄a aūt spez hēmus:de p⁹ Esa.45.vē tu es ðs abscōdit⁹ de 2⁰ ps.q̄3 magna multitudo dulcedinis tue dn̄e/quā abscōdisti timētib⁹te/pfecisti eis q sperant i te. ¶ Itē tāgit ɔseruate vite securitatē (i do) i optio loco securo ⁊ dignissimo vitā nr̄az abscōditā fuat.qr nihil capaci⁹/nihil meli⁹ deo i q̄ vita btē visiōis ⁊ vita gliose resurrectōis virtualr̄ ɔtinet.pp p^m ps. abscondes eos in abscondita faciei tue.pter 2^m Trech.4. In vmbra tua viuemus domine.

¶ Sermo tertius i sabbato scō pasche de epla ⁊ in ordine. 264.

1 TErtio cū d̄i.(Cū aūt appuerit xps.) Nūc apl's pmittit vite ⁊ mortis futur̄ pmiū/q̄ ē vita gliosa corpis ⁊ aīe. Tāgit āt. v.p⁹.s.xpi nouissimū aduētū (cū).i.qn̄.(autē xps appuerit) in iudicio reuelat⁹/ q̄ vtiqz erit in fine secli iuxta illud Abac.ij.appebit i finē ⁊ nō mētief: appebit aūt oīb⁹ eius hūanitas/solis vo btīs diuinitas ei⁹:videbit enī oīs caro salutare dei nr̄i/s3 tollef i pius ne videat gliaz dei. ¶ Itē tangit nr̄e vite pn^m.(vita nr̄a).i. xps q ē vita nr̄a/qr est fons ⁊ pn^m vite ps.qm̄ apud te est fons vite/⁊ hoc triplr/qr creauit vitā nāe.Jo.j. q̄ ē fcm̄ ē in ipo vita erat / qr donauit vitā grē.Phil.j.mihi viuere chr̄s

2 est/q tribuit vitā glie.Jo.x. ego vitā eternā do eis/cui⁹eterne ⁊ gliose vite ipse ē auctor/meritū/ pmiū ⁊ exēplar:auctor qdē qm̄ ab eo glia nr̄a efficif : meritū vo qr ipsi⁹ gra glia debef:pmiū q̄ i glia attingif: exēplar ad cui⁹ silitudinē glia vite pficif. Jō figuralr d̄i ð ipso Gen.ij. q̄ ē lignū vite plātatū in medio paradisi :lignum qdem vite / qr fructus eius.i.frui ipso est vita paradisi. ¶ Item tāgit nr̄e resurrectōis euētū (tūc) cū xps appuerit (⁊ vos) q̄z futura vita nūc ē abscōdita (appebitis) q̄si flores post hyemē ⁊ in carne viuētes. Can.ij.hyems transijt ⁊ recessit/flores appuerūt i terra nr̄a:qsi istud futur̄ sit dic̄ Ysid. vj.li.ethy.q̄ eadē hora q̄ dn̄s resurrexit ad iudicādū vētur⁹ sit/ postea ⁊ tūc erit gn̄ale festū resurrectōis ⁊ vltimū fine fine pascha/q̄n totuz resurget gen⁹ humanū. Qd suspirās dauid dicebat:qn̄ veniā ⁊ appebo an̄ faciē dei? Jō vt dicit Ysid. nox resurrectōis puigil a fidelibus 3 ɔsueuerat duci pp aduētū regis ⁊ dn̄i nr̄i ipsa nocte vētun ad iudiciū. ¶ Itē tāgit xpi ɔsortiū (cū) ipso (xpo) q est vita nr̄a vt sitis heredes qdē dei/cohēdes āt xpi.j.Thes.4. Rapiem⁹ in nubib⁹ obuiā chro in aera ⁊ sic semp cū dn̄o erimus: hoc.n.ipse pmisit. Jo.14. Iterū veniā ⁊ accipiā vos ad meipsū:vt vbi sū3 ego ⁊ vos sitis. ¶ Itē tāgit glie premiū.(in glia).i.appebitis i glia Gloria pmius. cū xpo ei⁹ glie pticipes gliosi: gemina vo tūc erit glia/vna aīe ⁊ h ē diuinitatis visio in deū trāsformatio j.Jo.iij.cū xps appuerit siles ei erimus/qr videm⁹ eū sicuti est. altera glia est corpis imortalitatis.s. adeptio ⁊ claritati xpi configuratio.j. Phil.iij.saluatorē expectam⁹ dn̄z xpm q reformabit corpus humilitatis nr̄e ɔfiguratū corpi claritatis sue.tūc.n.habebunt sci claram imortalitatē/⁊ imortalitatis claritatē. Mat.13.tūc iusti fulgebūt sic sol in regno patris eorum.

¶ Sabbato sancto. Secundum Mattheum. ca. 28.

Vespere aūt sabbati q̄ lucescit in p̄ma sabbati: venit maria magdalene, z altera maria, videre sepulchruꝫ. Et ecce terremot⁹ factus est magnus. Angelus enim dn̄i descēdit de celo: z accedēs reuoluit lapidē: z sedebat sup eum. Erat autem aspectus eius sicut fulgur: z vestimēta ei⁹ sicut nix. Pre timore aūt eius exterriti sūt custodes: z facti sunt velut mortui. Rn̄dens aūt angelus, dixit mulierib⁹. Nolite timere. Scio enim, q͡ iesum q̄ crucifix⁹ ē q̄ritis, nō ē hic. Surrexit eni sicut dixit. Venite z videte locū: vbi posit⁹ fuerat. Et cito euntes, dicite discipulis ei⁹: q̄ surrexit: z p̄cedet vos in galileā. Ibi eū videbitis: sicut p̄dixi vobis.

¶ Sermo p̄mus in sabbato scō pasche de euangelio z in ordine. 265.

1 Vespe aūt sabbi q̄ lucescit in p̄ª sabbati vēit maria magdalene zc̄. Mᵗ. 28. ideꝫ Mar. 16. Solēnes pasche vigilias si mente vigili celebramus ad anagogē sensus inde deducif/ q̄ z scē mulieres dū ad sepulchrū chri vigilāt angelos aspiciūt q͡ chris resurrexit a mortuis referētes / sic p̄ntꝫ euāgelij lcō manifestat/ q͡ in tres ptes diuidif. In p̄ª ꝯtinet studiosam visitatiōeꝫ sepulchri. 2ª explicat gliosaꝫ appitionē angeli. (Et ecce terremot⁹.) 3° ānūciat gaudiosaꝫ resurrectionē dn̄i. (Rn̄dēs aūt angelus.) In p̄ma pte circa mulieꝝ aduentū tāgif tp̄s pª z cā. Et p̄° q̄dē ponit opportunitatē tp̄is dicēs. (vespe aūt sabbati q̄ lucescit in p̄ª sabbati.) vbi p̄° sciēdū q͡ fm morē hebreoꝝ oēs dies septimane dicūr sabb̄ꝫ addito nūero. sic dies dn̄ic⁹ p̄ª sabbi/ dies lune/ 2ª sabbati: dies martis. 3ª sabbati: dies mercurij. 4ª sabbati dies iouis. 5ª sabbi dies veneris. 6ª dies sabbati: absqꜫ nūero di sabbatū. ¶ Itē sciēdū q͡ vespa ē pª ps noctis. mediū. s. tp̄s iter lucem z tenebras: z iō apte totū p vespam nox sabbati intellr: sꝫ q̄ sabbatū duabus noctibus ꝯcludif. s. p̄cedente z sequēte: de q̄ nocte sabbati itelligat subdit (q̄ lucescit). i. lucē icepit (in p̄ma sabbati). i. cui⁹ noctꝫ finis ē diluculū p̄me sabbati. q. d. nocte sabbati q̄ terminaf i lucē p̄me sabbati (venit maria magdalene videre sepulchꝝ.) ¶ Itē sciēdū vt dic̄ Huguicio q͡ vespe ē genitiu⁹ h⁹ dictionis vespa/ q̄ gtūs hoc loco aduerbialr ponif/ q̄si sit aduerbiū tp̄is/ vt heri/ z cras. ista vō dictio/ q̄/ refertur magis ad sensuꝫ/ q̄ꜫ ad vocē h̄ mō (que). s. vespa. i. nox dsignata p vesperā in sūma h̄ est sn̄ia huius partis ad lr̄am: nocte sabbati lucescente in p̄ma sabbati venerūt mulieres ad monumētū: q̄re aūt noctē illā a p̄ma sui pte z vltia euāgelista noīauit rō ē/ q̄ i p̄ª ei⁹ pte mlie

Vespa aduerbiū est.

2

res parauerunt se ad veniendum:
emerunt enim ꝛ pparauerunt vn-
guēta vt venientes vngerēt iesuꝫ. In
vltima vō ei9 parte q̄ lucescit in pri
ma sabbi puenerūt ad monumētū.
℄ Sciēdū ꝙ in ista vespera .i. nocte
sabbi lucescēte in pma sabbi xp̄s ab
īferis resurrexit: sicut dr̄ ī bn̄dictio-
ne pascalis cerei. o vē btā nox / q̄ so-
la meruit scire tempus ꝛ horā / in q̄
xp̄s ab īferis resurrexit. vn̄ tēpus
resurrectiōis xp̄i tripl'r noiaf. s. ve-
spera lucescēs / ꝛ vespera sabbi / ꝛ dī
luculū pme sabbi: vespera qdeꝫ lu-
cescēs dī q: stella q̄dā duꝫ fulget in
pn̄° noctis dī vesper9 / ꝛ eadē cū ful
get in pncipio diei lucifer appella-
tur. In resurrectione ḡ xp̄i vespera
lucescit / q: a vespera mortis resur-
gēdo lucescit ex vespero factus lu-
cifer matutin9 / sicut ī supradicta be
nedictiōe dī flāmas ei9 lucifer ma-
tutin9 inueniat: ille / inq̄ꝫ lucifer qui
nescit occasuꝫ: ille q regressus ab ī
feris humano generi seren9 illuxit.
ipse est q de vespero fact9 lucifer di-
cit Apoc. 22. Ego suꝫ radix ꝛ gen9
dauid stella splēdida matutīa. Iteꝫ
istud tp̄s dī vespera sabbi: sabbꝫ āt
requies īterpretaf. vbi aduertēdū ꝙ
3 sabbm illud in q̄ de9 requieuit ab ope
creatiōis nō legif habuisse vespe-
rā. Istud aūt sabbꝫ q̄si in sepl'chro re
quieuit ab ope nr̄e repatiōis vesperā
hūit / q: requies dei ī seipso eterna ē:
sꝫ ei9 requies ī mortꝫ sepl'chro resurre
ctiōis fuit t'mīata. Itē resurrectiōis
tp̄s dī lucē / q̄si diluculꝫ q: ē tenebra-
ruꝫ termin9 / ꝛ lucis pn̄m / q: xp̄s re-
surgēs ex mortuis pmitie dormiē-
tiū mortꝫ ꝛ īferni tenebras effuga-
uit ac luceꝫ vite īmortalis effulsit:
vn̄ sic māe pc diei scd̄i de9 fecit lucē
istā tenebris variabilē / ita pma die
ista ipse ī carne xp̄i resurgētꝫ īmor
talitatis lucē radiauit. ℄ Itē dies
resurrectiōis lucescētis fꝫ matthe
um dī pma sabbati / fꝫ alios euāge
listas dī vna sabbi: est. n. resurrectio
sabbꝫ. i. requies pma ꝛ vna. pma qdeꝫ
.i. pncipalis sine varietate. vna nu-
mero .i. singl'aris ī bonitate: pp pm
dicit ps. hec requies mea ī sclꝫ scl'i pp
2m Gen. 49. Uidit requiē ꝙ eēt bōa /
ꝛ terrā ꝙ eēt optīa. ℄ Scd̄o tangit
cōitatē nois (vēit maria magdale-
ne.) quōdā mlier in ciuitate pecca
trix / sꝫ iustificata a xp̄o deuotissima
(ꝛ altera maria) mr̄ iacobi mino-
ris / ꝛ ioseph. has solas matthe9 no-
minat: licet alie plures fuerīt. Nō sī
ne misterio. Maria illuminata īter
pretaf. Resurgēs āt xp̄s q̄si lucifer
ab īferis mētes illuminauit fideliū /
ita vt oēs sint marie .i. illuminate. il
lumīauit āt dupl'r. s. quātū ad sciaꝫ
vel prudētiā agēdoꝝ / ꝛ q̄tū ad sapi
entiā eternoꝝ: pm ad actiuā. 2m ad
ꝯtēplatiuā ptinet: maria magdale- 4
ne lumē siḡat ꝯtēplatiōis / q: mag-
dalēa turris īterpretaf. q̄si. n. turrꝫ
mūita ꝛ alta ē ꝯtēplatio sapie: alia
maria ē vita actiua: vē altera q: cu
ris proximoꝝ solicita dn̄i turbaf circa
plīma / q̄tidie alteraf. Sꝫ tn̄ secun
da ē: q: supplātatorē iacobū ꝛ aug
mētatū ioseph gn̄at: declinat enī a
malo supplātās vitia / ꝛ facit bonū
mltiplicās v̄tutis opa. ℄ Tertio tā
git pietatē opis (vidē sepl'chrū) vt
ibi orarēt ꝛ plāgerēt / vt corp9 xp̄i vn
gerēt: sic dic marc9. vbi aduerm ꝙ
sepl'chrū cū sit mortuoꝝ loc9 / morte
siḡat: illi ḡ vēiūt vidē sepl'chrū xp̄i / q
mortē ei9 pie ꝯsiderāt ꝛ meditāt: ꝙ
vꝫ / necītatē mortꝫ liber extiterit / ꝙ
tamē ex īmēsa charitate mortē ele-
git / ꝙ ignominiosuꝫ crucis suppliciū
nō declinauerit. ꝙ ei9 mors nob vitā
ꝯtulerit / q̄tā fuerit ꝯstātia in corpe

hẽsione/q̃ꝫta mãsuetudo in illusione/q̃ꝫta paciẽtia i flagellatiõe / q̃ꝫta fuerit i emissiõe spũs aiositas/q̃ꝫta i descẽsu iferni potestas/q̃ꝫta in sepultura corpis pietas/videat h̃ maria magdalene vt i turri ꝯtẽplationis eleuef: audiat h̃ altera maria vt ṽtute oꝑationis aletur.

¶ Sermo. 2. i sabbato scõ pasche de euãgelio ꝛ in ordine. 266.

1 Secundo cũ dic̃. Et ecce terremotus) agit̃ de gliosa appitione angeli. Et diuidit̃ i tres ptes. p°.n. pmittit resurrectionis scẽ idiciũ. 2° describit resurrectionis nũciũ (angelus aũt dñi). 3° ondit timoꝛis effcm̃ (p̃ timoꝛe aũt ei⁹.) Indiciũ aũt resurgẽtis fuit terremotus de q̃ dic̃ (ꝛ ecce) i ipa vespa.i. nocte lucescẽte in pᵃ sabbati (terremotus fcũs ẽ). Sicut xp̃o moriẽte circa nonã sexte sabbati/ita eo resurgẽte dñ luceret pᵃ sabbati terremotus fcũs ẽ (magnus) vere magn⁹ terremotus/qm̃ in iferioꝛib⁹ terre aĩe xp̃i ꝛ scõꝝ erãt/ꝛ ide sic̃ reuocate ad supeꝛos. ps. cõmoueaf a facie ei⁹ vniuersa terra/dicite i gẽtib⁹ q2 dñs regnauit. ¶ Notãdũ ꝙ motus iste terre nõ tã loco q̃ꝫ ṽtute magn⁹ ẽ. noĩe.n. terre coꝛp⁹ hoĩs ꝙ de terra ẽ ꝛ coꝛ terrenũ itelligi pñt: ṽtute aũt resurrectiõis xp̃i hui⁹ terre q̃ttuoꝛ mot⁹ magni fiũt: pmus motus ẽ terreni coꝛpis ad vite refrectionẽ: nlla eni i reb⁹ nãlib⁹ maioꝛ ẽ mutatio q̃ꝫ vt terrenũ ꝛ icineratũ coꝛp⁹ ad vitã reuocef. Eze. 37. fcm̃ est ꝛ ecce cõmotio ꝛ accesserũt ossa ad ossa vnumqꝺqꝫ ad iũcturã suaꝫ/ꝛ nerui ꝛ carnes ascẽderũt sup ea/ꝛ extẽsa ẽ i eis cutis desup ꝛ igressus ẽ in ea spũs ꝛ vixerũt steterũtqꝫ sup pedes suos exercitus grãdis nimis valde. Secũdus motus terreni coꝛdis fuit cõuersiõis: nã fide passiõis ꝛ resurrectiõis xp̃i mota sũt ad pniaꝫ coꝛda terrẽoꝝ. ps. vidit ꝛ credidit ꝛ cõmota ẽ terra. 3⁹ mot⁹ fuit pmutatiõis/ qm̄ q erãt in dextera iudei facti sunt in sinistra ꝛ gentiles a sinistra in dexterã deitatis sunt translati: cuius figura hẽtur Gen. 48. Cũ enim ad dexterã iacob eẽt posit⁹ manasses/ ꝛ ad sinistrã ei⁹ effraym: ipse in modũ crucis cõ cellatas man⁹ dexterã posuit sup caput effraꝫ/sinistrã ṽo sup caput manasse cõmntãs manus. Quart⁹ mot⁹ ẽ trãsfoꝛmatiõis: amoꝛ eni xp̃i resurgẽtis terrena coꝛda ꝑuexit in celũ: imo terrã trãsfoꝛmauit in celũ. Job. 9. cõmouet terrã de loco suo. 2

¶ Secũde cũ dic̃ (ãgelus dñi) describit mlˀtiplr̃ nũtiũ resurrectionis xp̃i. Et q2 s̃m q̃litatẽ negotij dꝫ eẽ ꝯditio nũtiãtis: iõ nũti⁹ resurrectionis xp̃i totus festinus ꝛ gliosus appauit/ita vt ex sua q̃litate resurrectionis gliaꝫ declararet. 2. Re. 14. sicut angelus dñi/sic ꝛ dñs me⁹ rex. Et p° quidẽ hui⁹ nuntij tãgit digni tatẽ sbe (angelus) nihil aũt in creaturis dignius est nã angelica / quã vt dicit Augu. ppe se fecit deus: sic aũt dicit Gre. sup Ezech. sꝫ nãꝫ passibilẽ xp̃s minoꝛat⁹ fuit ab angelis/ ꝛ ẽt eis sbiect⁹/ sꝫ cũ resurrexisset imoꝛtalis eius humanitas etiã angelis/est p̃latа: ꝛ iõ angelus fit minister ei⁹/resurrectioneꝫ annũtians aũt tãgit nuntij officiũ (dñi) q2 non iã seruũ sed dñꝫ moꝛtis ꝛ vite annũtiat: q2 dicit Mat. 28 data est mihi oĩs ptãs in celo ꝛ in terra. Itẽ tangit nuntij descensum (descendit) q2 infra xp̃m conseruus hoĩbus factus est sicut ipse dixit ioanni volẽti se adoꝛare. vide ne feceris conseruus eni tuus sum. Itẽ tangit nuntij p̃iam ꝛ resurrectionis locũ (de

In resrectiõe xp̃i q̃ttuoꝛ magni motus fiunt.

Nã angelica nil dignᵉ⁹ in creaturis.

celo refrectõis iõ celestij ẽ nũci⁹/ qꝛ
refrectio hoiez efficit celestẽ.i.Coꝛ.
15. Prim⁹hõ ď terra terren⁹. 2⁹hõ
de celo celestis.hic prim⁹ ⁊ scds hõ
vn⁹ est fm sbaz/sȝ añ resurrectionẽ
aĩalis ⁊ terren⁹in resurrectiõe spi
ritalis ⁊ celic⁹.Jtẽ tãgit nũcij acceſ
ſuȝ.(Et accedẽs)ad monumẽtuȝ q
est loc⁹ moꝛtuoꝝ/qꝛ postq̃ xp̃s re
surrexit a moꝛtuis angelici spiri
tus licet ĩmoꝛtales sint/ tñ cũ moꝛ
talibus familiares ⁊ socij facti sunt.
Jtẽ tãgit nũcij actũ. (Reuoluit la
pidẽ) quo claudebaꝛ monumẽtuȝ
Glo.nõ vt egressuro apiat ianuas/
sed vt egressuȝ eius pãdat iã factũ/
qm̃ clauso exiuit sepulchꝛo/q clau
so nat⁹ est virginis vtero.¶ Et,ad
Nota al uertẽduȝ allegoꝛice/q sicut monu
legoꝛiaȝ mẽta moꝛtẽ/ ita lapis claudẽs mo
numẽtũ culpe meritũ signat.Ad h
aũt vt xp̃s a moꝛte resurgeret/lapi
dem reuolui nõ opoꝛtuit/qꝛ nullo
3 culpe reatu in moꝛte cõclusus est.
sed reliquũ totũ genus humanũ in
moꝛte q̃si in sepulchꝛo iacebat /nec
inde poterat egredi ad ĩmoꝛtalita
tẽ nisi lapis magn⁹.i.pme puarica
tiõis culpa reuolueret. Nõ est aũt
inuẽtus aliqs potẽs hũc lapidem
amouere donec magni ꝯsilij ange
lus descẽdit de celo ⁊ accessit ad no
stre moꝛtalitatis participationẽ/re
uoluitq; lapidẽ ⁊ moꝛiens ⁊ resur
gẽs meritũ pme trãsgressiõis tulit/
sicut de illo ait ioãnes.Ecce agnus
dei/ecce q tollit pcã mũdi:aptuȝ est
g monumẽtũ/qꝛ moꝛtis meritũ est
ablatum manẽt tñ vsq; ad nouissi
muȝ in monumẽtis aptis coꝛpoꝛa
moꝛtua iustoꝝ vt sic oĩuȝ tũc fiat re
surrectio/quoꝝ sic ablata iã cl'pa ẽ.
¶ Jtẽ tãgit nũcij positionẽ(⁊ sede
bat.) Glo.i.regnãtẽ idicãs:q resur
rexit a moꝛtuis. vel sigerẽ designat

copis resurgẽtis/q a motib⁹extra
neis iã qescit.Jtẽ tãgit positiõis oꝛ
dinẽ(sup eũ) sup lapidẽ sedit ange
lus/qꝛ culpã q̃ claudebamur i moꝛ
te xp̃s victoꝛ supauit.Jtẽ tãgit hui⁹
nũcij fulgidũ aspectũ.(erat ãt aspe
ctus ei⁹).i.vult⁹ei⁹ sicut fulgur.Est
aũt fulgur ignis de nube psiliens
aspect⁹ lucidi mot⁹sbditi sbtilis vir
tuosi ⁊ ĩpassibilis.ipse ãt xp̃s fulgu
ri se cõparauit. Mat.24. Pño qꝛ
de nube carnis ei⁹ pcessit fmo in
flamãs coꝛda. Luc.24. Nonne coꝛ
nr̃ȝ ardẽs erat in nobis dũ loque
reꝛ nobis in via:&c.qꝛ ad modũ ful
guris claritatẽ/velocitateȝ/sbtilita
teȝ/⁊ ĩpassibilitatẽ/resurgẽdo ade
ptus est. Jtẽ tãgit nũcij hui⁹ hitũ
(vestimẽta ei⁹sic nix) vestimẽta an
geli designãt gliaȝ resurrectiõis q̃
sola erit vestimẽtuȝ coꝛpoꝝ iustoꝝ/
cui⁹ vestimenti gr̃a niui cõparaꝛ q̃
de celo hȝ oꝛiginẽ/frigida/candida/
subtilis ⁊ leuis ẽ:nã glia coꝛpoꝝ re
surgẽtiũ ẽ celestis/ipa ẽt tollit ardo
rẽ ꝯcupiscẽtie/ire/ĩuidie ⁊ oĩuȝ cu
piditatũ q̃ i btis coꝛpib⁹ ñ sentieꝛ ⁊
ibi erit cãdoꝛ decoꝛis/ibi sbtilitas vi
goꝛis/ibi leuitas sine laboꝛe/ibi gau
diũ sine meroꝛe.Et aduertẽm vt diꝛ
glo.qꝛ angelus i cãdoꝛe vestis sigat
xp̃m i inditio blãdũ iustis.Sȝ i troꝛ
fulguris sigat eũ tribilẽ futuꝝ repꝛo
bis.¶ Deide cũ diꝛ(p tioꝛe ãt ei⁹) 4
põit timoꝛis effectũ/ qꝛ pturbati sũt
custodes ⁊ facti sũt velut moꝛtui:vñ
ait(p timoꝛe ãt ei⁹exterriti sunt cu
stodes)sepl'chri.Custodes aiaꝝ i i
ferno ne redirẽt/⁊. Custodes coꝛpo
rũ i moꝛte ne resurgerẽt demões fue
rũt/ quoꝝ pꝛinceps ⁊ foꝛtis ⁊ arma
tus custodiebat oꝛbem quasi atri
um suũ/sed de custodia ifernali ani
mam suaȝ depꝛecabaꝛ educi q ait:
educ dñe de custodia aiam meam

ad confitendum nostro de custodia vero coꝛpoꝛū in moꝛte dr̄. j. Re. 9. custodiebant eum tota nocte vt interficerent/ sed isti maligni custodes xp̄i fulguream faciem ꝛ vestem eius niueā intuentes exterriti sunt cum aīas ab inferis educi ꝛ coꝛpoꝛa resuscitari conspiciunt. ps. ipsi videntes sic admirati sunt ꝛ conturbati sunt commoti sunt / timoꝛ apprehendit eos. (Et facti sunt velut moꝛtui.) Immoꝛtales n. sunt maligni spūs / sed tamen velut moꝛtui facti sunt/ qꝛ moꝛtē quam itulerunt/ xp̄s occidit/ moꝛtuos ad vitā .n. reuocādo: illoꝝ.n. vita erat moꝛtē īferre viuētib⁹/ q̄ dū: tollit̄ q̄si moꝛtui fcī sunt. Rursus qꝛ nō totaliter moꝛs carnis occisa ē/ sꝫ in xp̄o tm̄ ꝛ paucis scōꝝ q surrexerūt cū eo: iō nec custodes moꝛtis adhuc ex toto sunt moꝛtui/ sꝫ in futuro quātū ad moꝛtis essēm̄ totalr̄ occidētur q̄n absoꝛta erit moꝛs in victoria ꝛ p̄cipitabit dn̄s moꝛtē in sempiternū/ ꝛ moꝛs vltra nō erit: qꝛ tūc vē cōplebit̄ illud Ose. 13. Ero moꝛs tua o moꝛs: h̄ qdē de timoꝛe ꝛ de moꝛte carnis vera sunt. Sꝫ p̄ter h̄ in custodib⁹ exterritꝭ significat̄ demonū in tētādo diminutā eē audatiā: neq3.n. p̄sumūt vt p̄us eos molestare q fidē h̄nt eius q occisus est ꝛ resurrexit. In custodibꝫ vō q̄si moꝛtuis significat̄ culpa que vtiq3 vita ē demonū/ nō in ip̄is qdē sꝫ in electis eē moꝛtuam. Ro. 6. qm̄ moꝛtui sumus pctō/ qūo adhuc viuemus in illo? ꝛ iō quasi moꝛtua ē p̄aua vita dmonū/ qꝛ pcūm in electis occidit̄: sicut ait ps. in matutino īterficiebā oēs pctōꝛes terre. vn̄ adamātius super librum Josue homel. 8. Interimamus/ iqnit/ demones nō ip̄am coꝝ substātiā/ sꝫ opus coꝝ ac studiū peccati perimētes: coꝝ enim vita est si peccamus. Iō sine dubio ip̄oꝝ īteritus est si nō peccamus. Itaq3 scī viri occidunt exercitū demonū qui cū diligentia coꝛ suū seruant ne de ipso male cogitata p̄cedant. Si aūt hostes istos extinxerimus/ tunc vere die festū celebꝛabimus deo ꝛ deuictis aduersarijs leta solemnitate gaudebimus.

¶ Sermo. 3. ī sabbato scō pasche de euāgelio ꝛ in oꝛdine. 267.

Tertio cū dicit̄. (Rn̄dens autē angelus) annuntiat̄ gaudiū dn̄ice resurrectionis ꝛ q̄ttuoꝛ dicit angelus. p̄° eni excludit p̄turbationis timiditatē. s° assignat resurrectionis veritatē (nō est hic.) 3° p̄cipit relationis celeritatē. (Et cito euntes) quarto p̄mittit visionis iocunditatem. (Et ecce p̄cedet vos.) In p̄ma parte tria tangunt̄ p̄mo eni angelus tacētibus dat responsionē. (Rn̄dens aūt angelus dixit mulieribus) querētibus. rn̄sio reddit̄/ mulieres aūt iste nō verbo/ sed aīo ꝛ facto querebant xp̄m. iō angelus nō verbis sed votis ꝛ factis earum respondet/ innuens eū qui resurrexit a moꝛtuis se nobis datum supꝛa quā petimus aut intelligim⁹ quia dimittit que conscientia metuit/ ꝛ adijcit q̄ oꝛatio nō p̄sumit. Item angelus timentium excludit turbationem. (Nolite timere vos) dicit vos discretiue/ quasi dicat/ ꝛ si alij timent vos tamen nolite timere: timeant custodes impij/ ꝛ quasi moꝛtui fiant. sed vos fideles deuote sancte ꝛ amantes nolite timere. ps. propterea non timebimus dum turbabitur Terr.a.i. non timemus deuoti dum turbātur terreni. Congrue aūt resurrectionē annuntiaturus p̄ius timoꝛē angelus repel

lit:super oia.n.timent hoies mortē/
qm̄ dn̄t esse finem oium terribiliū:
vbi aūt resurrectio annūtiat / iā nō
est mors timenda qz ⁊ granū mori-
ens si cognosceret i maiorē se resur
gere frugē/non timeret mori cadēs
in terra. Nra v° corpora seminata
in icorruptionis ignobilitate/resur
gent in incorruptionis glīa: vt dicit
apl's. Jōqz nō est mors timēda spe
rātibꝰ resurrectionē.j. Thes.4.nō
ꝯtristemini de dormiētibus/ sicut ⁊
ceteri q spez non hn̄t. Ps. Deduxit
eos in spe ⁊ nō timuerūt. Jtē ange
lus cōmendat q̄rentiū deuotionez
dicēs.(Scio.n.ꝙ iesum.)Saluato-
rē qui crucifixus ē:idqz saluatoꝛ qz
crucifixus ē (q̄ritis).q.d.illi timeāt
qui pditionē q̄runt: vos aūt nolite
timere/qz salutē q̄ritis: illi timeant
qui salutē vanā ⁊ falsaz ⁊ dubiā at-
qz pnitiosam q̄runt / qz vana salus
hoīs ⁊ fallax equus ad salutē/⁊ i fi-
lijs hoīum nō est salus:⁊ vt dr Ose.
13.assur.i.diabolus nō saluat: vos
aūt nolite timere qz iesum.i. salua-
torē nō q̄cunqz sed (crucifixū) q̄ritꝫ
q̄qz.n.esset saluatoꝛ nobis tn̄ saluta
ris nō erat/nisi fixus cruci/ nisi fixꝰ
cordi:vt g̃ clauis charitatis ipse no
stro cordi figeret salus: q̄ramus ie-
2 sum crucifixū q̄tenus crucifixus fi-
at ēt cordi fixus.¶ Deinde cū dicit.
(Nō est h)angelus annūciat resur
rectionis v̄itatem:vbi 4ᵒʳ tāgit.p°
mortis exclusionē(nō est h.)Greg.
nō est h ſʒ pn̄tiam carnis/ q nusq̄ʒ
deest p v̄tutē diuinitatis.Sʒ alr ad p
positū allegorice(nō est h).i.nō est i
morte/neqz in mortalitate q̄ʒ signat
sepulchrū:mors.n.vitaz diu tenere
nō potuit/ſʒ mortis iura deseruit:
neqz h.i.in vita mortaliū iaz manʒ
chr̄s:sic.n.a morte recessit vt ēt non
sit in dispositione vite mortaliū/ne-
qz famē/aut sitim/aut laborē/aut lā
gorē/ aut alterationē sensibilez/ aut
seniū/aut tristitiā/aut dolorē vlteriꝰ
passurus:nō est ipse in hijs oībus/
sed lōge ab oī varietate mortalium.
Greg. Redēptoꝛ nr̄ resurgēdo pn̄tiꝫ
vite corruptionē trāsijt. Jtē tangit
vite resurrectionē.(Surrexit) glo.su-
p Marcū. Radix amara crucis eua
nuit flos vite cū fructibus erupit/
q iacuit in morte surrexit i glīa. Jtē
tāgit hꝰ rei pnūciationē (sicut dix')
dicit Lucas angelū dixisse recorda-
mini v̄boꝝ chr̄i qualr vobis locutꝰ
est/ qz oportuit eū tradi in manus
pctōꝝ ⁊ crucifigi ⁊ die 3ª resurgere.
idō resrexit sicut dixit Mat.16.(sic
dixit)de cā/qz crucifixus/⁊ sicut di-
xit de tpe/qz 3ª die resrexit. Jtē tā-
git dcōꝝ pbationē(venite) intra do
mū sepulchri (⁊ videte locū).i. locu
lū sine corpe(vbi positus erat dn̄s)
⁊ si v̄bis nō creditis dicētis nō est
hic surrexit/vacuo saltē credatis se
pulchro: ostidit aūt mortalibus se-
pulchrū/sed vacuū vt morituros se
recogitēt/ ſʒ resurrecturos sperent.
pᵐ hūiliat/alteꝝ ꝯfortat. Et aduertē
dū ꝙ resurgētē iesum angelus dn̄ʒ
appellat/qm̄ a seruitute corruptio
nis i ptātē vite xp̄s trāsierat/ ita vt
ēt ipsis angelis eius hūanitas esset
plata:vn̄ angelus dn̄m sibi esse re-
cognoscit q resrexit a mortuis Ps.
Adorate dn̄m oēs angeli eiꝰ. ¶ De-
inde cū dicit.(Et cito eūtes!) pcipit
angelus celerē hꝰ rei denūciationē
dicēs(⁊ cito eūtes dicite discipulis
eius qz surrexit) glo.super Mar. qz
per mulierē mors pcessit/p mulie-
res vitā resurrexisse nūciat:vbi ad
uertendū ꝙ duas mulieres.i.duas
vitas fideliū/ꝯtēplatiuā/⁊ actiuā in
format angelus:supernoꝝ.n.spūuʒ
multitudo ꝯtēplātiū est ⁊ ministrā

3 tinz. Non dz at ɔtẽplatio dei esse fz
rõnem phie/ neqꝫ actio fm statuta
humane pollicie: sed potius ad simi-
tudinẽ angeloꝝ/ sicut angelica ɔtẽ-
platio/ sic angelica ministratio. Jõ
vtrisqꝫ mulieribus angelus loquit
sꝫ phis ɔtẽplatiuis loquit Aristo-
teles/ ꝛ Plato: mũdanis actiuis loq
tur Justinianus ꝛ Socrates: de ce
lis aũt vtraqꝫ nr̃a vita hꝫ originẽz/
sed angeli eã informãt. Aduertẽduz

Annunciatur⁹ xp̃i resrectiõez dz eẽ fz duas vitas informatus

ẽt ꝙ annũciaturus xp̃i resurrectio
nez dz esse due mulieres fm duas
vitas informatus vt ɔtẽplando di-
scat ꝙ operãdo pficiat: nõ qbuscũ-
qꝫ aũt sꝫ discipulis chr̃i ei⁹ resurre
ctio nũciat: discipulis certe amãti-
bus/ q̄r charitas efficit discipulũ si
fit dilectio dei ꝛ primi de charitate
dei di. Jo. 15. fructũ plimũ afferat|
ꝛ efficiamini mei discipuli: qũo aũt
illud fiat post pauca subdit manete
in dilectione mea: de charitate pri
mi di Jo. 13. in h̃ cognoscẽt oẽs ꝙ
mei estis discipuli: sẽ dilectionẽ hũe
ritis adinuicẽ. ¶ Ultimo eiꝫ dicit.
(Et ecce pcedet vos in galileã) suaꝫ
ꝛ viaꝫ p̃iam: vñ venit hierosolimã
moriturus. Jtẽ tãgit visionis locũ
(ibi) .i. ĩ galilea (eũ) viuẽtẽ (videbi-
tis.) Aduertẽdũ q̄r dicit glo neqꝫ so
lũ: neqꝫ pm i iudea visus ẽ xp̃s post
ꝙ̃ resurrexit a mortuis/ sꝫ ipso die re-
surrectionis ĩ hierl̃z p° visus est a
magdalena. Deĩde ab ipa ꝛ alia ma
ria. 3° vidit eũ petrus. 4° apparuit
duobus discipulis eũtibus in ema
us. 5° ĩ cenaculo, clausis ianuis di
scipulis absente Thoma. 6° post di
es octo ibidẽ eo pñte. 7° in galilea
ad mare tyberiadis piscãtib⁹ disci-
pulis. 8° ĩ monte galilee. 9°. in hie-
rusalẽ recũbẽtibus. 11. discipul̃. x. ĩ
mõte oliueti eũ celos ascẽderit: vñ
pꝫ ꝙ. 7° vice ĩ galilea. p° fit visus. ꝛ
8ª ꝛ 1ª. Jõ querit pp̃ quid visio ga
lilee h̃ spãlr̃ pmittit: ad ꝙ dicendũ
ꝙ hijs pmissis ad anagogẽ sensus
nr̃ sublevat. Nã galilea trãsmigra
tio interpretat. Xp̃s aũt resurgens
trãsmigrauit ab inferis ad superos
a morte ad vitã/ a mortalitate ad ĩ-
passibilitatez: hunc aũt aliqñ ꝛ nos
trãsmigrabimus. Sꝫ pcessit xp̃s p̃-
mitie dormientiũ. Jõ ait angelus.
(Ecce pcedet vos in galileã) .i. in re
surrectionis gl̃iaz: existẽtẽ aũt xp̃z
ĩ claritate resurrectionis mortalis
oculus nisi miraculose ꝛ in trãsitu
videre nõ põt. Sed cũ ꝛ nos ad ga-
lileã resurrectionis puenerim⁹/ tũc
videbimus eũ sine fine gaudẽtes/ ꝙ
angelus pmittit dicẽs (ibi) .s. in ga
lilea, resurrectiõis ẽt vos existẽtes
(eum) glosuz (videbitis.) Et aduer
tẽdũ ꝙ bis ĩ galileã visus legit post 4
ꝙ̃ resurrexit. 7ª. s. ꝛ 8ª vice: ĩ 7ª ge
scentiũ videt eũ nunc aie btẽ a cor-
poribus exute: in 8ª resurgentiuz
ẽt carnis glificate oculis refectio-
chr̃i videbit. Uel alr̃ fm glo. galilea
reuelatio interpretat/ ꝙ ad manife
stationẽ diuinitatis chr̃i refert: ad
cuius reuelationem ipse nos pre-
cessit cuius aĩa ab instanti ɔceptio
nis ꝛ q̃tnm possibile est deuz vidit.
vnde angelus. Ecce/ inquit/ precedet
vos in galileaz/ q̄r ipse ꝛ in aspectu
diuine reuelationis antecellit oẽm
aliam creaturam / pp̃ quem exces-
sum dicit ꝙ nemo nouit patrez nisi
filius/ sed cum ibi fuerimus in illa
manifestatione diuinitatis: tunc vi
debimus eum sicuti est: per oĩa ip-
sius diuinitatis siles facti. Jdeo ait
angelus: vos discipuli .i. amatores
diuinitatis ibi eius reuelatione cũ
se reuelauerit facie ad faciem vide-
bitis eum/ quem videre hoc est ꝙ
habere: quem habere beatum esse

omnis eni q se regē facit/ɔ̄dicit cesari. Hāc ppli violētiā ꝛ pilati occasiones figurauerūt, babilōij. Dan. 14. Cōgregati ad regē ꝛ dicētes: trade nobis danielē occidēdū/aliogn interficiemus te ꝛ domū tuā. Et Gen. 37. Audiēs h̄ ruben nitebaƭ liberare eū de manibꝰ eoꝝ. Et Dan. 6. Audiēs ꝛ ɔ̄tristatꝰ est rex ꝛ posuit coꝛ suum vt liberaret danielē/ꝛ laborauit vsqꝫ ad occasuꝫ solis. Uiri āt illi intelligētes regē/dixerūt: scito q̄ nō licet tibi īmutare legē medoꝝ.

Figura

C Nona pars passionis xpi.

Taqꝫ cū audisset Pilatꝰ minas sibi īferri a pplo de cesaris indignatiōe adduxit foras iesuꝫ ꝛ sedit p̄ tribunali q̄ ē sedes iudicis forte vsqꝫ tūc fine foꝛa iudicij ꝓcessit: nō tūc iudicaturꝰ sedit p̄ tribunali. i. añ tribunal: vel ī tribūali: nā apō grecos ista ꝓpositio/p̄/sigat/añ/vel/ī/ꝛ fuit positū tribūal in loco q grece dr litchostratos. i. pauimētū diuersoꝛuꝫ lapidū. hebꝛaice āt dr gabatha. i. collis vel sublimitas: erat. n. excelsa māsio ꝑtoꝛij: erat āt pasceue. i. feria. 6. pasche. Sciēdū q̄ pasceue grece: idē ē q̄ ꝑparatio. Et q̄ feria. 6. semp ꝑparabāƭ cibi p̄ sabbato sequēti: iō oīs. 6. feria erat pasceue s̄ʒ dies ista feria. 6. ēt erat pasceue pasche: q̄ ī crastīo sabbo erat solēnitas maioꝛ azimoꝝ erat āt hora q̄si. 6. tādiu. n. pilatꝰ ꝓtraxerat cāꝫ xpi/nūc dclinādo iudiciū/nūc examinādo/nūc excusando/nūc ēt opoꝛtunitates liberatiōis q̄rēdo/vt iā eēt meridies hora q̄si. 6. vt dič ioānes. Cui vr̄ obuiare q̄ dič mācꝰ: erat āt hoꝛa. 3ª ꝛ crucifixerūt eū: ad h̄ āt r̄ndet Aug. dupl̄r. ꝑº q̄dē xp̄s manibꝰ militū fuit crucifixꝰ in fine sexte hoꝛe/añ cuiꝰ finē sedit p̄ tribunali pilatꝰ: liguis antez iudeoꝝ clamātium crucifige crucifige eū circa tertiā hoꝛam crucifixus est. Et q̄ iudei nolebant videri esse crucifixoꝛes xpi: iō marcus q̄ maxime nolebāt videri fecisse: hoc eos asserit circa tertiaꝫ fecisse/verissime oñdēs magis fuisse cāꝫ necis xpi/linguā iudeoꝝ q̄ʒ manus militū. C Scdo dicit Augu. q̄ noīe pasceue p̄t intelligi ꝑparatio passiōis xpi q est pascha nr̄ꝫ/cuiꝰ ꝑparatiōis erat q̄si hoꝛa sexta: nā hora nona noctꝭ ɔ̄dēnatꝰ fuit ī ɔ̄silio iudeoꝝ dicētiū: reꝰ ē moꝛtis: ide sunxerīt tres hoꝛe vsqꝫ ad diē ꝛ tertia hora diei/q̄ vtiqꝫ ē sexta pasceue passiōis sedit pilatꝰ p̄ tribunali ꝛ crucifixus est dñs. Alr p̄t dici q̄ ex horis diei nō oēs/s̄ʒ ꝑma/tertia/sexta/nona/ꝛ vltīa tm̄ ɔ̄sueuerūt nolari. Et q̄ forte in medio tp̄e īter sextā ꝛ tertiā. Sedit pilatꝰ p̄ tribūali ꝛ crucifixꝰ est xp̄s. Iō marcꝰ a ꝑori hora/ioānes a posterioꝛi tp̄e. illō noīauerūt. C Sedēte āt illo p̄ tribūali misit ad eū vxoꝛ eiꝰ dicēs: nihil tibi ꝛ iusto illi. i. ñ ītromittas te ō moꝛte eiꝰ mlta. n. passa suꝫ p̄ visuꝫ pp̄ eū. dič Glo. q̄ diabolus aduertens moꝛte xpi se amissuꝫ ptāteꝫ/ penituit q̄ eū cōpꝛehēdi fecerat/ꝛ visiōibꝰ pterruit hāc mlierē/vt sič prꝰ p̄ mulieres moꝛtē intulit mūdo/ita suggerente mliere ipediret moꝛs xpi p̄ quā dubitabat se moꝛtis īperiū pditurūꝫ. Iussit ḡ pilatꝰ educi xp̄ꝫ. Et dicit iudeis. Ecce rex vester. q̄si dicat erubescere debetis q̄ flagellatū hūc ꝛ abiectū foꝛmidans eē regē. Illi aūt clamabāt dicētes tolle tolle. i. auferas ꝛ abijcias eū a ɔ̄spcū nr̄o. Sap. ij. Grauis est ēt nobis ad vidēduꝫ. Et crucifige eū. dixit eis pilatꝰ regē vr̄m crucifigā: Respōderūt pōtifices. nō habemus regē nisi Cesareꝫ huius rei figura est. j. Re. 8. Petyt

Parasceue.

Uxoꝛ pilati q̄rebat xpi moꝛtē impedire.

Xp̄s flagellatꝰ foras a pilato educiƭ.

popnlus regē holez/ꝛ abiecerūt regem deūz. Et. 3. Re. 12. Recessit israel a regno dauid vſqꝫ in presentez dieꝫ. Et Dañ. 9. Cū occideret xp̄s nō erit ei⁹ pplˀs q negaturus eſt euz.

Decima pars paſſionis xp̄i.

Videns āt pilat⁹ qꝛ nihil pficeret pcurādo xp̄i liberatiōez/ ſꝫ magis tumult⁹ fieret: qꝛ vt dicit glo. rebellionis crimē ei ꝯ Ceſarez pplˀs īpīgebat: accepta aqua lauit man⁹ corā pplˀo dicēs. Innocēs ego ſuz a ſanguine iuſti hui⁹ q̄ſi dicat ſicut lauo man⁹/ita ꝛ ꝯſciaz: vos aūt videritis .i. vos videatis qd agatis. Et rn̄dens vniuerſus pplˀs dixit: ſanguis ei⁹ .i. oīs cl̄pa ꝛ pena debita p effuſiōe ſanguinis ei⁹ ſit ſup nos ꝛ ſup filios noſtros. Hiere. 26. Si occideritis me ſanguinē innocētē tradetis ꝯ voſmetipſos: iſti obligant ſe ſanguini. pilat⁹ vō manū/ſꝫ nō aīuz lauit: nō enī fuit ſanguinis in noxi⁹ q cōſcius innocētis ſanguinē fudit. Itaqꝫ pilat⁹ q̄q̄ iudicaſſet xp̄m īnocētez dimittēduz: volēs tn̄ petēti pplˀo ſatiſfacere. Et timēs ne/licet falſo/accuſaret de rebelliōe ceſaris cū hoc ēt nullūz periculū putās ſibi īminere/qꝛ īnocētē pauperē iudicaret morti: qꝛ nō apparebat aliqs potēs de morte ipſi⁹ reclamātē: pp hoc ptulit ſnīaz ꝛ iudicauit xp̄z ob cl̄pā affectati regni eē crucifigēdū. Et milites pſidis ſuſcipientes ieſuz exuerūt eū purpura/ ꝛ īduerūt eū veſtimētis ſuis: ꝛ īpoſita cruce ſibi ducebat vt crucifigeretur: qꝫ figurauit. Iſaac Geñ. 22. Portans ignez ꝛ ligna hoc idem vrias. 2. Re. 11 ſue mortis litteras deferēs. ducebātur etiā duo alij neqꝫ cū eo vt interficerent. Iſti latrōes fuerūt: latrones aūt dicunt q viatoribus inſidiant in ſolitudine vt eos expolient/aut occidunt: nā qui domi aliena tollunt fures potius nominātur: hi iuditio veteris legis nō puniebātur morte/ſed reſtitutiōe maiori: vt pꝫ Exo. 10. ꝛ puer. Latrones aūt figebātur cruci. Et aduertēdum qꝫ illuſores xp̄i ꝛ crucifixores dicūtur milites / nō ſm militie nomē pſentis tēporꝫ/quo tm̄ generoſi eqtes nominantur: neqꝫ enī nobiles pſone illuderēt/ crucifigerēt/ꝛ veſtes crucifixi diuiderēt ſibi/ qd ad carnifices poti⁹ pertinet. ſed dicūtur milites ſm antiquā cōſuetudinē ſtipendiarij pedites: ſicut patet apud titū liuiūz ꝛ in geſtis iulij ceſaris/vbi milites ab equitibus diſtinguūtur. hoc etiā pꝫ ī actib⁹ apoſtolorūz. 23. Ubi dicit qꝫ paulus cū militib⁹ ducētis/ꝛ eqtibus ſeptuaginta de hierl'm miſſus eſt ceſareā: ergo milites hoc loco itelligamus viles ſtipendiarios carnifices. Et cum ducerēt ieſum inuenerūt Symonez quēdaz patria cireneūz patrez alexādri ꝛ ruffi quos putāt fuiſſe diſcipulos xp̄i qui veniebat de villa ad ciuitatē. Et vt citi⁹ xp̄m pducerēt angariauerūt .i. cōpulerūt pdictuz Symonē vt portaret crucē poſt ieſum. Sequebat aūt illū turba multa ppl̄i ꝛ mulierꝫ q̄ plangebāt ꝛ lamētabātur euz. Et ꝯuerſus ad illas ieſus ait. filie hierl'm/qꝛ natione erāt hieroſolimitane/nolite flere ſup me / ſed ſuper voſipſas ꝛ ſuper filios veſtros flete: qm̄ ecce veniūt dies captiuitatis veſtre in qbus dicet: beate ſteriles ꝛ vētres que nō genuerūt/ꝛ vbera que non lactauerūt: ꝛ erit tāta tribulatio vt qui tūc erūt viui dicēt mōtibus cadite ſuper nos/ꝛ collibus coopite nos / qꝛ ſi in viridi ligno hoc faciūt .i. ſi ego q peccatū nō feci/imo ſum

Pilat⁹ ſe innocentē a xp̄i mōte expo nit.

Pilat⁹ manus lauat.

Pilatus ſnīaz tādē ptulit de xp̄i mōte.

Figura

Symon cireneus angariatur.

virēs lignū iustitie floridū fructiferū
& vinificū tāta patiorī arido/ qd fi
etī. q̄ tormenta manēt illis q sunt
ligna arida sine bōitate. q īsup & li
gnū vite icēdio mortī dare si timēt.
¶ Undecima pars passionis xpi.
ET venerūt in locū q dī gol
gotha. i. caluarie locus: nō q
dē pp caluariā capitis ade q̄ qdā
dicūt ibi sepultū/ sz ob decollatiōēs
dānatorū q̄ ibi erāt caluarie: adā
eni in ebrō dī sepultus. Josue. 14.
Quo cū venissent sitiēti xpo vt dā
natis accidit ppinauerūt vinū cū
felle mixtū/ vl' mirratū vinū: vt dicit
Xps in marc⁹. Et cū gustasset noluit bibe
cruce ptē re. Erecta ḡ grādi cruce alta: vt cre
ditur dit̄ qndecī pedib⁹ nudatū xpm mū
di salutē in ea sic extēderūt/ vt eius
possent ossa numerari: sicut dī in
psalmis: & extēsū manib⁹ & pedib⁹
Inf duos pfixerūt clauis. Duos quoqz latro
latrones nes/ vnū a dextris/ alterū a sinistris
cō cū eo crucifixerūt: tpe vō: p crucifixo
putat'. rib⁹ orans dicebat. pr dimitte illis/
nō eni sciūt qd faciūt. Qd cū audis
sent multi eorū q aderāt cōpūcti cor
de pēituerūt: vt dicit glo. sup Esaiā
nec mirū qr ipse tātā māsuetudinē
seruās in ꝯtumelijs/ tātāqz patiētiā
ostendens in tormētis & mirā bēigni
tatē exhibēs crucifixorib⁹ euidētius
declarauit se filiū eē patris quē ora
bat/ sanādo lāgnidos: resuscitando
mortuos. Qd eni mai⁹ miraclū hac
bēigna pietate? Dic ḡ discam⁹ qr fi
lius est pris celestis. Et ad vba tāte
pietatis emolliat cor nrm vt dimit
tam⁹ offēsas debitorib⁹ nris ei⁹ itui
tu q p crucifixorib⁹ prēm orauit sic
ait ps hodie si vocē ei⁹ audieritis
Figura nolite obdurare corda vra. ¶ Figu
crucis ras crucifixi glo. sup matheū assi
gnat dicens/ hic est Abel in agro
a fratre pempt⁹. Gen. 4. Hic ē Isa
ac sup strnē ligno♃ colligat⁹. Gen.
22. Hic est abraā cū ariete inter ve
pres herente. hic est ioseph cū tha
lari tunica sanguine ticta Gen. 37.
Hic est moyses cū vga signa faciēs
Exo. 4. Hic est botr⁹ in ligno porta
tus. Nu. 13. Hic est serpēs in ligno
suspēsus. Nu. 21. Hic est Elise⁹ cū li
gno ad q̄rēdū ferrū l'imo demer
sum. 4. Re. 6. Ferrū eni natauit ad
lignū/ qr p lig^m frē hō demersus/ p
lignū crucis natauit ad lignū vite
paradisi. Itē hic est iacob in bacu
lo iordanē trāsiēs. Gen. 32. Hic est
dauid cū baculo goliā aggrediēs. 1.
Re. 17. Hic est Elyas sb arbore dor
miēs. 3. Re. 19. ¶ Scripsit āt pila Titulus
tus titulū cause mortis xpi lrīs he
braicis grecis & latinis: iesus naza
ren⁹ rex iudeorū: & posuit sup crucē:
hebraice aūt titulus iste sic legit ie
suach/ nozri/ melech/ iehudim/ gre
ce sic. Sothei basileos omore ieō/ la
tine Sic saluator scūs rex ꝯfitētiū.
Quod cū legissent pōtifices iudeo
rū dicebant pilato noli scribere rex
iudeorū/ sz qr ipse dixit. Rex sum iu
deorū. Rndit pilatus. Quod scripsi
scripsi. ¶ De cruce dñi sciēdū q̄ q̄t Crux
tuor dr fuisse ligna ei⁹. s. stipes & li xpi ex
gnū trāsuersū. & vni⁹ pedis & dimi q̄ttuor
dij tabula tituli superpositi & trun lignis.
cus inferior/ cui stipes infigebat/ &
erāt palma/ oliua/ cedr⁹ & cypressus.
Est enim crux xpi palma victorie/
oliua pacis/ cedrus eternitatis/ cy
pressus humilitatis: cuius crucis fi
gura apud hebreos est thau litte
ra/ apud latinos. x. que vt dicit Isi
dorus pmo libro ethymol'. primi
tus augusti tēporib⁹ qñ xps ex vir
gine natus est fuit repta/ & est du
plex littera vim habēs duarū. s. c.
& s. cōgrue antea tunc inuēta fuit
quando per crucē/ xpi nomē q per

tam scribitur mūdo debuit manifestari. Cui⁹ etiā littere numer⁹ conuenit cruci. x. enī decez significat/q est limes z termin⁹ numeroꝝ ac legaliū pceptoꝛū/ qꝛ in cruce xp̄i lex fuit cōsumata. Rursus. x. valet. c. z o. quaꝝ litterarū numer⁹ est cētuz/ quē significat. c. z septē quē significat. s. z qꝛ septē dieb⁹ tēpus voluit: iō hic numerus vniuersitatē designat tēporis. Cētuz vero primitus a sinistra manu trāsit in dexterā cō iunctiōe digitorū ad moduz corōe figurat⁹ per quē intelligit̄ ꝙ in v̄tute crucis z vniuersa merita vite presentis z eterna pmia corōe celestis ɔtinent̄: vnde vt qdā aiūt euidēs crucis miracl'z ē/ qꝛ cū de ligno ei⁹ apd̄ innumerabiles repiat̄/ ipa tn̄ q̄si germinās nūꝙ deficit ℭ Milites aūt cū crucifixissent iesuz acceperūt vestimēta ei⁹/ z fecerūt q̄ttuoꝛ partes vnicuiqꝫ eoꝝ tunicā p pte: vn̄ pꝫ q̄ttuoꝛ eas fuisse: erat aūt supioꝛ tunica xp̄i in ɔsutilis. i. nō ɔsuta acu / sꝫ p totū ɔtexta/ de q̄ dixerūt: nō scindamus eā/ sꝫ sortiamur de ea cui⁹ sit. Et sedēs ppl's respiciebat eū pēdētē expectās qd agēt/ aut qn̄ morēt̄. ℭ Sꝫ nec crucifixo d̄fuerūt ipꝛoperia: nā ptereūtes p viā inī̄ crucē mouebāt ɔ eū capita sua d̄ntes: vah/ ꝙ ē iteriectio isultātꝭ/ q destruis tēplū d̄i/ z i triduo illd̄ reedificas/ salua temetipꝫ: si fili⁹ d̄i es d̄scēde d̄ cruce. Sil'r z pncipes sacerdotū cū scribis z seioꝛib⁹ illudētes dicebāt/ alios saluos fec̄ seipꝫ n̄ pt saluū facē si rex isrl' ē d̄scēdat nc̄ d̄ cruce z credimus ei: ɔfidit i d̄o libēt eū nc̄ si vult: dixit .n. qꝛ fili⁹ d̄i sū/ z ꝙ āplioꝝ ēd̄speūs: vn⁹ ex his latrōib⁹ q pēdebāt cū eo cepit illi exprobrar̄. Si tu es xp̄s saluū fac temetipꝫ z nos. Rn̄dēs āt alter icrepabat eū dicēs. nꝫ tu times deū q i eadē d̄nātione es. Et nos qdem iuste digna factis recipim⁹: qꝛ hic vero nihil mali gessit: attēde: nā digna factis recipimus. qꝛ vt dicit Grego. In moꝛa. hic latro reus erat factuꝫ sanguinis qꝛ hoīeꝫ occiderat vt expoliaret. Augu. gs illuꝫ inqt/ docebat nisi q iuxta illū pēdebat: erat enī illi fix⁹ in latere/ sꝫ habitabat in coꝛda. Et cōuersus ad iesum dicebat d̄ne/ memēto mei dūꝫ veneris in regnū tuū. Et 2ᵐ v̄bum de cruce protulit xp̄s ad latronē dicēs amē dico tibi hodie mecū eris in paradiso. Ecce quā liberalis/ immo p̄digus fact⁹ est hodie xp̄s/ qꝛ latroni regnū/ crucifixo celū/ d̄nato paradisuꝫ pro breui petitiōe largitur: p padiūsꝫ aūt itelligit nō locuꝫ aliquē/ sed visionē dei/ cui⁹ paradisi obstaculū gladiū flāmeū z versatilē atqꝫ custodiā angelicā xp̄s hodie sua moꝛte remouit. Derisuꝫ in cruce xp̄m figurauit Noe Gen̄. 9. Quē nudatū ex vino derisit iunioꝛ filius. Itē idem figurauit dauid. 2. Re. 6. Quē michol despexit/ qꝛ nudatus erat saltans corā d̄no.

ℭ Duodecima pars passionis xp̄i.

Stabāt aūt iuxta cruceꝫ iesu mater eius z soroꝛ mr̄is eius maria cleophe / z maria magdalene. libet ista pietatis v̄ba deuotius meditari. Et primo quidem imobilis fide stabat colūna veritatis. totus deniqꝫ mūdus exciderat a fide xp̄i. ipsi etiā colūne ecclesie apli facti erāt arūdines vēto pauoꝛis agitate. sed stetit in fide regina mr̄e nō dubitās deū veꝝ eē z hoīeꝫ q pēdebat in ligno quē ppl's subsanabat. Iteꝫ stabat iuxta cruceꝫ/ sed libēti⁹ sola stetisset cū filio i cruce ɔfixa. Sꝫ stabat iuxta crucē coꝛpe/ i cruce āt cōfixa erat cōde: z vbi debat stare mr̄

Margin notes:
Solis ponit sup xp̄i vestimenta.
Impꝛopia adhuc fiunt crucifixo.
Verba q̄ xp̄s in cruce ptulit.
Virgo maria stetit i fide.

pietatis stare/nisi iuxtá lectuz vnici moriētis filij i aspo lecto? duro lecto: stricto lecto crucis videbat filiū ha nelātē/mortis paciētē angustias/ab isto lecto recedere nesciebat:h eá te nebat amor / sz affligebat dolor/ q2 thesaurū/gaudiū/deniqz vitā z filiuz in eo plāgebat:nullus eā potuit se-parare minitū/null9 auertere astātiū/ heu dicebat cur me a cruce vultis auellere:i ea pēdet filius meus/ibi pēdet aīus me9/ potius corp9 meū ibi ɔfigite vt non sit diuisio cordis z corporis:sz vbi corde crutior/ibi car ne moriar. Jtē stabat iuxta crucem mř iesu:nūc euidētissime patuit eē mř:qñ.n.ɔcepit sine libidīe/ qñ por tauit sine grauedine/qñ peperit/si-ne dolore nō pcepit se mřez eē : sed nūc se pcipit mřez:dolores q̄s non ptulit pariēdo expta ē cruci astan-do. Jtē h9 mřis nomē tacet euāge-lista/q2 cū eēt iuxta crucē non erat maria maris stella/sz amaritudinis pcella c9 lucis radius non appare bat:si.n.sol in cruce patiebat eclyp sim/qd mirū si stella maris radio nō efulsit decorus? Nolite me/ ingt/ vocare noemi.i.pulchrā / sz vocate me mara.i.amaram/ q2 amaritudi ne me repleuit ops. Egressus est.n. a filia spon oīs decor eius/z magna ē velut mare ɔtritio eius. ¶ Uidit ḡ iesus de cruce mřez z discipulum stātē quē diligebat:hūc oēs fatent Joānē euāgelistā eē p ceteris a xpo dilectū/q ɔsanguinitatis iure / z q2 adolescētior ceteris erat aplis cum matertera mře xpi propriaqz mře absqz piculo potuit stare iuxta cru cē ɔsobrini moriētis. Sz ɔsiderāda sunt nobis vba euāgeliste dicentis. Cū vidisset ḡ iesus mřez/vidit vtiqz pietatis oculo cū patienti sibi mři ipse recōpatiēs:sciebat.n.angustias

Figura

resp iēt xps ma trē z di-scipulū

eius/non erat dolores q̄s in morte filij tollerabat:idqz geminū dolorē ipse paciebat.s.crucis z mřis. Jtez vidit mřez stātē vtiqz lachrymis p-fusaz/z lachrymis deficiētē/ q2 plo-rās plorauit i nocte z die/ z lachry-me eius i maxillis ei9:qs/ingt / da-bit capiti meo aqz / z oculis meis fontē lachrymaz/q2 defecerūt p la-chrymis oculi mei/z plorabo die ac nocte luctū vnigeniti plāctū amarū Jtē matrē vidit p ceteris mřib9 di-ligētē/mřez vginē/mřez hūilē/ma-trē p ceteris mřibus ampli9 dolen tē:nā.n.erat q ɔsolef eā ex oīb9 ca-ris eius/qm ablatus ē ab ea ɔsola tor filius/sine q̄ nihil dulce cū q̄ ni-hil sibi erat triste. ¶ Tūc tertiaz de cruce xps emisit vocē dicēs mři sue. sui deniqz doloris oblitus ē xps ma trē vidēs dolere:qm nemo eā ɔsola baf d cruce ipse alloquif dicēs:mu lier/ecce filius tuus:ego.n.morior: ego.n.te desero:iā non ego ero tibi dulcis filius/nec tu mihi cara mř/ itaqz discipulus iste loco mei sit ti-bi filius. Deinde dic̄ discipulo. Ecce mř tua. Et ex illa hora accepit eā di scipulus in suā mřez/z in suā curā. Et attēde rē nouam/q2 dū moriunf parētes ɔsueuerūt filijs supuiuēti-bus assignare tutores z curatores: h eꝫ moriēs filius mři curatorē as signat. Huius rei figurā hēmus.j. Re. 22. Dauid.n.psecutiones pati-ens ppriā mřem cōmendauit regi moab:dulcia ēt vba xpi moriētis in cruce figurauit mel i ore leonis oc-cisi iudic̄. 14. ¶ Sz h testm̄ xpi pau lulū attēdamus:dic̄.n. mulier ecce filius tuus discipulo āt:ecce mater tua/i q̄ distributione pspere succes sit discipulo cui scā ē vgo mř/z xps fraf. Sz q̄z aduersa fortuna/q̄ dura mutatio cedat in ptē vginis aud:re:

3m i cru ce vbum

Testm̄ xpi in cruce

mulier/inqt/ecce filius tuus. O sa-
gita vbi penetrās intima cordis: o
gladius ptingēs vsq3 ad diuisionē
aie a corpe: mulier/ecce filius tuus.
nōne tu es filius meus carus: ꝗ tu
dulcis nate tu desinis eē filiꝰ: ꝗ mr
dei fiet mr hoīs: o q̄lis cōmutatio
p filio dat alienus/p magr̄o disci-
pulus/p creatore piscator/p deo ve
ro hō purꝰ. Itē attēdamus xp̄i ap-
pellati oēs mulier/inqt/nō ait mr:
ne mr̄is nomē auditū/mr̄is ampliꝰ
Nō ma viscera cruciaret. Itē attēdamus q̄
tris do vbis filij pia mr nihil rn̄dit. Quid
lorem .n. dicere poterat dū desineret eē di
mr/fieretq3 hoīs mr dolor ꝛ lachry
me itercluserūt illi smonē. S3 nos
p ea dicamꝰ: o dn̄e filij vginis/ q̄uo
dissonāt vltima pmis: angelus de-
niq3 salutās vginē: aue/inqt/gr̄a ple
na dn̄s tecū bn̄dicta tu ī mulieribꝰ:
subiūxit Elisabeth. Et bn̄dictus fru
ctus vētris tui: tu es ille fructꝰ vē-
tris casti: q̄re deseris arborē/quare
aliū filiū assignas? heu q̄lis mutatio
vbor: vbi ē illud angelicū aue/certe
ꝯuersum ē ī ve/qn potius aue fem
ē. ba. ve. ha. ha. ve. ve fem ē. Itē vbi
ē illd gr̄a plena: nā plenitudini gr̄e
successit plētudo meslicie: aia. n. fu
namitis ī amaritudine ē p morte
filij. Itē angelus ad vginē dn̄s/inqt/
tecū: s3 iā3 nō vr eē cū mr̄e/ q pen-
dēs ī cruce mr̄e3 relinqt. Nūq̄3 pu
tauit mr a filio/vgo a dn̄o sepa-
ri. S3 ecce iā sepat a mr̄e mors cru
delis: ꝗ nō dn̄s/s3 seruus tecū: non
filiꝰ/s3 alienꝰ tecū: nō magr/s3 disci-
pulꝰ tecū. Itē q̄uo illud ē obscuratū
pconiū bn̄dicta tu in mulieribꝰ qs
p mulieribꝰ dicet bn̄dictā p cūctis
mlieribꝰ orbatā filio/viduatā spōso.
Itē o bn̄dictus fructus vētris tui:
fructus vtiq3 quōdā bn̄dictus/q2 vitā
pstitit mortuis/salutē egris/cecis lu
cē. S3 nunc bn̄dictum fructum vir
ginalē iudei blasphemāt/pōtifices
maledicūt: btūs quōdā vēter vginis
qui hūc fructū ꝯcepit btā vbera q̄
fructū lactauerūt. Nūc vō si fructꝰ
maledicitur/quis benedicet matris
vterum ꝛ vbera?

¶ Tertiadecima pars passiōis xp̄i.

A Sexta autē hora tenebre facte Nō sig-
sunt sup vniuersam terrā vsq3 ꝗ na appue
ad horā nonā/q2 sol obscuratus ē: rūt ī xp̄i
cꝰ obscuritas nālr esse nō pōt: nisi crucifi-
circa nouiluniū. In passione āt dn̄i xione
erat luna. 14. vel. 15. soli opposita:
iō nālr ip̄m eclipsare nō potuit: si-
ue ꝗ luna ad solē tūc ꝯiuncta fuerit
vt dicit Dionysiꝰ se vidisse/ siue alio
mō sol sit eclipsatus p3 ꝙ miraculo-
sa fuit eclipsis/ꝛ durauit tribus ho-
ris/ sexta hora vsq3 ad nonā/cꝰ fue-
runt figura triū dieꝝ tenebre ī egy
pto. Exo. x. Idē figurauit vespera ī
qua imolatus est agnus. Exo. 12.
¶ Et circa horā 9am 4m vbū clama
uit iesꝰ voce magna hebraica lingua 4m vbū
hely hely lamazabatani. p̄s. m. s. ps. xp̄i
21. ꝙ ē interp̄tatū/deus meus deꝰ
meꝰ/vt qd dereliqsti me? ¶ Aduertē
dū ꝙ diuinitas nunq̄3 relinqt xp̄m/
quin verus esset deus / siue ī cruce
patiēs/siue moriēs/siue ad inferna
aia descēderet: corpus aūt exaīme ī
cruce pēderet: nā aia illa erat deus/
ꝛ corpus mortuū erat deus: iō ait
Jo. 8. diuinitas nō relinqt me solū.
Cū ꝗ lamētat xp̄s se derelictū a dō
tripl'r pōt itelligi. pº fm glo. cōem Triplr
in psona totius hūani gn̄is: cꝰ susce xp̄m a
pit nām deplorat miseria3: peccantē deo de-
.n. hoiem reliquerat deus ī pcō/nō relictus
iustificans reliqrat pprio/arbitrio ī cruce
non adiuuans reliquerat casui/in pōt itel
morte non sublenans reliquerat p ligi
pāe ptāti/imo fragilitati nō susten-
tans. ¶ Secūdo lamentabat xp̄s se

derelictuꝫ a deo/q: ex passione sua nullus videbat saluari nisi latro. 3° lamentum xp̄i ꝓuenit ex assumpta humãitate. Ceteri .n. martyres q̃to duriora sunt passi exterius tanto magis deus illis astitit consolans i̇terius. ps. cum ipso sū in tribulatione: vñ laurentius super cratem assatus dicebat. carbones isti mihi refrigeriuꝫ prestant. Et btũs tyburtius dum nudis plantis super carbones duceret ait: mihi vĩ quasi super roseos flores incedere: sed licꝫ aĩa xp̄i semper fuerit btã ꝑm superiorē portionem fruens deo ex cõ btitudinis ꝯsolatione posset absorberi oĩs dolor inferioris portionis sic tñ fcm̃ est miraculose dum pateret dolorem sensibilem in nullo remisit gaudium diuinitatis sed relicta est sensualitas totalr̃ passioni. vñ glo. Leui. 16. loquens de hirco solitario: tpe/inquit/passionis diuinitas in celum abysse di: non quidem locum mutans/sed quodammõ v̄tutem cohibẽs/ vt possent impij ꝯsumare passionem: ꝛ iõ clamabat xp̄s de cruce: hely hely: quare me dereliquisti? Quidaꝫ aũt vel milites romani non intelligentes hebrei sermonis proprietatem/vel iudei verba xp̄i peruertentes dicebãt helyam vocat iste ipsius petens auxiliuꝫ. ¶ Postea sciens iesus q: oĩa iam ꝯsumata erant/que lex ꝛ ꝓphete de ipso predixerant/ vt ꝯsumaretur scriptura que dicit: in siti mea potauerunt me aceto. 5m verbum ꝓtulit de cruce dicens. Sitio: vbi aduertendum q̄ cum multa xp̄s pateretur in cruce molestia: tm̃ sitī exp̄ssit non sine grandi misterio: quem .n. potum siciebat fons salutaris aque/vena vite/torrens voluptatis/ fluminis irrigans munduꝫ/ non vti

5m v̄bū

q̄ꝫ sensibilem. Siciebat vero nostrã sitim cupiens vt sitiremus deum fontem viuum. Uas ḡ positū erat aceto plenũ/ꝛ ꝯtinuo currens vn9 ex eis acceptã spõgiã impleuit aceto/quã cum ysopo impositã harundini dabat ei bibere dicens cũ ceteris: sinite videamus an veniat helyas ad deponẽduꝫ eũ. Milites vero illudebant ei dicentes/ quare petis potũ si tu es rex iudeoꝝ: saluum te fac: dsit quidã q̄ acetũ datũ crucifixis citius eos interimit: iõ milites illud ꝓpinauerũt vt citius xp̄s moreretur: ꝛ ipsi a custodia crucis liberarent. Cũ ḡ accepisset iesus acetum. 6m verbũ ꝓtulit dicens. Consumatũ est.i. ꝯsumata est tota scriptura: ꝯsumata est tota passio: ꝯsumata ẽ scrificatio hoĩs: ꝯsumatuꝫ est opus obedientie quã assumpsi. ¶ Et 7m verbũ iterꝫ voce magna clamans dixit xp̄s q̄ scriptũ est. ps. 30. pr̃ i manus tuas cõmendo spm̃ meum. Et sic clamans. Inclinato capite emisit spm̄. ¶ Nonduꝫ q̄ Thob. 6. dr̃ q̄ cũ lauaret thobias pedes in flumine tigris/ecce piscis magnus exiuit ad deuorandũ eũ: quẽ expauescens thobias clamauit voce magna dicens: dñe inuadit me: vbi dicit glo. q̄ dũ xp̄s in cruce pateretur diabolus aduenit: ꝛ dicit magr̃ q̄ stabat sup brachiũ crucis querens si q̄d pc̄i in xp̄o reperiret: vbi credendũ est ipm fuisse vsq̄ ad horã qua xp̄s clamãs: pr̃ in manus tuas cõmendo spm̄ meũ: ꝛ expirauit. Dicit aũt glo. sup Marcũ: q: qua hora primus adam peccãdo mundo mortẽ i̇tulit/eadeꝫ hora. 2us adam moriendo mortẽ destruxit: ꝛ eadem hora remotũ fuit impedimentum diuine visionis: q̄ figurauit gladius flameus atq̄ versatilis. Gen. 3. ante paradisum posi

6m v̄bū
7m v̄bū
Figura

tinis vñ ꝯtinuo scōꝝ patrum aie in limbo existes diuinitatem viderūt. ¶ Nō ꝙ ab illo loco. 21. ps. Deus deus meus. cē. vsqꝫ ad hunc versuꝫ in manus tuas cōmendo spm̄ meum sunt ps. x. τ versus centū quinquaginta. Et putant quidā xp̄m in cruce dixisse oēs p̄mū τ vltimum cū clamore: medios aūt silenter.

¶ Quartadecima ps passionis xp̄i.

Scinditur templi velū: Et ecce velū templi scissuꝫ est in duas partes a summo vsqꝫ deorsum: duo erant vela templi: vnū interius ꝙ diuidebat scā scōꝝ a scis: alteꝝ exterius pēdēs aū fores. tēpli glo. Ht alis dicit velū exterius. glo. v° allegorica inuit velū īterius fuisse scissuꝫ. Dicit āt glo. sup Leui. ista scissione designatū esse ꝙ vltra velū carnis vsqꝫ in ip̄m celū penetrauit v̄tus mortꝫ τ sanguinis cbri.

terremotus fit: Et terra mota ē/τ petre scisse sunt/ ꝙ figuratū ē. 3. Re. 19. q: in transitu dn̄i fuit cōmotio τ sp̄us grādis subuertēs mōtes τ ꝯterēs petras/ τ monumēta aperta sunt: τ multa corpora scōꝝ q dormierāt surrexerūt: apta qdē sunt monumēta xp̄o

Monumenta apiunt: moriētes/sꝫ nō surrexerunt sci nisi eo resgente. Et exeuntes de monumētis post resurrectionē xp̄i venerūt i scāꝫ ciuitatē. i. hierl'ꝫ/τ appuerūt multis. testes resurrectionis cbri. de qbus dicit glo. ꝙ nō sunt iterū mortui/sꝫ cū dn̄o celos ascēdente ipsi pariter cū suis corporibus ascenderūt: τ pp hāc cām vt dicit glo. super Gen. multa sollicitudine ꝓcurarūt sci p̄res in illa terra sepeliri i qua ille crucifixus ē/c° sanguine facta ē remissio peōꝝ/q ēt ē p̄mitie resurgētiū: a loco. n. illo in q̄ sepulta

ullafig° in cbri morte: sunt p̄riarchaꝝ corpa vsqꝫ ad locū vbi crucifixus ē dn̄s fere sunt. 30. miliaria. ¶ P̄terea h signa dic̄ Josephus super liminare tēpli infinite magnitudinis fuisse fractū/τ auditas eē angeloꝝ voces in tēplo transeamus ab hys sedibus. ¶ Cēturio aūt τ q cū eo erāt custodiētes iesuꝫ viso terremotu τ hys q̄ fiebāt: viso ēt ꝙ sic clamans expirasset/ timuerunt valde: nos. n. cum minima vel nulla voce morimur/q: de terra sumus: xp̄s aūt quasi leo rugiens exaltata voce expirauit/q: de celo de-

Expirauit hic chustus: scendit: vñ admirans centurio sic vigorosum in ipso vigore suo emittere sp̄m/ꝙ nullus pōt nisi conditor aīarum. Et simul cuꝫ militibus glorificauit deuꝫ dicens: vere h homo filius dei erat. Et vere h homo iustus erat: hic incepit fides gentiuꝫ: neqꝫ. n. frustra moritur cbūs: sꝫ sua morte tribuit fidei grām. Dimus autem fidei confessionē figurauit naaman syrus. 10. Re. 5. Idem achior princeps iudith. 6. Et reliqua turba iudeoꝝ qui simul aderāt ad spectaculum istud crucifixi morientis τ videbant que fiebant percutiētes pectora sua cū silētio reuertebant. glo. ꝙ pp alteꝝ duoꝝ faciebant: siue. n. c° vitam dilexerant iniuste occisum dolebant: siue c° morteꝫ improperauerant in morte amplius glorificatum tremebant: ꝙ figuratum ē Gen. 42. vbi frēs Joseph culpā in eū cōmissaꝫ recognouerūt. Sꝫ tn̄ gētiles apte ꝯfitent deū. Judei āt solū pcutiētes pectora cū silētio domū redeūt. Stabāt āt noti ei° a lōge τ mulieres m̄te q̄ veniētes d galilea hierosolimā secute fuerāt ministrātes ei d suis facultatib°: īter q̄s erat maria magdalene/τ maria soror m̄ris amici τ dn̄i: m̄r iacobi minoris/τ alia maria noti xp̄i mater filiorum zebedei. s. ioannis τ iacobi maioris/ τ alie multe que simul cū eo descēderāt hierosolimā.

Qđ aũt dī ꝟ mulieres stetisse a longe: sapius vo dem ē ꝙ erãt cũ mr̃e iesu iuxta crucē nõ repugnat: iux .n. erãt q2 in ꝯspectu xpi/ cuius audire poterãt vocē: lõge aũt cõ patione cẽturionis ꝛ militũ ꝓpinquius stãtiũ: potest ẽt dici qđ cũ ꝓus eẽnt iuxta scã recomẽdatione ṽginis discipulo a dẽsitate turbe se exuerũt lõgius ꝗ scã sunt ituentes. Has figurauit agar Gen. 21. a lõge stans ne videret morẽtem puerum / sed tñ plangens eum.

¶ Quintadecima ps passiõis xpi.

Iudei ḡ qm̃ parasceue erat. 1.6a feria/ vt nõ remanerẽt in cruce corpa eoꝝ sabbato: erat .n. magnus dies ille sabbati/ q2 vel erat festũ azimoꝝ: vt qbusdã placet vel erat sabbatũ occurrens ĩfra dies azimoꝝ/ vt aliis videt. Rogauerũt pilatũ vt frãgerent crura eoꝝ/ ꝛ talr mortui tollerent de cruce: venerũt aũt milites ꝛ vtrinsq3 latronis crucifixi crura fregerũt. ad iesu3 cũ venissent vt sil'e facerẽt/ videtes eũ iã mortuũ ñ fregerunt ei9 crura: vt ipleret scriptura Exo. 12. os ei9 nõ ꝯfringetis.

Lancea aperit xpi lat9.

S3 vnus militũ volẽs certificari đ morte eius lãcea latus eius apuit/ ꝛ sic magnu3 fuit vulnus vt latus xpi apertũ videret ꝛ apertũ ẽ latus dextrũ xpi vt dic̃ glo. sup. 3. lib. Re. q2 nob̃ sno vl̃nẽ aptũ ẽ celũ. Et ipleta ẽ alia scriptura Zach. xij. videbũt ĩ quẽ trãsfixerũt: q2 videbũt nouissimo lat9 ei9 trãsfixũ. apto ãt latẽ xpi ꝯtinuo ĩde exiuit sanguis ꝛ aq̃/ ꝛ q vidit b. s. ioãnes euangelista/ testimoniũ ꝑhibuit/ ꝛ veꝝ ẽ testimoniũ ei9/ ꝛ ille scit q2 ṽa dic̃ ꝛ vt vos credatis.

Exit9 sanguis miraculosus.

¶ Et aduertẽdũ ꝙ exit9 illi9 sanguis ꝛ aq̃ de latẽ xpi manãtis miraculosus fuit/ q2 corp9 erat mortuũ: neq3 fuit humor aq̃ticus/ s3 pura ꝛ ṽa aq̃ ꝛ purus sanguis. Cuius figura fuit ĩ lex ꝑcussus numeri. 20. đ q̃ dñt in dei sanguinẽ ꝛ aquã ꝓfluxisse. Itẽ. 4. Re. 3. viderunt moabite aq̃s rubras q̃si sanguinẽ ꝛ dixerũt sanguis ẽ gladij. Qui aũt lãceauit xp3 vt q dã tradũt forte calligauerat/ s3 casu oculis ei9 tactis/ xpi sanguine clare vidit dic̃ Aug. lib. de origene aie ad renatũ ꝛ ad victorẽ vincẽtiũ nõ eẽ ĩcredibile ꝙ latro ille cui ꝓmisit xps padisu3 aspersus fuit aq̃ ꝛ sanguie de xpi latẽ exeũtibus/ ꝛ tali baptismo saluatus fit / q2 sine baptismo vel martyrio neq3 saluari põt. ¶ Illud aũt vulnus apti lateris xps nõ sensit/ q2 corp9 ei9 erat exanime. sensit aũt illđ btã ṽgo/ qm̃ crudel' illa lãcea ipi9 aia3 trãsfixit/ ipa passa est dolorẽ tã crudel' vulneris: neq3 .n. potuit vidẽ mortuũ filij corpus. sic crudelr vulnerari/ ei9 ĩuma tã patẽter apiri/ tã magnã sanguis vndã ex ei9 corpe fluẽ/ qn dolore deficẽt: tũc adipletũ ẽ illud symeonis/ tuã3 ipius aia3 pertrãsibit gladius. ille eni3 gladius q corpus xpi aperuit virginis aiam ꝑtrãsiuit.

¶ Sextadecima ps passionis xpi.

Postq̃ xps ĩ cruce emisit spũm circa horã nonã. corpus eius mortuũ q̃ttuor horis mãsit ĩ cruce vsq3 sero. Cũ ãt sero eẽt sero / venit qdã hõ noie ioseph ab arimathia iudee citate quõdã helcane p̃ris samuel': hũc aũt hoies euãgeliste multũ cõmẽdãt: erat .n. nobil' gñe ꝛ decurio. i. offm̃ curie ad mĩstrãs/ ꝛ magne dignitatis apud scl'3 erat diues ꝛ vir bonus ꝛ iustus. Erat discipulus xpi occl'tus ꝑp metũ iudeoꝝ expectãs ꝛ ipe regnũ dei / q nllo mõ ꝯsenserat ꝯsilio ꝛ actib9 iudeoꝝ. Et audacter ĩtroiuit ad pilatũ/ nec ipius potestatẽ/ nec iudeoꝝ timẽs inimicitias.

Corp xpi d cruc pon

micitias. Rogauit aūt ꝛ petijt corpus iesu. pilat⁹ aūt mirabat̄ si iam obijsset. Et accersito cēturiōe/ interrogauit eū si iā mortu⁹ esset: ꝛ cū cognouisset a cēturione donauit corpus iesu Joseph. ℂ Joseph aūt mercat⁹ est syndonē mūdā p xp̄i corpe inuoluēdo: venit aūt ꝛ nichodem⁹ se illi associās/ q erat discipulus xp̄i occultus ferrens mixturā mirre ꝛ aloes/ q̄si libras cētū p cōdiēdo xp̄i corpe: ꝛ deposuerūt xp̄i corp⁹ de lig̃ gb⁹ supuenit btā v̄go cū alijs mulierib⁹. sacratissimi corpis plagas osculans/ pfundens lachrymis / ꝛ vnici filij corpus amplectēs. Cumq3 oēs lamenta v̄ginis plangerent / vixq3 eā a corpore filij possent diuellere/ tandē xp̄i corpus aromatibus cōdientes/ ligauerunt cū lintheaminibus in syndone mūda/ sicut mos ē iudeis sepelire. Erat aūt in loco vbi crucifix⁹ est xp̄s ort⁹ ꝛ in orto monumentū nouū ipsius ioseph excisum in petra in q̄ nondū q̄sq̄ positus fuerat ibi ḡ sepelierūt corpus iesu/ q: locus erat ppinqu⁹/ ꝛ aduoluit ioseph saxū magnū ad hostiū monumēti/ ꝛ abijt. Curā hui⁹ sepulture xp̄i figurauit ioseph. Gen. 50. q corpus Jacob aromatibus cōditū sepeliuit. ℂ Ut aūt dicit auctitas. mulieres sedētes ad monumētū lamētabant/ flētes dn̄m: lamētabant quidē v̄go mr̄ filium/ magdalene magr̄m/ alia medicū/ alia vitā/ alia īnocentē ꝯdēnatū/ alia sub lapide clausum oēs plangebāt cōmune dānū gaudiū pditū/ cōfidētiā sublatā adiutoriū deficiēs/ cōsiliū negatū/ ꝛ vitā mortuā. ℂ Lamenta v̄ginis matris plāgētis filiū figurauit Jacob Gen. 37. sine ꝯsolan̄e plāgēs ioseph. Idē figurauit dauid. 2. Re. 18. filiū plorās. fili mi absalon / absalon fili

Corp⁹ xp̄i sepelitur.

Figura de v̄gis lamētatione.

mi q̄s mihi tribuat vt ego moriar p te absalon fili mi: general'r v̄o oīū tā3 mulier̄ q̄3 assistentiū figurauit lamēta dauid cū oī populo plāgens saulē/ ꝛ ionatā. 2. Regū. j. Idē figurauit Hieremias Tren. j. lamētationes pro morte iosie deplorans. 2. Parali. 35. ℂ Altera autē die q̄ est post parasceuē. i. sabbto in crastinum cōuenerunt principes sacerdotum ꝛ pharisei ad pilatū dicentes. dn̄e / recordati sumus q: seductor ille dixit adhuc viuēs post tres dies resurgā. Jube ḡ sepulchrum custodiri vsq3 in diē tertiū/ ne forte veniāt discipuli eius ꝛ furent eū / ꝛ dicāt plebi/ surrexit a mortuis: ꝛ erit nouissim⁹ error/ peior pore. ait pilatus hētis custodiā q̄si dicat nō dabo vobis custodes milites meos satis feci: vos ex v̄ris mistris sufficiētē3 hētis custodiā. Jte custodite sic̄ scitis: illi/ aūt abeūtes munierūt sepulchrū signātes lapidē cū custodibus. Istā custodiā sepl'ture xp̄i figurauerūt phylistei. Judic. 16. q locū ī q̄ dormiebat sanson circūdederūt adhibitis custodib⁹. ℂ De monumēto dn̄i dicit beda sup Marcū/ q̄ dom⁹ fuerit rotūda d̄ subiacēte rupe excisa tāte magnitudīs vt sic capax .x. viror: tāte v̄o altitudīs vt vix hō extēta manu possit culmē attigere. Hūit aūt introitū ab oriēte/ cui magn⁹ lapis apposit⁹ erat p hostio. Et in ipsa domo in pte aqlonari loculus dn̄ici corpis de eadē petra est fcūs septē pedes hn̄s lōgitudīs/ ꝛ trib⁹ palmi3 alti⁹ t̄re pauimēto emīnēs q̄si eēt sarcophag⁹ pauimēto superposit⁹. vel ī ipso piete ꝛ latē dom⁹ aqlonari fcūs erat loculus / sic̄ fit ī muri3 domor ad vtēsilia rponēda. Nā dic̄ beda loculū ip3 nō dn̄sup/ s3 a latere meridiano fuisse patulū

Custodies sepl'chrū.

De figura ꝛ forma xp̄iani sepl'chri.

EEE

vbi corp⁹ inferebaꝛ: ꝙ tñ poni sine ꝯgruit/vt eēt q̄si sarcophag⁹ supla tꝰ inclinat⁹/aptura a latē bñs: nō de sup. Colorvō monumēti ꝛ ocli ru bicūdo ꝛ albo dꝛ eē pmixt⁹. Ex hūs pꝫ ꝙ intrātib⁹ monumētū loculus dñici corpis erat in dextrꝫ. vñ mlie res introeūtes i monumentū vide rūt iuuenē sedētē in dextris. Hoc q̄ scripsi de ordine passionis xp̄i scōꝝ pꝛ̄ꝫ ꝛ precipue pr̄is nr̄i Aug. quātū potui auc̄tates sum secutus.

¶ Sabbato sancto de epi-stola. Cap. 3.

Fratres. Si ꝯsurrexi-stis cū xp̄o, q̄ sursū sūt q̄rite: vbi chr̄s est in dextera dei sedens: q̄ sursum sunt sapi te: non q̄ sup terraꝫ. Mortui eni estis: ꝛ vita vr̄a abscōdita est cū xp̄o in deo. Cū eni chr̄s appuerit vita vr̄a: tūc ꝛ vos apparebitis cū ipso i glia.

¶ Sermo p̄mus in sabbato scō pa sche de ep̄la ꝛ in ordine. 26 1.

Mā̄fic. 40. ꝛ vltima.

Si ꝯsurrexistis cū xp̄o q̄ sursūꝫ sūt q̄rite/vbi xp̄s est i dextra dī sedēs.) Col. iij. vltīa ieiu nātiū mā̄sio. 40. agiꝛ hodie i vigi lia pasche/i cāpe strib⁹ moab/sup iordanē in finibus pegrinatiōis lō ge vñ terra promissionis iā cerniꝛ. Jordanis in q̄ baptizatus est xp̄s ꝛ sig̃at baptismū in q̄ noui hoies ho die regeneraꝛ: due āt sūt terre: vna pegrinatiōis/altera pmissionis. p̄ª est corp⁹ p̄ntis mortalitatis germi nᵃ: spinas tētationū/ ꝛ tribulos tri bulationū: vt dꝛ Gen. 3. 2ª terra est glīose resurrectiōis de q̄. ps. portio mea dn̄e sit in terra viuentiū: pmit tit. n. nob ꝙ tē 2ª a corpis nr̄i erit i mortal erit leuꝫ/erit leta/erit celestꝫ/ cui⁹ tre hodie videm⁹ p̄ncipia/q2 2ª resurrectiōis vigilias celebram⁹. Sꝫ totū vite p̄ntis tp̄s dꝫ nobis eē vi gilia resurrectiōis / q2 iuste viuēdo ad futurā nos debem⁹ resurrectio nē preparare. Jō in ep̄la diei p̄ntis informaꝛ vita exspectātiūꝫ resurre ctionē/q2 in euā° initiū resurrectio nis in xp̄o p̄dicaꝛ. ¶ Pn̄s vō ep̄la in tres p̄tes diuidiꝛ: in quaꝝ p̄ª docet ap̄ls q̄liter sit viuēdū in. 2ª q̄lr mo riendū (mortui. n. estis.) Jn 3ª q̄d inde sit expectandū (cū aūt xp̄s.) p̄ª diuidiꝛ in. vj. partes. Jn p̄ª suppōit ap̄ls resurrectionis xp̄i cōsortiū di cēs (si cōsurrexistis cū xp̄o) Jn. 2ª erigit inq̄sitionis studiū (que sursūꝫ sunt querite.) Jn. 3ª sig̃at superio rē locū. (Ubi xp̄s est.) Jn. 4ª distin guit locati sitū. (Jn dextera dei se dēs.) Jn. 5ª pponit affectiōis cibū (q̄ sursūꝫ sunt sapite.) Jn. 6ª exclu dit terrenū desideriū (ꝛ nō que sup terrā.) ¶ Jn p̄ª p̄te loquiꝛ ap̄ls re gn̄atis p baptismi lauacbrū/ꝛ emū datis p pnīe lamentū dicēs. (Si cō surrexistis cū xp̄o) glo. re/q̄ntū ad aīam/spe q̄ntūꝫ ad corpus p̄° de cul pa ad gr̄aꝫ/alteꝝ de misia ad gliaꝫ. ¶ Ubi p̄° aduertendū ꝙ resurre ctio est ei⁹ ꝙ mortuū fuerat reuiui ficatio. due aūt sunt morteꝫ fugien de: ꝛ iō sunt due resurrectiōeꝫ appe tende: p̄ª mors est culpa/ ꝛ est i aīa. Eze. 18. aīa q̄ peccauerit ipa mōieꝛ. 2ª est pena ꝛ est i carne. ps. qs ē hō q̄ viuit ꝛ n̄ videbit mortē? a p̄ª mor te nūc ē resurre° p gr̄aꝫ iustificātē. a 2ª erit i fine mūdi p gliaꝫ p̄ficiētē.

Mortes due ꝛ re surre- ctionis due.

Nūc ad similitudinē resurrectōis xpi aīa
dʒ a morte pcī resurgē ad vitā grē.
Ro.6.quō xps resurrexit a mortuis
2 p gliaʒ pris/ita z nos inouitate vite
ambulemus. Ut ifine scli resurgat
corpus ad vitā glie. Ro.8.q suscita-
uit xpʒ iesuʒ a mortuis viuificabit
mortalia corpa nr̄a istius gliose re
surrectōis future ḡ.p° resurrectio
ē q̄si vigilia q̄ toto isto tpe agit/cui⁹
vigilie dies hodiernus/cui⁹ festiui
tatis dies crastinus ē sacr̄m. Et qr
iā gaudemus d̄ re p̄nte resurrectio
nis/gaudeamus ēt de spe future:iō
Refre- paschali tpe dno ī missa all'a cātan
ctio xpi tur. ¶ Scd̄o aduertēdū q̄ resurre-
tres ha- ctio xpi tres habuit terminos a q̄/
buit ter z tres ad quē:surrexit.n.a mortuis
minos. ad vitā:ab iferis ad superos:de se-
pulchro ad ꝯspectū hoīuʒ: ab euis-
dē vo ad eadem nos moralr̄ debe-
mus resurgere. Termini a quo p-
tinent ad penitentes:termini vero
ad quē pertinēt ad recōciliatos z
iustificatos: debet enim penitens.
p̄mo quidem pcī morte in se occi-
dere. Ro.6.vetus nr̄ homo crucifi
xus est vt destruatur corpus pcī/
De ref- vt vltra non seruiamus pcō. Scd̄o
rectiō- debet sepeliri/vt ſm Aug.a preteri
rectiōe tis culpis sic quiescamus/z ab eis
pctōꝝ. quasi ī tumulo abscōdamur/vt nec
eoꝝ visio/ nec memoria sit. Tertio
debet ad inferna descēdere cōside
rando gehenne hororeʒ z iudicādo
se dignuʒ inferno. Bar.3. depūta-
tus es cum descēdentibus in infer
nū. iste itaqʒ est status penitētum
in quo punit z emēdatur q̄ male-
factū est. Sed qr nō sufficit punire
mala/ nisi qsqʒ studeat bonis opi-
bus iā ab isto penitētiū loco surgē
dū ē.p° ad iteriorē vite iustificatio-
nē/vt oīs motus vite hoīs sit in scī
tate z iustitia:qr vt dic̄ apl's.Ro.8.
spūs vidit pp iustificationē.Ro.6.
mortuos pctō/existimate vos viuē
tes deo. 2° resurgēdū ē ad exterio-
rē vtutis opatione. Eze.3.surgens
egressus suʒ i cāpū. 3° resurgēdū
ē ad supiorē piue ꝯuersationē.phy.
3.nr̄a ꝯuersatio i celis ē. ¶ 3° ad-
uertēdū q̄ xps resurrexit.p° qdem
celerit̄.qr tertia die. Act.10.hūc d̄s
suscitauit tertia die. Itē resurrexit
veraciter Luc.24.surrexit dn̄s vē.
Itē surrexit imortalr̄. Ro.6.xps re
surgēs ex mortuis iā nō morit̄. Itē
surrexit euidēter. Act.1.p̄buit seipʒ Q̄ō re
viuū post passionē suā i mltis argu surgere
mētis. Et nos qdē resurgē ēt dēmus debeat
cū xpo.p° celerit̄ ꝯ pigros recrasti pctōr.
nātes. Jo.xi.surrexit cito z venit ad
iesuʒ.p̄m⁹ dies ē culpe occidētis. 2⁹
pnie necē iudicātis. 3⁹ ē iustitie vi-
uificātis. Ose.6.viuificabit nos post
duos dies. Jn die tertia suscitabit
nos. Itē resurgam⁹ veraciter nō fi- 3
cte ꝯ ypocritas z falsos iustos/q̄ꝝ
resurrectio ē phitonis demonis su
scitātis samuelē.j.Re.29.nō.n.veꝝ
sʒ falsuʒ samuelē suscitat qr falsam
vtutis imaginē tribuit. Itē resurga
mus imortalr̄ ꝯ recidiuātes q ad
mortē redeunt pcī vn̄ surrexerāt.
Ro.6.nō ḡ regnet pcm̄ in vr̄o mor
tali corpe vt obediatis ꝯcupiscētijs
ei⁹. Itē resurgamus euidēter vt ser
mone icessu statu actu pateat ī no-
bis resurrectio xpi. Mat.28.q sur
rexerūt cū xpo ītrātes i scāʒ ciuita
tē appuerunt multis. ¶ 2° extollit
apl's īgnitōis nr̄e studiū. (Que sūt)
sr̄/glo.nō loco/sʒ excellētie merito
(q̄rite).i.supna īquirite z īuestiga-
te: q̄ sint aūt ista supna nō dicit/qr
nec ea oculus vidit/ nec ea auris
audiuit/nec in cor hoīs ascēderunt.
sed apl's dicit Gal.4.illa que sursū
est hierusalem libera est que/ est

mater nra. ibi pax/ibi libertas/ ibi mutua charitas/ibi celũ/ sol/luna/ sydera/nõ corpalia/sȝ spũalia/celũ deniqȝ diuinitatis oia capiẽtis. sol claritatis deũ intuẽtis. luna future imortalitatis pmanẽtis: sydera celestis militie deũ glificantis. ¶ Aduertẽdũ aũt q tres in pñti sũt vite sctõꝝ: vna est pnia pterita mala corrigẽs. Eze. 34. Si ipi⁹ egerit pniaȝ vita viuet altera est iustitia a malo se dclinãs ⁊ faciẽs bonũ. puer. x. op⁹ iusti ad vitã. 3ª est sapia eterna cõtẽplans. Deut. 30. diligas dñȝ deum tuũ/illiqȝ adhereas: ipse. n. est vita tua: pter has vitas ẽ vita pcõrũ/q̃ vera mors est: ad quã ãt vitaȝ ptineat supna q̃rẽ aduertam⁹. certũ ẽ. n. q pcõꝛib⁹ nõ dĩ q̃ sursuȝ sť q̃rite: si. n. illa q̃rerẽt q̃ꝝ nõ sũt digni/ h eẽt psũptionis ⁊ temeritatis. neqȝ istud dĩ penitẽtibus q̃ꝝ magis ẽ iferna timẽ q̃ȝ supna q̃rẽ. iõ si celestia q̃rerẽt ad que nõ sũt idonei/ hoc esset pocupatiõis ⁊ imaturitatis. q̃ exercitatis in ope iustitie dĩ vt supna q̃rãt Ecc¹. ij. fili cõcupiscẽs sapiaȝ serua iustitiã. Jtaqȝ si penituistis vite veteris ⁊ exercitia habuistis noue vite/q: iã surrexistis cũ xpo restat vt ꝯtẽplãdo ⁊ meditãdo q̃ratis q̃ sursuȝ sũt. ¶ 3° ad hãc q̃sitionẽ puocat apl's pponẽs xpi locũ. (vbi). i. i q̃b⁹ supnis. (xps est.) Et ipe ait Jo. xiiij. vado pare vobis locũ/vt vbi suȝ ego ⁊ vos sitis: ⁊ q: sine xpo nihil bene: cum eo nihil male põt eẽ si xps i supnis ẽ/⁊ nos ipsa q̃ramus: in supnis aũt ipse est Ecc¹. j. fons sapiẽtie verbũ dei i excelsis. ¶ 4° apl's pponit xpi statũ (Jn dextera di sedẽs.) ps. dixit dñs dño meo sede a dextris meis. p dexterã dei p° eq̃litas ei⁹ itellr. Et xps sȝ diui^{tē}ȝ eq̃lis ẽ dei: vt dĩ phyl. ij.

Sctõꝝ tres sũt vite i p̃senti seculo.

4

Jtẽ dxtera ẽ etnitas vite. puer. 3. lõgitudo dieꝝ i dextera ei⁹/i q̃ xps ẽ i eternũ mãsur⁹. Jtẽ dextera ẽ honoris ptãs. Act. ij. dextera dei xps ẽ exaltat⁹: ⁊ ipe dĩc Mt. 28. data ẽ mihi oĩs ptãs i celo ⁊ i terra. Jn ista vo dxtera xps sedẽ dĩ/q: sine pturbatõe manet i eq̃litate/felicitate/⁊ ptãte di. istd ãt iõ ppõit apl's d xpo vt nos excitet ⁊ eleuet ad appetitũ supnoꝝ/sicqȝ vite refrectõis ⁊ ascẽsiõis ei⁹ ẽt dũ h viuim⁹ pticipes efficiamur. Ephe. ij. pp nimiã charitatẽ suã q̃ dilexit nos ds cũ eẽmus mortui pctis/ꝯuiuificauit nos xps ⁊ resuscitauit ⁊ ꝯsedere fecit in celestibus in christo iesu. ¶ 5° pponit apl's supnũ cibũ (q̃; sursuȝ sť sapite). i. supna vob placeãt: illa vobis sapiãt: illa vos reficiãt: illa vos dlectẽt. Jn ipsis. n. ẽ sapor nõ pmixt⁹ amaritudĩe. ps. letifica dñe aiaȝ sui tui/q: ad te dñe leuaui aiaȝ meaȝ ⁊c̃. qm tu dñe suauis ⁊ mitis: vbi. Aug. apud te dñe solũ ẽ iocũditas/ amaritudine plen⁹ ẽ mũdus. ¶ 6° apl's pbibȝ terrenũ affcm (⁊ si q̃ sup trã) vbi aduertẽdũ q terrenoꝝ q̃dã sť ifra/q̃dã supra. Jnferiora trẽ sũt ignominia/vilitas/pauptas/i po⁹/i firmitas/aduersitas. Supiora vo terre sũt nobilitas/dignitas/ voluptates/gaudia/lucra/diuitia/ptãtes vigor/psꝑitas. Jnfima tre ẽt trenis nõ sapiũt hoib⁹. Sȝ q̃ sť sup trã ardẽter q̃rũt/⁊ lucẽt cũ sapore fruũtur talia vo si videant sup/nõ th supiora sť/q: magis deijciũt aiaȝ q̃ȝ ea q̃ iferiora vñr. Et iõ falsuȝ ⁊ modicũ atqȝ picnlosuȝ i eis saporẽ attẽdẽs apl's ait. nõ sapiãt vob q̃ sť sup terrã. latet. n. sub melle venenũ. vñ Augu. sup ps. 85. vir/iq̃t/deuot⁹ tedio affcũs ex amaritudie terrenoꝝ delectari voluit ⁊ q̃siuit fonteȝ dulce-

Eternitas vite est dextra dei.

Terrena sũt duplicia.

dinis/⁊ in terra nõ inuenit quocũq̃ se vertebat/ scãdala/timore/ tribulatiões/tẽtatiões inueniebat:ĩ quo ẽ hoim securitas?ĩ q̃ ẽ certũ gaudiũ?nec de seipso vtiq̃ q̃to min⁹ de ali o. Sʒ apud te dñe solũ plena est vã ⁊ secura iocũditas. q̃ a terrenis tenet cor in celũ sic q̃tidie di nobis sursũ corda. Et rñdem⁹ hẽmus ad dñm. Iã hoc ipsuʒ humani ẽt corpis nõ ꝓna/sed sursuʒ erecta figura demõstrat: vel sic corpe supma aspicim⁹ corpa celũ ⁊ sydera/ita spiritu mẽtis supmã cũctoꝝ spirituũ trinitatẽ q̃ram⁹ ⁊ sapiam⁹. Vñ Augu.xij.li.de tri.ca.j. Sic corp⁹/inqt/ nr̃ʒ ad ea q̃ sũt excelsa corpoꝝ.i. ad celestia nãl'r erectũ ẽ:sic aĩus q̃ sba spũalis est ad ea q̃ sũt in spiritalibus excelsa erigẽdus ẽ nõ elatione superbie/sed pietate/iustitie.

¶ Sermo scd̃s in sabbato sctõ pasche de epistola ⁊ in ordine. 163.

I mortes due bone sũt.

SEcũdo cũ dic̃ (mõtui.n.estis) Hic docet nos apl's eẽ moriendũ. Et q̃ttuor tãgit. p° mortʒ euidẽtiã dicẽs (mortui.n.estis.) vbi aduertendũ q̧ pter duas malas mortes culpe:⁊ pene supius distictas due sũt bone mortes:q̃ꝝ vna occidit pctã iaʒ facta/altera occidit radices pctõꝝ ne fiãt. pmã mortẽ efficit pnĩa. scd̃aʒ iustitia. Nã quo ad pmũ pnĩa occidit veterẽ ꝯuersationẽ. col.iij. mortificate mẽbra vr̃a.s. fornicationẽ imũdiciã/libidinẽ/cõcupiscẽtiã malã.i.auaritiã in qbus aliqñ ambulastis cũ viueretis in illis. pter hãc vo mortẽ occidẽtẽ mala acta necia ẽ mors alia/q̃ pctm̃ in sua radice occidat ne ꝓueniat/ ⁊ hˀ est iustitia q̃ phibet malũ fieri: de qua Nũe. 23. moriat aĩa mea morte iustoꝝ. has duas mortes figurauit xp̃s mortu⁹ in cruce ⁊ mortu⁹

Pnĩa q̃tũ valeat.

in sepulchro: penitẽtes q̃dẽ crucia ti moriunt. Ro.6. Vetus hõ nr̃ simul crucifixus ẽ vt destruat corp⁹ peti. sed q̃ nõ hñt vñ peniteant de crimine: tñ mũdo ⁊ carni sic mortui sũt/ vt eius nõ sentiãt blanda neq̃ aspa. illi qescũt mortui ĩ sepulchro. Job. 29. Iustitia idutus sum ⁊ dicebã: in nidulo meo moriar. Et sic palma multiplicabo dies: radix mea apta est secus aquas: dicit q̃ apl's. (Si ꝯsurrexistis cũ xp̃o) non debetis terrena/sʒ supna sape/ q̄ mortui estis carni ⁊ mundo ⁊ vitijs: sicut.n. mortuo terrena nõ sapiũt/sic neq̃ nobis sape dẽnt. Et aduertendũ q̧ iste mortes nõ repugnãt vite iustoꝝ de q̃ supra dcm̃ ẽ: imo nõ in iustificatõe ipij ꝑexigit mors culpe ⁊ in eo qui iuste viuit coexigit mors cõcupiscentie: neq̃ enim põt purus hõ iuste viuẽ sine ista morte. ij. Corin.4. mortificationẽ xp̄i circũferimus vt vita ei⁹ sit in nobis. ⁊ eiusdẽ. 6. quasi morientes ⁊ ecce viuim⁹. Diri aũt purum hoĩeʒ nõ posse iustificari nisi moriant in eo vitia/aut saltẽ ꝯcupiscẽtia pp chĩm q̄ iustus fuit sine istis mortib⁹: neq̃.n. peccauit/neq̃ peccare potuit. nõ autem moritur nisi q̧ ꝑus vixit/aut viuere potuit: ⁊ iõ neutra mors fuit in eo.

Nõ purus iustificari nõ pt: nisi moriatur.

¶ Itẽ tãgit apl's vite latẽtia (⁊ vita vr̃a abscõdita est.) sic in hyeme arbores vident mortue/quaꝝ tñ vita latet iterius ⁊ sicut in semine latet vita futuri germinis/sic fideles q̃ mortui sunt mũdo latentẽ hñt vitã futurã celestẽ/quã in nouissimo totus hõ habebit cũ resurget. Sed post mortẽ carnis vitã diuine visionis aĩa possidet. Et hinc sumitur rõ quare debemus sapere que sursum sũt: q̄ vnicuiq̃ sapit q̧ ei⁹

vite cõgruit. ¶ Itẽ tangit latẽtis vite societatẽ (cũ xp̃o) sicut.n. nr̃a futura/ita p̃ns vita quam h₃ chr̃s nos latet q₂ vtr.aq₃ ṽtus.s.fides/ ₇ spes sũt de inuisibilib⁹.d̃ vita ṽo xp̃i fidẽ/ de nr̃a aũt spez h̃ẽmus:de p̃° Esa.45.ṽe tu es d̃s abscõdit⁹ de 2° ps.q̃ʒ magna multitudo dulce dinis tue dñe/quã abscõdisti timẽtib⁹ te/pfecisti eis q sp̃ant ĩ te. ¶ Itẽ tãgit ꝯseruatẽ vite securitatẽ (ĩ d̃o) ĩ optio loco securo ₇ dignissimo vitã nr̃aʒ abscõditã s̃uat.q₂ nihil capaci⁹/nihil meli⁹ deo ĩ q̃ vita btẽ visiõis ₇ vita gl'iose resurrectõis virtualr̃ ꝯtinet.pp p̃ᵐ p̃s. abscondes eos in abscondita faciei tue.ppter 2ᵐ Treñ.4. In vmbra tua viuemus domine.

¶ Sermo tertius ĩ sabbato scõ pasche de epl'a ₇ in ordine. 264.

1 Tertio cũ d̃i.(Cũ aũt appuerit xp̃s.) Nũc apl's p̃mittit vite ₇ mortis futuꝛ p̃miũ/q̃ ẽ vita gliosa corp̃is ₇ aĩe. Tãgit ãt. v.p̃°.s.xp̃i nouissimũ aduẽtũ (cũ).i.q̃n.(autẽ xp̃s appuerit) in iudicio reuelat⁹/ q̃ vtiq₃ erit in fine secli iuxta illud Abac.ij.appebit ĩ finẽ ₇ nõ mẽtiet: appebit aũt oĩb⁹ eius hũanitas/solis ṽo btĩs diuinitas ei⁹: videbit enĩ oĩs caro salutare dei nr̃i/s₃ tollet ĩ pius ne videat gl'iaʒ dei. ¶ Itẽ tangit nr̃e vite p̃nᵐ.(vita nr̃a).i. xp̃s q ẽ vita nr̃a/q₂ est fons ₇ p̃nᵐ vite p̃s.qm̃ apud te est fons vite/ ₇ hoc tripl'r/q₂ creauit vitã n̄ae.Jo.j. q̃ ẽ f̃cm̃ ẽ in ip̃o vita erat / q₂ donauit vitã gr̃e. Phil'.j.mihi viuere chr̃s
2 est/q tribuit vitã gl'ie.Jo.x. ego vitã eternã do eis/cui⁹ eterne ₇ gl'iose vite ipse ẽ auctoꝛ/meritũ/ p̃miũ ₇ exẽplar:auctoꝛ q̃dẽ qm̃ ab eo gl'ia nr̃a efficit : meritũ ṽo q₂ ipsi⁹ gr̃a gl'ia debet: p̃miũ q̃ ĩ gl'ia attingit: exẽplar ad cui⁹ silitudinẽ gl'ia vite p̃ficit. Jõ figuralr̃ d̃i d̃ ipso Geñ.ij. q̃ ẽ lignũ vite plãtatũ in medio paradisi :lignum q̃dem vite / q₂ fructus eius.i.frui ipso est vita paradisi. ¶ Item tãgit nr̃e resurrectõis euẽtũ (tũc) cũ xp̃s appuerit (₇ vos) q̃ꝛ futura vita nũc ẽ abscõdita (appebitis) q̃si flores post hyemẽ ₇ in carne viuẽtes. Cañ.ij. hyems transijt ₇ recessit/flores appuerũt ĩ terra nr̃a:q̃si istud futuꝛ sit dic̃ Isid̃. vj.li.ethy.q̃ eadẽ hora q̃ dñs resurrexit ad iudicãdũ vẽtur⁹ sit/ postea ₇ tũc erit gn̄ale festũ resurrectiõis ₇ vltimũ fine sine pascha/q̃n totuʒ resurget gen⁹ humanũ. Qd̃ suspirãs dauid dicebat:q̃n veniã ₇ ap- 3
pebo añ faciẽ dei? Jõ vt dicit Isid̃. nox resurrectõis puigil a fidelibus ꝯsueuerat duci pp aduẽtũ regis ₇ dñi nr̃i ipsa nocte vẽturi ad iudicium. ¶ Itẽ tãgit xp̃i ꝯsortiũ (cũ) ipso (xp̃o) q est vita nr̃a vt sitis heredes q̃dẽ dei/cohr̃des ãt xp̃i.j. Thes. 4. Rapiem⁹ in nubib⁹ obuiã chr̃o in aera ₇ sic semp cũ dño erimus: hoc.n.ipse p̃misit.Jo.14.Iterũ veniã ₇ accipiã vos ad meipsuʒ:vt vbi suʒ ego ₇ vos sitis. ¶ Itẽ tãgit gl'ie premiũ.(in gl'ia).i.appebitis ĩ gl'ia cũ xp̃o ei⁹ gl'ie p̃ticipes gl'iosi : gemina ṽo tũc erit gl'ia/vna aĩe ₇ h̃ ẽ diuini^{tis} visio in deũ trãsformatio j.Jo.iij.cũ xp̃s appuerit siles ei erimus/q₂ videm⁹ eũ sicuti est. altera gl'ia est corp̃is ĩmortalitatis.s. adeptio ₇ claritati xp̃i configuratio.j. Phil'.iij. saluatorẽ expectam⁹ dñʒ xp̃m q reformabit corpus humilitatis nr̃e ꝯfiguratũ corpi claritatis sue.tũc.n.habebunt sc̃i claram ĩmortalitatẽ/₇ ĩmortalitatis claritatẽ. Mat.13.tũc iusti fulgebũt sic̃ sol in regno patris eorum.

Gloria p̃miũ.

¶ Sabbato sancto. Secundum Mattheum. ca. 28.

Vespere aũt sabbati q̃ lucescit in p̃ma sabbati: venit maria magdalene, ⁊ altera maria, videre sepulchrũ. Et ecce terremot⁹ factus est magnus. Angelus enim dñi descẽdit de celo: ⁊ accedẽs reuoluit lapidẽ: ⁊ sedebat sup eum. Erat autem aspectus eius sicut fulgur: ⁊ vestimẽta ei⁹ sicut nix. Pre timore aũt eius exterriti sũt custodes: ⁊ facti sunt velut mortui. Rñdens aũt angelus, dixit mulierib⁹. Nolite timere. Scio enim, q̃ iesum q crucifix⁹ ẽ q̃ritis, nõ ẽ hic. Surrexit eni sicut dixit. Uenite ⁊ videte locũ: vbi posit⁹ fuerat. Et cito euntes, dicite discipulis ei⁹: q: surrexit: ⁊ p̃cedet vos in galileã. Ibi eũ videbitis: sicut p̃dixi vobis.

¶ Sermo p̃mus in sabbato scõ pasche de euangelio ⁊ in ordine. 165.

1 Vespe aũt sabbi q̃ lucescit in p̃ᵃ sabbati vẽit maria magdalene ⁊c. Mᵗ. 28. idẽ Mar. 16. Solẽnes pasche vigilias si mente vigili celebramus ad anagogẽ sẽsus inde deducit / q: ⁊ scẽ mulieres dũ ad sepulchrũ chũi vigilãt angelos aspiciũt q̃ chũs resurrexit a mortuis referẽtes / sic p̃sit euãgelij lcõ manifestat / q̃ in tres p̃tes diuidit. In p̃ᵃ ↄtinet studiosam visitatiõẽ sepulchri. 2ᵃ explicat gl̃iosã appitionẽ angeli. (Et ecce terremot⁹.) 3° ãnũciat gaudiosã resurrectionẽ dñi. (Rñdẽs aũt angelus.) In p̃ma p̃te circa mulier adventũ tãgit tp̃s p̃ᵃ ⁊ cã. Et p̃° q̃dẽ ponit opportunitatẽ tp̃is dicẽs. (vespe aũt sabbati q̃ lucescit in p̃ᵃ sabbati.) vbi p̃° sciẽdũ q̃ s̃m morẽ hebreoꝝ oẽs dies septimane dñr sabbꝫ addito nũero. sic dies dñic⁹ p̃ᵃ sabbi / dies lune / 2ᵃ sabbati: dies martis. 3ᵃ sabbati: dies mercurij. 4ᵃ sabbati dies iouis. 5ᵃ sabbi dies veneris. 6ᵃ dies sabbati: absq̃ nũero di sabbatũ. ¶ Itẽ sciẽdũ q̃ vespa ẽ p̃ᵃ p̃s noctis. mediũ. s. tp̃s iter lucem ⁊ tenebras: ⁊ iõ apte totũ p vespam nox sabbati intellr: sꝫ q: sabbatũ duabus noctibus ↄcludit. s. p̃cedente ⁊ sequẽte: de q̃ nocte sabbati itelligat subdit (q̃ lucescit). i. lucẽ icepit (in p̃ma sabbati). i. cui⁹ noctꝫ finis ẽ diluculũ p̃me sabbati. q. d. nocte sabbati q̃ terminat i lucẽ p̃me sabbati (venit maria magdalene videre sepulchꝝ.) ¶ Itẽ sciẽdũ vt dic̃ Hugucio q̃ vespe ẽ genitiu⁹ h⁹ dictionis vespa / q gtũs hoc loco aduerbialr ponit / q̃si sit aduerbiũ tp̃is / vt heri / ⁊ cras. ista võ dictio / q̃ / refertur magis ad sensũ / q̃ ad vocẽ h mõ (que). s. vespa. i. nox d̃signata p vesperã in sũma h est s̃nia huius partis ad lr̃am: nocte sabbati lucescente in p̃ma sabbati venerũt mulieres ad monumẽtũ: q̃re aũt noctẽ illã a p̃ma sui p̃te ⁊ vil̃ia euãgelista noĩauit rõ ẽ / q: i p̃ᵃ ei⁹ p̃te mlie Uespe aduerbiũ est. 2

res parauerunt se ad veniendum:
emerunt enim ⁊ pparauerunt vn-
guēta vt veniētes vngerēt iesuȝ. Jn
vltima vo ei⁹ parte q̄ lucescit in pri
ma sabbi puenerūt ad monumētū.
¶ Sciēdū q in ista vespera .i. nocte
sabbi lucescēte in pma sabbi xps ab
īferis resurrexit: sicut di ī bñdictio-
ne pascalis cerei. o vē btā nox/ q̄ so-
la meruit scire tempus ⁊ horā/ in q̄
xps ab īferis resurrexit. vñ tēpus
resurrectiōis xpi tripl'r noiat. s. ve-
spera lucescēs/ ⁊ vespera sabbi/ ⁊ di
luculū pme sabbi: vespera qdeȝ lu-
cescēs di q: stella q̄dā duȝ fulget in
pn° noctis di vesper⁹/ ⁊ eadē cū ful
get in pncipio diei lucifer appella-
tur. Jn resurrectione g̃ xpi vespera
lucescit/ q: a vespera mortis resur-
gēdo lucescit ex vespero factus lu-
cifer matutin⁹/ sicut ī supradicta be
nedictiōe di flāmas ei⁹ lucifer ma-
tutin⁹ inueniat: ille/ inq̄ȝ lucifer qui
nescit occasuȝ: ille q regressus ab ī
feris humano generi seren⁹ illuxit.
ipse est q de vespero fact⁹ lucifer di-
cit Apoc. 22. Ego suȝ radix ⁊ gen⁹
dauid stella splēdida matutīa. Jteȝ
istud tps di vespera sabbi: sabbȝ āt
reges īterpretat. vbi aduertēdū q
3 sabbm illd in q̄ de⁹ regeuit ab ope
creatiōis nō legit habuisse vespe-
rā. Jstd aūt sabbȝ q̄si in sepl'chro re
geuit ab ope nr̄e repatiōis vesperā
hūit/ q: reges dei ī seipso eterna ē:
s; ei⁹ reges ī mortȝ sepl'chro resurre
ctiōis fuit ēmsata. Jtē resurrectiōis
tps di lucē/ q̄si diluc'ȝ q ē tenebra-
ruȝ termin⁹/ ⁊ lucis pn^{m}/ q: xps re-
surgēs ex mortuis pmitie dormiē-
tiū mortȝ ⁊ inferni tenebras effuga-
uit ac luceȝ vite imortalis effulsit:
vñ sic mãe p^{c} diei scli de⁹ fecit lucē
istā tenebris variabilē/ ita pma die
ista ipse ī carne xpi resurgētȝ imor
talitatis lucē radiauit. ¶ Jtē dies
resurrectiōis lucescētis s; mathe
um di pma sabbati/ s; alios euāge
listas di vna sabbi: est. n. resurrectio
sabbȝ .i. reges pma ⁊ vna. pma qdeȝ
.i. pncipalis sine varietate. vna nu-
mero .i. singl'aris ī bonitate: qz p^{m}
dicit ps. hec reges mea ī scl'ȝ scli qz
2^{m} Gen. 49. Vidit regē q eēt bōa/
⁊ terrā q eēt optia. ¶ Scdo tangit
cōitatē nois (vēit maria magdale-
ne.) quōdā mlier in ciuitate pecca
trix/ s; iustificata a xpo deuotissima
(⁊ altera maria) mr iacobi mino-
ris/ ⁊ ioseph. has solas matthe⁹ no-
minat: licet alie plures fuerit. Nō si
ne misterio. Maria illuminata iter
pretat. Resurgēs āt xps q̄si lucifer
ab īferis mētes illuminauit fideliū/
ita vt oēs sint marie .i. illuminate. Il
lumīauit āt dupl'r. s. quātū ad sciaȝ
vel prudētiā agēdo᷑/ ⁊ q̄tū ad sapi
entiā eterno᷑: p^{m} ad actiuā. 2^{m} ad
ꝯtēplatiuā ptinet: maria magdale- 4
ne lumē sigat ꝯtēplatiōis/ q: mag-
dalē a turre ēst īterpretat. q̄si. n. turrȝ
mūita ⁊ alta ē ꝯtēplatio sapie: alta
maria ē vita actiua: vē altera q: cu
ris pximo᷑ solicita dū turbat circa
plima/ q̄ttidie alterat. S; tñ secun
da ē: q: supplātatorē iacobū ⁊ aug
mētatū ioseph gñat: declinat eni a
malo supplātās vitia/ ⁊ facit bonū
mltiplicās vtutis opa. ¶ Tertio tā
git pietatē opis (vidē sepl'chrū) vt
ibi orarēt ⁊ plāgerēt/ vt corp⁹ xpi vn
gerēt: sic dic marc⁹. vbi aduer^{m} q
sepl'chrū cū sit mortuo᷑ loc⁹/ in ortē
sigat: illi q̄ vēiūt vidē sepl'chrū xpi/ q
mortē ei⁹ pie ꝯsiderāt ⁊ meditāt: q
vȝ/ necītatē mortȝ liber extiterit/ q
tamē ex imēsa charitate mortē ele-
git/ q igminiosuȝ crucis suppliciū
nō declinauerit. q ei⁹ mors nob vitā
ꝯtulerit/ q̄tā fuerit ꝯstātia in cōpre

hēsione/q̄ta mãsuetudo in illusio-ne/q̄ta paciētia i flagellatiōe/q̄ta fuerit i emissiōe spūs aiositas/q̄ta ī descēsu īferni potestas/q̄ta in se-pultura corpis pietas/videat h̄ ma-ria magdalene vt ī turri ꝯtēplatio-nis elenef: audiat h̄ altera maria vt v̄tute opationis aietur.

Sermo. 2. i sabbato sctō pasche de euãgelio ꝛ in ordine. 266.

1 SEcundo cū dic̄. Et ecce terre-motus) agit̄ de gliosa appi-tione angeli. Et diuidit̄ i tres ptes. p°. n. p̄mittit resurrectionis scē idi tiū. 2° describit resurrectionis nū-cium (angelus aūt dn̄i). 3° ondit ti-mor̄ effcm̄ (p̄ timore aūt ei⁹.) Indi ciū aūt resurgētis fuit terremotus de q̄ dic̄ (ꝛ ecce) i ipa vespa. i. nocte lucescēte in p̄ª sabbati (terremotus fcūs ē). Sicut xp̄o mouēte circa no nã sexte sabbati/ita eo resurgēte dū luceret p̄ª sabbati terremotus fcūs ē (magnus) vere magn⁹ terremo-tus/qm̄ in īferiorib⁹ terre aīe xp̄i ꝛ scōꝝ erãt/ꝛ ide sīt reuocate ad supe ros. ps. cōmoueat̄ a facie ei⁹ vniuer sa terra/dicite i gētib⁹ q: dn̄s regna uit. Notãdū q̄ motus iste terre nō tā loco q̄ v̄tute magn⁹ ē. noīe. n. terre corp⁹ hoīs q̄ de terra ē ꝛ cor terrenū ītelligi pn̄t: v̄tute aūt resur rectiōis xp̄i hui⁹ terre q̄ttuor mot⁹ magni fuūt: p̄mus motus ē terreni corpis ad vite refrectionē: nlla eni ī reb⁹ nālib⁹ maior ē mutatio q̄ vt terrenū ꝛ īcineratū corp⁹ ad vitã re uocet̄. Eze. 37. fcm̄ est ꝛ ecce cōmo-tio ꝛ accesserūt ossa ad ossa vnum qōq; ad iūcturã suaꝫ/ꝛ nerui ꝛ car nes ascēderūt sup ea/ꝛ extēsa ē i eis cutis desup ꝛ igressus ē in ea spūs ꝛ vixerūt steterūtq; sup pedes suos exercitus grãdis nimis valde Se-cūdus motus terreni cordis fuit cō

In resurre ctōe xp̄i q̄ttuor magni motus fuunt.

uersiōis: nã fide passiōis ꝛ resurre-ctiōis xp̄i mota sūt ad pniaꝫ corda terrēoꝝ. ps. vidit ꝛ credidit ꝛ cōmo ta ē terra. 3⁹ mot⁹ fuit pmutatiōis/ qm̄ q erãt in dextera iudei fcti sunt in sinistra ꝛ gentiles a sinistra in de xterã deitatis sunt translati: cuius figura hētur Gen. 48. Cū enim ad dexterã iacob eēt posit⁹ manasses/ ꝛ ad sinistrã ei⁹ effrapm: ipse in modū crucis cã cellatas man⁹ dexterã po suit sup caput effraꝫ/sinistrã v̄o su p caput manasse cōmutãs manus. Quart⁹ mot⁹ ē trãsforatiōis: amor eni xp̄i resurgētis terrena corda p uexit in celū: imo terrã trãsforauit in celū. Job. 9. cōmouet terrã de lo co suo. Secūde cū dic̄ (ãgelus dn̄i) describit m̄ltiplr nūtiū resurrectio nis xp̄i. Et q: s̄m q̄litatē negotij oꝫ eē ꝯditio nūtiãtis: iō nūti⁹ resurre-ctionis xp̄i totus festiuus ꝛ gliosus appuit/ita vt ex sua q̄litate resurre ctionis gliaꝫ declararet. 2. Re. 14. sicut angelus dn̄i/sic ꝛ dn̄s me⁹ rex. Et p° quidē hui⁹ nuntij tãgit digni tatē sbe (angelus) nihil aūt in crea turis dignius est nã angelica/ quã vt dicit Augu. ppe se fecit deus: sic aūt dicit Gre. sup Ezech. s̄ꝫ nãꝫ pas-sibilē xp̄s minorat⁹ fuit ab angelis/ ꝛ ēt eis sbiect⁹/ sꝫ cū resurrexisset i-mortalis eius humanitas etiã an-gelis/est prelata: ꝛ iō angelus fit mi nister ei⁹/resurrectioneꝫ anūtians aūt tãgit nuntij officiū (dn̄i) q: non iã seruū sed dn̄ꝫ mortis ꝛ vite annū-tiat: q: dicit Mat. 28. data est mihi oīs ptãs in celo ꝛ in terra. Itē tan-git nuntij descensum (descendit) q: infra xp̄m conseruus hoībus fa-ctus est sicut ipse dixit ioanni volē ti se adorare. vide ne feceris conser-uus eni tuus sum. Itē tangit nun-tij piiam ꝛ resurrectionis locū (de

2

Nã āge-lica nā dign⁹ in creatu-ris.

ctio refrectōis iō celesti; ē nūci⁹/ q̄ꝛ
refrectio hoīez efficit celestē.j.Cor.
15. Prim⁹hō ð terra terren⁹. 2⁹ hō
de celo celestis.hic prim⁹ ꝛ scd's hō
vn⁹ est fm sbāz/s; an̄ resurrectionē
aīalis ꝛ terren⁹in resurrectiōe spi-
ritalis ꝛ celic⁹.Jtē tāgit nūcij acces
sus.(Et accedēs)ad monumētu; q̄
est loc⁹ mortuoꝝ/q̄ꝛ postq̄ȝ xp̄s re-
surrexit a mortuis angelici spiri-
tus licet īmortales sint/ tñ cū mor-
talibus familiares ꝛ socij facti sunt.
Jtē tāgit nūcij actū. (Reuoluit la-
pidē) quo claudebat monumētu;
Glo.nō vt egressuro apiat ianuas/
sed vt egressu; eius pādat iā factū/
qm̄ clauso exiuit sepulchro/q̄ clau-
so nat⁹ est virginis vtero.¶ Et ad-
Nota allegoriaȝ uertēdu; allegorice/q̄ sicut monu-
mēta mortē/ ita lapis claudēs mo-
numētū culpe meritū signat.Ad h̄
aūt vt xp̄s a morte resurgeret/lapi
dem reuolui nō oportuit/q̄ꝛ nullo
3 culpe reatu in morte cōclusus est.
sed reliquū totū genus humanū in
morte q̄si in sepulchro iacebat /nec
inde poterat egredi ad īmortalita-
tē nisi lapis magn⁹.i.p̄me p̄uarica
tiōis culpa reuolueret. Nō est aūt
inuētus aliqs potēs hūc lapidem
amouere donec magni ꝯsilij ange-
lus descēdit de celo ꝛ accessit ad no
stre mortalitatis participationē/re
uoluitq; lapidē ꝛ moriens ꝛ resur-
gēs meritū p̄me trāsgressiōis tulit/
sicut de illo ait ioānes.Ecce agnus
dei/ecce q̄ tollit pc̄a mūdi:aptu; est
ḡ monumētū/q̄ꝛ mortis meritū est
ablatum manēt tñ vsq; ad nouissi-
mu; in monumētis aptis corpora
mortua iustoꝝ vt sic oīu; tūc fiat re
surrecti⁹/quoꝝ sic ablata iā cl̄pa ē.
¶Jtē tāgit nūcij positionē (ꝛ sede-
bat.)Glo.i.regnātē īdicāt:q̄ resur
rexit a mortuis. vel;getē designat
corpis resurgētis/q̄ a motib⁹ extra
neis iā q̄escit.Jtē tāgit positiōis or
dinē(sup eū) sup lapidē sedit ange
lus/q̄ꝛ culpā q̄ claudebamur ī mor
te xp̄s victor supauit.Jtē tāgit hui⁹
nūcij fulgidū aspectū.(erat āt aspe
ctus ei⁹).i.vult⁹ ei⁹ sicut fulgur.Est
aūt fulgur ignis de nube p̄siliens
aspect⁹ lucidi mot⁹ subditi sbtilis vir
tuosi ꝛ īpassibilis.ipse āt xp̄s fulgu
ri se cōparauit. Mat. 24. Primo q̄ꝛ
de nube carnis ei⁹ p̄cessit s̄mo in-
flamās corda. Luc. 24. Nonne cor
nr̄; ardēs erat in nobis dū loque-
ret nobis in via ꝛc.q̄ꝛ ad modū ful
guris claritatē/velocitate;/sbtilita-
te;/ꝛ īpassibilitatē/,resurgēdo ade-
ptus est. Jtē tāgit nūcij hui⁹ hītu;
(vestimēta ei⁹ sic nix) vestimēta an-
geli designāt gl'iaȝ resurrectiōis q̄
sola erit vestimētu; corpoꝝ iustoꝝ/
cui⁹ vestimenti gr̄a niui cōparat q̄
de celo h̄; originē/frigida/candida/
subtilis ꝛ leuis ē:nā gl'ia corpoꝝ re
surgētiū ē celestis/ipa ēt tollit ardo
rē ꝯcupiscētie/ire/inuidie ꝛ oīu; cu-
piditatū q̄ ī h'tis corpib⁹ n̄ sentiet:ꝛ
ibi erit cādor decoꝝ/ibi sbtilitas vi-
goꝝ/ibi leuitas sine labore/ibi gau-
diū sine merore.Et aduertēm vt dič
glo.q̄ꝛ angelus ī cādore vestis sigāt
xp̄ȝ ī inditio blādū iustis.S; ī terro
fulguris sigat eū terribilē futuꝝ repro
bis.¶ Deide cū dič (p̄ timore āt ei⁹) 4
pōit timoꝝ effectū/ q̄ꝛ pturbati sūt
custodes ꝛ facti sūt velut mortui:vñ
ait(p̄ timore āt ei⁹ exterriti sunt cu
stodes)sepl'chri.Custodes aīaꝝ ī i-
ferno ne redirēt/ꝛ. Custodes corpo
rū ī morte ne resurgerēt demōes fue
rūt/ quoꝝ princeps ꝛ fortis ꝛ arma
tus custodiebat orbem quasi atri-
um suū/sed de custodia īfernali aīa
mam suaȝ deprecabat educi q̄ ait:
educ dñe de custodia aīam meam

ad confitendum nol tuo de custodia vero corporũ in morte dr. j. Re. 9. custodiebant eum tota nocte vt interficerent/ sed isti maligni custodes xpi fulguream faciem ⁊ vestem eius nineã intuentes exterriti sunt cuȝ aĩas ab inferis educi ⁊ corpora resuscitari conspiciunt. ps. ipsi videntes sic admirati sunt ⁊ conturbati sunt commoti sunt / timor apprehendit eos. (Et facti sunt velut mortui.) Jmmortales .n. sunt maligni spiritus / sed tamen velut mortui facti sunt/ q2 mortẽ quaȝ itulerunt/ xps occidit/ mortuos ad vitã .n. renocãdo: illoꝝ .n. vita erat mortẽ iferre viuẽtib9/ q̃ dũ tollit q̃si mõtui fci sunt. Rursus q2 nõ totaliter mors carnis occisa ẽ/ sȝ in xpo tm̃ ⁊ paucis sctõꝝ q surrexerũt cũ eo: iõ nec custodes mortis adhuc ex toto sunt mortui/ sȝ in futuro quãtũ ad mortis effcm̃ totalr̃ occidẽtur q̃si absorta erit mors in victoria ⁊ p̃cipitabit dñs mortẽ in sempiternũ/ ⁊ mors vltra nõ erit: q2 tũc ṽe cõplebit illud Ose. 13. Ero mors tua o mors: h̃ qdẽ de timore ⁊ de morte carnis vera sunt. Sȝ p̃ter h̃ in custodib9 exterritȝ significat demonũ in tẽtãdo diminutã eẽ audatiã: neq3 .n. p̃sumũt vt p̃us eos molestare q fidẽ h̃nt eius q occisus est ⁊ resurrexit. Jn custodibuȝ ṽo q̃si mortuiȝ significat culpa que vtiq3 vita ẽ demonũ/ nõ in ip̃is qdẽ sȝ in electiȝ eẽ mortuaȝ. Ro. 6. qm̃ mortui sumus pctõ/ q̃uo adhuc viuemus in illo? ⁊ iõ quasi mortua ẽ praua vita dmonũ/ q2 pcũm in electis occidit: sicut ait ps. in matutino iterficiebã oẽs pctõres terre. vñ adamãtius super librũ Josue homel. 8. Jnterimamus/ iquit/ demones nõ ip̃am coꝝ substãtiã/ sȝ opus coꝝ ac studiũ peccati perimẽtes: coꝝ enim vita est si peccamus. Jõ sine dubio ip̃orũ interitus est si nõ peccamus. Jtaq3 scti viri occidunt exercitũ demonũ qui cũ diligentia cor suũ seruant ne de ipso male cogitata p̄cedant. Si aũt hostes istos extinxerimus/ tunc vere diẽ festũ celebrabimus deo ⁊ deuictis aduersarijs leta solemnitate gaudebimus.

¶ Sermo. 3. i sabbato sctõ pasche de euãgelio ⁊ in ordine. 267.

Tertio cũ dicit. (R̃ndens autẽ angelus) annuntiat gaudiũ dñice resurrectionis ⁊ q̃ttuor dicit angelus. p° eni excludit pturbationis timiditatẽ. s° assignat resurrectionis veritatẽ (nõ est hic.) 3° precipit relationis celeritatẽ. (Et cito euntes) quarto promittit visionis iocunditateȝ. (Et ecce p̃cedet vos.) Jn p̃ma parte tria tangunt primo eni angelus tacẽtibus dat responsionẽ. (R̃ndens aũt angelus dixit mulieribus) querẽtibus. r̃nsio redditur/ mulieres aũt iste nõ verbo/ sed aĩo ⁊ facto querebant xp̃ȝ. iõ angelus nõ verbis sed votis ⁊ factis earum respondet/ innuens eũ qui resurrexit a mortuis se nobis dature supra quã petimus aut intelligim9 quia dimittit que conscientia metuit/ ⁊ adijcit q oratio nõ presumit. Iteȝ angelus timentium excludit turbationem. (Nolite timere voȝ) dicit vos discretiue/ quasi dicat/ ⁊ si alij timent vos tamen nolite timere: timeant custodes impij/ ⁊ quasi mortui fiant. sed vos fideles deuote sancte ⁊ amantes nolite timere. ps. propterea non timebimus dũ turbabitur Terra .i. non timemus deuoti dum turbãtur terreni. Congrue aũt resurrectionẽ annuntiaturus prius timorẽ angelus repel

lit:super oīa.n.timent hoīes mortē/ qm̄ ꝯſt esse finem oīum terribiliū: vbi aūt resurrectio annūtiat / iā nō est mors timenda qꝛ ꝛ granū moriens si cognosceret i maiorē se resurgere frugē/non timeret mori cadēs in terra. Nr̄a vō corpora seminata in icorruptionis ignobilitate/resurgent in incorruptionis glīa: vt dicit apl's. Jōq; nō est mors timēda sperātib⁹ resurrectionē.j. Thes.4.nō ꝯtristemini de dormiētibus/ sicut ꝛ ceteri q spez non hn̄t. ps. Deduxit eos in spe ꝛ nō timuerūt. Jtē angelus cōmendat q̄rentiū deuotionez dicēs. (Scio.n.ꝙ iesum.) Saluatorē qui crucifixus ē:iōq; saluator qꝛ crucifixus ē (q̄ritis).q.d.illi timeāt qui pditionē q̄runt: vos aūt nolite timere/qꝛ salutē q̄ritis: illi timeant qui salutē vanā ꝛ fallaz ꝛ dubiā atq; pnitiosam q̄runt / qꝛ vana salus hoīs ꝛ fallax equus ad salutē/ꝛ i filijs hoīum nō est salus:ꝛ vt dī Ose. 13.assur.i.diabolus nō saluat: vos aūt nolite timere qꝛ iesum.i. saluatorē nō q̄cunq; sed (crucifixū) q̄rit; q̄q̄z.n.esset saluator nobis tn̄ salutaris nō erat/nisi fixus cruci/ nisi fix⁹ cordi:vt ꝗ clauis charitatis ipse nostro cordi figeret salus: q̄ramus iesum crucifixū q̄tenus crucifixus fiat ēt cordi fixus. ¶ Deinde cū dicit. (Nō est h̄) angelus annūciat resurrectionis v̄itatem:vbi 4^or tāgit.p^o mortis exclusionē(nō est h̄.) Greg. nō est h̄ ſ; pn̄tiam carnis/ q nusq̄z deest p v̄tutē diuinitatis. S; al'r ad ppositū allegorice(nō est h̄).i.nō est i morte/neq; in mortalitate q̄ sigfiat sepulchrū:mors.n.vitaz diu tenere nō potuit/ſ; mortis iura deseruit: neq; h̄.i.in vita mortaliū iaz manz chris:sic.n.a morte recessit vt ēt non sit in dispositione vite mortaliū/neq; famē/aut sitim/aut laborē/aut lāgorē/aut alterationē sensibilez/ aut seniū/aut tristitiā/aut dolorē vlteri⁹ passurus:nō est ipse in hijs oībus/ sed lōge ab oī varietate mortalium. Greg. Redēptor nr̄ resurgēdo pn̄t; vite corruptionē trāsiuit. Jtē tangit vite refrectionē. (Surrexit) glo. sup Marcū. Radix amara crucis euanuit flos vite cū fructibus erupit/ q iacuit in morte surrexit i glīa. Jtē tāgit h⁹ rei pnūciationē (sicut dix̄) dicit Lucas angelū dixisse recordamini v̄boꝝ chri qual'r vobis locut⁹ est/ qꝛ oportuit eū tradi in manus pctōꝝ ꝛ crucifigi ꝛ die 3ª resurgere. iō refrexit sicut dixit Mat. 16.(sic dixit) de cā/qꝛ crucifixus/ꝛ sicut dixit de tpe/qꝛ 3ª die refrexit. Jtē tāgit ocōꝝ pbationē (venite) intra domū sepulchri (ꝛ videte locū).i. loculū sine corpe (vbi positus erat dn̄s) ꝛ si v̄bis nō creditis dicētis nō est hic surrexit/vacuo saltē credatis sepulchro : osndit aūt mortalibus sepulchrū/sed vacuū vt morituros se recogitēt/ ſ; resurrecturos sperent. p^m hūiliat/alteꝝ ꝯfortat. Et aduertēdū ꝙ resurgētē iesum angelus dn̄z appellat/qm̄ a seruitute corruptionis i ptātē vite xp̄s trāsierat/ ita vt ēt ipsis angelis eius hūanitas esset plata:vn̄ angelus dn̄m sibi esse recognoscit q refrexit a mortuis ps. Adorate dn̄m oēs angeli ei⁹. ¶ Deinde cū dicit. (Et cito eūtes) pcipit angelus celerē h⁹ rei denūciationē dicēs (ꝛ cito eūtes dicite discipulis eius qꝛ surrexit) glo. super Mar. qꝛ per mulierē mors pcessit/p mulieres vitā resurrexisse nūciat: vbi aduertendū ꝙ duas mulieres.i.duas vitas fideliū/ꝯtēplatiuā/ꝛ actiuā informat angelus:supernoꝝ.n.spūu; multitudo ꝯtēplātiū est ꝛ ministrā

3 tius. Non dz ãt ꝯtẽplatio dei esse fz rõnem phie/ neqꝫ actio fm statuta humane pollicie: sed potius ad silitudinẽ angeloꝝ/ sicut angelica ꝯtẽplatio/ sic angelica ministratio. Jõ vtrisqꝫ mulieribus angelus loquit̃ sz phis ꝯtẽplatiuis loquit̃ Aristoteles/ ⁊ Plato: mũdanis actiuis loquntur Justinianus ⁊ Socrates: de celis aũt vtraqꝫ nr̃a vita hz originez/ sed angeli eã informãt. Aduertẽduz ẽt ꝙ annũciaturus xp̃i resurrectionez dz esse due mulieres fm duas vitas informatus vt ꝯtẽplando discat ꝙ operãdo pficiat: nõ qbuscũqꝫ aũt sz discipulis chr̃i ei⁹ resurrectio nũciat̃: discipulis certe amãtibus/ q: charitas efficit discipulũ si fit dilectio dei ⁊ pximi de charitate dei di. Jo. 15. fructũ plimũ afferat᷑ ⁊ efficiamini mei discipuli: quõ aũt illud fiat post pauca subdit manete in dilectione mea: de charitate pximi di Jo. 13. in h̃ cognoscẽt oẽs ꝙ mei estis discipuli: si dilectionẽ hũeritis adinuicẽ. ❡ Ultimo cuz dicit. (Et ecce pcedet vos in galileã) suaz ⁊ viaz piiam: vñ venit hierosolimã moriturus. Jtẽ tãgit visionis locũ (ibi) .i. ĩ galilea (eũ) viuẽtẽ (videbitis.) Aduertẽdũ q: dicit glo neqꝫ solũ: neqꝫ pᵐ i iudea visus ẽ xp̃s post ꝙ̃ resurrexit a mortuis/ sz ipso die resurrectionis ĩ hier̃lz p° visus est a magdalena. Deĩde ab ipa ⁊ alia maria. 3° vidit eũ petrus. 4° apparuit duobus discipulis eũtibus in emaus. 5° ĩ cenaculo, clausis ianuis discipulis absente Thoma. 6° post dies octo ibidẽ eo pñte. 7° in galilea ad mare tyberiadis piscãtib⁹ discipulis. 8° ĩ monte galilee. 9°. in hierusalẽ recũbẽtibus. 11. discipul̃. x. ĩ mõte oliueti cũ celos ascẽderit: vñ pz ꝙ. 7° vice ĩ galilea. p° fit visus. ⁊ 8ᵃ ⁊ 2ᵃ. Jõ querit̃ pp quid visio galilee h̃ spãl̃r pmittit̃: ad ꝙ dicendũ q: hijs pmissis ad anagogẽ sensus nr̃ subleuat̃. Nã galilea trãsmigratio interpretat̃. Xp̃s aũt resurgens trãsmigrauit ab inferis ad superoꝝ a morte ad vitã/ a mortalitate ad ĩpassibilitatez: hnc aũt aliqñ ⁊ nos trãsmigrabimus. Sz pcessit xp̃s pmitie dormientiũ. Jõ ait angelus. (Ecce pcedet vos in galileã) .i. in resurrectionis glĩaz: existẽtẽ aũt xp̃s ĩ claritate resurrectionis mortalis oculus nisi miraculose ⁊ in trãsitu videre nõ põt. Sed cũ ⁊ nos ad galileã resurrectionis puenerim⁹/ tũc videbimus eũ sine fine gaudẽtes/ ꝙ angelus pmittit dicẽs (ibi) .s. in galilea. resurrectiõis ẽt vos existẽtes (eum) glosuz (videbitis.) Et aduertẽdũ ꝙ bis ĩ galileã visus legit̃ post ꝙ̃ resurrexit. 7ᵃ. s. ⁊ 8ᵃ vice: ĩ 7ᵃ gescentiũ vidẽt eũ nunc aĩe btẽ a corporibus exute: in 8ᵃ resurgentiuz ẽt carnis glĩficate oculis refectio chr̃i videbit̃. Uel al̃r fm glo. galilea reuelatio interpretat̃/ ꝙ ad manifestationẽ diuinitatis chr̃i refert̃: ad cuius reuelationem ipse nos precessit cuius aĩa ab instanti ꝯceptionis ⁊ q̃ntum possibile est deuz vidit. vnde angelus. Ecce/ inquit/ precedet vos in galileaz/ q: ipse ⁊ in aspectu diuine reuelationis antecellit oẽm aliam creaturam / pp quem excessum dicit ꝙ nemo nouit patrez nisi filius/ sed cum ibi fuerimus in illa manifestatione diuinitatis: tunc videbimus eum sicuti est: per oĩa ipsius diuinitatis fil̃es facti. Jdeo ait angelus: vos discipuli .i. amatores diuinitatis ibi eius reuelatione cũ se reuelauerit facie ad faciem videbitis eum/ quem videre hoc est ꝙ habere: quem habere beatum esse 4

Annunciatur⁹ xp̃i resurrectiõez scat dz cẽ fz duas vitas ĩformatus

q a discipulis. i. amantibus visio galilee. i. reuelatio diuinitatis promittitur. Ipse xps dicit. Jo. 14. Qui diligit me diliget a patre meo / 7 ego diligam eum 7 manifestabo ei meipsum. ¶ Rursus glo. mistice istud exponit de conuersione gentium. Ecce precedet vos xpi gratia a iudeis transmigratura in gentes. Ideo in galileaz que precessio / ideo necessaria est / q2 predicantes aplos non reciperet 7 fides gentium / nisi predicatoribus suis in cordibus auditorum viam dñs preparasset: ibi eum videbitis / q2 membra eius inuenietis / 7 corpus eius viuum in eis qui vos susceperint cognoscetis. Item confirmat angelus tante promissionis bonũ. (Sicut predixit vobis.) Ecce predixi vobis ego angelus qui semper video facies patris in celis: ideoq3 nec possum / nec mentiri volo. Ubi aduertendum q angeli futuris suis consortibus visionem resurrectionis 7 diuinitatis xpi pronunciant / quia vt illud impleatur gaudent 7 operantur: omnes enim vt ait apostolus sunt administratores spiritus missi in ministerium: propter eos qui hereditatem salutis accepturi sunt: sicut dicit Exo. 23. Ecce ego mittam angelum meum qui precedat te 7 custodiat in via / 7 introducat ad locum quẽ paraui obserua eũ 7 audi vocem eius. Qui autem parauit nobis locum beatitudinis nosq3 illuc introducet ipse pre omnibus est magni cõsilij angelus obseruandus 7 audiẽdus qui ait Jo. 14. vado parare vobis locum. Et si abiero 7 parauero vobis locum. Itez veniam 7 accipiã vos ad meipsum / vt vbi sum ego / 7 vos sitis ipse est in gloria patris / ipse in resurrectione carnis / quo nos ipse perducat qui resurgens a mortuis viuit 7 regnat in secula seculorum. Amen.

¶ Explicit expositio euangelioruz quadragesimaliuz
fratris Alberti de Padua sacre theologie doctoris
Parisiensis ordinis fratrum Eremitaruz sancti
Augustini. Impressa Venetijs per magistruz
Jacobum pentium de Leucho impressorẽ
accuratissimum. Anno salutis nostre.
M. D. xxiij. die. xx. Maij. Uacante
principatu per mortem Illustrissi.
Ducis domini Antonij Grima
ni, qui obijt. Die. vij. eius=
dem Mensis.

